

Vahiy 18: yüksek sesle ağlama —2018-2030

*"Düştü, düştü, Büyük Babil!" »
"Ey kavmim, onun arasından
çıkın..."*

Samuel sunar

Daniel ve Vahiy'i açıkla

**Seçilmişlerine Yönelik Nihai
Vahiylerinin Var olduğuna Dair
Peygamberlik Kanıtları**

Bu çalışmada: Projesi - Yargısı

**Versiyon: 01-12-2024
(70-Sonbahar-5995)**

**“ Ve Ulai'nin ortasında bir adamın sesini duydum;
ağladı ve şöyle dedi: Cebrail, ona görümünü açıkla ” Daniel
8:16.**

Kapağın açıklayıcı notu

Yukarıdan aşağıya: Vahiy 14'teki üç meleğin mesajları.

Bunlar, 1843 baharındaki duruşmanın ardından ve 22 Ekim 1844'teki duruşmanın ardından azizlere açıklanan Daniel kitabından üç gerçektir. Şabat'ın rolünü göz ardı eden ilk Adventistler, bu mesajların gerçek anlamını anlayamadılar. Mesih'in dönüşünü bekleyen Adventistler, deneyimlerini Matta 25:1'den 13'e kadar olan " on bakire " benzetmesinde bahsedilen " **gece yarısı çılgılığı** " veya " *gece yarısı* " ile ilişkilendirmişlerdi. *Damadın* ” sözünden bahsediliyor.

- 1- Dan.8:13-14'te geliştirilen **yargı teması** ve Vahiy 14:7'deki ilk *meleğin mesajının konusu*: " *Tanrı'dan korkun ve ona yücelik verin, çünkü yargı saati geldi ve bunu yapana tapın yeri, gökleri ve su pınarlarını!* »: İlahi düzenin tek gerçek yedinci günü olan Yahudi Şabatı ve haftalık dinlenme günü olan Cumartesi'ye dönüş, Tanrı tarafından on emrinin dördüncüsünde talep edilmektedir.
- 2- " *küçük boynuz* " ve " *farklı kral* " **olarak suçlanması** , Apo'nun ikinci *meleğinin* mesajında " *Büyük Babil* " adını alır . 14:8: " *Büyük Babil düştü, düştü!* ": *esas olarak*, 7 Mart 321'de onu kuran İmparator I. Konstantin'den miras kalan eski "güneş günü" olan Pazar nedeniyle. Ancak bu "düştü" ifadesi, ^{Tanrı'nın} onun *lanetli doğasını* açığa çıkarmasıyla haklı çıkar. 1843'ten sonra, 1844'te terk edilmiş Şabat uygulamasını yeniden başlatarak bunu Adventist hizmetkarlarına tanıttı. " *Düştü* " şu anlama gelir: "alındı ve mağlup edildi." Gerçeğin Tanrısı böylece dini yalanlar kampına karşı zaferini ilan eder.
- 3- " *İkinci ölümün ateşinin* ” Hıristiyan isyancıları vurduğu **son kıyametin teması** . **Bu, Dan.7:9-10'da sunulan görüntüdür, tema Vahiy20:10-15'te geliştirilmiştir ve Vahiy14:9-10'da üçüncü meleğin mesajının** konusudur : " *Ve bir başkası, üçüncü bir melek yüksek sesle şöyle diyerek onları takip etti: Eğer bir kimse canavara ve onun heykeline tapar ve alnına ya da eline bir işaret alırsa, o da öfke şarabını içecektir. Tanrı, gazabının kabına karışsız olarak döküldü ve kutsal meleklerin ve Kuzu'nun önünde ateş ve kükürtle azap görecektir.* ": *Burada Pazar,* " *canavarın işareti* " ile özdeşleştirilir .

9-10 ve Vahiy 14: 9-10'da hedeflenen ayetlerin numaralarının aynı yazışmalarına dikkat edin .

Dördüncü melek : Yalnızca Apo.18'de görünür; burada 1994'ten bu yana ve dünyanın sonuna kadar, yani 1994'ten bu yana onları aydınlatmak için gelen tüm ilahi ışıktan yararlanan önceki üç Adventist mesajının son duyurusunu resmeder. 2030 baharı Bu çalışmanın oynaması gereken rol budur. Onu aydınlatmak için gelen ışık birbirini takip eden suçları açığa çıkarıyor: 538'den bu yana Katolik dininin; 1843'ten beri Protestan dininin; ve 1994'ten beri resmi Adventist kurumu. Tüm bu ruhsal düşüşlerin kendi zamanlarında bir nedeni vardı: Tanrı'nın Kutsal Ruhunun İsa Mesih'te önerdiği ışığı reddedilmesi. Dan.11:40'ta bahsedilen " *sonun vaktinde* ", Katolik Kilisesi, Hıristiyan olsun ya da olmasın, kendi hizmetini ve yetkisini tanıyan tüm dini grupları lanetinde bir araya getirir; bu, Protestanlığın ardından resmi Adventizmin 1995'te katıldığı sözde "ekümenik" ittifakın himayesi altındaydı.

2 Korintliler 4:3-4

“ ..İncilimiz hâlâ örtülüyse, helak olanlara da örtülüdür; Tanrı'nın benzerliği olan Mesih'in yüceliğiyle ilgili Müjde'nin görkemini görmesinler diye, bu çağın Tanrısı'nın zekalarını kör ettiği imansızlar için . »

“Ve eğer peygamberlik sözü yanlış anlaşılmaya devam ederse, yalnızca kaybolması gerekenler için öyle kalacaktır”

Ayrıca bu belgede sunulan vahiylerin özeti olarak şunu bilin ki, “*kutsallığı haklı çıkarmak*” için,

1843 baharından bu yana, yaratıcı ve yasa koyucu Tanrı Daniel 8:14'ün hükmüyle, onun “*sonsuz müjdesine*” göre,

dünyanın her yerinde, her erkek ve her kadın,

ilahi lütfu elde etmek için tamamen suya daldırılarak İsa Mesih adına vaftiz edilmelidir ,

, Yaratılış 2'de Tanrı tarafından kutsanmış olan yedinci gün Şabat dinlenmesini ve Mısır'dan Çıkış 20'de alıntılanan 10 emirden ^{4'ünü} yerine getirmelidir ; bu, onun lütfunu korumak için,

Kutsal Kitap'ta, Yaratılış 1:29 ve Levililer 11'de (bedenin kutsallığı) belirtilen ilahi ahlak yasalarına ve beslenme yasalarına saygı göstermeliyiz .

ve “ Tanrı'nın Ruhunu söndürmemek ” için “ onun peygamberlik sözünü küçümsememeli ” (1 Selanıkliler 5:20).

Bu kriterleri karşılamayan herkes, Tanrı tarafından Vahiy 20'de anlatılan “ ikinci ölüme ” maruz kalmaya mahkum edilir.
samuel

AÇIKLA – BEN DANIEL VE KIYAMET **İşlenen konuların sayfalandırılması**

Birinci bölüm: Hazırlık notları

Kullanılan yazılımın sayfa numaralarının otomatik olarak aranmasını kullanır

Başlık sayfası

07	Sunum
12	Tanrı ve yaratıkları
13	Gerçeğin Kutsal Kitaptaki Temelleri
16	Temel not : 7 Mart 321, günahın lanetli günü
26	Tanrı'nın yeryüzündeki tanıklığı
28	Not : Şehadet ile cezayı karıştırmayın
29	Yaratılış: hayati bir kehanet özeti
30	İman ve inançsızlık
33	Uygun Havaya Uygun Yiyecekler
37	Gerçek İmanın Açığa Çıkan Tarihi
39	Daniel kitabı için hazırlık notları
41	Her şey Daniel'de başlıyor – DANIEL'İN KİTABI
42	Daniel 1 - Daniel'in Babil'e Gelişi
45	Daniel 2 - Kral Nebuchadnezzar'ın görünümünü gösteren <i>heykel</i>
56	Daniel 3 - <i>Fırındaki üç arkadaş</i>
62	Daniel 4 - kral aşağılandı ve din değiştirdi
69	Daniel 5 - Kral Belşatsar'ın hükmü
74	Daniel 6 - Daniel <i>aslanların ininde</i>
79	<i>Daniel 7 - dört hayvan ve küçük papalık boynuzu</i>
90	Daniel 8 - Papalık kimliği doğrulandı – Dan.8:14'ün ilahi fermanı.
103	Daniel 9 - İsa Mesih'in yeryüzündeki hizmetinin zamanının duyurulması.
121	Daniel 10 - <i>Büyük felaketin duyurulması - Felaketin görümleri</i>
127	Daniel 11 - Suriye'nin yedi savaşı.
146	Daniel 12 - Adventistlerin evrensel misyonu resimlenmiş ve tarihlendirilmiştir.
155	Peygamberlik sembolizmine giriş
158	Adventizm

163	Kıyamete İlk Bakış
167	Kehanetteki Roma'nın Sembolleri
173	Şabat Günü Işığı
176	Tanrı'nın Daniel 8:14 hükmü
179	Kıyamete Hazırlık
183	Özetle Kıyamet
188	İkinci bölüm: Kıyametin detaylı incelenmesi
188	Vahiy 1 : Giriş-Mesih'in Dönüşü-Adventist Teması
199	Vahiy 2 : Başlangıçtan 1843'e kadar Mesih'in Topluluğu
199	1. ^{Dönem} : <i>Efes</i> - 2. ^{Dönem} : <i>Smyrna</i> - 3. ^{Dönem} : <i>Bergama</i> - 4. ^{dönem} : <i>Tiyatira</i>
216	Vahiy 3 : 1843'ten bu yana Mesih'in Topluluğu - havarisel Hıristiyan inancı yeniden canlandı
216	5. Periyot : <i>Sardeis</i> - 6. ^{Periyot} : <i>Philadelphia</i> -
223	Ellen G. White'in İlk Görümünde Ortaya Çıkan Adventizmin Kaderi
225	7. ^{dönem} : <i>Laodikya</i>
229	Vahiy 4 : göksel yargı
232	Not : İLAHİ HUKUK kehanetleri
239	Vahiy 5 : İnsanoğlu
244	Vahiy 6 : Aktörler, ilahi cezalar ve Hıristiyanlık döneminin işaretleri - İlk 6 mühür
251	Vahiy 7 : Yedinci Gün Adventizmi “ <i>Tanrı'nın mührü</i> ” ile mühürlenmiştir: Şabat ve gizli “ <i>yedinci mühür</i> ”.
259	Vahiy 8 : İlk dört “ <i>borazan</i> ”
268	Vahiy 9 : 5. ve 6. “ <i>borazanlar</i> ”
268	5. “ <i>trompet</i> ”
276	6. “ <i>trompet</i> ”
286	Vahiy 10 : “ <i>küçük açık kitap</i> ”
291	Vahiy'in ilk kısmının sonu <u>İkinci bölüm: geliştirilen temalar</u>
292	Vahiy 11 : papalık saltanatı - ulusal ateizm - 7. “ <i>borazan</i> ”
305	Vahiy 12 : büyük merkezi plan
313	Vahiy 13 : Hıristiyan dininin sahte kardeşleri
322	Vahiy 14 : Yedinci Gün Adventizmi Zamanı
333	Vahiy 15 : Deneme süresinin sonu
336	Vahiy 16 : <i>Tanrı'nın Gazabının Son Yedi Belası</i>
345	Vahiy 17 : fahişenin maskesi düşürülür ve kimliği belirlenir
356	Vahiy 18 : fahişe cezasını alır
368	Vahiy 19 : İsa Mesih'in <i>Armagedon savaşı</i>
375	Vahiy 20 : 7. binyılın <i>bin yılı ve son hüküm</i>
381	Vahiy 21 : sembolize edilen yüceltilmiş <i>Yeni Kudüs</i>
392	Vahiy 22 : Sonsuzluğun Sonsuz Günü
405	Mektup öldürür ama Ruh hayat verir
408	İsa Mesih'in dünyevi zamanı
410	Kutsallık ve kutsallaşma
424	Yaratılış'ın ayrımları – Yaratılış 1'den 22'ye kadar –

- 525 İbrahim'e verilen sözlerin yerine getirilmesi: Yaratılış 23'ten...
- 528 Çıkış ve Sadık Musa - Genel Olarak İncil'den - Son Seçimin Saati -
Yedinci Gün Adventizmi: Bir Ayrılık, Bir İsim, Bir Tarih - Tanrı'nın
Büyük Yargıları - A'dan Z'ye İlahi - İncil metinlerinin çarpıtmaları – Ruh
gerçeği geri getirir.
- 547 Son ithaf**
- 548 Son Çağrı**

Not: yabancı dillere çeviriler otomatik çeviri yazılımı kullanılarak gerçekleştirilmektedir, yazar yalnızca belgelerin orijinal versiyonunun dili olan Fransızca metinlerden sorumludur.

Bana Daniel ve Vahiy'i açıkla

Sunum

Vahiy 11:8'de sembolik olarak başkentine " *Sodom ve Mısır* " adını verdiğinden, ben bu son derece iğrenç ülkede doğdum ve yaşıyorum. Onun cumhuriyetçi, imrenilen toplum modeli, dünya çapında pek çok halk tarafından taklit edildi, yayıldı ve benimsendi; bu ülke Fransa'dır, egemen monarşik ve devrimci bir ülke, beş cumhuriyetin deneycisi ve Tanrı'nın kınadığı meyhaneci rejimler. Yaratıcı Tanrı'nın "on emir" şeklinde yazdığı insani görev tablolarına karşı, insan hakları tablolarını gururla ilan ediyor ve sergiliyor. Kökeni ve ilk monarşisinden bu yana, öğretisi Tanrı'nın "iyi" dediği şeye "kötü", "kötü" dediği şeye de "iyi" demekten asla vazgeçmeyen düşmanı Roma Katolik dininin savunmasını üstlenmiştir. ". Önlenez düşününü sürdüren Devrim, onu ateizmi benimsemeye yöneltti. Böylece, bir yaratık, bir toprak çömleği olarak Fransa, kendisini gerçek bir demir çömlek olan her şeye gücü yeten Tanrı ile karşı karşıya getiren bir açmazın içindedir; sonuç onun tarafından öngörülebilirdi ve kehanet edilmişti; kendisinden önce aynı günahları işleyen " *Sodom* " un kaderini yaşayacaktır . Yaklaşık son 1700 yıldır dünya tarihi, onun kötü etkisiyle, özellikle de ilk hükümdarı ' Frankların ilk kralı I. Clovis'ten itibaren Roma Katolik papalık rejiminin otoritesine verdiği destekle şekillenmiştir . 25 Aralık 498'de Reims'de vaftiz edildi. Bu tarih, Roma tarafından haksız ve çirkin bir şekilde, dünyanın yaratıcısı, bedenlenmiş Tanrı, İsa Mesih'in sahte doğum tarihiyle ilişkilendirilen bir Noel kutlmasının işaretini taşıyor. yaşayan veya var olan her şey; İsa'nın açıkladığı gibi " *babası şeytan olan yalandan* " nefret ettiği için haklı olarak " *gerçeğin Tanrısı* " unvanını iddia eden kişi .

Hiçbir Romalı papanın İsa Mesih'in hizmetkarı olduğunu iddia etmenin meşru olmadığına dair inkar edilemez bir kanıt mı istiyorsunuz? İşte kesin ve İncil'e uygun: İsa Matta 23:9'da şöyle beyan etti: " *Ve yeryüzünde hiç kimseyi babanız olarak adlandırmayın; Çünkü biri cennetteki babandır.* »

Papa'nın yeryüzündeki adı nedir? Bunu herkes görebilir, "kutsal *baba* ", hatta "çok kutsal *baba* ". Katolik rahiplere " *babalar* " da denilmektedir . Bu asi tutum, çok sayıda rahibin kendilerini Tanrı ile günahkar arasında sözde vazgeçilmez araçlar olarak görmelerine neden olurken, Kutsal Kitap onlara İsa Mesih tarafından meşrulaştırılan Tanrı'ya serbestçe erişmeyi öğretir. Bu şekilde Katolik inancı, insanı vazgeçilmez ve gerekliliği gibi göstererek çocuklaştırır. İsa Mesih'in doğrudan şefaatinde bu sapma, Dan.8:11-12'deki bir kehanette Tanrı tarafından kınanacaktır. Soru-Cevap : Güçlü yaratıcı Allah'ın, Dan. 7:8 ve 8:25'te kınadığı böylesine çirkin bir " *kibirle* " kendisine itaat etmeyen insanları hizmetçi olarak alabileceğine kim inanır ? İnsan zihinlerinin bu şekilde çocuklaştırılmasına İncil'deki yanıt Yer. 17:5'ten alınan şu ayettedir: " *YaHWéH şöyle diyor : İnsana güvenen , bedeni kendisine destek olarak alan ve yüreğini RAB'be çeviren adam lanetlidir .!* »

Hıristiyan döneminin büyük bir kısmının dinsel tarihini büyük ölçüde şekillendiren Fransa olduğu için, Tanrı bir Fransız'a lanetli rolünü açığa vurma

görevini verdi; bunu, kesinlikle İncil'e dayalı bir kodla şifrelenmiş peygamberlik vahiylerinin gizli anlamını aydınlatarak yaptı.

1975'te, gerçek anlamını ancak 1980'de vaftizimden sonra anlayabildiğim bir vizyon aracılığıyla peygamberlik görevimin duyurusunu aldım. Yedinci Gün Adventist Hıristiyan inancına göre vaftiz edildim ve 2018'den beri, 2030 baharında Tanrı'nın görkemiyle geri dönüşüyle sona erecek olan bir jübile (7 kere 7 yıl) için hizmete yerleştirildiğimi biliyorum. Yüce Rab Tanrı, İsa Mesih.

Tanrı'nın ya da İsa Mesih'in varlığını tanımak sonsuz kurtuluşa ulaşmak için yeterli değildir.

Burada İsa'nın göğe dönmeye önce öğrencilerine Mat. 28:18'den 20'ye kadar olan şu ayetlerdeki sözleri söylediğini hatırlıyorum: “ *İsa yaklaşarak onlarla şöyle konuştu: Gökte tüm yetki bana verildi ve yeryüzünde. **Bu nedenle gidin ve tüm ulusları öğrencilerim olarak yetiştirin** ; onları **Baba, Oğul ve Kutsal Ruh'un adıyla vaftiz edin** ve **siz buyurduğum her şeye uymayı onlara öğretin**. Ve işte, dünyanın sonuna kadar her zaman sizinle .” Onun ilahi Ruh, Elçilerin İşleri 4:12'deki diğer resmi ve ciddi beyanı ile elçi Petrus'a ilham verdi: “ **Başkasında kurtuluş yoktur; çünkü göklerin altında insanlar arasında bizi kurtaracak başka bir isim verilmemiştir.**”*

Dolayısıyla bizi Allah'la barıştıran dinin, insan geleneklerine bağlı bir din mirasına dayanmadığını anlayın. Tanrı'nın İsa Mesih'teki insani ölümü aracılığıyla sunduğu kefaretilik niteliğindeki gönüllü kurbanaya olan inanç, O'nun ilahi kutsallığının kusursuz doğruluğuyla uzlaşmamızı sağlamanın **tek yoludur** . Ayrıca kim olursanız olun, kökeniniz, miras aldığınız din, kavminiz, ırkınız, renginiz veya diliniz ve hatta insanlar arasındaki statünüz ne olursa olsun, Tanrı ile barışmanız yalnızca İsa Mesih ve onun hitap ettiği öğretilerine bağlılık aracılığıyla gerçekleşir. müritlerine dünyanın sonuna kadar; bu belgeyle kanıtlandığı gibi.

Baba, Oğul ve Kutsal Ruh " ifadesi, tek Tanrı'nın, " *ikinci ölüme* " mahkum olan suçlu günahkar insana sunduğu kurtuluş planında oynadığı birbirini izleyen üç rolü belirtir . Bu "teslis", Müslümanların inandığı gibi üç Tanrı'nın bir araya gelmesi değildir, bu da onların bu Hıristiyan dogmasını ve onun dinini reddetmelerini haklı çıkarmaktadır. “ **Baba** ” olarak Tanrı, herkes için yaratıcımızdır; “ **Oğul** ” olarak, seçilmişlerinin günahlarının kefareti olarak onların yerine kendine etten bir beden verdi; “ **Kutsal Ruh** "ta, **Tanrı, dirilmiş Mesih'in Ruhu,** elçi Pavlus'un İbranice'de öğrettiğine göre, " **onsuz kimsenin Rab'bi göremeyeceği kutsallığı** " elde ederek seçilmişlerinin dönüşümlerinde başarılı olmalarına yardım etmeye gelir.12 : 14; “ **kutsallaşma** ”, Tanrı için ve Tanrı tarafından **ayrılmaktır** . Bu, onun seçilmiş kişiyi kabul ettiğini teyit eder ve imanının işlerinde, Tanrı'ya olan sevgisinde ve ilham edilmiş ve vahyedilmiş İncil hakikatinde görünür.

Hıristiyan kökenleri nedeniyle dünya halklarının, onların dini kurumlarının ve Batı Hıristiyan dünyasındakilerin üzerinde yük olan **çok yüksek seviyedeki laneti** anlamak açısından önemlidir ; çünkü İsa Mesih'in izlediği yol, Tanrı'nın projesinin **eşsiz ve ayrıcalıklı kurtarıcı yolunu oluşturur**; Sonuç olarak Hıristiyan inancı, şeytanın ve şeytanların saldırılarının ana hedefi olmaya devam ediyor.

Temel olarak yaratıcı Tanrı'nın tasarladığı kurtarma projesi basit ve mantıklıdır. Ancak din, onu öğretenlerin yalnızca kendi dini anlayışlarını haklı çıkarmayı düşünmeleri ve çoğunlukla bilgisizlikten dolayı günah işlemeleri nedeniyle, bu anlayışın artık Tanrı'nın gereklerine uygun olmaması nedeniyle karmaşık bir karaktere bürünmektedir. Bunun sonucunda kendi çıkarlarına yorumladıkları laneti onlara vurur ve ilahi sitemi duymazlar.

Bu eserin edebiyat ödülü alması amaçlanmamıştır; Yaratıcı Tanrı için onun yegane görevi, seçilmişlerini, İsa Mesih tarafından kazanılan sonsuz yaşamı elde etmelerini sağlayacak olan inanç sınavına tabi tutmaktır. Orada tekrarlar bulacaksınız ama bu, Tanrı'nın farklı görüntü ve sembollerle ortaya koyduğu öğretilerin aynısını işleyerek kullandığı üsluptur. Bu sayısız tekrarlar, bunların doğruluğunun en iyi kanıtını teşkil etmekte ve ilgili resimli hakikatlere verdiği önemi göstermektedir. İsa'nın öğrettiği benzetmeler bu vurguyu ve tekrarı doğruluyor.

Bu eserde, Dan'de alıntılanan İbranice "maşiah"a göre "meshedilmiş" veya "mesih" unvanı altında gelen Nasıralı İsa insan adı altında bizi ziyaret eden yüce yaratıcı Tanrı tarafından verilen vahiyleri bulacaksınız. .9:25 veya yeni antlaşmanın yazılarındaki Yunanca "christos" kelimesinden "mesih". Tanrı onda, Havva ve Adem'in işlediği ilk günahın bu yana gelişinden önce gerçekleşen hayvan kurban törenlerini geçerli kılmak için, gönüllü bir kurban olarak mükemmel derecede saf yaşamını sunmaya geldi. “ *Mesihlenmiş* ” terimi , zeytin ağaçlarının yağıyla simgelenen Kutsal Ruh'un meshedilmesini alan kişiyi belirtir. Tanrı tarafından yalnızca İsa Mesih'in adıyla verilen peygamberlik vahyi ve onun kefaretilerini işi, seçilmişlerine sonsuz yaşama giden yolda rehberlik eder. Çünkü lütufla kurtuluş, seçilmiş kişinin farkında olmadığı tuzaklara düşmesini tek başına engellemez. Bu nedenle, Tanrı, lütufla teklifini tamamlamak için, İsa Mesih adına, son zamandaki son hizmetkarlarının, karışık olanları analiz etmelerine, yargılamalarına ve **açıkça anlamalarına olanak tanıyan ana tuzakların varlığını açığa çıkarmak için gelir.** Dünyevi kurtuluşun bu son çağında hüküm süren evrensel Hıristiyan dininin durumu.

Ancak ekimden önce köklerinin sökülmesi tavsiye edilir; Çünkü yaratıcı Tanrı'nın doğası, yeryüzünde yaygın olan büyük tek tanrılı dinlerin öğretisiyle çarpıtılmıştır. Hepsinin ortak noktası, kısıtlama yoluyla tek Tanrı'yı empoze etmeleri ve dolayısıyla ayrılıklarına ve O'nunla herhangi bir ilişki kurmamalarına tanıklık etmeleridir. Hıristiyan inancına bağlı görünen özgürlük, yalnızca dönemin mevcut koşullarından kaynaklanmaktadır, ancak Tanrı cinlerin özgürce hareket etmelerine izin verdiği anda, onları takip etmeyenlere karşı bu hoşgörüsüzlük yeniden ortaya çıkacaktır. Eğer Tanrı zorlama yoluyla hareket etmek isteseydi, kendisini onların gözlerine görünür kılmak, yaratıklarının tüm isteklerine itaat etmelerini sağlamak onun için yeterli olurdu. Eğer bu şekilde davranmadıysa, bunun nedeni seçilmiş yetkililerin seçiminin **yalnızca** onu sevme veya reddetme özgür seçimine dayanmasıdır; tüm yaratıklarına verdiği özgür seçim. Ve eğer bir kısıtlama varsa, bu yalnızca bireysel özgür doğaları tarafından sevgi Tanrısı tarafından itilen ve çekilen seçilmişlerin doğal karakteriyle ilgilidir. Ve bu aşk adı ona çok yaklaşıyor, çünkü yaratıklarına onu tartışılmaz kılan eyleme geçirilmiş bir kanıt sunarak onu yüceltiyor ; Bunu , cehalet ve zayıflık döneminde **yalnızca**

seçilmişlerinin miras aldığı ve işlediği günahların kefareti için hayatını İsa Mesih'in kişiliğinde sunarak yaptı . Dikkat ! Bu aşk kelimesi yeryüzünde ancak duygu ve onun zayıflığı şeklini alır. Tanrının güçlü ve tamamen adildir; bu da fark yaratıyor çünkü duygunun tamamen kontrol edildiği bir prensip şeklini alıyor. Dolayısıyla Allah'ın onayladığı hak din, onun kişiliğine, düşüncelerine ve kanunlarla belirlenmiş ilkelerine özgürce bağlı kalmasına dayanır. Tüm dünyevi yaşam fiziksel, kimyasal, ahlaki, psişik ve ruhsal yasalar üzerine inşa edilmiştir. Nasıl ki insanın aklına, yer çekimi kanunundan kaçıp onu yok etme fikri asla gelmeyecekse, onun ruhu da ancak yaratıcı Allah'ın koyduğu kanunlara ve ilkelere saygı ve itaatle uyum içinde gelişebilir. Ve elçi Pavlus'un 1 Korintliler 10:31'deki şu sözleri bu nedenle tamamen haklıdır: "**İster yer, ister içer, ister başka bir şey yaparsanız, her şeyi Tanrı'nın yüceliği için yapın** ." Bu ücretsiz davetin uygulanması, Tanrı'nın kendi ilahi görüşlerini yalnızca Kutsal Kitap'ta sunması ve açıklamasıyla mümkün olmuştur. İbraniler 12:14'e göre, "**kutsallaştırma** " işini gerçekleştirirken onun görüşünü dikkate almak önemlidir , İbraniler 12:14'e göre, "**hiç kimse Rabbi göremeyecektir** ." Bazen onun görüşü bir reçete şeklini alır, ancak bu, insanın fiziksel veya zihinsel sağlığı için (hatta olsa) en iyi yararına hareket etmeyi düşünerek itaat etmek için acele ettiği uzman doktorun verdiği görüşten daha tartışmaya açık değildir. o yanılıyor). Yaratıcı Tanrı, her şeyden önce ruhların en ince ayrıntısına kadar tanıdığı tek ve gerçek hekimidir. Acıtır ama durum uygun olduğunda iyileşir. Ama en sonunda, kendisini sevme ve dolayısıyla itaat etme yeteneğinden yoksun olduğu kanıtlanmış tüm göksel ve dünyevi canlıları yok edecek ve yok edecektir.

Bu nedenle dini hoşgörüsüzlük, sahte tek tanrılı dinin ortaya çıkan meyvesidir. Allah'ın karakterini bozduğu için çok ciddi bir kusur ve günah teşkil eder ve O'na saldırarak O'nun nimetini, lütfunu ve kurtuluşunu elde etme riskini almaz. Ancak Allah bunu kâfir veya vefasız insanlığı cezalandırmak ve vurmak için bir bela gibi kullanır. Burada İncil'e ve tarihsel tanıklıklara güveniyorum. Aslında eski antlaşmanın yazıları bize, Tanrı'nın, İsrail adı verilen kavmin sadakatsizliğini cezalandırmak için en yakın komşusu olan "Filistin" halkını kullandığını öğretmektedir. Çağımızda bu halk bu eylemini "Filistinli" adı altında sürdürüyor. Daha sonra, bu dünyevi dünyevi İsrail'e ilişkin hükmünü ve nihai mahkûmiyetini açıklamak istediğinde, Keldani kralı Nebukadnessar'ın hizmetlerine başvurdu; bu üç kez. Üçüncüsü - 586'da ulus yok edildi ve hayatta kalanlar Yer. 25:11'de peygamberlik edilen "70 yıl" boyunca Babil'e sürüldü. Daha sonra, İsa Mesih'i mesih olarak tanımayı reddeden bu ulus, İmparator Vespasianus'un varisi Titus liderliğindeki Roma birlikleri tarafından yeniden yok edildi. Hıristiyanlık döneminde, 321'de resmen günaha düşen Hıristiyan inancı, 538'den itibaren papaların hoşgörüsüzlüğüne teslim oldu. Ve bu hakim Katolik inancı, aynı ⁶ yüzyılda dini olarak Müslüman olan Ortadoğu halklarıyla kavga etmeye çalıştı. . Kafir Hıristiyanlık orada sürekli ve zorlu bir düşmanla karşılaştı. Çünkü iki kampın dini karşıtlığı kutuplar gibidir, kıyamete kadar tamamen karşıttır. Kâfir de gururlanır ve ayrıcalıklı olmanın yüceliğini arar; bunu Allah'tan almayıp, kendisine mal eder ve kendisine meydan okunmasını kabul etmez. Bireyin bu tanımı, kolektif olarak, farklı mezheplere mensup olan ve farklı sahte dinlerde bir araya gelen üyeleri karakterize eder. Hoşgörüsüzlüğü kınamak,

Tanrı'nın hoşgörölü olduğu anlamına gelmez. Hoşgörüsüzlük, şeytani kamptan ilham alan bir insan uygulamasıdır. Hoşgörü sözcüğü, hoşgörüsüzlük düşüncesini ima eder ve gerçek inanç sözcüğü, İncil'deki "evet ya da hayır" ilkesine göre onaylama ya da onaylamama anlamına gelir. Tanrı ise kötölüğün varlığını, ona hoşgörü göstermeden destekler; seçilmiş yetkilileri seçme projesinde planlanan özgürlük süresi için bunu destekliyor. Bu nedenle hoşgörü kelimesi yalnızca insanlık için geçerlidir ve bu terim IV. Henri'nin 13 Nisan 1598 tarihli Nantes Fermanı'nda yer almıştır. Ancak lütuf zamanının sona ermesinden sonra kötölük ve bunu yapanlar yok edilecektir. Başlangıçtan itibaren Tanrı'nın insana verdiği din özgürlüğünün yerini hoşgörü almıştı.

Bu eserin menüsü açıklandı; Kanıtlar sayfalar boyunca sunulacak ve gösterilecektir.

Tanrı ve yarattıkları

Latin Avrupa'da erkeklerin kullandığı manevi sözlük, Tanrı'nın iletlediği önemli mesajları gizler. Bu yönüyle, her şeyden önce, insanların korktuğu büyük felaketi çağrıştıran Kıyamet kelimesi de öyledir. Ancak bu korkutucu terimin arkasında, Mesih'teki hizmetkarlarına, kurtuluşları için gerekli olan vazgeçilmez şeyleri açıklayan “Vahiy” tercümesi yatmaktadır. Bazılarının mutluluğunun

diğerlerinin talihsizliğine neden olduğu ilkesine göre, karşıt kamptakiler, tamamen zıt mesajlar öğreti açısından çok zengindir ve havari Yuhanna'ya verilen çok kutsal “Vahiy”de sıklıkla tavsiye edilir.

Başka bir terim olan “melek” kelimesi önemli dersleri gizlemektedir. Bu Fransızca sözcük, Yunanca haberci anlamına gelen "aggelos" sözcüğünden alınan Latince "angelus" sözcüğünden gelmektedir. Bu tercüme bize Allah'ın özgür ve nispeten bağımsız yarattığı yaratıklara, emsallerine verdiği değeri ortaya koymaktadır. Yaşamın Tanrı tarafından verilmesi nedeniyle bu bağımsızlık, mantıksal sınırlamaları da korur. Ancak bu “elçi” terimi bize, Tanrı'nın özgür benzerlerini yaşayan mesajlar olarak gördüğünü ortaya koymaktadır. Dolayısıyla her yaratık, Kutsal Kitabın "can" olarak adlandırdığı şeyi oluşturan, kişisel seçimler ve konumlarla işaretlenmiş bir yaşam deneyiminden oluşan bir mesajı temsil eder. Her yaratık, yaşayan bir ruh olarak benzersizdir. Çünkü Allah'ın yarattığı ilk gökteki muadillerimiz, yani geleneksel olarak "melekler" dediğimiz kişiler, onlara hayat ve yaşam hakkı verenin onları geri alabileceğini bilmiyorlardı. Sonsuza kadar yaşamak üzere yaratılmışlardı ve ölüm kelimesinin anlamını bile bilmiyorlardı. Onlara ölüm kelimesinin ne anlama geldiğini açıklamaktır; Tanrı, insan türünün veya Adem'in Cennet Bahçesi'ndeki günahın sonra ölümlü rolünü oynayacağı dünyevi boyutumuzu yarattı. Temsil ettiğimiz mesaj, **ancak** O'nun iyilik ve iyilik standartlarına uygunsuz Tanrı'yı memnun eder. Eğer bu mesaj kötülük ve kötülük standardını karşılıyorsa, onu taşıyan kişi, onun sonsuz ölüme, nihai bir yıkıma ve tüm ruhunun yok olmasına mahkûm ettiği asi tiptedir.

Gerçeğin Kutsal Kitaptaki Temelleri

Tanrı, her insanın bunu bilmesi için öncelikle dünya sistemimizin kökenlerini Musa'ya açıklamanın iyi ve doğru olduğunu gördü. Orada manevi öğretinin önceliğine işaret ediyor. Bu eyleminde bize, zamanın düzenini düzenlemekle başlayan **kendi hakikatinin temellerini sunar.** Çünkü Tanrı düzenin ve asil tutarlılığın Tanrısıdır. Günahkâr insan tarafından kurulan mevcut

düzenimizin standartlarıyla karşılaştırma yaparak aptalca ve tutarsız yönünü keşfedeceğiz. Çünkü her şeyi değiştiren aslında günahdır ve zaten ilk günahdır.

Ancak her şeyden önce şunu anlamak gerekir ki, Allah'ın İncil'de bahsettiği " başlangıç " ve "Yaratılış" adlı kitabın ilk kelimesi "köken"dir, hayatın " başlangıcı " ile değil, sadece "köken" ile ilgilidir. O'nun, yeryüzünden sonraki dördüncü günde yaratılan göksel kozmosun yıldızlarını da içeren tüm dünyasal boyutumuzu yaratması. Bu düşünceyle, gecelerin ve gündüzlerin birbirini takip ettiği bu özel dünya sisteminin, Allah ve mümin seçilmişleri ile şeytanın düşman kampının karşı karşıya geleceği ortam olacak şekilde yaratıldığını anlayabiliriz. İlahi iyiliğin, yaşam tarihindeki ilk günahkar olan şeytanın kötülüğüne karşı verdiği bu mücadele, onun varoluş nedenidir ve onun evrensel ve çokevrensel kurtarma projesinin tüm açığa çıkışının temelidir. Bu çalışma sırasında, İsa Mesih'in dünyevi hizmeti sırasında söylediği bazı esrarengiz sözlerin anlamını keşfedeceksiniz. Böylece tüm canlıların ve maddelerin yaratıcısı olan tek büyük Allah'ın harekete geçirdiği büyük projede bunların ne kadar anlam taşıdığını göreceksiniz. Burada bu önemli parantezi kapatarak, bu Yüce Varlık Hâkimi'nin kurduğu zaman düzeni konusuna dönüyorum.

Günahtan önce Adem ve Havva'nın yaşamları birbirini takip eden yedi günlük haftalar etrafında yapılandırılmıştı. Onu **hatırlatan** on emirden dördüncüsünün (veya On Emir'in) modeline uygun olarak , yedinci gün, Tanrı ve insan tarafından dinlenme için kutsanan bir gündür ve bugün bu eylemin ne kehanet ettiğini bildiğimizde, Tanrı'nın neden bu günü tuttuğunu anlayabiliriz. bu uygulamaya saygı gösterin. Bu spesifik dünyevi yaratılışın nedenlerini açıklayan genel projesinde, önerilen zaman birimi olan hafta, O'nun sevgisinin ve adaletinin evrensel (ve çokevrensel) gösterilmesine ilişkin büyük projenin gerçekleştirileceği yedi bin yılı kehanet eder. Bu programda haftanın ilk altı gününe benzetilerek ilk altı bin yıl onun sevgi ve sabrının gösterisine konu edilecek. Ve yedinci gün gibi, yedinci bin yıl da O'nun kusursuz doğruluğunun tesis edilmesine adanacak. Bu programı şu şekilde özetleyebilirim: Altı gün (bin yılın = altı bin yıl) kurtarmak, yedinci (=bin yıl) ise yerdeki ve gökteki isyancıları yargılamak ve yok etmek içindir. Bu kurtarma projesi tamamen, yaratıcı Tanrı tarafından, kendi ilahi iradesiyle Yunanca versiyonunda İsa Mesih veya İbranice'ye göre Mesih İsa olarak adlandırılan kişinin dünyevi ilahi veçhesinde yaptığı gönüllü kefarete kurbanına dayanacaktır.

önce , orijinal mükemmel ilahi düzende, günün tamamı birbirini takip eden iki eşit parçadan oluşur; 12 saatlik ay gecesini 12 saatlik güneş ışığı takip eder ve döngü sürekli olarak tekrarlanır. Şu andaki durumumuzda bu durum yılda yalnızca iki gün, yani ilkbahar ve sonbahar ekinoksları sırasında ortaya çıkıyor. Mevsimlerin Dünya ekseninin eğikliğinden kaynaklandığını bildiğimizden, bu eğikliğin ilk çift olan Adem ile Havva'nın işlediği ilk günahın bir sonucu olarak ortaya çıktığını anlayabiliriz. Günahtan önce bu eğilim olmadan ilahi düzenin düzenliliği mükemmeldi.

Dünyanın güneş etrafındaki tam dönüşü yılın birimini gösterir. Musa ifadesinde, Tanrı tarafından Mısır köleliğinden kurtarılan İbranilerin Çıkışının

öyküsünü anlatır. Ve bu çıkış gününde Tanrı, Çıkış 12:2'de Musa'ya şöyle dedi: “ *Bu ay senin için yılın ilk ayı olacak; ilk ay senin için olacak .*” Bu ısrar Allah'ın o şeye verdiği önemi göstermektedir. On iki kameri aydan oluşan İbrani takvimi zamanla dalgalanıyordu ve güneş düzeninin arkasına, bu gecikmenin birkaç yıllık birikiminden sonra yeniden uyum sağlamak için ilave bir on üçüncü ayın eklenmesi gerekiyordu. *İbraniler Mısır'dan çıktılar*" Mantıksal olarak bahar ekinoksunda başlayan *yılın ilk ayının 14'üncü günü* ; tam olarak "ilk kez" anlamına gelen isim.

Allah'ın verdiği " *bu ay sizin için yılın ilk ayı olacaktır* " emri önemsiz değildir. Çünkü bu emir, dünyanın sonuna kadar kurtuluşuna sahip çıkacak tüm insanlara yöneliktir; İlahi Vahyin alıcısı olan İbrani İsrail, kendi ilahi programının büyük evrensel kurtarma projesinin yalnızca öncüsüdür. Onun ay zamanını, Tanrı'nın kurtarma projesinin tüm ışığıyla ortaya çıktığı Mesih'in güneş zamanı izleyecektir.

Bu ilahi standartların kusursuz bir şekilde yeniden kurulması, asi ve kötü insanların yaşadığı bir dünyada asla gerçekleştirilemeyecek. Ancak, sevgiyi adalet kadar yücelten bu güçlü, görünmez yaratıcı Ruh olan Tanrı ile olan bireysel ilişkimizde bu mümkün olmaya devam ediyor. Ve onunla herhangi bir ilişki, **onun** değerlerinin ve öncelikle **kendi** zaman düzeninin değerlerinin araştırılmasıyla başlamalıdır . Bu oldukça basit ve özel bir değeri olmayan bir inanç eylemidir; İnsani tarafımızdan sunabileceğimiz minimum miktar. Yaklaşımımızın O'na hoş gelmesiyle, yaratıkla onun Yaratıcısı arasındaki sevgi dolu ilişki mümkün olur. Cennet, başarılar veya mucizelerle değil, gerçek sevgiyi ifade eden karşılıklı ilginin işaretleriyle kazanılır. Bu, yalnızca seçilmiş sevgilisini kurtarmak için bir çağrının işareti olarak gönüllü olarak hayatını veren İsa Mesih'in çalışmalarında herkesin keşfedebileceği şeydir.

İlahi düzenin bu hayranlık verici tablosundan sonra gelin insani düzenimizin acıklı yönüne bakalım. Bu karşılaştırma daha da gereklidir, çünkü Tanrı'nın, İsa'nın kendi zamanında bu şekilde doğruladığı peygamberi Daniel aracılığıyla peygamberlik ettiği suçlamaları anlamamıza olanak tanıyacaktır. Bu suçlamalar arasında Dan.7:25'te şunu okuyoruz: " *Zamanı ve kanunu değiştirmeyi tasarlayacak .*" Allah bu konularda tek bir standart biliyor; Dünyanın yaratılışından bu yana kendisinin kurduğu ve daha sonra Musa'ya açıkladığı şeyler. Böyle bir rezaleti gerçekleştirmeye kim cesaret etti? “ *Kibir* ” ve “ *hilelerinin başarısını* ” atfettiği egemen bir rejim . “ *Farklı bir kral* ” olarak da tanımlanan bu kriterlerin sentezi, dinsel gücü akla getiriyor. Üstelik " *azizlere zulmetmekle* " suçlanan *Roma papalık rejimi, ancak 538'den beri İmparator* ¹ Justinianus'un emriyle kurulan Roma papalık rejimini yorum olanaklarını daraltıyor ve kuşatıyor . Ancak Kıyamet olarak adlandırılan Vahiy, bu 538 tarihinin, Roma İmparatoru ¹ Konstantin'in 7 Mart 321'den itibaren " *zamana ve ilahi kanuna* " karşı getirdiği bir kötülüğün sonucu ve uzantısı olduğunu ortaya koyacaktır . Bu çalışmada onun işlediği suç sık sık anılacaktır, çünkü bu kötü tarih, havarilerin zamanında kurulmuş olan saf ve mükemmel Hıristiyan inancına lanet getirmektedir. Pagan imparatorluk Roması ile Roma Katolik papalık Roması arasındaki bu suçun paylaşılması, Daniel tarafından yazılan tanıklıklarda inşa edilen peygamberlik niteliğindeki vahyin ana anahtarıdır. Pagan imparator için ilk

günün dinlenmesi tesis edildi, ancak bu Hıristiyan papalık rejimidir. Tanrı'nın on emrini " *değişmiş* ", *özel ve insani* biçimiyle dinsel olarak empoze eden .

Temel not: 7 Mart 321, günahın lanetli günü

Ve güçlü bir şekilde lanetlendi, çünkü 7 Mart 321'de Şabat'ın kutsal yedinci gününün geri kalanı, tarihli bir imparatorluk fermanı emriyle resmi olarak ilk günle değiştirildi. O zamanlar, bu ilk gün, paganlar tarafından Güneş Tanrısı'na, SOL INVICTVS'e, yani, Mısır'ın Mısır'dan Çıkışı sırasında zaten Mısırlılar tarafından tapınılan çirkin Yenilmez Güneş'e ibadete adanmıştı. İbraniler, ama aynı zamanda Amerika'da İnkalar ve Aztekler tarafından ve bugüne kadar Japonlar ("doğan güneş" ülkesi) tarafından. Şeytan, insanları kendi düşüşüne ve Tanrı tarafından kınanmaya sürüklemek için daima aynı yöntemleri kullanır. Onların yüzeyselliklerini ve nefsi akıllarını istismar ederek manevi hayatı ve tarihin derslerini küçümsemeye yönelir. Bugün, 8 Mart 2021, bu notu yazarken, haber bu vahşetin önemine, gerçek bir ilahi lèse-majesté'ye tanıklık

ediyor ve ilahi zaman bir kez daha tam anlamını kazanıyor. Tanrı için yılın zamanı ilkbaharda başlar ve kışın sonunda, yani mevcut Roma takvimimizde 20 Mart'tan bir sonraki 20 Mart'a kadar biter. Böylece, 7 Mart 321'in, Tanrı için 7 Mart 320'den, yani 321 baharından 13 gün önce olduğu anlaşılıyor. Sonuç olarak, Tanrı için, adil ve adil olana karşı yapılan iğrenç eylemle, sonu 320 yılı olarak işaretlendi. kutsal ilahi yasa. Allah'ın zamanına göre 2020 yılı, 320 yılından itibaren yüzyıllarca 17. ^{yıldönümünü} (17: kıyamet sayısı) oluşturmaktadır. Bu nedenle 2020 yılının başından itibaren ilahi lanetin saldırgan bir aşamaya girmesi şaşırtıcı değildir. bulaşıcı bir virüs biçiminde, Batı'da, güveni ve inancı tamamen bilime ve onun ilerlemesine bağlı olan insan toplumunda paniğe neden oldu. Panik, mevcut bilim adamlarının yüksek teknik becerilerine rağmen etkili bir tedavi veya aşının bulunamamasının sonucudur. Bu 17 yüzyıla peygamberlik değeri vererek hiçbir şey uydurmuyorum, çünkü sayıların Tanrı için manevi bir anlamı vardır ve bunu kehanetlerinin inşasında ortaya koyar ve kullanır ve tam da Vahiy'de 17. bölüm "şu" temasına ayrılmıştır: *çok sular üzerinde oturan fahişenin **hükmü**.*" Adı "*Büyük Babil* "dir ve söz konusu "*büyük sular* ", yaklaşan Üçüncü Dünya Savaşı'nın sembolü olan Vahiy 9:13'ün "*altıncı borazan* " mesajında Tanrı'nın hedef aldığı "*Fırat Nehri* "ni akla getirmektedir. Bu simgelerin arkasında öfkесinin kaynağı ve hedefi olan papalık Katolikliği ve sadakatsiz Hristiyan Avrupa var. Tanrı ile insanlar arasındaki mücadele daha yeni başladı; demir çömlek toprak çömleğe karşı, mücadelenin sonucu tahmin edilebilir; daha iyisi, kehanet edilmiş ve programlanmıştır. Tanrı, 7 Mart 320'nin 17. ^{yüzyüncü yıl dönümünü} nasıl işaretleyecekti (kendisi ve seçilmişleri için 320; sahte dindar veya dünyevi dünya için 321)? Uzun zamandır bunun dünya savaşına giriş yoluyla olacağına, ancak atomik biçimde sona erecek bir dünya savaşı olacağına inanıyordum çünkü Tanrı bunu Dan'da üç kez kehanet etmişti. 11:40'tan 45'e, Hezekiel 38 ve 39 ve son olarak , Rev.9:13 ila 21'de. Tanrı'nın 2020 baharından bu yana asi insanlığa karşı başlattığı mücadele, O'nun isyankar insanlığa karşı başlattığı mücadeleyle aynı türdendir. Musa zamanında Mısır firavunu; ve sonuç aynı olacaktır; Allah'ın düşmanı, kendi zamanında ilk oğlunun öldüğünü gören ve kendisinininkini kaybeden Firavun gibi, orada canını kaybedecek . Bu 8 Mart 2021, bu yorumun yerine getirilmediğini ancak yaklaşık bir aydır buna hazırlıklı olduğumu, ilahi ilhamla 321'in Tanrı 320 için olduğunu ve dolayısıyla onun sadece değil, lanetlemeyi planladığını fark ettiğimi belirtmek isterim. 7 Mart 2020 günü değil, bu lanetli günün bağlı olduğu yılın tamamı, dolayısıyla bu ceza için yukarıda belirtilen ilke uygulanacaktır. Say.14:34: "*Ülkeyi araştırmak nasıl kırk gün sürdüyse, suçlarınızın cezasını da **her gün için bir yıl olmak üzere kırk yıl çekeceksiniz.***" .

Ancak bu gözleme bir şey daha ekleniyor. Bizim sahte takvimimiz yalnızca yılın başlangıcını değil, aynı zamanda İsa Mesih'in doğum tarihini de yanlışdır. Yanlış bir şekilde, 5. yüzyılda ^{keşiş} Küçük Dionysius, bunu Kral Herod'un gerçekte kendi takviminin - 4'ünde gerçekleşen ölümünün üzerine yerleştirmiştir. Bu 4 yıla, Matta 2:16'ya göre Hirodes'in idam etmek istediği Mesih'in yaşı olarak tahmin ettiği "*iki yılı* " da eklemeliyiz : "*Sonra Hirodes, kendisinin bir şeytan tarafından kandırıldığını görünce, Bilge adamlar çok öfkелendi ve **bilge adamlardan dikkatle araştırdığı tarihe göre** Beytullahim'de ve tüm topraklarında*

bulunan iki yaş ve altı tüm çocukları öldürmeleri için gönderdi . Yani Allah, yılları sayarken her zamanki yanlış ve yanıltıcı tarihimize 6 yıl ekler ve İsa'nın doğumu o yılın baharında gerçekleşir - 6. Sonuç olarak onun için 320 yılı: 326 ve 17. yıl oldu. 2020 yılımızın ^{dünyevi} yıldönümü onun için İsa Mesih'in gerçek doğumunun gerçekleştiği 2026 yılıydı. Bu 26 sayısı, Musa'nın şu sorusu üzerine Tanrı'nın kendisine isim verdiği İbranice "Yod, Hé, Way, Hé" tetragramı "YHWH" sayısidir: " *Adın ne?*" » ; Çıkış 3:14'e göre bu. Bu nedenle, yüce yaratıcı Tanrı'nın, her şeye gücü yeten ilahi lanetinin damgasını vurduğu bu günü kişisel kraliyet mührüyle işaretlemek için bir nedeni daha vardı; ve bu dünyanın sonuna kadar. İlahi zamanın bu yılında 2026'da ortaya çıkan bulaşıcı hastalık belası, Dünya gezegenindeki yaşamın son yıllarında farklı biçimler alacak olan bu lanetin sürekliliğini doğruladı. Üçüncü Nükleer Dünya Savaşı, İsa Mesih'in Matta 24:14'te duyurduğu " *milletlerin zamanlarının* " " *sonu* "nu işaret edecektir : " *Krallığın bu iyi haberi, herkese bir tanıklık olarak tüm dünyada duyurulacaktır. uluslar. O zaman son gelecektir* ." Bu " *son* ", ödemesiz sürenin sona ermesiyle başlayacaktır; kurtuluş teklifi sona erecek. Kutsal Şabat'a saygıya dayanan bir iman sınavı, " *koyunlar* "ın *ordugâhını* Matta'nın " *keçilerin* " ordugâhından kesin olarak ayıracaktır. 25:32-33: " *Bütün milletler O'nun önünde toplanacak. Çoban koyunları keçilerden ayırdığı gibi, o da birbirinden ayıracaktır; Koyunları sağ eline, keçileri de soluna koyacak* ." Roma Pazar gününü zorunlu kılan bir yasanın çıkarılması, sonuçta İsa Mesih'in gerçek seçilmiş azizlerinin ölümüne mahkum edilmesiyle sonuçlanacaktır. Bu durum Dan.12:7'nin şu sözlerini yerine getirecektir: " *Ve ketenler giyinmiş adamın nehrin suları üzerinde durduğunu duydum; sağ elini ve sol elini göğe kaldırdı ve bunun belirli bir zamanda, zamanlarda ve yarım zamanda olacağına ve tüm bunların halkın gücü ortaya çıktığında sona ereceğine sonsuza kadar yaşayanın adına yemin etti. aziz tamamen kırılacak* . İnsani açıdan bakıldığında durumları umutsuz olacak ve ölümleri yakın olacaktır. İşte o zaman İsa Mesih'in Matta 24:22'de aktarılan şu sözleri gün yüzüne çıkıyor: " *Eğer bu günler kısaltılmamış olsaydı, hiç kimse kurtulamazdı; ama seçilmişlerin iyiliği için bu günler kısaltılacak* ." 6000 yılı, ilahi zamana göre 3 Nisan 2036'dan önce, yani İsa Mesih'in bahar yılının başlangıcından sonraki 14. ^{günde} gerçekleştirilen çarşıya gerilme gününden 2000 yıl sonra gelen sahte takvime göre 3 Nisan 2030'da sona erecektir . 30. Ve bu " *günlerin* " " *kısaltılması* " veya *kısaltılması* gerekir . Bu da ölüm kararının uygulama tarihinin bu tarihten önce olacağı anlamına geliyor. Çünkü Mesih'in seçilmişlerini kurtarmak için doğrudan müdahale etmesini gerektiren acil durumdur . O halde Tanrı'nın , yeryüzündeki yaratımlarına verdiği " *zaman* " standardını yüceltme konusundaki önceliğini hesaba katmalıyız . Son günlerin isyancılarına, 6000 yıllık dünya tarihini kapatan 2030 baharının ilk gününü birkaç gün aşacak bir tarih seçmeleri konusunda ilham verecek olan odur. O zaman iki olasılık karşımıza çıkıyor: sonuna kadar bilinmeyen bir tarih ya da mümkün olan maksimum ve ruhsal açıdan anlamlı sınırı işaret eden 3 Nisan 2030. Son derece önemli olmasına rağmen, İsa Mesih'in çarşıya gerildiği yılın 14. ^{gününün} , 6000 yıllık dünya tarihinin sonunu ve ⁷ binyılın başlangıcını işaretlemeye uygun olmadığını düşünün. Bu nedenle tercihim ve inancımı bahar tarihi olan 21 Mart 2030'a, yani " *kısaltılmış* " peygamberlik zamanı olan 3 Nisan'a veya bir ara tarihe

dayandırıyorum . Allah'ın yarattığı doğanın damgasını vurduğu bahar, 6000 yıllık insanlık tarihini saymak istediğimizde belirleyicidir; Adem ile Havva'nın günah işlediği andan itibaren bu mümkün olur. İncil'deki Yaratılış kaydında bu ilk bahara giden günler sonsuz günlerdi. Tanrı'nın saydığı zaman, günah ülkesinin süresidir ve kehanet edilen haftanın ilk baharın başlangıcıyla başlayıp son kışın bitmesiyle sona ereceği 6000 yıldır. 6000 yıla doğru geri sayımın başladığı bir bahardı. Günah yüzünden Dünya'nın eksenini 23° 26' eğik oldu ve mevsimler birbirini takip etmeye başlayabildi. Eski antlaşmanın Yahudi bayramlarında iki bayram baskındır: haftalık Şabat ve Fısıh. Bu iki bayram , ilahi kurtuluş planının üç aşamasını temsil eden “7. · 14. ve 21. ” günlerin “7, 14 ve 21” rakamlarının sembolizmi altına yerleştirilmiştir : Rev.7'nin kehanetlerde bulunan haftalık Şabat teması. “7” için seçilmiş azizlerin ödülü; Bu ödülün “14” için sunulmasının **volunu** oluşturan İsa Mesih'in kurtarıcı işi . 7 gün süren Fısıh Bayramı'nın 15. ve 21. günlerinin , kutsal olmayan hareketsizlikle geçen iki Şabat günü olduğuna dikkat edin. Ve üçlü “7” veya “21”, ilk 7000 yılın sonunu ve Rev.21'e göre yenilenen yeryüzündeki yeni ilahi yaratılışın sonsuzluğa girişini belirtir; bu 21 sayısı, Tanrı'nın istediği hedef olan yaşam projesinin doluluğunun (7) mükemmelliğini (3) simgelemektedir. Vahiy 3'te, 7. ve 14. ayetler sırasıyla Yedinci ^{Gün Adventist} kurumunun başlangıcını ve sonunu belirtir ; burada yine aynı kutsanmış öznenin iki evresi var. Benzer şekilde Rev.7, seçilmiş Adventistlerin mühürlenmesi konusunu ele alıyor ve Rev.14, üç meleğin evrensel misyonlarını özetleyen mesajlarını sunuyor. Böylece 30 yılında, 4000 yılın sonu baharda tamamlanmış ve İsa, 30 yılının bu baharının 21 Mart'ından 14 gün sonra, yani Tanrı adına 36 gün sonra , yalnızca sembolik nedenlerle çarmıha gerilmiştir. Tanrı, bu örnekler aracılığıyla, Şabat gününün “7”sinin ve seçilmişlerin günahlarının İsa Mesih tarafından kurtarılmasının “14”ünün birbirinden ayrılamaz olduğunu doğrulamaktadır. Böylece Şabat'ın "7"si sonunda saldırıya uğradığında, "14"ün Kurtarıcısı İsa ona yücelik vermek için yardımına uçar, iki tarihi ayıran maksimum 14 "gün" " *kısaltılmış* " olacaktır. veya son seçilmiş sadıkını kurtarmak için bastırıldı.

Matta 24'ü tekrar okuduğumda, Mesih'in mesajının özellikle dünyanın öbür ucundaki öğrencilerine, yani son yıllarda yaşayan bizlere yönelik olduğunu anladım. 1-14. ayetler “ *son* ” a kadar olan süreyi kapsar . İsa birbirini izleyen savaşlar, sahte peygamberlerin ortaya çıkışı ve nihai ruhsal soğuma hakkında kehanetlerde bulunuyor. Daha sonra, 15'ten 20'ye kadar olan ayetler, çift uygulamalı olarak, hem Yeruşalim'in MS 70'te Romalılar tarafından gerçekleştirilen yıkımı hem de ulusların, Tanrı'nın kutsal Şabat'ını kutlayan seçilmiş Yahudilere karşı son saldırısıyla ilgilidir. Bundan sonra, 21. ayet onların nihai “ *büyük sıkıntısını* ” kehanet eder: “ *Çünkü o zaman, dünyanın başlangıcından bu yana şimdiye kadar görülmemiş ve 'hiçbir zaman olmayacak* ’ büyük bir sıkıntı olacak; Bu açıklamanın “ *ve asla olmayacak* ” ifadesinin havarilerin zamanına yönelik uygulamayı yasakladığını unutmayın, çünkü bu, Dan.12:1'in öğretisiyle çelişecektir. Bu, her iki alıntının da son dünyevi iman sınavında aynı başarı ile ilgili olduğu anlamına gelir. Dan.12:1'deki ifade aynıdır: “ *O zaman, halkının çocuklarının koruyucusu, büyük prens Mikael ortaya çıkacak; ve o zamana kadar milletlerin varlığından bu yana görülmemiş bir sıkıntı zamanı olacak . O zaman kavminizden kitapta yazılı bulunanlar*

kurtulacaktır . " . " *Sıkıntı* " o kadar büyük olacak ki, 22. ayete göre " *günlerin* " " *kısaltılması* " gerekecek . 23. ayet, Mesih'in yeryüzünde kendiliğinden ortaya çıkmasıyla gelişmeyen gerçek imanın standardına işaret ediyor: " *Eğer o zaman sen dedi: İşte, o çölde; oraya gitme; işte, o odalarda, inanmayın .* " Aynı son çağda, maneviyat kendi " *harikalarını* " ve sahte Mesih'in aldatici ve **baştan çıkarıcı görünümlerini çoğaltacak ve bu da kötü eğitilmiş ruhları boyunduruk altına alacaktır: " Sahte Mesihler ve sahte peygamberler ortaya çıkacak; mümkün olsaydı seçilmişleri bile **aldatacak** kadar büyük harikalar ve mucizeler yaratacaklar "; Vahiy 13:14 bunu doğruluyor: " *Ve canavarın önünde çalışması için kendisine verilen belirtilerle yeryüzünde yaşayanları **aldattı ve yeryüzünde yaşayanlara canavarın bir heykelini yapmalarını söyledi.*** " *kılıç yarısı olan ve hayatta kalan* . 27. ayet, ilahi Mesih'in güçlü ve muzaffer görünüşünü çağırıyor ve 28. ayet, onun müdahalesinden sonra yırtıcı kuşlara sunulan " *bayram* " *kehanetinde bulunuyor*. Çünkü onun gelişine kadar hayatta kalan isyancılar yok edilecek ve Vahiy 19:17-18 ve 21'in öğrettiği gibi " *havadaki kuşlara* " otlaklara teslim edilecek.**

İlahi yaratılışın bu yepyeni anlayışını burada özetleyeceğim. Allah, ilk haftayı kurarak karanlık bir gece ve aydınlık bir gündün oluşun gündüzün birliğini sağlamlaştırır, güneş onu ancak 4. ^{günden itibaren aydınlattır} . Gece, Havva ve Adem'in gelecekteki itaatsizliği nedeniyle günahın yeryüzünde yerleşeceğini kehanet eder. Bu günaha kadar dünya yaratılışı **sonsuz** özellikler sergiler . İşlenen günah, işler değişir ve 6000 yılın geri sayımı başlayabilir, çünkü dünya kendi eksenini etrafında döner ve mevsimler prensibi başlar. Tanrı tarafından lanetlenen dünyevi yaratık, o zaman bildiğimiz **ebedi özelliğini** kazanır . Günahla işaretlenen ilk baharda başlayan 6000 yıl, 6001 baharında İsa Mesih'in ilahi görkemiyle geri dönüşüyle sona erecek. Onun son gelişi **7. bin yılın ilk yılının " birinci ayın ilk günü " nde gerçekleşecek** .

Bununla birlikte, sahte insani takvimimizin 7 Mart 2021 tarihi, Papa Francis'in Irak'ta aşırı Müslümanların zulmüne uğrayan Doğulu Hıristiyanlara yaptığı ziyaretle dini açıdan işaretlendi. Bu toplantıda Müslümanlara, kendilerinin de aynı Tanrı'ya, yani İbrahim'e sahip olduklarını hatırlattı ve onları "kardeşleri" olarak gördü. Batılı inanmayanları sevindiren bu sözler, seçilmişlerinin günahlarının bağışlanması uğruna hayatını feda eden İsa Mesih'e yönelik büyük bir hakarettir. Ve "eski Haçlılar" Katolik "Hıristiyanlar"ın liderinin kendi topraklarına bu müdahalesi, İslamcılarının öfkelerini daha da artıracaktır. Dolayısıyla papanın bu barışçıl eylemi, Dan. 11:40'ta kehanet edilen dramatik sonuçları, yani Müslüman "güney kralının" papalık İtalya'sı ve onun Avrupalı müttefiklerine karşı "çatışmasının" yoğunlaşmasını getirecek. Ve bu perspektiften bakıldığında, Fransa'nın ve Hıristiyan kökenli tüm Batılı ülkelerin, liderlerinin Kovid-19 virüsü nedeniyle neden olduğu ekonomik çöküntü, güç dengelerini değiştirecek ve sonuçta "Üçüncü Dünya Savaşı"nın hayata geçirilmesine olanak tanıyacaktır. hala önümüzde olan son 9 yılın sonuna geri dönüyoruz. Sonuç olarak, Allah'ın, Kovid-19 ve gelişmesi nedeniyle salgına yol açarak, yeryüzünde insanlık tarihinin son on yılına damgasını vuracak lanetin önünü açtığını hatırlayalım.

Ancak 7 Mart 2021, Fransa'nın çeşitli şehirlerinde gençlerin rakip çeteler arasında ve polis yetkililerine yönelik şiddet eylemlerine damgasını vurdu. Bu,

genelleştirilmiş bir yüzleşmeye giden yolu doğruluyor; her birinin pozisyonları uyumsuz olduğundan uzlaşmazdır. Bu, taban tabana zıt iki kültürün çatışmasının sonucudur: Batılı laik özgürlük, güney ülkelerinin patronları ve kapoları toplumuna karşı, üstelik geleneksel ve ulusal olarak Müslüman. Kovid-19 gibi tedavisi olmayan bir trajedi yaklaşıyor.

İnsanlığın meşrulaştırdığı menfur düzenin gözlemine tamamlamak için şunu belirtmeliyiz: 10. ay (Aralık) adını taşıyan 12. aydan sonraki yılın kış başlangıcındaki değişimi; gecenin ortasında (gece yarısı) günün değişmesi; yalnızca saatlerin kesin ve düzenli sayımı olumlu kalır. Böylece güzel ilahi düzen, günah nedeniyle ortadan kalkmış, yerini günahkar bir düzen almıştır; o da, hesapların görülmesi için, yani ilk altı bin yılın sonunda, şanlı yaratıcı Tanrı ortaya çıktığında yok olacaktır. aldatılmış insanlar için 2030 baharında veya Rabbimiz ve Kurtarıcımız İsa Mesih'in seçilmişleri için gerçek doğumunun 2036 baharında.

Yerleşik ve gözlemlenen düzensizlik, insanlığın üzerine çöken ilahi lanetin kanıtıdır. Çünkü dünyanın eğilmesinden bu yana zaman hesabı istikrarını ve düzenliliğini yitirmiş, gece ve gündüz saatleri sürekli bir artış ve azalış halindedir.

Yaratıcı Tanrı'nın kurtarma planını düzenlediği düzen, insana önerdiği ruhsal öncelikleri bize daha da açıklamaktadır. O, insanlığın 4000 yıllık dünyevi deneyimlerinden sonra hayatını fide olarak İsa Mesih'te vererek yüce sevgisini açığa çıkarmayı seçti. Bunu yaparak Allah bize şunu söylüyor: “Önce bana itaatinizi gösterin, ben de size sevgimi göstereyim.”

Yeryüzünde insanlar aynı karakterdeki meyveleri yeniden üreterek birbirini takip ediyor, ancak 2020'de girdiğimiz son zaman kuşağının bir özelliği var; Avrupa'da 75 yıllık barıştan ve genetik biliminde yakın zamanda yaşanan inanılmaz evrimden sonra, çok mantıklı bir şekilde, Avrupalılar ve onların ABD, Avustralya ve İsrail'den gelenleri, toplumları giderek daha fazla arındırılarak tüm sağlık sorunlarına çözüm üretebileceklerine inanıyorlardı. Yeni olan bulaşıcı bir virüsün saldırısı değil, yeni olan gelişmiş toplumların liderlerinin davranışlarıdır. Bu korku davranışının nedeni, medyanın ve bu medyalar arasında özgür internet iletişimini oluşturan örümcek ağı üzerinde yer alan yeni medya veya sosyal ağların bombardımanı yoluyla dünya halklarına maruz bırakılmasıdır. az çok net difüzörler bulun. Böylece insanlık, kendisine bir lanet gibi düşen özgürlük aşırılıkları tarafından tuzığa düşürülür. ABD ve Avrupa'da şiddet etnik toplulukları birbirine düşürüyor; orada yenilenen “*Babil*” deneyiminin lanetidir; Zorunlu olarak aynı dili konuşan tek bir çiftin soyundan geldiği için öğrenilmeyen bir başka inkar edilemez ilahi ders, ta ki bugün hala gördüğümüz bu suçlu deneyime kadar, insanlık, Tanrı tarafından yaratılan ve yeryüzüne dağılmış birçok dil ve lehçeyle ayrılmıştır. . Ve evet, Tanrı yaratılışın ilk yedi gününden sonra da yaratmayı bırakmadı; o hâlâ lanetlemek ve bazen de seçilmişlerini kutsamak için çok şey yaratıyordu; çölde İsrail oğullarına sunulan man buna bir örnektir.

Ancak **özgürlük**, özünde Yaratıcımızın harika bir hediyesidir. Onun davasına olan **özgür** bağlılığımız buna dayanmaktadır. Ve burada, kabul etmek gerekir ki, bu bütünsel özgürlük, şansın varlığını ima eder, çünkü Tanrı hiçbir şekilde müdahale etmez; birçok inananın hiç inanmadığı bir kelime. Ve yanılıyorlar çünkü Tanrı, yaratılışında büyük bir kısmı ve her şeyden önce,

seçilmişler arasında kendi vahyettiği göksel normların takdirini uyandırma rolünü şansa bırakıyor. Yaradan, seçilmişlerini belirledikten sonra onlara liderlik etme ve onları ebedi göksel hayata hazırlayan kendi gerçeklerini öğretme görevini üstlenir. İnsanoğlunun doğuşunda gözlenen şekil bozuklukları ve canavarlıklar, türün üreme sürecinde az çok ciddi sonuçlar doğuran genetik hatalara yol açan tesadüf eserini kanıtlamaktadır. Türlerin çoğalması, zaman zaman uygunluk hataları üreten üreme zincirlerinin ivmesine dayanmaktadır; buna kalıtım ilkesi de dahil olmak üzere veya bağımsız olarak yaşam şansı nedeniyle. Özetle, inancımı özgür bir yaşam şansına borçluysam, tam tersine, bu inancın ödülünü ve beslenmesini Tanrı'nın sevgisine ve halihazırda atılmış olan ve O'nun beni kurtarmak için almaya devam ettiği girişimlere borçluym. .

Onun dünyevi yaratılışı hikayesinde , haftanın başında Tanrı'nın lanetleyeceği gün gelir; kaderi yazılıdır: Amacı “ ışıktan karanlıktan ayırmak ” olacaktır . Tanrı'nın yedinci günü kutsayan seçimine karşı çıkmak için sahte Hıristiyanlar tarafından seçilen bu ilk gün, Vahiy 13:15'teki itaatsiz isyancı kampın bir " işareti " olma rolünü tam olarak yerine getirmiş olacak . İlk Pazar günü Tanrı tarafından lanetlendiği gibi, yedinci gün Şabat da O'nun tarafından kutsanmış ve kutsanmıştır. Ve bu karşıtlığı anlamak için, onun tarafından ve onun için kutsanmanın bir işareti olan Tanrı düşüncesini benimsememiz gerekir. Şabat yedinci günle ilgilidir ve bu *yedi sayısı*, “7”, tokluğun simgesidir. Tanrı, bu doluluk kavramının altına, dünyevi boyutumuzu yaratma amacının, yani günahın düzenlenmesi, onun kınanması, ölümü ve ortadan kaybolması düşüncesini yerleştirir. Ve bu planda, haftalık Şabat'ın kehanet ettiği 7. ^{binyılda} bu şeyler tam olarak gerçekleşecek . Bu nedenle Tanrı için bu amaç , yeryüzündeki seçilmişlerin hayatlarını kurtaracağı ve korkunç acılar pahasına bizzat İsa Mesih'te gerçekleştireceği kurtuluş araçlarından **daha önemlidir** .

Allah'ın Vahiy 7:8'de şunu söylemesinin bir başka nedeni de şudur: " *Bir şeyin sonu, başlangıcından daha iyidir .* " Yaratılış kitabında “gece-gündüz” veya “ *akşam-sabah* ” sırasının birbirini takip etmesi bu ilahi düşüncüyü doğrulamaktadır. İşaya 14:12'de Tanrı, Babil kralı kılığında şeytana şöyle dedi: “ *İşte, gökten düştün, ey sabah yıldızı , şafağın oğlu! Sen yere atıldın, ey ulusların galibi !* » Allah'ın kendisini isimlendirdiği “ *sabah yıldızı* ” ifadesi, onu dünya sistemimizin “güneşi”ne benzettiğini göstermektedir. O, onun ilk yaratığıydı ve Sur kralı Ezé'nin koruması altındaydı. 28:12, onun orijinal ihtişamını şöyle anlatıyor: “ *İnsanoğlu, Sur kralı için ağıt yak! Ona diyeceksiniz ki: Rab Yahve şöyle diyor: Mührü mükemmelliğe koydun, bilgelikle doluydun, güzellikte mükemmeldin .* » Bu mükemmellik ortadan kaybolmak zorunda kaldı; yerini , onu düşman, şeytan ve hasım haline getiren asi davranış aldı; Şeytan, Tanrı tarafından kınandı çünkü 15. ayet şöyle diyor: *aranızda kötülük bulununcaya kadar yaratıldı .*” Böylece, “ *sabah yıldızı* ” olarak kabul edilen kişi, sadakatsiz insanları, ilahi yaratılışın “*sabah yıldızı*”nu bir tanrı olarak onurlandırmaya itti : Batı Hıristiyanlığının neredeyse tüm dünyasının pagan bir şekilde tapındığı Roma kültüründen tanrılaştırılan "Fethedilmemiş Güneş". Allah, bu ilk meleğin kendisine isyan edeceğini daha yaratılmadan önce biliyordu ve buna rağmen onu yarattı. Benzer şekilde, ölümünden bir gün önce İsa, 12 havarisinden birinin kendisine ihanet edeceğini duyurmuş, hatta Yahuda'ya doğrudan şunu söylemişti: " *Ne*

yapman gerekiyorsa, çabuk yap!" ". Bu, Tanrı'nın, kendi tercihlerine aykırı olsa bile, yaratıklarının kendi seçimlerini ifade etmelerini engellemeye çalışmadığını anlamamızı sağlar. İsa ayrıca, eğer arzuları buysa, elçilerini kendisini terk etmeye davet etti. Yarattıklarına kendilerini ifade etme ve doğalarını ortaya çıkarma konusunda tam bir özgürlük bırakarak, seçtiklerini kanıtlanmış sadakatlerinden dolayı seçebilir ve sonuçta tüm göksel ve dünyevi düşmanlarını, değersizleri ve kayıtsızları yok edebilir.

Orijinal günah

günah "ı oluşturduğundan ve Tanrı'nın kutsal kampına karşı isyana giren kampın işareti haline geldiğinden Hıristiyanlık çağımızda büyük önem taşır . Ancak bu "***günah*** ", Adem ve Havva'dan bu yana insanlığı miras yoluyla ölüme mahkum eden asıl "***günahı*** " unutturmamalı . Ruh tarafından aydınlatılan bu konu beni Yaratılış kitabında saklı olan önemli dersleri keşfetmeye yöneltti. Gözlem düzeyinde kitap bize 1, 2, 3. bölümlerde yaratılışın kökenini açıklıyor. Bu sayıların sembolik anlamı hâlâ mükemmel bir şekilde doğrulanıyor: 1 = birim; 2 = kusur; 3 = mükemmellik. Bu bir açıklamayı hak ediyor. Gen.1 ilk 6 günün yaratılışını anlatıyor. Onların "*akşam sabahı* " tanımı, ancak günahattan ve şeytanın egemenlik alanı haline gelen dünyanın lanetinden sonra anlam kazanacaktır; bu, Yaratılış 3'ün teması olacaktır; onsuz "*akşam sabahı* " ifadesinin hiçbir anlamı yoktur. karasal düzeyde anlam taşıyor. 3. bölüm, açıklamayı sunarak bu ilahi vahiy üzerine mükemmellik damgasını vuruyor. Aynı şekilde Yaratılış 2'de yedinci gün Şabatı teması ya da daha doğrusu yedinci günde Tanrı'nın ve insanın geri kalanının teması da ancak Havva ve Adem'in işlediği "ilk günah"tan sonra anlamını kazanıyor. Gen.3'te bu ona varoluş nedenini veriyor. Bu nedenle, paradoksal olarak, Yaratılış 3'te verilen gerekçe olmadan, kutsallaştırılmış Şabat, kusurluluğun "2" sembolünü hak ediyor. Bütün bunlardan, yeryüzünün Tanrı tarafından şeytana ve onun cinlerine sunulmak üzere yaratıldığı, böylece onların ruhlarının kötü meyvelerinin gerçekleşip Tanrı'nın, meleklerin ve insanların, herkesin, meleklerin ve insanların gözünde ortaya çıktığı ortaya çıkıyor. adamlar tarafını seçiyor.

dünyevi "*günahın* " lanetini kehanet ettiğini , çünkü dünyanın kendisi Tanrı tarafından lanetlendiğini ve bu nedenle yalnızca ölüm anından itibaren gerçekleştiğini belirtmeye yönlendiriyor. ve onun süreci ona çarpıyor, altı bin yıllık süresi ve yedinci bin yılın bin yılı bir anlam, bir açıklama, bir gerekçe kazanıyor. Şunu belirtmekte fayda var: Dünyevi yaratılıştan önce, cennette, çatışma zaten şeytanın kampını Tanrı'nın kampıyla karşı karşıya getiriyor, ancak yalnızca İsa Mesih'in ölümü bireysel seçimleri kesin hale getirecek; Bu, o andan itibaren dünyevi yaratılıştan ölmeye mahkum edilen isyancıların cennetten kovulmasıyla görünür hale gelecektir. Şimdi, cennette, Tanrı meleklerin yaşamlarını "*akşam sabah* " *değişimleriyle* düzenlememiştir ; bunun nedeni, cennetin onun ebedi normunu temsil etmesidir; Seçilmişleri için sonsuza kadar galip gelecek ve devam edecek olan şey. Bu verilerle karşı karşıya kaldığımızda: Peki ya günah öncesi dünya? "*Akşam-sabah* " *değişimlerinin* dışında , onun

normu da cennetinkidir, görünüşe göre hayat ebedi bir norm içinde gelişmektedir; vegan hayvanlar, vegan insanlar ve günahın bedeli olan ölüm olmadan, günler günleri takip eder ve sonsuza kadar sürebilir.

Ancak Yaratılış 2'de Tanrı bize, yedinci günde Tanrı ve insan için dinlenmeyle sona eren haftanın zamanına ilişkin sırasını açıklıyor. Bu dinlenme kelimesi “durmak” fiilinden gelir ve hem Allah'ın yaptığı işler hem de insanların yaptığı işler için geçerlidir. Anlayabilirsiniz ki günahattan önce ne Tanrı ne de insan yorgun hissedemezdi. Adem'in bedeninde hiçbir rahatsızlık, yorgunluk ya da herhangi bir ağrı yoktu. Şimdi, yedi günlük haftalar birbirini takip ediyor ve sonsuz bir döngü gibi kendilerini yeniden üretiyorlardı; ancak " *akşam sabahı* " ardışıklıkları, Tanrı'nın krallığının göksel normuyla farklılığı işaret ediyordu. Dolayısıyla bu farklılık, büyük yaratıcı Tanrı'nın tasarladığı bir programı peygamberlik niteliğinde ortaya koymayı amaçlıyordu. Tıpkı "Yom Kippur" veya "Kefaret Günü" bayramının İbraniler arasında her yıl yenilenmesi ve İsa Mesih'in ölümüyle gerçekleştirilen kefarete yoluyla günahın sona ereceğini kehanet etmesi gibi, haftalık Şabat da yedinci günün gelişini kehanet eder. Milenyum, isyancıların ölmesi ve kötülüğün yenilgiye uğratılması nedeniyle Tanrı ve seçilmişlerinin gerçek huzura kavuşacağı zaman. Ancak seçilmişler hâlâ " *günah* "la ilgilenmektedir, çünkü onlar Mesih'le birlikte " *günahları* " ve o sırada ölümlü uykuda uyuyacak olan günahkarları yargılamak zorundadırlar. Bu nedenle yedinci gün de önceki altı gün gibi haftanın yedi gününü kapsayan ve ilgilendiren " *günah* " burcunun altına yerleştirilmiştir . Ve ancak sekizinci binyılın başında, günahkarlar " *ikinci ölümün ateşi* "nde yok olduktan sonra , yenilenen dünyada " *günahsız* " sonsuzluk başlayacak. Yedi gün günahla işaretlenmişse ve 7000 yıl kehanetinde bulunuyorsa, bu 7000 yılın sayımı ancak Yaratılış 3'te açıklanan günahın saptanmasıyla başlayabilir. Dolayısıyla günahsız dünyevi günler " *akşam sabah* " veya " *karanlık ışık* " silsilesinin norm ve mantığında değildir ve bu zaman "günahsız" olduğundan " *günah* " için programlanan ve kehanet edilen 7000 yıla giremez. " yedi günlük haftaya kadar.

Bu öğreti, Tanrı'nın Dan.7:25'te Roma papalığına atfettiği bu eylemin önemini vurgulamaktadır: " *zamanları ve yasayı değiştirmek için plan yapacak* ". Tanrı'nın belirlediği " *zamanları değiştirmek* ", Tanrı'nın " *yasasının* " haftalık Şabat'ının peygamberlik niteliğini keşfetmenin imkansızlığıyla sonuçlanır . Ve Roma'nın I. Konstantin'den , yani 7 Mart 321'den bu yana yaptığı şey de budur ; haftalık dinlenmenin yedinci gün yerine ilk gün olmasını emrederek. Günahkar, Roma düzenini takip ederek, Adem ile Havva'dan miras kalan orijinal " *günah* " tan kurtulmaz , ancak buna ek olarak , bu sefer **gönüllü olarak , Tanrı'ya karşı suçunu artıran ek bir " *günah* " üstlenir .**

" *akşam sabahı* " veya " *karanlık ışık* " sırası , Tanrı tarafından seçilen bir kavramdır ve bu seçime uymak, İncil'in peygamberlik gizemine erişimi destekler ve yetkilendirir. Hiçbir şey insanı bu seçimi yapmaya zorlayamaz ve bunun kanıtı, insanlığın gün değişimini gece yarısı, yani bahar günbatımından 6 saat sonra işaretlemeyi seçmiş olmasıdır; on bakire benzetmesinde, Damat İsa'nın görkemli dönüşü için çok geç uyananların kampını kehanet ediyor. Dolayısıyla Allah'ın verdiği ince mesajlar O'nun aklının ötesindedir. Ancak seçilmiş olanlar için, ilahi zaman düzeni, onun tüm kehanetlerini ve özellikle de İsa'nın kendisini " *alfa ve*

omega ", " başlangıç veya başlangıç ve son " olarak sunduğu Vahiy'deki kehanetleri aydınlatır . Hayatımızda geçen her gün, Tanrı'nın Yaratılış 1, 2 ve 3'te özetlediği planını kehanet eder; çünkü " gece " veya " karanlık " Yaratılış 1'de sunulan altı kutsal günü temsil ederken, Yaratılış 2'de kurulan ilahi dinlenme, " hafif " zaman. Dan.8:14'e göre, Hıristiyan döneminin zamanı bu prensibe göre iki bölüme ayrılmıştır: Şabat'a karşı "günahın" kurulduğu 321 yılı ile Şabat'a karşı " günahın " kurulduğu 1843 arasındaki ruhsal " karanlık " dönemi. Bu tarihten itibaren İsa Mesih'in 2030 baharında dönüşüne kadar seçilmişler için " ışıık " zamanı başlar; burada Yaratılış 3'te olduğu gibi Yüce Yaratıcı Tanrı'da seçilmişler ve olanlar arasında yargılamak için gelir. isyancılar, " yılan, kadın ve Adem " arasında hükmettiği şekliyle " koyunlar ve keçiler "di . Benzer şekilde Vahiy'de, " Yedi Kiliseye, Yedi Mühür ve Yedi Boruya Mektuplar " temaları, bu temaların her birinin ilk altısı için " karanlık " ve yedinci ve son dereceleri için ilahi " ışıık " kehanetinde bulunur. . Şurası o kadar doğrudur ki, 1991 yılında kurumsal Adventizm'in bu son "ışıık" resmi olarak reddetmesi, İsa'nın 1982'den beri bana verdiği ışık, Rev.3'te " Laodikya " ya hitaben yazılan Mektupta ona şöyle demesine yol açmıştır: :17: " Çünkü: Zenginim, zenginim, hiçbir şeye ihtiyacım yok diyorsun ve zavallı, perişan, fakir, kör ve çıplak olduğunı bilmediğin için. ,... ". Resmi Adventistler 1 Petrus 4:17'de verilen şu alıntıyı unutmışlardır: " Çünkü bu , Tanrı'nın evi hakkında hükmün başlayacağı zamandır . Şimdi eğer bizimle başlarsa Allah'ın müjdesine uymayanların sonu ne olacak? » Kurum 1863 yılından bu yana varlığını sürdürmektedir ve İsa, 1873 yılında " Filadelfia " döneminde kuruluşunu kutsamıştır. İlahi prensibe göre " akşam sabahı " veya " aydınlık karanlık ", son ve yedinci çağ " Laodikya" adıyla simgelenmiştir. Büyük bir ilahi " ışıık " zamanı olacaktı ve mevcut çalışma bunun kanıtını teşkil ediyor; büyük bir " ışıık " gerçekten de bu son dönemde, resmi Adventist kurumun pahasına, kehanet edilen gizemleri aydınlatmak için geldi. dünya çapında. " Laodikya " ismi , "yargılanan insanlar veya yargılananlar" anlamına geldiğinden oldukça haklıdır. Rabb'e ait olmayanlar veya artık ait olmayanlar, "Allah'ın lanetlediği gün"ün taraftarları arasına katılmaya mahkum edilirler. Tanrı'nın Roma'daki "Pazar" gününe ilişkin haklı kınamasını paylaşma konusunda aciz olduklarını gösteren Şabat, onlara artık vaftizlerinin kutsal zamanındaki kadar önemli görünmeyecek. İsa Mesih'in hizmetkârı Ellen G. White'ın "Erken Yazılar" adlı kitabında ve ilk görüşünde verdiği mesaj bu durumu şöyle tercüme ediyordu: "Görmelerini, hedeflerini ve İsa'yı kaybettiler... Kötü bir dünya ve onları bir daha asla göremeyeceğiz."

ışıık " zamanını kehanet eder ve Yaratılış kitabının bu bölümü " **yedinci günün " kutsanmasıyla başlar** . 25. ayetle bitiyor: " Adam da karısı da çıplaktı ve utanmıyorlardı ." Bu iki tema arasındaki bağlantı, onların fiziksel çıplaklığının keşfedilmesinin, işleyecekleri " günahın " isnat edilmesinin sonucu olacağını gösteriyor ve Yaratılış 3'te anlatılan, ölümlü bir ruhsal çıplaklığın nedeni olarak karşımıza çıkıyor. Bu öğretiyi " Laodikya " öğretisiyle karşılaştırdığımızda Şabat'ın insanı " çıplak " kılan " günah " la ilişkilendirildiğini görüyoruz . Bu son bağlamda, Şabat uygulaması artık Mesih'in lütfunu korumak için yeterli değildir, çünkü 1982 ile 1991 yılları arasında resmi Adventist yetkililere kehanet ışığının tamamını sunarak İsa Mesih'in talebi arttı ve o bunun için istiyor. lütfuna layık

seçilmişlerin, kutsal Şabat'ını uygulayarak Daniel ve Vahiy'de peygamberlik edilen vahiyleri için ilgisini, zamanını, yaşamını ve tüm ruhunu harcadığı dönem ; ama aynı zamanda Vahiy 11:3'e göre onun " *iki tanığını* " oluşturan vahyedilmiş İncil'in tamamı boyunca .

Tanrı'nın veryüzünde verdiği tanıklığı

Her ne kadar önemli olsa da, Tanrı'nın insanlığı İsa Mesih formunda ziyaret etmesi, bize O'nun Musa'nın zamanındaki önceki ziyaretini unutturmamalıdır. Çünkü Tanrı ona dünyasal boyutun kökenlerini bu uzak bağlamda açıkladı. Ve Tanrı tarafından verilen bir vahiy olarak Yaratılış kaydı, resul Yuhanna'ya vahyedilen Vahiy kaydı kadar önemlidir. Tanrı'nın dünyevi yaşamı düzenlemek için seçtiği biçim, O'nun, O'nun sevgisine karşılık verebilmeleri ve sonsuza kadar onunla yaşayabilmeleri ya da onu reddedip ölümün hiçliğinde kaybolabilmeleri için tam özgürlük verdiği yaratıklara olan sevgi planını kehanet eder. onun selamlama teklifinin koşulları.

Eğer Adem tek başına yaratıldıysa, bunun nedeni öncelikle onun " *Tanrı'nın sureti* (Yaratılış 1:26-27)" olarak sunulması ve kendi suretinin özgür bir muadili tarafından sevgi arayışı içinde sunulmasıdır , çünkü onun geçmiş sonsuzluğu boyunca her zaman mutlak bir yalnızlıktı. Bu durum onun için artık dayanılmaz hale gelmişti; öyle ki canlılarına vereceği özgürlüğün sonuçlarına katlanmaya hazırdı. Havva'nın, Adem ölümcül bir uykuya dalmışken kaburga kemiklerinden birinden yaratılması, onun Kilisesinin, sadık seçilmişlerinden oluşan Seçilmiş Kişi'nin, onun İsa Mesih'teki ölüm kefareti ile hasat edilen meyvenin yaratılışını kehanet eder; bu, Tanrı'nın Kendisinden gelen ve Havva adı " *hayat* " anlamına gelen kadına atfettiği " *yardımcı* " rolünü haklı çıkarır . Seçilmiş Kişi sonsuza dek " *yaşayacak* " ve *yeryüzünde*, sonsuz evrenlerinde mükemmel, paylaşılan ve kesintisiz sevgiyi kurmayı amaçlayan projesinin başarılmasında insani bir şekilde işbirliği yapması için Tanrı'ya " *yardımini* " sunma görevine sahip .

İtaatsizlik günahı, Havva aracılığıyla veya bu orijinal günahı miras alacak olan seçilmişlerinin " *kadın* " *sembolü aracılığıyla insanlığa girer*. Ayrıca, Adem gibi, Havva'ya olan sevgisinden dolayı, İsa Mesih'te Tanrı, Seçilmiş Kişi'nin yerine onun günahlarının hak ettiği ölümcül cezayı paylaşmak ve taşımak için insan olur. Bu nedenle Yaratılış hikayesi hem kökenlerimizi ve onların koşullarını ortaya koyan tarihsel bir tanıklık hem de her şeye kadir yaratıcı Tanrı'nın büyük sevgi dolu projesinin kurtarıcı ilkesini ortaya koyan peygamberlik niteliğinde bir tanıklıktır.

Yaratılış 1'de bahsedilen, Tanrı'nın dünyevi seçilmişleri seçmesi için ayırdığı altı bin yılı kehanet eden altı gün olan Yaratılış 2'deki yaratılışın ilk altı gününden sonra, sonsuz Şabat imgesi altında, yedinci sınırsız gün karşılamaya açılacak. kanıtlanmış ve seçilmiş seçilmişler.

Tanrı, projesinin sonucunu, altı bin yıl boyunca ortaya çıkacak seçilmişlerin isimlerini daha baştan biliyor. Dünyevi boyutumuzu yaratmaya

gerek kalmadan asi melekleri yargılamak ve yok etmek için tüm güç ve yetkiye sahipti. Ama tam da kendisini seven ve kendisinin de sevdiği yaratıklarına saygı duyduğu için, bu amaçla yaratılmış yeryüzünde evrensel bir gösteri düzenler.

Tanrı her şeyden önce doğruluk ilkesini yüceltir. Mezmur 51:6'da duyurulduğu gibi İsa, seçilmişlerini " *yeniden doğmuş* " veya "hakikatten doğmuş" olarak tanımlamaktadır, böylece ilahi hakikat standardına uygun olabilirler. Yuhanna 18:37'ye göre kendisi " *gerçeğe tanıklık etmek* " için gelmiştir ve kendisini *Vahiy 3:14'te " Doğru Kişi "* adı altında tanıtmaktadır . Hakikat ilkesinin bu şekilde yüceltilmesi ve yüceltilmesi, yalan ilkesine **mutlak bir karşıtlık içindedir ve bu iki ilke, çeşitli biçimlere bürünür**. Yalan söyleme ilkesi, tarihi boyunca dünya sakinlerini sürekli olarak baştan çıkarmıştır. Modern zamanlarda yalan söylemek varoluşun normu haline geldi. Ticaret yapanların zihninde "blöf" terimiyle benimsenmiştir, ancak yine de Yuhanna 8:44'e göre " *yalanların babası* " olan şeytanın meyvesidir . Dini düzeyde yalanlar, dünyadaki ilgili halklara ve yerlere bağlı olarak çok sayıda farklı dini sahtekarlık şeklinde ortaya çıkar. Ve Hıristiyan inancının kendisi de "karışıklığın" (=Babil) mükemmel bir simgesi haline gelmiştir; onun karanlık sahtekarlıkları o kadar çoktur ki.

Yalan söylemek bilimsel olarak öğretilir. Çünkü bilimsel düşünce, otoriter yaklaşımının aksine, türlerin evrimi teorilerini ve bilim adamlarının dünyanın varlığına atfettikleri milyonlarca, milyarlarca yıllık gerçek delilleri ortaya koymaktan acizdir. Bu bilimsel düşüncenin aksine, yaratıcı Tanrı'nın tanıklığı, O'nun gerçekliğine dair pek çok delil sunmaktadır, çünkü karasal tarih, O'nun eylemlerine tanıklık etmektedir; bunun ilk örneğini su baskınları oluşturur ve ovalardaki deniz fosillerinin varlığı ile kanıtlanır. hatta dünyanın en yüksek dağlarının zirvelerinde bile. Bu doğal tanıklığa, insanlık tarihinin bıraktığı tanıklıklar, Nuh'un hayatı, İbrahim'in hayatı, İbranilerin Mısır köleliğinden kurtuluşu ve Yahudi halkının doğuşu, tarihinin yaşayan görgü tanıkları da eklenir. dünyanın sonu; ayrıca İsa Mesih'in mucizelerine, çarmıha gerilmesine ve dirilişine tanık olan havarilerinin görgü tanıklarının ifadeleri de vardır; öyle bir noktaya geldi ki, ölüm korkusu onları terk etti ve onlar, Efendileri ve Örnekleri Nasıralı İsa'nın şehitlik yolunu izlediler.

Burada "şehitlik" kelimesini çağrıştırarak bir açıklama yapmalıyım.

Not: Şehadet ile cezayı karıştırmayın

İki şey aynı dış görünüşe sahiptir ve bu nedenle kolayca karıştırılabilir. Bununla birlikte, bu kafa karışıklığının ciddi sonuçları vardır, çünkü cezai eylem, Tanrı'nın gerçekten seçilmiş olanına atfedilme riski taşır ve bunun tersine, şeytanın çocuğu, çok aldatici bir Tanrı için şehitlikle ilişkilendirilebilir. Dolayısıyla bunu açıkça görebilmek için bu prensipten yola çıkan şu analizi dikkate almamız gerekir; Öncelikle şu soruyu soralım: Şehitlik nedir? Bu kelime Yunanca tanık anlamına gelen "martus" kelimesinden gelmektedir. Tanık nedir? Bir konu hakkında gördüğünü, duyduğunu veya anladığını aslına sadık kalarak veya uymayarak aktaran kişidir. Burada bizi ilgilendiren konu dindir ve Allah adına şahitlik edenler arasında doğru ve yalancı şahitler vardır. Kesin olan şey, ikisinin arasındaki farkı Allah'ın yarattığıdır. Hakikati kendisi bilir ve o da bunu kutsar, çünkü bu hakikî şahit, vahyedilen hakikatin tamamını " işlerde " uygulayarak kendisini sadık göstermeye çabalar ve hakikat ölünceye kadar bu yolda ısrar eder. Ve bu ölüm gerçek bir şehitliktir, çünkü ölüme sunulan yaşam, Tanrı'nın kendi zamanı için gerektirdiği kutsallık standardına uygundur. Sunulan hayat bu uygun değilse şayet şehitlik değil, Allah'ın korumasından ve lütfundan faydalanamadığı için şeytana teslim edilen bir canlıyı yok edilmesi için vuran bir cezadır. Tanrı'nın her çağ için gerektirdiği hakikat standardına uygunluğa bağlı olarak, "şehitliğin" tespiti, onun ahir zamanını hedef alan kehanetlerinde ortaya çıkan ilahi hüküm hakkındaki bilgimize dayanacaktır; bu çalışmanın amacı ve konusu budur.

Gerçeğin asi bir zihni dönüştürme kapasitesine sahip olmadığını anlamak önemlidir; Tanrı tarafından Şeytan olarak adlandırılan ilk yaratılan meleğin isyanından bu yana yaşadığı deneyim bunu kanıtıyor. Gerçek, seçilmişlerin, onu sevenlerin ve Tanrı'nın yanında İsa Mesih'te, O'na zarar veren yalanla birlikte savaşmaya hazır olanların doğal olarak ilgi duyacağı bir ilkedir.

Sonuç olarak İlahi Vahiy, en iyi ve en kötü koşullarda yaşanmış altı bin yıllık deneyim ve tanıklıkların üzerine giderek inşa edilmiştir. Altı bin yıllık bir süre kısa görünebilir, ancak yalnızca kendi hayatının yıllarına gerçek ilgi gösteren bir insan için bu, gerçekte Tanrı'nın yüzyıllara, daha kesin olarak altı bin yıla yayılmasına izin verecek kadar uzun bir süredir. küresel projesinin başarılarının farklı aşamaları. Tanrı, yalnızca İsa Mesih'te, son zamandaki seçilmişlerine, gizemleri ve işleri hakkında, bu son zaman için ayrılmış açık bir anlayış verir.

Yaratılış: hayati bir kehanet özeti

Bu anlayışla, Yaratılış kaydı Daniel ve Vahiy ile ilgili Kutsal Kitaptaki kehanetlerin temel anahtarlarını sunar; ve bu anahtarlar olmadan bu anlayış imkansızdır. Peygamberlik çalışması sırasında bunlar gerektiğinde hatırlatılacaktır, ancak bundan sonra " *derin, deniz, toprak, kadın* " kelimelerinin "Kıyamet" vahyinde ilahi düşüncenin belirli bir fikrini taşıyacağını bilmeliyiz . Onlar karasal yaratılışın birbirini takip eden üç aşamasıyla bağlantılıdır. " *Uçurum* ", tamamen suyla kaplı ve herhangi bir yaşam bulunmayan Dünya gezegenini ifade ediyor. Daha sonra, elementlerin ayrıştığı ikinci gün, ölümün eş anlamlısı ve simgesi olan " *deniz* ", 5. günde yalnızca deniz hayvanlarıyla dolu olacak ; ortamı, hava solumak için yaratılmış insanlara düşmandır. " *Yer* ", " *deniz* " den doğar ve beşinci günde hayvanlar, son olarak da altıncı günde " *Tanrı'nın suretinde yaratılmış adam* " ve yaratılacak " *kadın* " yaşar. bir insan kaburgasında. Erkek ve kadın birlikte iki çocuk sahibi olacaklar. Ruhsal olarak seçilmiş olanın türü olan ilk " *Habil* " (*Habil = Baba Tanrı'dır*), *dünyevi, materyalist adam tipi (=kazanım) olan büyüğü " Kain "* tarafından kıskançlıktan dolayı öldürülecek ve böylece tipik bir kişinin kaderini kehanet edecektir. seçilmiş kişi, İsa Mesih ve onun seçilmişleri, birbirini takip eden ve saldırgan kıskançlıkları sergilenen ve hepsi "tapınağın tacirleri" olan "Kainler", Yahudiler, Katolikler ve Protestanlar yüzünden acı çekecek ve şehit olarak ölecekler. dünya tarihi boyunca başarılıdır. Dolayısıyla Tanrı'nın Ruhu'nun verdiği ders şudur: " *Uçurum* "dan, **ruhların** helak olmasına yol açan sahte Hıristiyan dinlerinin " *deniz ve toprak*" sembolleri **sırayla ortaya çıkar. Seçilmiş topluluğunu belirtmek için ona,** eğer Tanrısına sadıksa, " *kuzu* "nun " *Karısı* " olan, " *erkek* " kelimesiyle kehanet edilen Mesih'in bir imgesi olan " *kadın* " kelimesini verir (Adem) . Sadakatsizse " *kadın* " olarak kalır, ancak " *fahişe* " imajına bürünür . Bütün bunlar bu çalışmada sunulan detaylı çalışmada teyit edilecek ve hayati önemleri ortaya çıkacaktır. 2020 yılında Daniel ve Vahiy kehanetlerinde kehanet edilen olayların tarihte büyük oranda gerçekleştiğini ve insanlar tarafından bilindiğini kolaylıkla anlayabilirsiniz. Ancak onlar, Tanrı'nın onlara verdiği manevi rolle tanımlanmamıştı. Tarihçiler tarihi gerçeklere dikkat çekerler ama bunları yalnızca Allah'ın peygamberleri yorumlayabilir.

İnanç ve inançsızlık

İnsan, yaratılış itibarıyla mümin olan bir varlıktır. Ama inanç inanç değildir. İnsanoğlu, öfkesinden zarar görmemek için hizmet etmesi ve memnun

etmesi gereken Tanrı'nın veya tanrıların, üstün ruhların varlığına her zaman inanmıştır. Bu doğal inanç, yüzyıllardan yüzyıllara ve binyıllardan binyıllara, bilimsel keşiflerin o zamandan beri inançsız ve inançsız hale gelen Batılı insanın beynini ele geçirdiği modern zamanlara kadar uzanıyordu. Bu değişikliğin esas olarak Hıristiyan kökenli insanları karakterize ettiğini unutmayın. Çünkü aynı zamanda Doğu'da, Uzak Doğu'da ve Afrika'da görünmez ruhlara olan inanç devam ediyordu. Bu durum, bu dini törenleri uygulayan kişilerin şahit olduğu doğaüstü olaylarla açıklanmaktadır. Afrika'da görünmez ruhların varlığına dair açık deliller inançsızlığı yasaklamaktadır. Ancak bu insanların bilmediği şey, aralarında güçlü bir şekilde tezahür eden ruhların gerçekte tüm yaşamın yaratıcısı Tanrı tarafından reddedilen ve şartlı tahliyeyle ölüme mahkum edilen şeytani ruhlar olduğudur. Bu insanlar Batılılar gibi kafir değillerdir, kafir de değillerdir ama sonuç aynıdır, çünkü kendilerini baştan çıkararak, zalimce hakimiyetleri altında tutan şeytanlara hizmet ederler. Onların dindarlığı, başlangıçtan bu yana insanlığı karakterize eden putperest pagan tipindedir; Eve onun ilk kurbanıydı.

Batı'da inançsızlık aslında bir seçimin sonucudur, çünkü çok az insan Hıristiyan kökenlerinin farkında değildir; Cumhuriyetçi özgürlüğün savunucuları arasında da Kutsal Kitap'tan alıntılar yaparak onun varlığından habersiz olmadıklarını kanıtlayanlar var. Allah'a şahitlik ettiği muhteşem gerçeklerden habersiz değiller ama yine de bunları hesaba katmamayı tercih ediyorlar. Ruh'un inançsızlık olarak adlandırdığı ve gerçek inanca karşı mutlak asi bir muhalefet olan bu tür inançsızlıktır. Çünkü dünyanın her yerinde hayatın kendisine sunduğu delilleri ve özellikle Afrika halklarının doğaüstü tezahürlerini dikkate alırsa, insanın inançsızlığını haklı çıkarma imkânı yoktur. Bu nedenle iblislerin gerçekleştirdiği doğaüstü eylemler Batılı inançsızlığı kınamaktadır. Yaratıcı Tanrı aynı zamanda kendisine tabi doğanın ürettiği olgular yoluyla güçlü bir şekilde hareket ederek varlığının kanıtını verir; depremler, volkanik patlamalar, yıkıcı gelgit dalgaları, ölümcül salgın hastalıklar, ama bunların hepsi artık ilahi kökeni maskeleyen ve yok eden bilimsel açıklamalara kavuşuyor. İmanın bu büyük düşmanı göze, insan beynini ikna eden ve hem onu helâke sürükleyecek tercihlerde bulunmaya teşvik eden bilimsel açıklamalar eklenir.

Tanrı yaratıklarından ne bekliyor? **Kendi** hayat anlayışını tasvip eden, yani düşüncelerine sahip çıkanları aralarından seçecektir . İnanç araç olacaktır ama amaç olmayacaktır. Bu nedenle Yakup 2:17'de taşınması gereken " *işsiz iman* "ın " *ölü* " olduğu söylenmektedir. Çünkü gerçek iman varsa batıl iman da vardır. Doğru ve yanlış büyük fark yaratır ve Tanrı, itaati itaatsizlikten ayırmak için tanımlamakta hiçbir zorluk yaşamaz. Her halükarda , onun seçiminin amacı benzersiz olduğundan ve sonsuz yaşam teklifi yalnızca İsa Mesih aracılığıyla elde edildiğinden, yaratıklarının her birinin sonsuz geleceği hakkında fikri karar verecek olan tek yargıç odur . Dünya üzerindeki geçiş, yalnızca ebedi seçilmişlerin bu seçiminin olasılığını sunmak için meşrudur. İman, büyük çabaların ve fedakarlıkların meyvesi değil, yaratığın doğuşundan itibaren elde ettiği veya etmediği doğal bir durumun meyvesidir. Ama var olduğu zaman Allah tarafından beslenmesi gerekir, aksi halde ölür ve yok olur.

Gerçek inanç nadir görülen bir şeydir. Çünkü resmi Hıristiyan dininin aldattıcı yönünün aksine, bir yaratığın cennet kapılarının ona açılabilmesi için

mezarının üzerine haç konulması yeterli değildir. İsa Matta 7:13-14'te şöyle dedi: “ Dar kapıdan girin. Çünkü yıkıma götüren kapı geniş ve yol geniştir ve oradan giren birçok kişi vardır . Ama yaşama götüren kapı dar , yol da dar ve onu bulan çok az kişi var. » Bu öğretisi İncil'de Yahudilerin Babil'e sürülmesi örneğinde daha da doğrulanmıştır, çünkü Tanrı yalnızca Daniel'i, onun üç arkadaşını ve beş güçlü kralı seçmeye layık görmüştür; ve bu çağda yaşayan Hezekiel. Sonra Hezek.14:13-20'de şunu okuyoruz: “ *İnsanoğlu, eğer bir ülke sadakatsizlik ederek bana karşı günah işlerse ve ben ona elimi uzatırsam, eğer onun için ekmek esasını kırsam, eğer kıtlık gönderirsem. Eğer oradaki insanları ve hayvanları yok etseydim ve orada şu üç adam, Nuh, Daniel olsaydı ve Eyüp'ün doğrulukları sayesinde canlarını kurtaracaklarını söylüyor Rab Yahve. Ülkede vahşi hayvanların dolaşmasına ve nüfusun azalmasına neden olsaydım, bu hayvanlar yüzünden kimsenin geçemeyeceği bir çöl haline gelseydim ve ortasında bu üç adam olsaydı, hayatta olurdu! Rab Yahveh diyor ki, oğullarını ya da kızlarını kurtaramayacaklardı, ancak yalnızca onlar kurtulacaktı ve ülke çöle dönüşecekti. Ya da bu toprakların üzerine kılıcı getirsem, şöyle desem: Kılıç bu topraklarda dolaşsın! Eğer insanları ve hayvanları yok etseydim ve aralarında bu üç adam olsaydı, hayatta olurdu! Rab Yahveh diyor ki, onlar oğullarını ya da kızlarını kurtarmayacaklar, sadece onlar kurtulacaklardı . Ya da bu ülkeye bir veba göndersem, insanları ve hayvanları yok etmek için ölümlülük yoluyla öfkemi oraya dökssem ve aralarında Nuh, Daniel ve Eyüp de olsaydı, hayattayım! Rab Yahveh şöyle diyor: Oğullarını ya da kızlarını kurtarmayacaklardı, ama doğruluklarıyla kendi canlarını kurtaracaklardı.* » Böylece, sular tufanı sırasında geminin koruduğu sekiz kişiden yalnızca Nuh'un kurtuluşa layık bulunduğunu öğreniyoruz.

İsa ayrıca Matta 22:14'te şunları söyledi: “ *Çünkü birçokları çağrıldı, ama çok azı seçildi.* » Bunun nedeni, kalbimizde ilk sırayı almak isteyen veya hiçbir şey istemeyen Tanrı'nın talep ettiği yüksek kutsallık standardı ile basitçe açıklanmaktadır. Bu gerekliliğin sonucu, insanı her şeyin üstünde tutan hümanist dünya düşüncesine aykırıdır. Elçi Yakup bizi bu muhalefete karşı uyararak şöyle dedi: “ *Ey zina yapanlar! Dünya sevgisinin Allah'a düşmanlık olduğunu bilmiyor musun ? Bu nedenle dünyanın dostu olmak isteyen, kendisini Tanrı'nın düşmanı haline getirir .* » İsa Matta 10:37'de bize tekrar şunu söylüyor: “ *Seven babası ya da annesi benden daha fazla bana layık değildir ve seven kişi oğlu veya kızı benden daha fazla bana layık değil.*” Ayrıca benim gibi bir arkadaşınızı İsa Mesih'in gerektirdiği bu dini kritere uymaya davet ederseniz, onun size fanatik demesine şaşırmanın; Bana olan da buydu ve o zaman anladım ki gerçek dostum olarak yalnızca İsa'ya sahibim ; O, Vahiy 3:7'deki " Gerçek Olan "dır. Ayrıca size kökten dinci diyeceğiz, çünkü Tanrı'ya karşı dürüst olduğunuzu gösteriyorsunuz, bir hukukçusunuz, çünkü O'nun en kutsal yasasını itaatiniz aracılığıyla seviyor ve onurlandırıyor. Bu, kısmen, fedakarlığımıza ve O'nun talep ettiği tam bağlılığımıza çok layık olan Rab İsa'yı memnun etmek için ödenecek insani bedel olacaktır.

İman, O'nun olağanüstü projesinin büyüklüğünü keşfedene kadar Tanrı'nın gizli düşüncelerini almamıza olanak tanır. Ve onun genel projesini anlamak için, seçilen kişinin, dünyevi deneyimden önce gelen meleklerin göksel yaşamını

hesaba katması gerekir. Çünkü bu semavi toplumda yaratıkların taksimi ve Allah'a sadık iyi meleklerin seçimi, yeryüzünde olduğu gibi çarmıha gerilen Mesih'e iman veya onun reddedilmesi üzerine gerçekleştirilmemiştir. Bu, evrensel düzeyde, günahsız kalan Mesih'in çarmıha gerilmesinin Tanrı için şeytanı ve onun takipçilerini mahkûm etmenin **bir yolu olduğunu** ve İsa Mesih'e olan inancın yeryüzünde, Tanrı'nın onun için hissettiği sevgiye sahip olmak için seçtiği **yolu temsil ettiğini doğrular**. onu seven ve takdir eden seçilmiş kişiler. Onun bu tam fedakârlık gösterisinin **amacı** , onun varoluş duygusunu paylaşmayan asi gök ve yer yaratıklarını hukuken ölüme mahkum edebilmektir. Ve dünyevi yaratıkları arasından onun düşüncelerini benimseyen, eylemlerini ve hükümlerini onaylayanları seçer, çünkü onlar onun sonsuzluklarını paylaşmaya layıktırlar. Sonunda tüm göksel ve yersel yaratıklara verilen özgürlüğün yarattığı sorunu çözmüş olacaktır. Çünkü bu özgürlük olmasaydı, seçilmiş yaratıkların sevgisi değersizleşecek, hatta imkansız hale gelecektir. Aslında özgürlük olmadan yaratık, otomatik davranışlara sahip bir robottan başka bir şey değildir. Ancak özgürlüğün bedeli, en sonunda, göklerin ve yerin asi yaratıklarının yok edilmesi olacaktır.

Böylece imanın basit bir söze dayanmadığının kanıtı veriliyor: " *Rab İsa'ya inanın, kurtulursunuz .*" Kutsal Kitap'taki bu sözler, "inanmak" fiilinin ima ettiği şeye, yani gerçek imanı karakterize eden ilahi yasalara itaate dayanmaktadır. Allah için amaç, kendisine sevgiyle itaat eden canlıları bulmaktır. Bir kısmını göksel meleklerden, bir kısmını da yerdeki insan yaratıklarından buldu, bir kısmını seçti ve bir kısmını da lütuf süresinin sonuna kadar seçmeye devam edecek.

Doğru hava koşulları için yiyecek

İnsan bedeninin ömrünü uzatmak için beslenmeye ihtiyacı olduğu gibi, ruhunda üretilen imanın da manevi beslenmeye ihtiyacı vardır. Tanrı'nın İsa Mesih'te gösterdiği sevgiye duyarlı olan her insan, kendisi için bir şeyler yapma arzusunu hisseder. Ama bizden ne beklediğini bilmiyorsak, onu memnun edecek bir şeyi nasıl yapabiliriz? İmanımızın gıdasını oluşturacak olan bu sorunun cevabıdır. Çünkü İbraniler 11:6'ya göre " *iman olmadan Tanrı'yı memnun etmek imkansızdır* ". Ancak bu inancın yine de beklentilerine uygunluğuyla onun için

canlı ve hoş kılınması gerekir. Çünkü Her Şeye Gücü Yeten Rab Tanrı, onun Sonlandırıcısı ve Yargıcısıdır. Çok sayıda Hıristiyan inanlı, cennetin Tanrısı ile iyi bir ilişkiye sahip olmayı arzuluyor, ancak bu ilişki, inançları gerektiği gibi beslenmediği için imkansız kalıyor. Sorunun cevabı bize Matta 24 ve 25'te verilmiştir. İsa öğretisini, bu kez kendi tanrısallığının görkemi içinde ikinci kez ortaya çıkışından kısa bir süre önce gerçekleşen son günlerimize odaklıyor. Bunu, görüntüleri benzetmelerle çoğaltarak anlatır: Matta 24:32'den 34'e kadar incir ağacı benzetmesi; Matta 24:43-51'deki gece hırsız benzetmesi; Matta 25:1 ila 12'deki on bakire benzetmesi; Matta 25:13'ten 30'a kadar olan talantlar benzetmesi; Matta 25:31 ila 46'da koyunlar ve keçilerle ilgili benzetmeler. Bu benzetmeler arasında " yiyecek "ten iki kez söz edilir: gece hırsız benzetmesinde ve koyunlar ve keçilerle ilgili benzetmede, çünkü Görünüşe göre İsa, " *Ben acıktım ve sen bana yiyecek verdin* " derken, bize, yokluğunda insanın imanının öldüğü ruhi gıdadan söz ediyor. " *Çünkü insan yalnızca ekmele yaşamaz, Tanrı'nın ağzından çıkan her sözle yaşar* . Mat.4:4". İman gıdasının amacı, onu Vahiy 20'deki, kişinin sonsuz yaşama hakkını kaybetmesine neden olan " *ikinci ölüm* "den korumaktır.

Bu düşüncenin bir parçası olarak bakışlarınızı ve dikkatinizi gece hırsızıyla ilgili şu benzetmeye yöneltin:

V.42: " *O halde dikkat edin, çünkü Rabbinizin hangi gün geleceğini bilmiyorsunuz .* "

İsa Mesih'in geri dönüşü teması tanımlanmıştır ve onun "beklemesi", 1831 ile 1844 yılları arasında Kuzey Amerika Birleşik Devletleri'nde ruhsal bir uyanışı tetikleyecektir. Buna "Adventizm" adı verilir ve bu hareketin üyeleri kendileridir - kendileri de bu adla anılmıştır. çağdaşları tarafından "Adventistler" terimiyle; Latince "adventus" kelimesinden alınan kelime: geliş anlamına gelir.

V.43: " *Şunu iyi bilin, eğer evin sahibi hırsızın gecenin hangi saatinde geleceğini bilseydi, izler ve evine hırsız girilmesine izin vermezdi .* "

Bu ayette " *evin efendisi* " İsa'nın dönüşünü bekleyen havaridir, " *hırsız* " ise İsa'nın kendisinden bahsetmektedir. Bu karşılaştırma aracılığıyla İsa bize dönüş tarihini bilmenin avantajını gösteriyor. Bu nedenle bizi bunu keşfetmeye teşvik eder ve onun öğütlerini dinlememiz O'nunla olan ilişkimizi şekillendirecektir.

V.44: " *Bu nedenle siz de hazır olun, çünkü İnsanoğlu sizin düşünmediğiniz bir saatte gelir .* "

düzeltiltim çünkü orijinal Yunancada bu fiiller şimdiki zamandadır. Nitekim bu sözler İsa tarafından kendisine bu konuda soru soran çağdaşı öğrencilerine söylenmektedir. Rab, sonun zamanında bu "Adventist" temasını, Hıristiyanları peygamberlik inancının testine tabi tutarak elemek için kullanacaktır; bu amaçla zaman içinde sırasıyla dört "Adventist" beklentisini organize edecektir; her seferinde Ruh tarafından verilen yeni ışıkla doğrulanır; ilk üçü Daniel ve Vahiy'in peygamberlik metinleriyle ilgilidir.

V.45: " *Peki, efendisinin halkının başına, onlara zamanında yemek vermesi için görevlendirdiği sadık ve basiretli hizmetçi kimdir? »*

Kararınızda hata yapmamaya dikkat edin, çünkü bu ayette bahsedilen " *yiyecek* " şu anda gözlerinizin önündedir. Evet, imanınızı beslemek için gerekli

olan bu manevi “ gıdayı ” oluşturan, “Daniel ve Vahiy'i Açıklayın” adını verdiğim bu belgedir , çünkü meşru olarak sorabileceğiniz soruların tüm cevaplarını İsa Mesih'ten sağlar. ve bu yanıtların ötesinde, bizi 2030 baharına kadar dördüncü ve son "Adventist" "beklemesi"ne bağlayan İsa Mesih'in geri dönüşünün gerçek tarihi gibi beklenmedik açıklamalar.

Bu ayetle kişisel olarak ilgilenerken, gerçeğin Tanrısına olan sadakatimin ve basiretimin meyvesi olan bu belgeyi sunuyorum, çünkü İsa Mesih'in dönüşüne şaşırarak istemiyorum. İsa burada son zaman planını açıklıyor. O, bu sefer için, görkemli dönüşünü sadakatle bekleyen seçilmişlerinin imanını beslemeye uygun “ yiyecek ” planladı . Ve bu “ yemek ” kehanettir.

V.46: “ Efendisi geldiğinde bunu yaparken bulacağı o hizmetçiye ne mutlu! »

Onun muhteşem geri dönüşünün bağlamı burada doğrulanmıştır; bu, dördüncü “Adventist” beklentisinin bağlamıdır. Söz konusu hizmetçi, Tanrı'nın vahyedilmiş düşüncesini ve onun insanların imanı hakkındaki hükmünü bilmekten gerçekten çok mutludur. Ancak bu mutluluk, bu son ilahi ışığı alan herkesi kapsayacak ve İsa Mesih'in fiili dönüşüne kadar onu yayacak ve yeryüzüne dağılmış seçilmişlerle paylaşacak olan herkesi kapsayacak.

V.47: “ Size doğrusunu söyleyeyim, o bunu bütün malına hakim kılacaktır. »

Rab'bin malları, O'nun dönüşüne kadar manevi değerlerle ilgili olacaktır. Ve hizmetçi, İsa'nın manevi hazinesinin koruyucusu olur; kehanetlerinin ve ortaya çıkan ışığının tek emanetçisi. Bu belgenin tamamını okuduktan sonra, İncil'deki peygamberlik vahyine "hazine" adını verirken abartmadığımı görebileceksiniz. “ İkinci ölüme ” karşı koruyan, sonsuz yaşama giden yolu açan vahye başka ne isim verebilirim ki ? Çünkü iman ve kurtuluş için öldürücü olan şüphe ihtimalini yok eder ve yok eder.

V.48: “ Fakat kendi içinden: Efendim gelmekte gecikiyor diyen kötü bir kul ise ”

Allah'ın yarattığı hayat ikili tiptedir. Her şeyin mutlak zıttı vardır. Ve Tanrı insanlara seçimlerine rehberlik edecek iki yol, iki yol sunmuştur: *yaşam ve iyilik, ölüm ve kötülük; buğday ve saman; koyun ve keçi , ışık ve karanlık* . Bu ayette Ruh, kötü hizmetçiyi hedef alır, ancak yine de bir hizmetkardır; bu, Tanrı tarafından beslenmeyen sahte inancı ve her şeyden önce, son zamanımızda Adventist inancına ulaşan ve onu ilgilendiren sahte Hıristiyan inancını belirtir. . 1982 ile 1991 yılları arasında kendisine sunulan ve 1994'te gelişini ilan eden şeyi reddettiği için artık İsa Mesih'ten ışık almayan bu Adventizm, Kasım 1991'de Tanrı'nın elçisinin ışınlanmasıyla sonuçlanan bir kötülük meyvesi üretti. İsa'nın yüreğin gizli düşüncelerini açığa vurduğuna dikkat edin: " **kendi içinde kim söylüyor** ". Çünkü dışsal dinsel davranışın görünümü son derece aldatıcıdır; Dini biçimcilik, gerçeğe duyulan coşkuyla dolu gerçek yaşayan inancın yerini alıyor.

V.49: “ ... arkadaşlarını dövmeye başlarsa, sarhoşlarla birlikte yiyip içerse ”

Bu görüntü bugüne kadar biraz beklenen bir görüntü, ancak radyasyon, barış zamanlarında, gelecek olan gerçek zulmü ifade eden ve önceleyen muhalefeti ve mücadeleyi açıkça ifade ediyor; bu sadece bir zaman meselesi.

Kurumsal Adventizm, 1995'ten bu yana ekümenik ittifaka girerek Protestanlar ve Katoliklerle ittifak kuracak kadar " sarhoşlarla yiyip içiyor ". Çünkü Vahiy 17:2'de Ruh , " *Büyük Babil* " olarak adlandırılan Katolik inancını ve " yer " olarak adlandırılan Protestan inancını hedef alarak şöyle der: " *Yeryüzünün kralları kendilerini zinaya teslim eden onunla birlikte dir ."* ve yeryüzünde *yaşayanlar onun zina şarabındandır sarhoş oldum ."*

V.50: " ...bu kulun efendisi ummadığı bir günde, bilmediği bir saatte gelecektir "

Üçüncü Adventist beklentisi ve 1994 tarihi ile ilgili ışığın reddedilmesinin sonucu, nihayet İsa Mesih'in gerçek dönüş zamanının, yani ilahi projeye ilişkin dördüncü Adventist beklentisinin bilinmemesi şeklinde ortaya çıkar. Bu cehalet, İsa Mesih'le olan ilişkinin kopmasının bir sonucudur, dolayısıyla şu sonucu çıkarabiliriz: Bu trajik duruma düşen Adventistler artık Tanrı'nın veya onun yargısına göre "Adventistler" değildir.

V.51: " ...Onu parçalayacak ve *münafıklarla olan payını ona verecek* : Ağlama ve diş gıcirtısı olacak. »

Resim, Tanrı'nın kendisine ihanet eden sahte hizmetkarlara vereceği gazabı ifade ediyor. Bu ayette, Ruh'un Dan. 11:34'te sahte Hıristiyanları adlandırdığı " *ikiyüzlüler* " terimine dikkat çekiyorum, ancak kehanetin hedeflediği zamanın bağlamını anlamak için 33 ve 35. ayetleri de içeren daha geniş bir okuma gereklidir: " *Ve aralarında en bilge olanı birçok kişiye talimat verecek. Bir süreliğine kılıca, ateşe, esarete, yağmaya yenik düşecek olanlar var. Yenildikleri zaman onlara az, çok ise yardım edilir. ikiyüzlülükten dolayı onlara katılacaktır . Bilge adamlardan bazıları, *sonun vaktine kadar arınmak, arınmak ve beyazlamak için düşecekler; çünkü bu, belirlenen zamana kadar gelmeyecek.* » Dolayısıyla " *kötü kul* ", Rabbi olan Allah'ın beklentilerine ihanet eden ve " *kıyamete kadar* " " *münafıkların* " kampına katılan kişidir . O andan itibaren, Vahiy 20'ye göre, " *ikinci ölümü* " kesin olarak veren " *ateş gölünde* " yok olup yok olacakları, son yargıya kadar onları vuracak olan Tanrı'nın gazabını onlarla paylaşır : 15: " *Hayat kitabında yazılı bulunmayan kişi ateş gölüne atıldı ."**

Gerçek İmanın Açığa Çıkan Tarihi

Gerçek inanc

Hakiki iman konusunda söylenecek çok şey var ama bana öncelikli gelen bu yönü zaten teklif ediyorum. Allah'la ilişki kurmak isteyen herkes bilmelidir ki, kendisinin yeryüzündeki ve cennetteki hayat anlayışı, Allah'ın ilham ettiği kibirli ve kötü düşünceler üzerine kurulu olan sistemimizin tam tersidir; onun ve gerçek seçilmişlerinin düşmanı. İsa bize gerçek imanı tanımlamanın yolunu verdi: “***Onları meyvelerinden tanıyacaksınız . Dikenlerden üzüm mü, devedikenlerinden incir mi topluyoruz?*** (Matta 7:16).” Bu ifadeye dayanarak, emin olun ki, onun ismini taşıyan ve takdim etmeyenler, onun nezaketini, yardımseverliğini, fedakarlığını, fedakarlık ruhunu, hakikat sevgisini ve Allah'ın emirlerine itaat konusundaki gayretini, hiçbir zaman onun hizmetkarı olmadım ve olmayacağım; 1 Korintliler 13'ün gerçek kutsallığın karizmasını tanımlayarak bize öğrettiği şey budur; Allah'ın adil hükmünün gerektirdiği şey: 6. ayet: " *O haksızlığa sevinmez, ancak gerçekle sevinir* " .

Zulüm gören ve zulmeden kişinin Tanrı tarafından aynı şekilde yargılanacağına nasıl inanabiliriz? Gönüllü olarak çarmıha gerilen İsa Mesih ile erkekleri ve kadınları ölene kadar işkenceye maruz bırakan Roma papalık

engizisyonu veya John Calvin arasındaki benzerlik nedir? Farkı görmemek için İncil yazılarından ilham alan kelimeleri görmezden gelmeliyiz. İncil dünyaya yayılmadan önce de durum böyleydi ama dünyanın her yerinde mevcut olduğundan; İnsanların yargılama hatalarını hangi mazeretler haklı gösterebilir? Bir tane yok. Bu nedenle gelecek ilahi gazap çok büyük ve kontrol edilemez olacaktır.

İsa'nın dünyevi hizmetinde geçirdiği üç buçuk yıl, Tanrı'nın görüşüne göre gerçek imanın standardını bilelim diye bize İncillerde açıklanmıştır; önemli olan tek şey. Hayatı bize örnek olarak sunuluyor; Onun müritleri olarak tanınması için taklit etmemiz gereken bir model. Bu benimseme, onun önerdiği sonsuz yaşam anlayışını paylaştığımız anlamına gelir. Bencilliğin yanı sıra yıkıcı ve yıkıcı gurur da orada yasaklanır. Yalnızca İsa Mesih tarafından tanınan seçilmişlere sunulan sonsuz yaşamda gaddarlığa ve kötülüğe yer yoktur. Davranışı barışçıl bir şekilde devrimciydi, çünkü o, Efendi ve Rab, kendisini herkesin hizmetkarı haline getirmiş, müritlerinin ayaklarını yıkama noktasına kadar eğilerek, onun gösterdiği gururlu değerleri kınamasına somut bir anlam kazandırmıştı. zamanının Yahudi dini figürleri; Bugün hala Yahudi ve Hıristiyan dindar insanları karakterize eden şeyler. Tam tersi olarak, İsa Mesih'te açıklanan standart, sonsuz yaşamın standardıdır.

İsa Mesih, hizmetkarlarına kendilerini, düşmanlarını, Tanrı'nın sahte hizmetkarlarını tanıtmaya yollarını göstererek, onların canlarını kurtarmak için harekete geçmiş oldu. Ve kıyamete kadar seçilmişlerinin “ *ortasında* ” olma sözü tutulur ve onları dünya hayatları boyunca aydınlatmak ve korumaktan ibarettir. Gerçek imanın mutlak standardı, Tanrı'nın seçilmişleriyle birlikte kalmasıdır. Onlar asla O'nun ışığından ve Kutsal Ruhundan mahrum kalmazlar. Ve eğer Tanrı geri çekilirse, bunun nedeni seçilmiş olanın artık bir olmamasıdır; Tanrı'nın adil yargısıyla onun ruhsal durumu değişti. Çünkü onun muhakemesi insan davranışına uyum sağlar. Bireysel düzeyde değişiklikler her iki yönde de mümkün olmaya devam ediyor; iyiden kötüye veya kötüden iyiye. Ancak, yalnızca iyiden kötüye doğru değişen dini grup ve kurumların kolektif düzeyinde, Tanrı'nın yarattığı değişikliklere uyum sağlayamadıklarında durum böyle değildir. İsa öğretisinde bize şunu söylüyor : “ *Nasıl ki kötü ağaç iyi meyve veremezse, iyi ağaç da kötü meyve veremez* (Mat. 7:18).” Böylece, Katolik dininin, iğrenç meyvesi nedeniyle “ *kötü bir ağaç* ” olduğunu ve monarşik destekten yoksun bırakıldığında bile insanlara zulmetmeyi bıraksa bile, sahte doktrini nedeniyle öyle kalacağını anlamamızı sağladı . Henry'nin zinalarını ve suçlarını meşrulaştırmak için yarattığı Anglikan dini için de durum aynı; Tanrı kendi soyundan gelenlere ve ardıl hükümdarlara ne gibi bir değer verebilir? Bu aynı zamanda Protestan Kalvinist din için de geçerlidir, çünkü bu kurucu John Calvin'den, sert karakteriyle ve Cenevre kentinde meşrulaştırdığı çok sayıdaki ölüme infazlarıyla ünlü olması nedeniyle korkuluyordu. Zamanının Katolik uygulamalarını, onların ötesine geçecek kadar geliştirdi. Bu Protestanlık muhtemelen tatlı Rab İsa Mesih'i memnun etmeyecektir ve hiçbir şekilde gerçek imanın bir modeli olarak alınamaz. Tanrı'nın Daniel'e verdiği vahiyde Protestan reformunu göz ardı ettiği, yalnızca 1260 yıllık papalık rejimini ve 1844'ten beri vahyedilen ilahi gerçeklerin taşıyıcısı

olan Yedinci Gün Adventizmi mesajlarının kurulduğu zamanı hedef aldığı doğrudur. 2030'da dünyanın sonuna kadar.

Tarihsel şeytani sahte dinlerin tümü, Tanrı'nın onayladığı modelin bazı yönlerine sahiptir, ancak asla onunla eşleşmezler. Gerçek iman sürekli olarak Mesih'in Ruhü tarafından beslenir, sahte iman ise beslenmez. Gerçek inanç, Tanrı'nın İncil'deki kehanetlerinin gizemlerini açıklayabilir, sahte inanç ise açıklayamaz. Dünyada her biri bir öncekinden daha hayal ürünü olan çok sayıda kehanet yorumu dolaşüyor. Benim yorumlarım onlardan farklı olarak yalnızca İncil'den yapılan alıntılardan elde ediliyor; dolayısıyla mesaj kesin, istikrarlı, tutarlı ve hiçbir zaman sapmadığı Tanrı düşüncesiyle tutarlıdır; ve Yüce Allah onu gözetliyor.

Daniel Kitabı için Hazırlık Notları

Daniel ismi, Tanrı'nın benim Yargıcım olduğu anlamına gelir. Tanrı'nın yargısının bilgisi imanın temel temelidir, çünkü bu, yaratılmışı, her zaman O'nun tarafından kutsanmanın tek koşulu olan, açıklanmış ve anlaşılabilir iradesine itaat etmeye yönlendirir. Tanrı, sevgisini somutlaştıran ve itaatkâr imanlarıyla gösteren yaratıklarının sevgisini arar. Bu nedenle Tanrı'nın yargısı, İsa Mesih'in benzetmelerinde olduğu gibi simgeler kullanan kehanetleri aracılığıyla açıklanır. Tanrı'nın yargısı ilk olarak Daniel kitabında açıklanmıştır ancak bu, yalnızca Vahiy kitabında ayrıntılı olarak açıklanacak olan Hıristiyan din tarihi hakkındaki yargısının ana temellerini oluşturur.

Daniel'de Tanrı çok az şey açıklar, ancak bu niceliksel azınlığın niteliksel önemi büyüktür, çünkü bu, genel peygamberlik Vahyinin temelini oluşturur. Yapı mimarları şantiye hazırlığının ne kadar belirleyici ve belirleyici olduğunu bilirler. Peygamberlikte Daniel peygamberin aldığı vahiylerle verilen rol budur. Aslında bunların anlamları açık bir şekilde anlaşılabilir, Tanrı, **kendi varlığını kanıtlamak** ve seçilmişlerine Ruh tarafından iletilen mesajı **anlamanın anahtarlarını vermek şeklindeki ikili amacına ulaşır**. Bu "birkaç şeyde" hep aynı şeyi buluyoruz: Daniel'in zamanından bu yana dört evrensel egemen imparatorluğun ardı ardına duyurulması (Dan.2, 7 ve 8); İsa Mesih'in yeryüzündeki hizmetinin resmi tarihi (Dan.9); 321'de (Dan.8) Hıristiyanlığın din

değiştirdiğinin duyurulması, 538 ile 1798 (Dan.7 ve 8) arasındaki 1260 yıllık papalık saltanatı; ve 1843'ten (2030'a kadar) “Adventist” ittifakı (Dan. 8 ve 12). Buna, göreceğimiz gibi, Kurtarıcı Tanrı'nın görkemli dönüşünden önce hâlâ tamamlanması gereken nihai karasal nükleer Dünya Savaşı'nın biçimini ve evrimini ortaya koyan Dan.11'i ekliyorum.

Rab İsa Mesih, yeni antlaşma için önemini hatırlatmak amacıyla, ustaca Daniell'in adını anımsattı. “ Bu nedenle, **Daniel peygamberin sözünü ettiği iğrenç iğrenç şeyin kutsal yerde kurulduğunu gördüğünüzde , onu okuyan kişi dikkat etsin!** (Mat.24:15) »

Eğer İsa Daniel lehine tanıklık ettiyse, bunun nedeni Daniell'in ilk gelişi ve muhteşem dönüşüyle ilgili öğretileri kendisinden önceki herkesten daha fazla ondan almış olmasıdır. Sözlerimin açıkça anlaşılması için şunu bilmelisiniz ki, gökten gelen Mesih daha önce Dan.10:13-21, 12:3'te kendisini “ **Mikail** ” adı altında Daniel'e sunmuştu ve bu isim İsa tarafından alınmıştır. -Vahiy 12:7'deki Mesih. Bu isim “ **Micaël** ”, Breton Fransa'daki ünlü Mont Saint-Michel'e verilen isim olan Latin Katolik formu Michel ile daha iyi bilinir. Daniel kitabı, onun ilk geliş yılını bilmemize olanak tanıyan sayısal ayrıntılar ekler. Ayrıca “ **Micaël** ” isminin şu anlama geldiğini de belirtmek isterim : Tanrı gibi olan; ve “ **İsa** ” ismi şu şekilde tercüme edilir: YaHWéH kurtarır. Her iki isim de büyük yaratıcı Tanrı ile ilgilidir; birincisi göksel unvanla, ikincisi ise dünyevi unvanla.

The Revelation of the Future bizlere çok katlı bir inşaat oyunu olarak sunuluyor. Sinemanın başlangıcında, çizgi filmlerde rölyef efektleri yaratmak için film yapımcıları, farklı boyalı desenleri üst üste bindirildiğinde çeşitli düzeylerde görüntü veren cam plakalar kullandılar . Tanrı'nın tasarladığı kehanet de böyledir.

sey Daniel'da başlıyor

DANIEL'İN KİTABI

Bu eseri okuyan sizler, sınırsız Yüce Allah'ın gizli de olsa diri olduğunu bilirsiniz. “ *Peygamber Daniel* ”in bu tanıklığı sizi buna ikna etmek için yazılmıştır. Eski ve yeni antlaşmanın tanıklığının mührünü taşıyor çünkü İsa, öğrencilerine söylediği sözlerde bunu hatırlattı. Onun deneyimi, bu iyi ve adil Tanrı'nın eylemini ortaya koyuyor. Ve bu kitap, Tanrı'nın, ilk ittifakında Yahudi, ardından Hıristiyan, İsa Mesih'in 30 Nisan'da döktüğü kan üzerine inşa ettiği yeni ittifakında, kendi monoteizminin dini tarihini sürdürdüğü yargısını keşfetmemize olanak tanıyor. çağ. Tanrı'nın hükmünü “ *Daniel* ”den daha iyi kim *açıklayabilir?* Adı "Tanrı benim yargıcımdır" anlamına gelir. Yaşanan bu deneyimler birer masal değil, onun sadakat modelinin ilahi bereketinin tanıklarındır. Tanrı onu Hezek'te talihsizlik içinde kurtaracağı üç kişi arasında sunar. 14:14-20. Seçilenlerin bu üç türü “ *Nuh, Daniel ve Eyüp* ”tür. Tanrı'nın mesajı bize, eğer bu modellere benzemezsek, İsa Mesih'te bile kurtuluş kapısının bize kapalı kalacağını açıkça bildirmektedir. Bu mesaj, İsa Mesih'in öğretilerine göre seçilmişlerin cennete girmek için geçmesi gereken dar yolu, dar yolu veya dar kapıyı doğrulamaktadır. " *Daniel* " ve üç arkadaşının hikayesi, Allah'ın sıkıntılı günlerde kurtardığı sadakatin örneği olarak bizlere sunuluyor.

Ancak Daniel'in hayatına ilişkin bu hikayede aynı zamanda, Tanrı'nın tam bir bilgisizlik içinde tapındıkları şeytandan almayı başardığı üç güçlü kralın din değiştirmesi de vardır. Allah bu imparatorları kendi davasının insanlık tarihindeki en güçlü sözcüleri yaptı, ilk ama aynı zamanda sonuncusu. Çünkü bu örnek insanlar yok olacak ve din, değerler, ahlak durmadan gerileyecek. Tanrı için bir ruhu ele geçirmek uzun bir mücadeledir ve Kral *Nebuchadnezzar'ın* vakası kendi türünde son derece açıklayıcı bir örnektir. Kayıp koyunu aramak için sürüsünü terk eden “ *İyi Çoban* ” İsa Mesih'in benzetmesini doğruluyor .

Daniel 1

Dan 1:1 *Yahuda Kralı Yehoyakim'in krallığının üçüncü yılında Babil Kralı Nebukadnessar Yerusalim'e yürüyüp onu kuşattı.*

1a- *Yahuda kralı Yehoyakim'in saltanatının üçüncü yılı*
Yehoyakim'in hükümdarlığı - 608'den - 597'ye kadar 11 yıllık. 3. yıl - 605.

1b- *Nebuchadnezzar*

Bu, Kral Nebuchadnezzar'ın isminin Babilce tercümesidir: "Nabu en büyük oğlumu korur." Nabu, Mezopotamya'nın bilgi ve yazı tanrısıdır. Tanrı'nın bilgi ve yazı üzerindeki bu gücün kendisine iade edilmesini istediğini zaten anlayabiliriz.

Dan 1:2 *Rab Yahuda Kralı Yehoyakim'i ve Tanrı Evi'ndeki eşyaların bir kısmını onun eline teslim etti. Nebukadnessar kapları Şinar ülkesine, tanrısının evine götürdü ve tanrısının hazine evine koydu.*

2a- *Rab Yahuda kralı Yehoyakim'i onun eline teslim etti*

Tanrı'nın Yahudi kralını terk etmesi haklıdır. 2.Ta.36:5: *Yehoyakim kral olduğunda yirmi beş yaşındaydı ve Yerusalim'de on bir yıl krallık yaptı. Tanrısı RABbin gözünde kötü olanı yaptı .*

2b- *Nebukadnessar kapları Şinar ülkesine, tanrısının evine götürdü, tanrısının hazine evine koydu.*

Bu kral pagandır, İsrail'in hizmet ettiği gerçek Tanrı'yı bilmemektedir ama tanrısı Bel'i onurlandırmaya özen göstermektedir. Gelecekte din değiştirdikten sonra Daniel'in gerçek Tanrısına aynı sadakatle hizmet edecek.

Dan 1:3 *Kral, hadımlarının başı Aşpenaz'a, kraliyet doğumlu ya da soylu aileden İsrail çocuklarından bazılarını getirmesini buyurdu.*

Dan 1:4 *Bedenleri kusursuz, görüntüleri güzel, bilgelik, anlayış ve eğitimle donanmış, kralın sarayında hizmet edebilecek, Kildani yazılarını ve dilini öğrenecek genç oğlanlar.*

4a- Kral Nebuchadnezzar dost canlısı ve zeki görünüyor; yalnızca Yahudi çocukların kendi toplumu ve değerleri ile başarılı bir şekilde bütünleşmesine yardımcı olmayı amaçlıyor.

Dan 1:5 *Kral onlara her gün için sofradaki yiyeceklerden ve içtiği şaraptan bir pay ayırdı; onları üç yıl boyunca büyütme ve bu sürenin sonunda Tanrı'nın hizmetinde olmak niyetindeydi. kral.*

5a- Kralın iyi duyguları ortadadır. Tanrılarında yemeğine kadar kendisine sunduğu şeyleri gençlerle paylaşıyor.

Dan 1:6 *Bunların arasında Yahudaoğulları'ndan Daniel, Hananya, Mişael ve Azarya da vardı.*

6a- Babil'e götürülen tüm genç Yahudilerden sadece dördü örnek sadakat gösterdi. Aşağıdaki gerçekler, Kendisine hizmet eden ve O'nun bereketlediği kişilerle, O'na hizmet etmeyen ve O'nun görmezden geldiği kişiler arasındaki meyvelerin farklılığını göstermek için Tanrı tarafından düzenlenmiştir.

Dan 1:7 *Hadımların şefi onlara Daniel Belteşassar, Hananya Şadrak, Mişael Meşak ve Azarya Abednego adlarını verdi.*

7a- İstihbarat, kazananın dayattığı pagan isimleri taşımayı kabul eden bu genç Yahudiler tarafından paylaşılıyor. İsim vermek bir üstünlük işaretidir ve gerçek Allah'ın öğrettiği bir prensiptir. Yaratılış 2:19: *Ve kırların her hayvanını ve havanın her kuşunu topraktan yaratan Yahve Tanrı, onlara ne isim vereceğini ve her canlı yaratığa insan adı verilmesini görmek için onları insana getirdi. ona verecekti.*

7b- Daniel "Tanrı benim yargıcımdır" ifadesi Belteşassar olarak yeniden adlandırılmıştır: "Bel koruyacaktır". Bel, bu pagan halkların tamamen bilgisizce hizmet ettikleri ve onurlandırdıkları şeytani, şeytani ruhların kurbanlarını belirtir.

Hananya "Lütuf veya YaHWÉH'den Verilen", "Aku'dan ilham alan Shadrach" haline gelir. Aku, Babil'de ay tanrısıydı.

Mishaël "Tanrı'nın doğruluğu kimdir", "Aku'ya ait olan" Meschac olur.

Azarya "Yardım veya Yardım YaHWÉH'dir", "Abed-Nego" "Nego'nun Hizmetkârı" olur ve orada zaten Keldanilerin güneş tanrısı olur.

Dan 1:8 *Daniel, kralın yemeğiyle ve içtiği şarapla kendini kirletmemeye karar verdi ve kendisini kirletmeye zorlamaması için hadım ağası'na yalvardı.*

8a- Yenildiğiniz zaman **pagan ismine sahip olmak** sorun yaratmaz ama kendinizi Tanrı'ya utandıracak kadar kirletmek istenmeyecek kadar fazladır. Gençlerin sadakati onları *kralın şaraplarından ve etlerinden uzak durmaya yöneltti* çünkü bunlar geleneksel olarak Babil'de saygı duyulan pagan tanrılara sunulurdu. Gençlikleri olgunluktan yoksundur ve henüz sahte tanrıları rüzgar olarak gören Mesih'in sadık tanığı Pavlus gibi akıl yürütemezler (Romalılar 14; 1Ko.8). Fakat imanı zayıf olanları şaşırtmaktan korktuğu için onlar gibi davranır. Aksi yönde hareket ederse günah işlemez. Çünkü mantığı doğrudur. Allah, her türlü bilgi ve vicdanla gönüllü olarak işlenen kirlenmeyi kınar; bu örnekte, pagan tanrılarını onurlandırmanın kasıtlı seçimi.

Dan 1:9 *Tanrı, hadım ağası önünde Daniel'e lütuf ve lütuf verdi.*

9a- Gençlerin imanı, Allah'ı kızdırmaktan korkmalarıyla ortaya çıkar; Onları kutsayabilir.

Dan 1:10 *Hadımların başı Daniel'e şöyle dedi: "Ne yiyeceğinizi ve içeceğinizi size belirleyen efendim kraldan korkuyorum." çünkü neden senin yüzünü senin yaşındaki gençlerinkinden daha üzgün görsün ki? Kafamı kralın huzuruna çıkaracaksın.*

Dan 1:11 *Bunun üzerine Daniel, baş hadımın Daniel, Hananya, Mişael ve Azarya'nın gözetimini verdiği kâhyaya şöyle dedi:*

Dan 1:12 *Hizmetçilerinizi on gün boyunca sınavın ve bize yememiz için sebze, içmemiz için su verin;*

Dan 1:13 *Sonra bizim yüzlerimize ve kralın yemeğini yiyen gençlerin yüzlerine bakacaksın ve kullarına gördüğün gibi davranacaksın.*

Dan 1:14 *Onlara istediklerini verdi ve onları on gün sınıdı.*

Dan 1:15 *On gün sonra kralın yemeğini yiyen bütün gençlerden daha güzel ve dolgun oldular.*

15a- Daniel ve üç arkadaşının deneyiminin " on günü" ile Apo'nun " İzmir " döneminin mesajının peygamberlik yılları olan " on günü " arasında manevi bir karşılaştırma yapabiliriz . 2:10. . Nitekim her iki deneyimde de Allah, kendisinden olduğunu iddia edenlerin gizli meyvelerini açığa vurmaktadır.

Dan 1:16 *Kâhya kendilerine ayrılan yiyecek ve şarabı alıp onlara sebze verdi.*

16a- Bu deneyim, Tanrı'nın, kendi kutsal iradesine göre hizmetkarlarını tercih etmeleri için insanların zihinleri üzerinde nasıl hareket edebildiğini göstermektedir. Çünkü kralın kahyasının aldığı risk büyüktü ve Daniel'in teklifini kabul etmesi için Tanrı'nın müdahale etmesi gerekiyordu. İnanç deneyimi bir başarıdır.

Dan 1:17 *Tanrı bu dört gence bilgi, her konuda anlayış ve bilgelik verdi; ve Daniel bütün görüşleri ve rüyaları anlattı.*

17a- *Allah bu dört gence ilim, her harfte akıl ve hikmet bahşetmiştir.*

Her şey Rabbimizin bir hediyesidir. Onu tanımayanlar, akıllı ve bilge ya da cahil ve aptal olmalarının ona ne kadar bağlı olduğunu bilmiyorlar.

17 b- *ve Daniel bütün görüşleri ve rüyaları anlattı.*

Sadakatinin ilk gösteren Daniel, kendisine peygamberlik armağanını veren Tanrı tarafından onurlandırılır. Bu onun kendi zamanında Mısırlıların tutsağı olan sadık Yusuf'a verdiği tanıklıktı. Süleyman, Tanrı'nın sunuları arasında bilgeliği de seçti; ve bu seçim için Tanrı ona diğer her şeyi, ihtişamı ve zenginliği verdi. Daniel de sadık Tanrısı tarafından inşa edilen bu yükselişi deneyimleyecek.

Dan 1:18 *Kralın bunları kendisine getirmesi için belirlediği zamanda, hadımların şefi onları Nebukadnessar'a sundu.*

Dan 1:19 *Kral onlarla konuştu; ve bütün bu gençlerin arasında Daniel, Hananya, Mişael ve Azarya gibisi yoktu. Bu nedenle kralın hizmetine kabul edildiler.*

Dan 1:20 *Kral, bilgelik ve anlayış gerektiren ve onlara sorguladığı her konuda, bunların krallığındaki tüm sihirbazlardan ve astrologlardan on kat daha üstün olduğunu gördü.*

20a- Allah böylece Mal.3:18'de yazılı olan " kendisine hizmet edenlerle etmeyenler arasındaki farkı " göstermektedir. Daniell'in ve arkadaşlarının isimleri Kutsal Kitap'taki tanıklıklara dahil edilecek, çünkü onların sadakat gösterileri

dünyanın sonuna kadar seçilmişleri cesaretlendirecek modeller olarak hizmet edecek.

Dan 1:21 Kral Koreş'in krallığının birinci yılına kadar Daniel de öyleydi.

Daniel 2

Dan 2:1 Nebukadnessar'ın krallığının ikinci yılında Nebukadnessar rüyalar gördü. Aklı huzursuzdu ve uyuyamadı.

1a- Yani - 604'te. Tanrı, kralın ruhunda tecelli eder.

Dan 2:2 Kral, gördüğü rüyayı kendisine anlatmak için sihirbazları, astrologları, büyücülerini ve Kildanileri çağırdı. Gelip kralın huzuruna çıktılar.

2a- Pagan kral daha sonra o zamana kadar güvendiği ve her biri kendi alanında uzman olan kişilere yönelir.

Dan 2:3 Kral onlara, "Bir rüya gördüm" dedi. zihnim tedirgin ve bu rüyayı bilmek istiyorum.

3a- Kral güzel dedi: Bu rüyayı bilmek istiyorum ; anlamı hakkında konuşmuyor.

Dan 2:4 Kildaniler krala Aram dilinde şöyle yanıt verdiler: "Ey kral, sonsuza dek yaşa!" Hizmetçilerine bunu anlat, biz de açıklayalım.

Dan 2:5 Kral yine cevap verip Kildanilere şöyle dedi: O şey elimden kaçtı; Rüyayı ve açıklamasını bana bildirmezseniz paramparça olursunuz, evleriniz çöp yığınınına döner.

5a- Kralın uzlaşmazlığı ve aldığı aşırı önlem olağanüstüdür ve pagan şarlatanlığını altüst edecek, imanlı kulları aracılığıyla yüceliğini ortaya çıkaracak araçları yaratan Allah'tan esinlenmiştir.

Dan 2:6 Ama bana düşü ve açıklamasını anlatırsan, benden armağanlar, armağanlar ve büyük bir onur alacaksın. Bu nedenle bana rüyayı ve açıklamasını anlatın.

6a- Tanrı, sadık seçilmişleri için bu armağanları, armağanları ve büyük onurları hazırlar.

Dan 2:7 İkinci kez, "Kral rüyayı hizmetçilerine anlatsın, biz de açıklayalım" diye yanıt verdiler.

Dan 2:8 Kral cevap verip şöyle dedi: "Gerçekten zaman kazanmaya çalıştığınızı anlıyorum, çünkü konunun gözümden kaçtığını görüyorsunuz."

8a- Kral, bilgelerine hiç sorulmamış bir şeyi sorar ve o da bunu başaramaz.

Dan 2:9 Bu nedenle rüyayı bana bildirmezseniz, hepiniz için aynı cümle geçerli olacak; Zamanın değişmesini beklerken bana yalanlar ve yalanlar söylemeye

hazırlanmak istiyorsun. Bu nedenle bana rüyayı anlat, ben de bana açıklama yapıp yapamayacağını bileyim.

9a- *zamanın değişmesini beklerken bana yalan ve yalan söylemeye hazırlanmak istiyorsun*

Dünyanın sonuna kadar tüm sahte kahinlerin ve kahinlerin zengin olması bu prensibe dayanmaktadır.

9b- *Bu yüzden bana rüyayı anlat, ben de bana açıklama yapıp yapamayacağını bileyim*

Bu mantıksal akıl yürütme ilk kez bir insanın düşüncesinde kendini gösterir. Şarlatanlar, saf ve aşırı saf müşterilerine her şeyi anlatabilmek için harika vakit geçiriyorlar. Kralın isteği onların sınırlarını ortaya çıkarır.

Dan 2:10 *Kildaniler krala şöyle karşılık verdiler: "Kralın ne istediğini yeryüzünde söyleyebilecek kimse yok; ne kadar büyük ve güçlü olursa olsun, hiçbir kral hiçbir sihirbazdan, astrologdan ya da Keldani'den böyle bir şey talep etmemiştir.*

10a- Onların sözleri doğrudur, çünkü o zamana kadar Tanrı onların maskelerini düşürmek için müdahale etmemiştir, böylece kendisinin tek Tanrı olduğunu ve pagan tanrılarının eller tarafından yapılmış putlardan ve insanlara verilen ruhlardan başka bir şey olmadığını anlamaları için şeytani ruhlara doğru.

Dan 2:11 *Kralın istediği şey zordur; Konutu insanlar arasında olmayan tanrılar dışında bunu krala söyleyebilecek kimse yok.*

11a- Burada bilgiler inkar edilemez bir gerçeği dile getiriyorlar. Ancak bu açıklamaları yaparak *tanrılarla hiçbir ilişkilerinin olmadığını itiraf ederlerken*, gizli tanrılardan kendileri aracılığıyla cevap alacaklarını sanan aldatıcı kişiler tarafından sürekli olarak kendilerine danışılmaktadır. Kralın başlattığı meydan okuma onların maskesini düşürür. Ve bunu başarmak için, ilahi bilgeliğin ustası olan Süleyman'da zaten yüce bir şekilde ortaya konmuş olan gerçek Tanrı'nın öngörülemez ve sonsuz bilgeliği gerekiyordu.

Dan 2:12 *Bunun üzerine kral çok öfkelenmiş. Babil'in tüm bilge adamlarının öldürülmesini emretti.*

Dan 2:13 *Karar yayımlandı, bilge adamlar öldürüldü ve kendilerini yok etmek için Daniel ile arkadaşlarını arıyorlardı.*

13a- Tanrı, kendi hizmetkarlarını ölümün önüne koymakla onları Kral Nebukadnetsar'ın yanında yücelik içinde diriltecektir. Bu strateji, Adventist inancının, seçilmişlerin, isyancılar tarafından kararlaştırılan bir tarihte kararlaştırılan ölümü bekleyeceği son deneyimini kehanet ediyor. Ancak burada da durum tersine dönecek, çünkü güçlü ve muzaffer Mesih onları yargılamak ve kınamak için gökte görüldüğünde, ölenler birbirlerini öldürecek olan isyancılar olacak.

Dan 2:14 *Bunun üzerine Daniel, Babil'in bilgelerini öldürmeye giden kralın muhafız birliği komutanı Aryok'la hikmetli ve bilgece konuştu.*

Dan 2:15 *O da kralın komutanı Aryok'a şöyle cevap verdi: "Kralın cezası neden bu kadar ağır?" Arjoc konuyu Daniel'e açıkladı.*

Dan 2:16 *Daniel kralın yanına giderek açıklama yapması için kendisine süre verilmesini rica etti.*

16a- Daniel doğasına ve dini tecrübesine göre hareket eder. Peygamberlik armağanlarının kendisine, tüm güvenmeye alıştığı Tanrı tarafından verildiğini biliyor. Kralın ne sorduğunu öğrenince cevapların Tanrı'da olduğunu biliyor ama bu cevapları kendisine bildirmek onun isteği mi?

Dan 2:17 *Bunun üzerine Daniel evine gitti ve durumu Hananya, Mişael ve Azarya'ya arkadaşlarına anlattı:*

17a- Dört genç adam Daniel'in evinde yaşıyor. " *Benzer olanlar bir araya gelir* " ve onlar Allah'ın topluluğunu temsil ederler. Zaten İsa Mesih'ten önce, Rab " *iki ya da üç kişi benim adımla toplansa, ben onların ortasındayım* " diyor. Kardeşlik sevgisi, güzel bir dayanışma ruhu sergileyen bu gençleri birleştiriyor.

Dan 2:18 *Daniel ve arkadaşlarının Babil'in geri kalan bilgeleriyle birlikte yok olmaması için onları göklerin Tanrısı'ndan merhamet dilemeye teşvik ediyordu.*

18a- Hayatlarına karşı böylesine güçlü bir tehditle karşı karşıya kalan seçkinlerin tek silahı, hararetli dua ve ihlaslı oruçtur. Bunu biliyorlar ve kendilerini sevdiğine dair onlara bu kadar çok kanıt vermiş olan Tanrıların yanıtını bekleyecekler. Kıyametin sonunda idam kararının hedef aldığı son seçilmişler de aynı şekilde davranacaktır.

Dan 2:19 *Daha sonra gece bir görünte de sır Daniel'e açıklandı. Ve Daniel göklerin Tanrısını kutsadı.*

19a- Seçtiği kişi tarafından talep edilen sadık Tanrı oradadır, çünkü Daniel ve üç arkadaşına olan sadakatini kanıtlamak için testi organize etmiştir; onları kralın hükümetinde en yüksek mevkilere yükseltmek için. Tecrübe üstüne deneyim, liderlik edeceği ve sonunda dönüştüreceği bu kral için onları vazgeçilmez kılacaktır. Bu dönüşüm, olağanüstü bir görev için Tanrı tarafından kutsanan dört genç Yahudinin sadık ve kusursuz davranışlarının meyvesi olacaktır.

Dan 2:20 *Daniel cevap verip dedi: Tanrı'nın adı ezelden ebede kadar mübarek olsun. Hikmet ve kuvvet ona aittir.*

20a- Haklı bir övgü çünkü onun *bilgeliğinin kanıtı* bu deneyimde inkar edilemez bir şekilde kanıtlanmıştır. Onun *gücü* Yehoyakim'i Nebukadnessar'a teslim etti ve fikirlerini, projesini destekleyecek adamların zihinlerine empoze etti.

Dan 2:21 *Zamanı ve koşulları değiştiren, kralları devirip yerine getiren, bilgelere bilgeliği, anlayışlılara bilgiyi veren O'dur.*

21a- Bu ayet, Allah'a iman etmenin tüm sebeplerini açıkça ifade etmektedir. Nebuchadnezzar eninde sonunda bu şeylerin tam olarak farkına vardığında din değiştirecek.

Dan 2:22 *Derinleri ve gizli olanı açığa çıkarır, karanlıkta olanı bilir ve ışık onunla birlikte kalır.*

22a- Şeytan da derin ve gizli olanı ortaya çıkarabilir ama onda ışık yoktur. Bunu, insanları baştan çıkarmak ve gerçek Tanrı'dan uzaklaştırmak için yapıyor; Tanrı bunu yaptığında, İsa Mesih'in günaha karşı kazandığı zaferden bu yana, dünyevi karanlığa mahkûm edilmiş iblislerin kurduğu ölümcül tuzakları onlara açıklayarak seçilmişlerini kurtarmak için harekete geçiyor. ve ölüm.

Dan 2:23 *Atalarımın Tanrısı, bana bilgelik ve güç verdiğin, senden istediklerimizi bana bildirdiğin, kralın sırrını bize açıkladığın için seni yüceltiyor ve övüyorum.*

23a- Bilgelik ve güç Tanrı'da, Daniel'in duasındaydı ve Tanrı bunları ona verdi. Bu deneyimde İsa'nın öğrettiği prensibin gerçekleştiğini görüyoruz: " *Dileyin, size*

verilecektir ." Ancak bu sonucun alınabilmesi için başvuru sahibinin sadakatinin tüm testlere dayanması gerektiği açıkça anlaşılmaktadır. Daniel'in aldığı güç , kralın , o zamana kadar kendisi ve halkı tarafından bilinmeyen Daniel'in Tanrısı'nın varlığını kabul etmeye zorlayacak yadsınamaz açık bir kanıtı maruz kalacak olan kralın düşüncelerine etki eden bir biçim olacaktır.

Dan 2:24 *Bundan sonra Daniel, kralın Babil'in bilgelerini yok etme emrini verdiği Aryok'un yanına gitti. ve gidip ona şöyle dedi: Babil'in bilge adamlarını yok etme! Beni kralın huzuruna çıkarın, ben de krala açıklamayı yapayım.*

24a- Pagan bilgelere hayat vermeyi düşünen Daniel'de ilahi aşk okunur. Bu da yine Allah'ın iyiliğine ve şefkatine, mükemmel bir tevazu içinde tanıklık eden bir davranıştır. Allah razı olsun, kulu imanının amelleriyle onu yüceltsin.

Dan 2:25 *Aryok, Daniel'i hemen kralın huzuruna çıkardı ve onunla şöyle konuştu: Yahuda tutsakları arasında krala açıklama yapacak bir adam buldum.*

25a- Tanrı, kralı büyük bir ıstırap içinde tutuyor ve istediği cevabı alma ihtimali bile onun öfkesini anında dindirecek.

Dan 2:26 *Kral, adı Belteşassar olan Daniel'e şöyle cevap verdi: Gördüğüm rüyayı ve açıklamasını bana gösterebilir misin?*

26a- Kendisine verilen pagan ismi hiçbir şeyi değiştirmez. Ona beklediği cevabı verecek olan Belteşassar değil Daniel'dir.

Dan 2:27 *Daniel kralın önünde şöyle cevap verdi: "Kralın sorduğu şey, bilgelerin, astrologların, büyücülerin ve falcıların krala açıklayamayacakları bir sırdır."*

27a- Daniel bilgiler adına aracılık eder. Kralın onlardan istediği şey onların ulaşamayacağı bir şeydi.

Dan 2:28 *Ama göklerde sırları açıklayan ve zamanın sonunda ne olacağını kral Nebukadnessar'a bildiren bir Tanrı var. Bu sizin rüyanız ve yatağınızda gördüğünüz vizyonlardır.*

28a- Açıklamanın bu başlangıcı Nebuchadnezzar'ı dikkatli kılacaktır, çünkü gelecek konusu her zaman insanlara eziyet ve sıkıntı vermiştir ve bu konuda cevap alma beklentisi heyecan verici ve rahatlatıcıdır. Daniel, kralın dikkatini görünmez, yaşayan Tanrı'ya yönlendirir; bu, maddileşmiş tanrılara tapan kral için şaşırtıcıdır.

Dan 2:29 *Yatağındaiken, ey kral, bu saatten sonra olacaklarla ilgili düşünceler aklına geldi; Sırları açıklayan, olacakları sana bildirmiştir.*

Dan 2:30 *Eğer bu sır bana açıklandıysa, bunun nedeni bende tüm yaşayanlarınkinden daha üstün bir bilgelik bulunması değildir; ama bu, krala açıklama verilsin ve yüreğinizin düşüncelerini bilesiniz diye böyledir.*

30a- *bende yaşayan tüm insanlardan daha üstün bir bilgelik yok; ama krala açıklama yapılması öyle oldu*

Eylemde mükemmel tevazu. Daniel kenara çekilir ve krala bu görünmez Tanrı'nın kendisiyle ilgilendiğini söyler; Bu Tanrı, o zamana kadar hizmet ettiklerinden daha güçlü ve etkilidir. Bu sözlerin onun zihninde ve kalbinde yarattığı etkiyi hayal edin.

30b- *ve kalbinin düşüncelerini biliyorum*

Pagan dininde gerçek Tanrı'nın iyilik ve kötülük standartları göz ardı edilir. Krallar asla sorgulanmaz çünkü onlardan korkulur ve korkulur çünkü

güçleri büyüktür. Gerçek Tanrı'nın keşfi, Nebuchadnezzar'ın yavaş yavaş karakter kusurlarını keşfetmesine olanak tanıyacak; halkının arasında kimsenin yapmaya cesaret edemediği şey. Ders bize de verilmektedir: *Kalbimizin düşüncelerini ancak Tanrı vicdanımıza göre hareket ederse bilebiliriz.*

Dan 2:31 *Ey kral, baktın ve büyük bir görüntü gördün; bu heykel çok büyüktü ve olağanüstü bir ihtişama sahipti; karşınızda duruyordu ve görünüşü berbattı.*

31a- *büyük bir heykel gördün; bu heykel çok büyüktü ve olağanüstü bir ihtişama sahipti*

Heykel , İsa Mesih'in görkemiyle geri dönüşüne kadar birbirini takip edecek olan büyük dünyevi imparatorlukların ardıllığını, dolayısıyla *muazzam görünümünü gösterecek* . Onun *ihtişamı* , insanlar tarafından sunulan zenginlik, şeref ve şereflerle kaplı birbirini izleyen hükümdarların ihtişamıdır.

31b- *önünüzde duruyordu ve görünüşü berbattı.*

Heykelin kehanet ettiği gelecek, kralın arkasında değil, önünde *yatıyor* . Korkunç yönü, dünyanın sonuna kadar insanlık tarihine damgasını vuracak çok sayıda insan ölümüne, savaşlara ve zulümlere yol açacağını kehanet ediyor; hükümdarlar cesetlerin üzerinde yürüyor.

Dan 2:32 *Bu heykelin başı saf altındandı; göğsü ve kolları gümüşlendi; karnı ve kalçaları pirinçlendi;*

32a- *Bu heykelin başı saf altındandı*

Daniel bunu 38. ayette doğruluyor; *altın başın* Kral Nebukadnessar'ın kendisi olduğu. Bu sembol onu karakterize ediyor çünkü ilk önce din değiştirecek ve gerçek yaratıcı Tanrı'ya imanla hizmet edecek. Altın, 1 Petrus 1:7'de arınmış imanın sembolüdür . Onun uzun saltanatı dini tarihe damgasını vuracak ve İncil'de kendisinden söz edilmesini haklı çıkaracak. Ayrıca dünyevi hükümdarların halefiyetinin inşasının da *başını oluşturur*. Kehanet onun saltanatının ilk yılında – 605 yılında başlar.

32b- *göğsü ve kolları gümüşlendi*

Gümüş, altından daha az değerlidir. Değişir, altın değişmez. Heykelin tarifini baştan sona takip eden insani değerlerin bozulmasına tanık oluyoruz. – 539'dan itibaren Medler ve Persler imparatorluğu Keldani imparatorluğunun yerini alacak.

32c- *karnı ve kalçaları pirinçlendi*

Pirinç de gümüşten daha az değerlidir. Bakır bazlı bir metal alaşımıdır. Zamanla çok kötüleşir ve görünümü değişir. Aynı zamanda gümüşten de daha serttir, kendisi de dövülebilir tek başına altından daha serttir. Cinsellik, Tanrı'nın seçtiği imajın merkezinde yer alır ama aynı zamanda insanın üreme imajıdır. Yunan imparatorluğu, çünkü gerçekten de öyledir, gerçekten de çok üretken olduğunu kanıtlayacak ve insanlığa dünyanın sonuna kadar devam edecek olan pagan kültürünü verecektir. Erimiş ve dökme pirinçten yapılmış Yunan heykelleri sonuna kadar insanlar tarafından beğenilecek. Bedenin çıplaklığı ortaya çıkıyor ve ahlaksızlığının sınırı yok; bu şeyler Yunan imparatorluğunu, İsa'nın dönüşüne kadar yüzyıllar ve bin yıllar boyunca sürecek olan tipik bir günah sembolü haline getiriyor . Dan.11:21-31'de -175 ile -168 yılları arasında "7 yıl" boyunca Yahudi halkına zulmeden Epiphanes olarak bilinen Yunan kralı Antiochos 4, 175-168 yılları arasında kendisinden önce geldiği papalık zulmünün bir örneği olarak

sunulacaktır. bu bölümün kehanet açıklaması. Bu ayet 32, Roma İmparatorluğu'na yol açan imparatorlukları ardı ardına gruplandırıyor ve çağrıştırıyor.

Dan 2:33 demirden bacakları; ayaklarının bir kısmı demirden, bir kısmı kildendi.

33a- *bacakları demirden*

Kehanet edilen dördüncü imparatorluk olan Roma, demirin temsil ettiği maksimum sertleşmeyle karakterize edilir. Aynı zamanda en çok oksitlenen, paslanan ve tahrip olan metaldir. Burada da bozulma teyit ediliyor ve giderek artıyor. Romalılar müşriktir; mağlup olmuş düşmanların tanrılarını benimserler. Yunan günahı, bunların yayılması yoluyla imparatorluğunun tüm halklarına bu şekilde yayılacak.

33b- *ayakları kısmen demir, kısmen kil*

Bu aşamada kil parçası bu sert hakimiyeti zayıflatır. Açıklama basit ve tarihseldir. 395'te Roma İmparatorluğu dağıldı ve *heykelin ayaklarının on parmağı on bağımsız Hıristiyan krallığının* kurulmasını sağladı, ancak hepsi 538'den itibaren Papa olacak olan Roma Piskoposunun dini denetimi altına alındı. Dan.7:7 ve 24'te bahsediliyor.

Dan 2:34 Siz izlerken, el değmeden bir taş düşüp heykelin demir ve kil ayaklarına çarpıp onları paramparça etti.

34a- Çarpan taşın görüntüsü taşlanarak öldürme uygulamasından esinlenilmiştir. Bu, eski İsrail'de suçlu günahkarların infazına ilişkin standarttı. Bu taş bu nedenle dünyevi günahkarların taşlarına gelir. Vahiy 16:21'e göre Tanrı'nın gazabının son belasası dolu olacaktır. Bu görüntü, Mesih'in görkemli ilahi dönüşü sırasında günahkarlara karşı yapacağı eylemi kehanet ediyor. Zek.3:9'da Ruh, Mesih'e, Tanrı'nın ruhsal binasını inşa etmeye başlayacağı köşedeki ana taş olan bir taşın görüntüsünü verir: *İşte, Yeşu'nun önüne koyduğum taşa gelince, bu tek taşın üzerinde yedi göz var; işte, oraya oyulacak olanı ben kendim kazıyacağım, orduların RABBİ diyor; ve bu diyardaki kötülüğü bir günde ortadan kaldıracacağım.* Sonra Zac.4:7'de şunu okuyoruz: *Sen kimsin, büyük dağ, Zerubbabel'den önce? Düzeltileceksin. Alkışlar arasında temel taşı koyacak: Lütufl, lütufl ona!* Aynı yerde 42 ve 47. ayetlerde şunu okuyoruz: *Bana dedi ki: Ne görüyorsun? Cevap verdim, baktım ve gördüm ki, tamamı altından bir şamdan var, üstünde bir vazo var, içinde yedi kandil var, şamdanın tepesinde de kandiller için yedi duy var ; ... Çünkü zayıf başlangıçlı günü küçümseyenler, Zerubbabel'in elindeki seviyeyi görünce sevinecekler. **Bu yedisi Rab'bin tüm dünyayı dolaşan gözleridir** . Bu mesajı doğrulamak için Vahiy 5:6'da taşın yedi gözünün ve şamdanın Tanrı Kuzusu, yani İsa Mesih'e atfedildiği şu tasviri bulacağız: *Ve gördüm ki, ortasında taht ve dört canlı ve ihtiyarların ortasında sanki boğazlanmış gibi duran bir kuzu vardı. Yedi boynuzu ve yedi gözü vardı; bunlar, **Tanrı'nun tüm dünyaya gönderdiği yedi ruhuydu.*** Günahkar insanların yargısı Tanrı tarafından bizzat yerine getirilmektedir, hiçbir insan eli müdahale etmemektedir.*

Dan 2:35 Sonra demir, kil, tunç, gümüş ve altın birbirine kırıldı ve yazın harman yerinden kaçan saman çöpü gibi oldu; rüzgar onları alıp götürdü ve onlardan hiçbir iz bulunamadı. Ama heykele çarpan taş büyük bir dağa dönüştü ve tüm dünyayı doldurdu.

35a- *Sonra demir, kil, tunç, gümüş ve altın birbirine kırıldı ve yazın harman yerinden kaçan saman çöpü gibi oldu; rüzgar onları alıp götürdü ve onlardan hiçbir iz bulunamadı.*

Mesih'in dönüşünde, altın, gümüş, pirinç, demir ve kil ile simgelenen halkların torunlarının hepsi günahlarında kaldılar ve onun tarafından yok edilmeye layık kaldılar ve görüntü bu yok oluşun kehanetini veriyor.

35b- *Ama heykele çarpan taş büyük bir dağ haline geldi ve tüm dünyayı doldurdu*

bin yıllık göksel yargıdan sonra, Vahiy 4, 20, 21 ve 22'de seçilmişlerin yenilenen dünyaya atanmasıyla tamamen yerine getirileceğini ortaya koyacaktır .

Dan 2:36 *Düş budur. Açıklamayı kralın huzurunda yapacağız.*

36a- Kral sonunda hayalini kurduğu şeye kavuşur. Böyle bir cevap icat edilemez çünkü onu kandırmak imkansızdı. Bu şeyleri ona anlatan kişi de bu nedenle aynı vizyonu görmüştür. Ayrıca görüntüleri yorumlayıp anlamlandırma yeteneğine sahip olduğunu göstererek kralın isteğine yanıt verir.

Dan 2:37 *Ey kral, sen kralların kralısın; çünkü göklerin Tanrısı sana egemenlik, güç, kuvvet ve yücelik verdi;*

37a- Daniel'in, sapkın ve yozlaşmış günlerimizde hiç kimsenin yapmaya cesaret edemeyeceği, güçlü kralla resmi olmayan bir şekilde konuştuğunu gördüğümüz bu ayeti gerçekten takdir ediyorum. Gayri resmi hitap aşağılayıcı değil, Daniel Keldani kralına saygı duyuyor. Tuinality, kendisini tek bir üçüncü kişiye ifade eden yalıtılmış bir öznenin kullandığı dilbilgisel formdan başka bir şey değildir. Ve aktör Molière'in kendi döneminde söyleyebildiği gibi, "kral ne kadar büyük olursa olsun, o kadar da insandır." Ve haksız yeminlerin sürüklenmesi , onun gururlu "güneş kralı" Louis 14 ile yaşadığı dönemde doğdu .

37b- *Ey kral, sen kralların kralısın, çünkü göklerin Tanrısı sana imparatorluğu verdi*

Daniel, krala saygının ötesinde, kendisinin farkında olmadığı göksel bir takdiri de getiriyor. Aslında kralların gökteki Kralı, yeryüzündeki kralların kralını inşa ettiğini doğruluyor. Krallara hükmetmek imparatorluk unvanını oluşturur. İmparatorluğun sembolü, onu Dan.7'deki ilk imparatorluk olarak nitelendirecek olan " *kartalın kanatları "dır.*

37c- *güç,*

Kalabalıklara hükmetme hakkını belirtir ve nicelikle yani kütleyle ölçülür.

Baş çivirebilir ve güçlü bir kralı gururla doldurabilir. Kral bazen gururuna yenik düşecek ve Tanrı, Dan.4'te açıklanan şiddetli bir aşağılanma denemesi yoluyla onu iyileştirecektir. Gücünü kendi gücüyle değil, gerçek Tanrı'nın ona vermesi nedeniyle elde ettiği fikrini kabul etmelidir. Dan.7'de bu güç, Medlerin ve Perslerin *Ayi'sinin sembolik imajını alacaktır.*

Bazen güç, kendinde ve hayatında bir boşluk hissedilerek elde edilen insan intihar eder. Güç, gelmeyecek büyük bir mutluluğu elde etme hayalini kurmanıza neden olur. "Hepsi yeni, hepsi güzel" derler ama bu duygu pek uzun sürmez. Modern yaşamda ünlü, beğenilen, zenginleşen sanatçılar, görünürdeki, göz kamaştırıcı ve görkemli başarılarına rağmen intihar ederler.

37d- güç

Dövüşte rakibin eğilmesine neden olan baskıyı, baskıyı belirtir. Ancak bu mücadele kişinin kendisine karşı da yapılabilir. Daha sonra karakterin gücü hakkında konuşuruz. Güç, kalite ve verimlilikle ölçülür.

Aynı zamanda kendi sembolü de vardır: Hakimler 14:18'e göre *aslan* : " *Aslandan daha güçlü olan, baldan daha tatlı olan* ". Aslanın gücü kaslarındadır; pençeleri ve pençeleri, özellikle de kurbanlarını yemeden önce yakalayıp boğan ağzı. Şimşon'un Filistliler'e sorduğu bilmeceye verilen bu cevabın saptırılmış bir şekilde açıklanması, onun onlara karşı eşi görülmemiş bir güç eyleminin sonucu olacaktır.

37. *ve zafer* .

Bu kelime yer ve gök anlayışlarında anlam değiştirir. Nebuchadnezzar bu deneyime kadar insani yüceliğe kavuştu. Dünyadaki tüm canlılara hükmetmenin ve onların kaderini belirlemenin keyfi. Geriye İsa Mesih'in, kendisini hizmetkarlarının Efendisi ve Rab'bi hizmetkarı haline getirerek elde edeceği göksel yüceliği keşfetmesi kalıyor. Kurtuluşu için eninde sonunda bu yüceliği ve onun cennet koşullarını kabul edecektir.

Dan 2:38 *Nerede yaşarlarsa yaşasınlar insan çocuklarını, kır hayvanlarını, havadaki kuşları senin eline verdi ve seni hepsinin üzerine hükümdar yaptı; sen, sensin. altın kafa.*

38a- Bu resim Dan.4:9'da Nebuchadnezzar'ı belirtmek için kullanılacaktır.

38b- *sen altının başısın.*

Bu sözler, Tanrı'nın Nebuchadnezzar'ın yapacağı seçimleri önceden bildiğini gösteriyor. *Altın baş olan* bu sembol , onun gelecekteki kutsallığını ve ebedi kurtuluş için seçileceğini kehanet eder. Altın, 1. Petrus 1:7'ye göre arıtılmış imanın simgesidir: *öyle ki, (ateşle sınansa da) çabuk bozulan altından daha değerli olan imanınızın sınanması, İsa Mesih ortaya çıktığında övgü, yücelik ve onurla sonuçlansın.* . Bu dövülebilir metal olan altın , yaratıcı Tanrı'nın eseriyle kendisinin dönüştürülmesine izin veren bu büyük kralın görüntüsüdür.

Dan 2:39 *Senden sonra seninkinden daha küçük başka bir krallık çıkacak; sonra bronzdan olacak ve tüm dünyaya egemen olacak üçüncü bir krallık;*

39a- Zamanla insan kalitesi bozulacak; Heykelin göğsünün ve iki kolunun gümüşü, başın altından azdır. Nebuchadnezzar gibi Med Darius da din değiştirecek, Esd.1:1 ila 4'e göre Pers 2. Koreş de Daniel'i seviyor; ve onlardan sonra Esd.6 ve 7'ye göre Persli Darius ve Artaxerxes 1. Denemelerde, Yahudilerin Tanrısının kendisinin yardımına geldiğini görmekten sevinecekler.

39b- *sonra bronzdan olacak ve tüm dünyaya egemen olacak üçüncü bir krallık.*

Burada durum Yunan imparatorluğu açısından ciddi biçimde kötüleşiyor. Onu temsil eden sembol olan pirinç, safsızlığı, *günahı belirtir* . Dan.10 ve 11'i incelemek bunun nedenini anlamamızı sağlayacak. Ama zaten cumhuriyetçi özgürlüğün mucidi olarak halkın kültürü ve onun ilke olarak hiçbir sınırı olmayan tüm sapkın ve bozuk sapkınlıkları söz konusu olduğundan Allah Pro.29:18'de şöyle diyor: *Vahiy olmadığında . insanlar sınırsızdır; Kanuna uyuyorsa ne mutlu!*

Dan 2:40 *Demir gibi sağlam dördüncü bir krallık olacak; Demir her şeyi kırıp kıracağı gibi, her şeyi kıran demir gibi, her şeyi kırıp kıracaktır.*

40a- Önceki imparatorluklara hükmedecek ve onların tüm tanrısallıklarını benimseyecek, böylece onların tüm olumsuz özelliklerini bir yenilik, amansız sertlikte demir bir disiplin getirerek biriktirecek olan bu dördüncü krallık olan Roma'nın durumu daha da kötüleşir . Bu onu o kadar etkili kılıyor ki hiçbir ülke buna karşı koyamıyor; Öyle ki imparatorluğu batıda İngiltere'den doğuda Babil'e kadar uzanacaktır. Demir, iki ucu keskin kılıçları, zırhı ve kalkanlarıyla gerçekten onun sembolüdür; böylece saldırırken ordu, düzensiz saldırılara karşı müthiş etkili ve düşmanlarından dağılmış, mızrak uçlarıyla dolu bir kabuk görünümüne bürünür .

Dan 2:41 *Ayakların ve ayak parmaklarının bir kısmı çömlekçi çamurundan, bir kısmı demirden olduğunu gördüğün gibi, bu krallık bölünecek; ama onda demir gücünde bir şeyler olacak; çünkü demirin kil ile karışık olduğunu gördün.*

41a- Daniel bunu belirtmiyor ama görüntü konuşuyor. *Ayaklar ve ayak parmakları, demirle* resmedilen pagan Roma imparatorluğunun yerini alacak baskın bir aşamayı temsil ediyor . Bölünmüş olan bu Roma imparatorluğu, dağılmasının ardından oluşan küçük krallıkların savaş alanı haline gelecektir. *Demir ve kilin* ittifakı güç değil, bölünme ve zayıflık yaratır. *Çömlekçi kilini* okuyoruz . Yer. 18:6'ya göre çömlekçi Tanrı'dır: *Ey İsrail evi, sana karşı bu çömlekçi gibi davranamaz mıyım? dedi Tanrı. İşte, kil çömlekçinin elinde olduğu gibi, sen de benim elimdesin, ey İsrail evi!* Bu kil, Tanrı'nın seçilmişlerini seçtiği ve onları şeref kapları haline getirdiği insanlığın barışçıl bileşenidir.

Dan 2:42 *Ayak parmaklarının bir kısmı demirden, bir kısmı kilden olduğu gibi, bu krallık da bir kısmı güçlü, bir kısmı kırılğan olacak.*

42a- Roma İmparatorluğu'nun 395 yılında birliğini ve hakimiyetini kaybetmesine rağmen, Roma *demirinin* dünyanın sonuna kadar varlığını sürdürdüğüne dair notlar . Bunun açıklaması, Roma Katolik inancının dini baştan çıkarması yoluyla hakimiyetini yeniden başlatmasında yatmaktadır. Bunun nedeni Clovis ve Bizans imparatorlarının 500 civarında Roma piskoposuna verdiği silahlı destektir. Onun prestijini ve onu yalnızca insanların gözünde Hristiyan kilisesinin dünyevi lideri yapan yeni papalık gücünü inşa ettiler. 538'den beri.

Dan 2:43 *Demirin kil ile karıştığını gördün, çünkü bunlar insan ittifaklarıyla karışacak; ama demirin kil ile birleşmemesi gibi onlar da birbirlerine birleşmeyecekler.*

43a- *Ayakların on adet parmakları* , Dan.7:7 ve 24'te *on boynuz* haline gelecektir. Vücut ve ayaklardan sonra, son zamanda Avrupa'nın batı Hristiyan milletlerini, yani bizim milletimizi temsil ederler. çağ. Avrupa uluslarının ikiyüzlü ittifaklarını kınayan Tanrı, 2.600 yıl önce, günümüz Avrupa insanlarını birleştiren, tam olarak "Roma Antlaşmaları" temelinde birleşen anlaşmaların kırılğanlığını ortaya çıkardı.

Dan 2:44 *Bu kralların döneminde göklerin Tanrısı asla yıkılmayacak, başka bir halkın egemenliği altına girmeyecek bir krallık kuracak; tüm bu krallıkları parçalayıp yok edecek ve kendisi sonsuza kadar varlığını sürdürecektir.*

44a- *Bu kralların zamanında*

Bu şey doğrulandı, *on ayak parmağı* Mesih'in görkemli dönüşüyle çağdaştır.

44b- *Cennetin Tanrısı asla yıkılmayacak bir krallık kuracak*

Seçilenlerin seçimi, kurtardığı kişilerin günahlarının kefareti olarak yeryüzüne ilk gelişi sırasında yaptığı hizmetten bu yana İsa Mesih'in adı altında yapılır. Ancak bu bakanlığı takip eden iki bin yıl boyunca bu seçim, alçakgönüllülükle ve şeytani kamptan zulümle gerçekleştirildi. Ve 1843'ten bu yana, Dan.8 ve 12'deki çalışmanın da doğrulayacağı gibi, İsa'nın kurtardığı kişilerin sayısı azdır.

Seçilmişlerin seçiminin sona erdiği 6000 yıllık sürenin sonuna gelindiğinde, 7. ^{binyıl}, sonsuzluk Şabatı'nı yalnızca Adem ve Havva'dan bu yana İsa Mesih'in kanıyla kurtarılan seçilmişlere açar. Hepsi sadakatleri nedeniyle seçilmiş olacak çünkü Tanrı, sadık ve itaatkar insanları yanına alarak şeytani, onun asi meleklerini ve itaatsiz insanlarını ruhlarının tamamen yok olmasına teslim eder.

44c- *Başkalarının egemenliği altına girmeyecek olan*

Çünkü dünyevi insan hakimiyetlerine ve ardılıklarına son verir.

44d- *bütün bu krallıkları parçalayıp yok edecek ve kendisi sonsuza kadar sürecek*

Ruh, son sözcüğüne verdiği anlamı şöyle açıklıyor; mutlak anlam. Tüm insanlığın yok edilmesi söz konusu olacak. Ve Rev.20 bize 7. ^{binyılda} neler olduğunu gösterecek . Böylece Tanrı'nın planladığı programı keşfedeceğiz. Şeytan, ıssız yeryüzünde, göksel ya da dünyevi herhangi bir arkadaşı olmaksızın esir tutulacak. Ve cennette 1000 yıl boyunca seçilmişler kötülerin ölümlerine hükmedecek. Bu 1000 yılın sonunda kötüler nihai hüküm için diriltilecek. Onları yok eden ateş, Tanrı'nın tahtını ve kurtarılmış seçilmişlerini ağırlamak için yücelterek yenileyeceği dünyayı arındıracak. Bu nedenle vizyonun görüntüsü, İsa Mesih'in Kıyametinin ortaya çıkaracağı daha karmaşık eylemleri özetlemektedir.

Dan 2:45 *Dağdan düştüğünü gördüğünüz, hiçbir elin yardımı olmadan demiri, pirinci, kili, gümüşü ve altını parçalayan taş bunu gösteriyor. Yüce Tanrı bundan sonra ne olması gerektiğini krala bildirdi. Rüya doğrudur ve açıklaması da kesindir.*

45a- Nihayet, Mesih'in taşla sembolize edilmesi , bin yıllık göksel yargılanması ve son yargının infaz edilmesinden sonra, Tanrı tarafından restore edilen yeni yeryüzünde, vizyonda bildirilen büyük dağ şekillenecek ve yerini alacak. onun için sonsuzluk.

Dan 2:46 *Bunun üzerine Kral Nebukadnessar yüz üstü yere kapanıp Daniel'e tapındı ve ona kurbanlar ve buhur sunulmasını buyurdu.*

46a- Hâlâ pagan olan kral, doğasına göre tepki verir. Daniel'den istediği her şeyi aldıktan sonra onun önünde eğildi ve verdiği sözleri yerine getirdi. Daniel kendisine karşı uyguladığı putperest davranışlara itiraz etmiyor. Buna karşı çıkmak ve sorgulamak için henüz çok erken. Allah'a ait olan zaman işini görecektir.

Dan 2:47 *Kral Daniel'e şöyle dedi: Gerçekten senin Tanrın, tanrıların Tanrısı ve kralların Rabbidir; sen bu sırrı keşfedebildiğin için, o sırları açıklıyor.*

47a- Bu, Kral Nebuchadnezzar'ın din değiştirmeye doğru attığı ilk adımdı. Kendisini Daniel'in gerçek Tanrı ile, aslında tanrıların Tanrısı ve kralların Rabbi ile ilişki içinde olduğunu kabul etmeye zorlayan bu deneyimi asla unutamayacaktır . Ancak ona yardım eden pagan çevresi onun din değiştirmesini geciktirecektir. Onun sözleri peygamberlik işinin etkililiğine tanıklık ediyor.

Tanrı'nın ne olacağını önceden söyleme gücü, normal insanı, seçilmiş olanın teslim olduğu ve düşmüş olanın direndiği zorlayıcı kanıtların duvarıyla karşı karşıya getirir.

Dan 2:48 Bunun üzerine kral Daniel'i diriltti ve ona birçok zengin armağan verdi; ona tüm Babil ilinin komutasını verdi ve onu Babil'in tüm bilge adamlarının en üstün hükümdarı yaptı.

48a- Nebukadnetsar, kendisinden önce Firavun'un Yusuf'a yaptığı gibi aynısını Daniel'e karşı da yaptı. Büyük liderler, zeki olduklarında ve inatla kapalı ve bloke olmadıklarında, değerli nitelikler getiren bir hizmetkarın hizmetlerini nasıl takdir edeceklerini bilirler. Onlar ve onların insanları, O'nun seçilmişlerine bağlı olan ilahi bereketlerden yararlananlardır. Böylece gerçek Tanrı'nın hikmeti herkese yarar sağlar.

Dan 2:49 Daniel kraldan Babil İli'nin yönetimini Şadrak, Meşak ve Abednego'ya devretmesini istedi. Ve Daniel kralın sarayındaydı.

49a- Bu dört genç, Tanrı'ya karşı özellikle sadık tutumlarıyla, kendileriyle birlikte Babil'e gelen diğer genç Yahudilerden öne çıkıyordu. Herkes için dramatik olabilecek bu çileden sonra, yaşayan Tanrı'nın onayı ortaya çıkar. Böylece Tanrı'nın kendisine hizmet edenler ile etmeyenler arasında yarattığı farkı görüyoruz. Kendilerini halka açık bir şekilde tüm insanların gözünde değerli göstermiş olan seçilmiş görevlilerini yüceltir.

Daniel 3

Dan 3:1 Kral Nebukadnetsar, altmış arşın yüksekliğinde ve altı arşın genişliğinde altından bir heykel yaptı. Onu Babil ilindeki Dura vadisinde kurdu.

3a- Kral ikna olmuştu ama Daniel'in yaşayan Tanrısı tarafından henüz din değiştirilmemişti. Ve megalomani hala onu karakterize ediyor. Masaldaki tilkinin kargaya yaptığı gibi etrafındaki yetişkinler de onu bu yolda teşvik eder, ona bir tanrı gibi tapar ve taparlar. Ayrıca kral kendisini bir tanrıya benzetmeye başlar.

Paganizmde sürüklenmenin kolay olduğunu söylemek gerekir, çünkü diğer sahte tanrılar hareketsiz ve heykel şeklinde donmuşken, o, kral, hayatta olduğundan zaten onlardan üstündür. Ama bu altın bir heykelin dikilmesinde ne kadar kötü kullanılıyor! Açıkçası, önceki vizyon henüz meyve vermedi. Belki de tanrıların Tanrısının ona gösterdiği onurlar bile gururunun korunmasına ve hatta büyümesine yardımcı olmuştu. 1 Petrus 1:7'ye göre denemeyle arınmış imanın simgesi olan altın, bu bölümde anlatılan yeni deneyimde Daniel'in üç arkadaşında bu türden yüce bir imanın varlığının ortaya çıkmasına yardımcı olacaktır. Bu, Vahiy 13:15'te kehanet edilen ölüm hükmünün hayatlarını almak üzere olacağı son Adventist duruşmasında Tanrı'nın özellikle seçilmişlerine verdiği bir derstir.

Dan 3:2 *Kral Nebukadnessar satrapları, kâhyaları, valileri, başhakimleri, saymanları, hukukçuları, hakimleri ve eyaletlerdeki tüm yargıçları Kral Nebukadnessar'ın diktiği heykelin adanması törenine çağırdı.*

2a- Daniell'in Dan.6'daki çilesinden farklı olarak bu deneyim, kralın etrafındaki insanların komplolarından kaynaklanmıyor. Burada onun kişiliğinin meyvesi ortaya çıkıyor.

Dan 3:3 *Bunun üzerine satraplar, kâhyalar, valiler, başhakimler, saymanlar, hukukçular, hakimler ve eyaletlerin bütün yargıçları Kral Nebukadnessar'ın yaptırdığı heykeli adamak için bir araya geldiler. Nebuchadnezzar'ın hazırladığı heykelin önünde durdular.*

Dan 3:4 *Bir haberci yüksek sesle şöyle bağırdı: "Ey halklara, uluslara ve her dilden insana size emreddikleri şey budur!"*

Dan 3:5 *Borazan, kaval, gitar, sambuk, zebur, gayda ve her türlü müzik aletinin sesini duyduğunuzda yere kapanıp Kral Nebukadnessar'ın diktiği altın heykele tapınacaksınız.*

5a- *Trompet sesini duyduğunuz anda*

Tıpkı Vahiy 11:15'te İsa Mesih'in geri dönüşünün 7. ^{borazan} sesiyle simgelenmesi ve önceki altı cezanın da borazan sesiyle simgelenmesi gibi, duruşmanın işareti de *borazan sesiyle* verilecek .

5b- *secde edeceksin*

Secde, şerefın fiziki şeklidir. Vahiy 13:16'da Tanrı bunu, kutsal ilahi Şabat'ın yerini alan pagan güneşi gününün uygulanmasını ve onurlandırılmasını içeren , *canavarın işaretini alacak olan insanların eliyle sembolize eder* .

5c- *ve onu seveceksiniz*

İbadet, şerefın zihinsel şeklidir. Vahiy 13:16'da Tanrı bunu *canavarın işaretini* alan adamın *alnından tasvir eder* .

Bu ayet, İsa Mesih'in Kıyametinde bahsedilen bu sembollerin anahtarlarını keşfetmemize olanak sağlar. İnsanın *alrı ve eli*, düşüncelerini ve eserlerini özetlemektedir ve seçilmişler arasında bu semboller , Protestanlar tarafından kabul edilen ve desteklenen, Roma Katolikliğinin "Pazar" günü ile özdeşleştirilen *canavarın işaretinin* aksine , *Tanrı'nın mührünü alır*. Ekümenik ittifaka girmeleri.

Kral Nebuchadnezzar'ın dayattığı bu tedbirin tüm organizasyonu, dünyanın sonunda, yaratıcı Tanrı'nın Şabat Günü'ne olan sadakatının test edilmesi amacıyla yenilenecektir. Her Şabat, seçilmişlerin çalışmayı reddetmesi, onların insan hukukuna karşı direnişlerine tanıklık edecektir. Ve Pazar günü, dayatılan ortak ibadete katılmayı reddetmeleri, onları ortadan kaldırılması gereken isyancılar

olarak tanımlayacak. Daha sonra idam cezası açıklanacak. Bu nedenle süreç, Daniell'in üç arkadaşının deneyimleyeceği deneyimlerle mükemmel bir şekilde tutarlı olacak; kendileri zaten kanıtlanmış sadakatlerinden dolayı Tanrı tarafından tamamen kutsanacak.

Ancak kıyamet kopmadan önce bu ders ilk olarak – 175 ile – 168 yılları arasında benzer bir çileye maruz kalan, Epiphanes olarak bilinen Yunan kralı Antiochos 4 tarafından ölümüne zulme uğrayan eski ittifakın Yahudilerine verilmiştir. Ve Dan.11, bazı sadık Yahudilerin, gerçek Tanrılarının önünde iğrenç bir şey yapmaktansa öldürülmeyi tercih ettiklerine tanıklık edecek. Çünkü o günlerde Tanrı, daha sonra Roma tarafından öldürülen Hıristiyanlara yaptığı gibi, onları mucizevi bir şekilde kurtarmak için de müdahale etmedi.

Dan 3:6 *Eğilip tapınmayan kişi derhal kızgın fırına atılacaktır.*

6a- Daniel'in ashabı için tehlike *kızgın fırındır* . Bu ölüm tehdidi nihai ölüm fermanının görüntüsüdür. Ancak başlangıçtaki ve sondaki iki deneyim arasında bir fark vardır, çünkü sonunda ateşli fırın, saldırganların, Tanrı'nın seçilmiş azizlerine zulmedenlerin son yargısının cezası olacaktır.

Dan 3:7 *Bu nedenle bütün halklar borunun, kavalın, gitarın, sambukun, zeburun ve her müzik aletinin sesini duyduğunda, bütün halklar, uluslar ve her dilden halklar yere kapanıp Kral Nebukadnessar'ın diktiği altın heykele tapındı.*

7a- Kitlelerin insan kanunlarına ve emirlerine neredeyse genel ve oybirliğiyle teslim olma davranışı, dünyevi inancın son sınavı sırasındaki davranışlarının habercisi olmaya devam ediyor. Dünyanın son evrensel hükümetine de aynı korkuyla itaat edilecektir.

Dan 3:8 *Bu olayla aynı zamanda bazı Keldaniler gelip Yahudileri suçladılar.*

8a- Allah'ın seçilmişleri, Allah'ın kendi seçilmişleri olarak tanımadığı bütün ruhlara hükmeden şeytanın gazabının hedefidir. Bu şeytani nefret yeryüzünde kıskançlık ve aynı zamanda büyük bir nefret şeklinde şekillenir. Daha sonra insanlığın maruz kaldığı tüm kötülüklerden sorumlu tutulurlar, ancak bu kötülüklerin nedeni tam tersidir ve bu kötülükler, yalnızca Tanrı tarafından korunmamalarının sonuçlarıdır. Seçilmiş yetkililerden nefret edenler, onları öldürerek ortadan kaldırılması gereken popüler bir lanet haline getirmek için komplo kuruyorlar.

Dan 3:9 *Kral Nebukadnessar'a şöyle cevap verdiler: "Ey kral, sonsuza kadar yaşa!"*

9a- Şeytanın ajanları olay yerine girer, olay örgüsü netleşir.

Dan 3:10 *Borazan, kaval, gitar, sambuk, ilahi, gayda ve her çeşit çalgı sesini duyan herkesin yere kapanıp altın heykele tapınmasını emretti.* ,

10a- Krala kendi sözlerini ve kraliyet otoritesinin itaat edilmesi gereken düzenini hatırlatır.

Dan 3:11 *Ve eğilip tapınmayan herkes kızgın fırına atılacak.*

11a- Ölüm tehdidi de hatırlatılıyor; tuzak seçilmiş azizlerin üzerine kapanır.

Dan 3:12 *Ey kral, Babil, Şadrak, Meşak ve Abednego eyaletlerinin idaresini kendilerine emanet ettiğin Yahudiler var; tanrularına kulluk etmiyorlar, diktiğin altın heykele tapmıyorlar.*

12a- Olay öngörülebilirdi, yüksek mevkiler Yahudi yabancılara devredildi, ateşlenen hain kıskançlık öldürücü nefretin meyvesini verecekti. Ve böylece, Tanrı'nın seçilmişleri halkın intikamcılığı tarafından seçilip mahkûm ediliyor.

Dan 3:13 *Bunun üzerine Nebukadnetsar öfkeli ve öfkeli olarak Şadrak'ı, Meşak'ı ve Abednego'yu getirmelerini emretti. Ve bu adamlar kralın huzuruna çıkarıldılar.*

13a- Bu üç adamın Nebuchadnezzar'dan krallığındaki en yüksek mevkileri elde ettiğini unutmayın, çünkü ona halkının halkından daha bilge ve daha akıllı göründüler. Bu nedenle onların " öfkeli ve öfkeli " hali , onların istisnai niteliklerini bir an için unutmasını açıklayacaktır.

Dan 3:14 *Nebukadnessar onlara şöyle cevap verdi: "Şadrak, Meşak ve Abednego, benim ilahlarıma kulluk etmemeniz ve yüksekte taşıdığım altın heykele tapmamanız kasıtlı mı oldu?"*

14a- Sorusuna cevap vermelerini bile beklemiyor: Emirlerime kasten mi itaatsizlik ediyorsunuz?

Dan 3:15 *Şimdi hazır olun; borazan, kaval, gitar, sambuk, ilahi, gayda ve her türlü çalgı sesini duyduğunuzda yere kapanıp heykele tapınacaksınız. benim yaptığım; Eğer O'na tapmazsanız, derhal kızgın fırının ortasına atılacaksınız. Peki seni benim elimden kurtaracak tanrı kim?*

15a- Aniden bu adamların kendisine ne kadar faydalı olduğunu fark eden kral, evrensel imparatorluk düzenine uyararak onlara yeni bir şans sunmaya hazırdır.

Sorulan soruya, Nebuchadnezzar'ın imparatorluk hayatındaki faaliyetler nedeniyle unutmuş gibi görüldüğü gerçek Tanrı'dan beklenmedik bir cevap verilecek. Üstelik olayın tarihini belirleyecek hiçbir şey yok.

Dan 3:16 *Şadrak, Meşak ve Abednego, Kral Nebukadnetsar'a, "Bu konuda sana yanıt vermemize gerek yok" dediler.*

16a- Zamanının en güçlü kralına söylenen bu sözler çok çirkin ve saygısız gibi görünse de bunları söyleyen bu adamlar asi insanlar değil. Tam tersine, sadık kalmaya kesin olarak karar verdikleri yaşayan Tanrı'ya itaatin modellerini oluştururlar.

Dan 3:17 *İşte, hizmet ettiğimiz Tanrımız bizi kızgın fırından kurtaracak güçtedir, ey kral, bizi senin elinden de kurtaracaktır.*

17a- Kralın aksine, sadık seçilmişler, görünüm testinde kendileriyle birlikte olduğunu göstermek için Tanrı'nın kendilerine verdiği kanıtları sakladılar. Bu kişisel deneyimi, halklarının Mısırlılardan kurtardığı görkemli anılarla ve aynı sadık Tanrı tarafından köleleştirilmeleriyle ilişkilendirerek, cesareti krala meydan okuma noktasına kadar zorluyorlar. Ölümleri pahasına olsa bile kararlılıkları tamdır. Ama Ruh onlara kendi müdahalesini peygamberlik ettiriyor: *O bizi senin elinden kurtaracak, ey kral .*

Dan 3:18 *Aksi halde, ey kral, şunu bil ki, senin tanrılarına kulluk etmeyeceğiz, diktiğin altın heykele tapmayacağız.*

18a- Ve eğer Allah'ın yardımı gelmezse, hain ve korkak olarak hayatta kalmaktansa, mümin seçilmiş olarak ölmeleri daha iyidir. Bu sadakat, Yunan zaliminin – 168'de uyguladığı sınavda görülecektir. Ve bundan sonra, Hıristiyanlık dönemi boyunca, dünyanın sonuna kadar Tanrı'nın yasasını kötü insanların yasasıyla karıştırmayan gerçek Hıristiyanlar arasında olacaktır.

Dan 3:19 Bunun üzerine Nebukadnessar öfkeyle doldu ve yüzünü Şadrak'a, Meşak'a ve Abednego'ya çevirerek yüzünü değiştirdi. Tekrar konuştu ve ocağın ısıtılması gerekenden yedi kat daha fazla ısıtılmasını emretti.

19a- Anlaşılmalıdır ki, bu kral yaşamı boyunca hiçbir kimsenin kararlarına karşı çıktığını görmemiş ve duymamıştır; bu da öfkelerini ve yüzünün görünümündeki değişikliği haklı çıkarıyor . Şeytan, onu Tanrı'nın seçilmişlerini öldürmeye yönlendirmek için onun içine girer.

Dan 3:20 Sonra ordusunun en güçlü askerlerine Şadrak'ı, Meşak'ı ve Abednego'yu bağlayıp kızgın fırına atmalarını emretti.

Dan 3:21 Bu adamlar pantolonlarıyla, gömlekleriyle, elbiseleriyle ve diğer giysileriyle bağlanıp kızgın fırının ortasına atıldılar.

21a- Bahsedilen tüm bu maddeler, et gövdeleri gibi yanıcıdır.

Dan 3:22 Kralın emri sert ve fırın olağanüstü sıcak olduğundan, alev Şadrak'ı, Meşak'ı ve Abednego'yu oraya atan adamları öldürdü.

22a- Bu adamların ölümü, bu fırının ateşinin ölümcül etkinliğine tanıklık ediyor.

Dan 3:23 Bu üç adam, Şadrak, Meşak ve Abednego kızgın fırının ortasına bağlı olarak düştüler.

23a- Kralın emri yerine getirilir, hatta kendi hizmetkarları bile öldürülür.

Dan 3:24 Bunun üzerine Kral Nebukadnessar korktu ve hemen ayağa kalktı. Ve o cevap verip danışmanlarına dedi: Bağlı üç adamı ateşin ortasına atmadık mı? Krala cevap verdiler: Elbette, ey kral!

24a- Zamanının krallarının kralı gözlerine inanamaz. Gördükleri insanın hayal gücünün ötesindedir. Üç adamın sobanın ateşine atılması olayının gerçek olup olmadığını çevresindekilere sorarak kendini rahatlatma ihtiyacı hissediyor. Bunlar da ona şunu doğruluyor: Kesindir ey padişah!

Dan 3:25 O cevap verip dedi: Ateşin ortasında yürüyen, hiçbir zarar görmemiş, bağları olmayan dört adam görüyorum; dördüncünün figürü ise tanrıların oğlunun figürünü andırıyor.

25a- Görünen o ki, kendisini dehşete düşüren dördüncü karakterin görüntüsü yalnızca kralın elindeydi. Üç adamın örnek imanını Tanrı tarafından onurlandırıldı ve yanıtlandı. Bu ateşte kral insanları ayırt edebilir ve onların yanında duran ışık ve ateşten bir figür görür. Bu yeni deneyim ilkini geride bırakıyor. Yaşayan Tanrı'nın gerçekliği ona hâlâ kanıtlanmıştır.

25b- ve dördüncünün figürü tanrıların oğlunun figürünü andırıyor

Bu dördüncü karakterin görünümü insanlardan o kadar farklıdır ki kral onu tanrıların oğlu olarak tanımlar . Bu ifade sevindirici çünkü aslında insanlar için olacak olan **Tanrı'nın Oğlu** ve **İnsanoğlu** İsa Mesih'in doğrudan müdahalesidir .

Dan 3:26 Bunun üzerine Nebukadnessar kızgın fırının girişine yaklaşmış şöyle dedi: Yüce Tanrı'nın kulları Şadrak, Meşak ve Abednego, dışarı çıkıp gelin! Ve Şadrak, Meşak ve Abednego ateşin ortasından çıktılar.

26a- Nebuchadnezzar, kendisinden çok daha güçlü bir aslan kralın karşısında bir kez daha kuzuya dönüşür. Bu hatırlatma, önceki görünüm deneyiminin tanıklığını uyandırır. Göklerin Tanrısı ona ikinci bir çağrıda bulunur.

Dan 3:27 Satraplar, kâhyalar, valiler ve kralın danışmanları bir araya geldi; ateşin bu adamların vücutlarına nüfuz etmediğini, başlarındaki saçların

yanmadığını, iç çamaşırlarının zarar görmediğini ve ateşin kokusunun onlara ulaşmadığını gördüler.

27a- Bu deneyimde Tanrı bize ve Nebuchadnezzar'a gerçek her şeye kadir gücünün kanıtını veriyor. Kendi toprağında ve kendi boyutunda yaşayan tüm insanların ve tüm hayvanların yaşamlarını belirleyen dünyevi kanunları yarattı. Ancak ne kendisinin ne de meleklerin bu dünyevi kurallara tabi olmadığını kanıtladı. Evrensel yasaların yaratıcısı olan Tanrı, bunların üzerindedir ve kendi isteğiyle, kendi zamanında İsa Mesih'e yücelik ve itibar getirecek mucizevi olaylar düzenleyebilir.

Dan 3:28 *Nebukadnessar şöyle cevap verdi: "Meleğini gönderip kendisine güvenen hizmetkarlarını kurtaran, kralın emrini çiğneyip hizmet etmek ve tapınmak yerine bedenlerini teslim eden Şadrak'ın, Meşak'ın ve Abednego'nun Tanrısı mübarek olsun" dedi. onların tanrısından başka tanrı yok mu?*

28a- Kralın öfkesi geçti. Erkek olarak ayağa kalktıktan sonra bu deneyimden ders çıkarır ve aynı şeyin tekrar olmasını engelleyecek bir emir verir. Çünkü tecrübe acıdır. Tanrı Babililere Kendisinin canlı, etkin, güç ve kudretle dolu olduğunu gösterdi.

28b- *meleğini gönderen ve kendisine güvenen hizmetkarlarını kurtaran, kralın emrini ihlal eden ve kendi Tanrularından başka bir tanrıya kulluk etmek ve ibadet etmek yerine bedenlerini teslim eden!*

Kral, yüksek derecede bir berraklıkla, çılgın gururunun öldürmek istediği adamların sadakatının ne kadar takdire şayan olduğunu fark eder. Hiç şüphe yok ki, gücü sayesinde, masum insanları tehlikeye atarak hata yapmasına neden olan gururunun yol açtığı bu aptalca çileden kaçınmasının mümkün olabileceğinin farkındadır.

Dan 3:29 *Şimdi benim emrim şu: Hangi halktan, milletten, hangi dilden olursa olsun, Şadrak'ın, Meşak'ın ve Abednego'nun Tanrısı hakkında kötü konuşan herkes parçalanacak ve evi bir çöp yığını, çünkü onun gibi teslim edebilecek başka bir tanrı yok.*

29a- Bu beyanla Kral Nebuchadnezzar, Tanrı'nın seçilmişlerini koruma altına alıyor.

Aynı zamanda, Şadrak'ın, Meşak'ın ve Abednego'nun Tanrısı hakkında kötü konuşan herkesi tehdit ediyor ve kendisinin paramparça edileceğini ve evinin çöp yığına dönüşeceğini belirtiyor , çünkü orada öyle bir şey yok. Onun gibi teslimat yapabilen başka bir tanrı yok. Bu tehditle karşı karşıya kalan Kral Nebukadnetsar'ın hüküm sürdüğü sürece, Tanrı'nın sadık seçilmişlerinin komplolar yüzünden sorun yaşamayacağı kesindir.

Dan 3:30 *Bundan sonra kral, Babil İli'nde Şadrak'ı, Meşak'ı ve Abednego'yu refaha kavuşturdu.*

30a- Yaşayan ve var olan her şeyin yaratıcısı, yaşayan Tanrı'nın sadık seçilmişleri için "Sonu iyi olan her şey iyidir". Çünkü O'nun seçilmişleri en son dirilecek ve eski düşmanları olan ölümlerin tozu üzerinde, onarılan yeryüzünde sonsuza kadar yürüyecekler.

Son testte de bu mutlu son elde edilecektir. Böylece, yaşayan Tanrı'nın Kurtarıcı İsa Mesih'te kurtarmaya geldiği seçilmişleri lehine doğrudan

müdahalesinden ilk deneme ve son fayda, çünkü İsa adı "YHWÉH kurtarır" anlamına gelir.

Daniel 4

Dan 4:1 *Nebukadnetsar, yeryüzünde yaşayan bütün halkların, ulusların ve dillerin kralıdır. Huzur size bollukla verilsin!*

1a- Ses tonu ve biçim bunu kanıtıyor, konuşan kral Daniel'in Tanrısı'na dönen kişidir. İfadeleri yeni antlaşmanın mektuplarındaki yazılara benziyor. O, barışı sunar, çünkü kendisi artık insan yüreğinde, gerçek, tek ve eşsiz olan sevgi ve adalet Tanrısıyla barış içindedir.

Dan 4:2 *Yüce Tanrı'nın bana karşı yaptığı belirtileri ve harikaları göstermek bana iyi göründü.*

2a- Kral şimdi İsa'nın kendisi tarafından iyileştirilen kör ve sakatlara söylediği gibi davranıyor: " *Gidin, tapınağa gidin ve Tanrı'nın sizin için ne yaptığını bildirin* ". Kral, Tanrı'nın ilham ettiği aynı arzuyla canlanıyor. Çünkü dönüşümler her gün mümkündür, ancak Tanrı bunların hepsine bir krallar kralının, güçlü ve güçlü bir imparatorun yaşadığı etkiyi vermez.

Dan 4:3 *Onun işaretleri ne kadar büyüktür! Onun harikaları ne kadar güçlüdür! Onun hükümdarlığı sonsuz bir saltanattır ve hükümdarlığı nesilden nesile devam eder.*

3a- Bunları anlamak ve bunlardan emin olmak ona aşağıda zaten mevcut olan huzuru ve gerçek mutluluğu verir. Kral her şeyi öğrendi ve anladı.

Dan 4:4 *Ben Nebukadnessar evimde huzur içinde, sarayımda mutlu yaşadım.*

4a- Sessiz ve mutlu mu? Evet, ama yine de gerçek Tanrı adına din değiştirmemiş bir pagan.

Dan 4:5 *Beni korkutan bir rüya gördüm; yatağımda takip ettiğim düşünceler ve zihnimdeki görüntüler beni dehşete düşürüyordu.*

5a- Bu kral Nebuchadnezzar bize gerçekten Tanrı'nın Mesih'te yardım aramaya ve onu talihsizlikten kurtarmaya geldiği kayıp koyun olarak sunuluyor. Çünkü bu huzurlu ve mutlu dünyevi dönemden sonra kralın geleceği cehennem ve sonsuz ölüm olacaktır. Onun sonsuz kurtuluşu için Tanrı onu rahatsız etmeye ve ona eziyet etmeye gelir.

Dan 4:6 *Rüyayı bana açıklamaları için Babil'in bütün bilgelerinin huzuruma getirilmesini emrettim.*

6a- Belli ki Nebuchadnezzar'ın ciddi hafıza sorunları var. Neden hemen Daniel'i aramıyor?

Dan 4:7 *Daha sonra sihirbazlar, astrologlar, Kildaniler ve falcular geldi. Onlara rüyamı anlattım ama bana açıklama yapmadılar.*

7a- Olaylar ilk görünümdeki gibi gerçekleşir, pagan kahinler zaten hayatlarını tehdit eden krala masal anlatmaktansa acizliklerinin farkına varmayı tercih ederler.

Dan 4:8 Sonunda, *kendisinde kutsal tanrıların ruhunu taşıyan, **tanrının adını taşıyan** Belteşassar adını taşıyan Daniel önümde göründü . Ona rüyamı anlatıyorum:*

8a- Unutmanın nedeni belirtilir. Bel hâlâ kralın tanrısıydı. Buradan şunu hatırlıyorum: Med Darius, Pers Cyrus, Pers Darius, Artaxerxes 1 ·Esd.1, 6 ve 7'ye göre hepsi kendi zamanlarında seçilmiş Yahudileri ve onların tek Tanrısını takdir edeceklerdir. Tanrı'nın Yeşaya 44:28'de hakkında peygamberlik ettiği Koreş dahil : *Koreş için şunu söylüyorum: O benim çobanımdır ve bütün isteklerimi yerine getirecektir; Kudüs için şöyle diyecek: Yeniden inşa edilsin! Ve tapınak: Kurulsun!* - Peygamberlik edilen çoban, itaat ettiğini kabul ettiği Tanrı'nın peygamberlik iradesini yerine getirecektir. Bu diğer metin onun peygamberlik edilen dönüşümünü doğrulamaktadır: Yeşaya 45:2: *Rab, meshettiği Koreş'e ve 13. ayette şöyle diyor: Koreş'i kendi doğruluğumla dirilten benim ve onun bütün yollarını düzelteceğim. ; Orduların RABBİ diyor ki, şehrimi yeniden inşa edecek ve esirlerimi fidye veya rüşvet olmadan serbest bırakacak. Ve bu planın gerçekleşmesi Esd.6:3'ten 5'e kadar görülür: Kral Koreş'in krallığının ilk yılında, Kral Koreş Tanrı'nın Yerus̄alim'deki evi ile ilgili şu emri verdi: Ev, kurbanların sunulduğu bir yer olarak yeniden inşa edilsin. sunulduğunu ve sağlam temellere sahip olduğunu ifade etmektedir. Yüksekliği altmış arşın, genişliği altmış arşın olacak; üç sıra kesme taş, bir sıra da yeni tahta olacak. **Masraflar kralın ailesi tarafından ödenecek** . Ayrıca Nebukadnezar'ın Yerus̄alim'deki mabetten alıp Babil'e taşıdığı Tanrı evinin altın ve gümüş kapları iade edilecek, Yerus̄alim'deki mabede, buldukları yere götürülecek ve eve yerleştirilecektir. Tanrı'nın. **Masraflar kralın ailesi tarafından ödenecek.** Tanrı, Kral Süleyman'a verdiği onuru ona da verir. Ancak dikkatli olun! Bu ferman, Dan.9:25'te önerilen hesaplamanın Mesih'in ilk geliş tarihini elde etmek için kullanılmasına izin vermeyecektir; Pers Kralı Artahşasta'nınki olacak. Koreş tapınağı yeniden inşa ettirdi ama Artaxerxes, Kudüs surlarının yeniden inşasına ve tüm Yahudi halkının kendi ulusal topraklarına geri dönmesine izin verdi.*

Dan 4:9 *Sende kutsal tanrıların ruhunu taşıdığımı bildiğim ve kendisi için hiçbir sırrın zor olmadığı büyücülerin başı Belteşatsar, rüyamda gördüğüm görümlerin açıklamasını bana ver.*

9a- Kralın nerede olduğunu anlamamız gerekiyor. Aklında bir pagan olarak kaldı ve rüyaları açıklayabilmesi dışında yalnızca Daniel'in Tanrısını başka bir tanrı olarak tanıdı. Tanrıları değiştirme fikri aklına gelmedi. Daniel'in Tanrısı diğer tanrılarla karşılaştırıldığında sadece başka bir tanrıydı.

Dan 4:10 *Bunlar yatarken aklıma gelen görüntülerdir. Baktım ve dünyanın ortasında çok yüksek bir ağaç olduğunu gördüm.*

10a- İsa'nın öğretmek istediği ruhani insanlara ders vermek için kullanacağı görüntülerde ağaç, eğilip bükülen kamıştan, güçlü ve görkemli sedire kadar insanın simgesi olacaktır. Ve nasıl ki insan bir ağacın lezzetli meyvesini takdir edebiliyorsa, Allah da en hoşundan en az hoşuna, hatta tiksindirici ve tiksindirici olanına kadar yaratıklarının verdiği meyveyi takdir eder veya etmez.

Dan 4:11 *Bu ağaç büyüyüp güçlendi, tepesi göklere kadar yükseldi ve dünyanın dört bir yanından görüldü.*

11a- Heykelin görüntüsünde Keldani kralı, gerçek Tanrı tarafından kendisine verilen güç, kudret ve imparatorluk imajına göre zaten bir ağaca benzetiliyordu.

Dan 4:12 *Yaprakları güzeldi, meyvesi boldu; herkese yiyecek taşıyordu; kırdaki hayvanlar onun gölgesinde barınıyordu ve yaşayan her yaratık ondan yiyecek alıyordu.*

12a- Bu güçlü kral, kendi direktifleri doğrultusunda üretilen zenginliği ve gıdayı imparatorluğunun tüm halklarıyla paylaşıyordu.

12b- *havadaki kuşlar onun dalları arasında yuva yaptılar,*

Bu ifade Dan.2:38'in tekrarıdır. Kelimenin tam anlamıyla bu gökyüzü kuşları, onun yönetimi altında hüküm süren barış ve huzuru temsil ediyor. Manevi anlamda, Tanrı'nın göksel meleklerinden bahsediyorlar, ancak Vahiy 10:20'deki bu tek referansta, söz konusu olan Tanrı'nın kendisidir, çünkü her birinin düşüncelerini tek başına araştırır: *Krala lanet etmeyin , aklınızdan bile olsa, yattığınız odada zenginlere küfretmeyin; çünkü gökyüzünün kuşu sesinizi alıp götürecektir, kanatlı hayvan sözlerinizi yayınlayacaktı .* Alıntıların çoğunda gökyüzündeki kuşlar, kanatlı türler arasında baskın olan kartalları ve yırtıcı kuşları çağırıyor. Kuşlar yiyeceklerinin bol olduğu yerlere yerleşirler; dolayısıyla görüntü refahı ve gıda doygunluğunu doğruluyor.

Dan 4:13 *Yalan söylerken ruhumun görümlerinde gördüm ve işte, nöbet tutan ve kutsal olanlardan birinin gökten indiğini gördüm.*

13a- Şüphesiz gök meleklerinin uykuya ihtiyaçları yoktur, dolayısıyla sürekli faaliyet halindedirler. *Kutsal olanlar* ve Tanrı'ya hizmet edenler, O'nun mesajlarını yeryüzündeki hizmetkarlarına taşımak için *gökten inerler .*

Dan 4:14 *O da var gücüyle haykırıp şöyle dedi: Ağacı kesin, dallarını kesin; yaprakları silkeleyin ve meyveleri dağıtın; altından hayvanlar, dalları arasından kuşlar kaçsın!*

14a- Vizyon, kralın krallığını ve onun üzerindeki hakimiyetini kaybedeceğini duyuruyor.

Dan 4:15 *Ama sapı köklerin toprakta olduğu yerde bırakın ve onu demir ve tunç zincirlerle kır otlarının arasına bağlayın. Cennetin çiyiyle ıslansın ve hayvanlar gibi yerin otları onun payına düşsün.*

15a- *Ama gövdeyi köklerin olduğu yerde bırakın*

Kral krallığında kalacak; ihraç edilmeyecektir.

15b- *ve onu kır otlarının arasına demir ve tunç zincirlerle bağla*

Demir ya da pirinç zincirlere gerek yoktur, çünkü Tanrı, şekil verilebilir yaratılmış fiziksel, zihinsel ve ahlaki tüm yönleriyle aklını ve sağduyusunu yitirmesini sağlayacaktır. Güçlü kral kendisini bir tarla canavarı sanacak. Bu nedenle krallığının büyükleri, krallığın hakimiyetini ondan almak zorunda kalacak.

15c- *Cennetin çiyiyle islansın ve hayvanlar gibi yerin otlarına kendi payı olsun.*
Onu inek ya da koyun gibi yerden ot yerken gören yetişkinlerinin şaşkınlığını hayal edebiliyoruz. Kapalı konutları reddedecek, tarlalarda yaşamayı ve uyumayı tercih edecek.

Dan 4:16 *İnsan yüreği ondan alınacak ve ona hayvan yüreği verilecek; ve onun üzerinden yedi vakit geçecek.*

Bu deneyimde Tanrı bir kez daha gerçek her şeye kadir olduğunu kanıtlıyor. Tüm yaratıkların hayatlarının Yaratıcısı olduğundan, istediği zaman kendi şerefi için birini akıllı yapabilir veya tam tersine aptallaştırabilir. Erkekler, gözle görülmediği için sürekli üzerlerine yük olan bu tehdidi görmezden gelirler. Ancak nadiren müdahale ettiği doğrudur ve müdahale ettiğinde de bunun belirli bir nedeni ve amacı vardır.

Ceza ölçülüdür. Kral Nebuchadnezzar için *yedi kez , yalnızca yedi yıl* süreyle geçerli olacak . Bu sürenin kralın kendisi dışında herhangi bir şey için kullanılmasının hiçbir meşruiyeti yoktur. Burada yine “7” rakamı seçimini yaparak yaratıcı Tanrı, gerçekleştirilmek üzere olan eyleme “kraliyet mührü” ile paraf atıyor.

Dan 4:17 *Bu hüküm izleyenlerin bir fermanıdır, bu karar azizlerin bir emridir; öyle ki, yaşayanlar Yüceler Yücesi'nin insan krallığı üzerinde hüküm sürdüğünü ve onu dilediği kişiye verdiğini ve onu dilediğine verdiğini bilsinler. orada insanların en aşağılıklarını yetiştirir.*

17a- *Bu cümle izleyenlerin hükmüdür*

izleyenler açısından “karar” rolü verdiği bu ilahi müdahalenin istisnai karakterinin altını çiziyor . İnsan, aldatici görünümlere rağmen sürekli olarak göksel varlıklar tarafından izlendiğini öğrenmelidir. Allah bu örneği kıyamete kadar insanoğluna ders olarak vermek istiyor. *İzleyenlerden* alıntı yaparak , projelerinde ve eylemlerinde onları birleştiren Tanrı'nın kampındaki meleklerin mükemmel kolektif birliğini ortaya koyuyor. Ayrıca bu ayet, Allah'ın 17 sayısına bir hüküm manası atfettiğini doğrulamaktadır; ayrıca Vahiy 17'ye bakınız.

17b- *böylece yaşayanlar Yüceler Yücesi'nin insan krallığı üzerinde egemenlik sahibi olduğunu ve onu dilediğine verdiğini bilsinler.*

Allah her şeyi yönlendirir ve her şeyi kontrol eder. Çoğu zaman bu gizli gerçeği unutan insan, kaderinin ve kararlarının efendisi olduğuna inanır. Liderlerini kendisinin seçtiğini sanır ama onları kendi iyi niyetine ve eşya ve varlıklar hakkındaki muhakemesine göre göreve koyan Allah'tır.

17c- *ve orada insanların en aşağılıklarını yetiştiriyor*

Şu söz doğrudur: “İnsanların hak ettikleri liderleri vardır”. Halk aşağılık bir adamı lider olarak hak ettiğinde, Tanrı bunu onlara dayatıyor.

Dan 4:18 *Bu, ben Kral Nebukadnetsar'ın gördüğüm rüyadır. Ey Belteşassar, sen açıklamayı yap, çünkü krallığımın bütün bilgeleri bunu bana veremez; Yapabilirsin, çünkü içinizde kutsal tanrıların ruhu var.*

18a- Nebuchadnezzar ilerleme kaydediyor ama hâlâ din değiştirmiş değil. Daniel'in *kutsal tanrılara* hizmet ettiğini hâlâ hatırlıyordu . Tektanrıcılık onun tarafından henüz anlaşılmamıştır.

Dan 4:19 *Bunun üzerine adı Belteşassar olan Daniel bir an şaşkına döndü ve düşünceleri onu rahatsız etti. Kral cevap verip dedi: Belteşassar, rüya ve*

açıklaması seni rahatsız etmesin; Ve Belteşassar cevap verdi: Efendim, rüya düşmanlarınıza, açıklaması da hasımlarınıza olsun!

19a- Daniel rüyayı anlar ve olacaklar kral için o kadar korkunçtur ki, Daniel bu şeyin düşmanları üzerinde gerçekleşmesini tercih eder.

Dan 4:20 *Gördüğün, büyüyip güçlenen, tepesi göklere ulaşan ve dünyanın her yerinde görülen ağaç;*

Dan 4:21 *Yaprakları güzel ve meyvesi bol olan, herkese yiyecek sağlayan, altında kır hayvanlarının barındığı, dalları arasında hava kuşlarının barındığı bu ağaç;*

21a- *yeşillik çok güzeldi*

Fiziksel görünüm ve giyim.

21b- *ve bol meyveler*

Refahın bolluğu.

21c- *herkese yiyecek taşıyan kim*

Bütün halkının gıda ihtiyacını garanti eden.

21d- *tarladaki hayvanların barındığı yer*

Hizmetkarlarının kral koruyucusu.

21.- *ve havadaki kuşların dalları arasında yuva yaptıkları*

Onun yönetimi altında halkı büyük bir güvenlik içinde yaşıyordu. Kuşlar en ufak bir tehlikede uçup ağacı terk ediyorlar.

Dan 4:22 *Ey kral, büyük ve güçlü olan, büyüklüğü artan ve göklere yükselen, egemenliği dünyanın dört bir yanına kadar uzanan sensin.*

Dan 4:23 *Ve kral, kutsal gözcülerden birinin gökten inip, "Ağacı kes ve yok et" diyerek geldiğini gördü; fakat gövdeyi köklerin bulunduğu yerde bırakın ve onu demir ve pirinçten zincirlerle kır otlarının arasına bağlayın; göklerin çiğiyle ıslansın ve üzerine yedi kez geçilinceye kadar kendi payı kır hayvanlarıyla birlikte olsun.*

Dan 4:24 *Ey kral, açıklama budur; Yüceler Yücesi'nin efendim kral için yerine getirecek olan fermanı budur.*

Dan 4:25 *Seni insanların arasından kovacaklar, kır hayvanlarıyla birlikte yaşayacaksın, öküz gibi yemen için sana ot verecekler; Cennetin çiğiyle ıslanacaksınız ve Yüceler Yücesi'nin insanların krallığı üzerinde hüküm sürdüğünü ve onu dilediği kişiye verdiğini anlayıncaya kadar üzerinizden yedi kez geçecek.*

25a- ta *ki Yüceler Yücesi'nin insanların krallığı üzerinde hüküm sürdüğünü ve onu dilediği kişiye verdiğini bilene kadar.*

Daniel Tanrı'dan "En Yüce" olarak söz eder. Böylece kralın düşüncelerini tek Tanrı'nın varlığına yönlendirir; Babadan oğula geçen bu çok tanrılı kökenler nedeniyle kralın anlamakta büyük zorluk çektiği bir fikir.

Dan 4:26 *Ağacın köklerinin bulunduğu gövdeyi bırakma emri, egemen olanın gökte olduğunu anladığınızda krallığınızın sizinle kalacağı anlamına gelir.*

26a- *Hüküm süren kişinin cennette olduğunu anladığında, kral ikna edilip din değiştireceği için aşağılanma deneyimi sona erecektir.*

Dan 4:27 *Bu nedenle, ey kral, öğüdüm seni memnun etsin. Adaleti uygulayarak günahlarınıza, talihsizlere şefkat göstererek kötülüklerinize son verin, mutluluğunuz devam etsin.*

27a- Kral, Daniel'in bu ayette saydığı şeyleri uyguladığında gerçek anlamda din değiştirecektir. Ancak bu karakter gurura teslim edilmiştir; daha önceki deneyimlerin bize öğrettiği gibi, tartışmasız gücü onu kaprisli ve çoğu zaman adaletsiz yapmıştır.

Dan 4:28 *Bütün bunlar Kral Nebuchadnezzar'ın zamanında gerçekleşti.*

28a- Daniel'in bu beyanı, Yehova'nın Şahitleri ve Daniel tarafından tanımlanan kurallara aykırı olan diğer dini gruplar tarafından öğretilen peygamberlik temellerini geçersiz sayan bu kehanetin başka türlü yorumlanmasını yasaklamaktadır. Üstelik tüm bölümün içeriği de bunun kanıtını sunuyor. Çünkü hikaye bize ağacın kehanetinde kralın neden lanetle vurulduğunu öğretecek.

Dan 4:29 *On iki ayın sonunda Babil'deki kraliyet sarayında dolaşırken,*

29a- Vizyonun gerçekleşmesi ile gerçekleşmesi arasında 12 ay veya bir yıl veya “ bir süre ” geçer.

Dan 4:30 *Kral cevap verip şöyle dedi: Gücümün gücüyle ve görkemimin yüceliği için kraliyet konutu olarak inşa ettiğim bu büyük Babil değil mi?*

30a- Bu, kralın sessiz kalmasının daha iyi olacağı kaçınılmaz an. Ama bunu anlayabiliyoruz çünkü onun Babil'i hâlâ “dünyanın yedi harikasından biri” olarak listelenen saf bir mucizeydi. Her iki tarafta 40 km'lik bir meydan üzerinde yeşilliklerle dolu asma bahçeler, göletler, geniş meydanlar ve surlar. Surların tüm uzunluğu boyunca iki tankın birbirini geçebileceği tepedeki surlar; zamanın otoyolu. Berlin'de yeniden inşa edilen kapılardan biri, mavi emaye taşlardan yapılmış iki duvarın ortasındadır ve üzerine kralın amblemi kazanmıştır: Dan.7:4'te bahsedilen kartal kanatlı bir aslan. Gurur duyacağı bir şey vardı. Ama Tanrı sözlerinde gurur görmüyor, gurur görüyor ama her şeyden önce unutkanlık ve geçmiş deneyimlerine yönelik küçümseme görüyor. Elbette bu kral yeryüzündeki tek kibirli varlık değil ama Tanrı gözünü ona dikmiş, onu cennetinde istiyor ve ona sahip olacak. Bu açıklamayı hak ediyor: Tanrı yaratıklarını görünüşlerin ötesinde yargılar. Onların kalplerini ve zihinlerini araştırır ve koyunların kurtuluşa layık olduğunu hiç yanılmadan tanır. Bu onun ısrar etmesine ve bazen mucizeler yaratmasına neden olur, ancak yöntem, elde edilen nihai sonucun kalitesiyle haklı çıkar.

Dan 4:31 *Söz henüz kralın ağzındayken gökten bir ses geldi: Dinle, ey Kral Nebukadnessar, krallığın elinden alınacak.*

31a- Nebuchadnezzar, kendisine tuzak kuran ve peygamberlik rüyasında onu bu konuda uyarın Tanrı'nın sevgisinin kurbanıdır. Cennetin hükmü duyulabilir ama biz sevinelim çünkü Tanrı'nın ona yapacağı kötülük onun hayatını kurtaracak ve onu sonsuz kılacaktır.

Dan 4:32 *Seni insanların arasından kovacaklar, kır hayvanlarıyla birlikte yaşayacaksın, öküz gibi yemen için sana ot verecekler; ve Yüceler Yücesi'nin insanların krallığı üzerinde hüküm sürdüğünü ve onu dilediği kişiye verdiğini anlayıncaya kadar yedi kez üzerinizden geçecek.*

32a- Yedi yıl boyunca, yedi kez , kral aklını kaybeder ve aklı onu yalnızca bir hayvan olduğuna inandırır.

Dan 4:33 *Aynı zamanda Nebukadnetsar'la ilgili söz de yerine geldi. İnsanların arasından kovuldu, öküz gibi ot yedi, bedeni göklerin çiyiyle ıslandı; ta ki saçları kartal tüyleri gibi, tırnakları ise kuşlarınki gibi çıkana kadar.*

33a- Kral, duyurulan her şeyin doğru olduğuna tanıklık ediyor vizyon onun üzerinde oldukça başarılıydı. Din değiştiren kral, ifadesini yazarken kendisinden üçüncü şahıs olarak söz ederek bu aşağılayıcı deneyimi hatırlatıyor. Utanç hâlâ onu geri adım atmaya itiyor. Başka bir açıklama da mümkün; o da bu tanıklığın kral ve onun gerçek Tanrı'daki yeni kardeşi Daniel tarafından birlikte yazılmış olduğudur.

Dan 4:34 *Belirlenen sürenin sonunda ben Nebukadnessar gözlerimi göklere kaldırdım ve aklım başıma geldi. Yüce Olan'ı kutsadım, sonsuza dek yaşayanı, egemenliği sonsuz egemenlik olan ve krallığı nesilden nesile devam eden övdüm ve yücelttim.*

34a- Bilge ve Yüce Allah, kaybolan koyunların sevgisini kazanır. Onun sürüsüne katıldı ve onun yüceliği için övgülerini kat kat artırdı.

34b- *egemenliği sonsuz bir egemenlik olan ve hükümdarlığı nesilden nesile devam eden kişi*

Formül, Dan İnsanoğlu'nun görümündeki bu kez sonsuz olan 5. ^{krallıkla} ilgili. 7:14: *Ona egemenlik, yücelik ve krallık verildi; ve her dilden tüm halklar, uluslar ve insanlar ona hizmet etti. Onun egemenliği sonsuz bir egemenliktir, geçmeyecek ve krallığı asla yıkılmayacaktır . Ve ayrıca Dan 2:44'teki görüntüde : Bu kralların günlerinde göklerin Tanrısı asla yıkılmayacak ve başka bir halkın egemenliği altına girmeyecek bir krallık kuracak; tüm bu krallıkları parçalayıp yok edecek ve kendisi sonsuza kadar varlığını sürdürecektir .*

Dan 4:35 *Yeryüzünde yaşayanların hepsi onun gözünde bir hiçtir; göklerdeki orduyla ve yeryüzünde yaşayanlarla dilediğini yapar; ve onun eline karşı koyabilecek kimse yoktur. o: ne yapıyorsun?*

35a- Yaşayan Tanrı'ya şükürler olsun! Çünkü bu sefer kral her şeyi anlamış ve din değiştirmiş.

Dan 4:36 *O anda aklım başıma geldi; krallığımın görkemi, görkemim ve ihtişamım bana geri verildi; danışmanlarım ve büyüklerim bana tekrar sordular; Krallığıma geri döndüm ve gücüm daha da arttı.*

36a- Tanrı'nın, çektiği çetin sınavın sonunda oğullar, kızlar ve nesiller verdiği adil ve dürüst Eyüp gibi, kral da büyüklerinin güvenini yeniden kazanır ve yaşayan Tanrı tarafından aydınlatılmış gerçek bilge adamlar arasında artık bilge olan saltanatını sürdürür. . Bu deneyim , Tanrı'nın krallığı dilediğine verdiği kanıtlar . Büyük Keldanilere krallarını tekrar istemeleri yönünde ilham veren oydu.

Dan 4:37 *Şimdi ben Nebukadnessar, bütün işleri doğru, yolları doğru olan ve gururla yürüyenleri alçaltmaya gücü yeten göklerin Kralını övüyor, övüyor ve yüceltiyorum.*

37a- Bunu söyleyebilir çünkü bunu söyleyebilmek için para ödedi.

En kötüsünden kaçınmak için, dışın çekilmesi çok acı verici olabilir; ancak riskler acıyı haklı çıkarabilir. Sonsuzluğu kazanmak için zorlu ya da çok çetin sınavlardan geçmek gerekebilir; mümkün olduğunda gururun kökünden sökülmesi onları haklı çıkaracaktır. İsa Mesih, potansiyelini bilerek, Pavlus'u Şam yolunda kör etti; böylece, ruhen kör olan "kardeşlerine zulmeden", gözlerinin ve her şeyden önemlisi, gözlerinin görüşünü yeniden kazandıktan sonra onun sadık ve gayretli tanığı olacaktır. ruh.

Daniel 5

Dan 5:1 *Kral Belşatsar soylularına binlerce kişilik büyük bir ziyafet verdi ve onların huzurunda şarap içti.*

1a- Kral Nebuchadnezzar oldukça yaşlandığında Tanrı'nın huzuru içinde uyuyakaldı ve onun yerine, yönetmek istemeyen oğlu Nabonidus geldi ve onun yerine oğlu Belşatsar'ın hükümdar olmasına izin verdi. Tanrı'nın üstlenmeyi planladığı bir meydan okuma olan "Bel kralı korur" anlamına gelen bu ismi, Nebuchadnezzar'ın Daniel'e verdiği "Bel koruyacak" anlamına gelen Belteshazzar ismiyle karıştırmayın. Bu isimlerin kökeninde, arkasında çoktanrıçılığın yegâne örgütleyicisi olan Şeytan'a, yani Şeytan'a tapınma vardır. Göreceğimiz gibi, din değiştiren kralın halefleri onu bu yolda takip etmediler.

Dan 5:2 *Belşatsar şarabı tattıktan sonra, babası Nebukadnessar'ın Yeruslaim'deki tapınaktan aldığı altın ve gümüş kapları getirdi; böylece kral, soyluları, karıları ve cariyeleri bu kaplarda kullanıldı. içme.*

2a- Bu pagan kral için bu altın ve gümüş kaplar sadece Yahudilerden alınan ganimetlerdir. Nebuchadnezzar'ın dönüştüğü gerçek Tanrı'yı görmezden gelmeyi seçen o, bu yaşayan Tanrı'nın onun tüm eylemlerini yargıladığı gerçeğini görmezden geliyor. Yaratıcı Allah'ın hizmetinde kutsanmış ve kutsanmış bu şeyleri aşağılık ve dünyevi bir amaçla kullanmakla kısa ömrünün son hatasını işlemiş olur. Nebuchadnezzar, kendi zamanında Yahudilerin Tanrısının aktif gücünü nasıl hesaba katacağını biliyordu çünkü kendi ulusal tanrılarının gerçekte var olmadığını anlamıştı. Babil kralına tabi olan tüm halklar, onun göklerin Kralı lehine olan güçlü tanıklığını, özellikle de onun yakın ailesini duymuştu. Bu nedenle Tanrı'nın artık kendisinin adil ve acımasız olduğunu göstermek için her türlü nedeni vardır.

Dan 5:3 *Daha sonra tapınaktan, Tanrı'nın Yeruslaim'deki evinden çıkarılan altın kapları getirdiler; ve kral ve soyluları, karıları ve cariyeleri onu içmek için kullanırlardı.*

3a- Daniel, kaldırılan bu kapların menşei konusunda ısrar ediyor tapınaktan, Tanrı'nın Yeruslaim'deki evinden. Zaten Yahudi Tanrısının bu şeylerin tapınağından kaldırılmasına izin verdiğini gören genç kral, gerçek Tanrının kendisine kötü hizmet edenleri cezalandırdığını ve ağır bir şekilde cezalandırdığını anlamış olmalıydı. Pagan tanrıları böyle şeyler yapmaz ve onların görevlileri yalnızca saflıklarını sömürdükleri adamları memnun etmeye çalışırlar.

Dan 5:4 *Şarap içip altından, gümüşten, tunçtan, demirden, ağaçtan ve taştan yapılmış tanrılara şükrettiler.*

4a- Küfürlü kullanım çağ dışıdır, putperest kullanımdır, Allah katında iğrençliğin zirvesidir. Önemli bir ayrıntı, büyük bir dikkatsizlik gösterisiyle, şehri kuşatan Medler ve Persler tarafından tehdit edilirken, kral arkadaşlarıyla ziyafet çeker.

Dan 5:5 *O anda bir adamın elinin parmakları belirdi ve kandilliğin karşısındaki kraliyet sarayının duvarındaki kireç taşına bir şeyler yazdılar. Kral, yazan elin bu ucunu gördü.*

5a- Nebuchadnezzar döneminin mucizeleri küçümsenen bu yeni mucize, göreceğimiz gibi suçluları din değiştirmeyi değil, hayatlarını yok etmeyi amaçlıyor. Bir günahkarın ölümünü isteyen kötü suçlayıcıların önünde, İsa Mesih de onların gizlice işledikleri günahları parmağıyla kuma yazacaktır.

Dan 5:6 *Bunun üzerine kralın rengi değişti ve düşünceleri onu rahatsız etti. sırtındaki eklemler gevşedi ve dizleri birbirine çarptı.*

6a- Mucize etkisini hemen gösterir. Sarhoşluğa rağmen zihni tepki veriyor, dehşete düşüyor.

Dan 5:7 *Kral astrologlara, Kildanilere ve falcılara yüksek sesle bağırdı; ve kral Babil'in bilge adamlarına cevap verip şöyle dedi: Her kim bu kutsal yazıyı okur ve bana onun açıklamasını verirse, mor giysiler giyecek ve boynuna altın bir kolye takacak ve üçüncü sıraya yerleşecektir. krallığın hükümeti.*

7a- Daniel bir kez daha görmezden geliniyor; onun ifadeleri kraliyet veliahtı tarafından küçümsendi. Ve yine büyük bir acı içinde olan genç kral, duvarda yazılı mesajı doğaüstü bir şekilde çözebildiğini kanıtlayan kişiye en büyük onuru vaat eder. Bunu kim yaparsa krallıkta üçüncü sırayı alacak çünkü Nabonidus ve Belshazzar birinci ve ikinci sırada yer alıyor.

Dan 5:8 *Kralın bütün bilgeleri içeri girdi; ancak yazıyı okuyup krala açıklama yapamadılar.*

8a- Nebuchadnezzar'ın döneminde olduğu gibi, pagan bilgiler için bu imkansız olmaya devam ediyor.

Dan 5:9 *Bunun üzerine kral Belşatsar çok korktu, rengini değiştirdi ve ileri gelenleri dehşete düşürdü.*

Dan 5:10 *Kraliçe, kralın ve ileri gelenlerinin sözleri üzerine ziyafet salonuna girip şöyle dedi: Ey kral, sonsuza kadar yaşa. Düşünceleriniz sizi rahatsız etmesin, yüzünüz renk değiştirmesin!*

Dan 5:11 *Krallığınızda, içinde kutsal tanrıların ruhu bulunan bir adam var; ve babanın günlerinde onda tanrıların bilgeliğine benzer ışıklar, anlayış ve bilgelik vardı. Ayrıca babanız, kralınız, babanız Kral Nebukadnezar da onu sihirbazların, astrologların, Keldanilerin, kahinlerin lideri yaptı.*

Dan 5:12 *Çünkü kral Belteşassar'ın adını verdiği Daniel onda üstün bir ruh, bilgi ve anlayış, rüyaları yorumlama, bilmeceleri açıklama ve zor soruları çözmeye yeteneği buldu. Bu nedenle Daniel çağrılınsın, o açıklama yapacak.*

12a- Kraliçenin bu ifadesi kafa karıştırıcıdır ve tüm kraliyet ailesini kinamaktadır: bunu biliyorduk... ama hesaba katmamayı seçtik.

Dan 5:13 *Sonra Daniel kralın huzuruna çıkarıldı. Kral Daniel'e cevap verip dedi: Kral babamın Yahuda'dan çıkardığı Yahuda tutsaklarından biri olan bu Daniel sen misin?*

Dan 5:14 *İçinizde tanrıların ruhunun bulunduğunu, içinizde ışık, anlayış ve olağanüstü bilgelik bulunduğunu duydum.*

Dan 5:15 *Bu yazıyı okuyup bana açıklama yapmaları için bilgeleri ve astrologları önüme getirdiler; ancak sözlerin açıklamasını veremediler.*

Dan 5:16 *Açıklama yapabildiğini ve zor soruları çözebildiğini öğrendim; Şimdi, eğer bu kutsal yazıyı okuyup bana açıklamayı yapabilirsen, mor giysilere bürüneceksin, boynuna altın bir kolye takacaksın ve krallığın yönetiminde üçüncü sıraya sahip olacaksın.*

16a- Nabonidus'un babası ve kendisinden sonra üçüncü sırada.

Dan 5:17 *Daniel kralın önünde şöyle cevap verdi: "Adaklarınızı saklayın ve başkalarına verin." yine de yazıyı krala okuyacağım ve ona açıklamayı yapacağım.*

17a- Daniel yaşlı ve onurlara ya da gümüş ve altının mallarına ve değerlerine önem vermiyor, ancak bu genç krala hatalarını, hayatı boyunca ödemek zorunda kalacağı günahlarını hatırlatma fırsatı vermiyor reddeder ve bu tür eylemler için Allah'ın kuludur.

Dan 5:18 *Ey kral, yüce Tanrı baban Nebukadnessar'a egemenliği, büyüklüğü, yüceliği ve ihtişamı verdi;*

18a- Nebuchadnezzar'ın saltanatı, gerçek Tanrı'nın eseri ve armağanıydı, tıpkı onun *görkemini* , yedi yıl boyunca Tanrı tarafından aptalca davranmadan önce, gururdan dolayı yanlışlıkla *kendi gücüne atfettiği* gibi.

Dan 5:19 *Ve O'nun kendisine verdiği büyüklük nedeniyle, bütün halklar, uluslar, her dilden insanlar onun önünde korkup titrediler. Kral istediklerini öldürdü ve istediklerinin yaşamasına izin verdi; İstediklerini yükseltti, istediklerini alçalttı.*

19a- *Kral istediğini öldürdü*

Özellikle Allah'ın verdiği bu güç, onu isyankar Yahudi halkını cezalandırmaya ve onların birçok temsilcisini idam etmeye sevk etti.

19b- *ve istediği kişilerin hayatlarını terk etti*

Daniel ve tutsak Yahudiler bundan yararlandı.

19c- *istediğini büyüüttü*

Daniel ve üç sadık arkadaşı, Kral Nebukadnetsar tarafından Keldanilerin üstüne yükseltildi.

19d- *ve istediklerini indirdi*

Krallığının büyükleri, Yahudi esaretinden kaçan genç yabancılar tarafından yönetilmeye razı olmak zorundaydı. Onun kudretli eliyle Yahudi ulusal gururu alçaltıldı ve yok edildi.

Dan 5:20 *Ama yüreği yükselip ruhu kibre katılaştıkça, kraliyet tahtından indirildi ve görkemi elinden alındı;*

20a- Kral Nebuchadnezzar'ın deneyimi , Dan'ın papalık kralına atfedilen *kibri* anlamamızı sağlar.7 :8. Daniel krala, kendi programına göre mutlak gücün Tanrı tarafından dilediği kişiye verildiğini gösterir. Ancak Kral Nebukadnessar'ın aşağılanmasını hatırlatarak, ne kadar güçlü olursa olsun, dünyevi bir kralın gökteki kralın sınırsız gücüne bağlı olduğunu ona hatırlatır.

Dan 5:21 *İnsançocukları arasından kovuldu, yüreği hayvan yüreği gibi oldu, yaşadığı yer yaban eşekleriydi; Ona öküzler gibi yemesi için ot verildi ve yüce Tanrı'nın insanların krallığı üzerinde hüküm sürdüğünü ve onu dilediği kişiye verdiği anlayana kadar bedeni cennetin çiyiyle ıslandı .*

21a- Yalnız bu ayette “ *vahşi eşekler* ”den bahsedildiğine dikkat çekiyorum. Eşek inatçılığın tipik bir simgesidir: "eşek gibi inatçıdır", özellikle de "vahşi"yse ve evcilleştirilmemişse. Tanrı'nın hayatındaki deneyimler ve İncil'deki vahiyler aracılığıyla verdiği dersleri duymayı reddeden insanın ruhunu temsil eden semboldür.

Dan 5:22 *Ve sen, onun oğlu Belşatsar, bütün bunları bildiğin halde yüreğini alçaltmadın.*

22a- Aslında “babasının” (dedesinin) yaşadığı deneyimi hiç hesaba katmadan “yaban eşeği” gibi davranan Belşatsar'dı.

Dan 5:23 *Göklerin Rabbine karşı kendini yücelttin; evinin kapları önünüze getirildi ve siz, siz, büyükleriniz, karılarınız ve cariyeleriniz onları şarap içmek için kullandınız; görmeyen, duymayan, hiçbir şey bilmeyen, gümüşten, altından, tunçtan, demirden, ağaçtan ve taştan yapılmış tanrıları övdünüz ve nefesinizi ve tüm yollarınızı elinde tutan Tanrı'yı yüceltmediniz.*

23a- Belşatsar, yaratıcı Tanrı'nın tapınağındaki dini hizmet için kutsanan altın kapların kutsallığını bozdu. Ancak bunları sahte pagan tanrıları övmek için kullanarak **ığrençliğin** doruğuna ulaştı . Bu görüntü Vahiy 17:4'teki görüntüyü hazırlıyor: *Bu kadın mor ve kırmızı renkte giyinmişti ve altın, değerli taşlar ve incilerle süslenmişti. Elinde ığrenç şeylerle ve fahişeliğin pislikleriyle dolu altın bir kadeh tutuyordu .* 5. ayette “ *Büyük Babil* ” adını alır .

Dan 5:24 *Bu nedenle bu yazıyı yazan elin ucunu gönderdi.*

24a- Belşatsar da, insanların davranışlarına mucizevi bir şekilde etki eden ve tepki veren gerçek, yaşayan Tanrı'nın varlığını çok geç keşfeder.

Dan 5:25 *Yazılmış olan yazı şudur: Golyan balığı, Golyan balığı, Tekel, Oupharsin.*

25a- Çeviri: sayıldı, sayıldı, tartıldı ve bölündü

Dan 5:26 *Bu sözlerin açıklaması şudur. Numaralandırılmış: Tanrı krallığınızı numaralandırdı ve ona son verdi.*

26a- Birinci “ *sayıldı* ” saltanatının başlangıcını, ikincisi “ *sayıldı* ” ise bu saltanatının sonunu hedef alıyor.

Dan 5:27 *Tartıldı: Terazide tartıldınız ve eksik bulundunuz.*

27a- Burada terazi ilahi hükmün sembolüdür. İnsanlar bunu adalet hizmetlerini belirlemek için benimsemişlerdir; çok kusurlu bir adalet. Ancak Tanrı mükemmeldir ve çifte terazi görüntüsüne dayalıdır ; yargılananın gerçekleştirdiği iyilik ve kötülük eylemlerini tartar. Eğer iyilik platosu kötülüğün platosundan daha hafifse, ilahi kınama haklıdır. Kral Belşatsar'ın durumu da budur.

Dan 5:28 *Bölündü: Krallığın bölünecek ve Medler ile Persler'e verilecek.*

28a- Kral Darius'un önderliğindeki kraliyet sarayında ığrenç içki münakaşaları yaparken, Medler nehir yatağından Babil'e girdiler, geçici olarak yön değiştirip kurudular.

Dan 5:29 *Belşatsar hemen emir verdi, Daniel'e mor giysiler giydirdiler, boynuna altın bir kolye taktılar ve onun krallık yönetiminde üçüncü kişi olacağı duyuruldu.*

Dan 5:30 *Aynı gece Kildani Kralı Belşatsar öldürüldü.*

Dan 5:31 *Altmış iki yaşındaki Med Darius krallığı ele geçirdi.*

31a- Daniel'in bu kesin görgü tanığı ifadesi, bu eylemi - 539'daki Pers kralı büyük Cyrus 2'ye atfeden tarihçiler tarafından tanınmamaktadır.

Daniel 6

Bu 6. bölümün öğretisi Daniel 3'ünkiyle aynıdır. Bu kez bize, Tanrı tarafından İsa Mesih'te çağrılan tüm seçilmişleri taklit etmek ve yeniden üretmek için Daniel'i örnek bir sadakat testiyle sunuyor. Yorumlar faydalıdır, ancak sadece okuyun ve ders alın. Kral *Darius*, kendi zamanındaki Nebuchadnezzar gibi davranacak ve *62 yaşındayken* , Daniel'in yaşayan Tanrısı'nın yüceliğini itiraf edecek; Tanrı'nın onu *aslanlardan* koruduğu sırada Daniel'in sadakatine ilişkin tanıklığıyla elde edilen bir dönüşüm . İlişkilerinin başlangıcından itibaren kendisine sadakatle ve dürüstçe hizmet eden ve kendisinde *bir ayrıcalık olduğunu* anladığı *Daniel'e karşı sevgi ve ilgi duyar. üstün akıl* .

Dan 6:1 *Darius'un, ülke genelinde yüz yirmi satrap görevlendirmesi iyi oldu.*

1a- Kral Darius, krallığın yönetimini 120'nin üzerinde eyalette kurulu 120 valiye emanet ederek bilgeliğini ortaya koyuyor.

Dan 6:2 *Satrapların kendilerine hesap vermeleri ve kralın herhangi bir zarar görmemesi için üzerlerine aralarında Daniel'in de bulunduğu üç reis atadı.*

2a- Daniel halen satrapları denetleyen başlıca liderler arasındadır.

Dan 6:3 *Daniel kendisinde üstün bir ruh olduğu için prenslerden ve satraplardan üstündü; ve kral bunu tüm krallığa yaymayı düşündü.*

3a- Darius ise Daniel'in zekası ve bilgeliği açısından üstünlüğünü fark eder. Ve her şeyden önce onu yüceltme planı Daniel'e karşı kıskançlık ve nefret uyandıracaktır.

Dan 6:4 *Bunun üzerine yöneticiler ve satraplar, krallığın işleriyle ilgili olarak Daniel'i suçlamak için fırsat kolladılar. Ama ne bir fırsat, ne de azarlayacak bir şey bulamadılar, çünkü o sadıktı ve onda ne bir kusur ne de bir kötü şey görülüyordu.*

4a- Daniel, Tanrı'ya yerleştirdiği yerde hizmet eder, böylece krala da aynı özveri ve sadakatle hizmet eder. Bu nedenle *anlaşılmaz* görünmektedir ; Rev.14:5'e göre "Son Zaman Adventistleri" Azizleri arasında bulunan bir kriter.

Dan 6:5 *Bu adamlar şöyle dediler: Tanrısının yasasında bir tane bulmadıkça bu Daniel'e karşı hiçbir neden bulamayız.*

5a- Bu akıl yürütmeler, Tanrı'nın yasasının yedinci gününün izinli geri kalan kısmının, sadık hizmetkarlarının öldürülmesine izin vereceği, çünkü onlar kutsala saygı göstermeye razı olmayacakları, son dünyevi iman sınavının şeytani kampının düşüncesini ortaya koymaktadır. İlk günün geri kalanı, Roma dini hukukuna göre Pazar günü zorunlu hale getirildi.

Dan 6:6 *Bunun üzerine bu prensler ve satraplar kargaşa içinde kralın yanına geldiler ve onunla şöyle konuştular: Kral Darius, sonsuza dek yaşa!*

6a- Bu çalkantılı giriş, krala sayıların gücünü, karışıklık yaratma kapasitesini ve dolayısıyla egemenliğini güçlendirmesi gerektiğini hatırlatmayı amaçlamaktadır.

Dan 6:7 *Krallığın bütün prensleri, kâhyalar, satraplar, danışmanlar ve valiler, herhangi bir dilekte bulunan herkesin otuz gün içinde herhangi bir kişiye dua etmesi konusunda katı bir yasaklama içeren bir kraliyet fermanı çıkarılması gerektiği konusunda hemfikirdir. Tanrıya ya da senden başka herhangi bir insana, ey kral, aslan çukuruna atılacak.*

7a- O zamana kadar Kral Darius, krallığının adamlarını bir tanrı yerine başka bir tanrıya hizmet etmeye zorlamaya çalışmadı. Çok tanrıcılıkta din özgürlüğü tamdır. Ve onu ikna etmek için, komplocular onu övüyorlar ve onu Kral Darius'u bir tanrı olarak onurlandırıyorlar. Burada da, her büyük hükümdarda olduğu gibi, onda da bir gurur uyanır ve aklına gelmemiş olan bu düzeni onaylamasını sağlar.

Dan 6:8 *Şimdi, ey kral, yasağı onayla ve Medlerin ve Perslerin değişmez yasasına göre, bu yasağın geri alınamaz olması için fermanı yaz.*

8a- Bu ferman, kıyamet günü Roma pazar gününü zorunlu kılacak kişiyi takdire şayan bir şekilde kehanet etmektedir. Ancak şunu da belirtelim ki, Medler ve Persler'in yanılabilir ve günahkâr insanlar tarafından tesis edilmiş olan kanunlarının bu değişmez karakteri tamamen yersizdir. Değişmezlik gerçek ve yaşayan Tanrı Yaratıcı'ya aittir.

Dan 6:9 *Bunun üzerine Kral Darius fermanı ve fermanı yazdı.*

9a- Bu adım çok önemlidir, çünkü *fermanı ve savunmayı kendisi yazmış olduğundan*, Medlerin ve Perslerin *değişmez kanununa saygı* gösterilmesi gerekecektir.

Dan 6:10 *Daniel fermanın yazıldığını öğrenince evine çekildi. Üst odanın pencereleri Yeruslaim'e doğru açıldı. Günde üç kez diz çöktü, dua etti ve daha önce yaptığı gibi Tanrısını övdü.*

10a- Daniel davranışını değiştirmez ve kendisinin bu insani tedbirden etkilenmesine izin vermez. Penceresini açarak Yüce Allah'a olan bağlılığının herkes tarafından bilinmesini istediğini gösterir. Bu sırada Daniel, yıkılmış olsa bile Tanrı'nın tapınağının bulunduğu Yeruslaim yönüne döner. Ruh için Tanrı, yeryüzündeki ikametgahı olan bu kutsal tapınakta uzun bir süre kendini gösterdi.

Dan 6:11 *Bu adamlar kargaşa içinde içeri girdiler ve Daniel'i dua ederken ve Tanrısına yakarırken buldular.*

11a- Komplocular pusuya yattı ve onu kraliyet fermanına itaatsizlik ederken yakalamak için izlediler ; şu anda “aleni bir suç”.

Dan 6:12 *Ve kralın önünde durup ona, krallığın savunmasıyla ilgili olarak şöyle dediler: Otuz gün içinde herhangi bir tanrıya ya da herhangi bir kişiye dua edenin, senden başka herhangi bir kişinin, ey kral, dua etmesine ilişkin bir savunma yazmadın mı? aslanların inine mi atıldın? Kral cevap verdi: Medlerin ve Perslerin değişmez kanunlarına göre bu kesindir.*

12a- Kral ancak kendisinin yazıp imzaladığı fermanı onaylayabilir.

Dan 6:13 *Ve yine cevap verip krala dediler: Yahuda tutsaklarından biri olan Daniel sana ve günde üç defa yazdığın savunmaya kulak vermedi, ey kral.*

13a- Daniel suçüstü yakalanır, dua ederken suçlanır. Kral, sadık ve dürüst davranışlarından dolayı Daniel'i takdir ediyor. *Günde üç defa* düzenli olarak kendisine dua ettiği için büyük bir şevk ve sadakatle hizmet ettiği bu Allah ile kendisi arasındaki bağlantıyı hemen kuracaktır . Bu, Daniel'in mahkûmiyetinin kendisine neden olacağı acıyı ve ıstırabı ve yaklaşan dönüşümün başlangıcını açıklıyor.

Dan 6:14 *Kral bunu duyunca çok üzüldü; Daniel'i kurtarmayı yüreğine koydu ve gün batımına kadar onu kurtarmaya çalıştı.*

14a- Kral, kandırıldığının farkına varır ve çok değer verdiği Daniel'i kurtarmak için büyük çaba harcar. Ancak çabaları boşa çıkar ve kral ne yazık ki her şeyden önce şunu keşfeder: *Mektup öldürür, ancak ruh hayat verir* . Allah daha sonra insanlara bu ifadeyi vererek kanunlara saygının sınırını göstermektedir. Hayat hukuk metinlerinin harflerine göre düzenlenemez. Tanrı, ilahi yargısında, yazılı kanununun ölü harfinin göz ardı ettiği ve Tanrısız insanların aynısını yapacak bilgeliğe sahip olmadığı ayrıntıları dikkate alır.

Dan 6:15 *Ama bu adamlar krala ısrar edip şöyle dediler: Ey kral, şunu bil, Medlerin ve Perslerin kanunları, kralın onayladığı her yasağın veya hükmün geri alınamaz olmasını gerektirir.*

15a- Komplocular, Med ve Pers krallarının aldığı kararların geri dönülemez (haksız) niteliğini hatırlatıyor. Kendisi de miras aldığı kültürün tuzağına düşmüş durumda. Ancak Daniel'e karşı düzenlenen bir komplonun kurbanı olduğunu anlıyor.

Dan 6:16 Bunun üzerine kral Daniell'in getirilip aslan çukuruna atılmasını emretti. Kral Daniel'e cevap verip şöyle dedi: Sabırla kulluk ettiğin Tanrın seni kurtarsın!

16a- Kral, Daniel'i aslanların inine attırmak zorunda kalır, ancak o kadar sadakatle hizmet ettiği Tanrı'nın onu kurtarmak için müdahale etmesini tüm kalbiyle diler.

Dan 6:17 Bir taş getirip çukurun ağzına koydular; Daniel'le ilgili hiçbir şey değişmesin diye, kral onu kendi yüzüğüyle ve soylularının yüzüğüyle mühürledi.

17a- Burada Daniel'in yaşadığı olay, yuvarlak taş kapısı da insan müdahalesini önlemek amacıyla mühürlenmiş İsa'nın gömülmesiyle benzerlikler göstermektedir.

Dan 6:18 Bunun üzerine kral sarayına gitti; geceyi oruçlu geçirdi, yanına cariye getirmedi ve uyuyamadı.

18a- Kralın bu davranışı onun samimiyetine tanıklık ediyor. Bunları yaparak Daniell'in Tanrısını memnun etmek ve kurtuluşunu ondan elde etmek istediğini gösterir. Bu onun tek Tanrıya dönüşmesinin başlangıcıdır.

Dan 6:19 Kral şafak vakti kalktı ve aceleyle aslanların inine gitti.

19a- Daniel'in ölümü düşüncesiyle ızdırap çeken zihninden dolayı uykusuz geçen bir gecenin ardından temizlik hazırlığı yapmak ve şafak vakti aslanların inine doğru bu koşuşturma, pagan bir kralın değil, kardeşini seven bir kardeşin yaptığı eylemlerdir. Tanrı'da.

Dan 6:20 Çukura yaklaşınca üzgün bir sesle Daniel'e seslendi. Kral Daniel'e cevap verip dedi: Sabırla kulluk ettiğin, yaşayan Allah'ın kulu, Allah'ın Daniel seni aslanlardan kurtarabilir mi?

20a- Çukura yaklaştığında üzgün bir sesle Daniel'e seslendi.

Kral umut ediyor ama Daniel için en kötüsünden korkuyor ve korkuyor. Ancak umudu onu arayıp bir soru sormasıyla ortaya çıkıyor.

20b- Sabırla kulluk ettiğiniz Tanrınız, yaşayan Tanrı'nın kulu Daniel, sizi aslanların elinden kurtarabildi mi?

yaşayan Tanrı " olarak adlandırarak , dönüşümünün başlangıcına tanıklık ediyor. Ancak onun sorusu " seni aslanların elinden kurtarabildi mi ? » henüz onu tanımadığını bize gösteriyor. Yoksa " seni aslanların elinden mi kurtarmak istedi?" derdi . » .

Dan 6:21 Daniel krala, "Kral, sonsuza kadar yaşa!" dedi.

21a- Komplocuların ağzında 6. ayetteki ifadenin pek bir anlamı yoktu, ancak Daniel'in ağzında bu ifade, Tanrı'nın seçilmişlerine ayrılan sonsuz hayata erişim kehanetinde bulunuyordu.

Dan 6:22 Tanrım meleğini gönderip bana zarar vermeyen aslanların ağzını kapattı. Çünkü onun önünde suçsuz bulundum. ve senden önce de, ey kral, kötü bir şey yapmadım.

22a- Bu deneyimde Kral Darius, Daniel'in saklanmadan hizmet ettiği gerçek Yaşayan Tanrı tarafından, insanın kraliyet kararlarının değişmez anlayışının ne kadar aptalca, haksız ve onaylanmadığını fark eder.

Dan 6:23 Bunun üzerine kral çok sevindi ve Daniel'in çukurdan çıkarılmasını emretti. Daniel çukurdan çıkarıldı ve hiçbir yarasına rastlanmadı çünkü o, Tanrısına güvenmişti.

23a- O zaman kral çok sevindi

Bu doğal ve kendiliğinden sevincin tepkisi, Tanrı tarafından seçilen bir geleceği ortaya çıkarır çünkü kral artık kendi varlığının ve gücünün kesinliğine sahiptir.

23b- *Daniel çukurdan çıkarıldı ve üzerinde herhangi bir yara bulunamadı*
Tıpkı Daniel'in üç sahabesinin kızgın fırına atılan elbiselerinin yanmaması gibi.

23c- *çünkü Tanrısına güvenmişti*

Bu güven, Tanrı'yı dualarından mahrum bırakacak olan kraliyet fermanına uymama kararında ortaya çıktı; Bu tamamen insani inanç modeli için imkansız ve akıl almaz bir seçim.

Dan 6:24 *Kral, Daniel'i suçlayan adamların, çocuklarının ve karılarının getirilip aslan çukuruna atılmasını buyurdu. Daha çukurun dibine varmadan aslanlar onları yakaladı ve bütün kemiklerini kırdı.*

24a- Allah, durumu kötülük planlayan kötülerin aleyhine çevirdi. Gelecek Pers kralları döneminde, Kraliçe Ester zamanında lider Haman'ın halkıyla birlikte öldürmek isteyeceği Yahudi Mordekay için deneyim yenilenecektir. Orada da Mordekay için kurulan darağacında asılacak olan Haman'dır.

Dan 6:25 *Bundan sonra Kral Darius, bütün yeryüzünde yaşayan bütün insanlara, bütün milletlere ve bütün dillere şöyle yazdı: Size bol esenlik olsun.*

25a- Kralın bu yeni yazısı, yaşayan Tanrı tarafından fethedilen bir adamın yazısıdır. Artık yüreğinde mükemmel bir huzur içinde olduğundan, gerçek Tanrı'dan aldığı esenliğin tanıklığını, krallığının tüm insanlarıyla konuşmak için baskın konumunu kullanıyor.

Dan 6:26 *Bütün krallığımda Daniel'in Tanrısı'ndan korku ve korku olmasını emrediyorum. Çünkü O, yaşayan Tanrı'dır ve sonsuza dek kalıcıdır; krallığı hiçbir zaman yıkılmayacak ve egemenliği sonuna kadar sürecektir.*

26a- *Bunu krallığım boyunca emrediyorum*

Kral emrediyor ama kimseyi zorlamıyor.

26b- *Daniel'in Tanrısı için korku ve korku*

Ancak bu deneyimle zenginleşen o, Daniel'e karşı kışkırtılan yeni bir komplonun yazarlarını caydırmak için Daniel'in Tanrısı'nın korkusunu ve korkusunu empoze eder.

26c- *Çünkü o, yaşayan Tanrı'dır ve sonsuza dek kalıcıdır*

Bu tanıklığın krallık halkının yüreklerinde kabul edileceğini umuyor ve bunu yapmak için onu övüyor ve yüceltiyor.

26d- *onun krallığı hiçbir zaman yıkılmayacak ve hakimiyeti sonuna kadar sürecektir*

Heykelin 5. ^{krallığının} ebedi karakteri bir kez daha ilan ediliyor.

Dan 6:27 *Kurtaran ve kurtaran, gökte ve yeryüzünde belirtiler ve harikalar yaratan O'dur. Daniel'i aslanların gücünden kurtaran oydu.*

27a- *Teslim eden ve kurtaran O'dur*

Kral gözlemediğine tanıklık ediyor, ancak bu kurtuluş ve bu kurtuluş yalnızca Daniel'in fiziksel bedeniyle, yaşamıyla ilgilidir. Tanrı'nın günahtan kurtarma ve kurtarma arzusunu anlamak için İsa Mesih'in gelişini beklememiz gerekecek. Ancak kralın, yaşayan Tanrı'yı memnun etmek için doğal olarak kendisini arındırma ihtiyacı hissettiğini belirtelim.

27b- *göklerde ve yerde mucizeler ve harikalar yaratandır*

Daniel kitabı, Tanrı'nın gerçekleştirdiği bu işaretlere ve harikalara, doğaüstü eylemlere tanıklık ediyor, ancak dikkatli olun, şeytan ve cinleri de bazı ilahi mucizelerin sahtesini yapabilir. İki olası kaynak arasında ayırım yapmak için iletilen mesajdan kimin yararlandığını anlamak yeterlidir. Yaratıcı Tanrıya itaate mi yoksa itaatsizliğe mi yol açar?

Dan 6:28 *Daniel, Darius'un ve Persli Koreş'in hükümdarlığı döneminde refaha kavuştu.*

28a- Anlıyoruz ki, Daniel kendi ulusal topraklarına dönmeyecek, ancak Tanrı'nın ona Dan.9'da öğrettiği dersler, Tanrı'nın belirlediği bu kaderi acı çekmeden kabul etmesini sağlayacaktır.

Daniel 7

Dan 7:1 : *Babil Kralı Belşatsar'ın krallığının birinci yılında Daniel yalan söylerken rüya gördü ve görümler gördü. Sonra rüyayı yazdı ve ana şeyleri anlattı.*

1a- *Babil Kralı Belşatsar'ın birinci yılı*

Yani – 605 yılında. Dan.2'nin vizyonundan bu yana 50 yıl geçti. Ölüm, büyük kral Nebuchadnezzar'ın yerine torunu Belshazzar'ı getirir.

Dan 7:2 : *Daniel söze başladı ve şöyle dedi: Gece görüşümde gördüm ki, işte, büyük deniz üzerinde göğün dört rüzgarı esiyordu.*

2a- *Cennetin dört rüzgarı esti*

, Kuzey'e, Güney'e, Doğu'ya ve Batı'ya doğru genişletmelerine yol açan evrensel savaşlardır .

2b- *büyük denizde*

Görüntü insanlık için pek de gurur verici değil çünkü deniz, büyük de olsa ölümün sembolü. Yaratılış 1'e göre, Tanrı'nın projesinde, insan için hazırlanan çevre onun benzerliğinde yaratılmamıştır. Çevresi dünyadır. Ancak insanlık, ilk günden bu yana, itaatsizliği nedeniyle ilahi imajını kaybetmiştir ve artık onun saf ve kutsal gözlerinde, şeytanın ve iblislerin ilhamlarıyla birbirlerini yiyip bitiren kirli ve açgözlü deniz hayvanları gibi değildir. Bu vizyonda deniz, anonim insan kitlesini simgelemektedir.

Akdeniz'e kıyısı olan kıyı yönleriyle birbirine bağlanan halklarla ilgilidir . Bu nedenle deniz , egemenlerin fetihlerindeki savaşa benzer eylemlerinde büyük bir rol oynar.

Dan 7:3 *Denizden farklı dört büyük canavar çıktı . birbirlerinden.*

3a- *Ve denizden dört büyük hayvan çıktı*

Yeni bir vizyonda Daniel 2'de verilen öğretiyi buluyoruz, ancak orada *heykelin* vücut kısımlarının yerini hayvanlar alıyor .

3b- *farklı dosyalar birbirinden
heykelinin malzemeleri gibi .*

Dan 7:4 *İlki aslana benziyordu ve kartal kanatlarına sahipti; Kanatları kopuncaya kadar izledim; o topraktan alınıp insan gibi ayakları üzerinde durduruldu ve ona insan kalbi verildi.*

4a- *ilki aslana benziyordu ve kartal kanatları vardı*

Burada Dan'ın Keldani kralı2'nin *altın başı* , *kartal kanatlı bir aslana dönüşür* ; Babil'in mavi taşlarına kazınmış amblem, Kral Nebuchadnezzar'ın Dan'daki gururu.4.

4b- *Kanatları kopuncaya kadar baktım*

Bu kehanet, Kral Nebukadnessar'ın Tanrı tarafından aptal durumuna düşürüldüğü yedi yıl veya yedi defadan söz eder. Dan.4:16'da peygamberlik edilen bu 7 yıl (*yedi kez*) aşağılanma sırasında, *onun insan kalbi çıkarıldı* ve yerine bir canavarın kalbi kondu.

4c- *o topraktan alınıp insan gibi ayakları üzerinde durduruldu ve ona insan kalbi verildi.*

Onun yaratıcı Tanrı'ya dönüşümü burada doğrulanmıştır. Onun deneyimi, Tanrı için insanın ancak kalbi Tanrı'nın suretini taşıdığında insan olduğunu anlamamızı sağlar. O, sevgi ve itaatin mükemmel ilahi modelini İsa Mesih'te enkarnasyonunda açığa çıkaracaktır.

Dan 7:5 *Ve işte, ayıya benzeyen ikinci bir canavar bir tarafta duruyordu; Ağzında dişlerinin arasında üç kaburga kemiği vardı ve ona şöyle dediler: Kalk, çok et ye.*

5a- *Ve işte, ikinci bir canavar ayıya benziyordu ve bir tarafta duruyordu*

Keldani kralından sonra Medlerin ve Perslerin *gümüş sandığı ve kolları ayıya dönüşür* . " *Bir tarafta duran* " kesinliği, Med egemenliğinden sonra ikinci sırada ortaya çıkan Pers egemenliğini göstermektedir, ancak Pers Kralı Cyrus 2'nin elde ettiği fetihler, ona Medlerinkinden çok daha büyük bir güç kazandırmıştır.

5b- *ağzında dişlerinin arasında üç kaburga kemiği vardı ve ona dediler ki: Kalk, çok et ye*

Persler Medlere hakim olacak ve üç ülkeyi fethedecek: Zengin kral Kroisos'un Lidya'sı - 546'da, Babil - 539'da ve Mısır - 525'te.

Dan 7:6 *Bundan sonra bir başkasının leopara benzediğini ve sırtında kuş gibi dört kanadı olduğunu gördüm . bu hayvanın dört başı vardı ve egemenlik ona verilmişti.*

6a- *Bundan sonra baktım ve bir başkasının leopara benzediğini gördüm.*

Yunan hükümdarlarının *pirinçten göbeği ve kalçaları* , *dört kuş kanatlı bir leopara dönüşen* İdem ; Yunan leoparının benekli olması onu günahın **simgesi haline getiriyor** .

6b- *ve sırtında kuş gibi dört kanadı vardı*

Leoparla ilişkilendirilen dört kuş kanadı, genç kralı Büyük İskender'in (-336 ile -323 arası) fetihlerinin aşırı hızını gösteriyor ve doğruluyor.

6c- *bu hayvanın dört başı vardı ve hakimiyet ona verildi*

Burada “ dört baş ”, ancak Dan.8'de Büyük İskender'in halefleri olan Yunan hükümdarlarını, Seleucus, Ptolemy, Lysimachus ve Cassander'ı belirten “ dört büyük boynuz ” olacaktır .

Dan 7:7 Bundan sonra gece görümlerime baktım ve işte , **korkunç** , korkunç ve son derece güçlü dördüncü bir canavar gördüm; büyük demir dişleri vardı, geri kalanları yiyor, kırıyor ve ayaklar altında çiğniyordu; daha önceki tüm hayvanlardan farklıydı ve on boynuzu vardı.

7a- Bundan sonra gece görüşlerime baktım ve baktım ki **dördüncü bir canavar vardı, korkunç** , korkunç ve olağanüstü güçlü.

Burada yine Roma İmparatorluğu'nun demir bacakları, demir dişli ve on boynuzlu bir canavara dönüşüyor . Çünkü Vahiy 13:2'ye göre, önceki 3 imparatorluğun kriterlerini tek başına taşıyor: Aslanın gücü , bu ayette de belirtildiği gibi: **olağanüstü derecede güçlü** ; ayının gücü ve leoparın hızı lekeleriyle simgelenen **günahının mirasıyla** .

7b- *büyük demir dişleri vardı, kalanları yiyor, kırıyor ve ayaklar altında çiğniyordu;*

, papalık egemenliğinin, Roma **demirinin** simgesi olan ve dünyanın sonuna kadar devam edecek olan katliam ve katliamlarını ona atfediyor .

7c- *önceki hayvanların hepsinden farklıydı ve on boynuzu vardı.*

On boynuz Frankları, Lombardları, Alemannileri, Anglo-Saksonları, Vizigotları, Burgonyalıları, Suevileri, Herulileri, Vandalları ve Ostrogotları temsil ediyor. Meleğin Daniel'e 24. ayette yaptığı açıklamalara göre, 395 yılından itibaren Roma İmparatorluğu'nun yıkılmasından sonra oluşacak **on Hristiyan krallığı** bunlardır .

Dan 7:8 Boynuzları inceledim ve aralarından başka bir küçük boynuz çıktı. İlk boynuzlardan üçü o boynuzun önünden sökülmüştü; ve işte, insan gözüne benzeyen gözleri ve kibirle konuşan bir ağız vardı.

8a- *Boynuzlara baktım ve bir baktım, aralarından başka bir küçük boynuz çıktı*
Küçük boynuz , Caelius Dağı'ndaki Lateran Sarayı'nda, Roma şehrinin bulunduğu Ostrogotların İtalya'sını ve sözde papalık "kutsal makamını" belirten on boynuzdan birinden çıkar ; Latince adının anlamı: gökyüzü.

8b- *ve bu boynuzun önünde ilk boynuzlardan üçü kopmuş*

Yırtık boynuzlar kronolojik olarak: Üç kral 24. ayetten indirilmiştir , yani 493 ile 510 yılları arasında Heruliler, daha sonra sırasıyla 533'te Vandallar ve 538'de Ostrogotlar, I. Justinianus'un emriyle general Belisarius tarafından Roma'dan kovuldular ve 540'ta Ravenna'da kesin olarak mağlup edildiler. Çünkü bu boynuzun önündeki ifadenin sonucunu not etmemiz gerekiyor . Bu, Boynuz'un hiçbir kişisel askeri güce sahip olmadığı ve kendisinden ve onun dini gücünden korkan ve dolayısıyla onu desteklemeyi ve itaat etmeyi tercih eden monarşilerin silahlı gücünden faydalandığı anlamına gelir . Bu akıl yürütme Dan. 8:24'te doğrulanacak ve burada şunu okuyacağız: *Gücü artacak, ancak kendi gücüyle değil* ve 25. ayet şunu belirtecek: *Zenginliği ve hilelerinin başarısı nedeniyle, dünyada kibir sahibi olacak. kalp* . Böylece gerçeğin ancak Daniel kitabının

farklı bölümlerine ve daha genel olarak tüm Kutsal Kitap'a dağılmış benzer mesajların bir araya toplanmasıyla onaylanabileceği gösterilmiştir. Kitabın bölümleri ayrı ayrı kehaneti ve mesajlarını “mühürler”; en incelikli ve en önemli kısımları erişilemez kalır.

8c- *ve işte, bir adamın gözleri gibi gözleri vardı*

Rev.9'da Ruh, açıklamalarından önce *şöyle bir terimle gelir* . Bu şekilde gerçek olmayan bir görünüş benzerliğini akla getirir. Aynı şekilde burada, mükemmelliği İsa Mesih'te vücut bulan *insanla* olan benzerliğe dikkat etmeliyiz , ancak o sadece bunu iddia ediyor. Ama dahası da var çünkü “ *gözler* ”, İsa'nın da mükemmel modeli olduğu peygamberlerin basiret yeteneğinin simgesidir. Ve Ruh, sonunda resmi merkezini Vatikan şehrinde kuracak olan papalığın peygamberlik iddiasını ima ediyor; bu kelime şu anlama gelir: Latince "vaticinare" kelimesinden gelen kehanet etmek. Bu durum Vahiy 2:20'de Ruh'un bu Roma Katolik kilisesini YaHWéH'in peygamberlerini öldürten *Jezebel ile, Baallere tapan yabancı kadınla, Kral Ahab tarafından evlendirilen Jezebel* ile karşılaştırdığında doğrulanacaktır . Karşılaştırma haklı çünkü papalık, Tanrı'nın Mesih'teki gerçek peygamberlerinin engizisyon tehlikesi altında ölmesine neden oluyor.

8d- *ve kibirle konuşan bir ağız.*

Bu 7. bölümde, kutsal Film yapımcısı ve Yönetmen, kendisini özellikle ilgilendiren Hıristiyan çağını, Roma İmparatorluğu'nun sonu ile Mesih'in meleklerle birlikte göksel adı Mikail'de görkemli dönüşü arasındaki dönemi "yakınlaştırarak" sunuyor. *Azizlere zulmeden, kibirli* bir kralın gelişini duyuruyor *Zamanı ve kanunu* , on emri ve aynı zamanda diğer ilahi emirleri değiştirmeye çalışarak ilahi dini normlara saldıran *En Yüce Olan'ın* . Ruh nihai cezasını duyurur; " *ateş tarafından tüketilecek " Kibirli sözlerinden dolayı* ." Bu nedenle yedinci binyılın göksel yargısının sahnesi, *onun kibirli sözlerinin anılmasının hemen ardından sunulur* . Ondan önce Kral Nebukadnessar da *kibirli* davranmıştı ama o, Tanrı'nın kendisine verdiği aşağılanma dersini alçakgönüllülükle kabul etti.

Göksel Yargı

Dan 7:9 *Tahtlar kurulurken baktım. Ve Günlerin Kadimi oturdu. Elbisesi kar gibi beyazdı ve başındaki saçlar saf yün gibiydi; tahtı ateşten alevler gibiydi ve tekerlekler yanan ateş gibiydi.*

9a- *Tahtlar yerleştirilirken baktım*

, Rev.4'e göre, İsa Mesih'in kurtarılmış azizlerinin, Rev.20'de belirtilen *bin yıl boyunca cennette* , *tahtlarda oturan* huzurunda yürüteceği yargı zamanını temsil etmektedir . Bu hüküm, infazı 11. ayette gösterilen **nihai hükmün** koşullarını hazırlamaktadır .

9b- *Ve eskiler oturdu.*

O, tanrılaştırılmış Mesih'tir, tek yaratıcı Tanrı'dır. *Oturmak* fiilinin eylemi ayakta duran bir faaliyetin sona erdiğini gösterir, dinlenmenin imgesidir. Gökyüzü mutlak bir huzur içinde. Mesih'in dönüşüyle yeryüzünde kötüler yok edildi.

9c- *Elbisesi kar gibi beyazdı ve saçı saf yün gibiydi*

günahtan arınmış, saf ve mükemmel bir bilgeliğin tacı olan saç düzeyinde tüm tabiatını ilgilendiren mükemmel saflığının simgesidir .

Bu ayet Yeşaya 1:18'i akla getiriyor: *Gelin, yalvaralım! YaHWéH diyor. Günahların kızıl olsa kar gibi beyaz olur; mor gibi kırmızı olsalar yün gibi olurlar.*

9d- *tahtı ateş alevleri gibiydi,*

Taht , büyük Yargıcın yerini, yani Tanrı'nın düşüncesinin yargısını belirtir. Bu ayetin açıklamalarını bulduğumuz Vahiy 1:14'te adaletli Mesih'in *gözleri* olacak *ateş alevlerinin* imgesinin altına yerleştirilmiştir . Ateş yok *eder* , bu da bu yargıya Tanrı'nın düşmanlarını ve onun seçilmişlerini yok etme amacını verir. Zaten ölmüş oldukları için bu hüküm, mahkumları kesin olarak vuracak olan *ikinci ölümle ilgilidir.*

9.- *ve tekerlekler yanan bir ateş gibi.*

Tahtın, yeryüzünde tutuşturulacak *alevli ateşe* kıyasla *tekerlekleri* vardır : Va.20:14-15: *ikinci ölüm ateş gölü* . Dolayısıyla tekerlekler , verilen kararların infazı için yargıçların gökten yeryüzüne hareketini akla getiriyor. Yaşayan Tanrı, büyük Yargıç hareket ediyor ve yeryüzü yenilenip arındığında Vahiy 21:2-3'e göre Kraliyet tahtını oraya kurmak için tekrar hareket edecek.

Dan 7:10 *Önünden bir ateş nehri akıp çıktı. Binlerce kişi ona hizmet etti ve on binlerce milyon kişi onun huzurundaydı. Yargıçlar oturdu ve kitaplar açıldı.*

10a- *Ateşten bir nehir aktı ve onun önünden çıktı.*

Vahiy 20:9'a göre düşmüş ölülerin ruhlarını yok etmek için gökten inecek ve sonra dirilecek olan *arındırıcı ateş* : *Ve onlar yeryüzüne çıktılar ve azizlerin ve kutsalların ordugâhını kuşattılar. sevgili şehir . Fakat gökten ateş indi ve onları yok etti .*

10b- *Binbinler ona hizmet etti*

Yani dünyadan kurtarılan *seçilmişlerin bir milyon ruhu.*

10c- *ve on bin milyonlar onun huzurunda duruyordu*

çağrılan on milyar dünyevi ruh diriltildi ve *ikinci ölümün adil ilahi cezasına katlanmak üzere O'nun ve yargıçlarının huzuruna çağrıldı* ; bu, Luka 19:27'de doğrulanmıştır: *Geri kalanlar, benim gelmemi istemeyen düşmanlarımı buraya getirin. onlara hükmet ve onları benim önümde öldür .* Böylece Ruh, Matta 22:14'te İsa aracılığıyla söylediği sözleri doğruluyor: **Çünkü birçokları çağrıldı, ama çok azı seçildi** . Luka 18:8'e göre bu özellikle son günlerde geçerli olacaktır: ... *Peki İnsanoğlu geldiğinde yeryüzünde iman bulacak mı?*

10d- *Jüri oturdu ve kitaplar açıldı*

Yüksek mahkeme, karara izin veren ifadelere ve mahkum edilen her ruh için ayrı ayrı uyarlanan iddianamelere dayanarak karar verecektir. Kitapları , şu anda Dünyalılar tarafından görülemeyen, sadık meleklerin tanık olduğu, Tanrı tarafından hafızada tutulan bir yaratığın hayatını içeriyor.

Dan 7:11 *Borunun söylediği kibirli sözlerden dolayı baktım; ve baktığımda hayvanın öldürüldüğünü gördüm.*

11a- *Sonra baktım, kornanın söylediği kibirli sözlerden dolayı*

Çünkü " sözleri gibi *kibirli sözler "* işaret ediyor ki, bu ayet bize Allah'ın hükmünü belirleyen sebep-sonuç ilişkisini göstermek istemektedir. Sebepsiz yargılamaz.

11b- *ve ben bakarken hayvan öldürülmüş*

Varisliği temsil eden dördüncü hayvan, İmparatorluk Roması - on Avrupa krallığı - Papalık Roması ateşle yok edilirse, bunun nedeni **Papalık Roması'nın** kibirli *sözlü* faaliyetidir ; İsa'nın dönüşüne kadar devam edecek olan faaliyet.

11c- *ve cesedi yok edildi , yakılmak üzere ateşe teslim edildi*

küçük boynuzu hem de onu destekleyen ve günahlarına ortak olan *on sivil boynuzu* aynı anda vurur . *İkinci ölümün Ateş Gölü onları* yiyip yok edecek .

Dan 7:12 *Diğer hayvanların güçleri elinden alındı, ama onlara belli bir zamana kadar ömür uzatıldı.*

12a- *Diğer hayvanların güçleri elinden alındı*

Burada, Vahiy 19:20 ve 21'de olduğu gibi Ruh, dünya tarihi boyunca Adem'den insan kitlelerine aktarılan orijinal günahın mirasçıları olan paganizmin sıradan günahkarları için farklı bir kaderin öngörüldüğünü ortaya koymaktadır.

12b- *fakat onlara belli bir süreye kadar ömür uzatımı verildi*

, İsa Mesih'in dönüşü sırasında Hıristiyan evrensel hükümetinin son biçimi altındaki 4. ^{Roma hayvanında} olduğu gibi, dünyanın sonunda egemenliklerinin sonunu deneyimlememiş olmaları nedeniyle önceki imparatorlukların avantajı anlamına gelir . 4'üncünün sonu, tamamen yok edilmesiyle işaretlenir . Bundan sonra dünya, Yaratılış 1:2'deki *uçurumun* suretinde *biçimsiz ve boş kalacak*.

İnsan oğlu İsa Mesih

Dan 7:13 *Gece görümlerine baktım ve işte, gökteki bulutların içinde insanoğluna benzeyen biri geldi; Günleri Eski olanın yanına geldi ve onu kendisine yaklaştırdılar.*

13a- *Gece görüşlerime baktım ve işte, gökteki bulutların üzerinde insanoğluna benzer biri geldi*

İnsanoğlunun bu görünümü, az önce bahsedilen hükme verilen manaya ışık tutmaktadır. Yargı Mesih'e aittir. Fakat Daniel'in zamanında İsa henüz gelmemişti, dolayısıyla Tanrı, onun insanoğlunun dünyasına ilk gelişi sırasında, yeryüzündeki hizmeti aracılığıyla neler başaracağını tasvir ediyor.

13b- *eski günlere geldi ve onu kendisine yaklaştırdılar.*

Ölümünden sonra, gücenmiş Tanrı'ya bir sunu olarak kurban edilen kusursuz doğruluğunu sunmak, kendisi tarafından ayıklanmış ve seçilmiş sadık seçilmişlerinin bağışlanmasını sağlamak için kendini diriltecektir. Sunulan resim, Tanrı'nın Mesih'te gönüllü fedakarlığına iman yoluyla elde edilen kurtuluş ilkesini öğretmektedir. Ve Allah nezdinde geçerliliğini tasdik eder.

Dan 7:14 *Ona egemenlik, yücelik ve krallık verdiler; ve her dilden tüm halklar, uluslar ve insanlar ona hizmet etti. Onun egemenliği sonsuz bir egemenliktir, geçmeyecek ve krallığı asla yıkılmayacaktır.*

14a- *Kendisine saltanat, izzet ve krallık verildi*

Bu ayetin verileri, hükmün gerçekten İsa Mesih'e ait olduğunu teyit eden Matta 28:18'den 20'ye kadar olan ayetlerde özetlenmiştir: *Yaklaşan İsa onlarla şöyle konuştu: **Gökte ve yerde tüm yetki bana verildi** . . Bu nedenle gidin ve tüm ulusları öğrencilerim olarak yetiştirin; onları Baba, Oğul ve Kutsal Ruh'un adıyla vaftiz edin ve size buyurduğum her şeye uymayı onlara öğretin. Ve işte, dünyanın sonuna kadar her zaman sizinleyim .*

14b- *ve bütün halklar, uluslar ve her dilden insanlar ona **hizmet etti***
Mutlak anlamda, yedinci binyıldan sonra eskisinin yenilediği ve yüceltildiği yeni dünyada olacak. Ancak kurtarılanlar, tüm *halklar, uluslar ve diller arasından* , yaşamları boyunca ona **hizmet ettikleri** için İsa Mesih'in elde ettiği tek kurtuluşla seçilmiş olacak . Rev.10:11 ve 17:15'teki bu ifade Hıristiyanlaşmış Avrupa ve Batı dünyasına gönderme yapmaktadır. Bu grupta 10. ayette Tanrı'ya hizmet eden, kurtarılmış bir *milyon seçilmiş kişiyi buluyoruz.*

14c- *ve onun saltanatı asla yıkılmayacak*

Onunla ilgili Dan.2:44'te belirtilen ayrıntılar burada da doğrulanmaktadır:
Onun saltanatı hiçbir zaman yok olmayacaktır.

Dan 7:15 *Bana gelince, Daniel, ruhum sarsıldı ve kafamın görüşleri beni dehşete düşürdü.*

15a- *Ben, Daniel, içimde sıkıntılı bir ruh vardı*

Daniel'in sıkıntısı haklıdır, görüşüm Tanrı'nın azizleri için bir tehlikenin habercisidir.

15b- *ve kafamdaki görüntüler beni korkuttu.*

Dan.10:8'e göre, çok geçmeden Mikael'le ilgili görüşümü onun üzerinde de aynı etkiyi yaratacağı: *Yalnız kaldım ve bu büyük görüşümü gördüm; gücüm tükendi, yüzümün rengi değişti, çürüdü ve tüm gücümü kaybettim.* Açıklama: *İnsanoğlu ve Mikail* tek ve aynı ilahi kişidir . *Korku*, Roma'nın saltanatını karakterize edecek, çünkü birbirini takip eden bu iki hakimiyette Nebuchadnezzar, Med Darius ve Pers Cyrus 2 gibi kutsal hükümdarların halkını ele geçirmeyecek.

Dan 7:16 *Orada duranlardan birinin yanına yaklaştım ve ona bütün bu şeylerle ilgili gerçeği sordum. Bana şunu söyledi ve açıklamasını yaptı:*

16a- **İşte meleğin verdiği ek açıklamalar başlıyor**

Dan 7:17 *Bu dört büyük canavar, yeryüzünden çıkacak dört kraldır;*

17a- Bu tanımın Dan.2'de *heykel* tasviri ile ortaya konulan dizilimler için olduğu kadar Dan.7'de *hayvanlar* tasviri için de geçerli olduğuna dikkat edin .

Dan 7:18 *Ama Yüceler Yücesi'nin kutsalları krallığı alacak ve onlar bu krallığı sonsuza dek, ezelden ebede sahip olacaklar.*

18a- Dört ardıllık için yapılan yorumun aynısı. Yine beşincisi, Mesih'in **günah ve ölüme karşı** kazandığı zafer üzerine inşa ettiği seçilmişlerin *sonsuz krallığıyla* ilgilidir .

Dan 7:19 *Sonra, diğerlerinden farklı, son derece korkunç, demirden dişleri ve tuncdan tırnakları olan, yiyen, kıran ve artakalanı ayaklar altında çiğneyen dördüncü canavar hakkındaki gerçeği öğrenmek istedim;*

19a- *demir dişleri olan*

dişlerde , Dan heykelinin *bacaklarının* belirlediği, Roma İmparatorluğu'nun sertliğinin sembolü olan *demiri* buluyoruz.2 .

19b- ve **pirinçten çiviler** .

Bu ek bilgide melek şunları belirtir: ve **pirinç çiviler** . Böylece **Yunan günahının mirası** , *Dan heykelinin* karnı ve **kalçasındaki** Yunan imparatorluğunu simgeleyen bir alaşım olan bu saf olmayan malzemeye doğrulanmaktadır.2 .

19c- *artakalanı yiyen, kıran ve çiğneyen*

yemek ya da onlardan yararlanmak, onları büyüten şey - kırmak , zorlamak ve yok etmek - ayaklar altına almak , küçümsemek ve zulmetmek - Bunlar birbirini takip eden iki "Romalı" ve onların sivil ve dini destekçilerinin dönüşe kadar uygulayacakları eylemlerdir. İsa'nın. Vahiy 12:17'de: Ruh, son "Adventistleri" " geriye kalan " kelimesiyle belirtir .

Dan 7:20 *Başındaki on boynuzdan ve diğerinden çıkıp üçü önüne düşen boynuzdan, gözleri olan boynuzun üzerine küstahça konuşan bir ağız vardı. ve diğerlerinden daha büyük bir görünüm .*

20a- Bu ayet 8. ayete çelişkili bir detay getiriyor. “ Küçük boynuz, ” burayı nasıl alıyor? ***diğerlerinden daha büyük bir görünüm?*** On boynuzlu diğer krallardan farkı budur . Çok zayıf ve kırılğan olmasına rağmen, safdilliği ve yeryüzünde temsil ettiğini iddia ettiği Tanrı korkusu sayesinde, nadir istisnalar dışında, onlara istediği gibi hükmediyor ve onları yönlendiriyor.

Dan 7:21 *Bu boynuzun kutsallarla savaştığını ve onlara galip geldiğini gördüm.*

21a- Paradoks devam ediyor. En yüksek kutsallığı temsil ettiğini iddia ediyor ve Tanrı onu azizlerine zulmetmekle suçluyor. O halde tek bir açıklama var: Nefes alıyormuş gibi yalan söylüyor. Başarısı , İsa Mesih'in izlediği yolu son derece yıkıcı, muazzam aldatıcı ve yıkıcı bir yalanın başarısıdır .

Dan 7:22 *Ta ki Eski Günler gelip Yüceler Yücesi'nin azizlerine hak verene ve azizlerin krallığı sahiplendiği zaman gelene kadar.*

22a- Neyse ki müjdeli haber doğrulandı. Papalık Roma'sının ve onun sivil ve dini destekçilerinin karanlık eylemlerinden sonra, nihai zafer Mesih'e ve onun seçilmişlerine gelecektir.

23 ve 24. ayetler veraset sırasını belirtir

Dan 7:23 *Bana şöyle dedi: Dördüncü canavar, yeryüzünde var olacak, bütün krallıklardan farklı, bütün dünyayı yiyip bitirecek, çiğneyip parçalayacak dördüncü krallıktır.*

23a- – 27 ile 395 yılları arasında imparatorluk biçimindeki pagan Roma imparatorluğu .

Dan 7:24 *On boynuz, bu krallıktan çıkacak on kraldır. Onlardan sonra ilkinden farklı bir başkası çıkacak ve üç kralı devirecek.*

24a- İşte bu kesinlik sayesinde bu on boynuzu, yıkılıp parçalanan Roma İmparatorluğu'nun batı topraklarında kurulan on **Hristiyan** krallığıyla özdeşleştirebiliyoruz . Bu bölge şu anki Avrupa'mızın bölgesidir: AB (veya AB).

Dan 7:25 *Yüceler Yücesi'ne karşı sözler söyleyecek, Yüceler Yücesi'nin kutsallarına baskı yapacak, zamanı ve yasayı değiştirmeyi umacak; ve azizler bir süre, katlar ve yarım süreliğine onun eline teslim edilecek.*

25a- *Yüce Olan'a karşı sözler söyleyecek*

Tanrı, bu ayette, işlenen kötülüğün popülerleştirildiği, meşrulaştırıldığı ve cahil kalabalıklara öğretildiği Roma papalık rejimine ve onun öncülleri olan Roma piskoposlarına atfettiği günahları kınamasına yoğunlaşmaktadır. Ruh, suçlamaları en ciddisinden başlayarak sıralıyor: *En Yüce Olan'ın* kendisine karşı söylenen sözler. Paradoksal olarak, papalar Tanrı'ya hizmet ettiklerini ve onu yeryüzünde temsil ettiklerini iddia ediyorlar. Ancak hatayı oluşturan tam da bu iddiadır çünkü

Tanrı, papanın bu iddiasını hiçbir şekilde onaylamaz . Sonuç olarak, Roma'nın Tanrı hakkında yanlış olarak öğrettiği her şey onu kişisel olarak etkiliyor.

25b- *Yüceler Yücesi'nin azizlerine baskı yapacak*

21. ayetteki *azizlere* yapılan haksız zulüm burada geri çağrıldı ve onaylandı. Kararlar “Kutsal Engizisyon” adını taşıyan dini mahkemeler tarafından açıklanmaktadır. İşkence masum insanları suçlarını itiraf etmeye zorlamak için kullanılıyor.

25c- *zamanı ve kanunu değiştirmeyi ümit edecek*

Bu itham okuyucuya gerçek, diri ve tek olan Allah'a yapılan ibadetin temel gerçeklerini yeniden kurma fırsatı verir.

Tanrının kurduğu güzel düzen Romalı keşişler tarafından değiştirildi. Çıkış 12:2'ye göre Tanrı, Mısır'dan çıkış sırasında İbranilere şöyle dedi: ***Bu ay sizin için ayların ilki olacak; sizin için yılın ilk ayı olacak*** . Bu bir emirdir, basit bir teklif değil. Ve İsa Mesih'e göre kurtuluş Yahudilerden geldiğine göre, Çıkış'tan bu yana, kurtuluşa giren her varlık aynı zamanda kendi düzeninin hüküm sürmesi ve saygı gösterilmesi gereken Tanrı'nın ailesine de girer. Bu gerçek kurtuluş doktrindir ve havarilerin zamanından beri böyledir. Mesih'te, Tanrı'nın İsraili manevi bir boyut kazandı; düzenini ve öğretilerini kendisi için kurduğu kişi de onun İsrail'iydi. Romalılar 11:24'e göre, pagan din değiştiren kişi İbrahim'in İbrani köküne ve gövdesine aşılmalıdır, bunun tersi geçerli değildir. Pavlus tarafından, eski antlaşmanın asi Yahudileri için öldürücü hale gelen ve yeninin asi Hıristiyanları için de aynı derecede öldürücü olacak olan inançsızlığa karşı uyarılmıştır; Bu doğrudan Roma Katolik inancını ilgilendirmektedir ve Dan.8'in çalışması bunu 1843'ten bu yana Protestan Hıristiyanlar olarak doğrulayacaktır.

Bu ayette yapılan ilahi suçlamanın her yerde mevcut olduğu, sonuçlarının korkunç ve dramatik olduğu, peygamberlik niteliğindeki uzun bir vahyin henüz başlangıcındayız . Roma kaygısının değiştirdiği zamanlar:

Tanrının 4. ^{emrinin} ücretli geri kalanı . Yedinci gün, 7 Mart 321'den bu yana, Tanrı tarafından laik bir gün ve haftanın başlangıcı olarak düzenlenen ilk gün ile değiştirildi. Dahası, bu ilk gün, Roma İmparatoru I. Konstantin tarafından, halihazırda Mısır'da bulunan ve İncil'de günahın sembolü olan paganlar tarafından tanrılaştırılan "muhterem, fethedilmemiş güneş"e tapınmaya adanarak ^{empoze edildi.} Daniel 5 bize Tanrı'nın kendisine yapılan hakaretleri nasıl cezalandırdığını gösterdi; insan bu şekilde uyarılır ve Kral Belşatsar'ı yargılayıp öldürürken Tanrı onu yargıladığında kendisini nelerin beklediğini bilir. Dünyanın kuruluşundan itibaren Tanrı tarafından kutsanmış olan Şabat, ayetimizde de belirtildiği gibi, ***zamanla ve ilahi kanunla ilgili olmak gibi ikili özelliklere sahiptir.***

2 – İlk defa anlamına gelen bahar mevsiminde geçen yılın başlangıcı, kış başında olacak şekilde değiştirildi.

3 - Allah'a göre günün değişmesi, gece yarısı değil, gün batımı sırasına göre gece gündüz meydana gelir, çünkü ritmiktir ve bu niyetle yarattığı yıldızlarla işaretlenmiştir.

Kanundaki değişiklik Şabat konusundan çok daha derinlere gidiyor. Roma, tapınağın altın kaplarına saygısızlık etmemiş, Musa'ya verilen taş masalara Tanrı'nın parmağıyla yazdığı sözlerin orijinal metnini değiştirme yetkisini

kendisine vermiştir. O kadar kutsal şeyler ki, içinde buldukları sandığa dokunmak, Tanrı tarafından anında ölümle cezalandırıldı.

25c- *ve azizler bir süre, katlar ve yarım süreliğine onun eline teslim edilecek*

*Bir zaman ne anlama geliyor ? Kral Nebukadnessar'ın deneyimi bize Dan.4:23'te bunun cevabını veriyor: Sizi insanların arasından kovacaklar, kır hayvanlarıyla birlikte yaşayacaksınız, öküzler gibi yemeniz için size ot verecekler; ve Yüceler Yücesi'nin insan krallığı üzerinde hüküm sürdüğünü ve onu dilediği kişiye verdiğini anlayıncaya kadar **yedi kez üzerinizden geçecek** . Bu zorlu deneyimin ardından kral 34. ayette şöyle dedi: **Belirlenen sürenin sonunda ben Nebukadnessar gözlerimi gökyüzüne kaldırdım ve aklım bana geri döndü** . Yüce Olan'ı kutsadım, sonsuza dek yaşayanı, egemenliği sonsuz egemenlik olan ve krallığı nesilden nesile devam eden övdüm ve yücelttim . Bu yedi zamanın, onun ömrünün başlangıcından ve bitiminden itibaren **yedi yılı** temsil ettiğini çıkarabiliriz . Dolayısıyla Tanrı'nın *zaman dediği şey* , dünyanın güneşin bir tam dönüşünü tamamlaması için geçen zamandır. Oradan birçok mesaj çıkıyor. Tanrı güneşle sembolize edilir ve bir yaratık gururla ayağa kalktığında, onu yerine koymak için Tanrı ona şöyle der: "Benim tanrılığımın etrafında dön ve kim olduğumu öğren." Nebuchadnezzar için yedi dönüş gerekli ama etkilidir. Bir başka ders de bu ayette " *zaman* " terimiyle kehanet edilen papalık saltanatının süresiyle ilgili olacaktır . Nebuchadnezzar'ın deneyimiyle karşılaştırıldığında Tanrı, Hıristiyan gururunu bir süre, birkaç kez ve peygamberlik yıllarının **yarisı boyunca aptallığa teslim ederek cezalandırır**. 7 Mart 321'den itibaren, aptallıktan kaynaklanan gurur ve cehalet, insanların Tanrı'nın bir emrini değiştiren emre saygı duymayı kabul etmesini sağladı; Mesih'in alçakgönüllü kölesinin itaat edemeyeceği şey budur, aksi takdirde kendisini kurtarıcı Tanrı'dan ayırırdı.*

Bu ayet bizi, peygamberlik edilen bu sürenin gerçek değerini, başlangıç ve bitiş tarihlerini araştırmaya sevk etmektedir. Bunun 3 yıl 6 ayı temsil ettiğini keşfedeceğiz. Aslında bu formül Vahiy 12:14'te 6. ayetteki *1260 gün* formülüyle paralel olarak tekrar ortaya çıkacaktır. Ezé.4:5-6 kanununun *yılda bir gün uygulanması* bunu mümkün kılacaktır . bunların aslında acı ve ölümle dolu 1260 uzun ve korkunç yıl olduğunu anlamak.

Dan 7:26 *O zaman hüküm gelecek, egemenliği elinden alınacak ve sonsuza dek yok edilecek ve yok edilecek.*

2a- Bu kesinliğin ilginçliğini vurguluyor: Kıyamet ile papaların tahakkümünün sona ermesi aynı anda gerçekleşiyor. Bu, söz konusu hükmün Mesih'in dönüşünden önce başlamayacağını kanıtıyor. Adventist kardeşler, 2021'de papalar hâlâ etkin olduğundan Daniel'de bahsedilen hüküm 1844'te başlamadı.

Dan 7:27 *Gök altındaki bütün krallıkların krallığı, egemenliği ve büyüklüğü Yüceler Yücesi'nin kutsallarının halkına verilecek. Onun saltanatı sonsuz bir saltanattır ve tüm yöneticiler ona hizmet edecek ve itaat edecektir.*

27a- Bu nedenle, Mesih'in görkemiyle dönüşünden ve seçilmişlerinin cennete sevinçten uçmasından sonra hüküm iyi bir şekilde uygulanmıştır.

27b- *ve tüm yöneticiler ona hizmet edecek ve ona itaat edecek*

bu kitapta sunulan üç hükümdarı gösteriyor: *Keldani kralı Nebukadnessar, Med kralı Darius ve Pers kralı Koreş 2.*

Dan 7:28 *Sözler burada sona erdi. Ben, Daniel, düşüncelerimden son derece rahatsız oldum, rengimi değiştirdim ve bu sözleri kalbimde tuttum.*

28a- Daniel'in sorunu hâlâ haklı çünkü bu düzeyde papalık Roma'sının kimliğine dair kanıtlar hâlâ güçten yoksun; kimliği hâlâ çok ikna edici bir "varsayım" olarak kalıyor, ama yine de bir "varsayım". Ancak Daniel 7, Daniel'in bu kitabında sunulan yedi peygamberlik levhasından yalnızca ikincisini oluşturur. Zaten Dan.2 ve Dan.7'de verilen mesajların aynı ve tamamlayıcı olduğunu görebildik. Her yeni sayfa, daha önce yapılan çalışmaların üzerine eklenecek ek unsurları bize getirecek , Allah'ın mesajını güçlendirecek ve böylece daha da netleşecek.

küçük boynuzun ” papalık Roması olduğu hipotezinin doğrulanması gerekmektedir. İşlem yapılacaktır. Ancak “ demir dişli 4. canavar hayvan ” olan Roma'yı ilgilendiren bu tarihi silsileyi şimdiden hatırlayalım . Bu, Roma İmparatorluğu'nu, ardından da 538'de papalık olduğu varsayılan " küçük boynuz. " un yerini aldığı özgür ve bağımsız Avrupa krallıklarının " on boynuzu "nu , önünde " üç boynuzlu veya üç kralın " olduğu bu " farklı kral "ı belirtir . Heruller, Vandallar ve Ostrogotlar 493 ile 538 yılları arasında 8 ve 24. ayetlerde alçaltılmıştır.

Daniel 8

Dan 8:1 *Kral Belteşassar'ın krallığının üçüncü yılında, ben Daniel daha önce gördüklerimin dışında bir görünüm gördüm.*

1a- Süre geçti: 3 yıl. Daniel yeni bir vizyona kavuşur. Bunda, 20 ve 21. ayetlerde açıkça Medler , Persler ve önceki vizyonlarda kehanet edilen ardılların

2. ve 3. İmparatorlukları olan Yunanlılarla tanımlanan sadece iki hayvan vardır. Zamanla, görümlerdeki hayvanlar, İbranilerin ayınlarına giderek daha açık bir biçimde uymaktadır. Dan.8 bir koç ve bir keçi sunar ; Yahudi ayınındeki Kefaret Günü kurbanında sunulan hayvanlar . Böylece Yunan imparatorluğunun üst üste bindirilmesinde günahın sembolünü fark edebiliriz: Dan.2'nin *pirinçten karnı ve kalçaları* , Dan.7'nin *leoparı ve Dan keçisi*.8 .

Dan 8:2 *Bu görümü gördüğümde Elam ilinin başkenti Şuşan'daydım; ve görüşüm sırasında Ulay nehrinin yakınındaydım.*

2a- Daniel, İran'da, kendi zamanında Ulay olan Karun nehrinin yakınındadır. Bir halkın Pers *başkenti ve nehir sembolü* , Tanrı'nın onlara vereceği vizyon için coğrafi bir referans yerini belirtir. Bu nedenle peygamberlik mesajları, bu bölümde 2. ve 7. bölümlerde eksik olan değerli coğrafi verileri sağlar.

Dan 8:3 *Gözlerimi kaldırıp baktım ve işte, nehrin önünde boynuzları olan bir koç duruyordu; bu boynuzlar yüksekti ama biri diğerinden daha yüksekti ve en son o yükseldi.*

3a- Bu ayet, *boynuzu olan bu koçun* resmettiği İran tarihini özetlemektedir. *en yüksek olanı* onu temsil eder çünkü başlangıçta müttefiki Med'in egemenliği altındaydı, en son Dan.10:1'e göre Daniel'in son çağdaşı olan Pers Kralı 2. Koreş'in 539'da iktidara gelmesiyle onun üzerine çıktı. Ancak burada gerçek bir tarih sorununa dikkat çekiyorum çünkü tarihçiler, Dan.5:31'de Babil'in fethini, Dan'e göre Babil'i 120 satraplığa ayıran Med kralı Darius'a atfeden Daniel'in görgü tanıklarının ifadelerini tamamen görmezden geliyorlar. 6:1. Cyrus, Darius'un ölümünden sonra iktidara geldi, yani 539'da değil, biraz sonra veya tam tersine Darius'un fethi 539 tarihinden biraz önce gerçekleşmiş olabilir.

3b- Bu ayette, küçük ve büyük boynuzları belirtmek için kullanılan biçimde ilahi bir incelik görülmektedir. Bu, dikkatle kaçınılan " *küçük boynuz* " ifadesinin özellikle ve münhasıran Roma'nın kimliğine bağlı olduğunu doğrulamaktadır.

Dan 8:4 *Koçun boynuzlarıyla batıya, kuzeye ve güneye saldırdığını gördüm; hiçbir hayvan ona karşı koyamıyordu ve kurbanlarını teslim edecek kimse yoktu; istediğini yaptı ve güçlü oldu.*

4a- Bu ayetin görüntüsü, Pers fetihlerinin onları imparatorluğa, kralların kralının hakimiyetine götüren ardışık aşamalarını göstermektedir.

Batıda : Cyrus 2 – 549 ile – 539 yılları arasında Keldani ve Mısırlılarla ittifak yaptı.

Kuzeyde : Kral Kroisos'un Lidya'sı fethedilir - 546

Öğle vakti : Kyros – 539'dan sonra Med kralı Darius'un yerine geçerek Babil'i fetheder ve daha sonra Pers kralı Kambyzes 2 – 525'te Mısır'ı fetheder.

4b- *ve güçlü oldu*

Bu bölüm 8'de kehanet edilen ilk imparatorluk olan Pers'i yapan imparatorluk *gücüne* ulaştı. Bu , Dan.2 ve Dan.7'nin görümlerindeki 2. ^{imparatorluktu} . Bu güçle Akdeniz'e kadar uzanan Pers İmparatorluğu, Yunanistan'a saldırdı ve onu 490 yılında Maraton'da durdurdu. Savaşlar yeniden başladı.

Dan 8:5 *Yakından baktığımda, batıdan bir teke geldi ve bütün dünyayı, ona dokunmadan, yüz üstü koşturdu; Bu keçinin gözlerinin arasında büyük bir boynuz vardı.*

5a- 21. Ayet keçiyi açıkça tanımlar: *Keçi Javan'ın kralıdır, Gözlerinin arasındaki büyük boynuz ilk kraldır . Javan, öyle Yunanistan'ın eski adı. Zayıf Yunan krallarını görmezden gelen Ruh, vahyini büyük Yunan fatihi Büyük İskender'in üzerine kurar.*

5b- *işte batıdan bir keçi geldi*

Coğrafi işaretler hala verilmektedir. Keçi, coğrafi referans konumu olarak alınan Pers İmparatorluğu ile ilişkili olarak Batı'dan gelmektedir.

5c- *ve Dünya'nın her yerini dokunmadan gezdi*

Mesaj, Dan leoparının dört kuş kanadına benzemektedir. 7:6. On yıl içinde hakimiyetini İndus Nehri'ne kadar genişletecek olan bu genç Makedon kralının fetihlerinin son derece hızlı olduğunun altını çiziyor.

5d- *bu keçinin gözleri arasında büyük bir boynuz vardı*

Kimliği 21. ayette verilmektedir: *Gözleri arasındaki büyük boynuz birinci kraldır. Bu kral Büyük İskender'dir (– 543 – 523). Ruh ona muhteşem bir efsanevi hayvan olan Tekboynuz görünümünü verir. Böylelikle, dine uygulanan masalları icat eden ve ruhu, aldatıcı Hıristiyan Batı'da günümüze kadar yüzyıllar boyunca uzanan bir Yunan toplumunun tükenmez verimli hayal gücünü kınamaktadır. Bu, günahın bir yönüdür ve bu , yıllık kutsal "kefaret günü" töreninde günah rolünü oynayan hayvan olan keçi imgesiyle de doğrulanır . Mesih İsa'nın ilahi mükemmelliğiyle gerçekleştirilen çarmıha gerilmesi, ondan sonra bu törene son vermek zorunda kaldı... zorla, tapınağın ve Yahudi ulusunun 70 yılında Romalılar tarafından yok edilmesi yoluyla.*

Dan 8:6 *Irmağın önünde durduğunu gördüğüm boynuzlu koçun yanına geldi ve bütün öfkesiyle onun üzerine koştu.*

6a- Büyük İskender, kralı Darius olan Perslere saldırır. 3. Darius İssus'ta yenilir ve – 333 yılında yayını, kalkanını, pelerinini, karısını ve varisini geride bırakarak kaçır. Daha sonra büyüklerinden ikisi tarafından öldürülecek.

6b- *ve tüm öfkesiyle ona doğru koştu*

Bu **öfke** tarihsel olarak haklıdır. Bundan önce Darius ve İskender arasındaki şu fikir alışverişi gerçekleşti: "İskender, Darius'la tanışmadan önce, Pers kralı ona kral ve çocuk olarak kendi konumlarını vurgulamayı amaçlayan hediyeler gönderdi - İskender o zamanlar hâlâ genç bir prens, acemi prensti. savaş (şube I, tasma 89). Darius ona bir kurşun, bir kırbaç, bir at freni ve altınla dolu gümüş bir kutu gönderir. Hazineye eşlik eden bir mektupta bu unsurlar açıklanıyor: Top onun bir çocuk gibi oynamaya devam etmesi için, fren ona kendini kontrol etmeyi öğretiyor, kırbaç onu düzeltiyor ve altın da Makedonların ödemesi gereken haraç temsil ediyor. Pers imparatoru.

İskender, elçilerin korkusuna rağmen hiçbir öfke belirtisi göstermiyor. Tam tersine Darius'u inceliğinden dolayı tebrik etmelerini ister. Darius, geleceği bildiğini söylüyor, İskender'e gelecekte dünyayı fethedeceğini temsil eden bir top verdiği için, fren herkesin ona boyun eğeceği anlamına geliyor, kırbaç ise ona karşı durmaya cesaret edenleri cezalandırmak için olacak ve altın, tüm tebaasından alacağı haraçları gösteriyor." Peygamberlik detayı: İskender'in bir atı vardı ve ona, büyütücü bir önekle birlikte "kafa" anlamına gelen "Bucephalus" adını vermişti. Tüm savaşlarında elinde silahla ordusunun "başında" olacak. Ve o,

“on yıl” boyunca kehanetin kapsadığı dünyanın yönetici “başı” olacak. Kötü şöhreti Yunan kültürünü ve onu damgalayan **günahı** teşvik edecek .

Dan 8:7 *Onun koça yaklaştığını ve ona kızdığını gördüm; koça vurup iki boynuzunu kırdı; ama koç ona karşı koyacak gücü bulamıyordu; onu yere fırlatıp çiğnedi; koçu kurtaracak kimse yoktu.*

7a- Büyük İskender'in başlattığı savaş: – 333 yılında İssus'ta Pers orduları yenildi.

Dan 8:8 *Keçi çok güçlendi; ama güçlendiğinde büyük boynuzu kırıldı. Onun yerine, göğün dört rüzgârına doğru dört büyük boynuz yükseldi.*

8a- *büyük boynuzu kırıldı*

323 yılında Babil'de genç kral (- 356 - 323) 32 yaşında varissiz olarak öldü.

8b- *Göğün dört rüzgârında onun yerine dört büyük boynuz yükseldi.*

Ölen kralın yerine geçenler onun generalleriydi: diadochiler. İskender öldüğünde on kişiydiler ve 20 yıl boyunca kendi aralarında savaştılar, öyle ki 20 yılın sonunda yalnızca dört kişi hayatta kaldı. Her biri hakim olduğu ülkede bir kraliyet hanedanı kurdu. En büyüğü Nikator olarak bilinen Seleukos'tur, Suriye krallığına hükmeden “Seleukos” hanedanını kurmuştur. İkincisi Ptolemaios Lagos, Mısır'da hüküm süren “Lagid” hanedanını kurmuştur. Üçüncüsü Yunanistan'da hüküm süren Cassandros, dördüncüsü ise Trakya'da hüküm süren Lysimachus'tur (Latince adı).

Coğrafyaya dayalı kehanet mesajı devam ediyor. Göklerin dört rüzgârının dört ana yönü, söz konusu savaşçıların ülkelerinin kimliğini doğrulamaktadır.

Roma'nın dönüşü, küçük boynuz

Dan 8:9 *Bunlardan birinden küçük bir boynuz çıktı ; güneye, doğuya ve en güzel ülkeye doğru çok büyüyordu.*

9a- Bu ayetin yönü, ileride hakim bir imparatorluğa dönüşecek olan bir krallığın uzantılarını anlatmaktadır. Ancak önceki derslerde ve dünya tarihinde Yunanistan'ın halefi krallığı Roma'dır. Bu tanımlama, açıkça belirtilen daha kısa Medyan boynuzu için yapılanın aksine, bu seferki “küçük boynuz” ifadesiyle daha da doğrulanmaktadır. Bu, bu “küçük boynuzun” bu bağlamda büyüyen cumhuriyetçi Roma'yı simgelediğini söylememize olanak sağlıyor . Çünkü dünyanın polisi olarak doğuya doğru müdahale ediyor, çoğu zaman muhalifler arasındaki yerel bir anlaşmazlığın çözümü için çağrıldığı için. Ve aşağıdaki görüntüyü haklı çıkaran kesin sebep budur.

9b- *Birinden küçük bir boynuz çıktı*

Önceki hakim Yunanistan'dı ve İsrail'in bulunduğu bu doğu bölgeye Roma hakim olmaya Yunanistan'dan geliyor; Yunanistan dört boynuzdan biri.

9c- *güneye, doğuya ve ülkelerin en güzeline doğru genişliyor.*

Roma'nın büyümesi coğrafi konumundan önce **güneye doğru başlar** . Tarih bunu doğruluyor ; Roma - 250 civarında Kartaca'ya, günümüz Tunus'una karşı Pön Savaşlarına giriyor.

Aşağıdaki genişleme aşaması **doğuya doğru dört boynuzdan birine** müdahale edilerek gerçekleşir : Yunanistan, yaklaşık – 200. Aetolian Yunan birliği tarafından Achaean birliğine (Aetolia, Achaia'ya karşı) karşı onu

desteklemek için oraya çağrıldı. Yunan topraklarına gelen Roma ordusu burayı asla terk etmeyecek ve – 160'tan itibaren Yunanistan'ın tamamı bir Roma kolonisi haline gelecekti.

Roma, Yunanistan'dan Filistin'e ve 63 yılında General Pompey'in orduları tarafından fethedilen Roma eyaleti haline gelecek Yahudiye'ye ayak basarak genişlemesine devam edecek. Ruh'un şu güzel ifadeyle işaret ettiği Yahudiye'dir: **Ülkelerin en güzeli** , Dan.11:16 ve 42 ile Ezé.20:6 ve 15'te geçen ifade.

Hipotez doğrulandı, “ küçük boynuz ” Roma'ydı

Bu sefer şüpheye artık izin verilmiyor, Dan'in papalık rejiminin maskesi düşüyor.⁷ Böylece gereksiz yüzyılları atlayarak Ruh bizi imparatorlar tarafından terk edilen Roma'nın dinsel bir biçimde egemenliğini yeniden başlattığı trajik saate götürüyor. Aşağıdaki 10. ayette yer alan sembollerin ortaya koyduğu eylemleri Hıristiyan görünümüne atfediyor. Bunlar Dan'ın " **farklı** " kralının eylemleridir.⁷ .

İmparatorluk Roması, ardından Papalık Roması azizlere zulmediyor Bu tek ayet için birbirini takip eden iki okuma

Dan 8:10 *Göklerdeki orduya yükseldi, o ordunun bir kısmını ve yıldızların bir kısmını yeryüzüne indirip onları ayaklar altına aldı.*

10a- *Cennetin ordusuna yükseldi*

kadın " diyerek , Roma'nın kimliğini hedef olarak tutuyor; uzantılarının kronolojik sırasına göre, Vahiy 17:10'da ima ettiği çeşitli yönetim biçimlerinden sonra Roma, Roma'nın hükümdarlığı döneminde imparatorluğa ulaştı. Augustus olarak bilinen Roma imparatoru Octavianus. Ve onun zamanında İsa Mesih, Yusuf'un genç karısı Meryem'in henüz bakire olmayan bedeninde Ruh'tan doğdu; her ikisi de Kral Davud'un soyundan gelmeleri nedeniyle seçilmiştir. Ölümünden sonra, ilan ettiği gibi kendisi tarafından diriltilen İsa, dünya çapında seçilmiş insanlar yaratmak için kurtuluşun müjdesini (İncil) duyurma görevini havarilerine ve öğrencilerine emanet etti. Bu sıralarda Roma uysallıkla ve Hıristiyan pasifizmiyle karşı karşıyaydı; o kasap rolünde, İsa'nın öğrencileri ise kesilen kuzuların rolünde. Dökülen şehit kanları pahasına Hıristiyan inancı tüm dünyaya, özellikle de imparatorluğun başkenti Roma'ya yayıldı. İmparatorluk Roma'sına zulmeden Hıristiyanlara karşı ayaklanıyor. Bu 10. ayette Roma'nın iki eylemi örtüşmektedir. Birincisi imparatorlukla, ikincisi ise papalıkla ilgilidir.

İmparatorluk rejiminde kendisine aktarılan eylemleri zaten ona atfedebiliriz:

Cennetin ordusuna yükseldi : Hıristiyanlarla yüzleşti. *Cennetle silahlanmış* bu sembolik ifadenin arkasında , İsa'nın zaten sadık olanlarını isimlendirdiği Hıristiyan Seçilmiş kişi vardır: *Cennetin Krallığının vatandaşları* . Ayrıca Dan.12:3, gerçek *azizleri* , aynı zamanda *Yaratılış 15:5*'teki İbrahim'in *tohumu olan yıldızlarla karşılaştırır*. İlk bakışta, Tanrı'nın oğullarını ve kızlarını şehit etmeye cesaret etmek, pagan Roma için zaten kibirli bir eylem ve değersiz ve haksız bir yüceltme anlamına gelir . İkinci okumada, Roma Piskoposunun 538'den itibaren İsa Mesih'in Seçilmiş Kişisi'ni papa olarak yönetme iddiası da kibirli bir eylemdir ve daha da değersiz ve haksız bir yüceltmedir .

Bu ordunun bir kısmının ve yıldızların yere düşmesine neden oldu ve onları ayaklar altına aldı : Arenalarında halkın dikkatini dağıtmak için onlara zulmetti ve onları öldürdü. Zulüm yapanlar çoğunlukla Nero, Domitianus ve 303 ile 313 yılları arasındaki son resmi zalim olan Diocletianus'tur. İlk okumada, bu dramatik dönem Apo.2'de " *Efes* " sembolik isimleri altında anlatılır , John'un "Efes" adlı ilahi Vahiy'i aldığı dönem. Kıyamet" ve " *İzmir* ". Papalık Roma'sına atfedilen ikinci okumada, bu eylemler Apo.2'de " *Bergamum* " yani bozulan ittifak veya zina ve "Thyatira" yani iğrençlikler ve ölüm dönemleri altında yer almaktadır. Ruh, *onları ayaklar altına aldığını* söyleyerek , her iki Roma'ya da aynı türden kana susamış eylemler atfediyor. *Çiğnenmek* fiili ve *ayaklar altında çiğnenmek* ifadesi Dan.7:19'da pagan Roma'ya atfedilmektedir. Ancak 13. ayetteki: *Kutsallık ve ordu ne zamana kadar ayaklar altında çiğnenecek* ? Bu eylem Hıristiyanlık döneminde gerçekleştirildi ve bu nedenle bunu papalık Roma'sına ve onun monarşik desteklerine atfetmeliyiz; tarih bunu doğruluyor. Yine de önemli bir farklılığa değinelim. Pagan Roma, İsa Mesih'in azizlerini yalnızca kelimenin tam anlamıyla *yere düşürürken* , papalık Roması, sahte dini öğretileri aracılığıyla, onları sırasıyla kelimenin tam anlamıyla zulmetmeden önce ruhsal olarak *yere düşürüyor* .

on yıllık " dönemini oluşturan fermanıyla Hıristiyanlara yönelik zulümlere son veren İmparator I. Konstantin'in gelişine kadar zaman zaman barış değişimleriyle devam etti. Vahiy 2:8'deki " *İzmir* " dönemini karakterize eden zulümler . Bu barış sayesinde Hıristiyan inancı hiçbir şey kazanamayacak, Tanrı ise çok şey kaybedecektir. Çünkü zulüm engeli olmadan, din değiştirmemiş kişilerin bu yeni inanca bağlılıkları imparatorluğun her yerinde, özellikle de şehitlerin kanının en çok aktığı Roma'da bol miktarda bulunuyor ve çoğalıyor.

Dolayısıyla bu ayetin ikinci okunuşunun başlangıcını bu zamana bağlayabiliriz. 321 yılında haftalık dinlenme gününün değiştirilmesini emreden bir ferman yayımlayan İmparator Konstantin'in emirlerine uyararak Roma'nın Hıristiyan olduğu yer : yedinci gün Şabat'ın yerini haftanın ilk günü alır; O zamanlar paganlar tarafından " saygıdeğer fethedilmemiş güneş " tanrısına tapınmaya adanmıştı . Bu eylem *içki* içmek kadar ciddi *tapınağın altın kapları* , ama bu sefer Tanrı tepki vermeyecek, son yargı saati yeterli olacak. Yeni dinlenme günüyle birlikte Roma, Hıristiyan doktrinini tüm imparatorluğa yayacak ve yerel otoritesi olan Roma piskoposu, 533'te Bizans İmparatoru'nun papalık unvanının kendisine verdiği kararnameyle yüksek rütbeye ulaşana kadar prestij ve destek kazanacak. imparator Justinianus ¹ İlk hüküm süren papa Vigilius, düşman Ostrogotların sınır dışı edilmesinden sonra, Roma'da, Caelius Dağı'nda inşa edilen Lateran Sarayı'nda papalık koltuğuna oturdu. 538 tarihi ve ilk papanın gelişi, aşağıdaki 11. ayette açıklanan eylemlerin tamamlandığını gösterir. Ancak bu aynı zamanda papaların 1260 günlük saltanatının ve onları ilgilendiren ve Dan.7'de açıklanan her şeyin başlangıcıdır. Azizlerin bir kez daha *ayaklar altında çiğnendiği* , *devam eden bir saltanat* , ama bu sefer Roma papalığının dini hakimiyeti ve onun sivil destekçileri, hükümdarlar ve onun zirvesi tarafından... İsa adına.

538'de kurulan papalığın belirli eylemleri

Dan 8:11 Ordu komutanının huzuruna çıktı, ondan kalıcı ~~kurbanı aldı~~ ve kutsal yerinin temelini ~~yıktı~~.

11a- *Ordunun başına yükseldi*

Efesliler 5:23'e göre ordunun bu lideri mantıksal ve Kutsal Kitap'a göre İsa Mesih'tir: çünkü Mesih, *onun bedeni olan ve kendisinin de parçası olduğu **Kilise'nin başı olduğu gibi**, koca da karısının başıdır. Kurtarıcı. " O dirildi "* fiili iyi seçilmiştir, çünkü tam olarak 538 yılında papalık yeryüzündeyken İsa göktedir. Gökyüzü ulaşamayacağı yerdedir ama erkekleri yeryüzünde kendisinin yerini alacağına inandırarak *" yükselmiştir "*. İsa'nın gökten insanları şeytanın onlara kurduğu tuzaktan uzak tutma şansı çok azdır. Üstelik onları bu tuzağa ve bu tuzağın tüm lanetlerine bizzat kendisi teslim ederken, bunu neden yapsın ki? Çünkü Dan.7:25'te çok iyi okuduk: *" kutsallar bir süre için (2 kez) bir buçuk kez onun eline teslim edilecektir "*; *değişen zamanlar ve yasa* nedeniyle Tanrı Mesih tarafından kasıtlı olarak kurtarıldılar . 321'de Konstantin tarafından Şabat'la ilgili olarak değiştirilen yasa elbette, ama hepsinden önemlisi, 538'den sonra Roma papazlığı tarafından *değiştirilen yasa* , etkilenen ve saldırıya uğrayan yalnızca Şabat değil, aynı zamanda Roma'da yeniden işlenen tüm yasadır. versiyon.

11b- ondan *sürekli fedakarlığı aldı*

Orijinal İbranice metinde kurban kelimesinin bulunmadığına dikkat çekiyorum. Bununla birlikte, onun varlığı eski ittifakın bağlamını akla getiriyor ancak az önce gösterdiğim gibi durum böyle değil. Yeni antlaşma uyarınca, *kurban ve sunu sona erdi*; Dan.9:27'de sözü edilen *haftanın ortasında* Mesih'in ölümü , bu ayinleri işe yaramaz hale getirdi. Bununla birlikte, eski antlaşmadan geriye bir şey kalmıştı: başkâhinin hizmeti ve insanların günahları için şefaatchi olması, aynı zamanda İsa'nın dirilişinden bu yana sadece kanıyla satın alınan seçilmişleri lehine gerçekleştirdiği göksel hizmet hakkında kehanetlerde bulunması. Mesih cennete döndü, ondan alınacak ne kaldı? Onun rahiplik işlevi, seçilmişlerinin günahlarını bağışlayan şefaatchi olma özel rolüdür. Gerçekte, 538'den bu yana, yeryüzünde, Roma'da, Mesih Kilisesi'nin bir liderinin kurulması, İsa'nın göksel hizmetini boş ve işe yaramaz hale getirdi. Artık dualar O'nun aracılığıyla geçmiyor ve günahkarlar, günahlarının ve Tanrı'ya karşı olan suçlarının taşıyıcısı olarak kalıyor. İbraniler 7:23 şu sözlerle bu analizi doğruluyor: *" Fakat o, sonsuza kadar kalacağı için devredilemez bir rahipliğe sahiptir ."* Yeryüzündeki hükümdarın değişmesi, Mesih'siz bu Hıristiyanlığın doğurduğu iğrenç meyveleri haklı çıkarıyor; Tanrı'nın Daniel'e peygamberlik ettiği meyveler. Hıristiyanlar neden bu korkunç lanete maruz kaldı? Aşağıdaki 12. ayet bunun cevabını verecektir: *Günah yüzünden .*

Henüz gerçekleştirilen sürekliliğin belirlenmesi, Dan.12:11 ve 12'de önerilecek olan 1290 ve 1335 gün-yıl süreleri kullanılarak yapılacak hesaplamalara temel oluşturacaktır; yerleşik temel, *daimi rahipliğin* dünyevi papalık lideri tarafından çalındığı 538 tarihidir .

11c- *ve mabedinin temelini oluşturan yeri yerle bir etti*

Yeni antlaşmanın bağlamı nedeniyle, "yer" ile çevrilen İbranice "mecon" sözcüğünün olası iki anlamı arasında, onun "temel" çevirisini de aynı derecede

meşru ve kehanetin hedeflediği Hıristiyan çağının bağlamına daha iyi uyarlanmış olarak tuttum. .

kutsallığın sıklıkla tartışıldığı ve kafa karıştırıcı olan Daniel kitabının inceliklerini gözlerinizi açar . Ancak *mabedde* yapılan eylemi işaret eden fiile bağlı olarak aldanmamak mümkündür .

Burada Dan.7:11'de: onun temeli papalık tarafından *yıkılmıştır* .

Dan.11:30'da: Yahudilere zulmeden Yunan kralı Antiochos 4 Epiphanes - 168'de ona *hakaret edilir* .

~~kutsallık~~ meselesi değil , *kutsallık* meselesidir . İbranice "qodesh" kelimesi, en yaygın versiyonların tüm çevirilerinde sistematik olarak yanlış tercüme edilmektedir. Ancak orijinal İbranice metin, orijinal gerçeğe tanıklık etmek için değişmeden kalıyor.

Sığınak " teriminin yalnızca Tanrı'nın bizzat bulunduğu yeri ifade ettiğini bilmelisiniz . İsa dirilip göğe döndüğü için artık yeryüzünde herhangi bir *tapınak* kalmadı . Bu nedenle, *O'nun mabedinin temelini altüst etmek*, kurtuluşun tüm koşullarını gösteren göksel hizmetini ilgilendiren doktrinsel temelleri baltalamak anlamına gelir. Gerçekten de, vaftiz edildikten sonra çağrılan kişi, imanını yaptıklarına göre yargılayan ve kurbanlığı adına günahlarını bağışlamayı kabul edip etmemeyi kabul eden İsa Mesih'in onayından yararlanabilmelidir. Vaftiz, Tanrı'nın adil yargısı altında yaşanan bir deneyimin sonunu değil, başlangıcını işaret eder. Bu, yeryüzündeki seçilmiş kişi ile onun gökteki şefaatchisi arasındaki doğrudan ilişki kesintiye uğradığında, kurtuluşun artık mümkün olmadığı ve kutsal antlaşmanın bozulduğu anlamına gelir. Bu, 7 Mart 321 ve İsa Mesih'in *daimi rahipliğinin* papa tarafından onun yararına kaldırıldığı 538 yılından bu yana aldatılmış ve baştan çıkarılmış insan kitleleri tarafından göz ardı edilen korkunç bir manevi dramadır . *Birinin mabedinin temelini altüst etmesi* aynı zamanda Seçilmişlerin temelini veya temelini temsil eden 12 havariye, manevi eve, ilahi kanuna karşı günahı meşrulaştıran ve yasallaştıran sahte bir Hıristiyan doktrini atfetmek anlamına da gelir; hiçbir elçinin yapmayacağı şey.

Dan 8:12 *Ve ordu günah yüzünden sürekli kurbanla teslim oldu; boynuz gerçeği yerle bir etti ve girişiminde başarılı oldu.*

12a- *Ordu sürekli kurbanla teslim edildi*

Daha sembolik bir dille ifade edersek bu ifade Dan.7:25 ile aynı anlama gelir: *ordu teslim edildi ...* Ama burada Ruh *sürekli olarak ekler*

12b - *günah yüzünden*

Ya 1.Yuhanna 3:4'e göre, yasanın çiğnenmesi nedeniyle Dan.7:25'te *değişti* . Yuhanna şunu söyledi ve yazdı: *Günah işleyen kişi yasayı çiğner ve günah yasanın ihlalidir* . Bu ihlalin tarihi 7 Mart 321'e kadar uzanır ve öncelikle Tanrı'nın kutsal Şabatı'nın terk edilmesiyle ilgilidir; Şabat , dünyanın yaratılışından bu yana, eşsiz ve daimi “ *yedinci günde* ” *onun tarafından kutsanmıştır* .

12c- *korna gerçeği yerle bir etti*

Gerçek hâlâ Mezmur 119:142-151'e göre yasayı belirten manevi bir kelimedir: *Yasanız gerçektir...tüm emirleriniz gerçektir* .

12d- *ve çabalarında başarılı oluyor*

Eğer Yaratıcı Tanrı'nın Ruhu bunu önceden bildirmişse, o zaman bu aldatmacayı, tüm insanlık tarihindeki en büyük manevi sahtekarlığı görmezden gelmenize şaşırmanın; ama aynı zamanda sonuçları açısından en ciddi olanı, Tanrı adına insan ruhunun kaybıdır. 24. ayet şunu teyit ediyor: *Gücü artacak, ama kendi gücüyle değil; inanılmaz bir yıkıma yol açacak, girişimlerinde başarılı olacak , güçlülere ve azizlerin halkını yok edecek.*

Kutsallaştırılmaya Hazırlık

Eski antlaşmanın dinsel ayinleri tarafından verilen derslerde, bu kutsanmaya hazırlık konusu sürekli olarak karşımıza çıkar. Birincisi, kölelik dönemi ile Kenan'a giriş zamanları arasında, Fısıh kutlamaları, Tanrı'nın kendi ulusal toprağı olan İsrail'e, vaat edilen topraklara götüreceğı insanları kutsallaştırmak için gerekliydi. Aslında Kenan'a girişin tamamlanması 40 yıl süren arınma ve kutsallaşma denemesini gerektirdi.

Aynı şekilde, yedinci günde bir günbatımından diğerine işaretlenen Şabat için de önceden bir hazırlık zamanı gerekliydi. Altı günlük dünyevi faaliyetler vücudun yıkanmasını ve kıyafetlerin değiştirilmesini gerektiriyordu; bu şeyler aynı zamanda rahiplere de empoze edildi, böylece hayatı tehlikeye girmeden tapınağın kutsal yerine girip orada ritüel hizmetini yerine getirebilecekti. .

Yedi günlük, 24 saatlik yaratılış haftası, Tanrı'nın yedi bin yıllık kurtuluş planına göre modellenmiştir. Böylece ilk 6 gün, Tanrı'nın seçilmişlerini seçtiğı ilk 6 bin yılı temsil eder. Ve 7. ^{ve} son bin yıl, Tanrı'nın ve onun seçilmişlerinin gökte toplandığı, gerçek ve tam bir dinlenmenin tadını çıkardıkları büyük Şabat'ı oluşturur. Günahkarların hepsi geçici olarak ölmüştür; Rev.20'de açıklanan "bin yıllık" bu dönem boyunca nüfusun azaldığı bir dünyada yalnız kalan Şeytan hariç. "Cennete" girmeden önce seçilmişlerin arınması ve kutsanması gerekir. Arınma, Mesih'in gönüllü kurbanına olan inanca dayanır, ancak kutsallaştırma vaftizden sonra onun yardımıyla elde edilir, çünkü arınma bir inanç ilkesi adına önceden atfedilir veya elde edilir, ancak kutsallaştırılma onun bütünüyle gerçekte elde edilen meyvedir. yaşayan Tanrı İsa Mesih ile olan gerçek işbirliği aracılığıyla seçilmişlerin canı. Günaha direnmek için kendine, kötü doğasına karşı verdiği mücadeleyle elde edilir.

Daniel 9:25 bize, İsa Mesih'in, seçilmişlerinin bir daha günah işlememesini sağlamak için çarmıhta ölmeye geldiğini, çünkü **günaha son vermeye geldiğini öğretecektir** . Şimdi 12. ayette görmüş olduğumuz gibi, Seçilmiş Hıristiyan, günah nedeniyle papalık despotizmine teslim edilmiştir. Bu nedenle, İbraniler'de yazıldığı gibi, *onsuz kimsenin Tanrı'yı göremeyeceğı* kutsallaşmayı elde etmek için arınma gereklidir . 12:14: *Herkesle barışın ve onsuz kimsenin Rab'bi göremeyeceğı kutsallaşmanın peşinde olun* .

İsa Mesih'in ölümünden 2030'daki dönüşüne kadar geçen 2000 yıllık Hristiyan dönemi için uygulanan bu hazırlık ve kutsallaşma zamanı, takip eden 13 ve 14. ayetlerde açıklanacaktır. Adventistlerin orijinal inancının aksine, bu dönem Daniel 7'de anlatılan yargılama dönemi değil, papalık Roma'sının iğrenç öğretisi tarafından meşrulaştırılan asırlardır süren günah mirası nedeniyle gerekli kılınan kutsallaştırma dönemidir. 13. ^{yüzyıldan} itibaren başlatılan Reformasyon çalışmasının,

üç kez kutsal ve mükemmel derecede saf kurtarıcı Tanrı'nın tam anlamıyla talep ettiği arınma ve kutsallaşmayı başaramadığını belirtmek isterim.

Dan 8:13 *Bir azizin konuştuğunu duydum; ve başka bir aziz konuşan kişiye şöyle dedi: Sürekli ~~kurban~~—ve yok edici günahla ilgili görüm ne kadar zamanda gerçekleşecek? Kutsal alan ve ordu daha ne kadar ayaklar altında ezilecek?*

13a- *bir azizin konuştuğunu duydum; ve başka bir aziz konuşan kişiye şunları söyledi:*

Yalnızca gerçek *azizler* Roma'dan miras kalan günahların farkına varırlar. Onları Dan.12'de sunulan görüm sahnesinde tekrar bulacağız.

13b- *Vizyon ne kadar sürede gerçekleşecek?*

Azizler, Roma'nın iğrençliklerinin sonunu işaret edecek bir tarih talep ediyor.

13c- *sürekli fedakarlık üzerine*

Mesih'in *daimi* rahipliğinin yeniden başlayacağını işaret edecek bir tarih isterler .

13d- ve **yıkıcı günah hakkında ?**

Azizler, ihlali Roma'nın yıkımı ve savaşlarla cezalandırılan yedinci gün Şabatının geri dönüşünü işaret edecek bir tarih isterler; Haddi aşanlara bu azap kıyamete kadar devam edecektir.

13.- *Mabet ve ordu daha ne kadar ayaklar altına alınacak?*

, Tanrı'nın seçilmiş azizleri olan kendilerine karşı uygulanan **papalık zulmünün** sonunu işaret edecek bir tarih istiyorlar .

Dan 8:14 *Bana şöyle dedi: İki bin üç yüz akşam ve sabah; o zaman kutsal yer temizlenecek.*

14a- 1991'den beri Allah çalışmamı bu kötü tercüme edilmiş ayet üzerine yönlendirdi. İşte İbranice metnin gerçek çevirisi.

O da bana şöyle dedi: Akşam-sabaha kadar iki bin üç yüz ve haklı olarak kutsallık olacak.

Gördüğümüz gibi 2300 akşam-sabah süresi, bu süre için belirlenecek tarihten itibaren Allah'ın seçtiği seçilmişlerin **kutsanmasına yöneliktir**. O zamana kadar vaftizle elde edilen sonsuz adalet sorgulanır. Baba, Oğul ve Kutsal Ruh olarak üç kez kutsal olan Tanrı'nın talebi, seçilmişlerin artık Şabat'a veya Tanrı'nın ağzından çıkan herhangi bir emre karşı günah işlememesi ihtiyacıyla değişti ve güçlendi. İsa'nın öğrettiği dar kurtuluş yolu böylece yeniden onarılır . *Ve Nuh, Daniel ve Eyüp'te* sunulan seçilmişler modeli, Dan'ın son hükmündeki düşmüş on milyar için seçilmiş milyonu haklı çıkarıyor. 7:10.

Dan 8:15 *Ben Daniel bu görümü görüp anlamaya çalışırken, işte, adama benzeyen biri önümde duruyordu.*

15a- Mantıksal olarak Daniel, görümün anlamını anlamak ister ve bu ona Dan.10:12'de Tanrı'nın haklı bir onayını kazandıracaktır, ancak Tanrı'nın Dan'deki yanıtı gibi dileği hiçbir zaman tam olarak yerine getirilmeyecektir. 12:9 bunu gösteriyor: O şöyle cevap verdi: Git Daniel, çünkü bu sözler **sonun zamanına kadar gizli tutulacak ve mühürlenecek** .

Dan 8:16 *Ulay'ın ortasında bir adamın sesini duydum; diye haykırdı ve şöyle dedi: Cebrail, ona görümü açıkla.*

16a- Ulai'nin ortasındaki İsa Mesih'in görüntüsü, Dan.12'deki görünümde verilen dersi önceden haber veriyor. Mesih'in yakın hizmetkarı olan melek Cebrail, görünümün tamamının anlamını başından itibaren açıklamakla sorumludur. Bu nedenle önümüzdeki ayetlerde bildirilecek ek bilgileri dikkatle takip edelim.

Dan 8:17 *Sonra bulunduğum yere yaklaştı; O yaklaşırken korktum ve yüzüstü düştüm. Bana şöyle dedi: Dikkat et, insanoğlu, çünkü bu görüntü son olacak bir zamanla ilgilidir.*

17a- Göksel varlıkların görülmesi, et insanı üzerinde her zaman bu etkiyi yaratacaktır. Ama O bizi davet ederken dikkatli olalım. İlgili bitiş zamanı tüm vizyonun sonunda başlayacaktır.

Dan 8:18 *Benimle konuşurken hayret içinde kaldım. Bana dokundu ve olduğum yerde durmamı sağladı.*

18a- Bu deneyimde Tanrı, sadık meleklerin gök cisimlerinin saflığına eşit olmayan bedeninin lanetinin altını çiziyor.

Dan 8:19 *Sonra bana dedi: Öfkenin sonunda ne olacağını sana öğreteceğim, çünkü son için belirlenmiş bir zaman var .*

19a- Tanrı'nın gazabının sonu gelecektir, ancak bu gazap, Roma papalık doktrininin mirası olan Hıristiyan itaatsizliğiyle meşrulaştırılmaktadır. Bu nedenle, kehanet edilen bu ilahi gazabın sona ermesi kısmi olacaktır, çünkü bu gazap ancak insanlığın tamamen yok edilmesinden sonra Mesih'in görkemiyle geri dönüşünde gerçek anlamda sona erecektir.

Dan 8:20 *Gördüğün boynuzlu koç Medlerin ve Perslerin krallarıdır.*

20a- Tanrı'nın, seçtiklerine, sunulan sembollerin ardışıklığının ilkesini anlamaları için referans noktaları vermesi meselesidir. Medler ve Persler vahyin başlangıcının tarihsel bağlamını işaretler. Dan.2 ve 7'de ikinci sıradaydılar.

Dan 8:21 *Keçi Yavan'ın kralıdır; gözleri arasındaki büyük boynuz ise ilk kraldır.*

21a- Yunanistan ise ikinci sırayı alıyor; üçüncüsü Dan.2 ve 7'de.

21b- *Gözlerinin arasındaki büyük boynuz birinci kraldır*

Gördüğümüz gibi bu, büyük Yunan fatihi Büyük İskender'le ilgilidir. Kral Darius 3'ün saldırgan ve kavgacı karakterinin simgesi olan büyük boynuzu küçük düşürmesi yanlış, çünkü bu onun krallığına ve hayatına mal olmuştu. Ruh, bu boynuzu alnına değil, gözlerinin arasına yerleştirerek, yalnızca ölümünün duracağını söyleyen doyumsuz fetih arzusunu gösterir. Ancak gözler aynı zamanda kehanet niteliğindeki bir durugörüdür ve doğduğundan beri, bir durugörü sahibi tarafından olağanüstü bir kader ona duyurulmuştur ve o, hayatı boyunca kehanet edilen kaderine inanır.

Dan 8:22 *Bu kırık boynuzun yerine çıkan dört boynuz, bu ulustan doğacak dört krallıktır, ama onlar kadar güçlü olamayacaklar.*

22a- İskender'in halefi olan dört generalin kurduğu dört Yunan hanedanını, başlangıçta oldukları on hanedan arasında 20 yıl süren savaşlardan sonra hâlâ hayatta buluyoruz.

Dan 8:23 *Onların hükümdarlığı sona erdiğinde, günahkârlar yok olduğunda, küstah ve kurnaz bir kral ortaya çıkacak.*

23a- Melek, ara zamanları atlayarak, Hıristiyanlık döneminde papalık Roma'nın hakimiyetini çağırıyor. Bunu yaparak verilen vahyin asıl amacını belirtir. Ancak bu açıklama, ayetin ilk cümlesinde yer alan başka bir öğretiyi de

beraberinde getiriyor: *Onların hakimiyetinin sonunda, günahkarlar yok olacakları zaman.* Papalık rejiminden önce gelen bu tükenmiş günahkarlar kimlerdir? Bunlar, İsa Mesih'i Mesih ve kurtarıcı, kurtarıcı olarak reddeden asi ulusal Yahudilerdir, evet, ancak yalnızca işlenen günahlar için ve yalnızca inançlarının kalitesiyle tanıdığı kişiler lehine. Aslında 70 yılında Roma'nın birlikleri, onlar ve kendi şehirleri Kudüs tarafından *yok edildiler* ve bu, Nebuchadnezzar'ın yönetimi altında - 586'da yapılan yıkımdan sonra ikinci kez oldu. Tanrı, bu eylemle eski ittifakın o zamandan bu yana sona erdiğinin kanıtını verdi. Kudüs'te tapınağın ayrılık perdesinin yukarıdan aşağıya ikiye yırtıldığı İsa Mesih'in ölümü, bu da eylemin bizzat Tanrı'dan geldiğini gösteriyordu.

23b- *küstah ve kurnaz bir kral çıkacak*

Bu, Tanrı'nın, Dan.7:8'e göre *kibri* ve burada *küstahlığıyla karakterize edilen papalık tanımıdır*. O ekler ve *ustadır*. Bu hile, gerçeği perdelemekten ve olmadığımız şeyin görüntüsünü almaktan ibarettir. Bu hile kişinin komşusunu kandırmak için kullanılır; ardı ardına gelen papaların yaptığı da budur.

Dan 8:24 *Gücü artacak, ama kendi gücüyle değil; inanılmaz bir yıkıma yol açacak, girişimlerinde başarılı olacak, güçlülere ve azizlerin halkını yok edecek.*

24a- *Gücü artacak*

Nitekim Dan.7:8'de “ *küçük bir boynuz* ” olarak tanımlanan 20. ayet, ona “ *diğerlerinden daha büyük bir görünüm* ” atfeder.

24b- *ama kendi gücüyle değil*

Burada tarih, hükümdarların silahlı desteği olmasaydı papalık rejiminin var olamayacağını bir kez daha doğruluyor. İlk destek Merovenj hanedanından Frankların kralı Clovis ve ondan sonra Karolenj hanedanı ve son olarak da Capetian hanedanından gelen Fransız monarşisinin desteği nadiren eksik olmuştur. Ve bu desteğin bir bedeli olduğunu da göreceğiz. Bunun bir örneği, Fransız Kralı Louis 16, Kraliçe Marie-Antoinette'in, monarşist saray mensuplarının ve başlıca sorumlu Roma Katolik din adamlarının kafalarının kesilmesi, Fransa'da başkent ve taşra kasabalarında giyotinle, Fransız devrimciler tarafından 1950'ler arasında öldürülmesiyle yapılacaktır. 1793 ve 1794; İnsanlığın hafızasına kandan harflerle yazılan iki “Terör” dönemi. Vahiy 2:22'de bu ilahi ceza şu sözlerle bildirilecektir: *İşte, onu yatağa atacağım ve büyük sıkıntı göndereceğim sahip olmak Onunla zina yapanlar , yaptıklarına tövbe etmedikçe. Onun çocuklarını öldüreceğim ; ve tüm kiliseler, zihinleri ve kalpleri araştıranın benim olduğumu ve herkesi yaptıklarınıza göre ödüllendireceğimi bilecekler.*

24c- *inanılmaz hasara yol açacak*

Yeryüzünde kimse onları sayamaz ama göklerde tam sayısını Allah bilir ve kıyametin cezasının verildiği saatte, en küçüğünden en kötüsüne kadar hepsinin kefareti, yazarları tarafından kefarete edilecektir.

24d- *taahhütlerinde başarılı olacak*

Tanrı, kurtuluşun İsa Mesih tarafından kazanıldığını iddia eden halkının işlediği günahı cezalandırmak için ona bu rolü verdiğinde, nasıl başarılı olamazdı?

24.- *Güçlülere ve azizlerin halkını yok edecek*

Papalık, kendilerini Tanrı'nın yeryüzündeki temsilcisi gibi göstererek ve onları cennete girişlerini kapatacak şekilde aforoz edilmekle tehdit ederek, batı dünyasının büyüklerinin ve hükümdarlarının, hatta daha da önemlisi küçük,

zengin ve fakirlerin teslimiyetini sağlar. ama hepsi inançsızlıkları ve ilahi hakikatlere ilgisizlikleri nedeniyle cahildir.

1170 yılında Peter Valdo'dan bu yana başlatılan Reformasyon döneminin başlangıcından bu yana, papalık rejimi, Tanrı'nın sadık hizmetkarlarına, her zaman barışçıl ve barışçıl olan tek gerçek azizlere, mahkemeler tarafından desteklenen canı Katolik birliklerine karşı kışkırtarak öfkeyle tepki gösterdi. sahte kutsallığının sorgulanması. Böylece azizlere ve diğerlerine korkunç işkenceler yapılması emrini veren, hepsi Tanrı'ya ve Roma'ya karşı sapkınlıkla suçlanan kukuletalı yargıçların tümü, Dan.7'de önceden bildirilen nihai hüküm saatinde, gerçek Tanrı'nın önünde yaptıklarının hesabını vermek zorunda kalacaklar: 9 ve Rev.20:9 ila 15.

Dan 8:25 *Bolluğu ve başarılı yöntemleri nedeniyle yüreğinde kibir olacak, barış içinde yaşayan birçok kişiyi yok edecek, önderlerin şefine karşı kendini yüceltecek; ama hiçbir el çabası gerektirmeden kırılacaktır.*

25a- *Zenginliğinden ve hilelerinin başarısından dolayı*

Bu *refah*, ayetin onun hilelerine bağladığı zenginliğine işaret etmektedir . Aslında, küçük ve zayıf olduğumuzda, Vahiy 18:12 ve 13'te listelenen her türlü zenginliği, parayı ve zenginliği elde etmek için *hile* yapmalıyız .

25b- *Kalbinde kibir olur*

Bu, Kral Nebukadnessar'ın Dan.4'teki deneyiminden ve daha trajik olanı torunu Belşatsar'ın Dan.5'teki deneyiminden alınan derse rağmen.

25c- *barış içinde yaşayan birçok insanı yok edecek*

Barışçıl karakter, gerçek Hıristiyanlığın bir meyvesidir, ancak yalnızca 1843'e kadar. Çünkü bu tarihten önce ve esas olarak Fransız Devrimi'nin sonuna kadar, 1260 yıllık papalık saltanatının sonuna kadar, Dan.7:25'te, sahte inanç kehanetinde bulunulmuştu. vahşete saldıran veya vahşete tepki veren vahşetle karakterize edilir. Sadece bu zamanlarda nezaket ve barış fark yaratır. İsa'nın koyduğu kurallar havariyel çağlardan beri değişmemiştir; seçilen kişi kurban edilmeyi kabul eden bir koyundur, asla bir kasap değildir.

25d- *ve şeflere karşı ayaklanacak*

Bu kesinlik sayesinde şüpheye artık izin verilmiyor. 11 ve 12. ayetlerde adı geçen lider, gerçekten de Vahiy 19 : 16'da geri dönüşünün görkemiyle ortaya çıkan *kralların Kralı ve rablerin Rabbi İsa Mesih'tir. Ve meşru daimi rahiplik, Roma papalığı tarafından* ondan alındı .

Dan 8:26 *Bahsedilen akşam ve sabah görümü doğrudur. Kendi açınızdan bu vizyonu gizli tutun, çünkü uzak zamanlarla ilgilidir.*

26a- *Söz konusu akşam ve sabahların görüntüsü de doğrudur.*

Melek, 14. ayetteki “2300 akşam-sabah” kehanetinin ilahi kökenine tanıklık eder. Bu nedenle son olarak, zamanı geldiğinde İsa Mesih'in seçilmiş azizleri tarafından aydınlatılması ve anlaşılması gereken bu muammaya dikkat çeker. bunu yapmak için geldi.

26b- *Siz de bu vizyonu gizli tutun, çünkü uzak zamanlarla ilgilidir.*

Nitekim Daniel dönemi ile bizim zamanımız arasında yaklaşık 26 asır geçmiştir. Ve böylece kendimizi bu gizemin aydınlatılması gereken ***sonun zamanında*** buluyoruz ; bu iş yapılacak, ancak önerilen hesaplamaların

gerçekleştirilmesi için temel anahtarı sağlayacak olan Dan.9'un incelenmesinden önce değil.

Dan 8:27 *Ben Daniel günlerce bitkin ve hastaydım; sonra kalkıp kralın işleriyle ilgilendim. Bu görüntü karşısında hayrete düştüm ve kimsenin bundan haberi yoktu.*

27a- Daniel'in sağlığını ilgilendiren bu detay kişisel bir şey değildir. Bu bize, kehanet edilen 2300 akşam-sabah hakkında Tanrı'dan bilgi almanın son derece önemli olduğunu tercüme eder; çünkü hastalık ölüme yol açabileceği gibi, bilmecenin cehaleti de son zamanda yaşayacak olan son Hıristiyanları **sonsuz ruhsal ölüme mahkûm edecektir** .

Daniel 9

Dan 9:1 *Med soyundan Ahasuerus oğlu Darius'un Kildani krallığının kralı olduğu birinci yılında,*

1a- Daniel'in görgü tanıklarının inkar edilemez ifadesine göre, Dan Kralı Darius'un 5:30 Med ırkından Ahasuerus'un oğlu olduğunu öğreniyoruz; Pers kralı Cyrus 2 bu nedenle henüz onun yerini almadı. Saltanatının ilk yılı Babil'i fethettiği ve Keldanilerin elinden aldığı yıldır.

Dan 9:2 *Ben Daniel, saltanatının ilk yılında kitaplara bakarak, Rab'bin peygamber Yerehya'ya söylediği yıl sayısına göre Yeruslaim'in yıkıntıları için yetmiş yıl geçmesi gerektiğini gördüm.*

2a- Daniel, peygamber Yerehya'nın peygamberlik yazılarından bahsediyor. Allah'ın kullarını bakışları altında birleştiren iman ve tevekkülün güzel bir örneğini bizlere vermektedir. Böylece 1 Korintliler 14:32'deki şu sözleri doğruluyor: *Peygamberlerin ruhları peygamberlere tabidir* . Daniel, İbrani halkının sınır dışı edileceği kehanetinde bulunulan 70 yılın büyük bir kısmını Babil'de yaşadı. Aynı zamanda kendisine göre oldukça yakın olması gereken İsrail'e dönüş konusuyla da ilgileniyor. Tanrı'dan yanıt alabilmek için inceleyeceğimiz muhteşem bir duaya sesleniyor.

Bir azizin imanının örnek duası

Daniel'in bu 9. bölümünün ilk dersi, Tanrı'nın neden bunun Daniel kitabının bu bölümünde görünmesini istediğini anlamaktır.

Dan.8:23'te, *tükenmiş günahkarların peygamberlik duyurusu aracılığıyla* , Daniel'in kendi kitabında itiraf etmeye gittiği tüm o şeyler nedeniyle, İsrail ulusunun Yahudilerinin, Romalılar tarafından 70 yılında bir kez daha mahkûm edilip ateşle yok edildikleri doğrulandı. namaz. Şimdi, İbrahim'den, kendisi de Yahudi olan İsa Mesih'in 12 havarisine ve öğrencilerine kadar yaşayan Tanrı ile

yapılan ilk ittifakta sunulan bu İsrail kimdi? Tüm insanlığın sadece bir örneği, çünkü Adem'den bu yana erkekler, çok açıktan çok koyuya kadar değişen ten renkleri dışında aynıydı. Ancak ırkları, etnik kökenleri, babadan anneden oğullara ve kızlara genetik olarak aktarılan şeyler ne olursa olsun, zihinsel davranışları aynıdır. Papatyanın yapraklarını sıyırma prensibine göre, "Seni biraz, çok, tutkuyla, delice, hiç sevmiyorum" ilkesine göre insanlar, her şeyin yaratıcısı yaşayan Tanrı'ya karşı, onun varlığını keşfettiğinde bu duygu yelpazesini yeniden üretirler. varoluş. Ayrıca Yüce Hakim, kendisinden olduğunu iddia edenlerin arasında, kendisini seven ve ona itaat eden müminleri, sevdiğini iddia edip itaat etmeyenleri, dinini kayıtsızca yaşayanları, yine de dinini kayıtsızca yaşayanları görmektedir. katı ve sert kalpleri onları fanatik yapar ve aşırıya kaçarlar, çelişkilere ve hatta kınamalara dayanamazlar ve dayanılmaz rakiplerinin öldürülmesini desteklerler. Bu davranışlar, Dünya gezegeninin her yerindeki erkekler arasında ve eşit olmayan tüm dinlerde hala bulunduğu gibi, Yahudiler arasında da bulunmuştur.

Daniel'in duası sizi sorgulamaya geliyor, bu davranışlardan hangisinde kendinizi tanıyorsunuz? Eğer bu, Allah'ı seven ve ona itaat eden birinin sadakatının kanıtı değilse, iman anlayışınızı sorgulayın; Tövbe edin ve Daniel'in yapacağı gibi Tanrı'ya samimi ve gerçek bir tövbe meyvesi verin.

Bu duanın bu 9. bölümde yer almasının ikinci nedeni, İsrail'in 70 yılında Romalılar tarafından son yok edilmesinin nedeninin burada ele alınması ve geliştirilmesidir: Mesih'in insanoğlunun dünyasına ilk gelişi . Ve tek kusuru, kendilerini mahkûm eden işlerinin mükemmelliği olan bu Mesih'i reddeden din önderleri, tamamı çürütülmüş ve gerçeklerle çelişen iftira niteliğindeki suçlamalarla halkı ona karşı ayaklandırdılar. Böylece son suçlamalarını ilahi bir gerçeğe dayandırdılar ve onu, yani bir insanı, Tanrı'nın Oğlu olduğunu iddia etmekle suçladılar. Bu dini liderlerin ruhları, haklı bir öfke zamanında kendilerini tüketen yanar bir ocağın kömürü gibi kapkaraydı. Ancak Yahudilerin en büyük hatası onu öldürmeleri değil, ilahi dirilişinden sonra onu tanıyamamalarıydı. On iki havarisinin gerçekleştirdiği mucizeler ve iyi işler karşısında, kendi zamanındaki Firavun gibi sertleştiler ve bu kez Romalılara başvurmadan, kendilerini taşıdıkları sadık diyakoz Stephen'ı öldürterek buna tanıklık ettiler.

Bu duanın üçüncü nedeni ise, Allah'la ilişkide yaşanan uzun bir deneyimin sonunda hüznün verici son bir gözlem rolünü üstlenmesidir ; Yahudi ittifakının insanlığın geri kalanına bıraktığı bir tanıklık, bir tür vasiyet. Çünkü Tanrı'nın hazırladığı gösteri, Babil'e bu sürgün sırasında sona eriyor. Yahudilerin kendi ulusal topraklarına geri dönecekleri ve bir süreliğine Tanrı'ya saygı duyulacağı ve itaat edileceği doğrudur, ancak sadakat hızla ortadan kalkacaktır, o kadar ki hayatta kalmaları ancak ilk imana dayanan son inanç sınavıyla haklı gösterilebilir. Mesih gelecek, çünkü o İsrail'in oğlu, Yahudiler arasında bir Yahudi olmalı.

Bu duanın dördüncü sebebi ise, 7 Mart 321 tarihinde Şabat'ın terk edilmesinden günümüze kadar geçen sürede, dile getirilen ve itiraf edilen kusurların tamamının Hıristiyanlar tarafından kendi dönemlerinde tamamlanıp yenilenmiş olmasıdır . 1873'ten bu yana ve bireysel olarak 1844'ten

bu yana kutsanan son resmi kurum, İsa'nın 1994'te kusmasından bu yana zamanın lanetinden kurtulamadı. Daniel'in son bölümlerinin ve Vahiy kitabının incelenmesi, bu tarihleri ve son gizemleri açıklayacaktır.

Şimdi Daniel'in Yüce Tanrı ile konuşmasını dikkatle dinleyelim.

Dan 9:3 *Dua etmek, yalvarmak, oruç tutmak, çul ve kül almak için yüziümü Rab Tanrı'ya çevirdim.*

3a- Daniel artık yaşlanmıştır ama imanı zayıflamamaktadır ve Tanrı ile bağlantısı korunmuş, beslenmekte ve sürdürülmektedir. Onun için kalbinin son derece samimi olması, orucun, çulun ve *küllerin* gerçek manaları vardır. Bu uygulamalar kişinin Tanrı tarafından duyulma ve bahşedilme arzusunun gücünü gösterir. Oruç, yemek yemenin lezzetine kıyasla Allah'ın verdiği cevaba verilen üstünlüğü gösterir. Bu yaklaşımda, intihar edecek kadar ileri gitmeden, Tanrı'ya artık senin cevabın olmadan yaşamak istemediğimi söyleme fikri var.

Dan 9:4 *Tanrım RAB'be dua ettim ve ona şunu itiraf ettim: Rab, büyük ve heybetli Tanrı, antlaşmanı tutar, seni sevenlere, emirlerini yerine getirenlere merhamet eder.*

4a- *Tanrım, büyük ve muhteşem Tanrı*

İsrail Babil'de sürgündedir ve Tanrı'nın büyük ve muhteşem olduğunu öğrenmek için para ödemiştir.

4b- *sen, antlaşmana uyan, seni sevenlere ve emirlerini yerine getirenlere merhamet eden!*

Daniel, argümanlarını Tanrı'nın on emrinden ikincisinin metninden çıkardığı için Tanrı'yı tanıdığını gösteriyor; zavallı Katolikler yüzyıllar boyunca karanlık boyunca bunu bilmiyorlar, çünkü papalık egemen bir şekilde onu kendi elinden alma inisiyatifini aldı. on emrin versiyonu, çünkü sayıyı onda tutmak için bedene odaklanan bir emir eklendi; Önceki bölümde kınadığımız küstahlık ve aldatmanın güzel bir örneği.

Dan 9:5 *Günah işledik, kötülük yaptık, kötü ve asi davrandık, emirlerinden ve hükümlerinden saptık.*

5a- Daha doğru ve daha açık olamazdık çünkü İsrail'i tehciye sürükleyen hatalar bunlardı, ancak Daniel ve üç arkadaşı bu tür bir hatadan suçlu değildi; bu onun, suçunun yükünü yanında taşıırken halkının davasını benimsemesine engel değildir.

İşte o zaman 2021'de biz Hıristiyanların da Mal.3:6'daki beyanına göre değişmeyen bu aynı Tanrı'ya hizmet ettiğimizi anlamalıyız: *Çünkü ben Rab'bim, değişmem; ve siz Yakup'un çocukları tükenmediniz* . “Henüz tüketilmedi” demek doğru olur. Çünkü Malaki bu sözleri yazdığından beri, Mesih ortaya çıktı, Yakup'un çocukları onu reddettiler ve öldürdüler ve Dan.8:23'te peygamberlik edilen söz uyarınca, 70 yılında Romalılar tarafından yok edildiler. Ve eğer Tanrı değişmezse, bu, onun emirlerini, her şeyden önce kutsal Şabat'ı çiğneyen sadakatsiz Hıristiyanların, kendi zamanlarındaki İbranilerden ve ulusal Yahudilerden daha sert darbe alacakları anlamına gelir.

Dan 9:6 *Senin adına krallarımıza, prenslerimize, atalarımıza ve ülkedeki bütün halka konuşan kulların peygamberleri dinlemedik.*

6a- Evet, İbraniler bu işlerden suçlular ama onun kurduğu son kurumda bile aynı suçlardan sorumlu olan Hıristiyanlar için ne söyleyebiliriz?

Dan 9:7 *Doğruluk senindir, ya Rab, bugün Yahudalılar'a, Yerusalim'de yaşıyanlara, hem yakındaki hem de uzaktaki bütün İsrail'e doğruluk bizimdir. Size karşı işledikleri sadakatsizlik nedeniyle onları kovaladığınız tüm ÷lkelerde.*

7a- İsrail'in cezası korkunçtu, çok sayıda ölüm vardı ve yalnızca hayatta kalanlar Babil'e sür÷lme ve oradan Keldani imparatorluğunun ve onun yerine geçen Pers imparatorluğunun tüm ÷lkelerine dağılma şansına sahipti. Yahudi ulusu yabancı topraklarda dağılmıştır ve yine de Tanrı, vaadi uyarınca Yahudileri kendi ulusal topraklarında, atalarının topraklarında yeniden birleştirecektir. Bu yaşıyan Tanrı'nın ne gücü ve kudreti var ki! Daniel duasında, bu insanların kutsal topraklarına dönmeden önce göstermeleri gereken tüm tövbeyi dile getiriyor, ancak bunu yalnızca Tanrı onların yanında olduğunda yapıyor.

Daniel, Yahudilerin sadakatsizliğinin Tanrı tarafından cezalandırıldığını itiraf ediyor, peki aynısını yapan Hıristiyanlar için ne tür bir ceza var? sürgün mü, ölüm mü?

Dan 9:8 *Tanrım, sana karşı günah işlediğimiz için bize, krallarımıza, önderlerimize, atalarımıza utanç ver.*

8a- Korkunç kelime olan “günah” kelimesi zikrediliyor. Bu kadar büyük acılara sebep olan günaha kim son verebilir? Bu bölüm bunun cevabını verecektir. Öğrenmeye ve hatırlamaya değer bir ders var: İsrail, kendisini yöneten kralların, liderlerin ve babaların seçimlerinin ve davranışlarının sonuçlarına katlandı. İşte burada, yozlaşmış liderlere itaatsizliğin Tanrı'nın bereketinde kalması için teşvik edilebileceği bir örnek var. Bu, Daniel ve üç arkadaşının yaptığı seçimdir ve onlar bu seçimden dolayı kutsanmışlardır.

Dan 9:9 *Tanrımız RAB'be merhamet ve bağışlama olsun, çünkü biz O'na itaatsizlik ettik.*

10a- Günah durumunda tek bir umut kalır; İyi ve merhametli Tanrı'ya güven ki bağışlasın. Süreç sürekli, eski ittifakın Yahudisi ile yeninin Hıristiyanı aynı bağışlanma ihtiyacına sahiptir. Burada yine Tanrı, bedelini ağır bir şekilde ödemek zorunda kalacağı bir karşılık hazırlıyor.

Dan 9:10 *Biz Tanrımız RAB'bin, kulları peygamberler aracılığıyla önümüze koyduğu yasalara uyma konusundaki sözünü dinlemedik.*

10a- 2021 yılında Hıristiyanlar için de durum aynı.

Dan 9:11 *Bütün İsrail yasayı çiğnedi ve sesini duymaktan vazgeçti. Sonra Tanrı'nın kulu Musa'nın yasasında yazılı olan lanetler ve beddualar üzerimize yağdı, çünkü Tanrı'ya karşı günah işledik.*

11a- Musa'nın kanununda, Tanrı gerçekten de İsrail'i itaatsizliğe karşı uyarılmıştı. Fakat ondan sonra Daniel'in çağdaşı olan peygamber Hezekiel, Daniel'den 13 yıl sonra, yani yerine geçtiği Yehoyakim'in kardeşi Kral Yehoyakin'in, Dicle ile Dicle arasındaki Kebar Nehri'nde esir bulunmasından 5 yıl sonra sürgüne gönderildi. Fırat. Orada Tanrı ona ilham verdi ve bugün Kutsal Kitabımızda bulduğumuz mesajları ona yazdırdı. Ve Ezé.26'da, modelinin yalnızca Rev.8 ve 9'daki Vahiy'in yedi borazanında değil ruhsal olarak da uygulandığı gör÷len bir dizi cezayı buluyoruz. Bu şaşırtıcı benzerlik, Tanrı'nın

aslında değişmediğini doğruluyor. Günahlar eski antlaşmada olduğu gibi yeni antlaşmada da cezalandırılır.

Dan 9:12 *Bize ve bizi yöneten yöneticilerimize karşı söylediği sözleri yerine getirdi ve başımıza Yerusalıml'e gelenin başına hiç gelmemiş büyük bir felaket getirdi.*

12a- Allah zayıflamamış, kutsamak ya da lanetlemek için yaptığı duyuruları aynı titizlikle yerine getirmekte ve Daniel kavmini vuran “ felaket ”, bunları öğrenen kavimleri uyarmayı amaçlamaktadır. Peki ne görüyoruz? Kutsal Kitapta yazılan tanıklığa rağmen bu ders, onu okuyanlar tarafından bile göz ardı ediliyor. Şu mesajı hatırlayın: Tanrı Yahudiler için ve onlardan sonra Hıristiyanlar için Daniel kitabının devamında açıklanacak iki büyük felaket daha hazırlıyor.

Dan 9:13 *Musa'nın Yasasında yazıldığı gibi, bütün bu felaket başımıza geldi; ve biz Allahımız RABBE dua etmedik, ve suçlarımızdan uzaklaşmadık, ve senin hakikatine kulak vermedik.*

13a- Tanrı'nın İncil'de yazdığı şeyleri küçümsemek de sürekli dir, 2021'de Hıristiyanlar da bu hatanın suçlusudur ve Tanrı'nın onlara karşı çıkmayacağına inanırlar. Ayrıca kötülüklerinden de yüz çevirmiyorlar ve İncil'deki gerçeğe daha fazla dikkat etmiyorlar, ancak son zamanımız için çok önemli olan bu peygamberlik gerçeği yoğun ve anlaşılır bir şekilde ortaya çıkıyor, çünkü anlayışın anahtarları bizzat İncil'de bulunuyor.

Dan 9:14 *RAB bu felaketi gözetti ve başımıza getirdi; Çünkü Tanrımız RAB yaptığı her işte doğrudur, ama biz onun sözünü dinlemedik.*

14a- Daha ne diyeyim? Tamamen! Ama iyi bilin ki, Allah, günümüz insanlığı için, aynı amaç uğruna çok daha büyük bir felaket hazırlamıştır. Bu, 2021 ile 2030 yılları arasında, Rev.9:15'e göre ilahi misyonu insanların üçte birini öldürmek olan bir nükleer savaş şeklinde gelecek .

Dan 9:15 *Ve şimdi, ya güçlü eliyle halkını Mısır diyarından çıkararak, adını bugünkü haline getiren Tanrımız Rab, günah işledik, kötülük yaptık.*

15a- Daniel bize inançsızlığın Tanrı tarafından neden kınandığını hatırlatıyor. Yahudi halkının yeryüzündeki varlığı, doğaüstü bir güç sayesinde ortaya çıkan bu olağanüstü gerçeğe, yani İbrani halkının Mısır'dan göçüne tanıklık etmektedir. Tüm hikayeleri bu mucizevi gerçeğe dayanmaktadır. Bu göçe tanık olma fırsatımız yok ama bu deneyimin torunlarının bugün hala aramızda olduğunu kimse inkar edemez. Ve bu varoluştan daha iyi yararlanmak için Tanrı, İkinci Dünya Savaşı sırasında bu insanları Nazi nefretine teslim etti. Böylece insanlığın dikkati, 1948'de 70'den beri kayıp olan kadim vatanlarının topraklarına yeniden yerleşmeyi başaran hayatta kalanlara çevrildi. Tanrı, yalnızca babalarının Romalı vali Pontius Pilatus'a İsa hakkında söylemiş olduğu sözleri onların kafalarına düşürmesine izin verdi. Onun ölümünü sağlamak için “kanı bizim ve çocuklarımızın üzerine olsun” diye alıntı yapıyorum. Tanrı onlara mektuba cevap verdi. Ancak tüm mezheplerden Hıristiyanlar bu ilahi dersi utanç verici bir şekilde görmezden geldiler ve bunun nedenini anlayabiliyoruz, çünkü hepsi aynı laneti paylaşıyor. Yahudiler Mesih'i reddettiler, ancak Hıristiyanlar onun yasalarını küçümsediler. Bu nedenle Tanrı'nın her ikisini de kınaması tamamen haklıdır.

Dan 9:16 *Tanrım, büyük merhametin uyarınca, öfkeni ve gazabını şehrin Yerusalıml'den, kutsal dağından uzaklaştır; Çünkü bizim günahlarımız ve*

atalarımızın fesatları yüzünden Yerusalim ve senin halkın çevremizdeki herkes için bir utanç kaynağıdır.

16a- Daniel burada Musa'nın Tanrı'ya sunduğu bir delili ele alıyor: Kavminin cezalandırıldığına şahit olan halk ne diyecek? Tanrı, Rom.2:24'te Pavlus'un ağzından Yahudiler hakkında bizzat beyanda bulunduğu için sorunun farkındadır: *nk yazıldığı gibi, sizin yüzünüzden Yahudi olmayanlar arasında Tanrı'nın ismine kifrediliyor* . Eze metnine değiniyor. 16:27: *Ve ite, sana karşı elimi uzattım, sana verdiğim payı azalttım, seni düşmanlarının, Tanrı'nın kızlarının iradesine teslim ettim. Senin suç davranışından utanan Filistinliler* . Daniel'in Őfkatiyle, Tanrı'nın kendi Őhri Yerusalim hakkındaki hükmü hakkında öğreneceği hâlâ çok Şey var. Ancak " *Kudüs ve halkın çevremizdeki herkes için birer lekedir* " derken haksız değildir; çünkü İsrail'in cezalandırılması paganlarda yararlı bir korku ve bu gerçek Tanrı'ya hizmet etme arzusu yaratmış olsaydı, bu ceza daha da ağır olurdu. gerçek bir ilgi vardı. ama bu üzücü deneyim çok az meyve verdi, hatta önemsiz de değil, çünkü buna Kral Nebuchadnezzar'ın ve Med Kralı Darius'un din değiştirmesini borçluyuz.

Dan 9:17 *Şimdi, ey Tanrımız, kulunun duasına ve yakarışına kulak ver ve Rab uğruna yüzün ıssız tapınağında parlusun.*

17a- Daniel'in istediği Şey yerine getirilecek, ancak Tanrı onu sevdiği için değil, yalnızca İsrail'e dönüş ve tapınağın yeniden inşası onun projesinde olduğu için. Ancak Daniel, aslında yeniden inşa edilecek olan tapınağın 70 yılında Romalılar tarafından yeniden yıkılacağından habersizdir. Bu nedenle bu 9. bölümde alacağı bilgiler, Kudüs'te inşa edilen taş tapınağa hâlâ Yahudilerin verdiği önemi ortadan kaldıracaktır; İsa'nın bedeninin bulunduğu tapınak çok geçmeden boşa çıkacak ve bu nedenle 70 yılında Roma orduları tarafından yeniden yıkılacak.

Dan 9:18 *Tanrım, kulak ver ve dinle! Gözlerinizi açın ve harabelerimize bakın, adınızın anıldığı Şehre bakın! Çünkü dualarımızı size doğruluğumuz nedeniyle değil, büyük merhametleriniz nedeniyle sunuyoruz.*

18a- Tanrı'nın Yerusalim'i, görkemli varlığıyla kutsanmış bir yer haline getirmek için Őetiđi doğrudur. Ancak bu yer yalnızca Tanrı orada durduğunda kutsaldır ve 586 yılından bu yana durum artık böyle değildir. Ve tam tersine, Kudüs'n ve tapınağının kalıntıları onun adaletinin tarafsızlığına tanıklık ediyordu. Bu ders, insanların gerçek Tanrı'ya, yalnızca Şeytanın kampındaki kötü meleklerle ilişki kuran putperest pagan tanrılarından farklı olarak gören, yargılayan ve tepki veren canlı bir varlık olarak bakması için gerekliydi. Sadık adam Tanrı'ya hizmet eder ama sadakatsiz adam, etrafındakilere karşı dini meşruiyet sağlamak için Tanrı'yı kullanır. Daniel'in baŐvurduđu *Tanrı'nın Őfkati* gerçektir ve yakında bunun en güzel kanıtını İsa Mesih'te verecektir.

Dan 9:19 *Tanrım, dinle! Tanrım, bađıŐla! Tanrım, dikkat et! Sana olan aŐkından harekete geç ve gecikme Allah'ım! Çünkü adın Őehrinize ve halkına anılıyor.*

19a- Daniel'in yaŐının ilerlemiŐ olması ısrarını haklı çıkarmaktadır çünkü Musa gibi onun da en büyük kişisel arzusu "kutsal" topraklarına bu dönüşü deneyimleyebilmektir. Tanrı'ya ve İsrail'e bir kez daha yücelik getirecek olan kutsal tapınağın yeniden inşasına tanık olmak istiyor .

Dan 9:20 *Ama yine de konuştum, dua ettim, günahımı ve halkım İsrail'in suçunu itiraf ettim ve Tanrım'ın kutsal dağı için Tanrım RAB'be yakarışlarımı sundum;*

20a- Tanrı'nın Daniel'i sevmesi şaşırtıcı değil, onu büyüleyen ve talep ettiği kutsallık kriterini karşılayan bir tevazu modelidir. Etten bir bedende yaşadığı sürece her insan yanılabilir ve Daniel de bir istisna değildir. Hepimizin yapması gerektiği gibi aşırı zayıflığının farkında olarak günahlarını itiraf ediyor. Ancak onun kişisel manevi niteliği insanların günahını örtemez çünkü o yalnızca bir insandır ve kendisi de kusurludur. Çözüm İsa Mesih'teki Tanrı'dan gelecektir.

Dan 9:21 *Daha dua ederken, daha önce bir görüntüde gördüğüm adam, akşam sunusu sırasında uçarak bana doğru geldi.*

21a- Tanrı'nın Cebrail'in ziyareti için seçtiği zaman akşam sunusu zamanıdır, yani *akşam ve sabah* İsa Mesih'in tamamen kutsal ve masum bedeninin gelecekte gönüllü olarak sunulacağını bildiren bir *kuzunun sürekli kurban edilmesidir*. Tek gerçek halkını oluşturan tek seçilmişlerinin günahlarının kefareti olarak çarmıha gerilerek ölecek. Aşağıda Daniel'e verilecek vahiy ile bağlantı böylece kurulmuş olur.

Duanın sonu: Tanrı'nın cevabı

Dan 9:22 *Bana öğretti ve benimle konuştu. Bana şöyle dedi: Daniel, şimdi anlayışını açmaya geldim.*

22a- “Zekani aç” ifadesi o zamana kadar istihbaratın kapalı olduğu anlamına gelmektedir. Melek, Allah'ın seçilmiş peygamberiyle görüştüğü zamana kadar gizli tutulan Allah'ın kurtarma planı hakkında konuşuyor.

Dan 9:23 *Siz dua etmeye başladığınızda haber yayıldı ve ben size şunu söylemeye geldim; çünkü sen sevgilisin. Söze dikkat edin, vizyonu anlayın!*

23a- *Dua etmeye başladığınızda, kelime çıktı*

Cennetin Tanrısı her şeyi düzenlemişti; sonsuzluk saatindeki buluşma anı ve melek Cebrail, Yuhanna'nın Müjdesi'nin başında yapacağı gibi, Mesih'i “Söz” ile adlandırıyor: *Söz, insan olmuştu* . Melek ona "Söz"ü duyurmak için gelir; bu, Yas. 18:15'ten 19'a kadar Musa tarafından peygamberlik edilen Mesih'in gelişini ona duyurmaya geldiği anlamına gelir: *Tanrınız Rab, sizi aranızdan diriltecek. , 'Kardeşleriniz arasında benim gibi bir peygamber: Onu dinleyeceksiniz! Toplantı günü Horeb'de Tanrınız RAB'den şöyle söylediğiniz dileğini böyle yanıtlayacak: Artık Tanrım RAB'bin sesini duymayayım ve bu büyük ateşi bir daha görmeyeyim. ölmek için. RAB bana şöyle dedi: Söyledikleri güzel. Ben de onlara kardeşleri arasından çıraklık yapacağım Senin gibi bir peygamber için sözlerimi onun ağzına koyacağım ve kendisine ne emredersem onlarla konuşacak . Ve eğer biri benim adıma söylediği sözlerimi dinlemezse, onu sorumlu tutacağım . Ama kendisine emretmediğim bir sözü benim adıma söylemeye cesaret eden veya başka tanrılar adına konuşan peygamber, ölümle cezalandırılacaktır.*

Bu metin, Yahudilerin Mesih İsa'yı reddetmelerindeki suçluluğunu anlamak için temeldir, çünkü o, gelişiyile ilgili kehanet edilen tüm kriterleri karşılamıştır. İnsanlar arasında ele alınan ve ilahi sözün aktarıcısı olan İsa, bu tanıma uyuyordu ve gerçekleştirdiği mucizeler, ilahi eyleme tanıklık ediyordu.

23b- *çünkü sen bir sevgilisin*

Tanrı Daniel'i neden seviyor? Oldukça basit çünkü Daniel onu seviyor. Tanrı'nın, özgür yaratıklar için yaşamı kendi önünde yaratmasının nedeni sevgidir.

Yeryüzündeki bazı insan yaratıklarından bu sevgiyi elde etmek için ödemek zorunda kalacağı çok yüksek bedeli haklı çıkararak şey, onun sevgiye olan ihtiyacıdır. Ve ödemek zorunda kalacağı ölümün bedelini, seçeceği kişiler onun ebedi yoldaşları olacak.

23c- *Söze dikkat edin, görümlü anlayın!*

Hangi kelime bu, meleğin sözü mü, yoksa Mesih'te saklı olan ilahi "Söz" mü? Kesin olan şey, her ikisinin de mümkün ve tamamlayıcı olduğudur çünkü vizyon, İsa Mesih'te bedene girecek olan "Söz" ile ilgili olacaktır. Bu nedenle mesajı anlamak son derece önemlidir.

70 Hafta Kehaneti

Dan 9:24 *Başkaldırıları durdurmak ve günahlara son vermek, suçları bağışlamak ve sonsuz doğruluğu getirmek, görümlü ve peygamberi mühürlemek ve meshetmek için halkına ve kutsal şehrine yetmiş hafta belirlendi. Kutsalların Kutsalı.*

24a- *Halkınızdan ve kutsal şehrinizden yetmiş hafta kesildi*

İbranice "hatac" fiili ilk anlamıyla kesmek veya dilimlemek anlamına gelir ; ve yalnızca mecazi olarak "belirlemek veya düzeltmek". İlk anlamı saklıyorum, çünkü Yaratılış 15:10'da Tanrı ile olan ittifakını bir kurban aracılığıyla somutlaştıran İbrahim'in bu eylemine anlam katmaktadır: *Avram bütün bu hayvanları aldı, ortadan kesti ve her bir parçayı birer birer kendisine doğru koydu. diğeri; ama kuşları paylaşmadı* . Bu tören, Tanrı ile hizmetkârı arasındaki ittifakı gösteriyordu. Bu nedenle "kesmek" fiili tam anlamını 27. ayette geçen "birçok kişiyle bir hafta boyunca yapılan ittifak"ta kazanacaktır. Bu "birçok", çarpmıha gerilen Mesih'e imanın çıkarları için fayda sağlayan ulusal Yahudilerdir. ilk olarak sunuldu. Bu fiil kesiminin ikinci ilginç yanı, bu 9. bölümdeki 70 haftalık yılın Dan.8:14'teki "2300 akşam-sabah"ta kesilmesidir. Ve bu kronolojiden Hıristiyan inancını Yahudi inancının önüne koyan bir ders çıkıyor. Bu şekilde Tanrı bize, tüm insanlıktaki kurtuluşuna layık olan her insanın kurtuluşu olarak İsa Mesih'te hayatını verdiğini öğretir. İsa , tüm dünyanın seçilmişleriyle yaptığı yeni antlaşmayı bozmak için kanını döktüğünde, eski antlaşmanın da ortadan kalkması gerekti .

Daniel kitabı bize Daniel'in çağdaşı kralların din değiştirmelerini sunarak bu evrensel kurtuluşu öğretmeyi amaçlamaktadır; Nebuchadnezzar, Med Darius ve Pers Cyrus.

Mesaj, Yahudi halkını ve kendilerine 70 haftalık süre tanınan kutsal şehirleri Kudüs'ü tehdit eden ciddi bir uyarıdır. Burada yine Ezé.4:5-6'daki kod, 490 yılın tamamını temsil eden bir yıl için bir gün vermektedir. Daniel, zaten harabeye dönmüş olan şehrine yönelik tehdidin anlamını anlamakta güçlük çekiyor olmalı.

24b- *İşyanları durdurmak ve günahlara son vermek*

Kendi günahlarının ve halkının günahlarının bağışlanması için Tanrı'ya dua ederken Daniel'in bu şeyleri duyduğunda aklından neler geçtiğini bir düşünün. Ne olduğunu çabuk anlayacak. Fakat biz kendimiz ifade edilen ilahi talebi çok iyi anlıyoruz. Tanrı, kurtardığı seçilmişlerinden, artık günah işlememelerini, yasalarını ihlal etmelerine son vermelerini ve böylece elçi Yuhanna tarafından 1 Yuhanna 3'te yazılacak olana uygun olarak günahlara son vermelerini istiyor: 4:

Günah işleyen kişi yasayı çiğnemiş olur ve günah yasanın ihlalidir . Bu hedef, artık günah işlememek için kötü doğalarıyla mücadele etmesi gereken insanlara yöneliktir.

24c- *kötülüğün kefareti ve sonsuz adaleti getirmek*

Yahudi Daniel için bu mesaj, bir keçinin kurban edilmesiyle günahların silinmesini kutladığımız her yıl düzenlenen bir bayram olan “kefaret günü” ayını çağrıştırıyor. Bu tipik günah sembolü, Dan.8'de Yunanistan'ı temsil ediyordu ve onun varlığı, kehaneti bu "kefaret gününün" ruhsal atmosferine yerleştiriyordu. Peki yıl boyunca kurban edilen diğer hayvanların ölümü günahları ortadan kaldırmayı başaramamışsa, bir keçinin ölümü nasıl günahları ortadan kaldırılabılır? Bu ikilemin cevabı İbraniler 10:3 ila 7'de verilmektedir: *Ancak günahların anılması her yıl bu kurbanlarla yenilenir; **Çünkü boğaların ve keçilerin kanının günahları ortadan kaldırması imkansızdır** . Bu nedenle Mesih dünyaya girerek şöyle dedi: Kurban ve sunu yapmak istemezsin, **ama benim için bir beden yarattın** ; Günah karşılığında yakılan sunuları ya da kurbanları kabul etmediniz. Sonra dedim ki: İşte (kitabın tomarında benden söz ediliyor) **şunu yapmaya geldim : Allah'ım senin iraden** .* Elçi Pavlus'un yaptığı açıklamalar çok açık ve mantıklıdır. Bundan, Tanrı'nın, melek Cebrail'in Daniel'e bildirdiği günahların kefareti İsa Mesih'te kendisine ayırdığı sonucu çıkıyor. Peki bu “kefaret günü” töreninde İsa Mesih neredeydi? Onu sembolik olarak dünyanın günahlarını ortadan kaldıran Tanrı'nın Fısıh Kuzusu yapan mükemmel kişisel masumiyeti, kefaret ayini keçisiyle sembolize edilen seçilmişlerinin günahlarının sorumluluğunu üstlendi. Kuzu, keçi tarafından saklandı ve böylece kuzu, baktığı keçi için öldü. Tanrı, seçilmişlerinin sorumlu olduğu günahların kefareti olarak çarمیhta ölmeyi kabul ederek, onlara olan sevgisinin en güzel kanıtını Mesih'te verdi.

24g- *ve sonsuz adaleti getir*

Bu, kurtarıcı Mesih'in ölümünün mutlu sonucudur. Adem'den bu yana insanın üretmediği bu doğruluk seçilmişlere atfedilir, böylece onların bu ilahi sevgi gösterisine olan inançları aracılığıyla, saf lütufla, başlangıçta savaşa kadar İsa Mesih'in mükemmel doğruluğu onlara atfedilebilir. iman günahın üstesinden gelir. Ve bu tamamen ortadan kalktığında, Mesih'in adaletinin yerine geldiği söylenir. Öğrenci, Ustası gibi olur. İsa'nın havarilerinin imanı işte bu doktrinsel temeller üzerine inşa edilmiştir. Zaman ve karanlık güçler onları dönüştürmeden, böylece İsa Mesih'in öğrettiği dar yolu genişletmeden önce . Bu **doğruluk** yalnızca Tanrı'nın adil taleplerini duyan ve onlara itaat ederek karşılık veren sadık seçilmişler için **ebedi** olacaktır .

24.- *Vizyonu ve peygamberi mühürlemek*

Ya da peygamberin gelişiyile görü yerine gelsin diye. Mühür fiili, kehanete ve kendisine tam ve tartışılmaz bir ilahi otorite ve meşruiyet sunacak olan peygambere veren Allah'ın mührünü ima etmektedir. Tamamlanmak üzere olan iş onun ilahi kraliyet mührü ile mühürlenmiştir. Bu mührün sembolik sayısı “yedi:7”dir. Aynı zamanda yaratıcı Tanrı'nın ve onun Ruhu'nun doğasını karakterize eden doluluğu da belirtir. Bu tercihinin temelinde projesinin yedi bin yılı aşkın bir sürede inşa edilmesi yatmaktadır ve bu nedenle de zamanı yedi bin yıl gibi yedi günlük haftalara bölmüştür. 70 haftayla ilgili kehanet böylece Vahiy

7'deki yaşayan Tanrı'nın mührü olan (7) sayısına bir rol verir. Aşağıdaki ayetler bu "7" sayısının önemini teyit etmektedir.

24f- *ve Kutsalların Kutsalını meshetmek*

Bu, İsa'nın vaftizi sırasında alacağı Kutsal Ruh'un meshedilmesidir. Ancak hata yapmayalım, gökten onun üzerine konan güvercinin tek bir amacı vardı, Yahya'yı İsa'nın gerçekten ilan edilen Mesih olduğuna ikna etmek; Cennet ona şahitlik ediyor. İsa yeryüzünde her zaman Mesih'ti ve rahiplere sorulan seçilmiş sorular şeklinde, 12 yaşındayken sinagogda ders vermesi bunun kanıtıdır. Aralarında doğup büyüdüğü halkı için resmi görevi 26 yılının sonbaharında vaftiziyle başlayacak ve 30 yılının baharında hayatından vazgeçecekti. Musa'nın zamanında İbranileri dehşete düşüren yaşayan Tanrı'yı beden biçiminde temsil ettiği için onurlu bir şekilde adlandırıyor. Ancak yaşayan Kutsalların Kutsalı'nın yeryüzünde maddi bir sembolü vardı; Kudüs tapınağının en kutsal yeri veya mabedidir. Bu, Tanrı'nın ve meleklerinin durduğu, insanlığın erişemeyeceği bu boyut olan cennetin simgesiydi. İlahi yargının makamı ve tahtının yeri olan Tanrı, Yargıç olarak, bu seçim için belirlenen 6 bin yıl boyunca seçilmişlerin günahlarının bağışlanmasını doğrulamak için Mesih'in kanını bekliyordu. Böylece İsa'nın ölümü nihai "kefarete bayramını" yerine getirmiş oldu. Bağışlanma elde edildi ve Tanrı'nın onayladığı eski kurbanların tümü geçerli kılındı. Kutsalların Kutsalı'nın meshedilmesi, Kefaret Gününde, kesilen keçinin kanının, Tanrı'nın çiğnenmiş emirlerini içeren sandığın üzerine yerleştirilen bir sunak olan bağışlanma koltuğuna serpilmesiyle yapıldı. Bu eylem için, yılda bir kez başkâhine, ayrılık perdesinin ötesine, en kutsal yere girme yetkisi veriliyordu. Böylece İsa, dirilişinden sonra, egemenliği elde etmek için kanının kefareti, kendi adaletinin isnadı yoluyla seçilmişlerini kurtarma meşruiyetini ve kötü melekler ve onların liderleri Şeytan da dahil olmak üzere tövbe etmeyen günahkarları mahkûm etme hakkını cennete getirdi. . Aynı zamanda cenneti, yani İsa'nın yeryüzünde döktüğü kanı da ifade eden Kutsalların Kutsalı, Vahiy 12:9'da açıklanan şekilde, Mikail'de onun şeytanı ve cinlerini gökten kovmasına izin verecektir. Dolayısıyla Yahudi din adamlarının hatası, yıllık "kefarete gününün" peygamberlik özelliğini anlamamaktı. Yanlış bir şekilde bu kutlamada sunulan hayvan kanının yıl içinde dökülen başka bir hayvanın anlamını doğrulayabileceğine inanıyorlardı . İnsan Tanrı'nın benzerliğinde yaratılmıştır; Karasal yaşamın ürettiği hayvana göre , iki türün değer eşitliğini nasıl haklı gösterebiliriz?

Tanrı olarak, İsa Mesih'in kendisi de Kutsal Ruh olarak meshedilme yağıydı ve göğe yükselirken, yeryüzünde kazandığı meşruiyetin meshedilmesini de beraberinde getirir.

Hesaplamaların anahtarı

Dan 9:25 Bunun için bilin ve anlayın! Kudüs'ün yeniden inşa edileceğini bildiren sözün Kutsanmış'a, Lider'e kadar, yedi hafta ve altmış iki hafta önce, yerler ve hendekler restore edilecek, ancak zor zamanlarda.

25a- *Bunu bil o halde, anla!*

Melek, Daniel'i ilgiye davet etmekte haklı çünkü o, büyük bir ruhsal ve entelektüel konsantrasyon gerektiren verilere değiniyor; çünkü hesaplamaların yapılması gerekecek.

25b- *Kudüs'ün yeniden inşa edileceği sözünün meshedilmiş olana , Önder'e duyurulduğu andan itibaren*

Ayetin tek başına bu kısmı, vizyonun amacını özetlediği için son derece önemlidir. **Tanrı, Mesihlerini bekleyen halkına, Mesih'in hangi yılda kendilerine sunulacağını bilme olanağını verir** . Ve sözün Kudüs'ün yeniden inşa edileceğini duyurduğu bu anın, kehanet edilen 490 yılın süresine göre belirlenmesi gerekir. Bu yeniden inşa fermanı için Ezra kitabında üç Pers kralının art arda emrettiği üç olası fermanı buluyoruz: Cyrus, Darius ve Artaxerxes. Sonuncusu - 458'de oluşturulan fermanın, 490 yılının çağımızın 26. yılında doruğa çıkmasına izin verdiği ortaya çıktı. Bu nedenle, Artaxerxes'in bu fermanı, yazıldığı mevsim dikkate alınarak saklanmalıdır: Esd.7:9'a göre bahar: *o, Babil'den ilk ayın ilk günü ayrıldı ve Kudüs'e 12:00'de ulaştı. Beşinci ayın ilk günü, Tanrısının iyi eli onun üzerindedir* . Kralın fermanının yılı Ezra'da verilmektedir. 7:7: *İsrailoğullarından, kâhinlerden, Levililerden, şarkıcılardan, kapı bekçilerinden ve Netinilerden birçoğu Kral Artahşasta'nın yedinci yılında Yerusâlim'e geldi* .

Fermanın çıkışının bir bahar olması, Ruh'un kehaneti için İsa Mesih'in çarmıha gerildiği Paskalya'yı hedef alır. Hesaplamalar bizi bu hedefe götürecektir.

25c- *yedi hafta altmış iki hafta önce yerler ve hendekler onarılacak ama zor zamanlarda.*

Başlangıçta 70 haftamız var. Melek 69 haftayı çağrıştırıyor; 7 + 62. İlk 7 hafta, Kudüs'ün ve tapınağın kurtarılmasıyla doruğa ulaşıyor; talihsiz zamanlarda, çünkü Yahudiler, sürgünden sonra serbest bırakılan bölgeye yerleşmek için gelen Arapların sürekli sıkıntısı altında çalışıyorlar. Neh.4:17'deki şu ayet durumu çok güzel anlatmaktadır: *Duvarı inşa edenler ve yükleri taşıyan veya yükleyenler bir elleriyle çalışıyor, diğer elleriyle silah tutuyorlardı* . Bu belirtilen bir detay ama esası sayılan 70. haftada ^{bulunuyor} .

70. hafta

Dan 9:26 *Ve altmış iki haftanın sonunda, Meshedilmiş Olan'ın biri kesilecek ve onun halefi olmayacak, onun için hiçbir şey olmayacak. Gelen bir hükümdarın halkı, şehri ve kutsal tapınağı yok edecek ve onların sonu bir tufan gibi gelecektir; Yıkımların savaşın sonuna kadar sürmesine karar verilir.*

26a- *Altmış iki haftadan sonra bir meshedilmiş olanın kesileceği*

Bu 62 haftadan önce 7 hafta gelir , bu da gerçek mesajın "69 haftadan sonra" *meshedilmiş olanın kesileceği anlamına gelir* , ancak sadece meshedilmiş olan değil, bu şekilde ilan edilen kişi ilahi meshedilmenin kendisini somutlaştırır. “ a ” formülünü kullanarak *meshedildi* ” sözüyle Tanrı, Yahudi halkını, ilahi kısıtlamalardan uzak, sıradan görünüşlü bir adamla karşılaşmaya hazırlıyor. Bağcılarla ilgili benzetmesine uygun olarak, bağın Efendisi'nin oğlu İnsanoğlu, kendisinden önce gelen ve onların kötü muamele ettiği habercilerini gönderdikten sonra kendisini bağcılarının huzuruna sunar. İnsani açıdan bakıldığında, İsa yalnızca kendisini diğer meshedilmiş kişilerden sonra sunan *meshedilmiş bir kişidir* .

Melek toplam 69 haftanın “ *sonrasını* ” *diyerek* ^{70. haftayı işaret etti} . Böylece, meleğin verileri bizi adım adım, gün yıllarının bu 70. ^{haftasının} ortasında yer alacak olan 30 yılının bahar Fısıh Bayramına yönlendiriyor .

26b- ve *onun için bir halef olmayacaktır*

Bu çeviri, yazarı L.Segond'un kenarda birebir çevirinin şu şekilde olduğunu belirttiği için daha da gayri meşrudur: ***onun için kimse yok*** . Ve bana göre birebir çeviri bana çok uygun çünkü çarmıha gerildiği saatte gerçekte ne olduğunu anlatıyor. İncil buna tanıklık ediyor; havariler İsa'nın beklenen Mesih olduğuna inanmayı bırakmışlardı çünkü diğer Yahudi halkı gibi onlar da Romalıları ülkeden atacak savaşı bir mesih bekliyorlardı.

26c- *Gelecek bir liderin halkı şehri ve ~~kutsal mekânın~~ kutsallığını yok edecek*

Bu, Tanrı'nın gözlemlenen Yahudi ulusal inançsızlığına verdiği tepkiyi oluşturur: *Onun için kimse yok* . Tanrı'ya karşı öfkenin bedeli, Yeruşalim'in ve onun sahte *kutsallığının* yok edilmesiyle kesin olarak ödenecektir ; çünkü 30 yıldan bu yana Yahudi topraklarında *kutsallık* kalmadı ; kutsal alan artık tek değil. Bu eylem için Tanrı, Yahudi dinsel liderlerin Mesih'i çarmıha gerdirdiği, cesaret edemedikleri ve bunu kendi başlarına yapamayacakları Romalıları kullandı, oysa onlar olmadan papaz İstefanos'u "üç yıl altı ay" taşlamayı biliyorlardı. " Daha sonra.

26g- *ve sonu sel gibi gelecek*

Bu nedenle 70 yılında, birkaç yıl süren Roma kuşatmasının ardından Kudüs onların eline geçti ve ilahi coşkuyla canlandırılan yıkıcı nefretle doldurularak, duyurulduğu gibi *şehri ve o zamana kadar artık var olmayan kutsallığı* çılginca yok ettiler. İsa'nın ölümünden önce Matta 24:2'de bildirdiği gibi *başkasının üzerinde taş kalmamıştı : Ama o onlara şöyle dedi: Bütün bunları görüyor musunuz? Size doğrusunu söyleyeyim, burada yıkılmayacak taş üstüne taş kalmayacak .*

26. ⁷ Yıkımların *savaşın sonuna kadar sürmesine karar verildi*

Matta 24:6'da İsa şöyle dedi: *Savaşlar ve savaş söylentileri duyacaksınız; üzülmemeye dikkat edin, çünkü bunların gerçekleşmesi gerekiyor. Ama henüz son olmayacak.* Romalılardan sonra, Hıristiyanlığın iki bin yılı boyunca savaşlar devam etti ve İkinci Dünya Savaşı'nın bitiminden bu yana yaşadığımız uzun barış dönemi istisnai ama Tanrı tarafından programlanmıştır. İnsanlık böylece fantazilerinin sonuna kadar sapkınlığının meyvelerini, bedelini ölümcül bir şekilde ödemedi üretebilir.

yıkıcı veya ıssızlaştırıcı "nın işlerini uzatacağını ve orada da Mesih Tanrı'nın seçilmişlerine karşı yürütülen savaşın sonuna kadar devam edeceğini unutmamalıyız .

Dan 9:27 Birçoklarıyla bir hafta süreyle güçlü bir antlaşma yapacak ve haftanın yarısı boyunca kurban ve tahıl sunularına son verecek; Ve ıssız [yeryüzünde], emredildiği gibi , (ya da) yıkıma (ya da tamamen yok olmaya) varan iğrenç şeylerin kanadında kırılacak .

27a- ***Bir hafta boyunca birçok kişiyle güçlü bir ittifak kuracak***

antlaşmanın kurulacağına dair kehanetlerde bulunur ; sağlamdır *çünkü* dünyanın sonuna kadar sunulan kurtuluşun temeli olur. Birçok terimiyle Tanrı, Yahudi ulusuna çarmıha gerilen Mesih'i resmi olarak kabul etmek veya reddetmek

için verilen sürenin son **yedi yılında kendi antlaşmasına girecek olan Yahudi vatandaşlarını, havarilerini ve ilk Yahudi öğrencilerini hedef alır**. 24. ayette Tanrı ile tövbe eden Yahudi günahkarlar arasında *kesilen* bu antlaşmadır . 33 yılının sonbaharında, geçen haftanın sonu, yeni diyakoz Stephen'ın taşlanmasıyla temsil edilen bu diğer adaletsiz ve iğrenç eylemle işaretlenecek. Onun tek hatası, İsa sözlerini ağzına alırken, Yahudilere duymaya dayanamayacakları gerçekleri söylemekti. Davasının bir takipçisinin öldürüldüğünü gören İsa, şefaatinin resmi olarak ulusal düzeyde reddedildiğini kaydetti. 33 yılının sonbaharından itibaren Yahudi isyancılar, 70 yılında Kudüs'teki bir bloktan boşaltılan Roma'nın öfkelerini körüklediler.

27b- *ve haftanın yarısında kurbanı ve sunuyu durduracak*

Haftanın ortasındaki veya yarısındaki bu an , 70 hafta kehanetinin hedeflediği 30 baharıdır. Bu, 24. ayette bahsedilen tüm eylemlerin gerçekleştiği andır: **Günahın sona ermesi, onun kefareti, sonsuz adaletini tesis ederek vizyonu gerçekleştiren peygamberin gelişi ve dirilmiş, zaferle göğe yükselen Mesih'in meshedilmesi. Yüce** . Mesih'in kefaretiliğindeki ölümünden burada, bunun gerektirdiği bir sonuç olarak bahsedilmektedir: Yahudi tapınağında akşam ve sabah, fakat aynı zamanda sabahtan akşama kadar insanların günahları için yapılan hayvan *kurbanlarının ve sunuların kesin olarak durdurulması*. İsa Mesih'in ölümü, eski antlaşmada kendisini temsil eden hayvan sembollerini geçersiz kılar ve bu, onun kurban edilmesinin getirdiği temel değişikliktir. İsa'nın öldüğü anda Tanrı'nın tapınağın perdesini yırtması, dünyevi dini törenlerin kesin olarak sona erdiğini doğruluyor ve tapınağın 70 yılında yıkılması da bu doğrulamayı güçlendiriyor. Buna karşılık, onun gelişini haber veren yıllık Yahudi bayramları da ortadan kaybolmak zorunda kaldı; ama hiçbir durumda, bu ölümle gerçek anlamını kazanan haftalık Şabat uygulaması: İsa Mesih'in zaferi aracılığıyla Tanrı ve mükemmelliğini atfettiği gerçek seçilmiş için elde ettiği yedinci bin yılın göksel geri kalanını kehanet eder . 24. ayette bahsedilen *sonsuz adalet* .

haftanın " başlangıcı, Vaftizci Yahya tarafından vaftiz edilen İsa'nın vaftiziyle 26 yılının sonbaharında gerçekleşir.

27c- *Ve ıssızlık iğrençliklerinin kanadında da* [olacaktır]

Kusura bakmayın ama ayetin bu kısmı yanlış yorumlandığı için L.Segond versiyonunda yetersiz tercüme edilmiştir. Yuhanna Kıyametinde verilen vahiyleri dikkate alarak, diğer çevirilerin de doğruladığı İbranice metnin kendi çevirimi sunuyorum. Göksel karakterin ve egemenliğin sembolü olan " *kanattaki* " ifadesi , Dan.8:10-11'de " *yükselen* " papalık Roma'sını ve onun son günlerdeki dini müttefiklerini doğrudan hedef alan bir dini sorumluluğu akla getirmektedir. *Kartal kanatları* imparatorluk unvanının yüce yükselişini sembolize eder ; örneğin Kral Nebuchadnezzar'ı ilgilendiren *kartal kanatlı aslan veya* Mısır köleliğinden kurtardığı İbrani halkını *kartal kanatları* üzerinde taşıyan Tanrı'nın kendisi . 1806'da Apo.8:13 tarafından doğrulanacak olan 1. Napolyon, ardından Prusya ve Alman imparatorları ve sonuncusu diktatör A.Hitler dahil ^{ümm} imparatorluklar *kartal* sembolünü benimsemiştir . Ancak o zamandan beri ABD'nin ulusal para biriminin doları üzerinde de bu imparatorluk kartalı var: Dolar.

Önceki konuyu bırakan Spirit, en sevdiği düşmanı olan Roma'yı hedef almak için geri döner. İsa Mesih'in dünyevi misyonundan sonra, dünyanın *nihai ıssızlığına neden olan iğrençliklerin hedef aktörü* , 70 yılında 26. ayette **pagan imparatorluk aşaması Kudüs'ü henüz** yok eden Roma'dır. dünyanın sonuna kadar zamanda devam eder. Bu nedenle , *çoğul haliyle iğrençlikler* , her şeyden önce, seçilmiş sadıkları, kana susamış Roma halkını eğlendirmek için gösterişli "aşamalarda" ölüme göndererek zulmeden imparatorluk Roma'sına atfedilebilir; bu olaylar 313'te sona erecektir. ardından iğrençlik gelir ve bu, 7 Mart 321 tarihli yedinci gün Şabat uygulamasına son verilmesini içerir; bu eylem hala Roma İmparatorluğu'na ve onun imparatorluk lideri ^{I. Konstantin'e atfedilebilir.} Onunla birlikte Roma İmparatorluğu Bizans imparatorlarının egemenliğine girdi. 538'de, imparator 1. Justinianus, Roma koltuğunda 1. Vigilius'un papalık rejimini kurarak başka bir *iğrençlik daha* işledi ve bu iğrençliklerin *dünyanın* sonuna kadar uzatılması, o zaman Tanrı'nın kınadığı bu papalık yasası aşamasına atfedilmelidir. Dan.7'den beri. “ *Küçük boynuz* ” isminin Dan.7 ve Dan.8'de Roma'nın iki baskın evresini ifade ettiğini hatırlıyoruz. Tanrı birbirini izleyen bu iki aşamada yalnızca aynı iğrenç işin sürekliliğini görüyor. Önceki bölümlerin incelenmesi, bu ayetin ona atfettiği farklı iğrençlik türlerini tanımlamamıza olanak sağladı.

27d- ve *ıssız* [toprakta] , *emredilen şeye göre* , *bir yok oluşa* (veya *tamamen yok olmaya*) kadar ve **bu bozulacaktır** .

“ **Kırılacak emredilmiş olana göre** ” ve Dan.7:9-10 ve Dan.8:25'te vahyedilmiştir: *Bolluğu ve hilelerinin başarısı nedeniyle, yüreğinde kibir olacak, birçok şey yapacaktır. barış içinde yaşayan insanlar yok olacak ve o, şeflere karşı ayaklanacak; ama hiçbir el çabası gerektirmeden kırılacaktır.*

İbranice metin bu ilahi düşünceyi mevcut tercümelere farklı olarak sunmaktadır.

Bu nüans, Tanrı'nın, insanların suçunu yaşadıkları Dünya gezegenine yükleme projesine dayanmaktadır ; Rev.20'nin bize öğrettiği şey. Sahte Hıristiyan inancının, Mesih'in görkemli dönüşünde insanları yeryüzünden yok etmeyi içerecek olan bu ilahi projeyi göz ardı ettiği gerçeğini belirtelim. Vahiy 20'de verilen vahiyleri göz ardı ederek, Mesih'in krallığının yeryüzünde kurulmasını boşuna beklerler. Ancak burada ve Rev.20'de yüzeyinin tamamen yok edilmesi planlanıyor. Muzaffer Mesih'in tüm tanrısallığıyla görkemle dönüşü, Yaratılış 1'de anlatılan tarihinin başlangıcındaki kaotik görünümüne geri dönecektir. Devasa depremler onu sarsacak ve *uçurum adı altında* " *biçimsiz* " kaotik durumuna geri dönecektir. *ve boş* ”, “tohu wa bohu”, baş harfi. Üzerinde hiçbir canlı kalmayacak, ancak ölüm saatine kadar *bin yıl* boyunca üzerinde tecrit edilmiş şeytanın *zindanı olacaktır*.

Çalışmanın bu aşamasında öncelikle biraz önce incelenen “70. Hafta ”ya ilişkin ek bilgiler vermem gerekiyor.

Onun peygamberlik günleri-yıllarındaki gerçekleşmesi gerçek anlamda bir gerçekleşmeyle birleşir. Çünkü Yahudi takviminin tanıklığı sayesinde 30 yılının Paskalya haftasının düzenini biliyoruz. Merkezi, o yıl Perşembe gününe denk gelen Yahudi Fısıh Bayramı'nın haklı çıkardığı ara sıra Şabat'ın Çarşamba arifesiydi. Böylece İsa'nın öldüğü Fısıh Bayramı'nın gidişatını tamamen yeniden

inşa edebiliriz. Salı akşamı tutuklanan, gece yargılanan İsa, Çarşamba sabahı saat 9'da çarmıha gerildi. Saat 15.00'te sona eriyor. Aramatyalı Yusuf saat 18.00'den önce cesedini mezara koydu ve onu kapatan taşı yuvarladı. Perşembe gününün Paskalya Şabatı geçiyor. Cuma sabahı dindar kadınlar, İsa'nın naaşını mumyalamak için gün boyunca hazırladıkları baharatları satın alırlar. Cuma akşamı saat 18.00'de haftalık Şabat başlar ve bir gece, Tanrı'nın kutsadığı bir gün dinlenmeyle geçer. Ve Cumartesi akşamı saat 18.00'de laik haftanın ilk günü başlıyor. Gece geçer ve kadınlar, taşı yuvarlayacak birini bulma umuduyla sabahın ilk ışıklarıyla mezara giderler. Taşın yuvarlandığını ve mezarın açık olduğunu görürler. Mezara giren Mecdelli Meryem ve İsa'nın annesi Meryem, İsa'nın dirildiğini söyleyen bir meleğin oturduğunu görürler, melek onlara gidip kardeşlerini, havarilerini uyarmalarını söyler. Bahçede vakit geçiren Mecdelli Meryem, İsa'yı tanıma karşılığında bahçıvan zannettiği beyazlar giyinmiş bir adam görür; Ve burada çok yaygın bir inancı yerle bir eden çok önemli bir detay, İsa'nın Meryem'e şöyle demesi: " *Henüz Babamın yanına dönmedim .* " Çarmıhtaki hırsız ve İsa'nın kendisi çarmıha gerildikleri gün cennete, Tanrı'nın krallığına girmediler, çünkü tam 3 gün sonra İsa hâlâ cennete dönmedi. O halde Tanrı adına şunu söyleyebilirim ki, O'ndan söyleyecek hiçbir şeyi olmayanlar sussun! Bir gün alay edilmeye ya da utanmaya maruz kalmamak için.

İkinci şey, Tanrı'nın iki ana kimlik işareti verdiği Yahudi halkı için belirlenen 70 haftalık gün-yılların başlangıcını işaret eden 458 tarihinden yararlanmaktır: Şabat ve bedenün sünneti.

Rom.11'e göre, yeni antlaşmaya giren pagan din değiştirenler İbrani ve Yahudi kök ve gövdesine aşılmalıdır. Ancak yeni ittifakın temelleri tamamen Yahudilere dayanıyor ve İsa, Yuhanna 4:22'de bunu özellikle hatırlattı: *Siz bilmediğiniz şeye tapıyorsunuz; Bildiklerimize tapıyoruz çünkü kurtuluş Yahudilerden geliyor.* Bugün bu mesaj güncel bir anlam kazanıyor çünkü İsa bu mesajı her çağda sahte bir şekilde din değiştirmiş paganlara hitap ediyor. Şeytan, onları daha iyi mahvetmek için onları Yahudilerden ve onların ittifakından nefret etmeye itti; bu da onları Tanrı'nın emirlerinden ve kutsal Şabat'tan uzaklaştırdı. Dolayısıyla bu hatayı düzelterek **yeni antlaşmaya Yahudi kimliğiyle bakmalıyız**. Dan.9:27'de İsa ile *sağlam bir ittifak* kuran bu " *pek çok* " havariler ve yeni din değiştirmiş Yahudi öğrencilerdir , ancak onların tabanı Yahudi olmaya devam etmektedir; onlar aynı zamanda " *70 hafta* " döneminin başlangıcıyla da ilgilenmektedir. İsa Mesih'in gönüllü olarak döktüğü insan kanına dayanan yeni antlaşmanın standardını kabul etmeleri veya reddetmeleri için Tanrı tarafından Yahudi milletine verilmiştir. Bu gerekçelerden yola çıkılarak – 458 tarihi Dan.8:14'teki "2300 akşam-sabah"ın başlangıcı olur.

2300 yıllık bu uzun peygamberlik süresinin sonunda Dan.8:13'e göre üç şeyin sona ermesi gerekiyordu.

- 1- sürekli rahiplik
- 2- yıkıcı günah
- 3- kutsallığa ve orduya yapılan zulüm.

Üç şey tanımlanır:

- 1- papanın daimi dünyevi rahipliği

- 2- ilk günün geri kalanı yeniden adlandırıldı: Pazar.
- 3- Cennetin krallığının vatandaşları olan Hıristiyan kutsallığına ve azizlerine yapılan zulüm.

Bu değişiklikler şunları hedefliyordu:

- 1- İsa Mesih'e kutsal daimi göksel rahipliğini geri verin.
- 2- ^{7. günlük} izinli dinlenme de dahil olmak üzere tüm ilahi kanunu geri getirin .
- 3- Hıristiyan kutsallığına ve azizlerine yönelik zulmün sonunu görün.

“2300 akşam-sabah” için önerilen hesaplama – 458 tarihinden başlayarak, bu sürenin sonu 1843 baharında bitiyor: $2300 - 458 = 1842 + 1$. Bu hesaplamada elimizde 1842 tam yıl var ve buna +1 ekleyerek, 1843 yılının başında kehanet edilen “2300 akşam-sabah”ın bittiği baharı belirtmeliyiz. Bu tarih, gerçek azizlerini 1260 yıl boyunca Roma papalık Katolikliğinden miras kalan dini yalanlardan kurtarmak isteyen Tanrı'nın müdahalesinin geri dönüşünün başlangıcını işaret ediyor. Böylece, Protestanların sığındığı ABD'de ruhsal bir uyanış yaratmak için inisiyatif alan Ruh, William Miller'a Daniel 8:14'teki kehanete ilgi duymasını sağlar ve önerilen iki ardışık tarih, İsa Mesih'in geri dönüşünü duyurur; 1843 baharı, 1844 sonbaharının ikincisi. Ona göre mabedin artırılması, İsa'nın dünyayı arındırmak için geri dönmesi anlamına geliyor. Planlanan tarihlerdeki iki hayal kırıklığından sonra Ruh, iki iman sınavına katılan en dirençli kişilere bir işaret verir. 23 Ekim 1844 sabahı tarlaları geçen azizlerden biri göksel bir görüntü aldı. Cennet , İsa Mesih'in göksel mabette Baş Rahip olarak görev yaptığını gösteren bir sahneyle açıldı . Görümde kutsal yerden en kutsal yere geçti. Böylece, 1260 yıllık karanlığın ardından İsa Mesih, ardı ardına gelen iki denemenin sonucunda sadıklarıyla yeniden bağlantı kurdu.

- 1- **Sürekliliğin yeniden başlatılması** . Bu nedenle, Tanrı, 23 Ekim 1844'te daimi göksel rahipliğinin kontrolünü bu vizyon aracılığıyla resmen geri aldı.
- 2- **Şabat'ın Dönüşü** . Aynı ay, Bayan Rachel Oaks'un kendisine kilisesinden bir broşür vermesinin ardından, Azizlerden bir başkası yedinci gün Şabatı'nı kutlamaya başladı: "Yedinci Gün Baptistleri." Zamanla, iki testle seçilen azizler de teker teker yedinci gün Şabatı'nı benimsediler. Tanrı, pagan Roma tarafından kurulan, ancak papalık Roma'sı tarafından “Pazar” adı altında yasallaştırılan yıkıcı günaha bu şekilde son verdi.
- 3- **Zulümleri durdurmak** . Üçüncü konu ise kutsallık ve 1260 yıl boyunca zulüm gören Hıristiyanlarla ilgiliydi. Ve yine 1843 ve 1844'te, kehanetle ilgilenen Batı dünyasının her yerinde dini barış hüküm sürdü. Çünkü devrimci Fransa din istismarlarının sorumlularını giyotinle susturmuştu. Böylece Apo.2:22-23'e göre *zina yapanların* cezalandırıldığı son kanlı yıllardan sonra , 1260 yılının sonunda, 538'de başlayan, papalık rejiminin kurulmasıyla *daimiliğin* kaldırılmasına bağlanan tarih , yani 1798'de dini barış hüküm sürüyor. Ve tesis edilen vicdan hürriyeti, azizlerin kendi tercihleri doğrultusunda Allah'a kulluk etmelerine ve Allah'ın artacağına dair bilgilerine olanak sağlar. 1843 yılında, *Kutsallık ve azizler ordusu* , İsa Mesih tarafından seçilen cennetin krallığının bu vatandaşları, Daniel 8:13-14'teki kehanetin bildirdiği gibi artık zulüm görmüyor.

Tüm bu deneyimler, seçilmişlerin seçiminin sona ereceği dünyanın sonuna kadar kendi planlarını, tüm programını gerçekleştirmeleri için insanların zihinlerine tam bir görünmezlik içinde rehberlik eden Yüce Tanrı tarafından organize edilmiş ve yönlendirilmiştir. Bütün bunlardan, insanın Şabat'ı ve onun ışığını onurlandırmayı seçmediği, Ezé'nin öğrettiği gibi, kendisine ait olan bu şeyleri, onayının ve ona olan gerçek sevgisinin bir işareti olarak verenin Tanrı olduğu ortaya çıkıyor. -20: *Kendilerini kutsal kılanın RAB olduğumu bilsinler diye, Şabat günlerimi de benimle onlar arasında bir işaret olarak onlara verdim... Şabat günlerimi kutsa ve aralarında olsunlar. Ben ve sen, benim Tanrınız RAB olduğumun anlaşılmasını sağlayacak bir belirti . Kayıp koyununu arayan o olduğu için hiçbir seçilmiş yetkilinin bu çağrışı kaçırmayacağından emin olalım.*

Dan.8'de, Tanrı'nın 13. ayetteki soruya 14. ayette verdiği eşsiz cevapta, " *kutsallık* " kelimesi mükemmel bir şekilde uymaktadır çünkü kutsallık genellikle Tanrı'nın malı olan ve özellikle O'nu etkileyen her şeyle ilgilidir. Bu, onun *daimi* göksel rahipliğinin, Adem'in yaratılışının ertesi günü dünyanın kuruluşundan itibaren *kutsanmış Şabat'ının* ve onun sadık seçilmişleri olan *azizlerinin* durumuydu . Daniel 8:13-14'te peygamberlik edilen deneyimler, ilahi fermanın yürürlüğe girdiği 1843 ile 1844 sonbaharı arasında gerçekleşti; her ikisi de İsa Mesih'in bu tarihlerde geri döneceği beklentisine dayanıyordu; İsa Mesih'in gelişiyle birlikte , bu deneyimin çağdaşları, bu beklentilerin takipçisi olan katılımcılara, tam anlamıyla "" anlamına gelen Latince "adventus" kelimesinden gelen "Adventist" adını verdiler. gelişi." Bu "Adventist" deneyimini bu Daniel kitabının 12. bölümünde bulacağız; burada Ruh bu son resmileştirilmiş "antlaşmanın" önemini vurgulayacaktır.

Daniel 10

Dan 10:1 *Pers Kralı Koreş'in krallığının üçüncü yılında Daniel'e adı Belteşassar olan bir söz vahyedildi. Hak olan bu söz, büyük bir felaketin habercisidir. Bu sözü dinledi ve görümlü anladı.*

1a- *Pers kralı Koreş'in krallığının üçüncü yılında Daniel'e adı Belteşassar olan bir söz vahyedildi.*

Cyrus 2 – 539'dan beri hüküm sürüyor. Bu nedenle vizyonun tarihi – 536.

1b- *Hak olan bu söz, büyük bir felaketi müjdelemektedir.*

Bu dönem, büyük felaket, büyük çaptaki katliamın habercisidir.

1c- *Bu sözü dinledi ve vizyonu anladı.*

Eğer Daniel anlamını anladıysa biz de anlayacağız.

Dan 10:2 *O sırada ben Daniel üç hafta yas tuttum.*

bu kişisel yas , ilan edilen büyük felaket gerçekleştiğinde gerçekleştirilecek katliamın cenaze niteliğini doğrulamaktadır.

Dan 10:3 *Üç hafta tamamlanana kadar hiçbir lezzetli yemek yemedim, ağzıma et ya da şarap girmedim, kendimi meshetmedim.*

Kutsallığın arttırılmasını isteyen Daniel'in bu hazırlığı, meleğin Dan.11:30'da peygamberlik edeceği dramatik durumu önceden bildirmektedir.

Dan 10:4 *Birinci ayın yirmi dördüncü günü büyük Hiddekel nehrinin kıyısındaydım.*

Hiddékel'in Fransızca'da Tıgar adı vardır. Bu, Kral Nebuchadnezzar'ın cezalandırılan gururu nedeniyle Keldani şehri *Babil'i* geçip sulayan Fırat Nehri ile Mezopotamya'yı sulayan *nehirdir* . Daniel bunu anlayamadı ama bu açıklama benim içindi. Çünkü Daniel 12. bölümde **Dicle Nehri'nin insan ruhlarını yiyen bir “ kaplan ”** rolünü oynayacağına dair gerçek açıklamaları ancak 1991 yılında duyurmuştum . Tehlikeli geçiş, bir inanç testinin örneğidir. Yalnızca seçilmiş olanlar bu köprüyü geçip İsa Mesih'le birlikte yolculuklarına devam edebilir. Bu

yine, Mısırlı günahkarlar için imkansız ve ölümcül bir geçiş olan, İbranilerin Kızıldeniz'i geçmesinden kopyalanan bir görüntüdür. Ancak Daniel 12'nin çağrıştırdığı kişi, misyonları Mesih'in dönüşüne kadar devam edecek olan son seçilmiş "Adventistleri" seçmektedir. Sonuncusu, güçlü ve görkemli bir kurtuluş ve intikam dolu bir dönüş için Mesih'in müdahalesini gerektirecek olan son **büyük felaketi**, **bunun en uç biçimini deneyimleyecek**.

Daniel'e bildirilen ilk felaket Dan.11:30'da geçmektedir. Bu, antik çağdaki Yahudi halkını ilgilendiriyor ancak benzer bir *felaket daha* Rev.1'de benzer bir görüntü ile duyurulacak. Bu, *insanların üçte birinin öldürüleceği* Üçüncü Dünya Savaşı'ndan sonra gerçekleştirilecek. Ve bu çatışma Vahiy 9:13 ila 21'de sembollerle sunulmaktadır, ancak Daniel'in bu kitabında 11. bölümün sonunda 40 ila 45. ayetlerde sade bir dille geliştirilmiştir. 11, Yahudilerin büyük felaketi, ardından Dan.12:1'de, Hıristiyanlığın seçilmişlerini ve Mesih'e dönecek olan ahir zamanın sadık Yahudilerini hedef alacak büyük felaket Bu Felaket, "sıkıntılı zamanlar" terimiyle anılacak ve asıl hedef, Allah'ın kutsadığı Şabat gününün uygulanması olacaktır.

Tahmin edilen felaketlere ilişkin iki vizyonun karşılaştırılması

1- Daniel'in eski antlaşmadaki halkının çocuklarına: Dan.10:5-6.

2- Yeni antlaşmanın Daniel'in halkının çocuklarına: Va.1:13-14.

Bu iki felakete göstermemiz gereken ilgiyi tam olarak anlayabilmek için, her ne kadar zaman içerisinde birbirini takip etse de, birincisinin, son sadık İsa Mesih'in dönüşünü hedef alan ikincisini kehanet eden bir tür olduğunu anlamalıyız. Daniel ve onun üç arkadaşı gibi Tanrı'nın çocukları. Onlarca yıl süren barışın ardından korkunç ve son derece yıkıcı bir atom savaşının ardından, Roma'nın Pazar günü dinlenme günü, felaketten sağ kurtulanlar tarafından organize edilen evrensel hükümet tarafından dayatılacak. Sonra Daniel, Hananya, Mişael ve Azarya'nın zamanında olduğu gibi ölüm yine sadık seçilmişlerin hayatlarını tehdit edecek; ve Daniel'in bu bölümünde hedeflenen **felaketin duyurulduğu** –168'deki "Makabiler" zamanında olduğu gibi; ve sonunda son Adventistler 2029'da yedinci gün Şabatına sadık kaldılar.

Ancak bu son sınavdan önce, 1260 yıllık uzun papalık saltanatı, Tanrı adına çok sayıda yaratığın ölmesine neden olmuş olacak.

Özetle, Daniel'e verilen bu görümün ilettiği mesajı anlamak, Vahiy 1:13'ten 16'ya kadar Yuhanna'ya verdiği mesajın anlamını anlamamızı sağlayacaktır.

Dan 10:5 *Gözlerimi kaldırıp baktım ve işte, keten giyinmiş, belinde Ufaz'dan kalma altından kuşak olan bir adam vardı.*

5a- *keten giyinmiş bir adam vardı*

Ketenle sembolize edilen adalet işi, Allah tarafından bir insan aracılığıyla yerine getirilecektir. Tanımlanan görüntüde Tanrı, Epiphanes olarak bilinen Yunan kralı Antiochos 4'ün görünümünü almaktadır. Saltanatının süresi olan -175 ile -164 yılları arasında Yahudilere zulmeden olacaktır.

5b- *belinde Uhaz'ın altın kemerinin bulunması*

Böbreklerin üzerine yerleştirilen kemer zorlama gerçeği temsil ediyor. Üstelik, yapıldığı altın, Yer.10:9'da putperestçe pagan kullanımını hedef alan Ufaz'dan geliyor.

Dan 10:6 *Vücudu krizolit gibiydi, yüzü şimşek gibi parlıyordu, gözleri ateş alevleri gibiydi, kolları ve ayakları cilalı pirinç gibiydi ve sesi bir kalabalığın gürültüsüne benziyordu.*

6a- *Vücudu krizolit gibiydi*

Tanrı, vizyonun yazarıdır ancak pagan bir tanrının gelişini, dolayısıyla bu muhteşem doğaüstü özelliğın habercisidir.

6b- *yüzü şimşek gibi parlıyordu*

Bu Tanrının Yunan kimliği doğrulanmıştır. Bu, Kral Antiochos 4'ün Yunan tanrısı Zeus'tur. Yıldırım, Olimpiya tanrısı Zeus'un simgesidir; yunan mitolojisindeki olimposlu tanrıların tanrısı

6c- *gözleri ateş alevleri gibiydi*

Bakıp tasvip etmediği şeyi yok eder; Dan.11:30'a göre gözleri Yahudilerin üzerinde olacak: ... *kutsal antlaşmayı bırakanlara bakacak*. Felaket sebepsiz gelmez, irtidat insanları kirletir.

6d- *kolları ve ayakları cilalı pirinç gibi görünüyordu*

Allah'ın göndereceği cellat da kurbanları kadar günahkar olacaktır. Pirinç kolları ve ayakları ile sembolize edilen yıkıcı eylemleri, Dan.2 heykelinde Yunan günahının simgesidir.

6- *ve sesinin tınısı bir kalabalığın gürültüsü gibiydi*

Yunan kralı tek başına hareket etmeyecek. Arkasında ve önünde, emirlerine uyacak kendisi gibi pagan çok sayıda asker olacaktır.

Bu kehanetsel duyurunun doruğuna ve doruğuna, Dan'in gerçekleşmesi saatinde ulaşılacak: *Birlikler onun emriyle ortaya çıkacak; Tapınağın ve kalenin kutsallığını bozacaklar, sürekli kurbanlar son verecekler ve yok edicinin iğrenç şeyini dikecekler*. Kutsal Kitap'ta dürüstlük adına, İbranice metinde yazılmayan kurban kelimesinin üzerini çizdim, çünkü Tanrı eski antlaşmada ve yeni antlaşmada " daimi " iki farklı ardışık rol öngörmüştür. Antik çağda bu, akşam ve sabah yakılan sunu olarak bir kuzunun sunulmasından ibarettir. Kısa öyküde, İsa Mesih'in seçilmişlerin dualarına aracılık etmek için yaptığı fedakarlığı hatırlatan göksel şefaati ifade eder. Dan. 11:31'in eski antlaşma bağlamında, Yunan kralı Musa'nın yasasının *sürekli sunularına son verecektir*. Bu nedenle, dünyevi bir rahibin ya da göksel başrahip olan İsa Mesih'in sürekli şefaahat hizmetinin yorumunu belirleyen, yalnızca çağrıldığı zamanın bağlamıdır. Bu nedenle daimi **olan** , insani bir hizmetle veya ikincil ve kesin olarak İsa Mesih'in ilahi göksel hizmetiyle bağlantılıdır.

Dan 10:7 *Bu görüşümü yalnız ben Daniel gördüm, yanımdaki adamlar ise görmediler, ama çok korktular, kaçıp saklandılar.*

7- Bu kolektif korku, vizyonun gerçekleşmesinin yalnızca soluk bir görüntüsüdür. Çünkü tahmin edilen katliam gününde, doğru kişiler, dünyanın göbeğinde olsa bile kaçıp saklansa iyi olur.

Dan 10:8 *Yalnız kaldım ve şu büyük görüşümü gördüm; gücüm tükendi, yüzümün rengi değişti, çürüdü ve tüm gücümü kaybettim.*

8a- Daniel, gelecek felaketin sonuçlarını duyguları aracılığıyla kehanet etmeye devam ediyor.

Dan 10:9 *Onun sözlerinin sesini duydum; ve onun sözlerinin sesini duyduğumda şaşkına döndüm, yüzüstü yere düştüm.*

9a- Felaket gününde, zulmeden kralın sesi de aynı dehşet verici etkilere neden olacaktır; dizler çarpışacak, bacaklar bükülecek, yere düşen bedenleri taşıyamayacak.

Dan 10:10 *Ve işte bir el bana dokundu, dizlerimi ve ellerimi sarstı.*

10a- Neyse ki Daniel, bu ***büyük felaketin*** yaklaştığını kavmine duyurmaktan sorumlu olan tek peygamberdir ve kendisi de Allah'ın haklı gazabının hedefi değildir.

Dan 10:11 *Sonra bana şöyle dedi: Sevgili adam Daniel, sana söyleyeceğim sözlere dikkat et ve olduğun yerde dur; çünkü şimdi sana gönderildim. O benimle böyle konuştuğunda titreyerek durdum.*

11a- *Daniel, sevgili adam, sana söyleyeceğim sözlere dikkat et ve olduğun yerde dur.*

Tanrı'nın sevdiği birinin, O'nun göksel müdahalelerinden korkması için hiçbir neden yoktur. Tanrı'nın gazabı kötü ve zalim, saldırgan, asi günahkarlara karşıdır. Daniel bu insanların tam tersidir, çünkü bu, eninde sonunda seçilmişlerin eline geçecek olan kader farklılığının işaretidir. Dünyevi ölümün tozu içinde yatarken bile uyandırılacaklar ve yeniden ayağa kaldırılacaklar. Kötüler yatacak ve kötüler, nihai hükmün sonsuza dek yok edilmesi için uyandırılacak. Melek "bulduğun yerde"yi belirtir. Peki o nerede? Doğada bulunan "Hiddekel" nehrinin, Fransızca'da Fırat Nehri'nin kıyısında yer alan, Vahiy'deki yeni ittifakin Hıristiyan Avrupa'sını ifade edecek. İlk ders, insanın Tanrı'yla her yerde karşılaşabileceği ve orada O'nun tarafından kutsanabileceğidir. Bu ders, birçok insan için Tanrı'yla yalnızca kiliselerde, kutsal binalarda, tapınaklarda, sunaklarda karşılaşılabilmesine dair putperest önyargıları yıkıyor ama burada bunların hiçbiri yok. İsa, kendi zamanında, Yuhanna 4:21-24'te şu sözlerle bu dersi yenileyecek: *Kadın, İsa ona dedi, inan bana, Baba'ya tapınacağın saat ne bu dağda ne de Yeruşalim'de olacak . Bilmediğiniz şeye tapıyorsunuz; Bildiklerimize tapıyorsunuz çünkü kurtuluş Yahudilerden geliyor. Ama içtenlikle tapınanların Baba'ya ruhta ve gerçekte tapınacakları saat geliyor ve zaten geldi; çünkü Baba'nın ihtiyaç duyduğu tapınanlar bunlardır. Tanrı Ruh'tur ve ona tapınanlar ona ruhta ve gerçekte tapınmalıdırlar.*

İkinci ders daha inceliklidir, Hiddekel nehrine dayanmaktadır çünkü Ruh, kitabının anlayışını yalnızca deneyimleri ve seçimlerinin gerçekleştirildiği test şu şekilde gösterilen son sadık hizmetkarlarına açmayı planlamıştır: Fransızca'da Hiddékel nehrinin tehlikeli geçişi. Kaplan, bu isimdeki hayvan gibi, aynı zamanda inanç sınavında da insanların ruhlarını yiyen hayvandır.

11b- *çünkü şimdi size gönderildim. O benimle böyle konuştuğunda titreyerek durdum.*

Karşılaşma artık bir vizyon değil; biri gökten gelen, diğeri hâlâ yeryüzünde olan Tanrı'nın iki yaratığı arasındaki bir diyaloga, bir alışverişe dönüşüyor.

Dan 10:12 *Bana şöyle dedi: Daniel, korkma; Çünkü anlamaya ve Tanrının önünde kendini alçaltmaya yüreğini koyduğun ilk günden itibaren, sözlerin işitildi ve senin sözlerin sayesinde ben de buraya geldim .*

Bu ayetin tamamı hakkında söyleyecek tek bir şeyim var. Eğer hafızanızı kaybederseniz en azından yaratıcımız Allah'ı nasıl memnun edeceğimizi anlatan bu ayeti hatırlayın.

Ayet türünün bir örneğidir; Her nedenin Tanrı üzerinde kendi etkisi olduğu gerçeğine dayanan mantıksal bir dizi: gerçek alçakgönüllülüğün eşlik ettiği anlayışa olan susuzluk duyulur ve giderilir.

Burada, Daniel Kitabı'nın 12. bölümünün sonuna kadar bitmeyecek olan uzun bir vahiy başlıyor .

Dan 10:13 *Pers Krallığı'nın hükümdarı yirmi bir gün bana karşı çıktı; ama işte, baş liderlerden biri olan Mikail yardımına geldi ve ben orada Pers krallarının yanında kaldım.*

13a- *ve Pers krallığının lideri yirmi bir gün bana direndi*

Melek Cebrail, Pers kralı Cyrus 2'ye yardım eder ve onun Tanrı'ya yönelik görevi, alınan eylemlerin onun büyük projesine ters düşmemesi için kararlarını etkilemekten ibarettir. Meleğin bu başarısızlığı örneği, Allah'ın yaratıklarının aslında özgür ve bağımsız bırakıldığını, dolayısıyla onların tüm seçimlerinden ve işlerinden sorumlu olduklarını kanıtlamaktadır.

13b- *ama işte, baş liderlerden biri olan Mikail yardımına geldi*

Ortaya çıkan örnek aynı zamanda bize, gerçek bir zorunluluk halinde “ ana liderlerden biri olan Michael ”ın müdahale ederek kararı zorlamak için müdahale edebileceğini de öğretiyor. Bu üstün yardım ilahi yardımdır çünkü Mikail, “Kim Allah gibidir” anlamına gelir. İsa Mesih'te enkarne olmak için yeryüzüne gelecek olan odur. Cennette, melekler için Tanrı'nın Ruhu'nun onlarla birlikte temsiliydi. Bu durumda “ ana liderlerden biri ” ifadesi bizi haklı olarak şaşırtabilir. Aslında bu şaşırtıcı değil, çünkü İsa'nın yeryüzünde göstereceği alçakgönüllülük, nezaket, paylaşım ve sevgi, sadık melekleriyle birlikte göksel yaşamında zaten uygulamaya konmuştu. Cennetin kanunları O'nun dünyevi hizmeti sırasında gösterdiği kanunlardır. Yeryüzünde kullarının hizmetkarı oldu. Ve cennette kendisini diğer baş meleklerle eşit kıldığını öğreniyoruz.

13c- *ve ben orada Pers krallarının yanında kaldım*

Bu nedenle Pers krallarının hanedanının hakimiyeti Yunan hakimiyetine kadar bir süre daha devam edecektir.

Dan 10:14 *Şimdi size gelecekte halkının başına neler geleceğini göstermeye geldim; çünkü vizyon hâlâ o zamanlarla ilgili.*

14a- Dünyanın sonuna kadar Daniel'in halkı, yeni antlaşmada olduğu gibi eski antlaşmayla da ilgilenecek, çünkü onun halkı, Tanrı'nın Mısır günahından , Adem'in İsa Mesih aracılığıyla işlediği günahtan ve günahtan kurtardığı İsrail'dir. İsa'nın kanıyla arıtılmış Hıristiyanlıkta Roma tarafından kurulmuştur .

Meleğin Daniel'e getirdiği vahyin amacı, kavmini gelecek trajedilere karşı uyarmaktır. Daniel, kendisine vahyedilenlerin artık kişisel olarak kendisini ilgilendirmediklerini zaten anlayabilmektedir, ancak aynı zamanda bu öğretilerin

gelecekte halkının hizmetkarları ve dolayısıyla Tanrı'nın onlara hitap ettiği ve aracılığıyla onları kaderine koyduğu herkes için yararlı olacağından da emindir. o.

Dan 10:15 *O bana bu sözleri söylerken ben yere baktım ve sustum.*

15a- John, felaketin korkunç görüntüsünü hâlâ aklında tutuyor ve duyduklarına odaklanmaya çalışıyor, artık kendisiyle konuşan kişiye bakmak için başını kaldırmaya cesaret edemiyor.

Dan 10:16 *Ve işte, insanoğullarına benzeyen biri dudaklarıma dokundu. Ağzımı açtım ve konuştum ve önümde durana dedim ki: Efendim, bu görüntü beni korkuyla doldurdu ve tüm gücümü kaybettim.*

1a- *Ve işte, insan oğulları görünümünde biri dudaklarıma dokundu*

Korkunç görüntü Daniel'in zihninde yaratılan gerçek dışı kurgusal bir görüntü iken, tam tersine melek kendisini dünyevi insana benzeyen bir insan biçiminde sunar. Birincisi, o da Tanrı'nın benzerliğinde, fakat dünyevi kanunlardan arınmış bir gök cisminde yaratıldı. Onun göksel doğası, her iki boyutta da aktif bir kapasiteye sahip olarak ona her iki boyuta da erişim sağlar. Bu dokunuşu hisseden Daniel'in dudaklarına dokunur.

Dan 10:17 *Efendimin hizmetkari efendimle nasıl konuşabilir? Artık gücüm tükeniyor ve nefesim kalmadı.*

17a- Tamamen dünyevi insan için durum çok farklıdır, dünyevi kanunlar dayatılmıştır ve korku onun gücünü ve nefesini kaybetmiştir.

Dan 10:18 *Sonra insan görünümündeki adam bana yine dokundu ve beni güçlendirdi.*

18a- Melek, nazik bir ısrarla Daniel'i sakinleştirerek ona güç kazandırmayı başarır.

Dan 10:19 *Sonra bana şöyle dedi: Korkma sevgili dostum, esenlik seninle olsun. cesaret, cesaret! Ve o benimle konuşurken güç kazandım ve dedim: Bırak efendim konuşsun, çünkü sen beni güçlendirdin.*

19a- Barış mesajı! İsa'nın öğrencilerine hitap edeceği sözün aynısı! Korkmuş bir zihne güven vermek gibisi yoktur. Cesaret, cesaret kelimeleri onun nefes almasına ve gücünü yeniden kazanmasına yardımcı olur.

Dan 10:20 *Bana şöyle dedi: Sana neden geldiğimi biliyor musun? Şimdi Pers hükümdarıyla savaşmak için geri dönüyorum; ve ben yola çıktığımda Javan'ın hükümdarı gelecek.*

20a- *Şimdi Pers lideriyle savaşmak için geri dönüyorum*

Perslerin bu lideri, Tanrı'nın kendisini meshettiğini düşündüğü Büyük Koreş 2'dir; bu onun kararlarını kendi doğrultusunda yönlendirmek için onunla savaşmak zorunda kalmasını engellemez.

20b- *ve ben gittiğimde, işte, Javan'ın hükümdarı gelecek*

Melek Cyrus 2'den ayrıldığında, dönemin Yunan liderinin saldırısı, iki Pers ve Yunan egemenliği arasında büyüyen düşmanlığın önünü açacaktır.

Dan 10:21 *Ama ben size gerçeğin kitabında yazılanları bildireceğim. Bunlara karşı bana lideriniz Michael dışında kimse yardım etmiyor.*

21a- Daniel'in alacağı bu vahye gerçeğin kitabı denir. Bugün 2021'de, burada açıklanan her şeyin yerine geldiğini doğrulayabilirim, çünkü bu anlayış, liderimiz Mikail'in ölümsüz Ruhı tarafından eski antlaşmada Daniel için ve İsa Mesih'ten

bu yana benim için yeni antlaşmada tamamen verilmiştir. Görkemli dönüşüne kadar hala aktif olan iblisleri yargılamak için bu ismi kullanıyor.

Daniel 11

Dikkat ! Bölüm değişikliğine rağmen melek ile Daniel arasındaki tartışma 10. bölümün son ayetiyle süreklilik içinde devam ediyor .

Dan 11:1 *Ben de Med Darius'un krallığının ilk yılında ona yardım etmek ve destek olmak için onun yanındaydım.*

1a- Tanrı'nın sonsuza kadar yaşaması için yarattığı Daniel'e konuşan melek, Daniel'e, 62 yaşında Babil'i ele geçiren ve halen Dan'da hüküm süren Med kralı Darius'a yardım ve destek verdiğini anlatır.6. Bu kral Daniel'i ve Tanrısını seviyordu ama tuzağa düştüğü için onu aslanlara teslim ederek hayatını tehlikeye attı. Yani aslanların ağzını kapatıp hayatını kurtarmak için müdahale eden oydu. Bu nedenle, bu kral Darius'un, Daniel'in Tanrısının tek gerçek Tanrı olduğunu, var olan her şeyin yaratıcısı olduğunu, yaşayan ve ona benzeyen bir başkasının olmadığını anlamasına yardım eden de oydu.

Dan 11:2 *Şimdi size gerçeği bildireceğim. İşte, İran'da hâlâ üç kral olacak. Dördüncüsü diğerlerinden daha fazla zenginliğe sahip olacak; ve zenginliği güçlü olduğunda herkesi Javan krallığına karşı ayaklandıracak.*

2a- *Şimdi size gerçeği anlatacağım*

Gerçek yalnızca Gerçek Tanrı tarafından bilinir ve Vahiy 3:14'e göre Tanrı'nın Mesih'teki son seçilmişleriyle olan ilişkisinde kendisine verdiği isimdir. Hakikat yalnızca ilahi kanun, onun emirleri ve emirleri değildir. Aynı zamanda Tanrı'nın titizlikle planladığı ve Kendi zamanında gerçekleşmesini sağladığı her şeyi kapsar. Yaşamımızın sonuna kadar ve kolektif olarak, vaat edilen seçilmiş erişim sonsuzluğunu görecektir olan nihai tasarruf projesinin sonuna kadar ilerlediğimiz bu büyük programın bir parçasını yalnızca hayatımızın her gününü keşfediyoruz.

2b- *İşte, İran'da hâlâ üç kral olacak*

1. kral: Cambyses 2 (– 528 – 521), Yunanlılar tarafından Smerdis lakaplı oğlu Bardiya'yı katleder

2. kral: Sahte Smerdis, Smerdis adını gasp eden Gaumâta ^{büyücüsü yalnızca kısa bir süre hüküm sürer.}

3. kral: Pers 1. Darius (– 521 – 486) Hystape'nin oğlu.

2c- *Dördüncüsü diğerlerinden daha fazla zenginliğe sahip olacak*

4. kral: 1. Xerxes (– 486 – 465). Ondan hemen sonra I. Artaxerxes saltanatının **yedinci yılında**, yani Esd.7:7-9'a göre 458 baharında hüküm sürecek ve tüm Yahudi tutsakları serbest bırakacak

2d- *ve zenginliğiyle güçlendiğinde, her şeyi Javan krallığına karşı yükseltecek*

I. Xerxes isyan eden Mısır'ı ^{bastırıp} sakinleştirdi, ardından Yunanistan'a savaş açtı, Attika'yı işgal etti ve Atina'yı mahvetti. Ancak -480'de Salamis'te mağlup oldu. Yunanistan kendi toprakları üzerindeki hakimiyetini sürdürecektir. Ve Pers kralı Asya'da kaldı, yine de Yunanistan'ı fethetme arzusunu kanıtlayan saldırılar düzenledi.

Dan 11:3 Ama büyük bir güçle yönetecek ve ne isterse yapacak güçlü bir kral çıkacak.

3a- Kendi topraklarında mağlup edilen, avlanan Pers kralı I. Xerxes, ^{iki} büyük adamı tarafından öldürülerek ölecek. Aldatıcı bir şekilde alay ettiği genç bir adam tarafından mağlup edildi. Yunanistan, 20 yaşında genç bir Makedon olan Büyük İskender'i kral olarak seçti (-356'da doğdu, - 336'da hüküm sürdü, - 323'te öldü). Kehanet ondan Dan.2 heykelinin 3. ^{imparatorluğunun kurucusu, Dan.7'nin üçüncü hayvanı ve Dan.8'in ikinci hayvanı olarak bahseder.}

Dan 11:4 *Ve o yücelince, krallığı parçalanacak ve göğün dört yeline doğru bölünecek; onun soyundan gelenlere ait olmayacak, eskisi kadar da güçlü olmayacak, çünkü parçalanacak ve onlardan ziyade başkalarına geçecek.*

4a- Orada, Dan.8:8'deki Yunan keşişinin büyük kırık boynuzunun tam tanımını ve 22. ayetin açıklamasını buluyoruz: *Bu kırık boynuzun yerine çıkan dört boynuz, bunlar ortaya çıkacak dört krallıktır. bu milletten, ama kimin bu kadar gücü olmayacak .*

Dört büyük boynuzun ” neyi temsil ettiğini hatırlıyorum .

1. boynuz : Suriye'de Seleukos 1. ^{Nikator tarafından kurulan Yunan Seleukos hanedanı}

2. boynuz: Mısır'da Ptolemy I ^{Lagos tarafından kurulan Yunan Lagid hanedanı}

3. boynuz: ^{Trakya'da} Lysimakhos tarafından kurulan Yunan hanedanı.

4. boynuz : Makedonya'da Cassandra tarafından kurulan Yunan hanedanı

Dan 11:5 *Güney kralı güçlenecek. Ama liderlerinden biri ondan daha güçlü olacak ve egemen olacak; onun hakimiyeti güçlü olacaktır.*

5a- *Güneyin kralı güçlenecek*

Ptolemy I Soter Lagos –383 –285 Mısır kralı veya “ güney kralı ”.

5b- *Ama liderlerinden biri ondan daha güçlü olacak ve hakim olacak; onun hakimiyeti güçlü olacaktır.*

Seleucus 1. Nikator –312–281 Suriye kralı veya “ kuzey kralı ”.

Dan 11:6 *Birkaç yıl sonra bir ittifak kuracaklar ve güney kralının kızı, uyumu yeniden sağlamak için kuzey kralının yanına gelecek. Ama kolunun gücünü koruyamayacak ve ne kendisi ne de kolu direnmeyecek; onu getirenlerle, babasıyla ve o sırada ona destek olan kişiyle birlikte teslim edilecek.*

6a- Kehanet, “ *güney kralı* ” Ptolemy 2 Philadelphus'a karşı **ilk “Suriye Savaşı”**ni (–274-271) başlatan ikinci “ *kuzey kralı* ” Antiochos 1.'in ^(-281–261) saltanatını atlıyor . (–282 –286). Ardından Mısırlıların yeni “ *kuzey kralı* ” Antiochos 2 Theos'a (- 261 - 246) karşı çıkan **2. "Suriye Savaşı" (- 260 - 253)** gelir .

6b- *Birkaç yıl sonra ittifak kuracaklar ve güney kralının kızı, uyumu yeniden sağlamak için kuzey kralının yanına gelecek.*

Uyuz davranışlar başlar. Antiochos 2, Berenice ile evlenmek için Laodice adlı meşru karısından boşanır. Baba kızına eşlik eder ve damadının evinde onunla birlikte kalır.

6c- *Ama kadın kolunun gücünü koruyamayacak ve ne kendisi ne de kolu direnmeyecek; onu getirenlerle, babasıyla ve o sırada ona destek olan kişiyle birlikte teslim edilecek.*

Ancak Antiochos 2, ölümünden hemen önce Bérénice'i mirastan mahrum eder. Laodikya intikam alır ve onu babası ve küçük kızıyla (*kol = çocuk*) birlikte öldürür . Not : Vahiy 3:16'da İsa, sembolik olarak Laodikya adı verilen resmi Adventist karısından boşanacaktır; Antiochos 2'nin kendisine "Theos", yani Tanrı adını vermesi nedeniyle bu durum daha da belirginleşiyor. İngiltere'de Kral 8. Henry daha iyisini yapmış, kendisini Roma'nın dini otoritesinden ayırarak boşanmış, kendi Anglikan kilisesini kurmuş ve yedi karısının birbiri ardına ölmesine neden olmuştur. ^{Ardından} **3. “Suriye Savaşı” geliyor (-246-241).**

Dan 11:7 *Onun yerine onun köklerinden bir filiz çıkacak; orduya gelecek, kuzey kralının kalelerine girecek, onları dilediği gibi yönetecek ve kendisini güçlendirecek.*

7a- *Yerine köklerinden bir filiz çıkacak*

Ptolemy 3 Evergetes -246-222 Berenice'nin kardeşi.

7b- *orduya gelecek, kuzey kralının kalelerine girecek*

Seleucus 2 Kallinicos -246-226

7c- *onu dilediği gibi elden çıkaracak ve kendisini güçlü kılacak*

Hakimiyet güney kralınındır. Bu Mısır hakimiyeti Seleukos Rumlarından farklı olarak Yahudilerin lehinedir. İki karşıt yöneticinin arasında, iki savaşan kampın saldırı veya geri çekilme sırasında geçmesi gereken İsrail topraklarının bulunduğunu hemen anlamalıyız.

Dan 11:8 *Hatta onların ilahlarını, dökme putlarını, altın ve gümüşten değerli eşyalarını alıp Mısır'a götürecektir. Daha sonra birkaç yıl kuzey kralından uzak kalacak.*

8a- Mısırlılar onu tanımak amacıyla onun adına Ptolemy 3, “Evergetes” veya hayırsever adını ekleyecekler.

Dan 11:9 *Güney kralının krallığına saldıracak ve kendi ülkesine dönecek.*

9a- Seleucus 2'nin yanıtı , Antiochos 3'ü Ptolemy 4 Philopator ile karşı karşıya getiren **4. “Suriye Savaşı” (-219-217)** başlayana kadar başarısızlıkla sonuçlandı .

Dan 11:10 *Oğulları çıkıp büyük bir ordu toplayacaklar; içlerinden biri öne çıkacak, sel gibi yayılacak, taşacak, sonra geri dönecek; ve güney kralının kalesine düşmanlık yapacaklar.*

10a- Antiochos 3 Megas (-223 -187), Ptolemy 4 Philopator'a (-222-205) karşı. Eklenen lakaplar Lagid halkının alaycı durumunu ortaya koyuyor, çünkü Philopator Yunanca'da baba sevgisi anlamına geliyor; Ptolemy'nin öldürdüğü bir baba... Seleukos saldırıları bir kez daha başarısızlıkla sonuçlandı. Hakimiyet çirkin kampta kalacak.

Dan 11:11 *Güney kralı öfkelenip çıkıp kuzey kralına saldıracak; Büyük bir kalabalık toplayacak ve kuzey kralının askerleri onun eline verilecek.*

11a- Seleukosların bu ezici yenilgisi, Mısırlılara iyi davrandıkları için onları tercih eden Yahudiler için iyi bir şeydir.

Dan 11:12 *Ve bu kalabalık gurur duyacak ve kralın yüreği yükselecek; Binlerce kişiyi devirecek ama zafer kazanamayacak.*

12a- Antiochos 3'ü Ptolemy 5 Epiphanes (-205 -181) ile karşı karşıya getirecek **5. "Suriye Savaşı" (-202-200)** ile durum değişecek .

Dan 11:13 *Çünkü kuzey kralı tekrar gelecek ve ilkinden daha büyük bir kalabalık toplayacak; Bir süre sonra, birkaç yıl sonra büyük bir ordu ve büyük bir servetle yola çıkar.*

13a- Ne yazık ki Yahudiler için Seleukos Rumları Mısır'a saldırmak için kendi topraklarına geri döndüler.

Dan 11:14 *O zaman birçok kişi güney kralına karşı ayaklanacak ve halkının arasındaki zorba adamlar bu görüşü gerçekleştirmek için isyan edecek ve düşecekler.*

14a- Mısır'ın güneyindeki yeni kral Ptolemy 5 Epiphanes - veya Şanlı (-205-181), rakipler tarafından desteklenen Antiochos 3'ün saldırısıyla zor durumda kaldı. Ancak Yahudiler Seleukoslarla savaşarak Mısır kralını destekliyorlar. Bunlar, sadece mağlup edip öldürmekle kalmadılar, aynı zamanda Suriyeli Seleukos Yunanlılarını ömür boyu ölümcül düşmanlar haline getirdiler.

Bu ayette açıklanan Yahudi isyanı, Yahudilerin Mısır kampını tercih etmesiyle meşrulaştırılmaktadır; bu nedenle durumun kontrolünü yeniden ele geçiren Seleukos kampına düşmandırlar. Fakat Tanrı, halkını Mısırlılarla ittifak yapılmasına karşı uyarmadı mı? İsa.36:6'ya göre, "Mısır, ona yaslananın elini delen o kamış": " *İşte, onu Mısır'a koydun, ele giren ve delen bu kırık kamışı destek olarak aldın.*" *Ona güvenenlerin hepsi için Mısır Kralı Firavun budur ."* Bu uyarı Yahudi halkı tarafından göz ardı edilmiş gibi görünüyor ve onların Tanrı ile ilişkileri en kötü durumda; azap yaklaşır ve vurur. Antiochos 3 onlara düşmanlıklarının bedelini ağır bir şekilde ödetir.

Lütfen unutmayın : Bu Yahudi isyanı , Suriyelilerin Yahudi halkına karşı nefretini hazırlaması ve inşa etmesi anlamında " *vizyonu gerçekleştirmeyi* " amaçlamaktadır . Böylece Dan.10:1'de duyurulan ***büyük felaket*** onları vuracak.

Dan 11:15 *Kuzeyin kralı çıkıp teraslar yapacak ve güçlü şehirleri ele geçirecek. Güney birlikleri ve kralın seçkinleri direnmeyecek, direnecek güce sahip olmayacaklar.*

15a- Hakimiyet kalıcı olarak taraf değiştirmiştir, Seleukos kampındadır. Karşısında Mısır kralı henüz beş yaşındadır.

Dan 11:16 *Ona karşı gelen, istediğini yapacak ve kimse ona karşı koyamayacak; en güzel ülkede duracak, eline ne geçerse yok edecek.*

16a- Antiochos 3 hala Mısır'ı fethedemiyor ve fetih susuzluğu onu sinirlendiriyor, Yahudi halkı onun baş belası oluyor. Öfkesinin fazlasını Dan.8:9'da olduğu gibi " *ülkelerin en güzeli* " *ifadesiyle anılan şehit Yahudi milletine boşaltır.*

Dan 11:17 *Krallığının bütün kuvvetleriyle gelip güney kralıyla barış yapmayı önerecek; kendisini mahvetmek niyetiyle kızını ona eş olarak verecektir; ama bu olmayacak ve başarılı olamayacak.*

17a- Savaş başarılı olmayınca Antiochos 3, Lagid kampıyla ittifak yolunu dener. Bu strateji değişikliğinin bir nedeni var: Roma, Mısır'ın koruyucusu oldu. Bu yüzden kızının ilk ismi olan Kleopatra'yı Ptolemy 5 ile evlendirerek farklılıkları gidermeye çalışır. Evlilik gerçekleşir ancak evli çift, Seleukos

kampından bağımsızlıklarını korumak ister. Antiochos 3'ün Mısır'ı ele geçirme planı yine başarısızlıkla sonuçlandı.

Dan 11:18 *Gözünü adalara dikecek ve çoğunu ele geçirecek; ancak bir lider, çekmek istediği rezilliğe son verecek ve bu durumun kendisine düşmesini sağlayacaktır.*

18a- Asya'daki toprakları fethedecek, ancak sonunda rotası üzerinde, burada Dan.9:26'da “ reis ” terimiyle belirtilen Roma ordusunu bulacaktır ; Bunun nedeni, Roma'nın hâlâ, senatörlerin ve halkın, yani pleblerin gücünü temsil eden Elçilerin yönetimi altında ordularını güçlü pasifleştirme operasyonlarıyla gönderen bir cumhuriyet olmasıdır. İmparatorluk yönetimine geçiş bu tür askeri örgütlenmeyi değiştirmeyecektir. Afrikalı olarak bilinen Lucius Scipio adlı bu lider, Kral Antiochos ile karşı karşıya gelme riskini göze almış ve 189 yılında Magnesia Muharebesi'nde mağlup olmuş ve Roma'ya savaş tazminatı olarak 15.000 Talant tutarında büyük bir borç ödemeye mahkum edilmiştir. Ayrıca 31. ayette Dan.10:1'de kehanet edilen “ felaket ” i gerçekleştirecek olan Yahudilere zulmeden en küçük oğlu, geleceğin Antiochos 4 Epiphanes'i de Romalılar tarafından rehin alınır.

Dan 11:19 *Sonra ülkesinin kalelerine gidecek; ve tökezleyip düşecek ve bir daha bulunamayacak.*

19a- Kralın ölümü ve yerine büyük oğlu Seleukos'un gelmesiyle fetih hayalleri son buldu 4 (-187-175).

Dan 11:20 *Onun yerine kim geçerse, krallığın en güzel yerine bir gaspçı getirecek, ama birkaç gün içinde bu adam ne öfkeyle ne de savaşa kırılacak.*

20a- Kral, Romalılara olan borcu kapatmak için veziri Heliodoros'u tapınağın hazinelerini ele geçirmek üzere Kudüs'e gönderir, ancak tapınakta korkunç bir görüntünün kurbanı olan kral, bu korku dolu projeden vazgeçer. Bu kesinci, kendisini Kudüs'teki göreviyle görevlendiren Seleucus 4'e suikast düzenleyecek olan Heliodoros'tur. Niyet eyleme değerlidir ve Tanrı, kutsal tapınağına yapılan bu saygısızlığın bedelini , ne öfke ne de savaş nedeniyle öldürülen liderinin ölümüyle ödetti .

Antiochos 4 büyük felaketin vizyonunda resmedilen adam

Dan 11:21 *Onun yerine, hor görülen bir adam krallık onurunu giymeden geçecek; barışın ortasında ortaya çıkacak ve entrikayla krallığı ele geçirecek.*

21a- Bu Antiochos 3'ün en küçük oğlu Antiochos. Romalıların esiri ve rehinesi, onun karakterinde oluşan etkileri hayal edebiliyoruz. Kral olduktan sonra hayattan intikam almak zorundaydı. Dahası, Romalılarla birlikte kalması onlarla belli bir anlayışa sahip olmasını sağladı. Suriye tahtına gelişi entrikalara dayanıyor çünkü daha büyük olan diğer oğlu Demetrius'un ona göre önceliği vardı. Demetrius'un Romalıların düşmanı Makedonya Kralı Perseus ile anlaşma yaptığını gören Romalılar, dostları Antiochos'u tercih ederek tahta geçirdiler.

Dan 11:22 *Ve sel gibi dökülen birlikler, antlaşma prensi gibi onun önünde ezilip yok edilecek.*

22a- *Sel gibi yayılan birlikler onun önünde suya batırılacak ve yok edilecek.*

6. “ Suriye Savaşı” (-170-168) ile düşmanlık yeniden başlar .

Bu sefer Romalılar Antiochos 4'ün babasının Mısır'ın çirkin kampına karşı savaşını sürdürmesine izin verdiler. Hiçbir zaman günah sembolünü bu kadar hak etmemişti, bu bağlamda Yunanca doğrudur. Bunun yerine, Tanrı'nın o zamanlar yaptığı gibi, gerçekleri yargılayın. Lagid kampında Ptolemy 6, kız kardeşi Kleopatra 2 ile ensest evlidir. Physcon olarak bilinen küçük erkek kardeşleri Ptolemy 8 onlarla ilişkilidir. O zaman Tanrı'nın Antiochos'un ordularını ezmesine neden izin verdiğini anlayabiliriz.

22b- *aynı zamanda ittifakın lideri.*

Seleukosların işbirlikçisi Menelaus, meşru başrahip Onias'ın konumuna göz diker, onu Andronicus'a suikast yaptırır ve onun yerini alır. Burası hâlâ Tanrı'nın İsraili mi? Bu dramada Tanrı, Roma'nın yüzyıllar boyunca gerçekleştireceği eylemleri hatırlamaya başlar. Aslında, İmparatorluk Roma Mesih'i öldürecek ve Papalık Roma, tıpkı Menelaus'un onun yerine geçmek için Onias'ı öldürmesi gibi, O'nun daimi rahipliğine göz dikip elinden alacak.

Dan 11:23 *Ona bağlandıktan sonra hileye başvuracak; yola çıkacak ve az sayıda kişiyle üstünlük sağlayacak.*

23a- Antiochos herkesle ittifak kurar ve kendi çıkarına olduğu takdirde onları bozmaya hazırdır. Bu karakter tek başına Fransa ve Avrupa krallarının tarihinin bir görüntüsüdür; yapılan ittifaklar, bozulan ittifaklar ve kanlı savaşların arasına kısa süreli barış dönemleri serpiştirildi.

Ancak bu ayet aynı zamanda çift okumayla bize 120 yıl boyunca azizlere zulmedecek olan papalık rejiminin bir taslağını vermeye devam ediyor. Çünkü Yunan kralı ve papalık birbirine çok benziyor: her ikisinde de *aldatmaca ve hile var*.

Dan 11:24 *Eyaletin en verimli yerlerine esenlik içinde girecek; ne babalarının, ne de babalarının babalarının yapmadığını yapacak; ganimetleri, ganimetleri, zenginlikleri dağıtacak; kalelere karşı projeler oluşturacak ve bu da belli bir süre için.*

24a- Romalılara olan büyük borcun ödenmesi gerekiyor. Bu amaçla Antiochos 4, eyaletlerini ve dolayısıyla üzerinde hakimiyet kurduğu Yahudi halkını vergilendirmektedir. Ekmediği yeri alır ve egemenliği altına giren köle halkların zenginliklerini soyar. Mısır'ı sahtekarlıkla ya da hileyle fethetme hedefinden vazgeçmedi. Ve askerleri tarafından takdir edilmek ve onların desteğini almak için, ganimetlerini askerleriyle paylaşır ve Yunan tanrılarını cömertçe onurlandırır; bunlardan en önemlisi, Yunan mitolojisindeki tanrıların tanrısı Olimposlu Zeus'tur.

Çift okumada Roma papalık rejimi de aynı şekilde davranacaktır. Doğası gereği zayıf olduğundan, krallıkların büyüklerini, onlar ve silahlı kuvvetleri tarafından tanınmak ve desteklenmek için baştan çıkarmalı ve zenginleştirmelidir.

Dan 11:25 *Büyük bir ordunun başında gücünü ve şevkini güney kralına karşı kullanacak. Ve güney kralı çok sayıda ve çok güçlü bir orduyla savaşa girecek; ama direnmeyecektir çünkü ona karşı kötü planlar planlanacaktır.*

25a- 170 yılında Antiochos 4 Pelusium'u ele geçirir ve başkenti İskenderiye hariç tüm Mısır'ı ele geçirir.

Dan 11:26 *Onun sofrasından yiyenler onu yok edecek; Birlikleri sel gibi yayılacak ve çok sayıda ölü düşecek.*

26a- Ptolemy 6 daha sonra amcası Antiochos 4 ile görüşmelere girişir. Seleukos kampına katılır. Ancak Mısırlılar tarafından onaylanmadığı için İskenderiye'de yerine kardeşi Ptolemy 8 getirildi ve bu nedenle *kendi masasından yemek yiyen ailesi tarafından ihanete uğradı* . Savaş devam ediyor ve *çok sayıda ölü düşüyor* .

Dan 11:27 *Her iki kral da yüreklerinde kötülüğü arayacak ve aynı sofrada yalan konuşacaklar. Ancak bu başarılı olamayacak çünkü son, belirlenen zamana kadar gelmeyecek.*

27a- Antiochos 4'ün entrikaları bir kez daha başarısızlıkla sonuçlanır. Kendisine katılan yeğeni Ptolemy 6 ile olan ilişkisi aldatmaya dayanmaktadır.

27b- *Ama bu işe yaramayacak. Çünkü son, ancak belirlenen zamanda gelecektir.*

hangi *amaçtan* bahsediyor? Aslında bu, birçok *sonu* ve ilk olarak Antiochos 3 ile Mısırlı yeğenleri ve yeğenleri arasındaki savaşın sonunu ima ediyor. Bu *son* yakın. Diğer *sonlar*, Dan. 12:6 ve 7'deki 1260 yıllık papalık saltanatının süresi ve bu bölümün bağlamını hazırlayan Üçüncü Dünya Savaşı'nın gerçekleşmesini görecek olan 40. ayetin *bitiş zamanı ile ilgili olacaktır*. *son büyük evrensel felaket* .

Ancak bu ayetteki bu ifadenin, keşfedip göstereceğimiz gibi, 40. ayette geçen “ *sonun vakti* ” ile *doğrudan bir bağlantısı yoktur*. Bu bölümün yapısı görünüşte akıllıca aldatıcıdır.

Dan 11:28 *Ülkesine büyük zenginliklerle dönecek; Kutsal ittifaka gönülden düşman olacak, ona karşı çıkacak, sonra ülkesine dönecek.*

28a- *Ülkesine büyük zenginliklerle dönecek*

Mısırlılardan alınan zenginliğin sorumlusu olan Antiochos 4, fethettiği Mısır'ın yarısından fazlasını kral olarak atadığı Ptolemy 6'yı geride bırakarak Antakya'ya geri dönmek üzere yola çıkar. Ancak bu yarım zafer, tatminsiz kralı rahatsız eder.

28b- Kralın karşılaştığı rahatsızlık Yahudileri öfkесinin hedefi haline getirdi. Ayrıca evlerini ziyaret ederek öfkесinin bir kısmını onlara yansıtabilecek, ancak yatışmayacaktır.

Dan 11:29 *Belirlenen zamanda yeniden güneye doğru yola çıkacak; ama bu son sefer işler eskisi gibi olmayacak.*

29a- *Büyük felaket yılına giriyoruz.*

– 168 yılında Antiochos yeğenlerinin kendisine karşı yeniden barıştığını öğrenince Ptolemy 6, kardeşi Ptolemy 8 ile barıştı. Fethedilen Mısır toprakları Mısır kampına geri döndü. Bu nedenle tüm direnişi kırmaya kararlı olarak yeğenlerine karşı yeniden sefere çıkar, ancak...

Dan 11:30 *Kittim'in gemileri ona saldıracak; cesareti kırıldığında geri dönecektir. O zaman kutsal ittifaka öfkelenerek hareketsiz kalmayacaktır; Geri döndüğünde kutsal antlaşmayı terk edenlere bakacak.*

30a- *Çittim'in gemileri ona karşı ilerleyecek*

Böylece Ruh, Roma filosunu mevcut Kıbrıs adasına dayalı olarak belirler. Oradan Akdeniz halklarını ve Asya'nın kıyı halklarını kontrol ediyorlar. Babası Antiochos 3'ün ardından Roma vetosu ile karşı karşıya kalır. Kendisini öfkelendirecek bir aşağılanmaya maruz kalır. Romalı elçi Popilius Laenas, ayaklarının etrafına yere bir daire çizer ve ona, Roma'yla savaşmaya veya ona

itaat etmeye karar vermedikçe oradan ayrılmaması talimatını verir. Eski rehine Antiochos, babasına verilen dersi almıştır ve tamamen Roma himayesi altına alınan Mısır'ı fethetmekten vazgeçmek zorundadır. Bu patlayıcı öfke bağlamında, öldüklerini sanan Yahudilerin sevindiğini ve kutlama yaptığını öğrenir. Onun hâlâ hayatta olduğunu acı bir şekilde öğrenecekler.

Dan 11:31 *Onun emri üzerine birlikler gelecek; Tapınağın ve kalenin kutsallığını bozacaklar, sürekli kurban-son verecekler ve ıssızlaştırıcının (ya da yok edicinin) iğrençliğini kuracaklar.*

31a- Bu ayet, 1 Mak. 1:43-44-45'teki uydurma kayıta anlatılan gerçekleri doğrulamaktadır: *Sonra Kral Antiyokus, tüm krallığına, herkesin tek bir halk olmasını ve herkesin kendi kanununu terk etmesini yazdı. Tüm uluslar Kral Antiochus'un bu emrine razı oldular ve İsrail'deki pek çok kişi bu esarete razı oldu, putlara kurban verdi ve Şabat'ı bozdu (kirletti).* Bu anlatımda Daniel ve üç arkadaşının Babil'de yaşadığı sıkıntıları görüyoruz. Ve Tanrı bize 1. Makabiler'de, Mesih'te yaşayan bizlerin, İsa Mesih'in görkemiyle dönüşünden hemen önce yüzleşmek zorunda kalacağımız son büyük felaketin ne olacağını bir tanımını sunuyor. Bizim zamanımızla Makabi Yahudilerinin zamanı arasında yaşanan bir başka büyük felaket, İsa Mesih'in azizlerinin 120 yıl boyunca ölmesine neden oldu.

31b- Tapınağın ve kalenin kutsallığını bozacaklar, sürekli kurban-son verecekler ve ıssızlaştırıcının (ya da yok edicinin) iğrençliğini kuracaklar.

Bu eylemler, Yahudi ve Romalı tarihçi Josephus'un kaydettiği bu tarihi tanıklıkta doğrulanacaktır. İşin önemi bunu haklı çıkarıyor; o halde, Üçüncü Dünya Savaşı'ndan sağ kurtulanların oluşturduğu evrensel rejimin ilan ettiği son günlerin Pazar kanunuyla aynı ayrıntıları bulduğumuz bu tanıklığa bakalım.

İşte 1 Macc.1:41 ila 64'ün eski bir versiyonu:

1Ma 1:41 *Sonra kral, imparatorluğundaki herkesin tek bir halk olmasını emretti :*

1Ma 1:42 *Herkes geleneklerinden vazgeçmeliydi. Bütün paganlar kralın emirlerine boyun eğdi*

1Ma 1:43 *İsrail'de bile birçok insan ona tapınmayı memnuniyetle karşıladı; putlara kurban kestiler ve Şabat'ı kirlettiler.*

1Ma 1:44 *Kral, emirlerini yerine getirmek için Yeruşalim'e ve Yahuda şehirlerine ulaklar gönderdi. Artık ülkeye yabancı geleneklere uymak gerekiyordu.*

1Ma 1:45 *Tapınakta yakılan sunulara, kurbanlara ve dökmelik sunulara son verin. Şabat günleri ve festivaller saygısızlaştırılacaktı,*

1Ma 1:46 *Tapınağı ve kutsal olan her şeyi kirlet,*

1Ma 1:47 *Putlara sunaklar, ibadet yerleri ve tapınaklar dikmek, domuzları ve kirli hayvanları kesmek.*

1Ma 1:48 *Oğullarını sünnetsiz bırakmaları, böylece her türlü kirlilik ve saygısızlıkla kendilerini iğrenç göstermeleri gerekiyordu.*

1Ma 1:49 *Kısaca Yasayı unutacak ve onun tüm gereklerini ihmal edecektik:*

1Ma 1:50 **Kralın emirlerine uymayan herkes öldürülmeli.**

1Ma 1:51 Kralın mektupları krallığının her yerine böyle gönderildi; bütün halkın başına gözetmenler atadı ve Yahuda'nın bütün kentlerine kurban sunmalarını emretti.

1Ma 1:52 Halkın çoğu, Yasa'yı terk edenlerin hepsi itaat etti; Onlar yeryüzünde kötülük yaptılar,

1Ma 1:53 İsrail'i sığınmaya zorluyor.

1Ma 1:54 145 yılında, Kisleu ayının on beşinci günü kral, yakılan sunu sunağının üzerine Yıkım İğrenç Şey'i dikti ve komşu Yahuda kentlerinde de sunaklar kurdu.

1Ma 1:55 Evlerin kapılarında ve meydanlarda buhur yaktılar.

1Ma 1:56 Yasa kitapları bulunduğu parçalanıp ateşe atıldı.

1Ma 1:57 Bir kimsede Antlaşma Kitabı bulunursa ya da biri Tanrı'nın Yasasına uyarırsa, kralın emri uyarınca onu öldüreceklerdi.

1Ma 1:58 Her ay kendi şehirlerinde kurallara aykırı davranan İsrailileri cezalandırdılar.

1Ma 1:59 Her ayın 25'inde, yakmalık sunu sunağının yerine yüksek sunakta kurbanlar sunulurdu.

1Ma 1:60 Bu yasaya göre çocuklarını sünnet ettiren kadınları idam ediyorlar.

1Ma 1:61 bebekleri boyunlarına asılı; yakınları ve sünneti yapanlar da idam edildi.

1Ma 1:62 Bütün bunlara rağmen İsrail'de birçok kişi sadık kaldı ve kirli yiyecekleri yememeye cesaret gösterdi.

1Ma 1:63 Kutsal Antlaşmaya aykırı yiyeceklerle kendilerini kirletmektense ölmeyi tercih ettiler ve aslında öldürüldüler.

1Ma 1:64 Bu İsrail için büyük bir sınavdı.

sürekli şefaath sunularının sona erdiğini teyit eden 45 ila 47. ayetleri ve kutsal mekana yapılan saygısızlığa tanıklık eden 54. ayeti not edelim: kral, yakılan sunuların sunağının üzerine Issızlığın İğrenç Şeyini kurdu.

Bu kötülüklerin kökeninde İsrail'in bu sapkınlığı yatmaktadır : *1Ma 1:11 İşte o dönemde İsrail'de, pek çok insanı arkalarına getiren dalalet bir nesil yetişmişti: "Çevremizdeki milletlerle ittifak yapalım" dediler, "çünkü onlardan ayrıldığımızdan beri, pek çok musibetler yaşandı." bize ."* Felaketler zaten Allah'a olan sadakatsizliklerinin bir sonucuydu ve isyankar tavırlarıyla daha da büyük felaketleri başlarına getireceklerdi.

, Dan heykelinin pirinçteki her yerde var olan günah sembolünü gayet iyi bir şekilde haklı çıkardı.2 ; leopar Dan.7 ile görüldü; ve Dan'in pis kokulu keçisi.8 . Ancak yine de bir ayrıntıya dikkat edilmesi gerekiyor. Antiochos 4'ün – 168 yılında Kudüs'e gönderdiği cezalandırma görevinden sorumlu kişiye Apollonius denir ve Fransızcada "Yok Edici" anlamına gelen bu Yunanca isim, Apo.9:11'de yıkıcı kullanımı kınamak üzere Ruh tarafından seçilecektir. Kutsal İncil'in sahte, son zamanların Protestan Hıristiyanlığı tarafından; ya da nihai **büyük felaketi** organize edecek olanlar . Apoloniüs 22.000 askerle Kudüs'e geldi ve **Sabat günü** görkemli bir halk ayaklanması sırasında tüm Yahudi seyircileri katletti. Bu saygısız ilgiyle Şabat gününü kirlettiler ve Tanrı onları öldürdü. Ve öfkesi dinmiyor çünkü bu kanlı gerçeğin arkasında Yahudilerin Helenleştirilmesi emrediliyor. Kraliyet delegesi Atinalı Gerontes, Samiriye'de olduğu gibi Kudüs'te

de ibadet ve ahlakın Helenleştirilmesini tüm insanlara empoze etti . Kudüs tapınağı daha sonra Olimposlu Zeus'a , Gerizim Dağı tapınağı ise misafirperver Zeus'a adandı . Böylece Tanrı'nın kendi tapınağından, Yeruslaim'den ve tüm ulustan korumasını geri çektiğini görüyoruz. Kutsal şehir, her biri bir öncekinden daha iğrenç olan zulümlerle dolu. Ancak geçerli olan yalnızca Tanrı'nın iradesiydi; Babil'e sürgünün temsil ettiği uyarının ardından ahlaki ve dinsel rahatlama o kadar büyüktü ki.

Dan 11:32 *Antlaşmaya ihanet edenleri dalkavuklukla aldatacak. Ancak Allah'ını tanıyan insanlardan sabredenler,*

32a- *İttifak hainlerini dalkavuklukla baştan çıkaracak*

Bu açıklama, ilahi cezanın hak edildiğini ve haklı olduğunu teyit etmektedir. Kutsal yerlerde saygısızlık norm haline gelmişti.

32b- *Ama Allah'ını bilen insanlardan olanlar, kararlılıkla hareket ederler.*

Bu trajedide samimi ve değerli inananlar, sadakatleriyle öne çıktılar ve yaratıcı Tanrı'ya ve O'nun kutsal kanunlarına saygı duymaktan vazgeçmek yerine şehit olarak ölmeyi tercih ettiler.

Bir kez daha, ikinci okumada, 1090 gerçek günlük bu kanlı deneyim, Dan.7:25, 12:7 ve Vahiy 12:6-14'te art arda farklı biçimlerde peygamberlik edilen 1260 günlük-yıllık papalık saltanatının koşullarına benzemektedir; 11:2-3; 13:5.

Antik çağ bağlamında güncel olaylara dönüp bakmak

Ne olup bittiğini daha net anlayabilmek için, yakından takip ettiği bir sahneyi kamerasıyla çeken bir kameramanın görüntüsünü alacağım. Bu noktada yükseklik kazanarak uzaklaşır ve görüş alanı giderek genişler. Öyle ki, dini tarihe uygulandığında, Ruh'un bakışı, küçük başlangıçlarından, acı dolu saatlerine, şehitlerin zamanına ve beklenen Kurtarıcının dönüşüyle işaretlenen görkemli sonuna kadar Hıristiyanlığın tüm dini tarihini denetler.

Dan 11:33 *Aralarında en bilge olanı birçok kişiye talimat verecek. Bir süreliğine kılıca, ateşe, esarete, yağmaya yenik düşecek olanlar var.*

33a- *ve aralarında en bilge olanı kalabalığa talimat verecek*

Yeni ittifakın 14 mektubunu borçlu olduğumuz Tarsuslu Pavlus'un yanı sıra İsa Mesih'in havarileri. Bu yeni dini öğretinin adı "İncil" veya ilahi lütfun seçilmişlere sunduğu kurtuluşun Müjdesi'dir. Böylece Ruh bizi zamanda ileriye doğru hareket ettirir ve incelenen yeni hedef Hıristiyan inancı olur.

33b- *Bir süre kılıca, ateşe, esarete ve yağmaya yenik düşecek olanlar da var.*

Bir süre Ruh'un melek aracılığıyla söylediği ve bu sefer 1260 uzun yıl boyunca kehanetlerde bulunulacağı, ancak bazı Roma imparatorları Caligula, Nero, Domitian ve Diocletian döneminde Hıristiyan olmak, şehit olarak ölmek anlamına geliyordu. Vahiy 13:10'da Ruh, papalık Roma haraçları zamanlarını şöyle söyleyerek hatırlatıyor: *Eğer bir kimse esarete düşerse, o da esarete girecektir; Bir kimse kılıçla öldürürse kılıçla öldürülmelidir. Bu, evliyaların azmi ve imanıdır .*

Dan 11:34 *Başarısız olduklarında onlara biraz yardım edilecek ve birçokları ikiyüzlülükte onlara katılacak.*

34a- Aslında bu ayetteki münafıkların yardımı, papalığın zalim hakimiyetinin olduğu bu dönemde ortaya çıktı. Kimlik tespitleri, İsa Mesih'in öğrettiği değer ve

emirleri ve bu durumda hedeflenen dönem için kılıçla öldürme yasağını dikkate almamalarına dayanmaktadır. Tarihi tekrar incelediğinizde, 15. yüzyıldan günümüze kadar olan geniş Protestan hareketinin adil Yargıç İsa Mesih tarafından ikiyüzlü olarak değerlendirildiğini anlayabilirsiniz . Bu nedenle 1843'ten bu yana tamamen terk edilmelerini anlamak ve kabul etmek daha kolay olacaktır.

Dan 11:35 *Bazı bilgiler, sonun zamanına kadar arınmak, arınmak ve bembeyaz olmak için düşecekler; çünkü bu, belirlenen zamana kadar gelmeyecek.*

35a- *Akil adamlardan bazıları kıyamete kadar arınmak, arınmak ve bembeyaz olmak için düşecekler*

Bu ifadeden yola çıkarak, Hıristiyan yaşamının standardı, dünyanın sonuna kadar zulme dayanma ve acı çekme yeteneğiyle sınanma ve seçilmedir. Böylece barışa ve hoşgörüyü alışmış modern insan artık hiçbir şey anlamamaktadır. Bu mesajlarda hayatını tanımıyor. Bu nedenle Rev.7 ve 9:5-10'da bu konu hakkında açıklamalar yapılacaktır. Allah tarafından 150 gerçek yıllık veya “beş peygamberlik ay” gibi uzun bir dini barış dönemi programlanmıştı, ancak 1995 yılından itibaren bu dönem sona erdi ve din savaşları yeniden başladı. İslam Fransa'da ve dünyanın başka yerlerinde öldürüyor; ve eyleminin tüm dünyayı tutuşturuncaya kadar yoğunlaşması amaçlanıyor.

35b- *çünkü yalnızca belirlenen zamanda varacak*

Bu son dünyanın sonu olacak ve melek bize hiçbir barış ya da savaş belirtisinin kimsenin bunun geldiğini görmesine izin vermeyeceğini söylüyor. Bu tek bir faktöre bağlıdır: Tanrı'nın " işaretlediği zaman ", yeryüzündeki seçilmişleri seçmeye adanan 6000 yılın sonu. Ve bu döneme on yıldan daha az bir süre kaldığımız için Tanrı bize tarihi bilme lütfunu vermiştir: 3 Nisan 2030'dan önceki baharın 20 Mart'ı, yani Mesih'in kefaretiliğindeki ölümünden 2000 yıl sonra. Seçtiklerini kurtarmak ve onları öldürmek isteyen cani isyancıları yok etmek için güçlü ve muzaffer görünecek.

“Hıristiyan” Roma'nın Katolik papalık rejimi: Batı dünyasının dini tarihine büyük zulmeden.

Antiochos 4 modelinin bizi yönlendirmesi ona yöneliktir. Tip antitipini hazırladı ve bu karşılaştırma hakkında ne söyleyebiliriz? Kesinlikle olağanüstü bir ölçekte, Yunan zulmü 1090 gerçek gün boyunca harekete geçti, ancak papalık neredeyse 1260 gerçek yıl boyunca öfkelenecek ve böylece tüm tarihsel modelleri geride bırakacak.

Dan 11:36 *Kral dilediğini yapacak; kendini yüceltecek, tüm tanrılardan üstün olacak ve tanrıların Tanrısı'na karşı inanılmaz şeyler söyleyecek; Öfke tamamlanuncaya kadar refah içinde olacak; çünkü kararlaştırılan şey gerçekleşecek.*

36a- Bu ayetin sözleri belirsizliğini koruyor ve hâlâ Yunan kralına ve Roma papalık kralına uyarlanabilir. Kehanetin açıklayıcı yapısı yüzeysel okuyuculardan dikkatle gizlenmelidir. Yine de küçük bir ayrıntı papanın hedefini gösteriyor; kesinliktir: ***çünkü karar verilen şey gerçekleşecektir.*** Bu alıntı Dan.9:26'yı hatırlatıyor: *Altmış iki haftadan sonra, Meshedilmiş Olan'ın biri kesilecek ve*

kendisine ait hiçbir şeyi kalmayacak. Gelen bir hükümdarın halkı, şehri ve kutsal tapınağı yok edecek ve onların sonu bir tufan gibi gelecektir; Yıkımların (veya ıssızlıkların) savaşın sonuna kadar sürmesine karar verilir .

Dan 11:37 *Atalarının ilahlarına da, kadınlardan hoşlanan tanrıya da saygı duymaz; Hiçbir tanrıya saygısı olmayacak, çünkü her şeyden önce kendini yüceltecek.*

37a- *Atalarının tanrılarına saygı göstermeyecek*

İşte zekamızı aydınlatan küçük detay. Sözlerinin hedef aldığı kralın, atalarının tanrılarına saygı duyan Antiochos 4 ve bunların en büyüğü olan, Kudüs'teki Yahudi tapınağını kendisine sunduğu Olimpos tanrılarının tanrısı Zeus olamayacağını resmi kanıtını burada görüyoruz. Böylece hedeflenen kralın gerçekten de Hıristiyanlık dönemindeki Roma papalık rejimi olduğuna dair yadsınamaz kanıtlar elde ediyoruz. Dolayısıyla bundan sonra açıklanan tüm sözler, Dan.7'den farklı, Dan.8'den farklı ve *küstah ve kurnaz olan bu kralla ilgili olacaktır; Şu yıkıcı ya da perişan Dan kralını* da ekliyorum . 9:27. “Roket aşamalarının” tümü *kafayı destekliyor* hakimiyetlerin zirvesine yerleştirilmiş *küçük ve kibirli bir papalık adamının* .

Papalık Roması atalarının tanrılarına saygı duyuyor muydu? Resmi olarak hayır, çünkü Hıristiyanlığa geçmesi onun pagan Roma tanrılarının isimlerini bırakmasına neden oldu. Bununla birlikte, ibadetlerinin biçimlerini ve tarzını korudu: ibadet edenlerin önünde eğilip dua etmek için diz çöktüğü oyulmuş, yontulmuş veya kalıplanmış resimler. Tanrı'nın tüm yasalarında kınadığı bu davranışı korumak için, İncil'i sıradan ölümlülerin erişemeyeceği hale getirdi ve yaşayan Tanrı'nın on emrinden ikincisini, bu uygulamayı yasakladığı ve onu ihlal edenler için planlanan cezayı açıkladığı için kaldırdı. Verilen cezayı şeytan olmasa kim gizlemek isteyebilir? Dolayısıyla papalık rejiminin kişiliği bu ayette önerilen tanımın kapsamına girmektedir.

37b- *ne de kadınları sevindiren tanrıya*

Tanrı'nın Ruhü, papalığın terk ettiği pagan Roma dinini düşünerek bu iğrenç konuyu gündeme getiriyor. Çünkü kutsallık değerlerini sergilemek için açıkça cinsel mirasına sırtını döndü. Önerilen bu tanrı, Roma'nın pagan kilise babaları tarafından kutsallık olarak onurlandırılan erkek fallus Priapus'tur. Bu hâlâ Yunan günahının bir mirasıydı. Ve bu cinsel mirastan kopmak için beden ve ruhun saflığını aşırı derecede savunuyor.

Dan 11:38 *Ancak kaleler tanrısını kaidesi üzerinde onurlandıracak; atalarının tanımadığı bu tanrıya altın ve gümüşle, değerli taşlarla ve değerli eşyalarla biat edecek.*

38a- *Ancak kaleler tanrısını kaidesi üzerinde onurlandıracak*

Yeni bir pagan tanrısı doğuyor: *kalelerin tanrısı* . Kaidesi insan zihnindedir ve yüksekliği, yarattığı izlenim kadar yüksektir . Pagan Roma her türlü rüzgara açık pagan tapınakları inşa etti; Sütunlarla desteklenen başlıklar yeterliydi. Ancak Roma, Hıristiyanlığı kabul ederek yıkılan Yahudi modelinin yerine geçmeyi hedefliyor. Yahudilerin, onlara şan ve prestij kazandıran, güçlü bir görünüme sahip kapalı bir tapınakları vardı. Bu nedenle Roma onu taklit edecek ve müstahkem kalelere benzeyen Romanesk kiliseler inşa edecek, çünkü güvensizlik hüküm sürüyor ve en zengin Lordlar evlerini

güçlendiriyor. Roma da aynısını yapıyor. Katedraller zamanına kadar kiliselerini sade bir tarzda inşa etti ve orada her şey değişti. Yuvarlatılmış çatılar gökyüzüne doğru bakan oklara dönüşüyor ve bu da giderek daha yükseğe çıkıyor. Dantel görünümüne bürünen dış cepheler, kutlama yapanları, takipçileri ve ziyaretçileri etkileyen, içeriye yanardöner bir ışık getiren her renkteki vitray pencerelerle zenginleştirilmiştir.

38b- *atalarının tanımadığı bu tanrıya altın ve gümüşle, değerli taşlarla ve değerli eşyalarla biat edecek.*

Onları daha da çekici kılmak için iç duvarlar **altın, gümüş, değerli inciler ve pahalı nesnelere süslenmiştir** : Vahiy 17:5'teki *büyük fahişe Babil*, müşterilerini çekmek ve çekmek için kendini nasıl sergileyeceğini biliyor.

Gerçek Tanrı, bu ihtişamın kendisine hiçbir faydası olmadığından, kendisinin baştan çıkarılmasına izin vermez. Kehanetinde, **hiçbir zaman** en ufak bir ilişkisinin olmadığı bu papalık Roma'sını kınamaktadır. Ona göre, Romanesk veya Gotik kiliseleri, yalnızca kendisinden yüz çevirdiği ruhani insanları baştan çıkarmaya hizmet eden pagan tanrılardan başka bir şey değil: yeni bir tanrı doğuyor: kalelerin tanrısı ve o, Tanrı'yı duvarlarına girerken bulduğuna inanan kalabalıkları baştan çıkarıyor. orantısız derecede yüksek tavanlar altında.

Dan 11:39 *Yabancı tanrıyla birlikte müstahkem yerlere karşı hareket edecek-Ve yabancı tanrıyla birlikte kalelerin surlarında çalıştı ve onu tanıyanları şerefle dolduracak, onları birçoklarına hakim kılacak, toprakları dağıtacak ödül için onlara.*

39a- *Ve yabancı tanrıyla birlikte kalelerin surlarında çalıştı*

Tanrı için onun önünde etkin olan tek bir tanrı vardır, yani ona *yabancı olan* : o, İsa Mesih'in havarilerini ve öğrencilerini uyardığı şeytandır, Şeytan'dır. İbranice metinde mesele "karşı hareket etmek" değil, "yapmak" meselesidir. Aynı mesaj Vahiy 13:3'te şu şekilde okunacaktır: *...ejderha ona gücünü, tahtını ve büyük yetkiyi verdi* . Ejderha bu Vahiy 12:9'daki şeytandır ama aynı zamanda Vahiy 12:3'e göre imparatorluk Roma'sıdır.

Dahası, Roma otoritesi Hıristiyan dinine geçerek kendisine yabancı olan gerçek Tanrı'yı benimsedi; çünkü bu, başlangıçta Yahudilerin, İbrahim'in soyundan gelen İbranilerin Tanrısıydı.

39b- *ve onu tanıyanları onurla dolduracak*

Bu onurlar dinidir. Papalık, kendisini Tanrı'nın yeryüzündeki temsilcisi olarak tanıyan krallara, kendi otoritelerinin ilahi otoritesinin mührünü getirir. Krallar ancak kilise onları Fransa'daki Saint-Denis ve Reims gibi kutsal kalelerinden birinde kutsadığında gerçek anlamda kral olurlar .

39c- *onları birçoklarına hakim kılacak*

Popery, diğer vasal krallara hakim olan bir hükümdar kralı belirten imparatorluk unvanını ödüllendirir. En ünlüleri: Charlemagne, Charles V, Napolyon I 'Hitler.

39d- *ödül olarak onlara toprak dağıtacak.*

bu dünyevi ve göksel zamansal süper güç, dünya krallarına çok yakışıyordu. Çünkü özellikle fethedilen veya keşfedilen topraklarla ilgili görüş ayrılıklarını çözdü. 1494'te, papaların en kötüsü ve görevdeki bir suikastçı olan Alexander 6 Borgia, antik çağlardan beri yeniden keşfedilen Güney Amerika

topraklarının mülkiyetini ve mülkiyetini İspanya ile Portekiz arasında paylaşmak için bir meridyen çizgisi oluşturmaya yönlendirildi.

Üçüncü Dünya Savaşı veya Rev.9'un 6. trompeti

İnsanlığı nüfusunun üçte biri kadar azaltarak ulusal bağımsızlığa son vererek, Apo.1'de ilan edilen son büyük felaketi yaratacak evrensel rejimi hazırlıyor. Saldırgan aktörler arasında Müslüman ülkelerdeki İslam da var, bu yüzden size bu konuda İncil'in görüşünü sunuyorum.

İslam'ın rolü

İslam Allah'ın ona ihtiyacı olduğu için vardır. Bu rol kurtarmak için değil, **yalnızca** İsa Mesih'in getirdiği lütf üzerine kuruludur; düşmanlarına saldırmak, öldürmek ve katletmek içindir. Zaten eski antlaşmada İsrail'in sadakatsizliğini cezalandırmak için Tanrı "Filistin" halkına başvurmuştu. Hikayede Hıristiyanların sadakatsizliğini cezalandırmak için Müslümanlara çağrıda bulunuyor. Müslümanların ve Arapların kökeninde İbrahim ile eşi Sara'nın Mısırlı hizmetçisi Hacer'in oğlu İsmail vardır. Ve o sıralarda İsmail, meşru oğlu İshak'la tartışıyordu. Öyle ki Allah'ın izniyle Sara'nın isteği üzerine Hacer ve İsmail, İbrahim tarafından kamptan kovuldu. Ve Tanrı, torunları, üvey kardeşleri, İbrahim'in soyuna karşı düşmanca bir tutum sergileyecek olan kovulmuş insanlarla ilgilendi; birincisi Yahudi; ikincisi, İsa Mesih'te, Hıristiyan. Tanrı, Yaratılış 16:12'de İsmail ve onun Arap soyundan gelenler hakkında şu şekilde peygamberlik etmiştir: “ *O, yabani bir eşek gibi olacak; onun eli herkese karşı olacak ve herkesin eli ona karşı olacak; ve bütün kardeşlerinin karşısında oturacak .*” Tanrı, kendi düşüncelerini ve olaylar hakkındaki hükmünü bildirmek ister. Mesih'in seçilmişleri, dünya halklarını ve güçlerini kendi yüce iradesine göre kullanan Tanrı'nın bu planını bilmeli ve paylaşmalıdır. İslam'ın kurucusu Muhammed Peygamber'in, 538'de Roma Katolik papalığının kurulmasından sonra 6. yüzyılın sonunda doğduğunu belirtmek gerekir. küfür. Ve bu durum 7 Mart 321'den beri böyledir; İmparator I. Konstantin, yedinci gün Şabat dinlenmesinin, şimdiki Pazar günü olan "fethedilmemiş güneşe" (Sol Invictvs) adanan ilk günü lehine iptal edilmesine neden olmuştur . Günümüzün pek çok Hıristiyanı gibi, Konstantin de yanlışlıkla Hıristiyanlar ve Yahudiler arasında bir kopuşu işaretlemek istedi. Zamanının Hıristiyanlarını, Tanrı'nın kutsal Şabatı'nı onurlandırarak Yahudileştirmekle eleştirdi. Pagan bir kraldan gelen bu haksız hükmün bedeli, Vahiy 8 ve 9'da açıklanan " *yedi borazan* "ın, kesintisiz bir dizi felaket ve trajedinin cezalarıyla ödenmiştir ve sonuna kadar da ödenmeye devam edecektir . Nihai ceza, İsa Mesih'in seçilmişlerini yeryüzünden uzaklaştırmak üzere görüldüğü zaman, korkunç bir hayal kırıklığı şeklinde gelecektir. Ancak az önce ele alınan konu olan "Üçüncü Dünya Savaşı" konusu, İslam'ın önemli bir aktör olduğu, kehanet edilen bu ilahi cezaların altıncısıdır. Çünkü Tanrı ayrıca Yaratılış 17:20'de İsmail hakkında da peygamberlik etmişti: “ *İsmail'e gelince, seni duyduğum. İşte, onu kutsayacağım ve onu verimli kılacağım ve onu fazlasıyla çoğaltacağım; on iki prens doğuracak ve onu büyük bir ulus yapacağım .*” Dan.11:40'taki çalışmaya devam etmek için bu parantezi kapatıyorum.

Dan 11:40 *Son geldiğinde güney kralı ona **saldırarak** . Ve kuzey kralı savaş arabalarıyla, atlılarla ve birçok gemiyle fırtına gibi onun üzerine **dönecek** ; karaya girecek ve sel ve taşkın gibi yayılacak.*

40a- *Sonun zamanında*

Bu kez gerçekten de insanlık tarihinin sonu geldi; yeryüzündeki şimdiki ulusların zamanının sonu. İsa bu sefer Matta 24:24'te şunu söyleyerek duyurdu: *Krallığın bu iyi haberi, tüm uluslara bir tanıklık olmak üzere dünyanın her yerinde duyurulacak. Sonra son gelecek.*

40b- *güney kralı ona **saldırarak***

Burada, hizmetkarlarının diğer insanlardan saklı kalan şeyleri anlamalarını sağlayan muazzam ilahi inceliğe hayran olmalıyız. Görünüşe göre, ancak yalnızca görünüşte, Seleukos kralları ile Lagid kralları arasındaki çatışma bu ayette devam ediyor ve devam ediyor gibi görünüyor ki bu daha yanıltıcı olamaz. Çünkü gerçekte 34'ten 36'ya kadar olan ayetlerde bu bağlamı terk ettik ve bu yeni yüzleşmenin bitiş zamanı, papalık Katolik rejiminin ve onun ekümenik ittifakına giren evrensel Protestanlığın Hıristiyanlık dönemini ilgilendiriyor. Bağlamdaki bu değişiklik rolleri yeniden dağıtmanızı gerektiriyor.

Onun " rolünde : Papalık Katolik Avrupa'sı ve onun müttefiki Hıristiyan dinleri.

Güneyin kralı " rolünde : Kurucusu Muhammed'in önderlik ettiği eylemlere göre insanları zorla dönüştürmesi veya köleleştirilmesi gereken fetheden İslam.

Burada fiilin seçimine dikkat edelim: *çarpışmak* ; İbranice'de "nagah" boynuzla vurmak anlamına gelir. Bir sıfat olarak genellikle saldıran öfkeli bir saldırganı belirtir. Bu fiil, İkinci Dünya Savaşı'nın sona ermesinden bu yana Batı dünyasına karşı kesintisiz saldırılarda bulunan Arap İslam'ına tam olarak uymaktadır. Olası " *savaşmak, savaşmak, çarpışmak* " fiilleri çok yakın bir yakınlığı, dolayısıyla da kasaba ve sokakların ulusal mahallesi veya mahallesi fikrini belirtir. Her iki olasılık da Avrupalıların dinsel ilgisizliği nedeniyle Avrupa'da iyice yerleşmiş olan İslam'ı doğruluyor. Yahudilerin 1948'de Filistin'e dönüşünden bu yana mücadeleler yoğunlaştı. Filistinlilerin içinde bulunduğu kötü durum, Müslüman halkları Batılı Hıristiyan sömürgecilerle karşı karşıya getirdi. Ve 2021'de İslamcı saldırılar artıyor ve başta Kuzey Afrika ve Afrika halklarının eski sömürgecisi Fransa olmak üzere Avrupa halkları arasında güvensizlik yaratıyor. Daha büyük bir ulusal çatışma yaşanacak mı? Belki, ama daha önce iç durum, metropolün topraklarında gruplararası vahşi çatışmalara yol açacak kadar kötüleşebilir. O gün Fransa iç savaş durumuna girecek; gerçekte gerçek anlamda dinsel bir savaş: İslam, Hıristiyanlığa veya Tanrısız inanmayanlara karşı.

40c- *Ve kuzeyin kralı savaş arabaları, atlılar ve birçok gemiyle onun üzerine **fırtına gibi dönecek***

Ezek.38:1'de *kuzeyin bu kralına Magog* denir , *Meşek* (Moskova) ve *Tubal'ın* (Tobolsk) *Roş'un* (Rusya) prensi ve 9. ayette şunu okuruz: *Ve yukarı çıkacaksın, **bir gibi geleceksin fırtına** , sen, bütün çetelerin ve seninle birlikte birçok kavim ülkeyi kaplayacak bir bulut gibi olacaksınız.*

*Kuzeyin kralı " rolünde , Ortodoks Rusya ve onun Müslüman müttefik halkları . Burada yine " *tourera sur*" fiilinin seçimi onu " havadan ani ve büyük bir sürpriz*

saldırıyı akla getiriyor. Rusya'nın başkenti Moskova, aslında Avrupa'nın başkenti Brüksel'den ve askeri öncüsü Paris'ten oldukça uzakta. Avrupa'nın refahı, liderlerini, güçlü Rusya'nın askeri potansiyelini küçümseme noktasına kadar körleştirdi. Saldırganlığıyla kara yollarına uçaklar ve binlerce tank, çok sayıda deniz ve denizaltı savaş gemisi fırlatacak. Ve cezanın güçlü bir şekilde ifade edilmesi için bu Avrupalı liderler, ateşli Vladimir Zhirinovskiy'den yeni mevcut "Çar" Vladimir Putin'e (Vladimir: Rusçada dünyanın prensi) kadar Rusya'yı ve onun liderlerini aşağılamayı bırakmadılar.

, yeni ulusal İsrail'in dahil olacağı 7. " Suriye Savaşı" biçiminde karşı karşıya gelecek ; Aşağıdaki ayet bunu doğrulamaktadır. Ama şimdilik Rusya'nın saldırdığı "kral" (o), Roma Antlaşması'nın Avrupa'sıdır.

40d- *topraklara ilerleyecek, sel gibi yayılacak ve taşacak.* Ezici askeri üstünlüğü, Rusya'nın Avrupa'yı işgal etmesine ve tüm topraklarını işgal etmesine olanak tanıyor. Bununla karşı karşıya kalan Fransız birlikleri rakip olamaz; ezilip yok edilirler.

Dan 11:41 *En güzel ülkeye girecek ve birçokları düşecek; fakat Edom, Moab ve Ammon oğullarının ileri gelenleri onun elinden kurtarılacak.*

41a- *En güzel ülkeye girecek ve birçokları yenik düşecek*

Batılı ülkelerin müttefiki İsrail'in bulunduğu güneye doğru gerçekleşiyor ve İsrail de Rus birlikleri tarafından işgal ediliyor; Yahudiler yine de ölecek.

41b- *fakat Edom, Moab ve Ammon oğullarının şefi onun elinden kurtarılacak*

, modern Ürdün'ü temsil eden bu isimleri Rusya'nın yanına yerleştirecek askeri ittifakların bir sonucudur . Rusya, 2021'de zaten silahlandırdığı ve koruduğu Suriye'nin resmi müttefikidir.

Dan 11:42 *Elini çeşitli ülkelere uzatacak ve Mısır ülkesi kurtulamayacak.*

42a- Ancak 1979'dan bu yana bu siyasi yapılanma kehaneti doğrular hale geldi. Çünkü o yıl Mısır Devlet Başkanı Enver El Sedat, ABD'deki Camp David'de İsrail Başbakanı Menachem Begin ile resmen ittifak yapmıştı. O dönemde yapılan stratejik ve siyasi tercih, zamanın en güçlü davasını benimsemekti çünkü İsrail, ABD tarafından güçlü bir şekilde destekleniyordu. Tanrı'nın Ruhü, bu anlamda ona yıkım ve felaketten " kaçma " girişiminde bulunma girişimini atfeder. Ancak zamanla oyun el değiştirir ve İsrail ile Mısır, 2021'den bu yana ABD tarafından neredeyse terk edilmiş halde bulurlar. Rusya kendi hukukunu Suriye bölgesine dayatıyor.

Dan 11:43 *Altın ve gümüş hazinelerine, Mısır'ın bütün değerli eşyalarına sahip olacak; Libyalılar ve Etiyopyalılar onu takip edecek.*

43a- *Altın ve gümüş hazinelerinin ve Mısır'ın tüm değerli eşyalarının efendisi olacak*

Süveyş Kanalı'nı kullanmak için ödenen geçiş ücretlerinden elde edilen gelirler sayesinde Mısır büyük bir zenginliğe kavuştu. Ancak bu zenginlik yalnızca barış zamanlarında iyidir çünkü savaş zamanlarında ticaret yolları terk edilir. Mısır turizm sayesinde zenginleşti. Dünyanın dört bir yanından insanlar onun piramitlerini, antik çağlardan beri yeraltında saklanan Mısır mezarlarının sürekli keşfedilmesiyle zenginleşen müzelerini seyretmek için geliyorlar. Bu mezarlarda genç kral Tutankhamun'un ki, değeri bilinmeyen som altından nesnelere

ortaya çıkardı. Bu nedenle Rusya Mısır'da savaş ganimetlerine olan arzusunu tatmin edecek bir şeyler bulacaktır.

22 Ocak 2022 Şabat gününün sonunda Ruh bana, Daniel 11. ayete verdiğim yorumu **olası bir tartışma olmadan doğrulayan bir delil getirdi** . 42. ve 43. ayetlerde açıkça bahsi geçen ayetlerin önemine dikkat edelim. Bu bağlamda “ *güneyin kralı* ” olarak adlandırılan ülkeden farklı bir ülke olan “ Mısır ” adından kodlanmamıştır . Ancak 5'ten 32'ye kadar olan ayetlerde Ptolemaiosların *durgun "Mısır "ı maskelenmiş ancak " güneyin kralı "* olarak tanımlanmıştır. **Tarihsel bağlamdaki değişim böylece doğrulanmış ve reddedilemez bir şekilde kanıtlanmıştır** . Antik çağ bağlamında başlayan Daniel 11. bölümün hikayesi, 1979'dan bu yana Hıristiyan ve agnostik Batı kampının müttefiki olan " *Mısır "ın yeninin hedefi* olduğu dünyanın " *sonunun zamanı "* ile sona ermektedir. “ *Güneyin kralı* ” yani savaşçı İslam ve özellikle yeni “ *kuzeyin kralı* ” Rus Ortodoksluğu.

43b- *Libyalılar ve Etiyopyalılar onu takip edecek*

Çevirmen, kehanetin "Libya", Sahra'nın kuzeyinde yer alan Müslüman ülkeler, Afrika kıyılarının kıyı ülkeleri ve Etiyopya, siyah Afrika, güneyde yer alan tüm ülkeler anlamına gelen " *Puth ve Cush "* kelimelerini *doğru bir şekilde tercüme etmiştir*. Sahra. Bunların büyük bir kısmı İslam'ı da kabul etti ve benimsedi; Fildişi Sahili örneğinde, Libya'daki kaosu da borçlu olduğumuz Fransa Cumhurbaşkanı Nicolas Sarkozy'nin suç ortaklığıyla.

Böylece Rusya'nın saldırısına uğrayan " *Mısır "* tüm yırtıcı hayvanların avı haline gelir ve onun kardeşleri olan Müslüman akbabalar, onun cesedini temizlemek ve Rusların delmesinden sonra kalan ganimetlerden paylarını almak için üzerine hücum ederler.

Spirit, " *Libya ve Etiyopya "* dan açıkça söz ederek , " *güney kralının "* Afrikalı dini müttefiklerini, Muhammed peygamberin 632'de ortaya çıktığı ve Mekke'den bu yana İslam adı verilen yeni dinini yaymak üzere Arabistan'la özdeşleştirilmesi gerektiğini belirtiyor. Bu son bağlamda, Batılı laik değerlere anlık olarak boyun eğmesinin aşağılanmasının ardından kökten dinci, fetihçi ve intikamcı bir Müslüman dini bağlılığına geri dönen güçlü Türkiye tarafından desteklenmektedir. Ancak İran, Pakistan, Endonezya gibi " *güneyde "* yer almayan diğer Müslüman ülkeler , tüm Müslüman halkların nefret ettiği ahlaki değerlere sahip Batılı halklarla savaşmak için " *güneyin kralı "* na katılabilirler . Bu nefret gerçekte yalnızca Batılı Hıristiyanların küçümsediği gerçek Tanrı İsa Mesih'e yöneliktir. Böylece Batı dünyasındaki Yahudi, Katolik, Ortodoks, Protestan ve hatta Adventist sadakatsizliği İslam ve Ortodoksluk aracılığıyla cezalandırıyor; tüm tevhit inancı ona karşı suçludur.

Dan 11:44 *Doğudan ve kuzeyden gelen haberler onu korkutacak; o da büyük bir öfkeyle kalabalıkları yok etmek ve yok etmek için yola çıkacak.*

44a- *Doğudan ve kuzeyden onu korkutacak haberler gelecek*

Bu iki ana " *doğu ve kuzey "* noktası, papalık Avrupası'ndan mı yoksa İsrail'den mi bahsedildiğine bağlı olarak yalnızca Rus ülkesini ilgilendirir, çünkü kehanet, 40 ve 41. ayetlerde Rusya'nın art arda saldırıya uğrayacağını belirtir. alıntı Rus topraklarından geliyor, ama böyle bir fatihi ne korkutabilir? Ülkesine onu bu kadar korkutacak ne oldu? Cevap Daniel kitabında değil, küresel kalesi

ABD'de olan Protestan dinini ortaya çıkaran ve hedef alan Vahiy 9'dadır. ABD'nin bu varlığı dikkate alındığında gizem daha da netleşecektir. Asi Rusya'nın sosyalist ve komünist rejimini benimsediği 1917 yılından bu yana, onu emperyalist kapitalist ABD'den kalıcı olarak ayıran bir uçurum var. Birey komünist ise komşusunun pahasına kendini zenginleştiremez; bu nedenle iki seçenek uzlaştırılmaz. Barışın külleri altında nefretin ateşleri yanıyor ve ifade edilmek için yalvarıyor. Yalnızca rekabet ve nükleer tehdit en kötüsünü önlemeyi başardı. Nükleer Terörün dengesi idi. Ancak Rusya nükleer silah kullanmadan Avrupa'yı, İsrail'i ve Mısır'ı ele geçirecek. Denge bozulunca ABD kendini aldatılmış ve tehdit altında hissedecek, dolayısıyla ölüm sayısını azaltmak için önce sert vurarak savaşa girecek. Rusya'nın nükleer bir şekilde yok edilmesi, işgal altındaki topraklara dağılmış Rus orduları arasında korkuya neden olacaktır.

44b- *ve büyük bir öfkeyle kalabalıkları yok etmek ve yok etmek için yola çıkacak.*

O ana kadar Rusya fetih ve ganimet alma ruhu içinde olacak ama bir anda zihniyeti değişecek, Rus ordusunun artık dönecek bir vatani kalmayacak ve çaresizliği " *yok etme ve yok etme* " *arzusuna dönüşecek. kalabalıkları yok et* "; bu Rev.9'un 6. *trompetinin " öldürülen adamların üçte biri "* olacak . Dolayısıyla nükleer silahlarla donatılmış tüm uluslar, gerçekler nedeniyle bunları kişisel potansiyel düşmanlarına karşı kullanmaya zorlanacak.

Dan 11:45 *Sarayının çadırlarını denizlerin arasına, görkemli ve kutsal dağa doğru kuracak; o zaman kimse ona yardım etmeden sona ulaşacaktır.*

45a- *Sarayının çadırlarını denizler arasına, görkemli ve kutsal dağa doğru kuracak.*

*Denizler arasında çadırlar , çünkü sarayları artık yeryüzünde değil. Rus birliklerinin içinde bulunduğu çaresiz durum, onları bu kadere mahkum eden Ruh tarafından açıkça anlatılmaktadır. Düşmanlarının ateşi altında İsrail topraklarına geri püskürtülürler. Herkesin nefret ettiği bu kişiler, hiçbir destek ve merhamet görmediler ve Yahudi topraklarında yok edildiler. Böylece Rusya, Babil'e sürüldüğü sırada eski ittifakta İsrail'in manevi düşmanlarına verdiği destekten dolayı Allah'ın kendisine attığı ağır bir anlaşmazlığın bedelini ödeyecektir. Pagan şehvet şehri Tire halkına at sattı. Hezek.27:13-14, Tanrı'nın Sur'a şöyle dediğini doğruluyor: *Yavan, Tubal (Tobolsk) ve Meşek (Moskova) seninle ticaret yaptı; mallarınıza karşılık köleler ve pirinç kaplar verdiler . Togarma (Ermenistan) ailesinden olanlar pazarlarınıza atlar, biniciler ve katırları sağlıyordu. Bu aynı zamanda onunla ticaret yapan Yahudiler için de ticari bir engeldi: Ezek.27:17: *Yahuda ve İsrail ülkesi sizinle ticaret yapıyordu; sizin mallarına karşılık Minnith'in buğdayını, hamurunu, balını, yağını ve pelesenkini verdiler.* Dolayısıyla Tire onların pahasına kendini zenginleştirdi. Daha sonra Hezek.28:12'de " *Sur kralı* " unvanı altında Tanrı doğrudan Şeytan'la konuşur. Büyük pagan şehirlerinde biriken lüks ve zenginlikten, çok sayıda pagan tanrısı kisvesi altında, oldukça bilinçsizce, ama her zaman ve her yerde Tanrı'nın iğrenç bulunduğu kült biçimleriyle yararlanan kişinin kendisi olduğunu anlıyoruz. Yüzyıllar ve binlerce yıllık insanlık tarihi boyunca biriken hüsrânların ağırlığını da yüreğinde taşıyor. Bu hayal kırıklığı, son korkunç derecede yıkıcı uluslararası çatışma biçiminde kısmen boşalan öfkesini haklı çıkarıyor.**

Ancak eski zamanların ticari ticaretine karşı duyulan bu ilahi öfke, bizi, tamamen piyasa ekonomisi üzerine inşa edilmiş uluslararası bir bağlamda, Tanrı'nın çağdaş uluslararası ticaret hakkında ne düşünebileceğini anlamaya davet ediyor. 11 Eylül 2001'de New York'taki Dünya Ticaret Merkezi kulelerinin yıkılmasının bir cevap olduğunu düşünüyorum. Özellikle Apo.18'de kehanet, ticaret ve uluslararası mübadeleler nedeniyle zenginleşmenin zararlı rolünün altını çizdiğinden, önünde herhangi bir kural veya ilahi dini hak çökecek kadar büyük bir dinsizliktir.

Dan.11'in sonunda ABD'nin ezeli düşmanı Rusya yok ediliyor. Dolayısıyla bu onlara uluslararası çatışmadan sağ kalanlar üzerinde mutlak güç verecektir. Yenilenlerin vay haline! Dünyanın neresinde olursa olsun, hayatta kalarak galibin kanununa boyun eğmeli ve boyun eğmelidir.

Daniel 12

Dan 12:1 *O zaman halkının çocuklarının koruyucusu, büyük prens Mikael ortaya çıkacak; ve o zamana kadar ulusların var olmasından bu yana görülmemiş bir sıkıntı zamanı olacak. O zaman kavminizden kitapta yazılı bulunanlar kurtulacak.*

1a- *O zaman Mikail ortaya çıkacak,*

Bu dönem, dünyanın sonunun geldiği dönemdir ve son sözü söyleyen İsa Mesih, rakip dinler tarafından uzun süredir tartışılan tanrılığının görkemi ve gücüyle geri döner. Vahiy 1:7'de şunu okuyoruz: İşte, bulutlarla birlikte geliyor. Ve onu deldirenler de dahil, her göz onu görecek; ve dünyanın bütün kabileleri onun yüzünden yas tutacak. Evet. Amin! Bu fikre alışmalıyız, çünkü Tanrı, rollerinin her biri için kendisine farklı bir isim vermiştir; bu nedenle Daniel ve Vahiy 12:7'de kendisini, kendisine veren meleksel göksel yaşamın yüce başı **Mikail olarak tanıtmaktadır.** şeytan ve iblisler üzerinde otorite. Onun adı İsa Mesih, onu yalnızca bu ad altında kurtarmaya geldiği dünyanın seçilmişleri için temsil eder.

1b- *büyük lider,*

*bu büyük lider YaHWéH Mikail İsa Mesih'tir ve papalık rejimi , onun 1843'e kadar, yani 538 yılından bu yana, **daimi göksel şefaatçi** olma misyonunu, kendi çıkarı için kendine özgü küstahlığıyla elinden almıştır. papalık rejimi ve onun Roma şehrinde, Caelius Dağı'ndaki Lateran Sarayı'ndaki kurulumu. Bu konu Daniel 8'de ele almıyordu.*

1c- *halkınızın çocuklarının savunucusu;*

*Bir saldırı olduğunda **defans oyuncusu müdahale eder.** Ve sadık kalan, hatta son isyancılar tarafından ölüme mahkûm edilen seçilmişlerin dünyevi yaşamlarının son saatlerinde de durum böyle olacaktır. Burada Daniel'in hikayelerinde önerilen tüm modelleri bulabiliriz çünkü bunlar son trajik bir durumda gerçekleştirilir. Bu son **büyük felakette** , Dan.3'te anlatılan mucizevi müdahaleleri, *fırını ve içindeki dört canlı karakteri, Dan.5'te, Büyük Babil'in Tanrı tarafından ele geçirilmesini , Dan.6'da, aslanların zararsız hale getirilişini, fakat aynı zamanda - 168'de, Kislev 15'te, yani 18 Aralık'ta Şabat gününde Yahudileri vuran felaketin habercisi olan **büyük felaketin** sonu .**

1d- *ve o zamana kadar milletlerin varlığından bu yana yaşanmamış bir sıkıntı dönemi olacaktır.*

Bu açıklamaya göre son büyük felaket, Yunanlıların organize ettiği Yahudilerin felaketini aşacaktır. Nitekim Yunanlılar sadece sokakta veya evlerinde buldukları Yahudileri dövüyorlardı. Dünyanın sonunda ise işler çok farklıdır ve modern teknoloji, dünyada yaşayan insanlar üzerinde mutlak kontrole olanak sağlamaktadır. Bu nedenle, insan tespit tekniklerini kullanarak, saklanan kişiyi her yerde, her yerde bulabiliriz. Kararnamelere direnen kişilerin listeleri bu nedenle kesin olarak oluşturulabiliyor. Bu son bağlamda seçilmişlerin yok edilmesi insani olarak mümkün olacaktır. Kurtuluşlarına olan inanç ve umutla dolu olmalarına rağmen seçilmişler acı dolu saatler yaşayacaklar; hâlâ özgür olacaklar, her şeyden mahrum kalacaklar, diğerleri isyancı hapisanelerinde infaz edilmeyi bekliyorlar. Öldürülme bile kötü muameleye maruz kalan seçilmiş yetkililerin kalplerinde sıkıntı hüküm sürecek.

1e- *O zaman kavminizden kitapta yazılı bulunanlar kurtulacaktır.*

Bu yaşam kitabıdır, çünkü bilgisayar olmadan Tanrı, Adem ile Havva'nın ve onların soyundan gelenlerin yarattığı tüm canlıların bir listesini de yapmıştır. Her insanın yaşamının sonunda nihai kaderi, Tesniye 30:19-20'de insanlığa sunulan iki yola uygun olarak iki liste tutan Tanrı tarafından belirlendi: seçilmişlerin ve düşmüşlerin *listesi* . *Gökler ve yer bugün aleyhinize şahitlik etsin: Önünüze hayatı ve ölümü, bereketi ve laneti koydum. Hayatı seçin ki, siz ve torunlarınız yaşasın, Tanrınız RAB'bi sevmek, O'nun sözünü dinlemek ve O'na bağlanmak; çünkü yaşamınız ve günlerinizin uzaması buna bağlıdır...* Roma papalığının nihai sonu onun *kötülüğü* seçmesine bağlıdır . *ateşte yakıldığı* Dan.7:9-10'da bize açıklanıyor; Bunun *nedeni* Dan.11:36'ya göre *tanrıların Tanrısı'na* karşı kibirli sözleridir.

ilk diriliş adı verilen, ölümlerin Mesih'te dirilişi eşlik eder : ***İlk diriliş*** *katılanlar mutlu ve kutsaldır , çünkü ikinci ölümün onlar üzerinde hiçbir etkisi yoktur . .*

Dan 12:2 *Toprağın tozunda uyuyanların çoğu uyanacak, bazıları sonsuz yaşama, bazıları ise kınanmaya ve sonsuz utanca uyanacak.*

2a- ***Toprağın tozu içinde uyuyanların çoğu uyanacak, bazıları sonsuz hayata, ölümlerin,*** sahte Hristiyan ya da pagan dinlerinin öğrettiği ve inandığı gibi muhteşem bir cennette ya da yanan bir cehennemde değil, ***dünyanın tozu içinde*** rahatça uyuduklarını belirtelim . Bu açıklama Vahiy 9:5-6-10'da öğretildiği gibi ölümlerin gerçek statüsünü yeniden ortaya koymaktadır: *Yaşayan herkes için umut vardır; ve yaşayan bir köpek bile ölü bir aslandan iyidir. Yaşayanlar aslında öleceklerini biliyorlar; ama ölümler hiçbir şey bilmiyor ve anıları unutulduğu için artık onlara ödeme yapılmıyor. Ve onların sevgisi, nefreti ve kıskançlığı çoktan yok oldu; ve bir daha güneşin altında yapılan hiçbir işte onların payı olmayacak Eliniz gücünüzle ilgili ne buluyorsa onu yapın; çünkü gittiğin cehennemde iş, düşünce, bilgi ve bilgelik yoktur. (***Toprağın tozu*** olan ölümlerin ikametgahı).*

Ölümden sonra düşünce yoktur, çünkü düşünce insanın beyninde ancak insan hayattayken ve kalp atışının gönderdiği kanla beslendiğinde yaşar. Ve bu kanın kendisinin de akciğer solunumu ile arıtılması gerekir. Tanrı, Yaratılış 3:19'da itaatsizlik nedeniyle günahkar olan Adem'e şunu söylediğinden beri başka bir şey söylemedi: *Alındığınız toprağa dönene kadar, alnınızın teriyle ekmek yiyeceksiniz; çünkü sen topraksın ve toza döneceksin* . Ölümlerin bu hiçlik

durumunu doğrulamak için Mezmur 30:9'da şunu okuyoruz: *Kanımı dökerek, beni çukura indirerek ne kazanacaksın? Toz seni övdü mü? Sadakatinizden mi bahsediyor?* Hayır, çünkü Mezmur 115:17'ye göre olamaz: *Rab'bi kutlayan ölüler değildir, sessizlik yerine inenlerden hiçbiri değildir.* Ancak bu, Tanrı'nın daha önce var olan bir yaşamı yeniden doğurabilmesini engellemez ve onu melek ya da insan değil, Tanrı yapan da bu yaratıcı güçtür.

yedinci binyılın *bin yılıyla* ayrıldığını söylüyor . Bu *bin yılın* başında tüm insan yaşamı yeryüzünden silinirken , düşmüş olanlar ancak kutsalların ve İsa Mesih'in göksel krallığında yargılarının yerine getirilmesinden sonra diriltilecekler. Vahiy 11:18 , ⁷. *boraza* eklenen bu mesajı şöyle doğruluyor: *Milletler öfkeliydi; ve gazabın geldi , ve ölüleri yargılayanın , kullarını, peygamberleri, azizleri ve küçük büyük senin isminden korkanları ödüllendirme vakti geldi ; ve dünyayı yok edenleri yok etmek .* Bu ayette, *ölülerin yargılanması*, Tanrı'nın, ölüm durumunda tutulan kötülerini yargılayabilmeleri için öncelikle sadık ölü seçilmişlerini diriltmesine yol açmaktadır.

2b- *ve diğerleri kınama için, sonsuz utanç için.*

Sonsuzluk yalnızca yaşayanlara ait olacaktır. Son Yargı'da nihai olarak yok edilmelerinden sonra , düşmüş olanların *kınaması* ve *utancı* yalnızca seçilmişlerin, meleklerin ve Tanrı'nın ebedi hafızasında kalacaktır.

Dan 12:3 *Anlayanlar gökyüzünün parlaklığı gibi parlayacak, birçoklarına doğruluğu öğretenler yıldızlar gibi sonsuza dek parlayacak.*

3a- *Akıllı olanlar gökyüzünün ihtişamı gibi parlayacaklar*

Zeka insanı hayvanlardan üstün kılar. Akıl yürütme yeteneği, gerçekleri gözlemleyerek veya basit çıkarımlarla sonuç çıkarma yeteneği ile ortaya çıkar. Eğer insanlar Allah'ın onlara verdiği özgürlük konusunda isyankar olmasaydı, akıl tüm insanlığı Allah'ın varlığının ve kanunlarının aynı şekilde tanınmasına yönlendirirdi. Çünkü Musa'dan bu yana Allah, insanlara vahyinin en önemli olaylarını yazılı olarak kaydetmiştir. İşte izlenecek akıl yürütme yolu. Tek tanrılı inanç İbrani halkının tarihinde ortaya çıktı. Bu nedenle O'nun tanıklığı ve yazıları, aynı eşsiz Tanrı'ya atfedilen diğer tüm yazılardan önceliklidir. Tanrı'nın halkına karşı savaşılmaması normal bir olasılık olmaya devam ediyor, ancak kutsal yazılara karşı savaşılmaması şeytani bir işe dönüşüyor. İsa Mesih'in kurduğu iman, kaynaklarını ve referanslarını eski antlaşmanın İbranice kutsal yazılarından alır ve bu da ona meşruiyet kazandırır. Ancak Roma Katolik doktrini bu prensibe saygı göstermez; bu nedenle ne o ne de İslam'ın Kur'an'ı, yaşayan ve var olan her şeyin yaratıcısı, yaşayan Tanrı olduğunu iddia edemez. İsa, Yuhanna 4:22'de *kurtuluşun Yahudilerden geldiğini* hatırlatarak bu ilkeyi doğruladı : *Siz bilmediğinize tapınıyorsunuz; Bildiklerimize tapıyoruz çünkü kurtuluş Yahudilerden geliyor .*

Tanrı, seçilmişlerin bu ilk grubunda, Adem ve Havva'dan bu yana hayatlarını tehlikeye atarak gösterdikleri sadakatleri nedeniyle özel bir bilgi olmadan kurtarılan insanları belirler; 1843'e kadar bu böyle devam etti. Yaptıkları işler zekalarına ve itaatleriyle ortaya çıkan ilahi kanunları kabullerine tanıklık ettiği için kurtuldular . Bu gruptaki en inançlı ve **barışçıl Protestanlar** , 1843 baharına kadar, o tarihten itibaren yalnızca kutsal Şabat uygulamasını zorunlu kılan Tanrı'nın sabrından yararlandılar. Rev.2:24-25 bu istisnayı teyit edecektir: Size ve Tiyatira'da bulunan, *bu öğretiyi kabul etmeyen ve onların dedikleri gibi*

Şeytan'ın derinliklerini bilmeyen herkese şunu söylüyorum: Ben biliyorum kendinize başka bir yük yüklemeyin; Ben gelene kadar sadece elindekileri tut.

3b- ve kalabalığa doğruluğu öğretenler yıldızlar gibi sonsuza dek parlayacaklar

1843 baharı ve 1843 baharı için bir inanç sınavı yoluyla seçilmiştir. 1844 sonbaharında, onun Tanrı tarafından kutsanması, yüzyıllar süren karanlık, unutkanlık ve küçümseme sonrasında yeniden uyguladığı Şabat'ı yeniden uygulamasıyla resmiyet kazandı. o.

Bu iki gruba ayrılmada onları farklı kılan, Allah'ın adaleti karşısındaki durumları, O'nun on emri ve diğer sağlık ve diğer hükümleri karşısındaki durumlarıdır. Orijinal metni Exo.20:5-6'da, Roma tarafından silinen ikinci emir, Tanrı'nın emirlerine itaate verdiği önemi açıkça ortaya koymakta ve iki yolu ve iki karşıt son kaderi hatırlatmaktadır: ... *Ben kıskanç biriyim Tanrı kim Benden nefret eden ve emirlerimi çiğneyenlerin babalarının haksızlığını üçüncü ve dördüncü nesillere kadar cezalandır ve bin nesil boyunca beni seven ve emirlerimi yerine getirenlere merhamet et .*

dünya yaratılışımızdaki yıldızların varlığının nedenini açıklamaktadır . Onların yalnızca Tanrı tarafından seçilen dünyevi seçilmişlerin sembolü olarak hizmet etmek için var olma nedenleri vardı; ve onların mesajını açıklayan Yaratılış 1:17'dir: *Tanrı, yeryüzüne ışık vermek için onları gökyüzünün genişliğine yerleştirdi. Daha sonra Tanrı, Yaratılış 15:5'te İbrahim'e soyunun çokluğunu göstermek için bunları kullanır : Eğer sayabiliyorsanız, gökteki yıldızları sayın; sizin torunlarınız böyle olacak.*

yıldızların durumları, kurtuluşa ermiş müminin yaptığı çalışmalara göre değişebilmektedir. İtaatsizlikle manevi olarak düşen yıldız düşer , gökten düşer . Görüntü, Protestan ^{inancının} 1843'teki çöküşünü, 1833'te Vahiy 6:13'ün 6. mühründe gerçek bir göksel işaretle duyurulan çöküşü tasvir etmek için çağrıştırılacaktır: ve gökteki yıldızlar, 'bir gün' gibi yeryüzüne düştü. Şiddetli bir rüzgârla sarsılan incir ağacı, yeşil incirlerini savurur. Ve yine Vahiy 12:4'te: *Kuyruğu gökteki yıldızların üçte birini sürükleyerek yeryüzüne fırlattı.* Bu mesaj Dan'ın mesajını yeniliyor. 8:10: *O, göklerin ordusuna yükseldi ve o ordunun bir kısmını ve yıldızları yeryüzüne indirdi ve onları ayaklar altına aldı . Ruh, kurtarılmış inanlıların üçte birinin ruhsal düşüşünü Roma papalık rejimine atfeder; Mesih'in kurtuluşuna boşuna inanacak ve onun adaletini talep edecek aldatılmış insanlar.*

Dan 12:4 *Sen, Daniel, bu sözleri gizli tut ve son vakte kadar kitabı mühürle. O zaman birçokları onu okuyacak ve bilgisi artacaktır.*

4a- Bu **bitiş zamanı** birbirini takip eden birçok aşamayı bilir ama resmi olarak 1843 yılının baharında, Dan'da önceden yazılmış olan ilahi hükmün uygulamaya girmesiyle başlamıştır. 8:14: **Akşam-sabah 2300'e kadar ve kutsallık gerçekleşecektir. haklı** . 1994 yılında sonun ikinci dönemi evrensel Adventist kurumunun kınanmasıyla damgasını vurdu. 1843'ten bu yana Daniel kitabı okundu, ancak 2021'de ve 2020'de halen hazırlamakta olduğum bu çalışmadan önce hiçbir zaman doğru bir şekilde yorumlanmamıştı. Dolayısıyla onun bilgisinin zirvesini işaret eden bu tarihtir ve dolayısıyla orada, 2030 baharında bilinen ve beklenen İsa Mesih'in gerçek dönüşüyle sona erecek olan **sonun** gerçek son zamanı. Bu 2020 yılının Tanrı tarafından şimdiden iyi bir şekilde işaretlendiğini

görüyoruz. çünkü 2019'da Çin'de, ancak 2020'den bu yana Papalık Katolik Avrupa'sında ortaya çıkan Kovid-19 Virüsünün ölüm oranı tüm insanlığı vuruyor. 2021'de virüsler mutasyona uğrayarak suçlu ve asi insanlığa saldırmaya devam ediyor.

Adventistlerin İnanç Testi Resimli

Dan 12:5 *Ben Daniel baktım ve biri nehrin bu tarafında, diğeri nehrin karşı tarafında iki adam daha duruyordu.*

5a- Unutma! Daniel, bu insan yiyen Kaplan, “Hiddekel” nehrinin kıyısındadır. Ancak nehrin her iki yanında iki adam var, bu da birinin nehri geçmeyi başardığı, diğerinin ise geçmeye hazırlandığı anlamına geliyor. Zaten Dan.8:13'te iki aziz arasında bir tartışma yaşandı.

Dan 12:6 *Ve içlerinden biri nehrin suları üzerinde duran keten giysili adama şöyle dedi: Bu harikaların sonu ne zaman olacak?*

6a- Dan.8:14'te azizlerin sorularına Tanrı'dan alınan 2300 akşam-sabah cevabı 1843 tarihini belirlemiştir. Yaklaşım burada tekrarlanıyor ve soru bu sefer dünyanın sonu ile ilgili; kehanetin artık işe yaramayacağı an. Soru , *nehirin üzerinde* durup nehrin insanlar tarafından geçişini gözlemleyen, *keten giyinmiş* bu adam tarafından temsil edilen Mesih'e soruluyor . Tanrı, İbranileri kurtaran ama Mısırlı düşmanlarını boğan Kızıldeniz'i geçme benzetmesini kullanıyor.

Dan 12:7 *Keten giysili adamın nehrin suları üzerinde durduğunu duydum; sağ elini ve sol elini göğe kaldırdı ve bunun belirli bir zamanda, zamanlarda ve yarım zamanda olacağına ve tüm bunların halkın gücü ortaya çıktığında sona ereceğine sonsuza kadar yaşayanın adına yemin etti. aziz tamamen kırılacak.*

7a- *Ve keten giysili adamın nehrin suları üzerinde durduğunu duydum; sağ elini ve sol elini göklere kaldırdı,*

Hakem pozisyonunda olan İsa Mesih, ciddi bir beyanda bulunmak için kutsayan sağ elini ve cezalandıran sol elini gökyüzüne kaldırıyor.

7b- *ve bunun bir vakitte, vakitlerde ve yarım vakitte olacağına dair ebediyen diri olan üzerine yemin etti*

Mesih, papalık saltanatının peygamberlik süresine atıfta bulunarak, geçmişte kilisesini papalık rejiminin zorbalıklarına ve ondan önceki barbar istilalarının lanetlerine maruz kalmaya mahkum eden hükmünü gösterir ve hatırlar; Bunun nedeni 7 Mart 321'den bu yana Şabat'ın terk edilmesidir. Adventist denemeleri zamanlarında inananlar bu şekilde uyarılır. Ancak ikinci bir neden, Tanrı'nın bu papalık saltanatını çağrıştırmasına neden olur; bu onun başlangıç tarihidir, MS 538. Bu seçim mantıklıdır çünkü bu tarih 538, 11 ve 12. ayetlerde yeni peygamberlik süreleri sunarak kehanetin bize önereceği hesaplamalara temel oluşturacaktır.

7c- *ve kutsal halkın gücü **tamamen kırıldığında tüm bunların sona ereceği***

***büyük felaketin** sonunda , seçilmişlerin kendilerini yok edilmenin, yeryüzünden silinmenin eşliğinde bulacakları an; kesinliğe dikkat çekiyor: **tamamen kırık** .*

Dan 12:8 *Duydum ama anlamadım; ve dedim ki: Efendim, bu işlerin sonucu ne olacak?*

8a- Zavallı Daniel! Eğer kitabının anlaşılması 2021'de yaşayanlar için hâlâ bir sır, bu anlayış onun kendi kurtuluşu için ne kadar ulaşılmaz ve yararsızdı!

Dan 12:9 " Git Daniel" dedi, "Çünkü bu sözler onun zamanına kadar gizli tutulacak ve mühürlenecek."

9a- Meleğin cevabı Daniel'i aç bırakacaktır ancak bu , Hıristiyanlık döneminin sonu için saklanan kehanetin geç gerçekleştiğini doğrulamaktadır .

Dan 12:10 Birçoğu temizlenecek, beyazlatılacak ve arındırılacak; Kötüler kötülük yapacak, kötülerin hiçbiri anlamayacak, ama akıllı olanlar anlayacak.

10a- Birçoğu arınacak, beyazlatılacak ve arınacak

Melek, Dan. 11:35'teki sözün aynısını burada tekrarlayarak, 36. ayette kendisini tüm tanrıların ve hatta tek gerçek **Tanrı'nın üstüne çıkararak** kibirli ve despotik **kralın papalık kimliğini doğruluyor**.

10b- kötüler kötülük yapacak ve kötülerin hiçbiri anlamayacak,

, Mesih'in dönüşüne kadar Yunan günahının " pirinç "inin ve Roma gücünün " demirinin " genişletilmesiyle tasvir ediliyor. . Kötülerin anlayışları iki kat engellenecektir: birincisi kişisel ilgisizlikleri nedeniyle, ikincisi ise 2 Selanikliler 2:11-12'ye göre onların bir yalana inanmalarını sağlayan, Tanrı tarafından verilen bir yanılsama gücü tarafından: Ayrıca Tanrı onlara **bir güç göndermektedir. kafa karışıklığının, bir yalana inansınlar** , gerçeğe inanmayan ama haksızlıktan zevk alan birçok kişi mahkum edilsin diye .

10c- ama anlayış sahibi olanlar anlayacaktır.

Bu örnek, ruhsal zekanın Tanrı tarafından verilen özel bir hediye olduğunu, ancak bundan önce tüm normal insanlara verilen temel zekanın iyi bir şekilde kullanılmasının gerekli olduğunu kanıtlamaktadır. Çünkü insanlar bu standartta bile eğitimi ve diplomayı zekayla karıştırıyorlar . Bu yüzden şu farkı hatırlıyorum: Öğretim, verilerin insan hafızasına girilmesine izin verir, ancak bunların iyi ve akıllıca kullanılmasına yalnızca zeka izin verir.

Dan 12:11 Sürekli kurbanın sona ermesinden ve iğrenç bir ıssızlığın yerleşmesinden itibaren bin iki yüz doksan gün olacak.

11a- Sürekli fedakarlığın sona erdiği andan itibaren

Yine de hatırlatmam gerekiyor ama orijinal İbranice metinde " kurban—" kelimesi geçmiyor. Ve bu kesinlik çok önemlidir çünkü bu süreklilik İsa Mesih'in göksel rahipliğiyle ilgilidir. Papalık, şefaatinin yeryüzünde yeniden üreterek, İsa Mesih'in, seçilmişlerinin günahları için şefaatçi olma rolünü ortadan kaldırır.

Bu gasp edilmiş paralel dünyevi hizmet 538'de başlıyor; Unvanlı ilk papa olan ¹ Vigilius'un Roma'da, Caelius Dağı'ndaki (gökyüzü) Lateran Sarayı'na yerleştiği tarih .

11b- ve menfur bir ıssızlığın kurulacağı yer

Yani 538'den bu yana, Dan.9:27'de sözü edilen papalık Roma saltanatının başladığı tarih: ve onun kanadında olacaktır. yıkıma varacak kadar **iğrenç iğrençlikler ve ıssız** [yeryüzünde] emredilen şeye göre yok edilecek .

Ruh'un 538 tarihini hedef alan bu ayette sadece papalık Roma'sını hedef alması, "iğrençlik" kelimesinin tekilleştirilmesini açıklamaktadır. Roma'nın pagan ve papalık olmak üzere her iki evresinin de dahil olduğu Dan.9:27'de durum böyle değildi.

Bu ayette iki şeyin gruplandırılmasının önemine ve önemine dikkat çekelim: Dan.8:11'de Mesih'e yönelik " ebedi olanın coşkusu " ve Dan'da sözü

edilen “ iğrenç ıssızlığı ” taşıyan papalık “kanatı ” . 9:27. Ruh, bu iki eylemi aynı tarih 538'e ve aynı varlığa bağlayarak, bu kötülüklerin yazarının gerçekten Romalı papalık olduğunu doğrular ve kanıtlar.

Dan.11:31'de Yunan kralı Antiyokus'a atfedilen eylem 4, bize Tanrı'nın " ıssızlığın iğrençliği " dediği şeyin tipik modelini sundu . Popery onu yeniden üretiyor ama 1260 kahrolası yıl boyunca.

11c- *Bin iki yüz doksan gün olacak.*

Ahir zamanla ilgili olarak belirtilen peygamberlik sürelerini yanlışlanamaz hale getirmek için birim, Daniel'in tüm kehanetlerinde sayının önüne yerleştirilmiştir: *günler 1290 ; günler 1335* (sonraki ayet); Dan.8:14: **akşam-sabah 23:00** ; ve zaten Dan.9:24'te: 70. haftalarda.

Yapabileceğimiz yalnızca çok basit bir hesaplama var: $538 + 1290 = 1828$.

İngiltere kraliyet ailesinin huzurunda düzenlenen beş yıllık Adventist konferanslarının üçüncüsünü hedef aldığı için Adventist etkinliğine evrensel bir karakter kazandırmaktır .

Dan 12:12 *Ne mutlu bin üç yüz otuz beş güne kadar bekleyip gelene!*

12a- Bize bu iki peygamberlik süresinin anlamını veren yalnızca bu ayettir. Tema, Mesih'in dönüşünü beklemektir, ancak İncil'in verdiği sayısal önermelere dayanan özel bir bekleyiştir. Yeni bir hesaplama gereklidir: $538 + 1335 = 1873$. Melek bize, 1828 ile 1873 yılları arasında gerçekleştirilen Adventist iman testinin sırasıyla başlangıcını ve sonunu işaret eden iki tarih sunar . İsa Mesih'in ABD'ye, dolayısıyla yeryüzüne görkemli dönüşüne ilişkin birbirini takip eden iki beklentinin tam da nedeni olan 1843 ve 1844 tarihlerine yöneliktir. Protestan. “Kaplan” nehrinin geçişindeki görüntüde, insan ruhlarını yiyen kaplan, günahkar Protestan'ın ruhsal yaşamdan ruhsal ölüme geçişini sağlayan bu 1843-1844 tarihleridir. Öte yandan imtihanı geçen kişi, bu tehlikeli yolculuktan Allah tarafından sağ salim ve bereketlenerek çıkar. Allah'tan özel bir mutluluk alır: “ *Ne mutlu 1873'e ulaşana!* »

Dan 12:13 *Siz de sonunuza doğru yürüyün; dinleneceksin ve günlerin sonunda mirasın için ayağa kalkacaksın.*

13a- Daniel, diriltileceği ilk dirilişten sonra bize ilettiği her şeyin anlamını keşfedecektir. Ancak hâlâ hayatta olan Adventist için öğretisi Yuhanna Kıyametinde yer alan vahiylerle desteklenmeye devam edecek.

Daniel kitabı muazzam zenginliğini çok iyi gizliyor. Rab'bin son günlerde seçilmişlerine verdiği cesaret verici dersleri not ettik; çünkü bu son günler, yeryüzündeki tüm insanlık tarihi boyunca hüküm süren korku ve güvensizlik normlarına geri dönecektir. Dan.11:40-45 ve Rev.9:13'te duyurulan Üçüncü Dünya Savaşı'nda hayatta kalan asilerin başına gelecek felaketlerden bir kez daha seçilmiş yetkililer seçilecek ve sorumlu tutulacak. Hezekiel 14 standart iman modellerini sunar: Nuh, Daniel ve Eyüp. Nuh gibi biz de Tanrı'ya sadakat gemimizi inşa ederek dünyanın düşünce akımından kaçmak ve direnmek zorunda kalacağız. Daniel gibi biz de sahte dinin koyduğu standardı reddederek seçilmiş memurlar olarak görevimizi yerine getirmeye kararlı bir şekilde bağlı kalmalıyız. Ve Eyüp gibi biz de, Eyüp'e göre bir avantaja sahip olarak, Tanrı izin verdiğinde

fiziksel ve zihinsel olarak acı çekmeyi kabul etmek zorunda kalacağız: Onun deneyimi aracılığıyla, Tanrı'nın bu denemelere neden izin verdiğini öğrendik.

Daniel kitabı aynı zamanda görünmez göksel yaşamı daha iyi anlamamızı da sağladı. Bu, "Tanrı'nın yüzünü gören" anlamına gelen Cebrail adlı bu karakteri keşfederek olur. O, ilahi kurtuluş planının tüm önemli görevlerinde mevcuttur. Ve şunu anlamalıyız ki, Tanrı'nın göksel krallığında, o ve tüm iyi melekler, onun dünyevi enkarnasyonu sırasında, yani 35 yıl boyunca, Tanrı'nın meleksel ifadesi olan Mikael'in varlığından mahrum kaldılar. Büyük bir sevgi paylaşımıyla Micaël, yalnızca "ana liderlerden biri" olmayı kabul ederek otoritesini de paylaşıyor. Fakat Cebrail onu aynı zamanda seçilmişler arasında seçilmiş olan Daniel'e "*halkının Lideri*" olarak takdim etti. Ve Dan.9 bize İsa'nın sadık seçilmişlerini kurtarmak için başarmaya geldiği her şeyi çok açık bir şekilde açıklıyor. İlahi kurtarma projesi böylece açıkça duyurulmakta ve 3 Nisan 30'da İsa Mesih'in çarmıha gerilmesiyle tamamlanmaktadır.

Daniel kitabı bize imanın yalnızca bir yetişkin tarafından kanıtlanabileceğini gösterdi. Ve Allah'a göre çocuk on üçüncü yaşına girdiğinde yetişkin olur. Dolayısıyla tüm sahte dinlerde yalnızca bebek vaftizinin ve dini doğum mirasının verdiği acı meyveyi görebiliriz. İsa Markos 16:16'da şunu söyledi: *İman edip vaftiz edilen kurtulacaktır; kim inanmazsa kınanacaktır*. Dolayısıyla bu, vaftizden önce imanın mevcut olması ve gösterilmesi gerektiği anlamına gelir. Vaftizden sonra Tanrı onu sınamadı. Ayrıca Daniel'de ortaya çıkan bir inci daha, İsa'nın Matta 7:13'teki şu sözleri doğrulanmıştır: *Dar kapıdan girin . Çünkü kapı geniştir, yıkıma götüren yol geniştir ve o yoldan geçen birçok kişi var ;* ve ayrıca Matta 22:14'te: *Birçokları çağrıldı ama çok azı seçildi ;* Dan.7:9'a göre *on milyar Sadece bir milyunun hesabını Allah'a sorduk Kurtarılan seçilmişlerin sayısı kurtuldu, çünkü onlar, Yaratıcı Tanrı'ya, Mesih'te, Kutsal Ruh'ta gerçekten iyi hizmet etmiş olacaklar.*

1843-1844 gizli ve önerilen ancak Kıyamet'teki zamanın bölünmesi için temel olan 1873 tarihlerini hatırlatarak Kıyamet kitabının yapısının temellerini attı. Başka bir tarih, 1994, olacak bazılarının talihsizliği ve diğerlerinin mutluluğu için inşa edilmiştir.

Peygamberlik sembolizmine giriş

Kutsal Kitap'taki tüm benzetmelerde Ruh, belirli ölçütleri ortak ölçütler sunan anonim varlıkları simgeleyebilen dünyevi unsurları kullanır. Bu nedenle kullanılan her sembolün, Allah'ın gizlediği dersleri çıkarabilmek için tüm yönleriyle incelenmesi gerekir. Örneğin “ *deniz* ” kelimesini ele alalım. Yaratılış 1:20'ye göre, Tanrı burayı sayısız ve isimsiz her türden hayvanla doldurdu. Havayı soluyarak yaşayan bir insan için çevresi öldürücüdür. Böylece, dünyayı kısır kılan tuzluluğundan da haklı olarak korkan insan için ölümün sembolü haline gelir. Açıkçası, bu sembol insanlık için uygun değildir ve ölüm anlamından dolayı Tanrı, vaftiz sularının habercisi olan İbranice abdest tankına kendi adını verecektir. Şimdi vaftiz etmek, suya dalmak, boğularak ölmek ve yeniden İsa Mesih'te yaşamak anlamına gelir. Adaletsiz yaşlı adam, Mesih'in doğruluğunu taşıyarak yeniden dirilir. Orada, ilahi yaratılışın tek bir unsurunun tüm zenginliğini görüyoruz: *Deniz* . Bu öğretilerle Tanrı'nın Daniel 7:2-3'teki şu ayete verdiği anlamı daha iyi anlayacağız: “... *ve işte, göğün dört yeli büyük denizin üzerinde patladı . Ve denizden birbirinden farklı dört büyük canavar çıktı .* Bilin ki, “ *göklerin dört rüzgârı* ”, galip halkları egemen güce getiren evrensel savaşları akla getirir. Burada “ *büyük deniz* ”, Tanrı'yı onurlandırmayan, onun gözünde “ *deniz* ” deki hayvanlarla eşit olan pagan halkların insan kitlelerini simgelemektedir . “ *Göklerin dört rüzgârı* ” ifadesinde “ *dört* ”, Kuzey, Güney, Doğu ve Batı yönlerinin 4 ana yönünü temsil eder. “ *Gök rüzgarları* ” gökyüzünün görünümünde değişikliklere neden olur, bulutları uçurur, fırtınalara neden olur ve yağmur getirir; bulutları bir kenara iterek güneş ışığını teşvik ederler. Aynı şekilde, savaşlar da büyük toplumsal siyasi değişimlere, büyük çalkantılara neden olur ve bu da Tanrı'nın seçtiği yeni muzaffer insanlara, ancak onlar O'nun kutsamasına izin vermez. Bir “ *hayvan* ” olarak adlandırıldığı için, gerçek insanlara sunulması amaçlanan nimetlere hak kazanmaz; Adem ile Havva'dan bu yana ve dünyanın sonuna kadar ilahi ışıktaki yürüyen sadık seçilmişleri. Peki seçilmiş yetkilileri kimlerdir? Yaratılış 1:26'ya göre insan Tanrı'nın benzerliğinde yaratıldığından beri, kendi suretini tanıdığı kişiler. Şu farka dikkat edin: İnsan, Tanrı tarafından kendi suretinde yaratılır veya yaratılırken, hayvan, deniz, kara veya göksel çevresi tarafından, Tanrı'nın verdiği emir doğrultusunda üretilir. Fiil seçimi durum farkını gösterir.

dünya ” kelimesini ele alalım . Yaratılış 1:9-10'a göre bu “ *toprak* ” adı, “ *deniz* ” den çıkan kuru toprağa verilir ; Tanrı'nın Rev.13'te Katolik inancından çıkan Protestan inancını simgelemek için kullanacağı bir imge. Ama gelin “*dünyanın diğer yönlerine de bakalım* . İnsanı beslediği zaman onun yararınadır, ama kurak bir çöl biçimini aldığı anda sakıncalıdır. Bu nedenle insana nimet olması gökten iyi sulanmasına bağlıdır. Bu sulama aynı zamanda onu geçen nehirlerden de gelebilir; Kutsal Kitapta Tanrı'nın sözünün “ *diri suların kaynağına* ” benzetilmesinin nedeni budur . “ *Yeryüzünün* ” doğasını ve manevi olarak %75'i sudan oluşan insanın imanının niteliğini belirleyen, bu “ *suyun* ” varlığı veya yokluğudur .

Üçüncü örnek olarak gökyüzündeki yıldızları ele alalım. Birincisi, “ *güneş* ” olumlu yönüyle aydınlatır; Yaratılış 1:16'ya göre “ *günün* ” aydınlatıcısıdır , insanın besinini yaptığı bitkileri ısıtır ve büyümesini teşvik eder. Olumsuz tarafı ise aşırı sıcaklık veya yağmur eksikliği nedeniyle mahsulleri yakıyor. Galileo haklıydı, evrenimizin merkezinde yer alıyor ve sistemindeki tüm gezegenler onun etrafında dönüyor. Ve hepsinden önemlisi o en büyüğüdür, İncil ondan Yaratılış 1:16'da “ *en büyük* ” olarak söz eder, en ateşlisidir ve fiyatı uygun değildir. Tüm bu kriterler onu, tüm bu özelliklerin bulunduğu Tanrı'nın mükemmel sureti haline getirir. Hiç kimse ayaklarını “ *güneşin* ” üzerine koyamadığı gibi, Tanrı'yı da göremez ve yaşayamaz ; tek erkek yıldız, diğerlerinin hepsi gezegen veya dişileştirilmiş yıldızlardır. Ondan sonra “ *ay* ”, “ *en küçük* ”: Yaratılış 1:16'ya göre, üzerinde hüküm sürdüğü gecenin, karanlığın aydınlatıcısıdır. Bu nedenle “ *Ay* ”ın kendisi için yalnızca olumsuz bir mesajı vardır. Bu yıldız bize en yakın olmasına rağmen uzun süredir gizli tarafının gizemini koruyor. Kendi başına parlamaz ama diğer tüm gezegenler gibi “güneşten” aldığı zayıf bir ışığı aşamalı bir döngüyle bize geri gönderir. Tüm bu kriterlere göre “ay”, öncelikle Yahudi dinini, ikinci olarak 538'den günümüze kadar Roma Katolik papazlığının sahte Hıristiyan dinini ve Lutherci Protestanlığı, Calvinist ve Anglikan'ı temsil eden mükemmel bir semboldür. Ayrıca gökyüzünde Yaratılış 1:14-15-17'ye göre “ *güneş ve ay* ” ile paylaştıkları iki role sahip “ *yıldızlar* ” da vardır. “ *Dönemleri, günleri ve yılları işaretlemek* ” ve “ *dünyayı aydınlatmak* ”. Çoğu yalnızca karanlık zamanlarda, yani geceleri parlıyor. Kehanet onlara bir düşünüş atfedene kadar, Tanrı'nın hizmetkarlarını, gerçek olanları temsil eden ideal bir semboldür; bu onların manevi durumlarında bir değişikliğe işaret eder. Bu, Tanrı'nın, Dan.8:10 ve Va.12:4'teki Roma yalanının kurbanı olan Hıristiyanlığın düşüşünü anlatmak için kullanacağı mesaj olacaktır; ve Rev.6:13 ve 8:12'de evrensel Protestanlığın çöküşü. Tek başına, “ *yıldız* ” Rev.8:10-11'deki Katolik papalığı, Rev.9:1'deki Protestan inancını belirtir; ve Vahiy 12:1'de muzaffer Seçilmiş Meclis, 12 numaralı taçta toplandı. Dan.12:3 onları “ *halklara doğruluğu öğretenlerin* ”, yani Tanrı'nın verdiği ışıkla “ *yeryüzünü aydınlatanların* ” sembolü olarak belirtir .

Bu beş sembol, Kıyamet kehanetinde önemli rol oynayacaktır. Bu nedenle sunulan sembollerin kriterlerinin taşıdığı gizli mesajları keşfetme pratiği yapabilirsiniz. Ancak bazılarını keşfetmek zor olabilir, bu nedenle bizzat Tanrı, İncil'in ayetlerinde, yalnızca Tanrı'nın onlara İsa.9'da verdiği anlamla anlaşılabilir “ *baş ve kuyruk* ” sözcükleri gibi gizemin anahtarını gösterir : 14, burada şunu okuyoruz: “ *Yargıç veya ihtiyar baştır, yalanı öğreten peygamber ise kuyruktur .*” Ancak 13. ayette paralel olarak, dolayısıyla aynı anlamı taşıyan “ *hurma dalı ve kamış* ”; Vahiy 11:1'de Roma papalığını temsil edecek olan “ *bir kamış* ”.

Şekil ve sayıların sembolik bir anlamı da vardır. Temel kural olarak artan sırada:

- “1” sayısı için: benzersizlik (ilahi veya sayısal)
- “2” sayısı için: kusur.
- “3” sayısı için: mükemmellik.

“4” sayısı için: evrensellik (4 ana nokta)

“5” sayısı için: erkek (eril veya dişil insan).

“6” sayısı için: göksel melek (göksel varlık veya elçi).

“7” sayısı için: dolgunluk. (Ayrıca: Yaratıcı Tanrı'nın mührü)

Bu rakamın üzerinde ilk yedi temel rakamın toplama kombinasyonları var; örnekler: 8 =6+2; 9 =6+3; 10 =7+3; 11 =6+5 ve 7+4; 12 =7+5 ve 6+6; 13 =7+6. Bu seçimlerin Vahiy kitabının bu bölümlerinde ele alınan temalarla bağlantılı olarak manevi anlamı vardır. Daniel kitabının 2, 7, 8, 9, 11 ve 12. bölümlerinde Mesih Hıristiyanlığı dönemine ilişkin peygamberlik mesajlarını buluyoruz.

Havari Yuhanna'ya vahyedilen Vahiy kitabında bölüm numaralarının sembolik kodu son derece açıklayıcıdır. Hıristiyanlık dönemi iki ana tarihsel bölüme ayrılmıştır.

"2" rakamına eklenen ilki, 7 Mart 321'den bu yana pagan Roma imparatoru Konstantin tarafından oluşturulan dini normun mirasçısı olan Roma Katolik papazı tarafından 538'den itibaren temsil edilen Hıristiyan inancının doktrinsel "kusurluluğunun" büyük bir kısmını kapsamaktadır. ^{BEN}. Bölüm 2, 94 ile 1843 arasındaki sürenin tamamını kapsıyor.

“3” sayısı ile temsil edilen ikinci bölüm, 1843'ten itibaren, Tanrı'nın Dan.8:14'te alıntılanan ilahi fermandan kehanet edilen programa uygun olarak havari doktrinsel “mükemmelliğin” yeniden tesis edilmesini talep ettiği “Adventist” dönemle ilgilidir. Bu mükemmelliğe, 2030 baharında beklenen Mesih'in dönüşüne kadar yavaş yavaş ulaşılacaktır.

7 sayısının üzerindeki 8 sayısı, yani 2+6, şeytani eserlerin (6) kusur zamanını (2) çağrıştırır. 9 sayısı, yani 3+6, mükemmellik zamanını (3) ve aynı derecede şeytani işleri (6) gösterir. 10 sayısı, 3+7, ilahi işin mükemmellik zamanını (3), doluluğunu (7) kehanet eder.

“11” sayısı ya da esas olarak 5+6, insanın (5) şeytanla (6) ilişkilendirildiği Fransız ateizmi dönemini hedef alıyor.

“12” sayısı, yani 5+7, insanın (5) yaratıcı Tanrı (7 = doluluk ve onun kraliyet mührü) ile olan ilişkisini ortaya koymaktadır.

“13” ya da 7+6 sayısı, şeytanla (6) ilişkilendirilen Hıristiyan dininin doluluğunu (7); son günlerde önce papalık (*deniz*) ve Protestanlık (*kara*).

“14” veya 7+7 sayısı Adventist çalışmaları ve onun evrensel mesajlarıyla (*Ebedi İncil*) ilgilidir.

“15” sayısı, yani 5+5+5 veya 3x5, insanın (3) mükemmellik (5) zamanını çağrıştırır. Bu, lütuf zamanının sonunu işaret eden şeydir. Manevi “ *buğday* ” hasat edilmek ve göksel ambarlarda saklanmak için olgunlaşmıştır. Seçilmişlerin hazırlığı tamamlanmıştır çünkü onlar Allah'ın istediği seviyeye ulaşmışlardır.

13. bölümde Tanrı'nın " *gazabının son yedi tasını* " dini düşmanları olan *sadakatsiz Hıristiyanlığın üzerine döktüğü zamanla* ilgilidir .

“17” sayısı da bir önceki gibi anlamını Tanrı'nın kehanetinde verdiği temadan almaktadır: Vahiy 17'de Tanrı tarafından “ *büyük fahişenin yargılanmasının* ” sembolü. İncil'de bu sembolik sayının ilk kullanımını, yılın ilk ayının 10'uncu gününde başlayıp 17'nci gününde sona eren Paskalya haftasıyla ilgilidir . Mektubun " *Tanrı Kuzusu* " *İsa Mesih'in ölümüyle ilgili günler düzeyinde tamamlanan Fısıh, Dan yıllarının " 70 haftası "* nın 70'inci yılında gün-yıl olarak peygamberlik edilir . 9:24'ten 27'ye.

Dolayısıyla 27. ayetin 70. haftasındaki kehanet, 26 ile 33. tarihler arasındaki yedi yıllık süreyi kapsamaktadır. Kehanetin işaret ettiği hedef, 20. yüzyılda yer alan Fısıh Bayramı'dır. bahar, Dan.9:27'de sözü edilen peygamberlik haftasının bu yedi yılının “ ortasında ”.

Son gerçek “Adventistler” için 17 sayısı, 7 Mart 321'de tesis edilen bir günah olan Roma Pazar gününün 17 yüzyıllık uygulamasıyla ilgili olacaktır. Bu 17 yüzyılın sonunun yıldönümü olan 7 Mart 2021, “ zamanın zamanını ” açtı. son ”Dan.11:40'ta kehanet edildi. Bu “ zaman ”, Üçüncü Dünya Savaşı'na işaret eden ve aynı zamanda Rev.9:13 ila 21'de açıklanan “ altıncı borazan ” tarafından Tanrı tarafından kehanet edilen bu son uyarı cezasının gerçekleşmesine uygundur. -19 virüsü, 2020 yılını (20 Mart 2020 - 20 Mart 2021) ilahi cezaların başlangıcı olarak işaret ediyor.

Büyük Babil ” in cezalandırılmasıdır .

“19”. Bölüm, İsa Mesih'in görkemle geri dönüşü ve onun insan isyancılarla yüzleşmesi bağlamını hedef alıyor.

“20”. Bölüm, şeytanın tutsak tutulduğu ıssız yeryüzünde ve seçilmişlerin, Tanrı tarafından reddedilen kötü ölü isyancıların yaşamlarını ve işlerini yargılamaya devam ettiği cennetteki yedinci bin yılı anımsatıyor.

Bölüm “21”, 3x7 sembolizmini, yani yeryüzünden kurtarılan seçilmişlerde yeniden üretilen ilahi kutsallaşmanın (7) mükemmelliğini (3) bulur.

Böylece kehanetin Vahiy 3, 7, 14 =2x7 ve 21 =3x7'deki Adventizm'in seçilmiş konusunu (kutsallaşmanın mükemmelliğine doğru büyüme) teması olarak aldığını görüyoruz.

“22”. Bölüm, Tanrı'nın yenilenen ve yenilenen yeryüzünde tahtını ve sonsuz krallığının seçilmişlerini kurduğu zamanı başlatıyor.

Adventizm

O halde kimdir bu Tanrı'nın oğulları ve kızları? Bunu hemen söyleyebiliriz, çünkü bu belge arzu edilen tüm kanıtları sunacaktır, bu ilahi Vahiy, Tanrı tarafından "Adventist" Hıristiyanlara hitap etmektedir. Beğenin ya da beğenmeyin, Tanrı'nın iradesi egemendir ve Daniel 8:14'te peygamberlik edilen bir emrin yürürlüğe girdiği 1843 baharından bu yana, "Yedinci Gün Adventistleri" standardı hâlâ Tanrı'yı birbirine bağlayan tek kanal olmuştur. ve onun insan hizmetkarları. Ama dikkatli olun! Bu norm sürekli gelişmektedir ve Tanrı'nın isteğiyle bu evrimin reddedilmesi, resmi kurumsal temsilinin 1994'ten bu yana İsa

Mesih tarafından iptal edilmesine neden olmuştur. Adventizm nedir? Bu kelime Latince “adventus” kelimesinden gelir ve bu da geliş anlamına gelir. İsa Mesih'in, Babasının yüceliğiyle büyük nihai dönüşü 1843 baharında, 1844 sonbaharında ve 1994 sonbaharında bekleniyordu. Tanrı'nın projesinde planlanan bu yanlış beklentiler yine de kendileriyle birlikte taşındı. Bu peygamberlik duyurularını ve beklentilerini küçümseyenler için trajik manevi sonuçlar, çünkü bunlar yüce yaratıcı Tanrı tarafından egemen bir şekilde organize edilmişti. Böylece, bu belgede İsa Mesih'in önerdiği ışıkları tanıyan herkes, bunun doğrudan bir sonucu olarak, insanlar arasında olmasa bile, "yedinci günün" bir "Adventisti" haline gelecektir, bu Tanrı için de geçerli olacaktır; bunu, ilk günün dini dinlenmesini terk eder etmez, dünyanın yaratılışından bu yana Tanrı tarafından kutsanmış olan Şabat adı verilen yedinci günün geri kalanını uygulamak için yapar. Tanrı'ya ait olmak, tamamlayıcı ilahi gereksinimleri ima eder; Şabat ile birlikte seçilmiş Adventist, fiziksel bedeninin aynı zamanda Tanrı'nın malı olduğunu fark etmek zorunda kalacak ve bu nedenle onu değerli bir ilahi mülk, bedensel bir sığınak olarak beslemek ve ona bakmak zorunda kalacak. Çünkü Tanrı, Yaratılış 1:29'da insan için ideal beslenmeyi emretmiştir: " *Ve Tanrı şöyle dedi: İşte, tüm yeryüzünde tohum veren her otu ve içinde bulunan her ağacı size veriyorum. ağacın meyvesi ve tohum vereni; yiyeceğiniz bu olacak .* ”

Adventist düşünce, Tanrı tarafından ortaya konulan Hristiyan projesinden ayrılamaz. İsa Mesih'in dönüşünden Kutsal Kitap'tan pek çok alıntıda bahsedilmektedir: Mezmur 50:3: “ **O geliyor, Tanrımız , sessiz kalmıyor; önünde yok edici bir ateş, çevresinde şiddetli bir fırtına var** ”; Psa.96:13: “ *...Rabbin huzurunda! Çünkü o geliyor, çünkü dünyayı yargılamaya geliyor ; dünyayı doğrulukla, insanları da kendi sadakatine göre yargılayacak.* » ; Yeşaya.35:4: “ *Yüreği sıkıntılı olanlara de ki: Cesaret alın, korkmayın; işte Allah'ın, intikam gelecek, Allah'ın çilesi gelecek; Kendisi gelip sizi kurtaracak* ”; Hoş.6:3: “ *Bize bildirin, RAB'bi tanımaya çalışalım; onun gelişi şafağın gelişi kadar kesindir. Yağmur gibi , toprağı sulayan bahar yağmuru gibi bizim için gelecek* ”; yeni antlaşmanın kutsal yazılarında şunu okuyoruz: Matta 21:40: “ *Şimdi bağın Rabbi geldiğinde bu bağcılara ne yapacak?* » ; 24:50: “ *... bu kulun efendisi ummadığı bir günde, bilmediği bir saatte gelecektir* ”; 25:31: “ *İnsanoğlu tüm melekleriyle birlikte kendi görkemiyle geldiğinde, kendi yücelik tahtına oturacak.* » ; Yea.7:27: “ *Ancak bunun nereden geldiğini biliyoruz; ama Mesih geldiğinde kimse onun nereden geldiğini bilmeyecek.* » ; 7:31: “ *Kalabalığın çoğu ona inanıp şöyle dedi: Mesih geldiğinde bunun yaptığından daha fazla mucize yapacak mı?* » ; İbraniler 10:37: “ *Biraz daha; gelecek olan gelecek ve gecikmeyecektir .* ” İsa'nın son tanıklığı: Yuhanna 14:3: “ *Ve gidip size yer hazırladığımda , siz de benim bulunduğum yerde olasınız diye tekrar geleceğim ve sizi yanıma alacağım* ”; Meleklerin tanıklığı: Elçilerin İşleri 1:11: “ *Ve dediler ki: Celileli adamlar, neden cennete bakmayı bırakıyorsunuz? Aranızdan göğşe alınan bu İsa, göğşe çıktığını gördüğünüz gibi aynı şekilde gelecektir.* ”. Mesih'in Adventist projesi Yeşaya 61:1-2'de yer almaktadır: “ *Rab'bin ruhu YaHWéH üzerimdedir, çünkü YaHWéH beni fakirlere müjde getirmek için meshetti; Beni kalbi kırıkları iyileştirmek, tutsaklara özgürlüğü ve tutuklulara kurtuluşu duyurmak için gönderdi; YaHWéH'in lütfü yılını ilan etmek için, ...* ” Burada, Nasıra sinagogunda bu metni

okurken, İsa okumayı bıraktı ve kitabı kapattı, çünkü geri kalanı " gün" ile ilgiliydi. intikamı ” ancak 2003 yıl sonra, onun muhteşem ilahi dönüşü nedeniyle gerçekleştirilecekti: “ ve **Tanrımızdan bir intikam günü** ; tüm acı çekenleri rahatlatmak için; »

Günümüzde Adventizmin birçok yüzü var ve ilk olarak 1991'de reddedilen resmi kurumsal yönü, İsa'nın benim mütevazı insan aracım aracılığıyla ona sunduğu son ışıkları. Ayrıntılar bu belgede uygun olan yerlerde görünecektir. Dünyanın dört bir yanına dağılmış çok sayıda muhalif Adventist grup mevcut. Bu ışık öncelikli olarak onlara yöneliktir. O, ruhani ablamız Ellen White'ın Adventist insanlara önderlik etmek istediği "büyük ışıktır". Çalışmasını “büyük ışık” a giden “küçük ışık” olarak sundu. Ve halka açık son mesajında Kutsal Kitabı iki eliyle sallayarak şöyle dedi: “Kardeşler, bu kitabı size tavsiye ediyorum.” Artık dileği yerine getirildi; Daniel ve Vahiy tamamen İncil kodlarının katı kullanımıyla deşifre edilmiştir. Mükemmel uyum, Tanrı'nın büyük bilgeliğini ortaya koymaktadır. Okuyucu, her kim olursanız olun, geçmişteki hataları yapmamanızı tavsiye ederim, ilahi plana uyum sağlaması gereken sizsiniz, çünkü Yüce Allah sizin bakış açınıza uyum sağlamayacaktır. Işığı reddetmek çaresi olmayan ölümcül bir günahdır; İsa Mesih'in döktüğü kan bunu kapsamıyor. Bu önemli parantezi kapatarak açıklanan “ felaket ” e dönüyorum.

Kıyamet hikayesine yaklaşmadan önce, size genel olarak Tanrı'nın ilham ettiği kehanetlerin neden biz insanlar için son derece hayati olduğunu açıklamalıyım, çünkü onların bilgisi veya küçümsemesi sonsuz yaşam veya kalıcı ölümle sonuçlanacaktır. Sebebi şudur: İnsan istikrarı sever ve bu nedenle değişimden korkar. Sonuç olarak bu istikrarı koruyarak dinini geleneğe dönüştürür, yenilik olarak ortaya çıkan her şeyi bir kenara bırakır. İsa'nın Vahiy 2:8 ve 3:9'da " *Şeytan'ın sinagogu* " olarak kınamakta tereddüt etmediği eski ilahi ittifakın Yahudileri, onların yıkımına yol açacak şekilde ilk kez harekete geçtiler. Babaların geleneğine bağlı kalarak, bu sayede Allah ile ilişkilerini koruyabileceklerine inanıyorlardı. Peki bu durumda ne olur? İnsan artık onunla konuşurken Tanrı'yı dinlemiyor, ancak Tanrı'dan kendisinin konuşmasını dinlemesini istiyor. Bu durumda Tanrı artık hesabını bulamaz, üstelik kendisinin karakterinin ve sonsuza kadar aynı kalan yargısının değişmediği doğruysa, projesinin sürekli olarak büyüdüğü ve geliştiği de doğrudur. sürekli değişiyor. Bu düşünceyi doğrulamak için bir ayet yeterlidir: “ *Sâlihlerin yolu, parlaklığı öğlene kadar artan parlak bir nur gibidir.* (Pro 4:18).” Bu ayetin “ *yol* ” u , İsa Mesih'te somutlaşan “ *yol* ” a eşdeğerdir . Bu, Mesih'e olan iman gerçeğinin de zaman içinde, Tanrı'nın seçimine göre, O'nun planına uygun olarak geliştiğini kanıtlar. Sonsuzluğa aday olanlar, İsa'nın kendilerine söylediği şu sözlerle hak ettikleri anlamı vermelidirler: “ *İşlerimi sonuna kadar sürdürürene vereceğim...* (Vah. 2:26)”. Birçok kişi öğrendiklerini başından sonuna kadar saklamanın yeterli olduğunu düşünüyor; ve bu zaten ulusal Yahudilerin hatasıydı ve İsa'nın yetenekler benzetmesinde verdiği dersti. Ancak bu, gerçek imanın, ağzından çıkan bu yiyeceği çocuklarına her zaman ve her zaman vermeye özen gösteren, yaşayan

Tanrı'nın Ruhu ile kalıcı bir ilişki olduğunu unutmak demektir. Tanrı'nın sözü İncil'in kutsal yazılarıyla sınırlı değildir; ondan sonra kalıcı olarak yaşayan "Logos" kalır, Söz bir an için bedene bürünür, Mesih kendisine sahip olanlarla diyalogunu sürdürmek için Kutsal Ruh'la hareket eder. onu tüm ruhlarıyla sevin ve arayın. Bu yeni ışığın katkısından, onu benim kadar sevenlerle paylaştığım için kişisel olarak faydalandığım için bunlara tanıklık edebilirim. Cennetten alınan yenilik, onun vahyedilen projesine dair anlayışımızı sürekli olarak geliştirir ve modası geçmiş yorumlara nasıl karar vereceğimizi ve bunlar geçerliliğini yitirdiğinde nasıl vazgeçeceğimizi bilmeliyiz. Kutsal Kitap bizi bunu yapmaya davet ediyor: “ *Her şeyi inceleyin; iyi olana sımsıkı sarılın;* (1Th.5:21).”

Tanrı'nın yargısı, onun kehanetlerinin seçilmiş emanetçilerine ilham edilen ve açıklanan ışığın bu ilerleyici evrimine sürekli olarak uyarlanmaktadır. Dolayısıyla geleneğe sıkı sıkıya saygı, kayıplara neden olur, çünkü insanın kıyamete kadar yavaş yavaş ortaya çıkan tasarruf programının evrimine uyum sağlamasını engeller. Dini alanda tam değerini alan bir ifade vardır: şimdiki zamanın hakikati veya şimdiki hakikat. Bu düşünceyi daha iyi anlayabilmek için, havarilerin zamanında mükemmel bir iman doktrinine sahip olduğumuz geçmişe bakmalıyız. Daha sonra, kehanet edilen aşırı karanlık zamanlarda, havarilerin öğretisinin yerini iki "Roma"nın öğretileri aldı; imparatorluk ve papalık, şeytan için hazırlanan aynı ilahi projenin iki aşaması. Bu nedenle, reform çalışması isminin hakkını veriyor çünkü bu, sahte doktrinlerin kökünü kazımayı ve havarisel doktrin yok edilmiş iyi tohumlarının yeniden ekilmesini içeriyor. Tanrı, ışığın tamamen tamamlanması için büyük bir sabırla, çok fazla zaman verdi. Var olmadıkları için tepki vermeyen pagan tanrılardan farklı olarak, yaratıcı Tanrı sonsuza dek yaşar ve tepkileri ve benzersiz eylemleriyle var olduğunu gösterir; ne yazık ki insan için, ağır cezalar kisvesi altında. Doğaya hükmeden, şimşekleri, gök gürültüsünü ve şimşekleri yönlendiren, volkanları uyandırıp onları suçlu insanlığa ateş püskürten, depremlere neden olan ve yıkıcı gelgit dalgalarına neden olan, aynı zamanda seçilmiş yetkililerin zihinlerine fısıldayan kişidir: projesinin ilerleyişi, ne yapmaya hazırlandığı, çok önceden duyurduğu gibi. Amos 3:7'ye göre, " *Çünkü Rab Tanrı, kulları olan peygamberlere sırrını açıklamadan hiçbir şey yapmaz.* "

Kıyamete ilk bakış

Rab İsa Mesih'in elçisi Yuhanna, sunumunda bize Tanrı'nın görünümde verdiği görüntüleri ve duyduğu mesajları anlatıyor. Görünüşte, ancak yalnızca görünüşte, Yunanca "apocalupsis" kelimesinin tercümesi olan Vahiy hiçbir şeyi açığa çıkarmaz, çünkü onu okuyan çok sayıda inanan için anlaşılmaz olan gizemli yönünü korur. Gizem onların cesaretini kırıyor ve ortaya çıkan sırları görmezden gelmeye başlıyorlar.

Allah bunu sebepsiz yapmaz. Bu şekilde davranarak bize Vahiyinin ne kadar kutsal olduğunu ve bu nedenle sadece seçilmişlerine yönelik olduğunu öğretir. Ve bu noktada konuyu açıklığa kavuşturmak yerinde olur; onun seçilmişleri öyle olduğunu iddia edenler değil, yalnızca kendisinin hizmetkarları olarak tanıdığı kişilerdir, çünkü onlar sadakatleri ve itaatleriyle yalancı müminler olarak öne çıkarlar. .

*“ **Cabucak** gerçekleşmesi gereken şeyleri hizmetkarlarına göstermesi için Tanrı'nın kendisine verdiği ve meleğini, Tanrı'nın sözüne ve İsa Mesih'in tanıklığına tanıklık eden hizmetkari Yuhanna'ya göndererek bildirdiği İsa Mesih'in vahyi” , gördüğü her şey. (Vahiy 1:1-2).”*

Yuhanna 14:6'da şöyle diyen kişi, “ *Yol, gerçek ve yaşam Ben'im; Benim aracılığım dışında hiç kimse Baba'ya gelemmez* ”, Kıyamet, Vahiy aracılığıyla,

hizmetkarlarına, O'nun adına sunulan ve teklif edilen sonsuz yaşamı elde etmelerini sağlayan gerçeğin yolunu göstermek için gelir. Bu nedenle, yalnızca almaya layık gördüğü kişiler bu ödülü alacaktır. İsa, dünyevi hizmeti aracılığıyla gerçek imanın modelini neyin oluşturduğunu somut bir şekilde gösterdikten sonra, kendisine ve gönüllü kefarete kurbanına layık olanları, yani onların kendilerinden önce yürüdüğü bu örnek yola kendilerini gerçekten adanmış olduklarını tanıyacaktır. Onun kendini tamamen Tanrı'ya hizmet etmeye adanması önerilen standarttır. Eğer Üstün Pilatus'a şöyle dediyse: " *...Ben dünyaya gerçeğe tanıklık etmek için geldim...* (Yuhanna 18:37)," aynı dünyada onun seçilmişleri de aynıısını yapmalıdır.

Her gizemin bir açıklaması vardır, ancak bunu elde etmek için sırlara erişimi açan ve kapatan anahtarları kullanmanız gerekir. Ama ne yazık ki yüzeysel olarak meraklı olanlar için asıl anahtar bizzat Tanrı'nın kendisidir. Boş zamanlarında, yanılmaz ve tamamen adil yargısına göre insan zekasını açar veya kapatır. Bu ilk engel, vahyedilen kitabı anlaşılabilir hale getirir ve genel olarak Kutsal Kitap, sahte inananların okumasına tabi tutulduğunda, dini mazeretler içeren makalelerden oluşan bir koleksiyon haline gelir. Ve bu sahte inananlardan çok sayıda var; Matta 24:5-11-24 ve Matta'ya göre, İsa'nın dünyanın sonuna kadar ortaya çıkacak sahte Mesihler hakkındaki uyarılarını yeryüzünde çoğaltmasının nedeni budur. .7:21'den 23'e kadar, kendisi için yaygara koparanların asılsız iddialarına karşı uyarıda bulunuyor.

Bu nedenle Kıyamet, İsa Mesih'in Baba'ya ve tek yaratıcı Tanrı olan Baba'dan gelen Kutsal Ruh'a tanıdığı gerçek imanın tarihinin açığa çıkışıdır. Bu gerçek inanç, karanlık yüzyıllarda aşırı dinsel karışıklık zamanlarından geçen seçilmiş kişileri nitelendirir. Bu durum , Tanrı'nın bir an için bile olsa tanıdığı seçilmişlere atfettiği yıldız sembolünü haklı çıkarıyor çünkü Yaratılış 1:15'e göre onlar da onlar gibi " *dünyayı aydınlatmak için* " karanlıkta parlıyorlar . »

, Vahiy 11:3'te bahsedilen Tanrı'nın " *iki tanığı* " nın ilkinin oluşturduğu, eski antlaşmanın kitaplarından biri olan peygamber Daniel'in kitabında gizlidir ; ikincisi Vahiy ve yeni antlaşmanın kitaplarıdır. İsa, yeryüzündeki hizmeti sırasında öğrencilerinin dikkatini, şahitliği kutsal Yahudi "Tevrat"ında tarih kitaplarında yer alan bu peygamber Daniel'e çekmişti.

İlahi Vahiy iki manevi sütun şeklini alır. Daniel'in ve Yuhanna'ya verilen Kıyamet kitaplarının, iki sütun gibi, ilahi bir göksel vahyin başkentini taşıyacak şekilde birbirine bağımlı ve tamamlayıcı olduğu doğrudur.

Dolayısıyla vahiy, Allah'ın şu ayette tanımladığı gerçek imanın öyküsüdür: " *Ne mutlu peygamberlik sözlerini okuyana, işitene ve orada yazılanları yerine getirene! Çünkü o zaman yaklaştı* (Va. 1:3)."

"Okumak" fiili, Tanrı için okunan mesajın anlaşılması olgusunu çağrıştıran kesin bir anlam taşımaktadır. Bu düşünce Yeşaya 29:11-12'de ifade edilmektedir: " *Sana tüm vahiy, okumayı bilen bir adama verilen mühürlü bir kitabın sözleri gibidir ve şöyle der: Bunu oku! Ve kim cevap verir: Yapamam çünkü mühürlenmiştir; Veya okuma yazma bilmeyen bir adama verilen kitap gibi: Oku sunu! Ve kim cevap veriyor: Okumayı bilmiyorum* . Ruh bu karşılaştırmalarla,

Yeşaya 29:13'e göre " Ağızıyla ve dudaklarıyla O'nu yücelten ama kalpleri O'ndan uzak olanlar " için kodlanmış ilahi mesajları anlamamanın imkansızlığını teyit etmektedir: " Rab şöyle dedi: insanlar yanıma yaklaşıyor, ağızlarıyla ve dudaklarıyla beni onurlandırıyorlar; ama kalbi benden çok uzak ve benden duyduğu korku sadece insanlık geleneğinin bir emri. "

Üçüncü bir anahtar birinciye katılıyor. Aynı zamanda, seçilmişleri arasından, İsa Mesih'teki kardeşlerini aydınlatmak için kehaneti "okumasını" sağlayacak kişiyi egemen bir şekilde seçen Tanrı'da da bulunur. Çünkü Pavlus bunu 1 Korintliler 12:28-29'da hatırlatmıştı: " *Ve Tanrı kilisede ilk olarak havarileri, ikinci olarak peygamberleri, üçüncü olarak öğretmenleri, sonra mucizeler yapma yeteneğine sahip olanları, sonra da şifa verme armağanlarına sahip olanları atadı. yardım etmek, yönetmek, çeşitli dilleri konuşmak. Hepsi havari mi? Hepsi peygamber mi? Hepsi doktor mu? "*

Allah'ın yönlendirdiği düzende, kişi kişisel insan kararıyla peygamberlik yapamaz. Her şey İsa'nın benzetmede öğrettiği gibi oluyor, sahnenin ön sıralarında yer almak için acele etmemeli, tam tersine odanın en arka sıralarında oturup, gerekiyorsa beklemeliyiz. Allah bizi ön saflara çıkmaya davet ediyor. Onun eserinde herhangi bir özel rolü hedeflemedim ve Vahiy kitabında okuduğum bu tuhaf mesajların anlamlarını anlamak konusunda yalnızca büyük bir iştahım vardı. Ve ben anlamını anlamadan önce beni bir görüntüye çağıran da Tanrı'ydı. Bu yüzden sunduğum eserlerin olağanüstü parlak karakterine şaşırmanın ; gerçek anlamda havariyel bir misyonun meyvesidir.

Dolayısıyla şifrelerle açıklanan sırların bir anlık anlaşılabilmesi, Allah'ın kurduğu düzende normal ve beklenen bir durumdur. Bilgisizlik, verilen ışığın reddedilmesinin sonucu olmadığı sürece kusur teşkil etmez. Bu görev için görevlendirdiği peygamberler aracılığıyla bildirdiklerinin reddedilmesi halinde ilahi hüküm hemen gelir: İlişkinin kopması, korunma ve umudun kesilmesidir. Böylece, misyoner bir peygamber olan Yuhanna, Tanrı'dan şifreli bir vizyon almıştır; sonun zamanında, başka bir misyoner peygamber, bugün size Daniel ve Vahiy'in şifresi çözülmüş vizyonlarını sunarak, ilahi bereketin tüm garantilerini yüce açıklıklarıyla sunmaktadır. Bu şifreyi çözmek için tek bir kaynak var: İncil, İncil'den başka bir şey değil, Kutsal Ruh'un ışığı altındaki İncil'in tamamı. Allah'ın dikkati ve sevgisi, ahir zamanda nadir hale gelen itaatkar çocuklar gibi en basit insan yaratıkları üzerinde yoğunlaşmıştır. İlahi düşüncüyü anlamak ancak Allah ile kulu arasında yakın ve yoğun bir işbirliği ile mümkün olabilir. Gerçek çalınamaz; o bunu hak ediyor. Onu sevenler tarafından ilahi bir yayılım, bir meyve, sevilen ve tapılan Rabbin bir özü olarak alınır.

Daniel ve Vahiy kitaplarının tamamlayıcı bir şekilde ortaya koyduğu büyük Vahiy'in eksiksiz yapısı devasa ve aldattıcı derecede karmaşıktır. Çünkü gerçekte Allah çoğu zaman aynı konuları farklı ve birbirini tamamlayan yön ve ayrıntılarla zikretmektedir. Bugün konuya hakim olduğum seviyede, vahyedilen din tarihini özetlemek aslında çok basittir.

Geriye hâlâ dördüncü bir anahtar kalıyor: o da kendimiziz. Seçilmiş olmalıyız çünkü ruhumuz ve tüm kişiliğimiz, Tanrı'nın tüm iyilik ve kötülük kavramlarını Tanrı ile paylaşmalıdır. Eğer birisi ona ait değilse, onun öğretilerine şu

veya bu noktada meydan okuyacağı kesindir. Görkemli Vahiy yalnızca seçilmişlerin kutsallaştırılmış zihinlerinde açıkça ortaya çıkar. Gerçek şu ki, pazarlık yapılamaz, müzakere edilemez, olduğu gibi alınmalı veya bırakılmalıdır. İsa'nın öğrettiği gibi her şeye "evet" veya "hayır"la karar verilir. Ve insanın eklediği şey Şeytan'dan gelir.

Hala Allah'ın istediği temel bir kriter vardır: Tam tevazu. Bir eserde gurur meşrudur ama gurur asla olamaz: “ *Tanrı kibirlilere direnir ama alçakgönüllülere lütfeder* (Yak.4:6).” Gurur, şeytanın çöküşüne ve hem kendisi hem de Tanrı'nın tüm göksel ve yersel yaratıkları için korkunç sonuçlar doğurmasına neden olan kötülüğün kökü olduğundan, gururlu bir varlığın Mesih'te seçilmesi imkansızdır.

Alçakgönüllülük, gerçek alçakgönüllülük, insani zayıflığımızın farkına varmaktan ve Mesih'in bize söylediği şu sözlere inanmaktan oluşur: “ *Bensiz hiçbir şey yapamazsınız* (Yuhanna 15:5)”. Bu “ *hiçbir şey* ”de öncelikle kodlanmış peygamberlik mesajlarının anlamını anlama olanağı bulunmaz. Size nedenini anlatacağım ve açıklamasını yapacağım. Rab, bilgeliğiyle, ilahi zekasıyla Daniel'e on yıllarca ayrılmış unsurlardaki kehanetleriyle ilham verdi. Bölümlere ayrılmış tüm bu kehanetlerin karşılaştırmalı bir sentezini yapma fikrini bana ilham etmeden önce , bunu benden önce kimse yapmamıştı. Zira Allah'ın sunduğu suçlamalar ancak bu teknik sayesinde kesinlik ve netlik kazanır. Işığın sırrı, tüm peygamberlik metinlerinin sentezine, ayrı bölümlerdeki verilerin paralel olarak incelenmesine ve hepsinden önemlisi, karşılaşılan sembollerin manevi anlamını Kutsal Kitap boyunca araştırmaya dayanır. Vahiy kehanetinin onuz tamamen anlaşılmasız kaldığı Daniel kitabı olan bu yöntem kullanılıncaya kadar, sözü edilen ilahi suçlamalar, ilgili kişileri çok fazla endişelendirmiyordu. Bu durumu değiştirmek için, İsa Mesih'in Kutsal Ruhu, o zamana kadar karanlıkta kalan şeyleri açıklamam için bana ilham verdi. İlahi gazabın dört ana hedefinin tespiti böylece tartışmasız bir şekilde ortaya çıkmaktadır. Tanrı, yazılı sözünden başka otorite tanımaz ve Vahiy 11:3'e göre, dünyevi ve göksel günahkarları “ *iki tanık* ” başlığı altında suçlayan ve suçlayan da budur. Şimdi bu vahyedilen peygamberlik kıssasına özet olarak bakalım.

Birinci bölüm : İsrail'in 605'ten bu yana sürgündeki tarihi

Daniel Babil'e varıyor (-605) Dan.1

Daniel'in birbirini takip eden hükümdarlarla ilgili görüşleri

1-Keldani İmparatorluğu: Dan.2:32-37-38; 7:4.

2-Med ve Pers İmparatorluğu: Dan.2:32-39; 7:5; 8:20.

3-Yunan imparatorluğu: Dan.2:32-39; 7:6; 8:21; 11:3-4-21.

4-Roma imparatorluğu: Dan.2:33-40; 7:7; 8:9; 9:26; 11:18-30.

5-Avrupa krallıkları: Dan.2:33; 7:7-20-24.

6-Papalık rejimi: Dan.7:8; 8:10; 9:27; 11:36.

İkinci Bölüm : Daniel + Vahiy

Yahudilerin reddettiği Mesih'in ilk gelişiyi ilgili kehanet: Daniel 9.

Yunan kralı Antiochos IV Epiphanes'in Yahudilere yaptığı zulüm (-168): *büyük bir felaketin duyurulması* : Dan.10:1. Gerçekleşmesi: Dan.11:31. Roma zulümleri (70): Dan.9:26.

Keldanilerin, Medlerin, Perslerin ve Yunanlıların ardından, 538'den itibaren Roma'nın önce imparatorluk, ardından papalık egemenliği. Roma'da Hıristiyan inancı birbirini takip eden iki imparatorluk ve papalık aşamasında can düşmanıya karşılaşır: Dan.2:40 43'e kadar; 7:7-8-19'dan 26'ya; 8:9-12; 11:36-40; 12:7; Rev.2; 8:8-11; 11:2; 12:3 ila 6-13 ila 16; 13:1-10; 14:8.

1170'den (Pierre Valdo), Mesih'in dönüşüne kadar Reform çalışmaları: Apo.2:19-20-24'ten 29'a; 3:1 ila 3; 9:1-12; 13:11'den 18'e kadar.

1789 ile 1798 yılları arasında Fransız devrimci ateizminin cezalandırıcı eylemi: Rev.2:22; 8:12; 11:7-13.

Napolyon I'in imparatorluğu : Apo.8:13.

1843'ten itibaren Adventist inancının testi ve sonuçları: Daniel 8:14; 12:11-12; Rev.3. Geleneksel Protestanlığın Çöküşü: Rev.3:1'den 3'e; cezası: Rev.9:1 ila 12 (⁵ trompet). Kutsanmış Adventist Öncüleri: Rev.3:4-6.

1873'ten itibaren evrensel Yedinci Gün Adventist kurumunun resmi kutsaması: Daniel 12:12; Rev.3:7; *Tanrı'nın mührü* : Rev.7; evrensel misyonu veya üç meleğin mesajları: Vahiy 14:7'den 13'e.

1994'ten itibaren peygamberlik inancı testine tabi tutulan kurumsal Adventist inancı düştü: Rev.3:14'ten 19'a. Sonuç: 1844'ten beri reddedilen Protestan kampına katıldı: Rev.9:5-10. Cezası: Va.14:10 (*o da içecek ...*).

2021 ile 2029 arasında, Üçüncü Dünya Savaşı: Daniel 11:40'tan 45'e; Rev.9:13 ila 19 (⁶ trompet).

2029'da kolektif ve bireysel lütuf zamanının sonu: Apo.15.

İmanın evrensel testi: Pazar günü dayatılan yasa: Va.12:17; 13:11-18; 17:12-14; son yedi bela: Rev.16.

2030 baharında, “ *Armagedon* ”: ölüm fermanı ve Mesih'in görkemli dönüşü: Daniel 2:34-35-44-45; 12:1; Rev.13:15; 16:16. Yedinci *borazan* : Rev.1:7; 11:15-19; 19:11'den 19'a. *Yedinci son bela* : Va.16:17. Seçilmişlerin *hasadı ya da coşkusu*: Va.14:14'ten 16'ya. *Sahte din öğretmenlerinin bozgunculuğu* ya da cezalandırılması: Va.14:17'den 20'ye; 16:19; 17; 18; 19:20-21.

2030 baharından itibaren, yani Tanrı ve onun seçilmişleri için olan büyük Şabat günü: Yenilen Şeytan, ıssız yeryüzünde *bin yıl boyunca zincire vuruldu* : Va.20:1'den 3'e. Cennette, seçilmiş olan düşmüş olanı yargılar: Daniel 7: 9; Rev.4; 11:18; 20:4-6.

3030 civarında, Kıyamet Günü: seçilmişlerin görkemi: Apo.21. Yeryüzündeki *ikinci ölüm* : Daniel 7:11; 20:7'den 15'e. Yenilenen yeryüzünde: Va.22; Dan.2:35-44; 7:22-27.

Kehanetteki Roma'nın Sembolleri

Kehanetlerin karanlık yönü, aynı varlıkla ilgili olmasına rağmen farklı sembollerin kullanılmasına dayanmaktadır. Bu nedenle birbirlerini dışlamak yerine tamamlayıcı hale gelirler. Bu, Tanrı'nın metinlerin gizemli yönünü korumasına ve hedeflenen konunun farklı yönlerini bir taslakta inşa etmesine olanak tanır. Ana hedefi de öyle: Roma.

Dan.2'deki heykelin görünümünde “ *demir bacaklar* ” simgesiyle dördüncü imparatorluktur. “ *Demir* ”, onun sert karakterini ve Latince sloganı “DVRA LEX SED LEX”i yansıtıyor ve şu şekilde tercüme ediliyor: “Kanun zordur, ancak kanun kanundur”. Buna ek olarak, “ *demir bacaklar* ”, uzun, düzenli ve disiplinli sütunlar halinde yürüyerek ilerleyen, gövde, kafa, omuz, kol ve bacaklarda demir göğüs zırhları giymiş Roma lejyonerlerinin görünümünü hatırlatıyor .

Dan.7'de Roma, cumhuriyetçi ve imparatorluk olmak üzere iki pagan evresinde hâlâ “ *demir dişli korkunç bir canavar* ” olarak tanımlanan dördüncü imparatorluktur. Dişlerinin demiri onu *Dan'in demir bacaklarına* bağlıyor.² Ayrıca Roma İmparatorluğu'nun çöküşünden sonra oluşacak on bağımsız Avrupa krallığını temsil eden “ *on boynuzu* ” da vardır . Dan.7:24'te verilen öğreti budur.

kehanette tüm ilahi gazabın ana hedefi haline gelecek olan on birinci “ *boynuzun* ” ortaya çıkışını anlatır . “ *Küçük boynuz* ” adını alır ama çelişkili bir şekilde Dan.7:20 ona “ *diğerlerinden daha büyük bir görünüm* ” atfeder. Açıklama Dan.8:23-24'te verilecektir: “ *Bu küstah ve kurnaz kral... girişimlerinde başarılı olacak; Güçlüleri ve kutsalların halkını yok edecek .*” Bu, Tanrı'nın,¹ Justinianus'un imparatorluk otoritesi aracılığıyla Roma Katolik inancını empoze eden papalık rejiminin kurulmasıyla 538'den itibaren gerçekleştirilen bu ikinci Roma egemenliğine atfettiği eylemlerin yalnızca bir kısmıdır . Roma papalığının temsil ettiği bu otokratik ve despotik ama dindar rejime karşı Tanrı'nın kehanet boyunca dağınık bir şekilde sunduğu tüm suçlamaları not etmemiz gerekecek. Eğer Dan.7:24 onu “ *ilkinden farklı* ” olarak adlandırıyorsa, bunun nedeni tam olarak onun gücünün dinsel olması ve ondan korkan ve onun Tanrı üzerindeki etkisinden korkan güçlülerin safdilliliğine dayanmasıdır; Dan.8:25 bunu “ *hilelerinin başarısına* ” atfediyor . Bazıları Daniel 7'deki kralla Daniel 8'deki kral

arasında bağlantı kurmamı anormal bulabilir. Bu nedenle bu bağlantının gerekçesini göstermem gerekiyor.

Dan.8'de artık Dan.2 ve 7'nin dört imparatorluk silsilesini değil, metinde açıkça tanımlanan bu imparatorluklardan yalnızca ikisini buluyoruz: " *koç* " ile gösterilen Med ve Pers imparatorluğu ve Yunan imparatorluğu. Roma imparatorluğundan önce gelen bir " *keçi* " tarafından resmedilmiştir . 323 yılında büyük Yunan fatihi Büyük İskender öldü, " *keçinin büyük boynuzu kırıldı* ". Ancak varisi olmadığından imparatorluğu generalleri arasında paylaştırılır. Aralarında 20 yıl süren savaştan sonra geriye sadece 4 krallık kaldı " *onun yerine dört boynuz göğün dört rüzgarına yükseldi* ". Bu dört boynuz Mısır, Suriye, Yunanistan ve Trakya'dır. Bu 8. bölümde Spirit bize, başlangıçta sadece bir batı şehri olan, önce monarşist, sonra 510'dan beri cumhuriyetçi olan bu dördüncü imparatorluğun doğuşunu sunuyor. Roma, halkları dönüştürerek yavaş yavaş kendi cumhuriyetçi rejiminde güç kazandı. Roma kolonilerine yardım için başvurdu. Bu, 9. ayette, Dan.7'de zaten Roma papalık rejimini ifade eden " *küçük boynuz* " adı altında, cumhuriyetçi Roma'nın, Yunanistan'a müdahalesi yoluyla İsrail'in bulunduğu Doğu tarihine gelişinin nasıl gerçekleştiğidir. " *Dört boynuzdan biri* ". Az önce de söylediğim gibi, 214'te iki Yunan ligi, Achaean ligi ve Aetolia ligi arasındaki anlaşmazlığı çözmek için çağrılmıştı ve sonuç, Yunanistan açısından bağımsızlığının kaybedilmesi ve 19. yüzyılda Romalılara kolonyal kölelik yapılmıştı. – 146. 9. Ayet, İtalya'nın bu küçük kasabasını önceki kehanetlerde " *demir* " olarak tasvir edilen dördüncü imparatorluk haline getirecek ardı ardına gelen fetihleri çağırıyor . Gerekçenin coğrafi konumu Roma'nın bulunduğu İtalya'dır. Kurucuları Romulus ve Remus'un doğumunda, onları emziren bir dişi kurt yer alıyor. Latince'de Louve kelimesi "lupa"dır, bu da dişi kurt anlamına gelir ama aynı zamanda fahişe anlamına da gelir. Dolayısıyla bu şehir yaratılışından itibaren çifte peygamberlik kaderi nedeniyle Tanrı tarafından işaretlenmiştir. Onu, Vahiy 17'de bir fahişeye benzetecek olan İsa'nın ağılındaki bir kurt olarak bulacağız. Daha sonra Güney İtalya'nın fethedilmesiyle (-496'dan -272'ye) " *güney* " e doğru genişlemesi sağlandı ve M.Ö. 264'ten itibaren Kartaca'ya (günümüz Tunus'u) karşı yapılan savaşlardan galip çıktı. Onun " *doğusuna* " doğru bir sonraki aşama, az önce gördüğümüz gibi, Yunanistan'a müdahalesidir. Büyük İskender'den miras kalan parçalanmış Yunan imparatorluğunun " *dört boynuzundan birinden yükseldiği* " anlatılıyor . Giderek güçlenen Roma, -63 yılında, Ruh'un " *en güzel ülke* " olarak adlandırdığı Yahudiye'ye kendi varlığını ve sömürgeci gücünü empoze edecek; çünkü burası, halkının Mısır'dan çıkışından sonra yaratılışından bu yana onun işi olmuştur. Bu ifade Ezek.20:6-15'te tekrarlanmaktadır. Tarihsel kesinlik: Bir kez daha Roma, Hyrcanus tarafından kardeşi Aristobulus'a karşı savaşmaya çağıldı. Aynı bölümdeki Med-Pers " *koç* " uyla aynı coğrafi biçimde anlatılan üç Roma fethi , tarihsel tanıklıklarla tutarlıdır. Böylece Tanrı'nın belirlediği hedefe ulaşılmıştır: Dan.7:8 ve Dan.8:9'daki " *küçük boynuz* " ifadesi, her iki referansta da Roma kimliğiyle ilgilidir. Bu şey kanıtlanmış ve tartışılmaz. İlahi Ruh, bu kesinlik üzerine, göklerin tüm yıldırımlarını kendi üzerinde toplayan bu papalık dini rejimine yönelik öğretisini ve suçlamalarını tamamlayabilecektir. Papalık Roması'ndan imparatorluk Roması'na geçiş Dan.7'de, burada Dan.8'de gösterilmiş

olduğundan, Ruh onları ayıran yüzyılları atlar ve 10. ayetten itibaren yine en sevdiği ölümcül düşmanı olan papalık varlığını hedef alır; ve sebepsiz değil. Çünkü o, İsa Mesih tarafından bir araya getirilen cennet krallığının vatandaşlarının Hıristiyan dinine erişmektedir: “ *cennetin ordusuna yükseldi* ”. Bu şey, Vigilius I'e ^{dini} otorite ve Vatikan'ın papalık tahtını teklif ^{eden} I. Justinianus'un imparatorluk fermanı ile 538'de gerçekleştirildi . Ancak bu güçle donanmış olarak, Hıristiyan dini adına zulmettiği Tanrı'nın azizlerine karşı, tarihi haleflerinin neredeyse 1260 yıl (538 ile 1789-1793 yılları arasında) yapacağı gibi hareket eder. Tarihsel kesinlik, fermanın 533'te yazıldığını bilerek bu sürenin doğruluğunu teyit etmektedir. Bu nedenle, bu hesaplama göre 1260 yılı, devrimci "Terör"de Roma kilisesinin kaldırılmasına karar verildiği yıl olan 1793'te sona erdi. “ *Yıldızlardan bazılarının yere düşmesine ve onları ezmesine neden oldu* .” Bu görüntü Rev. 12:4'te ele alınacaktır: “ *Kuyruğu gökteki yıldızların üçte birini sürükleyip yeryüzüne fırlattı* ”. Anahtarlar İncil'de verilmiştir. *Yıldızlarla ilgili olarak* Yaratılış 1:15'te şöyle geçmektedir: “ *Tanrı, yeryüzüne ışık versin diye onları göklerin genişliğine yerleştirdi* ”; Yaratılış 15:5'te bunlar İbrahim'in soyuna benzetilmektedir: “ *Gökyüzüne bakın ve yıldızları sayın, eğer sayabiliyorsanız; sizin nesilleriniz böyle olacak* ”; Dan.12:3'te: “ *Birçoklarına doğruluğu öğretenler yıldızlar gibi sonsuza dek parlayacaklar* ”. “ *Kuyruk* ” kelimesi, İsa Mesih'in Kıyametinde büyük önem kazanacak, çünkü İşaya 9:14'ün bize açıkladığı gibi “ *yalanı öğreten peygamberi* ” simgeliyor ve işaret ediyor, böylece ilahi kodlanmış mesaja dair anlayışımızı açıyor. Bu nedenle, Roma'nın papalık rejimi, yüzyıllar boyunca hakimiyeti boyunca ve başlangıcından bu yana, Tanrı tarafından açıklanan kutsal ve adil yargıya göre sahte peygamberler tarafından yönetilmektedir.

Dan.8:11'de Tanrı, papalığı, tek “ *hükümdarların başı* ” olan İsa Mesih'e karşı ayaklanmakla suçlar, 25. ayetin de açıklayacağı gibi, aynı zamanda Vahiy.17'de “ *kralların Kralı ve rablerin Rabbi* ” olarak anılır. :14; 19:16. Şunları okuyoruz: “ *Ordunun komutanının yanına çıktı, ondan ebediyeti aldı ve mabedinin tabanını devirdi* .” Bu çeviri mevcut çevirilerden farklıdır, ancak orijinal İbranice metne sıkı sıkıya saygı gösterme avantajına sahiptir. Ve bu haliyle Tanrı'nın mesajı tutarlılık ve kesinlik kazanır. Burada “ *ebedi* ” tabiri "kurban"la ilgili değildir, çünkü bu kelime İbranice metinde yazılı değildir, varlığı haramdır ve haklı değildir; üstelik kehanetin anlamını da çarpıtıyor. Aslında kehanet, Dan.9:26'ya göre *kurbanların ve sunuların* kaldırıldığı Hıristiyan dönemini hedef alıyor . Bu “ *ebedi* ” terimi , İsa Mesih'in ayrıcalıklı bir özelliği olan onun rahipliğiyle, yani yalnızca tanımladığı ve seçtiği seçilmişler lehine şefaathçi olma gücüyle ilgilidir. Ancak papalık rejimi bu iddiayı benimseyerek, lanetlileri kutsuyor ve haksız yere sapkınlıkla suçladığı Tanrı'nın kutsadığı kişileri lanetliyor ve kendisini ilahi inancın bir modeli olarak ortaya koyuyor; Tanrı'nın, Dan.7:25'te kendisini “ *zamanı ve kanunu değiştirmek için plan yapmakla* ” suçlayan peygamberlik vahyinde tamamen itiraz ettiği bir iddia . Bu nedenle sapkınlık, papalık rejiminin tüm çalışmalarında yer almaktadır ve bu nedenle herhangi bir dini yargıyı taşımaya veya vermeye değmez hale getirilmiştir. Bu nedenle *kalıcı* olan , İsa Mesih'in “ *aktarılmaz rahipliği* ” olan İbraniler 7:24'ün öğretileriyle uyumludur . Bu nedenle papalık, gücünün ve otoritesinin İsa Mesih'teki Tanrı'dan

aktarıldığını iddia edemez; bu nedenle onu ancak yasadışı bir şekilde ondan çalabilirdi ve bu tür bir hırsızlığın kendisi ve baştan çıkardığı kişiler için yaratacağı tüm sonuçlarla birlikte. Bu sonuçlar Dan.7:11'de açıklanmaktadır. Son kararda, kendisine hizmet etmeleri ve ondan korkmaları için kendisini, hükümdarları ve tüm insanları uzun süredir tehdit ettiği " *ateş ve kükürt gölüne canlı canlı atılarak ikinci ölüme " maruz kalacak: " O zaman ben . Borunun söylediği kibirli sözlerden dolayı baktım ve ben bakarken canavar öldürüldü, bedeni yok edildi ve yakılmak üzere ateşe teslim edildi ."* Buna karşılık, Kıyametin Vahiyi, öfkeli ve hüsrana uğramış gerçek Tanrı'nın Vahiy 17:16'daki adil yargısına ilişkin bu cümleyi doğrulayacaktır; 18:8; 19:20. Papalık rejimine yönelik suçlamaların manevi niteliği nedeniyle " *ve mabedinin temelini yıktım* " şeklinde tercüme etmeyi tercih ettim . Aslında İbranice "mecon" kelimesi şu şekilde çevrilebilir: *yer* veya *taban* . Ve ortaya çıkan durumda, aslında alt üst olan manevi mabedin temelidir . Bu " temel " terimi , Efes.2:20-21'e göre, " *köşenin ana taşı* " olan İsa Mesih'in kendisiyle ilgilidir; fakat aynı zamanda, ruhsal bir binayla, yani İsa'nın bir " *kutsal* " mülküyle karşılaştırıldığında havariyel temelin tamamıyla ilgilidir. Tanrı tarafından onun üzerine inşa edilen İsa Mesih. Bu nedenle Aziz Petrus'un iddia edilen mirası bizzat Tanrı tarafından yalanlanmaktadır. Popery'ye göre Petrus'un tek mirası, onu ilahi Efendisinin ardından çarımha geren cellatlarının çalışmalarının devamıdır. Onun engizisyon rejimi orijinal pagan modelini aslına sadık bir şekilde yeniden üretti. Tanrı'nın kurduğu " *zamani ve kanunu değiştiren* " bu hoşgörüsüz ve zalim rejim, bazı papalık başkanlarının suikastçı, Alexander VI Borgia ve onun cellat ve Kardinal oğlu Sezar gibi kötü şöhretli suçlularıydı. Roma Katolik papalık kurumu. Bu dini otorite tarafından, ölüm cezasına çarptırılarak zorla din değiştirmeler ve İsrail topraklarını işgal eden Müslümanlara karşı yürütülen haçlı seferlerinin dini emirleri yoluyla barışçıl insanlara yönelik büyük katliamlar başlatıldı; Yahudilerin Mesih'i reddetmesi sonucunda, Dan.9:26'da bildirilene uygun olarak Romalıların " *şehri ve kutsallığı* " yok etmek için geldikleri, 70 yılından bu yana Tanrı tarafından lanetlenen bir ülke. . " *O'nun mabedinin temeli* ", yeni antlaşmanın kutsal yazıları aracılığıyla bunları gelecek nesillere aktaran havariyel tarafından alınan tüm doktrinsel gerçeklerle ilgilidir; Vahiy 11:3'e göre Tanrı'nın " *iki tanığı* " nın ikincisi . Bu sessiz tanıktan Popery, yalnızca çok sayıda takipçisi tarafından tapınılmasını ve hizmet edilmesini sağladığı İncil inancının kahramanlarının isimlerini sakladı. Roma'ya göre hakikat, kısmen, Tanrı'nın " *iki tanığının* " yerine geçen " *missalinde* " (*kitlenin rehberi*) kayıtlıdır; sadık takipçilerini öldürerek ona karşı savaştığı Kutsal Kitabı oluşturan eski ve yeni antlaşmaların yazıları.

Dan.8'in 12. ayeti bize neden bizzat Tanrı'nın bu iğrenç ve iğrenç dini yaratmaya zorlandığını açıklayacaktır. " *Ordu günah yüzünden ebediyen teslim edildi ."* Dolayısıyla bu rejimin korkunç ve iğrenç eylemleri, Tanrı'nın arzusuyla, 1 Yuhanna 3:4'e göre yasanın ihlali anlamına gelen " *günahı* " cezalandırmak için *vardı*. Ve bu, zaten pagan imparatorluk aşamasında olan Roma'ya atfedilebilecek bir eylemdir, çünkü böyle bir cezayı hak eden çok ciddi günah, Tanrı'yı iki son derece hassas noktaya dokundurmuştur: Tanrı yaratıcısı olarak görkemi ve Mesih'teki Zafer. Vahiy 8:7-8'de 538'de papalık rejiminin kurulmasının, Tanrı tarafından verilen ve " *ikinci borazan* " uyarı simgesiyle kehanet edilen ikinci

cezayı oluşturduğunu göreceğiz . Bundan önce, sadakatsizce Hıristiyanlaşan Avrupa'nın barbar istilaları tarafından gerçekleştirilen başka bir ceza geldi. 395 ile 476 yılları arasında uzanan bu eylemler, verilen cezaların nedeni hala 395'ten önce bulunmuştur. Böylece pagan Roma imparatoru I. Konstantin'in barış teklif ettiği 7 Mart 321 tarihi ^{doğrulanmıştır} . İmparatorluğun Hıristiyanları, bir kararnameyle Şabat uygulamasının terk edilmesini ve onun yerine ilk günün geri kalan kısmının uygulanmasını emretti. Şimdi, bu ilk gün, paganların fethedilmemiş tanrılaştırılmış güneşe tapınmasına ayrılmıştı. Tanrı birdenbire çifte bir öfkeyle karşı karşıya kaldı: Şabat gününün kaybı, yaratıcı olarak yaptığı işin anılması ve tüm düşmanlarına karşı kazandığı nihai zafer, ama aynı zamanda bunun yerine, ilk gün, tam da ilk günde gösterilen pagan onurunun genişletilmesi. İsa Mesih'in öğrencilerinin safları. Kusurun önemini çok az insan anlayacaktır, çünkü Tanrı'nın yalnızca yaşamın yaratıcısı olmadığını, aynı zamanda zamanın yaratıcısı ve düzenleyicisi olduğunu ve gökyüzündeki yıldızları da yalnızca bu amaçla yarattığını anlamalıyız. Güneş günleri işaretlemek için dördüncü günde görünür, ay geceyi işaretlemek için, yine güneş ve yıldızlar yılları işaretlemek için görünür. Ancak hafta yıldızlarla işaretlenmez, yalnızca yaratıcı Tanrı'nın egemen kararına dayanır. Bu nedenle bu onun otoritesinin işaretini temsil edecek ve Tanrı bununla ilgilenecektir.

Şabat Günü Işık

Haftanın iç organizasyonu aynı zamanda O'nun ilahi iradesinin bir ifadesidir ve Tanrı bunu dördüncü emrinin metninde zamanı gelince hatırlatacaktır: “ *Onu kutsal tutmak için dinlenme gününü hatırlayın. Bütün işini yapmak için altı günün var; ama yedincisi Tanrının RABbin günüdür; o günde ne sen, ne karın, ne çocukların, ne hayvanların, ne de sana gelen yabancı hiçbir iş yapmayacaksın. çünkü RAB göğü, yeri, denizi ve bunlarda olanların hepsini altı günde yarattı; bu nedenle yedinci günü kutsadı ve onu kutsadı* ”.

altı ve yedi ” rakamlarından bahsediliyor ; Şabat kelimesi bile geçmiyor. Ve bir sıra numarası olan " *yedinci* " biçiminde, *Yaratıcı Yasa Koyucu bu yedincinin* olduğu konumunda ısrar ediyor. yoğun *bir gün* . Bu ısrar neden? Gerekirse bu emre ilişkin görüşünüzü değiştirmeniz için size bir neden vereceğim. Tanrı, dünyanın kuruluşundan itibaren kurduğu zaman düzenini yenilemek istiyordu. Ve eğer bu kadar ısrar ediyorsa, bunun nedeni haftanın, tasarruf projesinin tam zamanına göre inşa edilmiş olmasıdır: 7000 yıl, daha doğrusu 6000 + 1000 yıl. Horeb kayasına iki kez vurarak kurtuluş planını bozan Musa'nın yeryüzündeki Kenan ülkesine girmesi engellendi. Bu, Tanrı'nın itaatsizliği hakkında vermek istediği dersti. 1843-44'ten bu yana, ilk günün dinlenmesi aynı sonuçları taşıyor, ancak bu sefer İsa Mesih'in kefaretiliğindeki ölümüyle sunulan seçilmişlerin imanının ödülü olan gökteki Kenan'a girişi engelliyor. Bu ilahi hüküm asilerin üzerine düşer çünkü Musa'nın eylemi gibi ilk günün geri kalanı da Tanrı'nın programladığı plana uygun değildir. İsimler çok fazla sonuç doğurmadan değiştirilebilir, ancak sayıların karakteri onların değişmezliğidir. Yaratılışını denetleyen yaratıcı Tanrı için zamanın ilerleyerek ilerleyişi, birbirini takip eden yedi günlük haftalar boyunca gerçekleşir. Değişmez bir şekilde, ilk gün ilk gün olarak kalacak ve “ *yedinci* ” “ *yedinci* ” olarak kalacaktır . Her gün, Allah'ın başlangıçtan itibaren ona verdiği değeri sonsuza kadar koruyacaktır. Ve Yaratılış bize 2. bölümde yedinci günün belirli bir kaderin hedefi olduğunu öğretiyor: "kutsallaştırılmıştır " , yani ayrı tutulmuştur. Bugüne kadar insanlık bu özel değer gerçeğini görmezden geldi ama bugün onun adına Tanrı'nın açıklamasını yapıyorum. Onun ışığında, Tanrı'nın seçimi açıklığa kavuşturulmuş ve haklı çıkmıştır: yedinci gün, Apo.20'de alıntılanan son " *bin yıl* "ın İsa-Mesih'in seçilmişliğini göreceği 7000 güneş yıllık ilahi küresel projesinin yedinci binyılı kehanet etmektedir. sevgili Efendilerinin sevincine ve huzuruna girerler. Ve bu ödül, İsa'nın günaha ve ölüme karşı kazandığı zafer sayesinde elde edilecek. Kutsal Şabat artık yalnızca dünyevi evrenimizin Tanrı tarafından yaratılışının

anılması değil, aynı zamanda Yuhanna 14:2-3'e göre, her hafta cennetin krallığına girişe doğru ilerlemeyi de işaret ediyor . ”sevgili seçilmişleri için. İşte, 6. günün sonunda, gün batımında haftalarımızın sonunu simgelediği bu kutsal yedinci günde onu sevmek ve onurlandırmak için çok güzel bir neden .

Şu andan itibaren, bu dördüncü emrin sözlerini okuduğunuzda veya duyduğunuzda, metindeki sözlerin arkasında Tanrı'nın insanlara şunu söylediğini duymalısınız: “Seçilmişlerin iman işlerini yaratmak için 6000 yılınız var, çünkü siz Bu zamanın sonuna gelindiğinde, **yedinci binyılın** 1000 **yıllık** zamanı artık size ait olmayacaktır; bu yalnızca İsa Mesih tarafından tanınan gerçek iman aracılığıyla göksel sonsuzluğuma giren seçilmişlerim için devam edecek.”

Dolayısıyla Şabat, dünyanın kurtarılanlarına ayrılan sonsuz yaşamın sembolik ve peygamberlik işareti olarak ortaya çıkıyor. Ayrıca İsa bunu Matta 13:45-46'da aktarılan benzetmesindeki “ *pahalı inci* ” ile *örneklendirdi*: “ *Göklerin krallığı hâlâ güzel inciler arayan bir tüccar gibidir. Çok değerli bir inci buldu ; ve gidip sahip olduğu her şeyi satın onu satın aldı .*” Bu ayetin iki ters açıklaması olabilir. “ *Cennetin krallığı* ” ifadesi Tanrı'nın kurtarma projesini belirtir. İsa Mesih, projesini resmederken kendisini, *inci*yi , en güzelini, en mükemmelini ve dolayısıyla en yüksek fiyatı getireni arayan bir “ *inci* ” “ *tüccarına* ” *benzetmektedir. İsa, bu ender ve dolayısıyla değerli inci*yi bulmak için cenneti ve onun ihtişamını bıraktı ve korkunç ölümü pahasına yeryüzünde bu ruhi incileri geri satın aldı, böylece bunlar sonsuza kadar kendisine ait olacaktı. Ama tam tersine, *tüccar* mutlak olana, gerçek imanın ödülü olacak ilahi mükemmelliğe susayan seçilmiş kişidir. Burada yine semavî mesleğin bu ödülünü kazanmak için, boş ve adaletsiz dünyevi değerlerden vazgeçerek kendisini, yaratıcı Allah'a, hoşuna giden bir ibadet yapmaya adar. Bu versiyonda, *büyük değerli inci*, İsa Mesih'in 2030 yılının baharında seçilmişlerine sunduğu sonsuz yaşamdır.

çok değerli olan bu inci , Adventizmin yalnızca son dönemine ilişkin olabilir; Son temsilcileri İsa Mesih'in gerçek dönüşüne kadar yaşayacak olan kişi. Bu nedenle bu *çok değerli inci* Şabat'ı, Mesih'in dönüşünü ve son seçilmişlerin kutsallığını bir araya getiriyor. Bu son çağda bulunan doktrinsel mükemmellik, azizlere *inci* imajını verir . Sonsuzluğa canlı girme konusundaki özel deneyimleri bu *inci imajını doğruluyor* . Ve yedinci bin yıl hakkında kehanet ettiklerini bildikleri yedinci gün Şabatına olan bağlılıkları, Şabat'a ve yedinci bin yıla " *çok değerli bir inci*" dışında hiçbir şeyin karşılaştırılmayacağı eşsiz, değerli bir mücevher imajı verir . Bu fikir Vahiy 21:21'de ortaya çıkacaktır: “ ***On iki kapı on iki inci*ydi ; *her kapı tek bir boncuktan oluşuyordu*. *Kasaba meydanı şeffaf cam gibi saf altındandı* .” Bu ayet, Tanrı'nın talep ettiği kutsallaştırılma standardının benzersizliğini ve aynı zamanda, Adventistlerin iman denemelerini tasvir eden sembolik " *kapılar* " aracılığıyla *yedinci binyıl Sebt*'ne girmeleri yoluyla sonsuz yaşamı elde etmenin eşsiz ödülünü vurgulamaktadır. Son kurtulanlar, kendilerinden öncekilerden daha iyi değildir. Kesme *değerli taşların* yerini alan *inci* imajını haklı çıkararak tek şey, Tanrı'nın onlara bildirdiği doktrinsel gerçektir . Tanrı, insanlar için asla bir istisna yapmaz, ancak ilgili zamana bağlı olarak, kurtuluşu elde etmek için gereken kutsallık standardında istisna yapma hakkını saklı tutar. İncelenen Hıristiyan dönemi esas olarak, Roma papalık rejiminin kuruluşundan bu yana , yani 538'den bu yana, dinsel olarak resmileştirilmiş**

günahın geri dönüşünün işaret ettiği zamanla ilgilidir. Dan 8:14 fermanı 1843 baharından itibaren yürürlüğe girene kadar Şabat'a atfedilmemişti. İnce bir imayla, incinin satın alınması İsa tarafından önerildi. Vahiy 3:18: “ Zengin olmanız için **benden** ateşte denenmiş altın, giyinebilmeniz ve çıplaklığınızın utancının ortaya çıkmasını diye beyaz giysiler ve merhem satın almanızı tavsiye ederim . görebilmeniz için gözlerinizi yağlayın .” İsa'nın bunlardan yoksun olanlara sunduğu bu şeyler, Rab İsa Mesih'in gözünde ve yargısında seçilmiş kişiye sembolik " inci " özelliğini veren unsurları oluşturur. “ İncinin ” O'ndan “ satın alınması ” gerekir , bedava elde edilmez. Bunun bedeli, inanç mücadelesinin temeli olan fedakarlığın bedelidir. İlgili sırayla, İsa, seçilmiş kişiye manevi zenginliğini veren, denemeyle sınanan bir inancı satmayı teklif eder; bağışlanmış günahkarın ruhsal çıplaklığını örten saf ve lekesiz doğruluğu; Günahkar insanın gözlerini ve zekasını, Tanrı'nın Kutsal Yazılar'da açıkladığı projeye açan Kutsal Ruh'un yardımı.

Hıristiyanlık döneminin 6000 yıllık döneminde, Tanrı, son seçilmişlerine, kutsal yedinci gününün veya dinlenmesi için kutsanmış Şabat gününün ihtişamını keşfetmesini sağlamak için bu dünyasal döngünün sonuna kadar bekledi. Bunun anlamını anlayan seçilmiş yetkililerin artık onu İsa Mesih'in bir hediyesi olarak sevmek ve onurlandırmak için her türlü nedeni var. Bundan hoşlanmayan ve onunla savaşımlara gelince, onların ondan nefret etmek için her türlü nedenleri var ve olacak çünkü bu, onların dünyevi hayvani varoluşlarının sonunu işaret edecek.

Daniel 8:14'ün hükmü

Dan.8:12 şöyle devam ediyor: " *Boynuz gerçeği düşürdü ve girişimlerinde başarılı oldu .* " Mezmur 119:142'ye göre " *gerçek* ", " *yasa* "dır. Ama aynı zamanda , Yeşaya 9:14'e göre papalık " *sahte peygamberini* " Vahiy 12:4'te doğrudan suçlayan " *kuyruk* " terimiyle karakterize eden " *yalan* " ın da tam tersidir . Aslında dini "yalanlarını " yerine koymak için gerçeği yerle bir ediyor. Onun " *girişimleri* " ancak " *başarılı* " olabilirdi, çünkü Tanrı'nın kendisi, 7 Mart 321'den bu yana uygulanan Hıristiyan sadakatsizliğini cezalandırmak için onun ortaya çıkmasını sağladı.

13 ve 14. ayetler kıyamete kadar hayati önem taşıyacaktır. 13. ayette azizler, " *ebedi* " ve " *yıkıcı günahın* " gaspının ne kadar süreceğini merak ederler; az önce tanımladığımız şeyler. Ama bu " *yıkıcı günah* " üzerinde biraz duralım . Söz konusu yıkım insan ruhuna veya hayatına yöneliktir. Nihayetinde, yedinci binyılın " *bin yılı* " boyunca, yok olan insanlığın tamamı , Apo.9:2-11, 11'de, ona degecek olan orijinal haliyle " *biçimsiz ve boş* " olan Dünya gezegenini terk edecek: 7, 17:8 ve 20:1-3, Yaratılış 1:2'nin " *derin* " adı .

" *Azizler* " ayrıca " Hıristiyan " " *kutsallık ve ev sahibi* "nin daha ne kadar ayaklar altına alınacağını da soruyorlar. ". Bu sahnede bu " *azizler* ", Tanrı'nın sadık hizmetkarları gibi davranırlar; Dan. 10:12'de örnek olarak verilen Daniel gibi, " *olmak* " *meşru arzusuna örnek olarak gösterilirler.* ilahi projeyi anlayın ». Bahsedilen üç konu için 14. ayette verilen tek bir cevap elde ediyorlar.

Tanrı'nın orijinal İbranice metinden bana yaptırdığı düzeltme ve iyileştirmelere göre verilen cevap şu: " *Akşam sabahına kadar iki bin üç yüz kutsallık aklanacak .* " Geleneğin karanlık metni artık yok: " *İki bin üç yüz akşam ve sabaha kadar ve mabet temizlenecek* ". Artık bu bir *kutsallık* meselesi değil , ***kutsallık*** meselesidir ; ayrıca " *arındırılmış* " fiili " ***haklı*** " fiili ile değiştirilmiştir . " ***ve üçüncü değişiklik*** İbranice metinde gerçekten tekil olan " *akşam sabah* " ifadesiyle ilgilidir . Böylece Allah, akşamları sabahlardan ayırma iddiasıyla toplam sayıyı ikiye bölerek değiştirmeye çalışanların tüm haklılıklarını ortadan kaldırmaktadır. Yaklaşımı , Gen.1'de 24 saatlik günü tanımlayan " *akşam sabahı* " hesaplama birimini sunmaktan ibarettir . Ancak o zaman Ruh bu birimin numarasını açıklar: "2300". Belirtilen peygamberlik günlerinin toplam sayısı böylece korunur. " *Aklanmış* " fiilinin kökü İbranice'de "adalet" "tsedek" kelimesine sahiptir. Bu nedenle önerdiğim çevirinin kendisi haklıdır. Daha sonra İbranice "qodesh" kelimesiyle ilgili bir hata, bu terimin İbranice "mikdaş" olan " *kutsal yer* " anlamına geldiğini göstermektedir. " *Kutsal yer* " kelimesi Daniel 8'in 11. ayetinde iyi tercüme edilmiştir, ancak Ruh'un " *kutsallık* " olarak tercüme edilmesi gereken "kodeş" kelimesini kullandığı 13 ve 14. ayetlerde bu kelimeye yer yoktur .

Yıkıcı günahın " özellikle kendisi de belirli bir ilahi ***kutsallaştırmanın*** nesnesi olan Şabat gününün terk edilmesini hedeflediğini bildiğimizde , bu " *kutsallık* " kelimesi peygamberlik mesajının anlamını önemli ölçüde aydınlatır. Tanrı, belirtilen " *2300 akşam ve sabahın* " sonunda , İsa Mesih'in elde ettiği kutsallığı ve " *sonsuz adaleti* " iddia eden herkesten, gerçek " *yedinci gününün* " "

geri kalan kısmına saygı gösterilmesini talep edeceğini duyurur. “ *Yıkıcı günahın* ” sonu, pagan imparator I. Konstantin tarafından kurulan ‘ güneşin eski günü olan Pazar gününe ait dini ibadetten vazgeçilmesini içerir . Böylece Tanrı, havarilerin zamanında geçerli olan kurtuluşun öğretisel normlarını yeniden kurar. Bu “ *kutsallık* ” terimi tek başına Hıristiyan inancının temellerinin tüm doktrinsel gerçeklerini kapsar. Yahudilere verilen öğretiyi modeli ve kökeni olarak alan Hıristiyan inancı, Golgotha'da ayaklarının altında bulunan bir yer altı mağarasında saklı olan bağışlanma koltuğunda İsa Mesih'in döktüğü kanın yerine yalnızca yeni hayvan kurbanlarının getirilmesini getirir. 1982'de hizmetkarı Ron Wyatt'a bunu açıklamak ve göstermek Kurtarıcımız'ın hoşuna gitti. “ *Kutsallık* ” kelimesiyle ilgili konuların keşfi ilerleyicidir ve bir yaşam süresine yayılır, ancak o zamandan bu yana 2018, bu süre sayılır ve sınırlıdır ve bugün, 2020'de, her şeyin eski haline getirilmesine yalnızca 9 yıl kalmıştır.

Daniel 8:14 can yakıcı bir fermanıdır, çünkü Tanrı'nın hükmünü değiştirmek, Mesih'in tüm ibadet eden Roma Katolik Pazar Hıristiyanları için sunduğu kurtuluş teklifinin kaybedilmesiyle sonuçlanır. Bu nedenle, miras alınan geleneğin ruhu, çoğunlukla Tanrı tarafından kınandıklarının farkında olmayan kalabalıkların ebedi ölümüne neden olacaktır. Hakikat sevgisinin gösterilmesi, Tanrı'nın, “ *ona hizmet edenler ile ona hizmet etmeyenleri* (Mal.3:18)” etkileyen kadere ilişkin “ *farkını* ” işaretlemesine olanak tanır.

, Mal.3:6'da “ *Ben değişmiyorum* ” diyen Tanrı'ya atfedilebilecek bir değişiklik fikrine meydan okumak isteyeceklerdir . İşte o zaman, 1843-44'te gerçekleştirilen değişimin yalnızca uzun süredir çarpıtılmış ve dönüştürülmüş orijinal bir normun yeniden tesis edilmesinden ibaret olduğunu anlamamız gerekir . Bu nedenle, Reformasyon'un seçilmişlerinin kusurlu çalışmalarına rağmen atfedilen kutsamaları, doktrinsel yönü gerçek imanın modeli olarak sunulamayacak istisnai bir karakter sunar. İlk reformculara yönelik bu özel hüküm o kadar istisnai ki, Tanrı onu ele alıyor ve 1843'ten önce Protestanlara söylediği Vahiy 2:24'te açıklıyor: “ *Size başka hiçbir yük yüklemiyorum, yalnızca elinizdekiler onu elinizde bulundurun. Geliyorum .*”

Dan.8:14'teki bu fermanın uygulanmasına eklenen “ *vay* ” o kadar “ *büyük* ” ki, Tanrı bunu Vahiy 8:13'te üç “ *büyük felaket* ” i duyurarak işaret ediyor . Ve bu kadar ciddi sonuçları varken, yürürlüğe girdiği tarihin acilen bilinmesi gerekiyor. Bu tam olarak Dan'daki “ *azizlerin* ” kaygısıydı . 8:13. Bu süre artık Daniel'in çağdaşı bir peygamber olan Hezekiel'e verilen koda göre kehanet niteliğindeki “ *2300 gün* ” veya *2300 gerçek güneş yılı* olarak açıklanmaktadır (Hezek.4:5-6). Teması Roma “ *günahına* ” son vermek olan bu 8. bölüm , Dan'da eksik olan unsurları bulacak.9 Burada da “ *günahın sona erdirilmesi* ” meselesi olacak, ama bu sefer, Adem ve Havva'dan bu yana sonsuz yaşamın kaybına neden olan ilk *günah* . Operasyon, Mesih İsa'nın dünyevi hizmetine ve onun seçilmişlerinin günahlarının kefareti olarak mükemmel yaşamını gönüllü olarak sunmasına dayanacak ve bunu yalnızca onların belirteceğim. Onun insanlar arasına geliş zamanı, peygamberlik günlerinde kehanetlerle belirlenir. Mesaj, Tanrı ile ittifak içinde olduklarından dolayı öncelikli Yahudi halkıyla ilgilidir. Yahudi halkına “ *günaha son vermeleri* ” için 490 gerçek gün-yıla tekabül eden “ *yetmiş hafta* ” süre tanıyor. Ancak aynı zamanda hesaplamanın başlangıcı

noktasının tarihlendirilmesinin yollarını da gösterir. “ Kudüs'ün inşa edileceğinin duyurulduğu sözden bu yana, meshedilene kadar... (7 + 62 = 69 hafta) var.” Üç Pers kralı bu yetkiyi verdi, ancak yalnızca üçüncüsü, Artaxerxes I · Ezra 7:7'ye göre bunu tamamen yerine getirdi. Kraliyet fermanı MÖ 458 baharında yayımlandı. 69 haftalık süre, İsa Mesih'in hizmetinin başlangıcını 26 yılında belirler. Özellikle kefaret edici ölümü aracılığıyla yeni antlaşmanın temellerini kuran İsa'nın işine ayrılan son “yedi yılı” hedef alarak, Ruh, Dan.9'un 27. ayetinde, günler-yıllardan oluşan bu " hafta "yı, " ortasında " gönüllü ölümüyle " kurbanı ve sunuyu sona erdirir "; günahların kefareti olarak İsa Mesih'e sunulan şeyler. Ancak onun ölümü her şeyden önce “ günahın sona ermesi ” için gelir. Bu mesajı nasıl anlamalıyız? Tanrı, sevgi ve takdir karşılığında O'nun yardımıyla günaha karşı savaşacak olan seçilmişlerinin yüreklerini ele geçirecek sevgisinin bir gösterisini sunuyor. 1 Yuhanna 3:6 bunu şu sözlerle doğruluyor: “ O'na bağlı kalan, günah işlemez; Günah işleyen onu görmemiş ve tanımamıştır .” Ve mesajını başka birçok alıntıyla güçlendiriyor.

Doktrinsel düzeyde, İsa Mesih'in kurduğu yeni ittifak yalnızca eskisinin yerini alır. Dolayısıyla her iki antlaşma da Dan.9:25'te açıklanan aynı kehanet temeline dayanmaktadır. Bu nedenle - 458 tarihi, Yahudi halkı için belirlenen 70 haftanın yanı sıra Hıristiyan inancını ilgilendiren Dan.8:14'ün 2300 gerçek gün-yılıının hesaplanması için de temel oluşturabilir. Bu tarih kesinliği sayesinde, Mesih'in ölümünün 30 yılı için ve Dan.8:14'ün fermanının 1843 yılı için uygulamaya girişini tespit edebiliriz. Her iki mesaj da , ölüm gelinceye kadar veya ölümden önce gelecek olan kolektif ve bireysel lütuf zamanının sona ermesinden sonra, onları birbiri ardına görmezden gelmeye devam edenler için ebedi ölümcül sonuçlarla birlikte " günahın sona ermesi " için gelir. İsa Mesih'in muhteşem dönüşü. Bu son noktaya kadar hayat, seçilmiş statüsüne erişmeyi sağlayan samimi dönüşümlere izin verir.

Kıyamet için P onarımı

Kitabın yazımı tamamen Allah'a aittir. Kelimeleri seçen odur ve Rev.22:18-19'da orijinal hikayeyi nesilden nesile aktarmak veya yazıya dökmekten sorumlu olacak çevirmenleri ve yazarları kelimelerdeki en ufak bir değişikliğin onları etkileyeceği konusunda uyarılmaktadır. kurtuluşun kaybına değecek. Yani burada çok yüksek kutsallığa sahip çok özel bir çalışmamız var. En

ufak bir orijinal parçası değiştirilse montajı tamamlanamayacak devasa bir "bulmaca"ya benzetebilirim bunu. Bu nedenle iş ilahi açıdan muazzamdır ve doğası gereği Tanrı'nın orada söylediği her şey doğrudur, ancak kurtarma projesinin tamamlanması için doğrudur; çünkü bu kehaneti dünyanın sonuna dair "hizmetçilerine", daha doğrusu " *kölelerine* " hitap ediyor. Kehanet, yalnızca kehanet edilen unsurlar yerine gelmek üzereyken veya çoğunlukla yerine getirilmek üzereyken yorumlanabilir.

İlahi kurtarma projesinin süreceği genel sürenin uzunluğu erkekler tarafından her zaman göz ardı edilmiştir. Bu şekilde, Tanrı'nın hizmetkarı her zaman dünyanın sonuna tanık olmayı umut edebilir ve Pavlus buna şu sözleriyle tanıklık ediyor: " *Kardeşler, şunu söylüyorum, zaman kısa ; Artık karısı olanlar, karısı olmayanlar gibi, ağlamayanlar gibi ağlayanlar, sevinmeyenler gibi sevinenler, sahip olmayanlar gibi satın alanlar ve onu kullanmayanlar gibi dünyayı kullananlar gibi olsunlar. bu dünyanın tümü yok oluyor* (1 Korintliler 7:29'dan 31'e)."

Tanrı'nın sonsuz seçilmişleri seçmeye son vereceği bu dönemde kendimizi Pavlus'a göre bulma avantajına sahibiz. Ve bugün onun ilham edilmiş öğüdü, son çağımızın gerçek seçilmişleri tarafından uygulanmalıdır. Dünya yok olacak ve yalnızca seçilmişlerin sonsuz yaşamı devam edecek. Ayrıca, Tanrı'nın Mesih'teki Vahiy 1:3'teki " *cabuk* geliyor " sözleri doğrudur, tamamen haklıdır ve bizim olan bu son zaman için uyarlanmıştır; dönüşünden dokuz yıl sonra, bu metni yazarken.

Dan.7:25'te Roma'nın amacının " zamanı ve ilahi yasayı değiştirmek" olduğunu gördük. Patmos adasında tutuklu bulunan havari Yuhanna'ya verilen İsa Mesih'in Kıyamet gizemlerine ilişkin anlayış, esasen Tanrı tarafından belirlenen gerçek zaman bilgisine dayanmaktadır. Dolayısıyla zaman konusu, Tanrı'nın bu zaman kavramı üzerine yapılandığı Kıyamet'i anlamak için temel bir konudur. Bu nedenle kitabın, suçlanan ve itham edilen varlıklar tarafından yok edilmeden çağımızın 20. yüzyılını geçmesine olanak tanıyacak zararsız gizemli karakterini koruyabilmesi için bu verilerin belirsizliği üzerinde oynayacaktır. Değişen zamanlar ve özellikle Roma'nın İsa'nın doğumuyla bağlantılı sahte bir tarih üzerine kurduğu takvim, ilahi kehanetleri yorumlarken seçilmişlerin aldatılmasına izin vermedi; Bunun nedeni, Tanrı'nın kehanetlerinde, başlangıcı ve sonu, uzman tarihçiler tarafından kolayca tanımlanabilen ve tarihlendirilebilen tarihsel olaylara dayanan süreler sunmasıdır.

Ancak Kıyamet'te zaman kavramı esastır çünkü kitabın tüm yapısı buna dayanmaktadır. Dolayısıyla sonuç olarak anlayışı, Tanrı tarafından 1844'te talep edilen ve iade edilen Şabat'ın doğru yorumlanmasına bağlıydı. 1980'de başlayan hizmetim, Şabat'ın geri kalan büyük kısmını kehanet eden peygamberlik rolünün önemini ortaya çıkarmayı amaçladı. yedinci binyıl, Tanrı ve seçilmişleri, Rev.20'nin teması. 2Pe.3:8 ayetine göre, " *Bir gün bin yıl gibidir ve bin yıl bir gün gibidir* ", Yaratılış 1 ve 2'de açıklanan yedi günlük yaratılış imgesi ile yedi gün arasında kurulan bağlantı İlahi projenin toplam süresinin bin yılı, tek başına kitabın yapısının bir araya getirilmesini anlamamı mümkün kıldı. Bu bilgiyle kehanet daha da netleşir ve tüm sınırlarını inci inci ortaya çıkarır.

Dolayısıyla kehanet, ancak mesajın Hıristiyanlık dönemi tarihindeki bir tarihle ilişkilendirilmesi durumunda hayata ve etkililiğe kavuşur. Tanrı'nın Kutsal Ruhunun İsa Mesih'teki ilhamı bunu anlamamı sağladı. Ayrıca, Vahiy 5:5 ve 10:2'de duyurulan ilahi planın başarısını teyit eden bu " *küçük kitabın açık* " olduğunu ilan edebilir miyim ?

Mimarisi açısından, Kıyamet vizyonu, Hıristiyanlık döneminin, havariyel zamanın sonu, yaklaşık 94 ile, İsa Mesih'in 2030'daki son dönüşünü takip edecek olan yedinci binyılın sonu arasındaki zamanını kapsar. Bu nedenle, Daniel ile ortaktır. 2, 7, 8, 9, 11 ve 12. bölümler Hıristiyanlık dönemine genel bakış. Hıristiyanlar için bu kitabın incelenmesinden elde edilen ana öğreti, Dan.8:14 tarafından belirlenen 1843 baharının önemli tarihidir, fakat aynı zamanda iman sınavının sona erdiği 1844 sonbaharıdır. Tanrı, Yedinci Gün Adventist inancının temellerini yine 1844 sonbaharından itibaren attı. Bu iki tarih o kadar önemlidir ki, Tanrı Vahiy vizyonunu yapılandırmak için bunları kullanacaktır. Bu iki yakın tarihin değerini tam olarak anlamak için, peygamberlik sözüne yönelik inanç sınavının başlangıcı olan 1843 yılını anlatmalıyız. İlk manevi kurbanlar, William Miller'ın ilk Adventist duyurusunu küçümseyerek reddetmeleri nedeniyle bu tarihte düştü. Ancak duruşma zamanı, İsa'nın dönüşünün 22 Ekim 1844'te ikinci kez duyurulması ile onlara ikinci bir şans sunuyor. 23 Ekim'de duruşma sona eriyor ve Tanrı'nın yargısı böylece formüle edilip açıklanabiliyor. Toplu test sona erdi ancak bireysel dönüşüm hâlâ mümkün. Üstelik aslında Adventistlerin tümü, henüz günah olarak tanımlanmayan Roma Pazar dinlenmesini gözlemliyor. Ve Şabat, büyük rolü tüm Adventistler tarafından gerçekleştirilmeden, Adventistler tarafından yavaş yavaş bireysel olarak benimsenmektedir. Bu akıl yürütme beni sahte Protestan inancının sonu olarak 1843 bahar tarihini ve Tanrı tarafından kutsanmış Adventizm'in başlangıcı olarak 23 Ekim 1844 sonbahar tarihini tercih etmeye yöneltiyor. Zaten İbraniler arasında ilkbahar ve sonbahar birbiriyle bağlantılıydı. taban tabana zıt tamamlayıcı temaları kutlayan festivallere yol açarak; bir yanda baharın "Fısıh"ında öldürülen " *kuzu* "nun ebedi adaleti , diğer yanda sonbaharın, günahların "kefaret günü" için öldürülen "keçinin " günahının sonu . İki dini bayram, Mesih İsa'nın hayatını verdiği 30 yılının Fısıh Bayramı'nda doruğa ulaştı. 1843 baharı ile 22 Ekim 1844 tarihleri de anlam bakımından birbiriyle bağlantılıdır; çünkü *Dan.7* :24; bu, ilk gündeki iğrenç haftalık dinlenme uygulamasını oluştururken, Tanrı bunu yedinci gün için emretmiş ve hatta bu kullanım için , dünyevi yaratılışın ilk haftasının sonundan itibaren kutsamıştır ; 2021 yılında bizden 5991 yıl önce.

Ayrıca 1843 bahar tarihini tanımlayan Daniel 8:14'teki fermanın tarihini de tercih edebiliriz. Bu seçimi haklı çıkarmak için, bu anın o zamana kadar Tanrı ile yaratıkları arasında kurulmuş olan tüm ilişkileri kestiğini düşünmeliyiz; Bu tarihten bu yana, birbirini takip eden iki Adventist duyurusuna dayanarak son bir seçim yapmayı üstlenen Tanrı. 1843 baharından itibaren Şabat günü gelmişti, ancak Tanrı, İncil'deki öğretiye uygun olarak, kendisine ait olduklarının kutsanmış ve kutsanmış bir işareti olarak, 1844 sonbaharına kadar testi kazananlara bunu vermeyecekti. Eze.20:12-20, daha önce de gördüğümüz gibi.

Tanrı Kuzusu " İsa Mesih'in bedelini çok pahalı bir şekilde ödediği zafer olmasaydı, tüm ilahi yardımların, açığa çıkan tüm ışığın imkansız olacağını ve bu nedenle hiçbir ruhun, insan ruhunun bunu başaramayacağını hatırlatmayı amaçlamaktadır. kurtarılacak. Onun peygamberlik ışığı, seçilmişlerini gönüllü olarak kabul ettiği çarpiya gerilme kadar kurtarır. Dan. 7:24'e göre O'nun kurbanına olan inanç, bize O'nun " *ebedi adaletini* " *atfeder, ancak O'nun Vahiy'i yolumuzu aydınlatır ve şeytanın onun korkunç kaderini paylaşmamızı sağlamak için bize şeytanın kurduğu ruhsal tuzakları gösterir.* Bu durumda kurtuluş somut bir hal alır.

İşte bu ince tuzaklara bir örnek. Kutsal Kitap doğru bir şekilde görülüyor ve Tanrı'nın yazılı Sözü olarak kabul ediliyor. Ancak bu sözler kendi zamanlarının bağlamına dalmış insanlar tarafından yazılmıştır. Ancak Allah değişmezse, düşmanı şeytan Şeytan, zamanla Allah'ın seçilmişlerine karşı stratejisini ve davranışını değiştirir. Bu nedenle, şeytanın kendi zamanındaki açık zulüm savaşında bir " *ejderha* " *imgesi gibi davranması, ancak yalnızca o zaman için, Yuhanna 1Yuhanna 4:1 ila 3'te şunu beyan edebilmiştir: " Sevgililer, her türlü ruha inanmayın; ama ruhları Tanrı'dan olup olmadıklarını sınavın; çünkü dünyaya birçok sahte peygamber çıkmıştır. Tanrı'nın Ruhunu şununla tanıyın: İsa Mesih'in bedene girdiğini itiraf eden her ruh Tanrı'dandır; İsa'yı kabul etmeyen her ruh Tanrı'dan değildir; bu, gelişini duyduğunuz ve şu anda dünyada bulunan Deccal'in ruhudur.* » Yuhanna, kendi sözleriyle, yalnızca Mesih'i görgü tanıklarının ifadesine dayanarak tanımlamak için " *bedenle gelin* " *ifadesini belirtir. Ancak onun " İsa Mesih'in beden aldığı itiraf eden her ruh Tanrı'dandır* " şeklindeki beyanı , Hıristiyan dininin 7 Mart 321'den itibaren kutsal kılınan gerçek yedinci gün olan gerçek Şabat uygulamasını terk ederek irtidat ve günaha düşmesinden bu yana değerini kaybetmiştir. Tanrı tarafından. 1843 yılına kadar günah işlemek, " *İsa Mesih'in beden aldığı itiraf etmenin* " değerini azaltmış , aynı tarihten itibaren ise onu her türlü değerden arındırmıştır; İsa Mesih'in son düşmanları , Matta 7:21'den 23'e kadar açıkladığı gibi, **onun " adını "** kullandıklarını iddia ederler : " *Bana, Rab, Rab diyen herkes cennetin krallığına giremez, ancak yalnızca bunu yapan kişi cennete girecektir.*" göklerdeki Babamın isteği. *O gün birçokları bana diyecek ki, 'Ya Rab, ya Rab, biz **senin adına peygamberlik etmedik mi** ? **Senin isminle** cinleri kovmadık mı ? Peki **senin adınla** pek çok mucize yapmadık mı ? O zaman onlara açıkça diyeceğim: *Ey kötülük yapanlar , sizi hiç tanımadım , çekilin benden ."* " **Hiç bilinmiyor** " ! Dolayısıyla bu " *mucizeler* " şeytan ve onun cinleri tarafından gerçekleştirildi.*

Özetle Kıyamet

O'nun görkemli Vahiyinin başlangıcı olan 1. bölümün önsözünde Ruh bize hazırlanan ziyafetin menüsünü sunar. Orada, evrensel ve esas olarak Amerikan Protestan inancını test etmek için 1843 ve 1844'te düzenlenen İsa Mesih'in görkemli dönüşünün duyurulması temasını buluyoruz; bu tema her yerde mevcuttur: 3. ayet, *Çünkü vakit yakındır* ; ayet 7, *işte o bulutlarla birlikte geliyor...* ; 10. ayet, *Rab'bin gününde Ruh'un eline geçtim ve **arkamda** borazan sesine benzer yüksek bir ses duydum* . Ruh tarafından taşınan Yahya, kendisini İsa'nın muhteşem dönüş gününde, yani *Rab'bin Günü'nde* , Mal.4:5'e göre " *büyük ve korkulu gün "de bulur ve **arkasında** Hıristiyan döneminin tarihi geçmişini taşır. Asya'daki yedi şehirden* (bugünkü Türkiye) alınan yedi ismin sembolü altında

sunulmaktadır . Daha sonra Daniel'de olduğu gibi *harfler, mühürler ve borazanlardan oluşan üç tema* paralel olarak tüm Hıristiyan dönemini kapsayacak, ancak her biri iki bölüme ayrılmıştır. Ayrıntılı çalışma, bu bölünmenin Dan.8:14'te belirlenen 1843 gibi önemli bir tarihte gerçekleştiğini ortaya çıkaracaktır. Her temanın içinde, hedeflenen dönemler için Daniel'de oluşturulan ruhani standartlara uyarlanan mesajlar, kapsanan zamanın 7 anını işaret eder; 7, onun “ *mührü* ” görevi gören ve Rev.7'nin teması olacak ilahi **kutsama** sayısıdır .

Gelen açıklama hiçbir zaman etkili olmadı çünkü zaman kavramı yalnızca birinci bölümde bahsedilen "yedi kilise" isimlerinin anlamlarıyla ortaya çıkıyor. Rev. 2 ve 3'teki mektupların temasında şu biçimde hiçbir kesinlik bulamıyoruz: “birinci melek, ikinci melek...vb. » ; “ *Mühürler, borazanlar ve Tanrının gazabının son yedi belası* ” için de durum aynı olacak . Böylece bazıları, mesajların gerçekte ve kelimenin tam anlamıyla, günümüz Türkiye'sinin, antik Kapadokya'nın bu şehirlerinde yaşayan Hıristiyanlara gönderildiğine inanabildiler. Kehanetin bu şehir adlarını sunduğu sıra, Hıristiyanlık dönemi boyunca dini tarihi gerçeklerin gerçekleştiği sırayı kronolojik olarak takip etmektedir. Ve Daniel kitabından elde edilen vahiyler göre Allah, her çağa verdiği karakteri, yaşadığı şehrin adının anlamı ile tanımlamaktadır. Açıklanan emir sırasıyla şu şekilde tercüme edilir:

1- *Efes* : Anlamı: Lansman (Tanrı'nın Meclisi veya mabedininki).

2- *Smyrna* : anlamı: mür (ölülerin Tanrı için hoş kokusu ve mumyalanması; 303 ile 313 yılları arasında Roma'nın sadık seçilmişlere yaptığı zulüm).

3- *Bergama* : anlamı: zina (7 Mart 321'de Şabat'ın terk edilmesinden bu yana. 538'de kurulan papalık rejimi, ilk günün geri kalanını Pazar olarak yeniden adlandırarak dini olarak resmileştirdi).

4- *Thyatira* : anlamı: iğrençlik ve ölümcül ıstırap (Katolik inancının şeytani doğasını açıkça kınayan Protestan Reformu dönemini belirtir; mekanik baskı sayesinde İncil'in dağıtımının tercih edildiği 16. yüzyıla ilişkin dönem).

5- *Sardis* : Çift ve zıt anlamlar: Sarsıcı ve değerli taş. (Tanrı'nın 1843-1844 inanç sınavında verdiği hükmü ortaya koyuyor : sarsıcı anlam, reddedilen Protestan inancıyla ilgilidir: " *Sen öldün* " ve değerli taş, sınavın seçilmiş kazananlarını belirtir: " *onlar birlikte yürüyecekler*" *Ben beyaz giysiler giyiyorum çünkü onlar buna layıklar* .")

6- *Philadelphia* : Anlamı: Kardeş sevgisi (*Sardeis*'in değerli taşları 1863'ten beri Yedinci Gün Adventistleri kurumunda toplanmaktadır; mesaj Dan tarafından tanımlanan 1873 yılı için ödüllendirilmektedir. 12:12. Bu zamanda kutsanmıştır.) ancak *tacının "alınması"* riskine karşı uyardı .

7- *Laodikya* : anlamı: insanlar şöyle yargıladı: “ *ne soğuk, ne sıcak, ama ılık* ” (“ *tacını alan Philadelphia'dır* ”: “ *Mutsuz, perişan, fakir, kör ve çıplaksın* ”. Kurum bunu hayal etmemiştir. 1980 ve 1994 yılları arasında, 1844'teki öncülerine ilahi kutsamalarını kazandıran inanç sınavıyla sınanacak ve sınanacaktı: 1994'te kurum ancak mesaj, Tanrı'nın vahiy edilen peygamberlik ışığına olan sevgileri ve İsa Mesih'in her çağdaki gerçek öğrencilerini karakterize

eden uysal ve itaatkar doğaları ile tanımlayıp seçtiği dağınık Adventistler aracılığıyla devam etmektedir .

" devamında ", "24 taht" sembolüyle, Tanrı'nın seçilmişlerini bir araya getireceği göksel yargı sahnesini (*gökte*) *tasvir edecektir*. 'Kötüleri ölü olarak yargılıyorlar. Rev.20'ye paralel olarak bu bölüm yedinci binyılın "bin yılını" kapsıyor. Açıklama: neden 12 değil de 24 taht? Çünkü Hıristiyanlık döneminin iki kısma ayrılmasından dolayı 1843-1844 tarihleri arasında iman imtihanının başlangıcı ve bitişi yapılmıştır.

Daha sonra önemli bir nokta olarak Rev.5, kehanetler kitabını anlamının önemini vurgulayacaktır; bu ancak ilahi Rabbimiz ve Kurtarıcımız İsa Mesih'in elde edeceği zaferle mümkün olacaktır.

Hıristiyan döneminin zamanı Rev.6 ve 7'de yeni bir temanın bakış açısıyla yeniden incelenecek; "yedi mühür"ünki. İlk altısı, sahnede ana aktörleri ve Hıristiyanlık döneminin iki bölümünü karakterize eden zamanların işaretlerini sunacak: 1844'e kadar, Apo.6 için; ve 1844'ten itibaren Apo.7 için.

Vahiy 11:15, 19'da her zaman ayrı tutulan, Vahiy 8 ve 9'un ilk altısı için uyarı cezalarını simgeleyen " borazan " teması ve " yedinci boru " için kesin cezayı simgeleyen tema gelir .

Apo.9'un ardındaki Apo.10, dünyanın sonunun zamanını hedef alıyor ve İsa Mesih'in kendisi olduğunu iddia eden iki büyük düşmanın ruhsal durumunu karşılaştırıyor: Katolik inancı ve Protestan inancı, o zamandan beri düşmüş resmi Adventizm ile birleşiyor. 1994. Bölüm 10, kitabın açıklamalarının ilk bölümünü kapatıyor. Ancak ilerleyen bölümlerde önemli ana konular ele alınacak ve geliştirilecektir.

derinlerden yükselen canavar " sembolik adı altında kullanıldığı Fransız Devrimi'nin önemli rolünü geliştirecektir . Vahiy 13:1'de " *denizden yükselen canavar* " ın Katolik rejiminin gücünü yok edin . Apo.7'de sözü edilen evrensel dini barış böylece 1844'te elde edilecek ve not edilecektir. Daha sonra bu devrimci rejimi, yaklaşmakta olan Üçüncü Dünya Savaşı'nın veya Apo.9:13'ün " *6. borazanının* " bir imgesi olarak ele almak , ki bu da gerçek barışı oluşturur. Vahiy 8:13'ün duyurulmasıyla " *ikinci vay* ", İsa Mesih'in görkemle geri dönüşüyle gerçekleştirilen " *yedinci borazan* "ın son teması sunulmaktadır.

Rev.12'de Ruh bize Hıristiyan dönemine dair başka bir genel bakış sunuyor. Özellikle şeytanın ve onun melek taraftarlarının durumuyla ilgili bilgilerini tamamlıyor. O bize, çarşıdaki zaferinden sonra, daha önce Dan.10:13, 12:1'de anılan göksel *Mikail ismiyle* , yani İsa'da insan olarak enkarnasyon olmadan önce cennette taşıdığı isimle, Rabbimizin göğü onlarınkinden temizlediğini öğretiyor. kötü varlığın ve Tanrı'nın yarattığı göksel boyutlara erişimlerini sonsuza dek kaybettiklerini. İşte bazı iyi haberler! İsa'nın zaferi, cinlerin ayartmalarından ve düşüncelerinden kurtulan gökteki kardeşlerimiz için gökte mutlu sonuçlar doğurdu. Bu sınır dışı edilmelerinden bu yana, onlar, 2030'da Mesih Tanrı'nın görkemli dönüşünde, Tanrı'nın dünyevi düşmanlarıyla birlikte öldürülecekleri dünyasal boyutumuzda hapsedildiler. Bu genel bakışta Ruh, sırasıyla şeytanın savaşının iki stratejisini ifade eden " *ejderha* " ve " *yılanın* " *ardıllığını tasvir eder: açık savaş* , kınanan imparatorluk veya papalık Roma'nın ve Roma'nın aldatıcı dinsel baştan çıkarımı _ Vatikan papalığı maskesiz, neredeyse

hümanist. İbranilerin deneyimlerinden ödünç alınan incelikli görüntülerde, Katolik birliklerinin papalık saldırganlığını yutmak için “ *yer ağzını açar* ”. Az önce gördüğümüz gibi bu çalışma Fransız ateist devrimciler tarafından yürütülecek. Ama aynı zamanda saldırgan, savaştı sahte Hıristiyanlığın Protestan birlikleri tarafından da başlatılacak. Genel bakış, “ *kadın neslinin geri kalanı* ” ndan bahsedilmesiyle sona erecektir . Ruh daha sonra son zamanın gerçek azizlerinin tanımını verir: “ *Bu, Tanrı'nın emirlerini yerine getiren ve İsa'nın tanıklığını koruyan azizlerin azmidir* ”. Ruh, bu terimlerle, benim gibi, O'nun peygamberlik Vahiyine bağlı kalan ve onu kimsenin almasına izin vermeyen, cennetin verdiği incileri sonuna kadar toplayan kişileri belirtir.

13. Bölüm, Hıristiyan inancını taşıyan iki saldırgan dini düşmanı sunuyor. Bu şekilde, onları, bu 13. bölümde onları tanımlayan Yaratılış öyküsündeki “ *deniz ve toprak* ” sözcüklerinin ilişkisinin önerdiği gibi, ikincisi birincisinden ortaya çıkan iki “ *canavar* ” olarak tasvir ediyor. 1844 ve ikincisi yalnızca dünyasal zamanın son yılında ortaya çıkacak, bu da insanlara sunulan lütf zamanının sonunu işaret ediyor. Bu iki “ *canavar* ” birincisi ana kilise olan Katolik, ikincisi ise onun kızları olan Protestan Reform kiliseleridir.

1844'ten bu yana Hıristiyanlık döneminin yalnızca ikinci bölümünü kapsayan Rev. 14, Yedinci Gün Adventist hakikatlerinin ebedi koşullara ilişkin üç mesajını çağırıyor: Kutsal Şabat uygulamasının yeniden başlatılmasını talep eden Tanrı'nın yüceliği, Roma Katolikliğini kınaması. ve hem imparatorluk hem de papalık Roma'sının insani ve şeytani otoritesinin bir “ *işareti* ” olarak tanımladığı Pazar gününü onurlandıran Protestanlığı kınaması . Hazırlık misyonunun süresi, sırasıyla “ *hasat* ” ile tasvir edilen seçilmiş azizlerin coşkusu ve asi öğretmenlerin ve tüm inanmayanların yok edilmesi, “ *bağbozumu* ” ile tasvir edilen eylemlerle sona erdiğinde, dünya yeniden bir cennet haline gelecektir. Yaradılışın ilk gününün “ *uçurumu* ”, *her türlü karasal yaşamdan yoksun. Bununla birlikte* , diğer tüm asi insanlar ve melekler gibi, son kararda yok edilmesini bekleyen, seçilmiş bir sakin olan Şeytan'ı, bizzat şeytanı “ *bin yıl* ” boyunca hayatta tutacaktır .

Rev.15, denetimli serbestliğin sona ermesinin zamanlamasına odaklanmaktadır.

, denetimli serbestlik süresinin bitiminden sonra, giderek daha saldırgan hale gelen ve Kutsal Kitabı gözlemleyenlerin ölümüne hükmedecek kadar saldırgan hale gelen son inanmayan isyancıları vuran “ *Tanrı'nın gazabının son yedi belasını* ” açıklar. yedinci beladan önce doğru ilahi Şabat.

Büyük Babil ” olarak adlandırılan “büyük fahişenin” tanımlanmasına ayrılmıştır . Ruh , imparatorluğun ve papalığın “ *büyük şehri* ” Roma'yı işte bu terimlerle adlandırır . Allah'ın onun hakkındaki hükmü böylece açıkça ortaya çıkmaktadır. Bu bölüm aynı zamanda onun gelecekte yargılanacağını ve ateşle yok edileceğini de duyuruyor çünkü Kuzu ve onun sadık seçilmişleri onu yenecek.

Büyük Babil ”in “ *hasat* ” ya da cezalandırılma zamanını hedef alıyor .

Vahiy 19, İsa Mesih'in görkemli dönüşünü ve onun terörize olmuş dünyevi isyancı güçlerle yüzleşmesini tasvir ediyor.

Rev.20, yedinci binyılın, cennette seçilmişlerin ve ıssız yeryüzünde Şeytan'ın tecrit ettiği çok farklı deneyimlenen bin yıllık zamanını hedef alıyor. Bin

yılın sonunda, Tanrı son yargıyı düzenleyecektir: tüm yeryüzündeki insan ve göksel melek isyancıların göksel ve yer altı yer altı ateşiyle yok edilmesi.

Rev.21, İsa Mesih'in kanıyla kurtarılan seçilmişlerin bir araya gelmesiyle oluşan Meclisin ihtişamını tasvir ediyor. Seçilenlerin mükemmelliği, dünyanın insanlara sunduğu en değerli şeylerle (altın, gümüş, inciler ve değerli taşlar) karşılaştırmalarla örneklendirilir.

Apo.22, tüm evrenlere hükmeden tek ve tek büyük Tanrı, yaratıcı, yasa koyucu ve kurtarıcının evrensel tahtı haline gelmek üzere yeniden canlandırılan ve dönüştürülen günah dünyasında sonsuza kadar bulunan ve kurulan kayıp Cennet Bahçesi'ne dönüşü çağırıyor. dünyevi kurtarılmışlığıyla.

Ayrıntılı incelemesi az önce söylenenleri doğrulayacak ve güçlendirecek olan Vahiy kitabına ilişkin bu hızlı genel bakış burada sona eriyor.

Tanrı'nın zihninin gizli mantığını ortaya çıkaran bu son derece manevi açıklamayı ekliyorum. Kutsal Kitabın bizi aydınlatacağına dair incelikli imalarla beklenmedik mesajlar veriyor. Allah, Kıyamet'in inşasında Daniel'e verdiği vahiylerin inşasında kullandığı süreçlerin aynısını takip ederek kendisinin " *değişmediğini* " ve " *ebediyen aynı* " olacağını teyit eder . Ayrıca Kıyamet'te " *Meclislere mektuplar* ", " *mühürler* " ve " *borazanlar* " olmak üzere üç temayı paralelleştirmenin aynı yöntemini buldum. Kıyametin " *yedi mühür* " ile kapatılmış bir kitapla resmedildiği Apo.5'e göre, yalnızca " *yedinci mühürün* " açılması 8'den 22'ye kadar olan bölümlerdeki yorumları ve şüpheleri doğrulayacak delillere erişime izin verecektir. 1'den 6'ya kadar olan bölümlerin incelenmesiyle ortaya çıkmıştır. Bu nedenle 7. Bölüm, açığa çıkan gizemlerin anlaşılmasına girmenin anahtarıdır. Ve şaşırmanın, çünkü onun teması tam da 1843'ten bu yana gerçek ve sahte kutsallık arasındaki tüm farkı yaratan Şabat'tır. Bu nedenle Apo.7'de 1843 baharında Protestan dinini şaşkına çeviren büyük gerçeği buluyoruz. Kıyamet yalnızca Daniel'e açıklanan bu temel öğretiyi doğrulayacaktır. Ancak o tarihte galip gelen Adventizm için Kıyamet, 1994'ü de elekten geçirecek bir sınav ortaya çıkaracak. Bu yeni ışık, bir kez daha, " *bir kez daha* ", " *Tanrı'ya hizmet edenler ile O'na hizmet etmeyenler arasındaki farkı* " veya daha fazlasını yaratacak.

İkinci bölüm: Kıyametin detaylı incelenmesi

Vahiy 1: Giriş – Mesih'in Dönüşü – Adventist teması

sunum

Ayet 1: “ Tanrı'nın ~~,hızla gerçekleşmesi gereken şeyleri hizmetkarlarına göstermesi için kendisine verdiği~~ ve meleğini hizmetkarı Yahya'ya göndererek bildirdiği İsa Mesih'in vahyi ... ” .

İsa'nın sevdiği havari Yuhanna, İsa Mesih adına Baba'dan aldığı bu ilahi Vahyin emanetçisidir. John, İbranice “Yohan” anlamına gelir: Tanrı verdi; ve aynı zamanda benim adım. İsa " *Sahip olana verilecektir* " dememiş miydi ? Bu mesaj Baba “ *Tanrı* ” tarafından “ *verilmiştir* ”, dolayısıyla sınırsız içeriğe sahiptir. Çünkü İsa Mesih, dirilişinden bu yana ilahi niteliklerine yeniden kavuşmuştur ve gökteki bir Baba olarak, gökten hizmetkarlarının, daha doğrusu "kölelerinin " *lehine hareket edebilir* . Dediği gibi, “önceden uyarılmış olan önceden silahlanmıştı”. Allah da bu görüştedir ve kullarına geleceğe dair vahiyler göndererek bunu ispat etmektedir. Mesajın MS 94 yılında verildiğini ve şu anda bu belgenin yazıldığı 2020-2021 yılında olduğumuzu bildiğimizde “ ***bir an önce ne olmalı*** ” ifadesi şaşırtıcı gelebilir. Ancak onun mesajlarını keşfederek bunun “ ***hemen*** ” olduğunu anlayacağız. » gerçek bir anlam kazanır çünkü alıcıları İsa

Mesih'in görkemli dönüşüyle çağdaş olacaktır. Bu tema her yerde mevcut olan Vahiy'de yer alacaktır, çünkü Vahiy, Vahiy 9:1-12'deki veriler üzerine inşa edilen ve Vahiy temasını ele alan son testte gösterilen imanla, Tanrı tarafından seçilen son "Adventistlere" hitap etmektedir. " *beşinci trompet* ". Bu bölümde 5. ve 10. ayetler, bana kadar yanlış yorumlanan " *beş aylık* " bir peygamberlik döneminden bahsediyor. Konuyla ilgili çalışmamda bu süre, İsa'nın gerçek doğumunun gerçek yılı olan 2000 yılı olan 1994 için İsa'nın dönüşünü duyurması beklenen yeni bir tarihi belirledi. Bu inanç sınavı, son kez, ılımlı ve biçimci hale gelen ve Tanrı'nın Kıyamet'te düşmanları olarak açıkladığı kişilerle bir anlaşmaya girmeye hazırlanan resmi Adventizm'i sınamadı. 2018'den bu yana, İsa Mesih'in gerçek dönüş tarihini biliyorum ve bu tarih, Daniel ve Vahiy kehanetlerinden elde edilen herhangi bir veriye dayanmıyor; bunların niceliksel süreleri, belirlenen zamanlarda eleme görevlerini yerine getirerek gerçekleştirildi. İsa'nın gerçek dönüşü, Yaratılış kaydından anlaşılabilir; haftalarımızın yedi gününün, Tanrı'nın günahı ve günahkarları ortadan kaldırmak ve O'nun sonsuzluğunu getirmek için tasarladığı tüm planın 7.000 yıllık görüntüsü üzerine inşa edildiğine inanılmaktadır. ilk 6000 yılda seçilen sevgili seçilmişler. İbrani mabedinin veya çadırının oranları gibi, 6000 yıllık süre de 2000 yılın üçte üçünden oluşur. Son üçte birlik dönemin başlangıcı, 3 Nisan 30'da Kurtarıcımız İsa Mesih'in kefaretilik niteliğindeki ölümüyle kutlandı. Yahudi takvimi bu tarihi doğruluyor. Bu nedenle geri dönüşü 2000 yıl sonra, 2030 baharında gerçekleşecek. Mesih'in dönüşünün çok yakınımda olduğunu bilerek, " *hemen* " sözü » İsa'nın sözlerinin tamamıyla haklı olduğu ortaya çıktı. Böylece, yüzyıllar boyunca bilinmesine ve okunmasına rağmen Vahiy kitabı, bizim neslimizi ilgilendiren son zamanına kadar kapalı, donmuş, mühürlü kaldı.

Ayet 2: "... gördüğü her şeye, Tanrı'nın sözüne ve İsa Mesih'in tanıklığına tanıklık eden ."

Yuhanna görümünü Tanrı'dan aldığını ifade eder. Rev.19:10'un " *peygamberlik ruhu* " olarak tanımladığı, İsa Mesih'in tanıklığını oluşturan bir vizyon . Mesaj " *görülen* " görüntülere ve duyulan kelimelere dayanmaktadır . Yahya, Hıristiyanlık çağının dinsel tarihinin büyük temalarını kendisine resimlerle açıklayan Tanrı'nın Ruhunu tarafından dünyevi olaylardan koparılmıştı; düşmanlarına görkemli ve zorlu dönüşüyle sona erecek.

Ayet 3: " *Ne mutlu peygamberlik sözlerini okuyup duyana ve orada yazılanları tutana! Çünkü zamanı yaklaştı .* "

Kendime düşen kısmı, kehanetin sözlerini " *okuyan* " kişinin mutluluğunu üstleniyorum, çünkü Rab, okuma filine kesin bir mantıksal anlam vermiştir. Yeşaya 29:11-12'de şu açıklamayı yapıyor: " *Sana bütün vahiy, okuma bilen bir adama verilen mühürlü bir kitabın sözleri gibidir ve şöyle der: Oku şunu! Ve kim cevap verir: Yapamam çünkü mühürlenmiştir; Veya okuma yazma bilmeyen bir adama verilen kitap gibi: Oku şunu! Ve kim cevap veriyor: Okumayı bilmiyorum .* Devam eden 13. ayet bu yetersizliğin sebebinin şöyle açıklamaktadır: " *Rab şöyle dedi: Bu halk bana yaklaştığında beni ağızlarıyla ve dudaklarıyla onurlandırır; ama kalbi benden çok uzakta ve benden duyduğu korku yalnızca insan geleneğinin bir emridir .* " " *Mühürlü* " veya *mühürlü* tabiri , Kıyamet'in mühürlü olduğu için okunamayan yönünü ifade eder. Bu nedenle, son zamanın

başka bir Yahya'sı olan ben, Tanrı tarafından onu tamamen açmak ve mührünü açmak için çağrıldım; öyle ki, tüm gerçek seçilmişleri, kehanetin sözlerinde ve görüntülerinde açıklanan gerçekleri “ *duysun ve tutsun* ”. Bu fiiller “anlamak ve uygulamaya koymak” anlamına gelir. Bu ayette Tanrı, seçilmişlerini, Mesih'teki kardeşlerinden biri olan “ *okuyan* ” dan, kehanetin sırlarını açıklayan ışığı alacakları konusunda uyarıyor, böylece onlar da sevinip O'nun öğretisini yerine getirebilsinler. uygulamaya. Bu nedenle, İsa'nın zamanında olduğu gibi iman, güven ve alçakgönüllülük gerekli olacaktır. Allah, bu yöntemle, öğretilmeyecek kadar kibirli olan insanları eleyerek uzaklaştırır. Bu yüzden seçilmişlere şunu söylüyorum: "Bu küçük resmi tercüman ve aktarıcıyı unutun ve gerçek Yazara, Yüce Tanrı İsa Mesih'e bakın."

Ayet 4: " *Yuhanna'dan Asya'daki yedi kiliseye: Var olandan, geçmişte olandan ve gelecek olandan ve tahtının önünde bulunan yedi ruhtan size lütf ve esenlik ...*"

Yedi Meclis " ten söz edilmesi şüphelidir, çünkü büyük A harfiyle yazılan *Meclis* her zaman birdir. Bu nedenle “ *Yedi Meclis* ” zorunlu olarak İsa Mesih'in yedi belirgin ve birbirini takip eden dönemdeki birleşik *Meclisini* belirtir . Bu doğrulanacak ve biz zaten Tanrı'nın Hıristiyanlık dönemini 7 ayrı zamana böldüğünü biliyoruz. 11. ayette sunulan isimler, günümüz Türkiye'sinin batısında yer alan antik Anadolu'da, Küçük Asya'da bulunan şehirlerin isimleri olduğundan, Asya'ya yapılan atıf yararlı ve haklıdır . Ruh zaten Avrupa'nın sınırını ve Asya kıtasının başlangıcını doğruluyor. Ancak Anadolu kelimesi gibi *Asya* kelimesi de manevi bir mesajı gizlemektedir. Bunlar Akkadca ve Yunanca'da **yükselen güneş** anlamına gelir ve böylece Luka 1:78-79'da “ *yükselen güneş* ” olan İsa Mesih'in ziyaret ettiği Tanrı'nın kampını önerirler : “ *Tanrımız'ın merhametinin içtenliği sayesinde, **Yükselen güneşin** bizi yükseklerden ziyaret etmesi, karanlıkta ve ölümün gölgesinde oturanlara ışık tutması, adımlarımızı barış yolunda yönlendirmesi erdemidir .* » O aynı zamanda Mal.4:2'deki “ *doğruluk güneşidir* ”: “ *Ama benim adımdan korkanlar için **doğruluk güneşi** doğacak ve onun kanatları altında şifa olacak; dışarı çıkıp ahırdaki danalar gibi atlayacaksınız .*” Selamlaşmanın formülü, Yahya'nın zamanında Hıristiyanların birbirlerine gönderdikleri mektuplarla tutarlıdır. Ancak Tanrı, şimdiye kadar bilinmeyen yeni bir ifadeyle belirtilmiştir: “ *Ondan, var olandan ve gelecek olandan* ”. Bu ifade, orijinal Yunanca dilinde ve diğer çevirilerde yalnızca Tanrı'nın İbranice isminin anlamını yansıtmaktadır: “YaHWÉH”. İbranice'nin kusurlu zaman kipinde üçüncü tekil şahısla çekilen "olmak" fiilidir. Kusurlu olarak adlandırılan bu zaman, zamana yayılan tamamlanmış olanı ifade eder, çünkü şimdiki zaman İbranice fiil çekiminde mevcut değildir. “ *ve kim gelir* ”, İsa Mesih'in geri dönüşü olan Adventizm temasını daha da doğruluyor. Hıristiyan inancının paganlara açıldığı böylece doğrulanmıştır; Tanrı, ismini onlara göre uyarlar. Daha sonra Kutsal Ruh'u ifade eden başka bir yenilik ortaya çıkıyor: “ *O'nun tahtının önünde bulunan yedi Ruh* ”. Bu alıntı Rev.5:6'da yer alacaktır. 7 sayısı, bu durumda, ilahi Ruh'un yaratıklarına döktüğü, dolayısıyla “ *tahtının önünde* ” kutsanmayı belirtir. Vahiy 5:6'da “ *bozulmuş kuzu* ” bu sembollerle bağlantılıdır, böylece kehanet İsa Mesih'in ilahi her şeye kadir olduğunu doğrular. “ *Tanrı'nın yedi ruhu* ”, Tanrı'nın kurtuluş planını kehanet eden İbrani Tapınağı'nın “ *yedi kollu şamdanı* ” ile

sembolize edilir . Böylece programının ana hatları net bir şekilde belirlenmiş oldu. Adem'in 4000 yaşında olması ve İsa'nın 30 Nisan'daki ölümüyle seçilmişlerin günahlarının kefareti ödemesinden bu yana, böylece günahın perdesini yırtıyor ve programlanan altı bin yılın son iki bin yılında kurtarılan seçilmişlere cennete erişim açıyor. seçilmişlerin seçimi için dünyanın sonuna kadar tüm dünyadaki uluslar arasında dağılmış durumda.

Ayet 5: “ ...ve sadık tanık, ölümlerin ilk oğlu ve dünya krallarının prensi İsa Mesih'ten! Bizi sevene, kanıyla bizi günahlarımızdan kurtarana .

İsa Mesih ” ismi, Tanrı'nın yeryüzünde gerçekleştirmek üzere geldiği dünyevi hizmetle bağlantılıdır. Bu ayet bize, O'nun yalnızca seçilmişlerine sunduğu lütufla kurtuluşu elde etmek için gerçekleştirdiği çalışmaları hatırlatır. İsa, Tanrı'ya ve değerlerine olan mükemmel bağlılığıyla, bizimki de dahil olmak üzere tüm zamanların havarilerine ve öğrencilerine örnek alınacak bir model olarak önerilen " *sadık tanıktı* ". Onun ölümü, günahlarından sonra Adem ile Havva'nın çıplaklığını giymek için öldürülen ilk hayvanın ölümüyle kehanet edildi. Dolayısıyla onun sayesinde gerçekten de “ *ölülerin ilk doğan* ” ı oldu . Ama aynı zamanda, ilahi önemi nedeniyle, yalnızca onun ölümü, şeytani, günahı ve günahkarları kınama etkililiğine ve gücüne sahipti. O, din tarihinde tüm "ilk doğanlar"ın üzerinde "ilk doğan" olarak kalır. Tanrı, seçtiği kişinin günahının kefareti için gerekli olan ölümünü düşünerek, İbrani halkını kölelikten " kurtarmak " için günahın simgesi olan asi Mısır'ın tüm " ilk doğan " insanlarını ve hayvanlarını öldürdü . zaten “ *günahın* ” simgesi ve imgesidir . “ *İlk doğan* ” olarak doğuştan gelen manevi hak ona aittir. Kendisini “ *dünya krallarının prensi* ” olarak tanıtan İsa, kurtarılanların hizmetkârı olur. " *Dünyanın kralları* " onun krallığına onun kanıyla kurtarılmış olarak girenlerdir; yenilenen dünyayı miras alacaklar. Göksel yaşamın ilahi standartlarına sadık kalan göksel varlıkların tevazu, şefkat, dostluk, kardeşlik ve sevgi seviyelerini keşfetmek hayret verici bir şeydir. İsa yeryüzünde havarilerinin ayaklarını yıkarken kendisinin “ *Efendi ve Rab* ” olduğunu doğruladı. Cennette *sonsuz* kadar “krallarının” “ *prensi* ” olacaktır . Ama “ *krallar* ” da kardeşlerinin hizmetkârı olacaktır. Ayrıca İsa, kendisine " *prens* " unvanını vererek , kendisini " *bu dünyanın prensi* " olarak adlandırdığı rakibi ve mağlup rakibi olan şeytanın seviyesine koyuyor . Tanrı'nın İsa'da enkarnasyonu, iki " *prens* " yüz yüze gelmesiyle motive edildi; dünyanın ve yaratıklarının kaderi, büyük galip İsa Mikail YaHWéH'in gücüne bağlıdır. Ancak İsa, zaferini yalnızca kısmen tanrısallığına borçludur, çünkü o, ilk Adem'in kaybettiği mücadeleden 4000 yıl sonra, şeytana karşı eşit şartlarda, bizimkiyle aynı etten bir bedenle savaştı. Ruh hali ve yalnızca seçilmişlerini kurtarmak için kazanma kararlılığı ona zaferi kazandırdı. O, uysal bir “ *kuzunun* ” , sadık ve gerçek Tanrı'nın yardımıyla, et ve ruhları yiyip bitiren “ *kurtları* ” yenebileceğini göstererek, seçtikleri için yolu açtı .

Ayet 6: “ *Ve bizi bir krallık, Babası Tanrı'nın kâhinleri yapan kimdir? Yücelik ve güç sonsuza dek O'nun olsun! Amin!* »

Seçilmişler Meclisinin nelerden oluştuğunu tanımlayan kişi John'dur. İsa Mesih'te eski İsrail, eski antlaşmanın ayinlerinde peygamberlik edilen ruhsal biçimlerde varlığını sürdürüyor. Gerçek seçilmişler, " *Kralların Kralı ve efendilerin Efendisi* " ne hizmet ederek onun krallığını paylaşırlar ve onunla

birlikte cennetin krallığının vatandaşlarını oluştururlar. Onlar aynı zamanda ruhsal “ *rahiplerdir* ”, çünkü Tanrı'ya hizmet ettikleri ve kendilerini kutsallık içinde O'nun hizmetine sundukları kendi bedenlerinin tapınağında görev yaparlar. Ve Tanrı'ya yaptıkları dualar aracılığıyla, eski Yeruşalim tapınağının tütsü sunağında sunulan parfümleri aktarırlar. İsa ile Baba arasındaki ayırım yanıltıcıdır ancak bu, birçok sahte Hıristiyanın bu konu hakkında sahip olduğu anlayışa karşılık gelir. Bu, Baba'nın pahasına Oğul'u “onurlandırdığımızı” iddia etme noktasına varır. Bu, 7 Mart 321'den bu yana Hıristiyan inancının hatası ya da günahıdır. Birçokları için Şabat dinlenmesi, yalnızca Baba'nın muafiyeti olan eski antlaşmanın Yahudilerini ilgilendiren bir kararnamedir. Baba ve İsa tek kişi olduğundan, onurlandırdıklarını düşündükleri İsa'nın gazabına maruz kalacaklar. İsa, Baba olarak ilahi doğasında, sonsuza dek, “ *yüceliği ve gücü, sonsuza dek ve sonsuza dek* ” elinde tutar! *Amin!* » “ *Amin* ” şu anlama gelir: bu doğru! Tamamen!

Adventist teması

Ayet 7: “ *İşte, bulutlarla birlikte geliyor. Ve onu deldirenler de dahil, her göz onu görecek; ve dünyanın bütün kabileleri onun yüzünden yas tutacak. Evet. Amin!* »

İsa geri döndüğünde yüceliğini ve gücünü tam olarak gösterecek. Elçilerin İşleri 1:11'e göre, “ *göğe çıktığı gibi* ” geri dönecek , ancak dönüşü, düşmanlarını korkutacak kadar göksel bir görkemle olacak; Gerçek projesine karşı çıkarak “ *onu delip geçenler* ”. Çünkü bu tabir sadece onun gelişiyile çağdaş olan insanı ilgilendirmektedir. Hizmetçileri ölümle tehdit edildiğinde ya da idam edildiğinde, İsa onlarla özdeşleştiği için onların kaderini paylaşır: “ *Ve kral onlara şöyle cevap verecektir: Size doğrusunu söyleyeyim, siz bu en önemsizlerden birine bu şeyleri ne kadar sık yaparsanız yapın. kardeşlerim, bunları benim için yaptınız. (Mat.25:40).*” Onu çarmıha geren Yahudiler ve Romalı askerler bu mesaja dahil değildir. Tanrı'nın Ruhü, bu eylemi, O'nun kurtuluş işini engelleyen ve O'nun lütuf ve sonsuz kurtuluş teklifini kendileri ve başkaları için hayal kırıklığına uğratan tüm insanlara atfeder. İsa, “ *yeryüzünün kabileleri* ” nden söz ederek , İsrail kabilelerinin yeni antlaşmaya dahil edileceği varsayılan sahte Hıristiyanları hedef alıyor. Geri döndüklerinde, gerçek seçilmiş olanı öldürmeye hazırlandıklarını keşfedecekler ve kendilerini kurtaracak olan Tanrı'nın düşmanları olduklarını keşfederek, ağıt yakmak için haklı sebepleri olacak. Son günlere ait programın ayrıntıları Vahiy kitabının bölümlerine dağılmış şekilde açıklanacak. Ancak Vahiy 6:15-16'nın bu sahneyi şu sözlerle anlattığını söyleyebilirim: “ *Dünyanın kralları, büyükleri, askeri komutanları, zenginleri, kudretlileri, tüm köleleri ve özgürleri saklandılar. mağaralar ve dağ kayaları. Ve dağlara ve kayalara dediler: Üzerimize çökün ve bizi tahtta oturanın yüzünden ve Kuzu'nun gazabından saklayın;* ”.

Ayet 8: “ *Ben alfa ve omegayım, diyor Yüce Olan, var olan, var olan ve gelecek olan Rab Tanrı.* »

Kendini bu şekilde ifade eden kişi, ilahi yüceliğini göklerde bulan tatlı İsa'dır, o “ *Yüce Olan* ”dır. Kanıt elde etmek için bu ayeti Rev.22:13-16 ayetleriyle ilişkilendirmek yeterlidir: “ *Ben alfa ve omegayım, ilk ve sonuncuyum,*

başlangıç ve sonum... /... Ben, İsa, ben Bunları kiliselerde size kanıtlamak için meleğimi gönderdim. Ben parlak sabah yıldızı Davut'un kökü ve tohumuyum ." 4. ayette olduğu gibi, İsa kendisini, Mısır'dan Çıkış 3:14'e göre İbranice adı "YaHWéH" olan, Musa'nın dostu olan yaratıcı Tanrı'nın sıfatlarıyla sunar. Ancak Tanrı'nın adının, kendisine isim verenin kendisi olmasına veya insanların ona isim vermesine göre değiştiğini belirtiyorum: "Ben varım", "YaHWéH" biçiminde "O var" olur.

Alfa ve omega " ifadesi, Yaratılış 1'den Vahiy 22'ye kadar Tanrı'nın Kutsal Kitabında sunduğu vahyin tamamını özetlemektedir. Ancak 2018'den bu yana, "altı bin" yılın peygamberlik anlamı, Kutsal Kitabın altı gününe verilmektedir. Haftanın değeri sorgulanmadan, Tanrı'nın dünyayı ve onun destekleyeceği yaşamı yarattığı altı gerçek gün olduğu doğrulandı. Ancak, peygamberlik anlamlarını koruyarak, bu altı gün veya "6000" yıl, 2030 baharı için İsa Mesih'in nihai muzaffer dönüşünü ve onun sadık azizlerinin coşkusunu tanımlamayı mümkün kıldı. İsa, " *alfa ve omega "* ifadesiyle , Son Zaman Azizlerine, ikinci gelişinin gerçek zamanını keşfetmelerini sağlayacak bir anahtar verir. Ancak bu 6000 yılın nasıl kullanılacağını anlamak için 2018 baharını, bunları şu ifadelerle ilişkilendirmek için ise 28 Ocak 2022'yi beklemek zorunda kaldık: " *alfa ve omega "*, " *başlangıç ve son "*.

Ayet 9: " *İsa'daki sıkıntıyı, krallığı ve sabrı sizinle paylaşan kardeşiniz ben Yuhanna, Tanrı'nın sözü ve İsa'nın tanıklığı nedeniyle Patmos denen adadaydım.* »

İsa Mesih'in gerçek bir kölesi için bu üç şey birbiriyle bağlantılıdır: sıkıntı kısmı, krallık kısmı ve İsa'daki azim kısmı. Yuhanna, ilahi görüşünü aldığı bağlama tanıklık ediyor. Onu görünüşte yok edilemez bulan Romalılar, tanıklığını erkeklerle sınırlamak için sonunda onu Patmos adasına sürgünde izole ettiler. Hayatı boyunca İsa Mesih'i yüceltmek için Tanrı'nın sözüne tanıklık etmekten asla vazgeçmedi. Ancak Yahya'nın, orada Tanrı'dan aldığı Vahiy'i oluşturan İsa'nın tanıklığını huzur içinde almak üzere Patmos'a götürüldüğünü de anlayabiliriz.

Bu arada Daniel ve Vahiy kehanetlerinin iki yazarının Tanrı tarafından mucizevi bir şekilde korunduğunu belirtelim; Daniel aslanların dişlerinden kurtarılıyor ve Yuhanna kaynar yağla dolu bir fıçıdan zarar görmeden serbest bırakılıyor. Yaşadıkları tecrübe bize bir ders veriyor: Allah, kendisini en çok tesbih edenleri güçlü ve doğüstü bir şekilde koruyarak kulları arasında fark yaratır ve özellikle teşvik etmek istediği bir model yönünü sunar. Dolayısıyla peygamberlik hizmeti 1Kor. 12:31'de " *daha mükemmel yol "* olarak belirtilmiştir . Ama peygamberler ve peygamberler var. Bütün peygamberler Tanrı'dan vizyon veya kehanet almak için çağrılmaz. Ancak tüm seçilmişlere peygamberlik yapmaları, yani komşularına kurtuluşa götürmeleri için Rab'bin gerçeklerine tanıklık etmeleri tavsiye edilir.

John'un Adventist dönemlerine ilişkin görüşü

Ayet 10: " *Rab'bin gününde Ruh'un etkisindeydim ve arkamda borazan sesine benzer yüksek bir ses duydum "*

Rabbin günü ” ifadesi trajik yorumlara zemin hazırlayacaktır. JN Darby, İncil tercümesinde, bunu Tanrı'nın Vahiy 13:16'da şeytan tarafından yönetilen " canavarın " soldurucu " işareti " olarak kabul ettiği "Pazar" kelimesiyle tercüme etmekte tereddüt etmez; bu onun kraliyet " mühürü "ne, kutsal dinlenmesinin yedinci gününe doğrudan zıttır. Etimolojik olarak "Pazar" kelimesi "Rab'bin günü" anlamına gelir, ancak sorun, haftanın ilk gününü, Tanrı'nın asla emretmediği, kendi adına daimi bir şekilde kutsanmış olan dinlenmeye ayırmasından kaynaklanmaktadır. bu kullanımı yedinci günde kullanın. Peki bu ayette geçen " *Rabbin günü* " aslında ne anlama geliyor? Ama bunun yanıtı zaten 7. ayette verilmiştir: " *İşte, bulutlarla geliyor.* " » İşte Tanrı'nın hedeflediği " *Rab'bin günü* ": " *İşte, RAB'bin günü, o büyük ve korkunç gün gelmeden önce size İlyas peygamberi göndereceğim . (Mal.3:5)* "; 1843, 1844 ve 1994'teki bu üç denemenin getirdiği tüm iyi ve kötü sonuçlarla zaten tamamlanmış olan Adventizm'i ve onun İsa'nın dönüşüne ilişkin üç "beklentisini" yaratan kişi. Böylece 94'te yaşayan Yuhanna, İsa'nın ilahi görkemiyle geri döndüğü yedinci binyılın başlangıcındaki ruh. Peki " *arkasında* " ne var ? Hıristiyanlık döneminin tüm tarihi geçmiş; İsa'nın ölümünden bu yana 2000 yıllık Hıristiyan dini; İsa'nın, şeytani, günahı ve ölümü yendiği gibi, kötülüğü yenmek için Kutsal Ruh aracılığıyla seçilmişlerinin arasında durup onlara yardım ettiği 2000 yıl. *Arkasından* duyulan " *yüksek ses* " , seçilmişlerini uyarmak ve onlara "yedi" dönemde hayatlarında karşılaşacakları şeytani dini tuzakların doğasını açıklamak için " *borazan* " gibi müdahale eden İsa'nın sesidir. Aşağıdaki ayetin isimlendireceği dönemler.

Ayet 11: " *Kim dedi: Gördüklerini bir kitaba yaz ve onu yedi kiliseye, Efes'e, İzmir'e, Bergama'ya, Tiyatira'ya, Sardis'e, Filadelfya'ya ve Laodikya'ya gönder.* " .

Metnin görünürdeki şekli, Yuhanna'nın zamanının Asya'sının adı geçen şehirlerini, kelimenin tam anlamıyla, muhatap olarak sunuyor gibiydi; her birinin kendi mesajı vardır. Ancak bu yalnızca İsa'nın mesajlarına verdiği gerçek anlamı maskeleyen amaçlayan aldatıcı bir görünümdü. Kutsal Kitap boyunca erkeklere atfedilen özel isimlerin İbranice, Keldani veya Yunanca kökenli köklerinde gizli bir anlam vardır. Bu prensip aynı zamanda bu yedi şehrin Yunanca isimleri için de geçerlidir. Her isim temsil ettiği dönemin karakterini ortaya koymaktadır. Ve bu isimlerin verilmiş sırası da Allah'ın programladığı zamandaki ilerleme sırasına tekabül etmektedir. Bu isimlerin sırasına uyulduğu ve onaylandığı Rev.2 ve 3'teki çalışmada bu yedi ismin anlamını göreceğiz, ancak ilk ve sonuncusu olan " *Efes ve Laodikya* " sadece onlara açıklanıyor, Ruh'un onlardan faydalanması. Sırasıyla "fırlatmak" ve "yargılanan insanlar" anlamında, Hıristiyan lütfu çağının " *alfa ve omegasını, başlangıcını ve sonunu* " *buluyoruz*. İsa'nın 8. ayette kendisini şu tanımla tanıtmaması şaşırtıcı değil: " *Ben alfa ve omegayım* ". Böylece tüm Hıristiyanlık dönemi boyunca sadık kölelerinin yanında varlığını tescil ettirir.

Ayet 12: " *Benimle hangi sesin konuştuğunu anlamak için döndüm. Arkamı döndüğümde yedi tane altın şamdan gördüm .*

Arkasını dönme ” eylemi, Yuhanna'nın kendisi de İsa'nın görkemle geri döndüğü ana taşındığı için Hıristiyanlık döneminin tamamına bakmasına neden olur. " *Arkadan* " kesinliğinden sonra burada " *arkamı döndüm* " ve tekrar " *ve*

arkasını döndükten sonra ”; Ruh, geçmişe bu bakış konusunda güçlü bir şekilde ısrar eder, böylece biz de onu kendi mantığı içinde takip ederiz. Peki Jean ne görüyor? “ *Yedi altın şamdan* ”. Burada da “ *Yedi Meclis* ” gibi şüpheli bir durum var . Çünkü İbrani tapınağında “ *şamdan* ” modeli bulundu ve bu modelin zaten birlikte Tanrı'nın Ruhu'nun ve onun ışığının kutsallaştırılmasını simgeleyen yedi kolu vardı. Bu gözlem şu anlama gelir: “ *yedi* ” gibi. *Toplantular* ”; “ *yedi şamdan* ”, Tanrı'nın ışığının kutsanmasını sembolize eder, ancak tüm Hıristiyanlık dönemi boyunca işaretlenen yedi an içinde. Şamdan bir çağın seçilmişlerini temsil eder , seçilmişleri ışığıyla aydınlatmak için bağlı olduğu Tanrı'nın Ruhu'nun yağını alır.

Büyük bir felaketin duyurusu

Ayet 13: “ *Ve yedi kandilliğin ortasında , insanoğluna benzeyen, uzun bir kaftan giymiş ve göğsünde altın kuşak bulunan biri var. »* »

Rab İsa Mesih'in sembolik tanımı burada başlıyor. Bu sahne İsa'nın vaatlerini göstermektedir: Luka 17:21: “ *Kimse: O burada veya: O orada demeyecek. Çünkü işte, Tanrı'nın krallığı **aranızdadır** . »* ; Mat.28:20: “ *Ve onlara, sana emrettiğim her şeye uymayı öğret. Ve işte, dünyanın sonuna kadar her zaman sizinleyim.* ”. Bu vizyon, 1. ayetin onu Yahudi halkı için “ *büyük bir felaketin* ” duyurusu olarak sunduğu Daniel 10'daki vizyona çok benzer . Vahiy 1'deki olay bu nedenle aynı zamanda “ *büyük bir felaketi* ” de duyuruyor, ancak bu kez Hıristiyan Meclisi için. İki vizyonun karşılaştırılması çok öğreticidir çünkü ayrıntılar iki farklı tarihsel bağlama göre uyarlanmıştır. Sunulacak sembolik açıklamalar İsa Mesih'in son görkemli dönüşü bağlamında ilgilidir. Bu iki “ *felaketin* ” ortak yanı, Allah'ın birbiri ardına kurduğu iki ittifakın sonunda meydana gelmesidir. Şimdi iki vizyonu karşılaştıralım: Bu ayetteki “... *insan oğlu* ” *Daniel'deki bir adam* ” dı , çünkü Tanrı henüz İsa'da beden almamıştı. Tam tersine “ *insanoğlu* ”nda, İsa'nın İncillerde kendisinden bahsederken sürekli adını verdiği “ *insanoğlu* ” nu buluyoruz . Eğer Tanrı bu ifadede bu kadar ısrar ettiyse, bunun nedeni O'nun insanları kurtarma yeteneğini meşrulaştırmasıdır. Daniel'de o burada “ *uzun bir kaftan giymiş* ” , “ *ketenlere bürünmüş* ”. *Bu uzun elbisenin anlamının anahtarı Vahiy 7:13-14'te verilmektedir. Hak dinin şehitleri olarak ölenler tarafından taşınır: “ Ve ihtiyarlardan biri bana cevap verdi ve şöyle dedi: Beyaz cübbeler giyinmiş olanlar kimlerdir ve nereden geldiler? Ona dedim ki: Efendim, bunu biliyorsunuz. Ve bana dedi ki: Bunlar büyük beladan gelenlerdir; Kaftanlarını yıkayıp kuzunun kanında beyazlattılar.* ”. Daniel'de İsa, “ *göğsüne* ” ya da kalbine ama “ *beline* ” *güç sembolü olan altın bir kemer* takıyor . Ve Efes 6:14'e göre “ *altın kuşak* ” **hakikati** simgelemektedir : “ *Öyleyse ayağa kalkın: **hakikati belinize sarın** ; doğruluk zırhını kuşanın* ; ”. İsa gibi, gerçek de yalnızca onu sevenler tarafından onurlandırılır.

Ayet 14: “ *Başı ve saçları beyaz yün gibi, kar gibi beyazdı; gözleri ateş alevi gibiydi; »* »

Mükemmel saflığın sembolü olan beyaz, dolayısıyla günahattan korkan Tanrı İsa Mesih'i karakterize eder. Ancak “ *büyük bir felaketin* ” duyurulması yalnızca günahkarları cezalandırma amacını taşıyabilir. Bu dava her iki felaketle

de ilgilidir, dolayısıyla burada ve Daniel'de " gözleri ateş alevleri gibi " olan büyük Yargıç Tanrı'yı buluyoruz. Bakışları günahı ya da günahkarı yok eder, ancak İsa Mesih'in yargısının eninde sonunda yok edeceği sahte Yahudi ve sahte Hıristiyan isyancının aksine, İsa'nın seçilmiş kişisi günahattan vazgeçmeyi seçer. Ve bu " *felaketin* " son bağlamı, hepsi bu kitabın ve Daniel kitabının bölümlerinde tanımlanan onun tarihsel düşmanlarını belirtir. Apo.13 onları bize , Yaratılış 1:9-10'a göre isimlerinden de anlaşılacağı üzere Katolik inancını ve ondan gelen Protestan inancını ifade eden " *deniz ve toprak* " isimleriyle tanımlanan iki " *canavar* " görünümü altında sunuyor. . Dönüşünde, iki müttefik canavar bir olur ve Şabat'a ve sadıklarına karşı savaşmak için birleşir. Vahiy 6:16'ya göre düşmanları dehşete düşecek ve dayanamayacaklar.

Ayet 15: " *Ayakları sanki fırında yanıyormuş gibi yanan tunç gibiydi; ve sesi birçok suların sesine benziyordu.* »

İsa'nın ayakları vücudunun geri kalanı kadar saftır, ancak bu görüntüde asi günahkarların kanına basılarak kirlenmişlerdir. Dan.2:32'de olduğu gibi, saf olmayan bir alaşım metali olan " *pirinç* " *günahı simgelemektedir.* Vahiy 10:2'de şunları okuyoruz: " *Elinde açık küçük bir kitap vardı. Sağ ayağını denize , sol ayağını ise toprağa koydu ;* ". Rev.14:17-20 bu eyleme " *üzüm hasadı* " adını verir; İşaya 63'te geliştirilen bir tema. Vahiy 17:15'teki " *çok sular* ", " *fahişe Büyük Babil* " ile ittifak kuran " *halkları, kalabalıkları, milletleri ve dilleri* " *simgelemektedir;* Papalık Roma Katolik kilisesini belirten isim. Bu on birinci saat ittifakı onları Tanrı'nın kutsadığı Şabat'a karşı çıkmak için birleştirecek. Sadık gözlemcilerini öldürmeye karar verecek kadar ileri gidecekler. Bu nedenle onun haklı öfkesinin sembollerini anlıyoruz. Rüyette İsa, seçilmişlerine, kendi kişisel ilahi " *sesinin* " *dünyadaki tüm insanların toplamından daha güçlü olduğunu gösteriyor.*

Ayet 16: " *Sağ elinde yedi yıldız vardı. Ağzından keskin, iki ucu keskin bir kılıç çıktı; Yüzü, gücüyle parıldayan güneş gibiydi.* »

Sağ elinde " *tuttuğu* " *yedi yıldız* " sembolü, onun, Allah'ın lütfunu verebilecek tek şey olan kalıcı hakimiyetini hatırlatır; kafir düşmanları tarafından sıklıkla ve kitlesel olarak yanlış bir şekilde iddia ediliyor. *Yıldız*, Yaratılış 1:15'teki *yıldız* gibi dini habercinin sembolüdür , onun rolü , onun durumunda, ilahi adaletin " *dünyayı aydınlatmak* "tır. *Geri döndüğü gün, İsa, yedi Meclisin isimleriyle sembolize edilen tüm çağlardan seçilmişlerini diriltecek (yeniden diriltecek veya ölüm denilen anlık bir yok oluştan sonra yeniden diriltecek) . Bu görkemli bağlamda, kendisi ve sadık seçilmişleri için kendisini, İbraniler 4:12'de " iki ucu keskin keskin kılıç " sembolü olarak anılan " Tanrı'nın Sözü " olarak tanıtır. Vahiy 11:3'te Tanrı'nın " iki tanığı " olarak simgelenen İncil'de yazılı bu ilahi sözde gösterilen inanca göre, bu *kılıcın yaşam ve ölüm vereceği* saattir . İnsanda yalnızca yüzün görünümü onu tanımlar ve farklılaşmasını sağlar; bu nedenle mükemmel bir özdeşleşme unsurudur. Bu vizyonda Tanrı aynı zamanda yüzünü de hedeflenen bağlama uyarlar. Daniel'de görülen rüyada Tanrı, yüzünü Yunan tanrısı Zeus'un tipik bir simgesi olan " *şimşek* " ile simgelemektedir, çünkü kehanetin düşmanı, kehaneti 168 yılında yerine getiren Kral Antiochos IV'ün Yunan Seleukos halkı olacaktır. Kıyamet vizyonunda İsa'nın yüzü de düşmanının görünümüne bürünüyor ki bu kez " *gücüyle parıldayan güneş* " oluyor. Kutsal*

ilahi Şabat'ı gözlemleyen herkesi yeryüzünden yok etmeye yönelik bu son girişimin, imparator tarafından 7 Mart 321'de kurulan "fethedilmemiş güneşin günü"ne saygı gösterilmesi adına isyan mücadelesinin doruk noktasını oluşturduğu doğrudur. Konstantin 1er. Bu isyancı kampı , 2030 baharının ilk gününde tüm ilahi gücüyle önünde “ *ilahi adalet güneşini* ” bulacak.

Ayet 17: “ *Onu görünce ölü gibi ayaklarının dibine düştüm. Sağ elini üzerime koyarak şöyle dedi: Korkma!* »

John bu şekilde tepki vererek yalnızca geri döndüğünde onunla yüzleşecek olanların kaderini tahmin ediyor. Daniel de aynı davranışı sergiledi ve her iki durumda da İsa sadık hizmetkarına, kölesine güven verdi ve onu güçlendirdi. " *Sağ eli* " onun bereketini teyit eder ve diğer taraftaki asilerin aksine, seçilmiş kişinin sadakati nedeniyle kendisini sevgisinden kurtarmaya gelen Tanrı'dan korkması için hiçbir neden yoktur. " *Korkma* " ifadesi, Vahiy 14:7'deki ilk meleğin 1843'ten bu yana belirttiği bu Adventist mesajıyla karakterize edilen son bağlamı doğrulamaktadır: " *Yüksek sesle şöyle dedi: Tanrı'dan korkun ve kıyamet günü için ona izzet verin.*" *geldi; Göğü, yeri, denizi ve su pınarlarını yaratanın önünde eğilin.* » ; yani yaratıcı Tanrı.

Ayet 18: “ *Ben ilk, son ve diriyim. Ben ölmüştüm; ve işte, sonsuza dek yaşıyorum. Ölümün ve cehennemın anahtarları bende.* »

Gerçekten de kendisini bu terimlerle ifade eden, şeytanın, günahın ve ölümün galibi olan İsa'dır. Onun " *ilk ve son* " sözleri, kehanetin kapsadığı zamanın başlangıcı ve sonu mesajını doğruluyor, ancak aynı zamanda İsa, ilk yaratıklarından sonuncusuna kadar hayat veren tanrısallığını da doğruluyor. " *Ölümün anahtarlarını elinde bulunduran* " kimin yaşayıp kimin öleceğine karar verme yetkisine sahiptir. Onun dönüş saati , Vahiy 20:6'ya göre " *Mesih'te kutsanmış ölüler* " için ayrılan " *ilk dirilişte* " azizlerinin diriltileceği zamandır . Yunan ve Roma mirasına ait sahte Hıristiyanlık geleneklerinin tüm mitlerini bir kenara bırakalım ve Gen. 3:19: “ *Alındığınız toprağa dönene kadar yüzünüzün teriyle ekmek yiyeceksiniz; çünkü sen topraksın ve toza döneceksin.* ". Bu kalıntılar bir daha hiçbir işe yaramayacaktır, çünkü Yaratıcıları onları tüm kişilikleri ilahi hafızasına kazanmış olarak, Tanrı'ya sadık kalan melekleriyle aynı, *bozulmaz bir göksel bedende (1Kor.15:42) diriltecektir: “ Çünkü dirilişte insanlar ne evlenecek ne de evlenecek; Tanrı'nın gökteki melekleri gibi olacaklar. Mat.22:30”*.

Gelecekle ilgili kehanet mesajı doğrulandı

Ayet 19: " *Bu nedenle gördüklerinizi, olanları ve onlardan sonra olacakları yazın.* "

Bu tanımda İsa, görkemle geri dönüşüyle sona erecek olan Hıristiyan döneminin küresel zamanının peygamberlik kapsamını doğrulamaktadır. Havarisel dönem, " *gördüğünüz* " ifadesiyle ilgilidir ve bu nedenle Tanrı, Yahya'yı havarisel hizmetin gerçek bir görgü tanığı olarak belirler. Vahiy 2:4'te bahsedilen Seçilmiş Kişi'nin " *ilk aşkına* " tanık oldu . "... *olanlar* " Yuhanna'nın canlı ve aktif kaldığı bu havarisel zamanın sonuyla ilgilidir. "... *ve onlardan sonra gelmesi gerekenler* " ifadesi, İsa Mesih'in dönüşüne kadar ve sonrasında yedinci binyılın sonuna kadar gerçekleşecek dini olayları ifade etmektedir.

Ayet 20: “ *Sağ elimde gördüğün yedi yıldızın ve yedi altın şamdanın gizemi. Yedi yıldız yedi Kilisenin melekleridir ve yedi kandillik de yedi Kilisedir.* ”.

“ *Yedi Meclisin melekleri* ” bu yedi çağın hepsinin seçilmişleridir. Çünkü Yunanca “aggelos” kelimesinden gelen “ *melek* ” kelimesi haberci anlamına gelir ve ancak “gökseller” kelimesi onu açıklığa kavuşturursa göksel melekleri ifade eder. Aynı şekilde yorumumda şüphelenilen “ *yedi şamdan* ” ve “ *yedi Meclis* ” *de burada bir araya getiriliyor.* Ruh bu nedenle yorumumu doğruluyor: “ *yedi şamdan* ”, “ *yedi Meclis* ” isimleriyle belirtilen yedi dönemde Tanrı'nın ışığının kutsanmasını temsil ediyor .

Vahiy 2: Mesih'in Toplantısı **İnsanından 1843'e kadar**

Mektuplar temasında Rev.2'de 94 ile 1843 arasındaki dönemi hedef alan dört mesaj, Rev.3'te ise 1843-44'ten 2030'a kadar olan dönemi kapsayan üç mesaj

buluyoruz. ilk ve son *harflerin* adları : Sırasıyla *Efes* ve *Laodikya* anlamına gelen: atan ve yargılanan kişiler; Hıristiyan lütfu çağının başlangıcı ve sonu. Rev.2'de, bölümün sonunda Ruh, Dan.12:11'de önceden belirlenen 1828 tarihini hedef alan “Mesih'in dönüşüne ilişkin Adventist temasının” başlangıcını çağırıyor. Ayrıca Vahiy kitabının 3. bölümünün başlangıcı, Adventistlerin inanç testinin başlangıcını işaret eden 1843 tarihiyle meşru bir şekilde ilişkilendirilebilir. Kanıtlanmış Protestan inancını onaylayan uyarlanmış bir mesaj geliyor: " *Sen öldün* ". Bu açıklamalar, mesajların Daniel kitabında belirtilen tarihlerle bağlantısını doğrulamak için gerekliydi. Ancak Vahiy vizyonu, Hıristiyanlık çağının başlangıcı hakkında Daniel'in geliştirmedeği vahiyleri getiriyor. Çağımız boyunca İsa'nın hizmetçilerine gönderdiği mektuplar veya mesajlar, birçok Hıristiyan inanlıyı ilgilendiren yanlış ve yanıltıcı yanılsamalarla ilgili dini yanlış anlamaları ortadan kaldırmaktadır. Orada, meşru talepleri ve her zaman haklı olan suçlamalarıyla gerçek İsa'yı buluyoruz. Rev.2'nin dört *harfi* sırasıyla 94 ile 1843 yılları arasında yer alan dört dönemi hedef almaktadır.

1. Periyot : Efes

94'te İsa'nın Meclisinin açılışının son tanığı

Ayet 1: “ *Efes cemaatinin meleğine yaz : Yedi yıldız sağ elinde tutan, yedi altın şamdan arasında yürüyen şöyle diyor: ”*

Efes ismiyle , Yunanca fırlatmak anlamına gelen "Ephesus" kelimesinin ilk tercümesinden yola çıkılarak, Roma imparatoru Domitianus (81-96) zamanında, İsa'nın Meclisi'nin yola çıkışından itibaren Tanrı, kullarıyla konuşur.). Dolayısıyla Ruh, Yahya'nın bize tanımladığı vahyi Tanrı'dan aldığı zamanı hedefler. O, mucizevi bir şekilde hayatta kalan son havaridir ve tek başına, İsa Mesih'in Toplantısının açılışının son görgü tanığını temsil eder. Tanrı, ilahi gücünü hatırlatır; Kutsamalarının sembolü olan, seçilmişlerinin yaşamını, işlerini yargıladığı, inançlarının meyveleri olan “ *yıldızları* ” “ *sağ elinde tutan* ” yalnızca odur . Duruma göre kutsar ya da lanet okur. Tanrı " *yürür* ", projesinin zamanında kuşaktan kuşağa, seçilmişlerinin yaşamlarına ve düzenlediği ya da savaştığı dünya olaylarına eşlik ederek ilerlediğini anlayın: " *ve onlara benim belirttiğim her şeye uymayı öğretin sana. Ve işte, dünyanın sonuna kadar her zaman sizinleyim. Mat.28:20.*” Seçtiği kişiler, dünyanın sonuna kadar, kendileri için önceden hazırladığı işleri yerine getirmek zorunda kalacaklar: “ *Çünkü biz, O'nun eseriyiz, iyi işler için Mesih İsa'da yaratıldık, Tanrı'nın önceden hazırladığı, böylece biz de O'nun eseriyiz. onları uygulayın. Ef.2:10.*” Ve yedi çağın her birinde gerekli olan belirli koşullara uyum sağlamak zorunda kalacaklar . *Çünkü Efes'te* verilen ders yedi dönem için geçerlidir; asi Hıristiyanları ilgilendiren “ *sağ elinde tuttuğu yedi yıldız* ”ı düşürüp yere düşürebilir. Bir “ *şamdan* ”ın yalnızca ışık verdiğinde işe yaradığını ve ışık vermesi için ilahi Ruh'un sembolü olan yağla doldurulması gerektiğini unutmayın.

Ayet 2: “ *İşlerinizi, emeğinizi ve azminizi biliyorum. Kötü adamlara dayanamayacağınızı biliyorum; Kendilerine elçi diyenleri ve olmayanları imtihan ettiğini ve yalancılar buldum; »*

Dikkat ! Fiil çekimleri havarisel dönemin hedeflenen zamanını belirledikleri için son derece önemlidir. Bu ayette şimdiki zamanda çekilen fiil 94

yılına, geçmiş zamanda çekilen fiil ise Roma İmparatoru Nero'nun 65-68 yılları arasındaki zulüm dönemine gönderme yapmaktadır.

94'te Hıristiyanlar hâlâ sağlam ve çarpıtılmamış olan gerçeği severler ve " *kötü* " paganlardan ve özellikle de onların arasında zamanın baskıcı Romalılarından nefret ederler. Bunun bir nedeni var ve bunun nedeni, İsa Mesih'in öğrettiği gerçeğin diğer birçok eski tanığı gibi, Havarî Yuhanna'nın da hâlâ hayatta olmasıdır. Böylece " *yalancıların* " maskesi kolaylıkla düşürülür. Çünkü her çağda, dönüştürülmemiş deralar buğdaya karışmaya çalışır, çünkü Allah korkusu hâlâ büyüktür ve kurtuluş mesajı baştan çıkarıcı ve çekicidir. Doktrine yanlış fikirler sokuyorlar. Ancak hakikat sevgisi sınavında başarısız olurlar ve gerçek anlamda aydınlanmış seçilmişler tarafından maskeleri düşürülür. Aynı şekilde Ruh, havariyel dönemin geçmişiyle ilgili olarak " *imtihan ettiniz* ", Nero'nun 65 ile 68 yılları arasında bu ayette hedeflenen gerçek " *yalancılar* " olan sahte Hıristiyanların aldatıcı maskelerini ölüm sınavıyla nasıl indirdiğini hatırlatır. Roma sakinlerine kanlı bir gösteri sunmak için İsa'nın Seçilmiş Kişisini Kolezyum'daki vahşi hayvanlara teslim etti. Ancak şunu da belirtelim, İsa geçmiş bir dönemin bu coşkusuyla çağırıyor.

Ayet 3: " *Sabırlı olman, benim adım uğruna acı çekmen ve yorulmaman için.* " »

Burada yine fiil çekimlerinin zamanlarına dikkat edin!

Azmin tanıklığı hala korunuyorsa, acı çekmenin tanıklığı artık yoktur. Ve Tanrı, yaklaşık 30 yıl önce, 65 ile 68 yılları arasında, kana susamış Romalı Nero'nun, sapkın ve yozlaşmış halkına bir gösteri olarak Hıristiyanları ölüme teslim ettiği sırada ortaya çıkan ve yüce bir şekilde onurlandırılan acının kabulünü hatırlamak zorundadır. Seçilmiş kamp ancak bu dönemde " *adına* " " *acı çekti* " ve " *yorulmadı* " .

Ayet 4: " *Ama sana karşı olan sorunum, ilk aşkıyı terk etmiş olman.* »

Önerilen tehdit daha net hale geliyor ve doğrulanıyor. O dönemde Hıristiyanlar sadıktı, ancak Nero'nun yönetimi altında gösterilen gayret zayıflamış ya da artık mevcut değildi; İsa'nın " *ilk aşkıyı kaybetmek* " dediği şey, 94. dönem için birinciden çok daha aşağı ikinci bir aşkın varlığına işaret eder.

Ayet 5: " *Bu nedenle nereden düştüğünü hatırla, tövbe et ve eski işlerini yap; eğer tövbe etmezsen, yanına geleceğim ve kandilini yerinden kaldıracam.* »

Gerçeğin salt saygı görmesi ya da tanınması kurtuluş getirmez. Tanrı kurtardığı kişilerden, onları ebedi yoldaşları yapmak için daha fazlasını ister. Sonsuz hayata olan inanç, ilk yaşamın değersizleştirilmesini ima eder. Matta 16:24-26'ya göre İsa'nın mesajı daima aynı kalır: " *Sonra İsa öğrencilerine şöyle dedi: Eğer biri benim arkamdan gelmek isterse, kendini inkar etsin, çarmıhının sorumluluğunu üstlensin ve izin versin. beni takip et. Çünkü canını kurtarmak isteyen onu kaybedecek, ama canını benim uğruma kaybeden onu bulacaktır. Peki bir insan ruhunu kaybederse tüm dünyayı kazanmanın ne faydası olur? Veya insan ruhuna karşılık ne verir?* » " *Şamdan* " ile sembolize edilen Ruh'un uzaklaştırılması tehdidi, Allah açısından gerçek imanın, ruha yapılandırılan basit bir etiket olmaktan çok uzak olduğunu göstermektedir. Efes döneminde Tanrı'nın Ruhunun sembolik şamdanı Doğu'da, Hıristiyan inancının doğduğu Kudüs'te ve Pavlus'un Yunanistan'da ve günümüz Türkiye'sinde yarattığı kiliselerde

bulunuyordu. Dini merkez yakında Batı'ya ve esas olarak İtalya'daki Roma'ya taşınacak.

Ayet 6: “ *Yine de Nicolaitans'ın işlerinden nefret ediyorsunuz, benim de nefret ettiğim işlerden.* »

Bu mektupta Romalılar sembolik olarak " *kötüler* "in adıyla anılıyor: " *Nikolaitanlar* ", yani muzaffer insanlar veya Zafer insanları, zamanın hakimleri anlamına geliyor. Yunanca'da "Nike" terimi zaferin kişileştirilmiş adıdır. O halde Tanrı ve onun seçilmişleri tarafından nefret edilen “ *Nikolaitanların işleri* ” nelerdir ? Paganizm ve dini senkretizm. En büyükleri haftanın bir gününü kendilerine ayırmış olan çok sayıda pagan tanrıyı onurlandırır. Haftanın yedi gününe güneş sistemimizdeki yedi yıldızın, gezegenin veya yıldızın adını veren mevcut takvimimiz, doğrudan Roma dininin mirasıdır. Ve "fethedilmemiş güneşe" adanan ilk gün kültü, zamanla, 321'den itibaren, yaratıcı Tanrı'ya, Romalıların *dini "işlerinden "* nefret etmesi için özel bir neden verecektir.

Ayet 7: “ *Kulağı olan, Ruh'un kiliselere ne dediğini duysun: Galip gelene, Tanrı'nın cennetindeki hayat ağacından yemesini vereceğim.* »

galip gelenin " dünyevi zafer zamanını ve onun ödüllendirileceği göksel zamanı çağrıştırmaktadır.

Bu formül, kehanetin hedef aldığı yedi dönemden birinde İsa'nın kullarına gönderdiği son mesajdır. Ruh onu her çağın özel koşullarına uyarlar. Efes'inki, kehanetin kapsadığı zamanın başlangıcını işaret eder, dolayısıyla Tanrı ona dünya tarihinin başlangıcı şeklinde sonsuz kurtuluşu sunar. Orada, Tanrı'nın masum ve saf insanı oraya yerleştirmek için yarattığı yeryüzü bahçesinin *hayat ağacının* altında İsa'nın imgesi canlandırılıyordu . Apo.22, yeni dünyadaki muzaffer seçilmişlerin mutluluğu için yenilenmiş bir Cennet Bahçesi'nin yeniden kurulacağını kehanet ediyor. Her seferinde sunulan formül, İsa Mesih'in yalnızca seçilmişlerine sunduğu sonsuz yaşamın bir yönü ile ilgilidir.

2. Periyot : İzmir

303 ile 313 yılları arasında son Roma “imparatorluk” zulmü

Ayet 8: “ *İzmir'deki cemaatin meleğine yaz : Bunlar, ölüp dirilen ilk ve sonuncunun sözleridir:* ”

mür " anlamına gelen "smurna" sözcüğünden çevrilen ikinci harfteki " *Smyrna* " ismiyle Tanrı, Roma imparatoru Diocletianus'un önderlik ettiği korkunç zulüm zamanını hedef alıyor. “ *Mür* ”, İsa'nın ölümünden kısa bir süre önce ayaklarını mumyalayan ve doğulu bilgelerin ona doğumunda hediye olarak getirdiği bir parfümdür. İsa bu çetin sınavda, 94'te artık bulamadığı gerçek iman coşkusunu buldu. Onun adına ölmeyi kabul edenler, İsa'nın ölümü yendiğini ve bir kez daha canlı olarak, onları olduğu gibi diriltebileceğini bilmelidirler. 'kendisi için yaptı. Kehanet yalnızca İsa'nın kendisinin " *ilk* " temsilcisi olduğu Hıristiyanlara yöneliktir . Kendi şahsını kullarının hayatına asimile ederek aynı zamanda “ *son* ” Hıristiyan tarafından da temsil edilecektir.

Ayet 9: “ *Sizin sıkıntınızı, yoksulluğunuzu (zengin olmanıza rağmen) ve kendilerine Yahudi diyen ve Yahudi olmayan, Şeytanın havrası olanların iftiralarını biliyorum.* »

Romalılar tarafından zulme uğrayan Hıristiyanlar mülklerinden mahrum edildi ve çoğu zaman öldürüldü. Ancak bu maddi ve manevi yoksulluk, onları Allah'ın hükmüne iman kriterleri açısından manen zengin kılar. Öte yandan, yargısını gizlemiyor ve İsa Mesih'i kutsal yazıların peygamberlik ettiği Mesih olarak tanımayarak, ilahi kurtuluş normunu reddeden Yahudi dinine verdiği değeri çok açık bir şekilde ortaya koyuyor. Tanrı tarafından terk edilen Yahudiler, şeytan ve onun cinleri tarafından ele geçirilir ve Tanrı ve onun gerçek seçilmişleri için “ *Şeytanın sinagogu* ” haline gelirler.

Ayet 10: “ *Acı çekeceğinizden korkmayın. İşte, şeytan sınanmanız için bazılarınızı zindana atacak ve on gün sıkıntı çekeceksiniz. Ölümüne kadar sadık ol, ben de sana yaşam tacını vereceğim.* »

Bu ayette şeytan Diocletianus olarak anılmakta, bu zalim Roma imparatoru ve ona bağlı "tetrarşiler", yok etmek istedikleri Hıristiyanlara karşı şiddetli bir nefret beslemekteydi. Bildirilen zulüm veya " *sıkıntı* ", gerçekte 303 ile 313 yılları arasında " *on gün* " veya " *on yıl* " boyunca devam etti. *Yüce şehitler olarak " ölümüne sadık "* olan bazılarını İsa, " *yaşam tacını* " verecektir . ; sonsuz yaşam onların zaferinin bir işaretidir.

Ayet 11: “ *Kulağı olan, Ruh'un kiliselere ne dediğini duysun: Galip gelen ikinci ölüme maruz kalmayacaktır.* »

Dönem sonu mesajının teması: ölüm. Ruh bu kez, Tanrı uğruna şehitlik şeklindeki ilk ölümü kabul etmeyenlerin, son yargının “ *ateş gölü* ”ndeki “ *ikinci ölüm* ”ün acısını kaçamadan çekmek zorunda kalacaklarını hatırlatarak kurtuluşu çağırıyor. . Seçilmişlere dokunmayacak bir “ *ikinci ölüm* ” çünkü onlar *sonsuz dek sonsuz yaşama girmiş olacaklar.*

3. Dönem : Bergama

538 yılında Roma'da papalık rejiminin kurulması

Ayet 12: “ *Bergamos'taki cemaatin meleğine yaz : Elinde iki ağızlı keskin kılıç olan şöyle diyor: ”*

Bergama ismiyle Allah, manevi zina zamanını çağrıştırmaktadır . *Bergama* isminde iki Yunanca kök, “ *péao ve gamos*”, “ *evliliği aşmak*” anlamına geliyor. Hıristiyan halkları dünyanın sonuna kadar vuracak olan *felaketlerin* başlangıcının kaçınılmaz saatidir . Önceki dönem, 313 tarihini hedef alarak, tetrark Constantius Chlorus'un oğlu ve Maxentius'a karşı galip gelen İmparator I. ^{Konstantin'in iktidara gelişini} ve pagan saltanatını öne sürüyordu. 7 Mart 321 tarihli imparatorluk fermanıyla, yedinci ilahi günün, yani şu anki Cumartesi günümüzün kutsal Şabat'ının haftalık geri kalanını terk etti ve o dönemde pagan güneş tanrısı "Sol" kültüne adanan ilk günü tercih etti. *Invictus*”, Fethedilmemiş Güneş. Hıristiyanlar ona itaat ederek, 538'den itibaren *Bergama dönemine* bağlı Roma papalığının resmi normu olacak olan "manevi zina" işlediler . Sadakatsiz Hıristiyanlar, İmparator ¹ Justinianus'un kurduğu yeni dini lider Vigilius'u takip ediyor. Bu entrikacı, imparatorun evlendiği fahişe Theodora ile olan ilişkisinden yararlanarak, yeni evrensel dini gücü, yani Katolik tarafından genişletilen bu papalık konumunu elde etti. Böylece Tanrı, *Bergama* adı altında , Konstantin'den miras kalan eski "güneşin günü"nü bir Roma Hıristiyan kilisesi tarafından onurlandırılmaya devam ettiği, manevi *zinanın* yeni adı ve nedeni olan "Pazar" uygulamasını kınamaktadır . İsa Mesih

olduğunu iddia eder ve papalık başkanının unvanıyla "Tanrı'nın Oğlu'nun vekili" (Tanrı'nın Oğlu'nun yerine geçen veya yerine geçen), Latince "VICARIVS FILII DEI", yani harf sayısıyla iddia eder. yani " 666 "; Vahiy 13:18'in " *canavar* " in dini unsuruna atfettiği sayıyla tutarlı bir sayı . Bu nedenle *Bergama* olarak adlandırılan dönem , Dan.8:11'e göre Yüce Tanrı'nın vücut bulmuş hali olan İsa Mesih'in Meclis Başkanı unvanını ortadan kaldıran hoşgörüsüz ve gaspçı papalık saltanatı ile başlar. Ef.5:23: " *Çünkü Mesih, kendi bedeni olan ve Kurtarıcısı olduğu kilisenin başı olduğu gibi, koca da kadının başıdır.* » Ama dikkatli olun! Bu eylem Tanrı'nın kendisinden esinlenmiştir. Gerçekte, resmi olarak sadakatsiz hale gelen Hıristiyan inancını geri çeken ve papalık rejimine teslim eden oydu. Dan.8:23'te *kınanan bu rejimin küstahlığı* , Dan.7:25'e göre Tanrı'nın bizzat koyduğu " *zamani ve yasayı değiştirme* " girişiminde bulunmaya kadar varıyor . Üstelik hiçbir insana manevi olarak "baba" denmemesi uyarısını hiçe sayarak, "En Kutsal Baba" unvanıyla kendisine tapındırır, böylece kendisini yaratıcı, yasa koyucu Tanrı'nın üstüne çıkarır ve bir gün bunu kazançlı bulacaktır: " *Ve yeryüzünde hiç kimseye baban deme; Çünkü biri göklerdeki Babanızdır.* (Mat.23:9)." Bu insan kralın, en büyük, en güçlü ve en adil, gerçek "En Kutsal Cennetteki Baba" tarafından programlanan kıyamet gününe kadar rejimin ve onun aşırılıklarının devam edeceği halefleri var.

^{Bu nedenle} İmparator I. Justinianus, Tanrı'nın kendisine karşı "zina" saydığı bu dini rejimi kurdu. Bu nedenle bu öfkenin önemi tarihe not edilmeli ve kazınmalıdır. Onun hükümdarlığı sırasında 535 ve 536'da iki devasa volkanik patlamanın atmosferi kararttığını ve 541'de ölümcül bir veba salgınına yol açtığını ve 767'de maksimum saldırının doruğa ulaştığı 592'ye kadar sönmeyeceğini belirtiyoruz. daha da vahim bir hal almasın , bu konuya ilişkin detaylara aşağıdaki ayette yer verilecektir.

Ayet 13: " *Nerede oturduğunu biliyorum, Şeytan'ın tahtının orada olduğunu biliyorum. Aranızda öldürülen, Şeytan'ın mesken tuttuğu sadık tanıgım Antipas'ın günlerinde bile adımı hatırlıyorsunuz ve inancımı inkar etmediniz.* »

Kehanet, şöhreti ve günahkarların bugün hâlâ ona ödediği onur nedeniyle " *tahtı* " ve bulunduğu yeri vurguluyor. Bu kez sahte Hıristiyan ve tamamen pagan dini görünümü altında hakimiyetini sürdüren yine "Roma"dır. Kendisinin "yerine geçen" (ya da papaz) olduğunu iddia eden papa, Tanrı'nın kendisine kişisel olarak hitap etmesini bile sağlayamıyor. Kehanetin alıcısı seçilmiş kişidir, düşmüş biri ya da pagan ayinlerini yücelten gaspçı değil. Roma Katolik inancının bu yüksek yerinin papalık *tahtı Roma'da, I. Konstantin'in* Roma Piskoposu'na cömertçe ^{teklif ettiği} Lateran Sarayı'ndadır . Bu Lateran sarayı, şehrin güneydoğusunda yer alan "Roma'nın yedi tepesinden" biri olan Caelius Dağı'nda yer alır; Caelius isminin anlamı: gökyüzü. Bu tepe bölgedeki yedi tepenin en uzununu ve en büyüğüdür. Bugün hala papalık ve din adamları için dünyanın en önemli Katolik kilisesini temsil eden Lateran Kilisesi'nin yakınında, 47 metre yüksekliğe ulaşması nedeniyle 13 dikilitaşın bulunduğu Roma'nın var olan en büyük dikilitaşı yükseliyor. 7 metre toprak altında keşfedilen ve üç parçaya ayrılan bu yapı, 1588 yılında, aynı zamanda *Thyatira* olarak adlandırılan bir sonraki kehanet döneminde Vatikan Devleti'nin hakimiyetini organize eden Papa V. Sixtus tarafından kuruldu . Mısır güneş kültünün bu sembolü, onu taşıyan stelin üzerinde Konstantin'in

teklifini anımsatan büyük bir yazıt vardır. Gerçekte, babasının ölümünden sonra, onu Konstantinopolis'e getirmek isteyen babasının isteğini kısmen yerine getirmek için onu Mısır'dan Roma'ya getiren kişi, oğlu II. Constantius'tu. I. Konstantin'in şerefine olan bu bağlılık, Konstantin'in oğlundan çok Tanrı'nın arzusundan kaynaklanmaktadır · Çünkü dikilitaşın tamamı, yüksek kaidesiyle birlikte kehanet edilen bağlantıyı doğruluyor; bu da I. Konstantin'i "güneşin günü"nin geri kalanını belirleyen sivil otorite ve o zamanki Roma Hıristiyan kilisesinin basit piskoposu olan papa ^{yapıyor} · Dini otorite, bu pagan gününü "Pazar" veya Rabbin günü adı altında dinsel olarak dayatacak. Bu dikilitaşın tepesinde, bu artan sırayla birbirini takip eden dört açıklayıcı sembol vardır: Dikilitaşın ucunda oturan, dört ana noktaya doğru yönlendirilmiş 4 aslan, bunların üzerinde güneş ışınlarıyla örtülü dört dağ vardır ve bunun üzerinde birlikte bir Hıristiyan'a hükmeder. geçmek. Dört ana yöne yönlendirilen aslan sembolü, evrensel gücüyle asilzadeyi belirtir; bu da bunu doğruluyor, Dan.7 ve 8'de açıklanan açıklaması. Vahiy 17:18, Roma hakkında söylenenleri doğrulayacaktır: “ *Ve gördüğün kadın, dünya kralları üzerinde krallığı olan büyük şehirdir.* » Ayrıca dikilitaşın üzerine kazanmış Mısır kartuşu, “bir kralın güneş tanrısı Amon'a hitap ettiği kirliliği” çağrıştırıyor. Bütün bunlar, I. Konstantin'den · onun zafer tarihi olan 313'ten bu yana Roma'da egemen olan Hıristiyan inancının gerçek doğasını ortaya koyuyor . Bu dikilitaş ve taşıdığı semboller, Dan.8:25'te kehanet edilen şeytanın hizmetkarının “başarısına ” tanıklık etmektedir; o, I. Konstantin aracılığıyla · Hıristiyan inancına , Tanrı tarafından şiddetle kınanan dinsel senkretizm görünümü vermeyi başarmıştır. İsa Mesih'te. Bu simgelerin mesajını özetliyorum: “Haç”: Hıristiyan inancı; “güneş ışınları”: güneşe tapınma; “dağlar”: dünyevi güç; “dört aslan”: evrensel krallık ve güç; “Dikilitaş”: Mısır, Mısır'dan göç eden Firavun'un isyanından bu yana ve güneş tanrısı Amon'a putperest tapınmayı oluşturan günahattan dolayı. Tanrı bu kriterleri ^L Konstantin'in geliştirdiği Roma Katolik inancına atfeder. Ve bu sembollere, Mısır kalıbı aracılığıyla, her ikisinin de saf olmadığını düşündüğü Roma piskoposlarının dini bağlılıkları hakkındaki yargısını ekliyor; zaten şehrin dindar kardeşleri tarafından onlara “papa” deniyor. Hıristiyan inancının bizzat Konstantin tarafından uygulanan ve yüceltilen güneş kültüyle ilişkilendirilmesi, insanlığın dünyanın sonuna kadar sürekli olarak ödeyeceği korkunç bir lanetin kökenindedir. Bu Lateran *tahtı Roma imparatorlarıyla rekabet halinde değil çünkü* ^L Konstantin'den beri onlar artık Roma'da değil, imparatorluğun doğusunda, Konstantinopolis'te ikamet ediyorlar. Böylece, birçok insan, İsa Mesih'in Yuhanna'ya verdiği kehanet niteliğindeki vahyi göz ardı ederek, tüm zamanların en büyük dini aldatmacasının kurbanı oluyor. Ancak cehaletleri günahdır çünkü gerçeği sevmezler ve bu nedenle bizzat Tanrı tarafından her türlü yalana ve yalancıya teslim edilirler. *Bergama* dönemi halkının eğitim eksikliği, dönemin Roma imparatorları tarafından dayatılan ve desteklenen papalık rejiminin başarısını açıklamaktadır. Bu, gerçekten seçilmiş bazı yetkililerin bu yeni gayri meşru otoriteyi reddetmesini ve reddetmesini engellemez; bu da İsa'nın onları gerçek hizmetkarları olarak tanımalarına yol açar. Seçilenlerin Roma'daki yeri belirlendikten sonra, Pazar gününü onurlandırırken İsa adına imanını koruyan 538 hizmetçi de Ruh'un orada bulunduğunu unutmayın. Ancak Roma'nın bu yerinde son şehitler veya "sadık tanıklar" ancak 65-68 yılları arasında Nero ve

303-313 yılları arasında Diocletianus döneminde görülmüştü. Roma şehrini hedef alan Spirit, Roma'nın sadakatini hatırlatıyor. " *Antipas* " geçmiş zamanların " *sadık tanığı* ". Bu Yunanca adın anlamı: herkese karşı. Bu, 65 yılında imparator Nero'nun yönetimi altında başı kesilerek şehit olarak öldüğü bu şehirde İsa Mesih'in İncili'nin ilk habercisi olan havari Pavlus'u işaret ediyor gibi görünüyor. Böylece Tanrı, papaların sahte ve yanıltıcı "Tanrı Oğlu'nun vekili" unvanına itiraz ediyor. Gerçek papaz, sadakatsiz Vigilius ya da onun haleflerinden biri değil, sadık Paul'du.

Yüce yaratıcı Tanrı, Hıristiyanlık döneminin dinsel tarihinin önemli anlarını doğaya kazımıştır; Lanetin yoğun bir karaktere büründüğü ve Hıristiyan halk için ciddi sonuçlar doğurduğu anlar. Daha dünyevi hizmeti sırasında, İsa Mesih, şaşkın ve hayret içindeki on iki havarisine, Celile Gölü'ndeki bir fırtınayı kontrol altına aldığı kanıtını vermişti; emriyle anında dindirdiği bir fırtına. Çağımızda 533 ile 538 yılları arasındaki dönem özellikle lanetli bir karaktere bürünmüştür, çünkü Tanrı, İmparator I. Justinianus tarafından papalık rejimini kurarak , İmparator I. Konstantin'in yayınladığı ve bunu zorunlu kılan fermana uyan Hıristiyanları cezalandırmak istemiştir. 7 Mart ^{321'den} bu yana haftanın ilk günü "Fethedilmeyen Güneş Günü"nde dinlenmek. Tanrı, gezegenin Kuzey yarımküresini boğan, Güney yarımkürede de Antarktika'ya kadar izler bırakan iki volkanın uyanmasını sağladı. Ekvator bölgesinde birbirinin antipodlarında bulunan birkaç ay arayla karanlığın yayılması çok etkili ve çok ölümcül oldu. Milyarlarca ton toz atmosfere yayılarak insanları ışıktan ve her zamanki gıda ürünlerinden mahrum bıraktı. Zirvedeki güneş, kendisi tamamen kaybolan dolunayla aynı ışığı sunuyor. Tarihçiler , Justinianus'un ordularının Temmuz ortasındaki kar fırtınası sayesinde Roma'yı Ostrogotlardan geri aldığına dair bu tanıklığa dikkat çekmişlerdir . "Karakatoa" isimli ilk yanardağ Endonezya'da bulunuyor ve 535 yılının Ekim ayında uyanarak hayal edilemeyecek bir büyüklükte dağlık bir alanı 50 km'nin üzerinde bir deniz alanına dönüştürüyor. "Ilopango" isimli ikincisi ise Orta Amerika'da bulunuyor ve Şubat 536'da patladı.

Ayet 14: " *Fakat bende sana karşı bir şeyler var; Balam'ın öğretilerine bağlı olanlar, Balam'a, putlara kurban edilen şeyleri yemeleri ve cinsel ahlaksızlık yapmaları için İsrailoğullarının önüne tökezleme taşı koymayı öğreten Balam'dı.*

»

Ruh, Roma'da kurulan ruhsal durumu anlatır. 538'den bu yana zamanın sadık seçilmiş yetkilileri, Tanrı'nın " *Balam* " peygambere benzettiği bir dini otoritenin kuruluşuna tanık oldular. Bu adam Tanrı'ya hizmet etti ama kazanç ve dünyevi malların cazibesine kapılmasına izin verdi; Roma papalık rejimi tarafından paylaşılan her şey. Üstelik " *Balam* ", " *Balak* "a İsrail'i yıkabileceği yolları açıklayarak İsrail'in çöküşüne neden oldu : İsrail'i Yahudiler ve putperestler arasındaki evlilikleri kabul etmeye zorlamak yeterliydi; Tanrı'nın şiddetle kınadığı şeyler. Allah onu " *Balam* " a benzeterek bize papalık rejiminin bir taslağını veriyor. Seçilen kişi daha sonra Tanrı'nın bizzat şeytana ve onun göksel ve dünyevi ortaklarına yaptırdığı eylemlerin anlamını anlar. Hıristiyan kilisesinin laneti, sadakatsiz Hıristiyanlar tarafından 321'den beri kutlanan pagan "fethedilmemiş güneş günü"nü benimsenmesine dayanmaktadır. Ve " *Balam* " gibi papalık rejimi de onların çöküşü için çalışacak ve ilahi lanetlerini

yoğunlaştıracaktır. " *Putlara kurban edilen etler* ", pagan "güneş günü" ile karşılaştırıldığında yalnızca bir görüntüdür. Roma, Hıristiyan dinine paganizmi getiriyor. Ancak anlamamız gereken şey, bunların aynı nitelikte olduğu ve Tanrı'nın yargısı altında aynı ciddi sonuçları taşıdıklarıdır.... Özellikle Hıristiyanlık dönemindeki " *Balam* " ın neden olduğu lanetler , İsa Mesih'in görkemle geri dönüşüyle işaretlenen dünyanın sonuna kadar devam edecek. Hıristiyanların sadakatsizliği , Tanrı'nın onlara on emrini anlamasını sağladıktan sonra kendilerini " *zinaya* " adayan İbranilerin sadakatsizliğiyle de karşılaştırılıyor . 321 ile 538 yılları arasında sadakatsiz Hıristiyanlar da onlar gibi davrandılar. Ve bu eylem bugün de devam ediyor.

Ayet 15: " *Öyle olsa da, Nicolaitans'ın öğretilerine bağlı olanlarınız da var.*

»

Bu mesajda *Efes'te adı geçen " Nikolaitanlar "* ın adı bu mektupta da yeniden karşımıza çıkıyor. Ancak *Efes'te* onları ilgilendiren " *eserler* " *burada* " *doktrin* " haline gelir. Aslında bazı Romalılar, *Efes'ten bu yana Hıristiyan olmuşlar, daha sonra 321'den beri sadakatsiz Hıristiyan olmuşlar ve bu, 538'den beri resmi bir dinsel yolla, Roma Katolik " doktrinini "* onurlandırarak olmuşlar .

Ayet 16: " *Öyleyse tövbe edin; yoksa hemen yanınıza gelirim ve onlarla ağzımın kılıcıyla savaşırım.* »

, "Sözü", yani " *ağzımın kılıcı* " tarafından yürütülen " *mücadeleyi* " çağrıştırarak , gelen dördüncü mesajın bağlamını hazırlar. Bu, 16. yüzyılda , onun kutsal yazılı sözü ve Vahiy 11:3'e göre " *iki tanığı* " olan İncil'in, ilahi hakikati yayacağı ve sahte Roma Katolik inancının maskesini düşüreceği dönem olacaktır .

Ayet 17: " *Kulağı olan, Ruh'un kiliselere ne dediğini duysun: Galip gelene gizli man vereceğim ve ona beyaz bir taş vereceğim; ve bu taşın üzerinde onu alan kişiden başka kimsenin bilmediği yeni bir isim yazılıdır.* »

Her zaman olduğu gibi Ruh sonsuz yaşamın bir yönünü çağrıştırıyor. Burada bunu bize, kurak, çorak ve kuru çölde aç İbranilere verilen kudret helvasının kehanet ettiği görüntüde sunuyor. Tanrı daha sonra yaratıcı gücüyle seçilmişlerinin yaşamlarını koruyabileceğini ve uzatabileceğini öğretti; kurtarılmış seçilmişlerine sonsuz yaşam vererek bunu başaracaktır. Bu onun tüm tasarruf projesinin doruk noktası olacak.

Zamanın seçilmiş kişisi, ödül olarak Ruh'un görüntülerde tanımladığı sonsuz yaşama sahip olacak. Göksel yiyeceğin " *Manna* " imgesi, göklerin krallığında gizlidir ve onun üreticisi bizzat Tanrı'dır. Antik sembolizmde kudret helvası, zaten Tanrı'nın tahtında egemenlik sürdüğü cenneti simgeleyen en kutsal yerdedi. Roma uygulamalarında " *beyaz çakıl taşı* " "evet" oyu, siyah olan ise "hayır" oyu anlamına geliyordu. " *Beyaz taş* " aynı zamanda ebedi hale gelen seçilmiş kişinin yaşamının saflığını da ifade eder. Onun sonsuz yaşamı, Tanrı'nın coşkulu ve kitlesel karşılaşmasını yansıtan ilahi bir evettir. Seçilen kişi bir gök cisminde diriltildiği için onun yeni hali " *yeni bir isme* " benzetilir . Ve bu göksel doğa, seçilmişleri için daima gizemli ve bireyseldir: " *kimse onu bilmez* ". Dolayısıyla onun ne olduğunu keşfetmek için bu doğayı miras almamız ve onun içine girmemiz gerekecek.

4. dönem : Tiyatira

1500-1800 yılları arasında din savaşları

Ayet 18: " *Tiyatira'daki cemaatin meleğine yaz : Gözleri ateş alevi ve ayakları yanan tunç gibi olan Tanrı'nın Oğlu şöyle diyor: "*

Tiyatira " adı altında, Katolik ve Protestan birliklerindeki Hıristiyan inancının kanlı çatışmalarla iğrenç bir manzara sunduğu bir dönemi çağrıştırıyor. Ancak bu mesaj büyük sürprizler içeriyor. *Thyatira* isminde iki Yunanca kök olan "thuao, téiro", "iğrençlik ve acıyla birlikte ölüm getirmek" anlamına gelir. Bu iğrençlik yorumunu haklı çıkaran Yunanca terim, Bailly Yunanca sözlüğünde kızgınlıktaki domuzu veya yaban domuzunu belirtir. Ve burada açıklamalara ihtiyaç var. 16. yüzyıla, Roma papalık rejiminin otoritesine meydan okuyan Protestanların uyanışı damgasını vurdu. Ayrıca, Papa Sixtus V tarafından temsil edilen papalık, dünyevi otoritesini güçlendirmek amacıyla, kendisine dini otoritesine bağlı sivil meşruiyet verecek olan Vatikan Devleti'ni kurdu. Bu nedenle papalık rejimi , 16. yüzyıldan itibaren daha önce Lateran Sarayı'nda bulunan karargahını, halihazırda bağımsız bir papalık devleti oluşturan Vatikan'daki mülküne devretti . Ancak bu transfer yalnızca bir aldatmacadır. Çünkü Vatikan Devleti'nden olduğunu iddia eden kişi hâlâ Lateran Sarayı'nda oturuyor; çünkü Papalar burayı ziyaret eden yabancı devletlerin elçilerini orada, Lateran'da karşılarlar. Ve böylece 1587 yılında, 3 Ağustos 1588'den bu yana onarılarak Lateran Sarayı yakınında yeniden dikilen dikilitaş, 7 metre toprak altında ve üç parça halinde keşfedildi. Vatikan Devleti, Roma'nın dışında, Vatikanus tepesinde, Roma'nın batı yakasında yer alıyor. Şehri kuzeyden güneye sınırlayan Tiber. Bu Vatikan şehrinin planına baktığımızda, domuz kafasının şeklini, kuzeyde kulakları ve güneybatıda burnu keşfettiğimde hayrete düştüm. Böylece Yunanca "thuao"nun mesajı, bu şeyleri düzenleyen Tanrı tarafından iki kez doğrulanmış ve doğrulanmıştır. *Bergama'dan* miras kalan Katolik inancı , iğrençliğinin doruğuna ulaşıyor. İncil'le aydınlanan ve sonunda matbaa sayesinde yayılan, onun günahlarını ve suiistimallerini kınayanlara karşı nefret ve zulümle şiddetli tepki veriyor. Daha da iyisi, o zamana kadar manastırlarda ve manastırlarda rahipleri tarafından çoğaltılan Kutsal Yazıların koruyucusu olarak, kötülüğünü kınayan İncil'e zulmetti. Ve kör ve kayıtsız hükümdarların gücüyle ihbarcıları ölümüne mahkum ediyor; iradesinin uysal uygulayıcıları. İsa'nın kendisini " *Ateş alevi gibi gözleri olan* " alıntısıyla sunduğu ifadeler ve *ayakları ateşli pirinç gibi olan* " sözü, yeryüzüne döndüğünde yok edeceği din düşmanlarına yönelik cezai eylemini ortaya koymaktadır. Bunlar, *Tiyatira döneminin* bu tarihi bağlamında birbirleriyle "kılıçla" ve ateşli silahlarla ölümüne savaşan iki Hıristiyan ideolojisidir . Bundan sonra " *ayakları* " Rev.10:5 ve Rev.13:1-11'de Katolik inancının ve Protestan inancının sembolü olan " *deniz ve karada* " duracaktır . Her ikisi de günahkâr (günah = *pirinç*), *tövbe etmeyen Katoliklik ve Protestanlık*, Tanrı İsa Mesih'in yargısının gazabını çeken " *yanan pirinç* " olarak tanımlanır . Tanrı, Vahiy 1:15'te büyük " *felaket* "i ilan ettiği bu görüntüyü ele alarak , sadık çocuklarına karşı birleşen son zalimlerin, onları sembolize edecek olan vahşi "canavarlar" gibi birbirleriyle ölümüne savaşmaları saati açıklar. kehanetin tamamı. François I'den Louis XIV'e kadar din savaşları birbirini takip etti. Ve Tanrı'nın, Frankların ilk kralı Clovis'ten bu yana papalığın silahlı desteğini, Fransız halkının lanetini nasıl açığa çıkardığını da not etmeliyiz. Bu lanetin doruk

noktasını işaretlemek için Tanrı, "beş" yaşındaki genç Louis XIV'i Fransa tahtına oturttu. Vahiy 10:16'daki bu İncil ayeti onun mesajını ifade etmektedir: “ *Vay başına, kralı çocuk olan ve prensleri sabahları yemek yiyen ülke!* » Louis XIV, Versailles Sarayı'na yaptığı cömert harcamalar ve maliyetli savaşlarıyla Fransa'yı mahvetti. Arkasında, yoksulluğa sürüklenen bir Fransa bıraktı ve halefi XV. Louis, yalnızca sefahatteki ayrılmaz arkadaşı Kardinal Dubois ile paylaştığı sefahat için yaşadı. İğrenç bir karakter Louis Tanrı, bu öfkenin hedefi olarak nazik ve barışçıl bir adamı hedef alarak, Clovis'ten bu yana papalığın dini iddialarına haksız yere körü körüne güvenen kalıtsal monarşik rejimi vurma niyetini ortaya koydu.

Ayet 19: “ *İşlerinizi, sevginizi, imanınızı, sadık hizmetinizi, kararlılığınızı ve sonraki işlerinizi ilkinden daha iyi biliyorum.* »

Bu sözlerle Tanrı, hizmetkarlarına " *ölüme kadar sadık* " olarak hitap eder ve kendilerini Efendilerinin benzerliğinde kurban olarak sunar; onların " *işleri* " Tanrı tarafından kabul edilir çünkü Kurtarıcılarına olan gerçek " *sevgilerine* " *tanıklık ederler*. Onların " *inancı* ", " *sadık hizmet* " in eşlik etmesi nedeniyle haklı olacaktır . Burada alıntılanan " *sabitlik* " kelimesi kayda değer bir tarihsel öneme sahiptir. Marie Durand, bir inanç modeli olarak 40 uzun ve zorlu yıl boyunca esaretini Aigues-Mortes kasabasındaki "Konstance Kulesi"nde yaşadı. Diğer birçok Hıristiyan da aynı ifadeyi verdi ve çoğu zaman tarih tarafından bilinmiyordu. Çünkü zamanla şehit sayısı arttı. En son çalışmalar Kral Louis'in saltanat dönemine (1643-1715) ilişkindir. Vahiy 12:9-4-13-16'da "şeytanı" ifade eden " *ejderha* " isminin açıklayıcı rolüne ve imparatorluk Roması ile papalık Roması'nın açık saldırgan eylemlerine açıkça dikkat edin . Kendisine "güneş kralı" diyen kişi, ¹ Konstantin'den beri miras kalan "güneşin günü"nü savunucusu olan Katoliklik uğruna mücadeleyi zirveye çıkardı. Bununla birlikte, Tanrı, onun aleyhine tanıklık etmek için, onun uzun saltanatının tüm süresini karanlığa sürükledi, onu gerçek güneşin sıcaklığından ve tam ışığından mahrum etti; bu da Fransız halkının beslenmesi açısından ciddi sonuçlar doğurdu.

Ayet 20: “ *Ama sana karşı olan tarafım, kendine peygamber diyen İzebel kadının hizmetkarlarına cinsel ahlaksızlık yapmayı ve putlara kurban edilen etleri yemeyi öğretmesine ve baştan çıkarmasına izin vermendir.* »

1170 yılında Tanrı, İncil'i Pierre Vaudès tarafından Provence diline tercüme ettirdi. O, gerçek Şabat'a saygı ve vejetaryenliğin benimsenmesi de dahil olmak üzere, bütünsel havariyelik hakikat doktrinini yeniden keşfeden ilk Hıristiyandı. Pierre Valdo adıyla bilinen bu adam, İtalyan Alpleri Piedmont'una yerleşen "Vaudois"lerin kökeninden geliyor. Temsil ettikleri Reform çalışmalarına papalık karşı çıktı ve mesaj ortadan kayboldu. Öyle ki, Tanrı, tüm Avrupa'yı, 1348'den itibaren nüfusunun üçte birini ve neredeyse yarısını yok eden, Moğolların neden olduğu korkunç bir veba salgınının takip ettiği ölümcül bir Moğol istilasına teslim etti. Bu ayetin " *Sen Jezebel kadını bırak...* " mesajı , Pierre Valdo'nun eserine mükemmel olduğu için hak ettiği önemi vermeyen reformculara yönelik bir sitemdir. 1170 ile 1517 yılları arasında Hıristiyan kurtuluşunun hakikatine dair mükemmel öğretiyi görmezden geldiler ve bu çağın sonunda gerçekleştirilen Reformlar kısmi ve oldukça eksikti.

Not : Pierre Valdo'nun anladığı ve uyguladığı doktrinsel mükemmellik, Tanrı'nın, gerçekleştirilmesi gereken Reformasyon'un tam programını onda sunduğunu göstermektedir. Aslında işler iki aşamada gerçekleştirildi; Şabat gerekliliği Dan.8:14'ün emriyle işaretlenen zamana uygun olarak 1843-1844'te başlamamıştı.

tasvir etmek için onu, Kral Ahab'ın yabancı karısı, Tanrı'nın peygamberlerini öldüren ve masum kanı döken korkunç " Jezebel " ile karşılaştırır. Kopya modele uygundur ve kullanımda çok daha uzun süre dayanma dezavantajına da sahiptir. Tanrı, ona " peygamber " ismini vererek "tahtının" yeni yerinin adını hedef alıyor: Vatikan, yani Eski Fransızca ve Latince "vaticinare": kehanet etmek. Mekanla ilgili tarihi ayrıntılar son derece açıklayıcıdır. Başlangıçta bu yer, " yılan " tanrısı Aesculapius'a adanmış bir Roma tapınağının varlığıyla işaretlenmişti . Bu sembol Rev.12:9-14-15'te şeytanı ve papalık rejimini temsil edecektir. İmparator Nero, araba yarışı devrelerini buraya yerleştirdi ve "Sihirbaz Simon" buradaki bir mezarlığa gömüldü. Görünen o ki, onun kalıntıları, Havari Petrus'un Roma'da çarmıha gerildiği gibi onurlandırılacak. Burada yine Konstantin tarafından yaptırılan bir bazilika, Hristiyan ihtişamını kutladı. Bölge başlangıçta bataklıktı. Bu şekilde inşa edilen yalan, 15. yüzyılda genişletilip süslenen bu Vatikan bazilikasının , yanıtıcı bir şekilde "Roma Aziz Petrus Bazilikası" adını alacak olan yeni adını haklı çıkaracaktır. Gerçekte bir **sihirbaza** ve " yılan " Aesculapius'a verilen bu onur, Kutsal Kitap'taki Darby versiyonunun bize söylediği Rev. 18:23'te Ruh'un Roma Katolik dini ayinlerine atfettiği " **sihir** " ismini haklı çıkaracaktır : " *Ve artık içinizde kandil ışığı parlamayacak; ve artık sende güveyin ve karının sesi işitilmeyecek; çünkü tüccarlarınız dünyanın en büyükleriydi; Çünkü senin büyüyle bütün milletler yoldan saptı.* » Tam da bu "Saint-Pierre de Rome" bazilikası üzerindeki muazzam miktarda para gerektiren çalışmanın tamamlanması, piskopos Tetzl'in "müsamahakarlığını" satmasına yol açacaktır. Para karşılığında satılan günahların affedildiğini gören keşiş öğretmen Martin Luther, Roma Katolik kilisesinin gerçek doğasını keşfetti. Böylece 1517'de ünlü 95 tezini Augsburg'daki Alman kilisesinin kapısında sergileyerek şeytani doğasını ve bazı hatalarını kınadı. Böylece Tanrı'nın 1170'den bu yana Pierre Valdo'ya önerdiği Reform çalışmasını resmileştirdi.

Doğrudan zamanın ıslah edilmiş hizmetkarlarına, gerçek, teslim olmuş barışçıl kurbanlara konuşan Ruh, *Jezebel'in hizmetkarlarını öğretmesine ve baştan çıkarmasına izin verdikleri için onları suçluyor* . Bu suçlamada, reformun bu başlangıcının tüm doktrinsel kusurlarını okuyabiliyoruz. İsa'nın " *hizmetkarlarına* " " öğretiyor ve baştan çıkarıyor " , bu da onu bir Hristiyan kilisesi yapıyor. Ancak onun öğretisi, " zina " suçlamasının ve " et imajının" yaygınlaştığı *Bergama dönemine* ait bir öğretiler. *putlara kurban edilmesi* " zaten kınanıyordu. Aldatıcı görünümlere rağmen bu ayette önemli olan varlık " *Jezebel kadını* " değil, Protestan Hristiyan'ın kendisidir. Ruh, başından beri ona " *Jezebel kadını bırak...* " diyerek, ilk Protestanların paylaştığı hataları öne sürüyor. Daha sonra bu hatanın niteliğini ortaya koyuyor: Pagan putperestliği. Bunu yaparken, o dönemde henüz kendisine yüklenmediği, ancak 1843'ten itibaren talep edeceği " *yükün* " doğasını ortaya koymaktadır. Ve yaratıcı Tanrı bu mesajında, uygulaması Roma "Pazar"ını hedef almaktadır. onun gözünde insanlık tarihinin en eski

paganizminin sahte güneş tanrısını onurlandıran pagan putperestlik eseridir. 1843'ten itibaren "Pazar"dan veya dünyevi günahkarların tek Kurtarıcısı olan İsa Mesih ile olan ilişkisinden vazgeçmek zorunda kalacaktı.

Ayet 21: “ *Tövbe etmesi için ona süre verdim ve zinasından tövbe etmesin.*

»

Bu vakit Dan.7:25'ten itibaren bildirilmekte olup, Kıyamet'in 11,12 ve 13. bölümlerinde üç biçimde teyit edilmektedir. Bunlar şu ifadelerdir: " *Vaktin bir vakti ve yarım vakti; 1260 gün veya 42 ay* " bunların hepsi 538 ile 1798 yılları arasında faaliyet gösteren hoşgörüsüz papalık saltanatına atıfta bulunuyor. İncil aracılığıyla hakikatin yayılması ve gerçek reformcuların vaaz edilmesi, Katolik inancına tövbe etmek ve vazgeçmek için son şansı verdi. birinin günahları. Hiçbir şey yapmadı ve sorgulayıcı gücü adına, yaşayan Tanrı'nın barışçıl habercilerine zulmetti ve işkence etti. Böylece, Yahudi halkının isyankar işlerini tekrarlayarak İsa'nın benzetmesine ikinci bir gerçekleşme kazandırdı: Bu, Tanrı'nın ilk gönderdiği kişileri öldüren ve sonra Tanrı onlara geldiğinde Efendi'nin oğlunu öldüren şarap yetiştiricilerinin benzetmesidir. mirasını çalmak için bağdan.

Ayet 22: “ *İşte, onu bir yatağa atacağım ve yaptıklarından tövbe etmezlerse, onunla zina yapanların üzerine büyük sıkıntı göndereceğim.* »

" *yatağa atılmış* " bir " *fahişe* " gibi davranacaktır ; bu da bu temanın " *İzabel kadını* "nı Vahiy 17:1'deki " *büyük fahişe Babil* " ile ilişkilendirmemize olanak tanır . Tahmin edilen “ *büyük sıkıntı* ”, İncil'deki duyurunun başarısızlığından sonra gelecektir. Aynı mesaj, bu " *büyük sıkıntının* " Vahiy 11:7'deki " *derinlerden çıkan canavar* " ile özdeşleştirildiğini doğrulayacaktır . Kutsal Kitap'ın eski ve yeni ilahi antlaşmalarının yazıları olan Tanrı'nın " *iki şahidinin* " eserinden sonra ortaya çıkar . Manevi " *zina* " teyit edilmiş ve isimlendirilmiştir ve Tanrı'nın " *Jezebel* " ile bunu yapmakla suçladığı " *kimseler* " Fransız hükümdarları ve monarşistleridir. Yüce Tanrı İsa Mesih'in gazabının ifadesi olan devrimci ulusal ateizmin gazabının ana hedefi, Katolik rahiplerin yanı sıra monarşistler de olacaktır. Tövbe etmediler, bu yüzden Tanrı tarafından 1793 ile 1798 arasındaki papalık saltanatının sonu için belirlenen zamanda çifte gazap onları vurdu.

" *Sıkıntı* " sözcüğü, Romalılar 2:19'a göre ilahi lanetin sonucunu belirtir: " *Kötülük yapan her insanın canı , önce Yahudi'nin, sonra da Yunanlının başına bela ve ızdırap çöksün !* " ". Ancak Katolik monarşisinin ve onun müttefiki Roma Katolik Kilisesi'nin günahlarını cezalandıran “ *sıkıntı* ”, Vahiy 17:5'te “ *Babil*” adıyla sembolize edilmiştir. ***büyük***”, mantıksal olarak “ ***büyük sıkıntı***”dır.

Ayet 23: “ *Onun çocuklarını ölümlerle öldüreceğim; ve tüm kiliseler, zihinleri ve kalpleri araştıranın benim olduğumu ve herkesi yaptıklarınıza göre ödüllendireceğimi bilecekler.* »

" *Ölmek* ", Spirit'in 1793 ve 1794 devrimci rejiminin iki "dehşetini" çağrıştırmak için kullandığı ifadedir. Bu ifadeyle, Protestanları ilgilendirecek her türlü basit manevi ölüm fikrini reddeder. 1843 Rev.3:1'de dönemin meleği Sardes'e iletilen mesajda . İnsanlık, Doktor Louis tarafından icat edilen, ancak adını o günden sonra giyotin olarak anılan alete atfedilen Doktor Giyotin tarafından takdir edilen ölüm makinelerinin yaptığı bu kadar kanlı bir işi daha önce hiç görmemişti. Daha sonra özet kararlar, bir önceki günkü yargıçlara ve

suçlayıcılara idam cezası ilkesinin eklenmesiyle çok sayıda ölüm emrini açıkladı . Bu prensibe göre insanlık yok olmak zorundaymış gibi görünüyordu ve bu yüzden Allah bu yok edici devrimci rejimi “ *uçurum* ” olarak adlandırdı. *Sonuçta*, Yaratılış 1:2'ye göre, Yaratılış'ın ilk gününden itibaren, hiçbir yaşam biçimi olmayan dünyayı, yani “ *uçurum* ” haline getirecekti . Ancak yedi çağın seçilmişleri olan “ *tüm Kiliseler (veya Meclisler)* ” yalnızca cennette, bir araya gelmiş seçilmişler tarafından uygulanan göksel yargılama sırasında , bu tarihi gerçekleri Tanrı'nın onlara verdiği anlamla keşfedeceklerdir. Allah'ın adaleti mükemmeldir; Yanlılıkla hüküm verenler, O'nun “ *kendi işlerine göre* ” doğruluğu karşısında şaşkınlığa uğradılar. İnsanların haksız yere ölmesine neden oldular ve mükemmel ilahi adalet tarafından ölümle cezalandırıldılar: “ *Ve her birinize yaptıklarının karşılığını vereceğim .* ”

Ayet 24: “ *Size ve bu öğretiyi kabul etmeyen ve Şeytan'ın derinliklerini bilmeyen, onların dedikleri gibi, size söylüyorum: Size başka bir yük yüklemeyeceğim; »*

Şeytan'ın derinlikleri ” adını verenler ancak 1200'lü yıllardan 1789 Fransız devrimine kadar ortaya çıkan reformcular olabilirler. Ruh, İsa Mesih'in havarilerine ve öğrencilerine. Onların yararına olan yalnızca üç olumlu şeye dikkat çekiyoruz: yalnızca İsa'nın kurban edilmesine olan inanç, yalnızca İncil'e duyulan güven ve onların kişiliğinin ve yaşamının armağanı; diğer tüm doktrinsel hususlar Katoliklikten miras alınmıştır ve bu nedenle sorgulamaya tabidir. Dolayısıyla, Hıristiyan inancının hakikati doktrini düzeyinde kusurlu olsa da, seçilmiş reformcular, Tanrı'ya sunulan yaşamlarını canlı kurbanlar halinde nasıl teslim edeceklerini biliyorlardı ve 1844'ü beklerken, kararnamenin yürürlüğe girdiği tarihi. Dan.8:14 Tanrı onların hizmetini geçici olarak onayladı. “ *Sana başka bir yük yüklemiyorum* ” derken bunu çok net ifade ediyor . İstisnai bir ilahi hükmün durumu bu sözlerde açıkça ortaya çıkmaktadır.

Ayet 25: “ *Yalnızca sahip olduğunuz şey, ben gelinceye kadar bekleyin.* ” »

Tanrı'nın kusurlu Protestan inancını kutsamasına izin veren nedenler, İsa Mesih'in dönüşüne kadar seçilmişler tarafından korunmalı ve uygulanmalıdır.

Ayet 26: “ *Galip gelene ve işlerimi sonuna kadar sürdürene, uluslar üzerinde yetki vereceğim.* »

Bu ayet, Reformasyon'un bu zamanından Mesih'in dönüşüne kadar kurtuluşun kaybına neyin yol açacağını açıklamaktadır. Seçilmişler, dünyanın sonuna kadar sürekli olarak İsa Mesih tarafından hazırlanan ve açıklanan işleri sonuna kadar korumalıdır. Tanrı'nın yeni taleplerini reddederek çağrılan düşüş. Ancak o, izzete kavuşuncaya kadar nurunu kademeli olarak artırma niyetini hiçbir zaman gizlemedi. “ *Doğruların yolu, parlaklığı gün ortasına kadar artan parlak bir ışık gibidir (Pro.4:18)*”; İncil'deki bu ayet bunu kanıtlıyor. Ve bu nedenle projesinin çerçevesi dahilinde, 1844'ten itibaren ilahi gereksinimler, onun benzersiz İncil'deki peygamberlik sözüyle planlanan ve kehanet edilen tarihlerde ortaya çıkacak. Seçilen kişi yalnızca göksel yargıç sıfatıyla Tanrı'dan “uluslar üzerinde yetki” alacaktır.

Ayet 27: “ *Tıpkı ben Babamdan güç aldığım gibi, O da onları demir çomakla yönetecek, kil kapları kıran biri gibi.* »

Bu ifade ölüm cezası hakkını akla getiriyor. Seçilmişlerin , yedinci binyılın büyük Sebt gününün “ *bin yılı* ” boyunca, son hüküm için belirlenen kötülere ilişkin hükümlerini İsa Mesih ile paylaşacakları doğrudur .

Ayet 28: “ *Ve ona sabah yıldızını vereceğim.* »

Tanrı ona, şu anki dünyamızda güneşin ışığıyla sembolize edilen ilahi ışığının tamamını verecektir. Ama İsa, "Ben ışığım" dedi. Böylece, artık güneşimiz gibi bir göksel yıldıza bağlı olmayan ışığın kaynağının bizzat Tanrı olduğu göksel yaşamın ışığını duyurur.

Ayet 29: “ *Kulağı olan, Ruh'un kiliselere ne dediğini duysun!* »

Kıyametin inşaatı yedi kattan oluşan bir kule gibidir, yedincisi Allah'la buluşma zamanı olacaktır. Bu yapıda 2. ve 3. bölümler 94 ile 2030 yılları arasındaki tüm Hıristiyan döneminin temel çerçevesini oluşturmaktadır. Kıyamet'te bahsedilen tüm temalar bu temel çerçeve içerisinde yerini bulmaktadır. Ancak bu çerçevede birinci katlar yalnızca üst kata çıkan merdivenlerin rolünü oynuyor. Vahyin önemi *Bergama adı verilen 3. seviyede ortaya çıkar* . Bu önem *Tiyatira* adı verilen 4. seviyede daha da güçlenmektedir . Bu çağda Hıristiyan inancının kafası karışıyor ve yanıltıcı hale geliyor. Allah'ın bu çağın manevi durumuyla ilgili vereceği hüküm, dünyanın sonuna kadar sonuçları olacaktır. Bu nedenle, bu hüküm hakkındaki anlayışımızı sağlamlaştırmak için, Tanrı'nın XIV. Louis döneminde seçilmiş Protestanlara gönderdiği bu mesajı özetleyeceğim.

Özet : Reformasyon döneminde Hıristiyan davranışları çok çeşitliydi. Zulüm gören ama her zaman barışçıl olan gerçek azizleri ve din ile politikayı birbirine karıştıran, kendilerini silahlandıran ve kraliyet Katolik ordularına darbe üstüne darbe indiren insanları görüyoruz. Daniel 11:34'te Ruh onları "ikiyüzlüler" olarak adlandırıyor. Hıristiyan olmanın, her konuda Hz. İsa'yı taklit etmek, O'nun emirlerine uymak, yasaklarına uymak demek olduğunu çok az dindar anlamıştır; Silah kullanımı da bunlardan biri ve bu onun tutuklandığı sırada verdiği son dersti. İsa'nın suçlaması, Katolik mirasını uygulamaya devam eden Protestanların, Katolik *Jezebel'e* ait olan öğretiyi ve baştan çıkarmayı kendi örnekleriyle teşvik etmeleri gerçeğiyle haklıdır . Kusurlu dinsel uygulamaları, düşmanlarının önünde onurunu zedeledikleri Tanrı'nın yargısında onları itibarsızlaştırır. Reformasyon'un başlangıcındaki bu aşama onu istisnai yargılarda bulunmaya yöneltti; “ *Ben sana başka bir yük yüklemiyorum, ben gelinceye kadar elinde olanı sakla .*” diyerek bunu vurguluyor . Ancak doktrinsel kusur bu başlangıçta meşrudur ve Tanrı, kendi adına zulmü ve ölümü kabul edenlerin hizmetini kabul eder. Daha fazlasını veremezlerdi, maksimumu verirlerdi: canlarını. Allah, “ *birincisinden daha çok işler (19. ayet)*” olarak tanımladığı bu fedakarlık ruhunun altını çizmektedir . Roma Katolikliğinin paganizmi , *putlara kurban edilen etlere benzetilmektedir* . Roma aldatmacasının kınanması , 1170'den itibaren İncil'in Latince dışında bir dil olan Provençal dilinde bir versiyonunu yazan Pierre Valdo'nun (Vaudés) mükemmel aydınlanmış eserleriyle başladı . Onun ilahi taleplere ilişkin bilgisi ve anlayışı şaşırtıcı derecede tamamlanmıştı ve ondan sonra Protestan inancı kötüleşti. John Calvin'in ilhamıyla Protestan inancı, Katolik rakibinin imajını alarak sertleşti. Ve "Din Savaşları" ifadesi Tanrı'ya karşı yapılan iğrençliğe tanıklık ediyor, çünkü İsa Mesih'in seçilmişleri, gerçek olanlar, kendilerine uygulanan darbelere karşılık vermiyorlar. Onların intikamı Rabbin kendisinden

gelecektir. Sloganı “sola scriptura”, yani “yalnızca Kutsal Yazılar” olan Protestanlar, silahlanarak şiddeti yasaklayan İncil'i küçümsemiş oldular. İsa öğrencilerine, kendilerine vuran kişiye “diğer yanağını” çevirmeleri gerektiğini öğreterek bu alanda çok ileri gitti.

Katolik zulmünün İsa'nın sadık hizmetkarlarının ölümüne neden olduğu bu dönem, Kıyamet'te, burada bu dönemde *Thyatira'da ve aynı zamanda* ⁵ yüzyılda üç kez vurgulanmıştır. 6. ve ³ bölümün *mührü* 8. bölümün *trompeti* . Burada, 22. ayette İsa, şehit hizmetkarlarını cesaretlendiriyor ve onlara, onların ölümünün ya da Roma ve onun kraliyet hizmetkarlarının çektiği acıların intikamını alma niyetini bildiriyor. *Bergama* isminde gizlenen anahtar kelime açıkça ortaya çıkıyor: Katolik dini Tanrı'ya karşı *zina* yapmakla suçludur ve bunu yapanlar, Katolik hükümdarlar, onların birlikleri ve onların sahte soyluları, Fransız ihtilalcilerinin giyotini altında bunun bedelini ödeyeceklerdir. haksız yere kan döküldü. Vahiy 2:22-23: “ *İşte, onu bir yatağa yatıracağım ve yaptıklarından tövbe etmezlerse, onunla zina yapanların üzerine büyük sıkıntı göndereceğim. Onun çocuklarını öldüreceğim ; ve tüm kiliseler, zihinleri ve kalpleri araştıranın benim olduğumu ve her birinizi yaptıklarınıza göre ödüllendireceğimi bilecekler . Ama dikkatli olun! Çünkü 1843'ten sonra " onunla zina yapanlar " da Protestan olacak , dolayısıyla Tanrı, Katolik, Ortodoks, Anglikan, Protestan ve diğer Adventistlere yönelik yeni bir ceza olan nükleer "üçüncü dünya savaşı"nı hazırlayacak. Buna paralel olarak Ruh ⁵. bölümde şöyle diyor: *mühür* : Vahiy 6:9'dan 11'e: “ *Beşinci mührü açtığımda, sunağın altında, Tanrı'nın sözü ve verdikleri tanıklık uğruna öldürülenlerin canlarını gördüm. Yüksek sesle haykırıp şöyle dediler: Ey kutsal ve gerçek Efendi, yargılamayı ve yeryüzünde yaşayanlardan kanımızın intikamını almayı ne kadar geciktireceksin? Her birine beyaz bir elbise verildi; ve kendileri gibi idam edilecek olan hizmet arkadaşları ve kardeşlerinin sayısı tamamlanıncaya kadar bir süre daha dinlenmeleri söylendi. "**

5. mühürdeki bu sahne, ^{aydınlanmamış} bir zihin için kafa karıştırıcı ve yanıltıcı olabilir. Her şeyi açıklığa kavuşturalım, bu görüntü bize Tanrı'nın gizli düşüncesini açığa vuruyor, çünkü Vaaz 9:5-6-10'a göre, Mesih'teki ölümler anılarının unutulduğu bir durumda *uyurlar ve artık hiçbir şeye katılmazlar. Güneşin altında ne yapılır ?* Kutsal Kitap ilk ölüme tüm varlığın yok olması anlamını verir; ölen kişi sanki hiç var olmamış gibidir; tek fark var olmuş olmakla birlikte, tüm varlığı Tanrı düşüncesine kazanmıştır. Bu nedenle Tanrı, onları teşvik etmek için bu teselli mesajını yaşayan hizmetçilerine yöneltiyor. Onlara, verdiği vaatlere göre, ölüm uykusundan sonra uyanmaları için belirlenmiş bir zaman olduğunu , o zaman O'nun aracılığıyla diriltileceklerini hatırlatır. Daha sonra, *bin yılın* sonunda, aynı şekilde diriltilen işkencecileri, İsa Mesih'teki Tanrı'nın bakışı ve yargısı altında yargılama fırsatına sahip olacaklar . *Tiyatira'nın* mesajında , Katolik *Jezebel* ile *zina yapanlar* için duyurulan *ölümün* iki kat gerçekleşeceği bildiriliyor. Yeryüzünde, devrimcilerin işi ilk aşamadır, ancak ondan sonra, kendi zamanında ve ikinci aşamada, son yargının *ikinci ölümü gelecektir; bu saat, " tüm Meclislerin "* Hıristiyan kafirleri veya tüm çağların inançlıları olduğu saattir. Hıristiyanlık dönemi, ruhsal *zinaya* karşı Tanrı'nın adil yargısının uygulandığını görecektir .

Sembolik görüntüsünde ⁴ 8. bölümün *trompeti* , papalığın ve onu destekleyen monarşistlerin *zinasını* cezalandırmak için programlanan " *büyük sıkıntı* " nın eylemini doğruluyor . *Güneş* , ilahi ışık, *ay* , karanlık Katolik dini ve dindar halk olan *yıldızlar* , 1793 ve 1794'te Fransız devrimcilerinin ateizmine yönelik zulümden *üçte bir oranında veya kısmen etkilendi* .

Barışçıl Protestanlara hitaben mesajın sonunda Spirit, seçilen kişinin intikamının yalnızca yedinci bin yılın göksel yargısı sırasında hazırlanan son yargı için olduğunu hatırlatarak silah kullanımını kınadığını doğruluyor. Bu nedenle kendisinin, kendisine zulmedenleri İsa Mesih ile birlikte yargılayacağı ve onların ölüm cezası kararına katılacağı bu göksel yargı öncesinde intikam alma yetkisi yoktur. " *Onları, kil kapları kıran biri gibi, demir çomakla yönetecek* ." Bu hükmün amacı, son hükmün ikinci idamına mahkum olan sanıkların acı çekme sürelerinin tespit edilmesi olacaktır. 29. ayette *sabah yıldızından bahsediliyor* . " *Ve ona sabah yıldızını vereceğim* ." Bu ifade, ilahi ışığın imgesi olan güneşi ifade eder. Kazanan sonsuza dek ilahi ışığa girecek. Ancak bu sonsuz bağlamdan önce bu terim, gelen beşinci mektubu hazırlamaktadır. *Sabah yıldızı* , 2. Petrus 1:19-20-21'de şöyle aktarılır: " *Ve karanlık bir yerde parlayan bir kandil gibi, kulak vermeniz iyi olur, peygamberlik sözünü daha da kesin olarak kabul ediyoruz. gün doğar ve sabah yıldızı kalplerinizde doğar; Her şeyden önce Kutsal Yazılardaki hiçbir kehanetin özel bir yorumun konusu olamayacağını kendiniz bilirsiniz, çünkü bir kehanet asla insanın iradesiyle getirilmemiştir, fakat insanların Tanrı'dan konuşması Kutsal Ruh tarafından harekete geçirilmiştir* . Bu ayet, peygamberlik sözünün önemini altını çizmektedir çünkü gelecek çağın bağlamı, Dan.8:14'te peygamberlik edilen ilahi emrin uygulanmasıyla ruhsal olarak şekillenecektir. " *Saat 23.00'e kadar kutsallık doğrulanacak* ." Fakat o zamanlar şu ayet sadece tercümesinde biliniyordu: " *2300'e kadar akşam ve sabah ve mabed temizlenecektir* ." Bu çeviride bile Tanrı'nın mesajı aynıydı, ancak daha az kesindi; bu haliyle, Rabbimiz ve Kurtarıcımız İsa Mesih'in görkemiyle geri dönüşü aracılığıyla dünyanın sonunun duyurulduğu şekilde yorumlanabilirdi. Tanrı, 1843 baharında ve 1844 sonbaharında iki Adventist iman denemesini gerçekleştirmek için Amerikalı Protestan William Miller'ı kullandı. Daniel 12:11-12'nin bize öğrettiği gibi, bu iki tarih arasında, 1843'te, ilahi ferman düşmüş Protestanlardan geri çekiliyor. İsa Mesih'in sunduğu kurtarıcı adalet; çünkü artık Tanrı'nın gerektirdiği yeni kutsallığın standardını karşılamıyorlar. İsa'nın adaleti sonsuzdur, ancak yalnızca İsa'nın kendisi tarafından seçilen gerçek seçilmişlere fayda sağlar ve bu, her zaman ve dünyanın sonuna kadardır.

Tiyatira ile *Sardis* arasında , 1843 baharının ilk gününde, Dan.8:14'ün fermanı yürürlüğe girer ve bunun sonuçlarını, Ruh'un o tarihte Hristiyanlara gönderdiği mesajlarda keşfedeceğiz.

Vahiy 3: 1843'ten bu yana Meclis – havarisel Hristiyan inancı restore edildi

5. dönem : Sardes

1843 baharı ve 22 Ekim 1844'teki Adventist duruşmalarının ardından İsa Mesih tarafından açıklanan hüküm

Ayet 1: “ *Sardes cemaatinin meleğine yaz : Tanrı'nın yedi ruhuna ve yedi yıldıza sahip olan şöyle diyor: Yaptıklarını biliyorum. Hayatta olduğunun sanıldığını ama öldüğünü biliyorum.* »

“ *Sardis* ” dönemi, birbirine zıt atfedilen iki Protestan Hıristiyan davranışını ortaya çıkaracaktır: İsa'nın şöyle beyan ettiği düşmüşlere: “ *Yaşıyorsun ve ölüsün* ”; ve seçilmişlere, 4. ayette: “ *Onlar layık oldukları için benimle beyaz giysiler içinde yürüyecekler .*” Her iki mesajın içeriği gibi “ *Sardes* ” ismi de tamamen zıt anlamlara sahip çifte bir anlam taşıyor. Bu Yunan kökünün ana fikirlerini koruyorum: sarsıcı ve değerli taş, ölüm ve yaşam. Yüzünü buruşturma ve sarsılma, alaycı kahkahayı tanımlar; Yunanca'da sardonion, av ağının üst ipidir; sardalya bir balıktır; ve tam tersi anlamda sardo ve sardonix değerli taşlardır; sardonix kahverengi kalsedon çeşididir. Bu mektubun başında İsa kendisini “ *Tanrı'nın yedi ruhuna ve yedi yıldıza sahip olan* ”, yani Ruh'un kutsanması ve yedi çağdaki kullarının yargılanması olarak tanıtır. Dan.12'de olduğu gibi, Adventist inancının testi olan öldürücü nehrin üzerinde duruyor ve burada hükmünü veriyor. Kişinin muhatabının kolektif anlamda bir olduğunu gösteren aşinalığa dikkat edelim. Bütün Protestan normu söz konusudur. İsa, *Tiyatira* mesajında belirtilen Protestan istisnasına son veriyor . Yeni “ *yük* ” (isyankar inananların anladığı şekliyle) artık dayatılıyor ve talep ediliyor. Roma Pazar uygulaması terk edilmeli ve yerine Cumartesi Şabatı getirilmeli. Dan.8:14'ün bu fermanı, İmparator ¹ Konstantin'in 7 Mart 321'den bu yana belirlediği durumu tersine çeviriyor. 1833'te, 1844'ten 11 yıl önce, gece yarısından sabah 5'e kadar süren ve Amerika Birleşik Devletleri'nin her yerinde görülebilen sürekli kayan yıldız yağmuru sırasında Tanrı, Protestan Hıristiyanların büyük düşüşünü örneklemiş ve kehanet etmişti. Tanrı, sizi bu yoruma inandırmak için İbrahim'e gökteki yıldızları göstererek şöyle dedi: “ *Senin soyun da öyle olacak .*” Dolayısıyla 1833'teki yıldızların düşüşü, İbrahim'in soyunun büyük bir düşüşünün habercisiydi. Bu göksel işaret 6. ^{mührün} temasında anılmaktadır . Rev.6:13'te. İsa şöyle dedi: “ *Hayatta olduğun söyleniyor ama ölüsün .*” Dolayısıyla bahsettiği kişi, Tanrı'yı temsil etme ününe sahiptir ve bu ayrıntı, Reformasyonuna inanan ve Tanrı ile uzlaştığını düşünen Protestanlığa tekabül etmektedir. İlahi hüküm düşer: “ *İşlerini biliyorum* ”, “ *ve sen öldün* ”. Bu hüküm büyük Yargıç olan Tanrı'nın kendisinden gelmektedir. Protestan bu yargıyı göz ardı edebilir ama sonuçlarından kaçamaz. 1843'te Daniel 8:14'teki hüküm yürürlüğe girdi ve hiçbir Hıristiyan'ın yaşayan Tanrı'nın kanunundan habersiz olması beklenmiyor. Bu cehalet, elçi Petrus'un 2 Pet. 1:19-20'de tüm dikkatimizi vermemizi öğütlediği İncil'deki peygamberlik sözünün küçümsenmesinden kaynaklanmaktadır: “ *Ve sizin iyi yaptığımız peygamberlik sözüne daha da kesin inanıyoruz. Gün ağarınca ve sabah yıldızı yüreklerinizde doğana kadar, karanlık yerde parlayan bir lambaya dikkat edin; Her şeyden önce Kutsal Yazılardaki hiçbir kehanetin özel bir yoruma konu olamayacağını kendiniz bilirsiniz.* » Yeni Antlaşma İncili'nin tüm metinleri arasında gözden kaçan bu ayetler, özellikle 1843'ten itibaren yaşamla ölüm arasındaki farkı ortaya koyuyor.

Ayet 2: “ *Uyanık olun ve ölmek üzere olan artakalanı güçlendirin; Çünkü Tanrımın önünde işlerinizi kusursuz bulmadım .* »

Eğer onlar yeni kutsallık standardını karşılamazlarsa Protestanlığın “ *geri kalanı* ” “ *ölecek .*” Çünkü Allah onu iki sebepten dolayı kınamıştır. Birincisi, Dan kararının yürürlüğe girmesiyle kınanan Roma Pazar günü uygulamasıdır. 8:14; ikincisi peygamberlik sözüne ilgisizliktir, çünkü Protestan torunları, Tanrı'nın Adventist deneyimi aracılığıyla verdiği dersi hesaba katmadan, babalarından miras aldıkları suçu taşıyacaklardır. İsa her iki noktada da şöyle dedi: “ *İşlerinizi Tanrımın önünde kusursuz bulmadım .*” İsa, “ *Tanrımın önünde* ” diyerek Protestanlara, kendilerini kurtaracak olan Oğul lehine, küçümsedikleri Baba olan Tanrı'nın parmağıyla yazılmış on emir normunu hatırlatmaktadır. Model olarak verdiği mükemmel itaatkâr inancının, başta ilk günkü haftalık dinlenme de dahil olmak üzere sayısız Katolik günahının mirasçısı olan Protestan inancıyla hiçbir ortak yanı yoktur. Kolektif Protestan dini normuna kurtuluş kapısı sonsuza kadar kapanır, “ *altıncı mührün* ” “ *yıldızları* ” düşer.

Ayet 3: “ *Bu nedenle nasıl aldığınızı ve işittiğinizi hatırlayın, tutun ve tövbe edin. Eğer izlemezsen hırsız gibi geleceğim ve ne zaman karşına çıkacağımı bilemeyeceksin.* »

Bu “ *hatırlamak* ” fiili, geçmişin eserleri üzerine eleştirel düşünmeyi ima eder. Ancak yalnızca gerçekten seçilmiş olanlar kendi eserlerini eleştirecek kadar alçakgönüllüdür. Ayrıca bu “ *hatırla* ” emri , yedinci günün kutsal geri kalanını emreden dördüncü emrin başındaki “ *hatırla* ” emrini çağrıştırmaktadır. Burada yine, resmi Protestanlık, William Miller'ın 1843 baharında ve 1844 sonbaharında başlattığı kehanet mesajlarına ve aynı zamanda Tanrı'nın 10 emrinin ⁴üncü metnine verdiği tepkiyi yeniden gözden geçirmeye davet ediliyor. 1843'ten beri ölümcül günah işlediğini söylüyor. İsa Mesih'ten kopuşunun en ciddi sonucu şu şekilde formüle ediliyor: “ *Eğer izlemezsen, hırsız gibi geleceğim, ve ne zaman karşınıza çıkacağımı bilemeyeceksiniz.* » 2018'den bu yana bu mesajın nasıl canlı bir gerçekliğe dönüştüğünü göreceğiz. Nöbet olmadan, tövbe olmadan ve tövbenin meyvesi olmadan Protestan inancı kesinlikle ölür.

Ayet 4: “ *Yine de Sardis'te giysilerini kirletmemiş bazı adamlarınız var; Benimle beyaz giysilerle yürüyecekler çünkü onlar layıklar.* »

Yeni bir kutsallık ortaya çıkacak. Bu mesajda İsa, “ *birkaç adamın* ” varlığına tanıklık etmekle yetiniyor , bu sayıdan biri olan Ellen.G.White'a açıklanan ayrıntılara göre, yalnızca 50 erkek Tanrı'nın onayını aldı. Bu “ *az sayıda erkek* ”, Rab'bin beklentisine uygun olarak imanlarının tanıklığı için ayrı ayrı onaylanan ve kutsanan kadın ve erkekleri belirler. İsa şöyle dedi: “ *Yine de Sardis'te giysilerini kirletmemiş bazı adamlarınız var; ve benimle birlikte beyaz [giysiler] içinde yürüyecekler, çünkü onlar layıktırlar .*” İsa Mesih'in bizzat tanıdığı saygınlığa kim karşı çıkabilir? İsa, 1843 ve 1844'teki iman sınavlarını kazananlara, *Philadelphia'dan* gelen mesajda resmi şeklini alacak olan sonsuz yaşamı ve dünyevi tanınmayı vaat ediyor. “ *Giysilerin* ” kirlenmesi, insanın özgür davranışına atfedilir. İsa Mesih'in atfettiği doğruluk olan “ *giysi* ”, *bu durumda* “ *beyaz* ”, onun kirlenmesi, geleneksel Protestan kampı için bu doğruluğun kaybına işaret ediyor. Burada tam tersine, kirlenmenin yokluğu, Dan.9:24'e göre İsa Mesih'e “ *ebedi doğruluk* ” atfedilmesinin devam ettiğini belirtir . Yakında Şabat

bilgisi ve uygulaması onlara gerçek kutsallığı, İsa Mesih'in aktardığı adaletin meyvesini ve işaretini verecektir. Bu mantıklı ve akıllı seçim, yakında onları , gelecek 5. ayetin " beyaz elbiseler " inin temsil ettiği kutsallaştırma ve göksel yüceltme içinde ebedi kılacak . Ruh onları " kusursuz " ilan edecek: " ve onların ağzında hiçbir yalan bulunamadı, çünkü onlar kusursuzdur (Va.14:5)". Pavlus'un İbraniler 12:14'teki ifadesine göre , " herkesle esenlik ve onsuz hiç kimsenin Rab'bi göremeyeceği kutsal kılınma " yı bulacaklar . Somut olarak, bu " beyaz giysiler " Roma'nın Pazar günü uygulamasını oluşturan günahın ortadan kaldırılması biçimini alacaktır. Onu sadakatle iki kez bekledikleri için, onun onayının bir işareti olarak, Rab'bin doğruluğunu koruyan seçilmişlerini beyazlatmak için gelen Şabat tarafından onlara Tanrı'nın mührü verilir. Böylece, Daniel 8:14'ün o dönemde tercüme edildiği şekliyle "kutsal yerin temizlenmesi" tamamlanmış oldu. Bu bakış altında, 23 Ekim 1844'ten itibaren İsa, seçilmiş galiplere göksel bir vizyonla, kutsal yerden dünyevi tapınağın en kutsal yerine geçişinin görüntüsünü verdi. Böylece, çarmıhta öldüğü anı, seçtiği kişinin günahının kefareti edildiği anı hatırlattı ve böylece " kefareti günü " , İbranice " Yom kipur " yerine gelmiş oldu. Bu olay zaten gerçekleşmiş olduğundan, rüyetteki eylemin yenilenmesi, yalnızca İsa'nın ölümüyle elde edilen ebedi adaletin ilk başarısını sorgulamayı amaçlıyordu. Bu, kanıtlanmış inançları yaratıcı Tanrı için tatmin edici olmayan Sardeis'in düşmüş halkı için kelimenin tam anlamıyla başarılıdır. Tanrı, ilan ettiği peygamberlik hakikatine sevgi duymadıkları ve 1843'ten bu yana Daniel 8:14'teki hükmün yürürlüğe girmesiyle vadesi gelen Şabat'ın çiğnenmesi nedeniyle onları iki nedenden dolayı reddedebilir.

Ayet 5: " Galip gelen kişi böylece beyaz giysilere bürünecek; Onun adını yaşam kitabından silmeyeceğim, ama onun adını Babamın ve meleklerinin önünde itiraf edeceğim. »

İsa Mesih tarafından kurtarılan seçilmiş kişi, yaşamını ve sonsuzluğunu Yaratıcı, iyi, bilge ve adil Tanrı'ya borçlu olduğunun bilincinde olan itaatkar bir varlıktır. Bu onun zaferinin sırrıdır. Onunla tartışamaz çünkü söylediği ve yaptığı her şeyi onaylar. Ayrıca kendisi de, dünyanın kuruluşundan bu yana onu önceden bilmesiyle gördüğü ve onu tanıyan ve adıyla çağıran Kurtarıcısının sevincidir. Bu ayet, sahte dindarların asılsız iddialarının, onları iddia edenler için bile ne kadar boş ve yanıltıcı olduğunu göstermektedir. Son söz herkese: " Yaptıklarınızı biliyorum " diyen İsa Mesih'e ait olacaktır. Bu eserlere göre, sürüsünü böler ve sağına koyunlarını , soluna ise kıyametin ikinci ölümünün ateşine gönderilecek asi keçileri ve açgözlü kurtları yerleştirir .

Ayet 6: " Kulağı olan, Ruh'un kiliselere ne dediğini duysun! »

Herkes Ruh'un peygamberlik sözlerini tam anlamıyla duyabiliyorsa, tam tersine, yalnızca onun ilham verdiği ve eğittiği seçilmişleri bunların anlamını anlayabilir. Ruh, tarihsel zamanda gerçekleşen kesin gerçeklere atıfta bulunur, bu nedenle seçilen kişi dini ve laik tarihle ve tanıklıklar, övgüler ve kehanetlerden oluşan hikayelerden oluşan tüm İncil ile ilgilenmelidir.

Not : 3. ayette İsa Mesih düşmüş Protestana şöyle dedi: " Öyleyse nasıl aldığınızı ve işittiğinizi hatırlayın, koruyun ve tövbe edin. Eğer izlemezsen hırsız gibi geleceğim ve ne zaman **karşına çıkacağımı bilemeyeceksin** ." Kazananların mirasçıları içinse 2018 baharından itibaren bu mesaj şuna dönüştü: "İzlerseniz

hırsız gibi gelmeyeceğim, size saat kaçta geleceğimi **bilirsiniz** ”. Ve Rab, bugün 2020'de, seçilmişlerinin 2030 baharı için açıklanan gerçek dönüş tarihini bildiğinden beri sözlerini tuttu. Ancak Protestan inancı, yalnızca İsa aracılığıyla saklı tutulan bu kesinliği görmezden gelmeye mahkumdur. onun seçilmişlerine. Çünkü kötü kullarına karşı davranışından farklı olarak “ *Rab, kullarını peygamberleri uyarmadan hiçbir şey yapmaz* ” Amo.3:7.

6. dönem: Philadelphia

Adventizm evrensel misyona giriyor

1843 ile 1873 yılları arasında, Tanrı tarafından emredilen gerçek yedinci gün olan Cumartesi gününün ilahi Şabatu, 1863'ten bu yana "Yedinci- gün Adventist Kilisesi. Dan.12:12'de hazırlanan öğretiye uygun olarak İsa'nın mesajı, 1873 yılındaki Şabat tatilinde kutsal kılınan seçilmişlerine yöneliktir. Aynı zamanda bu seçilmişler, Dan'ın mutluluğundan da yararlanırlar. :12: “ *Ne mutlu 1335 güne kadar bekleyene!* ”.

1843'ten beri oluşturulan yeni standartlar 1873'te evrensel hale geldi

Ayet 7: “ *Filadelfia cemaatinin meleğine yazın : Kutsal Olan, Davut'un anahtarına sahip olan, açan ve kimse kapatmayan, kapanan ve kimse kapatmayan Gerçek Olan böyle diyor. : »*

Filadelfia ” adıyla Seçilmiş Kişisini gösterir. Şöyle dedi: “ *Eğer birbirinize sevginiz olursa, bütün insanlar benim öğrencilerim olduğunuzu bununla bilecekler. Yuhanna 13:35*” Yunan kökenleri kardeş sevgisi anlamına gelen *Philadelphia'nın* durumu da budur . Onu oluşturan seçilmişleri inançlarını test ederek seçti ve bu galiplere olan sevgisi taşıdı. Bu mesajda kendisini şöyle tanıtır: “ *Kutsal Olan, Gerçek Olan bunu söylüyor .” Kutsal , çünkü bu, Şabat gününün ve seçilmişlerin kutsallaştırılmasının, 1843 baharından bu yana yürürlüğe giren Dan.8:14 fermanı uyarınca gerekli olduğu bir zamandır. Doğru , çünkü bu peygamberlik saatinde, hakikat kanunu yeniden tesis edilir; Tanrı, 7 Mart 321'den bu yana Hristiyanların çiğnediği 4. ^{emrinin} kutsallığını yeniden keşfeder. Yine şöyle der: “ *Davut'un anahtarına sahip olan .*” Bunlar Roma'nın sahibi olduğu iddia edilen Aziz Petrus'un anahtarları değil. “ *Davut'un anahtarı* ” bizzat “ *Davud'un oğlu* ” İsa'nın kendisine aittir . O'ndan başka hiç kimse sonsuz kurtuluşu bahşedemez, çünkü o bu anahtarı, İsa.22:22'ye göre “ *omzunda* ” haç şeklinde taşıyarak elde etmiştir : “ *Evin anahtarını onun omzuna koyacağım.*” *Davut'un: Açıldığında kimse kapatmayacak; kapandığında kimse açmayacak .* Azabının haçını gösteren bu anahtar, bu ayetin yerine getirilmesi amacıyla burada okuyoruz: “ *Açan kimse kapatmaz, kapanan kimse açmaz .*” Kurtuluş kapısı, Yedinci Gün Adventizminin inşasına açık ve 1843 baharından bu yana Romalı Pazar dindarlarına kapalı. Çünkü onlar, sunulan doktrinsel gerçeklere boyun eğmeyi kabul etmişler ve O'nun kehanet niteliğindeki sözünü, yani Kutsal Ruh'u inançlarıyla onurlandırmışlardır. İsa *Philadelphia* döneminin azizlerine şöyle dedi : “ *Sizin işlerinizi biliyorum. İşte, senin çok az gücün olduğu, sözümü tuttuğun ve adımı inkâr etmediğin için, senin önüne kimsenin kapatamayacağı açık bir kapı koydum .*” Bu küçük dini grup, resmi olarak 1863'ten beri yalnızca Amerikalıydı. Ancak 1873'te Battle Creek'te düzenlenen genel bir konferans sırasında Ruh, ona*

İsa Mesih'in gerçek dönüşüne kadar devam edecek evrensel bir misyonerlik kapısını açtı. Bunu kimse engelleyemez ve Allah halledecektir. İsa'nın gerçek azizler arasında gördüğü iyi olan her şeyin, 1843'te Protestan inancının düşmesine neden olan nedenleri de tanımladığı gerçeğine dikkat etmeliyiz. Bu mesaj, İsa'nın 3. ayette *Sardes'te* şehit düşenlere hitap ettiği mesajın tam tersidir. Hedeflenen çalışmaların kendisi tersine döner.

Rev.7'nin 12 Kabilesi Büyüyor

Ayet 8: “ *İşlerinizi biliyorum. İşte, senin çok az gücün olduğu, sözümü tuttuğun ve adımlarını inkâr etmediğin için, senin önüne kimsenin kapatamayacağı açık bir kapı koydum.* »

Zamanın seçilmiş kişisi, İsa'nın kendisine adalet olarak atfettiği işlerine göre olumlu bir şekilde yargılanır. Onun " *küçük gücü* ", 4. ayetteki " *birkaç adam* " a dayanan grubun doğuşunu doğrulamaktadır. 1873'te İsa, Adventistlere kendi dönüşüne doğru ilerleyişlerini, 1873 baharında açılacak olan açık göksel kapı simgesiyle duyurdu. 2030, yani 157 yıl sonra. Laodikya'ya hitaben yazılan aşağıdaki mesajda , İsa bu kapının önünde duracak ve böylece dönüşünün yakın olduğunu belirtecektir: “ *İşte, kapının önünde duruyorum ve kapıyı çalışıyorum. Eğer biri sesimi duyar ve kapıyı açarsa, ben onun yanına gelip onunla, o da benimle yemek yiyeceğim.* Rev.3:20 »

Yahudilere Hıristiyan inancına erişim izni verildi

Ayet 9: “ *İşte size Şeytan'ın havrasından Yahudi olduklarını söyleyen ama yalan söyleyenleri veriyorum; işte onları gelip senin ayaklarına taptıracam ve seni sevdiğimi bileceğim.* »

Bu ayet, gerçek Yahudilerin ırk ve bedene göre Adventist gruba girişini hatırlatarak Şabat dinlenmesinin yeniden tesis edildiğini doğrulamaktadır; Pazar artık din değiştirmelerine engel değil. Çünkü 321 yılından itibaren terkedilmesi, samimi Yahudilerin Hıristiyan inancını benimsemelerinin engellenmesi sonucunu da doğurmuştur. Onun ırksal Yahudilere ilişkin yargısı, sadık tanık Pavlus'un kişisel görüşü değildi; Bu Vahiy'de, zaten Vahiy 2:9'da, Yahudiler tarafından iftira edilen ve *İzmir* döneminde Romalılar tarafından zulme uğrayan hizmetkarlarına gönderilen mesajda bunu doğrulayan İsa Mesih'ti . İrksal Yahudilerin, Tanrı'nın lütfundan yararlanmak için Hıristiyan kurtuluşunu Adventist standardında tanımları gerekeceğini unutmayın. Evrensel Adventizm, 1873'ten beri **tek resmi emanetçisi** haline geldiği ilahi ışığı tek başına taşır. Ama dikkatli olun! Bu ışık, öğretisi ve mesajları İsa Mesih'in münhasır mülküdür; hiç kimse ve hiçbir kurum onların kurtuluşunu tehlikeye atmadan onun evrimini reddedemez. Bu ayetin sonunda İsa “ *seni sevdiğimi* ” söylüyor. Bu, bu kutsama zamanından sonra artık onu sevmeyebileceği anlamına mı geliyor? Evet, “ *Laodikya* ” ya atfedilen mesajın anlamı da bu olacaktır .

Tanrı'nın emirleri ve İsa'nın imanı

Ayet 10: “ *İçimde sabır sözünü tuttuğun için, ben de yeryüzünde yaşayanları denemek için bilinen yeryüzünde gelecek olan deneme saatinde seni tutacağım.* »

Sabır terimi, Daniel 12:12'de bahsedilen Adventist bekleyişinin bağlamını doğrulamaktadır: “ *Bekleyene ve bin üç yüz otuz beş güne kadar gelene ne mutlu !* ”. Test , yaratıcı Tanrı İsa Mesih tarafından tanınan, “ *bilinen dünyada* ” yaşayanlar olan “ *yeryüzünde yaşayanların* ” imanıyla ilgilidir . İnsan iradesini sınamak ve bu ayette Yunanca "oikomènè" kelimesiyle " *bilinen ülke* " olarak adlandırılan "ekümenik" kampın isyankar ruhunun maskesini düşürmek için geliyor .

Bu vaat yalnızca kurumun başlangıçtaki iman kalitesini koruması koşuluyla İsa'yı bağlar. Eğer Adventistlerin mesajı bu ayette peygamberlik edilen nihai evrensel iman sınavı zamanına kadar devam edecekse, bunun mutlaka kurumsal bir formda olması gerekemeyecektir. Çünkü tehdit, o zamana kadar tamamen olumlu ve Allah tarafından kutsanmış olan, devamındaki 11. ayetteki bu mesajda dolaşmaktadır. İsa'nın vaadi, 2030'da hayatta kalan soyunu ilgilendirecektir. O sırada, 1873'ün gerçek seçilmişleri, Vahiy 14:13'e göre " *Rab'de* " *uykuya dalmış olacaklar: " Ve gökten şunu söyleyen bir ses duydum: Yaz : Artık ne mutlu Rab'bin yolunda ölen ölülere! Evet, diyor Ruh, emeklerinden dinlenebilirsiniz, çünkü işleri onları takip eder. »* Dolayısıyla bu, İsa Mesih'in bu örnek seçilmiş kişiye verdiği ikinci mutluluktur. Fakat İsa'nın kutsadığı şey, işlerin gösterdiği davranışlardır. “ *Philadelphia* ” nın mirasçıları , 2030 yılında, onun eserlerini, inancını, göklerin Tanrısı tarafından verilen hakikatlerin kabulünü, O'nun onlara verdiği son biçimlerle sadakatle yeniden üretecekler; çünkü ilahi plan anlayışının mükemmel olacağı sona erene kadar büyük değişimler yaşayacaklardır.

İsa Mesih'in Adventist Vaadi ve Uyarısı

Ayet 11: “ ***Cabuk*** *geliyorum . Sahip olduğun şeye sahip çık ki kimse tacını almasın. »*

Cabuk *geliyorum* ” mesajı Adventist tipindedir. Böylece İsa, diğer herhangi bir dini inancın terk edildiğini doğruladı. Onun gerçek seçilmişliğini belirleyen ana kriterlerden biri olan, onun görkemle geri döneceği beklentisi dünyanın sonuna kadar kalacaktır. Ancak mesajın geri kalanı ağır bir tehdit içeriyor: " *Elindekini geri çek, tacını kimse almasın. »* Ve tacını düşmanlarından başka kim alabilir? Onun soyundan gelenler bu nedenle öncelikle onları teşhis etmek zorunda kalacaklar ve bunu yapmadıkları için hümanist ruhlarının kurbanı olarak 1966'dan itibaren onlarla ittifak kuracaklar.

Ayet 12: “ *Kim galip gelirse, onu Tanrımın tapınağında bir sütun yapacağım ve o asla çıkmayacak; Onun üzerine Tanrım'ın adını, Tanrım'ın şehrinin, gökten Tanrım'ın yanından inen yeni Yeruşalim'in adını ve yeni adımı yazacağım. »*

İsa, galiplere adadığı son bereket sözlerinde, elde edilen kurtuluşun tüm görüntülerini bir araya getiriyor. “ *Tanrımın tapınağındaki bir sütun* ” şu anlama gelir : Gerçeğimi Seçilmiş Meclisimde taşımak için sağlam bir destek. “ *...ve çıkmayacak daha fazlası* ”: kurtuluşu sonsuz olacak. “ *...; Üzerine Tanrımın adını yazacağım* ”: Cennette kaybolan Tanrı'nın karakterinin imajını ona kazıyacağım. “ *...ve Tanrımın şehrinin adı* ”: Rev.21'de anlatılan Seçilmişlerin yüceltilmesinden pay alacaktır. “ *... Tanrım'ın katından gökten inen yeni Kudüs'ün* ”: “ *Yeni Kudüs*

”, Tanrı'nın semavi melekleri gibi tamamen göksel hale gelmiş olan yüce seçilmiş seçilmişlerin toplanmasının adıdır. Vahiy 21, onu, Tanrı'nın yeryüzünden kurtarılanına duyduğu sevginin gücüne tanıklık eden, değerli taşlar ve incilerden oluşan sembolik bir tasvirle anlatır. Tahtını orada kuran Tanrı'nın huzurunda sonsuza kadar yaşamak için yenilenen dünyaya iner. “... ve yeni adım ”: İsa, isminin değişmesini dünyevi doğadan göksel doğaya geçişiyle ilişkilendirir. Kurtarılan, hayatta kalan veya dirilen seçilmiş kişi aynı deneyimi yaşayacak ve yüceltilmiş, bozulmaz ve ebedi bir göksel bedene sahip olacaktır.

Bu ayette Allah'a benzetme ısrarı, İsa'nın bizzat seçilmişler tarafından ilahî yönüyle bulunması gerçeğiyle haklı çıkarılmaktadır.

Ayet 13: “ *Kulağı olan, Ruh'un kiliselere ne dediğini duysun!* »

Seçilmiş kişi dersi anladı ama anlayabilen tek kişi o. Bu mesajın sadece onun için hazırlandığı doğrudur. Bu mesaj, açıklanan sırların yorumlanmasının ve anlaşılmasının, yalnızca kullarını imtihan eden ve seçen Allah'a bağlı olduğunu doğrulamaktadır .

Adventist beklentisinin mesajını reddettiği için kustu.

" **Cabuk geleceğim . Sahip olduklarınıza sahip çıkın ki kimse tacınızı alamaz .**" Ne yazık ki, o zamanın resmi Adventizmi için son hâlâ çok uzakta ve zamanın yorgunluğuyla birlikte 150 yıl sonra inanç artık eskisi gibi olmayacak. İsa'nın uyarısı haklıydı ama ne dikkate alındı ne de anlaşıldı. Ve 1994 yılında, Adventist kurumu , İsa Mesih'in habercisi Ellen G. White'ın "İlk Yazılar" kitabının "İlk Vizyon" bölümünde kehanet ettiği son "büyük ışığı" reddederek " *tacını* " fiilen kaybedecek . , 14. ve 15. sayfalarda: Aşağıdaki metin bu sayfalardan alıntıdır. Onun hakkında ayrıca Adventist çalışmalarının kaderi hakkında kehanetlerde bulunduğunu ve Rev. 3: 1843-44 ***Sardis , 1873 Philadelphia , 1994 Laodikya'daki üç Meclis tarafından sunulan tüm öğretiyi kendisinde özetlediğini de belirtmek isterim .***

Adventizmin Kaderi

Ellen G. White'ın ilk vizyonunda ortaya çıktı

“Aile ibadetinde dua ederken Kutsal Ruh üzerimde dinlendi ve sanki bu karanlık dünyanın üzerinde giderek daha fazla yükseliyor gibiydim. Bu dünyada kalan Adventist kardeşlerimi görmek için arkamı döndüm ama onları bulamadım. Sonra bir ses bana şöyle dedi: “Tekrar bak, ama biraz daha yükseğe.” Yukarıya baktım ve bu dünyanın çok yukarısında dik ve dar bir yol gördüm. Adventistlerin kutsal şehre doğru ilerlediği yer burasıdır. Arkalarında, yolun başında, meleğin bana gece yarısı çığlığı olduğunu söylediği parlak bir ışık vardı. Bu ışık, ayaklarının tökezlememesi için yolun tamamını aydınlatıyordu. İsa onlara rehberlik etmek için onların başında yürüdü; ve ona baktıkları sürece güvendeydiler.

Ancak çok geçmeden bazıları yoruldu ve şehrin hâlâ çok uzakta olduğunu ve oraya daha erken varmayı düşündüklerini söylediler. Daha sonra İsa,

Adventistlerin üzerine yayılan bir ışığın yayıldığı görkemli sağ kolunu kaldırarak onları cesaretlendirdi. Bağırıldılar: “Şükürler olsun! » Ancak bazıları, kendilerini yönlendirenin Tanrı olmadığını söyleyerek bu ışığı yüzünüzce reddetti. Sonunda arkalarındaki ışık söndü ve kendilerini derin bir karanlığın içinde buldular. Tökezlediler ve hem hedefi hem de İsa'yı gözden kaybettiler, sonra yoldan düşerek aşağıdaki kötü dünyaya gömüldüler. ”.

Tanrı'nın genç Ellen Gould-Harmon'a verdiği bu ilk görümün öyküsü, Daniel ya da Vahiy'dekiler kadar değerli, şifreli bir kehanet oluşturur. Ancak bundan faydalanmak için onu doğru yorumlamamız gerekir. O yüzden açıklama yapacağım.

ifadesi, Matta 25:1'den 13'e kadar geçen "on bakire benzetmesi"nde güveyin gelişinin duyurulmasını ifade eder. 1843 baharında Mesih'in dönüşünü bekleme sınavı ve 1844 sonbaharı birinci ve ikinci başarıyı oluşturdu; birlikte, bu iki beklenti, İsa Mesih'in kutsadığı yolda veya yolda zamanda ilerleyen "Yedinci Gün Adventistleri" grubunun "arkasında" yer alan hikayenin "ilk ışığını" temsil eder. Adventist öncüler için 1844, dünyanın sonunun tarihini ve kehanet sözünün o zamanın seçilmişlerine önerebileceği son İncil tarihini temsil ediyordu. Bu son tarihi geçtikten sonra, yaklaştığını düşünerek İsa'nın dönüşünü beklediler. Ancak zaman geçti ve İsa hâlâ dönmedi; vizyonun şu sözlerle çağrıştırdığı şey: “şehrin çok uzakta olduğunu fark ettiler ve oraya daha erken varmayı düşündüler”; yani 1844'te veya bu tarihten kısa bir süre sonra. Ayrıca, **üçüncü Adventist beklentisini** oluşturan bu yeni ve muhteşem ışığı alarak sahneye girdiğim 1980 yılına kadar cesaret kırıklığı onları ele geçirdi . Bu sefer İsa'nın dönüşü **1994 sonbaharına ayarlandı** . Kesinlikle, bu mesajın duyurulması yalnızca Fransa'da Valence-sur-Rhône'da bulunan evrensel Adventizmin mikrokozmosuyla ilgiliydi. Tanrı'nın Fransa'nın güneydoğusundaki bu küçük kasaba için yaptığı seçimin bir açıklaması var. Papa Pius VI, Vahiy 13:3'te kehanet edilen gerçeği yerine getirerek 1799'da gözaltındayken orada öldü. Üstelik Valensiya, Tanrı'nın Fransa topraklarında ilk Adventist kilisesini kurduğu şehirdi. Bu nedenle, ilahi görkemli son ışığını oraya getirdi ve 2020'nin sonunda, bu belgede sunduğum en son ve en değerli vahiylerini sürekli ve sadakatle ondan aldığımı onaylıyorum. Adventist Valentinianus mikrokozmosu, kız kardeşimiz Ellen'in vizyonundaki son muhteşem ışıkla ilgili kısmı gerçekleştirmek için evrensel bir sahne görevi gördü. Bu görüm bize İsa'nın Valensiya'da yaşadığı deneyimle ilgili yargısını açığa çıkarıyor; bu, on bakire benzetmesinin üçüncü gerçekleşmesidir. İsa, gerçek Adventist'i sunulan ışığa karşı davranışından tanır. Gerçek Adventist sevincini “Şükürler olsun!” diyerek ifade eder. » ; Ruh tarafından kutsanarak kabını yağla doldurdu. Bunun tersine, sahte Adventistler "bu ışığı yüzünüzce reddediyorlar." İlahi ışığın bu şekilde reddedilmesi onlar için ölümcüldür, çünkü Tanrı, elçisine gönderdiği ilham verici mesajlarda onları bu olumsuz tepkiye karşı uyarmıştır; lambanın “ışığını” üreten yağdan yoksun, boş kaplara dönüşecekler. Kaçınılmaz sonuç duyuruluyor: "Arkalarındaki ışık sönüyor"; Adventizmin temelini inkar ediyorlar. İsa ilkesini şöyle uyguladı: “ *Çünkü sahip olana verilecek ve ona bolluk verilecek, ama sahip olmayandan elindeki bile alınacaktır.* Mat.25:29.” “...Hem amacı hem de İsa'yı gözden kaçırdılar”, Mesih'in geri dönüşünü duyuran Adventist mesajlarına karşı duyarsız hale geldiler ya da Adventist hareketinin

“Adventist” adıyla kutsanan amacını inkar ettiler; "sonra yoldan düştüler ve altta yatan kötü dünyaya gömüldüler", 1995'te kendilerini resmen Protestan ittifakına ve ekümenizme adadılar. Böylece İsa'yı ve Adventist inancının hedefi olan cennete girişi kaybettiler. Dan.11:29'a göre, İsa'nın Matta 24:50'de açıkladığı gibi " *ikiyüzlüler* " ve " *sarhoşlar* "; işin başında gösterilen şeyler.

Bugün bu peygamberlik sözleri yerine geliyor. Bunlar, "arkalarında bulunan" ilk ışığın tarihi olan 1844 ile Fransa'nın Valence-sur-Rhône kasabasında kurulan ilk Adventist kilisesi tarafından reddedilen büyük kehanet ışığının tarihi olan 1994 arasında gerçekleştirildi. gösterisi için kullanıldı. Bugün resmi Adventizm, hakikatin düşmanları Protestanlar ve Katoliklerle birlikte ekümenizmin “derin karanlığında”dır.

7. dönem : Laodikya

Kurumsal Adventizmin sonu – üçüncü Adventist beklentisinin reddedilmesi.

Ayet 14: “ *Laodikya cemaatinin meleğine yazın : Sadık ve gerçek tanık, Tanrı'nın yaratılışının başlangıcı olan Amin şöyle diyor: ”*

Laodikya yedinci ve son çağın adıdır; kurumsal Adventizmin kutsamasının sonu. Bu ismin iki Yunanca kökü olan “laos, dikéia” vardır ve bu da “yargılanan insanlar” anlamına gelir. Benden önce Adventistler şunu tercüme ettiler: "yargılama insanları", ancak kurum, 1. Petrus 4:17'nin öğrettiği gibi, bu yargılamanın onunla başlayacağını bilmiyordu: " **Çünkü bu, yargının, Tanrı'nın eviyle başlayacağı andır. Tanrı. Şimdi eğer bizimle başlarsa Allah'ın müjdesine uymayanların sonu ne olacak?** » İsa kendini şöyle tanıtıyor: “ *Amin'in söylediği şey budur, sadık ve gerçek tanık, Tanrı'nın yaratılışının başlangıcı: ”* Amin kelimesi İbranice'de şu anlama gelir: gerçekte. Havari Yuhanna'nın ifadesine göre, İsa bunu sık sık (25 kez) kullandı ve açıklamalarından önce bunu başlangıçta iki kez tekrarladı. Ancak geleneksel dini uygulamalarda, duaların veya ifadelerin sonundaki noktalama işareti için kullanılan bir terim haline gelmiştir. Daha sonra sıklıkla Katoliklikten miras alınan “öyle olsun” anlamında yorumlanır. Ve Ruh, *Amin* sözcüğüne mükemmel bir şekilde gerekçelendirilmiş çifte anlamını vermek için bu kavramı “ *gerçekte ” kullanır. Laodikya, İsa'nın ahir zaman için hazırlanan kehanetleri tam olarak aydınlatmak için büyük bir ışık sunduğu saattir. Okuduğunuz eser bunun kanıtıdır. İsa ile resmi Adventist kurum arasında kopuşa neden olacak şey, onun ışığının reddedilmesidir. Mantıklı ve haklı bir seçimle Tanrı, 1980 ile 1994 yılları arasında Adventizm'i, Protestanların kaybı ve Adventist öncülerin kutsanmasıyla sonuçlanan modeli temel alan bir inanç sınavına tabi tuttu. Test zaten 1843 baharında ve daha sonra 1844 sonbaharında duyurulan İsa'nın dönüşüne olan inanca dayanıyordu. Ben de 1983'ten itibaren, İsa'nın 1994'teki dönüşüne ilişkin bir duyuruyu paylaşmaya başladım. Rev.9:5-10'daki “ *beşinci trompet* ” mesajında geçen “ *beş ay* ”. Bu temayı 1844 yılındaki Protestanlığın lanetine atfederek, bahsedilen " *beş ay* " yani 150 gerçek yıl dönemi 1994'e yol açmıştır. Bu dönemin sonu olarak yalnızca İsa Mesih'in dönüşünü gören ve Tanrı tarafından kısmen kör edilen bir dönem. Metnin bir detayında ilahi*

gerçek olarak kabul ettiğim şeyi savundum. Resmi uyarıların ardından kurum, Kasım 1991'de işten çıkarıldığımı duyurdu; hem de duyurularımı kanıtlamak ve reddetmek için hâlâ üç yıl varken. Bu deneyimin gerçek anlamı ancak daha sonra, 1996 civarında benim için açıklığa kavuştu. İsa'nın " *Laodikya* " ya yazdığı mektupta söylediği sözler henüz yerine gelmiş ve artık kesin bir anlam kazanmıştı. 1991 yılına gelindiğinde, ılımlı Adventistler artık gerçeği 1873'teki kadar sevmiyorlardı. Modern dünya da onları baştan çıkararak ve kalplerini kazanarak onları zayıflattı. " *Efes* " döneminde olduğu gibi resmi Adventizm de " *ilk aşkını* " kaybetmiştir . Ve İsa " *onun şamdanını ve tacını elinden aldı* " çünkü o da artık buna layık değil. Bu gerçeklerin ışığında mesaj açıklıkla aydınlanıyor. " *Amin* " kelimesi tam hakikat talebini ve kutlu bir ilişkinin sonunu teyit eder. " *tanık sadık ve doğru* ", sadakatsiz ve yalancı Seçilmiş Kişi'yi reddeder. " *Tanrı'nın yaratma ilkesi* ", dolayısıyla yaratıcı, değersizlerin zekasını kolektif olarak kapatmaya ve seçtiklerinin zekasını bireysel olarak Yaratılış hikayesinde yer alan ve gizlenen gerçeklere açmaya gelir. Aynı zamanda " *Allah'ın yaratma prensibini* " hatırlatarak *Ruh, bunu* " *Amin* " kelimesiyle ilişkilendirir ve İsa Mesih'in son dönüşünün çok yakın olduğunu doğrular: " **hemen** ". Ancak insanlığın sonunun geldiği tarih olan 1994 ile 2030 arasında hâlâ 36 yıl geçecek.

Ölümcül ılıklik

Ayet 15: " *İşlerinizi biliyorum. Ne soğuksun, ne de sıcaksın biliyorum. İster soğuk ister sıcak ol!* »

Resmi olmayan adres kuruma yöneliktir. Bu, inancın geleneksel, biçimci, rutin ve yeni olan her şeyden korkulan hale geldiği, babadan oğula ve kıza miras kalan dinlerin meyvesidir; Onunla paylaşacak bu kadar çok yeni ışığa sahipken, İsa'nın artık onu kutsayamayacağı durum.

Ayet 16: " *Sen ılık olduğun, ne soğuk ne de sıcak olduğun için seni ağzımdan kusacağım.* »

Bu gözlem İsa tarafından Kasım 1991'de, mesajını taşıyan peygamberin resmi kurum tarafından görevden alınması sırasında yapılmıştır. 1994 baharında İsa'nın bildirdiği gibi kusacak. 1995 yılında Katolik Kilisesi tarafından düzenlenen ekümenik ittifaka girerek, artık onların lanetini paylaştığı için asi Protestanlara katılarak bunun kanıtını kendisi sağladı.

Manevi mirasa dayalı aldatıcı illüzyonlar

17. ayet: " *Zenginim, zenginim, hiçbir şeye ihtiyacım yok*" dediğin ve *zavallı, perişan, fakir, kör ve çıplak olduğunu bilmediğin için.* "

Seçilmiş Adventist 1873'te "... zengin "di ve Ellen G. White'a verilen *sayısız vahiy onu ruhsal olarak daha da zenginleştirdi.* Ancak kehanet düzeyinde, Rab'bin elçisinin kocası James White'ın haklı olarak düşündüğü gibi, o zamanın yorumları hızla geçerliliğini yitirmişti. Yaşayan Tanrı İsa Mesih, kehanetlerinin kusursuz ve kusursuz nihai gerçekleşmesi için tasarladı. Bu nedenle, zamanın geçmesi ve dünyaya muazzam değişiklikler getirmesi, alınan ve öğretilen yorumların kalıcı olarak sorgulanmasını haklı çıkarmaktadır. Rabbin bereketi saklıdır; İsa şöyle dedi: " *Yaptıklarımı sonuna kadar koruyacak olana .*" Ancak ışığı reddettiği 1991 yılında son hâlâ çok uzaktaydı. Bu nedenle, Rab'bin kendisinin seçtiği araçlarla önerdiği yeni ışığa karşı dikkatli olması gerekiyordu.

Kurumun yanılısamaları ile İsa'nın onu gördüğü ve yargıladığı durum arasında ne kadar büyük bir zıtlık var! Belirtilen tüm terimler arasında “ *çıplak* ” kelimesi bir kurum için en ciddi olanıdır, çünkü bu, İsa'nın ebedi adaletini oradan çektiği anlamına gelir, onun ağzındadır, bir ölüm hükmü ve son yargının ikinci ölümüdür; 2 Korintliler 5:3'te yazılanlara göre: “ Bu çadırda inliyoruz, *çıplak değil de giyinik bulunsak gökteki evimizi giymeyi arzuluyoruz* . »

Sadık ve gerçek tanığın tavsiyesi

18. ayet: “ *Zengin olmanız için benden ateşte denenmiş altın, giyinesiniz ve çıplaklığınızın utancının ortaya çıkmasını diye beyaz giysiler ve üzerinize yağ sürmek için bir merhem satın almanızı tavsiye ederim. görebilsin diye gözler.* »

1991'deki bulguların ardından kurumun, yollarını düzeltmek ve gelmeyen pişmanlığın meyvesini vermek için hâlâ üç yılı vardı. Ve tam tersine, düşmüş Protestanlarla olan bağları, 1995'te yayınlanan resmi bir ittifak yapacak kadar güçlendi. İsa kendisini, gerçek inancın tek tüccarı, imtihandaki “*ateşle sınanan altın* ” olarak tanıttıyor. Onun kiliseyi kınadığına dair kanıt, Vahiy 3:4'te öncülerinin “*lâyık* ” olduğu “*beyaz giysilerin* ” yokluğunda ortaya çıkıyor. Bu karşılaştırmayla İsa, 1994'ten önce “*Laodikya* ” Adventistlerini 1843 ve 1844 tarihlerinden önce gelenlere benzer bir Adventist beklentisine tabi tuttuğunu gösteriyor; 1844'te “*Sardis* ” Adventistlerine gönderilen mesajda öğretildiği gibi, üç deneyime olan inancı test etmek için . Kapalı bir isyankar tavır içinde olan kurum, İsa'nın kendisini neyle kınadığını anlayamadı; o , İsa'nın dünyevi hizmetindeki Ferisiler gibi “*kördü* ”. Bu nedenle , Vahiy 3'ün 18. ayetinde açıklanan, Tanrı'nın talep ettiği sonsuz yaşam standardının resmini tanımlayan Matta 13:45-46'daki benzetmeden Mesih'in “*çok değerli inci*yi ” satın alma davetini anlayamadı . .

Merhametli çağrı

Ayet 19: “ *Sevdiğim kadarını azarlarım ve cezalandırırım. Bu nedenle gayretli olun ve tövbe edin.* »

kusana kadar *sevdikleri* içindir . Tövbeyle davet olan çağrıya kulak verilmedi. Ve aşk miras alınmaz, onurla kazanılır. Kurum sertleşen İsa, göksel görev için adaylara bireysel bir çağrıda bulunarak şunları söyledi:

Evrensel çağrı

Ayet 20: “ *İşte kapıda duruyorum ve kapıyı çalıyorum. Eğer biri sesimi duyar ve kapıyı açarsa, ben onun yanına gelip onunla yemek yiyeceğim, o da benimle .*”

Vahiy'de “*kapı* ” kelimesi Vahiy 3:8'de, burada Vahiy 3:20'de, Vahiy 4:1'de ve Vahiy 21:21'de geçmektedir. Rev.3:8 bize *kapıların erişimi* açtığı hatırlatır . Böylece Mesih'e, O'nun adaletine ve lütfuna erişimi açan veya kapatan iman sınavlarının sembolü haline gelirler.

Bu 20. ayette “*kapı* ” kelimesi birbirinden farklı ancak birbirini tamamlayan üç anlam kazanmaktadır. İsa'nın kendisine işaret ediyor: “*Ben kapıyım* . Yuhanna 10:9”; Vahiy 4:1'de *cennetin kapısı* açıldı : “*Gökte bir kapı*

açıldı. » ; ve İsa'nın seçilmiş kişiyi, sevgisinin kanıtını vermek üzere kalbini kendisine açmaya davet etmek üzere çaldığı insan kalbinin *kapısı* .

Yaratığı ile ilahi yaratıcısı arasında samimi bir birlikteliğin mümkün olabilmesi için, kalbini vahyedilen hakikate açması yeterlidir. Akşam yemeği , günün işlerine son vermek için gecenin yaklaştığı saatlerde paylaşılır . *İnsanlık çok yakında “ kimsenin artık çalışamayacağı ”* bir geceye girecek . (Yuhanna 9:4).” Lütuf zamanının sonu, insanoğlunun, erkek ve kadınların eşit derecede sorumlu ve beden düzeyinde kesinlikle tamamlayıcı olan son dini seçimlerini sonsuza kadar donduracaktır.

mesajıyla karşılaştırıldığında , seçilmiş kişi *Laodikya döneminde* , yani İsa Mesih'in geri dönüşünün yaklaştığı dönemdedir. “ *açık kapı Cennette* ” bu mesajın devamı olarak Vahiy 4:1'de açılacaktır.

Ruhun son öğüdü

Bireysel olarak kazanana İsa şunları söylüyor:

Ayet 21: “ *Ben nasıl galip gelip Babamın yanında onun tahtına oturduğum gibi, kim galip gelirse, ben de benimle birlikte tahtıma oturmayı kabul edeceğim.* »

Böylece bu mesajı takip eden ve Rev.4'ün konusu olacak olan göksel yargının faaliyetini duyurur. Ancak bu söz onu yalnızca gerçekten seçilmiş bir kazanana bağlıyor.

Ayet 22: “ *Kulağı olan, Ruh'un kiliselere ne dediğini duysun!* »

Mektuplar ” teması bu yeni kurumsal başarısızlıkla sona eriyor. Sonuncusu, çünkü bundan sonra ışık ilham veren bir adam, sonra da küçük bir grup tarafından taşınacak. Bireysel olarak kişiden kişiye ve İsa'nın kendisinin, seçilmişlerini ilahi kişiliği kadar kutsal olan en son gerçeklerinin yayılma kaynağına yönlendirerek yönlendireceği İnternet aracılığıyla aktarılacaktır. Böylece dünyanın neresinde olursa olsun: “ *Kulağı olan, Ruh'un topluluklara ne dediğini duysun!* ” »

Aşağıdaki temanın bağlamı, azizler tarafından kötülerin yargılandığı göksel binyıl olacaktır. Konunun tamamı Rev. 4, 11 ve 20'de dağıtılan öğretilere dayanmaktadır. Ancak Rev. 4, dünyevi Seçilmişlerin son çağını kronolojik olarak takip eden bu aktivitenin göksel bağlamını açıkça doğrulamaktadır.

Vahiy 4 : Göksel Yargı

Ayet 1: “ *Bundan sonra baktım ve gökte bir kapının açıldığını gördüm . İlk duyduğum, benimle konuşan, trompet sesine benzeyen ses şöyle dedi: Buraya gel , sana bundan sonra ne olacağını göstereyim .*

Duyduğum ilk ses, bir borazan sesine benziyordu ” diyerek , bu “ *Laodikya ” döneminin* mesajını Vahiy 1:10'da Yuhanna'yı götürdüğü ses olarak tanımlar : “ *Rabbin gününde arkamda borazan sesine benzer yüksek bir ses duydum.”* Bu

nedenle *Laodikya* , sonu “ *Rab'bin günü* ”, yani O'nun büyük görkemli dönüşü ile işaretlenen dönemdir .

Laodikya'nun mesajıyla devamı fikrini güçlü bir şekilde desteklemektedir . Bu açıklama önemlidir, çünkü kurum hiçbir zaman rakiplerine göksel yargı doktrinlerini kanıtlayamamıştır. Bugün, Rev.2 ve Rev.3'teki *mektupların* mesajlarına eklenen tarihlerin doğru tanımıyla mümkün olan bunun kanıtını sunuyorum. *Laodikya ile Rev.4 arasında*, Rev.11'in “ *yedinci borazanıyla* ” *İsa*, *şeytanın ve asi adamların elinden*, “ *dünyanın krallığı üzerindeki dünyevi hakimiyetlerini*” aldılar . Vahiy 14'teki “ *hasat* ”la birlikte, seçilmişlerini göğe almış ve onlara, kötü ölümlerin geçmişteki dünyasal yaşamı hakkında kendisi ile birlikte hüküm verme görevini emanet etmiştir. İşte o zaman Vahiy 2:27'de duyurulduğu gibi “ *galip gelen, milletleri demir çomakla yönetecektir* ”. Eğer zulmedenler de benim gibi kendilerine ayrılan kaderden emin olsalardı, davranışlarını değiştireceklerine hiç şüphe yok. Ancak onları en kötü eylemlere sürükleyen şey, her türlü uyarıyı görmezden gelme konusundaki şiddetli arzularıdır ve böylece kendilerine, mevcut dünya koşullarında yeniden üretilemeyecek en kötü cezayı hazırlamaktadırlar. O zaman bu 4. bölümün metnine dönelim. “ *Borazan sesine benzeyen ve benimle konuşan ilk ses şöyle dedi: Buraya gel, sana bundan sonra ne olacağını göstereceğim* ”. Yuhanna Rev.1'in 10. ayetine atıfta bulunuyor: “ *Rabbin gününde Ruh'taydım ve arkamda borazan sesine benzeyen yüksek bir ses duydum* .” Mesih'in görkemle geri dönüşüne ilişkin bu tema, 7. ayette şöyle yazılmıştır: “ *İşte, O bulutlarla birlikte geliyor. Ve onu deldirenler de dahil, her göz onu görecek; ve dünyanın bütün kabileleri onun yüzünden yas tutacak. Evet. Amin!* » *Bu üç metin arasında önerilen bağlantı* , seçilmiş inisiyeleri ve sadık melekleri tarafından *Mikail* olarak da adlandırılan Rab *İsa'nın* geri dönüş gününün son görkemli bağlamını doğrulamaktadır . *İsa'nın* sesi bir *borazanla* kıyaslanırsa , bunun nedeni, bu gürültülü ordu enstrümanı gibi, göksel melek ordularının başında *İsa'nın*, savaşı başlatmak için birliklerine ses vermesidir. Üstelik, bir *borazan gibi*, kendisi günahı ve ölümü yendiği gibi, onları da zafere hazırlamak için, seçilmişlerini uyarmak için sesi bir borazan gibi durmadan durmuştur . *İsa* bu “ *borazan* ” kelimesini çağrıştırarak bize tüm Vahiyyelerinin en gizemli ve önemli temasını göstermektedir. Ve bu temanın son hizmetkarları için bir eleme sınavı sakladığı doğrudur. Burada Vahiy 4:1'de anlatılan sahne eksiktir çünkü yalnızca ölümden kurtarmaya geldiği seçilmiş kişileri hedef alır. Kötülerin aynı bağlamdaki davranışları Vahiy 6:16'da şu aydınlatıcı terimlerle anlatılacaktır : “ *Ve dağlara ve kayalara dediler: Üzerimize çökün ve bizi üzerinde oturanın yüzünden gizleyin.*” *taht ve kuzunun öfkesi önünde; Çünkü gazabının büyük günü geldi, kim dayanabilir?* » Görünen o ki cevapsız olarak askıya alınan bu soruya Tanrı, direnebilenleri takip eden 7. bölümde sunacak: 144.000 sayısıyla simgeleyen mühürlü seçilmişler, 12'nin karesi veya 144'lü bir kalabalık. Ama o yalnızca hayatta kalan seçilmişleri sunacak. Mesih'in dönüşünde orada hareket edin. Şimdi, Vahiy 4'ün bu bağlamında, cennete duyulan coşku aynı zamanda, *İsa'nın* imanları karşılığında vaat ettiği ödülü, sonsuz yaşamı vermek için dirilttiği Habil'den bu yana ölen seçilmişleri de ilgilendiriyor. Ayrıca *İsa Yahya'ya* şunu söylediğinde: “ *Buraya gel!* ”, Ruh yalnızca bu görüntü aracılığıyla, *İsa Mesih'in* kanıyla

kurtarılan tüm seçilmişlerin Tanrı'nın göksel krallığına yükselişini öngörür. Cennete bu yükseliş, insanın dünyevi doğasının sonunu işaret eder; seçilmişler, İsa'nın Matta 22:30 öğretisine uygun olarak, Tanrı'nın sadık meleklerine benzer şekilde diriltir. Nefs ve laneti bitti, pişmanlık duymadan onları geride bırakıyorlar. İnsanlık tarihindeki bu an o kadar arzu edilir bir an ki, İsa Daniel'den bu yana vahyinde bunu sürekli olarak hatırlıyor. İnsan yüzünden lanetlenen dünya gibi, gerçek seçilmişler de kurtuluşlarını özleyiyor. 2. Ayet Rev. 1:10'dan kopyalanmış gibi görünüyor; Aslında Ruh, Tanrı'nın projesinin tarihindeki aynı olaya, Vahiy 16:16'da kehanet edilen " *büyük günde* " *geri dönüşüne atıfta bulunan bu ikisinin bağlantısını daha güçlü bir şekilde doğrular.*

Ayet 2: " *Hemen ruhtaydım. Ve işte, gökte bir taht vardı ve tahtta bir kişi oturuyordu .*"

Yuhanna'nın deneyiminde olduğu gibi, seçilmişlerin " *cennete* " yükselişi " *onları ruhen sevindirir* " ve onlar, Tanrı'nın orada hüküm sürmesi ve O'nun görünür olması nedeniyle sürekli olarak insanlar için erişilemez kalan göksel boyuta yansıtılırlar.

Ayet 3: " *Oturan kişi jasper ve sardonyx taşına benziyordu; ve taht zümrüt gibi bir gökkuşağıyla çevrelenmişti .*"

Orada kendilerini, tek yaratıcı Tanrı'nın görkemli bir şekilde oturduğu Tanrı'nın tahtıyla karşı karşıya bulurlar. Bu tarifsiz göksel ihtişam, yine de insanların hassas olduğu değerli taşlarla ifade edilmektedir. " *Jasper taşları* " çok farklı yönler ve renklere bürünür, böylece ilahi doğanın çokluğunu temsil eder. Kırmızı rengi " *sardunya* "ya benzemektedir. " *Gökkuşağı* " her zaman erkekleri hayrete düşüren doğal bir olgudur ancak yine de kökenini hatırlamamız gerekir. Bu, Yaradılış 9:9'dan 17'ye göre, Tanrı'nın insanlığa bir daha asla tufan sularıyla yok etmeyeceğini vaat ettiği antlaşmanın işaretiydi. Ayrıca, yağmurun güneşle bulunduğu her seferde, Tanrı'nın sembolik bir görüntüsü, gökkuşağı, dünyevi yaratıkların sakinleştiriyor gibi görünüyor. Ancak Petrus, su taşkınlarını hatırlatarak, ilahi planda bir " *ateş ve kükürt seli* "nin bulunduğunu hatırlatır (2Pe.3:7). *Tanrı, tam da bu yok edici " ateş seli "* karşısında , kendi cennetinde, yargıçları kurtarılmış seçilmişler ve onların Kurtarıcıları İsa olacak olan kötülerin yargısını düzenler.

Ayet 4: " *Tahtın çevresinde yirmi dört taht gördüm ve tahtların üzerinde beyaz giysiler giymiş, başlarında altın taçlar giymiş yirmi dört ihtiyar oturuyordu .*"

İşte burada, *24 yaşlı adamla simgelenen* , iki peygamberlik döneminin kurtarılmışları şu prensibe göre ortaya çıktı: 94 ile 1843 yılları arasında 12 havarinin kuruluşu; 1843 ile 2030 yılları arasında, " *12 kabilenin* " ruhani "Adventist" İsrail'i, ^{Apo.7'de} Şabat'ın 7. gününde " *Tanrı'nın mührü* " ile mühürlendi. *Bu yapılanma Rev.21'de* yenilenen dünyaya yerleşmek için " *gökten inen Yeni Kudüs* " tanımıyla doğrulanacaktır ; " *12 kabile* ", *12 " inci "* şeklinde " *12 kapı* " ile temsil edilmektedir . Yargı teması Vahiy 20:4'te tanımlanmış olup burada şunu okuyoruz: " *Ve tahtları gördüm; ve orada oturanlara yargılama yetkisi verildi . Ve İsa'nın tanıklığı ve Tanrı'nın sözü nedeniyle başları kesilenlerin, canavara ve onun heykeline tapmayan, alınlarına ve yüzlerine bu işareti almayanların canlarını gördüm. eller. Onlar dirildiler ve Mesih'le birlikte*

bin yıl hüküm sürdüler ." Seçilmişlerin saltanatı, yargıçların saltanatıdır. Ama kimi yargılıyoruz? Vahiy 11:18 bize şu cevabı veriyor: “ *Milletler öfkeliydi; ve gazabın geldi ve ölüleri yargılamanın ve kulların olan peygamberleri, azizleri ve senin adından korkanları, küçükleri ve büyükleri ödüllendirme ve dünyayı yok edenleri yok etme vakti geldi .*” Bu ayette Ruh, sonun vakti için vahyedilen üç temanın ardışıklığını hatırlatır: “ *öfkeli uluslar* ” için “ *altıncı borazan* ”, “ *gazabınız geldi* ” için “ *son yedi bela* ” zamanı ve “ *gazabınız geldi* ” için “ *altıncı boru* ”. “ *Bin yıllık* ” göksel yargı , çünkü “ *ölüleri yargılamanın zamanı geldi* ”. Ayetin sonu, kötülerin yok edecek olan ateş ve kükürt gölünün nihai hükmüyle tamamlanacak olan nihai programı belirtir. Hepsi ikinciye katılacak Rev. 20:5'e göre “ *bin yılın* ” sonunda önerilen *diriliş* : “ *Ölülerin geri kalanı, bin yıl tamamlanıncaya kadar hayata geri dönmediler .*” Ruh bize kötülerin tanımını verir: “ *Yeryüzü yok edenler* ”. Bu eylemin arkasında Dan.8:13 ; dünyanın ölümüne ve ıssız kalmasına neden olan günah ; 538 ile 1798 yılları arasında Tanrı'nın Hıristiyanlığı zalim Roma papalık rejimine teslim etmesine öncülük eden; bu da insanların üçte birini 2021'den sonra veya 2021'de nükleer ateşe maruz bırakacak. 7 Mart 321'den bu yana, gerçek yedinci gün olan kutsal Şabat'ın çiğnenmesinin bu kadar korkunç ve trajik sonuçlara yol açacağını kimse hayal edemezdi. *24 ihtiyar* yalnızca Daniel 8:14'teki hüküm düzeyinde farklılık gösterir, çünkü onların ortak noktası İsa Mesih'in aynı kanı tarafından kurtarılmış olmalarıdır. Bu nedenle, Vahiy 3:5'e göre layık görülenlerin hepsi, Vahiy 2:10'da iman savaşında galip gelenlere vaat edilen “ *beyaz elbiseler* ”i ve “ *hayat tacını* ” giyerler. *Taçların “ altını ”*, 1Pe. 1:7'ye göre denemeyle arıtılan imanı simgelemektedir.

Bu 4. bölümde “ *oturma* ” terimi 3 kez geçmektedir. 3 sayısı mükemmelliğin sembolü olduğundan Ruh, yedinci binyılın yargısının bu temasını, galiplerin kusursuz geri kalanının işareti altına yerleştirir, şöyle yazılmıştır: “ *Ben düşmanlarınızı ayaklarınızın altına serinceye kadar sağ elime oturun.* ” Mezmur110:1 ve Mat.22:44. O ve oturanlar dinleniyor ve bu görüntü aracılığıyla Ruh, haftalarımızın yedinci gününün kutsallaştırılmış geri kalanı tarafından yaratılıştan bu yana kehanet edilen büyük Şabat veya dinlenme gibi yedinci bin yılı iyi bir şekilde sunuyor.

Ayet 5: “ *Tahttan şimşekler, sesler ve gök gürültüsü çıkar. Tahtın önünde, Tanrı'nın yedi ruhu olan yedi ateş kandili yakın .*”

Tahttan çıkan ” tecelliler doğrudan yaratıcı Tanrı'ya atfedilir. Exo.19:16'ya göre bu olaylar, İbrani halkının dehşeti içinde Tanrı'nın Sina Dağı'ndaki varlığının işaretiydi. Dolayısıyla bu öneri, kötü ölümlerin yargılanacağı bu eylemde Tanrı'nın on emrinin oynayacağı rolü hatırlatıyor. Bu hatırlatma aynı zamanda geçmişte yaratıkları için kaçınılmaz ölümü göze alan görünmez Tanrı'nın, doğasını değiştirmemiş olan, kurtarılmış, dirilmiş ve yüceltilmiş seçilmişleri tarafından tehlikesiz olarak görüldüğü gerçeğini de çağrıştırmaktadır. **Dikkat ! Şimdi yorumlanan bu kısa cümle, Vahiy kitabının yapısında bir dönüm noktası olacak. Her ortaya çıktığında okuyucu, kehanetin, Tanrı'nın Mikail, İsa Mesih'e doğrudan ve gözle görülür müdahalesiyle işaretlenecek olan yedinci binyıldaki yargının başlangıcının bağlamını çağrıştırdığını anlamalıdır.** Bu sayede kitabın tamamının yapısı bize, şu anahtar ifadeyle ayrılan farklı temalar

altında Hıristiyanlık dönemine ilişkin birbirini takip eden genel bakışlar sunacaktır: “ *Şimşekler, sesler ve gökgürültüleri vardı* ”. Bunu Rev.8:5'te anahtara “ *deprem* ”in eklendiği yerde bulacağız . Bu, İsa Mesih'in sürekli göksel şefaati temasını *borazan* temasından ayıracaktır . Daha sonra Rev.11:19'da anahtara “ *kuvvetli dolu* ” eklenecektir. Açıklama Vahiy 16:21'de yer alacak ve burada bu “ *büyük dolu* ” *Tanrı'nın son yedi belasından yedincisinin* temasını kapatıyor . Aynı şekilde Vahiy 16:18'de “ *deprem* ”, “ *büyük bir deprem* ” haline gelir. Bu anahtar, Vahiy kitabının öğretilerini yönetmeyi öğrenmenin ve kitabın yapısının ilkesini anlamanın temelidir.

5. ayetimize dönersek, bu kez “ *tahtın önüne* ”, “ *yanan yedi kandil* ” konulduğunu görüyoruz. “ *Tanrı'nın yedi ruhunu* ” sembolize ediyorlar . “ *yedi* ” sayısı » Burada Tanrı'nın Ruhunun kutsanmasını sembolize eder. Tanrı, tüm yaşamı içeren Ruh aracılığıyla tüm yaratıklarını kontrol eder; o onların içindedir ve onları “ *tahtının önüne* ” yerleştirir, çünkü onları özgür, kendisinin karşısında yaratmıştır. “ *Yedi yanan kandil* ” imgesi ilahi ışığın kutsanmasını simgelemektedir; mükemmel ve yoğun ışığı her türlü karanlık ihtimalini ortadan kaldırır. Çünkü kurtarılanların sonsuz yaşamında karanlığa yer yoktur.

Ayet 6: “ *Tahtın önünde hâlâ kristal gibi camdan bir deniz var. Tahtın ortasında ve tahtın çevresinde önü ve arkası gözlerle dolu dört canlı var.* ”

Ruh bizimle sembolik diliyle konuşur. “ *önce* ” ne demek *taht* ”, yargıya yardımcı olan ancak yargılamaya katılmayan göksel yaratıklarını belirtir. Çok sayıda bunlar, karakterinin saflığı o kadar saf ki onu *kristalle karşılaştırarak kadar saf bir deniz* görünümüne bürünüyor . Bu, yaratıcı Allah'a sadık kalan gök ve yer canlılarının temel karakteridir. Daha sonra Ruh, *tahtın* ortasındaki Tanrı'yla ve onun *tahtın çevresindeki* diğer dünyalarda ve diğer boyutlardaki göksel yaratıklarıyla ilgili başka bir sembolü çağırır ; *etrafında tahtta* oturan Tanrı'nın bakışları altında dağılmış yaratıkları belirtir . “ *Dört canlı* ” ifadesi, canlıların evrensel standardını ifade etmektedir. *Gözlerin* çokluğu , çokluk kelimesiyle haklı çıkar ve onların “ *ön ve arka* ” konumları birçok şeyi simgelemektedir. Öncelikle bu *canlılara çok yönlü, çok boyutlu bir görünüm* kazandırır . Ama daha manevi olarak “ *öncesi ve arkası* ” ifadesi, Sina Dağı'ndaki iki taş masanın dört yüzüne Tanrı'nın parmağıyla kazınmış ilahi kanunu ifade eder. Ruh evrensel yaşamı evrensel yasayla karşılaştırır. Her ikisi de, kendisini anlayan ve seven yaratıklarının mutluluğu için mükemmel yaşamın standardını taş, bedene veya ruhlara kazıyan Tanrı'nın eseridir. Bu kalabalık gözler, yeryüzünde olup bitenleri tutkuyla, şefkatle izliyor ve takip ediyor. 1 Korintliler 4:9'da Pavlus şunu beyan ediyor: “ *Çünkü bana öyle geliyor ki Tanrı, biz havarileri, yani insanların sonuncusunu, bir bakıma ölüme mahkûm etti, çünkü biz dünyaya bir gösteri olduk. meleklerle ve insanlara.* ” Bu ayette geçen “ *dünya* ” kelimesi Yunanca “kozmos” kelimesidir. Çok boyutlu dünyalar olarak tanımladığım şey bu kozmostur. Yeryüzünde seçilmişleri ve onların savaşlarını, onları İsa Mesih'in açığa çıkardığı aynı ilahi sevgiyle seven görünmez seyirciler takip ediyor. Mücadele çok çetin ve ızdıraplı olduğu için sevinçlerine sevinirler ve ağlayanlarla birlikte ağlarlar. Ancak bu kozmos aynı zamanda Roma halkı gibi inançsız Hıristiyanların kendi arenalarında öldürülmesine seyirci kalan inançsız dünyayı da ifade eder.

Vahiy 5 bize bu üç grup göksel seyirciyi sunacak: *dört canlı varlık, melekler ve yaşlılar* , hepsi muzaffer, onlar büyük yaratıcı Tanrı'nın sevgi dolu bakışları altında sonsuza kadar birleşiyorlar.

Gözlerin çokluğunu ” ilahî kanuna bağlayan bağ, Allah'ın on emir kanununa verdiği “ *şehadet* ” ismindedir . Bu yasanın yalnızca Tanrı'ya ayrılmış olan "en kutsal yerde" tutulduğunu ve "Kefaret Günü" bayramı dışında insanlara yasak olduğunu hatırlıyoruz. Yasa, bir “ *tanıklık* ” olarak Tanrı'nın yanında kaldı ve onun “ *iki levhası* ”, Vahiy 11:3'te bahsedilen sembolik “ *iki tanık* ” a ikinci bir anlam verecektir . » Bu derste “ *gözlerin çokluğu* ”, dünyevi olaylara tanık olan çok sayıda görünmez tanığın varlığını ortaya koymaktadır. İlahi düşüncede tanık sözcüğü vefa sözcüğünden ayrılamaz. “Şehit” olarak tercüme edilen Yunanca “martus” kelimesi onu mükemmel bir şekilde tanımlamaktadır, çünkü Tanrı'nın talep ettiği sadakatın sınırı yoktur. Ve en azından İsa'nın bir "tanığı", Tanrı'nın onu karşılaştırdığı ve yargıladığı on emrinden oluşan ilahi kanuna saygı duymalıdır.

İLAHİ HUKUK kehanetleri

Burada 2018 baharında alınan ilahi ışığı çağrıştırmak için bir parantez açıyorum. Bu, Tanrı'nın on emrinin kanunu ile ilgilidir. Ruh bana şu açıklamanın önemini fark etmemi sağladı: “ *Musa geri döndü ve elinde iki tanıklık levhasıyla dağdan indi; Tabloların her iki yüzüne de yazıldı , bir tarafına ve diğer tarafına yazıldı . Tablolar Tanrı'nın işiydi ve yazılar da Tanrı'nın tabloların üzerine kazınmış yazısıydı* (Çık.32:15-16). Kanundaki orijinal tabloların dört yüzüne, yani “ *dört canlının gözleri* ” gibi “ *ön ve arka* ” olarak yazıldığına dair bu açıklamayı hiç kimsenin dikkate almamasına ilk başta şaşırdım. önceki ayet incelendi. İsrarla alıntılanan bu açıklamanın, Ruh'un keşfetmeme izin verdiği bir nedeni vardı. Metnin tamamı orijinalde iki taş masanın dört tarafına eşit ve dengeli bir şekilde dağıtılmıştı. Birincinin ön tarafında birinci emir ve ikincinin yarısı sergileniyordu; sırtı ikincinin ikinci kısmını ve üçüncünün tamamını taşıyordu. İkinci masada ön tarafta dördüncü emir tam olarak sergileniyordu; arka tarafında son altı emir yazıyordu. Bu konfigürasyonda, görünen iki taraf bize ilk emri, ikinciyi yarım olarak ve yedinci günün kutsal geri kalanıyla ilgili olan dördüncüyü sunuyor. Bunlara bakıldığında, 1843'te Şabat'ın yeniden başlatıldığı ve Tanrı tarafından talep edildiği kutsallığın işaretleri olan bu üç emrin altı çizilir. Bu tarihte Protestanlar, miras kalan Roma Pazar gününün kurbanı oldular. Adventist seçiminin ve Protestan seçiminin sonuçları böylece iki tablonun arkasında gösterilecek. Öyle görünüyor ki, Şabat'a saygı gösterilmeden, 1843'ten bu yana üçüncü emir de ihlal edilmiştir: " Tanrı'nın adı boş yere alınmıştır ", kelimenin tam anlamıyla " *yanlışlıkla* ", Mesih'in doğruluğu olmadan ya da İsa'nın doğruluğu olmadan bu adı ananlar tarafından. 'kaybettik. Böylece, Tanrı'ya ait oldukları iddiası İsa Mesih tarafından Vahiy 3:9'da yalan olarak açıklanan Yahudilerin işledikleri hatayı yeniliyorlar: " *Kendilerine Yahudi diyen ve öyle olmayan ama yalan söyleyen Şeytan'ın havrasındakiler.* " .” 1843'te Katoliklerin mirasçıları olan Protestanlar için de durum aynıydı. Ancak üçüncü emirden önce, ikincinin ikinci

kısmı, Tanrı'nın iki ana karşıt kamp hakkında verdiği hükmü ortaya koyuyor. Tanrı, Roma Katolikliğinin Protestan mirasçılara şöyle diyor: “ *Ben, babaların kötülüklerini benden nefret edenlerin üçüncü ve dördüncü kuşaklarına kadar cezalandıran kiskanç bir Tanrıyım* ”; ne yazık ki onun için 1994'te " *kusan* " resmi Adventizm de aynı kaderi paylaşacak; ama tam tersine, 1843'ten 2030'a kadar kutsal Şabat'ını ve peygamberlik ışığını koruyacak azizlere de şöyle diyor: “ *ve beni sevenlere ve emirlerimi yerine getirenlere bin nesle kadar merhamet edenler* ". Belirtilen " *bin* " sayısı, Rev.20'nin yedinci binyılıının, sonsuzluğa giren seçilmiş galiplerin ödülü olacak " *bin yılını* " *incelikli bir şekilde çağrıştırmaktadır*. Bir ders daha çıkıyor. Sonuç olarak, İsa Mesih'in Kutsal Ruhunun yardımından mahrum kalan Protestanlar ve Adventistler, Tanrı tarafından art arda 1843 ve 1994'te serbest bırakılanlar, ön kısım da dahil olmak üzere tablo 2'nin arkasında yazılı olan son altı emri yerine getiremeyeceklerdir. yedinci günün ilahi dinlenmesine adanmıştır. Öte yandan, bu dinlenmenin gözlemcileri, insanın insan komşusuna karşı görevleriyle ilgili bu emirlere uymak için İsa Mesih'in yardımını alacaklardır. Tanrı'nın, kanun tablolarının Musa'ya teslimine kadar uzanan işleri, sonun zamanı olan 2018'de beklenmedik olduğu kadar şaşırtıcı da bir anlam, rol ve kullanım kazanıyor. Ve Şabat gününün yeniden başlatılacağına dair mesaj böylece Her Şeye Gücü Yeten Tanrı İsa Mesih tarafından güçlendiriliyor ve onaylanıyor.

İşte şimdi on emrin görüldüğü biçim.

Tablo 1 – Ön: reçeteler

Tanrı kendini tanıtıyor

" *Seni Mısır diyarından, esaret evinden çıkararak Tanrının Yahve benim .* " (Günahtan kurtarılan ve İsa Mesih'in kefaretilik niteliğindeki kanıyla kurtarılan tüm seçilmişler buna dahildir; *esaret evi* günahtır; şeytanın taklit meyvesidir).

1. emir: 538'den beri Katolik günah, 1843'ten beri Protestan ve 1994'ten beri Adventist)

" *Benden başka tanrı yok .* "

2. emir: 1. ^{bölüm}: 538'den beri Katolik günahı.

" *Kendiniz için yukarıda gökte olan, aşağıda yerde olan ve yerin altında sularda olan şeylerin oyma heykelini veya herhangi bir tasvirini yapmayın. Onlara boyun eğmeyin ve onlara hizmet etmeyin; "*

Tablo 1 – Geri: Sonuçlar

2. ^{emir} : 2. ^{kısım} .

"... çünkü ben, YaHWéH, sizin Tanrınız, *benden nefret edenlerin (Katolikler 538'den beri; Protestanlar 1843'ten beri; Protestanlar 1843'ten beri; Adventistler 1994'ten beri) üçüncü ve dördüncü nesile kadar babaların çocuklarına karşı işlediği haksızlıkları cezalandıran kiskanç bir Tanrıyım .) ve beni seven ve emirlerimi yerine getirenlere **bin nesil** boyunca merhamet eden . (**Yedinci Gün Adventistleri, 1843'ten beri; en sonuncusu, 1994'ten beri**) .*

3. emir: 538'den beri Katolikler, 1843'ten beri Protestanlar ve 1994'ten beri Adventistler tarafından ^{çığnenmektedir} .

“ Tanrınız RABbin adını yalan yere ağzınıza almayın; çünkü YaHWéH, adını yalan yere söyleyeni cezasız bırakmayacaktır . »

Tablo 2 – Ön: reçete

4. emir: 321'den bu yana Hıristiyan Meclisi tarafından çiğnenmesi, onu Dan'ın “ yıkıcı günahı ” haline getirir.8:13; 538'den beri Katolik inancı ve 1843'ten beri Protestan inancı tarafından ihlal edilmiştir. Ancak 1843 ve 1873'ten beri Yedinci Gün Adventist inancı tarafından onurlandırılmıştır.

“ Şabat gününü kutsal tutmak için hatırlayın. Altı gün çalışın ve tüm işinizi yapın. Fakat yedinci gün, Allahınız RABBİN Şabatıdır; ne siz, ne oğlunuz, ne kızınız, ne erkeğiniz, ne cariyeniz, ne sığırlarınız, ne de kapınızdaki yabancı. Çünkü Yahveh göğü, yeri, denizi ve içlerindeki her şeyi altı günde yarattı ve yedinci günde dinlendi; bu nedenle Yahveh Şabat gününü mübarek kıldı ve onu kutsadı . »

Tablo 2: Ters: sonuçlar : Bu son altı emir 321'den beri Hıristiyan inancı tarafından ihlal edilmiştir; 538'den beri Katolik inancına göre ; 1843'ten bu yana Protestan inancı ve 1994'te " kusmuş " Adventist inancı. Ancak 1843 ve 1873'ten beri İsa Mesih'in Kutsal Ruhu tarafından kutsanmış olan Yedinci Gün Adventist inancında onlara saygı duyulmaktadır; 1994'ten 2030'a kadar "sonuncular".

5. emir

“ Annene babana saygı göster ki, Tanrın RABbin sana vereceği toprakta günlerin uzun olsun. »

6. emir

“ Öldürmeyeceksin. Cinayet işlemeyin .” (iğrenç suç cinayet türünden veya sahte din adına)

7. emir

“ Zina yapmayın. »

8. emir

“ Çalma. »

9. emir

“ Komşunuza karşı yalan yere tanıklık etmeyin . »

10. emir

“ Komşunuzun evine göz dikmeyin; Komşunuzun karısına, kölesine, cariyesine, öküzüne, eşeğine ve komşunuza ait hiçbir şeye göz dikmeyin. »

Bu yüce ve hayati öneme sahip parantezi burada kapatıyorum.

7. Ayet: “ Birinci canlı aslana, ikinci canlı buzağıya, üçüncü canlı insan yüzüne benzer, dördüncü canlı ise uçan kartala benzer .”

Hemen söyleyelim bunlar sadece sembol. Aynı mesaj Hezek.1:6'da açıklamalardaki değişikliklerle sunulmaktadır. Her biri dört farklı yüze sahip dört özdeş hayvan vardır. Burada hala dört hayvanımız var, ancak her birinin yalnızca bir yüzü var, dört hayvandan farklı. Dolayısıyla bu canavarlar gerçek değil ama sembolik mesajları muhteşem. Bunların her biri, gördüğümüz gibi, bizzat Tanrı'yı ve O'nun çok boyutlu evrensel yaratıklarını ilgilendiren sonsuz evrensel yaşamın

bir standardını sunar. Evrensel yaşamın bu dört kriteri olan ilahi mükemmelliğinde enkarne olan kişi, Yargı 14:18'e göre *aslan* gücünün ve krallığın kendisinde bulunduğu İsa Mesih'tir ; *buzanın* fedakarlık ve hizmet ruhu ; insanın Tanrı imajı; ve *uçan kartalın* yüce göksel yükselişinin hakimiyeti . Bu dört kriter evrensel ebedi göksel yaşam boyunca bulunur. Asi ruhların mücadele ettiği ilahi projenin başarısını açıklayan normu oluştururlar. Ve İsa, yeryüzünde devam eden hizmeti sırasında havarilerine ve öğrencilerine mükemmel modeli sundu; Vücudunu çarmıha gerilme işkencesine teslim etmeden önce öğrencilerinin ayaklarını yıkayacak kadar ileri giderek, tüm seçilmişlerinin günahlarının kefareti bir " *buzacı* " gibi onların yerinde yaptı. Ayrıca herkes, bu sonsuz yaşam normundan feragat etmenin kendi doğasına, özlemlerine ve arzularına uygun olup olmadığını öğrenmek için kendi kendini incelesin. Bu, kabul edilecek veya reddedilecek kurtuluş teklifinin standardıdır.

Ayet 8: “ *Dört canlının her birinin altı kanadı vardır ve her tarafı ve içi gözlerle doludur. Gece gündüz şunu söylemekten vazgeçmiyorlar: Kutsaldır, kutsaldır, kutsaldır, her şeye kadir olan, var olan ve gelecek olan Rab Tanrı'dır!* »

Bu sahne, göksel yargının arka planına karşı, Tanrı'ya sadık kalan varlıklar tarafından gökte ve yerde sürekli olarak uygulanan ilkeleri göstermektedir.

Başka dünyalardan gelen canlıların gök cisimleri, dünya boyutunun kanunlarına tabi olmadıkları için hareket etmek için kanatlara ihtiyaç duymazlar. Ancak Ruh, insanın anlayabileceği dünyevi sembolleri benimser. Onlara “ *altı kanat* ” atfederek , gök ve meleklerin sayısı olan 6 sayısının sembolik değerini bizlere açıklamaktadır. Günahsız kalan dünyalar ve asi melek Şeytan'ın ilk yaratıldığı meleklerle ilgilidir. Tanrı, "yedi" sayısını kendisine kişisel kraliyet "mührü" olarak atadığı için, 6 sayısı onun kişiliğinin "mührü" veya şeytan durumunda "işareti" olarak düşünülebilir, ancak bu rakamı paylaşır. Bu sayı 6'dır ve dünyalar saf kalır ve Tanrı'nın yarattığı iyi ve kötü tüm melekler. Meleğin altında, 5 duyusu, elinin 5 parmağı ve ayağının 5 parmağıyla doğrulanan, sayısı “5” olacak adam gelir. Aşağıda 4 ana yön (Kuzey, Güney, Doğu ve Batı) ile gösterilen evrensel karakterin 4 sayısı gelmektedir. Aşağıda mükemmelliğin 3 sayısı, ardından kusurun 2'si ve birliğin veya mükemmel birliğin 1'i gelir. Dört canlının gözleri “ *her tarafta ve içeride* ”, üstelik “ *önde ve arkada* ”dır. İlahi Ruh'un bütünüyle araştırdığı bu göksel çok boyutlu evrensel yaşamın bakışından hiçbir şey kaçamaz çünkü onun kökeni O'ndadır. Bu öğreti faydalıdır çünkü günümüz dünyasında, günah ve günahkarların kötülüğü nedeniyle, insan, onları kendi " *içinde* " tutarak, kendi gizli düşüncelerini ve kötülüklerini komşularına karşı yöneltilen projelerden gizleyebilir. Cennetsel hayatta böyle şeyler imkansızdır. Vahiy 12:9'a göre, İsa'nın günaha ve ölüme karşı kazandığı zaferden sonra, şeytan ve onun kötü melekleriyle birlikte kötülük de oradan kovulduğu ve yeryüzüne atıldığı için göksel yaşam kristal gibi şeffaftır. Tanrı'nın kutsallığının ilanı, bu saf dünyaların sakinleri tarafından mükemmelliğiyle (3 kez: *kutsal*) gerçekleştirilir. Ancak bu duyuru kelimelerle gerçekleştirilmiyor; Onları yaratan Tanrı'nın kutsallığının mükemmelliğini kalıcı eserlerde ilan eden, onların bireysel ve kolektif kutsallığının mükemmelliğidir. Tanrı, Vahiy 1:8'de alıntılanan biçimde kendi doğasını ve adını açıklar: " *Ben alfa ve omega'yım, diyor, var olan, var olan ve gelecek olan, Her Şeye Gücü Yeten Rab Tanrı .* " " *Kim var, kim vardı ve kim*

gelecek " ifadesi , yaratıcı Tanrı'nın ebedi doğasını mükemmel bir şekilde tanımlar. Kendisine verdiği isimle "YaHWéH" demeyi reddeden insanlar ona "Rab" diyorlar. Tanrı'nın bir isme ihtiyacı olmadığı doğrudur, çünkü eşsiz ve ilahi bir rakibi olmadığından, kendisini var olmayan diğer tanrılardan ayıracak bir isme ihtiyaç duymaz. Tanrı yine de sevdiği ve kendisini seven Musa'nın isteğine yanıt vermeyi kabul etti. Bu yüzden kendisine İbranice kusurlu fiilin üçüncü tekil şahıs çekimiyle çekilen "olmak" fiiliyle tercüme edilen "YaHWéH" adını verdi. Bu "kusurlu" zaman, zaman içinde uzanan bir başarıyı belirtir, dolayısıyla geleceğimizden daha büyük bir zamanı belirtir; "olan, olan ve olacak olan" biçimi, bu İbranice kusurlu ifadenin anlamını mükemmel bir şekilde tercüme eder. Bu nedenle, " *var olan, var olan ve gelecek olan* " formülü, Tanrı'nın, İbranice "YaHWéH" adını Batı dillerine veya İbranice dışında herhangi bir dile uyarlaması gerektiğinde tercüme etme şeklidir. "Ve gelen" kısmı, 1843'ten bu yana Dan.8:14'ün emriyle Tanrı'nın planında oluşturulan Hıristiyan inancının son Adventist aşamasını belirtir. Bu nedenle, üç kat kutsallığın duyurulması seçilmiş Adventistlerin bedenindedir. Tanrı'nın başardığı. İsa Mesih'in tanrısallığı sıklıkla tartışılmıştır, ancak bu tartışılmazdır. Kutsal Kitap İbraniler 1:8'de bu konuda şöyle der: " *Ama O, Oğul'a şöyle dedi: Tahtın, ey Tanrı, sonsuzdur; senin saltanatı asası adalet asasıdır; "* Ve İsa'dan kendisine Baba'yı göstermesini isteyen Filipus'a İsa şöyle cevap verdi: " *Uzun zamandır seninleyim ve sen beni tanıımıyorsun Filipus! Beni gören Baba'yı görmüştür ; nasıl dersin: Bize Babayı göster?* (Yuhanna 14:9)."

Ayet 9-10-11: " *Yaşayanlar tahtta oturana, sonsuzluklar boyunca yaşayana yücelik, onur ve şükran sunduğunda, yirmi dört ihtiyar tahtta oturanın önünde yere kapanıp tapınırlar –ve sonsuza dek yaşayanın önünde eğilirler ve taçlarını tahtın önüne atıp şöyle derler: Sen yücelik, onur ve güç almaya layıksın, Rabbimiz ve Tanrımız; Çünkü her şeyi sen yarattın ve onlar senin iradenle var oldular ve yaratıldılar ."*

4. Bölüm, yaratıcı Tanrı'nın yüceltiği bir sahneyle sona eriyor. Bu sahne , Vahiy 14:7'nin ilk meleşinin mesajında ifade edilen " *Tanrı'dan korkun ve O'nu yüceltin ...* " şeklindeki ilahi talebin, 1843'ten bu yana seçilen son seçilmiş yetkililer tarafından duyulduğunu ve iyi anlaşıldığını göstermektedir ; ama hepsinden önemlisi, İsa Mesih'in görkemiyle geri döndüğü sırada hayatta kalan seçilmişler tarafından; çünkü Kıyamet Vahiyi sadece onlar için hazırlanmış ve 2018 baharından bu yana Tanrı tarafından seçilen zamanda tamamen aydınlatılmıştır. Böylece kurtarılanlar, İsa Mesih'e olan tüm minnettarlıklarını hayranlık ve övgüyle ifade ederler. Cenab-ı Hak, onları günah ve ölümden kurtarmak için onları ziyaret etti, ücretini verdi. İnanmayan insanlık, tıpkı Elçi Tomas gibi, sadece gördüğüne inanır ve Tanrı görünmez olduğu için, onu yalnızca ilahi iradesine göre kullandığı bir oyuncak haline getiren aşırı zayıflığını görmezden gelmeye mahkumdur. En azından Tanrı'yı tanımamak gibi kendisini haklı çıkarmayacak bir özrü vardır; Şeytan'ın sahip olmadığı bir özrü vardır, çünkü Tanrı'yı bildiği için onunla mücadeleye girmeyi seçmiştir; pek inandırıcı olmasa da doğrudur ve aynı zamanda onu takip eden kötü melekleri de ilgilendirmektedir. Paradoksal olarak, özgür seçimin birçok farklı ve hatta

birbirine karşıt meyvesi, Tanrı'nın göksel ve yersel yaratıklara verdiği gerçek ve tam özgürlüğe tanıklık ediyor.

Vahiy 5: İnsanoğlu

Pilatus, İsa'yı kalabalığa sunduğunda, " *İşte Adam* " dedi. " *İnsan* "ın yüreğine ve arzularına göre ortaya çıkabilmesi için Tanrı'nın bizzat gelip bedenini biçimini alması gerekiyordu . Ölüm, Tanrı'ya karşı itaatsizlik günahı nedeniyle ilk insan çiftini vurmuştu. Allah, yeni utanç verici durumlarının bir işareti olarak onlara, içsel ruhsal çıplaklıklarının yalnızca dışsal bir işareti olan fiziksel çıplaklıklarını keşfetmelerini sağlamıştı. Bu başlangıçtan itibaren kurtuluşlarının ilk duyurusu onlara hayvan derisinden yapılmış giysiler verilerek yapılmıştır. Böylece insanlık tarihindeki ilk hayvan öldürülmüş, sembolizmden dolayı bunun genç bir koç ya da kuzu olduğunu düşünebiliriz. 4.000 yıl sonra, dünyanın günahlarını ortadan kaldıran Tanrı Kuzusu, insanlık arasındaki seçilmişlerin kefareti için yasal olarak mükemmel yaşamını sunmaya geldi. Dolayısıyla, Tanrı'nın saf lütfuyla sunduğu bu kurtuluş tamamen, seçilmişlerinin kendi kusursuz adaletinden yararlanmasına izin veren İsa'nın ölümüne dayanmaktadır; ve aynı zamanda ölümü, kendisinin gönüllü taşıyıcısı olduğu günahlarının kefaretidir. O zamandan beri, İsa Mesih tüm dünyamızda bir günahkârı kurtarabilecek tek isim haline geldi ve onun kurtuluşu Adem ile Havva'dan bu yana geçerlidir.

İnsan " figürü altında yer alan bu 5. bölüm ona ayrılmıştır. İsa sadece kefaretiliğindeki ölümüyle seçilmişlerini kurtarmakla kalmıyor, aynı zamanda onları dünyevi yaşam yolculukları boyunca koruyarak da kurtarıyor. İşte bu amaçla şeytanın yollarına çıkardığı manevi tehlikelere karşı onları uyarmaktadır. Tekniği değişmedi: Havarilerin zamanında olduğu gibi, İsa onlarla benzetmelerle konuşuyor, böylece dünya duyuyor ama anlamıyor; bu durum, tıpkı havariler gibi, açıklamalarını doğrudan kendisinden alan seçilmiş görevlileri için geçerli değildir. Onun ifşa ettiği "Kıyamet", tercüme edilmemiş bu Yunanca isimle, dünyanın anlamaması gereken bu devasa benzetmeyle kalıyor. Ancak seçilmişleri için bu kehanet aslında onun " **Vahyi** "dir.

Ayet 1: " *Sonra tahtta oturanın sağ elinde, içi ve dışı yazılı, yedi mühürle mühürlenmiş bir kitap gördüm .* "

Tahtta Tanrı duruyor ve sağ elinde, dolayısıyla onun kutsaması altında " *içerisi ve dışı* " yazılmış bir kitap var. " *İçinde* " yazılan, Allah'ın düşmanları olan dünya insanları tarafından kapalı kalan ve yanlış anlaşılan, seçilmişlerine ayrılmış

deşifre edilmiş mesajdır. “ *Dışarıda* ” yazılan şey , insan kalabalığının görebildiği ama anlayamadığı şifreli metindir. Vahiy kitabı “ *yedi mühür* ” ile mühürlenmiştir. Bu açıklamada Allah, yalnızca “ *yedinci mührün* ” açılmasının onun tamamen açılmasına olanak sağlayacağını bildirmektedir. Mühür kaldığı sürece kitap açılmaz. Dolayısıyla kitabın açılışının tamamı Tanrı'nın “ *yedinci mühür* ” teması için belirlediği zamana bağlı olacaktır . Apo.7'de “ *Yaşayan Tanrı'nın mührü* ” başlığı altında anılacak , yedinci günün geri kalanı, kutsal Şabat olarak belirlenerek, restorasyonu 1843 tarihine eklenecek, bu nedenle aynı zamanda İsa'nın zamanı da olacaktır. Kitabın pedagojisine biz ve seçilmiş olanlar için çok önemli olan “ *yedi trompet* ” temasını getiren “ *yedinci mührün* ” açılışı .

Ayet 2: “ *Ve yüksek sesle ağlayan güçlü bir melek gördüm: Kitabı açmaya ve mühürlerini kırmaya kim layıktır? »*

Bu sahne kehanetin montajındaki bir parantezdir. Önceki 4. bölümün bağlamında Vahiy kitabının açılması gereken yer cennet değildir. Seçilmişlerin, şeytanın tuzaklarına maruz kaldıkları sırada, İsa Mesih'in dönüşünden önce buna ihtiyaçları var. Güç, Tanrı'nın kampındadır ve güçlü melek, meleksi Mikael formundaki Tanrı YaHWÉH'nin meleğidir. Mühürlü kitap, mührünü kırmak ve açmak çok yüksek bir itibar gerektirdiğinden son derece önemli ve kutsaldır.

Ayet 3: “ *Ve ne gökte, ne yerde, ne de yer altında hiç kimse tomarı açamadı ve ona bakamadı. »*

Tanrı'nın kendisi tarafından yazılan kitap, O'nun gökteki veya yerdeki yaratıklarından hiçbiri tarafından açılmaz.

Ayet 4: “ *Ve çok ağladım çünkü kitabı açmaya ya da ona bakmaya layık kimse bulunamadı. »*

John da bizim gibi dünyevi bir yaratıktır ve onun gözyaşları, şeytanın kurduğu tuzaklarla karşı karşıya kalan insanlığın dehşetini ifade etmektedir. Bize sanki "vahiy olmadan kim kurtarılabilir?" diyor. ". Böylece içeriğinin trajik düzeydeki cehaletini ve ölümcül sonucunu ortaya koyuyor: çifte ölüm.

Ayet 5: “ *Ve yaşlı adamlardan biri bana şöyle dedi: Ağlama; işte, Yahuda oymağının aslanı, Davut Kökü, tomarı ve onun yedi mührünü açmak için galip geldi. »*

İsa tarafından yeryüzünden kurtarılan “ *yaşlılar* ”, İsa Mesih'in adını tüm canlıların üstünde yüceltmek için iyi bir konumdadırlar. Matta 28:18'de Baba'dan ve göksel varlıklardan aldığı beyan ettiği egemenliği onda tanırlar: “ *İsa geldi ve onlarla şöyle konuştu: Gökte ve yeryüzünde tüm yetki bana verildi . Tanrı, İsa'daki enkarnasyonunu hedef alarak, oğulları hakkında peygamberlik eden Yakup'a Yahuda hakkında şunları söyledi: “ Yahuda genç bir aslandır. Katliamdan döndün oğlum! Diz çöker, aslan gibi yatar, Dişi aslan gibi: Onu kim kaldıracak? Şilo gelinceye ve halklar ona itaat edinceye kadar asa Yahuda'dan ayrılmayacak, egemenlik asası da onun ayakları arasından ayrılmayacak. Eşeğini asmaya, eşeğinin sıpasını en iyi asmaya bağlar; Elbisesini şarapta, elbisesini üzüm kanında yıkar. Gözleri şaraptan kırmızı, dişleri süten beyaz (Yaratılış 49:8'den 12'ye).” Üzümlerin kanı, Vahiy 14:17-20'de duyurulan ve İşaya 63'te de peygamberlik edilen “ *hasat* ” ın teması olacaktır . “ *Davut'un Kökü* ” ile ilgili olarak İşaya 11:1-5'te okuyoruz. : “ *Sonra Yesse'nin gövdesinden bir dal çıkacak ve onun köklerinden bir filiz çıkacak. Rabbin Ruhu onun üzerinde duracak:**

Hikmet ve anlayış Ruhü, öğüt ve kudret Ruhü, bilgi ve Rab korkusu Ruhü. Rab korkusunu soluyacak; Dış görünüşe göre hüküm vermeyecek, kulaktan dolma bilgilere göre karar vermeyecek. Ama yoksulları adaletle yargılayacak ve dünyanın yoksullarını adaletle yargılayacak; Sözüyle dünyayı değnek gibi vuracak, kötülerini dudaklarının soluğuyla öldürecek. Doğruluk onun böğrünün kuşağı, sadakat ise belinin kuşağı olacaktır .” İsa'nın günaha ve ölüme karşı kazandığı zafer, maaşı ona Vahiy kitabını açma yasal ve meşru hakkını verir, böylece seçilmişleri şeytan tarafından kurduğu ölümcül dinsel tuzaklara karşı uyarılabilir ve korunabilir. kafirleri baştan çıkarmak. Bu nedenle kitap, Daniel 8:14'teki hükmün yürürlüğe girdiği tarihte, yani 1843 yılı baharının ilk gününde tamamen açık olacaktır; kusurlu anlayışı 2018'e kadar zaman içinde yeniden değerlendirilmeyi gerektirecek olsa bile.

Ayet 6: “ *Ve tahtın, dört canlı yaratığın ve ihtiyarların ortasında sanki boğazlanmış gibi duran bir kuzu gördüm. Yedi boynuzu ve yedi gözü vardı; bunlar, Tanrı'nın tüm dünyaya gönderdiği yedi ruhuydu. »*

Kuzunun " tahtın ortasındaki " varlığına dikkat etmeliyiz , çünkü o, çok biçimli kutsallaştırılmasında Tanrı'dır, aynı anda eşsiz yaratıcı Tanrı, baş melek Mikail, Tanrı Kuzusu İsa Mesih ve Kutsal olandır. Ruh ya da " Tanrı'nın tüm dünyaya gönderdiği yedi ruh ." Onun “ yedi boynuzu ” gücünün kutsallığı, “ yedi gözü ” ise yaratıklarının düşünce ve hareketlerini derinlemesine inceleyen bakışının kutsallığını simgelemektedir.

Ayet 7: “ *Geldi ve tahtta oturanın sağ elinden tomarı aldı. »*

Bu sahne Vahiy 1:1'deki şu sözleri göstermektedir: “ *Tanrı'nın, nelerin **cabuk** olması gerektiğini kölelerine göstermesi için ona verdiği ve meleğini kölesi Yuhanna'ya göndererek bildirdiği İsa Mesih'in **vahyi** .” Bu mesaj bize **Vahiy'in** içeriğinin sınırsız olacağını, çünkü Baba Tanrı'nın kendisi tarafından verildiğini anlatmayı amaçlamaktadır; ve bunu “ *sağ eli* ” ile gösterilen tüm kutsallarını ona vererek yaptı .*

Ayet 8: “ *Tomarı aldığı anda, dört canlı yaratık ve yirmi dört ihtiyar, her birinin elinde bir arp ve kutsalların duası olan altın buhur şişeleri ile Kuzu'nun önünde yere kapandılar. »*

Bu ayetten şu sembolik anahtar saklayalım: “ *Evliyaların duası olan, güzel kokularla dolu altın kaplar* ”. Sadakatleriyle seçilen tüm göksel ve yersel yaratıklar, ona tapınmak için “ *kuzu* ” İsa Mesih'in önünde secdeye kapanırlar. “ *Harplar* ” kolektif övgü ve ibadetin evrensel uyumunu simgelemektedir .

Ayet 9: “ *Ve yeni bir şarkı söyleyip dediler: Sen tomarı almaya ve onun mühürlerini açmaya layıksın; çünkü öldürüldünüz ve her oymaktan, her dilden, her halktan ve her ulustan insanları kanınızla Tanrı'ya kurtardınız; »*

Bu “ *yeni şarkı* ” günahattan kurtuluşu ve isyanı kışkırtanların geçici olarak ortadan kaybolmasını kutluyor. Çünkü ancak son hükümden sonra sonsuza kadar yok olacaklar. İsa Mesih'in kurtarılanları tüm kökenlerden, tüm renklerden ve insan ırklarından, “ *her kabileden, dilden, halktan ve ulustan* ” gelir; Bu da , Elçilerin İşleri 4:11-12'de belirtilenlere uygun olarak kurtarma projesinin yalnızca İsa Mesih adına önerildiğini kanıtıyor : “ *İsa, inşa edenlerin reddettiği ve köşenin en önemli taşı haline gelen taştır. . Başka hiçbirinde kurtuluş yoktur; çünkü cennetin altında insanlar arasında bizi kurtaracak başka bir isim verilmemiştir. ”*

Bu nedenle diğer **tüm** dinler gayri meşru ve şeytani yanıltıcı aldatmacalardır. Sahte dinlerin aksine, gerçek Hıristiyan inancı, Tanrı tarafından mantıksal olarak tutarlı bir şekilde düzenlenir. Tanrı'nın kimseye yabancı olmadığı yazılmıştır ; talepleri tüm yaratıklar için aynıdır ve sunduğu kurtuluşun kendisinin ödemeye geldiği bir bedeli vardı. Bu kurtuluş uğruna acı çeken o, yalnızca şahadetinden yararlanmaya layık gördüğü kişileri kurtaracaktır.

Ayet 10: “ *Onları Tanrımız için bir krallık ve kâhinler yaptın; onlar yeryüzünde egemenlik sürecekler .”*

İsa'nın vaaz ettiği cennetin krallığı şekillendi. “ *hakkını alma” yargıç* ”, Rev.20:4'e göre seçilmişler krallarla karşılaştırılıyor. Eski antlaşma faaliyetlerinde “ *rahipler* ” günah karşılığında sembolik hayvan kurbanları sunarlardı. Göksel yargının “ *bin yılı* ” boyunca seçilmişler, kendi yargıları aracılığıyla, tüm düşmüş göksel ve yersel yaratıkları tek seferde yok edecek olan büyük evrensel kurbanın son kurbanlarını da hazırlayacaklar. “ *İkinci ölümün ateş gölü* ” nün ateşi , kıyamet gününde onları yok edecektir. Ancak bu yıkımdan sonra, Tanrı tarafından yeniden canlandırılan yenilenen dünya, kurtarılan seçilmişleri kabul edecektir. Ancak o zaman Vahiy 19:16'da anlatılan *kralların Kralı ve efendilerin Rabbi İsa Mesih ile birlikte “ onlar yeryüzünde hüküm sürecekler ”*.

Ayet 11: “ *Baktım ve tahtın, canlıların ve ihtiyarların etrafındaki birçok meleğin sesini duydum; bunların sayısı binlerce, binlerce ve binlerceydi .”*

Bu ayet bize dünyevi manevi savaşlara tanıklık eden üç grup izleyiciyi bir arada sunuyor. Ruh bu kez meleklerden sayıları çok fazla olan özel bir grup olarak açıkça söz ediyor: “ *Onbinlerce, onbinlerce ve binlerce .”* Rab'bin melekleri şu anda yakın savaşçılardır; O'nun kurtarılmış, dünyevi seçilmişlerinin hizmetine verilmiş, onları korumuş, korumuş ve onun adına talimat vermişlerdir. Tanrı'nın bu ilk tanıkları, ön saflarda yeryüzündeki yaşamın bireysel ve kolektif tarihini kaydederler.

Ayet 12: “ *Yüksek sesle şöyle dediler: Boğazlanan Kuzu gücü, zenginliği, bilgeliği, kudreti, onuru, yüceliği ve övgüyü almaya layıktır. »*

Melekler, seçilmişlerin işlediği günahların kefareti olarak, hizmetinin sonunda kendisini gönüllü bir fedakarlık olarak sunan mükemmel İnsan olmak için kendisini tüm ilahi güçlerinden arındıran liderleri Mikael'in yeryüzündeki hizmetine yardımcı oldular. yetkililer. Lütuf sunumunun sonunda, seçilmişler dirildi ve vaat edilen sonsuzluğa girdiler, melekler Tanrı'nın ilahi Mesih'ine Mikail'de sahip olduğu tüm nitelikleri geri verdi: “ *Güç, zenginlik, bilgelik, kuvvet, onur, yücelik” ve övgü. »*

Ayet 13: “ *Gökte, yerde, yer altında, denizde ve onda olan her canlının, onların şöyle dediklerini duydum: Tahtta oturana ve Kuzu'ya olsun. Sonsuza dek övgü, onur, şan ve güç! »*

Allah'ın yaratıkları ittifak halindedir. Hepsi O'nun, kişiliğinin İsa Mesih'teki armağanıyla ortaya çıkan sevgisinin gösterilmesini sevdi. Allah'ın tasarladığı proje muhteşem bir başarıdır. Onun sevgi dolu varlıkları seçmesi tamamlandı. Ayet, Vahiy 14:7'deki ilk meleğin mesajının şeklini almaktadır : “ *Yüksek sesle şöyle dedi: Allah'tan korkun ve O'nu yüceltin, çünkü hükmünün saati geldi; göğü, yeri, denizi ve su pınarlarını yaratanın önünde eğilin .”* 1843'ten bu yana yapılan son seçim bu ayetin anlaşılmasına dayanmaktadır. Ve seçilmişler

duydular ve İsa'nın havarileri ve öğrencileri tarafından 7 Mart 321'den bu yana terk edilene kadar uygulanan yedinci dinlenme günü uygulamasını Hıristiyan inancına geri getirerek karşılık verdiler. Yaratıcı Tanrı, dördüncü emre saygıyla onurlandırıldı: kalbine yakın. Sonuç, tüm yaratıkların Vahiy 14:7'deki ilk meleğin mesajını aynen takip ederek şöyle söylediği göksel bir görkem sahnesidir: “ *Tahtta oturana ve Kuzu'ya hamd olsun, şeref olsun. , zafer ve güç, sonsuza dek! ”*. Sözcüklerin, meleklerin önceki 13. ayette aktardıkları sözleri tersten tekrarladığına dikkat edin. İsa dirilişinden bu yana göksel yaşamına, yani *ilahi “gücüne, zenginliğine ve bilgeliğine ”* kavuştu. Yeryüzündeki son düşmanları, yaratıcı Tanrı olarak kendisine ait olan “ *övgüyü, onuru, yüceliği ve gücü ”* ona vermediler. “ *Gücüne ”* başvurarak sonunda hepsini yendi ve onları ayaklarının altına aldı. Ayrıca, O'nun kutsal ve temiz yaratıkları, sevgi ve şükranla dolu olarak, hep birlikte meşru bir şekilde ona yüce tebaasını geri verirler.

Ayet 14: “ *Ve dört canlı yaratık şöyle dedi: Amin! Ve yaşlı adamlar öne çıkıp eğildiler .”*

Saf dünyaların sakinleri bu iadeyi onaylayarak şöyle diyorlar: “Gerçekten! Bu doğru! » Ve yüceltilmiş sevgiyle kurtarılan dünyevi seçilmişler, İsa Mesih'te enkarne olmak için gelen Yüce yaratıcı Tanrı'nın önünde secdeye kapanırlar.

Vahiy 6: Aktörler, ilahi cezalar **ve Hıristiyan döneminin zamanlarının işaretleri**

yedinci mühür ” kaldırıldığında açılabilir . Bu açılışın yapılabilmesi için, Mesih'in seçilmiş kişisinin yedinci gün Şabat uygulamasını **mutlaka onaylaması gerekir;** ve bu ruhsal seçim onu, kendisini onaylayan Tanrı'dan bilgeliğini ve ruhsal ve peygamberlik anlayışını almaya hak kazanır. Böylece, metnin kendisi belirtmeden, seçilen kişi Vahiy 7:2'de bahsedilen " *Tanrı'nın mührünü* " *Vahiy kitabını hala kapatan* " *yedinci mühür* " ile özdeşleştirecek ve bunlarla ilişkilendirecektir. İki " *mühür* ", yedinci gün dinlenme sırasında Tanrı tarafından kutsanmıştır. İnanç, ışıkla karanlık arasındaki farkı yaratır. Böylece kutsal Şabat'ı onaylamayan herkes için kehanet kapalı, hermetik bir kitap olarak kalacaktır. Bazı bariz konuları pekâlâ tanıyabilir, ancak yaşamla ölüm arasındaki farkı yaratan hayati ve keskin açıklamaları anlamayacaktır. " *Yedinci mührün* " önemi, Ruh'un ona " *yedi boru* " temasını açma rolünü verdiği Vahiy 8:1-2'de ortaya çıkacaktır . Artık Tanrı'nın projesi tam olarak bu " *yedi borazan* " ın mesajlarında netleşecektir. Çünkü Vahiy 8 ve 9'un *borazan* teması , paralel olarak Vahiy 2 ve 3'ün " *mektupları* " temalarında kehanet edilen gerçekleri tamamlamaya gelir ; ve Rev.6 ve 7'deki " *mühürler* ". İlahi strateji, Daniel'e verilen peygamberlik vahyini oluşturmak için kullandığı stratejiyle aynıdır. Kutsal Şabat uygulamasını kabul etmem ve kendi egemen seçimiyle bu göreve hak kazanan Ruh, " *yedinci mührü* " açarak Vahiyleri kitabını bana açtı. Şimdi onun " *mühürlerinin* " kimliğini keşfedelim .

Ayet 1: " *Kuzu yedi mühründen birini açtığı anda baktım ve dört canlıdan birinin gök gürültüsü gibi bir sesle: Gel dediğini duydum.* »

Yargıç 14:18'e göre bu ilk " *canlı varlık* " *Vahiy 4:7'deki* " *aslan* " ın krallığını ve gücünü belirtir . Bu *gök gürültüsü sesi* ilahidir ve Vahiy 4:5'te Tanrı'nın *tahtından gelir* . Bu nedenle konuşan Yüce Allah'tır. Her " *mührün* " açılması, görümün mesajını görmem ve anlamam için Tanrı'nın bana yaptığı bir davettir. İsa zaten Filipus'u kendisini takip etmeye teşvik etmek için " *Gel ve gör* " demişti .

Ayet 2: " *Baktım ve beyaz bir at belirmediğini gördüm. Ona binenin yayı vardı; Ona bir taç verildi ve o galip gelerek fethetmek için yola çıktı.* ”

Beyaz onun mükemmel saflığını gösterir ; at , Yakup 3:3'e göre yönlendirdiği ve öğrettiği seçilmiş insanların simgesidir: " *Bize itaat etsinler diye atların ağzına kantarmayı koyarsak, onların tüm bedenine de hükmederiz* "; onun " *yayı* " ilahi sözünün oklarını simgelemektedir; onun " *tacı* " gönüllü olarak kabul ettiği şهادetiyle elde edilen " *hayat tacıdır* "; zaferi, ilk karşılıklığı yarattığından bu yana kesindi; Bu tanımlamanın Yüce Tanrı İsa Mesih'e ait olduğuna şüphe yoktur. Nihai zaferi kesindir çünkü Golgotha'da zaten şeytani, günahı ve ölümü yenmiştir. Zekeriya 10:3-4 bu görüntüleri şöyle doğruluyor: " *Çobanlara karşı öfkem alevlendi ve keçileri cezalandıracağım; çünkü orduların RABBİ sürüsünü, yani Yahuda evini ziyaret edecek ve onları savaşta kendi şerefli atı yapacak; ondan köşebent, ondan çivi, ondan savaş yayı çıkacak ; ondan bütün önderler bir araya gelecek.* » İlahi Mesih'in zaferi, dünyanın yaratılışından itibaren haftalarımızın " *yedinci gününün kutsanması* " ile ilan edildi; **Vahiy 20:4-6-7'de** " *bin yıl* " olarak adlandırılan " *yedinci* " binyılın geri kalanına ilişkin kehanetlerde bulunan Şabat , zaferi aracılığıyla İsa'nın seçilmişlerini sonsuza kadar buraya getireceği. Dünyevi dünyanın kuruluşundan bu yana

Şabat'ın kurulması şu ifadeyi doğrulamaktadır: " *zafer olarak başladı* ". Şabat, günaha ve şeytana karşı bu ilahi ve insani zaferin kehanet niteliğindeki müjdeleyici işaretidir ve bu nedenle, Tanrı , kendisine ait olan ve şeytani yakalayan tüm " *kutsallaştırma* " programını buna dayandırır .

Ayet 3: " *İkinci mührü açtığımda, ikinci canlının 'Gel' dediğini duydum .* "

" *İkinci canlı yaratık* " Vahiy 4:7'deki kurbanların " *buzacağına* " atıfta bulunur. Kurban ruhu, İsa Mesih'i ve onun gerçek öğrencilerini canlandırdı ve onlara şunları bildirdi: " *Biri beni takip etmek isterse, kendini inkar etsin ve çarmihini yüklenip beni takip etsin.* "

Ayet 4: " *Ve kırmızı bir at daha çıktı. Onun üzerine oturan kişi, insanların birbirlerini boğazlamaları için yeryüzünden barışı alma yetkisini aldı; ve ona büyük bir kılıç verildi .* "

" *Kırmızı* " veya " *ateşli kırmızı* ", Rev.9:11'deki " *Abaddon Apollyon* " un suretinde, Baş Yok Edici olan Şeytan tarafından teşvik edilen günahı belirtir ; " *Ateş* " yıkımın aracı ve simgesidir. Aynı zamanda kötü düşmüş meleklerden ve baştan çıkarılmış ve manipüle edilmiş dünyevi güçlerden oluşan kötü kampına da liderlik ediyor. O yalnızca Tanrı'dan " *insanların birbirini öldürmesi için yeryüzünde barışı alma gücünü alan* " bir yaratıktır. Bu eylem Vahiy 18:24'te " *fahişe büyük Babil* " Roma'ya atfedilecektir : "ve peygamberlerin, azizlerin ve yeryüzünde **öldürülen herkesin kanı** onun içinde bulunduğu için ". Bu nedenle, sadık Hıristiyanların " *Yok Edici* "si, kurbanlarıyla birlikte tanıtılıyor. Aldığı " *kılıç* ", Heze.14:21-22'de bahsedilen *dört korkunç ilahi cezadan ilkinin belirtir*: " *Evet, Rab şöyle diyor YaHWéH: Her ne kadar Yerusálim'e dört korkunç cezamı , kılıcı, kıtlığı, vahşi hayvanlar ve salgın hastalıklar, insanları ve hayvanları yok etmek için, yine de kaçacak ve oradan çıkacak bir kalıntı olacak, oğullar ve kızlar ...* " .

Ayet 5: " *Üçüncü mührü açtığımda, üçüncü yaratığın, Gel dediğini duydum. Baktım ve baktım, siyah bir at belirdi. Ona binen kişinin elinde bir terazi vardı .* "

" *Üçüncü canlı yaratık* " Vahiy 4:7'deki Tanrı'nın benzerliğinde yaratılmış " *insan* " dır . Bu karakter kurgusaldır ancak Ezek.14:20'ye göre günahın ikinci ilahi cezasını oluşturur. Erkeklerin diyetine karşı çıkan bu sefer konu *katlık* . Çağımızda hem maddi hem manevi olarak dayatılacak. Her iki uygulamada da ölümcül sonuçlar taşır, ancak manevi anlamda ilahi ışıktan yoksun kalma anlamında, doğrudan sonucu , son yargıda düşmüşler için ayrılan " *ikinci ölümün* " ölümüdür . Bu üçüncü atının mesajı şu şekilde özetleniyor: İnsan artık Tanrı'nın suretinde değil, hayvanların suretinde olduğundan, onu ona hayat veren şeyden mahrum bırakıyorum: dünyevi gıdasından ve manevi gıdasından. Terazi adaletin simgesidir, burada Hıristiyanların iman işlerini yargılayan Tanrı'nın simgesidir.

Ayet 6: " *Ve dört yaratığın ortasında bir sesin şöyle dediğini duydum: Bir ölçek buğday bir dinar, üç ölçek arpa bir dinar; ama yağa ve şaraba zarar vermeyin .* "

Bu ses, sahte inanlıların sadakatsizliği nedeniyle küçümsenen ve hüsrana uğrayan Mesih'in sesidir. Aynı fiyata arpaya göre daha az miktarda buğday görüyoruz . Bu cömert arpa sunumunun arkasında çok yüksek bir manevi seviyeye sahip bir mesaj gizlidir. Nitekim Sayım. 5:15'te kanun, bir kocanın

karısına karşı duyduğu *kıskançlık* sorununu çözmek için " *arpa* " sunusunu sunmaktadır . Eğer anlamak istiyorsanız, 12'den 31'e kadar olan ayetlerde açıklanan bu prosedürü ayrıntılı olarak, tamamen okuyun. Bunun ışığında, Tanrı'nın kendisinin, Meclisteki İsa Mesih'teki *Damat'ın , gelininin burada " kıskançlık şüphesi "* nedeniyle şikayette bulunduğunu anladım ; bu , Rev.8:11'deki " *üçüncü borazan "da bahsedilen " acı sular "* dan söz edilmesiyle doğrulanacaktır . 5 Numaradaki prosedürde, kadının tozlu su içmesi gerekiyordu; masumsa bunun bir sonucu olmayacak, suçluysa acı çekecek, lanetlenecekti. Kadının *zina yapması Vahiy 2:12'de (^{Berganum adıyla maskelenmiştir} : evliliği ihlal eden*) ve *Vahiy 2:22'de kınanmıştır ve böylece 3. mühür ile 3. borazan* arasında kurulan bir bağlantıyla yeniden doğrulanacaktır . Zaten Daniel'de de aynı yaklaşım Daniel 8'in Dan'in " *küçük boynuzunun " Roma kimliğini "doğrulamasına" neden olmuştur.7 bir "varsayım" olarak sunulmuştur.* Daniel 2, 7 ve 8'deki bu paralellik, Romalı kimliğini kanıtlamamı sağlayan yenilikti; Adventizmin varoluşundan bu yana ilk kez bu. Burada Vahiy'de işler aynı şekilde görünüyor. Üç ana temanın (harfler, mühürler ve trompet) paralel Hıristiyan çağına genel bir bakış sunuyorum. Ve Vahiy'de " *borazan* " teması Daniel kitabı için Daniel 8 ile aynı rolü yerine getiriyor. Bu iki unsur, olmadan kehanetin Daniel araştırmasında "varsayım" olarak adlandırdığım " *şüpheyi* " sunmasına neden olmayan kanıtlar sağlar. Dolayısıyla Sayı 5:14'te açıklanan " *kıskançlık şüphesi* " sözleri Vahiy 1'den Vahiy 6'ya kadar Tanrı ve Meclis için geçerlidir; daha sonra " *yedinci mührün* " Rev.7'nin teması olan yedinci gün Şabatı ile özdeşleştirilmesiyle mümkün kılınan kitabın açılışıyla , Meclis'in "zina şüphesi" " *borazan* " temasıyla "doğrulanacak" ve onu takip eden 10 ila 22. bölümler. Ruh bu nedenle 7. bölümde, giriş izninin alınması gereken gümrük noktasının rolünü vermektedir. Vahiy durumunda bu otorite, Her Şeye Gücü Yeten Tanrı ve Kutsal Ruh olan İsa Mesih'in Kendisidir. Apo'ya göre, " *sesimi duyan* ", kapısını (kalp kapısını) *çaldığımda bana açan , benimle birlikte yemek yiyen, ben de onunla birlikte yiyen,* erişim kapısı ona açıktır diyor . .3:20. " *Şarap ve yağ* " İsa Mesih'in ve Tanrı'nın Ruhunun döktüğü kanın ilgili simgeleridir. Ayrıca her ikisi de yaraları iyileştirmek için kullanılır. " *Onlara zarar vermeyin* " emri , Allah'ın cezalandırması anlamına gelir ama bunu yine de rahmet karışımıyla yapar. Vahiy 16: 1 ve 14:10'a göre, dünyevi son günlerin "gazabının" " *son yedi belası* " için durum böyle olmayacak .

Ayet 7: " *Dördüncü mührü açtığında dördüncü yaratığın sesini duydum: Gel. »*

" *Dördüncü canlı varlık* " yüce göksel yükselişin " *kartalıdır* ". Tanrı'nın dördüncü cezasının ortaya çıktığını duyurur: *ölümlülük.*

Ayet 8: " *Baktım ve baktım, soluk renkli bir at belirdi. Ona binen kişiye Ölüm adı verildi ve Hades ona eşlik etti. İnsanları kılıçla, kıtlıkla, ölümlü ve yeryüzündeki vahşi hayvanlarla yok etmek üzere onlara dünyanın dörtte birinden fazlası verildi ."*

Duyuru doğrulandı, bu gerçekten de " *ölüm* "dü, ancak dolaylı cezalarla dayatılan *ölümlülük* anlamında. Ölüm, ilk günahtan bu yana tüm insanlığı etkiliyor, ancak burada yalnızca " *dünyanın dörtte biri* ", " *kılıç, kıtlık, salgın hastalıklardan kaynaklanan ölümler*" ve hem hayvan hem de insan " *vahşi*

hayvanlar ” tarafından vuruluyor . “ *Dünyanın* bu çeyreği”, sadakatsiz bir şekilde Hıristiyan Avrupa'yı ve 16. yüzyılda buradan çıkacak güçlü ulusları , yani iki Amerika kıtasını ve Avustralya'yı hedef alıyor.

Ayet 9: " *Beşinci mührü açtığında, sunağın altında Tanrı'nın sözü ve taşıdıkları tanıklık uğruna öldürülenlerin ruhlarını gördüm .* "

Bunlar, sahte Hıristiyan inancı adına işlenen “hayvani” eylemlerin kurbanlarıdır. Bu, zaten Rev. 2:20'de sembolize edilen Roma papalık Katolik rejimi tarafından, Ruh'un hizmetkarlarına veya kelimenin tam anlamıyla " kölelerine " öğretme eylemini atfettiği kadın Jezebel tarafından öğretilmektedir . " *Altına* " yerleştirilirler *sunak* ", dolayısıyla Mesih'in çarmıhının himayesi altındadır, bu da onların O'nun " *ebedi adaletinden* " yararlanmalarına olanak tanır (bkz. Dan.9:24). Rev.13:10'un da göstereceği gibi, seçilmişler şehit kurbanlardır ve asla cellat ya da insan katili değildirler. Bu ayette bahsedilen ve İsa tarafından tanınan seçilmişler, ölümden bile onu şehitler olarak taklit ettiler: “ *Tanrı'nın sözü ve verdikleri tanıklık için* ”; çünkü gerçek inanç aktiftir, asla basit, sahte güven verici bir etiket değildir. Onların “ *tanıklıkları* ” tam olarak Tanrı'nın yüceliği uğruna hayatlarından vazgeçmekten ibaretti.

Ayet 10: “ *Yüksek sesle bağırıp dediler: Ey kutsal ve gerçek Efendi, yargılamayı ve yeryüzünde yaşayanların kanımızın intikamını almayı ne kadar geciktireceksin? »*

Bu görüntü sizi yanıltmasın, çünkü Yaratılış 4:10'a göre kardeşi Kabil tarafından öldürülen Habil'in kanı gibi, Tanrı'nın kulaklarında intikam çıkılıkları atan yalnızca yeryüzünde dökülen kanlardır: " *Ve Tanrı şöyle dedi: Sen ne yaptın? Kardeşinin kanının sesi topraktan bana haykırıyor. .* ". Ölümlerin gerçek durumu Ek.9:5-6-10'da açıklanmaktadır. Hanok, Musa, İlyas ve İsa Mesih'in ölümü sırasında diriltiren azizlerin dışında, diğerleri "artık güneş altında yapılan hiçbir şeye katılmazlar; çünkü onların düşünceleri ve hafızaları yok olmuştur ." “ *Cehennemde ne bilgelik, ne anlayış, ne de bilgi vardır. çünkü onların anıları unutuldu .*” Bunlar Allah'ın ölümle ilgili olarak ilham ettiği kriterlerdir . Sahte inananlar, hakikatin Tanrısına sadık Hıristiyan inancında ölümle ilgili görüşünün yeri olmayan Yunan filozof Platon'un paganizminden miras kalan sahte doktrinlerin kurbanlarıdır. Platon'a kendisine ait olanı, Tanrı'ya da ona ait olanı geri verelim: her şey hakkındaki gerçeği ve mantıklı olalım, çünkü ölüm, yaşamın mutlak karşıtıdır ve yeni bir varoluş biçimi değildir.

Ayet 11: “ *Her birine beyaz bir kaftan verildi; ve kendileri gibi idam edilecek olan hizmet arkadaşları ve kardeşlerinin sayısı tamamlanuncaya kadar bir süre daha dinlenmeleri söylendi .*

“ *Beyaz elbise* ” İsa'nın ilk kez Vahiy 1:13'te giydiği şehitlerin saflığının simgesidir. “ *Beyaz cübbe* ”, dini zulüm zamanında onun atfedilen adaletinin simgesidir. Şehitlerin dönemi İsa'nın zamanından 1798 yılına kadar uzanır. Bu dönemin sonunda Rev.11:7'ye göre Fransız Devrimi'nin ve onun dehşetinin sembolü olan " *uçurumdan yükselen canavar* " 1793 ateistleri ve 1794, Apo.13:1'de " *denizden çıkan canavar* " olarak tanımlanan monarşi ve Katolik papalığın düzenlediği zulümlere son verecek . Devrimci katliamın ardından Hıristiyan dünyasında din barışı sağlanacak. Tekrar okuyoruz: " *Ve kendileri gibi idam edilecek olan hizmet arkadaşları ve kardeşlerinin sayısı tamamlanuncaya*

kadar bir süre daha hareketsiz kalmaları söylendi ." Mesih'teki ölümlerin geri kalanı, onun son görkemli dönüşüne kadar devam edecek. Bu “ *beşinci mühür* ” ün mesajının, “ *Thyatira* ” dönemindeki Katolik papalık engizisyonu tarafından zulme uğrayan Protestanlara yönelik olduğunu varsayarsak , 1789 ile 1789 yılları arasında yakında gerçekleşecek olan Fransız devrimci eylemi nedeniyle seçilmişlerin öldürülmesi zamanı sona erecektir. 1798, papalık ve Fransız monarşisi koalisyonunun saldırgan gücünü yok etti. Açılacak olan “ *altıncı mühür* ” bu nedenle Rev. 2:22 ve 7:14'te “ *büyük sıkıntı* ” olarak adlandırılan bu Fransız devrimci rejimiyle ilgili olacaktır. Protestan inancı, kendisine özgü doktrinsel kusurla aynı zamanda ateist devrimci rejimin hoşgörüsüzlüğünün de kurbanı olacaktır. Onun bu eylemi sayesinde idam edileceklerin sayısına ulaşılacak.

Ayet 12: “ *Altıncı mührü açtığımda baktım; ve büyük bir deprem oldu, güneş çul gibi karardı, ay kan gibi oldu .* ”

6. *Mühür* ” zamanının işareti olarak verilen “deprem” , eylemi 1 ^{Kasım 1755} *Cumartesi günü* saat 10.00 sıralarında gerçekleştirmemize olanak sağlıyor. Coğrafi merkezi, 120 Katolik kilisesinin bulunduğu yüksek Katolik şehri Lizbon'du. Tanrı böylece gazabının hedeflerini işaret ederek bu “ *depremin* ” aynı zamanda ruhsal surette de peygamberlik ettiğini belirtti. Kehanet edilen eylem 1789'da Fransız halkının monarşiye karşı ayaklanmasıyla gerçekleşecek; Tanrı onu ve müttefiki Roma Katolik papazlığını kınadı; ikisi de 1793 ve 1794'te öldürüldü; “İki Devrimci Terörün” tarihleri. Rev.11:13'te Fransız devrimci eylemi “ *depreme* ” benzetilmektedir . Belirtilen eylemlerin tarihlendirilmesiyle kehanet daha kesin hale gelir. “... *güneş bir çuval at kılı gibi karardı* », 19 Mayıs 1780 ve Kuzey Amerika'da yaşanan bu olaya “karanlık gün” adı verildi. Fransız devrimci ateizminin, burada “ *güneş* ” ile simgelenen Tanrı'nın yazılı sözünün ışığına karşı gerçekleştirdiği eylemi de kehanet eden, güneş ışığının olmadığı bir gündü ; Kutsal İncil auto-da-fé'de yakıldı. “ *Bütün ay kan gibi oldu* ”, bu karanlık günün sonunda kalın bulutlar, ayı belirgin bir kırmızı renkte ortaya çıkardı. Bu görüntü aracılığıyla Tanrı, 1793 ile 1794 yılları arasında papalık-kraliyet karanlık kampına ayrılan kaderi doğruladı. Devrimci giyotinin keskin bıçağıyla onların kanları bolca dökülecekti.

Not : Vahiy 8:12'de “ *Güneşin üçte biri, Ay'ın üçte biri ve yıldızların üçte biri* ” vurularak “ *dördüncü borazan* ” mesajı devrimcilerin kurbanlarının öldürüldüğü gerçeğini doğrulayacaktır. Tanrı tarafından İsa Mesih'te reddedilen gerçek seçilmiş ve düşmüş kişiler olacaklar. Bu aynı zamanda az önce gördüğümüz “ *beşinci mühür* ” mesajının anlamını da doğruluyor . İnançlı seçilmişlerin son cinayetleri ateizmin eylemi aracılığıyla gerçekleştirilecektir.

Ayet 13: “ *Gökteki yıldızlar, kuvvetli bir rüzgârla sarsılan incir ağacının yeşil incirlerini fırlatıp atması gibi, yeryüzüne düştüler.* »

Zamanın bu üçüncü işareti, bu kez göksel olan, tam anlamıyla 13 Kasım 1833'te gerçekleşti ve gece yarısı ile sabah 5 arasında Amerika Birleşik Devletleri'nin her yerinden görülebiliyordu. Ancak önceki alamet gibi bu da hayal edilemeyecek büyüklükte bir manevi olayın habercisiydi. Gece yarısından sabah 5'e kadar tüm gökyüzüne şemsiye şeklinde düşen bu yıldızların sayısını kim sayabilirdi? Bu, Tanrı'nın bize Protestan inanlıların 1843'te, yürürlüğe giren Dan.8:14 hükmünün kurbanı olduklarında düşüşlerine ilişkin verdiği görüntüdür.

1828 ile 1873 yılları arasında, insanları öldüren canavarın adı olan “Kaplan” (Dan.10:4) nehrinin eylemi Dan.12:5'ten 12'ye kadar doğrulanmıştır. Bu ayette “*incir ağacı*” tasvirleri Tanrı halkının sadakati, ancak bu sadakat , yeryüzüne atılan “*yeşil incir*” imgesiyle sorgulanır . Aynı şekilde, Protestan inancı da Tanrı tarafından çekincelerle ve geçici koşullarla kabul edildi, ancak William Miller'ın peygamberlik mesajlarının küçümsenmesi ve *Şabat'ın yeniden başlatılmasının reddedilmesi*, 1843'te onun çöküşüne yol açtı. “*Yeşil*”, Tanrının ışığını kabul ederek olgunlaşmayı reddederek ölecektir. 2030'da muhteşem dönüşüne kadar, Rab'bin lütfundan düşmüş olarak bu statüde kalacak. Ancak dikkatli olun, son ışıkları reddederek 1994'ten bu yana resmi Adventizm " *o da* " haline geldi. iki kez ölmeye mahkum bir “*yeşil incir*”.

Ayet 14: “*Cennet rulo haline getirilmiş bir tomar gibi gitti; ve bütün dağlar ve adalar yerlerinden taşındı.*»

Bu deprem bu sefer evrensel. Görkemli görüneceği saatte Tanrı, dünyayı ve onda bulunan insan ve hayvanlardaki her şeyi sarsacak. Bu eylem Vahiy 16:18'e göre " *Tanrı'nın gazabının son yedi belasından yedincisi* " zamanında gerçekleşecektir . Vahiy 20:6'ya göre bu, gerçekten seçilmiş olanlar için, dirilişlerinin saati, " *ilk* ", " *kutsanmışların* " saati olacaktır.

Ayet 15: “*Dünyanın kralları, büyükleri, komutanları, zenginleri, güçlüleri, tüm köleleri ve özgürleri mağaralara ve dağlardaki kayalıklara saklandılar.*»

Yaratıcı Tanrı tüm ihtişamı ve gücüyle ortaya çıktığında, hiçbir insan gücü buna dayanamaz ve hiçbir sığınak, düşmanlarını onun haklı gazabından koruyamaz. Şu ayet buna işaret etmektedir: Allah'ın adaleti, insanlığın tüm suçlu kategorilerini terörize etmektedir.

Ayet 16: “*Ve dağlara ve kayalara dediler: Üzerimize çökün ve bizi tahtta oturanın yüzünden ve Kuzu'nun gazabından saklayın;*»

İlahi tahtta oturan kuzunun kendisidir, ancak bu saatte kendilerini onlara sunan artık öldürülmüş kuzu değildir, son zamanların düşmanlarını ezmeye gelen " *kralların kralı ve efendilerin efendisi* "dir.

Ayet 17: “*Çünkü onun gazabının büyük günü geldi ve kim dayanabilir?*»

Buradaki zorluk aslında " *hayatta kalmak* ", yani Tanrı'nın adli müdahalesinden sonra hayatta kalmaktır.

hayatta kalabilenler ", Vahiy 13:15'te sözü edilen Pazar fermanının planına uygun olarak ölecek olanlardır; buna göre ilahi kutsal Şabat'ı tutanlar 13:00'te yok edilecektir. dünya. Bir önceki ayette kendilerini öldürecek olanların dehşeti anlatılmaktadır. Ve böylece İsa Mesih'in görkemiyle geri döndüğü günde hayatta kalmayı başaranlar, Tanrı'nın onları ilgilendiren projesinin bir kısmını bize açıklayacağı Rev.7'nin teması olacak.

Gün Adventizmi **Tanrı'nın mührüyle mühürlendi: Şabat**

Ayet 1: “ *Bundan sonra dünyanın dört köşesinde duran dört melek gördüm; Yeryüzünün dört rüzgârını tuttular, böylece ne karaya, ne denize, ne de herhangi bir ağaca rüzgâr esmesin. »*

Bu “ *dört melek* ”, Allah’ın “ *yeryüzünün dört köşesi* ” ile simgelenen evrensel bir eylemde bulunan göksel melekleridir. “ *Dört rüzgar* ” evrensel savaşları, çatışmaları simgeliyor; böylece “ *sınırlandırılırlar* ”, engellenirler, engellenirler ve bu da evrensel dinsel barışla sonuçlanır. Katolikliğin “ *deniz* ” sembolü ile Reform inancının “ *toprak* ” sembolü birbiriyle barışıktır. Ve bu barış aynı zamanda bir birey olarak insanın imajı olan “ *ağaç* ” ile de ilgilidir. Tarih bize, bu barışın, Papa VI. Pius'un doğduğu ve ikamet ettiği Valence-sur-Rhone'daki Citadel hapishanesinde tutuklu olarak öldüğü tarih olan 1793 ile 1799 yılları arasında, Fransız ulusal ateizmi tarafından ezilen papalık gücünün zayıflamasıyla dayatıldığını söylüyor. Bu eylem Vahiy 11:7'de “ *derinlerden çıkan canavara* ” atfedilir . Aynı zamanda Vahiy 8:12'de “ *4. borazan* ” olarak da anılır . Ondan sonra Fransa'da, Apo.8:13'te “ *kartal* ”la ^{simgelenen I. Napolyon'un} imparatorluk rejimi, Konkordato ile rehabilite edilen Katolik dini üzerindeki otoritesini sürdürecektir.

Ayet 2: “ *Ve yaşayan Tanrı'nın mührünü tutarak, yükselen güneşe doğru yükselen başka bir melek gördüm; Kendilerine karaya ve denize zarar verme yetkisi verilen dört meleğe yüksek sesle bağırdı ve şöyle dedi :*

“ *Doğan güneş* ” Luka 1:78'de İsa Mesih'te Tanrı'nın yeryüzündeki sürüsünü ziyaret etmesinden söz ediyordu. “ *Yaşayan Tanrı'nın mührü* ” İsa Mesih'in gökteki kampında görünür. Melek, otoritesini teyit eden “ *yüksek bir ses* ” ile, Tanrı'dan yetki alan evrensel şeytani melek güçlerine, “ *zarar verme* ”, “ *yeryüzüne* ” ve “ *deniz* ”e, Protestanlara emir verir. inancına ve Roma Katolik inancına. Bu manevi yorumlar, yaratılışımızın “ *toprağı, denizi ve ağaçlarını* ” ilgilendiren lafzî bir uygulamaya engel teşkil etmez ; Rev.9:13 ila 21'deki “ *altıncı*

borazan " zamanında nükleer silahların kullanılmasıyla bundan kaçınmak zor olacaktır .

Ayet 3: “ *Biz Tanrımızın kullarının alınlarını mühürleyinceye kadar ne toprağa, ne denize, ne de ağaçlara zarar vermeyin. »*

Bu ayrıntı, seçilmişlerin mühürlenmesi eyleminin başlangıcını 1843 baharından 1844 sonbaharına kadar belirlememize olanak tanır. İlk Adventist Kaptan Joseph Bates, 22 Ekim 1844'ten sonra şu evlat edinerek mühürlendi: bireysel olarak yedinci gün Şabat dinlenmesi. Çok geçmeden o, o andaki tüm Adventist erkek ve kız kardeşleri tarafından yavaş yavaş taklit edilecekti. Mühürleme 22 Ekim 1844'ten sonra başladı ve Vahiy 9:5-10'da peygamberlik edilen “ *beş ay ”* boyunca devam edecekti; Ezé.4:5-6'nın gün-yıl koduna göre “ *beş ay ”* veya *150 gerçek yıl*. Bu 150 yıl dini barış için kehanet edildi. Yerleşik barış, bugün tüm Batı ülkelerinde ve mümkün olan her yerde temsil edilen “Yedinci Gün Adventistleri” mesajının duyurulmasını ve evrensel olarak geliştirilmesini destekledi. Adventistlerin misyonu evrenseldir ve bu nedenle yalnızca Tanrı'ya bağlıdır. Bu nedenle diğer Hıristiyan itiraflarından alacağı hiçbir şey yoktur ve kutsanmak için yalnızca “Kutsal İncil”in okunmasının anlaşılmasını sağlayan göksel şefleri İsa Mesih tarafından verilen ilhama güvenmek zorundadır; İncil, Vahiy 11:3'te Tanrı'nın “ *iki tanlığını ”* temsil eden yazılı sözü. 1844'te başlayan, Tanrı tarafından garanti edilen barış dönemi, Rev.9'daki çalışmanın da göstereceği gibi, 1994 sonbaharında sona erecek.

“Tanrı'nın mührü” ile ilgili önemli not: Şabat tek başına onun “
Tanrı'nın mührü ” rolünü haklı çıkarmak için yeterli değildir . Mühürleme, buna İsa'nın azizleri için hazırladığı işlerin eşlik ettiğini ima eder: hakikat sevgisi **ve peygamberlik hakikati** ve 1 Korintliler 13'te sunulan meyvenin tanıklığı. Bu kriterleri karşılamadan Şabat'ı tutan birçok kişi, bunun uygulanmasına yönelik ölüm tehdidi ortaya çıktığında onu terk edecek. Şabat, miras olarak alınmaz; onu seçilmiş kişiye, **ona ait olduğunun** bir işareti olarak veren Tanrı'dır . Eze.20:12-20'ye göre: “ *Kendilerini kutsal kılanın RAB olduğumu bilsinler diye, Şabat günlerimi de onlarla benim aramda bir işaret olarak onlara verdim.../...Şabat günlerimi kutsal kıl ki, onlar Benimle sizin aranızda Tanrınız RAB olduğumun anlaşılmasını sağlayacak bir işaret . ”*. Az önce söylenenlerle çelişmeden, daha ziyade onu doğrulamak için 2 Tim. 2:19'da şunu okuyoruz: “ *Yine de, Tanrı'nın sağlam temeli, onun **mührü görevi gören şu sözlerle birlikte ayakta duruyor** : Rab ait olanları bilir.” ona ; ve: Kim Rabbin adını çağırırsa, kötülükten uzaklaşsın. »*

Ayet 4: “ *Ve İsrailoğullarının bütün kabilelerinden mühürlenmiş olanların sayısını yüz kırk dört bin olarak duyudum: ”*

Elçi Pavlus Rom.11'de bir görüntü aracılığıyla din değiştirmiş paganların Yahudilerin iddia ettiği ata İbrahim'in köküne aşılandığını gösterdi. Kendisi gibi imanla kurtulan bu din değiştirmiş paganlar, İsrail'in 12 kabilesinin ruhani bir uzantısıdır. İşareti sünnet olan Şehvetli İsrail, Mesih İsa'yı reddettiği için düştü ve şeytana teslim edildi. 7 Mart 321'den itibaren irtidata düşen Hıristiyan inancı da o tarihten itibaren düşmüş olan ruhani bir İsrail'dir. Burada Tanrı bize, 1843'ten beri kutsadığı gerçek ruhani İsrail'i sunuyor. Bu, Yedinci Gün Adventizminin evrensel misyonunu taşıyan İsrail'dir. Zaten belirtilen “ *144.000 ”* rakamı da açıklamayı

hak ediyor. Kelimenin tam anlamıyla anlaşılabilir, çünkü İbrahim'in soyunu " *cennetin yıldızları* " ile karşılaştırdığımızda sayı çok küçük görünmektedir. Yaratıcı Tanrı için harfler kadar sayılar da konuşur. O halde, bu ayette geçen " *sayı* " tabirinin sayısal bir nicelik olarak değil, Allah'ın kutsadığı ve farklı kıldığı (kutsallaştırdığı) dini bir davranışı ifade eden manevi bir kod olarak yorumlanması gerektiğini anlamamız gerekir . Böylece " *144.000* " şu şekilde açıklanmaktadır: $144 = 12 \times 12$ ve $12 = 7$, Tanrı sayısı + 5, insan sayısı = Tanrı ile insan arasındaki ittifak. Bu sayının küpü mükemmelliğin, karesi ise yüzeyinin sembolüdür. Bu oranlar, Rev.21 :16'da manevi kodda anlatılan yeni Kudüs'ün oranları olacaktır . Sonra gelen " *bin* " tabiri sayısız bir çokluğu simgelemektedir. Aslında " *144.000* ", Tanrı'yla bir antlaşma yapan çok sayıda kusursuz, kurtarılmış adam anlamına gelir. İsrail kabilelerine yapılan bu atıf bizi şaşırtmamalı çünkü Tanrı, insanlarla olan ittifaklarının ardı ardına gelen başarısızlıklarına rağmen projesinden vazgeçmedi. Mısır'dan göçten bu yana sunulan Yahudi modeli, sebepsiz yere İsa'ya kadar uzanmıyordu. Ve Hıristiyan hakikati ve özellikle Şabat da dahil olmak üzere tüm emirlerine saygı duyması ve yeniden canlandırılmış ahlakı, sağlığı ve diğer kutsal törenleri sayesinde Tanrı, son günlerin sadık muhalif Adventizmde İsrail modelinin kendi ilkelerine uygun olduğunu görür. ideal. 4. ^{emir} metninde Tanrı'nın Seçilmişlerine Şabat hakkında şöyle dediğini ekleyelim: " *Tüm işini yapmak için altı günün var ... ama 7. gün Tanrın YaHWÉH'nin günüdür* " · 24 saatlik 6 günün toplamının 144 saate eşit olduğu ortaya çıktı. Böylece mühürlenmiş 144.000 kişinin bu ilahi emrin sadık gözlemcileri olduğu sonucunu çıkarabiliriz. Hayatları, dünyevi işleri için izin verilen altı gün boyunca bu saygıyla noktalanıyor. Ancak 7. günde ^{bu} emrin kutsallaştırılmış dinlenme nesnesini onurlandırır. Bu "Adventist" İsrail'in ruhani karakteri, takip eden 5'ten 8'e kadar olan ayetlerde gösterilecektir. Adı geçen İbrani patriklerin isimleri dünyevi İsrail'i oluşturanlar değildir. Tanrı'nın seçtikleri, yalnızca kökenlerini haklı çıkaran gizli bir mesaj taşımak için oradadırlar. " *Yedi meclis* " in adları gibi , " *on iki kabilenin* " adları da çifte mesaj taşıyor. En basiti çevirileriyle ortaya çıkar. Ancak en zengini ve en karmaşık olanı, her annenin çocuğuna isim vermeyi haklı çıkarırken yaptığı beyanlara dayanmaktadır.

Ayet 5: " *Yahuda kabilesinden on iki bin mühürlü; Ruben oymağından on iki bin kişi; Gad oymağından on iki bin kişi; »*

mühürlenmiş on iki bin " sayısı şu anlama gelir: Şabat tarafından mühürlenmiş, Tanrı ile ittifak kuran çok sayıda insan.

Yahuda : RAB'be övgüler olsun; Yaratılış 29:35'in anne sözleri: " *RAB'be övgüler sunacağım* " .

Ruben : Bir oğula bakın; Yaratılış 29:32'deki anne sözleri: " *RAB benim aşağılanmamı gördü* " "

Gad : Mutluluk; Yaratılış 30:11'deki anne sözleri: " *Ne mutluluk!* »

Ayet 6: " *Aşer oymağından on iki bin kişi; Naftali oymağından on iki bin kişi; Manaşşe oymağından on iki bin kişi; »*

mühürlenmiş on iki bin " sayısı şu anlama gelir: Şabat tarafından mühürlenmiş, Tanrı ile ittifak kuran çok sayıda insan.

Asher : Mutlu: Yaratılış 30:13'teki anne sözleri: “ *Ne kadar mutluyum!* »
Naftali : Mücadele: Yaratılış 30:8'deki anne sözleri: “ *Kız kardeşimle ilahi bir şekilde güreştim ve galip geldim .* ”

Manaşşe : Unutmak: Yaratılış 41:51'den babacan sözler: “ *Tanrı bana tüm acılarımı unutturdu* ”.

Ayet 7: “ *Şimeon kabilesinden on iki bin kişi; Levi oymağından on iki bin kişi; İssakar oymağından on iki bin kişi; » Her isim için “mühürlenmiş on iki bin ” sayısı şu anlama gelir: Şabat tarafından mühürlenene, Tanrı ile ittifak kuran çok sayıda insan.*

Simeon : Duyun: Yaratılış 29:33'teki anne sözleri: “ *YaHWéH sevilmediğimi duydu* ”.

Levi : Ekte: Yaratılış 29:34'teki anne sözleri: “ *Bu seferlik kocam bana bağlanacak .* ”

İssakar : Maaş: Yaratılış 30:18'deki anne sözleri: “ *Tanrı bana maaşımı verdi* ”.

Ayet 8: “ *Zebulun kabilesinden on iki bin; Yusuf oymağından on iki bin kişi; Benyamin kabilesinden on iki bin mühürlü. »*

mühürlenmiş on iki bin ” sayısı şu anlama gelir: Şabat tarafından mühürlenene, Tanrı ile ittifak kuran çok sayıda insan.

Zebulun : Konut: Yaratılış 30:20'nin anne sözleri: “ *Bu sefer kocam benimle yaşayacak* ”.

Yusuf : Yaratılış 30:23-24'ten anne sözlerini çıkarıyor (ya da ekliyor): “ *Tanrı benim sitemimi kaldırdı... / (... YaHWéH bana bir oğul daha eklesin)* ”

Benjamin : Sağın oğlu: Yaratılış 35:18'den anne ve baba sözleri: “ *Ve ölmek üzere olduğu için hayaletten vazgeçmek üzereyken, ona Ben-oni (kederimin oğlu) adını verdi ama babası ona Benjamin (Sağlığın Oğlu) adını verdi.*

Bu 12 isim ve anne ve babaya ait kelimeler, Tanrı tarafından seçilen son Adventist topluluğunun yaşadığı deneyimi ifade etmektedir; Vahiy 19:7'de *Gelin, Damat Mesih'i için* " hazırlandı". Sunulan soyadı olan " *Benyamin* " adı altında Tanrı, asi adamlar tarafından ölümlle tehdit edilen Seçilmiş Kişi'nin son durumu hakkında kehanetlerde bulunur. Baba İsrail'in dayattığı isim değişikliği, Tanrı'nın seçilmişlerinin lehine müdahalesini kehanet ediyor. Onun görkemli dönüşü durumu tersine çevirir. Ölecek olanlar yüceltilir ve göğe alınırlar, orada her şeye gücü yeten ve yüce yaratıcı Tanrı İsa Mesih'e katılırlar. “Sağlığın oğulları” ifadesi tam peygamberlik anlamını kazanır: Sağ, Seçilmişler veya son ruhani İsrail ve onu oluşturan kurtarılmış seçilmişler olan onun oğullarıydı. Ayrıca bunlar Rab'bin sağına yerleştirilen koyunlardır (Matta 25:33).

Ayet 9: “ *Bundan sonra baktım ve her milletten, her kabileden, her halktan ve her dilden, kimsenin sayamayacağı kadar büyük bir kalabalık olduğunu gördüm. Beyaz kaftanlar giymiş, ellerinde palmiye dalları, tahtın ve Kuzu'nun önünde duruyorlardı. »*

Bu " *hiç kimsenin sayamadığı büyük kalabalık*", önceki ayetlerde geçen "144.000" ve "12.000" rakamlarının manevi olarak kodlanmış sembolik doğasını doğrulamaktadır . Ayrıca " *Onları kimse sayamaz* " ifadesiyle İbrahim'in soyuna gönderme yapılıyor ; Allah'ın kendisine gösterdiği " *gökteki yıldızlar* " a gelince : " *Senin soyundan bunlar gelecektir .* " Kökenleri çok çeşitlidir; *her milletten, her*

kabileden, her halktan, her dilden ve her çağdan. Ancak bu bölümün teması özellikle Tanrı'nın verdiği evrenselliğe ilişkin en son Adventist mesajını hedef alıyor. Vahiy 13:15'e göre son isyancılar tarafından yayınlanan bir kararnameyle ölüme mahkum edildikleri için şehit olarak ölmeye hazır oldukları için " *beyaz elbiseler* " giyiyorlar . Ellerinde tuttıkları " *avuç içi* ", *günahkarlar kampına karşı kazandıkları zaferi simgeliyor.*

Ayet 10: " *Ve yüksek sesle şöyle dediler: Kurtuluş tahtta oturan Tanrımız'a ve Kuzu'ya aittir.* »

Eylem, Vahiy 6:15-16'da anlatılan isyancı kampın tepkilerinin tanımına paralel olarak, İsa Mesih'in görkemiyle geri dönüşü bağlamını çağrıştırıyor. Burada kurtarılan seçilmiş yetkililerin söyledikleri isyancılarınkinin tam tersidir. Mesih'in dönüşü onları korkutmak şöyle dursun, sevindiriyor, güven veriyor ve onları kurtarıyor. İsyancıların sorduğu soru " *Kim hayatta kalabilir?*" » cevabını burada alıyor: Tanrı'nın kendilerine emanet ettiği göreve dünyanın sonuna kadar gerekirse canlarını da tehlikeye atarak sadık kalan Adventistler. Bu sadakat, onların, dünyanın kuruluşundan bu yana Tanrı tarafından kutsanmış olan kutsal Şabat gününe saygı duymalarına ve O'nun peygamberlik sözüne olan sevgilerine dayanmaktadır. Artık Şabat gününün, İsa Mesih'in ardından muzaffer olarak, onun adına vaat edilen sonsuz yaşamı alarak girebilecekleri yedinci bin yılın büyük geri kalanına dair kehanetlerde bulunduğunu bildikleri için bu daha da geçerlidir.

Ayet 11: " *Ve bütün melekler tahtın, ihtiyarların ve dört canlı mahlûkûn etrafında durdular; ve tahtın önünde, Allah'ın önünde yüzüstü yere kapandılar ;*

Bize sunulan sahne, Tanrı'nın büyük göksel dinlenme yerine girişi çağrıştırıyor. Bu temayı ele alan 4. ve 5. bölümlerden görseller buluyoruz.

Ayet 12: " *De ki: Amin! Övgü, yücelik, bilgelik, şükran, onur, güç ve kudret sonsuza dek Tanrımıza olsun. Amin!* »

Dünyevi kurtuluş deneyiminin bu güzel sonundan memnun olan melekler, bizim, onların, bizim Yaraticımız olan ve dünyevi seçilmişlerin günahlarının kefaretinde inisiyatif alan iyilik Tanrısına karşı sevinçlerini ve şükranlarını ifade ederler. insan bedeninin zayıflığında enkarne olmak, adaletinin gerektirdiği korkunç bir ölümün acısını çekmek için geliyor. Bu görünmez göz kalabalığı, bu kurtuluş planının her aşamasını takip etti ve Tanrı'nın sevgisinin yüce gösterisine hayret etti. Söyledikleri ilk kelime " *Amin!*" Tamamen! Bu doğru! Çünkü Tanrı gerçeğin Tanrısıdır, Gerçek Olandır. İkinci kelime ise " *övgü* " aynı zamanda 12 kabilenin de ilk adıydı: " *Yahuda* " = Övgü. Üçüncü kelime ise " *Tanrı haklı olarak kendi yüceliğiyle ilgilenmektedir çünkü Apo. 14:7'de bunu, eşsiz yaratıcı Tanrı unvanıyla, 1843'ten bu yana kurtuluşunu talep edenlerden talep etmek için hatırlatacaktır. Dördüncü kelime " bilgelik " tir. . Bu belgenin incelenmesi, belgenin tüm seçilmiş yetkililer tarafından keşfedilmesini amaçlamaktadır. Bu ilahi bilgelik hayal gücümüzün ötesindedir. İncelik, akıl oyunları, her şey ilahi formatta var. Beşincisi " şükran günü "dür. Kutsal sözler ve işlerle gerçekleştirilen şükran gününün dinsel biçimidir . Altıncı sınıfta "onur" gelir. İsyancıların Tanrı'yı en çok hayal kırıklığına uğrattığı şey budur . Açıklanan iradesine meydan okuyarak ona aşağılayıcı davrandılar. Tam tersine, seçilmiş yetkililer, meşru olarak kendisine verilmesi gereken onuru, imkanları ölçüsünde ona verdiler. Yedinci ve sekizincide " *güç ve kuvvet* " gelir. Bu iki bağlayıcı şey,*

dünyadaki zalimleri devirmek, kibirli isyancıları henüz dünyayı yönetirken ezmek için gerekiyordu. Bu güç ve güç olmasaydı , son seçilenler Hıristiyanlık dönemindeki diğer pek çok şehit gibi ölürdü.

Ayet 13: “ *Ve ihtiyarlardan biri bana cevap verip dedi: Bunlar beyaz kaftanlar giyinmiş olanlar kimlerdir ve nereden geldiler? »*

, Vahiy 3:4'teki " beyaz " giysiler ve Vahiy 19:8'de " ince keten " ile ilgili olarak " beyaz elbiseler " sembolünün özelliğini bize açıklamayı amaçlamaktadır. azizlerin doğru işleri , son zamanın “hazırlanmış gelini ” olsun, sadık son zaman Adventizmi, cennete olan coşkısına hazır olsun.

Ayet 14: “ *Ona dedim ki: Efendim, bunu biliyorsun. Ve bana dedi ki: Bunlar büyük beladan gelenlerdir; Kaftanlarını yıkayıp kuzunun kanında beyazlattılar. »*

“ beyaz cübbeler ”den birinden bir yanıt bekleyebilir. Ve beklenen cevap gelir: “ *Onlar büyük beladan gelenlerdir* ”, yani “ 5. Mühür ”ün bize gösterdiği din savaşlarının ve ateizmin seçilmişleri, kurbanları ve şehitleridirler. Vahiy 6:9 ila 11'de: “ *Her birine beyaz bir kaftan verildi; ve kendileri gibi idam edilecek olan hizmet arkadaşları ve kardeşlerinin sayısı tamamlanıncaya kadar bir süre daha dinlenmeleri söylendi. »* Rev.2:22'de “ *büyük sıkıntı* ”, Fransız ateist devrimci rejiminin 1793 ile 1794 yılları arasında gerçekleştirdiği katliamı belirtir. Bunu doğrulamak için Rev.11:13'te şunları okuyoruz: “ *...bu savaşta yedi bin adam öldürüldü deprem* ” ; Dindarlar için “ *yedi* ” ve kalabalık için “ *bin* ”. Fransız Devrimi, Allah'ın kullarını da öldüren yer depremi gibidir. Ancak bu “ *büyük sıkıntı* ” bu başarının yalnızca ilk biçimiydi. İkinci şekli Rev.9'un “ 6. trompeti ” ile gerçekleştirilecek , Rev.11'deki düzenlemenin inceliği bu gerçeği ortaya çıkaracaktır. “ 6. Trompet ” in simgelediği ve doğruladığı Üçüncü Dünya Savaşı sırasında çok sayıda sadakatsiz Hıristiyan öldürülecektir . Ancak 1843'ten bu yana Tanrı, kutsadığı seçilmişleri seçmiştir ve son olarak ayırdığı kişiler onun gözündeki yok edilemeyecek kadar değerlidir. Onları dünyevi kurtuluş tarihinin son tanıklığına hazırlıyor; isyancı kampı tarafından ölümle tehdit edildiğinde bile yedinci gün Şabatına sadık kalarak ona verecekleri bir sadakat ifadesi. Tanrı'nın planının bu son sınavı Vahiy 3:10 ve Vahiy 13:15'te (ölüm fermanı) " *Filadelfiya* " ya iletilen mesajda açıklanmaktadır . Allah katında niyet amel etmeye değerdir ve sırandıkları ölçüde ölüm tehlikesini göze alırlar, O'nun tarafından şehitler zümresine benzetilir ve böylece " *beyaz cübbeli* " gerçek şehitlere atfedilirler. Yalnızca İsa Mesih'in kurtarıcı müdahalesi sayesinde ölümden kurtulacaklar. Bu son denemede, ikinci " *büyük sıkıntı* "dan sonra, sadakatlerinin tanıklığıyla, ölüme kadar sadık kalarak " *cübbelerini yıkayacak ve kuzunun kanında beyazlatacaklar* ". tehdit edilecekler. Bu son iman sınavının sonunda şehit olarak ölecek olanların sayısı tamamlanacak ve “ *beşinci mühür* ”ün şehit azizlerinin ölümlü “ *dinlenmeleri* ” onların dirilişleriyle sona erecektir. 1843'ten ve özellikle 1994'ten bu yana, Tanrı tarafından üstlenilen kutsallaştırma işi onu işe yaramaz hale getiriyor; geri dönüş saatine ve ondan önceki lütuf zamanının sonuna kadar hayatta ve sadık kalan gerçek seçilmişlerin ölümü, bunu daha da zorlaştırıyor. kullanışsız.

Ayet 15: “ *Bu nedenle Tanrı'nın tahtının önünde duruyorlar ve tapınağında gece gündüz O'na hizmet ediyorlar. Tahtta oturan, çadırını onların üzerine kuracak;* »

Tanrı için bu tür seçilmişlerin özellikle üst düzey bir eliti temsil ettiğini anlıyoruz. Ona özel onurlar verecek. Bu ayette Ruh, şimdiki zaman ve gelecek olmak üzere iki fiil çekimi kullanıyor. Şimdiki zamanda çekilen “ *onlar* ” ve “ *ona hizmet etmek* ” fiilleri, onların, kendilerinde ikamet eden Tanrı'nın mabedi olan et bedenlerindeki davranışlarının sürekliliğini ortaya koymaktadır. Ve bu eylem, İsa Mesih tarafından esriilmelerinden sonra gökte de devam edecek. İlerleyen zamanda Allah onların sadakatlerine cevabını verir: “ *Tahtta oturan, sonsuza kadar çadırını üzerlerine kuracaktır.*”

Ayet 16: “ *Artık acıkmayacaklar, artık susamayacaklar, ne güneş onlara çarpacak, ne de sıcak.* »

Bu sözler, seçilmiş Adventistler için sonun sonunda yiyecekten mahrum bırakıldıkları için “ *aç* ” oldukları ve işkenceciler ve gardiyanlar tarafından sudan mahrum bırakıldıkları için “ *susadıkları* ” anlamına geliyor. Allah'ın son yedi belasının dördüncüsünde “ *sıcaklığı* ” yoğunlaşan “ *güneşin ateşi* ” onları yakmış, onlara azap vermiş olacaktır. Ancak “ *beşinci mühür* ” ün şehitleri aynı zamanda papalık engizisyonunun yaktığı odun yığınlarının ateşiyle de yanıp kül oldu ya da işkence gördü. “ *Isı* ” kelimesi aynı zamanda *altıncı trompet* bağlamında kullanılan konvansiyonel ve atomik silahların ateşiyle de ilgilidir . Bu son çatışmadan sağ kurtulanlar ateşten geçmiş olacak. Yalnızca seçilmişlerin gireceği sonsuz yaşamda bunlar bir daha asla gerçekleşmeyecek.

Ayet 17: “ *Çünkü tahtın ortasında olan Kuzu onları besleyecek ve yaşam sularının pınarlarına götürecektir; Tanrı onların gözlerinden bütün gözyaşlarını silecek.* »

“ *Kuzu* ” aslında aynı zamanda çok sevdiği koyunlarını güdecek olan İyi Çobandır. Onun tanrısallığı burada “ *tahtın ortasındaki* ” konumuyla bir kez daha doğrulanıyor . Onun ilahi gücü, seçilmişlerini sonsuz yaşamın sembolik bir imgesi olan “ *hayat sularının kaynaklarına* ” götürür. Ve geri döndüğünde son seçilmişlerinin gözyaşlarına boğulacağı son bağlamı hedef alarak “ *gözlerindeki bütün gözyaşlarını silecek* ”. Ancak gözyaşları aynı zamanda Hıristiyanlık tarihi boyunca, çoğunlukla son nefeslerine kadar kötü muamele gören ve zulme uğrayan seçilmiş kişilerin de bir parçası olmuştur.

Not : Gerçek imanın kaybolmuş gibi görüldüğü 2020 zamanımızda gözlemlenen yanıltıcı görüntülere rağmen, Tanrı, dünyanın tüm ırksal, etnik ve dilsel kökenlerinden gelen “kalabalıkların” din değiştirip kurtuluşunu peygamberlik ediyor. Vahiy 9:5-10'a göre anlayış zamanının ve evrensel dinsel barışın kendisi tarafından yalnızca "150" yıl (veya *beş peygamberlik dönemi*) için programlandığını bilmek, O'nun seçilmiş görevlilerine verdiği gerçek bir ayrıcalıktır. Gerçek seçilmişlere ilişkin bu ayırt edici kriter, Ruh tarafından Vahiy 17:8'deki mesajında belirtilmektedir: “ *Gördüğün canavar öyleydi ve o artık yok. Uçurumdan çıkıp cehenneme gitmeli. Ve dünyanın kuruluşundan bu yana isimleri hayat kitabında yazılı olmayan yeryüzünde yaşayanlar , canavarı gördüklerinde hayret edecekler ; çünkü o vardı ve artık yok ve yeniden ortaya*

çıkacak. » **Gerçekten seçilmiş olanlar**, Tanrı'nın peygamberlik sözü aracılığıyla kendilerine bildirdiği şeylerin gerçekleştiğini gördüklerinde **şaşırmayacaklardır.**

Vahiy 8: İlk dört borazan **Tanrının ilk dört cezası**

Ayet 1: “ *Yedinci mührü açtığında gökte yarım saat kadar sessizlik oldu. »*
Yedinci mührün ” açılması son derece önemlidir, çünkü bu , Vahiy 5:1'e göre “ *yedi mührle mühürlenmiş* ” Vahiy kitabının tamamen açılmasına izin verir . Bu açılışı işaret eden sessizlik, aksiyona olağanüstü bir ciddiyet katıyor. Bunun iki gerekçesi var. Birincisi, 7 Mart 321'de Şabat'ın terk edilmesinin neden olduğu, gök ile yer arasındaki ilişkinin koptuğu düşüncesidir. İkincisi ise şöyle açıklanmaktadır: İnanç gereği, bu “ *yedinci mührü* ” 7. bölümdeki *Yaşayan Tanrı'nın Mührü* ”, bana göre dünyanın kuruluşundan bu yana Tanrı tarafından kutsal kılınan kutsal Şabat'ı ifade ediyor. Onu on emrinin dördüncüsünün konusu haline getirerek önemini hatırlattı. Ve orada, bunun yüce Yaratıcımız olan Allah açısından son derece önemli olduğunu ortaya koyan delillere rastladım. Ancak Yaratılış kitabında yedinci günün 2. bölümde ayrı olarak sunulduğunu fark ettim. İlk altı gün 1. bölümde ele alınıyor. Ayrıca yedinci gün öncekiler gibi “ *vardı* ” *formülüyle kapatılmıyor. akşam ve sabah* ”. Bu özellik, Tanrı'nın kurtarma projesinin yedinci bin yılındaki peygamberlik rolüyle haklı çıkar. İsa Mesih'in kaniyla kurtarılan seçilmişlerin sonsuzluğunun işareti altında yer alan yedinci binyıl, sonu olmayan bir gün gibidir. Bunları teyit etmek amacıyla İbranice İncil olan Tevrat'taki sunumunda dördüncü emir metni diğerlerinden ayrılmış ve önünde saygılı bir sessizlik zamanı talep eden bir işaret yer almıştır. Bu işaret İbranice “Pé” harfidir ve bu nedenle metinde bir kopukluğu işaret ederek izole edilmiş olup “pétuhot” adını alır. Bu nedenle yedinci günün geri kalanının, Tanrı tarafından belirli bir şekilde işaretlenmesi için her türlü gerekçe vardır. 1843 baharından itibaren Katolik “Pazar”ın varisi olan geleneksel Protestan inancının kaybolmasına neden olmuştur. Ve aynı çileden bu yana, ancak 1844 Sonbaharında, Ezé.20:12-20'nin ona verdiği şey bir kez daha Tanrı'ya ait olmanın işareti haline geldi: “ *Ben de onlara Şabat günlerimi benimle onlar arasında bir işaret olarak verdim. kendilerini kutsallaştırmanın YaHWéH olduğumu bilsinler.../...Şabat günlerimi kutsal kıl ki, benimle senin aranda benim öyle olduğumun anlaşılmasını sağlayan bir işaret olsunlar. Tanrınız Yahweh.* » Seçilen kişi ancak onun aracılığıyla Tanrı'nın sırrına girebilir ve vahyedilen projesinin kesin programını keşfedebilir.

Bununla birlikte, 8. bölümde Tanrı, bir dizi lanet mesajını çağrıştırıyor. Bu da beni Şabat gerçeğine, Hıristiyanlar tarafından 7 Mart 321'den bu yana terk edilmesinin tüm Hıristiyanlık dönemi boyunca zincirlere yol açtığı lanetler açısından bakmaya yöneltiyor. Gelen ayetin de Şabat temasını, 7 Mart 321 tarihli Hıristiyan imansızlığını vuracak olan “ *yedi ilahi cezanın*” *sembolü olan “yedi borazan” a bağlayarak teyit edeceği şey de budur.*

Ayet 2: “ *Ve yedi meleğin Tanrı'nın önünde durduğunu gördüm ve onlara yedi boru verildi.* »

yedinci gün Şabatı'nın kutsanmasıyla elde edilen ayrıcalıklardan ilki , onun “ *yedi borazan* ” temasına verdiği anlamı anlamaktır . Kendisine verilen yaklaşım

şekliyle bu tema, seçilen kişinin zekasını tamamen açar. Çünkü bu , Dan.8:12'de Hıristiyan Topluluğuna Tanrı tarafından yöneltilen “ *günah* ” suçlamasının kanıtını sunmaktadır . Aslında bu günah olmasaydı, bu “yedi ceza” Tanrı tarafından uygulanmazdı. Üstelik Levililer 26'nın ışığında, bu cezalar onun emirlerine duyulan nefret nedeniyle meşrulaştırılıyor. Eski antlaşmada Tanrı, sadakatsiz ve yozlaşmış cinsel İsrail'in kötülüğünü cezalandırmak için zaten aynı prensibi benimsemişti. Değişmeyen yaratıcı ve yasa koyucu Allah, bunun güzel bir delilini bize vermektedir. Her iki antlaşma da aynı itaat ve sadakat gereklerine tabidir.

Trompet " temasına erişim, 1843'ten bu yana Katolik, Ortodoks, Protestan ve aynı zamanda 1994'ten bu yana Adventistler olmak üzere tüm Hıristiyan dinlerinin art arda kınandığını göstermeyi mümkün kılacak. Aynı zamanda, " *altıncı trompetin* " evrensel cezasını da ortaya koyuyor. deneme süresinin bitiminden önce onları bir araya getirin. Böylece önemini ölçebiliriz. Mesih'in geri dönüşüyle, Tanrı'nın doğrudan eylemiyle bağlantılı " *yedinci borazan* ", Şabat gibi 11. bölümde ayrı ayrı ele alınacak, daha sonra 18. ve 19. bölümlerde geniş çapta geliştirilecek.

321 yılından bu yana geçen 17 yüzyıl boyunca, daha doğrusu 1709 yılı boyunca, 1522 yılı, Dan.8:14'ün fermandan 1843 yılı için planlanan restorasyona kadar Şabat'ın çiğnenmesinin neden olduğu lanetlerle işaretlenmiştir. Ve yeniden kurulduğu tarihten İsa Mesih'in 2030'daki dönüşüne kadar Şabat yalnızca 187 yıl boyunca bereketini sundu. Bu nedenle Şabat uzun bir süre boyunca sadık seçilmişlere faydadan ziyade sadakatsiz insanlara zarar vermiştir. Lanet kazanır ve dolayısıyla bu tema, ilahi lanetlerin sunulduğu bu 8. bölümde de yerini alır.

Ayet 3: “ *Ve başka bir melek geldi ve elinde altın bir buhurdanlıkla sunağın üzerinde durdu; ve tahtın önündeki altın sunakta bütün kutsalların dualarıyla birlikte sunabilmesi için ona bol miktarda buhur verdiler.* »

Daniel 8:13'te, " *yıkıcı günah* "tan söz ettikten sonra, görümdaki azizler, İbraniler 7:23'e göre İsa Mesih'in " *iletişim kurulamaz* " göksel " *kâhinliği* " ile ilgili olan " *ebedi* " *günahı hatırlattılar*. Dan.8:11'e göre, yeryüzünde 538'den beri papalık rejimi onu elinden almıştır. 1843'te İsa Mesih'le barışmak, bunun iadesini gerektirdi. Cenneti açan ve bize İsa Mesih'i, seçilmişlerinin ve yalnızca onların günahları için gökteki başrahip şefaathisi olarak sembolik rolüyle gösteren bu 3. ayette ele aldığımız temanın amacı budur. Yeryüzünde, 538 ile 1843 yılları arasında, bu sahnenin ve bu rolün, zaman içinde birbirinin yerine geçen Roma Katolik papalarının faaliyetleri tarafından parodileştirildiğini ve gasp edildiğini ve Tanrı'nın meşru üstün egemenlik hakkını sürekli olarak hayal kırıklığına uğrattığını unutmayın.

Bu 8. bölümde sunulduğu ve Şabat'ın terk edilmesiyle aynı anda sona erdiği için, İsa Mesih'in şefaati teması aynı zamanda Hıristiyanlar için bu şefaatin sona ermesinin laneti görünümü altında bize sunulmaktadır. pagan Roma'nın "güneş günü" nün çok sayıda bilinçsiz kurbanı ; bu, hatta ve özellikle de aldatıcı ve baştan çıkarıcı isim değişikliğinden sonra: “Pazar”: Tanrı'nın günü. Evet ama hangi lordan? Ne yazık ki! Aşağıdaki.

Ayet 4: “ *Tanrı'nın önünde meleğin elinden azizlerin dualarıyla buhur dumanı yükseldi.* »

Azizlerin dualarına ” eşlik eden “ *parfümler* ” , İsa Mesih'in kurbanlığının hoş kokusunu simgelemektedir. Seçtiği kişilerin dualarını O'nun ilahi yargısı açısından kabul edilebilir kılan şey, O'nun sevgi ve sadakat gösterisidir. Bu ayette “ *duman* ” ve “ *evliyaların duası* ” kelimelerinin ilişkilendirilmesinin önemine dikkat çekmeliyiz . Bu ayrıntı, 1843'te ortaya çıkan yeni durumdan bu yana, sahte Protestan Hıristiyanların dualarını belirtmek için Rev. 9:2'de kullanılacaktır.

Allah'ın bu ayette kastettiği şey, havarilerin zamanından 7 Mart 321 tarihli lanetli tarihe kadar hüküm süren durumdur. Şabat'ın terk edilmesinden önce İsa, seçilmişlerin dualarını aldı ve onlar için kendi adına şefaati etti. Bu, Tanrı ile seçilmişleri arasındaki dikey ilişkinin korunduğunu gösteren öğretici bir imgedir. 321 yılına kadar, O'nun şahsına sadakatlerine ve hakikati öğrettiğine tanıklık ettikleri sürece bu böyle olacaktır. 1843 yılında, İsa'nın rahipliği, seçilmiş Adventist azizler lehine tüm kutsanmış faaliyetlerine *devam edecektir* . *Ancak 321 ile 1843 yılları arasında, Tiyatira dönemindekiler gibi reformcular onun affından yararlandı* .

Ayet 5: “ *Ve melek buhurdanı aldı, onu sunaktaki ateşle doldurdu ve yeryüzüne attı. Ve sesler, gök gürültüsü, şimşekler ve deprem oldu.* »

Açıklanan eylem gözle görülür şekilde şiddet içeriyor. Bu, lütuf zamanının sonu zamanı geldiğinde, şefaati hizmetinin sonunda İsa Mesih'in durumudur. “*Sunak* ” ın rolü sona erer ve İsa Mesih'in kefareti eden ölümünün simgesi olan “ *ateş* ”, onu hafife alan ve bazılarının göre küçümseyenlerin cezalandırılması için “ *yeryüzüne atılır* ”. Tanrı'nın doğrudan müdahalesiyle işaretlenen dünyanın sonu, burada Vahiy 4:5 ve Çıkış 19:16'da açıklanan anahtar formülle hatırlatılıyor. Hıristiyanlık çağına genel bakış, İsa Mesih'in bu “Adventist” gelişimi sona ermektedir.

Şabat'ta olduğu gibi, İsa Mesih'in göksel şefaati teması, 321 ile 1843 yılları arasındaki hükümünün laneti görünümü altında sunulmaktadır. Dan.8:13'te, bununla ilgili olarak Ruh'u sorgulayan azizlerin, bunun için iyi nedenleri vardı. “ *ebedi* ” rahipliğin İsa Mesih tarafından devralınacağı zamanı bilmek istiyorlar .

Not : Önceki yorumu sorgulamadan, ikinci bir açıklama anlamlıdır. Bu ikinci yorumda, İsa Mesih'in şefaati temasının sonu, Hıristiyanların Şabat'ı terk etmesinin Tanrı'yı Batılıların kefareti ödeyeceği öfkeye sürüklediği 7 Mart 321 tarihiyle ilişkilendirilebilir. Hıristiyanlık, aşağıdaki 6. ayetten gelen “ *yedi borazan* ” aracılığıyla . Bu çifte açıklama, Şabat'ın terk edilmesinin dünyanın sonuna kadar, yani İsa Mesih'in görkemli gözle görülür dönüşüyle Roma papalık rejiminden ve onun son Amerikalısı olmaktan sonsuza kadar ayrılacağı yıl olan 2030'a kadar sonuçları olacağı için, bu çifte açıklama daha da haklıdır. Protestan desteği, ona hizmet etme ve onu temsil etme yönündeki sahte iddiaları. İsa daha sonra papalık tarafından gasp edilen Kilise'nin “ *Başkanı* ” unvanını yeniden alacak . Gerçekten de seçilmiş sadıkların aksine, düşmüş kâfir Hıristiyanlar Dan.8:14'ün hükümünü ve bunun sonuçlarını dünyanın sonuna kadar görmezden geleceklerdir; bu da Rev.6:15-16'nın öğretilerine göre İsa geri döndüğünde yaşadıkları dehşeti haklı çıkarıyor. 2030'dan önce ilk altı “ *borazan* ” 321 ile 2029 yılları arasında gerçekleştirilecek. Tanrı, nihai yok oluştan önceki son uyarı cezası olan “ *altıncı borazan* ”la, *asi Hıristiyanları çok ağır bir şekilde cezalandırıyor*. Bu altıncı cezadan sonra, son evrensel iman imtihanının koşullarını düzenleyecek ve bu bağlamda

ortaya çıkan nur, hayatta kalan herkese duyurulacak ve bilinecektir. Kanıtlanmış bir gerçek karşısında, seçilmişler ve düşmüşler, kendi özgür seçimleriyle, ölüm tehdidi karşısında nihai kaderlerine doğru ilerleyeceklerdir: seçilmişler için sonsuz yaşam, kesin ve mutlak ölüm. düşenler için.

Ayet 6: “ *Ve yedi boruyu çalmak için hazır bulunduran yedi melek.* »

Bu ayetten yola çıkarak Ruh bize, “ *günahın* ” hüküm sürdüğü 7 Mart 321 yılından bu yana Hıristiyanlık dönemi boyunca dağıtılan “ *yedi borazan* ”ı, yani “ardışık yedi cezayı” tema olarak alarak Hıristiyanlık çağına dair yeni bir genel bakış sunar. resmi ve **sivil olarak** kurulmuştur. Vahiy 1'in önsözünde Mesih'in “*sesinin* ” *zaten bir " borazan "* sesiyle karşılaştırıldığını hatırlıyorum . İsrail'de insanları uyarmak için kullanılan bu alet, Kıyamet vahyinin tam anlamını kendi içinde taşımaktadır. Uyarı, düşmanın kurduğu tuzaklara karşı uyarır.

Ayet 7: “ *İlk çaldı. Ve yeryüzüne kanla karışık dolu ve ateş yağdı; ve dünyanın üçte biri yandı, ağaçların üçte biri yandı ve bütün yeşil bitkiler yandı.* »

Birinci ceza : 321 ile 538 yılları arasında, Roma İmparatorluğu'nun "barbar" olarak adlandırılan halklar tarafından çeşitli istilaları sırasında gerçekleştirildi. Özellikle lideri Attila'nın haklı olarak "Tanrı'nın belası" olduğunu söylediği "Hunlar" halkını hatırlıyorum. Avrupa'nın bir bölümünü ateşe veren bir bela; kuzey Galya, kuzey İtalya ve Pannonia (Hırvatistan ve batı Macaristan). Onun sloganı şuydu: Ah ne kadar ünlü! "Atım geçtiği yerde çim yeniden çıkmıyor." Onun eylemleri bu 7. ayette mükemmel bir şekilde özetlenmiştir; hiçbir şey eksik değil, her şey orada. “ *Dolu* ” mahsullerin yok olmasının, “ *ateş* ” ise sarf malzemelerinin yok olmasının sembolüdür. Ve elbette “ *yeryüzünde akan kan* ” vahşice öldürülen insan hayatının simgesidir. “ *Atılmış* ” fiili , 5. ayette “ *suhurdan ateş atılması* ” ndan sonra ilham veren ve eylemi yönlendiren yaratıcı, kanun koyucu ve kurtarıcı Tanrı'nın gazabını ifade etmektedir .

Aynı zamanda Lev.26:14-17'de şunu okuyoruz: " *Ama beni dinlemezseniz ve bu emirlerin hepsini yapmazsanız, kanunlarımı küçümsüyorsanız ve canınız hükümlerimden tiksiniyorsa, böylece bütün emirlerimi yerine getirip ahdimi bozmazsan, ben de sana bunu yapacağım. Üzerinize dehşeti, veremi ve ateşi göndereceğim; bunlar gözlerinizi solduracak ve canınızı acı çekecek; ve tohumlarını boşuna ekeceksin; düşmanların onları yutacak. Yüzümü sana çevireceğim ve sen düşmanlarının önünde mağlup olacaksın; Senden nefret edenler sana hükmedecek ve sen kovalanmadan kaçacaksın.* »

Ayet 8: “ *İkincisi çaldı. Ve denize ateşle yanan büyük bir dağa benzer bir şey atıldı; ve denizin üçte biri kan oldu ,*

İkinci Ceza : Bu görüntülerin anahtarı Yer.51:24-25'tedir: “ *Siyon'a gözlerinizin önünde yaptıkları kötülüklerin karşılığını Babil'e ve tüm Keldani sakinlerine ödeyeceğim*” diyor YaHWéH. *Ey yıkım dağı, işte, sana karşıyım, bütün dünyayı yok eden RAB diyor! Elimi sana uzatacağım, seni kayalardan aşağı yuvarlayacağım ve seni ateşten bir dağ yapacağım.* » Ruh, bu 8. ayette, Roma papalık rejimini, “Babil” şeklinde görünecek olan sembolik “ *Babil* ” adı altında çağrıştırmaktadır. *harika* ”Vahiy 14:8, 17:5 ve 18:2'de. “Ateş” kişiliğine yapıyor ve hem Mesih'in dönüşünde ve son yargıda onu tüketecek şeyleri çağrıştırıyor hem de kendisini onaylayan ve destekleyenleri, yani Avrupalı hükümdarları ve onların Katolik halklarını nefretle alevlendirmek için kullanıyor.

. Daniel'de olduğu gibi burada da " *deniz* " peygamberlik örtüsüyle ilgilenen insanlığı temsil eder; Görünür Hıristiyan dönüşümlerine rağmen esasen pagan kalan anonim halkların insanlığı. 538'de papalık rejiminin kurulmasının ilk sonucu, silahlı askeri güçle insanlara saldırmak ve onları dinlerine döndürmek oldu. " *Dağ* " kelimesi güçlü bir coğrafi zorluğa işaret eder. Tanrı'nın düşmanı olmasına rağmen yine de O'nun ilahi iradesiyle harekete geçen papalık rejimini tanımlamak için uygun olan budur; Bu, sadakatsiz Hıristiyanların dini yaşamlarını sertleştirmek ve bunun sonucunda hem kendi aralarında hem de farklı dinlere mensup diğer halklar arasında zulme, acıya ve ölüme yol açmak amacıyla yapılmaktadır. Zorunlu din, Tanrı'nın kutsal Şabat'ının çiğnenmesinden kaynaklanan bir yeniliktir. Şarلمان'ın gerçekleştirdiği zorunlu din değiştirmeye yönelik gereksiz katliamları ve Papa II. Urban'ın Müslüman halklara yönelik başlattığı Haçlı Seferleri'nin emirlerini ona borçluyuz; bu " *ikinci borazan* " da her şey kehanet ediliyor.

Ayet 9: " *Denizde yaşayan canlıların üçte biri öldü ve gemilerin üçte biri telef oldu .* "

Sonuçları evrenseldir ve dünyanın sonuna kadar sürecektir. " *Deniz* " ve " *gemiler* " kelimeleri, Akdeniz'deki Müslümanlarla, aynı zamanda da, dayatılan fetihçi Katolik inancının yerli halklara yönelik korkunç katliamlara yol açacağı Afrika ve Güney Amerika halklarıyla olan çatışmalarda anlamlarını bulacaktır.

Aynı zamanda Lev.26:18'den 20'ye kadar şunları okuyoruz: " *Eğer buna rağmen beni dinlemezsen, seni günahlarından dolayı yedi kat daha fazla cezalandırırım. Gücünün gururunu kıracağım, göğü demir gibi , yeryüzünü tunç gibi yapacağım . Gücünüz boşa gidecek, toprağınız ürün vermeyecek, yerdeki ağaçlar meyve vermeyecek.* » Bu ayette Tanrı, Hıristiyanlık döneminde Roma'nın paganizmden papalığa geçişiyle gerçekleştirilen dinsel katılaşmayı duyurmaktadır. Bu değişiklik vesilesiyle Roma egemenliğinin "Capitol"ü terk ederek papalığı tam olarak "Caelius" yani gökyüzünde yer alan Lateran sarayına yerleştirmesi ilgiyi de not edelim. Sert papalık rejimi, kehanet edilen dinsel sertleşmeyi doğruluyor. Hıristiyan inancının meyvesi değişti. Mesih'in nezaketinin yerini saldırganlık ve zulüm aldı; Hakka bağlılık, küfre ve batıl hevesine dönüşür.

Ayet 10: " *Üçüncü çaldı. Ve meşale gibi yanan büyük bir yıldız gökten düştü; ve ırmakların üçte birine ve su pınarlarına düştü.* »

Üçüncü ceza : Ortaya çıkan kötülük Orta Çağ'ın sonlarına doğru yoğunlaşır ve doruğa ulaşır. Mekanik baskıdaki ilerlemeler Kutsal İncil'in yayınlanmasını kolaylaştırdı. Seçilmiş yetkililer onu okuyarak öğrettiği gerçekleri keşfederler. Böylece Vahiy 11:3'te Tanrı'nın kendisine verdiği " *iki tanığın* " rolünü haklı çıkarıyor : " *İki tanığıma bin iki yüz altmış gün boyunca çullara bürünmüş olarak peygamberlik yapma yetkisi vereceğim .* » Kendi dini dogmalarını benimseyen Katolik inancı, tebaasının tapındığı azizlerin adlarını haklı çıkarmak için yalnızca İncil'e güvenir. Çünkü İncil'e sahip olmak onun tarafından kınanır ve sahibini işkenceye ve ölüme maruz bırakır. Bu ayette verilen görüntüyü haklı çıkaran şey, İncil'deki gerçeğin keşfidir: " *Ve gökten meşale gibi yanan büyük bir yıldız düştü .* " Ateş, bu sefer " *büyük yanan dağ* " gibi " *büyük ateşli bir yıldız* " la simgelenen Roma imgesine hâlâ yapıyor . " *Yıldız* " kelimesi Yaratılış 1:15'e

göre dinsel olarak “ *dünyayı aydınlatma* ” iddiasını ortaya koymaktadır ; ve bunu , Apo.21:23'te benzetildiği gerçek “ *meşale* ”, *ışık taşıyıcının* sureti olduğunu iddia ettiği İsa Mesih adına . Hala başladığı zamanki kadar “ *büyük* ”, ancak zulmetme ateşi “ *yanma* ” *durumundan* “ *yanma* ” durumuna geçerek daha da güçlendi . Açıklaması basit, İncil tarafından kınanıyor; Tanrı'nın seçilmişlerine açıkça karşı çıkmak zorunda kaldığı için öfkesi daha da artıyor. Rev.12:15-16'ya göre bu, onu kurnaz ve aldatıcı “ *yılan* ” *stratejisinden*, *açıkça zulmeden* “ *ejderha* ” stratejisine geçmeye zorlar . Düşmanları yalnızca Tanrı'nın barışçıl ve uysal seçilmişleri değil, aynı zamanda ve her şeyden önce, onun önünde dinsel olmaktan çok politik olan sahte bir Protestanlık var, çünkü İsa Mesih'in verdiği emirleri görmezden geliyor ve silaha sarılıyor, öldürüyor ve öldürüyor. Katolik kampı kadar katliam var. “ *Nehirlerin üçte biri* ”, yani Hıristiyan Avrupa nüfusunun bir kısmı, “ *suların kaynakları* ” gibi Katolik saldırganlığına maruz kaldı. Yer.2:13'e göre bu su pınarlarının örneği bizzat Tanrı'dır: “ *Çünkü halkım çifte günah işledi: Diri su kaynağı olan beni kendilerine sarnıçlar, çatlak sarnıçlar kazmak için bıraktılar, su tutmayanlar.* » Bu ayette çoğul olarak Ruh, Tanrı'nın benzerliğinde oluşturulan seçilmişleri “ *su pınarları* ” ile belirtir. Yuhanna 7:38 şunu söyleyerek bunu doğruluyor: “ *Kutsal Yazıların söylediği gibi, bana iman edenden diri su ırmakları akacaktır.* » Bu ifade aynı zamanda, doğumdan itibaren kendilerine danışılmadan dini bir etiket alan ve onları seçilmemiş bir dini davanın öznesi haline getiren çocukların vaftiz uygulamasına da işaret etmektedir. Büyüdükçe, bir gün silaha sarılacaklar ve düşmanlarını öldürecekler çünkü dini görgü kuralları bunu gerektiriyor. Kutsal Kitap bu prensibi mahkûm eder çünkü şunu belirtir: “ *İman edip vaftiz edilen kurtulacak, ama inanmayan ise mahkum edilecektir* (Markos 16:16).

Ayet 11: “ *Bu yıldızın adı Pelindir; ve suların üçte biri pelin otuna dönüştü; sular acı olduğundan birçok insan suların kenarında öldü.* »

Tanrı'nın yazılı sözü olan İncil'e işaret eden saf ve susuzluğu gideren suyun aksine, Katolik öğretisi , acı, zehirli ve hatta ölümcül bir içecek olan “ *pelin* ” ile karşılaştırılmaktadır; bu öğretinin nihai sonucu “ *son yargının ikinci ölümünün* ” ateşi olacağı için bu haklıdır . İnsanların bir kısmı, “ *üçte biri* ”, aldıkları Katolik ya da sahte Protestan öğretiyle dönüşüme uğruyor. “ *Sular* ” hem insandır hem de İncil öğretisidir. 16. yüzyılda ^{silahlı} Protestan gruplar İncil'i ve öğretisini kötüye kullanmış ve bu ayetteki tasvire göre erkekler, erkekler tarafından ve sahte din öğretisi ile öldürülmüştür. Bunun nedeni, erkeklerin ve din öğretisinin artık acılaşmış olmasıdır. Allah, 3. mühürde Vahiy 6:6'dan bu yana çözümsüz kalan “ *kıskançlık şüphesi* ” suçlamasına “ *suların acılaştığını* ” bildirerek cevap veriyor . Yazılı sözü geldiğinde, Apo'da 2:12'de dini olarak resmileştirilmiş zina zamanından önce gelen 7 Mart 321'den bu yana Meclis'e yönelttiği zina suçlamasını doğruladı.

Aynı zamanda Lev.26:21-22'de şunu okuyoruz: “ *Eğer bana direnir ve beni dinlemezsen, günahlarına göre sana yedi kat daha vururum. Üzerinize, çocuklarınızı soyacak, hayvanlarınızı yok edecek ve sizi birkaç kişiye indirecek kır hayvanlarını göndereceğim; ve yollarınız ıssız olacak.* » Lev.26 ile Vahiy'in 3. borazanının paralel incelenmesi, Tanrı'nın Reformasyon zamanının başlangıcına ilişkin yargısını ortaya koymaktadır. Onun gerçek seçilmişleri barışçıl ve teslim

olmuş durumda, ölümü veya esareti gerçek şehitler olarak kabul ediyorlar. Ancak yüce örnekleri bir yana bırakırsak, yalnızca , çoğunlukla kişisel gurur nedeniyle birbirleriyle çatışan ve yırtıcı vahşi hayvanların gaddarlığıyla insanları öldüren zalim “ canavarları ” görüyor. Bu fikir Vahiy 13:1 ve 11'de şekillenecek. Bu, Vahiy 12:6'da Seçilmiş Kişi'nin **ıstırap normunda** “ çöle ” (= deneme) götürüldüğü zamanın doruk noktasıdır - 14, Vahiy 11:3'ten Tanrı'nın yazılı İncil'deki “ iki tanığı ” ile. 1260 yıldır kehanet edilen papalığın hoşgörüsüz saltanatı sona erecek.

Ayet 12: “ *Dördüncü çaldı. Ve güneşin üçte biri, ayın üçte biri ve yıldızların üçte biri vuruldu; böylece üçte biri karardı; gündüz ve gece de ışığının üçte birini yitirdi.* »

Dördüncü ceza : Ruh burada Vahiy 2:22'de duyurulan “ *büyük sıkıntıyı* ” tasvir ediyor. Sembollerle bize etkilerini gösteriyor: Kısmen Tanrı'nın ışığının sembolü olan “ *güneş* ” vuruluyor. Ayrıca , 1793'te ikiyüzlü Katolik ve Protestanları ilgilendiren karanlık dini kampın sembolü olan “ *ay* ” da kısmen vuruldu. “ *Yıldızlar* ” simgesinin altında , *yeryüzünü aydınlatmaya çağrılan* Hıristiyanların bir kısmı da bireysel olarak vurulmaktadır. O halde kim gerçek ve sahte Hıristiyan dini ışığını vurabilir? Cevap: Ateizm ideolojisi dönemin büyük ışığı sayılmıştır. Onun ışığı diğerlerini gölgede bırakır. Voltaire ve Montesquieu gibi bu konuda kitap yazan yazarlara büyük saygı duyulur ve kendilerine "aydınlanma" adı verilir . Ancak bu ışık, önce zincirleme insan hayatını yok eder, kan akıtır. Kral Louis XVI'nın ve eşi Marie-Antoinette'in başından sonra Katolik ve Protestanların liderleri de devrimcilerin giyotinleri altına alındı. Bu ilahi adalet eylemi ateizmi haklı çıkarmaz; ama amaç, araçları haklı çıkarır ve Tanrı, tiranları ancak daha üstün, daha güçlü ve daha güçlü bir tiranlıkla karşı karşıya getirerek devirebilir. Vahiy 7:12'de “ *Güç ve kudret* ” Rab'bindir.

Aynı zamanda Lev.26:23-25'te şunu okuyoruz: “ *Eğer bu cezalar seni düzeltmezse ve bana direnirsen, ben de sana direneceğim ve günahlarından dolayı seni yedi kat daha vuracağım. Antlaşmamın intikamını alacak kılıcı üzerinize getireceğim ; Şehirlerinizde toplandığınızda aranıza veba göndereceğim ve sizi düşmanın eline teslim edeceğim.* ”. “ *İttifakımın intikamını alacak kılıç* ” aslında Tanrı'nın Fransız ulusal ateist rejimine, kendisine karşı işlenen manevi zina suçlularının başlarını teslim ederek verdiği roldür. Ayetin vebasası gibi bu ateist rejim de toplu infaz ilkesini başlattı, öyle ki dünün cellatları yarının kurbanları oldu. Bu prensibe göre bu cehennem rejiminin tüm insanlığı ölüme sürükleyeceği görülüyordu. Bu nedenle Tanrı , temasını geliştirdiği Vahiy 11:7'de ona “ *uçurum* ”, “ *uçurumdan çıkan canavar* ” adını verecektir . Çünkü Yaratılış 1:2'de bu isim, yaşamsız, şekilsiz, kaotik ve uzun vadede ateist rejimin sistematik yıkımının yeniden üreteceği dünyayı ifade ediyor. Örnek olarak, projeleri burayı ıssız ve ıssız bir ülke haline getirmeyi amaçlayan devrimciler tarafından "İntikam" olarak yeniden adlandırılan Katolik ve monarşist Vendée'nin kaderini görüyoruz.

Ayet 13: “ *Ve baktım ve göğün ortasında uçan bir kartalın yüksek sesle şöyle dediğini duydum: Üç meleğin borazanlarının diğer sesleri yüzünden vay, vay, vay yeryüzünde yaşayanların başına. hangisi çalacak!* »

Fransız Devrimi öldürücü etkilerini yarattı ama Tanrı'nın istediği hedefe ulaştı. Dini zulme son verildi ve sonrasında hoşgörü hakim oldu. Bu, Rev.13:3'e göre, *Katolik "deniz canavarının "*, bu ayette sunulan ve kendisini rehabilite eden Napolyon'un *" kartalının " güçlü otoritesi nedeniyle " ölümüne yaralandığı ancak iyileştiği "* andır. Konkordato'su aracılığıyla. "... gökyüzünün ortasında uçan bir kartal ", *İmparator* ¹ Napolyon'un egemenliğinin doruk noktasını simgeliyor. Hakimiyetini tüm Avrupa halklarına yaydı ve Rusya'ya karşı başarısız oldu. Bu seçim bize olayların tarihlendirilmesinde büyük bir kesinlik sunuyor; dolayısıyla 1800 ila 1814 arası bir dönem öneriliyor. Bu hükümdarlığın muazzam sonuçları, Daniel 8:14, 1843'ün önemli tarihine gelişini haklı çıkaran sağlam bir ölçüt oluşturmaktadır. Fransa ülkesinin tarihindeki bu önemli rejim, Tanrı adına, korkunç bir duyurunun habercisi haline gelmiştir. Ondan sonra evrensel Hıristiyan inancı, Tanrı'nın üç büyük darbeye vuracağı bir döneme girecek. " *talihsizlikler* ". Üç kez tekrarlanan " *bahtsızlığın* " mükemmelliğini konu alıyor ; Bunun nedeni, Apo.3:2'nin öğrettiği gibi 1843 yılına girerken, Tanrı'nın, İsa Mesih'in kurtuluşunu iddia eden Hıristiyanlardan, Pierre Valdo'nun İncil'deki gerçeği tam olarak geri getirdiği 1170 yılından bu yana başlatılan Reformasyonu nihayet tamamlamalarını talep etmesidir ve onlar " *mükemmel işler* "; bu mükemmellik Vahiy 3:2'de ve Daniel 8:14'ün hükmünde istenmektedir. Uygulamaya girmesinin sonuçları burada, şimdi ayrı ayrı inceleyeceğimiz üç büyük " *talihsizlik* " şeklinde karşımıza çıkıyor . Bu dini barış dönemini paradoksal olarak büyük bir " *talihsizlik* " haline getiren şeyin, Batılı insanların zihinlerine nüfuz eden ve dünyanın sonuna kadar nüfuz edecek olan Fransız ulusal ateizminin mirası olduğunu bir kez daha belirtmek isterim . Bu, Tanrı'nın 1843'ten itibaren talep ettiği reformları gerçekleştirmelerine yardımcı olmayacaktır. Ancak zaten Rev. 6:13'ün " *altıncı mührü* ", bu " *talihsizliklerden* " ilkinin, " *kayan yıldızlar* " imgesi ile "" ile karşılaştırarak göstermişti. *yeşil incir* ", bu nedenle 1843'ten itibaren Tanrı'nın gerektirdiği tam ruhsal olgunlaşmayı kabul etmemiştir. Ve Tanrı'nın uyarısının göksel işareti 13 Kasım'da verilmiştir. 1833, üç büyüklerin duyurulması için önerilen zamana paralel Ayetteki " *felaketler* " incelendi.

Ruh, vahyinde, üç büyüklerin hedef aldığı insanları belirtmek için " *yeryüzünde yaşayanlar* " ifadesini çağrıştırıyor " *talihsizlikler* " kehanetinde bulundu. Tanrı'dan kopan, inançsızlıkları ve günahları yüzünden ayrılan Ruh, onları " *yeryüzüne* " bağlar. Bunun tersine, İsa gerçek sadık seçilmişlerini " *cennetin krallığının vatandaşları* " ifadesiyle tanımladı ; onların vatanı " *yer* " değil , Yuhanna 14:2-3'e göre İsa'nın onlar için " *bir yer hazırladığı* " " *gökyüzü* "dür. Dolayısıyla , Kıyamet'te bu " *yeryüzünün sakinleri* " ifadesi her geçtiğinde , bu, İsa Mesih'te Tanrı'dan ayrılan asi insanlığı belirtmek içindir.

9 : 5. ve 6. borazan
“ Birinci ” ve “ ikinci büyük talihsizlik ”

5. Trompet : “ İlk büyük vah ”
Protestanlar için (1843) ve Adventistler için (1994)

Not : “ 5. Trompet ” in bu teması, ilk okunduğunda, *Tanrı'nın* 1843 baharından bu yana gözden düşen Protestan dinleri hakkında verdiği hükmü sembolik görüntülerle sunmaktadır. İsa'nın habercisi olarak seçtiği Yedinci Gün Adventist kız kardeşimiz Bayan Ellen Gould White. Onun peygamberlik niteliğindeki çalışması özellikle inancın son son sınavının zamanını aydınlattı; tahminleri bu mesajla doğrulanacak. Ancak kız kardeşimizin bilmediği şey, Yedinci Gün Adventist kilisesinin kendisini test etmek için Tanrı tarafından üçüncü bir Adventist beklentisinin planlandığıydı. Elbette, bu üçüncü beklenti, önceki iki beklentinin kamusal gelişimini üstlenmedi, ancak ona eklenen yeni ortaya çıkan gerçeklerin büyüklüğü, bu görünürdeki zayıflığı telafi ediyor. Bu nedenle, 1983 ile 1991 yılları arasında Fransa'nın Valence-sur-Rhône şehrinde ve Mauritius'ta İsa Mesih tarafından sınanan, son peygamberlik ışıklarını reddetmesinin ardından, resmi kurumsal Adventizm öğretisi, ruhların Kurtarıcısı tarafından 1983'te " kusmuştur ". 1994, bu 9. bölümün 5. ve 10. ayetlerindeki peygamberlik niteliğindeki “ beş aylar ” ifadesi kullanılarak oluşturulmuş bir tarihtir . ikinci okumada, Rab'in Protestan inancının çeşitli yönlerine karşı verdiği bu resimli yargının, neden ilahi kehanet ışığının reddedilmesiyle sapkınlığa düşmüş kurumsal Yedinci Gün Adventizmi için geçerli olduğu; Ellen G. White'ın Adventist öğretmenlere hitaben yazdığı "Evanjelik Bakanlığı" kitabının "ışığı reddetmek" bölümünde verdiği uyarılara rağmen bu böyle oldu. 1995 yılında Adventizmin Protestanlıkla resmi ittifakı, Tanrı'nın peygamberlik ettiği adil hükmü doğruladı. Her iki düşüşün de aynı nedene sahip olduğuna

dikkat edin: Tanrı'nın bu görev için seçtiği hizmetçi tarafından önerilen peygamberlik sözünün reddedilmesi ve küçümsenmesi.

“ *Talihsizlik* ”, kışkırtıcısı ve ilham kaynağı İsa'nın ve onun seçilmiş azizlerinin düşmanı Şeytan olan kötülüğün saatidir. Ruh bize, İsa Mesih'in bir öğrencisinin, kendisi tarafından şeytana teslim edilmek üzere reddedilmesi durumunda nasıl bir hale geleceğini tasvirlerle açıklayacaktır; bu da gerçekten büyük bir “ *talihsizlik* ” anlamına gelir.

Ayet 1: “ *Beşinci çaldı. Ve gökten yeryüzüne düşen bir yıldız gördüm. Uçurum çukurunun anahtarı ona verildi .* ”

“ *Beşinci* ” ama büyük bir uyarı, 1844'ten bu yana ayrılan Mesih'in seçilmişlerine yöneliktir. “ *Gökten düşen yıldız* ”, “ *yıldız* ” değildir. *Absinthe* "önceki bölümden "düşmeyen " , " *üzerine Orası dünya* ”, ancak “ *üzerinde THE nehirlere Ve THE kaynaklar suların* ”. Bu, İsa'nın " *yedi yıldız elinde tuttuğunu* " hatırladığı " *Sardis* " dönemine aittir . İsa, “ *kusurlu* ” ilan ettiği “ *işleri* ” nedeniyle Protestan elçinin “*yıldızını* ” yere attı.

Adventistlerin çilesi, 1843 baharında, İsa Mesih'in geri dönüşüne ilişkin ilk beklentinin sona ermesiyle işaretlendi. Bu dönüş için ikinci bekleyiş 22 Ekim 1844'te sona erdi. Tanrı, galiplere kutsal Cumartesi Şabatının bilgisini ve uygulamasını ancak bu ikinci sınavın sonunda verdi. Bu Şabat daha sonra bu 9. bölümün 4. ayetinde bahsedilen " *Tanrı'nın mührü* " rolünü üstlendi. Bu nedenle hizmetkarlarının mühürlenmesi 1844 sonbaharındaki ikinci testin bitiminden sonra başladı. şu şekildedir: " *düşmüş* " ifadesi, sonbaharın tersine, 1843 baharı tarihini, Dan.8:14'ün fermanının sonunu ve ilk Adventist duruşmasının sonunu hedef alır. 1844, seçilmiş galiplerin mühürlenmesinin başlangıcını işaret eden ve Tanrı için hedefi Protestan inancının ve 1994'ten sonra onunla ittifak kuracak olan Adventizm inancının düşüşünü ortaya çıkarmak olan bu " *5. trompet* " in temasının başlangıcıdır . 5 ve 10. ayetlerde peygamberlik edilen “ *beş aylar* ” terimi. Böylece bu temanın “beş aylar”ı 1844 yılının sonbaharında başlarken, ana konu olarak Protestan inancının bu tarihten önce, yani 1843 baharından itibaren " *düştüğünü* " belirtiyoruz. *Daha sonra, ilahi vahyin, tamamlanmış tarihsel gerçeklere tam olarak nasıl saygı gösterdiğini görüyoruz.* İki tarih olan 1843 ve 1844'ün her birine özel bir rol verilmiştir.

Kendisini şeytana teslim eden İsa tarafından terk edilen Protestan inancı, Reformasyon sırasında Vahiy 2:24'te Reformcuların kendilerinin kınadığı Katolik " *kuyusuna* " veya " *Şeytan'ın derinliklerine* " *düştü.* Ruh, " *yere* " *düştüğünü* söyleyerek , Vahiy 13 ve 10:2'de " *deniz* " olarak adlandırılan Katoliklikten çıkışını hatırlatan " *toprak* " kelimesiyle simgelenen Protestan inancının kimliğini incelikli bir şekilde doğrulamaktadır . İsa “ *Filadelfia* ” *mesajında* açık ya da kapalı olan “ *kapıları* ” sunar . Burada bir anahtar, yaşamın yok oluşunu simgeleyen “ *uçuruma* ” ulaşmalarını sağladığı için onlara çok farklı bir yol açar . Bu saat onlar için “ *aydınlığın karanlığa dönüştüğü* ” ve “ *karanlığın aydınlığa dönüştüğü* ” saattir . Cumhuriyetçi felsefi düşüncenin ilkelerini kendilerine miras olarak benimseyerek, İsa Mesih'in kanıyla arıtılan imanın gerçek kutsallığını gözden kaçırmazlar. “ *Ona verilen* ” kesinliğe dikkat edelim . Böylece herkese yaptıklarının karşılığını veren, ilahi Yargıç İsa Mesih'tir. Çünkü o aynı zamanda anahtarların da koruyucusudur; Rev.3:7'ye göre 1873 ve 1994'teki kutsanmış

seçilmişler için " *Davut'un anahtarı* " ve 1843 ve 1994'te düşmüşler için " *dipsiz kuyunun anahtarı* ".

Ayet 2: " *Ve derinlerin çukurunu açtı. Ve kuyudan büyük ocağın dumanına benzer bir duman çıktı; kuyudan çıkan dumandan güneş ve hava karardı.* »

Protestan inancı efendiyi ve kaderi değiştirir, işleri de değişir. Böylece Vahiy 19:20 ve 20:10'da bahsedilecek olan " *ikinci ölümün* " " *ateşi* " ile son hükümün yok olmasına katlanmak gibi kiskanılacak bir kadere erişir . " *Ateş ve kükürt gölü* " imajını alan bu son hüküm " *ateşi* " , Exo.19:18'e göre Sina Dağı'nda ilan edildiklerinden bu yana Tanrı'nın emirlerini çiğneyenleri tehdit eden " *büyük bir fırın* " olacaktır: " *Rab ateşin ortasında oraya indiği için Sina Dağı tamamen duman içindeydi; bu duman ocaktan çıkan duman gibi yükseldi ve bütün dağ şiddetle sarsıldı.* » Ruh daha sonra "flashback" adı verilen sinematografik tekniği kullanır; bu, hayattayken yaratılan eserleri, düşmüşlerin şeytana hizmet ettiğini ortaya çıkarır. Burada " *duman* " sözcüğünün çift anlamı vardır: Vahiy 14:11'de hakkında okuduğumuz " *büyük fırının* " ateşinin anlamı : " *Ve onların azaplarının dumanı sonsuza dek yükselir; ve canavara ve onun heykeline tapanlar ve onun adının işaretini alanlar* "ve aynı zamanda Vahiy 5:8'e göre " *azizlerin duaları* "nın işaretini alanlar gece gündüz dinlenemezler. sahte azizler. Çünkü dualarla ortaya konan dinsel faaliyetin çokluğu, İsa'nın 1843'te *Sardis'te* kendisine söylediği şu sözleri haklı çıkarmaktadır : " *Sen hayatta sayılırsın; ve sen öldün .* " Ölüm ve iki kez ölme, çünkü ileri sürülen ölüm " *son yargının* " " *ikinci ölümü* "dür . Bu dini faaliyet, Allah ve aydınlattığı seçilmişleri dışında herkesi aldatır. Bu yaygın aldatmaca, modern dünyanın deyimiyle "aldatmaca"dır. Ve aslında Ruh'un " *havada* " yayılan " *güneşi* " karartacak kadar yayılan " *duman* " imgesi aracılığıyla önerdiği sarhoşluk fikridir . İkincisi gerçek ilahi ışığın sembolü ise, " *hava* " , Efes.2:2'de " *havanın gücünün prensi* " olarak adlandırılan ve İsa'nın " *prens* " olarak adlandırdığı şeytanın ayrılmış alanını belirtir. *bu dünyanın* "Yuhanna 12:31 ve 16:11'de. Dünyada yanlış bilginin amacı gizli kalması gereken gerçekleri saklamaktır. Dini düzeyde de aynı şey geçerlidir: Gerçek yalnızca seçilmiş kişi içindir. Protestan grupların çoğalmasında Yedinci Gün Adventist inancının varlığını maskeleyen etkisine sahipti; ta ki 1995 yılında yaşadığı " *büyük talihsizlik* " nedeniyle onu aralarına kabul edene kadar . Bu yeni manevi durumda, yeryüzünü kızgın bir *fırına* dönüştürecek *ikinci ölümün* kurbanı olacaklar . Mesaj dehşet verici ve Tanrı'nın bunu neden açıkça sunmadığını anlayabiliyoruz. Hangi kaderden kaçtıklarını anlamaları için seçilmişlere ayrılmıştır.

Ayet 3: " *Çekirgeler dumanla çıkıp yeryüzüne dağıldılar; ve onlara yeryüzündeki akreplerin gücü gibi bir güç verildi.* »

Duman " la simgelenen dualar, düşmüş Protestanların ağızlarından ve zihinlerinden geliyor, dolayısıyla erkek ve kadınlar, sayılarının çokluğundan dolayı " *çekirgeler* " ile simgeleniyor. Aslında 1843'te ölenler çok sayıda insandır ve size hatırlatırım, 1833'te, on yıl önce Rabbimiz, 13 Kasım gecesi gerçekleştirilen "yıldızların düşüşü" ile bu çokluğun fikrini vermişti. Tarihsel görgü tanıklarının ifadesine göre, 1833 gece yarısı ile sabah 5 arasında. " *Yeryüzünde* " ifadesi bir kez daha hem karasal uzanım hem de Protestan kimliği ikili anlamını taşımaktadır. Kim " *çekirgeleri* " yağmalamaktan ve yok etmekten

hoşlanır ? Çiftçiler değil ve Tanrı, Kendisine ihanet eden ve kendi seçilmiş mahsulünü yok etmek için düşmanla birlikte çalışan inanlıları takdir etmez; dolayısıyla bu sembol onlara uygulanır. Daha sonra Hezekiel 2'de, 10 ayetten oluşan bu kısa bölümde, Tanrı'nın " *dikenler, dikenler ve akrepler* " olarak adlandırdığı Yahudi " *asileri* " belirtmek için " *asi* " kelimesi 6 kez geçmektedir . Burada bu " *akrep* " tabiri Protestan isyancılarla ilgilidir. 3. ayette onun gücüne yapılan atıf, çok önemli bir incelikli sembolün kullanımına hazırlık yapmaktadır. " *Akreplerin* " gücü, kurbanlarını " *kuyruklarının* " iğnesiyle ölümcül bir şekilde sokmaktır . Ve bu " *kuyruk* " sözcüğü, İşaya 9:14'te açıklanan ilahi düşüncede temel bir anlam kazanır: " *Yalanı öğreten peygamber kuyruktur* ". Hayvanlar " *kuyruklarını* " kendilerini rahatsız eden sinekleri ve diğer parazit böcekleri kovalamak ve kırbaçlamak için kullanırlar. Burada sahte " *peygamber Jezebel* " imajını buluyoruz Vaktini Allah'ı ve onun aldatılmış sadakatsiz kullarını azarlamak ve onlara acı çektirmekle geçirir. Günahın kefareti olarak gönüllü kırbaçlama uygulaması da Katolik inancının öğretilerinin bir parçasıdır. Vahiy 11:1'de Ruh, İşaya 9:14'teki anahtarın " *kuyruk* " kelimesiyle aynı anlamı verdiği " *kamış* " kelimesini kullanarak bu karşılaştırmayı doğrular . Papalık kilisesinin bu imajı, 1844'ten bu yana, Tanrı'nın yalan öğreten peygamberleri veya sahte peygamberler haline gelen düşmüş Protestan inananlar için de geçerlidir. Önerilen " *kuyruk* " kelimesi 10. ayette açıkça zikredilecektir.

Adventist beklentisinin inşası
(bu sefer yedinci günden itibaren)

Ayet 4: " Onlara, yeryüzündeki otlara, hiçbir yeşil şeye veya hiçbir ağaca zarar vermemeleri, yalnızca *alınlarında Tanrı'nın mührü* olmayanlara zarar vermeleri söylendi . »

Bu " *çekirgeler* " yeşillikleri yemezler ama " *Allah'ın mührü* " ile korunmayan insanlara zarar verirler . " *Tanrı'nın mührü* " nden söz edilmesi Rev.7'de zaten kapsanan zamanların bağlamını doğrulamaktadır. Bu nedenle mesajlar paraleldir; seçilen mühürlenenerle ilgili 7. bölüm ve terk edilmiş olanlarla ilgili 9. bölüm. Matta 24:24'e göre gerçek bir seçilmiş kişiyi baştan çıkarmanın imkansız olduğunu size hatırlatırım. Bu nedenle sahte peygamberler birbirlerini kandırırlar.

Alındaki Tanrı'nın mührü " kesinliği , Tanrı'nın seçilmiş Adventist hizmetkarlarının mühürlenmesinin 23 Ekim 1844'te başladığını gösterir. Bu ayrıntı, 23 Ekim 1844'teki kehanet niteliğindeki " *beş aylık* " döneme ilişkin alıntının hemen öncesinde belirtilmiştir. aşağıdaki ayet; Bu tarihe göre 150 gerçek yıllık bir süre.

Ayet 5: " Onlara onları öldürmek için değil, *beş ay boyunca azap etmek için verildi* ; *Verdikleri azap, akrebin insanı soktuğunda verdiği azap gibiydi.* »

Tanrı'nın mesajı, farklı zamanlarda gerçekleştirilen eylemleri kendi suretinde bir araya getirir; bu da kafa karıştırıcıdır ve resimli yorumu zorlaştırır.

Ancak bu teknik anlaşılıp kabul edildiğinde mesaj çok açık hale gelir. Bu 5. ayet, İsa Mesih'in 1994'te geri döneceğini duyurmamın temelini oluşturuyordu. Orada , 1844'ten başlayarak 1994 tarihini belirlemeyi mümkün kılan değerli peygamberlik niteliğindeki “ *beş ayı* ” *buluyoruz*. Tanrı aşkına, İsa Mesih'in görkemli dönüşünü kesinlikle bu tarihe bağlamam gerekiyordu. Bu umudu imkansız kılacak olan metindeki kesinlik nedeniyle kısmen kör olarak , Yaratıcımın istediği yönde bu şekilde azimle devam ettim. Nitekim metin şunu belirtiyor: “ *Onlara onları öldürmek için değil, beş ay boyunca eziyet etmek için verildi .* ” “ *Onları öldürmeye hayır* ” açıklaması “ ^{6.} *trompet* ”, korkunç bir öldürme savaşı, “ ^{5.} *trompet* ”; 150 gerçek yıllık zaman. Ancak onun zamanında William Miller, Tanrı'nın istediği bir eylemi gerçekleştirmek için zaten kısmen kördü; 1844 sonbaharında Mesih'in geri dönüşüne dair umudu yeniden canlandırmamıza izin veren bir hatayı keşfetmek; Yanlış bir hata, çünkü 1843 baharını belirleyen ilk hesaplamalar bugün son hesaplamalarımızda doğrulandı. Tanrı'nın iradesi ve gücü egemendir ve ne mutlu ki seçilmişleri için hiçbir şey ve hiç kimse onun projesini engelleyemez. Gerçek şu ki, bu duyuru hatası, resmi Adventizm'in 1991'de, 1994'te duyurulan İsa Mesih'in geri dönüşü umudunu küçümseyen bir tutum sergilemesine yol açmıştır. Ve Adventistler için en kötüsü, son kehanet ışığından mahrum kalmış olmaktır. Daniel ve Vahiy kitaplarının 34 bölümünü bütünüyle aydınlatıyor, çünkü herkes bu belgeyi okuyarak bugünün kanıtını elde edebilir. Bunu yaparken, aynı zamanda Tanrı'nın bana 2018 baharından bu yana kanunu ve artık bildiğimiz gibi 2030 baharında geri dönecek olan Mesih'in dönüşü hakkında verdiği diğer yeni ışıklardan da mahrum kalmış oluyorlar; ve bu, Daniel ve Vahiy'in peygamberlik niteliğindeki yapısından ayrılan yeni temellere dayanmaktadır. Bana göre 1982 ile 1991 yılları arasındaki *beş ay* , İsa Mesih'in dönüşüne kadar devam edecek olan sahte peygamberlerin faaliyetleriyle bağlantılıydı. Bu gerekçeye inanarak, üstelik haklı olarak, “ *öldürme* ” yasağının getirdiği zaman sınırlamasını görmedim . Ve o dönemde 1994 tarihi, İsa Mesih'in gerçek doğumunun 2000 yılını temsil ediyordu. Benden önce hiç kimsenin hatamın nedenini belirlemediğini eklemeliyim; Bu, Tanrı'nın iradesine uygun olarak bir başarıyı teyit eder. Şimdi dikkatimizi “ *ancak onlara beş ay azap etmek* ” açıklamasına çevirelim . Formül son derece yanıltıcıdır çünkü söz konusu “ *azap* ”, *kehanet edilen “ beş ay ”* boyunca mağdurlara yaşatılmamaktadır . Ruh'un ima ettiği “ *azap* ”, *son yargıda düşmüş olanlara uygulanacak ve burada “ ikinci ölüm ”* cezası olan “*ateş gölü* ” nün yakılmasından kaynaklanacaktır . Bu “ *azap* ”, *bir önceki ayetin “ onların azabının dumanı ”* ndan söz ederek çağrıştırdığı Vahiy 14:10-11'deki üçüncü meleğin mesajında duyurulmaktadır ; Bu, Adventistlerin evrensel misyonlarının bir unsurunu oluşturduğu için iyi bildikleri bir mesajdır. Bu resmi Adventizmin düşüşünü önceden bilen Ruh, bu mesajda kurnazca şöyle der: “ *O da, gazabının kadehine saf olarak dökülen Tanrı'nın gazabının şarabından içecek ve kendisi, kıyametten önce ateşte ve kükürtte azap görecek.” kutsal melekler ve Kuzunun önünde .* ” Bu açıklama “ *o da* ” sırasıyla Protestan inancını, ardından da 1994 yılında bizzat İsa Mesih tarafından reddedilen resmi kafir Adventizmi hedef alıyor. Bu tarihten itibaren bu yeni “ *isyancı* ” , lanetini teyit etmek amacıyla, zaten Tanrı'dan kopmuş olan Katolikler ile Protestanları bir araya getiren ekümenik ittifaka katılmıştır. Ancak resmi Adventizmin çöküşünden

önce, " o da " formülü düşmüş Protestanlar için geçerliydi, çünkü 1844'te düşmüş olan onlar artık Katoliklerin, Ortodoksların ve sahte Yahudilerin kaderini paylaşacaklardı . Aslına bakılırsa, " o da " ifadesi, ekümenik ittifakına girerek ve I. Konstantin'in kutsal törenlerini yerine getirerek Roma Katolik Kilisesi'ni onurlandıran tüm Katolik olmayanları ilgilendirmektedir ' onun Pazar ve doğum günü olan "güneş günü" (Noel 25 Aralık). Ruh, çoğul olan "onlar da" yerine tekil "o da" biçimini seçerek , dini seçimin kişiyi Tanrı'ya, bireye karşı sorumlu kılan, haklı çıkaran veya suçlu hissettiren bireysel bir seçim olduğunu hatırlatır. ve topluluk değil; Ezek.14:18'e göre “ oğullarını veya kızlarını kurtarmayan Nuh , Daniel ve Eyüp ” gibi .

Son hükmün ikinci ölümünün eziyetleri

Ayet 6: “ O günlerde insanlar ölümü arayacaklar ama bulamayacaklar; ölmeyi arzulayacaklar ve ölüm onlardan kaçacak. »

Fikirler çok mantıklı bir şekilde akıyor. Az önce “ ikinci ölümün azaplarını ” çağrıştıran Ruh, bu 6. ayette “ o günlerde ” ifadesiyle hedef alınarak 7. ^{binyılın} sonunda gelecek olan uygulama günleriyle ilgili kehanetlerde bulunmaktadır . Daha sonra bize bu son derece zorlu nihai cezanın özelliklerini açıklıyor. “ İnsanlar ölümü arayacaklar ama bulamayacaklar; ölmeyi arzulayacaklar ve ölüm onlardan kaçacak .” İnsanların bilmediği şey, kötülerin dirilme bedeninin, günümüzün bedensel bedenlerinden çok farklı özelliklere sahip olacaktır. Yaratıcı Tanrı, son ceza olarak onların yaşamlarını, son atomları yok olana kadar bilinçli bir durumda devam edebilecek hale getirerek yeniden yaratacaktır. Ayrıca, acı çekme süresinin uzunluğu, bireysel suçluluk durumuna göre verilen karara bağlı olarak her birey için ayrı ayrı uyarlanacaktır. Markos 9:47-48 şu sözlerle doğruluyor: “... solucanlarının ölmediği ve ateşin sönmediği cehenneme atılacaklar. » Şunu da belirtmek gerekir ki, Protestan inancı Katolik Kilisesi ile birçok sahte dini dogmayı paylaşmaktadır; dinlenmeye ayrılan ilk gün olan Pazar'ın yanı sıra, Protestanları dini inançlara iten ruhun ölümsüzlüğü inancı da bulunmaktadır. Katolikler tarafından öğretilen cehennemin varlığı. Bu nedenle, lanetlilerin sonsuza kadar ateşte işkence göreceği Katolik cehennem tehdidi, Hıristiyan topraklarının tüm hükümdarlarını buna maruz bırakan bir tehdit, biraz doğrudu ama hepsinden önemlisi çok fazla yalan vardı. Çünkü öncelikle Tanrı'nın hazırladığı cehennem, ancak azizlerin kötülerin gökte yargılanacağı “ bin yıl ” ın sonunda şekillenecektir . İkincisi, mevcut dünyevi koşullarla karşılaştırıldığında, uzun süreli de olsa, acılar sonsuz olmayacak. Ölümün onlardan kaçtığını görecektir olanlar arasında, ruhun ölümsüzlüğüne dair pagan Yunan dogmasının takipçileri ve ateşli savunucuları da olacak. Böylece Tanrı onlara, eğer ruhları gerçekten ölümsüz olsaydı, kaderlerinin ne olacağını hayal etme deneyimini sunacaktır. Ama her şeyden önce, tanrısallıklarıyla buluşacak olanlar, "fethedilmemiş güneş gününe" tapınanlar olacaktır; onları taşıyan toprak, ateş ve küllü magmasının kaynaşmasıyla bir “güneş” haline geldi.

Ölümcül aldatıcı görünüm

Ayet 7: “ Bu çekirgeler savaşa hazırlanan atlara benziyordu; Başlarında altın gibi taşlar vardı ve yüzleri insan yüzlerine benziyordu. »

7. ayet, sembolleriyile, düşmüş Protestan kampının eylem planını göstermektedir. Dini gruplar (*atlar*) , yalnızca lütuf zamanının sonunda gerçekleştirilecek olan manevi bir “ *savaş* ” için toplanmıştır, ancak nihai hedef oradadır. Bu savaş Vahiy 16:16'da “ *Armagedon* ” adını almaktadır . O halde Ruh'un, kendisini şeylerin gerçekliğiyle karşılaştırma konusundaki ısrarını belirtmek yerinde olur; bunu da “ *beğenmek* ” teriminin kullanımını çoğaltarak yapıyor . Bu, onun söz konusu dindarların asılsız iddialarını reddetme yoludur. Her şey aldaticı bir görüntüden başka bir şey değildir: İmanı fethedene vaat edilen “ *taç* ” ve gerçek imanla yalnızca “ *benzeyen* ” imanın (*altın*) kendisi. Bu sahte müminlerin " yüzleri " de aldaticıdır, çünkü ellerinde sadece insan görünümü kalmıştır. Bu hükmü ifade eden, dizginleri ve kalpleri araştırır. İnsanların gizli düşüncelerini biliyor ve gerçeklik vizyonunu seçtikleriyle paylaşıyor.

Ayet 8: “ *Kadın saçları gibi saçları vardı ve dişleri aslan dişleri gibiydi.* »

1Kor.11:15'e göre, kadınların saçları duvak görevi görmektedir. Ve perdenin rolü örtülü öznenin yüzünü, kimliğini gizlemektir. Bu 8. ayet, sembolleriyile Hıristiyan dini grupların yanıltıcı görünümünü kınamaktadır. Bu nedenle dış görünüşleri (*saçları*) kiliselerin (*kadınlar* , *Ef.5:23-32'de*) görünümündedirler , ancak ruhları “ *aslanların* ” *gaddarlığıyla* (*dişleri*) canlandırılmıştır . Yüzlerinin neden sadece insan görünümüne sahip olduğunu daha iyi anlıyoruz. İsa'nın onları aslanlarla karşılaştırması sebepsiz değil. Bu, ilk Hıristiyanları arenalarında aslanlara yem ettiren Roma halkının ruh halini hatırlatıyor. Ve bu karşılaştırma haklıdır, çünkü dünyanın sonunda bir kez daha İsa Mesih'in son gerçek seçilmişini öldürmek isteyecekler.

Ayet 9: “ *Demir zırhlara benzeyen göğüs zırhları vardı ve kanatlarının sesi, birçok atın savaşa koştuğu savaş arabalarının sesine benziyordu.* »

göğüs zırhını ” (Efesliler 6:14) giyen İsa Mesih'in gerçek askerinin zırhının sahtesini hedef almaktadır , ancak burada bu adalet “ *demir* ” gibi serttir ve zaten Roma imparatorluğunun sembolüdür. Daniel. “ *Çekirgeler* ” hareket halindeyken “ *kanatlarıyla* ” ses çıkarırlar . Bu nedenle ortaya çıkan karşılaştırma eylemle ilgilidir. Aşağıdaki açıklama, " *birkaç atlı* " araba yarışları Romalıları memnun eden Roma ile bağlantıyı doğrulamaktadır . Bu görüntüdeki " *çok sayıda at* " şu anlama gelir: Roma'nın otoritesini yüceltmek amacıyla Roma " *arabasını* " çekmek için bir araya gelen birkaç dini grup; Roma, diğer dini liderleri baştan çıkararak onlara boyun eğdirmek için nasıl manipüle edeceğini biliyordu. Ruh isyancı kampının eylemini bu şekilde özetliyor. Ve Roma lehine yapılan bu toplantı, onları Pazar gününün muhaliflerine, Tanrı tarafından kutsanmış Şabat gününün sadık gözlemcilerine ve bilinçsizce Koruyucu Koruyucuları Mesih'e karşı yöneltilen son " *Armagedon savaşına* " hazırlıyor.

10. ayet: “ *Akrep ve iğne gibi kuyrukları vardı ve kuyruklarında insanlara beş ay boyunca zarar verebilecek güç vardı.* »

akreplerin gücü” başlığı altında “ *kuyruk* ” kelimesinin önerildiği 3. ayetin perdesini aralıyor . İşaya 9:14'te onu aramayan biri için anlamı açık olmasa da açıkça alıntılanmıştır. Benim durumum bu değil, bu yüzden şu önemli anahtar hatırlatıyorum: “ *Yalanı öğreten peygamber kuyruktur* ”. Şifreli mesajı şu şekilde açıklıyorum: Bu grupların yalancı (*kuyrukları*) ve asi (*akrepler*) peygamberleri ve yalancı dilleri (sokmaları) vardı ve *insanlara zarar verme gücü* de bu sahte

peygamberlerde (*kuyruklar*) vardı. onları baştan çıkarın ve onları Tanrı'nın garanti ettiği 150 yıl (*beş ay*) *dinsel barış* karşılığında Roma Pazar gününü onurlandırmaya ikna edin ; bu da onları 7. ^{binyılın} sonundaki son yargının “ *ikinci ölümün azaplarına* ” *telaşisi mümkün olmayan bir şekilde maruz bırakıyor* . Kalabalıkların dinlenme gününün önemini görmediğini düşündüğümde! Eğer bu şifresi çözülmüş vahyedilmiş mesaja inansalardı fikirlerini değiştirirlerdi.

Ayet 11: “ *İbranice Abaddon ve Yunanca Apollyon adı verilen dipsiz kuyunun meleğinin kralları vardı.* »

İlahi suçlama giderek daha kesin bir şekilde doruğa ulaşıyor: Bu dinsel grupların kralı, “ *uçurumun meleği* ” olan Şeytan'dır. Vahiy 20:3'e göre “ *bin yıl* ” boyunca çorak arazide mahsur kalacak olan . Yaratılış 1:2'deki “ *derin* ” sözcüğü, en ufak bir yaşam belirtisi taşımadan önceki yeryüzünü ifade eder. Dolayısıyla bu terim, Mesih'in görkemli dönüşüyle tüm yaşam biçimlerinin yok edildiği, ıssız hale getirilen yeryüzünü belirtir. Bu durumda “ *bin yıl* ” kalacak ve içinde yaşayan tek kişi Şeytan'ın kendisine esir tuttuğu melek olacak. Tanrı'nın Vahiy 12'de “ *ejderha* ” ve *yılanın* da şeytan olarak adlandırdığı kişi ve Şeytan ”, burada “ *İbranice ve Yunanca , Abaddon ve Apollyon* ” kelimelerinin anlamına gelen Yok Edici adını alıyor . Ruh bize bu meleğin savaştığı Tanrı'nın işini nasıl yok etmeye çalıştığını incelikle anlatır. “ *İbranice ve Yunanca* ” orijinal İncil yazısının dilleridir. Böylece 1844 yılında Protestan inancının yıkılmasından itibaren bu “ *5. trompet* ,” şeytan, Kutsal Kitap'a olan bilinen ilgisiyle onu geri aldı. Ancak Reformasyon'un görkemli başlangıcının aksine, artık Tanrı'nın planını yok etmek için kullanılıyor. Şeytan, direniş sınavı sırasında Mesih'in düşmesini sağlamak için boşuna denediği şeyi, düşmüş Reform inancıyla bu kez başarıyla uygular.

12. ayet: “ *İlk vay geçti. İşte bundan sonra iki talihsizlik daha geliyor .* »

Burada, 12. ayette, “ *5. trompet* .” Bu an, insanlığın olağan takvimde 1994 yılına girdiğinin göstergesidir. O zamana kadar bütün semavi dinler arasında dinsel barış devam etmiştir. Hiç kimse dini bağlılığın manevi gerekçesi nedeniyle öldürülmedi. Dolayısıyla 5. ayetteki öldürme yasağına saygı duyuldu ve Allah'ın bildirdiği gibi yerine getirildi.

Ancak 3 Ağustos 1994'te GIA'nın ilk Müslüman dini saldırısı Cezayir'deki Fransız büyükelçiliği yakınında beş Fransız yetkiliyi öldürdü ve ardından 24 Aralık 1994'te Hıristiyan Noeli arifesinde bir Fransız uçağına düzenlenen saldırı gerçekleşti. Cezayir'de biri Fransız olmak üzere üç kişi. Ertesi yaz, Cezayir GIA'sının silahlı İslamcı grupları, Fransa'nın başkenti Paris'in RER bölgesine ölümcül saldırılar düzenledi. Ve 1996 yılında Cezayir'in Tibhirine kentinde 7 Fransız Katolik rahibin başları kesilerek öldürüldü. Dolayısıyla bu tanıklıklar, peygamberlik edilen “ *beş ayların* ” aşıldığının kanıtını sağlıyor . Bu nedenle din savaşları, yüceltilmiş Mesih'in geri dönüşüyle işaretlenen dünyanın sonuna kadar devam edebilir ve devam edebilir.

6. ^{trompet} : İkinci büyük “ *talihsizlik* ”

Tüm Sahte Hıristiyan Kutsal Hazretlerinin Altıncı Cezası

III.Dünya Savaşı

Ayet 13: “ *Altıncı çaldı. Ve Allahın önündeki altın sunağın dört boynuzundan bir ses işittim;*

, Vahiy 8:13'te duyurulan “ikinci” büyük “ *vay* ”ı *oluşturmaktadır*. Bu, kolektif ve bireysel lütuf zamanının sonundan önce gelir ve dolayısıyla 2021 ile 2029 yılları arasında tamamlanacaktır. Bu 13. ayet ile “ *6. trompet* ” *savaşın geri dönüşünü ve “ öldürme ”* yetkisini teyit edecektir . Bu yeni tema “ *5. trompet* » önceki. Kullanılan semboller aynıdır. Ayrıca olay şu şekilde de açıklanabilir: “ *5. Trompet* ” *öldürmemeye* ” alıştı , Avrupa'da ve ABD'nin bazı eyaletlerinde idam cezasını yasaklayacak kadar ileri gitti. Uluslararası ticaretin avantajlı bir şekilde çalışmasını sağlamanın bir yolunu buldular ve bu da onları zenginleştirdi. Bu nedenle artık savaşın destekçileri değil, ne pahasına olursa olsun barışın savunucularıdır. Bu nedenle Hıristiyan halklar arasındaki savaş dışlanmış görünüyor, ancak ne yazık ki üçüncü bir tek tanrılı din çok daha az barışçıldır; iki ayak üzerinde yürüyen İslam'dır: eylemde bulunan teröristlerin ve onların öldürücü eylemlerini alkışlayan diğer takipçilerin dini. Bu muhatap, dolayısıyla kalıcı barış ihtimalini imkansız hale getiriyor ve yaratıcı Tanrı'nın , medeniyetler ve dinler çatışmasının ciddi ölümcül sonuçlar doğuracak şekilde meydana gelmesi için yetkisini “ *seslendirmesi* ” yeterli olacaktır . Dünyanın geri kalanında her halkın kendi geleneksel düşmanı, yani şeytan ve onun cinleri tarafından tüm gezegenle ilgili olarak hazırlanan bölünmeler olacaktır.

Ancak burada kehanet belirli bir bölgeyi, sadakatsiz Hıristiyan Batı'yı hedef alıyor.

son yedi bela ” dan önceki son ceza , “ *6. bela*” adına gelir. *trompet* .” Zaten temanın ayrıntılarına girmeden önce, bu temanın aslında Apo.8:13'te Napolyon imparatorluğunun “ *kartalının* ” ilan ettiği “ *büyük talihsizliklerden* ” ikincisi olduğunu biliyoruz . Ancak bu niyetle uyarlanmış bir montajda Apo.11'in kehaneti, bu “ *ikinci vay* ” adını, “ *uçurumdan yükselen canavar* ” olarak adlandırılan Fransız Devrimi'ne atfeder . Aynı zamanda Rev.8'in “4. *trompetinin* ” temasıdır . Bu nedenle Ruh bize “ *4. ve 6. trompet* .” Bu ilişkilerin ne olduğunu öğreneceğiz.

Ne zaman “ *6. Trompet* ” sesleri, tütsü *sunağı* önünde şefaatçi olan İsa'nın *sesi bir emri ifade eder*. (Seçilmişlerin duaları için şefaatçi olarak gelecekteki göksel rolünü kehanet eden dünyevi çadır imajına göre).

Batı Avrupa İsa Mesih'in gazabının hedefi

Ayet 14: “ *Ve elinde borazan olan altıncı meleğe şöyle dedim: Büyük Fırat nehrinde bağlı olan dört meleği çöz. »*

İsa Mesih şunu bildiriyor: “ *Dört meleği serbest bırakın büyük Fırat nehri üzerinde bağlı olanlar* ”: Fırat adıyla simgelenen Avrupa merkezli evrensel şeytani güçleri serbest bırakır; Rev.7:2'ye göre 1844'ten bu yana muhafaza edilen Batı Avrupa ve onun Amerika ve Avustralya uzantıları; Bunlar, *karaya ve denize zarar vermeleri için kendilerine verilen dört melektir* . Yorumlama anahtarları basit ve mantıklıdır. “Fırat” Daniel'in eski Babil'ini sulayan nehirdir. Rev.17'de, ”

Büyük Babil " olarak adlandırılan "fahişe" , " halkların, ulusların ve dillerin " sembolü olan " *birçok su üzerinde* " oturur . Roma'yı ifade eden " *Babil* "de söz konusu halklar Avrupa halklarıdır. İsa Tanrı, öldürücü öfkesinin ana hedefi olarak Avrupa'yı göstererek, bir önceki ayette " *sunak* " sözcüğünü alıntıylaarak hatırlattığı gibi, kendisine ihanet edenleri ve acı dolu çarpmışta çektiği acılara çok az önem verenleri cezalandırmayı amaçlamaktadır. ", eski antlaşmanın sembolik ayinlerinde bunu kehanet ediyordu.

Spirit, Avrupa'yı hedef alarak intikamını, suçlarını kendisine yoğunlaştıran iki ülkeye yöneltiyor. Katolik inancı, ana kilise ve Frankların 1. ^{kralı} Clovis'in, başlangıcından bu yana yüzyıllar boyunca kendisini çok fazla destekleyen Fransa'yı kendi deyimiyle en büyük kızıyla ilgili .

^{4.} " ile ilk bağlantı *trompet* " görüldüğünde, filozoflarının, ateist özgür düşünürlerinin yazılarını yayararak, dünyadaki tüm Hıristiyan uluslar arasında inançsızlık tohumunu eken devrimci bir halk olan Fransa'dır. Ama aynı zamanda Fransız Devrimi'nin yok edeceği ve susturacağı yer de Papalık Roma'sıdır. Levililer 26'da İbranilere sunulan uyarı cezalarıyla borazanların karşılaştırmalı bir incelemesi, dördüncüye " *antlaşmasının intikamını alan " ilahi bir " kılıç* " rolünü verir . Bu sefer " ^{6.} *trompet* ", İsa iki suçlu halka ve onların Avrupalı müttefiklerine saldırarak ittifakının intikamını kendisi alacak. Çünkü Apo.11'e göre Fransız ateizmi " *sevinmiş* " ve çevredeki insanları " *sevinç "e sürüklemiştir*: Apo.11:10'da " *birbirlerine hediyeler gönderecekler* " diye okuyoruz. Buna karşılık, ilahi İsa onlara armağanlarını getirecek: konvansiyonel bombalar ve atom bombaları; Bunların öncesinde 2019'un sonunda Avrupa'da ortaya çıkan ölümcül bulaşıcı bir virüs vardı. Dikkat çeken hediyeler arasında Fransa'nın Özgürlük Anıtı'nın ABD'nin New York şehrine hediye etmesi de yer alıyor. Model o kadar muhteşemdi ki, Fransa'nın ardından diğer Avrupa ülkeleri de cumhuriyet oldu. 1917'de Rusya aynı katliamla modeli tekrarlayacak.

Küresel nükleer savaş

Ayet 15: " *Ve saat, gün, ay ve yıl için hazır olan dört melek, insanların üçte birini öldürmek için çözüldü.* »

Vahiy 7:2'ye göre " *yeryüzünü ve denizi incitmek* " için hazırlanan " *dört melek, insanların üçte birini öldürmek için serbest bırakılır* " ve eylem planlanmıştır ve uzun süredir beklenmektedir, şu ayrıntıya işaret etmektedir: " *kim saate, güne, aya ve yıla hazırдық* ". Peki bu ceza ne zamandan beri gerekli oldu? 7 Mart 321'den bu yana, I. Konstantin'in dayattığı güneş gününün kabulünün gerçekleştiği tarih . Teması " *fahişenin yargısı* " olan Rev.17'ye göre *Büyük Babil* ", 17 sayısı ilahi yargıyı simgelemektedir. 7 Mart 321'den itibaren yüzyıllarca uygulanan bu sayı 17, 7 Mart 2021'de sonuçlanır; Bu tarihten itibaren ilahi lanetin son 9 yılı " ^{6.} Rev.9:13'teki *trompet* .

Bu yıkıcı üçüncü dünya çatışmasının, ne kadar korkunç olursa olsun, kısmi (*üçüncü*) bir uyarı niteliğinde olduğunu bize hatırlatan " *üçüncü insan* " dan bahsedilmesine dikkat edelim ; bu nedenle dini dönüşümlerin sağlanmasında ve seçilmiş yetkililerin kendilerini tamamen İsa Mesih'in yönlendirdiği Adventist çalışmaya adanmalarına liderlik etmede faydalıdır. Bu yıkım, " *beşinci borazan* "

in “ beş ayı ” nın kehanet ettiği “150 gerçek yıl” dinsel barıştan yararlanan insanlığı cezalandırmak ve tövbeye davet etmek için geliyor .

1914'ten bu yana yaşanan üçüncü dünya savaşı olan bu cezanın anlamını tam olarak anlayabilmek için, onu Yahudilerin Babil'e üçüncü sürgünüyle paralel tutmalı ve karşılaştırmalıyız. 586 yılındaki bu son savaş benzeri müdahalede Kral Nebuchadnezzar, İsrail ulusunun son kalıntısı olan Yahuda krallığını yok etti; Kudüs ve kutsal tapınağı harabeye döndü. Üçüncü Dünya Savaşı'nın geride bıraktığı kalıntılar, İbrani halkının Yahudi ittifakı kadar Hıristiyan ittifakının da dinden döndüğünü kanıtlayacaktır . Böylece, bu gösterinin ardından hayatta kalan inanmayanlar veya dindarlar, tüm tek tanrılı dinlerin inananlarına son bir kurtuluş şansı veren son evrensel inanç sınavına tabi tutulacak; ancak Yaratıcı Tanrı, İsa Mesih'le ve O'nun tek gerçek yedinci günü olan kutsal Cumartesi Şabatıyla ilgili tek bir gerçeği öğretir.

Bu evrensel savaş için ilan edilen katliam, onu Fransız devrimci ateizminin “ dördüncü trompet ” ile ilişkilendiren “ ikinci talihsizliğin ” bir başka yönünü oluşturuyor . Fransa ve özellikle başkenti Paris, Yüce Allah'ın hedefindedir. Vahiy 11:8'de ona “ Sodom ve Mısır ” adlarını atfeder; örneğin Tanrı tarafından unutulmaz bir şekilde yok edilen eski düşmanların adları; biri gökten gelen ateşle, diğeri ise kör edici gücüyle. Bu, ona karşı da aynı korkunç ve kesin şekilde hareket edeceğini anlamamızı sağlar. Gerçek imanın yok olmasındaki büyük sorumluluğumuzun farkına varmalıyız. Din nefretini benimseyen cumhuriyetçi rejim, ^{1. Napolyon'un despot ellerine düştü.} onun için din, kişisel zaferi için yalnızca yararlı bir engeldi. Katolik inancının, ilahi hakikat ilkesini yok eden Konkordato'yu tesis ederek hayatta kalmasını onun gururu ve oportünizmi borçludur.

Demografik kesinlik: iki yüz milyon savaşı

Ayet 16: “ *Ordunun atlılarının sayısı iki bin onbindi: Sayılarını duydum.* »

16. ayet bize çatışmaya katılan savaşçıların sayısı hakkında önemli bir açıklama veriyor: “ iki bin onbinlerce ” ya da iki yüz milyon asker. Bu belgeyi yazdığım 2021 yılına kadar hiçbir savaş, çatışmalarında bu sayıya ulaşmamıştı. Ancak bugün yedi buçuk milyarlık küresel nüfusla kehanet gerçekleşebilir. **Bu ayetin sağladığı kesinlik, bu çelişkiyi geçmiş eylemlere bağlayan tüm yorumları kınamaktadır** .

İdeolojik bir savaş

Ayet 17: “ *Ve görüntüde atları ve üzerlerine oturanları ateş, sümbül ve kükürt renginde göğüs zırhlarına sahip olduklarını gördüm. Atların başları aslan başlarına benziyordu; ve ağızlarından ateş, duman ve kükürt çıktı.* »

İlahi hükmün sayısı olan 17. ayette “5. ^{Borazan} ” in sembollerini bulmaktayız : gruplar (*atlar*) ve onlara emir verenler (*atlılar*). Onların tek adaleti (*göğüs zırhı*) ateşle yakma eylemidir, hem de ne ateş! Nükleer yangın, karasal yer altı magmasının yangınına benzetilebilir. Ruh onlara, ayetin sonunda *sigara içmek ifadesinin tekrarına karşılık gelen sümbülün* özelliklerini atfeder . Bu zaten bir önceki temada azizlerin dualarını simgeliyor, hatırlamamız gereken şey parfümünün karakteridir ve orada zikredilmesinin ne anlama geldiğini anlıyoruz. Bu bitki zehirlidir, cildi tahriş eder ve kokusu baş ağrısı yapar. Bu kriterler dizisi,

katılan savaşçıların dualarını tanımlar. Bu duaların hiçbiri yaratıcı Tanrı tarafından kabul edilmez; midelerini bulandırıyor ve ona derin bir tiksinti veriyorlar. Temelde dinsel ve ideolojik olan bu çatışmaya yalnızca dinlerin dahil olduğu, bundan tamamen kopuk ama yine de çoğunlukla tek tanrılı dinlerin dahil olduğu anlaşılmalıdır: Yahudilik, Katoliklik, Protestanlık, Ortodoksluk, İslam. Burada İşaya 9:14'teki yeni bir anahtar sembolden bahsediliyor: " *Baş, yargıç veya ihtiyardır* ." Bu nedenle cumhuriyetlerde birbirleriyle karşı karşıya gelen grupların başında bugün "cumhurbaşkanları" olarak adlandırılan yargıçlar bulunmaktadır. Ve bu başkanlar , hayvanların kralı ve ormanların kralı " *aslan* " ın gücüne sahiptir . Gücün anlamı buna Yargıçlar 14:18'de verilmiştir. Spirit mesajında, çok güçlü, otoriter ve dindar devlet başkanları tarafından uzaktan yönlendirilen savaş benzeri bir bağlılık kehanetinde bulunuyor, çünkü bu onların "ağızından " geliyor. " *duman* " kelimesiyle resmedilen dualarını salıverin . Aynı "ağızlarından ", " *ateş* " ile yok etme emirleri , " *duman* " ile dualar, " *kükürt* " ile resmedilen nükleer bombaların kullanılması emri ile kalabalıkların yok edilmesi emirleri geliyor . Açıkçası Ruh, tek bir adamın elinde bulunan bu nükleer gücün önemini vurgulamak istiyor. Dünya tarihinde hiçbir zaman bu kadar yıkıcı bir güç tek bir kişinin kararına bağlı olmamıştır. Bu gerçekten dikkat çekici ve vurgulanmaya değer bir durum. Ama bu tip bir siyasi örgütlenme içinde yaşayan bizler için bu vahşetler artık bizi şok bile etmiyor. Hepimiz bir tür kolektif deliliğin kurbanıyız.

Ayet 18: " *İnsanların üçte biri ağızlarından çıkan bu üç beladan, ateşten, dumandan ve kükürten öldü.* »

ateş , *duman* ve *kükürt* "ün Allah'ın dilediği belalar olduğunu belirten bir önceki ayetten bu gerçeği vurgulamaktadır ; Ayet, insanların üçte birini öldürme emrinin intikamını alan İsa'ya atfedilmesiyle bunu doğruladı.

Ülke başkanlarının nükleer gücü

Ayet 19: " *Çünkü atların gücü ağızlarında ve kuyruklarındaydı; kuyrukları başları olan yılanlara benziyordu ve onlarla kötülük yaptılar.* »

Ayet 19, çatışmanın dini ideolojik karakterini şu sözlerle doğrulamaktadır: Çünkü savaşan grupların (*atlar*) gücü, sözlerinde (ağızlarında) ve görünüşte aldatici (*yılan*) olan sahte peygamberlerinde (*kuyruklarında*) etkiliydi. Devlet başkanlarının, onların (savaşçıların) aracılığıyla zarar verdikleri yargıçların (*başkanların*) üzerinde. Bu şekilde tanımlanan prensip, sonun zamanında bugün geçerli olan halkların örgütlenmesine tam olarak karşılık gelmektedir.

Bu Üçüncü Dünya Savaşı kim geliyor " *borazan* " veya uyarı cezaları konusunu kapatmak o kadar önemlidir ki, Tanrı bunu önce eski antlaşmanın Yahudilerine, sırasıyla Dan.11:40-45 ile Hezekiel 38 ve 39'da ve ardından yeni antlaşmanın Hıristiyanlarına duyurdu. antlaşma, bu kitapta Vahiy , lütuf zamanının bitiminden önceki son ilahi uyarı olarak " *altıncı borazan* " olarak. Öyleyse burada bu zengin tamamlayıcı dersleri bulalım.

Daniel 11:40-45

Sonun vakti " ifadesi bizi, Dan. 11:40'tan 45'e kadar olan kehanette ortaya konan ve geliştirilen, milletler arasındaki bu son çatışmayı incelemeye

yönlendiriyor. Orada, organizasyonunun ana aşamalarını keşfediyoruz. Başlangıçta, büyük ölçüde Batı Avrupa topraklarında yerleşik olan ve " *güneyin kralı* " olarak adlandırılan saldırgan İslam, çoğunluğu Katolik olan Avrupalı halkla çatıştı; Dan.11:36'dan bu yana kehanetin hedef aldığı konu Roma Papalık Katolik inancıdır. Buraya kadar adı geçen Romalı papalık lideri " o " terimiyle sunulmuştur ; " *Kral* " unvanıyla " *güneyin kralı* " olan İslam'ın " *kendisiyle çatışacak* " saldırısına uğrar . " *Çarpışmak* " fiilinin seçimi kesin ve mantıklıdır, çünkü yalnızca aynı bölgede bulunanlar birbirleriyle " *çatışır* ". İşte o zaman, sunulan nimetten yararlanarak, Batı Avrupa'yı tam bir kargaşa ve paniğe sürükleyen durum, " *kuzeyin kralı* " (veya kuzey), bu zor durumdaki avın üzerinde " *fırtına gibi dönecek* " ve onu ele geçirecek. ve onu işgal et. " *Çok sayıda gemi* ", " *tank* " ve " *binici* " den başka bir şey olmayan savaşçıları kullanıyor ve kuzeyde, Batı Avrupa'nın kuzeyinde değil, Avrasya kıtasının kuzeyinde yaşıyor. Ve daha doğrusu 41. ayetin " *ülkelerin en güzeli* " diyerek işaret ettiği İsrail'in kuzeyine . Söz konusu Rusya, İsrail'in tarihi düşmanlarına at yetiştiren ve at sağlayan " *atlılardan* " (*Kazaklar*) *oluşan bir halktır. Bu kez, tüm bu verilere dayanarak, bu " kuzeyin kralını "*, 1054'teki resmi Hıristiyan dini bölünmesinden bu yana Batı papalık Romanizminin doğudaki dini düşmanı olan güçlü Ortodoks Rusya ile özdeşleştirmek kolaylaşıyor .

Üçüncü Dünya Savaşı'nın savaşan aktörlerinden bazılarını az önce bulduk. Ancak Avrupa'nın, covid-19 korona virüsünün ortaya çıkışından bu yana felaket hale gelen ekonomik rekabet nedeniyle onu bir şekilde ihmal eden güçlü müttefikleri var. Kansız, ekonomiler hayatta kalma mücadelesi veriyor, her halk giderek daha fazla kendi içine dönüyor. Ancak Avrupa'da çatışma başladığında Amerikan müttefikleri harekete geçmek için zamanını bekleyecek.

Avrupa'da Rus birlikleri çok az muhalefetle karşılaşılıyor. Kuzeydeki Avrupalı halklar birbiri ardına işgal edildi. Fransa tek başına zayıf bir askeri direniş gösterdi ve Rus orduları ülkenin kuzey kesiminde durduruldu. Güney kesimde ise zaten çok sayıda İslam'ın yerleşik hale gelmesiyle ciddi sorunlar yaşanıyor. Bir tür ortak çıkar anlaşması Müslüman savaşçıları ve Rusları birbirine bağlıyor. İkisi de yağma konusunda açgözlü ve Fransa zengin bir ülke, hatta ekonomik açıdan çökmüş durumda. Araplar geleneksel mirasa göre yağmacıdırlar.

İsrail tarafında durum felaket, ülke işgal altında. Onu çevreleyen Müslüman Arap halkları kurtuldu: Edom, Moab, Ammon'un çocukları: günümüz Ürdün'ü.

Mısır'ın 1979'da İsrail'le ittifak kurmak üzere Arap kampından ayrılmasından önce başarılması mümkün olmayan bir şey, o dönemde ABD'nin güçlü desteğiyle yapılan tercih, kendi aleyhine döndü; Ruslar tarafından işgal edilmiştir. Ve Spirit, " *kaçmayacak* " diyerek 1979'da yapılan seçimin fırsatçı doğasını ortaya koyuyor. Zamanın en güçlüsünün yanında yer alarak, başına gelen talihsizlikten kurtulacağına inanıyordu. Ve talihsizlik büyüktür, zenginliği işgalci Ruslar tarafından elinden alınmıştır. Bu da yetmezmiş gibi Rusların ardından Libyalılar ve Etiyopyalılar da burayı yağmalıyor.

Dünya çatışmasının nükleer aşaması

44. ayet olayların durumunda büyük bir değişikliğe işaret ediyor. Batı Avrupa, İsrail ve Mısır'ı işgal eden Rus birlikleri, kendi Rusya topraklarını ilgilendiren " haberlerden " korkuyor . Ruh, Batı Avrupa'nın işgaline atıfta bulunarak " doğu "dan söz eder, aynı zamanda İsrail'in işgaline atıfta bulunarak " kuzeyden " de söz eder; Rusya birincinin "doğusunda " , ikincisinin ise " kuzeyinde " yer alıyor. Haber o kadar ciddidir ki ölümcül bir çılgınlığı tetikler. ABD'nin Rusya topraklarını nükleer ateşle yok etmeyi seçerek savaşa girdiği yer burasıdır . Çatışmanın nükleer aşaması daha sonra başladı. Ölümcül mantarlar birçok yerde yok etmek ve *yok etmek için ortaya çıkar. çok sayıda* insan ve hayvan yaşamı. Bu eylemde " 6'ncı borazan " anonsuna uygun olarak " erkeklerin üçte biri öldürülüyor " . İsrail'in "dağlarına " geri itilen " kuzey kralının " Rus birlikleri, en ufak bir yardım alamadan, " kimse yardımına gelmeden " imha edildi.

Hezekiel 38 ve 39

Hezekiel 38 ve 39 da tarihteki bu son çatışmayı kendilerine göre hatırlatıyor. Bu kesinlik gibi, Tanrı'nın, Rus kralını içine çekmek ve çatışmaya sokmak için " çenesine toka takmak " niyetini ortaya koyan ilginç detaylar var. Bu görüntü, karşı koyamayacağı, halkıyla birlikte zengin olmak için cazip bir fırsatı gösteriyor.

Bu uzun kehanette Ruh bize referans noktası olarak isimler verir: *Yecüc, Mecüc, Roş* (Rus), *Meşek* (Moskova), *Tubal* (Tobolsk). Son günlerin bağlamı, saldırıya uğrayan halklarla ilgili bir ayrıntıyla da doğrulanıyor: " *Diyeceksiniz ki: Açık bir araziye çıkacağım, evlerinde sessiz ve güvende olan adamların üzerine geleceğim* . hepsi duvarsız, *sürgüleri ve kapıları olmayan evlerdeydi* (Ezek.38:11). Modern şehirler aslında tamamen açıktır . Ve karşıt güçler trajik bir şekilde eşitsizdir. Ruh, burada Daniel'in " *kuzey kralı* " nın ağzına koyar , bu kez fiil ve görüntüye göre kitlesel, hızlı ve havadan bir saldırıyı ima eden " ***geleceğim " füli bir fırtına gibi girdap gibi dönecek*** " Dan .11:40, oldukça uzak bir yerden. Hezekiel'in bu kehanetinde söz konusu ülkelerle ilgili hiçbir gizem yoktur; Rusya ve İsrail açıkça özdeşleştirilmiştir. Gizem yalnızca Dan. 11:36 ila 45'te Roma papalığı ve onun Avrupa topraklarıyla ilgiliydi. Ve Allah, papalık Katolik Avrupa'sına saldıran Rusya'ya " *kuzeyin kralı* " adını vererek , Hezekiel'e verdiği vahiyden söz ediyor. Çünkü size hatırlatıyorum, Rusya'nın " *kuzeyde* " yer alması esas olarak İsrail'in coğrafi konumuyla ilgilidir . Aslında Roma Katolik Papalık Batı Avrupa'nın konumunun " *doğusunda "dır. Bu nedenle, Spirit'in " doğudan "* gelen kötü haberlerin yerini belirlemesi, Rus birliklerinin işgal ettikleri ve hakimiyet kurdukları bu papalık Avrupa'sındaki konumunu doğrulamak içindir . " *Onun ve birliklerinin üzerine ateş ve kükürt yağdıracağım* (Hezek.38:22)"; Eze.39:6'da " *Magog'a ateş göndereceğim " diye okuyoruz. İşte Dan'ın " kuzey kralını " öfkeliendiren kötü haberin nedeni: 11:44. Daniel'de olduğu gibi, Rus saldırganı İsrail dağlarında köşeye sıkıştırılacak ve yok edilecek: " Sen ve bütün birliklerin İsrail dağlarına düşeceksiniz* (Hezek.39:4)". Ancak gizem, bu eylemin kökenindeki ABD'nin kimliğini gizliyor. Eze.39:9'da çok ilginç bir ayrıntı buluyorum. Metin , bu korkunç küresel çatışmada kullanılan silahların yakılarak " *yedi yıl* " boyunca ateş yakılma ihtimalini çağırıyor . Tahta artık modern silahların hammaddesi değil, ancak belirtilen " *yedi yıl* " bu savaşın yoğunluğunu

ve silah miktarını yansıtıyor. 7 Mart 2021 itibarıyla İsa'nın dönüşüne yalnızca dokuz yıl kaldı; son uluslararası çatışmanın yaşanacağı Allah'ın lanetinin son 9 yılı ; Canlara ve mallara korkunç derecede zarar veren bir savaş. 12. ayete göre Rusların cesetleri “ yedi ay ” süreyle gömülecek .

Korkunç ve amansız ilahi adalet

Ortada çok sayıda ceset olacak ve Tanrı, Hezekiel 9'da düzenleyeceği katliam vahşeti fikrini bizlere sunuyor. Çünkü 2021-2029 yılları arasındaki dönem için beklenen üçüncü dünya savaşı, Nebuchadnezzar'ın – 586 yılında eski İsrail'e karşı yürüttüğü 3. ^{savaşın} antitipidir. İşte büyük yaratıcı Tanrı'nın Ezek.9'da halkının hayal kırıklığına uğrattığı ve hor gördüğü şey: 1'den 11'e:

“Ezek.9:1 *Sonra kulaklarıma yüksek sesle bağırdı: Ey şehri cezalandıracak olanlar, her biri elinde yıkım aletiyle, yaklaşın!*

Ezek.9:2 *Ve işte, her birinin elinde yıkım aleti olan altı adam kuzey tarafındaki üst kapıdan geldi. Aralarında keten giyinmiş, kemerinde bir yazı kutusu taşıyan bir adam vardı. Gelip tunç sunağın yanında durdular.*

Ezek.9:3 *İsrail'in Tanrısı'nın görkemi, üzerinde bulunduğu Keruv'dan kalkıp evin eşiğine kadar gitti; ve keten giyinmiş, kemerinde bir yazı kutusu taşıyan adamı çağırırdı.*

Hez.9: 4 *RAB ona şöyle dedi: "Kentin ortasından, Yeruşalim'in ortasından geç ve orada yapılan bütün iğrençliklerden dolayı inleyen ve inleyen adamların alınlarına bir işaret koy."*

Ezek.9:5 *Ve benim işitebildiğim kadarıyla diğerlerine dedi: Onun peşinden şehre girin ve vurun; gözünüz merhametsiz olsun, merhamet olmasın!*

Ezek.9:6 *Yaşlıları, gençleri, bakireleri, çocukları ve kadınları öldürüp yok edin; ama üzerinde işaret bulunan kimseye yaklaşmayın; ve benim sığınağımla başla! Evin önündeki büyüklerle başladılar.*

Eze.9:7 *Ve onlara dedi: Evi kirletin ve avluları ölümlerle doldurun; Dışarı çıkın!... Dışarı çıkıp şehirde saldırdılar.*

Eze.9:8 *Onlar vururken ben hâlâ oradaydım, yüz üstü düştüm ve bağırdım: Ah! Yüce Tanrım, öfkeni Yeruşalim'in üzerine dökerek İsrail'den geriye kalan her şeyi yok mu edeceksin?*

Hez.9:9 *Ve bana şöyle dedi: "İsrail ve Yahuda halkının günahı büyük, hem de çok büyük; Ülke cinayetle dolu, şehir adaletsizlikle dolu; çünkü diyorlar ki: RAB ülkeyi terk etti; RAB hiçbir şey görmüyor.*

Eze.9:10 *Ben de ne acıyacağım, ne de merhamet edeceğim; Onların işlerini başlarına getireceğim.*

Eze.9:11 *Ve işte, keten giyinmiş, kuşağında yazı çantası bulunan adam şu cevabı verdi: Bana emrettiğin gibi yaptım. »*

Dini nedenlerle öldürülen herkes din şehidi değildir. Bu kategoride , muhtemelen dinleri için ama aynı zamanda herhangi bir siyasi veya başka ideoloji için hayatlarını vermeye hazır birçok fanatik var . İmanın gerçek şehidi her şeyden önce ve yalnızca İsa Mesih'tedir. O halde bu, zorunlu olarak, kurban olarak sunulan hayatı yalnızca yaratıcı Tanrı'yı memnun eden seçilmiş bir kişidir ; eğer ölümünden önce, kendi zamanının vahyedilmiş gereksinimlerine uygun bir hayat gelmişse.

Şimdi “ 6. trompet ”savaşı takip eden zamanların ahlaki bağlamını çağrıştırıyor.

Hayatta kalanların pişmanlıkları

Çoğu insanın düşündüğünün ve korktuğunun aksine, nükleer silahlar ne kadar yıkıcı olursa olsun insanlığı yok etmeyecektir; Çünkü çatışmanın bitiminden sonra “ hayatta kalanlar ” kalacaktır. İsa Matta 24:6'da savaşlarla ilgili olarak şunları söyledi: “ Savaşlar ve savaş söylentileri duyacaksınız; üzülmemeye dikkat edin, çünkü bunların gerçekleşmesi gerekiyor. Ama henüz son olmayacak. » İnsanlığın yok edilmesi, yaratıcı Tanrı'nın, İsa Mesih'in kişiliğinde görkemli geri dönüşünden sonraki eylemi nedeniyle olacaktır. Çünkü hayatta kalanların son bir iman sınavına tabi tutulması gerekiyor. Atom silahlarının ilk kullanıldığı tarih olan 1945'ten bu yana, onlara sahip olan dünyevi güçlerin deneme amaçlı gerçekleştirdiği iki binin üzerinde patlama gerçekleştirilmiş; doğrudur, art arda 75 yıl boyunca ve yeryüzü çok büyük, sınırlı da olsa, insanlığın kendisine ettiği darbelere göğüs geriyor ve destekliyor. Yaklaşan nükleer savaşta ise tam tersine kısa sürede çok sayıda patlama meydana gelecek ve radyoaktivitenin dağılması, yeryüzünde yaşamın devamını imkansız hale getirecektir. İlahi Mesih, dönüşüyle birlikte ölmekte olan asi insanlığın acılarına son verecektir.

Ayet 20: “ Bu belalardan ölmeyen geri kalanlar, cinlere ve görmeyen altın, gümüş, pirinç, taş ve ahşap putlara tapmamak için elleriyle yaptıklarından tövbe etmediler. ne duy ne de yürü; »

20. ayette Ruh, hayatta kalan halkların sertleşeceğini kehanet ediyor. " Bu belalardan ölmeyen diğer adamlar elleriyle yaptıklarından tövbe etmediler ." İmparatorluk zamanında duyurulan " ikinci vah " gerçekten de ilahi bir " veba " teşkil eder, ancak bu , Vahiy 15'teki ek sürenin sona ermesinden sonra suçlu günahkarların üzerine düşecek olan " son yedi vahşet"ten önce gelir. Yine de bu “ belaların ”, Yüce Yaratıcı Tanrı'nın yarattığı zaman düzenine karşı Roma saldırganlığını cezalandırdığını burada hatırlatmak gerekir .

“... şeytanlara ve göremeyen, duyamayan, yürüyemeyen altından, gümüşten, tunçtan, taştan ve tahtadan yapılmış putlara tapmaktan vazgeçmediler .”

Bu sıralamada Ruh, bu putperest dinin takipçilerinin hayranlık duyduğu Katolik inancının kült imgelerini hedef alıyor. Bu kuklalar öncelikle “Meryem Ana”yı, onun arkasında ise çok sayıda az çok anonim azizleri temsil ediyor, çünkü bu herkese en sevdikleri azizi seçme konusunda geniş bir özgürlük bırakıyor. Büyük pazar günün 24 saati açıktır. Tüm koltuk altları için, her stil ve boyutta pedler sunuyoruz. Ve bu tür uygulamalar özellikle Golgotha'nın çarmihında acı çeken kişiyi rahatsız eder; ayrıca intikamı da korkunç olacaktır. Ve şimdiden, 2018'de seçilmiş yetkililerine 2019'dan 2030 yılına güçlü ve görkemli dönüşünü duyurduktan sonra, dünyadaki günahkarları ölümcül bulaşıcı bir virüsle vurdu. Bu, yaklaşmakta olan öfkesinin sadece çok küçük bir işareti, ancak zaten onun tarafında etkililik var, çünkü ona zaten orijinal Batı Hıristiyanının tarihinde eşi benzeri olmayan bir ekonomik yıkım borçluyuz. Ve onlar harap olduklarında milletler kavga eder, sonra savaşır ve savaşırlar.

Tanrı'nın yönelttiği suçlama daha da haklı çünkü İsa Mesih'in ortaya çıkışıyla gerçek Tanrı, insanlar arasında bedenen geldi ve orada onlardan biri olarak, oyulmuş veya kalıplanmış putlardan farklı olarak " *gördü, duydu ve pazarladı* ". ki bunu yapamaz.

Ayet 21: " *Ve cinayetlerinden, büyüclüklerinden, zinalarından ve hırsızlıklarından tövbe etmediler.* »

21. ayetle tema kapanıyor. Ruh, " *onların cinayetlerini* " hatırlatarak , sonuçta Tanrı tarafından kutsanmış olan kutsal Şabat gününün sadık gözlemcilerinin ölümünü gerektirecek olan ölümcül Pazar yasasını tasvir etmektedir. " *Onların büyülerini* " öne sürerek , Rabbin bu sahte günü olan "Pazar"ını ve gerçek pagan "güneş gününü" meşrulaştıranların onurlandırdığı Katolik kitleleri hedef alıyor. Ruh, " *onların küstahlığını* " hatırlatarak , Vahiy 2:20'deki sahte " *peygamber Jezebel'in Katolik zinasının* " mirasçısı olarak Protestan inancına işaret eder . Ve " *hırsızlıklarını* " onlara atfederek , manevi hırsızlıkların öncelikle İsa Mesih'e karşı yapıldığını öne sürüyor; Dan.8:11'e göre papalık kralı "daimi " rahipliği ve onun meşru unvanını ondan " *aldı* " Efes.5:23'teki " *Topluluk Başkanı* " ifadesiyle gerekçelendirilmiştir ; ama aynı zamanda Dan.7:25'e göre " *zaman ve kanun* " düzeni de vardır . Bu son derece manevi yorumlar, sıradan harfi harfine uygulamaları dışlamaz, ancak Tanrı'nın yargısı ve bunun suçlu yazarlar için sonuçları açısından bunların çok ötesine geçer.

Vahiy 10 : küçük açık kitap

İsa'nın dönüşü ve isyancıların cezalandırılması

Küçük açık kitap ve sonuçları

Dördüncü Adventist bekleyişinin sonunda İsa'nın dönüşü

Ayet 1: “ *Başka bir kudretli meleğin gökten bir bulutla sarılmış olarak indiğini gördüm; başının üstünde gökkuşağı vardı, yüzü güneş gibiydi, ayakları ise ateş sütunları gibiydi.* »

10. Bölüm o ana kadar oluşan ruhi durumu doğruluyor. Mesih, kutsal ilahi ittifakın Tanrısının görünümü altında, tufandan sonra Nuh ve onun soyundan gelenlere verilen “ *gökkuşağı* ” *imgesi altında görünür.* Bu, Tanrı'nın yeryüzündeki yaşamı bir daha asla sağanak sularla yok etmeyeceğine dair verdiği sözün bir işaretiydi. Tanrı sözünü tutacaktır ama Petrus'un ağzından dünyanın artık “ *ateş için ayrılmış* ” olduğunu duyurdu; bir ateş seli. Bu şey ancak yedinci binyılın son hükmüne kadar tamamlanacak. Ancak ateş, hayatları yok etmeyi bitirmedi çünkü o, Tanrı'nın Sodom ve Gomorra vadisindeki şehirlere karşı zaten kullandığı bir silahtır. Bu bölümde Ruh, “ *6. trompet.*” Bölüm, intikamını alan Mesih'in görkemli dönüşünün imgesiyle açılıyor.

Kehanet Tamamen Mühürsüz

Ayet 2: “ *Elinde küçük, açık bir kitap vardı . Sağ ayağını denize, sol ayağını ise yere koydu;* »

Vahiy 1:16'ya göre kitabın başlangıcından itibaren İsa, tanrılaştırılmış “ *güneş* ”e tapanlarla savaşmak için gelir. Sembollerin rolü daha da netleşiyor: “ *Yüzü güneş gibiydi* ” ve *onun düşmanları,* “ *güneş* ” e tapanlara ne olacak ? Cevap: Onun adımları ve yazıklar olsun onlara! Çünkü “ *ayakları ateş sütunları gibidir* ”. O zaman Kutsal Kitap'ın şu ayeti yerine gelecektir: “ *Ben düşmanlarını ayaklarının altına serinceye kadar sağımda otur* (Mez.110:1; Matt.22:44)”. İsa'nın dönüşünden önce, Vahiy'in “ *küçük kitabını* ” 1844'ten bu yana, Vahiy 5:1'den 7'ye kadar kapalı tutan “ *yedinci mührün* ” *mührünü açarak açması, suçluluklarını artırdı. 1844 ile 2030 arasında,* Bu 10. bölümde tartışılan bağlamın yılı, Şabat'ın anlayışı ve anlamını tam anlamıyla açığa çıkarmıştır. Ayrıca bu çağın erkekleri onu onurlandırmamayı seçtiklerinde mazeretsizdirler. “ *Küçük kitap* ” *daha sonra* Mesih'in Kutsal Ruh tarafından “ *açıldı* ” ve *güneşe tapanların* bununla hiçbir ilgisi yoktu. 2. ayette onların kaderi anlatılıyor. Bu ayette bulunan “ *deniz ve kara* ” sembollerinin anlamını anlamak için, Tanrı'nın onları Hıristiyanlık döneminin 2000 yıllarında ortaya çıkacak iki ruhani “ *canavara* ” bağladığı Vahiy 13'ü incelememiz gerekir . İlk “ *denizden yükselen canavar* ”, *monarşilerin ve Roma Katolik papalığının ilk tarihsel biçiminde, sivil ve dini güçlerin koalisyonunun insanlık dışı, dolayısıyla hayvani rejimini simgeliyor . Bu monarşiler , Dan.7'de “ küçük boynuz ” ve Rev.12, 13 ve 17'de “ yedi baş ” ile Roma'yı belirten sembolle ilişkilendirilen “ on boynuz ” ile sembolize edilmiştir . İlahi değerlerin yargısına göre bu “ canavar ”, Daniel 7'de bahsedilen sembollerini sergiliyor: Roma imparatorluğunun öncül imparatorlukları, Dan 7'dekinin tersi sırayla: *leopard, ayı, aslan* . Dolayısıyla “ *canavar* ”ın kendisi Dan'daki Romalı canavardır. 7:7. Ancak*

burada, Vahiy 13'te, " *on boynuz* " dan sonra gelen papalık " *küçük boynuzu* " simgesinin yerini, Roma kimliğinin " *yedi başı* " simgesi almıştır . Ve Ruh ona " *küfür* ", yani dinsel yalanlar atfeder. " *On boynuz* "un üzerindeki " *taçların* " varlığı, Dan.7:24'teki " *on boynuzun* " *hüküm sürdüğü* zamanı gösterir . Dolayısıyla bu aynı zamanda " *küçük boynuzun* " veya " *farklı kralın* " *bizzat aktif olduğu* zamandır . " *Canavar* " tanımlandı, devam filmi geleceğini duyurdu. " *Bir vakit, defa (2 defa) ve yarım defa* " serbestçe hareket edecek . Bu ifade, Dan.7:25 ve Va.12:14'te 3 buçuk peygamberlik yılını veya 1260 gerçek yılı belirtir; " *1260 gün* "-yıl şeklinde buluyoruz veya Vahiy 11:2-3, 12:6 ve Vahiy 13:5'te peygamberlik niteliğindeki " *42 ay* ". Ancak bu 13. bölümün 3. ayetinde Ruh, 1789 ile 1798 yılları arasında Fransız ateizmi tarafından vurulacağını ve " *sanki ölümcül şekilde yaralanmış gibi* " *olacağını duyuruyor.* ^{ve} I. Napolyon Konkordatosu sayesinde " *ölümcül yarası açılacak* " *iyileşti .*" Böylece ilahi hakikati sevmeyenler, ruhu ve bedeni öldüren yalanları onurlandırmaya devam edebileceklerdir.

Günlerin sonunda " *denizden çıkan ilk canavarın* " görüntüsü ortaya çıkacak. Bu yeni canavar, bu sefer " *yeryüzünden yükselecek* " olmasıyla öne çıkıyor . Ruh , Yaratılış'taki " *yeryüzünün* " " *deniz* " den çıktığı tasvirine dayanarak , incelikli bir şekilde bize bu ikinci " *canavarın* " birinciden çıktığını söyler ve böylece sözde Katolik Kilisesi'nin reforme edildiğini belirtir; Protestan Reform inancının tam tanımı. 2021 yılında halihazırda dünya gezegenindeki en büyük askeri gücü temsil ediyor ve 1944-45'te Japonya ve Nazi Almanya'sına karşı kazandığı zaferden bu yana otorite konumunda. Bu elbette ABD'dir, başlangıçta esas olarak Protestandır, ancak bugün büyük ölçüde Katoliktir, çünkü güçlü Hispanik göçü memnuniyetle karşılanmıştır. Ruh, onu " *kendi huzurunda ilk canavara tapınmayı* " yapmakla suçlayarak , onun Roma Pazarı mirasını kınamış olur. Bu da dini etiketlerin yanıltıcı olduğunu gösteriyor. Modern Protestan inancı bu Roma mirasına o kadar bağlıdır ki, yaptırımların cezası olarak Pazar dinlenmesini zorunlu kılan bağlayıcı bir yasayı yürürlüğe koyacak kadar ileri gidecektir: başlangıçta ticari boykot ve sonunda ölüm cezası. Pazar günü , ilk " *canavar* " olan Roma " *canavarının* " otoritesinin " *işareti* " olarak belirlenmiştir . Ve " *666* " sayısı , Ruh'un " *canavarın sayısı* " dediği "VICARIVS FILII DEI" başlığındaki harflerin toplamıdır . Matematik yapın, sayı orada:

VICIVILIIDI

5 + 1 + 100 + 1 + 5 = 112 + 1 + 50 + 1 + 1 = 53 + 500 + 1 = 501

112 + 53 + 501 = 666

Önemli bir açıklama : İşaret, ancak " *el* " in işi, hareketi, " *alın* " ise her varlığın kendi iradesinden bağımsız kişisel iradesini ifade ettiği ölçüde " *el üzerinde* " veya " *alın üzerinde* " alınır. Ezé.3:8'in bize söylediği gibi seçimler : " *Alnınızı sertleştireceğim ki, onların alınına karşı koyasınız* " .

Adil İlahi Yargıç İsa Mesih'in gelecekteki " *ayak tabureleri* " açıkça belirtilmektedir . Ve kurnazca, " *sağ ayak* " ya da " *sol ayak* " önceliğini belirterek , Ruh kimin daha suçlu olduğunu belirtir. Yanan " *sağ ayak* ", Vahiy 18:24'e göre Tanrı'nın " *yeryüzünde katledilen herkesin* " *kanının dökülmesini* atfettiği Roma Papalık Katolik inancı içindir . Bu nedenle öfke konusundaki önceliği hak

edilmiştir. O halde, ilk Katolik “ canavar ”ın “imgesini ” yaratarak onu taklit ettiği için aynı derecede suçlu olan “ toprak ” denilen Protestan inancı da , ateşi İsa Mesih'in “ sol ayağından ” alır. böylece, onun kurtarıcı müdahalesi olmadan dökülecek olan son seçilmiş azizlerin kanının intikamını alır.

Ayet 3: “ *Ve bir aslanın kükremesi gibi yüksek sesle bağırdı. O bağıınca, yedi gök gürültüsü kendi seslerini çıkardı.* »

Yedi gök gürültüsünün sesi ” tarafından ilan edilen, 4'ten 7'ye kadar olan ayetlerde gizlenen veya mühürlenmiş sır, şimdi açığa çıkıyor. Dolayısıyla Tanrı'nın “ *sesi ”* , O'nun kutsanmasını simgeleyen “ *yedi ”* sayısı ile ilişkilendirilen “ *gök gürültüsü ”* sesine benzetilmektedir . Bu ses, uzun süredir gizlenen ve erkekler tarafından görmezden gelinen bir mesajı duyuruyor. Bu, ilahi ve yüce Rabbimiz İsa Mesih'in görkemle geri dönüş yılıdır. Tarih, seçilmiş yetkililere 2018'de açıklandı; Bu, 2030 baharındır; bu baharda, İsa'nın 3 Nisan 30'daki kefaretilik ölümünden bu yana, Tanrı tarafından seçilmişlerin seçimi için programlanan 6000 yılın 2000 yılının üçüncü üçte biri sona erecektir.

Ayet 4: “ *Ve yedi gök gürültüsü seslerini çıkardığında yazmaya gittim; ve gökten şöyle diyen bir ses işittim: Yedi gök gürültüsünün söylediklerini mühürleyin ve yazmayın.* »

Bu sahnede Tanrı'nın iki amacı vardır. Birincisi, seçilmişlerinin Tanrı'nın gerçekten de dünyanın sonu için bir zaman belirlediğini bilmesi gerektirir; haftalarımızın altı kutsal gününün kehanet ettiği 6000 yıllık programa olan inancımıza bağlı olduğundan, gerçekten gizli değildir. İkinci hedef ise, bu tarihin anlaşılmasının yolunu açana kadar bu tarihin araştırılmasını engellemektir. Bu, 1843, 1844 ve 1994'te İsa Mesih'in sunduğu sonsuz adaletten yararlanmaya layık bulunan seçilmişleri taramak ve seçmek için yararlı olan üç Adventist testinin her biri için gerçekleştirildi.

Ayet 5: “ *Ve denizde ve yerde dururken gördüğüm melek sağ elini göğe kaldırdı ”*

Ayaklarını düşmanlarının üzerine koyan büyük muzaffer Yargıcın bu tutumuyla, İsa Mesih, kendisini ilahi olarak bağlayan ciddi bir yemin edecek.

Ayet 6: “ *Ve sonsuzluklar boyunca yaşayan, göğü ve ondaki şeyleri, yeri ve ondaki şeyleri, denizi ve ondaki şeyleri yaratanın hakkı üzerine, 'zamanının daha çok olacağına dair yemin etti. , '*

İsa Mesih'in yemini, yaratıcı Tanrı adına yapılmıştır ve Vahiy 14:7'deki ilk meleğin sırasını onurlandıran seçilmişlerine yöneliktir; bunu, itaatleri aracılığıyla Tanrı'ya karşı "korktuklarını " *göstererek* , O'nun yaratıcı eylemini yücelten dördüncü emrini yerine getirerek gösterirler. “ *Artık zamanın olmayacağı ”* ifadesi, Tanrı'nın kendi programında 1843, 1844 ve 1994'teki üç boş Adventist beklentisini planladığını doğrulamaktadır. Daha önce de ifade ettiğim gibi, bu boş beklentiler Hıristiyan inananları elemeye faydalı oldu. Çünkü boş olmakla birlikte, bunların sonuçları, yaşadıkları kişiler için dramatik ve ruhsal açıdan ölümcül oldu ya da seçilmişler için, onların Tanrı tarafından kutsanmasına ve kutsanmasına neden oldu.

Vahiy 8:13'te kehanet edilen 3. büyük talihsizliğin duyurusu .

Ayet 7: “ *Fakat yedinci meleğin sesinin (borazan) çalındığı günlerde, kullarına peygamberlere bildirdiği gibi, Tanrı'nın gizemi gerçekleşecektir.* »

Peygamberlik tarihlerini oluşturmanın zamanı bitti. Kehanet edilen verilerle belirlenenler, sırasıyla Protestanların 1843-44'teki ve Adventistlerin 1994'teki inançlarını sınamak için görevlerini yerine getirmişlerdir. Dolayısıyla bundan böyle artık yanlış tarihler ve yanlış beklentiler olmayacak. ; 2018'den beri başlatılan haberler iyi olacak ve seçilmişler, kurtuluşları için, ilahi adaletin Mesih'inin müdahalesini işaret edecek olan “ *yedinci borazan* ” ın sesini duyacaklar ; Vahiy 11:15'e göre: “ *dünyanın krallığının Rabbimiz'e ve O'nun Mesih'ine devredildiği* ” ve dolayısıyla şeytandan alındığı zaman .

Peygamberlik hizmetinin sonuçları ve zamanları

Ayet 8: “ *Ve gökten duyduğum ses benimle tekrar konuştu ve şöyle dedi: Git, denizin üzerinde ve yeryüzünde duran meleğin elindeki açık küçük kitabı al.* »

8'den 11'e kadar olan ayetler, şifreli kehaneti sade bir dille sunmakla görevlendirilen hizmetçinin misyonunun deneyimini göstermektedir.

Ayet 9: “ *Ve meleğin yanına gidip ona küçük kitabı bana vermesini söyledim. Ve bana dedi ki: Al ve yut; içiniz acı olacak ama ağzınız bal gibi tatlı olacak.* ”.

İlk olarak, “ *bağırsak ağrıları* ”, önerilen ışığın asi Hıristiyanlar tarafından reddedilmesinin neden olduğu acı ve sıkıntıyı çok iyi tasvir ediyor. Bu acılar, seçilmişlerin hayatlarının ölümle tehdit edileceği Pazar kanunu zamanında, son inanç sınavında doruğa ulaşacak. Çünkü, ışık ve onun emanetçileri , Rev.9:11'deki bu “*Yok Edicinin*”, “ *Abaddon veya Apollyon* ” un bilinçli veya bilinçsiz müttefikleri olan şeytan ve onun göksel ve yersel iblisleri tarafından sonuna kadar savaşılabacak . “ *Tatlılığı tatlım* ” aynı zamanda gerçeğe susamış gerçek seçilmişleriyle paylaştığı Tanrı'nın gizemlerini anlamanın mutluluğunu da mükemmel bir şekilde tasvir ediyor. Dünyadaki başka hiçbir ürün doğal tatlılığını onun kadar yoğunlaştırmaz. Normalde insanoglu kendisine hoş gelen bu tatlı tadı takdir eder ve arar. Ayrıca Mesih'in seçilmiş kişisi, Tanrı'da sevgi dolu ve barışçıl bir ilişkinin tatlılığını ve talimatlarını arar.

Tanrı'nın Ruhü, vahyine “*Kıyamet*” (=Vahiy) “ *balın tatlılığını* ” vererek onu, “ *bal tadında* ” olan ve İbranileri çölde besleyen “ *göksel kudret helvası* ” ile karşılaştırır. Kenanlılardan alınan vaat edilen topraklara girmelerinden 40 yıl önce. Tıpkı bir İbrani'nin bu “ *mannayı* ” tüketmeden hayatta kalamayacağı gibi, Rev.9:5-10'da kehanet edilen “ *beş ayın* ” sonu olan 1994'ten bu yana Adventist inancı da ancak bu son peygamberlik niteliğindeki maneviyattan beslenerek hayatta kalır. *yiyecek* ” (Mat.24:45) “ *İsa Mesih'in görkemli gelişinin uygun zamanı için hazırlandı* ”. Gerçeğin Tanrısı'nın bana ancak bu Şabat sabahı 16 Ocak 2021'in (fakat Tanrı için 2026) 4. saatinde gerçekleştirmemi sağladığı bu öğretiyi, ^{bir} gün bana kehanetlerin incelenmesi hakkında soru soran kişiye cevap vermemde faydalı olabilirdi “ *Benim için ne var?*” » İsa'nın cevabı kısa ve basittir: ruhsal ölümden kaçmak için ruhsal yaşam. Eğer Ruh bir “ *pasta* ” imgesini değil de yalnızca “ *balın tatlılığını* ” benimsiyorsa , bunun nedeni İbranilerin fiziksel yaşamının bu “ *manna* ” yiyeceğiyle ilgili olmasıdır. Vahiy'e gelince, yiyecek

yalnızca seçilmişlerin ruhu içindir. Ancak bu karşılaştırmada manevi hayatın sürdürülmesinin bir şartı olarak gerekli, vazgeçilmez ve diri Tanrı tarafından talep edilen bir şey olarak karşımıza çıkmaktadır. Ve bu gereklilik mantıklıdır, çünkü Tanrı bu yemeği son günlerdeki hizmetkarları tarafından göz ardı edilecek ve küçümsenecek şekilde hazırlamadı. İsa Mesih'in kurban edilmesinden bu yana en kutsal unsuru ve Kutsal Akşam Yemeği'nin son biçimini ve nihai gerçekleşmesini oluşturur"; İsa seçilmişlerine yiyecek olarak bedenini ve peygamberlik eğitimini veriyor.

Ayet 10: “ *Küçük tomarı meleğin elinden aldım ve yuttum; ağzımda bal gibi tatlıydı ama yuttuğumda içim acıyla doldu.* »

Yaşanan deneyimde, hizmetçi yalnızlık içinde İsa'nın kehanet ettiği göz kamaştırıcı ışığı keşfetti ve aslında ilk önce " *balın tatlılığını* ", balın tatlı tatlılığıyla karşılaştırılabilecek hoş bir zevki buldu. Ancak bunu sunmak istediğim Adventist üyelerin ve öğretmenlerin gösterdiği soğukluk, vücudumda kolit adı verilen gerçek karın ağrılarının nedeni oldu. Dolayısıyla bu şeylerin ruhsal ve gerçek anlamda gerçekleştiğine tanıklık ediyorum.

Ancak başka bir açıklama da peygamberlik ışığının aydınlatıldığı son dönemle ilgilidir. Barış zamanında başlayacak ama savaş ve kanlı terör zamanında bitecek. Dan.12:1 bunu " *ulusların başlangıcından bu zamana kadar görülmemiş bir sıkıntı zamanı* " olarak kehanet etmişti; bu " *bağırsak ağrısına* " neden olmak için yeterlidir . Özellikle Lam.1:20'de okuduğumuza göre: “ *Yahveh, sıkıntuma bak! İçim kayıyor, yüreğim burkuluyor, çünkü isyan ettim. Dışarıda kılıç, ölümün içinde yıkıma yol açtı.* » Ayrıca Yer.4:19'da: “ *Bağırsaklarım ! İçim : Acı çekiyorum yüreğimde, çarpıyor yüreğim, susamıyorum; Çünkü duyuyorsun, ruhum, borazan sesini, savaş çılgınlığını.* » “ *İç organların* ” acısı, son Adventist misyonu ile peygamber Yeremya'ya emanet edilen misyon arasında bir karşılaştırma yapılmasına neden olur. Her iki deneyimde de seçilmiş yetkililer, zamanlarının asi yöneticilerinin ortamdaki düşmanlığı içinde çalışıyorlar. Yeremya ve son gerçek Adventistler, zamanlarının sivil ve dini liderleri tarafından işlenen günahları kınarlar ve bunu yaparak, suçluların gazabı, İsa Mesih'in görkemle geri dönüşüyle işaretlenen dünyanın sonuna kadar onlara karşı çevrilir. Vahiy 19:16'daki “ *Kralların Kralı ve Efendilerin Efendisi* ”.

Vahiy'in ilk bölümünün sonu

Bu ilk bölümde önsözü ve üç paralel temayı, yedi Kilisenin meleklerine gönderilen Mektupları, zamanın yedi mührünü veya işaretini ve Tanrı'nın öfkesinin uyandırdığı altı borazan veya uyarı cezasını bulduk.

Ayet 11: “ *Ve bana dediler: Birçok halk, millet, dil ve kral hakkında yine peygamberlik etmelisin.* »

11. ayet, Tanrı'nın hazırladığı 6000 yıllık programın son 2000 yılının tamamının kapsamını doğrulamaktadır. İsa Mesih'in görkemli dönüşü zamanına geldiğinde, kehanetin çağrıştırılması, 11. bölümde Hristiyan çağına genel bakışı farklı bir tema altında sürdürecektir: " *Birçok halk, ulus, dil ve kral hakkında yeniden peygamberlik etmelisiniz.* "

Vahiy'in ikinci bölümünün açılışı

Bu ikinci bölümde, Hıristiyanlık dönemine paralel bir bakış açısıyla Ruh, kitabın ilk bölümünde bahsedilen önemli olayları hedef alacak, ancak burada, ikinci bölümde, bu konudaki yargısını daha gelişmiş bir şekilde bize açıklayacaktır. Bu temaların her biri. Burada da yine her bölümde farklı ama her zaman tamamlayıcı semboller ve resimler kullanılacaktır. Kehanetin hedeflenen konuları belirlemesi, tüm bu öğretilerin gruplandırılması yoluyla gerçekleşir. Görebileceğiniz gibi, Daniel kitabından bu yana, kehanetlerin bölümlerini paralel hale getirme ilkesi, Açığa Çıkaran Ruh tarafından uygulanmaktadır.

Vahiy 11, 12 ve 13

Bu üç bölüm, Hıristiyanlık döneminin zamanını paralel olarak ele alıyor, farklı olaylara ışık tutuyor, ancak her zaman birbirini tamamlayıcı olmaya devam ediyor. Konuları özetleyeceğim, sonra detaylandıracağım.

Vahiy 11

Papalık hükümdarlığı - Ulusal ateizm - Yedinci trompet

1'den 2'ye kadar olan ayetler: Katolik papalık sahte peygamberinin 1260 yıllık saltanatı: Zulüm yapan kişi.

3'ten 6'ya kadar olan ayetler: Bu hoşgörüsüz ve zulmeden hükümdarlık sırasında, Tanrı'nın " *iki tanığı* ", iki antlaşmanın kutsal yazıları, Avrupa Batı monarşileriyle ittifak halinde olan Roma dini koalisyonu " *canavar* " tarafından acı çekecek ve zulme uğrayacak. .

uçurumdan yükselen canavar " ya da "Fransız Devrimi" ve insanlık tarihinde ilk kez ortaya çıkan ulusal ateizm konusu işlenmektedir .

yedinci borazan " ın kısmi gelişimi olacaktır .

Papalık saltanatının rolü

Ayet 1: " *Ve bana değnek gibi bir kamış verdiler ve şöyle dediler: Kalk ve Tanrı'nın tapınağını, sunağı ve orada tapınanları ölç. »*

değnek " kelimesinin ortaya çıkardığı bir ceza zamanıdır . Ceza, 321'den beri medeni olarak, 538'den beri de dinsel olarak iade edilen " *günah nedeniyle* " haklı görülmüştür. Bu ikinci tarihten bu yana, *günah*, burada İsa'da " *yalanı öğreten sahte peygamber* "i ifade eden " *kamış* " ile sembolize edilen papalık rejimi tarafından empoze edilmektedir. .9:13-14. Bu mesaj Dan. 8:12'deki mesaja benzer: " *Ordu günah nedeniyle kalıcı olarak teslim edildi* ", burada " *ordu* " Hıristiyan Topluluğunu, " *ebedi* "yi, İsa'nın rahipliğinin İsa tarafından elinden alındığını belirtir. papalık rejimi ve " *günah* ", 321'den bu yana Şabat'ın terk edilmesi. Bu, farklı yönlerde ve sembollerle defalarca tekrarlanan bir mesajın sadece tekrarıdır. Bu, Tanrı'nın Roma papalık rejiminin kurulmasında verdiği cezalandırıcı rolü doğruluyor. " *Ölçü* " fiili "yargıç" anlamına gelir. Bu nedenle ceza, Tanrı'nın " *tapınağa* " karşı verdiği hükmün sonucudur. " *Tanrı'nın* ", İsa'nın toplu Meclisi, O'nun kurban ettiği haçı simgeleyen " *sunak* " ve " *orada ibadet edenler* ", yani onun kurtuluşunu talep eden Hıristiyanlar.

Ayet 2: " *Ama tapınağın dış avlusunu bırakın dışarıda ve ölçmeyin; çünkü bu milletlere verilmiştir ve onlar mukaddes şehri kırk iki ay ayaklar altında çiğneyecekler. »*

Bu ayetteki önemli kelime " *dışarıda* "dır. Tek başına bu, burada " *42 ay* " olarak sunulan 1260 gün-yıllık saltanat imajıyla ilgili Roma Katolikliğinin yüzeysel inancını ifade etmektedir . Gerçek seçilmişlerin " *kutsal şehir* " imajı " 1260'taki uzun hoşgörüsüz hükümdarlığı sırasında" Katolik " *Jezebel* " ile zina yapan " papalık despot rejimiyle veya Avrupa krallıklarının krallarıyla müttefik olan *uluslar tarafından ayaklar altında çiğnenecek*. 538 ile 1798 arasındaki gerçek yıllar. Bu ayette Tanrı, İbrani mabedinin, yani Musa'nın çadırının sembolizmine dayanarak, gerçek iman ile batıl inanç arasındaki farkı işaret etmektedir. ve Süleyman'ın yaptırdığı tapınak. Her iki durumda da, " *tapınağın*

dışındaki avluda ” cinsel dini törenler görüyoruz : kurban sunağı ve abdest teknesi. Gerçek ruhsal kutsallık tapınağın içinde bulunur: yedi kandilli şamdan, 12 şev ekmeğinin bulunduğu masa ve en kutsal yeri gizleyen perdenin önüne yerleştirilmiş tütsü sunağı, cennetin imgesinin bulunduğu kutsal yerde. Tanrı kraliyet tahtında oturuyor. Hıristiyan kurtuluş adaylarının samimiyeti yalnızca Tanrı tarafından bilinmektedir ve insanlık, çağımızın Hıristiyan dini tarihinde ilk kez Roma Katolik inancının temsil ettiği " dış " din tarafından yeryüzünde aldatılmaktadır.

Kutsal İncil, Tanrı'nın sözü, zulmedildi

Ayet 3: “ *İki tanığıma, çullara bürünmüş olarak bin iki yüz altmış gün boyunca peygamberlik yapma yetkisi vereceğim. »*

1260 gün " şeklinde teyit edilen bu uzun saltanat sırasında , " iki tanık " la simgelenen İncil, kılıçla destekledikleri papa yanlısı Katolik birlikler tarafından bile zulme uğrayınca, Reformasyon dönemine kadar kısmen göz ardı edilecektir. . " Çullara bürünmüş " imgesi , İncil'in 1798'e kadar süreceği bir ızdırabı simgeliyor. Çünkü bu dönemin sonunda Fransız devrimci ateizmi onu kamusal alanlarda yakacak, aynı zamanda onu tamamen yok etmeye çalışacak.

Ayet 4: “ *Bunlar, yeryüzünün Rabbinin önünde duran iki zeytin ağacı ve iki şamdandır. »*

Bu “ *iki zeytin ağacı ve iki şamdan* ”, Tanrı'nın kurtuluş planında düzenlediği birbirini izleyen iki ittifakın simgeleridir. Mirası İncil ve iki ittifakın metinleri olan Ruhunu taşıyan birbirini takip eden iki dini dönem. İki ittifakın projesi Zec.4:11 ila 14'te " *şamdanın sağına ve soluna yerleştirilen iki zeytin ağacı* " ile önceden bildirilmişti. Ve zaten 3. ayetteki “ *iki tanık* ”tan önce, Tanrı, Zekeriya'nın ifadesinde onlar hakkında şöyle demişti: “ *Bunlar, tüm dünyanın Rabbinin önünde duran yağın iki oğludur. »* Bu sembolizmde “ *yağ* ” ilahi Ruh'u ifade eder. “ *Şamdan* ”, tıpkı sembolik şamdanın içindeki yağı yakarak ışığı yayması gibi, kutsallaştırılmasında Ruh'un ışığını insan bedeninde getirecek (= 7) ve onun bilgisini insanlar arasında yayacak olan İsa Mesih'i kehanet eder. *yedi* ”vazo.

Not : “ *Yedi* ” lambalı “ *şamdan* ” orta vazo üzerinde ortalanmıştır; Bu, Paskalya haftasının 4. ^{günü} olan haftanın ortası gibi , İsa Mesih'in kefareti niteliğindeki ölümüyle İbranice dini ayini olan " *kurbanı ve sunuyu durdurduğu* " gün gibi. Dan.9:27'de peygamberlik edilen ilahi plan. Bu nedenle yedi kandilli “ *şamdan* ” aynı zamanda kehanet niteliğinde bir mesaj da taşıyordu.

Ayet 5: “ *Kim ona zarar vermek isterse, ağzından ateş çıkar ve düşmanlarını yok eder; ve eğer biri onlara zarar vermek isterse bu şekilde öldürülmelidir. »*

Burada, Vahiy 13:10'da olduğu gibi, Tanrı, gerçek seçilmişlerine, Kutsal Kitap'a ve onun davasına verilen zarar nedeniyle kendilerini cezalandırmama yasağını onaylıyor. Bu, yalnızca kendisine ayırdığı bir eylemdir. Kötülükler yaratıcı Tanrının ağzından çıkacaktır. Tanrı kendisini “ *Tanrı'nın sözü* ” dediğimiz İncil ile özdeşleştirir , böylece ona zarar veren kişi doğrudan ona saldırır.

Ayet 6: “ Onların peygamberlik günlerinde yağmur yağmaması için göğü kapatmaya güçleri var; ve diledikleri zaman suları kana çevirmeye ve yeryüzünü her türlü belayla vurmaya güçleri var. »

Ruh, Kutsal Kitapta bildirilen gerçeklerden söz eder. Kendi zamanında İlyas peygamber, Tanrı'nın sözü dışında hiçbir yağmurun yağmayacağını Tanrı'dan temin etmişti; Musa ondan önce Tanrı'dan suları kana çevirme ve yeryüzünü 10 belayla vurma yetkisini almıştı. Bu İncil'deki tanıklıklar daha da önemlidir çünkü son günlerde, Rev.16'ya göre, Tanrı'nın yazılı ve ilham edilmiş sözüne saygısızlık aynı türden felaketlerle cezalandırılacaktır.

Fransız Devrimi'nin ulusal ateizmi

Karanlık ışıklar

Ayet 7: “ Tanıklıklarını bitirdikleri zaman, derinlerden çıkan canavar onlara karşı savaşacak, onları yenecek ve onları öldürecek. »

Ruh burada bize dikkat edilmesi gereken önemli bir şeyi açıklıyor; 1793 tarihi İncil'deki ifadenin sonunu işaret ediyor, ama kimin için? İnançın desteklenmesi konularında Kutsal Kitap'ın ilahi yetkisini reddederek Kutsal Kitap'a zulmeden zamanın düşmanları için; yani hükümdarlar, monarşist aristokratlar, Roma Katolik papalık rejimi ve onun tüm din adamları. Bu tarihte Tanrı, pratikte zaten O'nun öğretilerini dikkate almayan sahte Protestan inananları da kınamaktadır. Dan.11:34'te Tanrı, hükmünde onlara “ **ikiyüzlülük** ” **atfetmektedir**: “ Düşecekleri zaman, onlara biraz yardım edilecek ve birçokları ikiyüzlülükte onlara **katılacaktır** . » Tamamlanan, İncil'deki tanıklığın yalnızca ilk kısmıdır, çünkü 1843'te seçilmişleri Adventist kehanetlerini keşfetmeye davet ederek rolü hayati bir öneme sahip olmaya devam edecektir. Fransa'da ulusal ateizmin kurulması İncil'i hedef alacak ve yok etmeye çalışacaktır. "Giyotininin" bol miktarda kanlı kullanımı, onu bu sefer " uçurumdan yükselecek " yeni bir " canavar " haline getiriyor . Yaratılış 1:2'deki yaratılış öyküsünden alınan bu terimle Ruh bize, Yaratıcısı olan Tanrı olmasaydı, yeryüzünde hiçbir yaşamın gelişmeyeceğini hatırlatır. “ Uçurum ”, “ biçimsiz ve boş ” iken, üzerinde insan bulunmayan yeryüzünün simgesidir . Yaratılış 1:2'ye göre bu " **başlangıçta** " böyleydi ve dünyanın sonunda, İsa Mesih'in görkemli dönüşünden sonra " **bin yıl** " boyunca yeniden böyle olacak ; Bu bölüm 11'de bunu takip ediyor. Orijinal kaosla yapılan bu karşılaştırma, siyasi kaos ve en büyük düzensizlik içinde doğan bir cumhuriyetçi rejim için fazlasıyla hak edilmiştir. Çünkü isyancılar yok etmek için nasıl birleşeceklerini biliyorlar ama yeniden inşaya verilmesi gereken biçimler konusunda çok bölünmüş durumdalar. Bu tanıklık, insanlığın Tanrı'dan tamamen koptuğu zaman alabileceği meyvelerin kanıtını sunar; yararlı eyleminden yoksun bırakılmıştır.

Yaratıcının Ruhu ona " uçurum " adını vererek aynı zamanda dünyamızın orijinal yaratılışının bağlamını ve durumunu da ima eder. Böylece, bu yaratılışın ilk gününü hedef alarak, Allah'ın henüz dünyaya herhangi bir yıldızın ışığını vermemiş olması nedeniyle, mutlak “ **karanlığa** ” gömülmüş bir yeryüzünü bize göstermektedir . Ve bu fikir, bu “ **uçurumdan yükselen canavarı** ”, Rev.6:12'de “ **çul kadar kara güneş** ” olarak tanımlanan “ **dördüncü mühür** ” e manevi olarak bağlar . Bağlantı aynı zamanda Vahiy 8:12'deki " **üçüncünün, güneşin, ayın**

üçüncüsünün ve yıldızların üçüncüsünün vuruşu " olarak tanımlanan " 4. borazan " ile de kurulur . Ruh, bu görüntüler aracılığıyla ona özellikle " karanlık " bir karakter atfeder. Ancak Fransa, işte bu yönüyle ve bu " karanlık" durumuyla özgür düşünürlerine " aydınlanma " unvanını vererek onları yüceltecektir . Daha sonra İsa Mesih'in Matta 6:23'te geçen şu sözlerini hatırlıyoruz: " Ama eğer gözünüz kötüyse, bütün bedeniniz karanlıkta kalacaktır. Eğer içindeki ışık karanlıksa, o karanlık ne kadar büyük olacaktır! » Böylece karanlık özgür düşünce, dini ruha karşı savaşa girer ve bu yeni özgürlükçü ruh, zamanla yayılarak Batı dünyasına yayılacak... Hristiyan denilen ve kötü etkisini dünyanın sonuna kadar sürdürecektir. Fransız Devrimi'yle birlikte "karanlık" günahla birlikte kalıcılığa yerleşti. Çünkü onunla birlikte özgür düşünce filozoflarının yazdığı kitaplar ortaya çıkıyor; bu da onu Daniel 2-7-8'in kehanetlerinde Yunanistan'ı karakterize eden "günah"la ilişkilendirir. Bu yeni kitaplar İncil'le yarışacak ve onu büyük ölçüde bastırmayı başaracak. Bu nedenle kınanan " savaş " her şeyden önce ideolojiktir. Devrimden sonra ve İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra bu karanlık, başlangıçtaki hoşgörüsüzlükle çelişen ve dolayısıyla onu kıran en yüksek hümanizm yönüne bürünecektir, ancak ideolojik " savaş " devam etmektedir. Batılı insan bu "özgürlük" uğruna her şeyi feda etmeye hazır olacaktır. Aslında milletlerini, güvenliklerini feda edecekler ve Allah'ın planladığı ölümden kaçamayacaklar.

Ayet 8: " *Ve onların cesetleri, manevi anlamda Sodom ve Mısır olarak adlandırılan, hatta Rablerinin çarmıha gerildiği yer olan büyük şehrin meydanında olacak. »*

" cesetler " , ilk saldırganları da aynı " şehrin " " meydanında " infaz edilen " iki tanığın " cesetleridir . Bu " şehir " Paris'tir ve adı geçen " yer " sırasıyla "XIV.Louis Meydanı", XV. Louis Meydanı", "Révolution Meydanı" olarak adlandırılmıştır ve şimdiki "Concorde Meydanı"nı ifade etmektedir. Ateizm hiçbir dine herhangi bir iyilik yapmaz. Giyotinle idam edilen kurbanlar tam olarak dini bağlılıkları nedeniyle dövülüyor. Ve " 4. Trompet " mesajının öğrettiği gibi, hedefler gerçek ışık (güneş), sahte kolektif (ay) ve herhangi bir bireysel dini elçidir (yıldız). Ayrıca bazı yozlaşmış dini formlar, hakim ateizmin normlarına uymak şartıyla kabul edilmektedir. Bu nedenle bazı rahiplere alay amaçlı "püskülden arındırılmış" adı veriliyor. The Spirit, Fransa'nın başkenti Paris'i " Sodom " ve " Mısır "a benzetiyor. Özgürlüğün ilk meyveleri, geleneksel sosyal ve aile sözleşmelerinin çöküşünün eşlik ettiği cinsel aşırılıklar oldu. Bu karşılaştırmanın zamanla trajik sonuçları olacaktır. Ruh bize bu şehrin " Sodom "un ve Tanrı için günahın ve Kendisine karşı isyanın tipik sembolü haline gelen " Mısır "ın kaderine katlanacağını söyler . Yukarıda Daniel 2-7-8'de kınanan "Yunanca" felsefi " günah " ile kurulan bağlantı burada doğrulanmaktadır. Yunan günahına yönelik bu ilahi damgalamayı tam olarak anlamak için, elçi Pavlus'un İncil'i Atina sakinlerine sunmak için felsefi sözcükler kullanmaya kalkışmasının başarısız olduğunu ve oradan kovulduğunu dikkate alalım. Felsefi düşüncenin daima yaratıcı Tanrı'nın düşmanı olarak kalmasının nedeni budur. Zamanla ve sonuna kadar "Paris" denilen bu şehir, cinsel ve dinsel günahın sembolü olan bu iki isimle karşılaştırılmasının doğruluğuna tanıklık edecek ve bu eylemleriyle tanıklık edecektir. "Paris" adının arkasında, Kelt kökenli "kazandakiler" anlamına

gelen ve dramatik bir kehanet adı olan "Parisii" kelimesinin mirası yatıyor. Roma döneminde bu yer, Mısırlıların tanrıçası İsis'e tapan paganların kalesiydi, aynı zamanda Truva kralı yaşlı Priam'ın oğlu Paris'in sahnesi ve alaycı imajıydı. Yunan kralı Menelaus'un karısı güzel Helena ile zina yapan yazar, Yunanistan ile yapılacak bir savaşın sorumlusu olacaktır. Başarısız bir kuşatmanın ardından Yunanlılar, sahilde devasa bir tahta at bırakarak geri çekildi. Truvalılar bunun bir Yunan tanrısı olduğunu düşünerek atı şehre getirmişler. Ve gece yarısı şarap ve ziyafet bittiğinde, Yunan askerleri atlardan inerek sessizce geri dönen Yunan birliklerine kapıları açtılar; ve kraldan en alttaki tebaaya kadar şehrin tüm sakinleri katledildi. Bu Truva eylemi son günlerde Paris'in kaybına neden olacaktır. Çünkü dersini hiçe sayarak sömürgeleştirdiği düşmanlarını kendi topraklarına yerleştirerek hatalarını tekrarlayacaktır. Paris adını almadan önce şehre "kokuşmuş bataklık" anlamına gelen "Lutèce" adı veriliyordu; onun üzücü kaderinin tüm programı. Fransa'nın cumhuriyet rejimini benimseyerek resmen Batı dünyasındaki ilk günahkar rejim haline gelmesi nedeniyle " Mısır " ile karşılaştırma haklıdır. Bu yorum Rev. 17:3'te , Fransa modeli üzerine inşa edilen, son günlerin monarşik ve cumhuriyetçi koalisyonlarının imajı olan "canavarın " " kırmızı " rengiyle doğrulanacaktır . Ruh, " Rableri çarmıha gerildiği yerde bile " diyerek , Hıristiyan inancının Fransız ateizminin reddi ile Yahudilerin Mesih İsa Mesih'in ulusal reddi arasındaki karşılaştırmayı kurar; çünkü bu iki durum aynıdır ve aynı sonuçlara ve aynı dinsizlik ve adaletsizlik meyvelerine sahip olacaklardır. Bu karşılaştırma sonraki ayetlerde de devam edecektir.

başkentine " Mısır " adını vererek Fransa'yı, kendi iradesine karşı çıkan insan direnişinin tipik bir modeli olan Firavun'a benzetiyor. Yıkılıncaya kadar bu asi tavrını sürdürecektir. Onun hiçbir zaman tevbesi olmayacaktır. " *Kötüye iyi, iyiye kötü* " diyerek, Allah'ın lanetlediği en büyük günahları işleyecek; Allah'ın haklarına karşı çıkan, "insan haklarını" kuran "karanlık" düşünürlerle "ışık" diyerek bunu yapıyor. Ve pek çok halk tarafından, modeli, 1917'de , Kelt dilinde "Parisii" adının kehanet ettiği " *altıncı trompet* " zamanında atom bombasıyla onu yok edecek olan güçlü Rusya tarafından bile taklit edilecek. dil "kazandakiler" anlamına gelir. Bu nedenle, kendisini mahvedecek derecede mahvedecek olan imtihanlarda, sonuna kadar Allah'ı göremeyecek. Çünkü onu hedef aldı ve o yok olana kadar gitmesine izin vermeyecek.

Ayet 9: " *Üç buçuk gün boyunca halklardan, kabilelerden, dillerden ve milletlerden adamlar onların cesetlerini görecekler ve cesetlerinin mezara konulmasına izin vermeyecekler.* »

Fransa'da halk 1789'da Devrim'e katıldı ve 1793'te önce krallarını, sonra kraliçelerini idam ettiler; her ikisinin de sırasıyla "Place Louis XV", "Place de la Révolution" ve "Place de la Révolution" olarak adlandırılan şehrin büyük merkezi meydanında halka açık bir şekilde kafaları kesildi. şu anda "place de la Concorde". Ruh, yıkıcı eylem zamanına " *üç buçuk gün* " atfederek , 1792'de devrimcilerin, Avusturya dahil Cumhuriyetçi Fransa'ya saldıran Avrupalı krallıkların kralcı ordularıyla karşı karşıya gelip onları mağlup ettiği Valmy Savaşı'nı da içeriyor gibi görünüyor. Kraliçe Marie Antoinette'in ailesinin evi. Bu nefretin kökenini anlamak için, papalık-kraliyet koalisyonunun 1260 yıldır her türlü istismarının, sömürülen, kötü muameleye maruz kalan, zulüm gören ve

tamamen mahvolmuş Fransız halkını sinirlendirmesiyle sonuçlandığını aklımızda tutmalıyız. Louis'in son iki saltanatı Dikkat ! Cumhuriyet Fransa için bir nimet değildir ve olmayacaktır. Sonuna kadar beşinci haliyle Tanrı'nın lanetlerini taşıyacak ve çöküşüne neden olacak hataları kendisi işleyecektir. Bu kana susamış rejim, başlangıcından itibaren "insan hakları"nın ve hümanizmin ülkesi olacak, sonuçta suçluyu savunacak ve adaletsizliğiyle mağduru hayal kırıklığına uğratacaktır. Hatta daha önce de görüldüğü gibi, Yunanlıların bıraktığı tahta atı tanıtmayla ünlü Truva kentinin meşhur örneğini en kötü ihtimalle taklit ederek, düşmanlarını hoş karşılayacak ve onları kendi topraklarına yerleştirecektir.

Ayet 10: “ *Ve onların sayesinde yeryüzünde yaşayanlar sevinecek ve sevinecekler ve birbirlerine hediyeler gönderecekler, çünkü bu iki peygamber yeryüzünde yaşayanlara eziyet etti.* »

diğer Batılı uluslarda bir veba gibi yayılacağı ve yayılacağı zamanı hedef alıyor . “⁶. Mühür ” ile “zamanın işareti”ni işaret ediyor ; “ *güneşin bir çuval at kalı gibi karardığı* ” yer : İncil'in ışığının kaybolduğu, özgür düşünürlerin felsefi kitapları tarafından boğulduğu yer.

Manevi okumada, İsa'nın seçilmişlerini tanımlayan " *cennetin krallığının vatandaşları "ndan farklı olarak, " yeryüzünün sakinleri "* Amerikalı Protestanları ve daha genel olarak Tanrı'ya ve O'nun hakikatine isyan eden insanları belirtir. Avrupa ve hatta Amerika krallıklarının insanları Fransa'ya bakıyor. Orada bir halk, monarşisini ve İncil okuyan insanları, “ *iki tanığı* ”, “cehennem”inin “ *azaplarıyla* ” tehdit eden Katolik Hıristiyan dinini eziyor; Vahiy 14:10-11'e göre bu tür tehditleri aldatıcı bir şekilde kullanan sahte dindar insanları yok etmek için, ancak yalnızca son hüküm için ayrılmış olan gerçek “ *eziyetler* ”. Fransa dışında da aynı istismarlara maruz kalan yabancılar da bu girişimden faydalanmayı umuyor. Bu durum daha da belirgindir, çünkü XVI. Louis'nin verdiği Fransız desteğiyle, birkaç yıl önce dünyada yeni Kuzey Amerika Birleşik Devletleri, İngiltere'nin tahakkümünden kurtularak bağımsızlığını elde etti. Özgürlük hareket halinde ve yakında birçok insanı kazanacak. Bu dostluğun göstergesi olarak “ *birbirlerine hediyeler gönderecekler.* ” Bu hediyelerden biri de 1886 yılında New York'un karşısındaki bir adada dikilen “Özgürlük Anıtı”nın Fransızların Amerikalılara hediyesiydi. Amerikalılar da bu jestine karşılık olarak, 1889'da Paris'te, Seine Nehri'nin ortasında, Eyfel Kulesi yakınındaki bir adada dikilen bir kopyayı ona sunarak karşılık verdiler. Tanrı, manevi yasalarını göz ardı etmeyi amaçlayan **aşırı özgürlüğün** laneti olan paylaşımı ve alışverişi ortaya çıkaran bu hediye türünü hedef alır .

Ayet 11: “ *Ve üç buçuk gün sonra Tanrı'nın yaşam ruhu içlerine girdi ve ayakları üzerinde durdular; ve onları görenlerin üzerine büyük bir korku çöktü.* »

20 Nisan 1792'de Fransa, Avusturya ve Prusya tarafından tehdit edildi ve 10 Ağustos 1792'de kralı XVI. Louis'i devirdi. Devrimciler 20 Eylül 1792'de Valmy'de zafer kazandı. Kral XVI. Louis 21 Ocak 1793'te giyotinle idam edildi. Diktatör Robespierre ve arkadaşları 28 Temmuz'da giyotinle idam edildi. 1794. 25 Ekim 1795'te “Konvansiyon”un yerini “Rehber” aldı. 1793 ve 1794'teki iki “Terör” birlikte sadece bir yıl sürdü. 20 Nisan 1792 ile 25 Ekim 1795 arasında, kehanet edilen " *üç buçuk günlük* " veya "üç buçuk" gerçek yıllık bu dönemi tam olarak buluyorum . Ama sürenin aynı zamanda manevi bir mesaj da taşıdığını

düşünüyorum. Bu dönem yarım haftayı temsil eder; bu, İsa Mesih'in tam olarak "üç buçuk peygamberlik günü" süren ve Mesih İsa Mesih'in ölümüyle sona eren yeryüzündeki hizmetine bir göndermeyi çağrıştırabilir. Spirit, kendi eylemini, Paris'teki Place de la Révolution'da yakılmadan önce de hareket eden ve ders veren " *iki tanığı* " olan İncil'in eylemiyle karşılaştırır . Bu karşılaştırmayla, Kutsal Kitap, bu imanda, Vahiy 1:7'de belirtildiği gibi yeniden çarpmıha gerilen ve " *delinmiş* " olan İsa Mesih ile özdeşleştirilir. Dökülen kan, Fransız halkını dehşete düşürdü. Ayrıca Kana Susamış Konvansiyonu'nun lideri Maximilien Robespierre ile arkadaşları Couthon ve Saint-Just'un idam edilmesinin ardından yargısız infazlar ve sistematik infazlar durduruldu. Tanrı'nın Ruhu, insanların manevi susuzluğunu uyandırdı ve dinin uygulanması bir kez daha yasal ve her şeyden önce özgür hale geldi. Yararlı "Tanrı korkusu" yeniden ortaya çıktı ve İncil'e olan ilgi yeniden ortaya çıktı, ancak dünyanın sonuna kadar Yunan modelinin ön planda olduğu özgür düşünürlerin yazdığı felsefi kitaplarla mücadele edilecek ve onunla rekabet edilecek. onun çeşitli biçimleri.

Ayet 12: " *Ve gökten kendilerine şöyle diyen bir ses duydular: Buraya gelin; Ve bulut içinde göğe çıktılar; ve düşmanları onları gördü.* »

Bu ilahi ifade, 1798'den sonra İncil'deki " *iki tanık* " ifadesi için geçerlidir.

İsa ile karşılaştırma devam ediyor, çünkü seçilmiş olanların (İlyas peygamberden sonra) gözleri önünde göğe yükseldiğini gördükleri kişi oydu. Ama buna karşılık, son zamandaki seçilmişleri de aynı şekilde davranacak. Düşmanları da onların bulut içinde göğe yükseldiğini görecektir, orada İsa onları kendine çekecektir. Tanrı'nın kendi davasına verdiği destek, seçilmiş olan İsa Mesih ve bu Fransız Devrimi bağlamında, 1798'den sonra İncil için aynıdır. Kehanet edilen " *1260 gün* " süresinin sonunu doğrulamak için, 1799, Papa Pius VI Valence-sur-Rhône'da hapsedilerek öldü, böylece 1843-44 ile 1994 yılları arasında uzun bir barış dönemi mümkün oldu Rev.9:5-10'da 150 yıl " *beş ay* " olarak kehanet edilmiştir . XVI. Louis'nin ölümü, monarşinin sona ermesi ve tutsak bir papanın ölümü, Rev.13:1-3'teki " *denizden yükselen canavar "a yönelik dinsel hoşgörüsüzlüğe ölümcül bir darbe vuruyor. Direktör Konkordatosu yarasını iyileştiriyor ama artık yok edilen kraliyet desteğinden yararlanamıyor, Protestan hoşgörüsüzlüğünün Apo'da " yeryüzünden yükselen canavar "* adı altında ortaya çıkacağı kıyamete kadar zulmetmeyecek. 13:11.

Ayet 13: " *O saatte büyük bir deprem oldu ve şehrin onda biri düştü; Bu depremde yedi bin kişi öldü, geri kalanlar korkup göklerin Tanrısını yüceltiler.* »

Bu çağda (*bu saatte*) , Apo 6:12'deki " *altıncı mühür* " temasıyla ilgili olarak 1755'te Lizbon'da gerçekleşen depremin kehanetinde bulunulan " *deprem* " ruhsal biçimde gerçekleşti . Spirit of God'a göre Paris şehri nüfusunun " *onda birini* " kaybetti. Ancak Dan.7:24 ve Va.13:1'e göre " *on boynuz* "un onuncu kısmı veya Roma papalık Katolikliğine tabi olan batı Hıristiyan krallıkları ile ilgili başka bir anlam söz konusu olabilir. Roma tarafından Roma Katolik Kilisesi'nin "en büyük kızı" olarak görülen Fransa, ateizme düşmüş, kiliseyi desteğinden mahrum bırakmış ve otoritesini yok edecek kadar ileri gitmişti. 4. ^{borazan} şunu ortaya çıkardı: " *Güneşin üçte biri vuruldu* "; " *Bu depremde yedi bin kişi öldü* " mesajı şunu söyleyerek bunu doğruluyor: Bu toplumsal siyasi depremde çok sayıda (*bin*) dindar " *erkek* " (*yedi*: zamanın dini kutsanması) öldürüldü.

14. ayet: “ İkinci vay geçti. İşte üçüncü felaket hızla geliyor ”.

Böylece yoğun kan dökülmesi, Tanrı korkusunu yeniden canlandırdı ve “Terör” sona erdi , yerini 1. Napolyon'un imparatorluğuna , son üç “ borazan ”ı, bölge sakinleri için üç “ büyük talihsizliği ” müjdeleyen “ kartal ” aldı. dünyanın. Bu duyurunun 1789-1798 Fransız Devrimi'ni takip ettiği göz önüne alındığında, 14. ayette kendisine atfedilen “ ikinci talihsizlik ” onu doğrudan ilgilendiremez. Ancak Ruh açısından bu, bize Fransız Devrimi'nin yeni bir biçiminin, İsa Mesih'in görkemiyle dönüşünden hemen önce ortaya çıkacağını söylemenin yoludur. Ancak Vahiy 8:13'e göre “ ikinci vay ” açıkça ⁶ vay temasıyla ilgilidir. Vahiy 9:13'teki borazan, İsa Mesih'in, kutsal sadık hizmetkarlarının haksız yere kınanmasının intikamını almak için, onların ölümlü düşmanları olan son isyancıları yok etmesinden önce , tam olarak “ insanların üçte birini öldürecek ”. Fransız Devrimcilerinin neden olduğu katliam gibi, Tanrı'nın, yok edilmeden önce, yeryüzünde yaşayanların sayısını önemli ölçüde azaltacak ve onu eski günlerine döndürecek olan Üçüncü Dünya Savaşı'nın nükleer katliamını organize ettiğini anlayabiliriz. İsa Mesih'in son yıkıcı müdahalesinden sonra orijinal “ uçurum ” görünümü.

“ İkinci vay ” ın çifte anlamı, manevi bir nedenden dolayı dördüncü borazanı altıncıya bağlar. Vahiy kitabının yapısı Hristiyanlık dönemini iki kısma ayırır. Birincisinde “ talihsizlik ” 1844'ten önce cezalandırılan suçluları, ikincisinde ise 1844'ten sonra, dünyanın sonu gelmeden önce cezalandırılanları cezalandırıyor. Şimdi, iki cezalandırıcı eylem, Tanrı'nın Levililer 26:25'te dördüncü cezasına verdiği anlamı paylaşıyor: “ Antlaşmamın intikamını alacak kılıcı göndereceğim .” İlk ceza, İsa'nın seçilmişleri için hazırladığı çalışma olan Reformasyon mesajını almayan insanlara , ikincisi ise Tanrı'nın 1843'ten itibaren bu Reformasyonu tamamlama talebine yanıt vermeyenlere verildi. Tanrı'nın bu kalıcı Reformasyonu nasıl inşa ettiği, lütuf zamanının sona erdiği saate kadar sunulacaktır.

Tanrı'nın 1789'dan 1795'e kadar Fransız Devrimi'nin adamlarına atfettiği şeyleri ve eylemleri ele alarak, son günlerin Batılı adamlarına atfedebileceklerini buluyoruz. Dini emirlere ve bunları öğretenlere karşı aynı küçümsemeyi, aynı dinsizlik ve nefreti görüyoruz; bu kez bilim ve teknolojiye ulaşılan olağanüstü gelişmenin bir sonucu olan davranış. Barış yıllarında ateizm ve sahte din Batı dünyasını ele geçirdi. Bu nedenle Tanrı'nın bize bu temayı iki kez okumayı önermesinin iyi bir nedeni var; Devrimci çağ ile insanlığın son günlerinin bilimsel zamanı arasındaki temel farkı yaratan “ hayatta kalanların ” davranışlarıdır . Daha açık olmak gerekirse, Vahiy 11:11'den 13'e kadar olan ayetlere göre, “ dördüncü borazan ” ile ilgili olan ilk okumanın “ sağ kalanları ” “ tövbe etti ”, “ altıncı borazan ” ile ilgili olan ikinci okunuşun “ sağ kalanları ” ise “ tövbe etti ” değil ,” Rev.9:20-21'e göre.

Üçüncü “ büyük vay ” (günahkarlar için): Adaletli İsa'nın görkemli dönüşü

Ayet 15: “ Yedinci melek seslendi. Ve gökte yüksek sesler şöyle diyordu: Dünyanın krallıkları Rabbimize ve O'nun Mesihine emanet edilmiştir; ve sonsuza dek hüküm sürecek. »

Bölümün son teması , hatırlatmak isterim ki, görünmez yaratıcı Tanrı'nın kendisini düşmanlarının gözüne görünür kıldığı ve Apo 1:7'yi onayladığı anı ifade eden "yedinci borazan" *dır . bulutlar ve her göz onu görecek; onu delenler bile .*" İsa'yı delen " *onu delenler* ", son dönemler de dahil olmak üzere Hıristiyanlığın tüm dönemlerinden onun düşmanlarıdır. Onu delip geçtiler ve sadık öğrencilerine zulmettiler; o da bu kişilerle ilgili şunları söyledi: " *Bunları en küçük kardeşlerimden birine yaptığınıza göre, bunları bana da yapmış oldunuz* (Matta 25:40). Etkinliği kutlamak için gökten yüksek sesler yükseliyor. Bunlar , Vahiy 12:7'den 12'ye kadar " *Michael* " olarak adlandırılan muzaffer Mesih tarafından şeytanın ve cinlerinin cennetten kovulmasını kutlamak için kendilerini ifade etmiş olan cennet sakinlerindedir. seçildiler ve İsa Mesih tarafından özgürleştirildiler ve galip geldiler. Dünyevi günahın tarihi, ilahi Mesih'in ağzı tarafından yok edilen günahkarların yokluğu nedeniyle sona erecektir. İsa'ya göre " *bu dünyanın prensi* " olan şeytan , Tanrı'nın yok ettiği günahlı dünyanın mülkiyetini kaybeder. O, Allah'ın bu amaçla dirilteceği diğer tüm günahkarlarla birlikte son yargıda tamamen yok edilmesini beklerken, kimseye zarar vermeden ıssız yeryüzünde bir bin yıl daha kalacaktır.

İsa Mesih'in kanıyla kurtarılan seçilmişlerin Büyük Göksel Mutluluğu

Ayet 16: " *Ve Tanrı'nın önünde tahtlarında oturan yirmi dört ihtiyar yüzüstü yere kapanıp Tanrı'ya tapındılar .*"

Seçilmişler, Tanrı'nın huzurunda tahtlarda oturarak Tanrı'nın göksel krallığına girdiler; Vahiy 20:4'e göre kötülerini yönetecek veya yargılayacaklar. Bu ayet Rev.4'te kurtarılanların göksel başlangıcının bağlamını çağırıyor. Bu ayet, Allah'a gerçek ibadetin alması gereken şekli göstermektedir. Secde, diz çökme, yüz üstü durma Allah'ın meşrulaştırdığı şekildir.

Ayet 17: " *De ki: Sana şükrediyoruz, var olan ve var olan Her Şeye Gücü Yeten Rab Tanrı, çünkü sen büyük gücüne sahip oldun ve krallığına sahip oldun. »*

Kurtarılanlar şükranlarını yinelerler ve Vahiy 1:4'te duyurulduğu gibi, " *var olan ve var olan Her Şeye Gücü Yeten Tanrı " " ve gelmiş olan " İsa Mesih'in önünde secdeye kapanırlar . Seçilmişlerinizi kurtarmak için vazgeçtiğiniz ve " *kuzu* " *hizmetinizde onların günahlarının bedelini ölümünüzle kefarettiniz " büyük gücünüzü ele geçirdiniz* " ; " *Dünyanın günahlarını ortadan kaldıran Tanrı Kuzusu .*" Siz " *krallığınızı ele geçirdiniz* "; önerilen bağlam aslında Vahiy 1:10'da Ruh'un Yuhanna'yı götürdüğü yerdir; İsa'nın yeryüzündeki Toplantısının tarihi geçmişte kaldı. Bu aşamada seçilmişlerin arkasında " *yedi meclis* " var. Seçilmişlerin iman umudunun nesnesi olan İsa'nın hükümdarlığı gerçek oldu.*

Ayet 18: " *Milletler öfkeleni; ve gazabın geldi ve ölümleri yargılamanın, kulların olan peygamberleri, azizleri, senin adından korkanları, küçükleri ve büyükleri ödüllendirme ve dünyayı yok edenleri yok etme vakti geldi. »*

Bu ayette, peygamberlik edilen olayların sırası hakkında çok faydalı bilgiler buluyoruz . 6 . trompet öldürüldü Erkeklerin üçte biri " Milletler sinirlendi " diyor ve 2020-2021'de gözümüzün önünde bu tedirginliğin nedenlerine şahit oluyoruz: Kovid-19 ve yol açtığı ekonomik yıkım, İslami saldırganlık ve ani bir şekilde Rusya'nın taarruzu. müttefikleriyle birlikte. Bu korkunç ve yıkıcı çatışmanın ardından, Pazar yasasını " *yeryüzünün canavarı* ", yani hayatta kalan

Amerikalı ve Avrupalılardan oluşan Protestan ve Katolik koalisyonu tarafından ilan edildikten sonra, Tanrı onların üzerine " *gazabının son yedi belasını* " yağdırdı. Rev.16'da anlatılmıştır. Yedinci sırada, İsa seçilmişlerini kurtarmak ve düşmüşleri yok etmek için ortaya çıktı. Ardından yedinci binyılın " *bin yılı* " için hazırlanan program geliyor . Vahiy 4:1'e göre cennette kötülerin yargısı gerçekleşecek: " *ve ölüleri yargılamanın zamanı geldi .*" Azizler ödülleri alırlar: İsa Mesih'in seçilmişlerine vaat ettiği sonsuz yaşam. Sonunda sabah yıldızını ve iman savaşında galip gelen seçilmişlere vaat edilen tacı elde ederler: " *kullarınız peygamberleri ödüllendirmek için* ". Tanrı burada peygamberliğin tüm çağlar için (2Pe. 1:19'a göre) ve özellikle de son günlerdeki önemini hatırlatır. " *Azizler ve senin adından korkanlar* ", Vahiy 14:7'den 13'e kadar olan üç meleğin mesajlarına olumlu yanıt verenlerdir; Bunlardan ilki, ondan korkmayı, ona itaat etmeyi ve emirlerine karşı çıkmamayı içeren bilgeliği hatırlatır ve şöyle der: " *Tanrı'dan korkun ve ona yücelik verin* ", yaratıcı Tanrı yönü itibarıyla, " *çünkü onun yargılanma saati geldi, ve göğü, denizi, yeri ve su pınarlarını yaratana tapın.*"

Ayet 19: " *Ve Tanrı'nın gökteki tapınağı açıldı ve tapınağında O'nun antlaşma sandığı görüldü. Ve şimşekler, sesler, gök gürültüsü, deprem ve büyük dolu vardı.* »

Bu Vahiy kitabında dile getirilen tüm temalar, ilahi Rabbimiz İsa Mesih'in büyük görkemli geri dönüşünün bu tarihi anına doğru birleşiyor. Bu ayet, aşağıdaki temaların gerçekleştiği ve sonuçlandırıldığı bağlamı hedef almaktadır:

Rev.1: Adventizm:

Ayet 4: " *Yuhanna'dan Asya'daki yedi kiliseye: Var olandan, geçmişte olandan ve gelecek olandan ve tahtının önünde bulunan yedi ruhtan size lütuf ve esenlik,* »

Ayet 7: " *İşte, bulutlarla birlikte geliyor. Ve onu deldirenler de dahil, her göz onu görecek; ve dünyanın bütün kabileleri onun yüzünden yas tutacak. Evet. Amin!* »

Ayet 8: " *Ben alfa ve omegayım, diyor Yüce Olan, var olan, var olan ve gelecek olan Rab Tanrı.* »

Ayet 10: " *Rab'bin gününde Ruh'taydım ve arkamda borazan sesine benzer yüksek bir ses duydum* »

Apo.3: Yedinci toplantı: " *Laodikya " döneminin sonu (= yargılanan insanlar).*

Rev.6:17: Tanrı'nın asi insanlara karşı gazabının büyük günü " *çünkü O'nun gazabının büyük günü geldi ve kim buna dayanabilir?* »

Apo.13: " *Yeryüzünden yükselen canavar* " (Protestan ve Katolik koalisyonu) ve Pazar kanunu; Ayet 15: " *Ve canavarın sureti konuşsun ve canavarın suretine tapmayanların öldürülmesi için ona canavarın suretini canlandırma görevi verildi .* »

Hasat " (dünyanın sonu ve seçilmişlerin coşkusu) ve " *bağbozumu* " (sahte çobanların baştan çıkarılmış ve aldatılmış takipçileri tarafından katledilmesi) olmak üzere iki tema .

Rev.16: Ayet 16: " Armagedon'un büyük günü "

Bu 19. ayette, daha önce Vahiy 4:5 ve 8:5'te alıntılanan, Tanrı'nın doğrudan ve görünür müdahalesinin anahtar formülünü buluyoruz: " *Ve şimşekler, sesler, gök gürlemeleri, deprem vardı .* " Ancak Ruh burada " *ve şiddetli dolu* "yu ekler; Vahiy 16:21'deki " *son yedi bela "dan yedincisinin temasının sona erdiği bir " dolu* " .

2030 baharında, seçilmişlere sunulan ve İsa Mesih'in döktüğü kanla elde edilen gerçek kurtuluşu getiren son Adventist temasıyla işaretlenmiştir . Bu onun, Roma Pazar gününü reddeden ve dünyayı yarattığı ilk haftadan itibaren Tanrı tarafından kutsallaştırılan Şabat'a sadakatlerini koruyan seçilmişlerini öldürmeye hazırlanan isyancılarla yüzleşme saatidir. Rev. 6'nın " *altıncı mührü* " , Rab tarafından, kutsal ve sevgili seçilmişlerine yönelik kasıtlı soykırım eyleminde yakalanan bu isyancıların davranışını ve dehşetini göstermektedir. Anlaşmazlık konusu 19. ayette gündeme getirilmektedir. Bu, çadırın en kutsal yerindeki " *tanıklık sandığı "nda ve İbranice " tapınak* "ta saklanan ilahi kanunla ilgilidir. Sandık, prestijini ve çok yüksek kutsallığını yalnızca, sadık hizmetkârı Musa'nın huzurunda bizzat Tanrı'nın parmağı tarafından oyulmuş yasa tablolarını içermesinden dolayı borçludur. Kutsal Kitap, İsa Mesih'in dönüşü sırasında isyancıların yaşadığı dehşete neyin sebep olduğunu anlamamızı sağlar. Çünkü Mezmur 50'nin 1'den 6'ya kadar olan ayetleri şunu bildiriyor:

" *Asaf Mezmuru. Tanrı, Tanrı, YaHWéH konuşur ve güneşin doğuşundan batışına kadar dünyayı çağırır. Kusursuz güzellikteki Siyon'dan Tanrı parlıyor. Geliyor Allah'ımız, susmuyor; **Önünde yakıcı bir ateş, çevresinde ise şiddetli bir fırtına vardır . Halkını yargulamak için** göklere ve yere haykırıyor : Benimle kurban sunarak antlaşma yapmış olan sadık kullarımı toplayın! -Ve **gökler onun doğruluğunu bildirecek**, çünkü yargıç olan Tanrı'dır. »*

Terör ortamında isyancılar, Tanrı'nın on emrinden dördüncüsünün metninin gökyüzünde ateşten harflerle görüntülendiğini görecekler. Ve bu ilahi eylem sayesinde Allah'ın kendilerini birinci ve " ikinci ölüme " mahkûm ettiğini bileceklerdir .

Yedinci borazan " temasının bu son ayeti, Tanrı'nın, asi sahte Hıristiyanlığın meydan okuduğu kanununa verdiği önemi ortaya koyuyor ve doğruluyor. İlahi kanun, kanun ve lütuf karşıtlığı iddiası bahanesiyle küçümsenmiştir. Bu hata, elçi Pavlus'un mektuplarında kullandığı sözlerin yanlış okunmasından kaynaklanmaktadır. Dolayısıyla burada açık ve basit açıklamalar sunarak şüpheleri ortadan kaldıracam. Rom.6'da Pavlus, " *yasa altında* " olanları " *lütuf altında* " olanlarla karşılaştırıyor ; bunun tek nedeni, yeni antlaşmanın başladığı zamanının bağlamı. " *Yasa altında* " formülüyle , İsa Mesih'in kusursuz adaletine dayanan yeni antlaşmayı reddeden eski antlaşmanın Yahudilerini belirtir. Ve bu yeni ittifaka girecek seçilmiş yetkilileri de " *kanunla* " formülüyle belirliyor . Çünkü bu, İsa Mesih'in Kutsal Ruh aracılığıyla seçtiği kişiye yardım ettiği ve ona kutsal ilahi yasayı sevmeyi ve ona itaat etmeyi öğrettiği lütfun getirdiği faydadır. Ona itaat ederek, o zaman " *yasanın yanında* " olur ve " *lütuf altında* " olur, " *yasanın altında* " olmaz . Pavlus'un ilahi yasa hakkında " *kutsal ve emrin adil ve iyi* " olduğunu söylediğini bir kez daha hatırlıyorum ; İsa Mesih'te onunla paylaştığım şey. Pavlus, okuyucularını artık

Mesih'teyken günah işlememeleri gerektiğine ikna etmeye çalışarak günahı kınarken, modern isyancılar, iddia ettikleri İsa Mesih'i Roma tarafından yerleşik bir " günah bakanı " yaparak onunla çelişmek için onun metinlerini kullanırlar. 7 Mart 321. Pavlus Gal.2:17'de şunları beyan ederken: " *Fakat biz Mesih aracılığıyla aklanmayı ararken, eğer biz de günahkar bulunsaydık , Mesih günahın elçisi olur muydu?" Ondan uzak! » Hassasiyetin önemine dikkat çekelim, " ondan uzak ", sahte modern Hıristiyan isyankar inancının dini anlayışını kınayan ve bu, Roma " *günahının " pagan Roma imparatoru* ¹ Konstantin'in yetkisiyle Batı ve Doğu Hıristiyan inancına girdiği 7 Mart 321 tarihinden beridir.*

yedinci borazan " bağlamında, Tanrı'nın yeryüzündeki seçilmişleri seçmesi için ayırdığı ilk altı bin yıl, O'nun yedi bin yıllık genel projesinde sona eriyor. Rev.4'ün teması olan, isyancıların İsa Mesih tarafından kurtarılan seçilmişler tarafından göksel yargılanmasına adanan Rev.20'nin yedinci binyıl veya " *bin yılı* " *açılır.*

Vahiy 12 : Büyük Merkezi Plan

**Kadın – Romalı saldırgan – Çöldeki kadın – Parantez: cennetteki kavga –
Çöldeki kadın – Reformasyon – Ateizm-
Adventist kalıntısı**

Muzaffer kadın, Mesih'in gelini, Tanrı'nın Kuzusu

Ayet 1: " *Gökte büyük bir işaret belirdi: Güneşle sarılı bir kadın, ayaklarının altında ay ve başında on iki yıldızdan oluşan bir taç. »*

Burada yine birçok resim veya sahnede birçok tema birbirini takip ediyor. İlk tablo Efes.5:23'e göre tek Baş İsa Mesih'in zaferinden yararlanacak olan Seçilmiş Meclisi göstermektedir. Mesih'in " *Gelini* ", bir " *kadın* " sembolü altında, Mal.4:2'de peygamberlik edilen " *doğruluk güneşi* " ile sarılmıştır . Çift uygulamada karanlığın simgesi olan " *ay* ", " *ayaklarının altındadır* ". Bu düşmanlar tarihsel ve kronolojik sırayla eski antlaşmanın Yahudileri ve yeni antlaşmanın düşmüş Hristiyanları, Katolikleri, Ortodoksları, Protestanları ve Adventistleridir. Başındaki " *on iki yıldızdan oluşan taç* ", Tanrı ile olan ittifakındaki zaferini, 7'yi, insanla, 5'i, yani 12 sayısını simgelemektedir.

Son zaferden önce zulüm gören kadın

Ayet 2: " *Hamileydi ve doğum sancısı çektiği için ağlıyordu.* »

2. ayette " *doğum sancuları* ", göksel görkem zamanından önce yaşanan dünyevi zulmü çağırıyor. Bu görüntü Yuhanna 16:21-22'de İsa tarafından kullanılmıştır: " *Kadın doğum yaptığında acı çeker, çünkü saati gelmiştir; ama çocuğu doğurduğunda, dünyaya bir erkek gelmiş olmasından duyduğu mutluluk nedeniyle artık çektiği acıyı hatırlamıyor. Bu nedenle şimdi siz de üzüntü içindesiniz; ama seni tekrar göreceğim ve yüreğin sevinecek ve kimse sevincini senden almayacak.* »

Kadınlara eziyet eden pagan: Büyük imparatorluk şehri Roma

Ayet 3: " *Ve gökte başka bir belirti daha görüldü; ve işte, bu, yedi başlı, on boynuzlu ve başlarının üzerinde yedi tacı olan büyük, kırmızı bir ejderhaydı.* »

3. ayet, ona zulmeden kişiyi tanımlar: elbette şeytan, ancak o, kendi iradesine göre seçilmişlere zulmeden dünyevi dünyevi güçler aracılığıyla hareket eder. Eyleminde birbirini takip eden iki strateji kullanıyor; " *ejderha* " ve " *yılan* "ınki. Birincisi, " *ejderha* "ınki, pagan imparatorluk Roma'sının kullandığı açık saldırıdır. Böylece Dan.7:7'de daha önce görülen sembollerini buluyoruz; burada Roma " *on boynuzlu* " dördüncü bir canavar görünümünde ortaya çıkıyor . Pagan bağlamı , Apo.17'ye göre Roma şehrinin sembolü olan " *yedi baş* " üzerine yerleştirilen " *diademlerin* " varlığıyla doğrulanmaktadır . Bu kesinlik tüm dikkatimizi hak ediyor, çünkü bu görüntü bize her sunulduğunda " *taçların* " konumuyla , kehanet edilen tarihsel bağlamı gösteriyor.

Kadınlara yönelik dinsel zulmedici: Papalık Katolik Roması

Ayet 4: " *Kuyruğu gökteki yıldızların üçte birini sürükleyip yeryüzüne attı. Ejderha, doğum yapmak üzere olan kadının, doğum yaptığında çocuğunu yutmak için önünde duruyordu.* »

değnek " başlığı altında " *kutsal şehri 42 ay boyunca ayaklar altına alması* " için yetkilendirildiği mesajını yeni simgelerle ele alıyor .

Daniel'de, Roma imparatorluğunun " *on boynuzu* "nun yerini papanın " *küçük boynuzu* " alacaktı (538'den 1798'e kadar). Bu ardılık burada Rev.12'nin 4. ayetinde teyit edilmektedir.

Sahteyi hedef alan " *kuyruk* " tabiri peygamber Rev.2:20'deki *Jezebel* ", *sahte Hristiyan papalık dindar Roma'sının bu ardılığını göstermektedir.* Dan.8:10'da belirtilen suçlama burada yenilenmektedir. Onun hilelerinin ve baştan

çıkarmalarının kurbanları, Yaratılış'taki " yılan "a yakışır şekilde, İsa'nın öğrencilerine attığı " cennetin yıldızları " sembolü veya " cennetin krallığının vatandaşları " unvanı altında ayaklar altında çiğneniyor. . " Üçüncü taraf kendi düşüşüne sürükleniyor ." Üçüncüsü, gerçek anlamıyla değil, kehanetin her yerinde olduğu gibi, test edilen Hıristiyanların toplam sayısının önemli bir kısmı olarak alıntılanmıştır. Mağdurlar bu oranı gerçek anlamda üçte bir oranında bile aşabilirler.

Ayet 5: " *Bütün ulusları demir çomakla yönetmesi gereken bir oğul doğurdu. Ve çocuğu Tanrı'ya ve O'nun tahtına götürüldü.* »

Çifte uygulamada, kehanet, şeytanın Mesih'in davası için doğumundan muzaffer ölümüne kadar nasıl savaştığını hatırlatır. Ancak bu zafer, ilk doğan çocuğun zaferidir ve sonrasında tüm seçilmişleri, nihai zafer elde edilene kadar aynı mücadeleyi sürdürecektir. O anda, bir gök cismi aldıklarında, onun kötülerin hükmünü onunla paylaşacaklar ve orada hep birlikte, " *milletleri demir çomakla güdecekler* " ve " *kıyamet azabı* "nın hükmünü verecekler. son kararın *ikinci ölümü* ". Mesih'in ve seçilmişlerinin deneyimi tek bir ortak deneyimde birleşir ve " *Tanrı'ya ve onun tahtına alınan çocuk* ", dolayısıyla cennete alınan çocuk imajı, seçilmişlerin dünyevi "kurtuluşu" imajıdır. 2030'da, intikamını alan İsa'nın dönüşünde tamamlanacak. " *Acılarından* " kurtulacaklar *doğum* ". Çocuk , başarılı ve muzaffer bir gerçek Hıristiyan dönüşümünün sembolüdür.

Ayet 6: " *Ve kadın çöle kaçtı; orada bin iki yüz altmış gün beslenmesi için Tanrı tarafından hazırlanmış bir yer vardı.* »

Zulüm gören Meclis barışçıl ve silahsızdır; tek silahı İncil, Tanrı'nın sözü, Ruh'un kılıcıdır; yalnızca saldırganların önünden kaçabilir. Ayet 6, peygamberlik niteliğindeki " *1260 gün* " veya Ezé'nin 4:5-6 kanununa göre 1260 gerçek yıl olarak zulmeden papalık saltanatının zamanını hatırlatır . Bu dönem Hıristiyan inancı için "Tanrı'nın yönlendirdiği" " *çöl* " kelimesinin geçmesinin çağrıştırdığı acı dolu bir imtihan dönemidir . Böylece Vahiy 11:3'teki " *iki tanığın* " acısını paylaşıyor . Dan.8:12'de bu ilahi cümle şu şekilde formüle edilmiştir: " *Günah yüzünden ordu ebedi olanla teslim edildi* "; 7 Mart 321'den bu yana ücretli izin gününe saygının terk edilmesiyle işlenen günah.

Parantez açılışı: Gökyüzünde kavga

Ayet 7: " *Ve gökte savaş vardı. Mikail ve melekleri ejderhaya karşı savaştı. Ve ejderha ve melekleri savaştı,*

Azizlerin ilan edilen coşkusu, Ruh'un bize bir tür parantez içinde sunduğu bir açıklamayı hak ediyor. Bu, İsa Mesih'in günah ve ölüme karşı kazandığı zafer sayesinde mümkün olacak. Bu zafer, onun dirilişinden sonra doğrulandı, ancak Ruh, bu ana kadar iblislerle ve Şeytan'la omuz omuza yaşayan cennet sakinleri için bunun sonuçlarını burada bize açıklıyor.

Cok önemli : İnsan gözünün göremediği bu göksel çatışma, İsa'nın yeryüzündeyken söylediği esrarengiz sözlerin anlamına ışık tutuyor. Yuhanna 14:1-3'te İsa şöyle dedi: " *Yüreğiniz sıkılmasın. Tanrıya inanın ve bana inanın. Babamın evinde birçok konak var. Öyle olmasaydı sana söylerdim. Sana bir yer hazırlayacağım . Ve gidip sana yer hazırladığımda , sen de benim bulunduğum*

yerde olasin diye tekrar gelip seni yanima alacagim. » Bu “ yer ”in “ hazirlanmasi ” na verilen anlam, asagidaki ayette ortaya cikacaktır.

Ayet 8: “ *Ama onlar guclü degillerdi ve artik goklerde yerleri yoktu.* »

Bu göksel savaşın bizim dünyevi savaşlarımızla hiçbir ortak yanı yoktur; hemen ölümlere neden olmuyor ve iki karşıt kamp eşit değil. Kendini baş melek Mikail'in mütevazı ve kardeşlik görünümünde sunan büyük yaratıcı Tanrı, aynı zamanda tüm yaratıklarının önünde secde etmesi ve itaat etmesi gereken Yüce Tanrı'dır. Şeytan ve onun cinleri, yalnızca baskı altında itaat eden asi yaratıklardır ve sonunda, büyük Tanrı, her şeye gücü yeten gücüyle onları cennetten kovduğunda direnemezler ve itaat etmeye zorlanırlar. Yeryüzündeki hizmeti sırasında, İsa'ya itaat eden ve kendisinin gerçekten de ilahi projenin " *Tanrı'nın Oğlu* " olduğuna tanıklık eden ve dolayısıyla onu adlandıran kötü melekler İsa'dan korkuyordu .

Bu ayette Ruh şunu belirtiyor: “ *Onların yeri artık gökte değildi* ”. Tanrı'nın krallığında göksel isyancılar tarafından işgal edilen bu " yer " kurtarılmalıydı ki, bu göksel krallık "arıtılabilsin " ve Mesih'in seçilmişlerini, gelişi sırasında dünyevi isyancılara karşı son savaş gününde kabul etmeye " hazirlanabilsin ". şeref içinde. İşte o zaman, seçtiklerini yanına alarak, “ nerede olursa olsun, her zaman onun yanında olacaklar ” ya da arınmış gökyüzünde onları almaya “ hazirlanacaklar ”. O zaman dünyanın bir kısmı Yaratılış 1:2'den bu yana " *derin* " sözcüğünün kehanet ettiği türden bir ıssızlık olacak. Bu mücadelenin ışığında ilahi kurtuluş projesi aydınlanmakta ve planının her anahtar kelimesi anlamını ortaya koymaktadır. İbraniler 9:23'te alıntılanan şu ayetler için de durum aynıdır: “ *Bu nedenle gerekliydi, çünkü resimler İster gökteki şeyler bunlardan daha mükemmel kurbanlarla olsun , göklerdeki şeyler bu şekilde arıtılacaktı .* » Bu nedenle gerekli olan “ daha mükemmel kurban ”, seçilmişlerinin günahlarının kefareti olarak sunulan ama her şeyden önce yaratıkları ve kendisi için meşru yasal kınama hakkını elde etmek amacıyla sunulan İsa adındaki Mesih'in gönüllü ölümüydü. göksel ve yersel isyancıları öldüresiye. " Tanrı'nın göksel *tapınağı* " *ilk önce* bu şekilde " *temizlendi* " ve ardından muzaffer Mesih'in dönüşünde, onun " *ayak taburesi* " olarak adlandırdığı, ancak "ayaklarının taburesi" olarak adlandırdığı dünyanın sırası gelecektir. kutsal yer” Yeşaya.66:1-2: “ *RAB şöyle diyor: Gök benim tahtımdır, ve yer ayaklarımın basamağıdır . Benim için hangi evi inşa edebilirsin ve bana yaşamam için hangi yeri verirsin? Bütün bunları benim ellerim yaptı ve hepsi var oldu, diyor RAB. Bakacağım kişi şu: Acı çeken ve ruhu zayıf olana, sözümden korkan kişiye.* » ; ya da Hezek.9:4'e göre " işlenen *iğrençlikler yüzünden inleyen ve inleyenler* " hakkında.

Ayet 9: “ *Ve büyük ejderha, İblis ve Şeytan denilen, bütün dünyayı saptıran eski yılan, yeryüzüne atıldı ve melekleri de onunla birlikte atıldı.* »

Muzaffer Mesih'in gerçekleştirdiği ruhsal temizlikten ilk yararlananlar göksel varlıklardı. İki bin yıl boyunca yeryüzünde " *dökülmüş* " olan şeytanı ve onun meleksi cinlerini cennetten kovdu . Böylece şeytan, kişisel olarak kendisine ve cinlerinin seçilmiş azizlere ve ilahi gerçeğe karşı harekete geçmesi için kalan " *zamanı* " bilir.

Not : İsa yalnızca Tanrı'nın karakterini insanlığa açıklamakla kalmadı, aynı zamanda eski antlaşmanın hakkında çok az şey söylediği ve onu neredeyse görmezden gelinen bu müthiş karakteri, yani şeytani da sundu. İsa'nın şeytana karşı kazandığı zaferden bu yana, iki kamp arasındaki mücadele, artık yeryüzünde insanlar arasında ve gökyüzündeki gezegenleri ve yıldızları içeren karasal boyutumuz boyunca görünmez bir şekilde yaşayan iblislerin hapsedilmesi nedeniyle yoğunlaştı. Bunlar karasal boyutumuzdaki tek dünya dışı varlıklardır.

Burada size, Tanrı tarafından tasarlanan programın genel tasarruf projesinin doğru anlaşılmasının, O'nun seçilmişlerine ayrılmış özel bir ayrıcalık olduğunu hatırlatmam gerekir. Çünkü sahte inanç, projesine ilişkin yorumlarında her zaman yanlış olduğu kabul edilmektedir. Bu, Mesih'e Kutsal Yazılarda bedensel kurtuluş getirme rolünü bildiren Yahudilerin, Tanrı'nın yalnızca ruhsal bir kurtuluş planlamış olmasından beri kanıtlanmıştır; günahıdır. Aynı şekilde bugün de sahte Hıristiyan inancı, İsa Mesih'in geri dönüşü, onun krallığının ve yeryüzündeki gücünün kurulmasını beklemektedir; Tanrı'nın peygamberlik niteliğindeki Vahiy'inin bize öğrettiği gibi programına koymadığı şeyler. Tam tersine, O'nun görkemli gelişi, onların günahlarının ve kendisine karşı işledikleri tüm suçların taşıyıcısı olmaya devam eden yaşamlarının sonunu işaret edecek.

Mesih'in seçilmiş kişisi, özgür yaşamın cennette başladığını ve sevgisinin ve adaletinin mükemmel bir şekilde gösterilmesi için gerekli olan dünyevi parantezden sonra, yaratıcı Tanrı'nın, gökte ve yerde sadık kalan yaratıklarının ömrünü uzatacağını bilir. sonsuza kadar göksel formunda. O zaman göksel ve dünyevi isyancılar yargılanacak, yok edilecek ve yok edilecek.

Cennetin krallığı kurtarıldı

Ayet 10: “ *Ve gökte yüksek bir sesin şöyle dediğini duydum: Şimdi Tanrımızın kurtuluşu, gücü, krallığı ve Mesihinin yetkisi geldi; Çünkü kardeşlerimizi suçlayan, onları Tanrımızın önünde gece gündüz suçlayan kişi alaşağı edildi.* »

Bu “ *Şimdi* ”, İsa'nın çarmıhı kabul ederek şeytani, günahı ve ölümü yendiği 3 Nisan Çarşamba gününü takip eden haftanın ilk günü olan 7, 30 Nisan tarihini hedef alıyor. Haftanın ilk gününde Meryem'e şunları söyledi: “ *Bana dokunma; Henüz Babamın yanına yükselmedim .*” Zaferinin hala cennette resmileştirilmesi gerekiyordu ve o andan itibaren, tüm ilahi gücüyle, yeniden keşfettiği melek adı “ *Michael* ” altında, şeytani ve onun cinlerini cennetten kovdu. “ *Kardeşlerimizi suçlayan, onları gece gündüz Tanrımızın önünde suçlayan* ” alıntısına dikkat etmeliyiz . Bu bize, isyancı kampı reddetmeyi dünyanın seçilmişleriyle paylaşan Tanrı'nın kampının muazzam evrensel kardeşliğini açığa çıkarıyor. Kim bu “ *kardeşler* ”? Şeytana kısmen teslim edilen Eyüp gibi göktekiler ve yerdekiler, onun “ suçlamalarının ” asılsız olduğunu ona kanıtlamak için.

Ayet 11: “ *Kuzunun kanı ve kendi tanıklıkları sayesinde O'nu yendiler ve yaşamlarını ölümden korkacak kadar sevmедiler.* »

İzmir ” dönemi mesajında bulunmaktadır ve bu mesaj, İsa Mesih'in görkemli dönüşüne kadar peygamberlik edilen tüm çağlar için talep ettiği iman standardını göstermektedir.

Michael ” ın zaferi , Matta 28:18-20'de yaptığı ciddi beyanlarını haklı çıkarmaktadır: “ İsa geldi ve onlarla şöyle konuştu: **Cennette tüm yetki bana verildi ve yeryüzünde** . Bu nedenle gidin ve tüm ulusları öğrencilerim olarak yetiştirin; onları Baba, Oğul ve Kutsal Ruh'un adıyla vaftiz edin ve size buyurduğum her şeye uymayı onlara öğretin. Ve işte, dünyanın sonuna kadar her zaman sizinleyim. »

Böylece, ilk antlaşmasının başlangıcında Tanrı, Musa'ya dünyasal boyutumuzun kökenlerinin tarihini açıkladı; ancak onun genel kurtarma projesinin anlayışını yalnızca insanlığın son günlerini yaşayan bizlere açıkladı: Altı bin yıl sürecek olan dünyevi günah deneyiminin parantezini kapatıyoruz. Bu nedenle, Tanrı'nın tüm sadık göksel ve yeryüzündeki seçilmişlerinin ebedi bir araya gelmesi beklentisini paylaşıyoruz. Bu nedenle dikkatimizi gökyüzüne ve orada yaşayanlara odaklamak seçilmiş bir ayrıcalıktır. Çünkü onlar, 1Korintliler 4:9'da yazıldığı gibi, Yaratılıştan dünyanın sonuna kadar, seçilmişlerin kaderi ve bizim dünyevi tarihimize ilgilenmeyi bırakmamışlar: " Tanrı için öyle görünüyor ki, Ben, **dünyaya, meleklerle** ve insanlara bir gösteri olduğumuz için, biz havarileri, insanların sonuncusu olarak bir bakıma ölüme mahkûm ettim . »

Dünyanın durumu kötüleşiyor

Ayet 12: “ Bu nedenle ey gökler ve göklerde oturanlar sevinin. Vay karaya ve denize! Çünkü şeytan, vaktinin az olduğunu bilerek büyük bir öfkeyle yanınıza geldi. »

Mesih'in zaferine ilk " sevinenler " " gökte yaşayanlar " oldu. Ancak bu sevincin karşılığı, “ yeryüzünde yaşayanlar” için “ felaketin ” yoğunlaşmasıdır . Çünkü şeytan, şartlı tahliyeyle ölüm cezasına çarptırıldığını ve kurtuluş planına aykırı hareket etmek için " çok az zamanı " kaldığını biliyor. Dünya üzerinde hapsedilen şeytani kampın 2000 yıl boyunca gerçekleştirdiği eylemlerin tümü, İsa Mesih'in Vahiy veya Kıyamet kitabında açıklanmaktadır. Sizler için yazdığım bu çalışmamın konusu da budur. Ve 2018'den bu yana, İsa Mesih'in seçilmişleri, şeytanın baştan çıkarma işi için ayırdığı zamanın sonuna ilişkin bu bilgiyi paylaşıyorlar; 2030 baharında ilahi Efendilerinin görkemli dönüşüyle sona erecek. Bu konunun parantezi 12. ayetle kapanıyor.

Gökyüzündeki kavganın parantezi kapatılıyor

Araba süren kadın temasının yeniden başlaması çölde

Ayet 13: “ Ejderha yere atıldığını görünce erkek çocuğu doğuran kadının peşine düştü. »

Bu parantez, Ruh'un 6. ayetteki papalık hükümdarlığı temasını ele almasına olanak tanır. Bu ayetteki " ejderha " terimi hâlâ şeytanın, yani Şeytan'ın kendisini ifade etmektedir. Ancak onun “ kadına ” karşı mücadelesi, önce imparatorluk, ardından papalık olmak üzere Roma eylemiyle gerçekleşir.

Ayet 14: “ Ve büyük kartalın iki kanadı kadına, çöle, bir süre, birkaç kez ve yarım süre boyunca besleneceği yere, çölden çok uzakta uçabilmesi için verildi. yılanın yüzü. »

Dan.7:25'te zaten kullanılan “üç buçuk yıl”, “ *bir zaman, bir buçuk zaman* ” biçiminde belirterek mesajına devam ediyor . Bu özette kronolojik olaylar dizisinde yeni ayrıntılar ortaya çıkacak. Bir ayrıntıya dikkat çekmek gerekir: 4. ayetteki “ *ejderha* ”nın yerine “ *yılan* ” konmuştur, aynı şekilde 3. ayetteki “ *ejderha* ”nın yerine “ *kuyruk* ” konmuştur . “ *Yılan ve kuyruk* ” terimleri bize, “ *büyük kartal* ” olan Tanrı'nın şeytana ve onun cinlerine ilham ettiği aktif taktiklerdeki değişikliği ortaya koymaktadır . “ *Ejderhanın* ” açık saldırganlığının ardından, kehanet edilen 1260 yıllık papalık saltanatı tarafından yerine getirilen “ *yılanın* ” hilesi ve dini yalanı gelir . “ *Yılan* ” dan söz edilmesi, Tanrı'nın bize ilk günahın koşullarıyla bir karşılaştırma önermesine olanak tanır. Tıpkı Havva'nın , şeytanın aracılığıyla konuştuğu “ *yılan* ” tarafından baştan çıkarılması gibi ; İsa'nın “ *kadını* ”, “ *gelini* ”, *şeytanın*, Roma papalık Katolikliğine mensup ajanlarının “ *ağzı* ” aracılığıyla kendisine sunduğu yalan sözlerin sınavına tabi tutulur .

Ayet 15: “ *Yılan, kadını ırmak kenarına çekmek için kadının peşinden ırmak gibi ağzından su gönderdi.* »

15. ayet, sadakatsiz Hıristiyan inancının maruz kaldığı Katolik zulmünü göstermektedir; Ulaşabildiği her şeyi “ *taşıyan* ” “ *bir nehrin suyu* ” gibi . Roma Katolik papalığının “ *ağzı* ”, dinsel muhaliflerine karşı fanatik ve zalim Katolik birliklerini başlattı. Bu eylemin mükemmel başarısı, Piskopos Le Tellier'in danışmanlığında Louis XIV tarafından "ejderhalar" birliğinin yaratılmasıdır. Barışçıl Protestan direnişine zulmetmek için oluşturulan bu askeri yapı , İsa'nın tüm zayıf ve uysal seçilmişlerini, Katolikliğe geçmek ya da esarete sürüklenmek ya da korkunç taciz ve işkenceden sonra ölüme sürüklenmek arasında seçim yapmaya zorlayarak, İsa'nın dogmaları konusunda “ *eğitmeyi* ” amaçlıyordu . .

Ayet 16: “ *Ve yer kadına yardım etti ve yer ağzını açıp ejderhanın ağzından çıkardığı nehri yuttu.* »

Ruh bize bu tek ayet için üst üste bindirilmiş iki yorum sunar. Burada “ *kadın* ” ve “ *toprak* ”ın iki farklı varlık olduğuna ve “ *toprağın* ” Protestan inancını veya kelimenin tam anlamıyla dünyayı, gezegenimizin toprağını simgeleyebileceğini unutmayın. Bu, bu ayete ilahi Vahiy'de kronolojik olarak birbirini takip eden iki yorum verecektir.

1. mesaj: sahte hayvani Protestanlık : Kronolojik sırayla, ilk olarak “ *kadın* ”, resmi “ *ağzı* ” (1517'de Martin Luther'in ağzı) Katoliklerin günahlarını kınayan Reformasyon döneminin barışçıl Protestanlarının resimli tanımına karşılık gelir ; bu da onların ismini haklı çıkarıyor: "Protestan", Tanrı'ya karşı günah işleyen ve O'nun gerçek hizmetkarlarını öldüren Katolik dini adaletsizliğini protesto eden kişilerdir. Protestanlığın “ *toprak* ” kelimesiyle simgelenen bir diğer ikiyüzlü bileşeni de Katolik inancını kınamak için “ *ağzını* ” açtı , ancak silaha sarıldı ve şiddetli darbeleri Katolik birliklerindeki savaşçıların önemli bir bölümünü “ *yuttu* ”. *Buradaki* “ *toprak* ” kelimesi , Cévennes'in Protestan savaşçıları olan ünlü "Huguenotları" ve iki karşıt insan grubunun Tanrı'ya ne hizmet ettiği ne de onurlandırıldığı "dinler savaşları" sırasında La Rochelle gibi askeri kalelerdeki simgelemektir. savaşçılar.

2. mesaj: Fransız ulusal ateizminin intikam kılıcı . Bu 16. ayet, ikinci okumada kronolojik sırayla Fransız Devrimi'nin Katolik monarşilerin papalık

saldırıcılığını nasıl tamamen ortadan kaldıracığını ortaya koyuyor. Bu ayetin ana mesajı budur. Ve Allah'ın " 4^{üncü} " rolüne verdiği roldür. Vahiy 8:12'deki *trompet ve Vahiy 11:7'deki " uçurumdan çıkan canavar "*, Lev.26:25'e benzetilerek, ittifakımın intikamını almak için "bir kılıç gibi" geldiğini söylüyor **Tanrı**. " asi Katolik günahkarlar tarafından ihanete uğradı. Bu görüntü Sayım 16:32'de asi " *Korah "* in cezalandırılmasına dayanmaktadır : " **Yeryüzü ağzını açtı ve onları, evlerini, tüm Korah halkını ve tüm mallarını yuttu .** " İlahi Vahiy ve tarihsel başarı ile mükemmel bir uyum içinde olan bu karşılaştırmalı görüntü, her iki durumda da isyancıların ilahi yasayı reddetmesini hatırlatıyor.

Dragon'un Son Düşmanı : Adventist Kadın Kalıntısı

Ayet 17: " *Ve ejderha kadına kızdı ve onun soyundan, Tanrı'nın emirlerini yerine getiren ve İsa'nın tanıklığına sahip olanlardan artakalanlara karşı savaşmaya gitti. »*

5. *Trompet "* in teması olan ilahi lanete maruz kalan Protestanların 150 yıllık faaliyetini sessizce geçiştiren Ruh, şeytan ile onun göksel ve dünyevi uşaklarının son dünyevi mücadelesini anımsatıyor ve bize Tanrı'nın hedeflerini gösteriyor. ortak nefretleri. Bu son hedefler, bu son sınavın Rev.3:10'a göre duyurulduğu 1873'teki Adventist öncülerinin Seçilmişleri, son torunları ve mirasçıları olacaktır . Görevlerini tamamlayacakları öncüler, aynı ilahi nimeti taşıyorlar. İsa'nın kendilerine emanet ettiği işi sıkı ve sadık bir şekilde desteklemek zorunda kalacaklar: Roma Pazar günü " *canavarın işaretini "* herhangi bir şekilde onurlandırmayı reddetmek, ne pahasına olursa olsun Cumartesi günü ücretli dinlenme uygulamasını sadık bir şekilde sürdürmek, haftanın gerçek yedinci günü, büyük ve her şeye gücü yeten yaratıcı Tanrı tarafından düzenlenen ve belirlenen zaman. İşte bu ayette geçen " *kadının soyundan arta kalan "* tanımında ortaya çıkan bu gerçektir : " *Allah'ın emirlerini yerine getirenler "*, dokuz değil on; " *ve İsa'nın ifadesini saklayanlar "*, çünkü kimsenin kendilerinden almasına izin vermiyorlar; ne " *ejderhalar "* ne de " *yılanlar "*. Ve bu " *İsa'nın tanıklığı "* en değerli olanıdır, çünkü Vahiy 19:10'a göre " *İsa'nın tanıklığı kehanet ruhudur "*. Matta 24:24'ün öğrettiği gibi, hakikatin Tanrısı Mesih'in " *gerçek seçilmişlerini şeytanın aldatmasını "* imkansız kılan, bu peygamberlik niteliğindeki tanıklıktır : " *Çünkü sahte Mesihler ve sahte peygamberler türeyecek; **Mümkün olsaydı** seçilmişleri **bile** baştan çıkaracak kadar büyük harikalar ve mucizeler gerçekleştirecekler . "*

Şeytan için neredeyse...tam bir zafer

Ayet 18: " *Ve denizin kumunun üzerinde durdu. "*

Bu son ayet bize, düşüşünde ve ölümcül kınamasında, hakim olduğu ve yetkisi altında tuttuğu **tüm Hıristiyan dini kurumlarını beraberinde getirmeyi başaran muzaffer bir şeytani gösteriyor.** İşaya 10:22'de Tanrı şunu bildiriyor: " *Ey İsrail, kavmin denizin kumu gibi olsa da, yalnızca bir kalıntı geri dönecek; yıkım çözülmüşse adaletin taşmasına sebep olur. »* Böylece, bu kehanete göre, dünyanın sonunda yalnızca " *kadının bakiyesi "*, " *Seçilmiş, Mesih'in Gelini "* ve Tanrı'nın manevi " *İsrail "ini oluşturan muhalif Adventistler bu noktaya kaçabilecektir.* şeytani hakimiyet. Ruh'un, "Adventist" adı altında, 1843'ten bu

yana seçilen son seçilmişlerin kurtuluşu için iman standardını tanımladığını hatırlıyorum; 2020'de bu dini davranıştır, ancak artık Tanrı'nın 1994'te yargıladığı, kınadığı ve reddettiği (" *kustuğu* ") bir kurum değildir.

Vahiy 13 : Hıristiyan dininin sahte kardeşleri

Denizin canavarı – Dünyanın canavarı

13 sayısı, batıl inançlı putperest insanlar için, herkesin görüşüne ve ülkesine göre, uğur ya da kötü şans tılsımını temsil eder. Burada Allah, muhteşem Vahiy'inde, 1'den 7'ye kadar olan sayılara ve bunların çeşitli kombinasyonlarına dayanan kendi sayı kodunu bize açıklamaktadır. 13 sayısı, melek Şeytan'ın sayısı olan "6" sayısı ile Tanrı'nın ve dolayısıyla İsa Mesih'te yaratıcı Tanrı'ya verilen meşru dinin sayısı olan "7" sayısının eklenmesiyle elde edilir. Dolayısıyla bu bölümde "Hıristiyan dininin sahte kardeşlerini", fakat gerçekten seçilmiş olanların gerçek amansız düşmanlarını bulacağız. Bu " *katran* " , bu bölümün maskesini düşüreceği yanıltıcı dini görüşlerin altında " *iyi tahılın* " ortasında saklanıyor .

İlk canavar : denizden çıkan

Yılan Ejderhanın İlk Savaşı

Ayet 1: " *Sonra denizden on boynuzlu, yedi başlı , boynuzlarının üzerinde on tacı ve başlarının üstünde olan bir canavarın çıktığını gördüm. küfürlü isimler .*

Rev. 10'daki çalışmada gördüğümüz gibi, bu bölümde çağımızın iki sözde Hıristiyan " *canavarını* " buluyoruz. Dan.7:2'de olduğu gibi " *denizden yükselen* " ilki , Katolik inancıyla ve onun peygamberlik niteliğindeki " *42 ay* " veya 1260 gerçek yıl süren zulümüyle ilgilidir. Dan.7'de kendisinden önceki imparatorlukların sembollerini ele aldığımızda, Dan.7:24'e göre " *on boynuz* "un krallıklarını aldıktan sonra ortaya çıkacak olan " *küçük boynuz* "un hükümdarlığını buluyoruz. " *On boynuz* " un üzerine yerleştirilen " *taçlar* " , hedef alınanın bu tarihsel bağlam olduğunu gösteriyor. Burada papalık Roması, onu özellikle ikili anlamda

karakterize eden “ *yedi baş* ” ile sembolize ediliyor. En gerçekçi olanı Vahiy 17:9'a göre Roma'nın üzerine inşa edildiği “ *yedi tepe* ” dir . Daha manevi olan diğerinin önceliği vardır; “ *yedi baş* ” ifadesi yargıçların kutsanmasını ifade etmektedir: “ *yedi* ” kutsama sayısını, “ *başlar* ” ise yargıç veya ihtiyarı ifade etmektedir (Yeşaya 9:14). Bu üstün yargıçlık, papalık Roma'sına atfedilebilir çünkü bu, başı papa olan, hem sivil hem de dini bağımsız bir devlet biçimini alır. Ruh şunu belirtir: “ *ve başında küfür isimleri var* ”. “ *Küfür* ” kelimesi tekildir ve “ *küfür* ” kelimesinin anlamına göre “ *yalan isimleri* ” şeklinde tercüme etmemiz gerekir . İsa Mesih bu “ *yalanı* ” Roma papalık rejimine atfediyor. Bu nedenle ona , Yuhanna 8:44'te şeytanı, yani Şeytan'ı tanımladığı “ *yalanların babası* ” unvanını atfeder : “ *Sen baban şeytandansın ve babanın arzularını yerine getirmek istiyorsun. O, başından beri bir katildi ve hakikatin yanında yer almıyor çünkü onda hakikat yok. Yalan söylediğinde kendi yüreğinden konuşur; çünkü o bir yalancı ve yalanların babası.* ”

Ayet 2: “ *Gördüğüm canavar leopar gibiydi ; ayakları ayınunkine benziyordu ve ağzı aslanın ağzına benziyordu . Ejderha ona gücünü, tahtını ve büyük yetkiyi verdi.* »

Dan.7:7'de “ *korkunç, korkunç ve olağanüstü derecede güçlü* ” olarak söylenen “ *dördüncü canavar* ” burada daha kesin bir tanım alıyor. Aslında Keldani İmparatorluğu'ndan bu yana kendisinden önce gelen üç imparatorluğun kriterlerini tek başına sunuyor. “ *Leopar* ”ın çevikliğine, “ *ayının* ” ezici gücüne ve “ *aslan* ” ın acımasız etobur gücüne sahiptir . Vahiy 12:3'te, 3. ayetin “ *yedi başlı* ” üzerinde “ *taçlar* ” bulunan “ *ejderha* ” , ilk Hıristiyanlara zulmeden pagan imparatorluk dönemindeki Roma'yı temsil ediyordu. Böylece, tıpkı Dan.7:8-24'teki “ *küçük boynuzun* ” Dan.8:9'un yerini alması gibi , burada da papalık gücünü Roma İmparatorluğu'ndan alıyor; Tarih, I. Justinianus'un 533 (yazılı) ve 538 (uygulama) tarihli imparatorluk fermanıyla bunu doğrulamaktadır . Ancak dikkatli olun! “ *Ejderha* ” aynı zamanda Vahiy 12:9'daki “ *şeytan* ”a da gönderme yapar; bu, papalığın gücünü, “ *kuvvetini, tahtını ve büyük otoritesini* ” şeytanın kendisinden aldığı anlamına gelir. Allah'ın bu iki varlığı neden “ *yalan babaları* ” yaptığını bir önceki ayette anlıyoruz .

Not : Askeri düzeyde, Avrupa kraliyet orduları ona hizmet ettiği ve kararlarını yerine getirdiği için papalık Roma, imparatorluk biçiminin gücünü ve gücünü korur. Dan.8:23 ila 25'in öğrettiği gibi, gücü, Tanrı'yı yeryüzünde temsil ettiğini iddia etmekten oluşan “ *hilelerinin başarısına* ” ve bu nedenle, önerilen sonsuz yaşama erişimi açabilmeye veya kapatabilmeye dayanmaktadır. Mesih'in İncili: “ *Onların egemenliklerinin sonunda, günahkarlar yok olduğunda, küstah ve kurnaz bir kral ortaya çıkacak . Gücü artacak ama kendi gücüyle değil ; inanılmaz bir yıkıma yol açacak, girişimlerinde başarılı olacak , güçlülere ve azizlerin halkını yok edecek. Zenginliğinden ve hilelerinin başarısından dolayı kalbinde kibir oluşacak, huzur içinde yaşayan birçok insanı yok edecek ve hükümdarların şefine karşı ayaklanacak; ama hiçbir el çabası gerektirmeden kırılacaktır.* »

1260'lı yılların sonunda Fransız Devrimi'nin ateizmi, 538'den beri kurduğu despotik iktidara son verdi .

Ayet 3: “ *Ve ben onun başlarından birini sanki yaralanmış gibi gördüm; ama ölümcül yarası iyileşti. Ve bütün dünya canavarın arkasında huşu içindeydi.* »

Tüm tarihi boyunca hiçbir zaman pişmanlık duymayan papalık yargıçları, baskı yoluyla zulmetme gücünden vazgeçmek zorunda kalacaklar. Bu, monarşinin silahlı desteğinin Fransız ateizmi tarafından devrilip başının kesildiği 1792 yılından itibaren gerçekleştirilecektir. Rev.2:22'de duyurulduğu gibi bu ateist “ *büyük sıkıntı* ”, “ *Jezebel kadını* ” nın Roma dini gücünü yok etmek istiyor ve hedefi “ *ona zina yapanlar* ”; hükümdarlar, monarşistler ve Katolik rahipler. Bu şekilde “ *sanki yaralanmış gibi* ” olmuş olmalı . Ancak fırsatçı nedenlerden dolayı İmparator I. Napolyon, 1801'de Konkordato adına ^{yeniden} kurdu . Bir daha asla doğrudan zulüm yapmayacak. Ancak baştan çıkarıcı gücü, İsa Mesih'in görkemiyle geri dönüşüne kadar onun yalanlarına ve iddialarına inanan çok sayıda Katolik inanlı için devam edecek: “ *Ve tüm dünya canavarın arkasında hayranlık içindeydi .* ” “ *Bütün dünya canavarın peşinden gitti* ” ve bu dünya kelimesi çift anlamda gezegeni ve aynı zamanda ondan gelen Reform Protestan inancını da ilgilendiriyor. O zamandan beri yapılan ekümenik ittifak (= dünyevi, Yunanca) bu duyuruyu doğrulamaktadır. Eğer Ruh bu mesajı açık bir dille ifade etmek isteseydi şöyle okurduk: “ *Bütün Protestan dini , hoşgörüsüz Katolik dini* . Bu ifade , bu kez 13. bölümün 11. ayetinde “ *yerden çıkan* ” *ikinci* ” *canavar* ” in incelenmesiyle doğrulanacaktır .

Ayet 4: “ *Ve canavara yetki verdiği için ejderhaya taptılar; Canavara benzeyen kimdir ve ona karşı kim savaşabilir? diyerek canavara tapındılar. »*

Vahiy 12:9'a göre hem imparatorluk Roma'sını hem de Şeytan'ı belirten ejderhaya, dolayısıyla şeytanın kendisine, papalık rejimini onurlandıranlar tarafından *tapılır* ; bu tamamen bir cehalet sonucuydu, çünkü “ *gücünü canavara veren* ” oydu. Böylece, Papa'nın Dan.8:24'te kehanet ettiği “ *girişimin başarısı* ” tarih tarafından doğrulanmıştır. Uzun zamandır tartışmasız, mutlak bir şekilde dini gücüyle kralların üzerinde hüküm sürüyor. Dan. 11:39'da okuyabileceğimiz gibi, kendisine hizmet edenleri ödüllendirmek için toprakları ve onurları unvanlarla dağıtır: “ *O, surlu yerlere karşı hareket edecek olan yabancı tanrıdır; Kendisini tanıyanları şereflendirecek, onları birçoklarının hükümdarı yapacak, ödül olarak onlara toprak dağıtacak .*” Papa Alexander VI Borgia'nın (kötü şöhretli suikastçı) 1494'te araziyi bölüştürmesi ve Brezilya ile Hindistan'ın doğudaki ileri noktası olan Portekiz'e ve yeni keşfedilen diğer tüm bölgeler olan İspanya'ya tahsis etmesiyle bu iş kelimenin tam anlamıyla iyi bilinen bir şekilde başarıldı. topraklar. Ruh ısrar ediyor. **İsa Mesih'in seçilmiş kişisi, Katolik inancının şeytani olduğuna ve onun tüm saldırgan veya insancıl eylemlerinin, Tanrı'nın ve seçilmişlerin düşmanı olan Şeytan tarafından yönlendirildiğine tamamen ikna edilmelidir.** Bu vurgu, Dan.8:25'te “ *girişimlerinin başarısı ve hilelerinin başarısı* ” şeklinde kehanetlerde bulunduğu için haklıdır. Avrupa'nın kralları, güçlülere ve Hıristiyan halkları tarafından tanınan dini otoritesi ona güvene dayalı bir prestij kazandırıyor, dolayısıyla gerçekte son derece kırılğan. Ancak Tanrı ve şeytan cezai eylem için bir araya geldiğinde, kalabalıklar, insan

kitleleri, çizilen ve her şeyden önce dayatılan yanlış yolu itaatkar bir şekilde takip eder. Yeryüzünde güç, gücü gerektirir çünkü insanlar kendilerini güçlü hissetmeyi severler ve bu alanda, Tanrı'yı temsil ettiğini iddia eden papalık rejimi bu türün ustasıdır. Rev.6'da olduğu gibi tema şu soruyu gündeme getiriyor: " *Canavara benzeyen kimdir ve ona karşı kim savaşabilir?*" ". 11. ve 12. bölümlerde yanıt veriliyordu: 1793'te Fransız devrimci ateizmini doğuracak ve onu kan gölüne çevirecek olan Mesih'teki Tanrı. Ancak bu " *intikam kılıcı* " ortaya çıkana kadar (Lev.26:25'te 4. ^{cezaya atfedilen rol}), silahlı Protestanlar zaten onunla savaşıyordu, ancak onu yenediler. Hepsi onun kadar sert olan erkekler, Protestanlar, Fransızlar, Almanlar ve Anglikanlar, 16. ^{yüzyıldan} itibaren onunla savaşacak ve ölümcül darbelerine karşılık verecekler çünkü inançları her şeyden önce politiktir.

Ayet 5: " *Ve ona kibirli sözler ve küfürler söyleyen bir ağız verildi; ve kendisine kırk iki ay süreyle hareket etme yetkisi verildi.* »

, Avrupa krallıklarının " *on boynuzu* " ndan sonra yükselen Roma papalığının " *küçük boynuzu* " ile ilgili Dan.7:8'de okuduklarımızla aynıdır . Burada onun " *kibrini* " görüyoruz ama Ruh buraya " *küfürleri* " veya sahte iddiaları ve " *başarısının* " üzerine inşa edildiği dini yalanları ekliyor. Tanrı , Eze.4:5-6'daki " *bir yıl için bir gün* " kuralına göre, İncil'deki peygamberlik biçimindeki " *kırk iki ay* " biçiminde sunulan " *1260* " gerçek yıl saltanatını onaylar .

Ayet 6: " *Ve Tanrı'ya karşı küfürler söylemek , O'nun adına, çadırına ve gökte yaşayanlara küfretmek için ağzını açtı .* »

" *küfür* " veya *hakaret* kelimesine yüklediği ortak anlama dikkat çekmem gerekiyor . Bu anlayış yanıltıcıdır, çünkü yalanları ifade eden " *küfürler* " hiçbir şekilde hakaret görünümü taşımaz ve Tanrı'nın papalık Roma'sına atfettiği kişiler ise tam tersine sahte ve aldattıcı bir kutsallık görünümüne sahiptir.

Papalığın ağzı " *Tanrı'ya karşı küfürler savuruyor* "; Bu onun kimliğini doğrulayan Dan.11:36 ayetinde şunu okuyoruz: " *Kral istediğini yapacak; Kendini yüceltecek, tüm tanrılardan üstün olacak ve tanrıların Tanrısı'na karşı inanılmaz şeyler söyleyecek ; Öfke tamamlanıncaya kadar refah içinde olacak; çünkü kararlaştırılan şey gerçekleşecek.* » Ruh, papalık rejiminin tüm dini öğretilerini karakterize eden yalanları veya " *küfürleri* " atfeder; " *Tanrı'ya karşı, O'nun adına küfretmek* " için boşuna Tanrı'nın adını alıyor, onun karakterini çarpıtıyor, onun öldürücü şeytani eylemlerini ona atfediyor; " *Onun çadırı* ", yani Onun Meclisi, Seçilmiş olan manevi mabedi; " *ve cennette yaşayanlar* ", çünkü cenneti ve orada yaşayanları aldattıcı bir şekilde sunar, dogmalarında, onları yerin, cennetin ve arafın altına yerleştiren Yunanlıların mirasını, göksel cehennemleri çağırıştırır. Saf ve kutsal " *cennetin sakinleri* ", dünyevi şeytani kampın insanlara ilham verdiği kötülük ve zulüm modelinin haksız yere onlara atfedilmesinden dolayı acı çekiyor ve öfkeleniyorlar.

Ayet 7: " *Ve ona kutsallarla savaşması ve onları yenmesi verildi. Ve kendisine her kabile, halk, dil ve millet üzerinde yetki verildi.* »

Bu ayet Dan. 7:21'deki mesajı doğrulamaktadır: " *Bu boynuzun kutsallarla savaştığını ve onlara galip geldiğini gördüm .*" Aslında hedef Avrupa ve küresel Hıristiyanlıktır, çünkü Roma Katolik inancı aslında sivil olarak bağımsız " *kabileler, halklar, diller ve uluslardan* " oluşan tüm Avrupa halklarına empoze

edilmiştir . Onun " her kabile, halk, dil ve millet üzerindeki otoritesi " , Vahiy 17:1'de onun " çok sular üzerinde otururken " tasvir edildiği " fahişe büyük Babil " imajını doğruluyor ; Rev.17:15'e göre " halkları, kalabalıkları, ulusları ve dilleri " simgeleyen " sular ". Bu 17. bölümde " kabile " kelimesinin bulunmadığını ilginç bir şekilde belirtebiliriz. Bunun nedeni, hedeflenen dönemin, kabile formunun yerini farklı ulusal formların aldığı Avrupa ve Batı Hıristiyanlığını ilgilendiren nihai bağlamıdır.

Öte yandan, papalık rejiminin kuruluşunun başlangıcı bağlamında, Avrupa halkları esasen Romalı Galyalılar gibi bölünmüş ve farklı " diller " ve lehçeler tarafından paylaşılan " kabileler " halinde örgütlenmişti. Kronolojik olarak Avrupa'da " kabileler ", daha sonra krallara tabi " halklar " ve son olarak 18. yüzyıldan itibaren Kuzey Amerika Birleşik Devletleri gibi cumhuriyetçi " uluslar " yer aldı ve bu da onun önemli bir uzantısı oldu. "Halkların" oluşumu Roma papalık rejimine boyun eğmekten kaynaklanmaktadır, çünkü Frankların 1. ^{kralı} Clovis'ten bu yana Hıristiyan Avrupa krallarının otoritesini tanıyan ve kuran odur .

Ayet 8: " *Ve dünyanın kuruluşundan beri boğazlanan Kuzunun yaşam kitabında adı yazılmamış olan yeryüzünde yaşayan herkes ona tapınacak.* " »

Dünya " sembolünün Protestan inancını ifade ettiği ahir zamanda bu mesaj kesin bir anlam kazanacak: Tüm Protestanlar Katolik inancına tapacak; Ruh'un incelikle şu tanımlı verdiği seçilmişler hariç hepsi: " *Boğazlanan Kuzu'nun yaşam kitabında adı dünyanın kuruluşundan beri yazılmamış olanlar.* » Ve size burada hatırlıyorum ki, onun seçilmiş temsilcileri, " *dünyanın sakinleri* " olan isyancıların aksine, " *cennetin krallığının vatandaşlarıdır* " . Gerçekler, Tanrı'nın Ruh'u tarafından formüle edilen bu peygamberlik duyurusunun doğruluğuna tanıklık ediyor. Çünkü Protestanlar, Reformasyon'un başlangıcından bu yana, 1170'teki Pierre Valdo olayı hariç, 7 Mart 321'den ^{itibaren pagan imparatoru 1. Konstantin'den} miras kalan "Pazar" gününü onurlandırarak Katolik inancına tapmışlardır. 11. ayette sunulan ikinci " *canavar* " .

Ayet 9: " *Birinin kulağı varsa işitsin!* " »

kulakına " sahip olan kişi, Ruh'un önerdiği mesajı anlayacaktır.

Fransız ulusal ateizminin intikam kılıcı tarafından infaz edilen cezanın açıklanması

Ayet 10: " *Bir kimse esarete düşerse, esarete girer; Bir kimse kılıçla öldürürse kılıçla öldürülmelidir. Bu, evliyaların azmi ve imanıdır.* »

İsa Mesih, seçilmişlerinden talep ettiği barışçıl uysallığı her zaman hatırlatır. İlk şehitler gibi, zalim papalık saltanatının seçilmiş yetkilileri de Tanrı'nın kendileri için hazırladığı kaderi kabul etmek zorundadır. Ancak kralların, papaların ve din adamlarının dini gasplarını zamanı gelince cezalandıracak adaletinin ne olacağını duyuruyor. Seçilmiş yetkilileri esaret altına " *yönlendirdikten* " sonra kendileri de Fransız devrimcilerin hapisanelerine gidecekler. Ve İsa'nın sevdiği seçilmiş kişileri " *kılıçla öldürdükten* " sonra, onlar da , rolünü aynı Fransız devrimcilerin giyotiniyle yerine getirecek olan Tanrı'nın intikamcı " *kılıcı* " tarafından öldürülecekler . Vahiy 6:10'da şehitlerin kanıyla ifade edilen *intikam* arzusuna Tanrı, Fransız Devrimi aracılığıyla yanıt verecektir : " *Yüksek sesle şöyle haykırdılar: Ne kadar kaldı, kutsal ve gerçek Efendi, ne*

kadar geciktin sen? yargılamak ve yeryüzünde yaşayanlardan kanımızın intikamını almak için mi? ". Ve devrimci giyotin, Vahiy 2:22'de duyurulduğu gibi, monarşinin ve papalık Romalı din adamlarının "Katolik çocuklarını öldürecek ". Ancak bunun kurbanları arasında, dini sivil siyasi görüşlerle karıştıran, elinde " kılıç "la kişisel görüşlerini, dini ve maddi mirasını savunan ikiyüzlü Protestanları da bulacağız . Bu davranış, John Calvin'in ve onun Cenevre'deki uğursuz ve kanlı işbirlikçilerinin davranışydı. 1793 ve 1794'te gerçekleştirilen eylemleri anımsatan kehanet, bizi Vahiy 9:5-10'daki peygamberlik niteliğindeki " beş ay " tarafından peygamberlik edilen "150" yıl için kurulan uzun dinsel barış bağlamına getiriyor . Ancak bu dönemin sona erdiği 1994'ten sonra, 1995'ten itibaren dini nedenlerle "öldürme " hakkı yeniden tesis edildi. Böylece potansiyel düşman, 2021 ile 2029 yılları arasında "Üçüncü Dünya Savaşı"na yol açacak olan savaşçı uzantısına kadar açıkça İslam dini haline gelecektir. 2030 baharında beklenen İsa'nın dönüşünden kısa bir süre önce, ikinci " canavar " ortaya çıkacaktır. bu bölümde 13.

İkinci canavar: yerden yükselen

Ejder-Kuzunun Son Direnişi

Ayet 11: " *Sonra yerden kuzuya benzer iki boynuzu olan ve ejderha gibi konuşan başka bir canavarın çıktığını gördüm. »*

Yer " kelimesini tanımlamanın anahtarı Yaratılış 1:9-10'da bulunur: " Tanrı dedi ki, Gök altındaki sular bir yerde toplansın ve kuru toprak ortaya çıksın. Ve öyleydi. Tanrı kuru karaya toprak, su kütlesine ise deniz adını verdi. Tanrı bunun iyi olduğunu gördü. »

Böylece, nasıl kuru " toprak ", dünyevi yaratılışın ikinci gününde " deniz " den çıktıysa , bu ikinci " canavar " da birincisinden çıktı. Katolik dinini ifade eden bu ilk " canavar ", ondan çıkan ikincisi ise Protestan diniyle, yani Reform Kilisesiyle ilgilidir. Ancak bu şaşkırtıcı vahiy bizi artık şaşkırtmamalı çünkü önceki bölümlerdeki çalışmalar, tamamlayıcı bir şekilde, Tanrı'nın, ilahi yargısında bu Protestan dinine verdiği manevi statüyü, bu dönemden sonra " Thyatira ", üstlenilen Reformun tamamlanmasını kabul etmedi. Ancak bu tamamlanma, Tanrı'nın Vahiy 3:1'deki mesajını borçlu olduğu Dan.8:14'teki ferman tarafından gerekliydi: " *Hayatta olduğun söyleniyor; ve sen öldün .* " Bu ruhsal ölüm, onu, ilhamıyla , dünyevi günahın son saatinin Vahiy 16:16'sındaki " *Armagedon savaşı* " na hazırlayan şeytanın ellerine atar . O sırada *Philadelphia'daki* Adventist hizmetkarlarına gönderilen mesajda kehanet edilen bu son inanç sınavı saatinde , kendisini " *yerden yükselen canavar* " yapacak hoşgörüsüz girişimlerde bulunacaktır . Aşağıdaki 12. ayetin haklı çıkaracağı ve tanımlayacağı " *iki boynuzu* " vardır . Ekümenik ittifakta birleşen Protestan ve Katolik dinler, haftanın otantik yedinci gününde Tanrı tarafından kutsanan dinlenme gününe karşı mücadelede birleşiyor; Yahudilerin Cumartesi veya Şabat'ı ve aynı zamanda asi Yahudiler tarafından İsa'ya Şabat'ı ihlal etmekle ilgili olarak getirilen suçlamalar asılsız olduğundan, hizmeti ve yeryüzündeki öğretisi sırasında bunu sorgulamayan Adem, Nuh, Musa ve İsa Mesih'in de Cumartesi veya Şabat'ıydı. ve haksız. Şabat'ta kasıtlı olarak mucizeler gerçekleştirerek onun motivasyonu, Tanrı'nın Şabat dinlenmesine ilişkin gerçek kavramını yeniden tanımlamaktı.

Kurtuluşun " *dünyanın günahlarını ortadan kaldıran kuzu* " ile elde edildiğini iddia eden bu iki din, tanımlayıcı kriterleri açısından " *ejderha gibi konuşan kuzu* " imajını fazlasıyla hak ediyor . Çünkü ölüme mahkum edecek kadar ileri gidecekleri Şabat gözlemcilerine karşı hoşgörüsüzlüğü savunarak, aslında açık savaş, "ejderha " *stratejisi* yeniden ortaya çıkıyor.

Ayet 12: " *İlk canavarın tüm yetkisini onun huzurunda kullandı ve dünyanın ve orada yaşayanların, ölümcül yarası iyileşen ilk canavara tapınmalarını sağladı.* »

Bir tür geçişe tanık oluyoruz, Katolik inancı artık hakim değil, eski otoritesi Protestan dinine veriliyor. Bunun nedeni, bu Protestan dininin resmi olarak dünyadaki en güçlü ülkenin dini olmasıdır: Kuzey Amerika Birleşik Devletleri veya ABD'nin, yedinci gün Adventist kurumu da dahil olmak üzere, Avrupa ve Amerika Protestan dinlerinin kaynaşması zaten sağlanmıştır. 1995'ten bu yana . Dünyanın yeni " *Babil* "i, çeşitli dini mezheplere mensup göçmenleri ağırlayarak inşa edildiği için dinlerin karışmasına zorlanıyor. Eğer insanlar yüzeysel akılları ve dini ilgisizlikleri nedeniyle bunları normal buluyorlarsa, değişmeyen yaratıcı Tanrı da fikrini değiştirmez ve İncil'de tanıklık edilen tarihi derslerini göz ardı eden bu itaatsizliği cezalandırır. . İkinci Protestan " *canavar* " . I. Konstantin'in kurduğu dinlenme günü olan Roma'nın ilk gününün pazar gününü savunarak, onu resmi bir dini statü olarak tanıyan ve ona adını veren " *ilk Katolik canavara* " tapınmasını sağladı . Pazar" yanılıcı. Ruh bize, Protestanlar ile Katolikler arasındaki bu son ittifakın, " *uçurumdan yükselen canavarın* " açtığı " *ölümcül yaranın* " " *iyileşmesi* " sayesinde mümkün olduğunu hatırlatıyor. İkinci canavarın iyileşme şansı olmayacağı için onu geri çağırır. İsa Mesih'in görkemli gelişle yok edilecek.

Ayet 13: " *İnsanların gözü önünde gökten yeryüzüne ateş yağdırarak büyük harikalar yarattı.* »

Protestan Amerika, 1945'te Japonya'ya karşı kazandığı zaferden bu yana dünyadaki ilk nükleer güç oldu. Oldukça yüksek teknolojisi sürekli taklit ediliyor ama asla eşi benzeri görülüyor; rakiplerinden veya rakiplerinden her zaman bir adım öndedir. Bu öncelik, Dan.11:44'e göre, bu kehanette "kuzeyin kralı"nın ülkesi olan düşmanı Rusya'yı yok edeceği "Üçüncü Dünya Savaşı" bağlamında doğrulanacaktır. O zaman onun prestiji çok büyük olacak ve çatışmadan sağ kurtulanlar şaşkına dönmüş ve hayranlık duyarak hayatlarını ona emanet edecek ve onun tüm insan hayatı üzerindeki otoritesini tanıyacaklar. " *Gökten gelen ateş* " yalnızca Tanrı'ya aitti ama 1945'ten beri Amerika onu elinde tutuyor ve kontrol ediyor. Zaferini ve yaklaşan nükleer savaşta kazanacağı zaferle daha da artacak olan mevcut tüm prestijini ona borçludur.

Ayet 14: " *Ve yeryüzünde yaşayanlara, kılıç yarası olan canavara bir heykel yapmalarını söyleyerek, canavarın önünde yapması için kendisine verilen belirtilerle yeryüzünde yaşayanları saptırdı. ve kim yaşadı?* »

teknik " *harikalar* " sayısızdır. " *Yeryüzünün sakinleri* ", onun yaşamlarını ve düşüncelerini içine alan tüm icatlarına bağımlı hale gelmişlerdir. Amerika onlardan uyuşturucu bağımlıları gibi ruhlarını meşgul eden bu aletlerden kendilerini mahrum etmelerini istemediği sürece, " *dünyanın insanları* " " *çok küçük bir gruba*", " *kadının geri kalanına* " yönelik dini hoşgörüsüzlüğü

meşrulaştırmaya hazırdır. ” Rev.12:17. “... *canavarın resmini yapmak* ” Katolik dininin eylemlerini kopyalamayı ve Protestan otoritesi altında yeniden üretmeyi içerir. Bu zihniyetin sertliğine dönüş iki eyleme dayanacaktır. " *Hayatta kalanlar korkunç savaş eylemlerinden sağ kurtulmuş olacaklar ve Tanrı onları Rev.16'da anlatılan " gazabının son yedi belasıyla "* sürekli ve yavaş yavaş vuracak .

Pazar günü ölüm fermanı

Ayet 15: “ *Ve canavarın suretini canlandırmak, canavarın sureti konuşsun ve canavarın suretine tapmayanların öldürülmesi ona verildi.* »

Şeytanın Allah'tan ilham ettiği planı şekillenecek ve gerçekleşecektir. Ruh, “son yedi belanın” altıncısında alınacak aşırı tedbirin şeklini açıklıyor. Yeryüzünde hayatta kalan tüm isyancılar tarafından kabul edilen resmi kararnameyle, baharın başları ile 3 Nisan 2030 arasındaki bir tarihte, kalan son Yedinci Gün Şabat'ı tutan Adventistlerin öldürülmesine karar verilecek. Mantıksal olarak bu tarih, İsa Mesih'in görkemle geri dönüş yılını işaret ediyor. Bu yılın 2030 baharı, zorunlu olarak, isyancıların “ *büyük sıkıntı* ” larının “ *günlerini kısaltarak* ” kurtarmaya geldiği seçilmişlerine karşı feci projesinin gerçekleşmesini engellemek için müdahale ettiği andır (Mat.24: 22).

Ayet 16: “ *Ve küçükten büyüğe, zenginden fakire, özgürden köleye herkesin sağ eline veya alınına bir işaret koydu.* ”

Benimsenen tedbir, dönemin hayatta kalanlarını iki kampa ayırıyor. İsyancıları 7 Mart 321'den bu yana ona tapanlardan biri olan Roma imparatoru I. Konstantin tarafından empoze edilen kadim "fethedilmemiş güneşin günü" olan Katolik "Pazar"ı belirten insan otoritesinin " *işareti* " ile tanımlanır. “ *İşaret* ” “ *elden* ” alınır çünkü bu, İsa'nın yargıladığı ve mahkûm ettiği bir insan “iş” oluşturur. Aynı zamanda sorumluluğu tamamen yaratıcı Tanrı'nın adil yargısına bağlı olan her insan varlığının kişisel iradesini simgeleyen " *alından* " da alınır . “ *El* ” ve “ *alın* ” sembolizminin bu yorumunu İncil'den doğrulamak için Tesniye 6:8'de Tanrı'nın emirleri hakkında söylediği şu ayet vardır: “ Onları bir işaret olarak *ellerinize bağlayacaksınız. ve gözlerinizin arasındaki alıncıklar gibi olacaklar.* »

Önceki misillemeler

Ayet 17: “ *ve hiç kimse canavarın işaretini, adını veya adının numarasını bilmeden satın alamaz veya satamaz.* »

Bu “ *kişi* ” kelimesinin arkasında, Tanrı tarafından kutsanmış Şabat gününe sadık kalan Adventist azizlerin kampı yatmaktadır. Çünkü Pazar günü, ilk pagan gününün geri kalanında " *işareti* " onurlandırmayı reddederek bir kenara bırakılırlar . Başlangıçta, kendilerine direnen muhaliflere karşı Amerikan önlemlerinde iyi bilinen bir “boykot”un kurbanlarıydılar. Ticaret yapma hakkına sahip olmak için, kişinin Pazar günü Protestanları ilgilendiren " *işareti* ", *Katolikleri ilgilendiren " canavarın adı "*, "Tanrı'nın Oğlu'nun papazı" ya da " *onun sayısı "nı onurlandırması gerekir. adı "* veya 666 sayısı.

Ayet 18: “ *Bu hikmettir. Anlayışlı olan, canavarın sayısını hesaplasın. Çünkü bu bir adamın sayısıdır ve onun sayısı altı yüz altmış altıdır.* »

İnsan bilgeliği, Tanrı'nın Ruhu'nun mesajını anlamak için yeterli değildir. Bilgeliği tüm insanlarınkini aşan ve bilinen dünya çapında üne kavuşan Süleyman'ın durumu gibi, bu da mutlaka ondan miras alınmalıdır. Arap rakamları benimsenmeden önce İbraniler, Yunanlılar ve Romalılar arasında alfabelerindeki harfler de şifre değerine sahipti, böylece bir kelimeyi oluşturan harflerin değerlerinin toplamı onun sayısını belirler. Bunu ayette belirtildiği gibi bir "hesap" ile elde ederiz. "... *adının numarası* " " 666 ", yani Latince adı "VICARIVS FILII DEI'nin içerdiği Latin harflerinin sayısal değerinin eklenmesiyle elde edilen *sayıdır* ; 10. bölümdeki çalışmada ortaya konan bir şey. Bu isim kendi başına iddialarının en büyük " *küfürünü* " veya " *yalanını* " *oluşturmaktadır, çünkü İsa hiçbir şekilde kendisine "papaz" kelimesinin anlamına gelen bir "yerine" geçmemiştir.*

Vahiy 14 : Yedinci Gün Adventizmi Zamanı

Üç meleğin mesajları – hasat – bağ bozumu

Bu 1843 ile 2030 arasını hedef alan bir bölüm.

1843'te, Dan.8:14'teki kehanetin özellikle kullanılması, "Adventistleri", İsa Mesih'in o tarihteki baharda geri dönüşünü beklemeye yöneltti. Bu, peygamberlik

ruhuna, yani Vahiy 19:10'a göre " *İsa'nın tanıklığına* " olan ilginin, İsa'nın kurtuluşu olduğunu iddia eden Hıristiyanlar tarafından bireysel olarak gösterileceği bir dizi iman sınavının başlangıcıdır. İsa birden fazla dini etiket altında. Tek başına gösterilen " **çalışmalar** " seçime izin verir veya vermez. Bu çalışmalar iki olası seçenekte özetlenebilir: alınan ışığın ve onun ilahi taleplerinin kabulü veya reddi.

1844'te, 1844 sonbaharı için belirlenen yeni beklentinin ardından, İsa seçilmiş seçilmişlerini, dünyanın yaratılışından bu yana Tanrı tarafından kutsallaştırılan Şabat uygulamasının yeniden başlatılmasıyla başlayan Reformasyon çalışmasını tamamlama misyonuna doğru yönlendirecek. . Bu ihlalin hizmetkarlarının dikkatine sunulduğu 1844'ten itibaren " *haklı* " görülen en önemli " *kutsallık* " konusu budur . Dan.8:14'ün başkanlığına " *iki bin üç yüz akşam sabahı ve kutsal yer temizlenecek* " şeklinde tercüme edilen bu tercümesi, orijinal İbranice metne uygun olarak orijinaldir: " *iki bin üç yüz akşam sabahı ve kutsallık haklı çıkacak* . Herkes, 321'den bu yana ilahi Şabat ihlaline, havarilerin zamanında Tanrı tarafından belirlenen doktrinsel gerçeklerin çok sayıda başka terk edilmesinin eşlik ettiğini keşfedebilir. 1260 yıllık yalancı saltanattan sonra, inancın yıkıcı halefleri olan papalık, Protestan doktrininde hakikatin Tanrısı için pek çok dayanılmaz yalan bıraktı. Ruh'un bu 14. bölümde sırasıyla üç ana temayı sunmasının nedeni budur: Adventist misyonu veya " *üç meleşin* " mesajı; dünyanın sonunun " *hasatı* ", *seçilmişlerin ayıklanması ve coşkusu*; Gazap üzümünün " *üzüm hasadı* ", *sahte çobanların, Hıristiyanlığın sahte din öğretmenlerinin nihai cezası*.

Seçilmişleri ilahi gazaptan korumak için 1844'ten bu yana öğretilen son sınav, insanlığa kendisini vahyedilen ilahi irade ile en topyekûn sapkınlığa düşmüş isyankar insan talebi arasında konumlandırmak için verilen sürenin en uç noktasına ayrılmıştır. Ancak yapılan seçimin 1844'ten bu yana ölen herkes için sonuçları vardır. 13. ayetin öğretisine göre yalnızca aydınlanmış ve sadık seçilmişler " *Rab'de ölürler* "; *burada* " *kutsanmış* ", yani Tanrı'nın lütfundan yararlananlar ilan edilirler. Mesih, tüm kutsamalarıyla birlikte, onları ilgilendiren " *Filadelfia* " meleşine hitaben yaptığı mesajda zaten doğrulanmıştır , çünkü Tanrı tarafından seçilmiş olarak kabul edilmek için "Adventist" olarak vaftiz edilmek yeterli değildir.

7'den 11'e kadar olan ayetlerde yer alan "üç meleşin mesajları" şeklinde, Ruh tarafından önemli noktaların altı çizilir ve özetlenir. sonuçların birbirini takip etmesi.

Buradan hatırlıyorum, bu eserin 2. sayfasındaki kapakta yer alan nottan sonra, bu üç mesaj, Daniel kitabının Dan.7 ve 8. bölümlerinde sembolik resimlerde daha önce açıklanan üç mesajı vurgulamaktadır. Vahiy'in bu 14. bölümündeki hatırlatmaları Allah'ın onlara verdiği son derece önemin altını çiziyor ve doğruluyor.

Kurtarılan Adventistler galip geldi

Ayet 1: " *Baktım ve işte, Kuzu Sion Dağı'nda duruyordu ve onunla birlikte alınlarında onun adı ve Babasının adı yazılı olan yüz kırk dört bin [kişi] vardı.* »

" *Zion Dağı* " İsrail'de Kudüs'ün inşa edildiği yeri ifade eder. Kurtuluş umudunu ve bu kurtuluşun dünyevi ve göksel iman imtihanları sonunda alacağı

şekli sembolize eder. Bu proje , Rev.21:1'e göre yer ve gökle ilgili her şeyin yenilenmesiyle tamamen tamamlanacak . “ 144.000 [insan] ”, Mesih'in 1843 ile 2030 yılları arasında seçilen seçilmişlerini, yani yargısı kolektif ve bireysel olarak geçerli olan İsa Mesih tarafından test edilen, kanıtlanmış ve onaylanan Adventist Hıristiyanları simgelemektedir. Kolektif yargı kurumu yargılar, bireysel yargı ise her canlıyı ilgilendirir. “ 144.000 [kişi] ”, Adventist inancının takipçileri arasından İsa Mesih tarafından seçilen seçilmişleri temsil etmektedir. Bu sayı kesinlikle semboliktir ve seçilenlerin gerçek sayısı Tanrı tarafından bilinen ve korunan bir sırdır. Önerilen görüntünün tanımından seçilme nedenini anlayabiliriz. *Alınlarında* iradelerinin ve düşüncelerinin simgesi olan “ Kuzunun adı ” İsa ve eski ittifakta ortaya çıkan Tanrının “ Babasının adı ” yazılıdır. Bu, onların, yaratıcı Tanrı'nın ilk insanı günahattan önce biçimlendirip ona hayat verdiğinde ona verdiği Tanrı'nın suretini bulup yeniden ürettikleri anlamına gelir; ve bu görüntü onun karakterinin görüntüsüdür. Bunlar, Tanrı'nın, tek sadık seçilmişinin günahlarını İsa Mesih'te kefarete ederek elde etmek istediği meyveyi oluştururlar. Görünüşe göre seçilmiş seçilmişlerin alnında ya ruhlarında düşünceleri ve iradeleri, Vahiy 7:3'teki Tanrı'nın mührü ya da On Emir'in dördüncü emrinin Şabat'ı ve ayrılmaz karakteri bulunur. Kuzu İsa Mesih'in ve onun eski antlaşmadaki Yaratıcı Tanrı Baba olarak açığa çıkışının hikayesi. Bu nedenle, gerçek Hıristiyan inancı, Romalı Pazar gününün takipçilerinin sözde olmasa da en azından eylemde iddia ettiği gibi, Oğul ve Baba'ya bağlı dini normlara karşı çıkmaz.

Ayet 2: “ *Ve gökten birçok suların sesine, büyük gök gürültüsüne benzeyen bir ses duydum; ve duyduğum ses arp çalan arpçuların sesine benziyordu.* »

Bu ayette bahsedilen çelişkili karakterler gerçekte tamamlayıcı niteliktedir. “ *Büyük sular* ”, kendilerini ifade ederken “ *büyük bir gök gürültüsü*” görünümüne bürünen çok sayıda canlıyı simgelemektedir . Tam tersine Tanrı, “ *arp* ” imgesi aracılığıyla , muzaffer yaratıklarının birleştiren mükemmel uyumu ortaya koymaktadır.

Ayet 3: “ *Ve tahtın, dört yaratığın ve ihtiyarların önünde yeni bir şarkı söylediler. Ve yeryüzünden kurtarılan yüz kırk dört bin kişi dışında hiç kimse şarkıyı öğrenemedi.* »

Tanrı burada 1843-44'ten bu yana yerleşik olan “Adventist” inancının çok yüksek düzeyde kutsandığını doğruluyor ve altını çiziyor. Seçilmiş temsilcileri diğer sembolize edilmiş gruptan ayrılır; “ *taht, dört canlı yaratık ve yaşlılar* ”; ikincisi, yeryüzünde yaşanan deneyimden kurtulanların tümünü belirtir. Ancak Vahiy adı verilen ilahi Vahiy, yalnızca Dan.8:14'ün hükmünün birbirini takip eden iki aşamaya ayırdığı iki bin yıllık Hıristiyan inancını hedef alır. 1843-44'e kadar seçilmişler, Rev.4:4'te sözü edilen “ 24 ” ten “ 12 ” yaşlı ile simgeleniyordu. Diğer “ 12 ” yaşlı ise 1843-44'ten Rev.7:3-8'de “ *mühürlenmiş* ” Adventist “ 12 kabiledir ” .

Ayet 4: “ *Bunlar, bakire oldukları için kendilerini kadınlarla kirletmemiş olanlardır; Kuzu nereye giderse onu takip ederler. Tanrı ve Kuzu için ilk ürünler olarak insanlar arasından kurtarıldılar;* »

Bu ayetin sözleri sadece manevi anlamda geçerlidir; “ *Kadınlar* ” kelimesi, Roma Katolik inancı veya 1843-44'ten bu yana Protestan inancı ve 1994'ten beri

kurumsal Adventist inancı gibi, kökenlerinden bu yana irtidata düşmüş Hıristiyan kiliselerini ifade etmektedir. Bahsedilen “ *kirletme* ”, Romalılar 6:23'e göre ilahi yasanın çiğnenmesinden kaynaklanan ve “ *ücreti ölüm olan* ” *günahı hedef almaktadır*. İsa Mesih'in simgesel “ *144.000 [kişi]* ” dışında kutsadığı şey, onları günah uygulamasından kurtarmaktır . Onların “ *bekaretleri* ” aynı zamanda ruhsaldır ve bu onları, İsa Mesih'in onlar adına döktüğü kanla adaleti beyazlamış olan “saf” varlıklar olarak tanımlar. Günahın ve onun kirliliğinin mirasçıları, Adem ve Havva'nın tüm torunları gibi, onların İsa Mesih tarafından tanınan imanları onları kusursuz bir şekilde “arındırdı”. Ancak bu inancın İsa Mesih tarafından etkili bir şekilde tanınması için, bu arınmanın gerçek olması ve onların “ *işlerinde* ” somutlaştırılması gerekir. Dolayısıyla bu, sahte Hıristiyan veya Yahudi veya daha genel anlamda tek tanrılı dinlerden miras kalan günahların terk edilmesi anlamına gelir. Allah, peygamberlik vahyinde de, yeryüzünü ve gök sistemini yaratılışının ilk haftasından itibaren kurduğu zaman düzenine uyulmamasını özellikle hedef almaktadır.

Yeni bir şarkı söylemek ” imajının arkasında yalnızca mühürlü “ *144.000 [kişinin]* ” yaşadığı özel bir deneyim var . Günahın sembolü olan Mısır'dan görkemli çıkışını kutlayan “ *Musa'nın ilahisi "nden sonra, " 144.000 " seçilmişin " şarkısı* ” , Dan'ın emrine itaat edip günahattan kurtulmalarını kutluyor. 8:14 1843-44'ten beri Tanrı tarafından arzu edilen ve hatta talep edilen kutsallaştırma. Bu tarihte göksel bir görüntü, Golgota'nın çarmihında İsa Mesih'in ölümüyle gerçekleştirilen günahların arınmasını hatırlatıyordu. Bu mesaj, Tanrı'nın Roma Pazar gününün ve diğer bazı yalan günahlarının varisi olan bir tür Protestan inanlıya sunduğu hem bir azarlama hem de bir öğretiydi. İbrani ayinlerinin tipolojisinde bu “ *günahlardan arınma* ”, sonbaharda düzenlenen, öldürülen keçinin kanının bu ulaşılmaz yere yerleştirilen kefarete koltuğundaki en kutsal yere getirildiği ve geri kalanlar için yasaklandığı dini bir bayramdı. yılın zamanı. Günahın sembolik simgesi olan bu keçinin kanı, onların hak ettikleri cezanın kefareti için seçilmişlerinin günahlarının taşıyıcısı haline gelen İsa Mesih'in kanını kehanet ediyordu; İsa'nın kendisi de günah kılındı. Bu törende keçi, günahı taşıyan Mesih'i değil, günahı temsil eder. Bu ayette, “ *kuzu nereye giderse gitsin onu takip ederler* ” derken kastedilen şey, başrahabin yılın geri kalan kısmında izin verilen kutsal yerden yasak olan en kutsal yere doğru yaptığı bu fiziksel harekettir. Mesih'in Ruhu, 23 Ekim 1844 tarihli görüntüdeki bu sahneyi hatırlayarak, seçilmiş bilinçsiz mirasçılarına doktrinsel yalanları, yani günah işlemenin yasak olduğunu hatırlattı. Böylece, 1844'ten itibaren, Roma'nın Pazar günü olduğu gibi, uygulanan gönüllü kökenli günah , Tanrı ile ilişkiyi imkansız hale getirir ve terk edilen günah, ilgili seçilmiş kişiyi kutsallaştırılmasının tamlığına götüren bu ilişkinin genişletilmesine izin verir. vahyedilen ilahi gerçeğin kabulü, anlaşılması ve eyleme geçirilmesi.

Tanrı ve Kuzu için ilk ürünler ” olarak kabul edilen bunlar, Tanrı'nın dünyevi seçilmişler arasında bulduğu en iyi şeyleri oluşturur. İbrani ayinlerinde “ *ilk ürünler* ” “ *kutsal* ” ilan edildi . Bu hayvan ya da bitkisel ilk meyvelerin sunuları, Tanrı'yı onurlandırmak ve insanın O'nun iyiliğine ve cömertliğine olan minnettarlığını belirtmek için ona ayrılmıştı. Aslında “ *kutsal ilk meyveler* ”in bir başka nedeni de, kendilerine vahyedilen ilahi ışığı bütünüyle almalarıdır; çünkü

onlar, vahyedilen ışığın doruğa, manevi zirvesine ulaştığı ahir zamanda yaşamaktadırlar.

Ayet 5: “ *Ve onların ağızlarında yalan bulunmadı, çünkü onlar suçsuzdurlar.* »

Gerçekten seçilmiş olan, yeniden doğuşla hakikatten doğan kişi, zevk almadığı " *yalan* "dan yalnızca nefret edebilir. Yalan söylemek iğrençtir çünkü yalnızca zararlı sonuçlar doğurur ve iyi insanlara acı çektirir. " *Yalan* " a inanan, hayal kırıklığının acısını, aldatılmanın acısını yaşar. Mesih tarafından seçilen hiç kimse, insan kardeşlerini baştan çıkarmaktan ve aldatmaktan zevk alamaz. Öte yandan, gerçek güven verir, gerçek kardeşlerle olumlu ilişkiler kurar, ama her şeyden önce, adını “ *gerçeğin Tanrısı* ” olarak iddia eden ve yücelten kurtuluşumuzun yaratıcısı ve kurtarıcısı Tanrı ile olumlu ilişkiler kurar . Böylece, artık doktrinsel günahı işlemeyen, vahyedilen hakikate itaat eden seçilmiş kişi, bizzat hakikatin Tanrısı tarafından “ *kötü niyetli* ” olarak yargılanır.

İlk meleğin mesajı

Ayet 6: “ *Yeryüzünde yaşayanlara, her millete, her oymağa, her dile ve her halka bu müjdeyi duyurmak için göklerin ortasında uçan başka bir melek gördüm.* »

“ *Başka bir melek* ” ya da başka bir elçi, “ *gökyüzünün ortası* ” ya da güneşin zirvesiyle simgelenen tam bir ilahi ışık ilan eder . Bu ışık , İsa Mesih'in getirdiği kurtuluşa ilişkin “ *İncil* ” veya “ *iyi haber* ” ile ilgilidir . Mesajının özgün olması ve zamanla değişmemesi nedeniyle “ *ebedi* ” olarak adlandırılmıştır . Bu şekilde Tanrı, bunun İsa Mesih'in havarilerine öğretilenlerle tutarlı olduğunu tasdik eder. Gerçeğe dönüş, 1843'te Roma Katolik inancından miras kalan sayısız çarpıklığın ardından geldi. Bu duyuru, Daniel 12:12'de sunulan ve Adventist çalışmalarının ilahi bereketini ortaya koyan mesaja benzemesi bakımından evrenseldir. Daniel 8:14'ün emriyle ortaya konulan tanrısal gereksinime uygun olarak, burada imanın gerçek meyvesi açısından " *sonsuz müjde* " den bahsediliyor. Peygamberlik sözüne ilgi, peygamberlik normunun meşru bir meyvesidir. " *sonsuz müjde* ".

Ayet 7: “ *Yüksek sesle şöyle dedi: Tanrı'dan korkun ve onu yüceltin, çünkü hükümünün saati geldi; ve göğü, yeri, denizi ve su pınarlarını yaratana tapın.* »

7. ayette ilk melek, ilahi on emirde yaratıcı Tanrı'nın yüceliğini yücelten Şabat'ın ihlalini kınamaktadır. Bu nedenle Ekim 1844'ten itibaren restorasyonunu talep etti, ancak 1843 baharından beri kendi ihlalinin suçunu Protestanlara yükledi.

İkinci meleğin mesajı

Ayet 8: “ *Ve bir diğeri, ikinci bir melek onu takip ederek şöyle dedi: Büyük Babil düştü; zinasının gazabının şarabını bütün milletlere içirdi.* »

, Latince montajdaki "Rab'bin günü" tercümesinden ^{sonra} I. Konstantin'in pagan "güneşin günü" adını vererek insanları baştan çıkaran ve aldatan Roma papalık Katolik Kilisesi'nin muazzam suçunu ortaya koymaktadır. “Pazar”ın kökenidir: dies dominica. İki kez tekrarlanan “ *Büyük Babil düştü, düştü* ” ifadesi, kendisi ve onu miras alanlar için ilahi sabrın süresinin kesin olarak sona erdiğini

doğruluyor. Bireysel olarak dönüşüm mümkün olmaya devam eder, ancak bu yalnızca meyve veya tövbe "işleri" üretme pahasına olur .

Hatırlatma: " *Düştü* " demek: Bir şehrin düşmanının eline düşmesi gibi, **Hakk'ın** Allah'ı tarafından alınır ve mağlup edilir . 1843'ten sonra, 1844 ile 1873 yılları arasında, sadık Yedinci Gün Adventist hizmetkarları için Vahiy 17:5'te onu karakterize eden " *gizemi* " yükseltir ve aydınlatır. **Yalanlarının** baştan çıkarması etkisini kaybeder.

8. ayette önceki mesajlarda verilen hüküm, ciddi bir uyarıyla doğrulanmaktadır. I. Konstantin'in ^{321'de} 1844'ten bu yana belirlediği dinlenme gününün bilinçli ve gönüllü seçimi , bunu haklı çıkaran isyancıları, son yargının *ikinci ölümünün işkencelerinin ilahi kınamasına karşı pasif hale getiriyor. Tanrı, Pazar gününe yönelik suçlamasını gizlemek için, bunu kendi ilahi " mührüne "* karşıt olan rezil bir " *işaret* " adı altında gizler . Zamanın düzenini sorgulayan bu insan otoritesi işareti, O'nun tarafından cezalandırılmayı hak eden muazzam bir rezalettir. Ve ilan edilen ceza aslında korkunç olacak: " *Ateş ve kükürtle azap göreceksin* ", bu da isyancıları yok edecek, ama sadece son karar anında.

Üçüncü meleğin mesajı

Ayet 9: " *Ve bir başkası, üçüncü bir meleğin onları takip etti ve yüksek sesle şöyle dedi: Eğer bir kimse canavara ve onun heykeline taparsa ve alınca veya eline bir işaret alırsa, »*

takep ettikleri " formülüyle belirtilmektedir . " *Yüksek ses* ", onu ilan edenin çok yüksek ilahi otoritesini doğruluyor.

yeryüzünden yükselen canavarın " egemenliğini destekleyen ve onaylayan ve Rev. 13'te alıntılanan otoritesinin " *işaretini* " Pazar günü itaatleri aracılığıyla benimseyen ve onurlandıran insan isyancıları yöneliktir. : 16 kişi şu anda Hıristiyan nüfusun tamamını temsil ediyor.

işaretin " " *Tanrı'nın mührü* "yle, yani birinci günün Pazar gününden yedinci günün Şabatına kadarki doğrudan karşıtlığı , her ikisinin de " önde ", yani Kutsal Kitap'ın koltuğunda kabul edilmesi gerçeğiyle doğrulanmaktadır. Rev.7:3 ve 13:16'ya göre irade. Vahiy 7:3'teki " *Tanrı'nın mührü* "nün Vahiy 14:1'de " *Kuzunun ve Babasının adı* " haline geldiğine dikkat edin. " Elde " algısı Tesniye 6:4'ten 9'a kadar olan şu ayetlerle açıklığa kavuşturulmuştur:

" *Dinle İsrail! YaHWéH, Tanrımız, tek YaHWéH'dir . Tanrın Yahve'yi bütün yüreğinle, bütün canınla, bütün gücünle seveceksin . Ve bugün size verdiğim bu emirler kalbinizde yer alacak . Bunları çocuklarınıza aşılayacaksınız ve evinizdeyken, yolculuğa çıktığınızda, yattığınızda ve kalktığınızda onlardan bahsedeceksiniz. Onları bir işaret olarak ellerinize bağlayacaksınız ve gözlerinizin arasında alın bağı gibi olacaklar . Bunları evinin direklerine ve kapılarına yazacaksınız. » " *El* " eylemi, uygulamayı, " *ön* " ise düşünce iradesini belirtir. Bu ayette Ruh şöyle der: " *Tanrın RABBİ bütün yüreğinle, bütün canınla ve bütün gücünle seveceksin* "; İsa'nın Matta 22:37'de aktardığı ve " *ilk ve en büyük emir* " olarak sunduğu şey . Dolayısıyla " *Allah'ın mührünü* " taşıyan seçilmiş yetkililerin şu üç kriteri karşılaması gerekiyor: " *Allah'ı bütün kalbiyle**

sevin ”; kutsal yedinci gününün geri kalan Şabat gününü uygulayarak onu onurlandırmak; ve zihninde “ Kuzu'nun adı ” İsa Mesih “ ve Babasının adı ” YaHWéH vardı. Ruh, ” ve Babasının adını ” belirterek , Tanrı'nın on emrine ve eski antlaşmada seçilmişlerin kutsallığını teşvik eden emir ve törenlere uyma ihtiyacını doğrular. Elçi Yuhanna, kendi zamanında bile 1 Yuhanna 5:3-4'te şunları söyleyerek bu şeyleri doğruladı:

“ Çünkü bu, Tanrı'nın emirlerini yerine getirme sevgisidir. Ve O'nun emirleri ağır değildir, çünkü Tanrı'dan doğan her şey dünyayı yener; ve dünyaya galip gelen zafer inancımızdır. »

Ayet 10: “ Ayrıca, gazap kadehine karıştırılmamış olarak dökülen Tanrı'nın gazap şarabından da içecek ve kutsal meleklerin ve Kuzu'nun önünde ateş ve kükürt ile azap görecektir. »

Tanrı'nın gazabı fazlasıyla haklı çıkacak çünkü “ canavarın işaretini ” alanlar, İsa Mesih'in doğruluğunu iddia ederken insanın günahını da onurlandırıyorlar. Vahiy 6:15-17'de Ruh, İsa Mesih'in yıkıcı haklı gazabıyla son karşılaşmalarının sonuçlarını tasvir etti.

Son derece önemli not : Bu ilahi gazabı daha iyi anlamak için, kutsal Şabat'a saygısızlığın neden Tanrı'nın gazabını bu kadar uyandırdığını anlamamız gerekir. Hafif günahlar vardır, ancak Kutsal Kitap bizi Kutsal Ruh'a karşı işlenen günahlara karşı uyarır ve bize ilahi bağışlanmayı elde etmek için artık hiçbir fedakarlığın olmadığını söyler. Elçilerin zamanında bize bu tür bir günahla ilgili verilen tek örnek, din değiştirmiş bir Hıristiyan'ın Mesih'i reddetmesiydi. Ancak bu sadece bir örnektir, çünkü gerçekte Kutsal Ruh'a karşı küfür, Tanrı'nın Ruh'u tarafından verilen bir tanıklığın inkar edilmesi ve reddedilmesinden ibarettir. İnsanları ikna etmek ve öğretmek için Ruh, Kutsal Kitap'ın kutsal yazılarını ilham etti. Bu nedenle Kutsal Kitapta Ruh'un verdiği tanıklığa karşı çıkan kişi zaten Tanrı'nın Ruh'u'na küfretmiş olur. Tanrı, çağrılanları Mukaddes Kitaba ve onun yazılarına yönlendirmek yerine iradesini duyurmaktan daha iyisini yapabilir mi? İradesini, düşüncelerini, egemen yargısını daha açık ifade edebilir mi? 16. yüzyılda ' savaş açtığı İncil'e yönelik bu küçümseme, Tanrı'nın Roma Katolik dinine karşı sabrının kesin sonunu işaret ediyordu; hiç tanımadığı bir doktrine karşı sabrının sonu. Daha sonra, 1843'te, kehanet sözünün küçümsemesi, Protestan inancının tüm çeşitli biçimleriyle, Roma Pazarının mirasçıları, yani “ canavarın işareti ” olarak kabul edilmesinin sonunu işaret etti. Ve son olarak Adventizm, İsa'nın benim enkarne ettiğim mütevazı hizmetkarı aracılığıyla kendisine sunduğu nihai peygamberlik vahiyini reddederek Kutsal Ruh'a karşı küfür işledi; 1995'ten bu yana Pazar gözlemcileriyle olan ittifakları tarafından onaylanan ve güçlendirilen küfür. Ruh'a karşı küfür, her seferinde Tanrı'dan hak ettiği adil yanıtı alır; Bu 10. ayette birinci ve “ ikinci ölüme ” yönelik adil bir kınama kararı teyit edilmiştir.

Ayet 11: “ Ve onların azaplarının dumanı ebedî olarak yükselir; ve canavara ve onun heykeline tapınanlar ve onun isminin işaretini alanlar gece gündüz rahat edemiyorlar. »

“ Duman ” yalnızca son hüküm zamanında, yani isyankâr düşmüşlerin Vahiy 19:20 ve 20:14'teki “ ateş gölü ”nün “ ateş ve kükürtte azap göreceği ” saatte olacaktır; bu, yedinci binyılın sonunda. Ancak bu korkunç andan önce, İsa

Mesih'in görkemli dönüş saati onların nihai kaderini belirleyecektir. Bu ayetin mesajı " *dinlenme* " konusuna değinmektedir . Seçilmişler ise Tanrı'nın kutsadığı dinlenme zamanına dikkat ederler, ancak düşmüş olanlar aynı kaygıyı taşımazlar çünkü onlar ilahi bildirimlere hak ettikleri önemi ve ciddiyeti vermezler. Bu nedenle, onların bu aşağılamalarına karşılık olarak, nihai ceza saatinde Allah, acılarını dindirmek için onlara rahat vermeyecektir.

Ayet 12: " *Bu, Tanrı'nın emirlerini ve İsa'nın imanını tutan azizlerin azmidir.* »

Azim ya da sabır " sözcükleri , 1843-44'ten görkemli bir şekilde dönüşüne kadar ilahi Mesih İsa'nın gerçek azizlerini karakterize eder. Bu ayette, 1. ayetteki " *Babanın adı* " , " *Tanrı'nın emirleri* " haline gelir ve " *Kuzunun adı* " , " *İsa'nın imanını* " ile değiştirilir . Önceliklerin sırası da değişti. Bu ayette Ruh ilk olarak " *Allah'ın emirlerini* " , ikinci olarak da " *İsa'nın imanını* " anıyor; bu da tarihsel olarak ve değer düzeyinde Tanrı'nın kurtuluş projesinde onayladığı düzendir. 1. ayette öncelik " *adına* " verilmiştir. *Kuzu* " , " *144.000* " seçilmiş kişiyi Hristiyan inancına bağlamak için .

Ayet 13: " *Ve gökten şöyle diyen bir ses duydum: Yaz: Ne mutlu bundan sonra Rab adına ölen ölümlere! Evet, diyor Ruh, emeklerinden dinlenebilirsiniz, çünkü işleri onları takip eder.* »

Bundan sonra " ifadesi bu kadar önemli olduğu için detaylı bir açıklamayı hak ediyor. Zira Daniel 8:14'teki hükmün yürürlüğe girdiği ve William Miller tarafından düzenlenen iki Adventist duruşmasının sona erdiği 1843 baharı ve 1844 sonbaharı hedefleniyor.

şimdi " ifadesinin imalarını gözden kaçırmıştır . Yalnızca Adventist inancının kurucu öncüleri, Tanrı'nın 1843'ten itibaren Şabat'ı talep etmesinin sonuçlarını anladılar. Bu yedinci gün uygulamasını benimsemek için, o zamana kadar uygulanan Pazar gününün Tanrı tarafından lanetlendiğini fark etmeye yönlendirildiler. Onlardan sonra miras kalan Adventizm geleneksel ve biçimci hale geldi ve taraftarların ve öğretmenlerin büyük çoğunluğu için Pazar ve Şabat haksız bir şekilde eşit seviyeye yerleştirildi. Kutsallık ve gerçek kutsallık duygusunun bu kaybı, 1983 ile 1994 yılları arasında ilettiğim kehanet sözüne ve üçüncü Adventist mesajına ilgisizliğe yol açtı. Bu aşağılama Fransa'daki Adventizm'de ortaya çıktığından beri, Adventist dünyası kurumu ile ittifaka girdi. 1995 yılında ekümenik klanın en büyük laneti. 10. ayetteki " *azap* " tehdidi , " *o da içecek* " ifadesiyle onu ilgilendiriyor ; 1994'ten bu yana, Protestan inancından sonra kurumsal Adventizm, 1843'ten beri yargılanıyor ve kınanıyor.

Bu ayetin de gösterdiği gibi, Daniel 8:14'teki hüküm, 1843'teki Protestan Hristiyanların, Adventist grup da dahil olmak üzere iki kampa ayrılmasına neden oluyor; bu mutluluktan yararlananlar şöyle diyordu: " *Bundan sonra ne mutlu Rab'bin yolunda ölen ölümlere!* " ". İsa'nın " *Laodikya* "da onu "kusacağını " duyurmasıyla , İsa'nın resmi elçisi olan Adventist kurumu, " *çıplak* " olarak adlandırılan ışığın resmi olarak reddedildiği tarih olan 1991'den *artık* yararlanamaz. bu mutluluktan.

Hasat zamanı

Ayet 14: “ *Baktım ve işte, beyaz bir bulut vardı ve bulutun üzerinde, başında altın bir taç ve elinde keskin bir orak olan, insanoğluna benzeyen biri oturuyordu.* »

Bu tanımlama, İsa Mesih'in görkemli dönüşü anını anımsatıyor. “ *Beyaz bulut* ”, onun iki bin yıl önce yaşanan ayrılış ve göğe yükseliş koşullarını hatırlatıyor. “ *Beyaz bulut* ” onun saflığını, “ *altın tacı* ” onun muzaffer inancını simgeliyor ve “ *keskin orak* ” Tanrı'nın İbraniler 4:12'deki “ *kesici sözünü* ” temsil ediyor ve “ *onun eli* ” tarafından hayata geçiriliyor.

Ayet 15: “ *Ve başka bir melek tapınaktan çıktı ve bulutun üzerinde oturana yüksek sesle bağırdı: Orağını salla ve biç; çünkü hasat saati geldi, çünkü dünyanın hasadı olgunlaştı.* »

hasat ” boyutunda , bu noktada “ *buğdayı samandan* ” kesin olarak ayırma zamanının geleceğini hatırlatır . Vahiye aracılığıyla, iki kampı ayıran bu konuyu keşfetmemizi sağlıyor: seçilmişlerin Şabatı ve düşmüşlerin Pazar günü, çünkü bu dini ismin arkasında pagan bir güneş tanrısının hayranlığı ve otoritesi gizlidir. Ve insan zamanının evrimine rağmen, Tanrı ona gerçekte kendisi için olduğu gibi bakmaya devam ediyor. İnsanların farklı görüşleri onun yargısını etkilemez; zaman sırasına göre ilk gün dünyevidir, hiçbir şekilde ilahi kutsallığı üstlenemez. Bu, ebedi dünya zamanının başlangıcından itibaren kazanmış olan zaman düzeni bakımından, yalnızca kutsanmış yedinci gün ile bağlantılıdır; bu 6000 güneş yılı boyunca geçerlidir.

Ayet 16: “ *Ve bulutun üzerinde oturan orağını yeryüzüne attı. Ve toprak hasat edildi.* »

Ruh, “ *yeryüzünün hasadının* ” gelecekte gerçekleşeceğini teyit ediyor. Kurtarıcı ve İntikamcı İsa bunu gözetecek ve Matta 13:30'dan 43'e kadar havarilerine yaptığı benzetmeyle yaptığı duyuruya uygun olarak bunu gerçekleştirecektir. “ *Hasat* ” esas olarak geride kalan seçilmiş azizlerin cennete uçmalarıyla ilgilidir. Tanrı Yaratıcısına sadık.

Hasat zamanı (ve intikam)

Ayet 17: “ *Gökteki tapınaktan, elinde keskin bir orak olan başka bir melek çıktı.* »

Önceki “*meleğin* ” seçilmişlerin lehine bir misyonu varsa, tam tersine bu “ *diğer meleğin* ” düşmüş isyancılara yönelik cezalandırıcı bir misyonu vardır. Bu ikinci “ *orak* ” aynı zamanda kendi eliyle değil, kendi iradesiyle hayata geçirdiği “ *Allah'ın kesici sözünü* ” simgelemektedir, çünkü üzüm hasadında hasattan farklı olarak “ *elinde* ” ifadesi yoktur. Bu nedenle cezai eylem, ilahi iradeyi yerine getiren araçlara emanet edilecektir; aslında baştan çıkarmalarının kurbanları.

Ayet 18: “ *Ve ateş üzerinde yetkisi olan başka bir melek sunaktan çıktı ve elinde keskin orak olana yüksek sesle şöyle dedi: Keskin orağını fırlat ve üzümünü topl. dünyanın asması; çünkü dünyanın üzümünü olgunlaştı.* »

Sonra, seçilmişlerin cennete esrimelerinin ardından “ *üzüm hasadı* ” anı gelir. Yeşaya 63:1 ila 6'da Ruh, bu sembolik terimin hedeflediği eylemi geliştirir. İncil'de kırmızı üzüm suyu insan kanına benzetilir. İsa'nın Kutsal Akşam Yemeği'nde bu sözcüğü kullanması bu fikri doğrulamaktadır. Ancak “ *bağbozumu* ” “ *Tanrı'nın gazabıyla* ” bağlantılıdır ve bu, Mesih'in gönüllü olarak döktüğü kan

onların sayısız ihanetini hak etmediği için, hizmetkarları kılığında değersizce çalışanlarla ilgilidir. Çünkü İsa, kurtarma projesini, uğruna hayatını verdiği günahı haklı çıkaracak kadar çarpıtanlar ve bu uygulamanın sona ermesi için acıya katlananlar tarafından ihanete uğradığını hissedebilir. Bu nedenle, kanununu kasıtlı olarak çiğneyenlerin ona cevap vermesi gerekir. Kör çılgınlıkları içinde, Tanrı tarafından 1843-44'ten bu yana kutsanan ve talep edilen yedinci gün Şabat uygulamasını yeryüzünden silmek için gerçek seçilmişlerini öldürmek isteyecek kadar ileri gidecekler. Seçilmişlerin , dinsel düşmanlarına karşı güç kullanma konusunda Tanrı'nın yetkisi yoktu ; Tanrı bu eylemi yalnızca Kendisine ayırmıştı. Seçtiklerine " *İntikam benimdir, ceza da benimdir " diye ilan etti ve bu intikamı hayata geçirmenin zamanı geldi.*

hasat " temasını çağrıştırıyor . Günahkâr üzümlerin olgun olduğu ilan edilir, çünkü onlar gerçek mahiyetlerini yaptıkları işlerle tam olarak ortaya koymuşlardır. Üzüm toplayanların ayakları altında ezildiklerinde kanları, üzüm suyu gibi fiçıya akacaktır.

Ayet 19: " *Ve melek orağını yeryüzüne attı. Ve yerin asmasını topladı, ve bağ bozumunu Tanrının gazabının büyük mâsarasına attı. »*

Eylem, bu sahnenin ortaya çıkardığı bu duyuru ile onaylanmıştır. Tanrı, Katolik ve Protestan kibrinin cezalandırılacağını kesin olarak bildirmektedir. Hasat edilen üzümlerin kırıcıların ayakları altında ezildiği fiçıda da görüldüğü gibi, Allah'ın gazabının sonuçlarına katlanacaklar.

Ayet 20: " *Ve üzüm cenderesi şehrin dışına atıldı; ve bin altı yüz stadyum kadar bir mesafe boyunca tekmeden atların dizginlerine kadar kan çıktı. »*

İsa.63:3 şunu belirtir: " *Üzüm sıkma makinasında yalnız ben basıyordum; yanımda hiçbir erkek yoktu... "* Bağbozumu, Vahiy 16:19'da Büyük Babil şehrinin cezalandırılmasını yerine getiriyor. Bardağı, şimdi zerresine kadar içmesi gereken ilahi gazapla doldurdu. " *Şarap cenderesi şehrin dışında çiğneniyordu "*, yani seçilmişlerin varlığı göğe alınmıyordu. Kudüs'te ölüme mahkum edilenlerin infazları, kutsal şehri kirletmemek için surların dışında gerçekleştirildi. Bu mesaj aracılığıyla kendi ölümünü küçümseyenlerin ödeyeceği bedeli hatırlatan İsa Mesih'in çarmıha gerilmesi için de durum aynıydı. Düşmanlarının da, birçok günahlarının kefareti için kanlarını dökmelerinin zamanı geldi. " *Ve fiçidan atların kalçalarına kadar kan geldi ."* Öfkenin hedefi Hıristiyan din öğretmenleridir ve Tanrı onlardan, binicilerin onları yönlendirmek için " *atların ağzına " koyduğu " kantarma "* imgesiyle söz eder . Bu görüntü Yakup 3:3'te önerilmiştir ve bu kitabın teması tam olarak din öğretmenleridir. Yakup 3. bölümün başında şunu belirtiyor: " *Kardeşlerim, aranızdan pek çoğunun öğretmeye başlamasına izin vermeyin, çünkü biliyorsunuz ki biz daha sert bir şekilde yargılanacağız ."* " *Hasat "* eylemi bu hikmetli uyarıyı haklı çıkarıyor. Spirit, " *atların bitimine kadar "* ifadesini belirterek , kazanın öncelikle " *Büyük Babil "in Roma Katolik din adamlarını ilgilendirdiğini, ancak 1843'ten bu yana "yıkıcı" bir şekilde kullanan Protestan öğretmenleri de kapsadığını öne sürüyor. Kutsal Kitap, Rev.9:11'de Ruh'un yaptığı suçlamaya göre. Burada Vahiy 14:10'da verilen uyarının uygulamasını görüyoruz: " O aynı zamanda gazap kadehine karıştırılmadan dökülen Tanrı'nın gazap şarabından da içecek... "*

Bir önceki mesajın devamı olan "bin altı yüz stadiadan fazla " mesajı için ceza, 1600 rakamının kastettiği 16. yüzyıldan bu yana Reform inancını kapsamaktadır . Bu, Martin Luther'in 1517'de Katolik inancına yönelik suçlamayı resmileştirdiği zamandır. Ancak İsa Mesih'in yasakladığı şiddeti ve kılıcı meşrulaştıran Protestan " sahte Mesihler " ve sahte Hıristiyanlar öğretisi de yine bu 16. yüzyılda oluşmuştur . Kiyamet, kendi yorum anahtarlarını sunmaktadır ve bu 16. yüzyıl, Rev. 2:18 ila 29'da " Tiyatira " döneminin sembolik adı altında belirtilmektedir . " Stadyum " kelimesi , onların dini faaliyetlerini, kazanana vaat edilen zafer tacının söz konusu olduğu yarışa katılımlarını ifade etmektedir. Pavlus'un 1 Korintliler 9:24'teki öğretisi budur: “ Stadyumda koşanların hepsinin koştuğunu, ama ödülün bir tanesine verildiğini bilmiyor musunuz? Kazanmak için koş .” Dolayısıyla göksel mesleğin ödülü hiçbir şekilde kazanılmaz; İman savaşında kazanmanın tek yolu sadakat ve itaatte ısrardır. O, Phi.3:14'te şunu doğruluyor: " Tanrı'nın Mesih İsa'da yukarıya çağırılması ödülü için hedefe doğru koşuyorum ." “ Hasat ” zamanında İsa'nın şu sözleri doğrulanacaktır: “ Çünkü birçokları çağırıldı, ama çok azı seçildi (Mat.22:14)”.

Vahiy 15: Şartlı tahliyenin sonu

" *Hasat ve bağ bozumu* " tamamlanmadan önce, o korkunç an, lütuf zamanının sonu gelir. İnsan seçimlerinin zamanın taşına kazındığı ve bu seçimleri tersine çevirmenin mümkün olmadığı bir yer. Bu noktada Mesih'teki kurtuluş teklifi sona erer. Bu, İsa Mesih'in Kıyametinin bu çok kısa 15. bölümünün temasıdır. Lütuf zamanının sonu, 8. ve 9. bölümlerin ilk altı " *borazanından sonra ve 16. bölümün " Tanrı'nın son yedi belasından "* önce meydana gelir. Bunun, Tanrı'nın belirlediği yolun son seçimini takip ettiğini söylemeye gerek yok. insana yapma hakkı verir. Vahiy 13:11'den 18'e kadar olan ayetlerdeki " *yeryüzünden çıkan canavar* " ın otoriter himayesi altında , son iki yol, biri Tanrı'nın kutsal cumartesi gününe veya Şabat'ına, diğeri ise Roma papalık otoritesinin Pazar gününe çıkar. . Yaşam ile iyilik, ölüm ile kötülük arasındaki seçimler hiç bu kadar net olmamıştı. İnsan en çok kimden korkar? Tanrı mı, insan mı? Durumun verisi bu. Ama şunu da söyleyebilirim: İnsan en çok kimi sever? Tanrı mı, insan mı? Seçilmiş kişi her iki durumda da cevap verecektir: Peygamberlik vahiyleri aracılığıyla projesinin sonunun ayrıntılarını bilen Tanrı. O zaman sonsuz yaşam onlara çok yakın, ulaşabilecekleri bir yerde olacaktır.

Ayet 1: " *Sonra gökte büyük ve muhteşem başka bir işaret gördüm: Yedi son belayı taşıyan yedi melek, çünkü Tanrı'nın gazabı onlarda yerine geldi.* »

, sahte imanlıların Roma Pazar gününü seçmeleri nedeniyle başlarına gelecek olan " *son yedi belayı* " *sunmaktadır.* Bu bölümün teması olan denetimli serbestlik süresinin sonu, " *Tanrı'nın gazabının son yedi belasını* "nın zamanını açıyor.

Ayet 2: " *Ve sanki ateşle karışmış camdan bir deniz ve canavarı yenenleri, onun suretini ve isminin sayısını cam denizin üzerinde duran, Tanrı'nın arpları.* »

Rab daha sonra hizmetkarlarını, seçilmişlerini cesaretlendirmek için, kehanetin diğer pasajlarından alınmış çeşitli görüntüler aracılığıyla onların yakın zaferini çağrıştıran bir sahne sunar. " *Ateşle karışmış cam denizin üzerinde duruyorlar* " çünkü onlar, zulüm gördükleri (*ateşle karıştırılmış*) bir iman sınavından geçtiler ve galip çıktılar. " *Camdan deniz* " Rev.4:1'de olduğu gibi seçilmiş insanların saflığını ifade eder.

Ayet 3: " *Ve Tanrı'nın kulu Musa'nın şarkısını ve Kuzu'nun şarkısını söylediler: İşlerin büyük ve muhteşem, ey Her Şeye Gücü Yeten Rab Tanrı; Yolların doğru ve doğrudur, Ulusların Kralı!* »

" *Musa'nın Şarkısı* " İsrail'in, günahın tipik sembolü olan Mısır topraklarından görkemli çıkışını kutladı. 40 yıl sonra yeryüzündeki Kenan'a giriş, son seçilmişlerin gökteki Kenan'a girişinin habercisiydi. Buna karşılık, seçilmişlerin günahlarının kefareti olarak hayatını verdikten sonra, " *kuzu* " İsa, görkemiyle ve göksel ilahi gücüyle göğe yükseldi. İsa'nın son sadık tanıkları olan tüm Adventistler iman ve çalışma yoluyla, İsa onları kurtarmak için geri döndüğünde göğe yükselişi deneyimlerler . Onun " *büyük ve takdire şayan işlerini* " öven seçilmişler, değerlerini İsa Mesih'te somutlaştıran yaratıcı Tanrı'yı

yüceltirler: O'nun mükemmel " adaleti " ve " gerçeği ". " Doğru " sözcüğünün çağrıştırılması, eylemin bağlamını, kendisini " Amin ve Gerçek " olarak sunduğu " Laodikya " döneminin sonuna bağlar . O zaman Vahiy 12:2'deki " doğum yapan kadının " zamanının sonunu işaret eden " kurtuluş " saatidir . " Çocuk ", İsa Mesih'te ve onun aracılığıyla açığa çıkan göksel karakterin saflığı biçiminde dünyaya getirilir. Seçilmişler, " her şeye kadir " durumu için Tanrı'yı övebilirler çünkü kurtuluşlarını ve kurtuluşlarını bu ilahi güce borçludurlar. Kurtarılanlarını tüm dünyadaki uluslar arasından toplayıp seçen İsa Mesih, gerçekten de " ulusların Kralı "dır. Ona ve seçilmiş yetkililerine karşı çıkanlar artık yok.

Ayet 4: " Kim korkmaz, Tanrım ve adını yüceltmez? Çünkü yalnızca sen kutsalsın. Ve hükümlerin açıklandığı için bütün milletler gelip sana tapınacaklar. »

Basitçe söylemek gerekirse bu şu anlama gelir: Kim senden korkmayı reddeder, Yaratıcı Tanrı, ve kutsal yedinci gün Şabatına saygı göstermeyi reddederek seni haklı ihtişamından mahrum bırakmaya cesaret edebilir? Çünkü **yalnızca siz kutsalsınız** ve yedinci gününüzü ve onu verdiğiniz kişileri, onların onayının ve kutsallığınıza ait olduklarının bir işareti olarak yalnızca siz kutsaldınız. Aslında Ruh, " onun korkusunu " çağrıştırarak Vahiy 14:7'deki ilk " meleğin " mesajına değinmektedir : " Tanrı'dan korkun ve ona yücelik verin, çünkü yargısının saati geldi; Gökleri, yeri, denizi ve su pınarlarını yaratana kulluk edin (ona secde edin) . Tanrı'nın planında, yok edilen asi uluslar iki amaç için yeniden dirilecekler: Tanrı'nın önünde kendilerini alçaltmak ve O'na yücelik kazandırmak ve onları "ateş gölünde" kesin olarak yok edecek olan O'nun son cezasını çekmek. Vahiy 14:10'daki " üçüncü meleğin " mesajında duyurulan son hükmün küçürt "ü. Bunlar gerçekleşmeden önce seçilmişlerin, ilk ayette bildirilen " yedi belanın " eylemiyle ortaya çıkacak olan ilahi hükümler zamanından geçmesi gerekecektir .

Ayet 5: " Bundan sonra baktım ve gökte tanıklık çadırının tapınağı açıldı. »

Göksel " tapınak "ın bu açılışı, kurtuluş çağrısının sona erdiği için İsa Mesih'in şefaatinin sona erdiğine işaret eder. " Tanıklık ", kutsal sandığa yerleştirilen Tanrı'nın on emrini ifade eder. Böylece bu andan itibaren seçilen ile kaybedilen arasındaki ayırım kesindir. Yeryüzünde isyancılar, bir kanun hükmünde kararnameyle, sırasıyla Roma imparatorları I. Konstantin ve I. Vigilius'u hükümdar ilan eden I. Justinianus tarafından medeni ve dini olarak onaylanan ilk günün haftalık dinlenme saatlerine ^{saygı gösterme} zorunluluğuna karar verdiler . İlk papa, evrensel Hıristiyan inancının, yani Katolik'in dünyevi lideri, 538'de. Son ölüm fermanı Vahiy 13:15'te önceden bildirilmişti. 17 ve Avrupa Katolik inancının desteklediği Amerikan Protestan inancının hakim eylemi altına alınmıştır.

Ayet 6: "Ve yedi belayı taşıyan yedi melek, saf, parlak keten giysiler içinde ve göğüslerinin etrafında altın kuşaklar kuşanmış olarak tapınaktan çıktılar. »

Peygamberlik sembolizminde " yedi melek " tek başına İsa Mesih'i veya onun gibi onun kampına sadık " yedi melek "i temsil eder. Vahiy 19:8'deki " İnce, saf, parlak keten " " azizlerin doğru işlerini " tasvir eder. Bu nedenle kalbin yüksekliğindeki " göğsün etrafındaki altın kuşak ", Vahiy 1:13'te sunulan Mesih'in

suretinde daha önce bahsedilen hakikat sevgisini çağrıştırır. Gerçeğin Tanrısı yalan kampını cezalandırmaya hazırlanıyor. Ruh, bu hatırlatmayla, " *gücüyle parıldayan güneş* " e kıyasla, şekli yüzünden ortaya çıkan " *büyük felaketi* " akla getiriyor . İsa Mesih ile güneşe tapan pagan isyancılar arasındaki son yüzleşmenin saati geldi.

Ayet 7: " *Ve dört yaratıktan biri yedi meleğe, sonsuza dek yaşayan Tanrı'nın gazabıyla dolu yedi altın tas verdi.* »

Rev.4'teki " *dört canlı varlık* " tarafından tasvir edilen modeldi . O aynı zamanda " *sonsuz kadar yaşayan Tanrı* "nın " *kızdırdığı* "dır. Dolayısıyla tanrısallığı ona tüm rolleri atfeder: Yaratıcı, Kurtarıcı, Şefahtçi ve kalıcı olarak Yargıç, sonra şefahtine son vererek, asi muhaliflerini vuran ve ölümlle cezalandıran adaletli Tanrı haline gelir, çünkü onlar " *kuralları* " yerine getirmişlerdir. onun haklı " *gazabının* " fincanı . " *Kadeh* " artık dolmuştur ve bu öfke , ilahi merhametin artık yerini alamayacağı " *son yedi* " ceza şeklini alacaktır .

Ayet 8: " *Ve tapınak, Tanrı'nın yüceliği ve gücü nedeniyle dumanla doldu; Yedi meleğin yedi belası yerine gelinceye kadar kimse tapınağa giremezdi.* »

varlığı nedeniyle dumanla dolu bir tapınak" tasvirini sunar. " *Tanrının* " ve şunu belirtiyor: " *Ve yedi meleğin yedi belası yerine gelinceye kadar hiç kimse tapınağa giremezdi* ". Tanrı böylece seçilmişlerini , gazabının " *son yedi belası* " sırasında yeryüzünde kalacakları konusunda uyarıyor . Son seçilenler, isyankar Mısır'ı vuran " *on bela* " zamanında İbranilerin deneyimini yeniden yaşayacaklar . Vebalar onlar için değil, *ilahi* gazabın hedefi olan isyancılar içindir. Ancak " *tapınağa* " girmelerinin yakın olduğu böylece doğrulanıyor ve " *son yedi belanın* " sonundan itibaren bu olasılık verilecek .

Vahiy 16 : Son Yedi Bela Tanrının gazabından

" *Tanrı'nın gazabının " ifade edildiği bu " son yedi belanın " ortaya çıkışını* sunuyor .

*Tanrı'nın gazabının " hedeflerinin, ilk altı " borazan " ın cezalarıyla vurulanlarla aynı olacağını belirtmek gerekir . Böylece Ruh, " son yedi belanın " ve " yedi borazan " ın cezalarının aynı günahı cezalandırdığını açıklar : " yedinci günün dinlenme izinlerinin ihlali" dünyanın kuruluşundan itibaren Tanrı tarafından *kutsanmıştır* .*

Burada geç de olsa bir parantez açıyorum. İlahi " *borazanları* " ve " *vebaları veya vebaları* " karakterize eden farklılığa dikkat edin . " *Boru sesleri* ", insanlar tarafından gerçekleştirilen ancak Tanrı tarafından emredilen insan cinayetleridir; beşincisi manevi niteliktedir. " *Veba* ", Tanrı'nın, canlı yaratımının doğal araçları aracılığıyla doğrudan uyguladığı hoş olmayan eylemlerdir. Vahiy 16 bize , ruhsal olarak iki kısma ayrılan lütuf *zamanının* bitiminden önce insanların maruz kaldığı diğer " *belalardan* " önce geldiklerini incelikli bir şekilde ima eden " son yedi belayı " sunar. *sonun* " Dan.11:40'ta alıntılanmıştır. Birincisi, bu son, milletler çağının, ikincisi ise, ABD'nin denetimi ve inisiyatifinde örgütlenen evrensel dünya hükümeti döneminin sonudur. 18 Aralık 2021 Şabat günü gerçekleştirilen bu güncellemede, bu açıklamayı doğrulayabilirim, çünkü 2020'nin başından bu yana tüm insanlık, ilk kez 2020'de ortaya çıkan bulaşıcı bir virüs olan Coronavirüs Kovid-19 nedeniyle ekonomik yıkıma uğradı. Çin. Küreselci bilgi alışverişi ve bilgi bağlamında gerçek etkilerini zihinsel olarak artıran halk liderleri panik içinde tüm Batı Avrupa ve Amerika ekonomisinin gelişmesini ve sürekli büyümesini durdurdular. Haksız yere bir salgın olarak görülen Batı, bir gün ölümü yeneceğini sanan Batı, şaşkınlık ve perişan durumda. Panik içinde Tanrısızlar, bedenlerini ve ruhlarını kendilerinin yerini alan yeni dine, çok güçlü tıp bilimine teslim ettiler. Ve dünyanın en zengin ülkesi olan dolandırıcılar ülkesi, insanları teşhislerinin, aşılarının, tedavilerinin ve kurumsal kararlarının esiri ve kölesi yapma fırsatından yararlandı. Aynı zamanda Fransa'da, en hafif tabirle paradoksal direktifler duyuyoruz; bunları şöyle özetleyeceğim: "Dairelerin havalandırılması ve koruyucu maskenin saatlerce takılması tavsiye edilir, bu maske takan kişinin arkasında boğulur." Fransa'nın ve taklitçi diğer ülkelerin genç liderlerinin "sağduyusunu" vurgulayın. Bu yıkıcı davranışa öncülük eden ülkenin ilk olarak İsrail olduğunu ilgiyle kaydediyoruz; Din tarihinde Tanrı'nın lanetlediği ilk ülke. Solunum sistemini etkileyen hastalıklardan korunmak amacıyla önceleri maske bulunamadığı için yasaklanan maske, daha sonra zorunlu hale getirildi . Tanrı'nın laneti beklenmedik fakat yıkıcı derecede etkili meyveler verir. 2021 ile " *altıncı borazan* "ın başlangıcı olan Üçüncü Dünya Savaşı arasında, diğer " *Tanrı'nın belalarının* " dünyanın çeşitli yerlerinde ve özellikle Batı'da suçlu insanlığı vuracağına inanıyorum ; " *Kıtlık* " gibi "vebalar"

ve halihazırda veba ve kolera olarak bilinen diğer gerçek evrensel salgınlar. Tanrı, Heze.14:21'de bu tür bir cezayı talep ediyor: "Evet, Rab şöyle diyor, YaHWéH: Her ne kadar insanları yok etmek için Yerusálim'e dört korkunç cezayı, kılıcı, kılığı, vahşi hayvanları ve vebayı göndersem de, canavarlar . Bu listenin kapsamlı olmadığına dikkat edin, çünkü modern zamanlarda ilahi cezalar birden fazla biçime bürünmektedir: Kanser, AIDS, Chikungunya, Alzheimer... vb... Ayrıca küresel ısınma nedeniyle ortaya çıkan korkuya da dikkat çekiyorum. Buzların erimesi ve bunun sonucunda ortaya çıkabilecek su baskınları düşüncesiyle insan kitleleri korku ve paniğe kapılıyor. Yine insan aklını vuran, ayrılık ve nefret duvarları ören ilahi lanetin bir meyvesi. " Tanrı'nın gazabının son yedi belasını " karakterize eden lütfun sonunun bu bağlamda incelenmesine devam etmek için bu parantezi kapatıyorum .

Başka bir neden de hedef seçimini haklı çıkarıyor. " Son yedi bela " dünyanın sonunda yaratılışın yok edilmesini sağlar. Yaratıcı olan Tanrı için eserini yok etme zamanı gelmiştir. Yani yaratma sürecini takip ediyor ama yaratmak yerine yok ediyor. " Yedinci son bela " ile yeryüzünde insan hayatı sona erecek, geride bırakılacak, yeryüzü yeniden kaotik bir durumda, tek sakini günahın yaratıcısı Şeytan olan bir " uçurum " haline gelecek; Rev.20'ye göre kendisinin ve diğer tüm isyancıların yok edileceği son yargıya kadar ıssız topraklar " bin yıl " boyunca onun hapishanesi olacak .

Ayet 1: " Ve tapınaktan gelen yüksek bir sesin yedi meleğe şöyle dediğini duydum: Gidin ve Tanrı'nın gazabıyla dolu yedi taşı yeryüzüne boşaltın. »

Bu " tapınaktan gelen yüksek ses ", en meşru hakkından hüsrana uğrayan yaratıcı Tanrı'nın sesidir. Yaratıcı Tanrı olarak, onun otoritesi yüce bir karaktere sahiptir ve bu amaçla " kutsallaştırdığı " dinlenme gününün gözlemlenmesiyle onun tapınılma ve yüceltilme arzusuna karşı çıkmak ne adil ne de akıllıcadır . Allah, büyük ve ilahi bilgeliğiyle, haklarına ve otoritesine meydan okuyan herkesin, Yüce Allah'a karşı öfkesinin bedelinin " ikinci ölümden " kefareti ödemediği önce, en önemli sırlarını görmezden gelmesini sağlamıştır.

Ayet 2: " Birincisi gidip tasını yeryüzüne döktü. Ve canavarın işaretini taşıyan ve onun suretine tapınan adamları kötü ve acı veren bir ülser vurdu. »

Son isyanın hakim gücü ve lider otoritesi olan bu bağlamda öncelikli hedef, düşmüş Protestan inancının simgesi olan " toprak "tır.

İlk bela, erkeklerin dayattığı dinlenme gününe uymayı seçen isyancıların vücutlarında fiziksel acıya neden olan " kötü huylu ülser "dir. Hedefler, nükleer çatışmadan sağ kurtulan Katolikler ve Protestanlar, ilk gün olan Roma Pazarı seçimiyle " canavarın işareti ."

Ayet 3: " İkincisi tasını denize döktü ve o, ölü bir adamınki gibi kan oldu; ve yaşayan her şey öldü, denizdeki her şey. »

" İkinci ", Musa zamanında Mısır Nilinde olduğu gibi " kan " a dönüşen " denizi " vurur ; Akdeniz'i hedef alan Roma Katolikliğinin sembolü " deniz ". O anda Tanrı " deniz "deki tüm hayvan yaşamını yok eder. Yaratılış sürecini tersine çalıştırır, sonuçta " dünya " bir kez daha " biçimsiz ve boş " hale gelir ; orijinal " uçuruma " durumuna geri dönecektir .

Ayet 4: “ Üçüncüsü tasını nehirlere ve su kaynaklarına boşalttı. Ve kan oldular. »

“ Üçüncü ” ise “nehirlerin ve pınarların ” tatlı “ sularına ” çarpıyor ve bu sular birdenbire “ kan ”a dönüşüyor. Susuzluğu gidermek için daha fazla su. Ceza sert ve hak edilmiş çünkü seçilmişlerin “kanını” dökmeye hazırlanıyorlardı. Bu ceza, Tanrı'nın Musa'nın asası aracılığıyla, birçok kişinin öldüğü sert kölelik koşullarında hayvan muamelesi gören İbranilerin " kan içenleri" Mısırlılara uyguladığı ilk cezaydı .

Ayet 5: “ Ve suların meleğinin şöyle dediğini duydum: Sen adilsin, olan ve olan; Sen kutsalsın çünkü bu hükmü uyguladın. »

Bu ayette, Dan'ın ferman metninin doğru çevirisini doğrulayan " adil " ve " kutsal " terimlerine şimdiden dikkat edin. 8:14: " 23:00 akşam sabah ve kutsallık aklanacak "; Tanrı'nın kutsal saydığı her şeyi kapsayan " kutsallık ". Bu son bağlamda, onun “ kutsal ” Şabatına yapılan saldırı, haklı olarak, içilecek “ suyu ” “ kan ”a çeviren Tanrı'nın hükmünü hak etmektedir . “ Sular ” kelimesi sembolik olarak ve iki kere insan kitlelerini ve dini öğretiyi ifade eder. Papalık Roması tarafından saptırılan Rev.8:11'de her ikisi de “ pelin ” olarak değiştirilmiştir . Melek, “ Sen adilsin...çünkü bu hükmü uyguladın ” diyerek , yalnızca Tanrı'nın gerçekleştirebileceği gerçek mükemmel adaletin gerektirdiği ölçüyü haklı çıkarır. Ruh, incelikle ve çok kesin bir şekilde, Tanrı'nın adından " ve gelen " biçimini ortadan kaldırır , çünkü o gelmiştir; ve onun ortaya çıkışı, kendisi ve kurtarılmışları için, unutmadan, saf kalan dünyalar ve ona sadık kalan kutsal melekler için kalıcı bir hediye kapılarını açar.

Ayet 6: “ Çünkü onlar kutsalların ve peygamberlerin kanını döktüler ve sen onlara içmeleri için kan verdin; onlar layıktır. »

Kurtuluşlarını yalnızca İsa'nın müdahalesine borçlu olan seçilmişleri öldürmeye hazır olan isyancılar, Tanrı aynı zamanda işleyecekleri suçları da onlara atfeder. Aynı nedenlerden dolayı onlara Mısır'dan Çıkış'taki Mısırlılar gibi davranılıyor. Bu, Tanrı'nın ikinci kez " Onlar layıktır " demesidir . Bu son aşamada, seçilmiş Adventistlerin saldırganı olarak, İsa'nın şöyle dediği Sardis'ten gelen haberciyi buluyoruz: " Hayatta olduğun düşünüyor ama ölüsün ." Ama aynı zamanda 1843-1844'ün seçilmiş yetkilileri hakkında da şunları söyledi: " Onlar beyaz giysiler içinde benimle birlikte yürüyecekler çünkü onlar layıklar ." Böylece her insan, inancının gereklerine göre kendisine gelen saygınlığa sahiptir: sadık seçilmişler için “ beyaz giysiler ”, düşmüş, sadakatsiz isyancılar için içecek “ kan ”.

Ayet 7: “ Ve sunaktan başka bir meleğin şöyle dediğini duydum: Evet, Her Şeye Gücü Yeten Rab Tanrı, senin hükümlerin gerçek ve adildir. »

“sunaktan ” gelen bu ses , bu yargıyı onaylamak için özel bir nedeni olan çarmıha gerilmiş İsa'nın sesidir. Şu anda cezalandırdıkları kişiler, bir adamın emrine uymayı tercih ederek iğrenç bir günahı haklı çıkarırken, onun kurtuluşunu talep etmeye cesaret ettiler; Bu, Kutsal Yazıların uyarılarına rağmen: Yeşaya 29:13'te “ Rab şöyle dedi: Bu halk bana yaklaştığında, beni ağızlarıyla ve dudaklarıyla onurlandırıyorlar; ama kalbi benden çok uzakta ve benden duyduğu

korku yalnızca insan geleneğinin bir emridir . Mat.15:19: “ İnsanların emirleri olan kuralları öğreterek beni boşuna onurlandırıyorlar . »

Ayet 8: “ Dördüncüsü şişesini güneşin üzerine döktü. Ve ona insanları ateşle yakma görevi verildi; »

Dördüncüsü “ güneşe ” etki eder ve onun normalden daha fazla ısınmasına neden olur. Bu yoğun ısı nedeniyle isyancıların etleri “ yanıyor ”. Tanrı, “ kutsallık ” ihlalini cezalandırdıktan sonra , şimdi de ¹ Konstantin'den miras kalan “güneşin günü” putperestliğini cezalandıracaktır . Pek çok kişinin farkında olmadan onurlandırdığı “ Güneş ” artık isyancıların derisini “ yakmaya ” başlıyor. Allah putu müşriklerin aleyhine çevirir. Bu , Rev.1'de açıklanan “ büyük felaketin ” doruk noktasıdır . “ Güneşe ” emir verenin, onu kullarını cezalandırmak için kullandığı an.

Ayet 9: “ Ve adamlar büyük bir ateşle yandılar ve bu belalar üzerinde yetkisi olan Tanrı'nın ismine küfrettiler ve O'nu yüceltmek için tövbe ettiler. »

Asiler, ulaştıkları sertlik derecesinde, yaptıkları hatadan tövbe etmezler ve Allah katında kendilerini küçük düşürmezler, aksine O'nun “ ismine ” “ küfür ” ederek hakaret ederler . Bu zaten yüzeysel inananlar arasında görülen, onların doğasında alışılmış bir davranıştı; onun gerçeğini öğrenmeye ve onun aşağılayıcı sessizliğini kendi çıkarlarına yorumlamaya çalışmıyorlar. Ve zorluklar ortaya çıktığında onun “ ismine ” lanet okurlar . “Tövbe edememe ” Vahiy 9:20-21'deki “ altıncı borazan ”ın “ hayatta kalanlar ” bağlamını doğrulamaktadır. Asi kâfirler, dindar olsun veya olmasın, Yüce Yaratıcı olan Allah'a inanmayan kişilerdir. Gözleri onlar için ölüm tuzağıydı.

Ayet 10: “ Beşincisi şişesini canavarın tahtına döktü. Ve onun krallığı karanlıklarla kaplıydı; ve erkekler acıdan dillerini ısırıyorlar,

“ Beşinci ”, özel hedefi olarak “ canavarın tahtını ”, yani Vatikan'ın bulunduğu Roma bölgesini, Aziz Petrus Bazilikası'nın bulunduğu küçük bir dini papalık devletini alıyor. Ancak, gördüğümüz gibi, Papa'nın gerçek “ tahtı ” antik Roma'da, Caelius Dağı'nda, dünyadaki tüm kiliselerin ana kilisesi olan Aziz John Lateran Bazilikası'nda bulunmaktadır. Tanrı onu , gören her insanı kör bir adamın durumuna düşüren mürekkep rengi bir “ karanlığa ” sokar . Etkisi son derece acıdır, ancak tek Tanrı'nın ışığı adı altında ve İsa Mesih adına sunulan dini yalanın bu başlangıç noktası açısından tamamen hak edilmiş ve meşrulaştırılmıştır. “ Tövbe ” artık mümkün değildir , ancak Tanrı yaşayan hedeflerinin zihinlerinin katılaşmasına vurgu yapmaktadır.

Ayet 11: “ Ve acılarından ve çıbanlarından dolayı göklerin Tanrısına küfrettiler ve yaptıklarından tövbe etmediler. »

Bu ayet, belaların eklendiğini ve durmadığını anlamamızı sağlar. Ancak Ruh, “ tövbenin ” yokluğunda ve “ küfürlerin ” sürekliliğinde ısrar ederek , isyancıların öfkesinin ve kötülüğünün yalnızca arttığını anlamamızı sağlar. Onları sınıra iten, böylece seçilmişlerin ölümüne karar veren, Tanrı'nın aradığı hedeftir.

Ayet 12: “ Altıncısı tasını büyük Fırat nehrine boşalttı. Ve doğudan gelen kralların yolu hazırlansın diye suyu kurudu. »

“ Altıncı ” Avrupa’yı hedef alıyor ve sembolik “ Fırat Nehri ” adıyla anılıyor ve Vahiy 17:1-15'teki imgenin ışığında Katolik Papalık olan “ *fahişe Büyük Babil* ”e tapınan halkları ifade ediyor. Roma. “ *Suyunun kuruması* ”, aslında çok yakın olan nüfusun yok oluşunu işaret edebilir, ancak bunun gerçekleşmesi için henüz çok erken. Aslında bu, tarihi bir hatırlatmadır, çünkü Med kralı Darius, Keldani “ *Babil* ”i “ *Fırat Nehri* ” nin kısmen kuruması sayesinde ele geçirmiştir . Bu nedenle Ruh'un mesajı, kısa bir süre için de olsa hala destekçileri ve savunucuları elinde bulunduran Roma Katolik “ *Babil* ”in yakında tam bir yenilgiye uğratılacağına duyurulmasıdır. “ *Büyük Babil* ” bu kez , Yüce Tanrı İsa Mesih tarafından yenilgiye uğratarak gerçekten “ *düşecek* ”.

Üç kirli ruhun danışması

Ayet 13: “ *Ve ejderhanın ağzından, canavarın ağzından ve sahte peygamberin ağzından kurbağalara benzer üç kirli ruhun çıktığını gördüm.* »

, yaratıcı Tanrı'ya tavizsiz bir şekilde sadık olan inatçı Şabat koruyucularının idam edilmesi kararını simgeleyen “ *Armagedon savaşı* ” nin hazırlıklarını göstermektedir . Başlangıçta, maneviyat yoluyla, İsa Mesih'in kişiliğini taklit eden şeytan, isyancıları Pazar günü seçimlerinin haklı olduğuna ikna ediyor gibi görünüyordu. Bu nedenle onları Şabat'ı onurlandıran sadık direniş savaşçılarının canlarını almaya teşvik ediyor. Bu nedenle şeytani üçlü, şeytani, Katolik inancını ve Protestan inancını yani “ *ejderha, canavar ve sahte peygamberi* ” aynı savaşta bir araya getiriyor . Burada Vahiy 9:7-9'da bahsedilen “ *savaş* ” gerçekleştirilir. “ *Ağızlardan* ” söz edilmesi, gerçekten seçilmiş olanların öldürülmesine karar verilmesine yol açan sözlü istişareleri doğruluyor; görmezden geldikleri veya tamamen itiraz ettikleri şeyler. “ *Kurbağalar* ” kuşkusuz Tanrı için saf olmayan hayvanlar olarak sınıflandırılır, ancak Ruh bu mesajda bu hayvanın yapabileceği büyük sıçramalara değinmektedir. *Avrupalı “canavar” ile Amerikalı “sahte peygamber”* arasında geniş Atlantik Okyanusu vardır ve ikisinin buluşması büyük sıçramalar yapmayı gerektirir. İngilizler ve Amerikalılar arasında Fransızlar “kurbağa” ve “kurbağa yiyen” olarak karikatürize ediliyor. Saf olmayan, özgürlüğü her şeyin üstünde tuttuğu 1789 Devrimi'nden bu yana ahlaki değerleri zamanla çöken Fransa'nın bir özelliğidir . Üçlüyü canlandıran saf olmayan ruh, “ne Tanrıyı ne de Efendiyi” isteyen özgürlük ruhudur. Hepsi Allah'ın iradesine ve yetkisine direnmişler ve bu nedenle bu konuda birleşmişlerdir. Birbirlerine benzedikleri için bir araya geliyorlar.

Ayet 14: “ *Çünkü onlar, mucizeler yapan ve her şeye gücü yeten Tanrı'nın büyük gününün savaşı için onları bir araya toplamak üzere tüm dünyanın krallarına gelen cinlerin ruhlarıdır.* »

Dan.8:14'ün hükmünün lanetlenmesinden bu yana, cinlerin ruhları İngiltere ve ABD'de büyük bir başarıyla kendilerini gösterdiler. O zamanlar maneviyat modaydı ve erkekler görünmez ama aktif ruhlarla bu tür ilişkilere alıştılar. Protestan inancında pek çok dini grup, İsa ve onun melekleriyle ilişkileri olduğuna inanarak iblislerle ilişkilerini sürdürüyor. İblisler, Tanrı tarafından reddedilen Hıristiyanları aldatmayı çok kolay buluyorlar ve yine de onları, Şabat'ı gözlemleyen dindar Hıristiyanları ve Yahudileri, sonuncusuna kadar öldürmek için bir araya gelmeye kolayca ikna edebilecekler. Her iki grubu da ölümle tehdit

eden bu aşırı önlem, onları İsa Mesih'in bereketinde birleştirecektir. Tanrı için, bu toplantının amacı isyancıları " *Yüce Tanrı'nın büyük gününün savaşı için* " bir araya getirmektir . Bu toplantının amacı, isyancılara, dini yalanlarıyla baştan çıkarılan ve aldatılanların elinde ölüme acı çekmeye layık olmalarını sağlayacak bir öldürme niyeti vermektir. Savaşın ana nedeni, tam olarak dinlenme gününün seçilmesi idi ve Ruh, incelikli bir şekilde, önerilen günlerin eşit olmadığına işaret ediyor. Çünkü kutsal Şabat'la ilgili olan şey, doğası gereği " *Her Şeye Gücü Yeten Tanrı'nın büyük günü* "nden başka bir şey değildir. Günler eşit değil, karşıt güçler de eşit değil. İsa Mesih, şeytanı ve onun cinlerini cennetten kovduğu gibi, güçlü " *Michael* " adıyla zaferini düşmanlarına dayayacaktır.

Ayet 15: " *İşte, hırsız gibi geldim. Ne mutlu, çıplak yürümek ve utançının ortaya çıkmaması için dikkatli davranan ve giysilerini üzerinde bulunduran kişiye!* »

İlahi Şabat'ı kutlayanlara karşı savaşan kamp, İsa'nın Vahiy 3:3'te şöyle dediği Protestan olanlar da dahil olmak üzere sadakatsiz sahte Hıristiyanların kampıdır: " *Öyleyse nasıl kabul ettiğinizi ve işittiğinizi, korunduğunuzu ve tövbe ettiğinizi hatırlayın. Eğer izlemezsen hırsız gibi geleceğim ve ne zaman karşına çıkacağımı bilemeyeceksin .* " Bunun tersine, Ruh, " *Laodikya* "nın son döneminde onun kehanet niteliğindeki ışığından tam olarak yararlanan Adventist seçilmişlere şöyle beyan eder : " *Ne mutlu, izleyen ve giysilerini koruyan kişiye .* " ve 1994'ten bu yana kusulan Adventist kurumuna değinerek, ayrıca diyor ki: " *çıplak dolaşmayın ve ayıplarını görmeyelim!* " ". Mesih'in dönüşünde "çıplak" ilan edilip bırakıldığında, 2 Korintliler 5:2-3'e uygun olarak utanç ve reddedilme kampında olacaktır: " *Bu yüzden bu çadırda inliyoruz, göksel kıyafetlerimizi giymeyi arzuluyoruz. evde, en azından çıplak değil de giyinik bulunursak .* " "

Ayet 16: " *Onları İbranice Armagedon denilen yere topladılar.* »

Söz konusu "toplantı" coğrafi bir konumla ilgili değildir, çünkü bu, Allah düşmanlarının kampını fani projesinde bir araya getiren manevi bir "toplantı"dır. Üstelik "har" kelimesi dağ anlamına geliyor ve İsrail'de gerçekten de Megiddo vadisi olduğu ancak bu isimde bir dağ olmadığı ortaya çıktı.

Armagedon " ismi şu anlama gelir: "değerli dağ"; İsa Mesih'in, onun Meclisini, tüm seçilmişlerini bir araya getiren Seçilmişini ifade eden bir isim. Ve 14. ayet bize " *Armagedon* " savaşının neyle ilgili olduğunu neredeyse açıkça ortaya koyuyor; isyancılar için hedef ilahi Şabat ve onun gözlemcileridir; ama Tanrı için hedef, sadık seçilmişlerinin düşmanlarıdır.

Bu "değerli dağ" aynı zamanda Tanrı'nın Mısır'dan çıkıştan sonra İsrail'e yasağını ilk kez duyurduğu "Sina Dağı"nın da ifade eder. Çünkü isyancıların hedefi hem dördüncü emriyle kutsal kılınan yedinci gün Şabatı hem de onun sadık gözlemcileridir. Allah katında bu "dağın" "kıymetli" niteliği tartışmasızdır. Çünkü onun tüm insanlık tarihinde eşi benzeri yoktur. Tanrı, onu insanların putperestliğine karşı korumak için, insanların onun gerçek konumunu göz ardı etmelerine izin verdi. Geleneğe göre yanlış bir şekilde Mısır yarımadasının güneyinde yer alan bu yer, gerçekte " *Midyan* " ın kuzeydoğusunda , Musa'nın karısı " *Zephorah* " ın babası " *Yethro* " nun yaşadığı yerdedir. bugünkü Suudi Arabistan'ın kuzeyi. Sakinleri gerçek Sina Dağı'na "Kanun" anlamına gelen "al Lawz" adını verir; Musa tarafından yazılan İncil'deki anlatımın lehine tanıklık

eden haklı bir isim. Ancak isyancıların, galip gelen görkemli ve ilahi Mesih'le yüzleşecekleri yer bu coğrafi " yer " değil . Çünkü bu " yer " kelimesi yanıltıcıdır ve gerçekte evrensel bir boyut kazanır, çünkü seçilmişler şu anda hala dünyanın dört bir yanına dağılmış durumdadır. Yaşayan seçilmişler ve diriltilenler, gökteki bulutlar üzerinde İsa'ya katılmak üzere İsa Mesih'in iyi melekleri tarafından "toplanacak".

Ayet 17: “ *Yedincisi şişesini havaya boşalttı. Ve tapınaktan, tahttan yüksek bir ses şöyle dedi: Bitti! »*

havaya dökülen yedinci belanın ” işareti altında , gerçek olan İsa Mesih, sayısız meleğin eşliğinde, eşsiz göksel görkemiyle, her şeye gücü yeten ve görkemli bir şekilde görünür. Vahiy 11:15'e göre Yüce Tanrı İsa Mesih'in dünya krallığını şeytandan aldığı " **yedinci borazan " anımı görüyoruz** . Efes.2:2'de Pavlus, Şeytan'dan " *hava kudretinin prensi* " olarak söz ediyor. “ *Hava* ”, İsa Mesih'in görkemiyle geri dönüşüne kadar üzerinde egemen olduğu tüm dünyevi insanlığın paylaşım unsurudur. O'nun şanlı geliş anı, O'nun ilahi kudretinin, insanlar üzerindeki bu hakimiyet ve iktidarını şeytanın elinden alıp, buna son vermesidir.

Oldu!” diyeceği anı bekleyen Allah'ın sabrının farkına varın . » ve sonra sadakatsiz yaratıklarına bırakılan özgürlüğün sona ereceği bu anın geleceğini kehanet eden “kutsal yedinci güne” verdiği değeri anlayın. Asi yaratıklar, onu hayal kırıklığına uğratmaktan, onu sinirlendirmekten, onu küçümsemekten ve onun şerefini lekelemekten vazgeçecekler çünkü yok olacaklar. Dan.12:1'de Ruh , İsa Mesih'in göksel melek adı olan “ **Mikael** ” e atfettiği bu görkemli geliş önceden bildirdi : “ *O zaman , büyük lider, halkınızın çocuklarının koruyucusu Mikael ortaya çıkacak; ve o zamana kadar ulusların var olmasından bu yana görülmemiş bir sıkıntı zamanı olacak . O zaman halkından kitapta yazılı bulunanlar kurtulacak .”* Tanrı, onun kurtarma projesinin anlaşılmasını kolaylaştırmaz çünkü Kutsal Kitap, Mesih'i belirtmek için “İsa” isminden bahsetmez ve ona gizli tanrısallığını açığa vuran sembolik isimler verir: “ **Emmanuel** ” (Tanrı bizimle) Isa.7:14 : " Bu nedenle Rab'bin kendisi size bir işaret verecek; işte, kız hamile kalacak ve bir erkek çocuk doğuracak ve onun adını **Emmanuel** koyacak "; Yeşaya 9:5'teki “ **Sonsuz Baba** ”: “ *Çünkü bize bir çocuk doğacak, bize bir oğul verilecek ve egemenlik onun omuzunda olacak; Onun adı Harika, Öğütçü, Güçlü Tanrı, Ebedi Baba , Esenlik Önderi olacak .”*

Ayet 18: “ *Ve şimşekler, sesler, gök gürlemeleri ve insan yeryüzünde var olduğundan beri eşi benzeri görülmemiş büyük bir deprem, böylesine büyük bir sarsıntı vardı. »*

Burada Vahiy 8:5'te yenilenen Vahiy 4:5'in temel referans ayetindeki ifadeyi buluyoruz. Tanrı görünmezliğinden çıkmıştır, sadakatsiz inananlar ve inanmayanlar, aynı zamanda seçilmiş sadık Adventistler, yaratıcı Tanrı İsa Mesih'in dönüşünün görkemini de görebilirler. Rev. 6 ve 7, bize bu korkunç ve görkemli bağlamda iki kampın karşıt davranışlarını ortaya çıkardı.

Ve güçlü bir deprem yaşadıktan sonra, Vahiy 20:5'e göre Mesih'in seçilmişleri için ayrılmış olan ilk dirilişine ve İsa'yla birlikte cennete yükselişlerine dehşet içinde tanık olurlar. Olaylar 1 Selanikliler 4:15-17'de önceden bildirildiği gibi gerçekleşiyor: “ **Rab'bin sözüne göre** size şunu

bildiriyoruz : Biz hayattayız ve Rabbin gelişi için hayatta kalacağız, gitmeyeceğiz. ölenlerin önünde. Çünkü Rab'bin kendisi bir emirle, baş meleğin sesiyle ve Tanrı'nın borazanıyla gökten inecek ve önce Mesih'teki ölümler dirilecek. O zaman biz hayatta olanlar ve hayatta kalanlar, **Rab'bi havada karşılamak üzere** onlarla birlikte bulutlar içinde **alınacağız** ve böylece her zaman Rab'bin yanında olacağız . " Havarilerin " ölü " durumuna ilişkin anlayışına dikkat çekmek için bu ayetten yararlanıyorum : " Biz yaşayanlar, Rab'bin gelişine kalanlar olarak, Rab'bin gelişinin önüne geçemeyeceğiz." ölenler ." Pavlus ve çağdaşları bugünkü sahte Hıristiyanlar gibi " ölü " seçilmişlerin Mesih'in huzurunda olduğunu düşünmüyorlardı , çünkü onun düşüncesi tam tersine herkesin " yaşayan " seçilmişlerin " ölümlerden " önce cennete gireceğini düşündüğünü gösteriyor .

Ayet 19: " Ve büyük şehir üç parçaya bölündü ve milletlerin şehirleri düştü ve Tanrı, şiddetli gazabının şarabını ona vermek için büyük Babil'i hatırladı. »

" Üç kısım ", bu bölümün 13. ayetinde toplanan " ejderha, canavar ve sahte peygamber " ile ilgilidir. İkinci bir yorum ise Zac.11:8'deki şu metne dayanmaktadır: " Bir ay içinde üç papazı yok edeceğim; Nefsim onlara karşı sabırsızdı, onların ruhları da benden tiksinimişti ." Bu durumda " üç papaz " İsrail halkının üç bileşenini temsil ediyor: kral, din adamları ve peygamberler. Protestan inancı ile Katolik inancının müttefik ve birleştiği son bağlam dikkate alındığında, " üç kısım " şu şekilde tanımlanır: " ejderha " = şeytan; " canavar " = baştan çıkarılmış Katolik ve Protestan halklar; " sahte peygamber " = Katolik ve Protestan din adamları.

Yenilen kampta, " büyük şehir üç parçaya bölündü " şeklindeki iyi anlayış sona erer; Aldatılmış ve baştan çıkarılmış kurbanlar arasında, canavarın ve sahte peygamberin kampları arasında, nefret ve kızgınlık, onların kurtuluşlarını kaybetmelerinden sorumlu olan aldatıcı baştan çıkarıcılara karşı intikam duygusu uyandırır. İşte o zaman " hasat " teması, esas hedefleri mantık ve adalet bakımından din öğretmenleri olan kanlı bir hesaplaşmayla yerine getirilir. Yakup 3:1'deki bu uyarı o zaman tam anlamını kazanır: " Kardeşlerim, aranızdan pek çoğu öğretmeye başlamasın, çünkü biliyorsunuz ki biz daha sert bir şekilde yargılanacağız ." Bu " veba " zamanında , bu eylem şu alıntıyla çağrıştırılıyor: " Ve Tanrı Büyük Babil'i ona şiddetli gazabının şarabından bir kadeh verdiğini hatırladı ." Apo.18 tamamen dinsiz dindarlara yönelik bu cezanın hatırlatılmasına ayrılacaktır.

Ayet 20: " Ve bütün adalar kaçtı ve dağlar bulunamadı. »

biçimsiz " olan ve kısa sürede " boş " veya " ıssız " hale gelen yeryüzünün değişimini özetlemektedir . Bu " günahın " sonucudur, sonucudur. *ıssız bırakan* " Daniel 8:13'te kınanmıştır ve onun nihai cezası Dan.9:27'de peygamberlik edilmiştir.

Ayet 21: " Ve gökten insanların üzerine **bir talant** ağırlığında büyük dolu yağdı ; Dolu **belası** yüzünden insanlar Tanrı'ya küfrettiler , çünkü **bela** çok büyüktü. »

Uğursuz görevleri yerine getirildikten sonra, dünya sakinleri de kaçmaları imkansız olacak bir belayla yok edilecekler: Üzerlerine " dolu " taşları düşecek. Ruh onlara " bir yetenek ", yani 44,8 kg ağırlığını verir . Ancak bu " yetenek " kelimesi daha çok " yetenekler benzetmesine " dayanan manevi bir yanıttır. Bu

şekilde, düşmüş olanlara , benzetmede Tanrı'nın onlara verdiği “ yetenek ”i, yani armağanları gerçekleştiremeyenlerin rolünü atfeder . Ve bu kötü davranış, yalnızca gerçek seçilmişlerin erişebildiği birinci ve ikinci, hayatlarına mal oluyor. Hayatlarının son nefesine kadar kendilerini cezalandıran cennetin “ Tanrısı ”na “ küfür ” etmeye (hakaret etmeye) devam ederler.

Yetenekler benzetmesi ” harfiyen yerine gelmiş olacak. Tanrı her kişiye, imanının işlerinin tanıklığına göre verecektir; sadakatsiz Hıristiyanlara ölüm verecek ve kendilerini, onların onu düşündükleri ve yargıladıkları kadar sert ve zalim olarak gösterecektir. Ve sadık seçilmişlere, kendileri için İsa Mesih'te yüceltilen kusursuz sevgisine ve sadakatine duydukları imana göre sonsuz yaşam verecektir; tüm bunlar İsa'nın Mat.8:13'te belirttiği prensibe göredir: " size imanınız gereği olsun ".

Bu son beladan sonra dünya ıssızlaşır, her türlü insan yaşamından yoksun kalır. Böylece Yaratılış 1:2'nin “ uçurum ” özelliğini bulur .

Bölüm 17: Fahişenin maskesi düşürülüyor ve kimliği belirleniyor

Ayet 1: “ Sonra yedi tası tutan yedi melekten biri gelip benimle konuştu ve şöyle dedi: Gel, sana birçok sular üzerinde oturan büyük fahişenin hükmünü göstereyim. »

Ruh, bu ilk ayetten bu 17. bölümün amacına işaret ediyor: " **Büyük fahişenin** " " **yargısı** ". " **Büyük sular üzerinde oturan** " veya 15. ayete göre " halklar, kalabalıklar, milletler ve diller "e hakim olan, " Fırat " sembolü altında zaten Avrupa'yı ve onun Hıristiyan dininin gezegensel uzantılarını ifade eden " halklar, kalabalıklar, milletler ve diller". Rev.9:14'ün *altıncı trompet'i* : ABD, Güney Amerika, Afrika ve Avustralya. Yargılama işi, önceki 16. bölümdeki " yedi melek " tarafından dökülen " son yedi bela " veya " yedi tas " bağlamıyla bağlantılıdır .

17 sayısının “ **hüküm** ” sayısının bu anlamı Daniel 4:17 ile de teyit edilmektedir: “ Bu **cümle izleyenlerin** hükmüdür , **bu karardır.** ” Bu, azizlerin bir emridir; böylece yaşayanlar Yüceler Yücesi'nin **insanların krallığı üzerinde hakimiyet sahibi olduğunu** , **onu dilediğine verdiğini** ve orada en kötü insanları **yücelttiğini bilsinler** .

“ hüküm ”, göklerde ve yerde bulunan her varlığın kendisine hesap verdiği ve vereceği Yüce Allah'ın verdiği hükmüdür; Bu, bu bölümün önemli olup olmadığını gösterir. 14. bölümün 3. meleşinin mesajında bu özdeşleşmenin sonsuz yaşam veya ölümle sonuçlandığını gördük. Dolayısıyla bu “ yargı ” nın bağlamı, 13. bölümdeki “ yerden çıkan canavar ” bağlamıdır .

Tarihsel ve kehanet niteliğindeki uyarılara rağmen, 1843'teki Protestan inancı ve 1994'teki resmi Adventist inancı, Tanrı tarafından İsa Mesih'in sunduğu kurtuluşa layık olmadığına hükmedildi. Bu kararı doğrulamak için her ikisi de Roma Katolik inancının önerdiği ekümenik ittifaka girerken, her iki grubun öncüleri de bu ittifakın şeytani doğasını kınamıştı. Bu hataya düşmemek için seçilen kişinin, İsa Mesih'in baş düşmanının, tüm pagan ve papalık tarihi boyunca Roma'nın kimliğine kesinlikle ikna olması gerekir. Protestan ve Adventist dinlerin suçu daha da büyüktür çünkü her ikisinin de öncüleri Roma Katolikliğinin bu şeytani doğasını kınamış ve öğretmişlerdir. Her ikisinin de bu fikir değişikliği , tek Kurtarıcı ve büyük Yargıç olan İsa Mesih'e karşı bir ihanet eylemidir . Bu nasıl mümkün oldu? Her iki din de yalnızca dünyevi barışa ve insanlar arasındaki iyi anlayışa önem veriyordu; ayrıca Katolik inancı artık zulmetmediğinde, onlar için sık sık, hatta daha iyisi, onunla bir anlaşma yapma ve ittifak yapma noktasına kadar ilişkilendirilebilir hale gelir. Tanrı'nın vahyedilen görüşü ve adil yargısı böylece hor görülüyor ve ayaklar altında çiğneniyor. Hata, Tanrı'nın aslında insanlar arasında barışı aradığına inanmaktı, çünkü gerçekte O, kendi şahsına, kanununa ve kutsal törenlerinde açıklanan iyilik ilkelerine yapılan yanlışları kınamaktadır. Gerçek daha da ciddidir çünkü İsa, Matta 10:34'ten 36'ya kadar olan ayetlerde şunu söyleyerek bu konu hakkında kendisini çok açık bir şekilde ifade etmiştir: “ *Dünyaya barış getirmeye geldiğimi sanmayın; Ben barışı değil, kılıcı getirmeye geldim. Çünkü ben adamla babası arasına, kızla annesi arasına, gelinle kayınvalidesi arasına ayırım koymaya geldim; ve adamın düşmanları kendi ev halkı olacaktır .*” Resmi Adventizm ise, 1843 ile 1873 yılları arasında yedinci gün Şabat'ını yeniden yürürlüğe sokarak, Mart ayında kurulduğundan bu yana " *canavarın işareti* " adını verdiği Roma Pazar gününü gösteren Tanrı'nın Ruhu'nu duymadı. 7, 321. Kurumsal Adventizm misyonu başarısız oldu çünkü zaman ilerledikçe Roma Pazar günündeki hükmü, Tanrı'nınkinden farklı olarak dostane ve kardeşçe hale geldi. **Her zaman aynı** kalan , güneş paganizminden miras kalan Hıristiyan Pazar günü, onun öfkesinin ana sebebini oluşturuyor. Önemli olan tek hüküm, Tanrı'nın hükmüdür ve O'nun peygamberlik niteliğindeki Vahiy, bizi O'nun hükmüyle ilişkilendirmeyi amaçlamaktadır. Sonuç olarak barış, yaşayan Tanrı'nın meşru kızgınlığını maskeleyememelidir. Ve onun ilahi bakışına göre sivil veya dini rejimleri yargılaması ve tanımlaması gibi biz de yargılamalıyız. Bu yaklaşımın bir sonucu olarak, aldatıcı barış zamanlarında bile " *canavar* "ı ve onun eylemlerini görüyoruz .

Ayet 2: “ *Dünyanın kralları onunla zina yaptılar ve yeryüzünde yaşayanlar onun zina şarabıyla sarhoş oldular. »*

hizmetkarlarına ruhsal bir " *zina (ya da sefahat) şarabı* " içirmekle suçladığı " *İzebel kadını* " nın eylemleriyle bir bağlantı kurulmaktadır ; Rev.18:3'te doğrulanan şeyler. Bu eylemler aynı zamanda “ *fahişeyi* ” Rev.8:10-11'deki “ *Pelin yıldızı* ” na da bağlar; pelin otu, Ruh'un Roma Katolik dini öğretisini karşılaştırdığı zehirli şarabıdır.

Bu ayette Allah'ın Katolik dinine karşı yaptığı suçlama, barış zamanımızda bile haklıdır; çünkü sitem edilen hata, O'nun ilahi otoritesine saldırır. Kutsal Kitap'ın " *iki tanığını* " oluşturan yazıları, bu Roma dininin sahte dini öğretisine karşı tanıklık ediyor. Ancak onun yanlış öğretisinin baştan çıkarılmış kurbanları

için en kötü sonuçlara yol açacağı doğrudur: sonsuz ölüm; bu onların Vahiy 14:18 ila 20'deki " hasat " şeklindeki intikam eylemini haklı çıkaracaktır .

Ayet 3: " *Beni ruhuyla çöle götürdü. Ve yedi başlı ve on boynuzlu, küfür isimleriyle dolu, kırmızı bir canavarın üzerinde oturan bir kadın gördüm. »*

" ... bir çölde ", iman sınavının sembolü ama aynı zamanda " son zamanımız (Dan.11:40)" bağlamındaki "kurak" manevi iklimin sembolü , bu kez dünyevi iman sınavı. Tarihte Ruh, bu son bağlamda hüküm süren ruhsal durumu tasvir eder. " *Kadın kızıl bir canavara hükmeder* ". Bu görüntüde Roma, İmparator ¹ Konstantin'den miras kalan dinlenme gününü dayatarak Katoliklere " *canavarın izine tapınmasını* " sağladığı anda Protestan ABD'yi ifade eden " *yeryüzünden yükselen canavara* " hükmetmektedir. Bu son bağlamda, ne dini Roma'nın " *yedi başı* "nda, ne de manipüle ettiği Avrupalı ve dünya Hıristiyan halklarının sivil hakimlerinin " *on boynuzu* " sembollerinde artık taç yok . Ama bütün bu çağrışım günahın rengindedir: " *kırmızı* ".

3'te şunları okuyoruz: " *Ve onun başlarından birinin sanki yaralanmış gibi olduğunu gördüm; ama ölümcül yarası iyileşti. Ve bütün dünya canavarın arkasında huşu içindeydi .* " Bu şifanın ¹ Napolyon Konkordatosu sayesinde olduğunu biliyoruz. Bu andan itibaren Roma Katolik papalığı artık zulmetmiyor, ancak önemine dikkat edelim, Tanrı ona " *canavar* " demeye devam ediyor: " *Ve canavarın arkasında tüm dünya hayranlık içindeydi* ". Bu, yukarıda verilen açıklamayı doğrulamaktadır. Tanrı'nın düşmanı, onun düşmanı olarak kalır, çünkü onun yasasına karşı işlediği günahlar, savaş zamanlarında olduğu gibi barış zamanlarında da sona ermez. Ve bu nedenle Tanrı'nın düşmanı, barış veya savaş zamanlarında da O'nun sadık seçilmişleridir.

Ayet 4: " *Kadın mor ve kırmızı giysilere büründü ve altın, değerli taşlar ve incilerle süslendi. Elinde iğrenç şeylerle ve fahişeliğin pislikleriyle dolu altın bir kadeh tutuyordu. »*

Burada da sunulan tanımlama manevi doktrinsel hataları hedef almaktadır. Tanrı onun dini törenlerini kınar; kitleleri ve iğrenç Efkariyetçileri ve her şeyden önce onu kralların, soyluların ve dünyanın tüm zenginlerinin istediği uzlaşmalara götüren lüks ve zenginlik zevki. " *Fahişe* " "müşterilerini" ya da sevgililerini tatmin etmelidir.

" *kırmızı* " rengin kökeni " *fahişenin* " kendisinden gelir: " *mor ve kırmızı* ". Efes. 5:23'e göre " *kilise* ", *dinsel bir topluluk anlamına gelen* " *kadın* " terimi , aynı zamanda bu bölümün 18. ayetinde 17. ayette öğretildiği gibi " *dünya kralları üzerinde kraliyet sahibi olan büyük şehir* " anlamına da gelir. Özetle, Roma Vatikan'ının "kardinalleri ve piskoposlarının" üniformalarının renklerini tanıyabiliyoruz. Tanrı, Katolik ayinlerini, alkollü şarabın İsa Mesih'in kanını temsil ettiği varsayılan " *altın* " *kadehi* kullanarak tasvir eder . Peki Rab bu konuda ne düşünüyor? Bize şunu söylüyor: kurtarıcı kanı yerine, yalnızca " *fuhuşunun iğrençliklerini ve safsızlıklarını* " görüyor . Dan.11:38'de, Ruh'un " *kalelerin tanrısı* " na atfettiği kiliselerin süsü olarak " *altın* "dan söz edilir .

Ayet 5: " *Alnında bir isim, bir gizem yazılıydı* : *Büyük Babil, fuhuş yapanların ve yeryüzündeki iğrençliklerin anası. »*

Bu ayette bahsedilen " *giz* " , yalnızca İsa Mesih'in Ruhunun aydınlatmadığı kişiler için bir " *giz* "dir; aynı zamanda ne yazık ki sayıları en

fazla olanlardır. Çünkü papalık rejiminin Dan.8:24-25'ten bu yana ilan ettiği " hilelerin başarısı ve başarısı ", dünyanın sonundaki hüküm saatine kadar doğrulanacaktır. Tanrı için, 2 Selanıklılar 2:7'ye göre, şeytan tarafından havarilerin zamanında duyurulan ve uygulamaya konulan " kötülüğün gizemi " dir : " Çünkü kötülüğün gizemi zaten çalışmaktadır; sadece onu hâlâ geride tutan kişinin ortadan kaybolmuş olması gerekiyor ." " Gizem ", " Babil " ismiyle bağlantılıdır ve bu isimdeki antik kent artık olmadığı için bu da mantıklıdır. Ancak Petrus, 1 Petrus 5:13'te ruhen bu ismi Roma'ya zaten vermişti ve ne yazık ki aldatılmış kalabalıklar için, İncil'in sunduğu bu kesinliğe yalnızca seçilmişler dikkat ediyor. Burada Protestan itaatini de ifade eden " toprak " kelimesinin çifte anlamına dikkat edin , çünkü Katolik inancı ne kadar birleşmişse, Protestan inancı da o kadar çoktur ve " fahişeler ", yani Katoliklerinin kızları olarak tanımlanır . anne " . Kızlar "annelerinin " " iğrençliklerini " paylaşıyorlar . Ve bu " iğrençliklerin " en önemlisi , dini otoritenin kendisine bağlı " işareti " olan Pazar günüdür .

Toprak " kelimesinin gerçek anlamı da haklıdır çünkü Katolik dini hoşgörüsüzlüğü büyük uluslararası dini saldırıların kışkırtıcısıdır. Kralları dünya halklarını kendisine itaat etmeye teşvik ederek Hıristiyan inancını kirletti ve nefret ettirdi. Ancak gücünü kaybettikten sonra, Allah'ın lanetlediğini kutsayarak, kutsadığını da lanetleyerek " iğrençlikleri " devam etti. İsa Mesih'i en küçük peygamberlerden biri olarak sunan Müslümanlara "kardeş" demesi onun pagan doğasını ortaya çıkarıyor.

Ayet 6: " *Ve kadını azizlerin kanıyla ve İsa'nın tanıklarının kanıyla sarhoş olarak gördüm. Ve onu görünce büyük bir hayrete düştüm.* »

Bu ayet Dan. 7:21'den bir alıntı alıyor ve burada onun savaştığı ve hükmettiği " azizlerin " aslında " İsa'nın tanıkları " olduğunu belirtiyor. Bu, " *Büyük Babil* " in gizemine büyük ölçüde ışık tutuyor . Roma dini seçilmişlerin " kanını " sarhoşluk noktasına kadar içer. Günümüzün papalık Roma'sı gibi bir Hıristiyan kilisesinin, " İsa'nın tanıklarının döktüğü kanla sarhoş " edilen bu " fahişe " olduğundan kim şüphelenebilir ? Seçilmiş yetkililer, ama yalnızca onlar. Çünkü Ruh, kehanet aracılığıyla düşmanlarının öldürücü planlarını onlara bildirdi. Onun kötü ve zalim doğasına bu dönüş, lütuf zamanının sonunun görünür sonucu olacaktır. Ancak bu kötülük, her şeyden önce, daha da şaşırtıcı bir şekilde, dünyanın sonunun geldiği bu dönemdeki baskın Protestan inancının doğası olacaktır. Ruh, " azizlerden " ve " İsa'nın tanıklarından " ayrı ayrı söz eder. İlk " azizler " pagan Romalı cumhuriyetçilerin ve imparatorlukların zulmüne maruz kaldılar; " İsa'nın tanıkları " imparatorluk ve papalık pagan Roma'sından etkilendi. Çünkü fahişe bir şehirdir: Roma; Dan.8:9'a göre, İsrail'e, Yahudiye'ye – 63'te gelişinden bu yana " *dünya kralları üzerinde kraliyet hakkına sahip olan büyük şehir* ": " *ülkelerin en güzeli* ". Kurtuluşun tarihi, " İsa'nın tanıklarının " ortaya çıkacağı ve bu ifadeyi haklı çıkarmak için harekete geçeceği bir iman sınavıyla sona erecektir ; böylece Tanrı'ya kendilerini planlı ölümden kurtarmak üzere müdahale etmesi için iyi bir neden vermiş olacaklar. Onun zamanında, Yahya'nın Roma şehriyle ilgili " *gizem* " karşısında hayrete düşmek için iyi bir nedeni vardı. Onu yalnızca, onu Patmos adasında gözaltına almaya gönderen sert

ve acımasız pagan imparatorluk görünümüyle tanıyordu. Dolayısıyla " *fahişenin* " elinde tuttuğu " *altın kupa* " gibi dini semboller onu haklı olarak şaşırtabilirdi.

Ayet 7: " *Ve melek bana şöyle dedi: Neden şaşırdın? Size kadının ve onu taşıyan, yedi başlı ve on boynuzlu canavarın gizemini anlatacağım.* »

" *Gizem* "in sonsuza kadar sürmesi amaçlanmamıştır ve 7. ayetten itibaren Ruh, Yuhanna'nın ve bizim " *gizemi* " ortadan kaldırmamıza ve Roma şehrini ve onun tasvirindeki rolünü açıkça tanımlamamıza olanak tanıyacak ayrıntıları verecektir. Sembolleri yine alıntılanan 3. ayet.

" *Kadın* ", papalık Roma'sının dinsel doğasını, onun " *Kuzu'nun karısı* ", yani İsa Mesih olduğu iddiasını belirtir. Ancak Allah, ona " *fahişe* " diyerek bu iddiayı reddediyor .

" *Onu taşıyan canavar* ", onun dini iddialarını tanıyan ve meşrulaştıran rejimleri ve halkları temsil ediyor. Bunların tarihsel kökenleri, Dan.7:24'te verilen resme göre imparatorluk Roma'nın egemenliğinden kurtulduktan sonra Avrupa'da kurulan krallıkların " *on boynuzuna* " dayanmaktadır. " *Dördüncü hayvan* " ın imparatorluk Roma'sının yerini alıyorlar . Ve ilgili bu bölgeler sonuna kadar aynı kalır. Sınırlar değişiyor, rejimler değişiyor, monarşiden cumhuriyetlere geçiyor, ancak sahte Roma papalık Hıristiyanlığı normu onları daha da kötü bir şekilde birleştiriyor. 20. yüzyılda ^{Roma} himayesindeki bu birlik, 25 Mart 1957 ve 2004 tarihli "Roma Antlaşmaları" ile kurulan Avrupa Birliği ile somutlaştırılmıştır.

Ayet 8: " *Gördüğün canavar vardı ve artık yok.* " **Uçurumdan yükselmeli** ve *cehenneme gitmelidir. Ve isimleri dünyanın kuruluşundan bu yana hayat kitabında yazılı olmayan yeryüzünde yaşayanlar, canavarı gördüklerinde hayret edecekler; çünkü o vardı ve artık yok ve onun yeniden ortaya çıkacağına.* »

" *Gördüğün canavar vardı ve artık yok .* " Tercüme: Hıristiyan dini hoşgörüsüzlüğü 538'den beri vardı ve artık 1798'den beri yok. Ruh, Dan'dan bu yana hoşgörüsüz papalık yönetimi için farklı biçimlerde kehanet edilen süreyi önerir. 7:25: " *bir zaman, zamanlar ve yarım vuruş; 42 ay; 1260 gün .* " Her ne kadar Rev. 11:7'de Fransız Devrimi'ne ve onun ulusal ateizmine gönderme yapan " *derinlerden yükselen canavar* " eylemiyle hoşgörüsüzlüğe son verilmiş olsa da , burada " *derin* " terimi, Fransız Devrimi'yle bağlantılı bir faaliyet olarak sunulmaktadır. hayatları yok eden ve dünya gezegenini insanlıktan çıkararak ve Rev.9:11'de " *uçurumun meleği* " olarak adlandırılan şeytan, " *Yok Edici* " . Vahiy 20:1 şu açıklamayı yapacaktır: " *şeytan* ", " *uçurum* " adı verilen insanlıktan arındırılmış yeryüzünde " *bin yıl* " bağlı kalacak . Allah, kökenini " *uçurum* " a atfederek, bu şehrin kendisiyle **hiçbir zaman bir ilişkisi olmadığını;** İster pagan hakimiyeti sırasında, ki bu çok mantıklı, ama aynı zamanda papalık dini faaliyeti boyunca, aldatılmış birçok insanın **kendi çöküşü için inandığının aksine** , onun nihai " *cehennemi* " burada ortaya çıkıyor. Peygamberlik sözünü küçümseyen Roma'nın baştan çıkarmalarının kurbanları hayrete düşecekler çünkü dinsel hoşgörüsüzlük ilan edilen ve açıklanan bu son bağlamda " *yeniden ortaya çıkacak* ". ***Allah böylece bize, seçilmişlerin isimlerini " dünyanın kuruluşundan "*** beri bildiğini hatırlatır . Onların " *isimleri* " " *Kuzunun yaşam kitabı* " İsa Mesih'te yazılmıştır . Ve onları kurtarmak için, onların zihinlerini İncil'deki kehanetlerinin gizemlerine açtı.

uçurum ” kelimesiyle ilgili olarak bu ayetin ikinci bir tahlilini öneriyorum . Bu yansımda, 3. ayetteki " *kırmızı canavar* " tanımına göre Ruh'un hedeflediği son bağlamı dikkate alıyorum. Bunu, "on boynuz" üzerindeki " *diademlerin* " *yokluğunu ve " on boynuz "* üzerindeki "kırmızı canavar" ifadesini gördük. *yedi baş* ” onu “ *sonun vakti* ”ne yerleştirir; bizim zamanımızın. Uzun zamandır " *aptal* " kavramının yalnızca hoşgörüsüz ve despotik bir eylemle ilgili olabileceğini ve dolayısıyla bunun yalnızca evrensel inancın son sınavıyla damgalanan son günlerin hoşgörüsüz rejimine atfedebileceğini düşündüm . Ama aslında 2020 kışının sonunda ilahi zamanda aklıma başka bir fikir geldi. “ *Canavar* ” aslında sürekli olarak insan ruhlarını öldürmektedir ve onun abartılı ve çirkin hümanist öğretilerinin kurbanlarının sayısı, hoşgörüsüzlüğün kurbanlarından çok daha fazladır. Bu yeni baştan çıkarıcı ve aldatıcı hümanist davranış nereden geliyor? Tanrı'nın Vahiy 11:7'de “ *uçurumdan yükselen canavar* ” adı altında hedef aldığı devrimci filozoflardan gelen özgür düşünce mirasının meyvesidir . Bu bölümün 3. ayetinde zamanımızın “canavarına ” *atfedilen “ kırmızı ”* renk , insanın kendine bahşettiği özgürlüğün aşırılığından kaynaklanan günahı ifşa etmektedir. Kimi temsil ediyor? Dini temelleri Avrupa Katolikliğinden miras kalan Hıristiyan kökenli Batılı egemenler: Katolik dini tarafından baştan çıkarılmış ABD ve Avrupa. Tanrı'nın bize gösterdiği " *canavar* ", " *beşinci borazan* " mesajında peygamberlik edilen eylemlerin nihai sonucudur . Barışçıl hale getirilen Katolik inancının baştan çıkardığı Protestan inancı, Protestanlığı ve Tanrı tarafından lanetlenen Katolikliği bir araya getirir ve 1994 yılında resmi kurumsal Adventizm ile birleşerek *Kıyamet'in Rev.9:7-9'unun "savaş hazırlığı "* için bir araya getirir. Vahiy 16:16'ya göre, " *altıncı borazan* "dan sonra onlar birlikte Tanrı'nın emirlerini yerine getiren ve uygulayan son sadık hizmetkarlarına karşı önderlik edecekler. Şabat; yedinci günün dinlenmesi, on emrinin dördüncüsü tarafından emredildi. Barış zamanlarında konuşmaları kardeş sevgisini ve vicdan özgürlüğünü yüceltir. Ancak özgürlükçü hale getirilen bu çirkin ve sahte özgürlük, Batı dünyasını dolduran kalabalıkların “ *ikinci ölümüne* ” *yol açıyor*; kısmen ateizmle, kısmen ilgisizlikle ve daha küçük bir oranda da sahte dini öğretiler nedeniyle Tanrı tarafından kınandıkları için dini bağlılıkların değersiz kılınmasıyla karakterize edilir. Bu şekilde, bu hümanist “ *canavar* ”ın kökeni, Ruh'un bu ayette bildirdiği gibi “*uçuruma* ” *dayanmaktadır* ; yani Hıristiyan dini, hümanist düşüncenin filozofların, Yunanlıların, Fransızların veya yabancı devrimcilerin imajı ve uygulaması haline gelmiştir. . **Yahuda'nın İsa'yı öpmesi gibi, barış zamanının baştan çıkarıcı sahte hümanist sevgisi kılıçtan daha fazlasını öldürür** . Barış zamanımızın " *canavar* "ı aynı zamanda Yaratılış 1:2'de " *derin* " sözcüğünün ona verdiği " *karanlık* " *karakterini de miras alır*: " *Yeryüzü şekilsiz ve boştu; derinin yüzünde karanlık vardı ve Ruh Tanrı suların üzerinde hareket etti* . Ve Hıristiyan kökenli toplumların bu " ***karanlık* " *karakteri, paradoksal olarak* , Fransız devrimci özgür düşünürlerine verilen ad olan " **aydınlanma** "dan miras kalmıştır.**

Ruh, bu sentezi önererek, sadık hizmetkarlarına Batı dünyamız hakkındaki yargısını ve ona yönelttiği suçlamaları açığa vurmaktan oluşan amacına ulaşır. Böylece birçok günahını ve eylemlerinin onurunu zedelediği tek Kurtarıcı olan İsa Mesih'e karşı ihnetini kınamaktadır.

Ayet 9: “ *Bu, hikmetli bir anlayıştır: Yedi baş, kadının üzerinde oturduğu yedi dağdır.* »

Bu ayet, Roma'nın uzun zamandır adlandırıldığı ifadeyi doğrulamaktadır: " Roma, yedi tepeli şehir ". Bu ismin 1958 tarihli eski bir coğrafya atlasında geçtiğini gördüm. Ama bu tartışılacak bir şey değil; “ *yedi* "Tepeler" olarak adlandırılan *dağlar bugün hala Capitoline, Palatine, Caelius, Aventine, Viminal, Esquiline ve Quirinal* adlarını taşıyor . Pagan aşamasında, bu tepelerin "yüksek yerleri"nin tümü, Tanrı'nın kınadığı tanrılaştırılmış putlara adanmış tapınakları destekliyordu. Katolik inancı da " *kalelerin tanrısını* " onurlandırmak için kendi bazilikasını Roma'ya göre "cennet" anlamına gelen Caelius'un üzerine yükseltti. Capitol'de, yani "baş", yargının sivil yönü olan Belediye Binası Sarayı yükselir. Son günlerin müttefiki Amerika'nın da Washington'daki bir “Capitol”dan hakim olduğunu belirtelim. Burada yine "baş" sembolü , Vahiy 13:12'ye göre Roma'nın yerini alacak ve sırasıyla " *onun huzurunda* " dünya sakinlerine hükmedecek olan bu yüksek hakimlik tarafından haklı çıkarılmaktadır .

Ayet 10: “ *Bir de yedi kral var: Beşi düştü, biri geldi, diğeri henüz gelmedi ve geldiğinde kısa bir süre kalacak.* »

Ruh, " *yedi kral* " ifadesiyle Roma'ya " *yedi* " yönetim rejimi atfeder; bu rejimlerden ilk altısı sırasıyla: – 753'ten – 510'a kadar monarşi; Cumhuriyet, Konsolosluk, Diktatörlük, Üçlü Yönetim, Octavianus'tan bu yana İmparatorluk, İsa'nın yönetimi altında doğduğu Sezar Augustus ve 284 ile 324 yılları arasında yedinci sırada yer alan Tetrarşi (bağlantılı 4 imparator) *kısa süre* ”; aslında 30 yıl. Yeni imparator ^{I. Konstantin} hızla Roma'yı terk edecek ve Doğu'daki Bizans'a (Konstantinopolis, Türkler tarafından İstanbul olarak yeniden adlandırıldı) yerleşecek. Ancak 476'dan itibaren Roma'nın batı imparatorluğu dağıldı ve Daniel ve Apocalypse'in " *on boynuzu* " Batı Avrupa krallıklarını oluşturarak bağımsızlıklarını kazandı. 476 yılından itibaren Ostrogot barbarlarının işgali altında kalan Roma, 538 yılında Doğu'da Konstantinopolis'te ikamet eden imparator Justinianus'un ordularıyla gönderdiği general Belisarius tarafından teslim alınmıştır.

Ayet 11: “ *Ve eskiden var olan ve artık var olmayan canavarın kendisi de sekizinci kraldır ve yedilerin sayısından ve cehenneme gidecektir.* »

¹ Justinianus'un olumlu imparatorluk fermanı ile 538 yılında kurulan papalık dini yönetimidir. Böylece eski bir "fahişe" olan ve arkadaşlarından biri olan Vigile adına müdahale eden eşi Theodora'nın talebine yanıt verdi. 11. ayette belirtildiği gibi papalık rejimi, Daniel'in " *farklı* " bir kral olarak belirttiği yeni, benzeri görülmemiş bir biçim oluştururken, adı geçen "yedi" yönetim zamanında ortaya çıkıyor . Önceki "yedi" kralın zamanından öncesine dayanan şey, zaten imparatorlarına atfedilen ve kökenlerinden bu yana Romalı dini liderin unvanıdır: "Pontifex Maximus", "Egemen Papa" olarak tercüme edilen Latince bir ifadedir. 538, Roma Katolik Papasının resmi unvanı. Yuhanna'nın vizyonu aldığı sırada var olan Roma rejimi, altıncı Roma yönetimi olan İmparatorluk'tur; ve onun zamanında “egemen papaz” unvanı bizzat imparator tarafından taşınıyordu.

^{Clovis'in} 496'da zamanın sahte Hıristiyan inancına "dönüştürülmesi" sayesinde ; yani I. Konstantin'e itaat eden ^{ve} 7 Mart 321'den itibaren zaten Tanrı'nın lanetine maruz kalan Roma Katolikliğine. İmparatorluk hakimiyetinin

ardından Roma, kitlesel göçlerle gelen yabancı halkların istilasına ve hakimiyetine girmiştir. Farklı dil ve kültürlerin yanlış anlaşılması, Roma birliğini ve gücünü yok eden huzursuzlukların ve iç mücadelelerin temelini oluşturmaktadır. Bu eylem, bugün Avrupa'da onu zayıflatmak ve düşmanlarına teslim etmek için Allah tarafından uygulanmaktadır. “Babil Kulesi” deneyiminin laneti böylece yüzyıllar ve bin yıllar boyunca insanlığı talihsizliğe sürüklemekteki tüm etkilerini ve etkinliğini sürdürmüştür. Roma'ya gelince, son olarak Bizans imparatorlarının desteklediği Roma Katolik inancına doktrinsel olarak karşı çıkan Arian Ostrogotların egemenliği altına girdi. Bu nedenle, 538 yılında topraklarında Roma papalık rejiminin kurulmasının mümkün olabilmesi için bu hakimiyetten kurtarılması gerekiyordu. Dan. 7:8-20'ye göre " üç boynuz ". papalığın (küçük boynuz) önünde *aşağılara indirildiler* ; Roma Katolikliğine düşman olan halklar, sırasıyla 476'da Roma Piskoposları, Heruli'ler, 534'te Vandallar ve 10 Temmuz 538'de "bir kar fırtınası sayesinde" General tarafından Ostrogotların işgalinden kurtuldular. I. Justinianus tarafından gönderilen Belisarius'un ardından Roma ' onun kurduğu ayrıcalıklı, baskıcı ve hoşgörüsüz papalık rejimine girebilirdi. imparator, ilk hüküm süren papa olan entrikacı Vigilius'un isteği üzerine. Bu andan itibaren Roma, Ruh'un burada 8. ayetten sonra ikinci kez belirttiği gibi " **cehenneme " giden** 18. ayetten itibaren " *dünyanın kralları üzerinde kraliyet sahibi olan büyük şehir " haline gelmiştir .*

kendisine unvanını ve dini otoritesini veren Bizans imparatoru ¹. Justinianus'un fermanına dayanmaktadır . Böylece Pazar günü, Roma İmparatoru I. Konstantin tarafından 7 Mart ^{321'de} emredilmiş ve bunu meşrulaştıran papalık, Bizans İmparatoru I. Justinianus tarafından 538 yılında ^{konulmuştur} ; tüm insanlık için en korkunç sonuçları doğuracak iki tarih. Ayrıca 538 yılında Roma Piskoposu ilk kez Papa unvanını aldı.

Ayet 12: “ *Gördüğün on boynuz, henüz bir krallığa sahip olmayan, ancak canavarla birlikte bir saatliğine kral olma yetkisini alan on kraldır. »*

bitiş zamanı ” nın sonunda yer alan çok kısa bir zamanı hedef alıyor .

Daniel'in zamanında olduğu gibi, Yuhanna'nın zamanında da Roma imparatorluğunun " on boynuzu " *henüz bağımsızlıklarını kazanmamış veya yeniden kazanmamıştı. Ancak bu 17. bölümde hedeflenen bağlam dünyanın sonu olduğundan, aşağıdaki ayetlerin de doğrulayacağı gibi, Ruh tarafından çağrıştırılan şey, " on boynuzun " bu kesin bağlamda oynadığı roldür .* Kehanet edilen " saat ", 1873'te Yedinci Gün Adventizminin sadık öncülerine Vahiy 3:10'da duyurulan son iman sınavının zamanını ifade eder. Mesaj, Adventistlerin sadık mirasçıları olan bizler içindi. İsa Mesih'in 2020'de seçilmişlerine verdiği ışık.

Hezekiel peygambere verilen peygamberlik koduna göre (Hezek.4:5-6), *bir peygamberlik “günü ” gerçek bir “yıl ” a bedeldir ve dolayısıyla bir peygamberlik “ saati ” 15 gerçek güne bedeldir. 18. bölümdeki " tek bir saatte " ifadesinden üç kez bahsedecek olan Ruh'un mesajının büyük ısrarı , beni bu " saatin " " son yedi bela " ^{nm} 6'ncısının başlangıcı arasındaki zamanı hedeflediği sonucunu çıkarmaya yöneliyor. ve seçilmişlerini programlanmış ölümden kurtarmak için Başmelek Mikail'in görkemiyle geri dönen ilahi Rabbimiz İsa'nın*

görmeye dönüşü . Dolayısıyla bu “ saat ”, “ Armagedon savaşının ” devam ettiği saattir .

Ayet 13 : “ Onların tek bir amacı var ve güçlerini ve yetkilerini canavara veriyorlar. »

Ruh, bu son denemenin zamanını hedef olarak “ on boynuz ” hakkında şunları söylüyor: “ Onların tek bir amacı var ve güçlerini ve yetkilerini canavara veriyorlar .” Paylaştıkları bu hedef, Üçüncü Nükleer Dünya Savaşı'ndan sağ kurtulanların Pazar günü dinlenmesine saygı duymasını sağlamaktan ibarettir. Yıkım, eski Avrupa uluslarının askeri gücünü büyük ölçüde azalttı. Ancak çatışmanın galipleri olan Amerikalı Protestanlar, hayatta kalanların egemenliklerinden tamamen vazgeçmelerini sağladı. Sebep şeytanidir, ancak düşenler bunun farkında değildir ve Şeytan'a teslim edilen ruhları ancak onun iradesini yerine getirebilir.

ejderha ", " *canavar* " ve " *sahte peygamber* " koalisyonundan " *on boynuz* " yetkilerini " *canavar* "a teslim eder. Ve bu feragat, Allah'ın azabının onlara yaşattığı azabın yoğunluğundan kaynaklanmaktadır. Ölüm fermanının ilanı ile uygulanması arasında, Şabat gözlemcilerine, pagan güneşe tapınma tarafından kirletilen Roma "Pazar"ı olan " *canavarın işaretini* " benimsemeleri için 15 günlük bir süre verilmiştir. İsa Mesih'in dönüşü 3 Nisan 2030'dan önceki baharda planlanmakta olup, " saat " teriminin yorumunda bir yanlışlık olmadığı sürece , ölüm fermanı bu tarih veya o gün ile o gün arasında bulunan bir tarih için yayımlanmalıdır. Şu anki olağan takvimimizin 2030 baharı.

Son zaman durumunun ne olacağını tam olarak anlamak için aşağıdaki gerçekleri göz önünde bulundurun. Ek sürenin sonu yalnızca onu Pazar yasasının yayımlanmasına bağlayan seçilmiş yetkililer tarafından belirlenebilir; daha doğrusu ondan sonra. Hala hayatta olan inançsız ve asi halklar için, Pazar kanununun yayımlanması, onlar açısından herhangi bir sonuç doğurmayacak, yalnızca genel çıkarların bir ölçüsü olarak görünmektedir. Ve ancak ilk beş belaya maruz kaldıktan sonra intikam dolu öfkeleri, kendilerine cennetteki cezaların sorumluları olarak sunulan kişileri " öldürme " kararını tamamen onaylamalarına yol açar .

Ayet 14: “ Kuzu'ya karşı savaşacaklar ve Kuzu onları yenecek; çünkü o, rablerin Rabbi ve kralların Kralıdır; çağrılmış, seçilmiş ve onunla birlikte olan sadık olanlar da onları yenecek. »

“ Kuzu'ya karşı savaşacaklar ve Kuzu onları yenecek ...” çünkü O, hiçbir gücün karşı koyamayacağı Yüce Tanrı'dır. " *Kralların Kralı ve efendilerin Efendisi* " ilahi gücünü dünyanın en güçlü krallarına ve efendilerine dayatacak. Ve bunu anlayan seçilmişler onunla birlikte üstesinden gelecektir. Ruh burada, Tanrı'nın, kurtardığı ve kendilerini, kendileri için " çağrılmış " manevi statüsüyle başlayan ve daha sonra, durum böyle olunca, dönüşüme uğrayan kurtuluş yoluna adanmış kişilerden talep ettiği üç kriteri hatırlatır. Yaratıcı Tanrı'ya ve onun İncil'deki tüm ışığına karşı gösterilen " sadakat " yoluyla " seçilmiş " statü . Bahsedilen savaş Rev.16:16'daki “ Armagedon ” savaşındır ; “ Çağrılan ” “ seçilmiş ” in “ sadakatinin ” sınanacağı “ saat ”. Vahiy 9:7-9'da Ruh, Protestan inancının bu manevi “ savaş ” için hazırlığını açıkladı. Şabat'a olan sadakatleri nedeniyle ölüme mahkum edilen seçilmişler, Tanrı'nın önceden bildirdiği vaatlere

duyulan güvene tanıklık ederler ve kendisine sunulan bu tanıklık, ona ilk meleğin mesajında talep ettiği " yüceliği " verir. Vahiy 14:7'den. Zorunlu kılınan Pazar gününün savunucuları ve destekçileri, bu deneyimde İsa Mesih'in seçilmişlerine vermeye hazırlayacakları ölümü bulacaklar. Allah'ın istirahat günlerine bu kadar önem verdiğini, dünya bahçesinin "iki ağacına" verdiği önem nedeniyle insanlığımızın sonsuzluğu kaybettiğini şüpheci ve şüpheci olanlara burada hatırlatıyorum. " Armagedon ", bugün "iyiyi ve kötüyü bilme günü" olan Pazar ve "kutsallaştırılmış yaşam günü" olan Şabat veya Cumartesi gününe sahip olduğumuz "iki ağacın" yerine geçmesiyle aynı prensibe dayanmaktadır.

Ayet 15: " *Ve bana dedi: Fahişenin üzerinde oturduğunu gördüğün sular halklar, kalabalıklar, milletler ve dillerdir. »*

" *fahişenin oturduğu " " sulara " , "Hıristiyanlar" olarak adlandırılan, ama her şeyden önce sahte ve aldatıcı bir şekilde "Hıristiyanlar" olarak adlandırılan Avrupa halklarının kimliğini atfetmemize olanak veren anahtarı veriyor . Avrupa, farklı " dilleri " konuşan halkları bir araya getirme özelliğine sahiptir ; bu da yapılan birlik ve ittifakları zayıflatır. Ancak son zamanlarda İngilizce bir köprü görevi görüyor ve uluslararası alışverişi teşvik ediyor; İnsanın yaygın eğitimi, ilahi lanet silahının etkinliğini azaltmakta ve Yaratıcının tasarımına karşı çıkmaktadır. Bu nedenle tepkisi daha korkunç olacaktır: Savaş nedeniyle ölüm ve sonunda görkemli gelişinin görkemiyle ölüm.*

Ayet 16: " *Gördüğün on boynuz ve canavar fahişeden nefret edecek, onu soyacak, çıplak soyacak, etini yiyecek ve onu ateşle yok edecek. »*

16. ayet gelecek 18. bölümün programını duyuruyor. " *On boynuz "un tersine çevrildiğini doğruluyor ve onu destekleyip onayladıktan sonra sonunda " fahişeyi " yok eden canavar . Burada " canavar "ın sivil ve dini güçlerin birlik rejimi olduğunu ve bu bağlamda resmi olarak Protestan Amerikan halkının ve Katolik ve Protestan Avrupa halklarının gücünü ifade ettiğini, " fahişenin " ise "fahişe"yi ifade ettiğini hatırlıyorum. din adamları, yani Katolik dini gücünün öğretim otoriteleri: keşişler, rahipler, piskoposlar, kardinaller ve Papa. Böylece, tersine, Roma yalanının iki kurbanı olan Katolik Avrupalı halklar ve Protestan Amerikan halkı, Roma papalık Katolikliğinin din adamlarına karşı çıkıyor. Ve İsa görkemli müdahalesiyle şeytani, aldatıcı, baştan çıkarıcı maskesini parçaladığında, onu " *ateşle yok edecekler*". " *On boynuz " onu " soyacak ve çıplak bırakacak " çünkü o lüks içinde yaşadığı, soyulacak ve kutsallık görünümü giydirdiği için manevi utanç içinde " çıplak " görünecek, hiçbir şey olmadan. onu giydirecek göksel doğruluk. " Etini yiyecekler " kesinliği , cezasının kanlı vahşetini ifade ediyor. Bu ayet Vahiy 14:18'den 20'ye kadar olan ayetlerdeki " eski " temayı doğrulamaktadır : Vay gazap üzümüne!**

Ayet 17: " *Çünkü Tanrı, Tanrı'nın sözleri yerine gelinceye kadar kendi amacını gerçekleştirmeyi, tek bir amacı gerçekleştirmeyi ve krallığını canavara vermeyi onların yüreklerine koydu. »*

17. ayet, hüküm numarasının altında, göksel Tanrı hakkında, insanların küçümsemek veya kayıtsız davranmak konusunda hatalı olduklarına dair önemli bir düşüncüyü bize açıklamaktadır. Tanrı, seçilmişlerini, beklenen zamanda devreye girecek "korkunç oyunun" tek Efendisi olduğuna ikna etmek için burada ısrar ediyor. Program şeytan tarafından değil bizzat Tanrı tarafından tasarlandı.

Onun büyük ve yüce Vahiy'inde Daniel ve Vahiy ile ilgili olarak duyurduğu her şey ya zaten gerçekleşmiştir ya da gerçekleştirilmeyi beklemektedir. Ve Vahiy 7:8'e göre " bir şeyin sonu, başlangıcından daha hayırlı " olduğundan , Allah, bizi sahte Hıristiyanlardan ayıracak ve kendisinden sonraki semavi ebediyete girmeye layık kılacak bu son vefa sınavını bizim için hedefler. Üçüncü Dünya Savaşı'nın nükleer yıkımı. Bu nedenle, yeryüzünde düzenlenecek olan her şey Allah'ın tasarladığı bir " *tasarım* " olduğundan, yalnızca güvenle beklemek zorundayız . Ve eğer Tanrı bizden yanaysa, öldürücü " *tasarımları* " onlara karşı dönenler değilse, kim bize karşı olacak ?

Allah'ın sözleri yerine gelinceye kadar " ne demektir ? Ruh, Dan.7:11'de daha önce peygamberlik edildiği gibi, papalığın " *küçük boynuzu* " için ayrılan *nihai kadere değinmektedir*: " *Boyunun söylediği kibirli sözlerden dolayı o zaman baktım; ve ben bakarken hayvan öldürülmüş, cesedi yok edilmiş, yakılmak üzere ateşe teslim edilmiş* "; Dan.7:26'da: " *O zaman hüküm gelecek ve onun egemenliği elinden alınacak ve sonsuza dek yok edilecek ve yok edilecek* "; ve Dan.8:25: " *Zenginliği ve hilelerinin başarısı nedeniyle yüreğinde kibir olacak ve barış içinde yaşayan birçok kişiyi yok edecek ve şeflere karşı ayaklanacak; ama hiçbir el çabası gerektirmeden kırılacaktır.*" Roma'nın sonuna ilişkin " *Tanrı'nın sözlerinin* " geri kalanı Vahiy 18, 19 ve 20'de sunulacaktır.

Ayet 18: " *Ve gördüğün kadın, dünya kralları üzerinde egemenlik sahibi olan büyük şehirdir.* »

büyük şehrin " gerçekten Roma olduğuna dair en ikna edici kanıtı sunuyor . Şunun farkına varalım, melek bizzat Yahya ile konuşuyor. Ayrıca Yahya, ona: "Ve gördüğün kadın, dünya kralları üzerinde hükümdarlık sahibi olan büyük şehirdir" diyerek , *meleğin* " yedi tepeli şehir" olan Roma'dan bahsettiğini anlar. kendi zamanında tüm devasa sömürge imparatorluğunun farklı krallıklarına emperyalist bir şekilde egemen olan. İmparatorluk yönüyle zaten " *dünyanın kralları üzerinde kraliyet hakkına* " sahip ve onu papalık egemenliği altında tutacak.

Görebileceğiniz gibi, bu 17. bölümde Tanrı, Hıristiyan "yüzyılların trajedisi"nin düşmanı olan " *fahişeyi* " kesin olarak tanımlamamıza olanak tanıyan *vahiylerini yoğunlaştırmıştır*. Böylece 17 sayısına kendi yargısının gerçek anlamını verir. Beni , bu yıl 2020'de yaşadığımız 7 Mart 321 (resmi tarih ama Tanrı için 320) güneş gününün kabulünü oluşturan günahın kuruluşunun 17. ^{yüzyüncü} yıldönümüne değer vermeye yönlendiren bu gözlemdir . artık geçti. Allah'ın gerçekten de onu, İkinci Dünya Savaşı'ndan daha feci bir küresel ekonomik çöküşe neden olan, Hıristiyanlık dönemi tarihinde benzeri görülmemiş bir lanetle (Covid-19) işaretlediğini görüyoruz. İlahi adil yargının diğer lanetleri de bundan sonra gelecek, onları gün be gün keşfedeceğiz.

Vahiy 18: fahişe cezasını alıyor

Armagedon savaşı " nın sonunun çok özel bağlamına götürecektir . Kelimeler içeriğini ortaya koyuyor: " Yeryüzünün fahişelerinin anası, büyük Babil'in cezalandırılacağı saat "; kanlı " hasat " zamanı .

Ayet 1: “ *Bundan sonra büyük yetkiye sahip başka bir meleğin gökten indiğini gördüm; ve dünya onun izzetiyle aydınlandı. »*

Büyük yetki taşıyan melek, Allah'ın tarafındadır, aslında bizzat Allah'ın kendisidir. Meleklerin başı Mikail, İsa Mesih'in yeryüzündeki hizmetinden önce gökte taşıdığı bir başka isimdir. Bu isim altında ve kutsal meleklerin kendisine tanıdığı yetkiye dayanarak çarşıdaki zaferinden sonra şeytanı ve cinlerini cennetten kovdu. Bu nedenle değerli seçilmişlerini oradan geri çekmek için Baba'nın yüceliğiyle dünyaya bu iki isim altında geri döner; Değerlidirler çünkü sadıktırlar ve bu test edilmiş sadakat kanıtlanmıştır. Vahiy 14:7'ye göre 1844'ten beri talep ettiği " *yüceliği* " kendisine vererek, bilgece itaat edenleri sadakatiyle onurlandırmaya bu bağlamda gelir . Seçilmişleri Şabat'ı tutarak onu, göksel ve yersel yaşamları yarattığından bu yana meşru olarak tek başına sahip olduğu yaratıcı Tanrı olarak yüceltti.

Ayet 2: “ *Yüksek sesle haykırarak şöyle dedi: Büyük Babil düştü, düştü! İblislerin meskeni, her türlü kirli ruhun ini, her türlü kirli ve nefret dolu kuşun ini haline geldi. »*

" *O Düştü, düştü, büyük Babil!* ". Bu 2. ayette Vahiy 14:8'den alıntı buluyoruz, ancak bu kez kehanet niteliğinde söylenmiyor, çünkü onun düşüşünün kanıtları, onun aldatıcı, baştan çıkarıcı faaliyetinin bu son anında hayatta kalan insanlara veriliyor. Roma papalığı Babil'in kutsallık maskesi de düşer. Aslında burası “ *şeytanların meskeni, her türlü kirli ruhun ini, her türlü kirli ve iğrenç kuşun ini* ” . “ *Kuş* ”tan söz edilmesi, dünyevi eylemlerin arkasında, onların lideri ve ilahi yaratılışın ilk asisi olan Şeytan'ın kampındaki kötü meleklerin göksel ilhamlarının yattığını hatırlatır.

Ayet 3: “ *Çünkü bütün uluslar onun zinasının gazabının şarabını içtiler ve dünyanın kralları onunla zina yaptılar ve dünyanın tüccarları onun lüksünün gücüyle zenginleştiler. »*

“... *çünkü tüm uluslar onun fuhuş öfkesinin şarabını içtiler...* ” Dini saldırganlık, İsa Mesih'in hizmetinde olduğunu iddia eden ve onun verdiği davranışsal dersleri tamamen küçümseyen Roma Katolik papalık gücünün kışkırtmasıyla ortaya çıktı. yeryüzündeki öğrencilerine ve havarilerine öğretti. İsa nezaketle, papalar öfkeyle dolu; Tevazu modeli İsa, papalar, gösteriş ve gurur modelleri, maddi yoksulluk içinde yaşayan İsa, lüks ve zenginlik içinde yaşayan papalar. İsa hayat kurtardı, papalar haksız yere ve gereksiz yere sayısız insanın hayatını öldürdü. Dolayısıyla bu Roma papalık Katolik Hıristiyanlığının, İsa'nın örnek olarak verdiği imanla hiçbir benzerliği yoktu. Tanrı Daniel'de " *hilelerinin başarıya ulaşacağını* " önceden bildirdi, fakat bu başarı neden sağlandı? Cevap basit: Çünkü bunu ona Tanrı verdi. Çünkü onun, 7 Mart 321'den bu yana

terkedilen Şabat ihlalinin cezalandırılması için bu zalim ve sert rejimi uyandırmasının Vahiy 8:8'deki " *ikinci borazan* " cezası başlığı altında olduğunu unutmamalıyız. Tanrı'nın emirlerine sadakatsizlikleri nedeniyle İsrail'i vuracak belaları inceleyin, Lev.26:19'da Tanrı şöyle dedi: " *Gücünün gururunu kıracağım, gökyüzüne geri dönecek demir gibi ve senin toprakların pirinç gibi .*" Yeni antlaşmada papalık rejimi de aynı lanetleri yerine getirmek üzere harekete geçirildi. Tanrı, projesinde kendi sevgi yasasının ve kusursuz adaletinin gereklerini yerine getirmek için aynı zamanda Kurban, Yargıç ve Cellattır. 321'den bu yana, Şabat'ın ihlali insanlığa çok pahalıya mal oldu; bunun bedelini gereksiz savaşlar ve katliamlarla ve yaratıcı Tanrı'nın yarattığı yıkıcı ölümcül salgınlarla ödedi. Bu ayette geçen " *zina* " (ya da " *sefahat* ") manevi bir kavramdır ve uygunsuz dinsel davranışları anlatmaktadır. " *Şarap* ", onun yüzünden saldırı veya saldırganların kurbanı haline gelen tüm insanlar arasında İsa adına " *öfke* " ve *şeytani nefreti damıtan öğretisini sembolize ediyor.*

Katolik öğretisinin suçluluğu, neredeyse tamamı İsa Mesih'in yücelttiği değerleri paylaşmayan tüm insanlığın suçunu gizlememelidir. Eğer dünyanın kralları " *Babil* " in " *zina şarabını* " (*sefahat*) içtiyse , bunun nedeni bir " *fahişe* " olarak onun tek kaygısının müşterilerini memnun etmek olmasıydı; kural bu, müşteri memnun olmalı yoksa geri gelmez. Ve Katoliklik, açgözlülüğü, zenginlik ve lüks yaşam sevgisini suç noktasına kadar en üst seviyeye yükseltti. İsa'nın öğrettiği gibi, birlikte sürü gibi. Kötü ve gururlu adamlar onunla ya da onsuz her halükarda kaybolurlardı. Hatırlatma: kötülük, dünya tarihinin başlangıcından beri, kardeşi Habil'in katili Kabil aracılığıyla insan yaşamına girmiştir. " *Dünyanın tüccarları lüksün gücüyle zenginleşti .*" Bu, Roma Katolik papalık rejiminin başarısını açıklıyor. Dünyanın tüccarları sadece paraya inanırlar, din fanatikleri değillerdir ama din onları zenginleştirirse kabul edilebilir, hatta takdire şayan bir ortak haline gelir. Temanın son bağlamı beni esas olarak Amerikalı Protestan tüccarları tanımlamaya yöneliyor çünkü topraklar ruhsal olarak Protestan inancını temsil ediyor. Kökenleri esasen Protestan olan Kuzey Amerika, 16. ^{yüzyıldan bu yana} ^{Hispanik} Katolikleri memnuniyetle karşılamış ve o zamandan beri Katolik inancı da Protestan inancı kadar temsil edilmektedir. Yalnızca "iş" in önemli olduğu bu ülke için dinsel farklılıkların artık hiçbir önemi yok. Cenevrelî reformcu John Calvin'in teşvik ettiği zengin olma zevkini kazanan Protestan tüccarlar, Katolik inancında orijinal Protestan normunun sunmadığı zengin olma yollarını buldular. Protestan tapınakları boş ve çıplak duvarlarla doluyken, Katolik kiliseleri, bu temanın 12. ayette sıraladığı tüm malzemelerden, altın, gümüş, fildişi gibi değerli malzemelerden yapılmış kutsal emanetlerle aşırı derecede doludur. Bu nedenle Katolik ibadetinin zenginlikleri, Rab Tanrı için, Amerikan Protestan inancının zayıflamasının açıklaması. Yeni Mammon olan Dolar, kalplerde Tanrı'nın yerini almaya başlamış ve öğretiler konusu tüm ilgisini kaybetmiştir. Muhalefet var ama yalnızca siyasi biçimde.

Ayet 4: " *Ve gökten başka bir ses işittim: Ey halkım, onun içinden çıkın da onun günahlarına ve belalarına ortak olmayın. »*

4. ayet son ayrılık anını çağrıştırıyor: " *Ey halkım, onun arasından çıkın* "; seçilmişlerin İsa'yla buluşmak üzere göğe alınacağı saattir. Bu ayetin gösterdiği şey, Vahiy 14:14'ten 16'ya kadar olan ayetlerin konusu olan " *hasat* " zamanıdır.

Bunlar ele alınmıştır, çünkü ayetin belirttiği gibi, onlar "hasat"ta "pay almamalıdır". " Papalık Roma'sını ve din adamlarını vuracak. Ancak metin, götürülen seçilmişler arasında yer almak için kişinin " günahlarına ortak olmamış " olması gerektiğini belirtiyor. Ve temel günah, Katolikler ve Protestanlar tarafından son inanç sınavında onurlandırılan " canavarın işareti " olan Pazar günü dinlenmesi olduğundan, bu iki büyük dini gruba inananlar, seçilmişlerin coşkusuna katılamazlar. **"Babil'den çıkma" ihtiyacı sürekli, ancak bu ayette Ruh** , Tanrı'nın bu emrine uymak için son fırsatın kendisine sunulduğu anı hedef alır, çünkü Pazar kanununun ilanı, lütf zamanının sonunu işaret eder. Bu duyuru , yaratıcı Tanrı'nın dikkatli gözü altında seçimlerini güçlendiren " altıncı borazan " dan (III. Dünya Savaşı) sağ kurtulanların tümünün farkındalığını teşvik etmektedir .

Ayet 5: " Çünkü onun günahları göklere yükseldi ve Tanrı onun kötülüklerini hatırladı. »

Onun sözleriyle Ruh, adı "Babil"den gelen "Babil kulesi" imajını akla getiriyor. 321 ve 538'den bu yana, " fahişenin " " tahtına ", 538'den beri "kutsal" papalık koltuğuna sahip olduğu " büyük şehir " Roma , Tanrı'ya karşı günahlarını katladı. 1709 yıl boyunca (321'den beri) gökten sayıp birikmiş günahlarını kaydetti. İsa görkemli dönüşüyle papalık rejiminin maskesini düşürdü ve Roma'nın ve onun sahte kutsallığının suçlarının bedelini ödemenin zamanı geldi.

6. ayet: " Ona verdiği karşılığını verin, yaptığının karşılığını da iki katını verin. Döktüğü bardağa iki katını dökün. »

Rev.14'ün temalarının ilerleyişini takiben *hasattan sonra vintage* gelir . Ve Tanrı, Katolik yalanlarının en kötü Katolik ve Protestan kurbanlarına şu sözleriyle hitap ediyor: " Ona ödediği kadar öde ve yaptıklarının iki katını ona geri ver ." Tarihten onun eserlerinin engizisyon mahkemelerinin kazıkları ve işkenceleri olduğunu hatırlıyoruz. Bu nedenle Katolik din öğretmenlerinin, eğer mümkünse, iki kat daha fazla acı çekmesi bu tür bir kaddedir. Aynı mesaj şu şekilde tekrarlanıyor: " Döktüğü bardağa iki katını dökün ." İçki bardağı imgesi, İsa tarafından, Golgotha Dağı'nın eteğinde Roma tarafından dikilmiş olan çarmıhtaki son acıya kadar vücudunun çekeceği işkenceyi belirtmek için kullanıldı. Bu sayede İsa, Katolik inancının, katlanmayı kabul ettiği acılara karşı iğrenç bir küçümseme gösterdiğini, dolayısıyla bu acıları yaşama sırasının kendisine geldiğini hatırlatır. Eski bir atasözü bu noktada tam değerini alacaktır: Başkalarının size yapmasını istemediğiniz şeyi asla başkalarına yapmayın. Bu eylemle Tanrı, misilleme yasasını yerine getirir: göze göz, dişe diş; bireysel kullanıma ayırdığı tamamen adil bir yasa. Ancak kolektif düzeyde bu kuralın uygulanmasına, yine de Tanrı'dan daha adil ve daha iyi olabileceklerini düşünerek onu kınayan insanlara izin veriliyordu. Sonuç felakettir; kötülük ve onun asi ruhu, Hıristiyan kökenli Batılı halkları daha da kötüleştirdi ve onlara egemen oldu.

Vahiy 17:5'te " Büyük Babil ", " fahişe ", " kendi iğrençlikleriyle dolu altın bir kase tutuyordu ." Bu açıklama onun dini faaliyetlerini ve Efkaristiya kadehini özel olarak kullanmasını hedef alıyor. İsa Mesih tarafından öğretilen ve kutsanan bu kutsal törene saygısızlığı ona eşit derecede özel bir ceza kazandırdı. Sevgi Tanrısı yerini adalet Tanrısına bırakır ve onun hükmünün düşüncesi insanlara açıkça gösterilir.

7. Ayet: “ *Ne kadar kendini yüceltmiş ve lükse dalmışsa, ona azap ve matem ver. Çünkü içinden şöyle diyor: Kraliçe olarak oturuyorum, dul değilim ve yas görmeyeceğim!* »

7. ayette Ruh yaşam ve ölümün karşılığını vurguluyor. Ölüm talihsizliğinin dokunmadığı hayat neşeli, kaygısız, anlamsız, yeni zevkler arayışında. Papalık Romalı “Babil” lüks yaşamı satın alan zenginliğin peşindeydi. Ve bunu güçlülere ve krallardan elde etmek için, günahların bağışlanmasını "hoşgörü" olarak satmak için İsa Mesih'in adını kullandı ve hala da kullanıyor. Bu, şimdi psikolojik ve fiziksel olarak telafi etmesi gereken, Tanrı'nın yargısının terazisinde çok ağır olan bir ayrıntıdır. Bu zenginlik ve lükse yönelik suçlama, İsa ve havarilerinin fakir bir şekilde, gerekli olanla yetinerek yaşamalarına dayanmaktadır. Bu nedenle Roma papalık Katolik din adamlarının " *zenginlik ve lüksünün " yerini " eziyet " ve " yas " alıyor.*

Babil, aldatıcı faaliyeti sırasında yüreğine “ *Kraliçe olarak oturuyorum* ” dedi; bu da Vahiy 17:18'deki “ *onun dünyanın kralları üzerindeki krallığını* ” doğruluyor . Ve Vahiy 2:7 ve 20'ye göre onun “ *tahtı* ” Roma'daki Vatikan'dadır (vaticinate = kehanet). “ *Ben dul değilim* ”; Karısı olduğunu iddia ettiği kocası İsa yaşıyor. “ *Ve yas görmeyeceğim* .” Bütün muhaliflerine Kilise dışında kurtuluş olmadığını söyledi. Bunu o kadar çok tekrarladı ki sonunda buna inandı. Ve saltanatının sonsuza kadar süreceğine gerçekten inanıyor. Orada ikamet ettiğinden beri Roma'ya "ebedi şehir" adı verilmemiş mi? Üstelik dünyadaki Batılı güçler tarafından desteklendiğinden, kendisinin insani açıdan dokunulmaz ve yenilmez olduğuna inanması için iyi nedenleri vardı. Tanrı'ya hizmet ettiğini ve yeryüzünde onu temsil ettiğini iddia ettiği için Tanrı'nın gücünden de korkmuyordu.

Ayet 8: “ *Bundan dolayı bir gün onun belaları, ölüm, yas ve kutluk gelecek ve ateşle yok olacak. Çünkü onu yargılayan Rab Tanrı güçlüdür.* »

Şu ayet onun bütün kuruntularına son veriyor: “ *Bundan dolayı, bir günde* ”; İsa'nın görkemle döndüğü, “ *vebalarının geleceği* ” ya da Tanrı'nın vereceği cezanın geleceği; “ *ölüm, yas ve kutluk* ” aslında tam tersi bir sırayla gerçekleşir. Bir günde açlıktan ölmeyiz, dolayısıyla öncelikle manevi “ *açlık* ” Hıristiyan dini inancının temeli olan yaşam ekmeğinin kaybıdır. Daha sonra aile duygularını paylaştığımız yakınlarımızın ölümünü anmak için “ *yas* ” *giyilir*. Ve son olarak Romalılar 6:23'e göre “ *günahın ücreti ölüm olduğundan* ” “ *ölüm* ” suçlu günahkarı vurur . Daniel ve Vahiy'de tekrarlanan peygamberlik duyurularına uygun olarak “ *Ve ateşle yok edilecek* .” **Kendisi o kadar çok yaratığın haksız yere yakılmasına neden oldu ki, kendisinin de ateşte yok olması mükemmel bir ilahi adalettir.** “ *Çünkü onu yargılayan Rab güçlüdür* ”; Baştan çıkarıcı faaliyeti sırasında Katolik inancı, yalnızca kollarında tuttuğu küçük çocuk şeklinde ortaya çıkan İsa'nın annesi Meryem'e tapıyordu. Bu yönü duygusallığa yatkın insan zihnine hitap ediyordu. Bir kadın, daha iyisi bir anne, din ne kadar güven verici oldu! Ancak bu, gerçeğin saatidir ve buna hükmeden Mesih, Her Şeye Gücü Yeten Tanrı'nın yüceliğinde ortaya çıkmıştır; ve onun maskesini düşüren İsa Mesih'in bu ilahi gücü onu yok eder ve onu aldatılmış kurbanlarının intikamcı öfkesine teslim eder.

Ayet 9: “ *Ve onunla fuhuş yapan ve lükse düşkün olan dünyanın bütün kralları, onun yanan dumanını gördüklerinde onun yüzünden ağlayacak ve feryat edecekler.* »

kendilerini zinaya ve lükse kaptıran dünya krallarının " davranışları anlatılmaktadır . Bu gruba krallar, başkanlar, diktatörler ve Katolik inancının başarısını ve faaliyetini teşvik eden ve son sınavda Şabat koruyucularının öldürülmesi kararını onaylayan ulusların tüm liderleri dahildir. " *Onun yanmasının dumanını gördüklerinde onun yüzünden ağlayacaklar ve feryat edecekler .*" Açıkçası, dünyanın kralları durumun ellerinden kayıp gittiğini görüyor. Artık kimseye liderlik etmiyorlar ve yalnızca ilahi intikamın infaz araçları olan aldatılmış kurbanlar tarafından yakılan Roma ateşine dikkat ediyorlar. Onları en yüksek güce ulaştıran dünya değerlerinin birdenbire çökmesi, onların gözyaşları ve ağıtlarını haklı çıkarmaktadır.

10. ayet: “ *Onun azabından korkarak uzaklaşıp şöyle derler: Yazıklar olsun! Vay be! Büyük şehir, Babil, kudretli şehir! Bir saat içinde hüküm geldi!* »

“Sonsuz şehir” ölür, yanar ve *dünyanın kralları* Roma'dan uzak durur. Artık onun kaderini paylaşmak zorunda kalmaktan korkuyorlar. Olanlar **onlara göre** çok büyük bir **talihsizliktir** : “ *Talihsizlik! Vay be! Büyük şehir Babil ,* " vay iki kez tekrarlanıyor, " *düştü, düştü, büyük Babil .*" “ *Güçlü şehir!*” » ; o kadar güçlüydü ki, Hıristiyan ulusların liderleri üzerindeki nüfuzuyla dünyayı yönetiyordu; Tam da Tanrı'nın kınadığı bu bağlantı nedeniyle, Kral XVI. Louis ve Avusturyalı eşi Marie-Antoinette'in yanı sıra , The Spirit'in açıkladığı gibi " *büyük sıkıntı* " nın kurbanları olan destekçileri de giyotin iskelesine çıktılar. , Rev.2:22-23'te. " *Bir saat içinde hüküm geldi!*" » ; İsa'nın dönüşü dünyanın sonunun geldiğini gösterir. Son deneme, Vahiy 3:10'da kehanet edilen sembolik bir " *saat* "i işaret ediyordu, ancak mevcut durumun tamamen tersine dönmesi için İsa Mesih'in ortaya çıkması yeterli olacaktır ve bu sefer gerçek anlamda " *bir saat* " Bu şaşırtıcı değişikliği elde etmek için yeterli.

Ayet 11: " *Ve dünyanın tüccarları onun yüzünden ağlayıp yas tutuyor, çünkü artık kimse onların kargosunu satın almıyor.* "

Spirit bu sefer " *dünyanın tüccarlarını* " hedef alıyor ve özellikle önceki bölüm 17'deki çalışmada bahsedildiği gibi, dünya çapında hayatta kalanlar tarafından benimsenen Amerikan ticaret ruhunu hedef alıyor. Onlar da *onun yüzünden ağlıyor ve yas tutuyor çünkü artık kimse kargolarını satın almıyor ; ...*". Bu ayet, Protestanların *yasını tuttuğu* Katolik inancına duydukları sevginin suçluluğunu vurguluyor ve böylece onların ekonomik çıkarlar nedeniyle *bu* inanca kişisel bağlılıklarına tanıklık ediyor . Daha sonra, tam tersine, reform çalışması Tanrı tarafından Roma papalık Katolik suçunu kınamak ve anlaşılan gerçekleri yeniden tesis etmek için başlatıldı; Pierre Valdo, John Wicleff ve Martin Luther gibi gerçek reformcuların kendi zamanlarında yaptıklarını. Tüccarlar da, sadece ticari faaliyetleriyle kendilerini zenginleştirmenin zevki için yaşadıklarından, sevdikleri değerlerin gözleri önünde eriyip gittiğini üzüntüyle görüyorlar; iş yapmak onların varoluşunun zevkini özetliyor.

Ayet 12: “ *Altın, gümüş, değerli taşlar, inci, ince keten, erguvan, ipek, kırmızı, her tür tatlı ağaç, her tür nesne, fildişi nesne, her tür nesne yükü çok değerli ahşap, pirinç, demir ve mermerden yapılmış ,*

Roma Katolik putperest dininin temelini oluşturan farklı materyalleri sıralamadan önce, burada İsa Mesih'in öğrettiği gerçek imanın bu özel noktasını hatırlatıyorum. Samiriyeli kadına şöyle demişti: " *Kadın* " dedi İsa ona, " *inanın bana, öyle bir saat geliyor ki, Baba'ya tapınacağınız yer ne bu dağda, ne de Yeruşalim'de olacak. Bilmediğiniz şeye tapıyorsunuz; Bildiklerimize tapıyoruz çünkü kurtuluş Yahudilerden geliyor . Ama içtenlikle tapınanların Baba'ya ruhta ve gerçekte tapınacakları saat geliyor ve zaten geldi; çünkü Baba'nın ihtiyaç duyduğu tapınanlar bunlardır. Tanrı Ruhtur ve ona tapınanlar ona ruhta ve gerçekte tapınmalıdırlar . (Yuhanna 4:21-23)."* Demek ki gerçek imanın hiçbir malzemeye, malzemeye ihtiyacı yoktur, çünkü o sadece bir ruh haline dayanır. Ve sonuç olarak, bu gerçek inanç, açgözlü ve hırsız dünyanın pek ilgisini çekmiyor çünkü ruhsal olarak seçilmiş olanlar dışında kimseyi zenginleştirmez. Seçilmişler Tanrı'ya ruhen, dolayısıyla düşüncelerinde ve aynı zamanda gerçekte tapınırlar; bu da onların düşüncelerinin Tanrı tarafından belirtilen standart üzerine inşa edilmesi gerektiği anlamına gelir . Bu standardın dışında kalan her şey, gerçek Tanrı'ya bir put gibi hizmet edilen putperest bir paganizm biçimidir. Fetihleri sırasında Cumhuriyetçi Roma, mağlup ülkelerin dinlerini benimsedi. Ve dini dogmalarının çoğu, antik çağın ilk büyük uygarlığı olan Yunan kökenliydi. Çağımızda, papalık biçiminde, tüm bu mirasın , Rab'bin 12 havarisinden başlayarak, yeni "Hiristiyan" "azizlere" katıldığını görüyoruz. Ancak, Tanrı'nın bu putperest uygulamayı kınayan ikinci emrini ortadan kaldıracak kadar ileri giden Katolik inancı, oyma, boyalı resimlere veya şeytani vizyonlarda ortaya çıkan tapınmayı sürdürür. Bu nedenle, şekil almak için malzeme gerektiren bu oyma putları, kült ayinlerinde buluyoruz; Tanrı'nın bizzat listesini sunduğu materyaller: "...; ... *altın, gümüş, değerli taşlar, inciler, ince keten, mor, ipek, kırmızı, her tür tatlı ağaç, her tür fildişi, çok değerli ahşap, pirinç, demir ve mermerden yapılmış her türlü nesne...* ". " *Altın, gümüş, değerli taşlar ve pahalı nesnelere* " Dan papalık kralının " *kalelerin tanrısına hürmetinizi gösterin* ". 11:38. Daha sonra Vahiy 17:4'te *fahişe Büyük Babil'i* " *mor ve kırmızı* " giydiren ; " *Altın, değerli taşlar ve inciler* " onun *süsleridir* ; Vahiy 19:8'e göre " *ince keten* " onun *kutsallık iddiasını belirtir*: " *Çünkü ince keten kutsalların doğru işleridir* ." Bahsedilen diğer malzemeler, oyma putlarını yaptığı malzemelerdir. Bu lüks malzemeler, putperest Katolik ibadetçisinin yüksek düzeydeki bağlılığını ifade ediyor.

Ayet 13: " *tarçın, baharatlar, güzel kokular, mür, buhur, şarap, yağ, ince un, buğday, öküzler, koyunlar, atlar, savaş arabaları, bedenler ve insan ruhları.* »

" *Parfümler, mür, buhur, şarap ve yağdan yapılmış* " ifadesi dini ayinlerini akla getiriyor. Diğer şeyler, 1. Krallar 4:20 ila 28'e göre, Tanrı için inşa edilen ilk tapınağı inşa eden Davut oğlu Süleyman'ın hükümdarlığına gönderme yapan besinler ve mallardır. Vahiy 13:6'da " *küfür ettiği* " ve Dan.8:11'de " *yerle bir ettiği* " " *Tanrı'nın tapınağının* " inşasını yeniden canlandırın . Ayetin " *insanların bedenleri ve ruhları* " ile ilgili son kesinliği, onun dünyevi gücü yasa dışı olarak paylaştığı hükümdarlarla olan işbirliğini kınamaktadır. Mesih adına, kölelik, işkence ve Tanrı'nın yaratıklarının öldürülmesi gibi iğrenç eylemleri dini açıdan haklı çıkardı; Tanrı'nın dini alanda kendisine ayırdığı bir şey; O kadar ki, eylemlerini şu şekilde özetlemektedir: Bu 18. surenin 18. ayetinde, " *Yeryüzünde*

öldürülenlerin hepsinin kanı onda bulundu . " faaliyetleri ve sahte dini iddiaları nedeniyle şeytana teslim edilen " ruhların " kaybı .

Hatırlatma : İncil'de ve ilahi düşüncede " *can* " kelimesi, bir kişiyi tüm yönleriyle, fiziksel bedeniyle, zihinsel veya psişik düşüncesiyle, aklıyla ve duygularıyla ifade eder. "*Ruh* "u, ölüm anında bedenden ayrılarak hayatta kalan, yaşamın bir unsuru olarak sunan teori tamamen Yunan pagan kökenlidir. Eski antlaşmada Tanrı, insan ya da hayvan yaratıklarının " *canını* " kanıyla özdeşleştirir: Lev.17:14: "**Çünkü her bedenin canı, onun içindeki kandır. Bu yüzden İsrail oğullarına dedim: Hiçbir etin kanını yemeyeceksiniz; Çünkü her bedenin canı onun kandır ; onu yiyen kesilecektir.** ". Böylece gelecekteki Yunan teorilerine karşıt bir bakış açısına sahip olur ve pagan halklar arasında doğacak felsefi düşüncelere karşı İncil'e özgü bir geçit töreni hazırlar. İnsan ve hayvan yaşamı kanın işleyişine bağlıdır. Dökülen veya boğulma nedeniyle kirlenen kan, düşünceyi destekleyen beyin de dahil olmak üzere fiziksel bedenin unsurlarına artık oksijen sağlayamaz. Ve eğer ikincisi oksijenlenmezse düşünce ilkesi durur ve bu son aşamadan sonra hiçbir şey canlı kalmaz; eğer Tanrı'nın ebedi düşüncesindeki ölü "*ruhun* " bileşiminin anısı değilse, gelecekteki "*dirilişi*", onu ne zaman "*dirilteceği*" veya ne zaman "*tekrar dirilteceği*" bakış açısıyla. durum, sonsuz yaşam ya da "*ikinci ölümün* " kesin olarak yok edilmesidir.

Ayet 14: "*Nefsinin arzuladığı meyveler senden uzaklaştı; ve narin ve güzel olan her şey senin için kaybolmuştur ve onları bir daha asla bulamayacaksın.* »

Önceki ayette açıklananları doğrulayan Ruh, papalık Roma'sının "*arzularını* " onun "*ruhuna* ", yani baştan çıkarıcı ve aldatıcı kişiliğine atfeder. Yunan felsefelerinin mirasçısı olan Katolik inancı, yeni topraklarda keşfedilen hayvanlara ve insanlara ruh atfedilmesi sorusunu ilk soran kişi oldu. Aslında sorunun cevabı var; doğru yardımcı fiilin seçimine dayanmaktadır: insanın ruhu yoktur, çünkü o **bir ruhtur** .

Ruh, Vaaz 9:5-6-10'da belirleyip açıkladığı gerçek ölümün sonuçlarını özetlemektedir. Yeni ittifakın yazılarında bu ayrıntılar yenilenmeyecek. Bu nedenle Kutsal Kitabın tamamını incelemenin önemini görüyoruz. Yok edilen "*Babil* ", "*ruhunun arzuladığı meyveleri* ", takdir ettiği ve aradığı "*tüm narin ve muhteşem şeyleri* " sonsuza kadar "*kaybetmiş* " olacaktır . Ancak Ruh şunu da belirtir: "*senin için* "; çünkü seçilmişler, onun aksine, Tanrı'nın kendileriyle paylaşacağı harikaların takdirini sonsuza kadar genişletebilecektir.

Ayet 15: "*Bunlarla zenginleşen tüccarlar, onun azabından korkarak kendilerini uzak tutacaklar; ağlayacaklar ve yas tutacaklar* "

15'ten 19'a kadar olan ayetlerde Ruh, "*onunla zenginleşen tüccarları* " hedef alır. Tekrarlar , bu bölümde üç kez tekrarlanan "*bir saatte* " ifadesinin yanı sıra "*Vay be! Vay be!* ". 3 sayılı mükemmelliği simgelemektedir. Bu nedenle Tanrı, peygamberlik duyurusunun geri alınamaz karakterini teyit etmekte ısrar eder; bu ceza tüm ilahi mükemmelliğiyle yerine getirilecektir. Ağlama, "*Vay be! Vay be!* " Tüccarlar tarafından başlatılan, Vahiy 14:8'de seçilmiş olanlar tarafından başlatılan uyarı çığlığını yansıtıyor: "*Düştü! Düştü! Büyük Babil.* " Bu tüccarlar onun yok oluşunu "*azap korkusuyla* " uzaktan izliyorlar . Ve, yaşayan Tanrı'nın adil gazabının bu meyvesinden korkmakta haklıdır, çünkü onun yok edilmesinden pişmanlık duyarak kendilerini O'nun kampına yerleştirirler ve bunun

karşılığında, dinsel aldatmacanın teselli edilemez kurbanlarının ölümcül insani öfkesi tarafından yok edileceklerdir. Bu ayet bize Roma Katolik Kilisesi'nin başarısı için ticari çıkarların muazzam sorumluluğunun farkına varmamızı sağlar. " *Tüccarlar* " fahişeyi ve onun en zalim ve despotik kararlarını tamamen mali ve maddi zenginleşme hırsıyla desteklediler. Onun son derece iğrenç suiistimallerine göz yumdular ve onun son kaderini paylaşmayı hak ettiler. Tarihsel bir örnek, Reformasyon'un başlangıcından itibaren Kral I. Francis^{ve} sonrasında Reform inancına karşı Katolik inancının tarafını tutan Parislilerle ilgilidir.

Ayet 16: " *Ve diyecek ki: Yazıklar olsun! Vay be! İnce keten, mor ve kırmızı giysilere bürünmüş, altın, değerli taşlar ve incilerle süslenmiş büyük şehir! Bir saat içinde o kadar çok zenginlik yok oldu ki! »*

Bu ayet hedefi doğruluyor; " *İnce keten, mor ve kırmızı giysilere bürünmüş büyük Babil* "; kralların pelerinlerinin renkleri, çünkü alaycı Romalı askerler bu nedenle İsa'nın omuzlarını " *mor* " bir pelerinle örttüler. Tanrı'nın onların eylemlerine verdiği anlamı hayal edemiyorlardı: İsa, kefaret niteliğindeki bir kurban olarak, bu *kırmızı veya mor* renklerle gösterilen seçilmişlerinin günahlarının taşıyıcısı oldu . İsa.1:18'e göre. Seçtiği kişinin ölümünü engellemek için gelen İsa Mesih'in görkemiyle geri dönmekten sonra, " *tek bir saat* " Roma'yı, papasını ve din adamlarını yok etmeye yetecektir. Bu son denemede, onların sadakati büyük fark yaratacaktır; böylece Tanrı'nın neden özellikle onların imanlarını güçlendirmekte ısrar ettiğini ve O'na duymaya alışmaları gereken mutlak güveni anlayabiliriz. Uzun bir süre insan, yalnızca " *bir saat içinde* " böyle bir yıkımın bir mucize olduğuna ve dolayısıyla Sodom ve Gomorra'da olduğu gibi Tanrı'nın doğrudan müdahalesi olduğuna ikna olabildi . İnsanoğlunun nükleer ateşte ustalaştığı günümüzde bu daha az şaşırtıcı.

Ayet 17: " *Ve tüm kılavuzlar, bu yere yelken açanlar, gemiciler ve denizde çalışanlar çok uzakta durdular. "*

Bu ayet özellikle " *denizi istismar edenleri, kılavuz kaptanları, buraya yelken açan gemicileri, hepsi uzak tutulanları* " hedef almaktadır. Papalık kilisesi de kralların kendilerini zenginleştirme arzularından yararlanarak zenginleşti. Katolik hizmetkarlarının İsa Mesih adına korkunç halk katliamları gerçekleştirdiği keşfedilene kadar, insanların bilmediği toprakların fethini destekledi ve haklı çıkardı. Bu esas olarak Güney Amerika'da ve General Cortés'in önderlik ettiği kanlı seferlerde geçerliydi. Bu bölgelerden çıkarılan altınlar, Katolik kralları ve suç ortağı papalığı zenginleştirmek için Avrupa'ya döndü. Dahası, denizcilik yönüne yapılan vurgu bize, " *denizden yükselen canavar* " rejimi olarak " *denizciler* " ile olan bağının, ortak zenginleşmeleri için güçlendirildiğini hatırlatıyor.

Ayet 18: " *Ve yanan dumanı görünce bağırdılar: Hangi şehir büyük şehre benziyordu? »*

" *Hangi şehir büyük şehre benziyordu? » denizciler* " yangının dumanını " gördüklerinde bağırdılar . Cevap hızlı ve basit: yok. Çünkü 538'den bu yana hiçbir şehir bu kadar gücü bir imparatorluk şehri kadar sivil, sonra dindar bir şekilde toplamamıştır. Katoliklik, Doğu Ortodoks inancının reddettiği Rusya dışında gezegendeki tüm topraklara ihraç edilmiştir. Onu karşıladıktan sonra Çin de onunla savaştı ve zulmetti. Ama bugün hala tüm Batı'ya ve onun Amerika, Afrika

ve Avustralya'daki uzantılarına hakimdir. Dünyanın her yerinden ziyaretçi çeken dünyanın ilk dini turizm alanıdır. Bazıları “antik kalıntıları” görmeye geliyor, bazıları da Papa ve kardinallerinin ikamet ettiği yeri görmeye gidiyor.

Ayet 19: “ *Ve başlarına toprak döktüler, ağladılar, yas tuttular, feryat edip dediler: Vay! Vay be! Denizde gemisi olan herkesin zenginliğiyle zenginleştiği büyük şehir bir saatte yerle bir oldu!* »

Bu, önceki tüm ifadelerin bir araya getirildiği ve “ *bir saatte yok edildi* ” açıklamasının yapıldığı üçüncü tekrardır. “ *Denizde gemisi olan herkesin zenginliğiyle zenginleştiği büyük şehir .*” Suçlama çok açık hale geliyor; denizcilik armatörleri, dünyanın zenginliklerini Roma'ya getirerek zengin olan papalık rejiminin zenginliği sayesinde oldu. Roma, zenginliğini, daimi müttefiki sivil monarşik iktidar ve silahlı kanadı tarafından öldürülen rakiplerinin mülklerinin paylaşılmasından alıyor. Tarihsel bir örnek olarak, mülkleri Philippe Le Bel'in tacı ile Roma Katolik din adamları arasında paylaştırılan "Tapınakçılar"ın ölümünü görüyoruz. Daha sonra “Protestanlar” için de durum aynı olacaktır.

Ayet 20: “ *Tanrım, onun için sevin! Ve siz de azizler, havariler ve peygamberler sevinin! Çünkü Tanrı ona hükmetmekle sana adil davrandı.* »

Ruh, gökte yaşayanları ve yeryüzündeki gerçek azizleri, havarileri ve peygamberleri Roma Babil'inin yok edilmesine sevinmeye davet ediyor. Bu nedenle sevinç, kutsal Şabat'a sadık kalan son seçilmiş kişilerle ilgili olarak, hakikat Tanrısının hizmetkarlarına katlanmak istediği veya yaşatmak istediği acı ve ıstıraplarla orantılı olacaktır.

Ayet 21: “ *Sonra kudretli bir melek, değirmen taşına benzeyen büyük bir taşı alıp denize atıp şöyle dedi: Büyük şehir Babil de şiddetle atılacak ve bir daha bulunmayacak.* »

Roma'nın bir " taş " benzetilmesi üç fikri akla getiriyor. Birincisi, papalık, Dan.2:34'te kendisi de bir “ taş ” la sembolize edilen İsa Mesih'le yarışır : “ *Bakıyordun ki, hiçbir elin yardımı olmadan bir taş yerinden fırladı ve Tanrı'nın demir ve kil ayaklarına çarptı. görüntüyü alıp parçalara ayırdı.* » İncil'in diğer ayetleri de Zac.4:7'de bu “ taş ” sembolünü ona atfeder. Mezmur 118:22'de “ *ana köşe* ”; Mat.21:42; ve Elçilerin İşleri 4:11: “ *İsa, inşa edenlerin reddettiği ve köşenin şefi haline gelen taştır* ”. İkinci fikir, papalığın havari " Petrus " un halefi olma iddiasına yapılan atıftır ; " *girişimlerinin başarısının ve hilelerinin başarısının* " ana nedeni , Tanrı'nın Dan.8:25'te kınadığı şeylerdir. Havari Petrus hiçbir zaman Hıristiyan Kilisesi'nin başı olmadığından bu durum daha da belirgindir çünkü bu unvan bizzat İsa Mesih'e aittir. Dolayısıyla papanın “ *hilesi* ” aynı zamanda bir “ *yalan* ”dır. Üçüncü öneri, papalığın dini kalesinin adı ile ilgili, onun prestijli bazilikası olan "Roma'nın Aziz Petrus'u", çok pahalı inşaatı "hoşgörü" satışına yol açarak reformcu keşiş Martin Luther'in gözünde maskesini düşürdü. Bu açıklama ikinci fikirle yakından bağlantılıdır. Vatikan bölgesi bir mezarlık olarak hizmet ediyordu, ancak Rab'bin Havarisi Petrus'un varsayılan mezarı gerçekte Aesculapius adlı yılan tanrının tapıcısı ve rahibi olan "Büyücü Simon Peter"ın mezarıydı.

Günümüze dönecek olursak, Ruh, Roma “ *Babil* ”ine karşı peygamberlik ediyor. Gelecekteki yok oluşunu, bir " *meleğin denize attığı* " " *büyük bir değirmen taşı* " " taş " imgesine benzetiyor . Bu örnekle, Matta 18:6'da belirtilen

bir suçlamayı Roma'ya yöneltiyor: “ *Ama eğer biri bana inanan bu küçüklerden birini kötülense, onun boynuna bir değirmen taşı asılması onun için daha iyi olur. ve onu denizin dibine at .* Ve onun durumunda, ona inanan bu küçüklerden sadece birini değil, birçok kişiyi skandala sürükledi. Kesin olan bir şey var ki o da "bir kere yok edilirse bir daha bulunamayacağıdır ". Bir daha asla kimseye zarar vermeyecek.

Ayet 22: “ *Artık aranızda arpçuların, müzisyenlerin, flütçülerin ve trompetçilerin sesi duyulmayacak, aranızda herhangi bir sanatta usta bulunmayacak, 'artık değirmen taşının sesini aranızda duymayacak' Ev, '*

Ruh daha sonra Roma sakinlerinin kaygısızlığını ve sevincini ifade eden müzikal sesleri uyandırır. Bir kez yok edildikten sonra artık onları orada duymayacağız. Manevi anlamda, sözleri " *flüt veya trompetçilerin* " müzik sesleriyle aynı etkiyle işitilen Allah'ın elçilerine işaret eder ; Matta 11:17'deki benzetmede verilen bir görüntü. Ayrıca, iş emirleriyle aşırı yüklenen zanaatkarların çıkardığı " *seslerden* " de söz ediyor , çünkü antik bir şehirden yalnızca mesleki faaliyetlerin " *sesleri* " çıkıyordu; buna tahıl tanelerini öğütmeye veya keskinleştirmeye dönüşen " *değirmen taşının gürültüsü* " de dahil. orak ve tırpan gibi kesici aletler, bıçaklar ve kılıçlar; Yer.25:10'a göre bu zaten eski Keldani Babil'indeydi.

Ayet 23: “ *Artık aranızda kandil ışığı parlamayacak, artık aranızda güveyin ve karının sesi duyulmayacak, çünkü tüccarlarınız dünyanın büyükleriydi, çünkü bütün milletler büyüleriyle baştan çıkarıldın ,*

“ *Artık evinizde lambanın ışığı parlamayacak.* » Manevi dilde Ruh, Roma'yı, İncil'in ışığının artık Tanrı'ya göre gerçeği bilmesi için ona aydınlanma şansı sunmayacağı konusunda uyarır. Yer.25:10'daki görüntüler tekrarlanıyor ancak " *damat ve gelinin şarkıları* " burada " *artık evinizde duyulmayacak olan damat ve gelinin sesi* " haline geliyor. Ruhsal olarak bunlar, Mesih ve Onun Seçilmiş Meclisi tarafından kayıp ruhların dönüştürülmesi ve kurtarılması için yapılan çağrıların sesleridir. Bu olasılık yok edildikten sonra sonsuza kadar ortadan kalkacaktır. “ *Çünkü tüccarlarınız dünyanın en büyükleriydi .*” Roma, dünyanın büyük insanlarını baştan çıkarması sayesinde Katolik dinini dünyanın birçok halkına yayabildi. Onları dini işinin temsilcileri olarak kullandı. Ve sonuç şu: " *Bütün uluslar sizin büyülerinize aldandı .*" Burada Tanrı, Katolik kitlelerden kötü büyücü ve cadılara ilişkin pagan kültürlerini karakterize eden " *büyüler* " olarak söz ediyor. Tekrarlanan formalist formüller ve boş tekrarlar kullanan Katolik dininin, yaratıcı Tanrı'ya kendisini ifade etmesi için çok az alan bıraktığı doğrudur. Bunu yapmaya bile kalkışmıyor çünkü Dan.11:39'da ona " *yabancı bir tanrı* " *atfediyor ve onu asla bir hizmetçi olarak tanımlıyor;* Papa'nın unvanı olan "Tanrı'nın Oğlu'nun vekili" bu nedenle onun vekili değildir. Aşağıdaki ayet bunun nedenini açıklayacaktır.

Ayet 24: “ *Çünkü peygamberlerin, kutsalların ve yeryüzünde öldürülenlerin hepsinin kanı onda bulundu. »*

“... *ve içinde peygamberlerin, azizlerin kanı bulunduğu için* ”: Tarihi boyunca sert, katı, duyarsız ve zalim olan Roma, kurbanlarının kanıyla yoluna devam etmiştir. Bu, pagan Roma için geçerliydi ama aynı zamanda kralların rakiplerini, yani onun şeytani doğasını ifşa etmeye cesaret eden Tanrı tarafından

aydınlatılmış hizmetkarlarını öldürmesini sağlayan papalık Roma'sı için de geçerliydi. Valdo, Wyclif ve Luther gibi bazıları Tanrı tarafından korundu, bazıları ise korunmadı ve onlar inanç şehitleri olarak kazıklarda, bloklarda, boyunduruklarda veya darağacında hayatlarına son verdiler. Onun eyleminin kesin olarak sona erdiğini görmenin kehanetsel beklentisi, yalnızca cennetin sakinlerini ve dünyanın gerçek azizlerini sevindirebilir. “... ve yeryüzünde katledilenlerin arasında ”: Bu yargıyı kim verirse neyden bahsettiğini biliyor çünkü o, MÖ 747'deki kuruluşundan bu yana Roma'nın eylemlerini takip ediyor. Dünyanın son günlerindeki durumu, Batı'nın dünyadaki diğer halkları fethetmesi ve hakimiyeti altına almasıyla elde edilen son meyvedir. Önce monarşik, sonra cumhuriyetçi Roma, boyun eğdirdiği dünya halklarını yuttu. Bu toplumun modeli 2000 yıllık gerçek ve sahte Hıristiyanlık modeli olarak kalmıştır. Daha sonra pagan Roma, papalık Roma, Mesih'in barış imajını yok etti ve halklara mutluluk getirecek modeli insanlıktan uzaklaştırdı. İsa Mesih'in gerçek kuzu havarilerinin katledilmesini meşrulaştırarak, insanlığı korkunç bir soykırım niteliğindeki üçüncü dünya savaşına sürükleyen din çatışmalarının yolunu açmıştır. Boğaz kesme normunun İslami silahlı gruplar tarafından alenen sergilenmesi sebepsiz değildir. İslam'a yönelik bu nefret, Urban II'nin Clermont-Ferrand'dan 27 Kasım 1095'te başlattığı Haçlı seferlerine verilen geç bir tepkidir.

Vahiy 19: Savaş İsa Mesih'in Armagedon'u

Ayet 1: “ *Bundan sonra sanki gökte büyük bir kalabalığın yüksek sesini duydum: Selamünaleyküm! Kurtuluş, yücelik ve güç Tanrımıza aittir.* ”

Önceki 18. bölümden devam edersek, kurtarılan ve kurtarılan seçilmişler kendilerini, yeni göksel doğalarını belirten “ *yeni ismin* ” taşıyıcıları olarak *cennette buluyorlar*. Sevinç ve mutluluk hüküm sürüyor ve sadık göksel melekler kurtarıcı Tanrı'yı yüceltiyor. Bu “ *kalabalık* ” *Çok sayıda* ”, Rev.7:9'da bahsedilen “ *kimsenin sayamayacağı kalabalıktan* ” farklıdır . Bu, Tanrı'nın “ *yüceliğini* ” yücelten kutsal göksel meleklerinin bir toplantısını temsil eder çünkü 4. ayette “ *24 ihtiyar* ” tarafından sembolize edilen dünyevi seçilmişler, şu sözlerle karşılık verecek ve söylenenlere bağlılıklarını teyit edeceklerdir: “ *Amin!* » Bunun anlamı: Gerçekten!

Kurtuluş, izzet, kudret ” terimlerinin sırasının kendi mantığı vardır. “ *Kurtuluş* ”, *onları kurtarmak için ortak düşmanları yok etmek üzere ilahi* ” *gücünü* ” çağırın yaratıcı Tanrı'ya “ *yücelik* ” veren dünyevi seçilmiş ve kutsal meleklerle verildi .

Ayet 2: “ *Çünkü onun hükümleri gerçek ve doğrudur; çünkü dünyayı fuhuşla bozan büyük fahişeyi yargıladı ve kendi elinden talep ederek hizmetkarlarının kanının intikamını aldı.* »

Hakikat ve gerçek adalete olan ortak susuzluğu paylaşan seçilmiş yetkililer artık tamamen tatmin olmuş ve tatmin olmuşlardır. Kör bir çılgınlık içinde, Tanrı'dan kopmuş insanlık, adalet standardını yumuşatarak son halklara mutluluk getirebileceğini düşündü; bu tercihten yalnızca kötülük yararlandı ve kangren gibi tüm insanlığı istila etti. İyi ve merhametli Tanrı, “ *Büyük Babil* ” hakkındaki hükmünde, ölüm verenin ölümün acısını çekmesi gerektiğini gösteriyor. Bu bir kötü niyet eylemi değil, adalet eylemidir. Böylece suçluyu nasıl cezalandıracağını artık bilmediğinde adalet adaletsizliğe dönüşür.

Ayet 3: “ *Ve ikinci kez şöyle dediler: Şükürler olsun! ...ve dumanı sonsuza dek yükseliyor.* »

Görüntü yanıltıcıdır çünkü Roma'yı yok eden yangının “ *dumanı* ”, *yıkımın ardından yok olacaktır.* ” *Eonlarca çağ* ”, yalnızca evrensel göksel ve yersel imtihanların galiplerini ilgilendiren sonsuzluk ilkesini belirtir. Bu ifadedeki “ *duman* ” kelimesi *yıkımı*, “ *yüzyıllarca yüzyıl* ” ifadesi ise ona ebedi bir etki, yani kesin bir yıkımı çağırıyor; bir daha asla kalkamayacak. Aslında, en kötü ihtimalle, Tanrı'nın kanlı düşman Roma'ya karşı gerçekleştirdiği görkemli ilahi eylemin hatırası olarak yaşayanların zihinlerinde “ *duman* ” yükselebilir.

Ayet 4: “ *Ve yirmi dört ihtiyar ve dört canlı yaratık yere kapandılar ve tahtta oturan Tanrı'ya tapınarak şöyle dediler: Amin! Şükürler olsun!* »

Tamamen! YaHWéH'e övgüler olsun! ...toprağın kurtarılmışlarını ve saf kalmış dünyaları birlikte söyleyin. Allah'a ibadet secdeyle belirlenir; yalnızca kendisine ayrılmış meşru bir form.

Ayet 5: “ *Ve tahttan bir ses şöyle dedi: Allahımıza hamd edin, siz, ondan korkan küçük ve büyük tüm kulları!* »

, Tanrı'nın kendisini yaratıklarına ifşa ettiği iki göksel ve yersel ifade olan “ *Mikail* ”, *İsa Mesih'in* sesidir . İsa şunu söylüyor: “ *Ey sen ondan korkanlar* ”, böylece Vahiy 14:7'deki ilk meleğin mesajında talep edilen Tanrı “ *korkusunu* ” *hatırlatıyor.* ” *Allah korkusu* ”, bir canlının, kendisi üzerinde hayat ve ölüme

kudret sahibi olan Yaratıcısına karşı olan akıllı tavrını özetlemektedir. İncil'in 1 Yuhanna 4:17-18'de öğrettiği gibi: " *Kusursuz sevgi korkuyu kovar* ": " *O nasılsa, biz de bu dünyada öyleyiz; bunda sevgi içimizde kusursuzdur, öyle ki, gününe güvenebilelim.*" *yargılama. Korku aşık değildir ama mükemmel aşk korkuyu kovar; Çünkü korku cezayı gerektirir ve korkan kişi sevgide mükemmel değildir .*" Dolayısıyla seçilmiş kişi Tanrı'yı ne kadar çok severse, ona o kadar çok itaat eder ve ondan korkması için de o kadar az neden kalır. Seçilenler, Tanrı tarafından elçiler ve mütevacı öğrenciler gibi küçükler arasından ve aynı zamanda büyük kral Nebukadnessar gibi büyükler arasından seçilir. Zamanının krallarının bu kralı, insanlar arasında ne kadar büyük olursa olsun, bir kralın Yüce Yaratıcı Tanrı'nın önünde yalnızca zayıf bir yaratık olduğunun mükemmel bir örneğidir.

Ayet 6: " *Ve büyük bir kalabalığın sesini, birçok suların sesini ve şiddetli gök gürültüsünü andıran bir ses duydum: Selamünaleyküm! Çünkü Her Şeye Gücü Yeten Tanrımız Rab, krallığına girdi. »*

Bu ayet daha önce görülen ifadeleri bir araya getiriyor. " *Çok sayıda suyun sesi* " ile karşılaştırıldığında "çok kalabalık" Vahiy 1 :15'te Yaratıcısı tarafından temsil edilmektedir. Kendilerini ifade eden " *sesler* " o kadar " *çoktur ki* " ancak *uğultularla*, " *gürültüyle*" kıyaslanabilir. *gök gürültüsü* ". " *Şükürler olsun! Çünkü Her Şeye Gücü Yeten Tanrımız Rab, krallığına girdi. » Bu mesaj, Vahiy 11:17'deki "yedinci borazan* " ın hareketine işaret ediyordu : " *şöyle diyor: Ey sanat ve var olan Her Şeye Gücü Yeten Rab Tanrı, büyük gücünü kavradığın ve krallığını ele geçirdiğin için sana teşekkür ederiz. .*"

Ayet 7: " *Sevinelim, sevinelim ve O'nu yüceltelim; çünkü Kuzu'nun düğünü geldi ve gelini hazırlandı ;*

" *Sevinmek* " ve " *sevinç* " tamamen haklı çünkü " *savaş* " zamanı geçti. Göksel " *görmekte* ", " *gelin* "de, dünyanın kurtarılmış seçilmişlerinin Meclisi, " *Damat* "1, Mesih'i, yaşayan Tanrı " *Mihail* "i, YaHWéH'yi birleştirdi. Kurtarılanlar ve İsa Mesih, tüm göksel dostlarının huzurunda, onları birleştiren " *düğün* " bayramını kutlayacaklar. Katolik inancının kendi Hristiyan inancında yok ettiği tüm ilahi gerçekleri geri getirerek " *gelin kendini hazırladı* ". " *Hazırlık* " uzun sürdü, 17 yüzyıllık dini tarih boyunca inşa edildi, ancak özellikle 1843'ten bu yana, gerekli hale gelen çeşitli restorasyonlar, yani zulüm gören Protestan reformcular tarafından restore edilmeyen tüm gerçekler için ilahi talebin başladığı tarih . Bu hazırlığın tamamlanması, sonuna kadar ve ben onun ışıklarının bu versiyonunu yazdığım 2021'in başına kadar Tanrı'nın ve İsa'nın ona verdiği ışığın onayında kalan son muhalif Yedinci Gün Adventistleri tarafından gerçekleştirildi.

8. ayet: " *Ve ona, parlak ve temiz, ince ketenden giyinmesi verildi. Çünkü ince keten kutsalların doğru işleridir. »*

" *İnce keten* " , " *gerçek son* " *azizlerin doğru işlerini* " belirtir . Allah'ın " *erdemli* " olarak adlandırdığı bu " *işler* " , 1843 ve 1994'ten bu yana peş peşe gelen ilahi vahiylerin meyveleridir. Bu eser, 2018'den bu yana sevdiği ve lütufta bulunduğu kişilere verdiği ilahi ilhamları ortaya koyan ve "dünyaya" " *hazırlayan* " *son meyvedir. düğün* " bu ayette geçiyor. Tanrı, gerçek " *azizlerinin* " " *adil işlerini* " *kutsuyorsa da* , tam tersine, " *işleri* " " *adaletsiz* " olan sahte azizlerin kampını yok edinceye kadar lanetlemiş ve savaşmıştır .

Ayet 9: “ *Ve melek bana şöyle dedi: Yaz: Ne mutlu Kuzu'nun evlilik yemeğine çağrılanlara! Ve bana şöyle dedi: Bu sözler Allah'ın gerçek sözleridir* ”

Bu mutluluk, öncülerini Dan'ın kanıyla ilgilenen İsa Mesih'in kanıyla kurtarılan azizlere verilmiştir. 12:12 (*1335 güne kadar bekleyenlere ne mutlu*) tam olarak "144.000 " veya " 144.000 " ile simgelenecek olan öncüler. 12 X 12 X 1000 Apo.7. Cennete sonsuza kadar girmek, aslında bu şansa sahip olanları ilahi bir şekilde “ *mutlu* ” kılacak büyük bir mutluluk sebebidir . Bu ayrıcalıktan yararlanmadaki tek faktör şans değildir; ancak kurtuluş teklifi, orijinal günahın miras alınması ve mahkûm edilmesinden sonra Tanrı tarafından bize “ikinci bir şans” olarak sunulmaktadır. Kurtuluş ve gelecekteki göksel sevinçler vaadi, Tanrı'nın imanımıza layık olan sözlü vaadi olarak tasdik edilmiştir, çünkü O, taahhütlerini sürekli olarak yerine getirmektedir. Son günlerin sınavları, artık şüpheye yer kalmayacak kesinlik gerektirecektir. Seçilenler, Tanrı'nın açıklanmış vaatleri üzerine inşa edilen imana güvenmek zorunda kalacaklar çünkü yazılanlar önceden söylenmiştir. Bu nedenle Kutsal Kitap'a, yani Kutsal Yazı'ya Tanrı'nın Sözü adı verilir .

Ayet 10: “ *Ve ona tapınmak için ayaklarına kapandım; ama bana şöyle dedi: Yapmamaya dikkat et! Ben sizin hizmet arkadaşınızım ve İsa'nın tanıklığını taşıyan kardeşlerinizim. Allah'a ibadet edin. Çünkü İsa'nın tanıklığı peygamberliğin ruhudur.* »

Tanrı, Yahya'nın hatasını kullanarak, üyelerine yaratığa bu tür bir tapınmayı öğreten Katolik inancını kınadığını bize açıklıyor. Ama aynı zamanda Roma'dan miras kalan pagan “güneş günü”nü onurlandırarak bu hatayı yapan Protestan inancını da hedef alıyor. Onunla konuşan melek şüphesiz, Daniel'e ve İsa'nın "vekili" annesi Meryem'e görünen, Allah'a yakın ilahi misyon lideri "Cebrail"dir. “Cebrail” ne kadar yüksek rütbeli olursa olsun, İsa ile aynı alçakgönüllülüğü gösteriyor. O, yalnızca son zamanın son seçilmiş muhalif Adventistlerine kadar Yuhanna'nın " *hizmet arkadaşı* " unvanını iddia ediyor . 1843'ten bu yana seçilmişlerin yanlarında , bu ayete göre "peygamberlik ruhu" anlamına gelen " *İsa'nın tanıklığı* " *bulunmaktadır*. Adventistler , kendi zararlarına rağmen, bu " *peygamberlik ruhunu* " Rab'bin elçisi Ellen G. White'ın 1843 ile 1915 yılları arasında gerçekleştirdiği çalışmayla sınırladılar. Böylece kendileri de İsa tarafından verilen ışığa bir sınır koymuş oldular. Ancak " *peygamberlik ruhu* ", İsa ile öğrencileri arasındaki gerçek ilişkiden kaynaklanan ve her şeyden önce onun, tanrısallığının tüm yetkisiyle seçtiği bir hizmetçiye bir görev emanet etme kararına dayanan kalıcı bir armağandır. Bu eser şunun şahididir: “ *peygamberlik ruhu* ” hala çok aktiftir ve kıyamete kadar devam edebilir.

Ayet 11: “ *Sonra göğün açıldığını gördüm ve işte beyaz bir at belirdi. Ona binene Sadık ve Hakiki denir ve o, doğrulukla yargılar ve savaşır.* »

Büyük Babil " in nihai zaferi ve yok oluşundan önce, yeryüzüne geri götürüyor . Ruh, görkemli Mesih'in dönüşünde yeryüzündeki isyancılarla yüzleştiği anı gösterir. Yüceltilmiş İsa Mesih'te, Tanrı görünmezliğinden ortaya çıkar: “ *cennet açıktır* ”. O, Vahiy 6:2'deki " *ilk mühür* " suretinde , " *bir galip olarak ve fethetmek için* " yola çıkan bir binici, Lider olarak, saflık ve kutsallıkla işaretlenmiş kampının bir " *beyaz at* " *üzerinde tasviri olarak görünür*. . Bu sahnede kendisine verdiği “ *Sadık ve Gerçek* ” ismi, olayı Rev.3:14'te “ *Laodikya*

” ismiyle kehanet edilen son zamanın uzantısına yerleştirir . Bu isim, burada " *Yargılayan* " kesinliğiyle de doğrulanan "yargılanan insanlar " anlamına gelir. Ruh, kendisinin " *adaletle savaştığını* " belirterek , Vahiy 16:16'daki " *Armagedon savaşı* " anını çağrıştırıyor ; burada şeytanın önderlik ettiği ve Tanrı'ya verilen onurla birleşen adaletsizlik kampına karşı savaşıyor. “Güneşin günü” I. Konstantin^{ve} Roma Katolik papalarından miras kalmıştır.

Ayet 12: “ *Gözleri ateş alevi gibiydi; kafasında birkaç diadem vardı; kendisinden başka kimsenin bilmediği, yazılı bir adı vardı; »*

gözlerinin " bir " ateş alevi " ile karşılaştırıldığında öfkesinin hedeflerine baktığını, birleşmiş isyancıların Vahiy 9:7-9'dan bu yana " savaş için hazırlandığını " anlayabiliriz . 1843. “ Başına ” takılan “ birkaç taç ” ın anlamı bu bölümün 16. ayetinde verilecektir: O, “ Kralların Kralı ve efendilerin Rabbidir ”. Onun " kendisinden başka kimsenin bilmediği yazılı adı " onun ebedi ilahi doğasını belirtir.

Ayet 13: “ *Ve kana boyanmış bir elbise giymişti. Onun adı Tanrı Sözüdür.* »

Bu “ *kan lekeli elbise* ” iki şeye işaret ediyor. Birincisi, seçilmişlerinin kurtuluşu için kendi “ *kanını* ” dökerek elde ettiği adalettir . Ancak seçilmişlerini kurtarmak için gönüllü olarak yaptığı bu fedakarlık, onlara saldıranların ve zulmedenlerin ölmesini gerektirir. Onun " *giysisi* " yine " *kanla* " kaplanacak , ancak bu sefer İşaya 63 ve Vahiy 14:17 ila 20'ye göre " *Tanrı'nın gazabı üzümlerinin şarabında çiğnenmiş* " düşmanlarınıninki olacak . Bu “ *Tanrı Sözü* ” ismi, İsa'nın yeryüzündeki hizmetinin ve onun dirilişinden sonra sırasıyla yeryüzünde ve gökten verilen vahiylerinin hayati önemini ortaya koymaktadır. Kurtarıcımız, dünyevi bir görünümde gizlenmiş olan Tanrı'nın Kendisiydi. Onun seçilmiş görevlileri tarafından alınan kalıcı öğretisi, kurtarılan kamp ile kayıp kamp arasındaki büyük farkı yaratacaktır.

Ayet 14: “ *Gökteki ordular, beyaz, saf, ince ketenlerle giyinmiş beyaz atlar üzerinde O'nun ardından gittiler.* »

Görüntü muhteşemdir; saflığın “ *beyazı* ”, Tanrı'nın kampının ve onun sadık kalan çok sayıda meleğinin kutsallığını karakterize eder. “ *İnce keten* ” onların “ *doğru* ” ve *temiz işlerini ortaya koymaktadır* .

Ayet 15: “ *Ulusları vurmak için ağızından keskin bir kılıç çıktı; onları demir çomakla güdecek; ve o, Her Şeye Gücü Yeten Tanrı'nın şiddetli gazabının üzümlerinde çiğnenecek .* ”

“ *Tanrı'nın sözü* ” , seçilmişlere kendi ilahi hakikatinde rehberlik eden öğretisini bir araya getiren kutsal " *sözü* " olan İncil'i ifade ediyordu . Geri döndüğü gün, " *Tanrı'nın Sözü* " , son seçilmişlerinin kanını dökmeye hazır olan asi, protestocu, lafı dolaştıran düşmanlarını öldürmek için " *keskin bir kılıç*" gibi gelir . Düşmanlarının yok edilmesi, Vahiy 2:27'ye göre galip gelecek seçilmişlerin yürüttüğü yargılama işini de ifade eden " *onları demir çomakla yönetecek* " ifadesine ışık tutar. Vahiy 14:17'den 20'ye kadar olan ayetlerde " *bağbozumu* " olarak adlandırılan ilahi intikam planı burada bir kez daha doğrulanmaktadır. Bu tema, Ruh'un, Tanrı'nın, yanında hiçbir insan olmadan tek başına hareket ettiğini belirttiği Yeşaya 63'te geliştirilmiştir. Bunun nedeni, halihazırda cennete alınmış olan seçilmiş yetkililerin, isyancıların yaşadığı dramı görmemeleridir.

Ayet 16: “ *Giysisinde ve uyluğunda şu ad yazılıydı: Kralların Kralı ve rablerin Rabbi.* »

“ *Giysi* ” bir canlının eserlerini belirtir ve “ *uyluğu* ” onun kuvvetini ve kudretini ima eder, çünkü önemli bir ayrıntı, bir binici olarak görünmesi ve atın üzerinde ayakta durması için “ *uyluk* ” kasları, İnsanların çoğu teste tabi tutuluyor ve eylemi mümkün kılıyor ya da yapmıyor. Onun atlı imajı geçmişte önemliydi çünkü bu, savaşçı savaşçıların aldığı görünüşü. Bugün elimizde, binicinin, atlı “ *at* ” la simgelenen bir grup insana hükmeden bir öğretmen olduğunu anlatan bu imgenin sembolizmi kaldı . İsa'nın yükseldiği kişi, şu anda dünyanın dört bir yanına dağılmış olan seçilmişleriyle ilgilidir. Onun adı “ *Kralların Kralı ve efendilerin Efendisi* ”, dünyanın krallarının ve efendilerinin adaletsiz emirlerine tabi olan sevgili seçilmişleri için gerçek tesellinin konusunu oluşturur. Bu konu açıklığa kavuşturulmayı hak ediyor. Yeryüzündeki krallık modeli, Tanrı'nın onayladığı ilkelere göre tasarlanmamıştı. Gerçekten de Tanrı, **kendi isteği üzerine** İsrail'e, o dönemde var olan "diğer pagan uluslar gibi" yeryüzünde bir kral tarafından yönetilme hakkını verdi. Tanrı yalnızca onların kötü yüreklerinin isteğine yanıt verdi. Çünkü yeryüzündeki kralların en iyisi, “ *ekmediği yerden biçen* ” "iğrenç" varlıktır ve Tanrı'yı tanıyan, kendini ıslah etmeden önce halkı tarafından devrilmeyi beklemez. İsa'nın sunduğu model, aptal, cahil ve kötü insanların yeryüzünde nesilden nesile aktardığı modeli kınamaktadır. Tanrı'nın göksel dünyasında lider, halkının hizmetkarıdır ve tüm görkemini onlardan alır. Mükemmel mutluluğun anahtarı oradadır çünkü hiçbir canlı, hemcinsleri yüzünden acı çekmez. İsa görkemli dönüşünde, kötü kralları ve efendileri ve onların saltanatlarının ilahi bir hak olduğunu iddia ederek kendisine atfedilen kötülüklerini yok etmeye gelir. İsa onlara durumun böyle olmadığını öğretecek; onlara değil, aynı zamanda adaletsizliklerini haklı çıkaran insan kitlelerine de. Bu, daha sonra yerine getirilen ve uygulanan “yetenekler benzetmesi”nin açıklamasıdır.

Çatışmanın ardından

Ayet 17: “ *Ve güneşte duran bir melek gördüm. Ve yüksek sesle bağırıp, göğün ortasında uçan bütün kuşlara şöyle dedi: Gelin, Tanrı'nın büyük akşam yemeği için bir araya gelin ;*

İsa Mesih “ *Michael* ”, *İmparator*¹ Konstantin tarafından yapılan dinlenme gününün değiştirilmesini meşrulaştıran güneş tanrısına tapan sahte Hıristiyanlarla savaşmak için ilahi ışığın sembolü olan güneş suretinde gelir . Mesih Tanrı ile karşılaştıklarında, yaşayan Tanrı'nın güneş tanrılarında daha korkunç olduğunu keşfedecekler. İsa Mesih yüksek sesle yırtıcı kuşları bir araya topluyor.

Not : Burada bir kez daha belirtmeliyim ki, isyancılar güneş tanrısına bilinçli ve gönüllü bir şekilde tapınmak istemiyorlar, ancak haftalık dinlenmeleri için onurlandırdıkları ilk günün Tanrı için pagan kutsallığını kirlettiği gerçeğini hafife alıyorlar. geçmiş zamanın kullanımı. Aynı şekilde onların tercihi, O'nun dünyayı yaratılışından itibaren kurduğu zaman düzenine karşı büyük bir küçümsemeyi ortaya koymaktadır. Tanrı, dünyanın kendi eksenini etrafında dönmesiyle işaretlenen günleri sayar. Halkı İsrail'e yaptığı müdahaleler sırasında yedinci güne “Şabat” adını vererek haftanın sırasını hatırlattı. Birçoğu, samimiyetleri nedeniyle Tanrı tarafından haklı gösterilebileceklerine inanıyor.

Allah'ın açıkça ifade ettiği hakikate meydan okuyanlar için ne samimiyetin ne de inancın bir değeri vardır. Onun hakikati, İsa Mesih'in gönüllü kurbanlığına iman yoluyla uzlaşmaya izin veren tek standarttır. Kişisel görüşler yaratıcı Tanrı tarafından duyulmaz veya tanınmaz; Kutsal Kitap bu prensibi İşaya 8:20'deki şu ayetle doğrular: “ *Yasaya ve tanıklığa! Eğer böyle konuşmazsak, halk için şafak vakti gelmeyecek .*”

iki " bayram " hazırlanır: misafirleri bireysel olarak seçilmiş olan " *Kuzunun düğün yemeği* ", çünkü hepsi topluca " *Gelin* "i temsil ederler. İkinci " bayram " korkunç türdendir ve bundan yararlananlar yalnızca yırtıcı " *kuşlar* ", akbabalar, akbabalar, uçurtmalar ve bu türden diğer türlerdir.

Ayet 18: " *Kralların etini, komutanların etini, yiğitlerin etini, atların ve onlara binenlerin etini, özgür ve köle, küçük ve büyük herkesin etini yemek.* " »

Tüm insanlığın yok edilmesinden sonra, cesetleri toprağın altına koyacak kimse kalmayacak ve Yer.16:4'e göre " *onlar gübre gibi yeryüzüne yayılacaklar .* " Allah'ın lanetlediği kişiler için hazırladığı akıbeti öğreten ayetin tamamını bulalım: “ *Onlar hastalıktan ölecekler; onlara gözyaşı ve cenaze töreni yapılmayacak; yeryüzündeki gübre gibi olacaklar; kılıçla ve kıtlıkla yok olacaklar; ve onların leşleri havadaki kuşlara ve yerdeki hayvanlara yem olacak .*” Ruh'un bu 18. ayette sunduğu sayıma göre, hiç kimse ölümden kurtulamaz. Yakup 3:3'e göre " *atların* " sivil ve dini liderleri tarafından yönetilen insanları simgelediğini hatırlatmak isterim : " *Bize itaat etmeleri için atların ağzına kantarmayı koyarsak, onların tüm vücutlarını da yönlendirmiş oluruz.* »

Ayet 19: “ *Ve canavarı, dünya krallarını ve onların ordularının ata binmiş olana ve onun ordusuna karşı savaşmak için bir araya toplandığını gördüm.* »

Armagedon savaşının ” ruhsal olduğunu ve yeryüzündeki yönünün İsa Mesih'in tüm son gerçek kölelerinin ölümünün fermanı olduğunu gördük . Bu karar İsa Mesih'in dönüşünden önce verilmişti ve isyancılar seçimlerinden emindiler. Ancak uygulamaya girdiği sırada gökyüzü açıldı ve ilahi intikamcı İsa'yı ve onun melek ordularını ortaya çıkardı. Bu nedenle artık herhangi bir kavga mümkün değildir. Hiç kimse ortaya çıktığında Tanrı'ya karşı savaşamaz ve sonuç Rev.6:15-17'nin bize bildirdiği gibidir: “ *Dünyanın kralları, büyükleri, askeri komutanları, zenginleri, kudretlileri, tüm köleleri ve özgür adamlar mağaralarda ve dağlardaki kayalıklarda saklanıyorlardı. Ve dağlara ve kayalara dediler: Üzerimize çökün ve bizi tahtta oturanın yüziünden ve Kuzu'nun gazabından saklayın; Çünkü gazabının büyük günü geldi, kim dayanabilir?* » Son sorunun cevabı şu: isyancılar tarafından öldürülecek seçilmiş yetkililer; İsa'nın tüm düşmanlarına ve kurtarılanlarına karşı kazanacağı zaferi kehanet eden kutsal Şabat'a sadakatleriyle kutsallaştırılmış seçilmişler.

Ayet 20: “ *Ve canavar ve onunla birlikte, ondan önce mucizeler gerçekleştiren ve canavarın işaretini alan ve onun suretine tapanları aldatan sahte peygamber de alındı. Her ikisi de ateş ve kükürtle yanan göle canlı canlı atıldı.* »

Dikkat ! *Tanrı, onu " canavar ve sahte peygamber "* için, yani 1994'ten bu yana sahte Adventistlerin birleştiği Katolik inancı ve Protestan inancı için hazırlarken, Ruh bize son yargının nihai kaderini açıklar. *kükürt* "günahkarları yok etmek ve yok etmek için ancak yedinci binyılın sonunda dünyayı kaplayacak ve

son yargıdan sonra kesin olarak yok olacaktır. Bu ayet bize yaratıcımız Tanrı'nın mükemmel adaletinin muhteşem duygusunu ortaya koymaktadır. Gerçek failler ile aldatılan ancak seçimlerinden sorumlu oldukları için suçlu olan mağdurlar arasındaki farkı ortaya koyar. Dini yöneticiler " *diri diri ateş gölüne atılırlar " çünkü Vahiy 14:9'a göre onlar , cezası duyurulan " canavarın işaretini " onurlandırmak için dünyadaki erkekleri ve kadınları kışkırtmışlardır .*

Ayet 21: " *Ve geri kalanlar ata binmiş olanın ağzından çıkan kılıçla öldürüldü; ve bütün kuşlar etlerinden memnun kaldılar "*

Bu " *diğerleri "*, Hıristiyan dindar isyancılar tarafından gerçekleştirilen eyleme kişisel olarak katılmadan, uluslararası hareketi takip eden ve genel emre uyan, Hıristiyan olmayan veya inanmayan insanlarla ilgilidir. İsa Mesih'in döktüğü kanın doğruluğuyla örtülmemiş olduklarından, Mesih'in dönüşünde hayatta kalamazlar ama yine de O'nun " *ağzından çıkan kılıçla "* simgelenen sözüyle öldürülürler. Gerçek Tanrı'nın ortaya çıkışına görgü tanığı olan bu düşmüş varlıklar, son yargıya varacaklar, ancak isyanda aktif olan büyük dini suçlular için ayrılan " *ateş gölü "* nün uzun süreli ölümünün acısını çekmeyecekler . Büyük yaratıcı Tanrı, Büyük Yargıç'ın yüceliğiyle karşılaştıktan sonra aniden yok edilecekler.

Vahiy 20: **yedinci bin yılın bin yılı** **ve son karar**

Şeytanın Cezası

Ayet 1: " *Sonra elinde dipsiz kuyunun anahtarı ve büyük bir zincir olan bir meleğin gökten indiğini gördüm. »*

" *Bir melek "* ya da Tanrı'nın elçisi " *gökten "* yeryüzüne iner; yeryüzü, her türlü karasal, insan ve hayvan yaşamından yoksundur ve burada Yaratılış 1:2'de onu ifade eden " *uçurum "* adını alır. " *Anahtar "* bu ıssız topraklara erişimi açar veya kapatır. Ve " *elinde "* tuttuğu " *büyük zincir "* , bir canlının hapisanesi haline gelecek ıssız topraklarda zincirleneceğini anlamamızı sağlıyor.

Ayet 2: " *İblis ve Şeytan olan ejderhayı, eski yılanı tuttu ve onu bin yıl boyunca bağladı. »*

Vahiy 12:9'da asi melek olan " *Şeytan "*ı ifade eden ifadeler burada da tekrarlanıyor. Asi karakterinin yol açtığı acılardan dolayı bize onun çok yüksek sorumluluğunu hatırlatıyorlar; Onun ilham ve etkisine maruz kalan tahakkümcülerin, kendisi kadar kötü oldukları için insanlara dayattıkları maddi ve manevi acılar ve acılar. Bir " *ejderha "* olarak pagan imparatorluk Roma'sını yönetti ve bir " *yılan "* olarak, papalık Hıristiyan Roma'yı yönetti, ancak Reformasyon sırasında maskesini düşürdü, yine silahlı Katolik ve Protestan birliklerinin ve "ejderhalar"ın hizmet ettiği bir " *ejderha "* gibi davrandı. " Louis XIV'in. Şeytani meleklerin kampından hayatta kalan tek kişi " *Şeytan "dır ve son yargıda kefaretiliğindeki ölümünü beklerken, başka bir " bin yıl "* daha izole edilmiş, hiçbir yaratıkla teması olmaksızın, yeryüzünde yaşayacaktır . yalnızca

çürüyen insan ve hayvan cesetleri ve kemikleriyle dolu, şekilsiz ve boş bir hapishaneye dönüşecek.

Issız dünyadaki uçurumun meleği: Rev.9:11'in Yok Edicisi .

Ayet 3: “ *Ve bin yıl tamamlanuncaya kadar milletleri bir daha saptırmamak için onu derinlere attı ve üzerini kapatıp girişi mühürledi. Bundan sonra bir süreliğine çözülmesi gerekiyor.* »

Verilen görüntü kesindir; Şeytan, cennete erişmesini engelleyen bir örtü altında ıssız yeryüzüne yerleştirilmiştir; öyle ki, kaybına neden olduğu ya da teşvik ettiği insan normunun sınırlamalarına maruz kalır. Diğer canlılar, göksel melekler ve sırayla melek haline gelen insanlar, İsa Mesih'in günah ve ölüme karşı kazandığı zaferden bu yana artık erişemediği cennette, onun üzerindedir. Ama durumu daha da kötüleştirdi çünkü artık ne bir arkadaşı, ne bir meleği, ne de bir erkeği vardı. Bu ayetin “yer”den söz etmeden bahsettiği “ *milletler* ” göktedir . Bunun nedeni, bu ulusların kurtarılanlarının hepsinin göklerde, Tanrı'nın krallığında olmasıdır. Böylece “ *zincir* ” in rolü ortaya çıkıyor; onu yeryüzünde yalnız ve izole kalmaya zorluyor. İlahi programda şeytan “ *bin yıl* ” boyunca tutsak kalacak ve bu sürenin sonunda serbest bırakılacak, son dirilişin “ *ikinci ölümü* ” için *ikinci bir dirilişte dirilen kötü ölümlere erişim ve temas kuracaktır.* Yargı, o zaman bir an için yeniden doldurulacak olan yeryüzünde olacaktır. O, bir kez daha, kurtarılan kutsal meleklerle ve büyük Yargıç İsa Mesih'e karşı savaşmak için nafil girişimlerde bulunarak, mahkûm edilmiş asi uluslara boyun eğdirecektir.

Kurtarılan yargıç kötüler

Ayet 4: “ *Ve tahtları gördüm; ve orada oturanlara yargılama yetkisi verildi. Ve İsa'nın tanıklığı ve Tanrı'nın sözü nedeniyle başları kesilenlerin, canavara ve onun heykeline tapmayan, alınlarına ve yüzlerine bu işareti almayanların canlarını gördüm. eller. Onlar dirildiler ve Mesih'le birlikte bin yıl hüküm sürdüler .* ”

“ *Tahtlarda oturanların* ” yargılama konusunda kraliyet “ *gücü* ” vardır . Bu, Allah'ın “ *kral* ” kelimesine verdiği anlamı anlamanın önemli bir anahtarıdır . Şimdi, kendi krallığında, İsa Mesih “ *Mikail* ”de, Tanrı, yeryüzünden kurtarılan tüm insan yaratıklarıyla hükmünü paylaşıyor. Dünyevi ve göksel kötülerin yargısı kolektif olacak ve Tanrı ile paylaşılacaktır. Bu, kurtarılmış seçilmişlerin krallığının tek yönüdür. Tahakküm seçilmiş bir kategoriye değil, herkese aittir ve Ruh bize, yeryüzünde geçen zamanda, ilk korkunç öldürücü zulümlerin yaşandığını hatırlatır ve şöyle alıntı yapar: “ *Başları kesilenlerin ruhları, çünkü İsa'nın tanıklığından ve Tanrı'nın sözünden dolayı* ”; Paul onlardan biriydi. Böylece Ruh, Roma paganizminin Hıristiyan kurbanlarını ve 30 ile 1843 yılları arasında aktif olan hoşgörüsüz Roma papalık inancını çağırır. Daha sonra, Apo'nun “ *yeryüzünden yükselen canavar* ” tarafından ölümlerle tehdit edilen son seçilmişleri hedef alır. 13:11 -15, dünya saatine göre son saatte; 2029 yılı boyunca, 2030 yılının Fısıh Bayramı'ndan önceki baharın ilk gününe kadar.

Vahiy 11:18'deki “ *yedinci borazan* ” duyurusuna göre , “ *ölülere yargılama zamanı gelmiştir* ” ve bu , 4. ayette bahsedilen “ *bin yıl* ” süresinin

faydasıdır. Tanrı'nın göksel sonsuzluğuna girmiş olan kurtarılmışların mesleği olsun. Kötü adamları ve düşmüş gökteki melekleri “ *yargılamak* ” zorunda kalacaklar . Pavlus 1 Korintliler 6:3'te şöyle diyor: “ *Meleklerle hükmedeceğimizi bilmiyor musunuz? Ve bu hayatın olaylarını daha ne kadar yargılamamalıyız?* »

Düşen isyancılar için ikinci diriliş

Ayet 5: “ *Ölülerin geri kalanı bin yıl tamamlanıncaya kadar yeniden yaşamadılar. Bu ilk diriliştir.* »

Tuzağa dikkat! “ *Diğer ölüler bin yıl tamamlanmadan dirilmediler* ” ifadesi bir parantez teşkil etmekte olup, ardından gelen “ *Bu ilk diriliştir* ” ifadesi , Mesih'te dirilen ilk ölü ile ilgilidir . *bin yıl* ” alıntısını yaptı. Parantez, isim vermeden, “ *bin yılın* ” sonunda son kıyamet ve “ *ateş ve kükürt gölü* ” nde ölümcül ceza için diriltilecek olan kötü niyetli ölüler için ayrılmış ikinci bir “ *diriliş* ”in duyurusunu çağrıştırıyor ; bu da “ *ikinci ölümü* ” gerçekleştirir.

Ayet 6: “ *Ne mutlu ve kutsal, ilk dirilmeye ortak olanlara! İkinci ölümün onlar üzerinde hiçbir etkisi yoktur; ama onlar Tanrı'nın ve Mesih'in kâhinleri olacaklar ve O'nunla birlikte bin yıl hüküm sürecekler.* »

Bu ayet, Tanrı'nın açıkladığı adil hükmü çok basit bir şekilde özetlemektedir. Mutluluk, “ *bin yılın* ” başlangıcında “ *ölülerin Mesih'te dirilişine* ” katılan gerçek seçilmişlere yöneliktir. Onlar yargıya gelmeyecekler, ancak Tanrı'nın gökte “ *bin yıl* ” boyunca düzenlediği yargının yargıçları kendileri olacaklar. İlan edilen “ *bin yıllık* ” “ *hükümdarlık* ” sadece hakimlik faaliyetinin bir “ *hükümdarlığı* ”dır ve bu “ *bin yıl* ” ile sınırlıdır . Sonsuzluğa giren seçilmişlerin “ *ikinci ölümden* ” korkmasına veya acı çekmesine gerek yoktur , çünkü tam tersine, yargılanan kötü ölümlere bu acıyı çektirecek olanlar onlardır. Ve bunların en büyük, en kötü, en zalim, en cani din suçluları olduğunu biliyoruz. Seçilmiş yargıçlar , şu andaki ilk dünyevi ölümle hiçbir ortak yanı olmayan “ *ikinci ölümün* ” yok edilmesi sürecinde, yargılanan her varlığın bireysel olarak deneyimleyeceği acı süresinin uzunluğunu belirlemek zorunda kalacaklar. . Çünkü ateşe yıkıcı eyleminin biçimini veren, yaratıcı Tanrı'dır. Daniel'in üç arkadaşının deneyiminin Daniel 3'te kanıtlandığı gibi, ateşin gök cisimleri ve Tanrı tarafından korunan yersel bedenler üzerinde hiçbir etkisi yoktur. Son karar için, dirilişin bedeni mevcut dünyevi bedenden farklı tepki verecektir. Markos 9:48'de İsa bize kendi özelliğini şöyle açıklıyor: “ *Kurtlarının ölmediği ve ateşin söndürülmediği yer .*” Nasıl ki bir solucanın vücudundaki halkalar tek tek canlı kalıyorsa, lanetlinin bedeni de son atomuna kadar yaşama sahip olacaktır. Bu nedenle bunların tüketim hızı, kutsal yargıçlar ve İsa Mesih tarafından kararlaştırılan acı süresinin uzunluğuna bağlı olacaktır.

Son yüzleşme

Ayet 7: “ *Bin yıl tamamlanınca Şeytan zindanından çıkacak.* »

“Bin yıl”ın sonunda kısa bir süreliğine yeniden arkadaş bulacaktır. Bu , dünyevi isyancılara ayrılan ikinci “ *diriliş* ” anıdır .

Ayet 8: “ *Ve dünyanın dört bir yanındaki milletleri, Yecüc ve Mecüc'ü saptırmak, onları savaş için bir araya toplamak üzere çıkacak ; sayıları denizin kumu gibidir .*

, “dört köşe” formülüyle ifade edildiği gibi, dünya çapında dirilen “ milletlerin ” topluluğudur . "Dünyanın " veya eyleme evrensel bir karakter veren dört ana nokta. Böyle bir toplantının, savaş stratejisi düzeyinde Rev.9:13'ün “ altıncı trompetinin ” III. Dünya Savaşı çatışmasıyla benzerliği dışında karşılaştırılacak hiçbir şeyi yoktur. Tanrı'nın, nihai hükümde toplananlara, orijinal olarak Hezek.38:2'de ve bundan önce Yaratılış 10:2'de bahsedilen "Yecüc ve Me'cuc" isimlerini vermesine yol açan da bu karşılaştırmadır; burada "Me'cüc", Yafet'in ikinci oğludur. ; ancak küçük bir ayrıntı bu çağrışımın yalnızca karşılaştırmalı yönünü ortaya koymaktadır, çünkü Hezekiel'de Mecüc, Gog'un ülkesidir ve Üçüncü Dünya Savaşı sırasında tüm zamanların en fazla sayıda askerini harekete geçirecek olan Rusya'yı belirtir. savaş tarihi; bu da onun muazzam genişlemesini ve Batı Avrupa kıtasının topraklarının hızla fethini haklı çıkarıyor.

Ruh onları “ denizin kumuna ” benzeterek son yargının kurbanlarının sayısının önemini vurguluyor. Bu aynı zamanda Vahiy 12:18 veya 13:1'de açıklanan (İncil versiyonuna bağlı olarak) şeytana ve onun insan ajanlarına olan teslimiyetlerine de bir göndermedir: " Ejderha "dan bahsederken şunu okuyoruz: " Ve kumun üzerinde duruyordu. denizin. "

Düzeltilemez bir asi olan Şeytan, Tanrı'nın ordusunu yenebileceğini yeniden umut etmeye başlar ve diğer mahkumları, onları Tanrı'ya ve onun seçilmişlerine karşı savaşmaya ikna ederek baştan çıkarır.

Ayet 9: “ Ve yeryüzüne çıkıp azizlerin ordugâhını ve sevgili şehri kuşattılar. Fakat gökten ateş indi ve onları yok etti. » Ancak düşmanı dokunulmaz hale getirdiği için ele geçiremediğimizde, toprak fethetmenin artık hiçbir anlamı yok; Daniel'in arkadaşları gibi ne ateş ne de başka bir şey onlara zarar veremez. Tam tersine, " gökten gelen ateş ", hiçbir etkisi olmadığı " azizlerin ordugâhında " bile onlara çarpıyor . Ancak bu ateş, Tanrı'nın ve O'nun seçilmişlerinin düşmanlarını " yutup bitirir ". Zekeriya 14'te Ruh, " bin yıl "la ayrılan iki savaşı önceden bildirir. "Altıncı borazan"dan önce gelen ve onun tarafından gerçekleştirilen şey 1'den 3'e kadar olan ayetlerde anlatılmaktadır, gerisi kıyamet saatinde yapılan ikinci savaş ve ondan sonra yeni dünyada kurulan evrensel düzen ile ilgilidir. 4. ayette kehanet, Mesih'in ve seçilmişlerinin yeryüzüne inişini şu sözlerle anmaktadır: “ O'nun ayakları bugün Yeruşalim'in karşısındaki, 'doğu tarafındaki zeytin dağında duracak; Zeytin dağı ortadan doğuya ve batıya doğru yarılabacak ve çok büyük bir vadi oluşacak; dağın yarısı kuzeye, yarısı da güneye doğru çekilecek. » Son yargının azizlerinin ordugâhı böylece tanımlanır ve konumlandırılır. İsa'nın “ayaklarının ” ancak göksel “ bin yılın ” sonunda yeryüzüne, “ Kudüs'ün karşısındaki doğu tarafındaki zeytin dağına ” “ konacağını ” belirtelim. . Yanlış yorumlanan bu ayet, İsa Mesih'in "binyıl"daki yeryüzündeki saltanatına ilişkin yanlış inanışın ortaya çıkmasına neden oldu.

Ayet 10: “ Ve onları aldatan İblis, canavarın ve sahte peygamberin bulunduğu ateş ve kükürt gölüne atıldı. Ve onlar gece gündüz, ebedî olarak azap göreceklendir. »

Dindar isyancıların Rev.19:20'de açıklanan hükmünü uygulama zamanı geldi. Bu ayetin tebliğine uygun olarak, " şeytan, canavar ve sahte peygamber " bir aradadır; " ateş ve kükürt gölüne diri diri atılırlar "; bu da , kendisine eklenen

" *gökten gelen ateş* " eyleminin sonucudur. buna, yer kabuğunun kabuğundaki çatlaklar tarafından gezegenin tüm yüzeyi boyunca salınan erimiş yeraltı magması da dahildir. Daha sonra dünya, "ateşi" isyancıların etini yiyip bitiren "güneş" görünümüne bürünür; kendileri de Tanrı tarafından yaratılan güneşe tapanlar (bilinçsiz ama suçludur). Dünyevi ve göksel suçlular , Vahiy 9:5-6'dan bu yana kehanet edilen " *ikinci ölümün* " " *eziyetlerini* " bu eylemde çekiyorlar . Sahte dinlenme gününe verilen haksız destek bu korkunç sona neden oldu. Çünkü ne kadar uzun sürerse sürsün, ne mutlu ki mahkumlar için " *ikinci ölümün* " de bir sonu var. Ve " *sonsuz kadar* " ifadesi " *azaplar* " için değil, *onlara sebep olan* " *ateş* " in yıkıcı sonuçları için geçerlidir . Çünkü bunlar kesin ve ebedi olacak sonuçlardır.

Son kararın ilkeleri

Ayet 11: " *Sonra büyük beyaz bir taht ve o tahtta oturanı gördüm. Yer ve gök onun yüzünden kaçtı, onlara yer bulunamadı .* "

Mükemmel saflığın " *beyazı* ", onun " *büyük tahtı* ", tüm yaşamların ve şeylerin yaratıcısı Tanrı'nın mükemmel derecede saf ve kutsal karakterinin görüntüsüdür. Onun mükemmelliği , son hükmün ona verdiği harap ve tükenmiş haliyle " *yeryüzünün* " varlığına tahammül edemez . Üstelik tüm kökenlerden gelen kötü adamlar yok edilmiş, sembollerin devri sona ermiş ve göksel evrenin ve onun milyarlarca yıldızının artık var olması için hiçbir neden kalmamış; Dolayısıyla dünya boyutumuzun " *gökyüzü* " ve *içerdiği her şey yok oluyor, hiçliğe doğru kayboluyor.* Sonsuz bir günde sonsuz yaşamın zamanıdır.

Ayet 12: " *Ve tahtın önünde duran büyük ve küçük ölüleri gördüm. Kitaplar açıldı. Ve hayat kitabı olan başka bir kitap açıldı. Ve ölüler, bu kitaplarda yazılı olanlara göre yaptıkları işlere göre yargılandılar. »*

bu " *ölüler* " nihai karar için diriltildi. Allah hiç kimseyi istisnasız, adil yargısıyla " *büyük* "ü, " *küçük* "ü, zengini ve fakiri etkileyerek onlara hayatlarında ilk kez aynı kaderi, eşitlikçi bir şekilde ölümü dayatıyor.

Aşağıdaki ayetler son hükmün işleyişine ilişkin ayrıntılar vermektedir. Zaten Dan.7:10'da peygamberlik edilmişti, meleklerin tanıklıklarının " *kitapları* " " *açıldı* " ve bu görünmez tanıklar mahkûm edilenlerin işlediği hataları ve suçları ve her davanın seçilmişler ve İsa Mesih tarafından yargılanmasından sonra kaydettiler. geri dönülemez nihai karar oybirliğiyle kabul edildi. Nihai karar verildiğinde, verilen karar infaz edilecektir.

Ayet 13: " *Deniz, içindeki ölüleri ele verdi; ölüm ve cehennem, kendi içindeki ölüleri verdi; ve her biri yaptığı işlere göre yargılandı. »*

Bu ayette anlatılan prensip her iki diriliş için de geçerlidir. " *Ölüler* " " *deniz* "de ya da "karada" kaybolur; Bu ayette işaret edilen işte bu iki ihtimaldir. "Yer" varlığının çağrıştırıldığı " *sahip* " biçimine dikkat edelim . Çünkü Tanrı günahkar adama Yaratılış 3:19'da " *Sen topraksın ve toprağa döneceksin* " diye bildirdiğinden bu isim gerçekten haklıdır . Dolayısıyla " *had* " , "yeryüzünün" " *tozu* "dur. Ölüm bazen insanları ateşle tüketmiştir ve bu nedenle normal gömme törenine göre " *toprağa geri dönmezler* ". Bu nedenle Ruh, bu durumu dışlamadan, " *ölümün* " hangi biçimde olursa olsun, vurduğu kişileri geri

getireceğini belirtir; Tamamen parçalanmış bir insan vücudundan hiçbir iz bırakmayan nükleer yangının neden olduğu parçalanmayı anlayarak .

Ayet 14: “ *Ve ölüm ve cehennem ateş gölüne atıldı. Bu ikinci ölüm, ateş gölü.* »

“ *Ölüm* ”, yaşam ilkesine kesinlikle aykırı bir ilkeydi ve amacı, yaşam deneyimleri Tanrı tarafından yargılanıp kınanan canlıları ortadan kaldırmaktı. Yaşamın yegâne amacı, Allah'a, ebedi dostlarının seçimi için yeni bir aday sunmaktır. Bu ayıklamanın gerçekleşmesi ve kötülerin yok edilmesiyle, “ *ölüm* ” ve “yeryüzünün” “ *ölüleri vardı* ”nın artık var olma nedenleri kalmamıştır. Bu iki şeyin yıkıcı ilkeleri bizzat Allah tarafından yok edilmiştir. “ *Ateş gölü* ”nden sonra hayata ve yaratıkları aydınlatan ilahi ışığa yer açılır.

Ayet 15: “ *Hayat kitabında yazılı bulunmayan kişi ateş gölüne atıldı.* ” »

Bu ayet de şunu doğrulamaktadır: Allah gerçekten insanın önüne yalnızca iki yol, iki seçenek, iki kader, iki kader koymuştur (Yas.30:19). Seçilmişlerin isimleri, Tanrı tarafından dünyanın kuruluşundan beri, hatta daha da ilerisinde, özgür ve bağımsız yaratıklar yaratmayı amaçlayan projesinin programlanmasından beri bilinmektedir. Bu seçim ona etten kemikten korkunç bir acıya mal olacaktı ama sevgiye olan arzusu korkusundan daha büyük olduğundan projesini başlattı ve göksel yaşam ve dünyevi yaşam hikayemizin ayrıntılı olarak gerçekleşmesini önceden biliyordu. İlk yaratığının bir gün onun ölümcül düşmanı olacağını biliyordu. Ancak bu bilgiye rağmen ona projesinden vazgeçmesi için her şansı verdi. Bunun imkansız olduğunu biliyordu ama olmasına izin verdi. Böylece seçilmişlerin isimlerini, yaptıklarını, hayatlarının şahitliklerini bilmiş ve onları kendi zamanında ve devrinde kendisine yönlendirmiş ve yönlendirmiştir. Tanrı için tek bir şey imkansızdır: sürpriz.

Ayrıca, insanın üreme sürecinin yarattığı çok sayıda kayıtsız, asi, putperest insan yaratığın adlarını da biliyordu. Tanrı'nın Rev.19:19-20'de açıklanan yargısındaki farklılık O'nun tüm yaratıkları için geçerlidir. Bunlardan daha az suçlu olan bazıları , yalnızca Hıristiyan ve Yahudi din suçlularına yönelik olan “ *ikinci ölüm ateşinin azaplarını* ” bilmeden “ *Tanrı'nın sözü* ” ile öldürüleceklerdir . Ancak ikinci “ *diriliş* ”, Tanrı'nın Romalılar 14:11'de bildirdiği gibi, yeryüzünde doğan tüm insan yaratıkları ve gökte yaratılan melekleri ilgilendirmektedir: “ *Çünkü şöyle yazılmıştır: Yaşadığım sürece, Rab diyor, herkes önümde eğilecek. ve her dil Tanrı'yı yüceltecek .* ”

Vahiy 21: yüceltilmiş Yeni Kudüs'ün sembolize edilmesi

Ayet 1: “ *Sonra yeni bir gök ve yeni bir yer gördüm; çünkü ilk gök ve ilk yer geçip gitmişti ve artık deniz yoktu.* »

^{bin yılın} sonunda yeni çok boyutlu düzenin kurulmasından ilham alan duyguları bizlerle paylaşıyor . Bu andan itibaren zaman sayılmaz, yaşayan her şey sonsuz sonsuzluğa girer. Her şey yeni, daha doğrusu yenilenmiş. Günah çağının “ *gök ve yer* ”i yok olmuş, “ *ölümün* ” simgesi “ *deniz* ” de kalmamıştır. Yaratıcı olarak Tanrı, Dünya gezegeninin görünüşünü değiştirerek, orada yaşayanlar için risk veya tehlike oluşturan her şeyin yok olmasını sağladı; yani artık okyanuslar yok, dik kayalık zirveleri olan dağlar yok. Her şeyin ihtişam ve huzur olduğu, ilk “ *Cennet* ” gibi büyük bir bahçeye dönüştü ; bu Rev.22'de doğrulanacaktır.

Ayet 2: “ *Ve kutsal şehrin, yeni Yeruşalim'in, kocası için süslenmiş bir gelin gibi hazırlanmış, gökten Tanrı'nun yanından indiğini gördüm.* »

, Vahiy 11:2'de olduğu gibi, bu ayette “ *kutsal şehir* ” olarak adlandırılan, “ *Yeni Kudüs* ”, İsa Mesih'in “ *gelini* ”, “ *kocası* ” olarak adlandırılan ülkeden seçilmiş, kurtarılmış azizlerin toplanmasını karşılayacaktır . O , Kurtarıcısının görkemiyle dönüşünde girdiği Tanrı'nın krallığından, “ *gökten iner* ”. *Daha sonra göksel yargının “ bin yılı ”* nın sonunda son yargı için ilk kez yeryüzüne indi. Daha sonra göğe geri dönerek “ *yeni gök ve yeni yer* ”in kendisini kabul etmeye hazır olmasını bekledi . “ *Cennet* ” kelimesinin tekil olduğuna dikkat edin, çünkü Yaratılış 1:1'de göksel varlıkların iki karşıt kampa bölünmesini öneren çoğul “ *gökler* ”e karşıt olarak *mükemmel birliği çağrıştırır*.

Ayet 3: “ *Ve tahttan yüksek bir sesin şunu söylediğini duydum: İşte, insanlarla dolu Allah'ın çadırı! Onlarla birlikte yaşayacak ve onlar onun halkı olacak ve Tanrı'nın kendisi de onlarla birlikte olacak.* »

“ *Yeni dünya* ” seçkin bir konuğu ağırlıyor, çünkü “ *Tanrı'nın kendisi* ” kadim göksel tahtını terk ederek, şeytanı, günahı ve ölümü yendiği yeryüzüne yeni tahtını kurmaya geliyor. “ *Tanrı'nın Tapınağı* ”, Tanrı İsa Mesih'in göksel bedeni “ *Mikail* ”i (= Tanrı'ya benzeyen) belirtir. Ama aynı zamanda İsa Mesih'in Ruhunun hüküm sürdüğü seçilmişler Meclisinin de sembolüdür. “ *Tapernacle, tapınak, sinagog, kilise* ”, tüm bu terimler, insan tarafından inşa edilen binalar olmadan önce, kurtarılmış azizlerin halkının simgeleridir; bunların her biri ilahi projenin ilerleyişindeki bir aşamayı işaret ediyor. Ve ilk olarak, “ *tapınma çadırı* ”, kutsal çadırın üzerine bir sütun gibi inen bulut tarafından açıkça tezahür ettirilen, Tanrı tarafından yönlendirilen ve çöle götürülen İbranilerin Mısır'dan çıkışını belirtir. O zamanlar zaten “ *erkeklerle birlikteydi* ”; Bu da bu ayette bu terimin kullanılmasını haklı çıkarmaktadır . Daha sonra “ *tapınak* ”, “ *tapınak* ” ın sağlam yapısını işaret eder ; Kral Süleyman'ın yönetimi altında emredilen ve yürütülen çalışma. İbranice'de yalnızca “ *sinagog* ” kelimesi şu anlama gelir: toplantı. Vahiy 2:9 ve 3:9'da Mesih'in Ruhunu asi Yahudi milletinden “ *Şeytanın havrası* ” olarak söz eder. Son kelime olan “ *kilise* ” Yunancada (ekklesia) toplantıyı ifade eder; İncil'in Hıristiyan öğretisinin yayılma dili. İsa şunu karşılaştırdı: “ *kendisi bedeni* ” *Kudüs'ün* ” tapınağında “ *dır* ve Efes. 5:23'e göre, Meclis, onun “ *Kilisesi* ”, “ *onun bedenidir* ”: “ *çünkü koca, karısının başıdır, tıpkı*

Mesih'in. Bedeni olan ve Kurtarıcısı olduğu Kilise'nin başı . İsa'nın havarilerini göğe çıkmak üzere yalnız bıraktığında yaşadıkları üzüntüyü hatırlıyoruz. Seçilmiş Kişi bu kez “ yeni dünya ” daki yerleştirmesinde “ kocam benimle yaşayacak ” diyebilir . Rev.7'deki “ on iki kabilenin ” on iki isminin mesajları, zaferlerinin katıksız sevincini ve mutluluğunu bu bağlamda ifade edebilir.

Ayet 4: " Gözlerinden bütün gözyaşlarını silecek ve artık ölüm olmayacak, artık matem, ağlama ve acı da olmayacak, çünkü önceki şeyler geçti." »

Vahiy 7:17 ile olan bağlantı, burada Vahiy 7'nin bittiği ilahi vaadin bulunmasıyla doğrulanır: " Onların gözlerinden bütün gözyaşlarını silecek ." Ağlamanın ilacı neşe ve sevinçtir. Tanrı'nın vaatlerinin tutulacağı ve yerine getirileceği saatten bahsediyoruz. Bu harika geleceğe dikkatle bakın, çünkü önümüzde, yüce ve harika yaratıcımız Tanrımız tarafından her şeyin yenilenmesinden ibaret olmayacak, “ ölüm, yas, ağlamalar, acı ” için programlanmış bir zaman vardır. Bu korkunç şeylerin ancak “bin yıl” sonunda verilecek son hükümden sonra ortadan kalkacağını belirtiyorum. Seçilmişler için, ama sadece onlar için, kötülüğün etkileri, Her Şeye Gücü Yeten Rab Tanrı'nın görkemiyle geri döndüğünde sona erecektir.

Ayet 5: “ Ve tahtta oturan dedi: İşte, her şeyi yeni yapıyorum. Ve dedi ki: Yaz; Çünkü bu sözler kesin ve doğrudur. »

Yaratıcı Tanrı bizzat kendisini vaat ederek taahhüt eder ve şu peygamberlik sözüne tanıklık eder: " İşte, ben her şeyi yeni yapıyorum ." Tanrı'nın neler hazırladığına dair fikir edinmek için dünyevi haberlerimizde görüntü aramanın bir anlamı yok çünkü yeni olan anlatılamaz. Ve o zamana kadar Allah, çağımızın acı dolu şeylerini, artık tüm gizemlerini ve sürprizlerini koruyan “ yeni yer ve yeni gök ” te olmayacaklarını söyleyerek bize hatırlatmıştır . Melek bu söze şunu ekler: “ Çünkü bu sözler kesindir ve doğrudur .” Tanrı'nın İsa Mesih'teki lütuf çağrısı, Tanrı'nın vaatlerinin ödülünü almak için sarsılmaz bir iman gerektirir. Dünya normlarına aykırı, zorlu bir yol bu. Efendisine teslim olmuş bir kölenin alçakgönüllülüğü içinde, büyük bir fedakarlık ve özveri ruhu gerektirir. Bu nedenle Tanrı'nın güvenimizi güçlendirmeye yönelik çabaları haklıdır: “açıklanan ve ifade edilen hakikatteki kesinlik” gerçek imanın standardıdır.

Ayet 6: “ Ve bana dedi ki: Oldu! Ben alfayım ve omegayım, başlangıç ve sonum. Susayana yaşam suyunun pınarından karşılıksız vereceğim .”

Yaratıcı Tanrı İsa Mesih “ yeni olan her şeyi ” yaratır. " Bitti! » ; Mez.33:9: “ Çünkü dedi ve her şey gerçekleşti; emrediyor ve var oluyor .” Yaratıcı sözü, kelimeler ağzından çıkar çıkmaz gerçekleşir. Geride bıraktığımız 30. yıldan bu yana, Daniel ve Vahiy kitaplarında açıklanan Hıristiyan döneminin programı en küçük ayrıntısına kadar yerine getirildi. Tanrı bizi, seçilmişleri için hazırladığı geleceğe yeniden bakmaya davet ediyor; açıklananların da aynı şekilde yerine getirileceği kesindir. İsa bize Vahiy 1:8'de olduğu gibi şöyle diyor: “ Ben alfa ve omegayım, başlangıç ve sonum ”. " Başlangıç ve son " fikri yalnızca , günahkarların yok edilmesi ve ölümün ardından yedinci bin yılın " sonunda " tamamen sona erecek olan dünyevi günah deneyimimizde anlamlıdır . İsa, ticari bir ülkeye dağılmış olan Tanrı'nın oğullarına, " hayat suyunun pınarından " " karşılıksız " teklif ediyor. Sonsuz yaşamı simgeleyen bu “ hayat suyunun ” “ kaynağı ” bizzat kendisidir . Tanrı'nın armağanı bedavadır; bu açıklama,

papalıktan alınan bir bedel karşılığında elde edilen affı ifade eden Roma Katolik "müsamahalarının" satışını kınamaktadır.

Ayet 7: “ *Galip gelen bunları miras alacak; Ben onun Tanrısı olacağım, o da benim oğlum olacak .* ”

Tanrı'nın seçilmişleri İsa Mesih'in ortak mirasçılarıdır. Birincisi, kendi “ *zaferi* ” aracılığıyla İsa, tüm göksel yaratıkları tarafından tanınan kraliyet yüceliğini “ *miras aldı* ”. Ondandır sonra seçilmiş olanlar da “ *galipler* ” olacak, ancak onun “ *zaferi* ” sayesinde, Tanrı'nın onlar için özel olarak yarattığı “ *bu yeni şeyleri miras alacaklar* ”. İsa, Yuhanna 14:9'da elçi Filipus'a tanrısallığını doğruladı: “ *İsa ona şöyle dedi: Uzun zamandır seninle birlikteyim ve sen beni tanımadın, Filipus! Beni gören Baba'yı görmüştür; nasıl dersin: Bize Babayı göster?* » İnsan mesih kendisini “ *Ebedi Baba* ” olarak sunmuş ve böylece Yeşaya 9:6 (ya da 5)'te kehanet edilen ve kendisini ilgilendiren duyuruyu doğrulamıştır. Bu nedenle İsa Mesih, hem onların kardeşleri hem de Babaları olarak seçtiği kişi içindir. Ve onlar da onun kardeşleri ve oğullarıdır. Ancak çağrı bireyseldir, Ruh diyor ki, “Mektuplar” temasının 7 döneminin sonunda olduğu gibi: “ *galip gelene* ”, “ *o benim oğlum olacak* ”. Yaşayan Tanrı'nın “ *oğlu* ” statüsünden yararlanmak için günaha karşı zafer gereklidir .

8. ayet: “ *Ama korkakların, inanmayanların, iğrençlerin, katillerin, fuhuş yapanların, sihirbazların, putperestlerin ve tüm yalancılara payları, ikinci ölüm olan, ateş ve kükürtle yanan gölde olacaktır. . .* »

İnsan karakterlerinin bu kriterleri pagan insanlığın tamamında mevcuttur, ancak Ruh burada sahte Hıristiyan dininin meyvelerini hedef alır; Yahudi dininin kınanması İsa tarafından Rev.2:9 ve 3:9'da açıkça ifade edilmiş ve açıklanmıştır.

Vahiy 19:20'ye göre, “... *ateş ve kükürtle yanan göl* ”, *son hükümde*, “ *canavar ve sahte peygambere* ”, yani Katolik inancına ve Protestan inancına ayrılan kısım olacaktır . Sahte Hıristiyan dininin sahte Yahudi dininden hiçbir farkı yoktur. Onun öncelikli değerleri Tanrı'nıninkilerin tam tersidir. Yahudi Ferisiler İsa'nın öğrencilerini yemekten önce ellerini yıkamadıkları için kınarken (Mat. 15:2), İsa onlara asla bu suçlamada bulunmamıştı ve Mat. 15:17'den 20'ye kadar şöyle dedi: “ *Ağza girenin mideye indiğini, sonra da gizli yerlere atıldığını anlamıyor musun? Ama ağızdan çıkan kalpten gelir ve insanı kirleten de budur. Çünkü kötü düşünceler, **cinayet, zina, fuhuş, hırsızlık, yalan tanıklık ve iftira** yürekten kaynaklanır . Bunlar insanı kirleten şeylerdir; **ama ellerini yıkamadan yemek yemek insanı kirletmez** ”. Benzer şekilde, sahte Hıristiyan dini de öncelikle bedenün günahlarını kınayarak Ruh'a karşı işlediği günahları maskeler. İsa Mat.21:3'te Yahudilere şunu söyleyerek fikrini ifade etti: “ *Vergi tahsildarları ve fahişeler sizden önce göklerin krallığına gidecekler* ”; Açıkçası, herkesin tövbe etmesi ve Tanrı'ya ve O'nun saflığına dönmesi şartıyla. İsa'nın Mat.23:24'te “ *sinekleri süzüp deveyi yuttukları* ” veya “ *komşunun gözündeki samanı görmeden komşunun gözündeki çöpü gördükleri* ” için kınadığı “ *kör rehberler* ” e karşı muamele etmesi sahte dindir. Luka 6:42 ve Mat.7:3 ila 5'e göre *kendi elinde olan kir* .*

İsa'nın listelediği tüm bu kişilik kriterleriyle özdeşleşen herkes için çok az umut var. Eğer sadece biri sizin doğanıza uyuyorsa, onunla mücadele etmek ve

kusurunuzu yenmek zorunda kalacaksınız. İnancın ilk savaşı kendine karşıdır; ve üstesinden gelinmesi en zor sıkıntıdır.

Bu sıralamada, manevi anlamlarını öne çıkararak, büyük ilahi yargıç olan İsa Mesih, papalık Roma Katolikliği tipindeki sahte Hıristiyan inancıyla suçlanan hatalardan söz ediyor. "Korkakları" hedef alarak, inanç savaşlarında kazanmayı reddedenleri işaret ediyor, çünkü tüm vaatleri " *galip gelene* " mahsustur. Ancak savaşmayı reddedenlerin zafere ulaşması mümkün değildir. " *Sadık tanık* " cesur olmalıdır; korkaklıktan çık. " *İman olmadan Tanrı'yı memnun etmek imkansızdır* " (İbraniler 11:6); çıkış, " *kafir* ". Örnek alınan İsa'nın imanına uymayan iman ise sadece küfürdür. " *İğrenç şeyler* " Tanrı katında tiksindiricidir ve paganların meyveleri olarak kalırlar ; çıkış, " *iğrenç* ". Bu, Rev.17:4-5'e göre " *Dünyanın fahişelerinin ve iğrençliklerinin anası, büyük Babil "e atfedilen bir sızıntıdır.* " *Katiller* " altıncı emri çiğnerler; çıkış, " *katil* ". Cinayet , Dan.11:34'e göre Katolik inancına ve "ikiyüzlülerin " *Protestan inancına atfedilmektedir.* " *Hayasız* ", davranışlarını değiştirebilir, kötülüklerinin üstesinden gelebilir; " *Utanmaz olandan* " çıkın . Ancak Katolik inancına atfedilen manevi " *fahişelik* ", " *fahişe* "ye kıyasla ona cennetin kapısını tamamen kapatıyor . Dahası, Tanrı onun ruhsal " *zinaya* ", yani şeytanla ticarete yol açan " *iffetsizliğini* " kınar. " *Büyücüler* " Katolik rahipler ve şeytani maneviyatın Protestan takipçileridir; çıkış, " *sihirbaz* "; bu eylem Vahiy 18:23'te " *Büyük Babil* " e atfedilir . " *Putperestler* " aynı zamanda Katolik inancını, onun oyulmuş putlarını hayranlık ve dua nesneleri olarak da tanımlar; çıkış, " *putperest* ". Ve son olarak İsa, Yuhanna 8:44'e göre ruhani babaları " *şeytan, başlangıçtan beri yalancı ve katil ve yalanların babası* " olan " *yalancılar* "dan söz eder; " *yalancı* "dan çıkın.

Ayet 9: " *Sonra son yedi belanın yedi şişesini tutan yedi melekten biri gelip benimle konuştu ve şöyle dedi: Gel, sana Kuzunun karısı olan gelini göstereyim.* »

" *son yedi bela* " nın trajik ve korkunç döneminden zaferle geçecek olan seçilmişlere bir teşvik mesajı göndermektedir . Onların ödülü , günah ülkesinin bu son tarihsel aşamasında " *Kuzunun gelini, karısı* " İsa Mesih'i oluşturan ve temsil eden muzaffer seçilmişlere ayrılan yüceliği görmek (" *Sana göstereceğim* ") olacaktır . .

" *Son yedi belayla dolu yedi şişeyi tutan yedi melek* ", bir önceki ayette bahsedilen sahte Hıristiyan dininin kriterlerine uyan insanları hedef alıyordu. Bu " *son yedi bela* ", Tanrı'nın yakında düşmüş olan kampa vereceği kısımdı. Şimdi bize sembolik görüntülerle, muzaffer, kurtarılmış seçilmişlere gidecek kısmı gösterecek. Melek, Tanrı'nın onlara karşı beslediği duyguları açığa vuran bir sembolizmle, topluca " *kuzunun gelini* " ni oluşturan seçilmişleri gösterecektir . Ruh, " *Kuzu'nun karısı* " ifadesini belirterek , Efesliler 5:22 ila 32'de verilen öğretiyi doğrulamaktadır. Elçi Pavlus, ne yazık ki ancak Seçilmiş Kişinin Mesih ile ilişkisinde doruğa ulaşacak olan ideal bir karı-koca ilişkisini anlatır. . Ve Yaratılış öyküsünü, tüm yaşamın yaratıcısı ve onun mükemmel değerlerinin parlak mucidi, yaşayan Tanrı'nın Ruhunun verdiği bu dersin ışığında yeniden okumayı öğrenmeliyiz. " *Kadın* " sözcüğü, Mesih'in " *gelini* ", " *Seçilmiş Kişisi* " ni Vahiy 12'de sunulan " *kadın* " imgesine bağlar.

Yüceltilmiş Seçilmişlerin genel tanımı

Ayet 10: “ *Ve beni ruhuyla büyük ve yüksek bir dağa götürdü. Ve bana, Allah'ın izzetine sahip olarak gökten Allah'ın yanından inen mukaddes şehir Yerus̄alim'i gösterdi.* »

yedinci binyılın “ *bin yılı* ” ndaki göksel yargının ardından İsa Mesih ve seçilmişlerinin gökten ineceği ana taşınmıştır . Vahiy 14:1'de Hıristiyan ruhani “ *on iki kabilenin* ” “ *mühürlü* ” Adventistleri “ *144.000* ”i “ *Siyon Dağı* ”nda gösterilmiştir. “ *Bin yıl* ”dan sonra kehanet edilen şey “ *yeni dünya* ” gerçekliğinde gerçekleşti . İsa Mesih'in dönüşünden bu yana seçilmişler, Tanrı'dan yüceltilmiş, sonsuz kılınmış bir göksel beden aldılar. Böylece “ *Tanrı'nın yüceliğini* ” yansıtırlar . Bu dönüşüm, elçi Pavlus tarafından 1 Korintliler 15:40 ila 44'te şöyle duyurulur: “ *Göksel bedenler ve dünyevi bedenler de vardır; fakat gök cisimlerinin parlaklığı farklıdır, yer cisimlerinin parlaklığı farklıdır. Biri güneşin parlaklığı, diğeri ayın parlaklığı, diğeri yıldızların parlaklığı; bir yıldızın parlaklığı bile başka bir yıldızdan farklıdır. Ölülerin diriliş de böyledir. Beden bozulabilir şekilde ekilmiştir; bozulmadan yükselir; aşağılık bir şekilde ekilir, görkemli bir şekilde doğar; sakat olarak ekilir, güçle dolu olarak doğar; hayvan bedeni olarak ekilir, manevi beden olarak dirilir. Hayvan bedeni varsa manevi beden de vardır .*”

Ayet 11: “ *Parlaklığı çok kıymetli bir taş, kristal gibi şeffaf bir jasper taşı gibiydi.* »

Bir önceki ayette aktarılan, onu karakterize eden “ *Tanrı'nın yüceliği* ” doğrulanmıştır, çünkü Vahiy 4:3'te “ *yeşim taşı* ” aynı zamanda “ *tahtta oturan* ” yönünü de ifade etmektedir . İki ayet arasında bir fark görüyoruz, çünkü Rev.4'te, Allah'ı simgeleyen bu “ *jasper taşı* ” , hüküm bağlamı açısından aynı zamanda “ *sardoniks* ” görünümündedir . Burada günah sorunu çözülmüş olan Seçilmiş Kişi kendisini mükemmel saflığın “ *kristal gibi şeffaf* ” bir görünümüyle sunar .

Ayet 12: “ *Onun büyük ve yüksek bir duvarı vardı. On iki kapısı vardı ve İsrailoğullarının on iki kabilesinin isimleri yazılıydı:* ”

tapınak ” sembolizmine dayanmaktadır. Ef.2:20 ila 22'de bahsedilen ruhani **aziz** : “ *Siz elçilerin ve peygamberlerin temeli üzerine inşa edildiniz; temel taşı İsa Mesih'tir. Onda tüm bina, iyi bir şekilde koordine edildiğinde, Rab'be ait kutsal bir tapınak olmak üzere yükselir. Siz aynı zamanda Ruh'ta Tanrı'nın konutu olmak üzere onda inşa ediliyorsunuz.* ”. Ancak bu tanım yalnızca havarisel zamanın seçilmişlerini ilgilendiriyordu. “ *Yüksek duvar* ” Hıristiyan inancının 30 yılından 1843 yılına kadar olan evrimini tasvir ediyor; Bu tarihe kadar havarilerin anladığı ve öğrettiği hakikat standardının değişmediğini belirtelim. Bu nedenle 321'de belirlenen dinlenme gününde yapılan değişiklik, İsa Mesih'in kanı aracılığıyla Tanrı ile yapılan kutsal antlaşmayı **bozar** . Bu kehanetin Vahiyinin gerçek alıcılarıyla ilgili olarak, 1843'ten bu yana Tanrı tarafından ayrılan Adventist inancını temsil eden semboller, “ *Filadelfia* ” nın seçilmiş görevlilerinin önünde “ *açık* ” olan “ *on iki kapı* ” ile tasvir edilmiştir (Rev.3: 7) ve “ *Sardeis* ” in düşmüş “ *yaşayan ölüleri* ”nden önce “ *kapalı* ”dır (Va.3:1). Rev.7'de “ *Tanrı'nın mührü ile mühürlenmiş 12 kabilenin isimlerini taşıyorlar* ”.

Ayet 13: “ *Doğuda üç kapı, kuzeyde üç kapı, güneyde üç kapı ve batıda üç kapı.* »

Kapıların ” dört ana noktaya yönelimi onun evrensel karakterini göstermektedir; Yunanca “katolikos” veya “katolik” kökünden tercüme edilen evrensellik iddiasında bulunan dini kınayan ve gayri meşru kılan. Dolayısıyla, 1843'ten bu yana, Tanrı için Adventizm, dünya halklarına evrensel bir eğitim misyonu için " ebedi İncili " ni (Va. 14:6) emanet ettiği tek Hıristiyan dinidir. Dünyanın sonuna kadar manevi Seçilmişine açıkladığı gerçek dışında kurtuluş yoktur . Adventizm, ilk kez 1843 baharında İsa Mesih'in beklenen dönüşünün duyurulmasının motive ettiği dini bir canlanma hareketi biçiminde doğdu; ve 2030 baharında yapılması planlanan İsa Mesih'in gerçek nihai dönüşüne kadar bu karakterini korumalıdır. Çünkü bir "hareket" sürekli evrim halindeki bir faaliyettir, aksi halde artık bir "hareket" değil, "engellenmiş" ve ölü bir kurumdur. geleneği ve dini formalizmi destekleyen; veya Tanrı'nın nefret ettiği ve kınadığı her şey; ve zaten asi Yahudiler arasında ilk kâfirleri kınamıştır.

Kronolojik sırayla ayrıntılı açıklama

Hıristiyan inancının temelleri

Ayet 14: “ *Şehrin duvarının on iki temeli vardı ve bunların üzerinde Kuzu'nun on iki havarisinin on iki adı vardı.* »

Bu ayet, gördüğümüz gibi, 30 ila 1843 yılları arasındaki dönemi kapsayan ve öğretisi 321 ve 538 yıllarında Roma tarafından çarpıtılan havarisel Hıristiyan inancını tasvir etmektedir. “ *Yüksek duvar* ”, asırlık meclis tarafından oluşturulmuştur. 1 Pie.2:4-5'e göre “ *canlı taşlar* ”: “ *İnsanlar tarafından reddedilen, fakat Tanrı'nın önünde seçilmiş ve değerli olan canlı taşı O'na yaklaştırın ; Siz de, yaşayan taşlar gibi , ruhi bir ev , kutsal bir rahiplik oluşturmak , İsa Mesih aracılığıyla Tanrı'ya makbul ruhi kurbanlar sunmak için kendinizi inşa edin .*

Ayet 15: “ *Benimle konuşanın elinde şehri, kapılarını ve surlarını ölçmek için altın bir kamış vardı.* »

yüceltilmiş Seçilmişlerin değeri, Adventist dönemi (*12 kapı*) ve havarisel inanç (*temel ve duvar*) hakkında “ *ölçme* ” veya *hüküm verme* meselesidir.). Vahiy 11:1'deki “ *kamış* ”, “ *bir değnek gibi* ”, bir ceza aracı ise, bu ayetin tam tersi, “ *altın bir kamış* ”tır; 1 Pet. 1:7'ye göre “ *altın* ” “ *denemeye arınmış iman* ” sembolüdür : “ *Öyle ki, (ateşle sınansa da) çabuk bozulan altından daha değerli olan imanınızın sınanması övgüyle sonuçlansın, İsa Mesih görüldüğünde yücelik ve onur .* Bu nedenle inanç, Tanrı'nın yargısının standardıdır.

Ayet 16: “ *Şehir kare şeklindeydi ve uzunluğu genişliğine eşitti. Şehir kamışla ölçtü ve on iki bin stadyum buldu; uzunluk, genişlik ve yükseklik eşitti.* »

“ *Kare* ” yüzey alanında mükemmel ideal şekildir. Başlangıçta Musa zamanında inşa edilen çadırın “kutsalların kutsalı” veya “en kutsal yer” kısmında bulunur. “ *Karenin* ” şekli akıllı katılımın kanıtıdır; doğa mükemmel bir “ *kare* ” sunmaz. Tanrının zekası, üç “ *karenin* ” hizalanmasıyla oluşan İbrani tapınağının boyutlarında ortaya çıkıyor . Bunlardan ikisi “ *kutsal yer* ”, üçüncüsü ise “ *kutsalların kutsalı* ” ya da “ *en kutsal yer* ” için kullanıldı ; burası yalnızca Tanrı'nın huzuruna ayrılmıştı ve bu nedenle günahın imgesi olan bir “*peçe* ” ile ayrılmıştı. İsa kendi saatinde kefareti ödeyecek. Bu üçte üçlük oranlar, Tanrı'nın

tasarladığı kurtarma projesinde seçilmişlerin seçimine ayrılan 6000 veya üç katı 2000 yılın görüntüsüydü. Bu seçimin sonunda seçilenler, kurtuluş projesinin sonucunu kehanet eden “ *en kutsal yer* ”in “ *karesinde* ” böylece resmedilir; Bu ruhsal yer, Mesih'teki antlaşmanın getirdiği barışma sayesinde erişilebilir hale geliyor. Ve böylece anlatılan tapınağın ruhsal “ *meydanı* ”, kurtuluşun, Kurtarıcımız İsa Mesih'in gönüllü kefaretiyle başladığı 3 Nisan 30'da temelini attı. Sembolik sayısı “üç” olan gerçek mükemmelliğin bu tanımını mükemmelleştirmek için “ *kare* ” imgesi yeterli değildir. Ayrıca bize sunulan bir “küp”tür. “ *Uzunluk, genişlik ve yükseklik* ” açısından aynı ölçüye sahip olan bu kez, mükemmel “kübik” mükemmelliğin, İsa Mesih tarafından kurtarılan seçilmişler topluluğunun “üç” sembolüne sahibiz. 2030 yılında “ *kare kent* ” (ve hatta kübik: “ *yüksekliği* ”), *temelinin ve on iki kapısının* inşaatı tamamlanacak. Ruh ona kübik bir biçim vererek, kalabalıkların ona verdiği “şehir” kelimesinin gerçek yorumunu yasaklar.

Ölçülen sayı olan “ *12.000 stadyum* ” Rev.7'deki “ *12.000 mühürlü olan* ” ile aynı anlamı taşımaktadır . Hatırlatmak gerekirse: 5 + 7 x 1000, yani insan (5) + Tanrı (7) x çoklukta (1000). “ *Stadyumlar* ” kelimesi, Pavlus'un Phi.3:14'teki öğretilerine göre amacı “ *cennetsel çağrının ödülünü kazanmak* ” olan yarışa katılımlarını ima etmektedir : “ *Hedefe doğru koşuyorum, ödülü kazanmak için.* ” *Tanrı'nın İsa Mesih'teki göksel çağrısı.* » ; ve 1 Korintliler 9:24'te: “ *Stadyumda koşanların hepsinin koştuğunu ama ödülün bir tanesine verildiğini bilmiyor musunuz? Kazanmak için koşun.* » Muzaffer Seçilmiş koştu ve Tanrı'nın İsa Mesih'te verdiği ödülü kazandı.

Ayet 17: “ *Ve duvarı ölçtü ve bir insan ölçüsü olan yüz kırk dört arşın buldu; bu, meleğin ölçüsüydü.* »

olan “ *arşın* ”ın ardında Allah, hükmünü bize bildiriyor ve yalnızca “5” rakamıyla sembolize edilen erkeklerin, sayısı “7” olan Allah'la ittifak yaptığını bize bildiriyor. Bu iki sayının toplamı “12”yi, “karesi” alındığında ise “144” sayısını verir. “ *İnsanın ölçüsü* ” nün kesinliği, İsa Mesih'in döktüğü kanla kurtarılan seçilmiş “ *adamların* ” yargısını doğrular . Dolayısıyla “12” sayısı, Tanrı ile yapılan kutsal ittifak projesinin tüm aşamalarında mevcuttur: 12 İbrani patrik, İsa Mesih'in 12 havarisi ve 1843-1844'ten bu yana kurulan Adventist inancını temsil eden 12 kabile.

Ayet 18: “ *Duvar yeşimden yapılmıştı ve şehir saf cam gibi saf altındandı.* »

Bu semboller aracılığıyla Tanrı, seçilmiş seçilmişlerinin 1843'e kadar gösterdiği imana olan takdirini ortaya koyuyor. Çoğu zaman çok az ışık sahibiydiler, ancak Tanrı'ya olan tanıklıkları onu telafî etti ve onu sevgiyle doldurdu. Bu ayetteki “ *saf altın ve saf cam* ”, onların ruhlarının temizliğini göstermektedir. Tanrı'nın İsa Mesih aracılığıyla açıklanan vaatlerine güvenmek uğruna çoğu zaman hayatlarından vazgeçmişlerdir. Ona duyulan güven boşa çıkmayacak; onları 2030 baharında gerçek “ *Mesih'te ölenlerin* ” “ *ilk dirilişine* ” kendisi davet edecek.

Apostolik temel

Ayet 19: “ Şehrin surlarının temelleri her çeşit değerli taşla süslenmişti; ilk temel yeşimden, ikincisi safirden, üçüncüsü kalsedondan, dördüncüsü zümrüttendi. ”

Ayet 20: “ Beşincisi sardonyx, altıncısı sardonyx, yedincisi krizolit, sekizincisi beril, dokuzuncusu topaz, onda biri krisopraz, onbirincisi sümbül, onikincisi ametist. »

Allah, değerli taşların kesildiğinde veya cilalandığında güzelliğine hayran kalan insanın düşüncelerini, neler hissettiğini bilir. Bazıları bunları elde etmek için kendilerini mahvedecek kadar servet harcıyorlar, onlara olan sevgileri bu kadar. Aynı süreçte Allah da bu insani duyguyu, sevdiği ve kutlu seçilmişlerine karşı hissettiği duyguları ifade etmek için kullanacaktır.

Bu farklı " değerli taşlar " bize, seçilenlerin aynı klonlar olmadığını, çünkü her insanın fiziksel düzeyde, elbette ama özellikle ruhsal düzeyde, karakter düzeyinde kendi kişiliğine sahip olduğunu öğretiyor. İsa'nın " on iki havarisi " nin verdiği örnek bu düşüncüyü doğrulamaktadır. Jean ve Pierre arasında ne fark var! Ancak İsa onları hem farklılıklarıyla hem de farklılıkları nedeniyle sevdi. Tanrı'nın yarattığı yaşamın gerçek zenginliği, her biri O'na kalplerinde ve tüm ruhlarında ilk sırayı verebilen bu kişilik çeşitliliğinde yatmaktadır.

Adventizm

Ayet 21: “ On iki kapı on iki inci ydi; her kapı tek bir incidendi. Kasaba meydanı şeffaf cam gibi saf altındandı. »

1843'ten bu yana, seçilen seçilmişler, Kurtarıcı Yargıç'ın yargısında kendilerinden önce gelenlerinkinden daha büyük bir iman göstermediler. " Tek inci " sembolü, kutsanmış Adventizm'in Tanrı'nın kurtuluş planının tam anlayışına erişmesinden kaynaklanmaktadır. Tanrı adına, seçilmiş Adventist seçilmişler 1843'ten beri O'nun tüm ışığını almaya layık olduklarını gösterdiler. Ancak bu sürekli bir büyümeyle yerine getirildiğinden, kehanet açıklamalarının son mükemmel biçimini yalnızca son muhalif Adventistler alır. Demek istediğim, seçilen son Adventist'in, havarisel zamanlardan kurtarılan diğerlerinden daha değerli olmayacağıdır. “ İnci ”, Tanrı tarafından harekete geçirilen kurtarma projesinin doruk noktasına işaret eder. Roma papalık Katolik inancı ve irtidata düşmüş Protestan inancı tarafından çarpıtılan ve saldırıya uğrayan **tüm doktrinsel gerçeklerin** geri getirilmesinden oluşan spesifik bir deneyimi ortaya koymaktadır . Ve son olarak, 1843 baharında Daniel 8:14'teki şu hükmün uygulanmasına Tanrı'nın verdiği büyük önemi bize ortaya koyuyor: " Akşam iki bin üç yüze kadar ve kutsallık aklanacak ." “ İnci ”, diğer değerli taşlardan farklı olarak güzelliğini ortaya çıkarmak için kesilmemesi gereken bu “ haklı kutsallığın ” imgesidir . Bu son bağlamda, kutsal kılınmış seçilmişlerin topluluğu uyumlu, Vahiy 14:5'e göre “ kötü bir şekilde ” görünür ve Tanrı'ya hak ettiği tüm yüceliği verir. Peygamberlik niteliğindeki Şabat ve onun aracılığıyla kehanet edilen yedinci binyıl bir araya gelir ve büyük yaratıcı Tanrı tarafından tasarlanan kurtarıcı projenin tüm mükemmelliğiyle tamamlanır. Matta 13:45-46'daki " büyük değerli inci "si, ona vermek istediği tüm ihtişamı ifade eder.

Yeni Kudüs'teki büyük değişiklikler

Ruh şunu belirtiyor: “ *Kasaba meydanı şeffaf cam gibi saf altından yapılmıştı. » Bu “ saf altın yerden ” veya saf inançtan söz ederek , Rev.11:8'de “ Sodom ve Mısır ” adlarını alarak günah imgesini taşıyan Paris'le bir karşılaştırma önerir .*

Ayet 22: “ *Şehirde hiçbir tapınak görmedim; Çünkü Her Şeye Gücü Yeten Rab Tanrı, Kuzu gibi onun tapınağıdır. »*

Sembollerin zamanı geçti, seçilmişler ilahi kurtarma projesinin gerçek başarısına girdiler. Bugün yeryüzünde anladığımız şekliyle, toplanma “ *tapınağının ”* artık hiçbir faydası kalmayacak. Sonsuzluğa ve gerçekliğe giriş, Kol.2:16-17'ye göre peygamberlik edilen “ *gölgeleri ” işe yaramaz hale getirecektir: “ Bu nedenle kimse sizi yeme, içme, bayram, yeni ay veya Şabat hakkında yargılamasın. ” : gelecek şeylerin gölgesiydi ama beden Mesih'teydi .* Dikkat ! Bu ayette geçen “ *Sebt günleri ”* formülü, Allah'ın dünyanın yaratılışından bu yana yedinci günde belirlediği ve kutsadığı “haftalık Sebt” *değil* , dini bayramların vesile olduğu “ *Sebt günleri ” ile ilgilidir. Tıpkı Mesih'in ilk gelişinin eski antlaşmada kendisine kehanet edilen bayram ayinlerini işe yaramaz hale getirmesi gibi, sonsuzluğa giriş de dünyevi simgeleri geçersiz kılacak ve seçilmişlerin 'Kuzu İsa Mesih'i görmesine, duymasına ve takip etmesine olanak tanıyacaktır. Yaratıcı Ruh'un ebediyen görünür ifadesi olacak olan gerçek kutsal ilahi “ tapınak ”.*

Ayet 23: “ *Şehrin aydınlanması için ne güneşe ne de aya ihtiyacı vardır; Çünkü Tanrı'nın yüceliği onu aydınlatır ve Kuzu onun meşalesidir. »*

gece ve gündüz ” ün değişmesiyle doğrulanan mevcut güneşimiz gibi bir ışık kaynağı olmadan daimi bir ışıktayla yaşarlar ; Günah nedeniyle haklı görülen “ gece veya karanlık ”. Günahın çözülmesi ve ortadan kaybolmasıyla, Tanrı'nın Yaratılış 1:4'te “ iyi ” olarak ilan ettiği “ ışık ” için yalnızca yer kaldı.

Tanrı'nın Ruhu görünmez kalır ve İsa Mesih, yaratıklarının onu görebildiği yöndür. Bu nedenle görünmez Tanrı'nın “ *meşalesi ” olarak sunulur.*

Ancak manevi yorum büyük bir değişimi ortaya koyuyor. Cennete giren seçilmişler doğrudan İsa tarafından eğitilecek, artık yeni ittifakın sembolü olan “ *güneş ”e veya eski Yahudi ittifakının sembolü olan “ ay ” a ihtiyaç duymayacaklar ; Her ikisi de, Vahiy 11:3'e göre Kutsal Yazılarda Tanrı'nın İncil'deki “ iki tanığı ”dır ve O'nun kurtarma projesini keşfetmeleri ve anlamaları konusunda insanları aydınlatmada faydalıdır. Özetle, seçilmişlerin artık Kutsal Kitap'a ihtiyacı olmayacak.*

Ayet 24: “ *Milletler onun ışığında yürüyecek ve dünyanın kralları ona ihtiyaçlarını getirecek. »*

“ *milletler ”* , göksel olan veya göksel hale gelmiş “ *uluslar ”dır. “ Yeni dünya ” aynı zamanda Tanrı'nın yeni krallığı haline geldiğinden, her canlının yaratıcı Tanrı'yı bulabileceği yer burasıdır. Seçilmişleri oluşturan “ dünyanın kralları ”, “ yeni dünya ” üzerinde kurulan bu sonsuz yaşamda ruhlarının saflığının “ ihtişamını getirecekler ” . Çoğunlukla asi dünyevi otoriteleri aşağılayıcı bir şekilde hedef alan bu “ dünyanın kralları ” ifadesi, Vahiy 4:4 ve 20:4'te “ tahtlarda ” “ oturmuş ” olarak temsil edilen seçilmişleri incelikli bir*

şekilde belirtir . . Aynı şekilde Vahiy 5:10'da şunu okuyoruz: " Onları *Tanrımız'ın krallığı ve kâhinleri yaptın ve onlar yeryüzünde hüküm sürecekler .* "

Ayet 25: " *Onun kapıları gündüzleri kapatılmayacak, çünkü orada gece olmayacak.* »

Mesaj mevcut güvensizliğin ortadan kalktığını vurguluyor. Sonsuz bir günün ışığında huzur ve güvenlik mükemmel olacaktır. Yaşam tarihinde karanlığın imgesi, yalnızca yeryüzünde ilahi " *ışık* " ile şeytanın kampındaki " *karanlık* " arasındaki savaş nedeniyle yaratılmıştır.

Ayet 26: " *Milletlerin izzeti ve şerefi oraya getirilecek.* »

6000 yıldır insanlar kabileler, halklar ve uluslar halinde örgütlendiler. Hıristiyanlık döneminde Batı'da insanlar krallıklarını uluslara dönüştürdüler ve Hıristiyanların seçilmişleri, İsa Mesih'te Tanrı'ya verdikleri " *yücelik ve onur* " nedeniyle onlar arasından seçildi.

Ayet 27: " *Onun içine murdar hiçbir şey, iğrençlik yapan ya da yalan söyleyen hiç kimse girmeyecek; yalnızca Kuzu'nun yaşam kitabında yazılı olanlar girecek .* "

Tanrı bunu doğruluyor, kurtuluş onun açısından büyük bir talebe tabidir. Yalnızca ilahi gerçeğe sevgi gösteren mükemmel derecede saf ruhlar sonsuz yaşam için seçilebilir. Ruh, Rev.3:4'teki " *Sardes* " mesajındaki düşmüş Protestan inancını ifade eden " *kirlenmiş* " inancını ve takipçilerinin " *kendini iğrençliğe, dini ve sivil yalanlara teslim ettiği*" Katolik inancını bir kez daha reddediyor. . Çünkü Tanrı'ya ait olmayanlar, kendilerinin şeytan ve cinleri tarafından yönlendirilmelerine izin verirler.

Ruh bize bir kez daha hatırlatıyor ki, sürprizler insanlara mahsustur, çünkü Tanrı dünyanın kuruluşundan bu yana seçilmişlerinin adlarını biliyordu çünkü bunlar " *hayat kitabında yazılıdır* ". Ve Tanrı, " *kuzunun yaşam kitabında* " ifadesini belirterek , Hıristiyan olmayan herhangi bir dini kendi kurtuluş planının dışında tutmaktadır . Vahiy'inde sahte Hıristiyan dinlerinin dışlandığını bildiren kurtuluşa giden yol, İsa'nın Mat.7:13-14'te bildirdiği gibi " *dar ve dar* " görünmektedir: " *Dar kapıdan girin. Çünkü yıkıma götüren kapı ve yol geniştir ve oradan giren birçok kişi vardır. Ama hayata giden kapı dar , yol da dar ve onu bulan çok az kişi var .* "

Vahiy 22: Sonsuzluğun Sonsuz Günü

İlahi seçilimin dünyevi zamanının mükemmelliği Apo.21: 7 x 3 ile sona erdi. 22 sayısı, bu kitapta sonsözünü oluştursa da paradoksal olarak tarihin başlangıcını işaret ediyor. Tanrıya göre “ her şeyi ” ilgilendiren bu yenilenme, her ikisi de ebedi olan “ yeni yer ve yeni gök ” ile bağlantılıdır .

Ayet 1: “ *Ve bana, Tanrı'nın ve Kuzu'nun tahtından çıkan kristal gibi berrak bir yaşam suyu nehrini gösterdi.* »

hayat suyu nehri " tarafından tasvir edilen, ebedi hale gelen seçilmişler topluluğunun , varlığı görülebilen Mesih'te ruhsal olarak yeniden yaratılan Tanrı'nın bir yaratımı, bir eseri olduğunu hatırlatır. “ tahtı ” tarafından öneriliyor ; ve bu, “ kuzu ” İsa Mesih'in kurban edilmesi aracılığıyla ; sonsuzluk, bu fedakarlığın seçilmişlerde yarattığı yeni doğuşun meyvesidir.

“ Nehir ” yüksek hacimli tatlı su akışıdır. Kendisi gibi sürekli faaliyet halinde olan yaşamı hayal ediyor. Tatlı su, insan karasal vücudumuzun %75'ini oluşturur; bu onun için tatlı suyun gerekli olduğu anlamına gelir ve Tanrı'nın, sonsuz yaşamı elde etmek için aynı derecede gerekli olan sözünü, Apo. 7:17'ye göre “ hayat sularının kaynağı ” ile karşılaştırmasının nedeni de budur. Yer.2:13'e göre “ canlı su kaynağı ”. Vahiy'de Vahiy 17:15'te “ suların ” “ halkları ” simgelediğini gördük; burada “ nehir ”, kurtarılmış seçilmişlerin ebediyete kavuşmasının sembolüdür.

Ayet 2: “ *Kent meydanının ortasında ve nehrin iki kıyısında, on iki kez meyve veren, her ay meyvesini veren ve yaprakları ulusların şifası için olan bir hayat ağacı vardı.* »

Bu ikinci görüntüde, “hayat ağacı ” olan İsa Mesih, toplanma “yerinde ” , çevresinde toplanan seçilmişler topluluğunun “ ortasında ” bulunmaktadır . O onların “ ortasındadır ” ama aynı zamanda yanlarındadır ve “ nehrin iki yakası ” ile temsil edilir. Çünkü İsa Mesih'in ilahi Ruhu her yerde mevcuttur; her yerde ve herkeste mevcuttur. Bu “ ağacın ” meyvesi, dünya yılımızın her “ 12 ayında ” elde edildiği için sürekli yenilenen “ hayat ”tır. Bu da sonsuz yaşamın bir başka güzel resmidir ve onun Tanrı'nın iradesiyle sonsuz tutulduğunun bir hatırlatıcısıdır.

İsa sık sık insanı, “ meyvelerine göre hüküm verdiğimiz ” meyve “ ağaçlarına ” benzetiyordu . Yaratılış 2:9'un başlangıcından itibaren kendisine sembolik bir “ hayat ağacı ” imgesi atfetti. Ancak ağaçların “ yapraklarının ” süsü “ giysi ” dir . İsa'ya göre, onun “ elbisesi ” onun doğru işlerini ve dolayısıyla

kurtuluşlarını kendisine borçlu olan seçilmişlerinin günahlarından kurtuluşunu sembolize eder. Tıpkı “ ağaçların ” “ *yapraklarının* ” hastalıkları iyileştirmesi gibi, İsa Mesih'in gerçekleştirdiği doğru işler de, fiziksel vücutlarını örtmek için ağaçların “ *yapraklarını* ” kullanan Adem ve Havva'dan bu yana seçilmişlere miras kalan ilk günahın ölümcül hastalığını “ *tedavi eder* ”. ve günah deneyimiyle keşfedilen ruhsal çıplaklık.

Ayet 3: “ *Artık lanet olmayacak. Tanrı'nın ve Kuzu'nun tahtı kentte olacak; hizmetkarları ona hizmet edecek ve yüzünü görecekler,* ”

Bu ayette Ruh kendisini gelecek zaman kipiyle ifade eder ve mesajına, Mesih'in dönüşüne ve günahın yeryüzünden kaldırılmasına kadar kötülükle ve bunun sonuçlarıyla mücadele etmek zorunda kalacak olan seçilmişler için teşvik anlamını verir.

, Tanrı'yı insan gözüyle görünmez kılan, Havva ve Adem'in işlediği günahın laneti olan “ *anathema* ”dır. Eski antlaşmaya göre İsrail'in yaratılması hiçbir şeyi değiştirmemişti çünkü günah, Tanrı'yı hâlâ görünmez kılıyordu. Gündüzleri gösterişli hale gelen, geceleri ise bir bulut görünümü altında hâlâ saklanmak zorunda kalıyordu. Kutsal alanın en kutsal yeri, bir suçlu için ölüm cezası altında, yalnızca kendisine ayrılmıştı. Ancak bu dünyevi koşullar artık yok. Yeni dünyada, Tanrı tüm hizmetkarları tarafından görülebilir; onların hizmetlerinin ne olacağı hâlâ bir sır olarak kalır; ancak havariler İsa Mesih'le omuz omuza olup onunla sohbet ederken onlar onunla temas kuracaklardır; yüz yüze.

Ayet 4: “ *Ve onun adı onların alınlarında olacak.* »

Tanrı'nın adı gerçek “ *yaşayan Tanrı'nın mührünü* ” oluşturur. Şabat dinlenmesi bunun yalnızca dışsal “işaretidir”. Çünkü Tanrı'nın “ *adı* ”, “ *dört hayvanın* ” yüzleriyle sembolize ettiği karakterini belirtir : Tanrı'nın karakterinin uyumlu zıtlıklarını mükemmel bir şekilde gösteren “ *aslan, buzağı, insan ve kartal* ” : asil ve güçlü, ancak fedakarlığa hazır, insan görünümünde, ancak cennetsel doğa. İsa'nın sözleri yerine geldi; birbirine benzeyenler bir araya gelir. Ayrıca ilahi değerleri paylaşanlar, Allah tarafından sonsuz yaşam için seçilmiş ve O'nun huzurunda toplanmıştır. “ *Alın* ” adamın beynini, düşüncesinin motor merkezini ve kişiliğini barındırır. Ve bu canlı beyin, Allah'ın kendisini kurtarmak için kendisine sunduğu hakikat standardını inceler, yansıtır ve onaylar veya reddeder. Seçilmişlerin beyinleri, Tanrı'nın İsa Mesih'te düzenlediği sevgi gösterisini sevdi ve O'nunla yaşama hakkını elde etmek için, belirlenmiş kurallara göre, onun yardımıyla kötülüğü yenmek için savaştılar.

Sonuçta, İsa Mesih tarafından açıklanan Tanrı'nın karakterini paylaşanlar, sonsuza dek O'na hizmet etmek üzere kendilerini O'nun yanında bulurlar. *Alınlarında yazılı olan Allah'ın "adının"* varlığı onların zaferini açıklıyor; ve bu, özellikle Adventist inancının son testinde, erkeklerin “ *alınına* ”, “ *Tanrı'nın adını* ” ya da asi “ *canavarın* ” adını yazma seçeneğine sahip olduğu bir durumdu.

Ayet 5: “ *Artık gece olmayacak; ve ne lambaya ne de ışığa ihtiyaçları olacak, çünkü Rab Tanrı onlara ışık verecek. Ve sonsuza dek hüküm sürecekler.* »

Yaratılış 1:5'e göre “ *gece* ” kelimesinin arkasında günahın ve kötülüğün simgesi olan “ *karanlık* ” kelimesi yer alır . “ *Lamba* ”, Tanrı'nın “ *Işığının* ”, iyinin ve iyinin standardını ortaya koyan kutsal yazılı sözü olan İncil'i belirtir .

Artık bir faydası olmayacak , seçilmiş olanlar onun ilahi ilhamına doğrudan erişime sahip olacak, ancak şu anda günah dünyasında, sonsuz yaşama götüren tek şey olan temel " aydınlatıcı " rolünü elinde tutuyor.

Ayet 6: “ *Ve bana şöyle dedi: Bu sözler kesin ve doğrudur; ve peygamberlerin ruhlarının Tanrısı olan Rab, nelerin cabuk olması gerektiğini kullarına göstermek için meleğini gönderdi.* ”.

İkinci kez şu ilahi tasdikle karşılaşıyoruz: " *Bu sözler kesindir ve doğrudur.* " Tanrı, okuyucuyu kehanete ikna etmeye çalışır çünkü yaptığı seçimlerde sonsuz yaşamı tehlikededir. İlahi tasdiklerle karşı karşıya kalan insan, Yaratıcısının ona verdiği beş duyuyla şartlanır. Ayartmalar çoktur ve onu maneviyattan uzaklaştırmada etkilidir. Bu nedenle Tanrı'nın ısrarı tamamen haklıdır. Ruhlara yönelik tehlike gerçektir ve her zaman mevcuttur.

Bu kehanette nadir görülen edebi bir karakter sunan bu ayete ilişkin okumamızı güncellememiz yerinde olacaktır. Bu ayette herhangi bir sembol yoktur, ancak Allah'ın İncil kitaplarını yazan peygamberlere ilham kaynağı olduğu ve son vahiy olarak Yahya'ya "Cebrail'i gönderip ona ne olduğunu resimlerle vahyettiğinin tasdik edilmesidir. 2020'de " hemen " gerçekleşecek veya büyük ölçüde zaten başarılmış durumda. Ancak 2020 ile 2030 arasında en korkunç dönemin aşılması gerekecek; ölüm, nükleer yıkım ve korkunç “ *Tanrı'nın gazabının son yedi belası* ” ile damgalanan korkunç zamanlar; insan ve doğa yok olana kadar çok acı çekecek.

Ayet 7: “ *Ve işte, cabuk geliyorum . Bu kitaptaki peygamberlik sözlerini yerine getirene ne mutlu!* »

" *bu kitabın kehanet sözleri " Vahiy'i sonuna kadar “ tuttuğumuz ” ölçüdedir .*

Hemen " zarfı, Mesih'in dönüş saatinde aniden ortaya çıkışını tanımlar, çünkü zaman, hızlanma veya yavaşlama olmadan düzenli olarak geçer. Daniel 8:19'dan bu yana Tanrı bize şunu hatırlatır: " *Son için belirlenmiş bir zaman vardır* ": " *Sonra bana şöyle dedi: Gazabın sonunda ne olacağını sana öğreteceğim, çünkü son için belirlenmiş bir zaman vardır.* " .” Ancak Allah'ın seçilmişleri için programladığı 6000 yılın sonunda, yani 3 Nisan 2030'dan önceki baharın ilk gününde müdahale edebilir.

Ayet 8: “ *Ben bunları duyan ve gören Yahya'yım. Ve duyup gördüğümde, onları bana gösteren meleğin ayaklarına kapandım, ~~ona tapınmak~~ ve önünde secdeye varmak için.* »

Ruh bize uyarısını göndermek için ikinci kez geliyor. Orijinal Yunanca metinlerde “proskuneo” fiili “önünde secde etmek” olarak tercüme edilir. “Tapmak” fiili, “Vulgate” adı verilen Latince versiyonun mirasıdır. Görünen o ki, bu kötü tercüme, Markos 11:25'teki Yunanca "istemi" fiilinin başka bir yanlış tercümesi nedeniyle, mürted Hıristiyanlığın dinsel uygulamasında fiziksel secdenin terk edilerek "ayakta" dua etme noktasına kadar getirilmesinin yolunu hazırlamıştır. Metinde “stékété” biçimi “sağlam kalmak ya da sebat etmek” anlamına gelirken, L.Segond versiyonunda kullanılan Oltramare çevirisi, kelimenin tam anlamıyla “ayakta durmak” anlamına gelen “stasis” olarak çevrilmiştir. Böylece, Kutsal Kitap'ın sahte bir tercümesi, gerçek kutsallık duygusunu kaybeden insanların, Yüce Yaratıcı, Her Şeye Gücü Yeten Tanrı'ya

yönelik değersiz, kibirli ve çirkin tutumunu aldatıcı bir şekilde meşrulaştırmaktadır. Ve tek olan da bu değil... Bu nedenle İncil tercümelerine karşı tavrımız şüpheli ve ihtiyatlı olmalıdır, özellikle de Rev.9:11'de Tanrı, İncil'in yazılış şeklinin "yıkıcı" kullanımını (*Abaddon-Apollyon*) ortaya koymaktadır. “ *İbranice ve Yunanca* ”. Gerçek yalnızca orijinal metinlerde bulunur, İbranice olarak korunur, ancak ortadan kaybolur ve yerini yeni antlaşmanın Yunanca yazıları alır. Ve orada, şunu da kabul etmek gerekir ki, Protestan inananlar arasında “ayakta” dua ortaya çıktı ve bu ilahi sözlerin hedefi oldu: “ *5. trompet* .” Çünkü, paradoksal olarak, diz çökerek dua etmek Katolikler arasında daha uzun süre devam etmiştir, ancak buna şaşırılmamalıdır, çünkü bu Katolik dininde şeytan, takipçilerini ve kurbanlarını, Tanrı'nın on emrinden ikincisinin yasakladığı oyma heykellerin önünde secdeye sevk eder; Roma versiyonunda silinip değiştirildiği için Katoliklerin görmezden geldiği emir.

Ayet 9: “ *Ama bana şöyle dedi: Bunu yapmamaya dikkat et! Ben senin, peygamber kardeşlerinin ve bu kitabın sözlerini tutanların hizmet arkadaşınım. İbadet Allah'a secde etmeden önce.* »

Yuhanna'nın işlediği hata, Tanrı tarafından seçilmişlerine yönelik bir uyarı olarak sunulmuştur: "Putperestliğe düşmemeye dikkat edin!" Bu, Tanrı'nın İsa Mesih'te reddettiği Hıristiyan dinlerinin temel hatasını oluşturur. Bu sahneyi, havarilerine tutuklanacağı saat için silahlarını almalarını emrederek son dersini düzenlediği gibi düzenler. Zamanı gelince bunu kullanmalarını yasakladı. Ders verildi ve şöyle dedi: “ *Yapmamaya dikkat edin* .” Bu ayette Yuhanna şu açıklamayı alır: “ *Ben senin hizmetkar arkadaşınım* .” “ *Melekler* ”, “ *Cebrail* ” de dahil olmak üzere, insanlar gibi, on emrinin ikincisinde yaratıklarının, oyma veya boyalı resimlerin önünde secde etmeyi yasaklayan yaratıcı Tanrı'nın yaratıklarıdır; idolün alabileceği tüm formlar. Meleklerin zıt davranışlarına dikkat çekerek bu ayetten ders çıkarabiliriz. Burada Mikail'den sonra en değerli gök canlısı olan Cebrail, ona secde etmeyi yasaklamaktadır. Şeytan ise, “Bakire” kılığında, baştan çıkarıcı görünümüleriyle kendisine ibadet etmek ve hizmet etmek için anıtlar ve ibadethaneler dikilmesini ister... karanlığın aydınlık maskesi düşer.

Melek ayrıca “ *kardeşlerinizin, peygamberlerin ve bu kitabın sözlerini tutanlarınkini* ” belirtir. Bu cümle ile Vahiy 1:3'teki cümle arasında, şifrenin çözülme zamanının başlangıcı olan 1980 ile şu anki versiyon olan 2020 arasında geçen süreye bağlı olarak farklılığa dikkat çekiyoruz. Bu iki tarih arasında “ *okuyan kişi* » Tanrı'nın diğer çocuklarına deşifre edilen ışığı paylaştırdılar ve onlar da “ *peygamberlerin* ” çalışmalarına girdiler . Bu çoğalma, daha da fazla sayıda diğer kişinin, açıklanan gerçeği duyarak ve somut olarak uygulamaya koyarak seçime erişmesine olanak tanır.

Ayet 10: “ *Ve bana dedi: Bu kitaptaki peygamberlik sözlerini mühürleme. Çünkü zamanı yaklaştı.* »

Vahiy 1:10'a göre Tanrı'nın kitabın başlangıcından itibaren son çağımıza naklettiği Yuhanna'ya gönderilmektedir . Ayrıca şunu da anlamalıyız ki, kitabın mühürlenmemesi emri, kitabın mührü tamamen açıldığında doğrudan bana yöneliktir; daha sonra Vahiy 10:5'in “ *küçük açık kitabı* ” haline gelir. Ve Allah'ın izni ve yardımı ile "açıldığında " artık "mühür" ile kapatılması söz konusu

değildir. Ve bu, “ zamanı yakındır ”; 2021 baharında, Rab Tanrı İsa Mesih'in görkemli dönüşüne 9 yıl kaldı.

Ancak “ küçük kitap ”ın ilk açılışı Dan.8:14'teki fermanın sonra, yani 1843 ve 1844'ten sonra başladı; Çünkü en son Adventist iman testi konusunun önemli bir şekilde anlaşılması, doğrudan İsa Mesih'in kendisi veya meleği tarafından kız kardeşimiz Ellen.G.White'a hizmeti sırasında verilen vahiylerle dayanmaktadır.

Ayet 11: “ Haksız olan yine adaletsiz olsun, kirlenmiş olan yine kirlenmiş olsun; ve doğrular hâlâ doğruluk yapsın ve kutsal olan da kendini takdis etsin. »

İlk okunduğunda bu ayet Dan.8:14'teki hükmün uygulamaya konduğunu doğrular. 1843 ile 1844 yılları arasında Tanrı tarafından seçilen Adventistlerin ayrılması, Protestanları " canlı " ama " ölü " ve ruhen " kirlenmiş " bulduğumuz ve Adventist öncülerinin bu ayette " beyazlığa layık " olarak adlandırıldığı " Sardis " mesajını doğrulamaktadır . doğruluk ve kutsallaşma ”. Ancak “ küçük kitabın ” açılışı, “ şafaktan zirveye kadar gün ışığı gibi büyüyen doğruların yolu ” gibi ilericidir . Ve öncü Adventistler, " 5. trompet " çalışmasının bize gösterdiği gibi, 1991 ile 1994 yılları arasında ^{bir} inanç sınavından geçirileceklerinin farkında değillerdi. Sonuç olarak bu ayetin başka okumaları da mümkün hale geliyor.

Vahiy 7:3'te okuduğumuz gibi mühürleme zamanı sona ermek üzere: “ Tanrımız'ın hizmetkarlarının alınlarını mühürleyene kadar ne toprağa, ne denize, ne de ağaçlara zarar vermeyin. » Karaya, denize, ağaçlara zarar verme yetkisini nereye koymalıyız? İki olasılık var. “ Altıncı borazan ”dan önce mi, yoksa “ son yedi beladan ” önce mi? Tanrı'nın dünyevi günahkarlara verdiği altıncı uyarı cezasını oluşturan " altıncı borazan ", bu durumda bana ikinci olasılığı sürdürmek mantıklı geliyor. Çünkü “ Tanrı'nın gazabının son yedi belasının ” hedefi Protestan “yeri ” ve Katolik “denizi ”dir. “ Altıncı borazan ”ın gerçekleştirdiği yıkımların, İsa Mesih'in kanıyla kurtarılan çağrılmış seçilmişlerin din değiştirmesini engellemediğini, aksine teşvik ettiğini düşünelim .

Bu nedenle, " altıncı borazan "dan sonra ve " son yedi beladan " hemen önce ve kolektif ve bireysel lütuf zamanının sonunu işaret eden mühürün durdurulduğu sırada hâlâ kelimeleri yerleştirebiliriz. şu ayet: “ Zalim olan yine haksızlık etsin, kirlenen yine kirlensin; ve doğrular hâlâ doğruluk yapsın ve kutsal olan da kendini takdis etsin. » Burada herkes, Ruh'un, Daniel 8:14 olan temel “Adventist” ayeti için sunduğum iyi tercümeyle bu ayette nasıl doğruladığını görebilecektir: “... kutsallık haklı çıkacak ”. “ Doğruluk ve kutsal ” sözleri güçlü bir şekilde desteklenmekte ve bu nedenle Tanrı tarafından onaylanmaktadır. Dolayısıyla bu mesaj, ek sürenin bitiş zamanını öngörüyor ancak başka bir açıklama aşağıdaki gibidir. Kitabın sonuna ulaşan Ruh, tamamen çözülmüş kitabın " küçük açık kitap " haline geleceği zamanı hedefler ve bu andan itibaren onun kabulü veya reddi " adil olan ile kendini kirlenen " arasındaki farkı yaratacaktır. ” ve Rabbimiz “ azizi kendini daha da kutsallaştırmaya ” davet ediyor. “ Sardes ” mesajında “ kirlenme ”nin Protestanlığa atfedildiğini bir kez daha hatırlıyorum . Spirit, ekümenik ittifaka katılarak katıldığı 1994 yılından bu yana lanetini paylaşan bu Protestanlığı ve kurumsal Adventizmi, sözleriyle hedef alıyor. Dolayısıyla bu kitabın deşifre edilmiş mesajının kabulü, Mal.3:18'e göre “

bir kez daha ama sonuncusu, Tanrı'ya hizmet edenle etmeyen arasındaki farkı yaratacaktır ”.

Bu yüzden bu ayetin derslerini özetliyorum. Birincisi, 1843 ile 1844 yılları arasında Adventistlerin Protestanlıktan ayrıldığını teyit etmektedir. İkinci okumada, 1994'ten sonra Protestan ve ekümenik ittifakına geri dönen resmi Adventizm'e karşı geçerlidir. Ve 1994'ten sonra geçerli olacak üçüncü bir okuma öneriyorum. İsa Mesih'in dönüşünden önce 2029'da yapılacak olan denetimli serbestlik, 3 Nisan Fısıh Bayramı'ndan önce gelen baharın başlangıcı olarak belirlendi 2030.

kusmasına ” yol açan kurumsal Adventizm'in çöküşünün nedeninin , onun 1994'teki dönüşüne inanmanın reddedilmesinden daha çok olduğunu anlamak kalıyor: Daniel 8:14'ün gerçek çevirisini aydınlatmak için gelen ışığın katkısını hesaba katmanın reddedilmesi; Orijinal İbranice İncil metninin kendisi tarafından tartışılmaz bir şekilde gösterilen bir ışık. Bu günah ancak suçluyu masum görmeyen adalet Tanrısı tarafından kınanabilir.

Ayet 12: " İşte, **cabuk** geliyorum ve herkese yaptığı işin karşılığını vermek üzere ödülüm yanımdadır ."

9 yıl sonra İsa tarif edilemez ilahi görkemle geri dönecek. Vahiy 16 ila 20'de Tanrı bize, adaletsiz ve hoşgörüsüz asi Katolik, Protestan ve Adventist günahkarlara ayırdığı cezanın payının niteliğini açıkladı. Ayrıca Vahiy 7, 14, 21 ve 22'de *sadık kalan ve peygamberlik sözünü ve kutsal yedinci gün Şabat'ını onurlandıran seçilmiş Adventistleri için ayrılan payı bize sundu . Suçlulara kendilerini Mesih'in gözünde haklı çıkarmaları için çok az yer bırakan "onun işi" nedir ? Kendini haklı çıkaran sözler işe yaramaz hale gelir çünkü o zaman geçmiş seçimlerin hatalarını dönüştürmek için çok geç olacaktır.*

Ayet 13: “ *Ben alfa ve omegayım, ilk ve sonuncuyum, başlangıç ve sonum.*

»

Başlangıcı olanın aynı zamanda bir sonu da vardır. Bu ilke, Tanrı'nın seçilmişlerini seçmesi için sağladığı dünyasal zamanın uzunluğu için geçerlidir. Alfa ile omega arasında 6000 yıl geçmiş olacak. 30 yılında, 3 Nisan'da, İsa Mesih'in gönüllü kefarete ölümü, aynı zamanda 2000 yıllık Hıristiyan ittifakının alfa zamanını da işaretlemiş olacak; 2030 baharı Omega zamanını tüm gücüyle kutlayacak.

Ama alfa aynı zamanda omegası 1994 ile 1844'tür. Ve son olarak alfa benim ve son seçilmiş yetkililer için omegası ile 1995, 2030'dur.

Ayet 14: “ *Ne mutlu O'nun emirlerini yerine getirenlere (ve hayat ağacına sahip olmak ve kapılardan şehre girmek için (~~kaftanlarını~~) yıka! »*

*Büyük azap ” ın ikinci şekli ise sayısız ölümlerle karşı karşıyadır. Bu nedenle İsa Mesih aracılığıyla Tanrı'nın koruması ve yardımını almak acil hale gelir. Resimden de anlaşılacağı gibi, günahkar " emirlerini yerine getirmelidir » ; **Tanrı'nın kiler ve " Tanrı Kuzusu " İsa'nın kiler, bu onun günahın alabileceği tüm biçimlerden vazgeçmesi gerektiği anlamına gelir.** Bu ayetin mevcut İncillerimizde korunan örtülü tercümesi, Vatikan'ın önderlik ettiği Roma Katolikliği'nden kaynaklanmaktadır. En eski ve dolayısıyla daha sadık olan diğer el yazmaları şunu önerir: " *Ne mutlu O'nun emirlerini yerine getirenlere* ". Ve günah yasanın ihlali olduğundan, mesaj çarpıtılır ve gerekli ve hayati itaatin*

yerine basit bir Hıristiyan ait olma iddiası konur. Suçtan kim yararlanır? İsa Mesih'in görkemli dönüşüne kadar Şabat Günü'nde savaşılanlara. Gerçek mesaj özetle şöyle: "Ne mutlu Yaraticısına itaat edene". Bu mesaj yalnızca Vahiy 12:17 ve 14:12'de bahsedilenleri tekrarlamaktadır: " *Tanrı'nın emirlerini ve İsa'nın imanını tutanlar* ". Bunlar İsa'nın gönderdiği son mesajın alıcılarıdır. Elde edilen sonucu yargılayacak kişi bizzat İsa Mesih'tir ve onun talebi, şehitliği sırasında katlandığı acıya eşittir. Seçilenlerin ödülü çok büyük olacak; ölümsüzlüğü elde edecekler ve sembolik " *yeni Kudüs* "ün " *on iki kapısı* " ile sembolize edilen Adventist yoldan sonsuz hayata girecekler .

15. ayet: " *Köpekler, sihirbazlar, fahişeler, katiller, müşrikler ve yalanı seven ve uygulayan herkes defolsun!* »

İsa'nın bu şekilde adlandırdığı kişiler kimlerdir? Bu gizli suçlama, dinden dönen tüm Hıristiyan inancını ilgilendiriyor; Katolik inancı, 1994'ten bu yana ittifakına giren Adventist inancını da içeren çok biçimli Protestan inancı; Adventist inancı, varlığının başlangıcında kendisi tarafından çok zengin bir şekilde kutsanmıştır ve muhalefete zorlanan son temsilcileri açısından bu durum daha da fazladır. " *Köpekler* " paganlardır ama aynı zamanda ve hepsinden önemlisi onun kardeşleri olduklarını iddia eden **ve ona ihanet edenlerdir** . Bu " *köpek* " terimi paradoksal olarak çağdaş Batılı insanlar için sadakatin sembolü olarak kabul edilen hayvan terimiyle aynıyken, Doğulular için lanetlemenin ta kendisidir. Ve burada İsa onların insan doğasına bile meydan okuyor ve onları güvenilir hayvanlar olarak görüyor. Diğer terimler de bu yargıyı doğrulamaktadır. İsa, Vahiy 21:8'de söylenenleri doğruluyor ve burada " *köpekler* " teriminin eklenmesi onun kişisel yargısını ifade ediyor. İnsanlara gösterdiği yüce sevgi gösterisinden sonra, kendisine ait olduğunu iddia edenlerin ve onun fedakarlığının ihanetine uğramaktan daha korkunç bir şey olamaz.

Daha sonra İsa, kötü meleklerle olan ticaretleri nedeniyle onları " *büyücüler* " olarak adlandırır; maneviyatçılık, ilk olarak Katolik inancını "Bakire Meryem" in hayaletiyle baştan çıkarmıştır ki bu Kutsal Kitap açısından imkânsız bir şeydir. Ancak cinlerin gerçekleştirdiği mucizeler, Musa ve Harun'dan önce Firavun'un " *sihirbazlarının* " *yaptıklarının* benzeridir .

iffetsiz " olarak nitelendirerek , ahlakın özgürleşmesini, özellikle de Protestan kiliselerinin, Tanrı'nın peygamberleri tarafından şeytanın hizmetkari olarak suçlanan Katolik inancıyla yaptığı doğal olmayan dini ittifakları kınıyor. Vahiy 17:5'te kınanan " *fahişe anneleri Büyük Babil* "in " *zinasını* " "kızları olarak" yeniden üretiyorlar .

İsa'nın seçilmişlerini, eğer İsa görkemli gelişiyse onları engellemek için müdahale etmezse, onları öldürmeye hazırlanacak olan " *katillerdir* " .

Onlar " *putperesttir* " çünkü o, maddi hayata manevi hayattan daha fazla ilgi göstermektedir. Tanrı onlara ışığını sunduğunda kayıtsız kalıyorlar, onlar ise gerçek elçilerini şeytan gibi göstererek yüzüstü reddediyorlar.

Ve bu ayeti bitirirken şunu belirtiyor: " *Kim yalanı sever ve uygularsa!* » Bunu yaparken doğası gereği yalana bağlı olanları gerçeğe karşı tamamen duyarsız hale getirecek kadar itham eder. Zevklerin ve renklerin tartışılmayacağı söylendi; hakikat sevgisi ya da yalan sevgisi için de aynı şey geçerlidir. Ancak

Allah, sonsuzluğu için, insanın üremesini sağlayan yaratıkları arasından, yalnızca bu hakikat sevgisine sahip olanları seçer.

Tanrı'nın kurtuluş planının nihai sonucu korkunçtur. Tufan öncesinde katılmış, tövbe etmeyen günahkarlar, kadim inanmayan Yahudi ittifakı, iğrenç Roma papalık Katolik inancı, putperest Ortodoks inancı, Kalvinist Protestan inancı ve son olarak, kurumsal Adventist inancı, Tanrı ruhunun son kurbanı sırayla dışarı atılıyor. öncekilerin de eşit derecede desteklediği bir gelenek.

Dan.9:24-27'de duyurulan Mesih'in **ilk gelişine** inanmayı reddeden Yahudiler için ölümcül sonuçları oldu. İkincisi, İsa tarafından kovulan ve hepsi bu mesajı paylaşan Hıristiyanlar. **ikinci gelişini** bildiren son "Adventist" mesajına ilgi göstermemenin suçluluğu . Onun hakikatine duydukları sevgi eksikliği onlar için ölümcüldür. 2020'de bu büyük resmi dinlerin tümü, İsa'nın 1843'te Vahiy 3:1'de " *Sardis* " döneminin Protestanlığına yönelttiği şu korkunç mesajı paylaşıyor : " *Hayatta olduğun söyleniyor ama öldün .* "

Ayet 16: " *Ben İsa, kiliselerde bu şeylere tanıklık etmek için meleğimi gönderdim. Ben parlak sabah yıldızı Davud'un kökü ve tohumuyum. »*

İsa, meleği Cebrail'i Yahya'ya ve Yahya aracılığıyla son günlerin sadık hizmetkarları olan bize gönderdi. Çünkü tamamıyla deşifre edilen bu mesaj, ancak bugün, onun yedi devir veya yedi Meclis'teki kullarına ve müridlerine gönderdiği mesajları anlamamıza olanak sağlamaktadır. İsa, Apo.5'teki sembolik çağrıştırdığı şüpheyi ortadan kaldırır: " *Davud'un kökü ve soyundan gelenler* ". Şöyle ekliyor: " *parlak sabah yıldızı* ". Bu yıldız güneştir ama o onunla sadece sembol olarak özdeşleşir. Çünkü, bilinçsizce, İsa Mesih'i fedakarlığından dolayı seven samimi varlıklar, paganların tanrılaştırdığı bu yıldız olan güneşimizi onurlandırmaktadırlar. Eğer birçok kişi bunun farkında değilse, kalabalıklar, hatta bu konuda aydınlanmış olanlar bile, bu pagan putperestlik eyleminin ciddiyetini anlamaya ne hazırdır ne de buna muktedirdir . İnsanın kendini unutması, aklının neredeyse 6000 yıldır insanın eylemlerini takip etmesi nedeniyle her şeyi çok farklı hisseden Tanrı'nın yerine kendini koyması gerekir. Her eylemi gerçekte temsil ettiği şeye göre tanımlar; Bu, kısa yaşamları öncelikli olarak dünyevi ve dünyevi arzularını tatmin etmekle ilgilenen erkeklerin durumu değil, aynı zamanda manevi ve çok dindar olan ve babalarının saygı geleneklerinin dışında kalanların durumudur.

Tiyatira mesajının sonunda Ruh, " *galip gelene* " şöyle dedi: " *Ve ona sabah yıldızını vereceğim .* " Burada İsa kendisini " *sabah yıldızı* " olarak tanıtıyor . Bu nedenle kazanan, İsa'yı ve onunla birlikte kaynağı onda olan tüm yaşam ışığını elde edecek. Bu terimin hatırlatılması, gerçek son "Adventistlerin" 1. Petrus 2:19-20-21'deki şu ayetlere tüm dikkatini verdiğini göstermektedir: " *Ve sizin de yerine getirmeniz gereken peygamberlik sözünü daha da kesin olarak kabul ediyoruz. Gün ağarınca ve sabah yıldızı yüreklerinizde doğana kadar, karanlık yerde parlayan bir kandil'e dikkat edin; Her şeyden önce Kutsal Yazılardaki hiçbir peygamberliğin özel bir yorumun konusu olamayacağını kendiniz bilirsiniz; çünkü bir kehanet insanın iradesiyle getirilmemiştir, fakat insanların Tanrı'dan konuşması Kutsal Ruh tarafından harekete geçirilmiştir. »* Daha iyisini söyleyemedik. Seçilen kişi bu sözleri duyduktan sonra bunları İsa Mesih'in dikkate aldığı işlere dönüştürür.

Ayet 17: “ *Ve Ruh ve gelin dediler: Gelin. Ve işiten söylesin: Gelin. Ve susayan gelsin; Dileyen hayat suyunu bedava alabilir .*”

İsa dünyevi hizmetinin başlangıcından itibaren şu çağrışı yaptı: “ *Gelin* ”. Ama “ *susuzluk* ” imajını alarak , “ *susuz* ” olmayanın içmeye gelmeyeceğini bilir. O'nun çağrışı, yalnızca O'nun mükemmel adaletinin bize lütfuyla ikinci bir şans olarak sunduğu bu sonsuz hayata “ *susamış* ” olanlar tarafından duyulacaktır . Bedelini yalnızca İsa ödedi; bu nedenle bunu “ *bedavaya* ” sunuyor . Hiçbir Katolik ya da ilahi “hoşgörü” bunun para karşılığında elde edilmesine izin vermez. Bu evrensel çağrı, tüm uluslardan ve her kökenden seçilmiş yetkililerin bir araya gelmesini hazırlamaktadır. “ *Gel* ” çağrışı, son günlerin iman imtihanının yaratacağı bu seçilmişler topluluğunun anahtarı oluyor. Ancak onlar, yeryüzüne dağılmış olan denemeyi yaşayacaklar ve ancak İsa Mesih onları günah diyarından uzaklaştırmak için görkemiyle geri döndüğünde yeniden bir araya gelecekler.

Ayet 18: “ *Bu kitaptaki peygamberlik sözlerini duyan herkese duyuruyorum: Kim buna bir şey katarsa, Allah onu bu kitapta anlatılan belalarla vurur; »*

Vahiy sıradan bir İncil kitabı değildir. İncil'in dilinde ilahi olarak kodlanmış, İncil'in tamamını baştan sona araştıranların tanıyabileceği bir edebiyat eseridir. İfadeler tekrar tekrar okunarak tanıdık hale gelir. Ve "İncil'deki uyumluluklar" benzer ifadeleri bulmayı mümkün kılıyor. Ancak tam da kodu çok kesin olduğu için çevirmenler ve transkripsiyoncular uyarılıyor: " *Kim buna bir şey katarsa, Allah onu bu kitapta anlatılan belalarla vurur* ”.

Ayet 19: “ *Ve eğer biri bu peygamberlik kitabının sözlerinden bir şey çıkarırsa, Tanrı da bu kitapta anlatılan hayat ağacından ve kutsal şehirden onun payına düşeni alacaktır. »*

Aynı nedenlerden dolayı Tanrı, " *bu peygamberlik kitabının sözlerinden herhangi bir şeyi çıkaran* " herkesi tehdit eder. Bu riski göze alan kişi aynı zamanda şu uyarıda da bulunur: “ *Tanrı, bu kitapta anlatılan hayat ağacından ve kutsal şehirden kendi payına düşeni kesecektir .*” Bu nedenle, belirtilen değişikliklerin, bunları yapanlar açısından korkunç sonuçları olacaktır.

Bu derse dikkatinizi çekiyorum. Bu anlaşılmaz şifreli kitabın değiştirilmesi İsa Mesih tarafından bu iki sert şekilde cezalandırılırsa, onun tamamen anlaşılır şifresi çözülmüş mesajını reddedenler ne olacak ?

Tanrı'nın bu uyarışı açıkça sunmak için iyi nedenleri vardır, çünkü sözlerini kendisi tarafından seçilen bu Vahiy, "parmağıyla taş tabletlere kazınmış" "on emir" metniyle aynı değerdedir. Dan.7:25'te, hem kendi kraliyet " *yasasının* " hem de " *zamanların* " " *değişeceğini* " kehanet etti . Bu eylem, gördüğümüz gibi, sırasıyla 321'de imparatorluk, ardından 538'de papalık olmak üzere Roma otoritesi tarafından gerçekleştirildi. Onun " *kibirli* " olduğuna hükmettiği bu eylem, ölümle cezalandırılacak ve Tanrı bize, aynısını yapmamamızı öğütüyor. kehanete karşı, bu tür bir hatayı kesinlikle kınadı.

Tanrı'nın işi, yapıldığı zamana bakılmaksızın O'nun işi olarak kalır. Onun rehberliği olmadan kehanetini deşifre etmek imkansızdır. Bu, şifresi çözülen çalışmanın şifrelenen eserle aynı değerde olduğu anlamına gelir. Dolayısıyla Tanrı düşüncesinin açıkça ortaya konduğu bu eserin çok yüksek bir “ *kutsallığa* ” sahip

olduğunun farkına varın. Bu , Tanrı'nın son muhalif Yedinci Gün Adventist hizmetkarlarına hitap ettiği nihai " *İsa'nın tanıklığını* " oluşturur; ve aynı zamanda, gerçek Cumartesi Şabatının uygulanmasıyla birlikte, 2021 yılı, Dan.8:14'ün 1843 tarihli fermanının yürürlüğe girmesinden bu yana planlanan son " *haklı kutsallık* " yılıdır.

Ayet 20: " *Bunlara tanıklık eden şöyle diyor: Evet, **cabuk geliyorum** . Amin! Gel, Rab İsa!* »

İsa Mesih'in öğrencilerine söylediği son sözleri içerdiği için bu Vahiy kitabı çok yüksek bir kutsallığa sahiptir. Onda, Tanrı'nın parmağıyla oyulmuş ve Musa'ya verilen yasa tablolarının eşdeğerini buluyoruz. İsa tanıklık ediyor; kim bu ilahi tasdike itiraz etmeye cesaret edebilir? Her şey söylendi, her şey ortaya çıktı, artık söyleyecek bir şeyi kalmadı: " Evet, **cabuk geliyorum** ." Tüm ilahi kişiliğini kapsayan basit bir " *Evet* ", onun yakınlığının kesin olduğu anlamına gelir çünkü o, sözünü yeniler: " **Cabuk geliyorum** "; bir " **derhal** » tam anlamını kazanan tarih: 2030 baharında. Ve beyanını " *Amin* " diyerek onaylıyor; bu şu anlama gelir: "Gerçekte".

O zaman kim diyor ki: " *Gel, Rab İsa* "? Bu bölümün 17. ayetine göre onlar " *Ruh ve gelindir* ."

Ayet 21: " *Rab İsa'nın lütfü bütün azizlerle birlikte olsun!* »

Vahiy kitabının bu son ayeti, " *Rab İsa'nın lütfünü* " hatırlatarak kitabı kapatıyor . Bu, Hıristiyan Meclisinin başlangıcında sıklıkla yasaya karşı çıkan bir temadır. O zamanlar, Mesih'in teklifini reddedenler tarafından lütf yasaya aykırı olarak uygulanabiliyordu. Yahudilerin yasayı miras olarak almaları, ilahi adaleti yalnızca onun aracılığıyla görmeleri anlamına geliyordu. İsa onları yasaya itaatten uzaklaştırmak istemedi ama hayvan kurbanlarının kendisine peygamberlik ettiği şeyleri " ***yerine getirmek*** " için geldi. Bu nedenle Mat.5:17'de şöyle demiştir: " *Yasa'yı ya da peygamberleri yok etmeye geldiğimi düşünmeyin; Ben ortadan kaldırmaya değil, ***yerine getirmeye*** geldim ."*

En şaşırtıcı şey, Hıristiyanların yasaya ve lütf karşı çıktıklarını duymaktır. Çünkü, elçi Pavlus'un açıkladığı gibi, lütf, İsa'nın Yuhanna 15:5'te belirttiği noktaya kadar, insanın yasayı yerine getirmesine yardım etmeyi amaçlamaktadır: " *Ben asmayım, sizler ise dallarsınız. Bende kalan **ve benim de içinde kaldığım kişi** çok meyve verir; çünkü ben olmadan hiçbir şey yapamazsınız ."* Hangi " *yapılması gereken* " şeylerden bahsediyor ve bu hangi " *meyve* "? Kutsal Ruh'taki yardımı sayesinde lütfunun mümkün kıldığı yasaya saygı.

" *Rab İsa'nın lütfü* " olsaydı ve " *her şeyde* " etkili olabilseydi, bu arzu edilir ve yararlı olurdu ; ancak bu çarpık ayet yalnızca gerçekleşmesi mümkün olmayan bir dileği ifade etmektedir. Şimdiden bunların sayısının çok olacağını umalım; mümkün olduğu kadar çok; hayranlık uyandıran Tanrımız, Yaratıcımız ve Kurtarıcımız bunu hak ediyor; o buna son derece layıktır. Orijinal metinde " *tüm azizlerle birlikte* " ifadesinin belirtilmesi her türlü belirsizliği ortadan kaldırır; Rab'bin lütfü yalnızca onlara, yani " *gerçeğiyle kutsallaştırdığı kişilere* " (Yuhanna 17:17) fayda sağlayabilmektedir. Ve İsa Mesih'in iddia ettiği yolu takip ederek sonsuz yaşama ulaşmayı düşünenlere, Yuhanna 14:6'ya göre " *yol* " ile " *yaşam* " arasında temel " *gerçek* "in bulunduğunu size hatırlatırım. Bu ayetin kutsandığını iddia eden isyancılar alınmamalıdır, 1843'ten bu yana, Rab'bin lütfü

yalnızca Cumartesi günü kutsal Şabat dinlenmesini yeniden sağlayarak kutsallaştırdığı kişilere fayda sağlamıştır. Sevginin “ *hakikati* ” ne dair tanıklığıyla bağlantılı olan bu eylem, seçilmiş azizleri söz konusu lütfaya layık kılar. Bu nedenle lütuf “herkese” ithaf edilemez. Bu nedenle, Mukaddes Kitabın kötü, yanıltıcı tercümelerine karşı dikkatli olun; bu tercümeler, talihsizliklerinden dolayı onlara güvenenleri nihai olarak korkunç bir hayal kırıklığına uğratacaktır!

Bu eserde sunulan ilahi Vahiy, Yaratılış öyküsünde kehanet edilen ve hayati önemine dikkat çekebildiğimiz dersleri doğrulamıştır. Bu çalışmanın sonunda bu ana dersleri hatırlamakta fayda var gibi görünüyor. Bu haklıdır ve şunu da belirtmek isterim ki, çağdaş dünyamızda Hıristiyan inancı, Roma Katolikliğinin kült mirası nedeniyle kitlesel olarak çarpıtılmış bir biçimde sunulmaktadır. Tanrı'nın gerektirdiği gerçek, İsa Mesih'in ilk havarileri tarafından anlaşılan basit ve mantıksal durumda kalmıştır, ancak çoğu zaman göz ardı edilen bu basitlik, azınlık karakteri nedeniyle, inisiye olmayanlar için karmaşık hale gelir. Aslında, İsa Mesih'in daha sonraki Son Zaman Azizlerini ve Vahiy kitabının ruhsal yapısını tanımlamak için Daniel 8:14'teki hüküm vazgeçilmezdir. Ancak bu fermanı tespit etmek için Daniel kitabının tamamının incelenmesi ve içindeki peygamberliklerin şifrelerinin çözülmesi de gereklidir. Bunları anladığımızda, Kıyamet sınırlarını bize açıklıyor. Bu gerekli çalışmalar , Batı'da ve özellikle Fransa'da, çağımızın inançsız insanını ikna etmeye çalışırken karşılaştığımız zorluğu açıklamaktadır .

İsa, kendisine önderlik eden Baba dışında hiç kimsenin kendisine gelemeceğini söyledi ve aynı zamanda seçilmişleri için de onların sudan ve Ruh'tan doğmaları gerektiğini söyledi. Bu iki öğreti tamamlayıcı olarak Tanrı'nın tüm yaratıkları arasındaki seçilmişlerinin ruhsal doğasını bildiği anlamına gelir. Sonuç olarak her biri kendi doğasına göre tepki verecektir; ayrıca Yahudiler tarafından hâlihazırda uygulanmakta olan Şabat hakkında olumlu önyargılara sahip olanlar, bunun 1843'ten bu yana Tanrı tarafından talep edildiğini gösteren peygamberlik vahiylerini çok fazla zorluk çekmeden kabul edeceklerdir. Bunun tersine, bu konuda olumsuz önyargılara sahip olanlar, İncil'de sunulan tüm argümanları reddedecek ve reddini haklı çıkaracak iyi nedenler bulacaktır. Bu prensibi anlamak bizi, Mesih'in hakikatini sunduğumuz kişiler konusunda hayal kırıklığına uğramaktan korur. Kehanet, ilahi düşüncenin gerçeğini açığa vurarak tüm gücünü, İsa'nın öğrencilerinin " *dünyanın sonuna kadar milletlere öğretmeleri* " gerektiğini söyleyen " *ebedi İncil'e* " verir .

Kıyametin “ *canavarları* ”

canavarlar " şeklinde ortaya çıktı .

Bunlardan ilki, Vahiy 12:3'te " *on boynuzlu ve taç takan yedi başlı ejderha* " tarafından tasvir edilen imparatorluk Roma'sını belirtir; Rev.2:6'daki " *Nikolaitanlar* "; Vahiy 2:10'da " *şeytan* " .

İkincisi, Vahiy 13:1'de " *denizden çıkan, taç takan on boynuzlu ve yedi başlı canavar* " tarafından tasvir edilen papalık Katolik Roma'sıyla ilgilidir; Rev.2:13'te " *Şeytan'ın tahtı* "; Rev.2:20'deki " *Jezebel kadını* "; Rev.6:12'de " *kanla boyanmış ay* "; Rev.8:12'deki " *dördüncü trompetin* " " *mehtaplı üçüncüsü* "; Vahiy 10:2'deki " *deniz* "; Vahiy 11:1'de " *çubuğa benzeyen kamış* "; Vahiy

12:4'teki "ejderhanın " " *kuyruğu* "; Vahiy 12:14'teki " *yılan* "; ve 13, 16 ve 17. ayetlerdeki " *ejderha* "; Vahiy 14:8 ve 17:5'te " *Büyük Babil* ".

Üçüncüsü, Rev.11:7'de " *uçurumdan yükselen canavar* " tarafından resmedilen Fransız devrimci ateizmini hedef alıyor; Vahiy 2:22'deki " *büyük sıkıntı* "; Vahiy 8:12'deki " *dördüncü borazan* "; Vahiy 12:16'da Katolik halkı simgeleyen " *nehri yutan ağız* ". Bu , Vahiy 11:14'te sözü edilen " *ikinci vay* " ın ilk biçimiyle ilgilidir . İkinci şekli ise 7 Mart 2021-2029 tarihleri arasında, Apo.8:13'e göre " *ikinci vay* " başlığı altında Apo.9:13'ün " *altıncı borazan* " ı ile gerçek bir Dünya görünümü altında gerçekleştirilecektir. Üçüncü Savaş nükleer savaşıyla sonuçlandı. Yeryüzünü yok eden insan soykırımı (*uçurum*), " *dördüncü ve altıncı trompet* " arasında kurulan bağlantıdır . Bu savaşın gelişimiyle ilgili ayrıntılar Dan.11:40 ila 45'te açıklanmaktadır.

Dördüncü " *canavar* ", dünya tarihindeki son inanç sınavında Protestan inancını ve onun müttefiki olan Katolik inancını belirtir. Vahiy 13:11'de " *topraktan çıkıyor* "; yani kendisidir, " *deniz* " ile simgelenen Katolik inancından gelmektedir. Ezici bir şekilde, Reform dönemi, John Calvin'in eserlerinde savaşçı, sert, zalim ve zulmeden bir karaktere tanıklık eden, dinden dönmeye işaretlenmiş, birçok yönü olan bir Protestan dini kurdu . Dan.8:14 fermanın yürürlüğe girmesi, onu 1843 baharından itibaren dünya çapında kınadı.

1843-1844 Protestan inanç sınavından canlı olarak çıkan kurumsal Adventist inancı, 1994 sonbaharından bu yana geriledi ve Protestan inancı ve onun ilahi laneti statüsüne geri döndü; Bunun nedeni, 1991'deki bu çalışmada ortaya konan ilahi peygamberlik ışığının resmi olarak reddedilmesidir. Kurumsal formun bu manevi ölümü, Rev.3:16'da kehanet edilmektedir: " *Seni ağzımdan kusacağım* ".

Kehanetlerin nihai gerçekleşmesi önümüzdedir ve herkesin inancı sınanacaktır. Rab İsa Mesih, tüm insanlar arasında kendisine ait olanları, onun hayati vahiylerini, ilahi sevginin meyvesini sevinçle ve minnettar bir sadakatle karşılayanları tanıyacaktır.

Son seçim saatinde, seçilmişler, düşüşün nedenini bilecekleri gerçeğiyle ayırt edilecekler, ilahi Vahiy böylece kurtarılanlar ile Apo'daki havarisel dönemden " *Efes* " den kayıp olanlar arasındaki farkı yaratacaktır. 2:5, Tanrı şöyle dedi: " *Bu nedenle nereden düştüğünü hatırla* "; 1843 yılında, " *Sardeis* " döneminde de Rev.3:3'te Protestanlara şöyle demişti: " *Nasıl aldığınızı ve işittiğinizi hatırlayın; ve tut ve tövbe et* "; bu, 1994'ten beri Şabat gözlemcileri olmalarına rağmen İsa'dan Vahiy 3:19'daki şu mesajı alan düşmüş Adventistleri de kapsamaktadır: " *Sevdiğim herkesi azarlıyor ve cezalandırıyorum; bu nedenle gayretli olun ve tövbe edin* ."

Bu peygamberlik niteliğindeki Vahiy'i hazırlarken, İsa Mesih'in kişiliğinde karşılaşılan yaratıcı Tanrı, kendine, seçilmişlerinin düşmanlarını açıkça tanımlamasına izin verme hedefini verdi; iş yapılır ve Tanrı'nın amacına ulaşılır. Böylece ruhsal açıdan zenginleşen Seçilmiş, " *Kuzunun Düğün Yemeğine hazırlanan Gelin* " olur. Vahiy 19:7'de " *ona azizlerin doğru işleri olan ince beyaz ketenleri giydirdi* ". Bu eserin içeriğini okuyan sizler, eğer onların arasında olma şansına ve bereketine sahipseniz, O'nun gerçeğiyle " *Tanrınızla buluşmaya hazırlanın* " (Amos 4:12)!

Daniel ve Vahiy kitaplarındaki gizemli peygamberliklerin deşifre edilmesi tamamlanmış ve Mesih'in gerçek dönüş zamanı artık bizim tarafımızdan biliniyor olsa da, İsa Mesih'in Luka 18:8'de alıntılanan bu sorusu biraz üzücü bir şüphe bırakıyor: “ *Size söylüyorum, o geri dönecek. Onlara adaleti çabuk getirin. Peki İnsanoğlu geldiğinde yeryüzünde iman bulacak mı?* ”. Çünkü hakikate dair entelektüel bilginin bolluğu, bu iman niteliğinin zayıflığını telafi edemez. İsa Mesih'in dönüşüyle karşı karşıya kalacak olan insanlık, güçlü bir şekilde teşvik edilen bencilliğin her biçimine uygun bir ortamda gelişmiştir. Bireysel başarı, 70 yılı aşkın uzun bir dünya barışı döneminde, ne pahasına olursa olsun, hatta komşuyu ezerek bile ulaşılabilecek bir hedef haline geldi. İsa Mesih'in önerdiği cennetin değerlerinin zamanımızın bu normuna mutlak bir karşıtlık içinde olduğunu bildiğimizde, sorusu trajik bir şekilde haklı görünüyor, çünkü bu kendilerinin "seçilmiş" olduğuna inanan, ancak yalnızca bir süreliğine kalacak olan insanları ilgilendirebilir. “çağrılanların” talihsizliği; çünkü İsa, lütfuna layık olmak için gereken iman niteliğini onlarda bulamayacaktır.

Mektup öldürür ama Ruh hayat verir

Bu son bölüm, Kıyamet Vahiyinin şifresinin çözülmesini tamamlıyor. Aslında, Tanrı'nın kehanetlerinde kullandığı sembolleri tanımlamayı mümkün kılan İncil kodlarını az önce sundum, ancak bunların amacı 1843-1844'ten bu yana Şabat'ın geri dönüşüne ilişkin gerekliliğini ortaya koymak olsa da Şabat kelimesi görünmüyor Daniel veya Vahiy'in bu peygamberlik metinlerinde yalnızca bir kez. Her zaman öneriliyor ancak açıkça alıntılanmıyor. Bunu açıkça isimlendirmemenin nedeni, Şabat uygulamasının havarisel Hıristiyan inancının temel bir normalliği olmasıdır; çünkü herkes Şabat konusunun Yahudiler ile ilk havariler, yani İsa'nın müritleri arasında hiçbir zaman bir tartışma konusu olmadığını görebilir. İsa aşkına. Ancak şeytan ona saldırmayı bırakmamış, önce Yahudileri onu "kirletmeye", sonra da Hıristiyanları tamamen "görmezden gelmeye" teşvik etmiştir. Bu sonuca ulaşmak için kendisinden söz eden orijinal metinlerin sahte tercümelerine ilham verdi. Ayrıca, ilahi gerçeğin bu sunumu,

kurbanları ilk önce İsa Mesih'teki Tanrı, daha sonra da onun kefareti edici ölümünün sonsuz yaşamı sunabileceği kişiler olan bu iğrenç kötülüklerin ihbarı olmadan tamamlanmış sayılmaz.

Tanrı'nın huzurunda, eski ve yeni antlaşmaların yazılarında, yani tüm Kutsal Kitap'ta, Şabat'ın on emrinin dördüncüsünde değişiklik olduğunu öğreten **hiçbir ayetin bulunmadığını tevit ederim;** dahası, dünyevi dünyamızı yaratmasının başlangıcından beri Tanrı tarafından kutsanmıştır.

Daniel 8:14 hükmünün yürürlüğe girmesi nedeniyle Protestanların irtidat etmesinden bu yana, 1843 baharından günümüze kadar İncil okumak öldürüyor. Şunu belirtmek isterim ki kasten öldüren İncil değil, orijinal " İbranice ve Yunanca " metinlerin tercüme versiyonlarında görülen ceviri hatalarına dayanarak İncil'in kullanılmasıdır ; ama her şeyden önce kötü yorumlardan kaynaklanan bir sorundur. Tanrı'nın kendisi bunu Vahiy 9:11'deki görüntülerde doğrulamaktadır: " *İbranice Abaddon ve Yunanca Apollyon adı verilen uçurumun meleği kral olarak üzerlerindeydi.* ". Burada bu ayetteki gizli mesajı hatırlıyorum: " *Abaddon ve Apollyon* ", "İbranice ve Yunanca" anlamına geliyor : *Yok Edici.* " *Uçurumun meleği* " Vahiy 11:3'teki İncil'deki " *iki tanık* " ifadesini kullanarak imanı yok eder.

Ayrıca sahte imanlılar 1843'ten bu yana Kutsal Kitap'ın tarihsel tanıklığını okurken iki hata yaptılar. Birincisi, İsa Mesih'in doğumuna ölümünden daha fazla önem vermek, ikincisi ise onun dirilişine ölümünden daha fazla önem vererek bu yanlışlığı pekiştirmektir. Bu çifte hata onların aleyhine tanıklık ediyor, çünkü Tanrı'nın yaratıklarına olan sevgisinin gösterilmesi, esas olarak, seçilmişlerinin kurtuluşu için Mesih'te hayatını gönüllü olarak verme kararına dayanmaktadır. İsa'nın dirilişine öncelik vermek, Tanrı'nın kurtarma projesini çarpıtmaktan ibarettir ve bu, suçlular için kendilerini ondan ayırma ve onun kutsal, adil ve iyi ittifakını bozma sonucunu doğurur. Mesih'in zaferi onun ölümü kabul etmesine bağlıdır; onun dirilişi yalnızca ilahi mükemmelliğinin mutlu ve adil sonucudur.

Koloseliler 2:16-17: " *Bu nedenle, yeme, içme, bayram, yeni ay ya da Şabat günleri konusunda kimse sizi yargılamasın; bunlar gelecek şeylerin gölgesidir, ama beden Mesih'tedir.* »

Şabat " uygulamasının durdurulmasını haklı çıkarmak için kullanılır . Bu seçimi iki neden kınamaktadır. Birincisi, " *Şabatlar* " ifadesi, Levililer 23'te Tanrı tarafından emredilen yıllık dini " *bayramlar "ın vesile olduğu " Şabatlar "ı ifade etmektedir. Bunlar, dini " bayramların "* başına ve bazen de sonuna yerleştirilen hareketli " *Şabatlar "dır.* ". " *O gün kölelik işi yapmayacaksın* " sözüyle çağrıştırıyorlar . *Haftalık "Şabat " ile "durmak, dinlenmek" anlamına gelen ve ilk kez Yaratılış 2:2'de geçen " Şabat " isminden başka bir ilişkileri yoktur : " Tanrı dinlendi "* . Şunu da belirtmek gerekir ki , dördüncü emrin İbranice metninde geçen " *Şabat* " kelimesi, onu ifade eden L.Segond tercümesinde sadece " *dinlenme günü* " veya " *yedinci gün* " adı altında geçmektedir. Ancak kökenini Yaratılış 2:2'de bahsedilen fiilden alır: İncil'in JNDarby versiyonunda açıkça adı geçen " *dinlenme* " veya " *Şabat* " .

İkinci neden ise şudur: Pavlus " *bayramlar ve Şabatlar* " hakkında bunların " *gelecek şeylerin gölgeleri* ", yani olmuş veya olacak bir gerçeği kehanet eden

şeyler olduğunu söylemişti. Bu ayette " yedinci gün Şabatı "nın söz konusu olduğunu varsayarsak, kehanet ettiği yedinci binyılın gelişine kadar " gelecek bir gölge " kalır . İsa Mesih'in ölümü, O'nun günaha ve ölüme karşı kazandığı zafer nedeniyle, seçilmişlerinin düşmüş dünyevi ve göksel ölümleri yargılayacağı göksel " bin yıl "ı kehanet eden " yedinci gün Şabatı " nın anlamını ortaya çıkardı .

Bu ayette " bayramlar, yeni aylar " ve bunların " şabat günleri ", eski antlaşma İsrail'in ulusal formunun varlığına bağlanıyordu. İsa Mesih, ölümü aracılığıyla yeni antlaşmayı tesis ederek, bu peygamberlik niteliğindeki şeyleri işe yaramaz hale getirdi; onun başarılı dünyevi hizmetinin gerçekliği önünde solan bir " gölge " gibi durmaları ve kaybolmaları gerekiyordu . Haftalık "Şabat" ise yedinci binyılın gelişini, kehanet edilen gerçekliğe kavuşmasını ve kullanışlılığını kaybetmesini beklerken.

Pavlus ayrıca " yemek ve içmekten " de söz ediyor. Sadık bir hizmetçi olarak, Tanrı'nın izin verilen temiz yiyecekleri ve yasaklanan saf olmayan yiyecekleri belirttiği Levililer 11 ve Tesniye 14'te bu konular hakkında konuştuğunu bilir. Pavlus'un sözleri, bu ilahi emirlere meydan okumayı amaçlamamaktadır; yalnızca, düşüncelerinin daha açık bir şekilde ortaya çıktığı Romalılar 14 ve 1 Korintliler 8'de geliştireceği bu konu hakkında ifade edilen (hiç kimsenin...) insani görüşleridir. Konu putlara ve sahte tanrılara kurban edilen yiyeceklerle ilgilidir. Tanrı'nın ruhi İsraili'ni oluşturan seçilmişlere, 1 Korintliler 10:31'de şunu söyleyerek kendisine karşı görevlerini hatırlatır: " İster yer, ister içer, ister başka bir şey yaparsanız, her şeyi Tanrı'nın yüceliği için yapın ." Tanrı, bu konularda O'nun vahyettiği hükümlerini görmezden gelip küçümseyenler tarafından mı yüceltiliyor?

Elçilerin İşleri 15:19-20-21'de **sünnet konusunda** havariler adına konuşan kişi İsa'nın kardeşi Yakup'tur : " Bu nedenle, sünnete yönelen milletlerden olanları endişelendirmememiz gerektiği kanaatindeyim . Allah'a, putların pisliğinden, zinadan, boğulmuş şeylerden ve kandan sakınmalarını onlara yazmak; Çünkü eski nesillerden Musa'yı her şehirde vaaz eden, **her Şabat günü** havralarda okunan kişiler vardır ."

Genellikle Şabat'a doğru din değiştiren paganların özgürlüğünü haklı çıkarmak için kullanılan bu ayetler, tam tersine, havariler tarafından teşvik edilen ve öğretilen uygulamaların en iyi kanıtını oluşturur. Nitekim Jacques, sünneti onlara empoze etmenin faydasız olduğunu düşünüyor ve temel ilkeleri özetliyor çünkü " **her Şabat** "ta kendi bölgelerindeki Yahudi sinagoglarına gittiklerinde onlara derinlemesine dini eğitim sunulacak .

Yiyeceklerin saf ve saf olmayan sınıflandırmasına son verilmesini haklı çıkarmak için kullanılan bir başka bahane: Elçilerin İşleri 10'da Petrus'a verilen görüntü. Onun açıklaması Elçilerin İşleri 11'de geliştirildi ve burada görüntüdeki "kirli hayvanları" pagan "insanlar" ile özdeşleştirdi. Romalı yüzbaşı "Cornelius"un yanına gitmesi için ona dua etmeye geldi. Bu rüyette Tanrı, Kendisine hizmet etmeyen ve sahte tanrılara hizmet eden paganların kirli doğasını tasvir ediyor. Bununla birlikte, İsa Mesih'in ölümü ve dirilişi onlar için büyük bir değişiklik getirir; çünkü onlara, İsa Mesih'in kefareti edici kurbanlığına iman

aracılığıyla lütuf kapısı açılmıştır. Tanrı bu vizyon aracılığıyla Petrus'a bu yeni şeyi öğretiyor. Sonuç olarak, Tanrı'nın Levililer 11'de belirlediği saf ve kirli sınıflandırması dünyanın sonuna kadar devam ediyor ve devam ediyor. Bunun dışında, 1843'ten bu yana, Dan.8:14'ün emriyle, insanların beslenmesi, Yaratılış 1:29'da belirlenen ve emredilen orijinal “ *kutsallaştırma* ” normunu benimsemiştir: “ *Ve Tanrı şöyle dedi: İşte, ben Bütün dünya üzerindeki tohum veren her bitkiyi ve içinde tohum veren ağacın meyvesi bulunan her ağacı verdim; bu senin için yiyecek olacak .*

İsa, seçtiklerini kurtarmak için fiziksel ve zihinsel işkenceyle hayatını verdi. Bu tutkulu ölümün, kurtardığı kişiden talep ettiği yüksek seviyedeki kutsallıktan şüpheniz olmasın. Tamamen!

İsa Mesih'in dünyevi zamanı

20 Mart 2021 Şabat'ın incisi

Hizmetimin başlangıcından itibaren ikna oldum ve şunu söyledim: “İsa baharda doğdu.” 20 Mart 2021'deki bu Şabat günü, bahar ekinoksu manevi bir toplantının başlangıcında saat 10:37'de bulunuyordu. Ruh daha sonra beni, o zamana kadar sadece basit bir iman inancı olan şeyin kanıtlarını aramaya yönlendirdi. Bir Yahudi takvimi, yılın bahar ekinoksunun zamanını, Kurtarıcımızın resmi Hıristiyan doğum tarihi olan 21 Mart “Şabat”tan 6 gün öncesine yerleştirmemize olanak sağladı.

Neden yıl – 6?

Çünkü İsa Mesih'in doğumuyla ilgili resmi tarihlendirmemiz iki hata üzerine inşa edilmişti. Katolik keşiş Küçük Dionysius'un bir takvim oluşturmaya başlaması ancak MS 6. yüzyılda gerçekleşti . Kutsal Kitap'ta ya da tarihsel ayrıntıların yokluğunda, bu doğumu Kral Hirodes'in ölüm tarihine, Roma'nın kuruluşunun 753'üne yerleştirdi. O zamandan beri tarihçiler onun hesaplamasında 4 yıllık bir hata olduğunu doğruladılar; Herod'un ölümünün Roma'nın kuruluşundan bu yana 749'a yerleştirildiği yer. Ancak İsa, Hirodes ve Matta'nın ölümünden önce doğmuştu. 2:16 bize, öfkeli Kral Hirodes'in emrettiği "masumların katledilmesi" sırasında İsa'nın yaşını " *iki yıl* " olarak belirleyen

kesinlik veriyor, çünkü o acı çekiyordu ve kendisini gücün zevklerinden koparacak ölümün geldiğini hissediyordu. Ayrıntı önemlidir, çünkü metin şunu belirtir: " *Bilge adamlarla dikkatlice araştırdığı tarihe göre iki yıl .*" Önceki hatanın dört yılına eklendiğinde, Kutsal Kitap'ta Roma'nın kuruluşunun 6. yılı veya 747 yılı belirlenmektedir.

Yılın bahar ekinoksu – 6

Bu yılın 6'sında Şabat gününe denk gelen Kutsal Kitap bize bir meleğin kendisini " *sürülerini gözeten çobanlara* " sunduğunu söyler. Şabat ticareti yasaklıyor ancak hayvanların bakımı ve bakımı yasaklanmıyor; İsa şunu söyleyerek bunu doğruladı: " *Hanginizin çukura düşen ve Şabat günü bile gelip onu teslim etmeyen bir koyunu var? ?*". Böylece insan koyunlarının kurtarıcısı ve rehberi olan " *İyi Çoban* " ın doğuşu bir melek aracılığıyla ilk olarak insan çobanlara, hayvan koyunlarının koruyucularına ve koruyucularına duyuruldu. Melek şunu açıkladı: " *...çünkü bugün Davut şehrinde sizin için bir Kurtarıcı, Rab Mesih doğdu .*" Dolayısıyla bu " *bugün* " Şabat günüydü ve duyuru gece yapıldığında, İsa'nın doğuşu Şabat'ın başlangıcı olan akşam 6 ile meleğin çobanlara duyuru yaptığı gece saati arasında gerçekleşti. Şimdi, İsrail'in zaman kadranında yılın bahar ekinoksunun (6) gerçekleştiği kesin zamanı belirlememiz gerekiyor. Ancak bu dönemle ilgili elimizde herhangi bir bilgi olmadığından bu henüz mümkün değil.

İsa'nın Şabat günü doğması, Tanrı'nın kurtarma planını parlak ve tamamen mantıklı kılmaktadır. İsa kendisini " *İnsanoğlu* " , " *Şabat Günü'nün Efendisi* " olarak ilan etti . Çünkü Şabat geçicidir ve yararlılığı bu kez güçlü ve görkemli olarak ikinci gelişine kadar devam eder. İsa, günaha ve ölüme karşı kazandığı zaferle yalnızca seçilmişleri için kazanılan yedinci binyılın geri kalanını kehanet ettiğiinden, Şabat'a tam anlamını veriyor.

İsa, "on iki yaşında" olan yetişkinliğe girişini işaretlemek için, Kutsal Yazılarda duyurulan Mesih hakkında sorular sorduğu dindar insanlara ruhen müdahale ediyor. Üç gün boyunca kendisini arayan anne ve babasından ayrı kalan o, ilahi bağımsızlığına ve dünyevi insanlar lehine olan misyonunun farkındalığına tanıklık etti.

Daha sonra onun aktif ve resmi dünyevi hizmetinin zamanı gelir. Daniel 9:27'deki öğretiler bunu " bir " in " *antlaşması* " şeklinde sunar. *Hafta* ", 26 sonbahar ile 33 sonbahar arasındaki yedi yılı simgelemektedir. Bu iki sonbahar arasında, merkezi bir konumda, ilkbahar ve 30 yılının Fısıh Bayramı yer alır; burada saat 15:00'te "Paskalya haftasının ortasında, Çarşamba 3 Nisan 30 İsa Mesih, kendi günahlarının kefareti olarak hayatını sunarak, *İbrani ayinindeki* hayvan "kurbanı ve sunusuna" son verdi. yalnızca seçilmiş yetkililer. Öldüğü gün İsa 35 yıl 13 günlüktü. Günaha ve ölüme karşı zafer kazanarak ölen İsa, " *Tamamlandı* " diyerek ruhunu Tanrı'ya teslim edebilirdi . Ölüme karşı kazandığı zafer daha sonra dirilişiyle doğrulandı. Böylece, Elçilerin İşleri 1:1'den 11'e kadar olan bölümlerde verilen ifadeye göre, Pentekost bayramından önce göğe yükselene kadar havarilerine ve öğrencilerine eşlik etti ve onlara talimat verdi. Ancak melekler bu vesileyle onun duyurusunu hazırladılar. görkemli bir şekilde geri döndü ve şunu söyledi: " *Celileliler, neden burada durup cennete doğru bakıyorsunuz? Aranızdan göğe alınan bu İsa , onun göğe gittiğini gördüğünüz*

gibi aynı şekilde gelecektir . " Pentekost'ta, dünyanın sonuna kadar aynı zamanda dünyaya dağılmış seçilmişlerinin her birinin ruhuyla hareket etmesine olanak tanıyan göksel "Kutsal Ruh" hizmetine başladı. İşte o zaman Yeşaya 7:14, 8:8 ve Matta 1:23'te peygamberlik edilen, "Tanrı bizimle" anlamına gelen " *Emmanuel* " adı, gerçek anlamını daha da fazla kazanır.

Bu belgede verilen ayrıntılar, İsa'nın seçtiklerine, iman göstermelerinden dolayı takdirlerinin bir işareti olarak verdiği ödülleri oluşturmaktadır. Ölüm tarihi, 2030 yılı baharının ilk günü olarak planladığı son görkemli dönüşünü bu şekilde bilmemize ve onunla paylaşmamıza olanak sağlıyor; yani 30 Nisan'da çarmıha gerildiği bahardan 2000 yıl sonra.

Kutsallık ve kutsallaşma

Kutsallık ve kutsallaşma birbirinden ayrılmaz ve Tanrı tarafından İsa Mesih'te sunulan kurtuluşun koşullarıdır. Pavlus bunu İbraniler 12:14'te şöyle anımsıyor: " *Herkesle barışın ve kutsallığın peşinde olun; o olmadan kimse Rab'bi göremez ."*

kutsallaştırma " kavramının mükemmel bir şekilde anlaşılması gerekir, çünkü bu "Allah'a ait olan her şeyi" ilgilendirmektedir ve tüm sahipler gibi, buna cesaret edenler için sonuçları olmadan mülksüzleştirilemez. Artık ona ait olan şeyleri tespit edip bir liste oluşturmaya gerek yok; Hayatın ve içindeki her şeyin yaratıcısı, her şey O'nundur. Bu nedenle O'nun tüm canlılar üzerinde yaşam ve ölüm hakkı vardır. Ancak herkese onunla yaşama ya da onsuz ölme hakkını bırakarak, seçtikleri özgür ve gönüllü bir seçimle sonsuza dek ona ait olmak üzere ona katılırlar. Onunla bu uzlaşma, seçtiklerini onun malı haline getirir. Karşıladığı ve tanıdığı kişiler , zaten yeryüzündeki yaşamın tabii olduğu tüm yasaları ilgilendiren **kutsallaştırma** kavramına dahil olurlar . Bu nedenle kutsallaşma, Tanrı tarafından belirlenen ve dolayısıyla onaylanan fiziksel ve ahlaki yasalara boyun eğmeyi kabul etmekten ibarettir. Bu çifte nedenden dolayıdır ki, Şabat ve On Emir, bu ilahi kutsallaştırmayı somut bir şekilde ifade etmektedir; bunun çiğnenmesi Mesih İsa'nın ölümünü gerektirecektir.

Bu kutsanma kavramı o kadar temeldir ki, Tanrı onu Kutsal Kitabın başlangıcından Yaratılış 2:3'te yedinci günü kutsayarak tanımlamayı uygun

görmüştür. Bu nedenle, bu yedi sayısının Kutsal Kitap boyunca ve özellikle Vahiy 7:2'de onun "kraliyet mührü" haline gelmesi şaşırtıcı değildir: " Ve **doğan güneşe doğru yükselen ve mührü tutan başka bir melek gördüm. yaşayan Tanrı'nın ; Kendilerine karaya ve denize zarar verme yetkisi verilen dört meleğe yüksek sesle bağırdı ve şöyle dedi : Tanrı'nın ince Ruhu'nun telkinini duyacak kulakları olanlar, Vahiy kitabının bu "7" bölümünde bu " **yaşayan Tanrı'nın mührünün " alıntıldığını fark etmiş olacaklardır.****

Kurtarıcımız İsa Mesih'in ölüm yıldönümü olan 3 Nisan 2021'deki bu Fısıh ve Şabat gününde, Tanrı'nın Ruhü düşüncelerimi Musa'nın İbrani tapınağına ve Kral Süleyman tarafından Kudüs'te inşa edilen Tapınağa yönlendirdi. Burada bu kutsal alanla ilgili yaptığım yorumu kuvvetle doğrulayan bir ayrıntıya dikkat çektim ; yani, Tanrı tarafından kurtarılan seçilmişler için hazırlanan büyük kurtarma projesinin kehanet rolü.

1948'den bu yana, İsa Mesih'i Tanrı'nın gönderdiği "Mesih" olarak tanımayı reddettikleri için hâlâ ilahi laneti taşıyan Yahudiler, ulusal topraklarını geri aldılar. O zamandan beri tek bir fikir, tek bir düşünce onların aklını kurcaladı: Kudüs'teki Tapınağın yeniden inşası. Yazık ki onlar için bu şey asla gerçekleşmeyecek çünkü Tanrı'nın bunu engellemek için iyi bir nedeni var; rolü İsa Mesih'in ölümü ve dirilişiyle sona erdi. Tapınağın kutsallığı tüm doyumunu "Mesih" in ruhunda, onun bedeninde ve ruhunda, kusursuz ve lekesiz olarak buldu. İsa bu dersi Yuhanna 2:14'te kendi bedeni hakkında konuşurken şöyle açıklamıştı: " *Bu tapınağı yıkın, ben de onu üç günde yeniden ayağa kaldıracam* "

Tapınağın yararlılığının sona erdiği Tanrı tarafından çeşitli şekillerde doğrulandı. İlk olarak, Daniel 9:26'da peygamberlik edildiği gibi, onu MS 70 yılında Titus'un Romalı birlikleri tarafından yok ettirdi. Daha sonra Yahudileri kovduktan sonra tapınağın yerini İslam dinine devretti ve orada iki cami inşa etti; en eskisi Mescid-i Aksa ve Kubbe-i Sahra. Bu nedenle İsrail'in, Tanrı'dan, tapınağını yeniden inşa etme olanağı veya yetkisi yoktur. Çünkü bu yeniden yapılanma onun kehanet edilen kurtuluş projesini çarpıtacaktır.

Kudüs tapınağının geçerlilik süresi, yapılış şekline kazanmıştı. Ancak daha net görebilmek için kutsallık taşıyan bu dini yapının ortaya çıkan detaylarını zaten incelememiz gerekiyor. Tapınağın, bu arzuyu ifade eden ve bunu memnuniyetle karşılamak için Kudüs'ü seçen Kral Davut tarafından inşa edileceğini belirtelim; Tanrı kabul etti. Bunun için İbrahim zamanından kalma "Yebus" adı verilen bu kadim şehri güzelleştirip tahkimat yaptırmıştı. Böylece Davut ile "Davut oğlu" "Mesih" arasında "bin yıl" geçmiş oldu. Ama Tanrı onun buna izin vermemesini sağladı ve nedenini ona bildirdi; daha sonra Kral Süleyman'ın annesi olacak olan karısı "Bathşeba"yı almak için sadık hizmetkarı "Hititli Uriya"yı öldürterek kan adamı olmuştu. Böylece Davud, Bathsheba'dan doğan ilk oğlunun ölümüyle cezalandırılarak hatanın bedelini ödedi, sonra halkının sayısını Tanrı'nın emri olmadan cezalandırdı ve Tanrı ona cezasını şunlar arasında seçmesini teklif etti: üç seçenek. 2Sa.24:15'e göre üç günde 70.000 kişinin ölümüne neden olan veba salgınının ölümlülüğünü seçmiştir.

1 Krallar 6'da Süleyman'ın yaptırdığı tapınağın açıklamasını buluyoruz. Oraya "RAB'bin evi" adını verir. Bu "ev" terimi ailenin yeniden bir araya geleceği bir yeri akla getiriyor. İnşa edilen ev, kurtarıcı yaratıcı Tanrı'nın ailesine kehanet eder. İki bitişik unsurdan oluşur: kutsal alan ve tapınak.

Yeryüzünde insana tanınan bölgede uygulanan dini törenler yapılmaktadır. Süleyman buna "tapınak" diyor. Tapınak olarak adlandırdığı ve yalnızca bir perdeyle ayrılan en kutsal yerin bir uzantısı olarak tapınağın odası kırk arşın uzunluğunda, yani mabedin iki katı büyüklüğündedir. Böylece tapınak tüm evin 2/3'ünü kaplıyor.

Her ne kadar Musa'nın zamanında daha sonra inşa edilmiş olsa da, Yahudi antlaşması tamamen Adem'den bu yana üçüncü binyılın başında Tanrı ile İbrahim arasında yapılan antlaşmanın şemsiyesi altındadır. "Mesih, 2000 yıl sonra, beşinci binyılın başında Yahudi halkının huzuruna çıkacak. Ancak Allah'ın yeryüzüne seçilmişlerin seçimi için ayırdığı süre 6000 yıldır. Böylece zaman açısından YaHWÉH'in evinin 2/3 + 1/3 oranını buluyoruz. Ve bu karşılaştırmada İbrahim'in antlaşmasının 2/3'ü, ayırıcı perde üzerinde biten YaHWÉH evinin 2/3'üne karşılık gelir. Bu perde, dünyevi olandan göksel olana geçişi işaret ettiği için önemli bir rol oynuyor; bu değişikliğin dünyevi tapınağın kehanet rolünün tamamlandığını işaret ettiğini bilmek. Bu kavramlar, ayırıcı perdeye, mükemmel göksel Tanrı'yı, Adem ve Havva'dan bu yana kusurlu ve günahkar dünyevi insandan ayıran günahın anlamını verir. Ayıran perdenin ikili bir karakteri vardır, çünkü bağlantılı iki parçanın göksel mükemmelliğine ve dünyevi kusuruna uymak zorundadır. İşte o zaman Mesih'in rolü ortaya çıkıyor çünkü o, bu özelliği mükemmel bir şekilde somutlaştırıyor. İsa Mesih, ilahi mükemmelliğinde, seçilmişlerini onların yerine taşıyarak, onların kefareti ödeyerek ve ölümcül bedelini ödeyerek günah haline geldi.

Bu analiz bizi kutsal alanda her 2000 yılda bir işaretlenen büyük manevi aşamaların peygamberlik niteliğindeki ardışık görüntüsünü görmeye yönlendirir: Adem tarafından sunulan 1. kurban - İbrahim tarafından Moriah Dağı'nda sunulan kurban, gelecekteki Golgota - Mesih'in ayak dibinde kurban edilmesi Golgota Dağı'nın – Kurtarıcı İsa Mesih'in Mikail'e görkemli dönüşüyle engellenen son seçilmişlerin kurban edilmesi.

Kendisi için 2. Petrus 3:8'e göre " *bir gün bin yıl, bin yıl da bir gün gibidir* " (ayrıca bkz. Mezmur 90:4) Tanrı için, dünyevi program Tanrı'nın imgesi üzerine inşa edilmiştir. hafta art arda: 2 gün + 2 gün + 2 gün. Ve bu ardılığın arkasında sonsuz bir " *yedinci gün* " açılıyor.

Kutsal evin iki odasının içeriği son derece açıklayıcıdır.

Kutsal alan veya en kutsal yer

Uzanmış kanatları olan iki Kerubi

En kutsal yer olarak adlandırılan kutsal alanın uzunluğu 20 arşın, genişliği ise 20 arşındır. Mükemmel bir kare. Yüksekliği de 20 arşındır; bu da onu bir küp yapar; mükemmelliğin üçlü görüntüsü ($= 3 : L = l = H$); bu Rev.20'deki " *gökten, Tanrı'dan inen yeni Kudüs* " ün tanımınıdır . Bu en kutsal yer, Tanrı tarafından ölüm cezasına çarptırılan insanlara yasaklanmıştır. Sebebi basit ve mantıklı;

Burası yalnızca Tanrı'yı karşılayabilir çünkü cenneti simgeliyor ve Tanrı'nın göksel karakterini tasvir ediyor. Düşüncelerinde, bu kutsal alanda yer alan tüm sembolik unsurların rol oynadığı kurtuluş planı vardır. Gerçeklik göksel boyutta Tanrı'dadır ve yeryüzünde bu gerçekliğin örneklerini sembollerle vermektedir. Böylece 2021 Fısıh Bayramı'nın bu özel keşfinin konusuna geliyorum. 1. Krallar 6:23 ila 27'yi okuyoruz: “ *Kutsal alanda yabancı zeytin ağacından on arşın yüksekliğinde iki Kerubi yaptı. Kerubilerden birinin iki kanadının her biri beş arşındı; bu, kanatların birinin ucundan diğerinin ucuna kadar on arşındı. İkinci kerubinin uzunluğu da on arşındı. Her iki Keruv için de ölçü ve şekil aynıydı . İki Keruv'un her birinin yüksekliği on arşındı. Süleyman Kerubileri evin ortasına, içeriye yerleştirdi. Kanatları açıldı: İlkinin kanadı duvarlardan birine, ikincisinin kanadı diğer duvara dokundu; ve diğer kanatları evin ortasında buluştu .”*

Bu kerubiler Musa'nın çadırında yoktu ama Tanrı onları Süleyman'ın tapınağına yerleştirerek bu en kutsal yerin anlamını aydınlatıyor. Parça, genişliği yönünde, iki kerubinin iki çift kanadı tarafından çaprazlanır, böylece ona, yalnızca yeryüzünde yaşayan insanı için fiilen erişilemez olan göksel bir standart sağlanır. Bu fırsatı burada, pagan mistik bir hezeyan içinde, "Michelangelo" kadar ünlü ressamın elleriyle yay çalan veya ok atan kanatlı bebekler görünümünü verdikleri bu meleklerle ilgili bir gerçeği kınamak ve yeniden ortaya koymak için kullanıyorum. Cennette bebek yoktur. Ve Tanrı için, Mezmur 51:5 veya 7'ye göre: " *İşte, ben kötülük içinde doğdum ve annem bana günah içinde hamile kaldı* " ve Romalılar 3:23: " *Çünkü herkes günah işledi ve yücelikten mahrum kaldı. Tanrı'nın* "Masum ya da saf bebek diye bir şey yoktur, çünkü insan Adem'den bu yana miras yoluyla günahkar olarak doğmuştur. Gökteki meleklerin hepsi, Adem'in yeryüzünde olduğu gibi, genç insanlar olarak yaratıldılar. Yaşlanmazlar ve sürekli aynı kalırlar. Romalılar 6:23'e göre yaşlılık, benzersiz bir dünyevi özelliktir; günah ve ölümün sonucu, onun nihai ücretidir.

Kutsal İttifakın Sandığı

1.Krallar 8:9: " *Sandıkta yalnızca iki taş levha vardı ; RAB Mısır diyarından çıkan İsrail oğullarıyla bir antlaşma yaptığında Horeb'de Musa bunları oraya yerleştirmişti .* "

Bu nedenle, mabedde veya en kutsal yerde, aktif göksel karakterin sembolleri olan kanatları uzatılmış iki devasa Kerubi vardır, fakat aynı zamanda ve hepsinden önemlisi, iki büyük Kerubi arasında odanın **ortasına** yerleştirilmiş olan **antlaşma sandığı vardır**. Çünkü ev onu barınmak için inşa edilmiştir. Tanrı'nın Musa'ya yerine getirmesi gereken dini şeyleri sunduğu sırayla ilk olarak antlaşma sandığı bulunur. Ancak bu kap, içindekilerden daha az değerlidir: Tanrı'nın on emirden oluşan son derece kutsal yasasını parmağıyla üzerine kazıdığı iki taş masa. Onun düşüncesinin, normunun, değişmez karakterinin yansımasıdır. Aynı bir çalışmada (2018-2030, nihai Adventist beklentisi), bunun Hıristiyanlık dönemi için kehanet niteliğini zaten göstermişim. Kutsal alanda Tanrı'nın gizli düşüncelerini okuyoruz. Orada O'nu destekleyen ve onunla birlikteliği mümkün kılan unsurları buluyoruz. On emrini kasıtlı olarak ihlal etmeye devam eden günahkarın, kurtuluşunu talep edebileceğine inanırsa kendini aldattığını söylemek yeterlidir. İlişki yalnızca bu en kutsal yerde bulunan

sembolize edilmiş gerçekliklere duyulan inanca dayanır. Tanrı, kendi suretinde yaratılan insanlara öngördüğü yaşam standardını on emirde özetlemektedir; bu, Tanrı'nın kendisinin emirlerini onurlandırdığı ve yerine getirdiği anlamına gelir. İnsana verilen hayat bu emirlere saygıya dayanmaktadır. Ve onların ihlali, suçlu tarafın ölümüyle cezalandırılacak bir günaha yol açar. Ve Adem ile Havva'dan bu yana itaatsizlik tüm insanlığı bu ölümlü duruma düşürdü. Bu nedenle ölüm, tedavisi olmayan bir hastalık gibi insanların üzerine çöktü.

Merhamet koltuğu

Kutsal alanda, Tanrı Kuzusunun kurban edilmesi gereken sunağın simgesel imgesi olan bağışlanma koltuğunun üzerinde, diğer iki küçük melek sunağa bakıyor ve kanatları ortada buluşuyor. Bu görüntüde Tanrı, sadık meleklerin İsa Mesih'in kefaretiliğindeki ölümüne dayanan kurtuluş planına gösterdikleri ilgiyi göstermektedir. Çünkü İsa, insan yavrusu görünümüne bürünmek için gökten indi. Golgota'nın çarmihında canını veren ilk kişi, meleklerin şefi ve yaratıcı Tanrı Ruhu'nun görünür göksel ifadesi olan göksel arkadaşları "Michael" idi ve melekler haklı olarak kendilerini onun seçilmişlerinin " hizmet arkadaşları " olarak görüyorlar.

En kutsal yerde, kefaretilörtüsünün örttüğü sandık, iki büyük ve en küçük Kerubilerin kanatları altına yerleştirilmiştir. Bu resimde Mal.4:2'deki şu ayetin örneğini görüyoruz: “ Ama benim adımdan korkanlar için **doğruluk güneşi doğacak ve onun kanatları altında şifa olacak** ; Dışarı çıkıp ahırdaki buzağular gibi atlayacaksın .” İsa'nın çarmıha gerildiği çarmıhı temsil eden bir sembol olan bağışlanma koltuğu, gerçekten de ölümcül günah hastalığına karşı şifa getirecek. İsa günahıtan kurtarmak için öldü ve seçtiklerini tövbe etmeyen ve asi günahkarların kötü ellerinden kurtarmak için yeniden dirildi. Sandığın içindeki yasanın çiğnenmesi, yeryüzündeki tüm insanların ölümüne yol açtı. Ve Tanrı tarafından Mesih'te seçilen seçilmişlere, yalnızca onlar için, ihlal edilen yasayı içeren sandığın üzerine yerleştirilen bağışlanma örtüsü, onların ilk diriliş saatinde girecekleri sonsuz yaşamın zaferini sağlamıştır; İsa Mesih'in bu bağışlanma koltuğunda döktüğü kanla kurtarılan azizlerinki. O zaman ölümden iyileşmeleri tamamlanacak. Mal.4:2'ye göre Kerubiler, Rev.4'te " dört canlı yaratık " sembolüyle gösterilen göksel Ruh Tanrı'nın imgesidir . Çünkü merhamet örtüsüne iliştirilen şifa, iki büyük kerubinin iki merkezi kanadının altına iyi bir şekilde yerleştirilmiştir.

Her yıl düzenlenen İbranice "kefaretilgünü" töreninde keçinin hayvan kanı doğuya doğru ön tarafa ve kefaretilörtüsüne serildiği gibi, İsa Mesih'in kanının da gerçekten akması gerekiyordu. aynı merhamet koltuğunda. Bu amaçla Tanrı, bir insan rahibin hizmetine başvurmadı. Sandığı ve kutsal eşyaları, Yeremya peygamberin zamanındaki en kutsal yerden, Golgota Dağı'nın eteklerinde, kayalık zemin altında yer altında bulunan bir mağaraya naklettirerek her şeyi önceden planlamış ve organize etmişti. Romalı askerlerin İsa'nın çarmıha gerildiği haçı diktikleri kayanın yüzeyine kazılan 50 cm'lik kübik oyuğun hemen altında, altı metre derinlikte. İncil'de bahsedilen depremin yarattığı uzun ve derin bir yarıktan dolayı kanı, kelimenin tam anlamıyla kefaretilörtüsünün sol tarafına, yani çarmıha gerilmiş İsa'nın sağ tarafına aktı. Dolayısıyla Matta 27:51'in şu şeylere tanıklık

etmesi sebepsiz değildir: " *Ve işte, tapınağın perdesi yukarıdan aşağıya ikiye bölündü , yer sarsıldı, **kayalar yarıldı** ... "* 1982 yılında yapılan bilimsel bir inceleme, Ron Wyatt'ın topladığı kurumuş kanın anormal bir şekilde 23 X kromozomu ve tek bir Y kromozomundan oluştuğunu ortaya çıkardı. İlahi yaratıcının onu geride bırakmak istemesi, onun kutsal kefenine eklenen ilahi doğasının kanıtıydı. yüzünün ve vücudunun görüntüsü olumsuz görünüyor. Böylece, sandığın içinde bulunan çiğnenmiş yasa, sunağı üzerinde Kurtarıcımız İsa Mesih'in tüm günahlarından gerçekten arınmış kanını alarak tam bir onarım elde etti. Çünkü Tanrı, bunları Ron Wyatt'a açıklarken insanın merakını gidermeye çalışmadı, ancak kendi tanrısallığının İsa Mesih'te kutsallaştırılması doktrinini güçlendirmek istedi. Diğer insanlardan farklı bir kana sahip olması, her türlü günahtan arınmış, mükemmel ve saf doğasına inanmaya neden olur. Böylece, Pavlus'un 1 Korintliler 15:45'te söylediği gibi, yeni veya " *son Adem* "i enkarne etmek için geldiğini doğruluyor , çünkü bizimkine benzer bir et bedeninde görülmesine, duyulmasına ve öldürülmesine rağmen, hiçbir genetik bağı yoktu. insan türüyle. Kurtarma projesinin gerçekleştirilmesinde ayrıntılara bu kadar dikkat edilmesi, Tanrı'nın öğretisindeki sembollere verdiği önemi ortaya koymaktadır. Ve Musa'nın Horeb kayasına iki kez vurarak bu ilahi kurtarma projesini çarpıttığı için cezalandırıldığını daha iyi anlıyoruz. İkinci seferde ise Allah'ın verdiği emir gereği suyu almak için onunla konuşması yeterliydi.

Musa'nın asası, kudret helvası, Musa'nın tomarı

Say.17:10: " Yahveh Musa'ya şöyle dedi: *Asilerin çocuklarına bir işaret olarak saklanmak üzere Harun'un asasını **tanıklıktan önce geri getir, böylece önünde onların söylenmelerine bir son verirsin ve onlar da ölme noktası değil** "*

Çık.16:33-34: " *Ve Musa Harun'a şöyle dedi: Bir kap al, içine man dolu bir omer koy ve onu RAB'bin **huzuruna koy** , böylece senin soyuna kalacak. RAB'bin Musa'ya verdiği emre göre Harun, saklansın diye onu **tanıklığın önüne koydu** ."*

Yas.31:26: " *Bu yasa kitabını alın ve onu Tanrınız RABbin antlaşma sandığının yanına koyun; orada size **karşı tanık** olarak bulunacaktır ."*

Bu ayetlere dayanarak, İbraniler 9:3-4'te, elçi Pavlus'un, bu unsurları geminin yanına ya da önüne değil de, sandığın içine yerleştirmesine yol açan hatasını bağışlayalım: " *İkinci perdenin arkasında parça vardı. kutsalların kutsalı denilen çadırın , ~~buhur için altın sunağı~~ ve tamamen altınla kaplı ahit sandığını içerir. Sandığın önünde ~~içinde~~ man bulunan altın bir kap, Harun'un filizlenmiş asası ve antlaşma masaları vardı . Aynı şekilde tütsü sunağı da mabette değil, tapınak tarafında perdenin önündeydi. Ancak sandığın yanına yerleştirilen unsurlar, Tanrı'nın özgür ve sorumlu bir ulus olan İsrail haline gelen İbrani halkı için gerçekleştirdiği mucizelere tanıklık etmek için oradaydı.*

Sandığın yanında Musa ve Harun'un asası, Tanrı'nın gerçek peygamberlerine güvenilmesini talep ediyor. Yas.8:3'e göre man, İsa'nın önündeki seçilmişlere şunu hatırlatır: " *İnsan yalnızca ekmek ve suyla yaşamaz, RAB'bin ağzından çıkan her sözle yaşar* ." Ve bu kelime de orada , Allah'ın emriyle Musa'nın yazdığı tomar şeklinde temsil edilmektedir . Sandığın üzerindeki bağışlanma koltuğunun sunağı, İsa Mesih'in yaşamının gönüllü fedakarlığına iman

olmadan Tanrı ile bağlantının imkansız olduğunu öğretir. Bu olaylar dizisi, İsa Mesih'in döktüğü insan kanı üzerine kurulan yeni antlaşmanın teolojik temelini oluşturur. Ve çok mantıksal olarak, onda Tanrı'nın projesinin gerçekleştiği ve başarıldığı gün, sembollerin ve bunun kehanetini yapan "Yom Kippur" veya "kefaret günü" festivalinin rolü eskimiş ve işe yaramaz hale geldi. Gerçekler karşısında gölgeler solar. Bu nedenle kehanet ayinlerinin uygulandığı tapınağın ortadan kaybolması ve bir daha ortaya çıkmaması gerekti. İsa'nın öğrettiği gibi, Tanrı'ya tapınan kişi, İsa Mesih'in aracılığıyla gökteki Ruhuna " *serbest erişime* " *sahip olarak, ona " ruhta ve gerçekte "* tapınmalıdır . Ve bu tapınma, ne Samiriye'de ne de Kudüs'te, hatta Roma'da, Santiago de Compostela'da, Lourdes'te veya Mekke'de herhangi bir dünyevi yere bağlı değildir.

İman, dünyevi bir mekana bağlı olmasa da, Tanrı'nın seçilmişleri için yeryüzünde yaşarken önceden hazırladığı işlerle gösterilir. Kutsal alan sembolizmi, 4.000 yıllık günahın ardından beşinci binyılın başında sona erdi. Ve eğer Tanrı'nın projesi 4000 yıl boyunca inşa edilmiş olsaydı, seçilmiş olanlar haftalık Şabat'ta kehanet edilen Tanrı'nın geri kalanına dahil olacaklardı. Ancak durum böyle değildi çünkü Zekeriya'dan bu yana Tanrı iki ittifak kehanetinde bulundu. Zek.2:11'de şunları söyleyerek ikincisini detaylandırıyor: " *O gün birçok ulus RAB'bin yanına bağlanacak ve benim halkım olacak; Aranızda yaşayacağım ve beni size orduların RABBİ'nin gönderdiğini anlayacaksınız. » Zac.4:11-14'te iki ittifak " iki zeytin ağacı " ile gösterilmektedir : " Ben ona cevap verdim ve dedim ki: Şamdanın sağındaki ve solundaki bu iki zeytin ağacı ne anlama geliyor?" **İkinci kez konuştum** ve ona dedim ki: Altının aktığı iki altın kanalın yanındaki iki zeytin dalı ne anlama geliyor? Bana cevap verdi: Ne demek istediklerini bilmiyor musun? Diyorum ki: **Hayır efendim** . Ve dedi: *Bütün dünyanın Rabbinin önünde duran meshedilmiş iki kişi bunlardır .*" Bu ayetleri okumak bana, İncil'deki sözlere ilham veren yaratıcı Tanrı, Kutsal Ruh'un yüce inceliğini keşfetmemi sağlıyor. Zekeriya , Tanrı'nın ona cevap vermesi için " *iki zeytin ağacının " ne anlama geldiğini iki kez* sormak zorunda kalır . Çünkü ilahi ittifak projesi **birbirini takip eden iki aşamadan geçecektir** ancak ikinci aşama, birincinin dersleriyle öğretilir. Bunlardan iki tane var ama gerçekte sadece bir taneler çünkü ikincisi sadece birincinin doruk noktasıdır. Gerçekten, Mesih İsa'nın kefaret niteliğindeki ölümü olmadan eski antlaşmanın ne değeri var? Hiçbir şey, hatta keşiş Martin Luther'in söylediği gibi bir armutun kuyruğu bile. Bugün hâlâ ulusal Yahudileri etkileyen trajedinin nedeni de budur. Allah bu ayetlerde Zekeriya'nın " *Ne demek istediklerini bilmiyor musun?*" sorusuna verdiği yanıtla onların yeni antlaşmayı reddettiklerini de kehanet etmektedir . *Diyorum ki: Hayır efendim* . Çünkü aslında ulusal Yahudiler, İsa Mesih'in dönüşünden önceki son sınav anına kadar bu anlamı görmezden gelecekler, burada din değiştirecekler veya varlıkları pahasına reddini teyit edecekler.*

Açıkkçası, pagan halkların Hıristiyanlığa geçmesi, ilahi planın gerçekten de İsa Mesih'in kişiliğinde gerçekleştiğini kanıtlamıştır ve bu, Tanrı'nın ulusal Yahudilere kendi kutsal ittifakında kalmaları için hâlâ sunduğu tek işarettir. Böylece onaylanan bu ikinci veya yeni antlaşma, dünyevi günahın 6000 yıllık zamanının son üçte birini kapsayacaktı. Ve İsa Mesih, ancak son görkemli dönüşüyle ikinci antlaşmanın tamamlanacağı zamanı işaretleyecektir; çünkü bu

dönüşe kadar sembollerin kehanet ettiği öğretisi, Tanrı'nın hazırladığı küresel projeyi anlamak için yararlı olmaya devam ediyor, çünkü ona görkemli dönüş zamanının bilgisini borçluyuz: 2030 baharının başlangıcı. Böylece, 1844'te Şabat'ı vererek, Tanrı, seçilmiş seçilmişleri için İbrani mabedinin ve Süleyman'ın tapınağının sembolizminde yazılı olan derslerden yararlanır. 7 Mart 321'den bu yana İmparator Konstantin'den miras kalan Katolik Pazar gününün günahını kınayarak, çarpmıha gerilen ve dirilen İsa Mesih'te gerçek anlamda bir kez ve son olarak gerçekleştirilen yeni bir "kutsal alanın arınması" ihtiyacını öne sürüyor. Tanrı aslında "Roma Pazarı"nın kınamasını daha açık bir şekilde kınamak için 1844'e kadar bekledi. Çünkü bunun benimsenmesi, Dan.8:12'de verilen duyuruyla uygun olarak, başlangıçtaki saf Hıristiyan inancını, Tanrı ile ilişkiyi bozan günahın laneti altına soktu.

Bu nedenle kutsama, zorunlu olarak, Tanrı'nın dünya sistemini yaratmasının ilk haftasının sonundan itibaren kutsadığı kutsal Şabat'a saygıyı gerektirir. Özellikle İsa'nın zaferiyle elde edilen seçilmişlerin geri kalanlara girişini kehanet ettiğinden ve Tanrı'nın simgesi olan en kutsal yer olan tapınaktaki tanıklık sandığında bulunan Tanrı'nın on emrinin dördüncüsünde mevcut olduğundan. Göksel Tanrı'nın Ruhü üç kez kutsaldır; Baba, Oğul ve Kutsal Ruh'tan oluşan birbirini izleyen üç rolünün mükemmelliği içinde kutsaldır. Orada bulunan her şey Tanrı'nın yüreğinde değerlidir ve O'nun seçilmişlerinin, çocuklarının, "evinin" insanların düşüncelerinde ve yüreklerinde de aynı derecede değerli olmalıdır. Seçilmişlerin gerçek kutsallığının seçimi böylece kurulur ve tanımlanır.

Tanrı'nın projesinin ilerlemesine göre uyarlanan Musa Yasası'nın aksine, taşlara kazınanlar dünyanın sonuna kadar kalıcı bir değer kazanır. Papalık Roma'sının bu on emirden ikincisi için yapmaya cesaret ettiği gibi, hiçbirini değiştirilemez ve hatta kaldırılamaz olan on emir için de durum budur. Adayları sonsuza kadar aldatmaya yönelik şeytani niyet, on sayısını korumak için eklenen bir emirde ortaya çıkıyor. Ancak yaratıklara, oyma resimlere veya temsillere secde etme konusundaki ilahi yasak gerçekten kaldırılmıştır. Bu tür şeylerden pişmanlık duyabiliriz ama yine de bu, sahte inancın maskesini düşürmemize olanak tanır. Anlamaya çalışmayan ve mantıksal olarak yüzeysel kalan kişi, davranışının sonucuna katlanır; Tanrı tarafından kınanına kadar hükmünün şartlarını görmezden gelir.

Tapınak veya kutsal yer

Gökten görülen dini göksel yönü bir kenara bırakıp, ona yeryüzünde dini kutsallığın verdiği şey altında bakalım. Bunu "Yahveh'in evi"nin "tapınak" kısmına yerleştirilen unsurlarda keşfediyoruz. Musa'nın zamanında çadırda bu oda buluşma çadırıydı. Bu unsurlardan üçü vardır ve bunlar ekmek masası, yedi tüplü ve yedi lambalı şamdan ve odanın ortasındaki perdenin hemen önüne yerleştirilen tütsü sunağıyla ilgilidir. Dışarıdan bakıldığında solda ekmek masası, kuzeyde, şamdan ise sağda, güneydedir. Bu semboller, İsa Mesih'in döktüğü kanla kurtarılan seçilmişlerin yaşamında şekillenen bir gerçekliğin simgeleridir. Mükemmel bir şekilde tamamlayıcı ve ayrılmazlar.

Yedi lambalı altın şamdan

Exo.26:35: “ Sofrayı perdenin dışına, şamdanı da masanın karşısına, çadırın güney tarafına koyacaksın; ve sofrayı kuzey tarafına kuracaksın .”

Tapınakta solda, güney tarafında yer almaktadır. Semboller zamanla Güneyden Kuzeye doğru okunur. Şamdan, eski antlaşmanın başlangıcından itibaren Tanrı'nın Ruhunu ve ışığını temsil eder. Kutsal ittifak zaten Adem'den bu yana kurban olarak sunulan kuzular veya genç koçlarla sembolize edilen ve onlardan önce gelen Paskalya "Tanrı kuzusu " nun kurbanına dayanmaktadır . Vahiy 5:6'da şamdanın sembolleri ona iliştilmiştir: " Tanrı'nın tüm dünyaya gönderdiği yedi ruh olan yedi göz " ve ona gücün kutsallaştırılmasını atfeden " yedi boynuz " .

Şamdan seçilmişlerin ışık ihtiyacını karşılamak için vardır. Onlar bunu, kendisinde ilahi ışığın takdis edildiği (= 7) İsa Mesih'in adıyla elde ederler. Bu kutsama, yedi günlük haftanın başlangıcından itibaren yaratılışından bu yana İncil'deki vahiyde mevcut olan "yedi" sayısı ile sembolize edilir. Zekeriya'da Ruh, Zerubbabel'in Babilliler tarafından yıkılan Süleyman tapınağını yeniden inşa edeceği ana taşta " yedi göz " atfeder. Ve bu " yedi göz " hakkında şunları söylüyor : " Bu yedi, YaHWéH'nin tüm dünyayı kaplayan gözleridir. » Vahiy 5:6'da bu mesaj " Tanrı Kuzusu " İsa Mesih'e atfedilir: " Ve tahtın, dört canlı yaratığın ve ihtiyarların ortasında bir kuzu gördüm. sanki kurban edilmiş gibi oradaydı. **Yedi boynuzu ve yedi gözü vardı; bunlar Tanrı'nın tüm dünyaya gönderdiği yedi ruhuydu.** " Bu ayet, Mesih İsa'nın tanrısallığının kutsandığını güçlü bir şekilde doğrulamaktadır. Yüce yaratıcı Tanrı, İsa'daki gönüllü kefarete kurbanını gerçekleştirmek için kendisini yeryüzüne gönderdi. Eserlerimde sunulan açıklamaları bu ilahi Ruh'un eylemine borçluyum. Işık ileridir ve bilgi zamanla büyür. Onun peygamberlik sözlerine dair tüm anlayışımızı ona borçluyuz.

Parfüm sunağı

İsa Mesih, fiziksel bedenini, ruhunun ve tüm ruhunun mükemmel normuyla ölüme sunarak, İbrani ayininin parfümlerle simgelediği hoş bir kokuyu Tanrı'nın önüne getirir. Bu parfümlerde Mesih temsil ediliyor, aynı zamanda onları sunan görevli rolünde de.

Perdenin hemen önünde, tanıklık sandığının ve onun bağışlanma koltuğunun karşısında, görevliye, başkâhine, yalnızca seçilmişleri tarafından işlenen hatalar için şefaateçi olma rolünü veren tütsü sunağı vardır. Çünkü İsa tüm dünyanın günahlarını değil, yalnızca şükran işaretlerini verdiği seçilmişlerinin günahlarını üstlendi . Yeryüzünde baş rahibin yalnızca sembolik bir peygamberlik değeri vardır, çünkü şefaate hakkı yalnızca Kurtarıcı Mesih'e aittir. Şefaate onun münhasır hakkıdır ve Dan.8:11-12'de daha da açıklandığı gibi Melkisedek'in emrine göre " ebedi " bir karaktere sahiptir : " Ordunun komutanına yükseldi, ebedi kurbanı elinden aldı. ve kutsal yerini yerle bir etti. Ordu , günah nedeniyle sürekli kurbanla teslim edildi; korna gerçeği yerle bir etti ve girişiminde başarılı oldu " ; ve İbranice 7:23'te. Üzeri çizili olan " kurban " kelimeleri orijinal İbranice metinde geçmiyor. Bu ayette Tanrı, Roma'daki papalık yönetiminin sonuçlarını kınamaktadır. Hristiyanın İsa ile doğrudan ilişkisi papalık liderinin yararına yönlendirilir; Allah, ruhunu kaybeden kullarını kaybeder. İlahi mükemmelliği

içinde, yalnızca Mesih'teki Tanrı onun şefaati meşrulaştırabilir, çünkü o, şefaati ettiği kişiler için bir fidiye olarak, aynı zamanda temsil ettiği Tanrı yargıç Sevgi ve Adalet için hoş bir koku taşıyan gönüllü şefkatli kurbanını sunar. zaman . Onun şefaati kendiliğinden değildir; dua edenin bunu hak edip etmediğine bağlıdır. İsa Mesih'in şefaati, seçilmişlerinin doğal bedensel zayıflıklarına olan şefkatinden kaynaklanmaktadır, ancak hiç kimse onu aldatamaz, adalet ve doğrulukla yargılar ve savaşır ve gerçek ibadetçilerini ve kölelerini tanır; onun gerçek müritlerinin kim olduğu. Ritüelde parfümler, Tanrı'ya hoş gelen kişisel parfümüyle sadık azizlerinin dualarını sunabilen İsa'nın hoş kokusunu simgelemektedir. Prensipte, yenilecek yemeği baharatlamaya benzer. Muzaffer Mesih'in, dünyevi Baş Rahip'in peygamberlik imgesi geçerliliğini yitirir ve dini ayinlerini uyguladığı tapınakla birlikte ortadan kaybolmak zorunda kalır. Şefaati ilkesi bundan sonra da kalır, çünkü azizlerin Tanrı'ya yönelttiği dualar, göksel şefaati İsa Mesih'in ve Tanrı'nın adıyla ve erdemleriyle aynı anda tam olarak sunulur.

Şov ekmeği tablosu

Tapınakta sağda, kuzey tarafında yer almaktadır. Şov ekmeği, seçilmişlere verilen gerçek göksel man olan İsa Mesih'in yaşamını oluşturan ruhsal beslenmeyi temsil eder. Tamamen Tanrı (= 7) ve tamamen İnsan (= 5) İsa Mesih'te gerçekleştirilen ilahi ve insan ittifakında on iki kabile olduğu gibi on iki ekmeği vardır; On iki sayısı, Tanrı ile insan arasındaki bu ittifakın sayısı olan İsa Mesih'in uygulaması ve mükemmel modelidir. Tanrı, 12 patrik, İsa'nın 12 havarisi ve Rev.7'de mühürlenmiş 12 kabile ile ittifaklarını onun üzerinde kurar. "Tapınak"ın kuzeyine doğru yönelimi okunduğunda bu tablo, yeni antlaşmanın olduğu tarafta ve mabedin solunda yer alan büyük Kerubinin tarafındadır.

Kare

Kurban sunağı

Vahiy 11:2'de Ruh, kutsal yerin " avlusuna " özel bir kader atfeder: " *Fakat tapınağın dış avlusunu, onu dışarıda ve ölçmeyin; çünkü o milletlere verildi ve onlar mukaddes şehri kırk iki ay ayaklar altında çiğneyecekler .*" " Avlu ", kutsal mekanın veya kapalı tapınağın girişinden önce yer alan dış avluyu belirtir. Orada varlıkların fiziksel yönleriyle ilgili dini ritüellerin unsurlarını buluyoruz. İlk olarak, kurban edilen hayvanların yakıldığı kurban sunağı vardır. Kusursuz kurbanı sunmak için gelen İsa Mesih'in gelişinden bu yana, bu ritüel geçerliliğini yitirdi ve Dan'ın kehanetine uygun olarak sona erdi. 9:27: " *Birçoklarıyla bir hafta boyunca ve haftanın yarısı boyunca güçlü bir antlaşma yapacak. **kurbanı ve sunuyu sona erdirecek** ; Yıkıcı, yıkım ve çözülmüş olan şey yıkıcının başına gelene kadar en iğrenç şeyleri yapacaktır . İbraniler 10:6'dan 9'a kadar olan ayetlerde bu durum doğrulanmıştır: " **Günah karşılığında yakılan sunuları ya da kurbanları kabul etmediniz . Sonra dedim ki: İşte geldim (Kitabın tomarında benden söz ediliyor) Senin isteğini yerine getirmek için, ey Tanrım. İlk önce şunu söyledikten sonra: İstemediğiniz veya kabul etmediğiniz kurbanlar ve sunuları, Ne yakmalık sunuları, ne de günah sunularını** (yasaya göre sunulur), sonra şöyle dedi: **İşte, isteğinizi yerine getirmeye geldim. Böylece ikinciyi oluşturmak için ilk şeyi ortadan kaldırır. Bu irade sayesinde, İsa Mesih'in bedeninin ilk ve son***

kez sunulması yoluyla kutsallaştırıldık ." Öyle görünüyor ki, "İbranilere" hitaben yazılan bu mektubun yazarı olduğu varsayılan Pavlus, bunu İsa Mesih'in diktesi altında yazmıştır; bu da onun muazzam ışığını ve eşsiz hassasiyetini haklı çıkarıyor. Gerçekten de, yalnızca İsa Mesih şahsen ona şöyle diyebilirdi: “(Kitabın tomarında benimle ilgili) ”. Ancak 40. Mezmur metninin 8. ayeti şöyle diyor: “ *Benim için yazılan kitabın tomarıyla .*” Dolayısıyla bu değişiklik, Mesih'in, Arabistan'da üç yıl yalnız kalan ve doğrudan Ruh tarafından hazırlanan ve eğitilen Pavlus'la olan bu kişisel eylemiyle haklı gösterilebilir. Ve size hatırlatmak isterim ki, Musa'nın yazdığı ve Allah'ın diktesiyle yazdığı tomarda da durum zaten böyleydi.

Deniz, abdest deposu

Meydanın ikinci unsuru, vaftiz ritüelinin bir ön düzenlemesi olan abdest tankıdır. Allah ona ismine “deniz” kelimesini vermiştir. İnsan deneyiminde deniz “ölüm” ile eş anlamlıdır. Seliyle tufan öncesi insanları yuttu ve Musa ile İbrani halkını kovalayan Firavun'un tüm süvarilerini boğdu. Vaftizde, zorunlu olarak tamamen suya daldırılmış olarak, yaşlı günahkar adamın, kendisine mükemmel adaletini atfeden İsa Mesih tarafından kurtarılan ve yeniden canlandırılan yeni bir yaratık olarak sudan çıkması için ölmesi beklenir. Ancak bu, uygulaması kendisini sunan adayın niteliğine bağlı olan yalnızca teorik bir ilkedir. O da İsa gibi vaftiz sırasında Tanrı'nın iradesini yerine getirmek için mi geliyor? Cevap bireyseldir ve İsa duruma bağlı olarak kendi doğruluğunu isnat eder veya etmez. Kesin olan şu ki, iradesini yerine getirmek isteyen kişi, çiğnenmesi günah teşkil eden kutsal ilahi yasaya sevinçle ve şükranla saygı duyacaktır. Eğer vaftiz suyunda ölmek zorunda kalırsa, tesadüfen insanın bedensel zayıflığı nedeniyle olması dışında, Mesih'in hizmetinde yeniden doğması söz konusu değildir.

Böylece, günahlarından arınmış ve eski antlaşmanın rahibi gibi İsa Mesih'in atfedilen doğruluğunu giyinmiş olarak seçilmiş Hıristiyanlar, İsa Mesih'te Tanrı'ya hizmet etmek için kutsal yere veya tapınağa girebilirler. Gerçek ilahi dinin yolu böylece bu resimsel yapıyla ortaya çıkar çünkü bunlar sadece sembollerdir, gerçek, aklanmış seçilmişlerin insanların, meleklerin ve yaratıcı Tanrı'nın huzuruna getireceği eserlerde ortaya çıkacaktır.

Tanrı'nın görüntülerle kehanet edilen planı

Tanrı, planında, kutsal yerin ya da en kutsal yerin bağışlanma koltuğuna getirilen İsa Mesih'in kanı aracılığıyla seçilmişlerin günahını ortadan kaldırdı. 1982 yılına kadar Kudüs'teki Golgota Dağı bölgesinde olağanüstü kazılar yapılmasına izin verilen Adventist hemşire arkeolog Ron Wyatt, İsa'nın kanının aslında haçın altı metre altındaki bir yer altı mağarasında bulunan merhamet koltuğunun sol tarafından aşağı doğru aktığını ortaya çıkardı. İsa'nın çarmıha gerilmesi; Golgota Dağı'nın eteklerinde gerçekleşen olay. Rahiplik töreninde, kutsal yere yerleştirilen rahip, kefarete koltuğuna ve en kutsal yer olan kutsal yere yerleştirilen göksel şeylere dönüktür. Dolayısıyla insanın solunda olan Allah'ın sağındadır. Aynı şekilde İbranice yazımı da insanın sağından soluna, Kuzey-Güney yönünü alarak, dolayısıyla Tanrının solundan sağına doğru yapılır. Böylece iki antlaşmanın planı bu en kutsal yerin okunuşunda insanın sağından

soluna doğru yazılmıştır; ya da Tanrı için tam tersi. Eski antlaşmaya bağlı Yahudiler, sağ taraftaki kutsal alanda bulunan sembolik melek heykeli altında Tanrı'ya hizmet ediyorlardı. İttifakları sırasında “kefarete gününde” öldürülen keçinin kanı ön tarafa ve kefarete örtüsüne serpilirdi. Serpme başkâhin tarafından doğruya doğru parmağıyla yedi kez yapıldı. Eski ittifakın, tasarruf projesinin doğru aşaması olduğu doğrudur. Affedilmesi gereken günahkarlar Doğu'da, Kudüs'teydi. İsa'nın kanını döktüğü gün, aynı bağışlanma koltuğuna düştü ve onun kanı ve adaleti üzerine kurulan yeni antlaşma, sol güney tarafında bulunan ikinci Kerubi'nin burcu altında başladı. Böylece, Tanrı tarafından görülen bu ilerleme, Mezmurlar 110:1'de yazıldığı gibi, solundan " **sağına "**, **yani kutsama tarafına** doğru yapılmıştır : " *Davut'un . Mezmur. Yahveh'nin Rabbime sözü: Ben düşmanlarını ayaklarının altına serinceye kadar **sağ elime otur** . Ve İbraniler 7:17'yi onaylayan 4'ten 7'ye kadar olan ayetler şunu belirtir: " YahWeH yemin etti ve tövbe etmeyecek: Sen Melçizedek gibi sonsuza kadar bir kâhinsin." Sağ elindeki Rab, gazap gününde kıralları kırar. Uluslar arasında adaleti uygular; her şey cesetlerle doludur; ülkenin her yerinde kafaları kırıyor. Yürürken dereden su içer; bu yüzden başını kaldırır .” Böylece, uysal ama adil olan İsa Mesih, kurtarılmış seçilmişlerine duyduğu şefkatli sevginin yüce tanıklığını küçümsemelerinin bedelini alaycılara ve isyancılara ödetiyor.*

Öyle ki, İbraniler avluya ya da tapınağa girerken, dünyanın çeşitli yerlerinde paganların tarih boyunca tapındıkları “doğan güneşe” sırtlarını vermişler, Tanrı tapınağın uzunluğu boyunca Doğu'da inşa edilmesini istemiştir. Batı eksenini. En kutsal mekânın sağ duvarı bu nedenle “Kuzey”de, sol duvarı ise “Güney” tarafta yer alıyordu.

yavrularını kanatları altında koruyan tavuk ” imajını vermiştir : “ Kudüs, peygamberleri öldüren , sana gönderilenleri taşıyan Kudüs, Kaç kere istedim ki Tavuğun civcivlerini kanatları altına topladığı gibi çocuklarınızı da toplayın, siz istemediniz! ”. Birbirini takip eden iki ittifakın her biri için, iki Kerubinin uzanmış kanatlarının öğrettiği şey budur. Exo.19:4'e göre Tanrı kendisini bir " kartala " benzetmektedir: " Mısır'a ne yaptığımı, seni nasıl kartal kanatları üzerinde taşıyıp yanıma getirdiğimi gördün ". Vahiy 12:14'te " büyük kartal "ı belirtir: " Ve büyük kartalın iki kanadı kadına, çöle, bir süre besleneceği yere uçabilmesi için verildi. ve yarım saat kadar, yılanın yüzünden uzakta .” Bu görüntüler aynı gerçeği göstermektedir: Tanrı, İsa Mesih'ten önce ve sonra birbirini takip eden iki ittifakta sevdiklerini, onlar kendisini sevdikleri için korur.

Son olarak, sembolik olarak İbrani tapınağı, Mesih'in bedenini, seçilmişlerin bedenini ve toplu olarak, Mesih'in Gelini'ni, onun seçilmişlerini, seçilmişlerin topluluğunu temsil ediyordu. Tüm bu nedenlerden dolayı Tanrı, tapınağın bu çeşitli biçimlerinin kutsanması ve bunlara saygı gösterilmesi için sağlıklı beslenme kuralları koymuştur; 1Korintliler 6:19: “ *Bedeninizin, içinizdeki olan, Tanrı'dan aldığımız Kutsal Ruh'un tapınağı olduğunu ve size ait olmadığınızı bilmiyor musunuz? »*

Altın, altından başka bir şey değil

Bu kriterin önemine de dikkat etmeliyiz: tüm mobilya ve mutfak eşyaları, Kerubiler ve iç duvarlar altından yapılmıştır veya dövülmüş altınla kaplanmıştır. Altının özelliği onun değişmez karakteridir; Allah'ın ona verdiği tek değer budur.

Eşsiz ve mükemmel modeli İsa Mesih olan altını kusursuz imanın sembolü haline getirmesi şaşırtıcı değildir. Tapınağın içi ve kutsal alan görüntüsü, kutsallaşmanın, Tanrı'nın Kutsal Ruhunun saflığının yaşadığı İsa Mesih'in ruhunun iç yönü; karakteri değiştirilemezdi ve bu onun günaha ve ölüme karşı kazandığı zaferin nedeniydi. İsa'nın verdiği örnek, Tanrı tarafından tüm seçilmişlerine örnek alınacak bir örnek olarak sunulmuştur; galiplerin maaşı ve mükafatı olan ebedi göksel hayata bireysel ve kolektif olarak uyum sağlamanın tek şartı budur. Onun olan değerler bizim olmalı, ona klonlar gibi benzemeliyiz, 1.Yuhanna 2:6'da yazıldığı gibi: " *O'nda kaldığını söyleyen, yürüdüğü gibi yürümelidir -hatta* ". Altının anlamı bize 1 Petrus 1:7'de verilmiştir: " *Öyle ki, yok olan altından daha değerli olan (ama ateşle sınanan) imanınızın sınanması övgü, yücelik ve onurla sonuçlansın.* ", *İsa Mesih görüldüğünde* . Tanrı, seçilmişlerinin imanını sınar. Değiştirilemez olmasına rağmen altın, saf olmayan maddelerin izlerini içerebilir ve onu çıkarmak için ısıtılıp eritilmesi gerekir. Cüruf veya yabancı maddeler daha sonra yüzeye çıkar ve giderilebilir. Bu, Mesih'in kötülüğü kökünden söktüğü ve onları çeşitli denemelere tabi tutarak arındırdığı, kurtarılmış öğrencilerin dünyevi yaşam deneyiminin görüntüsüdür. Ve yaşamlarının sonunda sonsuz kaderlerine büyük Yargıç İsa Mesih tarafından karar verilmesi, yalnızca çetin sınavda zafer kazanmaları koşuluyla mümkündür. Bu zafer, Yuhanna 15:5-6 ve 10'dan 14'e kadar açıkladığı gibi, ancak onun desteği ve yardımıyla elde edilebilir: " *Ben asmayım, siz dallarsınız. Bende kalan ve benim de içinde kaldığım kişi çok meyve verir; çünkü ben olmadan hiçbir şey yapamazsınız. Kim bende kalmazsa, dal gibi dışarı atılır ve kurur; sonra dalları topluyoruz, ateşe atıyoruz ve yanıyorlar ."* İlahi emirlere itaat gereklidir: " *Ben Babamın emirlerini yerine getirdiğim gibi, siz de benim emirlerimi yerine getirirseniz, sevgimde kalırsınız ve onun sevgisinde kalırsınız.* ". İnsanın arkadaşları için ölmesi, kişinin yüceltilmiş sevgi normunun mükemmel bir doruk noktası haline gelir: " *Bu benim emrimdir: Birbirinizi, sizi sevdiğim gibi sevin.* " *İnsanın dostları uğruna canını ortaya koymasından daha büyük bir sevgi yoktur ."* Ancak İsa'nın bunu tanıması şarta bağlıdır: " ***Eğer size emrettiklerimi yaparsanız , siz benim dostlarımsınız .*** "

Yedi kandilli şamdan ise som altından yapılmıştı. O zaman yalnızca İsa Mesih'in mükemmelliğini sembolize edebilirdi. Daha sonra Roma Katolikliğinin kiliselerinde bulunan altın, onun sahte inancının iddiasını yansıtıyor. Tam tersine Protestan tapınaklarının mütevazı ve sade tüm süslerinden arındırılmasının nedeni budur. Kutsal alan ve tapınağın sembolizminde altının varlığı, kutsal alanın yalnızca ilahi İsa Mesih'i temsil edebileceğini kanıtlıyor. Ancak buna ek olarak Efes.5:23-24'te kendisinin, kendi bedeni olan Kilise'nin Başısı olduğu yazılmıştır: " *Çünkü Mesih Kilise'nin başı olduğu gibi, koca da karısının başıdır. bu onun bedenidir ve onun Kurtarıcısıdır. Nasıl ki Kilise Mesih'e tabiyse, kadınlar da her konuda kocalarına tabi olmalıdır.* » Ama sonra Ruh şunları belirtir: " *Ey kocalar, Mesih'in Kilise'yi sevdiği ve onu su vaftiziyle arındırdıktan sonra, bu Kilise'yi yapmak için sözle onu kutsal kılmak amacıyla kendisini onun uğruna feda ettiği gibi, karılarınızı da sevin. huzuruna görkemli, lekesiz, kırıksız veya buna benzer bir şey olmadan, fakat kutsal ve suçsuz olarak görünsün.* ". O halde burada, gerçek Hıristiyan dininin nelerden oluştuğu açıkça ifade edilmektedir. Standardı sadece teorik değil, tüm gerçekliğiyle uygulanan bir uygulamadır. Onun

vahyedilen “ sözü ” nün standardıyla anlaşmak gerekir; bu, Tanrı'nın emirlerine ve kutsal törenlerine uymayı ve O'nun Kutsal Kitaptaki peygamberliklerde açıklanan gizemleri bilmeyi içerir. Seçilmişlerin " *kınamaz veya kusursuz* " *olduğu* şeklindeki bu kriter , Mesih'in gerçek nihai dönüşünün "Adventist" azizlerine atfedildiği Vahiy 14:5'te hatırlatılıp doğrulanmıştır. Rev.7'de " Tanrı'nın mührü " ile mühürlenene " 144.000 " sembolü ile belirtilmiştir . Onların deneyimi tüm dünyanın deneyimidir kutsallaştırma . Bu çalışma çadırın, kutsal alanın, tapınağın ve bunların tüm simgelerinin Tanrı'nın büyük kurtarma projesini kehanet ettiğini gösteriyor. Amaçlarını ve gerçekleştirmelerini, İsa Mesih'in insanlara açıklanan dünyevi hizmetinin tezahüründe buldular. Dolayısıyla seçilmiş kişinin kendisiyle sürdürdüğü ilişki peygamberlik niteliğinde ve karakterdedir; Cahil insan, kendisini her şeyi bilen yaratıcı Allah'a emanet eder; geleceğini inşa eden ve ona açıklayan kişi.

Kral Süleyman tarafından yaptırılan tapınağın incelenmesi bize, insanların erişebileceği “tapınak” kısmını, yalnızca göksel Tanrı için ayrılan “kutsal alan” ile karıştırmamamız gerektiğini gösterdi. Bunun sonucunda Dan.8:14'te "kutsallık" kelimesi yerine kullanılan "kutsal yer" kelimesi bu sefer tüm meşruiyetini yitirmektedir , çünkü 1843'te hiçbir arınmanın gerekli olmadığı cennetsel bir yerle ilgilidir. "Kutsallık" sözcüğü, kutsallaştırılmak veya Tanrı tarafından seçilmek üzere seçilmek için yeryüzündeki günah uygulamasından vazgeçmesi gereken azizlerle ilgilidir.

İsa Mesih'in ölümünde, "tapınak"ı "kutsal alan"dan ayıran perde Tanrı tarafından yırtıldı, ancak yalnızca azizlerin duaları, İsa'nın onlar için aracılık edeceği göksel tapınağa ruhsal erişim sağlayabilecekti. Tapınak kısmı, yeryüzündeki seçilmişlerin toplanma evi olma rolünü sürdürecekti. 1843'te de aynıydı, prensip yenilendi. Azizlerin "tapınağı" yeryüzünde kalır ve yalnızca göksel olan "kutsal alanda", Mesih'in şefaati resmi olarak yalnızca seçilmiş Adventistlerin lehine devam eder. Dolayısıyla yeni ittifakta artık yeryüzünde sembolünün kaybolduğu bir “kutsal” yok. Geriye kalan tek şey, kurtarılmış seçilmişlerin manevi “tapınağıdır”.

Arınmayı gerektiren tek kirlilik yeryüzündeki insanların günahlarıydı, çünkü onların günahlarından hiçbiri cenneti kirletmemişti. Bunu yalnızca şeytanın ve onun asi cinlerinin varlığı yapabiliyordu; bu nedenle, Mikael'de galip gelen İsa Mesih onları cennetten kovdu ve ölene kadar kalmaları gereken günah dünyasına attı.

Kutsallık sembolizmini tartıştıktan sonra anlaşılması gereken bir şey daha var. Bu semboller ne kadar kutsal olsa da, bunlar yalnızca maddi şeylerdir. Gerçek kutsallık yaşayanlardadır, bu nedenle İsa Mesih, yalnızca Tanrı'nın yasasını barındırmak için var olan bir tapınaktan, onun karakterinin imajından ve dünyevi günahkar tarafından rahatsız edilen adaletinden daha fazlasıydı. Bu, Tanrı'nın bu şeyleri Musa ve onun işçileri aracılığıyla başardığını sadece kendi seçilmişlerinin öğretisine bir destek olarak hizmet etmek içindir. Tanrı, putperest davranışlardan kaçınmak için 1982 yılında bir adama, yani hizmetkârı Ron Wyatt'a, tanıklık sandığını bulup ona dokunma yetkisi verdi. Çünkü " *kehanetin ruhu olan* " " *İsa'nın tanıklığı* " çok daha üstündür. Yeryüzünde seçilmiş olanlar için hazırlanan tasarruf projesinin anlamını ortaya çıkarmak için bizzat geldiği için ona daha

faydalı ve faydalı olmuştur. Ron Wyatt'ın melekler tarafından gemiden çıkarılan On Emir'i filme almasına izin verildi, ancak o filmi saklamayı reddetti. Bu gerçekler, Tanrı'nın, onun reddini önceden bildiğini kanıtlar; ancak bu seçim, bizi böyle bir kayda, O'nun daha savunmasız seçilmiş bazılarında yaratabileceği putperestlikten korur. Bu gerçek bize, Sevgi Tanrımız tarafından verilen tatlı bir ayrıcalık olarak onu kalplerimizin düşüncelerinde saklamamız için açıklanmıştır.

Yaratılış'ın ayrılıkları

Bu eserin incelenmesi bize Daniel ve Vahiy kehanetlerinde saklı olan sırları açığa çıkarmışken, şimdi de “başlangıç” anlamına gelen bir kelime olan Yaratılış kitabında açıklanan kehanetleri keşfetmenize yardım etmeliyim.

Dikkat !!! Yaratılış kitabına ilişkin bu çalışmada dikkat edeceğimiz tanıklık, onu doğrudan kulu Musa'ya yazdıran Tanrı'nın ağzından gelmiştir. Bu hikayeye inanmamak, doğrudan Tanrı'ya yapılabilecek en büyük hakarettir; bu, cennetin kapısını kesin olarak kapatan bir hakarettir çünkü bu, " imanın " tamamen yokluğunu ortaya koyar ; *bu olmadan Tanrı'nın hoşuna gitmenin imkânsız olduğunu ortaya koyar.* İbraniler 11:6.

Kıyametinin önsözünde İsa, Vahiy 22:13'teki Vahiy kitabının sonunda tekrar aktardığı " *Ben alfa ve omegayım, başlangıç ve sonum " ifadesinde güçlü bir şekilde ısrar etti.* Yaratılış kitabının, özellikle de yedi bin yıl önceden haber veren yedi günlük haftayla ilgili peygamberlik niteliğine daha önce dikkat çekmiştik. Burada Yaratılış kitabına, göreceğimiz gibi onu özellikle karakterize eden “ **ayrılık** ” teması açısından yaklaşıyorum .

Yaratılış 1

1. gün

Yaratılış 1:1: “ *Başlangıçta Tanrı gökleri ve yeri yarattı* ”

*Başlangıç ” kelimesinin işaret ettiği gibi , “ yer ”, kendisinden önceki göksel yaşam biçimlerine paralel, yeni bir boyutun merkezi ve temeli olarak gerçekten de Tanrı tarafından yaratılmıştır. Bir ressamın imajını kullanmak, onun için yeni bir resmin yaratılması ve yaratılmasıyla ilgilidir. Ancak şimdiden belirtelim ki, kökenlerinden itibaren “ gökler ve yer ” **birbirinden ayrılmıştır** . “ Gökyüzü ” boş, karanlık ve sonsuz yıldızlararası kozmosu belirtir; ve “ toprak ” suyla kaplı bir top şeklinde ortaya çıkıyor. “ Dünyanın ”, bu özel dünyevi boyutun yaratılışının başlangıcında veya “ başlangıcında ” yaratıldığı için, yaratılış haftasından önce bir varlığı yoktu . Hiçlikten çıkıp, ilk yaratığın cennette işlediği günahın kökenindeki özgürlük nedeniyle gerekli hale gelen bir rolü yerine getirmek üzere Allah'ın emriyle şekillenir; İşaya 14:12'de “ *sabah yıldızı* ” ve “ *şafağın oğlu* ” adlarıyla anılan kişi, Tanrı'nın otoritesine meydan okuduğundan beri Şeytan olmuştur. O zamandan beri, mevcut göksel isyancı kampın ve gelecekteki dünyasal kampın lideridir.*

Yaratılış 1:2: “ *Yeryüzü şekilsiz ve boştu; enginlerin yüzünde karanlık vardı ve Tanrı'nın Ruhu suların üzerinde hareket ediyordu .* ”

Ressam tuvale arka plan katmanını uygulayarak işe başladığında, Tanrı da yaratılmış olan göksel yaşamda ve yaratacağı dünya yaşamındaki durumu ortaya koyar. Böylece mutlak zıtlık içinde “ *ışık* ” adını vereceği, kendi tasvip etmediği her şeyi “ *karanlık* ” kelimesiyle ifade etmektedir . Bu ayetin , yönleri çok olduğundan daima çoğul olan “karanlık” kelimesi ile hiçbir hayat formu taşımayan yeryüzünü ifade eden “uçurum” kelimesi arasında kurduğu bağlantıya

dikkat edelim . Tanrı bu sembolü düşmanlarını belirtmek için kullandı: Vahiy 11:7'deki “tanrısız” devrimciler ve özgür düşünürler ve Vahiy 17:8'deki papalık Katolikliğinin isyancıları. Ancak asi Protestanlar 1843'te onlara katıldılar ve Vahiy 9:11'deki “uçurum meleği ” olan Şeytan'ın egemenliği altına girdiler ; 1995'te sadakatsiz Adventizm de onlara katıldı.

Bu ayette sunulan görüntüde, Daniel ve Vahiy'de sembolik olarak peygamberlik edecek olan " Tanrı'nın ruhu "nu " sular " dan " karanlığın " ayırdığını , semboller altında " halklar, milletler ve diller " kitlelerini görüyoruz. Dan.7:2-3 ve Vahiy 13:1'de “ deniz ” ve Vahiy 8:10, 9:14, 16:12'de “ nehirler ” ifadesi altında 17:1-15. Ayrılık , yakında Havva ve Adem tarafından işlenecek olan orijinal “ günah ” a atfedilecek . Verilen görüntüde olduğu gibi, Tanrı, Tanrı'nın otoritesine meydan okumak için kendi seçiminde Şeytan'ı takip eden asi meleklerle bağlı karanlık dünyayla omuz omuzadır.

Yaratılış 1:3: “ Tanrı şöyle dedi: Işık olsun! Ve ışık vardı

iyi ” standardını Kendi ve egemen yargısına göre belirler. Bu “ iyi ” seçeneği , görkemli yönü nedeniyle “ ışık ” kelimesiyle bağlantılıdır , herkes tarafından görülebilir, çünkü iyilik , insanı kötülüklerini gerçekleştirmek için saklanmaya sevk eden “ utanç ” yaratmaz . Bu “utanç”, Yaratılış 2:25'e kıyasla Yaratılış 3'e göre günahın ardından Adem tarafından hissedilecektir.

Yaratılış 1:4: “ Tanrı ışığın iyi olduğunu gördü; ve Tanrı ışığı karanlıktan ayırdı .”

Bu, Tanrı'nın bildirdiği **ilk hükümdür** . “ Işık ” sözcüğünün çağrıştırdığı **iyiyi tercih ettiğini** ve “ karanlık ” sözcüğünün çağrıştırdığı **kötülüğü** kınadığını ortaya koyuyor .

Tanrı bize dünyevi yaratılışının amacını ve dolayısıyla projesinin ulaşacağı nihai sonucu açıklıyor: “ Işığını ” sevenlerin “ karanlığı ” tercih edenlerden kesin olarak **ayrılması** . “ Aydınlik ve karanlık ”, Allah'ın tüm gök ve yer yaratıklarına vermek istediği özgürlük ilkesinin mümkün kıldığı iki seçimdir. Bu iki karşıt kampın sonuçta iki lideri var; “ Işık ” için İsa Mesih ve “ karanlık ” için Şeytan. Ve bu iki karşıt kampın da dünyanın iki kutbu gibi iki farklı mutlak sonu olacaktır; Vahiy 21:23'e göre seçilmişler sonsuza dek Tanrı'nın ışığında yaşayacaktır; ve Mesih'in dönüşüyle yok edilen isyancılar, bir kez daha Yaratılış 1:2'nin “uçurumu ” haline gelen ıssız yeryüzünde “ toz ” haline gelecekler. Yargılanmak üzere diriltildiklerinde, Vahiy 20:15'e göre “ ikinci ölümün ” “ ateş gölünde ” yok olup yok olacaklardır .

Yaratılış 1:5: “ Tanrı ışığa gündüz, karanlığa da gece adını verdi. Böylece akşam oldu, sabah oldu; bu ilk gündü .”

bu “ ilk günü ” , İsa Mesih'in nihai zaferine ve yeryüzünün yenilenmesine kadar yeryüzünde birbiriyle karşı karşıya gelecek olan “ ışık ve karanlık ” seçimlerinin oluşturduğu iki kampın kesin olarak ayrılmasına adanmıştır . Dolayısıyla “ ilk gün ” , tüm hafta boyunca kehanet edilen “yedi bin” yıl boyunca Tanrı'nın asilere kendisine karşı savaşmaları için verdiği yetkiyle “ işaretlenmiştir ”. Bu nedenle , altı bin yıl boyunca sadakatsiz pagan veya Yahudi halkları arasında, ancak özellikle "Kutsal Gün"ün kabul edilmesinden bu yana Hıristiyanlık döneminde görülen sahte ilahi tapınmanın işareti veya “ işareti ” olmaya idealdir. Fethedilmemiş Güneş", I. Konstantin'in imparatorluk otoritesi

tarafından dayatılan haftalık dinlenme günü olarak 7 Mart 321. Böylece bu tarihten itibaren mevcut "Hıristiyan" Pazar " marka " haline geldi. canavarın " 538'den itibaren papalık Roma Katolik inancı tarafından kendisine verilen dini desteğin ardından. Yaratılış'taki "alfa"nın , " omega " zamanındaki İsa Mesih'in sadık hizmetkarlarına sunabileceği çok şey olduğu açıktır . Ve henüz bitmedi.

2. gün

Yaratılış 1:6: " Tanrı, 'Suların arasında bir genişlik olsun ve suları sulardan ayırsın ' dedi ."

ayırma meselesi söz konusu : " suları sulardan ". Eylem, " sular " ile simgelenen Tanrı'nın yaratıklarının **ayrılacağını kehanet ediyor** . Bu ayet, göksel yaşamın dünyevi yaşamdan doğal olarak **ayrıldığını ve her ikisinde de**, İsa Mesih'in ölümüyle işaretlenen yargıya kadar birlikte yaşamaya çağrılan "Tanrı'nın oğulları"nın "şeytanın oğulları"ndan **ayrıldığını doğrulamaktadır**. asi kötü melekler ve İsa Mesih'in görkemiyle Dünyalılar için dönüşüne kadar. Bu **ayrılık**, insanın gök boyutuna ulaşamayacağı için gök meleklerinden biraz daha aşağı yaratılacağı gerçeğini haklı çıkaracaktır. Dünyanın tarihi, sonuna kadar uzun bir süreçten geçecek. Günah düzensizliği tesis eder ve Tanrı bu düzensizliği seçici sıralama yoluyla düzenler.

Yaratılış 1:7: " *Ve Tanrı genişliği yarattı ve genişliğin altındaki suları, genişliğin üzerindeki sulardan ayırdı . Öyle de oldu .* "

Verilen görüntü, " *şağıdaki sular* " tarafından kehanet edilen dünyevi yaşamı, " *genişliğin üstündeki* " göksel yaşamdan **ayırmaktadır** .

Yaratılış 1:8: " *Tanrı geniş alana cennet adını verdi. Böylece akşam oldu, sabah oldu; bu ikinci gündü .* "

Bu gökyüzü, suyu oluşturan iki gazın (hidrojen ve oksijen) oluşturduğu, tüm dünya yüzeyini saran ve insanın doğal olarak erişemediği atmosferik tabakayı ifade etmektedir. Tanrı bunu görünmez bir göksel yaşamın varlığına bağlar; bu da Efes.2:2'de şeytanın kendisinin " *havanın gücünün prensi* " adını alması nedeniyle geçerlidir: " *... bir zamanlar içinde yürüdüğünüz, havanın gücünün prensine göre, şimdi isyanın oğullarında hareket eden ruhun bu dünyanın yolu* "; göksel dünyada zaten sahip olduğu tutum.

3. gün

Yaratılış 1:9: " *Tanrı, 'Gökyüzünün altındaki sular bir yerde toplansın ve kuru toprak ortaya çıksın' dedi. Öyle de oldu .* "

Bu zamana kadar tüm yeryüzünü kaplayan " sular ", 5. ^{günde} oluşacak deniz hayvanlarının hiçbir formunu henüz içermiyordu . Bu kesinlik, Yaratılış 6'daki tufan eylemine tüm özgünlüğünü verecektir; bu, hayvan deniz yaşamı biçimini batık dünyaya yayabilecektir; bu da orada deniz fosilleri ve kabukları bulmayı haklı çıkaracak.

Yaratılış 1:10: " *Tanrı kuru karaya toprak, su kütesine ise deniz adını verdi. Tanrı bunun iyi olduğunu gördü .* "

Bu yeni ayırım , Tanrı tarafından " iyi " olarak değerlendiriliyor çünkü okyanusların ve kıtaların ötesinde, bu iki terime " deniz ve kara ", sırasıyla Katolik Hristiyan Kilisesi ve Katolik Hristiyan Protestan Kilisesi'ni belirtecek iki sembol rolü veriyor . Reform Kilisesi adı altında. 1170 ile 1843 yılları arasında gerçekleştirilen ayrılıkları bu nedenle Tanrı tarafından " iyi " olarak değerlendirilmiştir . Ve O'nun Reformasyon zamanında sadık hizmetkarlarına yönelik teşviki Vahiy 2:18 ila 29'da açıklanmıştır. Bu ayetlerde, istisnai bir geçici duruma tanıklık eden 24 ve 25. ayetlerin şu önemli açıklamasını buluyoruz: " *Size, Tiyatira'da bu öğretiyi kabul etmeyen ve Şeytan'ın derinliklerini bilmeyen, onların dedikleri gibi, size şunu söylüyorum: Size başka bir yük yüklemiyorum ; Ben gelinceye kadar elindekileri tut .*" Allah, bu yeniden gruplaşma yoluyla bir kez daha asi melek ve insan ruhlarının yarattığı düzensizliği düzene sokuyor. Diğer bir öğretilere de dikkat çekelim: " *Yeryüzü* " tüm gezegene adımı verecektir çünkü " *kuru* ", bu yaratılışı Allah'ın kendisi için yarattığı insanın yaşamı için doğal ortam olmaya hazırlanmıştır. Deniz yüzeyi kuru dünya yüzeyinden dört kat daha büyük olduğundan, gezegen " *deniz* " adını alabilirdi; ilahi projede daha çok hak edilmiş, ancak haklı gösterilmemiştir. Bu gruplaşmalarda şu "kuşlar birlikte akın eder, tüylü kuşlar birlikte akın eder" sözüne rastlanır. Böylece, 1170 ile 1843 yılları arasında sadık ve barışçıl Protestanlar, gerçek yedinci günün, cumartesinin, izinli dinlenmesine itaat edilmeksizin, istisnai olarak kendilerine atfedilen Mesih'in adaleti sayesinde kurtuldular. Ve Dan.8:14'e göre " *dünyayı* " 1843'ten beri sahte Hristiyan inancının sembolü haline getiren de bu dinlenmenin gerekliliğidir . Bu ilahi yargının kanıtı Vahiy 10:5'te görünür, çünkü İsa, onları gazabıyla ezmek için " *ayaklarını* " " *denizin ve toprağın* " üzerine koyar.

Yaratılış 1:11: " *Sonra Tanrı dedi: Yeryüzü yeşillikler, tohum veren otlar ve türüne göre meyve veren ve tohumları yeryüzünde bulunan meyve ağaçları üretsün. Ve öyleydi .* »

Allah'ın karaya verdiği öncelik tasdik edilir: Önce " *yeşillik, tohumlu ot, türüne göre meyve veren meyve ağaçları* " " *üretme* " *gücünü alır* ; herşey önce insanın ihtiyaçları için, sonra da onu çevreleyen yer ve gök hayvanları için üretilmiştir. Yeryüzünün bu ürünleri, Tanrı tarafından hizmetkarlarına derslerini açıklamak için sembolik görüntüler olarak kullanılacaktır. İnsan da " *ağaç* " gibi, iyi ya da kötü meyve verecektir.

Yaratılış 1:12: " *Yeryüzü yeşillikler, türüne göre tohum veren otlar, türüne göre meyve veren ve tohumu içinde bulunan ağaçlar üretti. Tanrı bunun iyi olduğunu gördü.* »

Bu 3. ^{günde} Allah'ın yarattığı eseri hiçbir kusur lekelemez, doğa mükemmeldir, " *iyi* " kabul edilir. Mükemmel atmosferik ve karasal saflıkta dünya, ürünlerini çoğaltır. Meyveler yeryüzünde yaşayacak varlıklara yöneliktir: Onlar da kişiliklerine göre meyve üretecek olan insanlar ve hayvanlardır.

Yaratılış 1:13: " *Akşam oldu, sabah oldu; üçüncü gündü .*"

4. gün

Yaratılış 1:14: “ Tanrı dedi: *Gündüzü geceden ayırmak için gök kubbede ışıklar olsun ; zamanları, günleri ve yılları gösteren işaretler olsunlar .*”

Yeni bir **ayırım** ortaya çıkıyor: “ *geceden gündüz* ”. Bu dördüncü güne kadar hiçbir gök cismi gün ışığını elde edemiyordu. Gece ve gündüzün ayrılığı zaten Allah'ın yarattığı sanal bir biçimde mevcuttu. Tanrı, yaratılışını varlığından bağımsız kılmak için dördüncü günde gök yıldızları yaratacak ve bu yıldızlar, insanların yıldızlararası evrendeki bu yıldızların konumlarına göre takvimler oluşturmasına olanak tanıyacak. Böylece Zodyak işaretleri ortaya çıkacak, astroloji zamanından önce ancak ona bağlı mevcut kehanet, yani astronomi olmadan ortaya çıkacak.

Yaratılış 1:15: “ *Ve yeryüzüne ışık vermek için göklerin genişliğinde ışıklar olsunlar. Öyle de oldu .*”

" *Yeryüzü* " " *gece* "nin yanı sıra " *gündüz* " tarafından da aydınlatılmalıdır , ancak " *gündüz* " ün " *ışığı* " " *gece* " ninkini aşmalıdır çünkü o, her şeyin yaratıcısı olan hakikat Tanrısının sembolik imgesidir. bu yaşıyor. Ve " *gece gündüz* " düzenindeki ardıllık, aynı zamanda onun sevgili ve kutsanmış seçilmişleri olan tüm düşmanlarına karşı nihai zaferini kehanet eder. “ *Yeryüzünü aydınlatmak* ” tan oluşan bu rol, bu yıldızlara, yaratıcı Tanrı adına sunulan gerçekleri veya yalanları öğreten dini eylemin sembolik anlamını verecektir.

Yaratılış 1:16: “ *Tanrı, büyüğü gündüze, küçüğü geceye egemen olacak iki büyük ışığı yarattı; yıldızları da o yarattı .*”

güneş ” ve “ *ay* ”ı, “ *iki büyük ışık kaynağı* ” nı çağrıştırarak , güneşi “ *en büyük* ” ifadesiyle belirtirken, tutulmalar da bunu ispatlıyor, iki güneş ve ay diski bize görünüyor. aynı boyutta, biri diğerini karşılıklı olarak kaplıyor. Ancak onu yaratan Allah, onun küçük görünmesinin, Güneş'in 400 kat daha büyük, ancak Ay'dan 400 kat daha uzakta olmasından kaynaklandığını insandan önce bilmektedir. Bu kesinlik sayesinde o, yaratıcı Tanrı şeklindeki yüce unvanını onaylar ve tasdik eder. Üstelik manevi düzeyde, gecenin ve karanlığın sembolü olan ayın küçüklüğüne kıyasla eşsiz “büyüklüğünü” ortaya koymaktadır. Bu sembolik rollerin uygulanması, Yuhanna 1:9'da " *ışık* " olarak adlandırılan İsa Mesih ile ilgili olacaktır: " *Bu ışık, dünyaya gelen ve her insanı aydınlatan gerçek ışıktı .* " Ay takvimine göre inşa edilen dünyevi Yahudi halkının eski ittifakının "karanlık" bir çağın işareti altına yerleştirildiğini belirtelim; bu, Mesih'in birinci ve ikinci gelişine kadar. Tıpkı kaybolan ayın görünmez hale geldiği bir zaman olan "yeni ay bayramları"nın kutlanması gibi, Mal.4:2'nin " *doğruluk güneşi* " ile karşılaştırdığı Mesih'in güneş çağının gelişini kehanet ediyordu : " *Ama Benim adımdan korkan sizin için doğruluk güneşi doğacak ve onun kanatları altında şifa olacaktır; dışarı çıkacaksınız ve ahırdaki danalar gibi atlayacaksınız ...* ". Eski Yahudi ittifakından sonra " *ay* ", sahte Hıristiyan inancının sembolü haline geldi; sırasıyla 321 ve 538'den beri Katolik, ardından 1843'ten beri Protestan ve... 1994'ten beri kurumsal Adventist.

Ayette “ *yıldızlardan* ” da bahsediliyor. Işıkları zayıftır ama sayıları o kadar fazladır ki, yine de dünya gecelerinde gökyüzünü aydınlatırlar. Böylece “ *yıldız* ” , 13 Kasım 1833'te seçilmişlere kehanet olarak yıldızların düşüşünü bildiren Rev. 6:13'ün “ *6. mührünün* ” işareti gibi ayakta kalan veya düşen dini habercilerin sembolü haline gelir. 1843 yılında Protestanlığın büyük düşüşü · Bu

düşüş aynı zamanda “ *Sardis* ”ten gelen mesajın alıcıları olan İsa'nın habercileriyle de ilgiliydi; İsa onlara şunu ilan etti: “ *Siz canlı kabul ediliyorsunuz ve siz Ben öldüm .*” Bu düşüş Vahiy 9:1'de şöyle anılıyor: “ *Beşinci melek borazanını çaldı. Ve gökten yeryüzüne düşen bir yıldız gördüm . Uçurum çukurunun anahtarı ona verildi .*” Protestanların düşüşünden önce Vahiy 8:10 ve 11, Tanrı'nın kesin olarak mahkûm ettiği Katolik inancını hatırlatıyor: “ *Üçüncü melek borazan çaldı. Ve meşale gibi yanan büyük bir yıldız gökten düştü ; ve ırmakların üçte birine ve su pınarlarına düştü. » 11. Ayet ona “ Pelin ” adını verir : “ Bu yıldızın adı Pelindir ; ve suların üçte biri pelin otuna dönüştü ; ve sular acılaştığı için birçok insan suların yanında öldü .*” Vahiy 12:4'te bu durum doğrulanmıştır: “ *Kuyruğu gökteki yıldızların üçte birini sürükleyip yeryüzüne fırlattı. Ejderha, doğum yapmak üzere olan kadının, doğurduğu çocuğunu yutmak için önünde duruyordu .* Dini elçiler daha sonra Vahiy 8:12'de Fransız devrimcilerin idamlarının kurbanı olacaklar: “ *Dördüncü melek borazan çaldı. Ve güneşin üçte biri, ayın üçte biri ve yıldızların üçte biri vuruldu; böylece üçte biri karardı ; gündüz ve gece de ışığının üçte birini yitirdi .* Her türlü dine düşman olan özgür düşünceli devrimcilerin hedefi de her zaman kısmen (üçüncüsü) “ *güneş* ” ve “ *ay* ”dır.

Yaratılış 15:5'te “ *yıldızlar* ”, İbrahim'e vaat edilen “ *zürriyeti* ” simgelemektedir: “ *Ve onu dışarı çıkardığında, dedi: Göğe bak ve yıldızları sayabilirsen say.*” Ve ona dedi: *Bu senin zürriyetin olacak .*” Dikkat ! Mesaj çok sayıda sayıya işaret ediyor ancak Matta 22:14'e göre Tanrı'nın “ *çoğu çağrılmış ama az seçilmiş* ” bulacağı bu kalabalığın imanının niteliği hakkında hiçbir şey söylemiyor . Dan.12:3'te “ *yıldızlar* ” yine seçilmişleri simgelemektedir : “ *Akıllı olanlar gökyüzünün görkemi gibi parlayacaklar ve birçoklarına doğruluğu öğretenler yıldızlar gibi sonsuza dek parlayacaklar* ” .

Yaratılış 1:17: “ *Tanrı, yeryüzüne ışık versin diye onları göklerin genişliğine yerleştirdi.* ”

Burada manevi bir nedenden dolayı Tanrı'nın yıldızların bu rolü üzerindeki ısrarını görüyoruz: “ *dünyayı aydınlatmak* ”.

Yaratılış 1:18: “ *geceyi ve gündüzü yönetmek ve ışığı karanlıktan ayırmak için. Tanrı bunun iyi olduğunu gördü .*”

, bir yandan “ *gündüz ve ışığı* ”, diğer yandan “ *gece ve karanlığı* ” birbirine bağlayarak bu yıldızların ruhsal sembolik rolünü doğrulamaktadır .

Yaratılış 1:19: “ *Akşam oldu, sabah oldu; dördüncü gündü .*”

Artık dünya, bereketini ve bitkisel besin üretimini sağlamak için ışıktan ve güneş ısısından faydalanabiliyor. Ancak güneşin rolü ancak Havva ve Adem'in işleyeceği günahın sonra önem kazanacaktır. Bu trajik ana kadar hayat, Tanrı'nın yaratıcı gücünün mucizevi gücüne bağlıdır. Dünyevi yaşam, günahın tüm lanetiyle yeryüzünü vuracağı bu dönem için Tanrı tarafından organize edilmektedir.

5. gün

Yaratılış 1:20: “ *Tanrı, 'Sular bol miktarda canlı üretsinsin ve yeryüzünde kuşlar göklere kadar uçsun' dedi .*”

Bu 5. ^{günde} Allah, " sulara " o kadar çok ve çeşitli " *bol miktarda canlı hayvan üretme* " gücü vermiştir ki, modern bilim bunların hepsini saymakta güçlük çeker. Zifiri karanlıkta, uçurumun dibinde, yanıp sönen, yanıp sönen, ışık yoğunluğunu ve hatta rengini değiştiren minik floresan hayvanların bilinmeyen bir yaşam formunu keşfediyoruz. Aynı şekilde gökyüzünün genişliği de " *kuşların* " uçuşunun animasyonunu alacak . Burada kanatlı karnaval hayvanlarının havada hareket etmesini sağlayan " *kanatların* " simgesi karşımıza çıkıyor . Sembol, dünyevi ve göksel fizik yasalarına tabi olmadıkları için ona ihtiyaç duymayan göksel ruhlara ilâştirilecektir. Ve Allah, yeryüzünün kanatlı türlerinde, bütün kuş türleri ve uçan hayvanlar arasında en yükseğe çıkan " *kartal* " *suretini kendisine izafe edecektir.* " *Kartal* " aynı zamanda imparatorluğun, Dan.7:4'te Kral Nebukadnezar'ın ve Rev.8:13'te 1. Napolyon'un sembolü haline gelir : " *Baktım ve gökten ortada uçan bir kartalın şöyle dediğini duydum: Yüksek sesle: Vay, vay, vay yeryüzünde yaşayanlara, çalacak olan üç meleğin borazanlarının diğer sesleri yüzünden!* » *Bu emperyal rejimin ortaya çıkışı* , Apo'nun son üç " *borazan* " sembolü altında Batılı ülkelerde yaşayanları vuracak üç büyük " *talihsizliğin* " *habercisiydi.* 9 ve 11, Dan.8:14 fermanının yürürlüğe girdiği 1843'ten itibaren.

Kartal " dışında diğer " *gök kuşları* " da gök meleklerini, iyiyi ve kötüyü simgeleyecek.

Yaratılış 1:21: " *Tanrı, suların türlerine göre bol miktarda ürettiği büyük balıkları ve hareket eden her canlıyı yarattı; her kanatlı kuşu da türüne göre yaratmıştır. Tanrı bunun iyi olduğunu gördü .* "

Allah deniz yaşamını günah durumuna, " *en büyük balığın* " en küçüğünü besleyeceği zamana hazırlar, bu programlanmış bir kaderdir ve her türdeki bolluğun faydasıdır. " *Kanatlı kuşlar* " da bu prensipten kaçamayacaklardır çünkü onlar da yemek için birbirlerini öldüreceklerdir. Ancak günah işlemeyen önce hiçbir deniz hayvanı veya kuşu diğerine zarar vermez, hayat onları hareketlendirir ve bir arada mükemmel bir uyum içinde yaşarlar. Bu nedenle Allah durumu " *iyi* " olarak değerlendiriyor. Denizdeki " *hayvanlar* " ve " *kuşlar* " günahattan sonra sembolik bir rol oynayacaktır. Türler arasındaki ölümcül mücadeleler, o zaman " *deniz* "e, Tanrı'nın İbrani rahiplerin abdest alma ritüelinde verdiği "ölüm" anlamını verecektir . Bu amaçla kullanılan fiç, "kızıldeniz" in geçişinin anısına " *deniz* " *adını alacaktır; her ikisi de Hıristiyan vaftizinin habercisidir. Böylece Tanrı, Vahiy 13:1'de ona " denizden çıkan canavar "* adını vererek , Roma Katolik dinini ve onu destekleyen monarşiyi, komşularını balık gibi öldürüp yiyen bir "ölüler" topluluğuyla özdeşleştiriyor. " *deniz* "den. Aynı şekilde kartallar, şahinler ve atmacalar, Havva'nın, Adem'in ve onların soyundan gelen daha birçok insanın günahı nedeniyle, Mesih'in görkemiyle dönene kadar güvercinleri ve kumruları yiyip bitirecekler.

Yaratılış 1:22: " *Tanrı, 'Verimli olun, çoğalın ve denizlerin sularını doldurun; ve kuşlar yeryüzünde çoğalsın .* "

Tanrı'nın bereketi, bu bağlamda deniz hayvanları ve kuşların ve aynı zamanda çok geçmeden insanların çoğalmasıyla somutlaşır. Mesih Kilisesi de takipçilerinin sayısını artırmaya çağırılmıştır, ancak orada Tanrı'nın kutsaması yeterli değildir, çünkü Tanrı çağırır, ancak kimseyi kendi kurtuluş teklifine yanıt vermeye zorlamaz.

Yaratılış 1:23: " Akşam oldu, sabah oldu; beşinci gündü ."

Deniz yaşamının beşinci günde yaratıldığına ve bu nedenle , lanetli ve dinden dönmüş Hıristiyanlığın ilk biçimini ilgilendiren manevi sembolizmi nedeniyle karasal yaşamın yaratılışından **ayrıldığına dikkat edin**; Sahte pagan dinlenme gününün kabul edildiği tarih olan 7 Mart 321'den bu yana Roma Katolik dininin neyi temsil edeceği, ilk gün ve "güneşin günü", daha sonra adı Pazar, Rab'bin günü olarak değiştirildi. Bu açıklama, 5. binyılda Roma Katolikliğinin ve 6. binyılda Protestanlığın ortaya çıkışıyla doğrulanmaktadır .

6. gün

Yaratılış 1:24: " Tanrı dedi: Yeryüzü türlerine göre canlı hayvanlar, sığırlar, sürüngenler ve türlerine göre yeryüzündeki hayvanlar üretsün. Öyle de oldu ."

6. gün , denizden sonra " canlı hayvanların ortaya **çıktığı** karasal yaşamın yaratılışıyla işaretlenir" türlerine göre sığırlardan, sürüngenlerden ve kara hayvanlarından . Allah tüm bu canlıların üreme sürecini başlatmıştır . Kara yüzeyine yayılacaklar.

Yaratılış 1:25: " Tanrı yerdeki hayvanları türlerine göre, sığırları türlerine göre ve yeryüzünde sürünen her şeyi türlerine göre yarattı. Tanrı bunun iyi olduğunu gördü ."

Bu ayet bir önceki ayette emredilen eylemi tasdik etmektedir. Yeryüzünde üretilen bu karasal hayvan yaşamının yaratıcısı ve yöneticisinin Allah olduğunu bu sefer belirtelim. Denizdeki hayvanlar gibi karadaki hayvanlar da insanın günah işlediği zamana kadar uyum içinde yaşayacaklar. Allah , sembolik rollerin yaratıldığı bu hayvan yaratılışını " iyi " bulmakta ve günahın yerleşmesinden sonra bunları peygamberlik mesajlarında kullanacaktır. Sürüngenler arasında " yılan ", şeytanın kullandığı günaha teşvik aracı olarak başrol oynayacaktır. Günahın ardından yeryüzündeki hayvanlar türlere karşı birbirlerini yok edecekler. Ve bu saldırganlık, Vahiy 13:11'de, Adventist inancının gerçek geri dönüşle haklı kılınan nihai sınavı bağlamında, Tanrı tarafından lanetlenen Protestan dinini son haliyle belirten " yerden yükselen canavar " ismini haklı çıkaracaktır. İsa Mesih'in ölümü 2030 baharında planlanıyor. Bununla birlikte, Protestanlığın 1843'ten bu yana kalabalıklar tarafından göz ardı edilen bu laneti taşıdığını unutmayın.

Yaratılış 1:26: " Sonra Tanrı şöyle dedi: Kendi suretimizde, kendi benzeyişimize göre insan yaratalım ve denizdeki balıklara, havadaki kuşlara, sığırlara ve hayvanlara egemen olsun. tüm yeryüzünde ve yeryüzünde sürünen tüm sürünen şeylerin üzerinde .

Yapalım " diyerek , yaptığı eyleme şahit olan ve onu coşkuyla çevreleyen sadık melek dünyasını, yaratıcı eserine bağlamaktadır. **Ayrılık** teması altında , burada not edilen, 6. günde gruplandırılan ' 26. ayette bahsedilen yerdeki hayvanların yaratılışı ile insanın yaratılışı, Tanrı isminin sayısı, İbranice dört harf olan "Yod"un eklenmesiyle elde edilen sayıdır. = 10 +, Hé = 5 +, Wav = 6 +, Hé = 5 = 26"; Adını oluşturan harfler "YaHWéH" olarak çevrilmiştir. Bu seçim daha da haklı çünkü " Tanrı'nın benzerliğinde yaratılmış " olan " insan " Adem, onu sembolik olarak dünyevi yaratılışta Mesih'in bir imgesi olarak temsil etmeye

geliyor. Allah ona fiziksel ve zihinsel yönünü, yani iyiyle kötüyü ayırt etme yeteneğini vererek onu sorumlu kılacaktır. Hayvanlarla aynı gün yaratılan " insan ", " benzerliği " arasında seçim yapacaktır : Tanrı ya da hayvan, " canavar ". Ancak Havva ve Adem, kendilerinin "bir hayvan", " yılan " tarafından baştan çıkarılmalarına izin vererek kendilerini Tanrı'dan ayıracak ve "benzerliklerini " kaybedeceklerdir . Tanrı, insana " yerde sürünen sürüngeleler " üzerinde egemenlik vererek , insanı "yılan" üzerinde egemenlik kurmaya ve dolayısıyla kendisinin onun tarafından eğitilmesine izin vermemeye davet ediyor. İnsanlık açısından ne yazık ki Havva, baştan çıkarılıp itaatsizlik günahından dolayı suçlu ilan edildiğinde Adem'den izole edilecek ve ayrılacaktır.

Allah, yeryüzündeki tüm yaratıkları, içinde barındırdığı ve denizlerde, yerde ve göklerde ürettiği canlılarla insana emanet etmektedir.

Yaratılış 1:27: " Tanrı insanı kendi benzerliğinde yarattı, onu Tanrı'nın benzerliğinde yarattı, erkek ve dişi olarak yarattı ."

6. gün de diğerleri gibi 24 saat sürüyor ve görünüşe bakılırsa kadın ve erkeğin yaratımları burada gruplandırılarak eğitim amacıyla yaratılışlarının özetlenmesi amaçlanıyor. Aslında Yaratılış 2, muhtemelen birkaç gün içinde gerçekleştirilen pek çok eylemi açıklayarak insanın bu yaratılışını ele alıyor. Bu 1. bölümün hikayesi böylece Tanrı'nın haftanın ilk altı gününe vermek istediği sembolik değerleri ortaya koyan normatif bir karaktere bürünüyor.

Bu hafta, Tanrı'nın kurtarma projesini tasvir ettiği için daha da sembolik bir değere sahip. "Erkek", Mesih'i ve ondan dirilecek olan "Seçilmiş Kilise"yi, "kadını" sembolize eder ve peygamberlik eder. Üstelik günahın önce gerçek zamanın bir önemi yoktur, çünkü mükemmellik halinde zaman sayılmaz ve "6000 yıl"ın geri sayımı, insanın ilk günahının işlendiği ilk baharda başlayacaktır. 12 saatlik gece ve 12 saatlik gündüzler kusursuz bir düzenlilik içinde birbirini sürekli olarak takip etmektedir. Allah bu ayette insanın kendi suretine göre yarattığını vurgulamaktadır. Adem zayıf değildir, güç doludur ve şeytanın ayartmalarına karşı koyabilecek güçte yaratılmıştır.

Yaratılış 1:28: " Ve Tanrı onları kutsadı ve Tanrı onlara şöyle dedi: Verimli olun, çoğalın, yeryüzünü doldurun ve ona boyun eğdirin; ve denizdeki balıklara, havadaki kuşlara ve yeryüzünde hareket eden her canlıya hakim olun ."

Mesaj, Tanrı tarafından Adem ve Havva'nın orijinal modelleri olduğu tüm insanlığa hitap etmektedir. Hayvanlar gibi onlar da kutsanır ve insanların çoğalması için üremeye teşvik edilirler. İnsan, hayvanlar üzerindeki hakimiyeti Tanrı'dan alır; bu, duygusallık ve duygusal zayıflıktan dolayı kendisinin onların hakimiyetine girmesine izin vermemesi gerektiği anlamına gelir. Onlara zarar vermemeli, onlarla uyum içinde yaşmalıdır. Bu, günahın lanetinden önceki bağlamda.

Yaratılış 1:29: " Ve Tanrı şöyle dedi: İşte, dünyanın her yerinde tohum veren her otu ve içinde ağaç meyvesi bulunan ve tohum veren her ağacı size veriyorum: yemeğin olacak ."

Allah, bitkileri yaratırken her türlü bitki, meyve ağacı, tahıl, ot ve sebzenin tohum sayısını çoğaltarak tüm iyiliklerini ve cömertliğini ortaya koymaktadır. Tanrı, Adem'in zamanında olduğu gibi bugün de, tüm organizmanın ve insan ruhunun iyi fiziksel ve zihinsel sağlığına katkıda bulunan mükemmel beslenme

modelini insana sunmaktadır. Bu konu, 1843'ten beri Tanrı tarafından seçilmişlerin bir gereği olarak sunulmuştur ve gıdanın, yaşamı teşvik etmek yerine yok eden kimyanın, gübrelerin, tarım ilaçlarının ve diğerlerinin kurbanı olduğu son günümüzde daha da önem kazanmaktadır.

Yaratılış 1:30: “ *Ve yerin her hayvanına, havanın her kuşuna ve kendisinde hayat nefesi bulunan, yeryüzünde hareket eden her şeye, yiyecek olarak her yeşil otu veriyorum. Öyle de oldu .”*

Bu ayet, bu ahenkli yaşamın mümkün olabileceğinin anahtarını sunmaktadır. Tüm canlılar vegandır, dolayısıyla kendilerine zarar vermeleri için hiçbir sebep yoktur. Günahın sonra hayvanlar çoğunlukla yemek için birbirlerine saldırır, sonra ölüm öyle ya da böyle hepsini vurur.

Yaratılış 1:31: “ *Tanrı yaptığı her şeyi gördü ve işte, çok iyiydi. Böylece akşam oldu, sabah oldu; altıncı gündü .”*

^{günün} sonunda Tanrı, insanın yeryüzündeki varlığıyla bu kez " **çok iyi** " **olarak değerlendirilen yaratılışından memnun kalırken,** ^{5. günün} sonunda yalnızca " **iyi** " oldu .

Tanrı'nın haftanın ilk 6 gününü 7. gününden **ayırma niyeti** , Yaratılış kitabının bu 1. bölümünde onların bir araya toplanmasıyla gösterilmektedir . Böylece kendi zamanlarında Mısır köleliğinden kurtulan İbranilere sunacağı ilahi kanununun 4. ^{emrinin yapısını hazırlamış olur.} Adem'den beri insanoğlunun dünyevi işlerini yapmak için her haftanın 6 günü vardı. Adem için işler iyi başladı ama Yaratılış 3'ün açıklayacağı gibi, Tanrı'nın verdiği " *yardımcısı* " olan kadın, ondan yaratıldıktan sonra, günahı yeryüzündeki yaratıma taşıyacak. Adem de karısına olan sevgisinden dolayı yasak meyveyi yiyecek ve tüm çift kendilerini günahın lanetine maruz kalmış bulacak. Bu eylemde Adem, sevgili Seçilmiş Kilisesinin hatasını onun yerine paylaşıp ödeyecek olan Mesih'in kehanetinde bulunur. Golgotha Dağı'nın eteklerinde çarmıhta ölmesi, işlenen günahın kefareti olacak ve günahın ve ölümün galibi olan İsa Mesih, seçilmişlerinin kendi mükemmel adaletinden yararlanmasını sağlama hakkını elde edecektir. Böylece onlara Adem ile Havva'dan bu yana kaybedilen sonsuz yaşamı sunabilir. Seçilmişler 7. ^{binyılın} başında aynı anda bu sonsuz yaşama girecekler , işte o zaman Şabat'ın peygamberlik rolü yerine getirilecek. Bu nedenle, 7. ^{gündeki dinlenme temasının neden} 1. bölümde gruplandırılan ilk 6 günden **ayrı olarak** Yaratılış kitabının 2. bölümünde sunulduğunu anlayabilirsiniz .

Yaratılış 2

Yedinci gün

Yaratılış 2:1: " *Gökler, yer ve onların tüm ordusu böylece tamamlandı .”*

yedinci ” günden ayrılmıştır çünkü Tanrı'nın yer ve göklerdeki yaratma işi sona ermektedir. Bu, yaratılan yaşamın temellerinin ilk haftada atılması için doğrudu, ama daha da fazlası, kehanet ettiği 7000 yıl için de geçerliydi. İlk altı gün, Tanrı'nın şeytanın kampına ve onun yıkıcı eylemlerine karşı 6000 yıl boyunca zorluklarla çalışacağını duyurur. Onun işi, bütün insanlar arasından seçilmiş olanları kendisine çekmek ve onları seçmek olacaktır. Onlara sevgisinin

çeşitli delillerini verecek ve kendisini her yönüyle ve her alanda seven ve onaylayanları yanında tutacaktır. Çünkü bunu yapmayanlar şeytanın lanetli kampına katılacaklardır. Adı geçen " ordu ", " yerde " ve " gökyüzündeki yıldızların " kendilerini simgelediği " göklerde " birbirlerine karşı çıkacak ve savaşıcak iki kampın canlı güçlerini ifade etmektedir . Ve bu seçim mücadelesi 6000 yıl sürecektir.

Yaratılış 2:2: " Tanrı yaptığı işi yedinci günde bitirdi ve yaptığı bütün işten yedinci günde istirahat etti . "

Dünya tarihinin ilk haftasının sonunda, Tanrı'nın dinlenmesi ilk dersi öğretir: Adem ve Havva henüz günah işlememiştir; bu da Tanrı'nın gerçek dinlenmeyi deneyimleme olasılığını açıklıyor. Bu nedenle Tanrı'nın dinlenmesi , yaratıklarında günahın bulunmamasına bağlıdır .

Tanrı tarafından programlanan büyük kurtarma projesinin " **yedinci** " **binyılının** bir imgesi olan bu " **yedinci günün** " kehanetsel boyutunda gizlidir .

bin yıl " olarak adlandırılan " **yedinci** " **binyıla** giriş , seçilmişlerin seçiminin tamamlandığını işaret edecek. Ve Tanrı ve onun seçtikleri canlı olarak kurtarıldı veya diriltildi, ama hepsi yüceltildi; elde edilen geri kalanı, Tanrı'nın İsa Mesih'te tüm düşmanlarına karşı kazandığı zaferin sonucu olacaktır. İbranice metinde " *dinlendi* " *füli* " *şabat* " kelimesiyle aynı kökten gelen "şavat"tır .

Yaratılış 2:3: " Tanrı yedinci günü kutsadı ve onu kutsadı; çünkü o, yarattığı bütün işten bu günde dinlendi . "

Şabat sözcüğünden bahsedilmiyor ama onun imgesi zaten " **yedinci gün** " **ün kutsanmasında bulunuyor** . O halde Allah'ın bu **kutsamasının** sebebini iyi anlayın . İsa Mesih'teki fedakarlığının nihai ödülünü alacağı anı kehanet ediyor: Kendi zamanlarında şehitliğe, acıya, yoksunluğa, çoğu zaman 'ölüme' kadar sadakatlerine tanıklık eden tüm seçilmişleri tarafından kuşatılmış olmanın mutluluğu. Ve " **yedinci** " **binyılın** başında hepsi hayatta olacak ve artık ölümden korkmalarına gerek kalmayacak. Tanrı ve O'nun sadık kampı için bundan daha büyük bir " **huzur** " un nedeni düşünülebilir mi ? Tanrı artık kendisini sevenlerin acı çektiğini görmeyecek, artık onların acılarını paylaşmak zorunda kalmayacak, sonsuz haftalarımızın her " **yedinci günü Şabat** " ını kutladığı şey bu " **dinlenme** " **dir.** Onun nihai zaferinin bu meyvesi, İsa Mesih'in günah ve ölüme karşı kazandığı zaferle elde edilecek. Kendisinde, yeryüzünde ve diğer insanlar arasında neredeyse hiç inandırıcı olmayan bir iş gerçekleştirdi: seçilmiş halkını yaratmak için ölümü üzerine aldı ve Şabat, Adem'den insanlığa, doğruluğunu ve sonsuz yaşamını bu insanlara sunmak için günahı yeneceğini duyurdu. onu sadakatle seven ve ona hizmet eden; Vahiy 6:2'de ilan edilen ve onaylanan bir şey var: " *Baktım ve beyaz bir at gördüm. Ona binenin yayı vardı; Ona bir taç verildi ve o galip gelerek fethetmek için yola çıktı . "*

Yedinci binyıla giriş, seçilmişlerin Tanrı'nın sonsuzluğuna girişine işaret eder, bu nedenle bu ilahi hikayede yedinci gün, " *bir akşam vardı, bir sabah vardı, bir sabah vardı* " ifadesiyle kapatılmıyor. ...gün ." Mesih, Yuhanna'ya verdiği Kıyamet'te bu yedinci binyılı hatırlatacak ve onun da , kendisinden önceki ilk altı yıl gibi Vahiy 20:2-4'e göre " *bin yıl* " dan oluşacağını açıklayacaktır . Bu, seçilmişlerin lanetli kamptaki ölüleri yargılamak zorunda kalacağı göksel bir yargılama zamanı olacak. Bu nedenle günahın anısı , her hafta sonu kehanet

edilen büyük Şabat'ın bu son " *bin yılında* " muhafaza edilecektir . Yedinci binyılın sonunda tüm düşmüşlerin " *ikinci ölümün ateş gölünde* " yok olacağı son yargı, günah düşüncesine son verecektir.

Tanrı yeryüzündeki yaratılışıyla ilgili açıklamalar veriyor

Uyarı: Yanlış yönlendirilmiş kişiler, Yaratılış 2'nin bu bölümünü Yaratılış 1'deki hikayeye çelişen ikinci bir tanıklık olarak sunarak şüphe tohumları ekiyorlar. Bu insanlar, Tanrı'nın kullandığı anlatım yöntemini anlamamışlardır. Yaratılış 1'de yaratılışın ilk altı gününün tamamını sunar. Daha sonra Yaratılış 1:4'ten itibaren Yaratılış 1'de açıklanmayan belirli konular hakkında ek ayrıntılar sağlamak üzere geri döner.

Yaratılış 2:4: " *Göklerin ve yerin yaratıldıkları zamanki kökenleri bunlardır* "

Bu ek açıklamalar kesinlikle gereklidir çünkü günah konusunun kendi açıklamaları olması gerekir. Ve gördüğümüz gibi, bu günah teması, Tanrı'nın dünyevi ve göksel başarılarına verdiği biçimlerde her yerde mevcuttur. Yedi günlük haftanın inşası, Mesih'in seçilmişlerine yalnızca zamanın açıklayabileceği pek çok gizemi taşır.

Yaratılış 2:5: " *YHWEH Tanrı yeri ve gökleri yarattığında, yeryüzünde henüz ne bir çalı vardı, ne de tarlada herhangi bir çimen filizlenmişti; çünkü RAB Tanrı yeryüzüne yağmur göndermemişti ve toprağı işleyecek kimse yoktu* .

Mısır'dan Çıkış 3:14-15'e göre Musa'nın isteği üzerine Tanrı'nın kendisine verdiği " *YHWÉH* " isminin ortaya çıkışına dikkat edin . Musa bu vahyi " *YaHWÉH* " adını verdiği Tanrı'nın emriyle yazar . Buradaki ilahi vahiy, tarihsel referansını Mısır'dan çıkıştan ve İsrail ulusunun yaratılışından almaktadır.

Oldukça mantıklı görünen bu ayrıntıların arkasında kehanet edilen fikirler yatıyor. Tanrı, bitki yaşamının büyümesini, " *tarlalardaki çalılar ve otları* " çağrıştırıyor ve buna " *yağmuru* " ve " *toprağı işleyecek* " " *insanın* " varlığını ekliyor . 1656'da, Adem'in günahından sonra, Yaratılış 7:11'de, " *tufan* " ın " *yağmuru* ", *bitki yaşamını*, " *tarladaki çalıları ve otları* " olduğu kadar " *insanı* " ve onun " *mahsullerini* " de yok edecek . günahın yoğunlaşması.

Yaratılış 2:6: " *Ama yerden bir buhar yükseldi ve tüm toprağı suladı* . "

Allah, herhangi bir şeyi yok etmeden, günah işlemeyen önce " *yeryüzünün tüm yüzeyinin buharla sulanmasını* " sağlar. Eylem yumuşak ve etkilidir ve günahsız, görkemli ve tamamen saf hayata uygundur. Günahın ardından cennet, lanetinin bir işareti olarak yıkıcı fırtınalar ve sağanak yağmurlar gönderecektir.

İnsanın oluşumu

Yaratılış 2:7: " *Yahve Tanrı yerin toprağından insanı yarattı ve onun burnuna yaşam nefesini üfledi ve adam yaşayan bir yaratık oldu* . "

ayırma dayanmaktadır : Bir kısmı Tanrı'nın benzerliğinde yaratılmış bir yaşamı oluşturmak için alınan " *yeryüzünün tozu* " ayrımı . Bu eylemde Tanrı, ebedi kılacağı dünyevi kökenli seçilmiş insanları elde etme ve nihayetinde seçme planını açıklar.

Allah onu yarattığında insan, Yaraticısının özel ilgi odağı olur. Onu " *yeryüzünün tozundan* " " *oluşturduğuna* " ve *bu tek kökenin onun günahını*,

ölümünü ve " toz " durumuna dönüşünü kehanet ettiğine dikkat edin . Bu ilahi eylem, bir " çömlükçinin " " kilden kap "a şekil vermesine benzetilebilir ; Tanrı'nın Yer.18:6 ve Rom.9:21'de iddia edeceği imge . Üstelik " insanın " hayatı, Allah'ın onun " **burun** deliklerine" üflediği " nefese " bağlı olacaktır . Bu nedenle çoğu kişinin düşündüğü şey aslında akciğer nefesidir , ruh nefesi değil. Tüm bu ayrıntılar bize insan yaşamının ne kadar kırılgan olduğunu ve uzatılmasının Tanrı'ya bağlı olduğunu hatırlatmak için ortaya çıkıyor. Kalıcı bir mucizenin meyvesi olmaya devam ediyor çünkü hayat yalnızca Tanrı'da ve yalnızca O'nda bulunur. O'nun ilahi iradesiyle " insan oldu " yaşayan bir varlık ." Eğer iyi veya kötü bir insanın ömrü uzuyorsa, bu ancak Allah'ın buna izin vermesi sayesinde. Ve ölüm onu vurduğunda, hâlâ onun kararı söz konusudur.

Günahtan önce Adem mükemmel ve masum yaratılmıştı, güçlü bir canlılığa sahipti ve sonsuz şeylerle çevrelenmiş olarak sonsuz hayata girdi. Yalnızca yaratılışının biçimi onun korkunç kaderini kehanet ediyor.

Yaratılış 2:8: " *Sonra RAB Tanrı Aden'de doğu tarafında bir bahçe dikti ve yarattığı adamı oraya yerleştirdi .*"

Bahçe, tüm büyüleyici besin ve görsel öğelerin orada toplandığını gören insan için ideal mekanın imgesidir; Solmayan, parfümlerini asla kaybetmeyen, hoş kokuların sonsuza kadar çoğaldığı muhteşem çiçekler. Bahçede sunulan bu yiyecek, kişinin günahtan önce yemeğe bağımlı olmayan yaşamını inşa etmez. Bu nedenle yiyecek insan tarafından yalnızca kendi zevki için tüketilir. " *Tanrı bir bahçe dikti* " kesinliği, onun yaratıklarına olan sevgisine tanıklık ediyor. İnsanlığa yaşanacak bu harika yeri sunmak için bahçıvan olur.

Cennet kelimesi "lezzet bahçesi" anlamına gelir ve Tanrı, İsrail'i merkeze alarak bu Cennet Bahçesi'ni İsrail'in doğusuna yerleştirir. İnsan, Yaratıcısı olan Allah tarafından bu lezzetli bahçeye kendi "zevkleri" için yerleştirilmiştir.

Yaratılış 2:9: " *Yahveh Tanrı, yerden yetişecek, görünüşü güzel ve yenilmesi iyi olan her türden ağacı, bahçenin ortasında hayat ağacını ve iyilik ve kötülüğü bilme ağacını yarattı.*"

Bir bahçenin karakteri, meyvelerini oluşturan birçok yumuşak ve tatlı tada sahip "yemeğe hazır" meyve ağaçlarının varlığıdır. Hepsi hala yalnız olan Adem'in zevki için oradalar.

Bahçede ayrıca taban tabana zıt karakterlere sahip iki ağaç var: " *bahçenin ortasında* " merkezi yeri kaplayan " *hayat ağacı* ". Bu şekilde bahçe ve bereketli sunumu tamamen ona bağlıdır. Yanında " *iyiyi ve kötüyü bilme ağacı* " var. Zaten " *kötü* " kelimesi, tanımında günaha erişimi kehanet ediyor. O zaman bu iki ağacın, günah dünyasında karşı karşıya gelecek iki kampın görüntüleri olduğunu anlayabiliriz: " *hayat ağacı* " tarafından tasvir edilen İsa Mesih'in kampı, adı gibi şeytanın kampına karşı. " *Ağaç* ", yaratılışından " *kötülük* "ün onu Yaratıcısına isyana soktuğu güne kadar sırasıyla " *iyi* "yi bildiğini, deneyimlediğini ; Tanrı'nın "kendisine karşı günah işlemek" dediği şey. Size, bu " *iyilik ve kötülük* " ilkelerinin, bir " *canlı varlığın* " **tam özgürlüğünün ürettiği** iki seçim veya iki olası aşırı zıt meyve olduğunu hatırlatırım . Eğer ilk melek bunu yapmamış olsaydı, insan davranışının dünyevi deneyiminin zaten kanıtlandığı gibi, diğer melekler yine de isyan içinde olacaklardı.

Tanrı'nın Adem için hazırladığı bahçedeki tüm cömert adakların içinde, insanın sadakatini sınamak için orada bulunan " *iyiyi ve kötüyü bilme ağacı*" vardır. Bu " *bilgi* " teriminin iyi anlaşılması gerekir, çünkü Tanrı için " *bilmek* " fiili, itaat veya itaatsizlik eylemlerine dayalı olacak olan " *iyiyi veya kötüyü* " deneyimlemek gibi aşırı bir anlam kazanır . Bahçedeki ağaç, itaat imtihanının yalnızca maddi dayanağıdır ve meyvesi yalnızca kötülüğü iletir. Çünkü Allah, bunu bir yasak olarak sunarak ona bu rolü vermiştir. Günah meyvede değil, Allah'ın yasakladığını bilerek yemendedir.

Yaratılış 2:10: " *Bahçeyi sulamak için Aden'den bir nehir çıktı ve oradan dört kola ayrıldı .*"

Aden'den çıkan nehrin " *dört kola* " bölünmesi gibi, yeni bir **ayrılık** mesajı da sunuluyor ; bu görüntü, soyundan gelenlerin evrensel olarak ya dört ana noktaya ya da gökten dört rüzgara yayılacağı insanlığın doğuşunu kehanet ediyor. dünya. " *Nehir* " bir halkın simgesidir, su ise insan yaşamının simgesidir. Bu " *dört kola* " bölünmeyle , Cennet Bahçesi'nden çıkan nehir hayat suyunu tüm yeryüzüne yayacaktır ve bu fikir, Tanrı'nın ilmini tüm yeryüzüne yayma arzusunun kehanetidir. Onun projesi Yaratılış 10'a göre, sular tufanı sona erdikten sonra Nuh ve üç oğlunun ayrılmasıyla gerçekleşecektir. Tufanın bu tanıkları, korkunç ilahi azabın anısını nesilden nesile aktaracak.

Tufandan önce yeryüzünün nasıl bir görünüme sahip olduğunu bilmiyoruz, ancak kavimlerin ayrılmasından önce, üzerinde meskun olan yeryüzü, yalnızca Cennet Bahçesi'nden fışkıran bu su kaynağıyla sulanan tek bir kıta olarak ortaya çıkmış olmalı. Şu anki iç denizler yoktu ve bir yıl boyunca tüm dünyayı kaplayan sel felaketinin bir sonucuydular. Tufana kadar tüm kıta bu dört nehir tarafından sulanıyor ve kolları, kuru toprağın tüm yüzeyine tatlı su dağıtıyordu. Sel sırasında Cebelitarık Boğazı ve Kızıldeniz çökerek, okyanuslardan gelen tuzlu suların işgal ettiği Akdeniz ve Kızıldeniz'in oluşumunu hazırladı. Tanrı'nın krallığını kuracağı yeni dünyada, Vahiy 21:1'e göre artık ölüm olmayacağı gibi deniz de olmayacağını bilin. Bölünme, günahın sonucudur ve bunun en yoğun şekli, tufanın yıkıcı sularıyla cezalandırılacaktır. Bu mesajı okurken, yalnızca kehanet yönü altında, nehrin " *dört kolu* " *insanlığı karakterize eden dört halkı belirtir.*

Yaratılış 2:11: " *Birincisinin adı Pişon'dur; altının bulunduğu tüm Havilah ülkesini çevreleyen şeydir .*"

Pişon veya Phison adlı ilk nehrin adı: Suyun bolluğu anlamına gelir. Tanrı'nın ektiği Aden'in bulunduğu bölge, şimdiki Dicle ve Fırat'ın kaynağının bulunduğu bölge olmalı; Fırat için Ağrı Dağı'na, Dicle için Toroslar'a. Türkiye'nin doğusunda ve ortasında hâlâ muazzam bir tatlı su rezervi oluşturan uçsuz bucaksız Van Gölü bulunmaktadır. Bol su, ilahi bereketiyle Tanrı'nın bahçesinin olağanüstü bereketini destekledi. Altınıyla ünlü Havila ülkesi, bazılarının göre günümüz Türkiye'sinin kuzeydoğusunda yer alıyordu . Bugünkü Gürcistan kıyılarına kadar uzanıyordu. Ancak bu yorum bir sorun teşkil etmektedir çünkü Yaratılış 10:7'ye göre " *Havila* " kendisi de " *Cush'un oğludur* " " *Ham'ın oğlu* ", Mısır'ın güneyinde yer alan Etiyopya'yı ifade ediyor. Bu beni , Saba Kraliçesi'nin Kral Süleyman'a teklif ettiği altın madenlerinin bulunduğu Etiyopya'daki veya Yemen'deki " *Havila* " ülkesini bulmaya yönlendiriyor .

Yaratılış 2:12: “ *Bu toprakların altını saftır; bdellium ve oniks taşı da burada bulunur .* ”

“ *Altın* ” imanın simgesidir ve Tanrı Etiyopya için saf iman kehanetinde bulunur. Burası, Kral Süleyman'la birlikte kaldıktan sonra Saba Kraliçesi'nin dini mirasını koruyan dünyadaki tek ülke olacak. Faydası olması açısından, Etiyopyalıların, "Hıristiyan" Batı Avrupa halklarını karakterize eden yüzyıllarca süren dinsel karanlık sırasında korunan bağımsızlığında, Hıristiyan inancını koruduklarını ve Süleyman'ın karşılaşmasıyla elde edilen gerçek Şabat'ı uyguladıklarını da ekleyelim. Elçi Philip, Elçilerin İşleri 8:27-39'da açıklandığı gibi ilk Etiyopyalı Hıristiyanı vaftiz etti. O, Kraliçe Candace'in hadım vaiziydi ve tüm halk onun dini öğretilerini alıyordu. Bir başka detay da bu halkın nimetine tanıklık ediyor; ünlü denizci Vasco da Gama'nın gönüllü olarak kararlaştırdığı ve gerçekleştirdiği savaş benzeri eylemle Allah onları düşmanlarına karşı korumuştur.

Etiyopya derisinin siyah rengini doğrulayan “ *oniks taşı* ” “siyah” renktedir ve silikon dioksitten oluşur; bu ülke için ek zenginlik; çünkü transistör üretiminde kullanılması günümüzde özellikle takdir edilmesini sağlıyor.

Yaratılış 2:13: “ *İkinci nehrin adı Gihon'dur; Bütün Cush ülkesini çevreleyen şey budur .* ”

"Nehirleri" unutulmuş ve onların yerine sembolize ettikleri insanları koyalım. Bu ikinci kavim “ *Cush diyarını* ” yani Etiyopya'yı çevreliyor. Sam'ın soyu Arabistan topraklarında ve İran'a kadar gelişecek. Aslında Etiyopya topraklarını çevreliyor, dolayısıyla “ *nehir* ” “ *Gihon* ” adıyla sembolize edilebilir ve anılabilir . Son zamanlarımızda bu maiyet, Arabistan ve İran'ın "Müslüman" dinidir. Böylece yaratılışın başlangıcındaki konfigürasyon zamanının sonunda yeniden üretilir.

Yaratılış 2:14: “ *Üçüncününün adı Hiddekel'dir; Asur'un doğusuna akan odur. Dördüncü nehir ise Fırat'tır .* ”

“ *Hiddekel* ”, “Kaplan Nehri”ni belirtir ve belirlenen kişiler, “Bengal kaplanı” ile simgelenen Hindistan olacaktır; Bu nedenle yanlışlıkla "sarı ırk" olarak adlandırılan Asya ve onun doğu uygarlığı kehanet ediliyor ve endişe ediliyor ve aslında " *Asur'un doğusunda* " yer alıyor . Dan.12'de Tanrı, neden olduğu çok sayıda ruhsal ölüm nedeniyle 1828 ile 1873 yılları arasında yaşanan Adventist çilesini göstermek için bu insan yiyen " *nehir* " "*Kaplan*" sembolünü kullanmıştır .

Fırat isminin anlamı: çiçekli, bereketli. Kıyamet kehanetinde " *Fırat* ", Batı Avrupa'yı ve onun uzantılarını, Tanrı'nın, şehrine " *Büyük Babil* " adını verdiği Roma papalık dini rejiminin hakimiyetinde olduğunu sunduğu Amerika ve Avustralya'yı sembolize eder. Nuh'un bu soyu, batıda Yunanistan ve Avrupa'ya, kuzeyde Rusya'ya doğru uzanan Yafet'in soyundan gelecektir. Avrupa, İsrail'in yıkılmasından sonra Hıristiyan inancının iyi ve kötü tüm gelişmelerini yaşadığı topraktı; "Çiçekli, verimli" sıfatları haklıdır ve alamete göre, sevilmeyen kadın Lea'nın oğulları, Yakup'un sevdiği karısı Rahel'in oğullarından daha fazla olacaktır.

Bu mesajda, tüm nihai dini bölünmelerine rağmen, bu dört tür dünyevi medeniyetin, varoluşlarını haklı çıkarmak için Baba ile aynı yaratıcı Tanrı'ya sahip olduklarının hatırlatıcısını bulmak güzeldir.

Yaratılış 2:15: " *Yahve Tanrı adamı aldı ve onu yetiştirmek ve korumak için Aden bahçesine yerleştirdi .* "

bahçeyi " *ekmek ve ona bakmak* " tan oluşan bir iş teklif eder . Bu uygulamanın biçimini bilmiyoruz ama günahattan önce hiç yorulmadan yapıyordu. Benzer şekilde, tüm yaratılıştaki herhangi bir saldırganlık biçimi olmadan, onun koruması aşırı derecede basitleştirildi. Ancak bu bekçi rolü, yakında gerçek ve kesin bir boyut kazanacak bir tehlikenin varlığını ima ediyordu: aynı bahçede insan düşüncesinin şeytani baştan çıkarımı.

Yaratılış 2:16: " *Yahve Tanrı insana şu emri verdi: Bahçedeki bütün ağaçların meyvesinden yiyebilirsin; »*

Adem'e çok sayıda meyve ağacı ücretsiz olarak sunuluyor. Allah, onun yiyecek isteklerinin farklı tat ve aromalarla doyurulmasından oluşan ihtiyaçlarının ötesinde tatmin eder. Tanrı'nın teklifi güzel ama bu, O'nun Adem'e verdiği " *emrin* " *yalnızca ilk kısmı. Bu " düzen "* in ikinci kısmı daha sonra geliyor.

Yaratılış 2:17: " *Ama iyiyle kötüyü bilme ağacından yemeyeceksin; çünkü ondan yediğin gün ölürsün .* "

Allah'ın " *emrinde* " bu kısım çok ciddidir. Çünkü günahın meyvesi olan itaatsizlik tamamlanıp tamamlandığında, sunulan tehdit amansızca uygulanacaktır. Ve unutmayın, günahın evrensel çözümlenmesi projesinin gerçekleşmesi için Adem'in düşmesi gerekecek. Neler olacağını daha iyi anlayabilmek için, Allah'ın, " *iyiliği ve kötülüğü bilme ağacından* " yememesi veya ondan beslenmemesi yönündeki " *emrini* " *sunarak Adem'e uyarıda bulunduğu, Adem'in hala yalnız olduğunu hatırlatalım.* şeytanın fikirleri. Üstelik sonsuz yaşam bağlamında Tanrı ona "ölmenin" ne anlama geldiğini açıklamalıydı. Çünkü tehdit orada, bu " *öleceksin* ". Özetle Allah, Adem'e bir orman teklif ediyor ama ona tek bir ağacı yasaklıyor. Ve bazı insanlar için bu yasak tek başına dayanılmazdır; atasözünün öğrettiği gibi, işte o zaman ağaç ormanı gizler. " *İyi ve kötüyü bilme ağacından* " yemek şu anlama gelir: Tanrı'ya ve O'nun adaletine karşı isyan ruhunun zaten harekete geçirdiği şeytanın öğretilerinden beslenmek. Çünkü bahçeye yerleştirilen yasak " *ağaç* ", *onun kişiliğinin bir görüntüsüdür, tıpkı "hayat ağacının "* İsa Mesih karakterinin bir görüntüsü olduğu gibi.

Yaratılış 2:18: " *Yahve Tanrı şöyle dedi: İnsanın yalnız kalması iyi değildir; Onun onu sevmesine yardım edeceğim .*

Tanrı dünyayı ve insanı, kendisinin iyiliğini ve şeytanın kötülüğünü ortaya çıkarmak için yarattı. Onun kurtarma projesi bize ilerleyen kısımlarda açıklanıyor. Anlamak, bilmek, insanın kendisi gibi düşünmesini, hareket etmesini ve konuşmasını sağlayan Tanrı rolünü bizzat oynadığıdır. Bu ilk Adem, Pavlus'un yeni Adem olarak sunacağı Mesih'in peygamberlik niteliğindeki bir imgesidir.

Şeytanın kötülüğünü ve Tanrı'nın iyiliğini ortaya çıkarmak için Adem'in günah işlemesi gerekir ki yeryüzü şeytanın hakimiyetine girsin ve onun kötü işleri evrensel olarak ortaya çıksın. Çift kavramı yalnızca günah için yaratılmış yeryüzünde mevcuttur, çünkü bu şekilde oluşan ikili, ilahi Mesih'in, seçilmişlerini belirleyen Eşi ile ilişkisini kehanet eden manevi bir nedenden dolayıdır. Seçilmiş

Kişi, Tanrı'nın planladığı kurtarma planının hem kurbanı hem de yararlanıcısı olduğunu bilmelidir; o, Tanrı'nın eninde sonunda şeytanı mahkum edebilmesi için gerekli kılınan günahın bir kurbanıdır ve onun kurtarıcı lütfundan yararlanır, çünkü günahın varlığının sorumluluğunun bilincinde olarak günahın kefaretinin bedelini kendisi ödeyecektir. İsa Mesih'te günah. Bu nedenle, başlangıçta Tanrı yalnızlığın iyi olmadığını düşündü ve sevgiye olan ihtiyacı o kadar büyüktü ki, bunu elde etmenin bedelini ağır bir şekilde ödemeye hazırdı. Paylaşımına izin veren bu şirkete, bu yüz yüze Tanrı'ya " *yardım* " diyor ve erkek, kadın insan karşılığını çağrıştırırken bu terimi kullanacak. Yardım anlamında ise onun düşmesine neden olacak ve sevgisinden dolayı onu günaha sürükleyecektir. Ancak Adem'in Havva'ya olan bu sevgisi, Mesih'in sonsuz ölüme layık seçilmiş günahkarlara duyduğu sevginin benzerliğindedir.

Yaratılış 2:19: " *Yahve Tanrı kırların her hayvanını ve havanın her kuşunu topraktan yarattı ve onlara ne isim vereceğini ve her canlı yaratığın bu adı taşıyacağını görmek için onları insana getirdi. adam verirdi .*

Kendinden aşağı olana isim veren, üstün olandır. Tanrı kendisine kendi adını vermiş ve Adem'e bu hakkı vererek insanın yeryüzünde yaşayan her şey üzerindeki hakimiyetini teyit etmiştir. Yeryüzündeki yaratılışın bu ilk biçiminde, kır hayvanlarının ve havadaki kuşların türleri azalır ve Tanrı, tufandan önce çiftler halinde Nuh'a götürdüğü gibi, onları Adem'e getirir.

Yaratılış 2:20: " *Ve adam bütün sığırlara, havadaki kuşlara ve kırdaki bütün hayvanlara isim verdi; ama insan için onun gibi bir yardım bulamadı .*" Tarih öncesi canavarlar olarak adlandırılan canavarlar, denizler de dahil olmak üzere tüm yeryüzünü vuracak olan ilahi lanetin sonuçlarını yoğunlaştırmak için günahattan sonra yaratılmışlardır. Masumiyet zamanında hayvan yaşamı, insana yararlı " *hayvanlardan* ", " *kuşlardan* " oluşur. *gökyüzünün* " ve " *kırların hayvanları* " daha bağımsızdır. Ancak bu sunumda henüz var olmadığı için insan karşılığı bulunamamıştır.

Yaratılış 2:21: " *Sonra YaHWéH Tanrı adamın üzerine derin bir uyku getirdi ve o uyudu; kaburgalarından birini aldı ve eti yerine kapattı .*"

Bu cerrahi operasyona verilen form, tasarruf projesini de ortaya koyuyor. Mikail'de Tanrı kendisini göklerden uzaklaştırır, Adem'in daldığı " *derin uykunun* " *normu olan iyi meleklerinden ayrılır ve ayrılır.* Bedenen doğan İsa Mesih'te, ilahi kaburga kemiği alınır ve onun ölümünden ve dirilişinden sonra, on iki havarisi üzerinde, dünyevi yönünü ve günahlarını aldığı ve "Kutsal"ını verdiği " *yardımini* " *yarattır.* Ruh". Bu " *yardım* " kelimesinin manevi önemi büyüktür çünkü Kilisesine, Seçilmişlerine, kurtuluş planının gerçekleştirilmesinde ve günahın ve günahkarların kaderinin evrensel küresel çözümlenmesinde " *yardım* " *rolünü verir.*

Yaratılış 2:22: " *Yahve Tanrı, adamdan aldığı kaburga kemiğinden bir kadın yarattı ve onu adama getirdi .*"

Dolayısıyla kadının oluşumu, Mesih'in Seçilmiş'i'nin oluşumunu kehanet eder. Çünkü Tanrı, dünyevi doğasının kurbanı olan sadık kilisesini bedene girerek oluşturur. Seçilmişleri bedenden kurtarmak için Tanrı'nın bedende şekillenmesi gerekiyordu. Ve ayrıca sonsuz yaşama sahip olduğundan, onu seçilmişleriyle paylaşmaya geldi.

Yaratılış 2:23: “ *Ve adam şöyle dedi: İşte bu sefer kemiklerimden kemik ve etimden et olan kadın! Erkekten alındığı için ona kadın denecek .”*

kadın ” adını verdiği kadın eşi hakkında söylediklerini kendi Seçilmiş Kişisi hakkında söyleyebilmek için dünyevi normu benimsemek için yeryüzüne geldi . Bu durum İbranice'de daha açıktır çünkü erkeksi erkek kelimesi "ish", dişil kadın kelimesi için "isha" olur. Bu eylemde onun üzerindeki hakimiyetini teyit eder. Ama ondan alınan bu “ *kadın ”*, sanki vücudundan alınan “ *kaburga kemiği ”* ona dönüp yerini almak istiyormuşçasına onun vazgeçilmezi haline gelecektir. Bu eşsiz deneyimde Adem, bir annenin rahminde doğurduğu çocuğuna karşı hissettiği duyguları eşi için de hissedecek. Ve bu deneyimi Allah da yaşamaktadır çünkü çevresinde yarattığı canlılar, kendisinden doğan çocuklardır; bu da onu Baba olduğu kadar Anne de yapıyor.

Yaratılış 2:24: " *Bu nedenle adam annesini babasını bırakıp karısına bağlanacak ve ikisi tek beden olacak ."*

Bu ayette Tanrı, Tanrı tarafından kutsanmış olan Seçilmiş ile bağ kurmak için sıklıkla bedensel aile ilişkilerini koparmak zorunda kalacak olan seçilmişleri için planını ifade eder. Ve şunu da unutmayın, öncelikle Mikael, İsa Mesih'te, gelip yeryüzündeki seçilmiş öğrencilerinin sevgisini kazanmak için göksel Baba statüsünü bırakmıştır; öyle ki, günaha ve şeytana karşı savaşmak için ilahi gücünü kullanmaktan vazgeçti. Burada **ayrılık** ve **birleşme** temalarının birbirinden ayıramaz olduğunu anlıyoruz . Yeryüzünde seçilmişlerin ruhsal **birliği** girebilmeleri ve Mesih, onun tüm seçilmişleri ve onun sadık iyi melekleriyle “bir” olabilmeleri için sevdiklerinden bedensel olarak **ayrılmaları gerekir**.

Kaburga kemiğinin” orijinal yerine dönme arzusu, anlamını insanların cinsel birleşmesinde, erkek ve kadının fiziksel olarak tek beden oluşturduğu et ve ruh eylemiyle bulur.

Yar.2:25: " *Adam da karısı da çıplaktı ve utanmıyorlardı ."*

Fiziksel çıplaklık herkesi rahatsız etmiyor. Doğacılığın hayranları var. Ve insanlık tarihinin başlangıcında fiziksel çıplaklık “ *utanç ”* yaratmıyordu . Sanki “*iyiyi ve kötüyü bilme ağacından”* yemek , insan zihnini şimdiye kadar bilinmeyen ve göz ardı edilen etkilere açabilirmiş gibi, “ *utanç ”* in ortaya çıkması günahın sonucu olacaktır . Gerçekte yasak ağacın meyvesi bu değişimin yaratıcısı değil, sadece aracı olacaktır, çünkü eşyanın değerlerini ve vicdanını değiştiren yalnızca Allah'tır ve O'dur. Günahkâr çiftin, fiziksel çıplaklıkları nedeniyle zihinlerinde hissedeceği ve bunun sorumlusu olmayacak “ *utanç ”* duygusunu uyandıracak olan odur ; Çünkü kusur ahlaki olacak ve yalnızca Allah'ın belirttiği itaatsizlikle ilgili olacaktır.

Yaratılış 2'deki öğretiyi özetlerken, Tanrı bize ilk olarak yedinci binyılda hem Tanrı'ya hem de O'nun sadık seçilmişlerine verilecek büyük dinlenmeyi kehanet eden dinlenmenin veya yedinci günün Şabatının kutsanmasını sundu. Ancak bu dinlenmenin, Tanrı'nın İsa Mesih'te enkarne olarak günaha ve şeytana karşı yürüteceği dünyevi mücadeleyle kazanılması gerekiyordu. Adem'in dünyevi deneyimi, Tanrı'nın tasarladığı bu kurtarma planını gösteriyordu. Mesih'te, eninde sonunda meleklerinkine benzer bir göksel beden alacak olan etten seçilmiş kişiyi yaratmak için et oldu.

Yaratılış 3

günahtan ayrılma

Yaratılış 3:1: “ *Yılan, RAB Tanrı'nın yarattığı kır hayvanlarının en kurnaz olanıydı. Ve kadına dedi: Allah gerçekten: Bahçedeki hiçbir ağaçtan yemeyeceksin dedi mi? »*

Zavallı " yılan ", Tanrı'nın yarattığı meleklerin en " kurnazı " tarafından aracı olarak kullanılma talihsizliğine uğradı . “ *Yılan* ” gibi sürüngenlerin bahsetmediği hayvanlar; Dil, insana verilen Tanrı imgesinin bir özelliği idi. Hayırlara işaret edin, şeytan, kadın kocasından ayrı kaldığı bir dönemde onu konuşturur. Bu tecrit onun için ölümcül olacaktır çünkü Adem'in huzurunda şeytan, insanları Allah'ın emrine itaatsizlik etmeye yönlendirmede daha fazla zorluk çekerdi.

yalanların babası ve başlangıçtan beri katil ” olduğunu söyleyerek, adlandırdığı şeytanın varlığını ortaya koymuştur . Sözleri insanın kesinliklerini sarsmayı amaçlıyor ve Tanrı'nın talep ettiği “Evet veya Hayır”a, gerçeğe güç veren kesinlikleri ortadan kaldıran “ama” veya “belki”yi ekliyor. Tanrı'nın verdiği emir Adem tarafından alındı, o da bunu karısına ilettiler, ancak karısı, emri veren Tanrı'nın sesini duymadı. Ayrıca şüphesi kocasına aittir: “Allah'ın kendisine söylediklerini anladı mı? »

Yaratılış 3:2: “ *Kadın yılanı cevap verdi: Bahçedeki ağaçların meyvelerinden yeriz .*”

Kanıtlar şeytanın sözlerini destekliyor gibi görünüyor; akıllıca düşünür ve konuşur. “ *Kadın* ” ilk hatasını konuşan “ *yılan* ”a cevap vererek yapar; bu normal değil. Birincisi, onlara yasak olanlar dışında tüm ağaçlardan yeme olanağını veren Tanrı'nın iyiliğini haklı çıkarmaktadır.

Yaratılış 3: 3: “ *Ama bahçenin ortasındaki ağacın meyvesine gelince, Tanrı şöyle dedi: Ondan yemeyin ve ona dokunmayın ki ölmeyesiniz .*”

Adem'in ilahi emir mesajını nakletmesi “ *ölmemeniz için* ” ifadesinde geçmektedir. Bunlar Tanrı'nın söylediği sözlerin aynısı değildir çünkü Adem'e şöyle demiştir: “ *Ondan yediğin gün ölürsün .*” İlahi sözlerin zayıflaması günahın tüketilmesini teşvik edecektir. “ *Kadın* ”, Tanrı'ya itaatini bir “ *korku* ” nedeni ile meşrulaştırarak, şeytana, ona göre haklı olmayan bu “ *korku* ”yu doğrulama olanağını sunmaktadır .

Yaratılış 3:4: “ *Sonra yılan kadına şöyle dedi: Ölmeyeceksin ; »*

Ve Baş Yalancı, Allah'ın “ *Ölmeyeceksin* ” sözleriyle çelişen şu beyanıyla ortaya çıkıyor.

Yaratılış 3:5: “ *Ama Tanrı biliyor ki, ondan yediğiniz gün gözleriniz açılacak ve iyiyi ve kötüyü bilerek tanrılar gibi olacaksınız .*”

Artık Allah'ın, kötü ve bencil bir düşünceye atfettiği emrini haklı çıkarması gerekiyor: Allah sizi aşağılık ve aşağılık içinde tutmak istiyor. Bencilce senin onun gibi olmanı engellemek istiyor. İyilik ve kötülük bilgisini, Tanrı'nın

yalnızca kendisine saklamak istediği bir avantaj olarak sunar. Peki iyiyi bilmenin bir avantajı varsa, kötüyü bilmenin avantajı nerede? İyilik ve kötülük, gece ve gündüz, ışık ve karanlık gibi mutlak zıtlıklardır ve Allah için bilgi, tecrübe etmekten veya eyleme geçmekten ibarettir. Gerçekte Tanrı, bahçedeki ağaçlara **izin vererek ve "iyiyi ve kötüyü" temsil edenleri yasaklayarak insana zaten** iyinin ve kötünün **entelektüel bilgisini vermişti; Çünkü o** , Yaratıcısına isyan ederek önce “ iyi ”, sonra “ kötü ” yü somut olarak deneyimleyen şeytanın simgesel bir imgesidir .

Yaratılış 3:6: “ *Kadın, ağacın yenilebilir, görünümü hoş ve zihni açmak için değerli olduğunu gördü; meyvesini alıp yedi; yanında bulunan kocasına da biraz verdi, o da ondan yedi .”*

Yılanın sözleri etkisini gösterir, şüphe ortadan kalkar ve kadın, yılanın ona doğruyu söylediğine giderek daha fazla ikna olur. Meyve ona güzel ve görsel olarak hoş geliyor ama her şeyden önce onu " *zekayı açmak için değerli* " buluyor. Şeytan istediği sonucu elde etmiş, isyankar tavrına yeni bir takipçi kazandırmıştır. Ve yasak meyveyi yiyerek kendisi de kötülüğü bilme ağacı olur. **Ayrılmayı** kabul etmeye hazır olmadığı karısına duyduğu sevgiyle dolu olan Adem, Tanrı'nın ölümlü yaptırımını uygulayacağını bildiği için bu feci kaderi paylaşmayı tercih ediyor. Ve yasak meyveyi yiyen çift, şeytanın zalim hakimiyetine maruz kalacak. Bununla birlikte, paradoksal olarak, bu tutkulu aşk, Mesih'in Seçilmiş Kişisi için deneyimleyeceği şeye benzer, aynı zamanda onun için ölmeyi de kabul eder. Ayrıca Tanrı Adem'i anlayabilir.

Yaratılış 3:7: " *Her ikisinin de gözleri açıldı, çıplak olduklarını anladılar ve incir yapraklarını dikerek kendilerine kuşak yaptılar ."*

İnsan çiftinin günahı tamamladığı bu anda, Tanrı'nın planladığı 6000 yılın geri sayımı başladı. İlk olarak bilinçleri Tanrı tarafından dönüştürülür. “ *Görünüşe hoş gelen* ” meyveye duyulan arzunun sorumlusu olan gözler, yeni bir yargının kurbanıdır. Umulan ve aranan avantaj da dezavantaja dönüşüyor, çünkü o zamana kadar ne kendilerine ne de Tanrı'ya karşı hiçbir sorun teşkil etmeyen çıplaklıklarından “utanç ” *duyuyorlar*. Keşfedilen fiziksel çıplaklık, itaatsiz çiftin kendilerini içinde bulduğu ruhsal çıplaklığın yalnızca bedensel yönüydü. Bu manevi çıplaklık onları ilahi adaletten mahrum bırakmış ve ölüm yaptırımını içlerine girmiştir, öyle ki çıplaklıklarının keşfedilmesi, Tanrı'nın verdiği ölümün ilk etkisi olmuştur. Dolayısıyla ölüm, kötülüğün deneyimlenmiş bilgisinin sonucu; Pavlus'un Romalılar 6:23'te şunu söyleyerek öğrettiği şey: “ *çünkü günahın ücreti ölümdür* ”. Asi eşler, çıplaklıklarını gizlemek için “ *incir yapraklarını dikerek* ” “ *kemer* ” yapmaktan oluşan insani bir girişime başvurdular . Bu eylem ruhsal olarak insanın kendini haklı çıkarma girişimini temsil eder. Efes.6:14'te “ *kuşak* ” “ *gerçeğin* ” simgesi haline gelecektir . Adem'in " *incir yapraklarından* " yaptığı " *kemer* " bu nedenle **karşıt konumdadır** ve günahkarın kendini rahatlatmak için arkasına sığındığı **yalanın** simgesidir .

Yaratılış 3:8: " *Sonra akşama doğru bahçeden geçen RAB Tanrı'nın sesini duydular ve adamları karısı bahçedeki ağaçların arasında RAB Tanrı'nın huzurundan saklandılar ."*

Böbrekleri ve kalpleri araştıran kişi, az önce ne olduğunu ve bunun kendi kurtarma projesine uygun olduğunu bilir. Bu, şeytana düşüncelerini ve kötü

doğasını ortaya çıkaracağı alanı sağlayacak ilk adımdır. Ama adamla tanışması gerekiyor çünkü ona anlatacak çok şeyi var. Artık insanın, artık yalnızca kaçmak istediği Tanrı'yla, Babasıyla, Yaratıcısıyla tanışmak için acelesi yok, onun sitemlerini duymaktan o kadar korkuyor ki. Peki bu bahçede Tanrı'nın bakışından nereye saklanmalı? Yine “ *bahçedeki ağaçların* ” onu yüzünden gizleyebileceğine inanmak, Adem'in günahkar olduğundan beri içine düştüğü ruhsal duruma tanıklık etmektedir.

Yaratılış 3:9: “ *Ama RAB Tanrı adamı çağırdı ve ona şöyle dedi: Neredesin?* »

neredesin?” sorusunu soruyor . » yardım elini uzatmak ve onu hatasını itiraf etmeye yöneltmek.

Yaratılış 3:10: “ *Ve dedi: Bahçede senin sesini duydum ve korktum, çünkü çıplaktım ve saklandım .* ”

Adem'in verdiği yanıt, başlı başına onun itaatsizliğinin bir itirafıdır ve Tanrı, günah deneyimini kendi sunuş biçimini elde etmek için onun sözlerinden yararlanacaktır.

Yaratılış 3:11: “ *Ve YaHWéH Tanrı şöyle dedi: Çıplak olduğunu sana kim söyledi? Sana yemeyi yasakladığım ağaçtan mı yedin?* »

Tanrı Adem'den hatasını itiraf etmesini istiyor. Tümdengelimden tümdengelimine geçerek sonunda ona açıkça şu soruyu sorar: “ *Yemeni yasakladığım ağaçtan mı yedin?* ” .

Yar.3:12: “ *Adam, "Yanıma koyduğün kadın bana ağaçtan verdi, ben de yedim "* dedi.

Her ne kadar doğru olsa da Adem'in cevabı pek de görkemli değil. İçinde şeytanın izini taşıyor ve artık nasıl evet ya da hayır diye cevap vereceğini bilmiyor, ama Şeytan gibi o da kendi büyük suçunu kabul etmemek için dolambaçlı bir şekilde cevap veriyor. Kendisinden önce, ilk suçlu olan karısını ona verdiği için beri, Tanrı'ya bu deneyimdeki rolünü hatırlatacak kadar ileri gidiyor. Hikayenin en güzel yanı her şeyin doğru olması ve projesinde günahın gerekli olması nedeniyle Tanrı'nın bundan habersiz olmamasıdır. Ancak yanılgısı şudur ki, kadını örnek alarak Allah'ın aleyhine onu tercih ettiğini göstermiş ve bu onun en büyük hatası olmuştur. Çünkü başlangıçtan itibaren Allah'ın isteği her şeyden ve herkesten çok sevimlikti.

Yaratılış 3:13: “ *Ve RAB Tanrı kadına şöyle dedi: Bunu neden yaptın? Kadın şöyle cevap verdi: "Yılan beni aldattı, ben de onu yedim .* ”

Büyük hakim daha sonra adamın suçladığı kadına döner ve orada kadının cevabı yine gerçeğin gerçekliğiyle tutarlıdır: “ *Yılan beni baştan çıkardı, ben de onu yedim .* ” Bu yüzden baştan çıkarılmasına izin verdi ve bu onun ölümcül hatasıydı.

Yaratılış 3:14: “ *Ve RAB Tanrı yılanı şöyle dedi: "Bunu yaptığın için, bütün sığırlardan ve bütün kır hayvanlarından daha lanetli olacaksın; ömrün boyunca .* ”

yılan ”a bunu neden yaptığını sormaz çünkü Allah onun şeytan yani Şeytan tarafından aracı olarak kullanıldığının bilincindedir. Allah'ın “ *yılan* ” a verdiği kader aslında şeytani da ilgilendirmektedir. “ *Yılan* ” için bu başvuru hemen gerçekleşti, ancak şeytan için bu yalnızca İsa Mesih'in günah ve ölüm

üzerindeki zaferinden sonra gerçekleşecek bir kehanetti. Vahiy 12:9'a göre, bu başvurunun ilk biçimi onun hem cennetin krallığından hem de kötü meleklerin kampından kovulmasıydı. Ölene kadar asla ayrılmayacakları yeryüzüne atıldılar ve bin yıl boyunca ıssız topraklarda yalnız kalan Şeytan, kendisi ve onu kötüye kullandığı özgürlük yüzünden ölenleri karşılayan toprağın içinde sürünecek. Tanrı'nın lanetlediği yeryüzünde yılanlar gibi davranacaklar; İsa Mesih tarafından mağlup edildikleri ve düşmanları haline gelen adamdan kaçtıkları için hem korkulu hem de ihtiyatlı davranacaklar. Gök cisimlerinin görünmezliğinde saklanan insanları birbirine düşürerek zarar verecekler.

Yaratılış 3:15: " *Seninle kadın arasına, senin soyunla onun soyunun arasına düşmanlık koyacağım; o senin başını ezecek, sen de onun topuğunu yaralayacaksın .*"

"Yılan"a uygulanan bu cümle, yaşanan ve gözlemlenen gerçeği teyit etmektedir. Şeytana uygulanması ise daha inceliklidir. Onun tarafı ile insanlık arasındaki düşmanlık teyit edilmiş ve kabul edilmiştir. " *Başını ezen kadının soyu* " Mesih'in ve onun sadık seçilmişlerinin soyu olacaktır. Sonunda onu yok edecek, ancak bundan önce iblisler, ilk olarak bu " *topuk* " la İsa'nın Seçilmişisi olarak tasvir edilen " *kadının* " " *topuğundan yaralama* " olasılığına sahip olacaklar . Çünkü " *topuk* " insan bedeninin dayanak noktasıdır, tıpkı " *köşe taşının* " üzerine Tanrı'nın ruhsal tapınağının inşa edildiği taş olması gibi.

Yar.3:16: " *Kadına dedi ki: Ben senin doğum sancını artıracacağım, sen acıyla çocuk doğuracaksın, arzun kocana olacak ama o sana hakim olacak .*"

Kadın, ölümüyle teslim edilmeden önce " *hamilelik sırasında acı çekmek* " zorunda kalacak; o " *acı çekerek doğuracak* ", her şey kelimenin tam anlamıyla başarılacak ve not edilecek. Ancak burada yine görüntünün kehanet anlamına dikkat edilmelidir. Yuhanna 16:21 ve Vahiy 12 :2'de " *doğum sancuları çeken kadın* ", Roma imparatorluk döneminde Mesih'in Kilisesi'ni ve ardından Hıristiyanlık döneminde papalık zulümlerini simgelemektedir.

Yaratılış 3:17: " *Ve adama dedi: Karının sözünü dinlediğin ve sana emrettiğim ağaçtan yediğin için, ondan yemeyeceksin!" Senin yüzünden toprak lanetlenecek. Yaşamınızın tüm günleri boyunca gıdanızı emek sayesinde elde edeceksiniz, "*

İnsana dönersek, Tanrı ona utanç verici bir şekilde saklamaya çalıştığı durumunun gerçek tanımını sunar. Suçluluğu tamamlanmıştır ve Adam ayrıca, onu teslim etmeden önce, bazılarının ölümü hayata tercih etmesine yol açacak bir dizi lanetin ölümünün ardından geleceğini keşfedecektir. Toprağın laneti korkunç bir şeydir ve Adem bunu zor yoldan öğrenecektir.

Yaratılış 3:18: " *O senin için dikenler ve dikenler üretecek ve sen kır otunu yiyeceksin .*"

Cennet Bahçesi'nin kolay işlenmesi artık yerini, toprakta çoğalan şarlatan otlara, *çalılara, dikenlere ve yabani otlara karşı aralıksız mücadeleye bırakıyor*. Üstelik toprağın bu laneti insanlığın ölümünü hızlandıracığı için, son günlerde bilimsel "ilerleme" ile insan, yabani otları ve zararlı böcekleri yok etmek için, ekinlerinin toprağına kimyasal zehir koyarak kendini zehirleyecektir. Hem kendisinin hem de Tanrı'nın en sevdiği karısının kovulacağı bahçenin dışında bol ve kolay erişilebilen yiyecek artık bulunamayacaktır.

Yaratılış 3:19: “ *Alındığınız toprağa dönene kadar, alın terinizle ekmek yiyeceksiniz; çünkü sen topraksın ve toprağa döneceksin .*”

toprağın tozundan " vahyettiği şekli haklı çıkarmaktadır . Adem, hem kendi pahasına, hem de bizim pahasına, Tanrı'nın çağrıştırdığı ölümün nelerden oluştuğunu öğrenir. Ölen kişinin “ *toz* ”dan başka bir şey olmadığını ve bu “ *toz* ”un dışında, bu ölü bedenden çıkan canlı bir ruhun kalmadığını belirtelim . Eccl.9 ve diğer alıntılar bu ölümlü durumu doğrulamaktadır.

Yaratılış 3:20: " *Adem karısına Havva adını verdi; çünkü o tüm yaşayanların annesiydi .*"

Havva ” ya da “Hayat” adını vererek, “ *kadın* ” üzerindeki egemenliğini işaret ediyor ; insanlık tarihinin temel bir gerçeği olarak haklı çıkan bir isim. Hepimiz, ölüm lanetinin aracılığıyla aktarıldığı Adem'in baştan çıkarılmış karısı Havva'nın uzak torunlarıyız ve 2030 baharının başlarında İsa Mesih'in görkemiyle geri dönüşüne kadar da öyle olacağız.

Yaratılış 3:21: “ *YahWeH Tanrı, Adem ile karısı için deriden giysiler yaptı ve onları giydirdi .*

Tanrı, dünyevi eşlerin günahının, şimdi kanıtlanmış bir biçim alacak olan kurtarma projesinin bir parçası olduğunu unutmaz. Günahın ardından, Romalı askerler tarafından kurban edilecek ve çarşıya gerilecek olan Mesih'in adına ilahi bağışlama mümkün olur. Bu eylemde, her türlü günahattan arınmış masum bir varlık, tek sadık seçilmişinin günahlarının kefareti onların yerine ölmeyi kabul edecektir . Başlangıçta masum hayvanlar, Adem ile Havva'nın çıplaklıklarını “ *derileri* ” örtsün diye Tanrı tarafından öldürülmüştü. Bu eylemde, insanın hayal ettiği “ *adalet* ”in yerine, *kurtuluş planının ona iman yoluyla atfettiği şeyi koyar. İnsanın hayal ettiği “ adalet ” yalnızca aldatici bir yalandı ve onun yerine Tanrı onlara, “ kendi gerçek adaletini”* simgeleyen “ *bir elbiseyi* ” , Mesih'in gönüllü fedakarlığına ve Tanrı'nın gönüllü kurbanına dayanan “ *hakikatinin kemerini* ” atfeder. Onu sadakatle sevenlerin kurtuluşu için hayatını sunuyor.

Yaratılış 3:22: “ *YahWeH Tanrı şöyle dedi: İşte, iyiyi ve kötüyü bilmekle insan bizden biri gibi oldu. Şimdi onun elini uzatmasına, hayat ağacını almasına, yemesine ve sonsuza kadar yaşamasına engel olalım .*”

Mikail'de Tanrı, yeryüzünde meydana gelen dramaya tanık olan iyi meleklerine sesleniyor. Onlara şöyle dedi: " *İşte, insan iyiyi ve kötüyü bilme açısından bizden biri gibi oldu .*" Ölümünden bir gün önce İsa Mesih, kendisini çarşıya gerilmek üzere dindar Yahudilere, ardından da Romalılara teslim edecek olan hain Yahuda için aynı ifadeyi kullanacaktır, Yuhanna 6:70'de: “ *İsa onlara şöyle cevap verdi: seni, on ikiyi seçen ben değil miyim? Ve biriniz bir iblis!* ”. Bu ayetteki “ *biz* ”, bağlamın farklı olması nedeniyle “ *siz* ” oluyor, ancak Allah'ın yaklaşımı aynı. “ *İçimizden biri* ” ifadesi , Tanrı'nın göksel krallığında, dünyevi yaratılışın başlangıcında yaratılan tüm melekler arasında hâlâ özgürce erişim ve hareket hakkına sahip olan Şeytan'ı ifade eder.

"hayat ağacını " yemesinin engellenmesi ihtiyacı, İsa'nın Roma valisi Pontius Pilatus'a hitaben söylediği sözlerde şahitlik ettiği gerçeğin bir gereği idi. " *Hayat ağacı* ", kurtarıcı Mesih'in imgesiydi ve onu yemek, kişinin onun öğretisiyle ve tüm ruhsal kişiliğiyle beslenmesi, onu vekil ve kişisel kurtarıcı olarak alması anlamına geliyordu. Bu “ *hayat ağacının* ” tüketilmesini haklı

gösterebilecek tek koşul buydu . Yaşamın gücü ağaçta değil, ağacın simgelediği kişideydi: Mesih. Dahası, bu ağaç sonsuz yaşamı koşullandırdı ve ilk günahın sonra bu sonsuz yaşam, Tanrı'nın Mesih ve Mikail'deki nihai dönüşüne kadar sürekli olarak kaybedildi. Dolayısıyla “ hayat ağacı ” ve diğer ağaçlar, Tanrı'nın bahçesi gibi yok olabilir.

Yaratılış 3:23: " *Ve YaHWéH Tanrı, alındığı toprağı işleyebilmesi için onu Aden bahçesinden kovdu .*"

Yaratıcıya geriye kalan tek şey, ilk Adem'den (insan türünü belirten kelime: kırmızı = iyimser) oluşan ve itaatsizlikleriyle kendilerini değersiz gösteren insan çiftini muhteşem bahçeden kovmaktır. Ve bahçenin dışında onun için fiziksel ve zihinsel olarak zayıflamış bir bedende acı dolu bir hayat başlayacak. Sertleşmiş ve isyankarlaşmış bir toprağa dönüş, insana “ toz ” kökenini hatırlatacaktır.

Gen.3:24: “ *Böylece Adem'i kovdu; ve hayat ağacının yolunu korumak için Aden bahçesinin doğusuna alevli kılıç sallayan Kerubileri yerleştirdi .*”

Artık bahçeyi koruyan Adem değil, onun bahçeye girmesini engelleyen meleklerdir. Bahçe, Havva'nın ve Adem'in günahından bu yana 1656'da meydana gelen tufandan biraz önce yok olacak.

Bu ayette Cennet Bahçesi'nin yerini bulmak için faydalı bir açıklamamız var. Koruyucu melekler “ *bahçenin doğusuna* ”, dolayısıyla kendisi de Adem ile Havva'nın emekli olduğu yerin batısına yerleştirilir . Bu bölümün başında sunulan varsayılan alan bu açıklamaya uymaktadır: Adem ile Havva, Ağrı Dağı'nın güneyindeki karaya çekilir ve yasak bahçe, Türkiye'nin Van Gölü yakınındaki "bol sular" bölgesinde yer alır. konumlarının batısında.

Yaratılış 4

Ölümler ayrılık

Bu 4. bölüm, Tanrı'nın, Şeytan'a ve onun asi cinlerine, onların kötülüklerinin boyutlarını ortaya koyan bir gösteri laboratuvarı sunmasının neden gerekli olduğunu daha iyi anlamamızı sağlayacak.

Cennette kötülüğün sınırları vardı çünkü göksel varlıklar birbirlerini öldürme gücüne sahip değildi; çünkü hepsi bir an için ölümsüzdü. Dolayısıyla bu durum, Tanrı'nın, düşmanlarının yapabilecekleri yüksek seviyedeki kötülüğü ve zulmü açığa vurmasına izin vermedi. Bu nedenle yeryüzü, Şeytan gibi bir varlığın aklının hayal edebileceği en zalim biçimde ölüme izin vermek amacıyla yaratılmıştır.

Bu 4 sayısının evrensellik olan sembolik anlamı altına yerleştirilen bu 4. bölüm, dolayısıyla dünya insanlığının ilk ölümlerinin koşullarını çağrıştıracaktır; Ölüm, Tanrı'nın yarattığı tüm yaratımlar arasında onun özel ve benzersiz evrensel karakteridir. Adem ile Havva'nın günahından sonra, dünyevi yaşam, 1 Korintliler 4:9'da söylendiği gibi, " *dünya ve melekler için bir gösteri* " haline geldi; ilham

veren ve sadık tanık Pavlus, eski Tarsuslu Saul, İsa'nın ilk görevlendirilen zulmü. İsa'nın kilisesi.

Yaratılış 4:1: “ Adem , Havva'yı karısı olarak **tanyordu** ; hamile kaldı ve Kabil'i doğurdu ve şöyle dedi: RAB'bin yardımıyla bir adam yarattım .

bilmek ” fiiline verdiği anlamı bize bildirmektedir ve Yuhanna 17:3'te yazıldığı gibi imanla aklanma ilkesinde bu nokta hayati önem taşımaktadır: “ Şimdi sonsuz yaşam, onların seni **bilmeleridir** . Tek gerçek Tanrı ve göndermiş olduğun İsa Mesih . Tanrı'yı bilmek, O'nunla sevgi dolu bir ilişkiye girmek anlamına gelir; bu durumda manevi, ancak Adem ve Havva durumunda bedensel. Yine ilk çiftin bu örneğini takip ederek bu dünyevi aşktan bir “çocuk” doğmuş; Tanrı ile yaşadığımız ruhsal sevgi dolu ilişkimizde de bir “çocuk” yeniden doğmalıdır. Tanrı'nın gerçek “ *bilgisine* ” bağlı olan bu yeni doğuş Vahiy 12:2-5'te şöyle açıklanır : “ *Ve o hamileydi ve doğum sancuları içinde ağlıyordu. ... Bütün ulusları demir çomakla yönetecek bir oğul doğurdu. Ve çocuğu Tanrı'nın huzuruna ve O'nun tahtına götürüldü .*” Tanrı'dan doğan çocuk, Babasının karakterini yeniden üretmelidir ancak insanlardan doğan ilk oğul için durum böyle değildi.

Kabil ismi satın alma anlamına gelir. Bu isim onun için, küçük kardeşi Habil'in olacağı ruhani adamın tam tersi olan dünyevi ve dünyevi bir kaderi öngörüyor.

Şunu da belirtelim ki, insanlık tarihinin bu başlangıcında doğum yapan anne, bu doğumu Allah'a bağlamaktadır çünkü bu yeni hayatın yaratılışının, büyük yaratıcı Tanrı YaHWéH'in gerçekleştirdiği bir mucizenin sonucu olduğunun bilincindedir. Son günlerimizde bu artık ya da nadiren böyledir.

Yaratılış 4:2: “ *Yine kardeşi Habil'i doğurdu. Habil bir çobandı, Kabil ise çiftçiydi .*”

Habil nefes demektir. Çocuk Habil, Kabil'den çok, Tanrı'dan akciğer nefesini alan ilk kişi olan Adem'in bir kopyası olarak sunulur. Aslında, kardeşi tarafından öldürülen ölümüyle, kanıyla kurtaracağı seçilmişlerin kurtarıcısı, Tanrı'nın gerçek Oğlu İsa Mesih'in imajını temsil ediyor.

İki kardeşin meslekleri onların zıt doğalarını doğruluyor. İsa gibi “ *Habil bir çobandı* ” ve dünyevi materyalist kâfir gibi “ *Kabil bir çiftçiydi* ”. İnsanlık tarihinin bu ilk çocukları, Tanrı'nın önceden bildirdiği kaderi duyuruyor. Ve onun tasarruf projesi hakkında ayrıntılı bilgi vermeye geliyorlar.

Yaratılış 4:3: “ *Bir süre sonra Kabil, toprağın meyvelerinden RAB'be bir sunu sundu; »*

Kabil, Tanrı'nın var olduğunu biliyor ve onu onurlandırmak istediğini göstermek için, onu “ *yeryüzünün meyvelerinden bir adak* ”, yani faaliyetinin ürettiği şeyleri sunuyor. Bu rolde, Tanrı'nın onlardan ne sevdiğini ve onlardan ne beklediğini bilmeye ve anlamaya çalışma kaygısı taşımadan iyi işlerini öne çıkaran çok sayıda Yahudi, Hristiyan veya Müslüman dindar insanın imajını alır. Hediye ancak alan kişi tarafından takdir edildiği takdirde anlamlıdır.

Yaratılış 4:4: “ *Habil de onu sürüsünün ve yağlarının ilk doğanlarından biri yaptı. YaHWéH, Habil'e ve onun teklifine olumlu baktı; »*

Habil kardeşini taklit eder ve çobanlık mesleği nedeniyle “ *sürüsünün ilk doğanlarından ve yağlarından* ” Tanrı’ya bir adak sunar. Bu, Tanrı’yı memnun ediyor çünkü O, bu “ *ilk doğanların* ” kurban edilmesinde, kendisinin İsa Mesih'teki kurbanlığının beklenen ve önceden bildirilen imgesini görüyor. Vahiy 1:5'te şunları okuyoruz: "... ve sadık tanık, **ölülerin ilk oğlu** ve *dünya krallarının prensi İsa Mesih'ten !* " *Bizi sevene, kanıyla bizi günahlarımızdan kurtarana ...*". Tanrı, Habil'in teklifinde kendi kurtarma projesini görüyor ve bunu yalnızca memnuniyet verici buluyor.

Yaratılış 4:5: “ *ama Kabil'e ve sunularına pek olumlu bakmadı. Kabil çok kızdı ve yüzü düştü.* »

Habil'in teklifiyle karşılaştırıldığında, Tanrı'nın, aynı mantıkla yalnızca hayal kırıklığına uğrayabilecek ve üzülebilecek olan Kabil'in teklifine çok az ilgi göstermesi mantıklıdır. “ *Yüzü çökmüş* ” *ama bu rahatsızlığın onu “ çok sinirlenmesine* ” yol açtığını ve bunun normal olmadığını, çünkü bu tepkinin hayal kırıklığına uğramış bir gururun meyvesi olduğunu belirtelim . Öfke ve gurur çok geçmeden daha ciddi bir meyve verecek: Kıskançlığının konusu olan kardeşi Habil'in öldürülmesi.

Yaratılış 4:6: “ *Ve YaHWéH, Kabil'e şöyle dedi: Neden kızgınsın ve neden yüzün asık?* »

Habil'in teklifini tercih etmesinin nedenini yalnızca Tanrı bilir. Kabil, Tanrı'nın tepkisini yalnızca adaletsiz bulabilir, ancak öfkelenmek yerine, görünüşte adaletsiz olan bu seçimin nedenini anlamasına izin vermesi için Tanrı'ya yalvarmalıdır. Tanrı, bilinçsizce kendisine Matta'nın kötü hizmetkari rolünü oynayan Kabil'in doğası hakkında tam bilgiye sahiptir. 24:48-49: “ *Ama eğer o, kendi içinden şöyle diyen kötü bir hizmetkarsa: Efendim gelmekte gecikirse , Sarhoşlarla birlikte yer ve içerse arkadaşlarını dövmeye başlar ...* ”. Tanrı ona cevabını çok iyi bildiği bir soru sorar ama bunu yaparak yine Kabil'e çektiği acıların nedenini onunla paylaşma fırsatı verir. Bu sorular Kabil tarafından cevapsız kalacaktır, bu nedenle Tanrı onu, kendisini ele geçirecek kötülüğe karşı uyarır.

Yaratılış 4:7: “ *Elbette iyilik yaparsan yüzünü kaldırırsın; kötülük yaparsan günah kapıda yatar ve onun arzuları senin içindir ; ama onun üzerinde hakimiyet senindir .* »

iyiyi ve kötüyü bilerek ” şeytan statüsünü aldıktan sonra , Havva, Kabil'i kardeşi Habil'i öldürmeye zorlamak için yeniden ortaya çıkar. Önünde iki seçenek, “ *iyi ve kötü* ” vardır; “ *İyilik* ” onu teslim olmaya ve anlamasa bile Tanrı'nın seçimini kabul etmeye yöneltecektir. Ancak “ *kötü* ” yü seçmesi onun altıncı emrini ihlal etmesini sağlayarak Tanrı'ya karşı günah işlemesine neden olacaktır: “ *Cinayet işlemeyeceksin* ”; ve hayır, çevirmenlerin ifadesiyle “ *öldürmeyeceksin* ”. Tanrı'nın emri, suçlu suçluların öldürülmesini değil, suçlu kınamaktadır ve bunu emrederek yasal hale getirmiştir ve bu durumda, İsa Mesih'in gelişi, Tanrı'nın bu adil yargısında hiçbir şeyi değiştirmemiştir.

, Yaratılış 3:16'da Havva'ya söylediği gibi, sanki bir kadından bahsediyormuşçasına “ *günah* ” tan nasıl söz ettiğine dikkat edin : “ *Arzularınız kocanız için olacak, ama o sizin üzerinde hakimiyet sahibi olacak* ” *Sen* ”. Tanrı için “ *günahın* ” ayartılması , kocasını baştan çıkarmak isteyen bir

kadınıninkine benzer ve kocasının kendisinin ya da kocasının kendisine " **hakim olmasına**" **izin vermemesi gerekir**. Böylece Allah erkeğe, kadının temsil ettiği " **günah** "ın **baştan çıkarmasına izin vermeme emrini vermiştir**.

Yaratılış 4:8: " *Ancak Kabil, kardeşi Habil'le konuştu; ama onlar tarladayken Kabil, kardeşi Habil'in üzerine atlayıp onu öldürdü.* »

Bu ilahi uyarıya rağmen Kabil'in tabiatı meyvesini verecektir. Ruhani babası şeytan gibi başından beri ruhunda katil olan Kabil, Habil'le konuştuktan sonra " *kardeşi Habil'in üzerine atladı ve onu öldürdü.* " Bu deneyim, dünyanın sonuna kadar genellikle laik veya dini kıskançlık nedeniyle kardeşin kardeşi öldüreceği insanlığın kaderini kehanet ediyor.

Yaratılış 4:9: " *Yahveh Kabil'e şöyle dedi: Kardeşin Habil nerede? Cevap verdi: Bilmiyorum; ben kardeşimin bekçisi miyim?* »

Kendisinden saklanan Adem'e söylediği gibi: " *Neredesin?* ", Tanrı Kabil'e şöyle dedi: " *Kardeşin Habil nerede?* », *ona her zaman hatasını itiraf etme fırsatı vermek* . Ama aptalca , Allah'ın kendisini öldürdüğünü bildiğini görmezden gelemediği için yüzüzcce " *Bilmiyorum* " diye cevap verir ve inanılmaz bir kibirle Allah'a şu soruyu sorar: " *Ben kardeşimin koruyucusu muyum?* »

Yaratılış 4:10: " *Ve Tanrı dedi ki: Ne yaptın? Kardeşinin kanının sesi topraktan bana haykırıyor* "

Tanrı ona şu anlama gelen cevabını verir: Sen onun koruyucusu değilsin çünkü sen onun katilisin. Allah onun ne yaptığını çok iyi biliyor ve bunu ona bir resimle sunuyor: " *Kardeşinin kanının sesi topraktan bana haykırıyor* ". Kan döken, Tanrı'ya haykıran bir ses veren bu resimli formül, Apo.6'da "5. ^{mühür}"de, Roma'da papalık tarafından Katolik dinine yapılan zulümler sonucu öldürülen şehitlerin çığlığını çağrıştırmak için kullanılacak: Apo. 6:9-10: " *Beşinci mührü açtığında, sunağın altında, Tanrı'nun sözü ve verdikleri tanıklık uğruna öldürülenlerin ruhlarını gördüm. Yüksek sesle haykırıp şöyle dediler: Ey kutsal ve gerçek Efendi, yargılamayı ve yeryüzünde yaşayanlardan kanımızın intikamını almayı ne kadar geciktireceksin?* ". Dolayısıyla haksız yere kan dökmek, suçludan intikam almayı gerektirir. Bu meşru intikam gelecektir ama bu, Allah'ın yalnızca Kendisine sakladığı bir şeydir. Tesniye 32:35'te şunu beyan ediyor: " *Ayakları tökezlediğinde intikam ve ceza benimdir! Çünkü onların kıyamet günü yakındır ve onları bekleyen şey gecikmeyecektir.* " İşaya.61:2'de, " *lütuf yılı* " ile birlikte " *intikam günü* " de mesih İsa Mesih'in programında yer almaktadır: "... o beni gönderdi... **YaHWéH ve Tanrımızın intikam günü** ; tüm acı çekenleri rahatlatmak için ; ...". Bu " *lütuf yılı* "nın " *yayınlanmasının* " " *intikam günü* "nden 2000 yıl kadar ayrılması gerektiğini kimse anlayamazdı .

Böylece ölümler ancak hafızası sınırsız olan Allah'ın anısına haykırabilirler.

Kabil'in işlediği suç adil cezayı hak ediyor.

Yar.4:11: " *Artık kardeşinin kanını senin elinden almak için ağzını açan toprak tarafından lanetleneceksin .* »

Kabil yeryüzünden lanetlenecek ve öldürülmeyecek. Bu ilahi hoşgörüyü haklı çıkarmak için, bu ilk suçun emsalinin olmadığını kabul etmeliyiz. Cain öldürmenin ne demek olduğunu bilmiyordu ve onu ölümcül bir vahşete sürükleyen şey, tüm mantığı kör eden öfkeydi. Artık kardeşi öldüğüne göre, insanlık artık ölümün ne olduğunu bilmediğini söyleyemeyecektir. O zaman

Tanrı'nın Mısır'dan Çıkış 21:12'de koyduğu yasa yürürlüğe girecek: " *Bir adama öldürücü darbe indiren, ölümle cezalandırılacaktır .* "

Bu ayette aynı zamanda şu ifade de yer almaktadır: " *Senin elinden kardeşinin kanını almak için ağzını açan toprak* ". Tanrı, yeryüzüne, üzerine dökülen kanı emecek bir ağız vererek kişileştirmiştir. Sonra bu ağız onunla konuşur ve kendisini kirleten ölümcül eylemi ona hatırlatır. Bu görüntü Yas.26:10'da ele alınacaktır: " *Toplananlar öldüğünde ve ateş iki yüz elli kişiyi yok ettiğinde, yer ağzını açtı ve onları Korah ile birlikte yuttu: onlar uyarı kavmine hizmet ettiler.* " ". Sonra Vahiy 12:16'da şöyle olacak: " *Ve dünya kadına yardım etti ve dünya ağzını açtı ve ejderhanın ağzından çıkardığı nehri yuttu .* " " *Nehir* ", özel olarak oluşturulmuş askeri "ejderhalar" birliklerinin sadık Protestanlara zulmettiği ve onları ülkenin dağlarına kadar kovaladığı Fransız Katolik monarşik birliklerini simgeliyor. Bu ayetin iki anlamı var : Protestan silahlı direnişi, sonra kanlı Fransız Devrimi. Her iki durumda da " *toprak ağzını açtı* " ifadesi, onu çok sayıda insanın kanına kucak açan bir yer olarak resmediyor.

Yaratılış 4:12: " *Toprağı işlediğinizde artık size zenginliğini vermeyecektir. Yeryüzünde gezgin ve gezgin olacaksınız.* »

Kabil'in cezası, üzerine insan kanı dökerek kirleten ilk kişi olduğu dünyayla sınırlıdır; Başlangıçta Tanrı'nın benzerliğinde yaratılmış olan insanınki. Günahın bu yana, Tanrı'dan gelen özelliklerini koruyor ancak artık mükemmel saflığına sahip değil. İnsanın faaliyeti esas olarak toprağı işleyerek yiyecek üretmekten ibaretti. Bu nedenle Kabil'in beslenmenin başka yollarını bulması gerekecek.

Yaratılış 4:13: " *Kain RAB'be şöyle dedi: Cezam katlanılmayacak kadar büyük .* "

Bunun anlamı şu: Bu şartlarda intihar etmem daha iyi.

Yaratılış 4:14: " *İşte, bugün beni bu dünyadan attın; Senin yüzünden gizleneceğim, yeryüzünde gezgin ve gezgin olacağım ve beni kim bulursa öldürecek .* "

Burada artık çok konuşkan ve durumunu idam cezası olarak özetliyor.

Yaratılış 4:15: " *Yahveh ona şöyle dedi: Eğer biri Kabil'i öldürürse, Kabil'in intikamı yedi kez alınacaktır. Ve Yahveh, Kabil'i bulan kişi öldürmesin diye onun üzerine bir işaret koydu .* "

Daha önce görülen nedenlerden dolayı Kabil'in hayatını bağışlamaya kararlı olan Tanrı, ona ölümünün bedelinin " *yedi kat* " " *intikamının alınacağını* " söyledi. Daha sonra kendisini koruyacak bir " *mucize* " den bahseder . Bu bağlamda, Tanrı, Şabat'ı ve haftaların sonunda kehanet edilen dinlenmenin kutsallaştırılmasını simgeleyen "yedi" sayısının, kurtarma projesinin yedinci bin yılında tam olarak yerine getirileceğini kehanet etmektedir. Şabat günü Hezek.20:14-20'de yaratıcı Tanrı'ya ait olmanın işareti olacaktır. Hezek.9'da ise Allah'a ait olanların üzerine, ilahi ceza saatinde öldürülmemeleri için bir " *işaret* " konulur. Son olarak, bu korumalı **ayrılık** ilkesini doğrulamak için Rev.7'de, " *bir işaret* ", " *yaşayan Tanrı'nın mührü* ", Tanrı'nın hizmetkarlarının " *alınını mühürlemek* " için gelir ve bu " *mühür ve işaret* ", yedinci günün Şabatı.

Yaratılış 4:16: " *Sonra Kabil, RAB'bin yüzünden ayrıldı ve Aden'in doğusundaki Nod diyarına yerleşti .* "

Adem ile Havva, Tanrı'nın bahçesinden kovulduktan sonra zaten Adem'in doğusuna çekilmişlerdi. Buradaki bu topraklar, acı çekmek anlamına gelen Nod adını alıyor. Dolayısıyla Kabil'in hayatı zihinsel ve fiziksel acılarla işaretlenecektir çünkü Tanrı'nın yüzünden çok uzakta reddedilmek, 13. ayette ondan korkarak şunu söyleyen Kabil'in katı yüreğinde bile izler bırakacaktır: "*Senin varlığından çok uzakta gizleneceğim.*" yüz "

Yaratılış 4:17: "*Kabil karısını tanıyordu; Enoch'u hamile bıraktı ve doğurdu. Sonra bir şehir inşa etti ve şehre oğlu Hanok'un adını verdi .*"

Kabil, ilk oğlunun adını verdiği bir şehrin nüfusunun reisi olacak: Enoch, bu şu anlama gelir: Başlatmak , talimat vermek, egzersiz yapmak ve bir şeyi kullanmaya başlamak. Bu isim, bu fiillerin temsil ettiği her şeyi özetlemektedir ve bu uygundur çünkü Kabil ve onun soyundan gelenler, dünyanın sonuna kadar devam edecek olan Tanrısız bir toplum tipini başlatmışlardır.

Yaratılış 4:18: "*Hanok İrad'ın babasıydı, İrad Mehujael'in babasıydı, Mehujael Metuschael'in babasıydı ve Metuschael Lemek'in babasıydı .* »

Bu kısa soyağacı, kesin anlamı bilinmeyen ancak bu kökten gelen sözcük, Enoch adı gibi talimat ve aynı zamanda bir güç kavramıyla ilgili olan Lemek adlı karakter üzerinde kasıtlı olarak durur.

Gen.4:19: "*Lemek iki eş aldı: birinin adı Adah, diğèrinin adı Zillah idi .* »

Bu Lemek'te Tanrı'dan kopuşun ilk işaretini buluyoruz; buna göre "*bir adam babasını ve annesini karısına bağlanmak üzere bırakacak ve ikisi tek beden olacak*" (bkz. Yaratılış 2:24). Fakat Lemek'te adam iki kadına bağlanır ve üçü tek beden olur. Açıkçası, Tanrı'dan tam bir ayrılık vardır.

Yaratılış 4:20: "*Adah, Jabal'ı doğurdu; o, çadırlarda ve sürülerde yaşayanların babasıydı .*"

Cebel, bugün hâlâ bazı Arap halkları gibi göçebe çobanların atası.

Yaratılış 4:21: "*Kardeşinin adı Jubal'dı; arp ve kaval çalanların hepsinin babasıydı .* »

Jubal, kültürün, bilginin ve sanatçının modern toplumlarımızın temellerini oluşturduğu günümüzde bile Tanrısız medeniyetlerde önemli bir yere sahip olan tüm müzisyenlerin atasıydı.

Yaratılış 4:22: "*Zilla, tüm pirinç ve demir aletleri döven Tubal Kabil'i doğurdu. Tubal Cain'in kız kardeşi Naama'ydı .* »

Bu ayet, Bronz Çağı'nın Demir Çağı'ndan önce olduğunu varsayan tarihçilerin resmi öğretileriyle çelişmektedir. Gerçekte, Tanrı'ya göre ilk insanlar demirin nasıl dövüleceğini biliyorlardı ve belki de Adem'in kendisinden bu yana, çünkü metin Tubal Kabil'in demir dövenlerin babası olduğunu söylemiyor. Ancak ortaya çıkan bu detaylar bize medeniyetin ilk insanlardan beri var olduğunu anlamamız için verilmektedir. Onların tanrısız kültürleri bugün bizimkilerden daha az rafine değildi.

Gen.4:23: "*Lemek eşlerine şöyle dedi: Adah ve Zillah, sesimi dinleyin! Lamekli kadınlar, sözümü dinleyin! Yaram için bir adamı, yaram için de bir genci öldürdüm.* »

Lemek, iki karısına bir adamı öldürmüş olmakla övünür ve bu, Tanrı'nın yargısında onu incitir. Ancak kibir ve alaycılıkla, aynı zamanda bir genç adamı da

öldürdüğünü ekliyor, bu da onun Allah'ın yargısında durumunu daha da kötüleştiriyor ve bu da onu gerçek bir "katil" ve mükerrer suçlu yapıyor.

Gen.4:24: " *Kain'in yedi kez, Lemek'in ise yetmiş yedi kez intikamı alınacak.* »

Daha sonra Tanrı'nın Kabil'e gösterdiği hoşgörüyü alay eder. Bir adamı öldürdükten sonra Kabil'in ölümünün intikamı "yedi kez" alınacak olduğundan , bir adamı ve bir genci öldürdükten sonra Lemek'in intikamı Tanrı tarafından "yetmiş yedi kez" alınacaktır. Bu kadar iğrenç açıklamaları hayal bile edemiyoruz. Ve Tanrı insanlığa, ikinci neslin ilk temsilcilerinin, yani Kabil'in yedinci nesline kadar olan Lemek neslinin dinsizliğin en yüksek seviyesine ulaştığını göstermek istiyordu. Ve bu, ondan ayrılmanın sonucunun göstergesidir.

Yaratılış 4:25: " *Adem hâlâ karısını tanıyordu; ve bir oğul doğurdu ve onun adını Şit koydu; çünkü dedi: Allah bana Kabil'in öldürdüğü Habil'in yerine başka bir zürriyet verdi .*"

İbranice'de "cheth" olarak telaffuz edilen Seth adı, insan vücudunun temelini belirtir. Bazıları bunu "eşdeğer veya telafi" olarak tercüme ediyor ama ben bu önermeye İbranice bir gerekçe bulamadım. Bu nedenle "bedenin temelini" koruyorum çünkü Seth, Yaratılış 6'nın " *Tanrı'nın oğulları* " ifadesiyle tanımlayacağı sadık soyun kökü veya temel temeli olacak ve Tanrı soyunun asi torunlarını "kadınlara" bırakacak. Onları aldatan Kabil ise " *insan kızları* " lakabını kullanıyor .

Şit'te Tanrı yeni bir " *tohum* " eker ve yetiştirir; Yaratılış 5:21 ila 24'te yedinci nesil olan başka bir Hanok örnek olarak verilmiştir. 365 yıl boyunca dünyevi yaşam, yaratıcı Tanrı'ya sadakatle yaşadı. Bu Hanok ismini iyi taşıyordu çünkü onun "eğitimi", kendi adaşı olan, Kayin soyundan gelen Lamek oğlu Lamek'in aksine, Tanrı'nın yüceliği içindi. Ve hem asi Lemek hem de doğru kişi Hanok, kendi soylarının "yedinci" torunlarıydı.

Yaratılış 4:26: " *Şit'in de bir oğlu vardı ve adını Enoş koydu. İşte o zaman insanlar YaHWéH'in adını anmaya başladılar .* »

Enosch'un anlamı: insan, ölümlü, kötü. Bu isim, insanların YaHWéH adını çağırmağa başladıkları an ile bağlantılıdır. Tanrı'nın bu iki şeyi birbirine bağlayarak bize söylemek istediği şey, sadık soyundan gelen adamın, üstelik ölümlü olan doğasının kötülüğünün farkına varmasıdır. Bu farkındalık da onu, Yaratıcısının kendisini onurlandırmasını ve hoşuna giden bir ibadeti sadakatle yerine getirmesini istemeye yöneltti.

Yaratılış 5

Kutsallaştırma yoluyla ayırma

Bu 5. bölümde Tanrı, Kendisine sadık kalan soyu bir araya getirdi. Adem'den ünlü Nuh'a kadar geçen süreyi kapsayan bu saymanın nedenini anlamamızı sağlayan sadece ilk ayetlerin detaylı çalışmasını sizlere sunuyorum.

Yaratılış 5:1: “ *Bu, Adem'in soyunun kitabıdır. Tanrı insanı yarattığında, onu Tanrı'ya benzer kıldı .* ”

Bu ayet, adı geçen adamların isimlerinin listesi için standart belirliyor. Her şey şu hatırlatmaya dayanmaktadır: “ *Tanrı insanı yarattığında, onu Tanrı'ya benzer olarak yarattı .* ” Bu nedenle, bu listeye girebilmek için insanın “ *Tanrı benzerliğini* ” korumuş olması gerektiğini anlamalıyız . Böylece Kabil kadar önemli isimlerin neden bu listeye girmediğini anlayabiliriz. Çünkü bu bir fiziksel benzerlik meselesi değil, bir karakter benzerliği meselesidir ve 4. bölüm bize Kabil ve onun soyundan gelenleri gösterdi.

Yaratılış 5:2: “ *O, erkeği ve kadını yarattı, onları kutsadı ve yaratıldıklarında onlara insan adını verdi .* ”

Burada da Allah'ın erkeğe ve kadına nimetinin hatırlatılması, zikredilecek isimlerin Allah tarafından bereketlendirilmiş olduğu anlamına gelir. Bunların Tanrı tarafından yaratılmasında ısrar edilmesi, hizmetkarlarını Şabat işaretiyle ayıran, kutsayan, geri kalanını tüm haftalarının yedinci gününde kutlayan yaratıcı Tanrı olarak tanınmaya verdiği önemi vurgulamaktadır. Şabat gününün kutsanmasıyla Allah'ın bereketini korumak ve O'nun karakterinin benzerliği, bir insanın “ *insan* ” olarak anılmaya layık kalabilmesi için Allah'ın aradığı koşullardır. Bu meyvelerin dışında insanın diğer türlere göre daha gelişmiş ve eğitilmiş bir "hayvan" olduğu kanaatindedir.

Yaratılış 5:3: “ *Yüz otuz yaşında olan Adem, kendi benzerliğinde, kendi suretinde bir oğul babası oldu ve adını Şit koydu .* ”

Adem ile Şit arasında gözle görülür şekilde iki isim eksiktir: Kabil'in (sadık bir soydan olmayan) ve Habil'in (soyu olmadan ölen) isimleri. Kutsanmış seçilimin standardı böylece gösterilmiştir. Aynı durum adı geçen diğer isimler için de geçerli olacaktır.

Yaratılış 5:4: “ *Şit'in doğumundan sonra Adem'in günleri sekiz yüz yıldır; ve oğulları ve kızları oldu .* ”

Anlamamız gereken şey, Adem'in “ *Şit* ” in doğumundan önce ve sonra “ *oğulları ve kızları* ” olduğu , ancak bunların babanın veya "Şit'in inancını göstermediğidir. Yaşayan Tanrı'ya sadakatsiz ve saygısız olan "hayvan adamlar" arasına katıldılar. Böylece, Habil'in ölümünden sonra kendisine doğanlar arasında “ *Şit* ”, imanı ve dünyevi babasını yaratan ve şekillendiren Tanrı YaHWéH'ye olan sadakatiyle kendisini diğerlerinden ayıran ilk kişi oldu. Ondan sonra gelen ve isimsiz kalan diğerleri de onun örneğini takip etmiş olabilir, ancak onlar isimsiz kalıyorlar çünkü Tanrı tarafından seçilen liste, sunulan torunların her birinin ilk sadık adamlarının ardılığı üzerine inşa edilmiştir. Bu açıklama, Adem'in, oğlu "Şit" doğduğunda zaten yüksek olan "130 yaş" yaşını anlaşılır kılmaktadır. Ve bu prensip, Nuh'un üzerinde durduğu uzun listede adı geçen seçilmişlerin her biri için geçerlidir, çünkü onun üç oğlu: Sam, Ham ve Yafet, onun ruhsal benzerliğinde olmadıkları için seçilmiş olmayacaktır.

Yaratılış 5:5: “ *Adem'in yaşadığı tüm günler dokuz yüz otuz yıldır; sonra öldü .* ”

Doğrudan adı Enoch olan yedinci seçilmiş kişiye gidiyorum; karakteri Kabil'in oğlu Enoch'un tam tersi olan bir Enoch.

Yaratılış 5:21: " *Altmış beş yaşındaki Hanok, Metuşelah'ın babası oldu .* "

Yaratılış 5:22: " *Hank, Metuşelah'ın doğumundan sonra üç yüz yıl Tanrı ile birlikte yürüdü; ve oğulları ve kızları oldu .* "

Yaratılış 5:23: " *Hanok'un bütün günleri üç yüz altmış beş yıldır .* "

Yaratılış 5:24: " *Hanok Tanrı ile birlikte yürüdü; sonra artık yoktu çünkü Tanrı onu aldı .* "

Tanrı bunu bize Hanok vakasındaki bu spesifik ifadeyle açıklıyor: Tufan öncesi insanlar da kendi "İlyas"larını ölümden geçmeden cennete götürmüşlerdi. Nitekim bu ayetin formülü, Adem'in hayatıyla ilgili olarak " *sonra öldü* " ifadesiyle sona eren diğer ayetlerden farklıdır.

Sonra, 969 yılla Dünya'nın en uzun yaşayan adamı Metushelah geliyor; sonra bu soydan başka bir Lemek Tanrı tarafından kutsandı.

Gen:5:28: " *Yüz seksen iki yaşındaki Lemek'in bir oğlu oldu* "

Gen:5:29: " *YaHWÉH'in lanetlediği bu topraklardan gelen bu kişi bizi yorgunluğumuzdan ve ellerimizin sıkı çalışmasından kurtarıp rahatlatacak* " diyerek onun adını Nuh koydu.

Bu ayetin manasını anlamak için Nuh isminin dinlenme anlamına geldiğini bilmelisiniz. Lemek, sözlerinin ne kadar gerçekleşeceğini kesinlikle hayal etmemişti, çünkü o, " *lanetli dünyayı* " yalnızca " *yorgunluğumuz ve ellerimizin acı verici çalışması* " açısından görüyordu . Ancak Yaratılış 6'nın anlamamıza izin vereceği gibi, Nuh'un zamanında, taşıdığı adamların kötülüğü nedeniyle Tanrı onu yok edecek. Ancak Nuh'un babası Lemek, kendi zamanının birkaç seçilmiş kişisi gibi, çevrelerindeki adamların kötülüğünün arttığını görünce üzülmüş olmalı, seçilmiş biriydi.

Yaratılış 5:30: " *Lemek, Nuh'un doğumundan sonra beş yüz doksan beş yıl yaşadı; ve oğulları ve kızları oldu* "

Yar.5:31: " *Lemek'in bütün günleri yedi yüz yetmiş yedi yıldır; sonra öldü* »

Gen.5:32: " *Beş yüz yaşındaki Nuh, Sam, Ham ve Yafet'in babasıydı* "

Yaratılış 6

Ayırma başarısız oluyor

Yaratılış 6:1: " *Yeryüzünde erkekler çoğalmaya başladığında ve kızları doğduğunda,* "

Daha önce öğrenilen derslere göre, bu insan topluluğu, Tanrı'yı küçümseyen ve dolayısıyla onları reddetmek için de iyi nedenleri olan hayvan normudur. Adem'in karısı Havva tarafından baştan çıkarılması tüm insanlıkta tekrarlanır ve bedene göre normaldir: Kızlar erkekleri baştan çıkarır ve onlardan istediklerini elde ederler.

Yaratılış 6: 2: " *Tanrı'nın oğulları, insan kızlarının güzel olduğunu gördüler ve seçtikleri herkesten eş olarak aldılar* "

İşlerin zorlaştığı yer burası. Kutsanmışlarla dinsiz kâfirler arasındaki **ayırım zamanla ortadan kalkar. Burada mantıksal olarak " Tanrı'nın oğulları "** olarak adlandırılan kutsanmışlar, " *insan kızları* "nın veya "hayvan" insan

grubunun baştan çıkarmasına maruz kalırlar . Böylece evlilik yoluyla yapılan ittifaklar , Tanrı'nın istediği ve aradığı **ayrılığın** çökmesine neden olur . Daha sonra onu İsrail oğullarının yabancı kadınları eş olarak almasını yasaklamaya yönlendiren şey, bu unutulmaz deneyimdi. Ortaya çıkacak tufan, bu yasağa ne kadar uyulması gerektiğini gösteriyor. Her kuralın istisnaları vardır, çünkü Ruth gibi bazı kadınlar gerçek Tanrı'yı Yahudi kocalarıyla birlikte kabul ettiler. Tehlike, kadının yabancı olması değil, “ *Tanrı'nın oğlunu* ”, kökeninin geleneksel pagan dinini benimsetmeye zorlayarak pagan sapkınlığına sürüklemesidir. Üstelik bunun tersi de yasaktır, çünkü "Allah'ın kızı" bir kadın, "insanoğlu", "hayvanlarla" ve batıl dinden olan biriyle evlenerek kendisini ölümcül tehlikeye atmaktadır ki bu onun için daha da tehlikelidir. Çünkü her “kadın” veya “kız”, yalnızca dünyadaki yaşamı boyunca “kadın”dır ve aralarından seçilmiş olanlar, erkekler gibi, Tanrı'nın meleklerine benzer, cinsiyetsiz bir gök cismi olacaktır. Sonsuzluk unisekstr ve mükemmel ilahi model olan İsa Mesih'in karakterinin görüntüsüdür.

Evlilik sorunu hala devam ediyor. Çünkü kendi dininden olmayan biriyle evlenen kimse, kendi dininin doğru veya yanlış olduğuna kendi aleyhine şahitlik eder. Üstelik bu davranış dine, dolayısıyla bizzat Allah'a karşı da kayıtsızlığı göstermektedir. Seçilmişlerin seçilmeye layık olabilmesi için her şeyden önce Tanrı'yı sevmesi gerekir. Ancak yabancıyla ittifak onun hoşuna gitmez, bunu yapan seçilmiş yetkili seçilmeye layık olmaz ve inancı küstahlaşır, bu da korkunç bir hayal kırıklığıyla sonuçlanacak bir yanılsamadır. Geriye son bir kesinti yapmak kalıyor. Eğer evlilik hala bu sorunu teşkil ediyorsa, bunun nedeni modern insan toplumunun kendisini Nuh'un zamanındakiyle aynı ahlaksızlık durumunda bulmasıydı. Dolayısıyla bu mesaj, ilahi “gerçeğe” tamamen kapanan insan zihinlerinde yalanların hakim olduğu son seferimiz içindir.

“Son zamanlarımız” açısından önemi nedeniyle, Tanrı beni en sonunda bu Yaratılış kaydında açıklanan bu mesajı geliştirmeye yönlendirdi. Çünkü tufan öncesindeki seçilmişlerin deneyimi , irtidat ve iğrençlikteki mutlu bir “ *başlangıç* ” ve trajik bir “ *son* ” la özetleniyor . Bununla birlikte, bu deneyim aynı zamanda resmi ve tarihsel olarak 1863'te, ancak manevi olarak 1873'te " *Filadelfia* " da, Rev.3:7'de " *başlangıcı* " olarak kutsanan kurumsal formundaki son kilisesi olan "Yedinci Gün Adventistleri"ni de özetlemektedir. ve 1994 yılında “ *Laodikya* ” da Rev.3:14'te İsa Mesih tarafından biçimci ılımlılığı ve kampla olan ittifakı nedeniyle “ *sonunda* ” “ *kusmuştur* ” 1995'te ekümenik düşman. Tanrı'nın bu Hıristiyan dini kurumunu onaylama zamanı böylece "bir *başlangıç* ve *son* " ile belirlenir. Ancak Yahudi antlaşmasının İsa tarafından seçilen on iki havari tarafından sürdürülmesi gibi, Adventist çalışmaları da benim tarafımdan ve bu kehanet niteliğindeki tanığı kabul eden ve Tanrı'nın ilk olarak 1843 Adventizminin öncülerinde kutsadığı inanç eserlerini yeniden üreten herkes tarafından sürdürülmektedir . 1844. Tanrı'nın, daha sonra sorgulanacak olan kehanet yorumlarının standardını değil, inançlarının motivasyonlarını kutsadığını belirtiyorum. Muhtemelen biçimci ve geleneksel hale gelen Şabat uygulaması, Tanrı'nın yargısının süzgeci, artık seçilmişlerinde " baştan sona " veya Mesih'in gerçek görkemli dönüşüne kadar belirtilen hakikat sevgisinden başka hiçbir şeyi kutsamıyor. son kez 2030 baharında.

alfa ve omega ” olarak sunarak , Kutsal Kitap boyunca bize açıkladığı “yargısını ” yapı ve yönü anlamamız için bir anahtar ortaya koymaktadır. Bir yaşamın, bir ittifakın ya da bir kilisenin “ *başlangıcı* ” ve “ *sonunda* ” görünen durumunun gözlemlenmesine dayanır . Bu ilke Dan.5'te Tanrı tarafından duvara yazılan “ *numaralandırılmış, numaralandırılmış* ” ve ardından “ *tartılmış ve bölünmüş* ” sözcükleri, Kral Belşatsar'ın yaşamının “ *başlangıcını* ” ve “ *sonu* ” zamanını temsil eder . Bu şekilde Tanrı, hükmünün, yargılanan öznenin sürekli kontrolüne dayandığını teyit eder. “ *Başlangıcından* ” veya “ *alfasından* ” “ *sonuna* ” , “ *omegasına* ” kadar onun gözetimi altındaydı .

yedi Kilise ” ye hitaben yazılan mektupların temasında aynı prensip, ilgili tüm “ *Kiliseler* ”in “ *başını ve sonunu* ” belirler . İlk olarak, “ *Efes* ” e iletilen mesajda görkemli “ *başlangıç* ”ı anılan ve “ *sonunun* ” onu, gayret eksikliği nedeniyle Tanrı'nın Ruhü'nün geri çekilmesi tehdidi altına soktuğu havarisel Kilise'yi buluyoruz . Neyse ki, 303'ten önce “ *İzmir* ” de iletilen mesaj, Mesih'in tövbe çağrısının Tanrı'nın yüceliği için duyulacağına tanıklık ediyor. Daha sonra, Roma papalık Katolik kilisesi 538 yılında *Bergama'da başlar* ve Protestan Reformu sırasında, özellikle resmi olarak benim şehrim Valensiya'da hapisanede tutulan Papa Pius 6'nın ölümü sırasında “ *Tiyatira* ”da biter. 1799'da Fransa'da. Ardından, Allah'ın onayı da zamanla sınırlı olan Protestan inancı gelir. Roma dininden miras kalan Pazar günü uygulaması nedeniyle 1843 yılında “ *Başlangıcı* ” “ *Tiyatira* ”da, “ *sonu* ” ise “ *Sardes* ”te anlatılır. İsa daha açık olamazdı, “ *sen öldün* ” mesajı kafa karışıklığına yol açmıyor. Ve üçüncüsü, “ *Filadelfia ve Laodikya* ” başlığı altında, daha önce gördüğümüz kurumsal Adventizm vakası, “ *yedi kiliseye* ” ve bunların simgelediği dönemlere yönelik mesajların temasını kapatıyor.

başlangıçtan ” itibaren zaten tamamlanmış olan şeyleri nasıl yargıladığını bugün bize açıklayarak , zamanımızdaki gerçekleri ve kiliseleri nasıl yargıladığını anlamamızın anahtarlarını bize verir. Çalışmamızdan ortaya çıkan “ *yargı* ” böylece Ruhun tanrısallığının “ *Mühürünü* ” taşır.

Yaratılış 6:3: “ *Sonra YaHWéH şöyle dedi: Ruhum sonsuza dek insanda kalmayacak, çünkü insan etten ibarettir ve onun günleri yüz yirmi yıl olacaktır .* »

İsa'nın dönüşüne 10 yıldan az bir süre kala, bu mesaj bugün şaşırtıcı bir güncelliğe bürünüyor. **Tanrı** tarafından verilen yaşam ruhu “ *sonsuza kadar insanda kalmayacak, çünkü insan etten ibarettir ve onun günleri yüz ~~yirmi~~-dokuz yıl olacaktır .* ” Aslında Allah'ın sözlerine yüklediği anlam bu değildi. Beni anlayın ve O'nu anlayın: Tanrı altı bin yıllık seçilmişleri çağırma ve seçme projesinden vazgeçmiyor. Sorunu, 930 yaşında ölen Adem'den bu yana tufan öncesi insanlara verdiği muazzam uzun ömürde yatmaktadır; ondan sonra başka bir Methuschela 969 yaşına kadar yaşayacaktır. Eğer 930 yıllık sadakat ise bu katlanılabilir ve hatta Allah'ın hoşuna giden bir durumdur, fakat eğer kibirli ve iğrenç bir Lemek ise, Allah ona ortalama 120 yıl dayanmanın fazlasıyla yeterli olacağını tahmin eder. Bu yorum tarih tarafından da doğrulanmıştır, çünkü tufanın sona ermesinden bu yana insan ömrünün uzunluğu günümüzde ortalama 80 yıla inmiştir.

Yaratılış 6:4: “ *O günlerde yeryüzünde devler vardı ve ayrıca Tanrı'nın oğulları insan kızlarına gelip onlara çocuk doğurduktan sonra: bunlar antik çağda ünlü olan kahramanlardı .* ”

ve ayrıca " ifadesini de eklemek zorunda kaldım çünkü mesajın anlamı değişti. Tanrı bize, tufan öncesi ilk yaratılışının devasa bir standartta olduğunu, Adem'in kendisinin de yaklaşık 4 veya 5 metre yüksekliğinde olması gerektiğini bildiriyor. Dünya yüzeyinin yönetimi değiştiriliyor ve azaltılıyor. Bu "*devlerin "* bir adımı bizim beş adımımıza bedeldi ve onun, bugün bir insanın yeryüzünden beş kat daha fazla yiyecek alması gerekiyordu. Bu nedenle orijinal toprak hızla dolduruldu ve tüm yüzeyi boyunca yerleşim gerçekleşti. "*Ve ayrıca "* kesinliği bize, bu "*devler "* standardının, kutsanmışlar ve reddedilmiş olanların, "*Tanrı'nın oğulları "* ve "*insan kızlarının "* ittifakları tarafından değiştirilmediğini öğretir . Dolayısıyla Nuh'un kendisi de çocukları ve eşleri gibi 4 ila 5 metrelik bir devdi. Musa'nın zamanında bu tufan öncesi standartlar Kenan diyarında hâlâ mevcuttu ve ülkeye gönderilen İbrani casusları korkutanlar da bu devler, yani "Anakimler"di.

Yaratılış 6:5: "*Yahveh yeryüzünde insanların kötülüğünün büyük olduğunu ve yüreklerindeki tüm düşüncelerin her gün yalnızca kötülüğe doğru olduğunu gördü ."*

Böyle bir gözlem onun kararını anlaşılır kılıyor. Size, göksel ve dünyevi yaratıkların düşüncelerinde saklı olan bu kötülüğü ortaya çıkarmak için dünyayı ve insanı yarattığını hatırlatırım. Böylece istenilen kanıt elde edilmiş oldu, çünkü "*kalplerindeki tüm düşünceler her gün sadece kötülüğe yönelmişti "*.

Yaratılış 6:6: "*Yahveh yeryüzünde insanı yarattığına tövbe etti ve yüreği üzüldü ."*

Ne olacağını önceden bilmek bir şeydir, ancak onu gerçekleştirerek deneyimlemek başka bir şeydir. Ve kötülüğe hükmetme gerçeğiyle karşı karşıya kalınca, bir an için Allah'ın aklına tövbe etme, daha doğrusu pişmanlık düşüncesi gelebiliyor, bu ahlaki felaket karşısında çektiği acılar o kadar büyük ki.

Yaratılış 6:7: "*Ve Yahveh dedi: İnsandan sığira, sürüngenlerden ve havadaki kuşlara kadar yarattığım insanı yeryüzünden yok edeceğim; çünkü bunları yaptığım için tövbe ediyorum ."*

Tufandan hemen önce Tanrı, Şeytan'ın ve cinlerinin yeryüzünde ve orada yaşayanlar üzerindeki zaferine dikkat çekiyor. Onun için zorlu bir sınavdı ama elde etmek istediği gösteriyi elde etti. Geriye kalan tek şey, insanların çok uzun süre yaşadığı ve dev boyutlarda çok güçlü oldukları bu ilk yaşam biçimini yok etmektir . Çiftlik hayvanları, sürüngenler ve havadaki kuşlar gibi insanlara yakın olan kara hayvanları da onlarla birlikte sonsuza kadar yok olmak zorunda kalacak.

Yaratılış 6:8: "*Ama Nuh lütuf buldu YaHWéH'in gözünde .*

Ve Ezé.14'e göre Tanrı'nın önünde lütuf bulan tek kişi oydu, çocukları ve onların eşleri kurtarılmaya layık değildi.

Yaratılış 6:9: "*Bunlar Nuh'un zürriyetidir. Nuh, kendi zamanında **adil ve dürüst bir adamdı**; Nuh Tanrı ile birlikte yürüdü ."*

Tanrı tarafından "*adil ve dürüst "* olarak değerlendiriliyor . Ve kendisinden önceki doğru Hanok gibi, Tanrı da onun kendisiyle birlikte "*yürüdüğünü "* varsayar.

Yaratılış 6:10: "*Nuh'un üç oğlu oldu: Sam, Ham ve Yafet ."*

Yaratılış 5:22'ye göre 500 yaşında olan "*Nuh'un üç oğlu oldu: Sam, Ham ve Yafet "*. Bu oğullar büyüyecek, erkek olacak ve eş alacaklar. Bu nedenle Nuh'a gemiyi inşa etmesi gerektiğinde oğulları yardım edecek ve yardım edecek.

Doğumları ile tufan arasında 100 yıl geçecek. Bu da 3. ayetteki “120 yıl” ifadesinin, inşaatını tamamlaması için kendisine verilen süre ile ilgili olmadığını kanıtlıyor.

Gen.6:11: " *Yeryüzü Tanrı'nın önünde yozlaşmıştı, dünya şiddetle doluydu* ."

Yolsuzluğun mutlaka şiddet içermesi gerekmez, ancak şiddet onu işaretleyip karakterize ettiğinde, sevgi dolu Tanrı'nın acısı yoğun ve dayanılmaz hale gelir. Doruğa ulaşan bu şiddet, Lemek'in Yaratılış 4:23'te övüldüğü türdendir: " *Yaram için bir adamı, yaram için de bir genci öldürdüm* ."

Yaratılış 6:12: " *Ve Tanrı yeryüzüne baktı ve işte, bozulmuştu; çünkü yeryüzündeki bütün bedenler yolunu bozmuştu* ."

10 yıldan daha kısa bir süre içinde, Tanrı yeryüzüne tekrar bakacak ve onun tufan zamanındaki aynı durumda olduğunu görecektir, " *tüm beden yolunu bozmuş olacak* ." Ama Tanrı'nın yolsuzluktan bahsederken ne demek istediğini anlamalısınız. Çünkü bu kelimenin referansı insan ise, konuyla ilgili görüşler kadar cevaplar da çoktur. Yaratıcı Tanrı söz konusu olduğunda cevap basit ve kesindir. Kadın ve erkeğin kendi kurduğu düzen ve kurallara getirdiği tüm sapkınlıkları yozlaşma olarak adlandırıyor: Bozulmada artık erkek erkek rolünü, kadın da kadın rolünü üstlenmiyor. Kabil'in soyundan gelen iki eşli Lemek'in durumu buna bir örnektir, çünkü ilahi norm ona şunu söyler: " *Bir adam, karısına bağlanmak için babasını ve annesini bırakacaktır* ." Vücut yapılarının görünümü, kadın ve erkeğin rollerini ortaya koymaktadır. Ancak Adem'e " *yardım* " olarak verilen şeyin rolünü daha iyi anlamak için , İsa'nın Kilisesi'nin sembolik imgesi bize bunun cevabını veriyor. Kilise Mesih'e nasıl bir " *yardım* " sağlayabilir? Onun rolü, kurtarılan seçilmişlerin sayısını artırmak ve onun adına acı çekmeyi kabul etmekten ibarettir. Adem'e verilen kadın için de durum aynıdır. Adem'in kas gücünden yoksun olan onun rolü, Tanrı'nın Yaratılış 1:28'de emrettiği emre göre çocuklarını doğurmak ve büyütme, ta ki onlar da bir aile bulana kadar ve böylece dünya doldurulacaktır: " *Ve Tanrı onları kutsadı . ve Allah onlara dedi: Verimli olun ve çoğalın, yeryüzünü doldurun ve ona boyun eğdirin ; ve denizdeki balıklara, havadaki kuşlara ve yeryüzünde hareket eden her canlıya hakim olun* ." Modern yaşam sapkınlığıyla bu norma sırtını dönmüştür. Yoğunlaşmış kentsel yaşam ve endüstriyel istihdam birlikte giderek artan para ihtiyacını yarattı. Bu durum kadınların annelik rollerini bırakıp fabrikalarda veya mağazalarda çalışmalarına yol açmıştır. Kötü yetiştirilen çocuklar kaprisli ve talepkar hale geldiler ve 2021'de şiddetin meyvesini veriyorlar ve Pavlus'un Timoteos'a 2 Tim. 3:1'den 9'a kadar verdiği açıklamaya tamamen uyuyorlar. Okumak için zaman ayırmanızı rica ediyorum. , Tanrı'nın başlangıçtan beri değişmediğini bilerek, bu mektuplarda belirlediği standartları bulmak için Timoteos'a yazdığı iki mektubu hak ettikleri tüm dikkatle, eksiksiz olarak ve 2030 baharındaki ihtişamına dönene kadar değişmeyecek.

Yaratılış 6:13: " *Sonra Tanrı Nuh'a şöyle dedi: Tüm insanlığın sonu benim tarafımdan belirlendi; çünkü onlar dünyayı şiddet ile doldurdular; işte, onları yeryüzüyle birlikte yok edeceğim* ."

Kötülüğün geri dönülmez bir şekilde yerleşmesiyle birlikte, Tanrı'nın yapabileceği tek şey yeryüzünde yaşayanların yok edilmesi olmaya devam ediyor.

Tanrı, dünyadaki tek dostuna korkunç projesini bildirir çünkü onun kararı verilmiş ve kesin olarak karara bağlanmıştır. Tanrı'nın, ölümden geçmeden sonsuzluğa giren tek kişi olan Hanok'a ve yok edici tufandan sağ çıkmaya layık bulunan tek kişi olan Nuh'a verdiği özel kaderi not etmeliyiz. Çünkü Allah kendi sözleriyle “ **onlarda ...** ” ve “ **onları yok edeceğim** ” diyor. Nuh sadık kaldığı için Tanrı'nın kararından etkilenmedi.

Yaratılış 6:14: “ *Kendine yumuşak ağaçtan bir gemi yap; bu sandığı hücreler halinde dizeceksin, içini ve dışını ziftle kaplayacaksın .* ”

Yalnız Nuh'un değil, Nuh'un hayatta kalması gerekiyor çünkü Tanrı, yarattığı projenin 6000 yıllık seçiminin sonuna kadar devam etmesini istiyor. Su baskını sırasında seçilmiş yaşamı korumak için yüzen bir gemi inşa edilmesi gerekecek. Tanrı, Nuh'a talimatlarını verir. Suyu dayanıklı yumuşak ağaç kullanılacak ve kemer, çam veya köknardan alınan reçine olan zift kaplamayla su geçirmez hale getirilecek. Gemideki hayvanların stresli karşılaşmalarından kaçınmak için her türün ayrı yaşamasını sağlayacak hücreler inşa edecek. Gemide kalış bir yıl sürecektir, ancak iş, kendisi için hiçbir şeyin imkansız olmadığı Tanrı tarafından yönlendirilmektedir.

Yar.6:15: “ *Şöyle yapacaksın: Geminin uzunluğu üç yüz arşın, genişliği elli arşın ve yüksekliği otuz arşın olacak .* ”

Eğer “ *arşın* ” bir devin kübiti olsaydı, İbranilerin yaklaşık 55 cm olan uzunluğunun beş katı olabilirdi. Tanrı bu boyutları, bu anlatımı Tanrı'dan alan İbraniler ve Musa tarafından bilinen standartta açıkladı. Bu nedenle inşa edilen kemerin uzunluğu 165 m, genişliği 27,5 m ve yüksekliği 16,5 m'dir. Dikdörtgen kutu şeklindeki kemer bu nedenle heybetli bir boyuta sahipti, ancak boyutları onunla ilişkili insanlar tarafından inşa edilmişti. Çünkü yüksekliğine göre, boyları 4 ila 5 m arasında olan erkekler için yaklaşık beş metrelik üç kat buluyoruz.

Yaratılış 6:16: “ *Gemi için bir pencere yapacaksın, onu üstten bir arşın kadar kısaltacaksın ; sandığın yan tarafına bir kapı yapacaksın ; ve bir alt kat, ikinci ve üçüncü bir kat inşa edeceksiniz .* »

Bu açıklamaya göre geminin tek “ *kapısı* ” birinci kat seviyesinde “ *sandık yan tarafında* ” yer alıyordu. Gemi tamamen kapalıydı ve Yaratılış 8:6'ya göre üçüncü katın çatısının altında 55 cm yüksekliğinde ve genişliğinde tek bir pencere tufanın sonuna kadar kapalı tutulacaktı. Geminin sakinleri sel boyunca karanlıkta ve kandillerin yapay ışığında yaşadılar.

Yaratılış 6:17: “ *Ve göklerin altında hayat nefesi olan bütün beşeri yok etmek için yeryüzüne bir su seli getireceğim; Yeryüzündeki her şey yok olacak .* ”

Tanrı, bu yıkımla birlikte, tufandan sonra ve ilahi projenin 6000 yılının sonunda İsa Mesih'in görkemiyle geri dönüşüne kadar yeryüzünde yeniden nüfus oluşturacak olan insanlara bir uyarı mesajı bırakmak istiyor. Tüm yaşam, tufan öncesi normlarıyla birlikte yok olacak. Çünkü Tufan'dan sonra Allah, canlıların, insanların ve hayvanların boyutlarını yavaş yavaş Afrika Pigmelerinin boyutuna indirecektir.

Yaratılış 6:18: “ *Ama ben seninle antlaşmamı sürdüreceğim; Sen ve oğulların, karın ve oğullarının eşleri seninle birlikte gemiye gireceksiniz .* »

Yaklaşan tufandan sağ kurtululardan sekizi var, ancak bunlardan yedisi, Nuh'un özel ve bireysel bereketinden istisnai olarak yararlanıyor. Bunun kanıtı

Heze.14:19-20'de Tanrı'nın şöyle söylediği yerde görülür: " *Ya da bu ülkeye bir veba göndersem ve öfkemi ölümlülükle ona boşaltsam, oradan insanları ve hayvanları yok etsem ve aralarında Nuh da olsaydı. , Daniel ve Job, yaşıyorum! Rab Yahve şöyle diyor: Oğullarını ya da kızlarını kurtaramayacaklardı, ama doğruluklarıyla kendi canlarını kurtaracaklardı .*" Bunlar dünyanın yeniden nüfusuna faydalı olacaklar, ancak Nuh'un manevi seviyesinde olmadıklarından, kötü meyvelerini vermesi uzun sürmeyecek olan kusurlarını yeni dünyaya getiriyorlar.

Yaratılış 6:19: " *Yanında hayatta kalmaları için her canlıdan, her etten ikişer tanesini gemiye getireceksin; bir erkek ve bir dişi olacak .*"

Tür başına " *yaşayan her şeyden* " bir çift üreme için gerekli olan normdur; bunlar, kara hayvanları cinsi arasında hayatta kalan tek canlılar olacaktır.

Yaratılış 6:20: " *Korumanız için türlerine göre kuşlardan, türlerine göre sığırlardan ve türüne göre yeryüzünde sürünen her şeyden ikişer tane size gelecek. onların hayatı .*"

Bu ayette Allah, sayarken vahşi hayvanlardan bahsetmiyor ancak Yaratılış 7:14'te onların gemiye bindirildiğinden bahsedilecek.

Yaratılış 6:21: " *Ve sen, yenen bütün yiyecekleri al ve kendin için sakla ki, hem sana hem de onlara yiyecek olsun .*"

Sekiz kişiyi bir yıl boyunca beslemek için gereken yiyecek ve gemiye alınan tüm hayvanların gemide büyük bir yer kaplaması gerekiyordu.

Yaratılış 6:22: " *Nuh'un yaptığı da buydu: Tanrı'nın kendisine emrettiği her şeyi yerine getirdi .*"

Nuh ve oğulları, sadakatle ve Tanrı'nın desteğiyle, Tanrı'nın kendisine verdiği görevi yerine getirdiler. Ve burada, yeryüzünün yalnızca nehirler ve nehirlerle sulanan tek bir kıta olduğunu unutmamalıyız. Nuh ve oğullarının yaşadığı Ağrı Dağı bölgesinde sadece ova var ve deniz yok. Bu nedenle onun çağdaşları, Nuh'un denizsiz bir kıtanın ortasında yüzen bir yapı inşa ettiğini görüyorlar. ve Tanrı'nın kutsadığı küçük gruba hakaretler yağdırmak zorunda kaldılar. Ancak alay edenler, seçilmiş olanla alay etmeyi çok geçmeden bırakacak ve inanmak istemedikleri tufanın sularında boğulacaklar.

Yaratılış 7

Tufan'ın son ayrılığı

Yaratılış 7:1: " *Yahveh Nuh'a şöyle dedi: Sen ve tüm ev halkı gemiye girin; çünkü seni bu nesil arasında tam karşımda gördüm .* »

Hakikat anı gelir ve yaratılışın nihai **ayrılığı tamamlanır**. " *Gemiye girmekle* " Nuh ve ailesinin hayatları kurtulacak. " *Gemi* " kelimesi ile Allah'ın Nuh'a atfettiği " *doğruluk* " arasında bir bağlantı vardır . Bu bağlantı, parmağının üzerine " *on emir* " ini kazıyacağı iki tablo şeklinde ifade edilen, Tanrı'nın " *adaletini* " içeren kutsal sandık olacak olan gelecekteki " *tanıklık sandığı* "ndan geçer . Bu karşılaştırmada, Nuh ve arkadaşları , ilahi kesinliğin işaret ettiği gibi bu

ilahi kanunla özdeşleştirilmeye layık olan tek kişi Nuh olsa bile, gemiye girdikten sonra kurtarılmadan yararlanacakları ölçüde eşit olarak gösterilmektedir: " *Gördüm " haklısın .* " Bu nedenle Nuh, tufan öncesi hizmetkarlarına zaten ilkelerinde öğretilmiş olan ilahi kanunla mükemmel bir uyum içerisindeydi.

Yaratılış 7:2: " *Kendine erkek ve dişi olmak üzere tüm temiz hayvanlardan yedi çift alacaksın; saf olmayan bir çift hayvan; erkek ve dişi; »*

Tufan öncesi bir bağlamdayız ve Tanrı, " *saf veya saf olmayan* " olarak sınıflandırılan hayvanlar arasındaki ayrımı hatırlatıyor. Dolayısıyla bu standart dünyanın yaratılışı kadar eskidir ve Levililer 11'de Tanrı yalnızca başlangıçtan itibaren belirlediği bu standartları hatırlatmıştır. Bu nedenle, Tanrı'nın, tıpkı " *Şabat* " gibi, günümüzde seçilmişlerinden, insan için kendi yerleşik düzenini yücelten şeylere saygı duymasını talep etmek için iyi nedenleri vardır. Tanrı, tek bir " *kirli* " için " *yedi saf çift* " seçerek , kendi "mührü" ile işaretlediği saflığı, dünyevi projesinin zamanının kutsallığının "7" sayısını tercih ettiğini göstermektedir.

Yaratılış 7:3: " *Irklarını tüm yeryüzünde canlı tutmak için erkek ve dişi olmak üzere yedi çift hava kuşu .* "

Melek gibi göksel yaşam imajı nedeniyle, " *hava kuşlarının* " " *yedi çifti* " de kurtulmuştur.

Yaratılış 7:4: " *Yedi gün daha, kırk gün kırk gece yeryüzüne yağmur yağdıracağım ve yarattığım her canlıyı yeryüzünden yok edeceğim .* "

Hayvanların ve insanların gemiye giriş anını suyun ilk düşüşünden **ayırın** " *yedi günü* " ifade eden " *yedi* " (7) sayısı hâlâ zikredilmektedir . Allah " *40 gün 40 gece* " boyunca aralıksız yağmur yağdıracak . Bu "40" sayısı testin numarasıdır. Bu , İbrani casusların Kenan ülkesine gönderildiği " *40 gün* " ve devlerin yaşadığı ülkeye girmeyi reddetmeleri sonucu çölde geçen " *40 yıl* " yaşam ve ölümle ilgili olacak . Ve İsa dünyevi hizmetine girdikten sonra " *40 gün 40 gece* " oruç tuttuktan sonra şeytanın ayartmasına teslim edilecektir . Ayrıca Mesih'in dirilişi ile Pentekost'ta Kutsal Ruh'un yağması arasında da " *40 gün* " olacaktır .

Allah için bu sağanak yağmurun amacı " *yarattığı varlıkları* " yok etmektir. Böylece, yaratıcı Tanrı olarak, tüm yaratıklarının hayatlarının, onları kurtarmak ya da yok etmek için kendisine ait olduğunu hatırlatır. Gelecek kuşaklara unutmamaları gereken acı bir ders vermek istiyor.

Yaratılış 7:5: " *Nuh, YaHWéH'in kendisine emrettiği her şeyi yerine getirdi .* "

Sadık ve itaatkar olan Nuh, Tanrı'yı hayal kırıklığına uğratmadı ve kendisine emrettiği her şeyi yerine getirdi.

Yaratılış 7:6: " *Yeryüzüne sular bastığında Nuh altı yüz yaşındaydı .* »

Zamanla ilgili başka ayrıntılar da verilecek ama zaten bu ayet tufanı Nuh'un hayatının 600. ^{yılına} yerleştiriyor. İlk oğlunun 500'üncü yılında dünyaya gelmesinin üzerinden ¹⁰⁰ yıl geçti.

Yaratılış 7:7: " *Ve Nuh tufanın sularından kaçmak için oğulları, karısı ve oğullarının eşleriyle birlikte gemiye girdi .* "

Selden sadece sekiz kişi kurtulabilecek.

Yaratılış 7:8: “ *Temiz hayvanlarla temiz olmayan hayvanlar, kuşlar ve yeryüzünde hareket eden her şey arasında* ”

Tanrı olumludur. Gemiye girin, birkaç “ *yeryüzünde hareket eden her şey* ” kurtarılacak. Peki ama hangi “ *dünyanın* ”, tufan öncesi mi yoksa tufan sonrası mı? “ *Hareket etmek* ” fiilinin şimdiki zamanı, Tanrı'nın hikayesinde bahsettiği, Musa'nın zamanının tufan sonrası dünyasını çağrıştırıyor. Bu incelik, eğer tufandan önce var olmuşlarsa, yeniden nüfuslanan dünyada istenmeyen bazı canavar türlerin terk edilmesini ve tamamen yok edilmesini haklı gösterebilir.

Yaratılış 7:9: “ *Tanrı'nın Nuh'a emrettiği gibi, bir erkek ve bir dişi olmak üzere ikişer ikişer Nuh'la birlikte gemiye girdi* ”

İlke hayvanları ilgilendiriyor ama aynı zamanda üç oğlu ve onların eşlerinden oluşan üç insan çifti ile kendisini ve karısını ilgilendiren kendi çiftini de ilgilendiriyor. Tanrı'nın yalnızca çiftleri seçmesi, bize Tanrı'nın onlara vereceği rolü ortaya koyuyor: çoğalmak ve çoğalmak.

Yaratılış 7:10: “ *Yedi gün sonra tufanın suları yeryüzündeydi .* ”

Bu açıklamaya göre gemiye giriş, Nuh'un ömrünün 600. yılının ikinci ayının onuncu gününde, yani 17. günden 7 gün önce gerçekleşmiştir. ^{yılının ikinci ayının} aşağıdaki 11. ayette belirtilmiştir. Bu onuncu günde, 7. bölümün 16. ayetinde belirtilen kesinliğe göre, bizzat Tanrı, geminin “ *kapısını* ” *içindekilerin tümüne kapattı*.

Yaratılış 7:11: “ *Nuh'un yaşamının altı yüzüncü yılında, ikinci ayda, ayın on yedinci gününde, o gün büyük enginlerin bütün kaynakları fışkırdı ve göklerin bent kapakları döküldü. . açıldı* »

Nuh'un ^{600. yılındaki} “ *ikinci ayın on yedinci gününü* ” “ *cennetin pencerelerini açmak* ” için seçmiştir. 17 sayısı , İncil'in sayısal kodunda ve kehanetlerinde **yargıyı** sembolize eder .

Yaratılış 6'nın seçilmişleri tarafından oluşturulan hesaplama, tufanın Havva ve Adem'in günahından bu yana 1656 yılında, yani 6001 yılında gerçekleşecek olan dünyanın sonunun baharından 4345 yıl öncesine yerleştiriyor. olağan takvimimiz 2030 baharında ve sahte ve yanıltıcı insan takvimimizde 30 Nisan'da gerçekleşen İsa Mesih'in kefareten eden ölümünden 2345 yıl önce.

Aşağıdaki açıklama Yaratılış 8:2'de yenilenecektir. Allah bu ayette “ *derinlik kaynaklarının* ” tamamlayıcı rolünü hatırlatarak tufanın sadece gökten gelen yağmurdan kaynaklanmadığını bize bildirmektedir. “ *Uçurum* ”un, yaratılışın ilk gününden itibaren yeryüzünün tamamen suyla kaplı olduğunu ifade ettiği bilindiğinde , “ *kaynakları* ”, denizin su seviyelerinde neden olduğu bir artışı akla getiriyor. Bu olay, okyanus tabanının seviyesindeki bir değişiklikte elde edilir; bu seviye yukarıya doğru yükseldikçe su seviyesi ilk gün tüm dünyayı kaplayan seviyeye ulaşmaya kadar yükselir. 3. ^{günde} okyanuslardaki uçurumların batmasıyla kuru toprak sudan çıktı ve ters bir hareketle kuru toprak tufanın sularıyla kaplandı. “ *Cennetin baraj kapakları* ” olarak adlandırılan yağmur, yalnızca cezanın gökten, göksel Tanrı'dan geldiğini belirtmek için yararlıydı. Daha sonra bu “ *cennet kilidi* ” imgesi, aynı göksel Tanrı'dan gelen bereketlerin tam tersi rolünü üstlenecektir.

Yaratılış 7:12: “ *Yeryüzüne kırk gün kırk gece yağmur yağdı .* ”

Bu olay inanmayan günahkarları şaşırtmış olmalı. Özellikle bu selden önce yağmur yağmadığı için. Tufan öncesi topraklar akarsular ve nehirler tarafından

sulanıyor ve sulanıyordu; bu nedenle yağmura gerek yoktu, yerini sabah çiyleri aldı. Bu da Nuh'un gemiyi kuru toprak üzerine inşa etmesinden bu yana inkarcıların, Nuh'un haber verdiği sular tufanına hem sözle hem de fiilen inanmakta neden zorlandıklarını açıklamaktadır.

40 gün 40 gece " süresi bir deneme süresini hedefler. Buna karşılık, Mısır'dan yeni çıkan cinsel İsrail, bu dönemde Tanrı'nın yanında tuttuğu Musa'nın yokluğunda sınanacak. Sonuç, Musa'nın kardeşi Harun'un anlaşmasıyla eriyen "altın buzağı" olacaktır. Daha sonra , Kenan ülkesinin keşfi " *40 gün 40 gece* " olacak ve bunun sonucunda, orada yaşayan devler yüzünden insanlar oraya girmeyi reddedecek. İsa da " *40 gün 40 gece* " boyunca imtihan edilecek , ancak bu sefer, her ne kadar bu uzun oruç nedeniyle zayıflamış olsa da, kendisini ayartacak olan şeytana direnecek ve sonunda zaferini elde edemeden onu terk edecektir. İsa için yeryüzündeki hizmetini mümkün ve meşru kılan şey buydu.

Yaratılış 7:13: " *Aynı gün Nuh'un oğulları Nuh, Sam, Ham ve Yafet, Nuh'un karısı ve üç oğlunun eşleri de onlarla birlikte gemiye girdiler :*

Bu ayet, yeryüzündeki insan yaratıklarının her iki cinsiyetinin de seçildiğini vurguluyor. Her insan erkeğine " *yardımcısı* ", dışısına ise " *karısı* " adı verilen eşlik eder . Bu şekilde, her çift kendilerini Mesih'in ve onun Kilisesi'nin, "O'nun yardımı"nın, kurtaracağı Seçilmiş Kişi'nin imajında sunar. Çünkü "gemi"nin sığınağı, onun insanoğluna göstereceği kurtuluşun ilk görüntüsüdür.

Yaratılış 7:14: " *Onlar ve türüne göre her hayvan, türüne göre tüm sığırlar, türüne göre yeryüzünde sürünen her şey, türüne göre her kuş, her küçük kuş, kanatları olan herkes .*

tür " sözcüğünü vurgulayarak , insanlığın son zamanlarımızda hayvanlar ve hatta insanlar adına mücadele etmekten, aşmaktan ve sorgulamaktan zevk aldığı kendi doğasının yasalarını hatırlatmaktadır. Türün saflığını ondan daha büyük bir savunucu olamaz. Ve seçtiklerinden bu konudaki ilahi görüşünü paylaşmalarını talep ediyor, çünkü onun orijinal yaratılışının mükemmelliği bu saflıkta ve türlerin bu mutlak **ayrılığındaydı** .

Efes'te kendisi " *havanın gücünün prensi* " olarak adlandırılan Şeytan'a tabi bir krallık olarak önermektedir . 2:2.

Yaratılış 7:15: " *Hayat nefesi almış bütün etlerden ikişer ikişer Nuh'un gemisine girdiler ."*

Allah'ın seçtiği her çift, tufandan sonra da yaşamını devam ettirebilmek için kendi türünden olanlardan **ayrılır** . Bu kesin **ayrım**da Tanrı, özgür insan seçiminin önüne koyduğu iki yol ilkesini hayata geçirir: İyinin yolu hayata, kötünün yolu ise ölüme götürür.

Yaratılış 7:16: " *Ve Tanrı'nın Nuh'a emrettiği gibi, tüm etlerden erkek ve dişiler içeri girdi. Sonra YaHWéH kapıyı onun üzerine kapattı . »*

Türün " üreme amacı burada " *erkek ve dişi* " ibaresi ile doğrulanmaktadır .

İşte bu deneyime tüm önemini ve ilahi lütuf zamanının sonuna dair kehanet niteliğini kazandıran eylem: " *Sonra YaHWéH onun üzerine kapıyı kapattı* ". Yaşamın ve ölümün kaderinin hiçbir değişiklik olmaksızın **ayrıldığı** andır . Sunulan ultiatoma göre, o zamanın hayatta kalanlarının Tanrı'yı ve onun

yedinci gün Şabati'nı, yani Cumartesi'yi onurlandırmayı ya da Roma'yı ve onun ilk günü olan Pazar'ı onurlandırmayı seçeceği 2029'da da durum aynı olacak. asi insanlığın fermanı şeklinde. Burada yine " *lütuf kapısı* " Vahiy 3:7'ye göre " *açan ve kapatan* " Tanrı tarafından kapatılacaktır .

Yar.7:17: " *Tufan yeryüzünde kırk gün sürdü. Sular çoğalıp gemiyi kaldırdı ve gemi yeryüzünün üzerine çıktı ."*

Kemer yükseltildi.

Yaratılış 7:18: " *Yeryüzünde sular çoğalıp çoğaldı ve gemi suların yüzeyinde yüzdü ."*

Gemi yüzüyor.

Yar.7:19: " *Sular giderek arttı ve tüm gökyüzünün altındaki tüm yüksek dağlar kaplandı ."*

Kuru toprak evrensel olarak su altında kaybolur.

Yaratılış 7:20: " *Sular dağların on beş arşın yukarısına yükseldi ve onları kapladı ."*

Zamanın en yüksek dağı yaklaşık 8 m su ile kaplıdır.

Yaratılış 7:21: " *Yeryüzünde hareket eden her şey, kuşlar, sığırlar, hayvanlar, yeryüzünde sürünen her şey ve tüm insanlar yok oldu ."*

Hava soluyan tüm hayvanlar boğulur. Kuşlarla ilgili kesinlik daha da ilginçtir, çünkü tufan, Şeytan gibi göksel varlıkların da yerdeki varlıklarla birlikte yok edileceği son kıyametin kehanet niteliğindeki bir imgesidir.

Yaratılış 7:22: " *Nefes alan, burun deliklerinde hayat nefesi olan ve kuru toprakta bulunan her şey öldü ."*

Hayatı nefesine bağlı olan insan gibi yaratılan tüm canlılar boğularak ölürler. Tufanın cezasının üzerindeki tek gölge budur, çünkü suçluluk kesinlikle insanın üzerindedir ve bir yerlerde masum hayvanların öldürülmesi haksızlıktır. Ancak asi insanlığı tamamen boğmak için Tanrı, kendileri gibi dünya atmosferinin havasını soluyan hayvanları da onlarla birlikte yok etmek zorunda kalır. Son olarak, bu kararı anlamak için, Tanrı'nın dünyayı, insanı çevrelemek, ona eşlik etmek ve hayvancılık durumunda ona hizmet etmek için yarattığı hayvan için değil, kendi benzerliğinde yarattığı insan için yarattığını dikkate alın.

Yaratılış 7:23: " *İnsandan, sığırlardan, sürüngenlerden ve havadaki kuşlardan, yeryüzündeki her yaratık kesildi; yeryüzünden kesildiler. Geriye yalnızca Nuh ve onunla birlikte gemide bulunanlar **kalmıştı** ."*

Bu ayet, Allah'ın, Nuh ile kendilerini hayvanlarla aynı grupta bulan, hepsi " *onun nesi olduğu* " **" konusuyla ilgilenen ve kaygılanan insan arkadaşları arasında yarattığı farkı doğrulamaktadır.** *gemide ."*

Yaratılış 7:24: " *Yüz elli gün boyunca sular yeryüzünde çok büyüktü ."*

Tufana yol açan 40 gün 40 gece aralıksız yağın yağmurun ardından " *yüz elli gün* " başladı. Zamanın " *en yüksek dağları* " nın maksimum " *15 arşın* " yani yaklaşık 8 metre yüksekliğe ulaşan su seviyesi, " *150 gün* " boyunca sabit kaldı. Daha sonra Allah'ın dilediği kuruyana kadar giderek azalacaktır.

Not : Tanrı, yaşamı tufan öncesi insan ve hayvanları ilgilendiren devasa bir standartta yarattı. Ancak tufandan sonra projesi, tüm canlıların boyutlarını orantılı olarak küçültmeyi amaçlıyor, böylece yaşamlar tufan sonrası normda

doğacak. İbrani casuslar, Kenan'a girdiklerinde, kendi gözleriyle o kadar büyük üzüm salkımları gördüklerine tanıklık ettiler ki, onları taşımak için kendi boylarında iki adam gerekiyordu. Bu nedenle boyuttaki azalma aynı zamanda ağaçları, meyveleri ve sebzeleri de ilgilendiriyor. Böylece Yaratıcı, yaratmayı asla bırakmaz, çünkü zamanla dünyevi yaratımını, ortaya çıkan yeni yaşam koşullarına göre değiştirir ve uyarlar. Güneş ışınlarının dünyaya 90 derecede çarptığı, dünyanın tropikal ve ekvator bölgelerinde güçlü güneş ışınlarına maruz kalan insanların cildindeki siyah pigmentasyonu yarattı . Diğer ten renkleri güneş ışığının miktarına bağlı olarak az çok beyaz veya soluk ve az çok bakır rengindedir. Ancak Adem'in kandan kaynaklanan temel kırmızısı (Kırmızı) tüm insanlarda bulunur.

Mukaddes Kitap tufan öncesinde yaşayan hayvan türlerinin ayrıntılı adlarını belirtmez. Allah, herhangi bir özel vahiy olmaksızın bu konuyu gizemli bırakmış, herkes kendi hayal etme tarzında özgürdür. Ancak ben, dünyevi yaşamın bu ilk biçimine mükemmel bir karakter kazandırmak isteyen Tanrı'nın, o dönemde, kemikleri bilimsel araştırmacılar tarafından toprakta bulunan tarih öncesi canavarları yaratmadığı hipotezini ileri sürdüm. toprak. Ayrıca, hızla tekrar yüz çevirecek olan insanoğlu için yeryüzünün lanetini daha da yoğunlaştırmak amacıyla, bunların tufan sonrasında Allah tarafından yaratılmış olma ihtimalini de öne sürdüm. Kendilerini O'ndan keserek zekalarını ve Tanrı'nın Adem'den Nuh'a verdiği büyük bilgiyi kaybedecekler. Bu öyle bir noktaya gelir ki, dünyanın belirli yerlerinde insan, vahşi hayvanların saldırısına uğrayan ve tehdit edilen "mağara adamı" gibi aşağılanmış bir durumda bulacaktır; yine de bunları gruplar halinde, doğal doğanın değerli yardımıyla yok edebilecektir. kötü hava koşulları ve Tanrı'nın merhametli iyi niyeti.

Yaratılış 8

Gemidekilerin anlık ayrılığı

Yaratılış 8:1: “ *Tanrı Nuh'u, gemide onunla birlikte olan bütün hayvanları ve sığırları hatırladı; ve Allah yerin üzerinden bir rüzgâr estirdi ve sular durgundu .*”

Emin olun, o bunu hiçbir zaman unutmamıştır, ancak yüzen geminin içinde yer alan bu eşsiz yaşam topluluğunun, insanlığa ve hayvan türlerine, sanki Tanrı tarafından terk edilmiş gibi küçültülmüş bir görünüm kazandırdığı doğrudur. Aslında bu canlar son derece güvencedir çünkü Allah onları bir hazine gibi korumaktadır. Onlar en değerli olanlardır: Dünyayı yeniden dolduran ve yüzeyine yayılan ilk meyveler.

Yaratılış 8:2: “ *Derinlerin pınarları ve göklerin pencereleri kapatıldı ve artık gökten yağmur yağmadı* ”

Allah ihtiyacına göre tufan sularını yaratır. Nereden geliyorlar? Cennetten, ama her şeyden önce Tanrı'nın yaratıcı gücünden. Bir kilit bekçisinin imajını

alarak sembolik cennet bent kapaklarını açtı ve onları tekrar kapatmanın zamanı geldi.

derinlik kaynaklarının ” tamamlayıcı rolünü hatırlatarak tufanın sadece gökten gelen yağmurdan kaynaklanmadığını bize bildirmektedir. " *Uçurum* "un, yaratılışın ilk gününden itibaren yeryüzünün tamamen suyla kaplı olduğunu ifade ettiği bilindiğinde , " *kaynakları* ", denizin su seviyelerinde neden olduğu bir artışı akla getiriyor. Bu olay, okyanus tabanının seviyesindeki bir değişiklikte elde edilir; bu değişiklik , yukarıya doğru su seviyesini, ilk gün tüm dünyayı kaplayan seviyeye ulaşana kadar yükseltir. 3. ^{günde} okyanuslardaki uçurumların batmasıyla kuru toprak sudan çıktı ve ters bir hareketle kuru toprak tufanın sularıyla kaplandı. " *Cennetin baraj kapakları* " olarak adlandırılan yağmur, yalnızca cezanın gökten, göksel Tanrı'dan geldiğini belirtmek için yararlıydı. Daha sonra bu " *cennet kilidi* " imgesi, aynı göksel Tanrı'dan gelen bereketlerin tam tersi rolünü üstlenecektir.

Tanrı bir yaratıcı olduğundan, dilediği gibi göz açıp kapayıncaya kadar tufanı yaratabilirdi. Yine de, halihazırda yaratmış olduğu yaratı üzerinde yavaş yavaş hareket etmeyi tercih etti. Böylece insanlığa doğanın onun elinde güçlü bir silah, iyiye mi yoksa kötüye mi gittiğine bağlı olarak kutsamasını ya da lanetini sunmak için kullandığı güçlü bir araç olduğunu gösterir.

Yaratılış 8:3: " *Sular yeryüzünden çekilip uzaklaştı ve yüz elli günün sonunda sular azaldı .* "

40 gün 40 gece aralıksız yağan yağmurun ardından en yüksek su seviyesinde 150 gün süren istikrarın ardından durgunluk başlıyor. Deniz uçurumunun seviyesi yavaş yavaş alçalıyor ancak sel öncesindeki kadar derine inmiyor.

Yaratılış 8:4: " *Yedinci ayın on yedinci günü gemi Ararat dağlarına oturdu .* "

Beş ayın sonunda, yani " *yedinci ayın on yedinci günü* "ne gelindiğinde geminin yüzmesi durur; Ararat'ın en yüksek dağındadır. Bu "on yedi" sayısı ilahi hüküm eyleminin sonunu teyit etmektedir. Bu açıklamalardan, tufan sırasında geminin, Nuh ve oğulları tarafından inşa edildiği bölgeden fazla uzaklaşmadığı anlaşılmaktadır. Ve Tanrı, tufanın bu kanıtının, Rus ve Türk yetkililer tarafından erişimin yasak olduğu ve hala yasak olduğu Ağrı Dağı'nın aynı zirvesinde, dünyanın sonuna kadar görünür kalmasını istiyordu. Ancak O'nun seçtiği zamanda, Tanrı, geminin buz ve kara yakalanmış bir parçasının varlığını doğrulayan havadan fotoğraf çekilmesini uygun gördü. Bugün uydu gözlemi bu varlığı güçlü bir şekilde doğrulayabilir. Ancak dünyevi otoriteler tam olarak yaratıcı Tanrı'yı yüceltmeye çalışmıyorlar; Ona düşman gibi davranıyorlar ve Allah da adaletle onlara salgın hastalık ve terör saldırılarıyla karşılık veriyor.

Yar.8:5: " *Sular onuncu aya kadar azalmaya devam etti. Onuncu ayda, ayın ilk günü dağların dorukları görüldü* "

Suyun azalması sınırlıdır çünkü tufandan sonra su seviyesi tufan öncesi dünyadakinden daha yüksek olacaktır. Antik vadiler su altında kalacak ve Akdeniz, Hazar, Kızıldeniz, Karadeniz gibi mevcut iç denizlerin görünümünü alacak.

Yaratılış 8:6: " *Kırk günün sonunda Nuh, gemi için yaptığı pencereyi açtı .* "

150 günlük istikrar ve 40 günlük bekleyişin ardından ilk kez Noah küçük pencereyi açıyor. Bir arşın veya 55 cm kadar küçük boyutu, tek kullanımının, böylece yaşam gemisinden kaçabilecek kuşları salıvermek olması nedeniyle haklıydı.

Yaratılış8:7: “ *Kuzgunu serbest bıraktı ve yeryüzündeki sular kuruyuncaya kadar gidip gelerek geri döndü .*

Kuru dünyanın keşfi, yaratılışın başlangıcındaki “ *karanlık ve aydınlık* ” ya da “ *gece ve gündüz* ” sırasına göre çağrıştırılır. Ayrıca gönderilen ilk kaşif, tüyleri “ *gece* ” gibi “ **siyah** ” olan, **saf olmayan** “ *kuzgun* ” dur . Tanrı'nın seçtiği Nuh'a karşı özgürce bağımsız davranır. Dolayısıyla Allah ile hiçbir ilişkisi olmadan faaliyete geçecek karanlık dinleri sembolize eder.

Daha kesin bir biçimde, Tanrı'nın, kavmini günah uygulamalarından kurtarmaya çalışmak için kuzgunun geliş gidişleri gibi birçok kez peygamberlerini gönderdiği eski antlaşmanın dünyevi İsrail'ini simgelemektedir. “ *Kuzgun* ” gibi , sonunda Tanrı tarafından reddedilen bu İsrail de ondan **ayrı olarak** tarihini sürdürdü .

Yaratılış 8:8: " *Suların yeryüzünden çekilip çekilmediğini görmek için güvercini de salıverdi .* "

Aynı sırayla kar gibi “ **beyaz** ” **tüylere sahip saf** ” *güvercin* ” de keşif için gönderilir. “ *Gündüz ve ışık* ” burcunun altına yerleştirilmiştir . Bu nedenle, İsa Mesih'in döktüğü kana dayanan yeni antlaşmayı kehanet ediyor.

Yaratılış 8:9: “ *Ama güvercin ayağının tabanını koyacak yer bulamadı ve gemiye geri döndü, çünkü tüm dünyanın yüzünde sular vardı. Elini uzatıp onu aldı ve kendisiyle birlikte sandığa getirdi .* ”

Bağımsız siyah “ *kuzgun* ” un aksine beyaz “ *güvercin* ” , kendisiyle birlikte “ *onu alıp gemiye getirmek için elini* ” uzatan Nuh'la yakın ilişki içindedir . Seçilen kişiyi cennetin Tanrısına bağlayan bağın bir görüntüsüdür. “ *Güvercin* ” bir gün İsa Mesih tarafından vaftiz edilmek üzere Vaftizci Yahya'nın huzuruna çıktığında üzerine konacaktır.

İncil'deki bu iki alıntıyı karşılaştırmanızı öneririm; Mat.8:20'den alınan şu ayetle : “ *Ama güvercin ayağının tabanını koyacak yer bulamadı* ”: “ *İsa ona şöyle cevap verdi: Tilkilerin inleri, havadaki kuşların yuvaları var; ama İnsanoğlu'nun başını koyacak yeri yok* ”; ve Yuhanna 1:5 ve 11'in bu ayetleri, yaşamın ilahi “ *ışığının* ” enkarnasyonu olan Mesih'ten bahsederken şöyle der: “ *Işık karanlıkta parlar ve karanlık onu almamıştır ... / ...O geldi kendi halkı ve kendi halkı onu kabul etmedi .* ” Nasıl ki “ *güvercin* ” Nuh'un kendisini alıp “ *onun eline* ” almasına izin vererek diriltilmişse, Kurtarıcı İsa Mesih de, mesajı arkasında yeryüzünde bırakarak, göksel bir Baba olarak tanrısallığına doğru göklere yükselmiştir. seçilmişlerinin kurtuluşu hakkında, Vahiy 14:6'da “ *Sonsuz Müjde* ” olarak adlandırılan iyi haberi. *Ve Vahiy 1:20'de: " yedi Kilise "* tarafından kehanet edilen “ *yedi çağda* ” onları “ *elinde* ” tutacak ve burada “ *yedi şamdan* ” tarafından tasvir edilen “ *ışığını* ” ilahi kutsallaştırmada paylaşmalarını sağlayacak .

Yaratılış 8:10: “ *Ve yedi gün daha bekledi ve güvercini yine gemiden salıverdi .* ”

“ *Yedi gün* ” ün bu çifte hatırlatılması bize, *bugün bizim için olduğu gibi Nuh için de hayatın Tanrı tarafından " yedi gün "* haftasının birliği üzerine

kurulup düzenlendiğini ve ayrıca " yedi bin " yılın sembolik birliği üzerine kurulduğunu öğretir. büyük tasarruf projesinden. Bu " yedi " sayısının zikredilmesindeki bu ısrar, Allah'ın ona verdiği önemi anlamamızı sağlar; Bu, onun dünyevi egemenliğine son verecek olan Mesih'in görkemiyle geri dönüşüne kadar özellikle şeytanın saldırısına uğramasını haklı çıkaracaktır.

Yaratılış 8:11: " Akşam güvercin ona döndü; ve işte, gagasında yırtık bir zeytin yaprağı vardı. Böylece Nuh, suların yeryüzünden azaldığını biliyordu .

Akşam " sözcüğünün duyurduğu uzun " karanlık " zamanlarının ardından , kurtuluş ümidi ve günahlardan kurtuluş sevinci , sırasıyla eski, sonra yeni ittifak olan " zeytin ağacı " imgesi altında yer alacak . Nuh'un , umut edilen ve beklenen yeryüzünün kendisini karşılamaya hazır olacağını bir " zeytin yaprağı " aracılığıyla bilmesi gibi , " Tanrı'nın oğulları " da, göklerin krallığının kendilerine **Allah'ın elçisi tarafından açıldığını öğrenecek ve anlayacaklardır. cennet İsa Mesih.**

Bu " zeytin yaprağı " Nuh'a ağaçların filizlenmesinin ve büyümesinin yeniden mümkün hale geldiğinin kanıtıydı.

Gen.8:12: " Ve yedi gün daha bekledi; ve güvercini serbest bıraktı. Ama asla ona geri dönmedi .

Bu işaret belirleyiciydi, çünkü " güvercinin " kendisine bir kez daha yiyecek sunan doğada kalmayı seçtiğini kanıtlıyordu.

Tıpkı " güvercin "in umut mesajını ilettikten ve seçtiklerini kurtarmak için yeryüzündeki yaşamını verdikten sonra ortadan kaybolması gibi, " Barış Prensi " İsa Mesih de dünyayı ve öğrencilerini özgür ve bağımsız bırakarak terk edecek. onun son muhteşem dönüşüne kadar hayatlarını sürdürmek.

Yar.8:13: " Altı yüz birinci yılın birinci ayında, ayın ilk gününde yeryüzünde sular kurudu. Nuh geminin örtüsünü kaldırdı ve baktı ve dünyanın yüzeyinin kurduğunu gördü .

Toprağın kuruması hâlâ kısmi ancak ümit vericidir, bu yüzden Nuh geminin dış kısmına bakmak için geminin çatısını açmaya başlar ve geminin Ağrı Dağı'nın zirvesinde karaya oturduğunu bilerek vizyonu çok uzaklara ve çok geniş bir alana yayılmıştır. ufukta geniş çapta. Tufan deneyiminde gemi, kuluçkalık bir yumurta görüntüsüne bürünür. Yumurtadan çıktığında civciv, içinde bulunduğu kabuğu kendisi kırar. Nuh da aynısını yapıyor; şiddetli yağmurdan korumak için artık işe yaramayacak olan " gemideki örtüyü kaldırır ". Tanrı'nın kendisinin kapattığı geminin kapısını açmaya gelmediğine dikkat edin; bu onun, kurtuluşa ve cennete giden kapıların her zaman kapalı olacağı dünyevi isyancılara yönelik yargı standardını sorgulamadığı veya değiştirmedığı anlamına gelir.

Yaratılış 8:14: " İkinci ayın yirmi yedinci günü toprak kuruydu ."

Gemiye binildiği ve kapının Tanrı tarafından kapatıldığı günden itibaren 377 gün boyunca gemide tamamen hapsedildikten sonra dünya yeniden yaşanabilir hale gelir.

Yaratılış 8:15: " Sonra Tanrı Nuh'la konuştu ve şöyle dedi: "

Yar.8:16: " Sen, karın, oğulların ve oğullarınızın eşleri sizinle birlikte gemiden çıkın ."

Tufandan önce geminin içindeki tek " kapıyı " kapatan " gemi " nin çıkış işaretini veren de yine Allah'tır .

Yaratılış 8:17: “ Yanında olan kuşları ve sığırları, her türlü etten canlıyı ve yeryüzünde sürünen her şeyi getir; verimli olsunlar ve yeryüzünde çoğalsınlar .

Bu sahne yaratılış haftasının beşinci gününe benziyor ancak bu yeni bir yaratılış meselesi değil çünkü tufandan sonra dünyanın yeniden nüfuslanması, dünya tarihinin ilk 6000 yılı için kehanet edilen projenin bir aşamasıdır. . Tanrı bu aşamanın korkunç ve caydırıcı olmasını istedi. O, insanlığa Kendi ilahi hükmünün etkilerine dair ölümcül kanıtlar verdi. 2. Petrus 3:5-8'de hatırlanacak bir kanıt: " Aslında onlar, tıpkı sudan alınan ve suyla şekillenen yeryüzü gibi, göklerin de bir zamanlar Tanrı'nın sözüyle var olduğunu görmezden gelmek istiyorlar. bu şeyler yüzünden o zamanın dünyası yok oldu, suya gömüldü; aynı sözle şimdiki gökler ve yer tutuldu ve kıyamet ve yıkım günü için ateşe ayrıldı. dinsiz adamlar. Ama sevgililer, göz ardı etmemeniz gereken bir şey var ki, Rab'bin gözünde bir gün bin yıl gibidir, bin yıl da bir gün gibidir ." Öngörülen ateş seli, yedinci bin yılın sonunda kıyamet günü, yer altı magmasının tüm yeryüzünü kaplayacak alevli kaynaklarının açılmasıyla gerçekleşecektir. Vahiy 20:14-15'te sözü edilen bu “ ateş gölü ”, sadakatsiz asi sakinleri ve gösterilen Tanrı sevgisini küçümseyerek ayrıcalıklı kılmak istedikleri işleri ile birlikte yeryüzünü yok edecek. Ve bu yedinci binyıl, haftanın yedinci günü tarafından kehanet edildi, bu, " bir gün bin yıl gibidir ve bin yıl bir gün gibidir " tanımına göre.

Yaratılış 8:18: " Ve Nuh, oğulları, karısı ve oğullarının eşleriyle birlikte dışarı çıktı ."

Hayvanlar serbest bırakıldığında, yeni insanlığın temsilcileri de gemiden çıkıyor. 377 gün ve gece boyunca dar ve karanlık bir kapalı alanda hapis kaldıktan sonra güneş ışığını ve doğanın onlara sunduğu uçsuz bucaksız ve neredeyse sınırsız alanı buluyorlar.

Yaratılış 8:19: " Bütün hayvanlar, her sürünen şey, her kuş, türlerine göre yeryüzünde hareket eden her şey gemiden çıktı ."

Geminin çıkışı, seçilmişlerin cennetin krallığına girişini kehanet eder, ancak yalnızca Tanrı tarafından saf sayılanlar oraya girecektir. Nuh'un zamanında ise henüz böyle bir durum söz konusu değildir, çünkü saf ve pis bir arada, aynı yeryüzünde yaşayacak, kıyamete kadar birbirleriyle savaşıacaklardır.

Yaratılış 8:20: “ Nuh RAB'be bir sunak inşa etti; bütün temiz hayvanlardan ve bütün temiz kuşlardan aldı ve sunakta yakmalık sunular sundu .”

Yakmalık sunu, seçilen Nuh'un Tanrı'ya minnettarlığını gösterdiği bir eylemdir. Masum bir kurbanın, bu durumda bir hayvanın ölümü, yaratıcı Tanrı'ya, İsa Mesih'te, seçilmişlerinin ruhlarını kurtarmak için kullanacağı araçları hatırlatır. Saf hayvanlar, tüm ruhunda, bedeninde ve ruhunda mükemmel saflığı somutlaştıracak olan Mesih'in fedakarlığını temsil etmeye değerdir.

Yaratılış 8:21: “ Ve Rab hoş bir koku kokladı ve Yahveh yüreğine şöyle dedi: Artık insan uğruna dünyayı lanetlemeyeceğim, çünkü insanın yüreğinin düşünceleri gençliğinden beri kötüdür; Artık yaptığım gibi hiçbir canlıya saldırmayacağım .”

Nuh'un sunduğu yakmalık sunu, gerçek bir iman eylemi ve itaatkar bir imandır. Çünkü eğer Tanrı'ya bir kurban sunuyorsa, bu, Mısır'dan çıkan İbranilere bunu öğretmeden çok önce kendisine emrettiği bir kurban törenine karşılıktır. " Hoş koku " ifadesi , ilahi koku duyusunu değil, hem sadık seçilmişlerinin itaatini

hem de bu ayinin İsa Mesih'teki gelecekteki şefkatli kurbanına verdiği peygamberlik vizyonunu takdir eden ilahi Ruh ile ilgilidir.

Kıyamete kadar artık yıkıcı bir sel olmayacak. Tecrübe , İsa'nın Matta 7:11'de havarileri hakkında söylediği gibi, insanın doğal ve kalıtsal olarak "**kötü**" olduğunu göstermiştir : "*Eğer öyleyse, siz de **kötü biriyseniz** , çocuklarınıza nasıl iyi hediyeler vereceğinizi bilirsiniz."* göklerdeki Babanız, kendisinden dileyenlere çok daha güzel hediyeler verecektir ." Bu nedenle, Pavlus'un 1 Korintliler 2:14'te paylaştığı bir görüşe göre, Tanrı'nın bu "**kötü**" "**hayvanı**" evcilleştirmesi gerekecek ve İsa Mesih'te onlara duyduğu sevginin gücünü göstererek, "**kötü**" olarak adlandırılanlardan bazıları, seçilmiş ve itaatkar insanlar.

Yaratılış 8:22: "*Yeryüzü var oldukça ekim ve hasat, soğuk ve sıcak, yaz ve kış, gece ve gündüz sona ermeyecektir ."*

gece ve gündüz " yapısı gereği " karanlık " ile "karanlık" arasındaki dünyevi mücadeleyi vahyettiği yaratılışın ilk gününden bu yana, dünyevi yaşamın koşullarını belirleyen mutlak karşıtlıkların değişiminin hatırlatılmasıyla sona ermektedir. eninde sonunda İsa Mesih aracılığıyla üstesinden gelecek olan *ışık* . Bu ayette, günahın kendisi nedeniyle, bu göksel ve yersel yaratıklara verilen özgür seçimin sonucu olan ve bu nedenle onu sevmekte ve ona hizmet etmekte veya ondan nefret edecek kadar onu reddetmekte özgür olan bu aşırı değişimleri sıralamaktadır. Ancak bu özgürlüğün sonucu, tufanın az önce gösterdiği gibi, iyilik yanlıları için yaşam, kötü yanlıları için ise ölüm ve yok oluş olacaktır.

Bahsi geçen konuların hepsi manevi bir mesaj taşıyor:

"*Ekim ve hasat* ": Müjdelemenin başlangıcını ve dünyanın sonunu ima eder; İsa Mesih'in, özellikle Matta 13:37-39'daki benzetmelerinde ele aldığı görüntüler: "*O şöyle cevap verdi: İyi tohum eken, İnsanoğlu'dur; alan dünyadır; iyi tohum krallığın oğullarıdır; daralar kötü olanın oğulları; onu eken düşman şeytandır; hasat dünyanın sonudur ; biçerdöverler meleklerdir ."*

"*Soğuk ve sıcak* ": "**sıcak** " Rev.7:16'da geçmektedir: "*Artık acıkmayacaklar, artık susamayacaklar, ne güneş onlara çarpacak, ne de sıcak* ". Ancak tam tersine "*soğuk*" aynı zamanda günahın lanetinin de bir sonucudur.

"*Yaz ve kış* ": bunlar aşırılıkların olduğu iki mevsimdir, her ikisi de aşırılıkları bakımından diğeri kadar nahoştur.

"*Gündüz ve gece* ": Tanrı bunları insanın kendisine verdiği sıraya göre aktarır, çünkü onun projesinde, Mesih'te günün zamanı, onun lütfuna girme çağrısı gelir, ancak bu zamandan sonra "*kimsenin çalışmayacağı gece*" Yuhanna 9:4'e göre, yani kişinin kaderini değiştirmek, çünkü bu, lütuf zamanının sonundan itibaren yaşam ya da ölüm için kesin olarak belirlenmiştir.

Yaratılış 9

Yaşam normundan ayrılma

Yaratılış 9:1: “ *Ve Tanrı Nuh'u ve oğullarını kutsadı ve onlara şöyle dedi: Verimli olun, çoğalın ve dünyayı doldurun. »*

Bu, Allah'ın, insanlar tarafından inşa edilen geminin seçip kurtardığı canlılara, Nuh ve üç oğluna vereceği ilk rol olacaktır.

Yaratılış 9:2: “ *Yerdeki her hayvana, havadaki her kuşa, yeryüzünde hareket eden her canlıya ve denizdeki her balık için korku ve dehşet kaynağı olacaksınız; senin ellerine .”*

Hayvan yaşamı, hayatta kalmasını insana borçludur; bu nedenle, insan, tufan öncesine göre çok daha fazla hayvanlara hükmedebilecektir. Bir hayvanın korku veya öfke nedeniyle kontrolünü kaybetmesi dışında genel kural olarak tüm hayvanlar insandan korkar ve onunla karşılaştıklarında ondan kaçmaya çalışırlar.

Yaratılış 9:3: “ *Hareket eden ve hayat veren her şey sana yiyecek olacak ; bunların hepsini sana yeşil ot olarak vereceğim .”*

Diyetteki bu değişikliğin birkaç gerekçesi var. Sunulan sıralamayı çok fazla önemsemeden öncelikle, tufan sırasında tükenen bitkisel besinlerin hemen yok olması ve kısmen kısır hale gelen tuzlu su ile kaplanan toprağın ancak yavaş yavaş tam ve eksiksiz verimliliğine ve verimliliğine kavuşacağını belirtiyorum. Dahası, İbranice kurban ayinlerinin oluşturulması, kendi zamanında, ekmeğin İsa Mesih'in bedeninin bir sembolü olarak yenileceği Kutsal Akşam Yemeği'nin kehanetsel bir vizyonunda kurban edilen kurbanın etinin tüketilmesini gerektirecektir. kanının sembolü olarak içilen üzüm suyu. Daha az kabul edilebilir ama daha az doğru olmayan üçüncü bir neden, Tanrı'nın insanın ömrünü kısaltmak istemesidir; kendini bozan ve insan bedenine yaşamı yok eden unsurları getiren etin tüketilmesi, kişinin arzu ve kararının başarısının temeli olacaktır. Yalnızca vejetaryen veya vegan beslenme deneyimi kişisel doğrulama sağlar. Bu düşünceyi güçlendirmek için, Allah'ın, insanın sağlığına zararlı olsa bile, **temiz olmayan hayvanları** tüketmesini yasaklamadığına dikkat edin .

Yaratılış 9:4: “ *Eti ancak kanıyla, kanıyla yemeyeceksin .”*

Lev.17:10-11'e göre bu yasak eski antlaşmada da geçerli kalacaktır: “ *Eğer İsrail evinden ya da aralarında yaşayan yabancılardan biri herhangi bir tür kan yerse , yiylene yüzümü çevireceğim . kan ve onu halkının arasından atacağım .”* ve Elçilerin İşleri 15:19'dan 21'e kadar olan haberlerde: “ *Bu nedenle Yahudi olmayanlardan Tanrı'ya dönenlere zorluk çıkarmadığımızı, ancak onlara putların pisliğinden sakının diye yazdığımızı düşünüyorum. fuhuştan, boğulmuş şeylerden ve kandan . Çünkü her Şabat günü havralarda okunduğundan , nesiller boyunca Musa'nın her şehrinde Musa'yı vaaz eden insanlar olmuştur .”*

, etten oluşan bir bedenden ve tamamen ete bağımlı olan bir ruhtan oluşan yaratığın tamamına “ *can* ” adını verir. Bu etteki motor organ, her nefeste akciğerlerin emdiği oksijenle temizlenen kanın sağladığı beyindir. Yaşam halinde beyin, düşünceyi ve hafızayı üreten elektrik sinyallerini yaratır ve fiziksel bedeni oluşturan diğer tüm organların işleyişini yönetir. Üstelik genom gereği her canlı ruh için benzersiz olan "kanın" rolü, vücutta oluşan atık ve yabancı maddeleri taşıdığı için sağlık nedenleriyle ve manevi bir nedenden ötürü tüketilmemelidir. Tanrı, Mesih'in kanını içme ilkesini, yalnızca üzüm suyunun sembolize edilmiş biçiminde içme ilkesini, dini öğretisi için mutlak ayrıcalıklı bir biçimde ayırmıştır. Eğer yaşam kandaysa, Mesih'in kanını içen kişi, bedenini beslediği şeyden

oluşturduğunu söyleyen gerçek ilkeye göre, O'nun kutsal ve mükemmel doğasında yeniden inşa edilir.

Yaratılış 9:5: “ Şunu da bilin, canlarınızın kanını isteyeceğim, onu her hayvandan isteyeceğim; ve insanın ruhunu insandan, onun kardeşi olan insandan isteyeceğim .”

Hayat, onu yaratan Yaratıcı Allah için en önemli şeydir. Suçun, alınan hayatın gerçek sahibi olan kendisine yönelik oluşturduğu öfkeyi anlamak için onu dinlemeliyiz. Dolayısıyla can alma emrini meşrulaştırabilecek tek kişi odur. Bir önceki ayette Allah, hayvan canını alıp kendi yiyeceği haline getirme yetkisini insana vermişken, burada söz konusu olan bir suçtur, insan hayatına kesin olarak son veren bir cinayettir. Bu uzaklaştırılmış yaşam, eğer o zamana kadar O'nun kurtuluş standardına uygun değilse, artık Tanrı'ya yaklaşma veya bir davranış değişikliğine tanık olma fırsatına sahip olmayacaktır. Burada Tanrı, “göze göz, dişe diş ve hayata can” şeklindeki misilleme yasasının temellerini atıyor. Hayvan, bir adamın öldürülmesinin bedelini kendi ölümüyle ödeyecek ve Kabil tipi adam, Habil tipi kendi kanından olan “ **kardeşini** ” öldürürse öldürülecektir .

Yaratılış 9:6: “ Bir kimse insan kanı dökerse, onun kanı insan tarafından dökülecektir; Çünkü Tanrı insanı kendi benzerliğinde yarattı .”

Tanrı ölümlerin sayısını artırmaya çalışmıyor çünkü tam tersine bir katilin idam edilmesine izin vererek caydırıcı bir etkiye güveniyor ve maruz kalınan risk nedeniyle en fazla sayıda insan bunu yapmayı öğreniyor. Ölüme layık bir suikastçı olmamak için davranışlarını kontrol edin.

Yalnızca gerçek ve sahici imanla canlanan kişi, “ Tanrı insanı kendi suretinde yarattı ” sözünün ne anlama geldiğini anlayabilir. Hele ki insanlık bugün Batı dünyasında ve dünyanın her yerinde bilimsel bilginin baştan çıkardığı gibi canavar ve iğrenç bir hal alırken.

Yaratılış 9:7: " Ve siz verimli olun ve çoğalın, yeryüzüne yayılın ve çoğalın ."

Tanrı bu çoğalmayı gerçekten istiyor ve haklı olarak seçilmişlerin sayısı, yolda düşen çağrılanlara kıyasla o kadar azdır ki, yaratıklarının sayısı ne kadar fazla olursa , aralarında o kadar çok kişi yer alabilir. seçtiğini bul ve seç; çünkü Dan.7:9'da belirtilen kesinliğe göre oran, çağrılan on milyar için bir milyon veya 10.000 için 1'dir.

Yaratılış 9:8: “ Tanrı Nuh'la ve onunla birlikte olan oğullarıyla tekrar konuştu ve şöyle dedi: ”

Allah dört erkeğe hitap ediyor çünkü insan türünün erkek temsilcisine hakimiyet vererek, kendi otoriteleri altına alınan kadın ve çocukların yapmalarına izin verdikleri şeylerden sorumlu tutulacaklar. Hakimiyet, Tanrı'nın insanlara sunduğu bir güven işaretidir ancak bu, onları O'nun huzurunda ve yargısı önünde tamamen sorumlu kılar.

Yaratılış 9:9: “ İşte, seninle ve senden sonra soyunla antlaşmamı sürdürüyorum; »

Tanrı'nın kendisiyle " antlaşmasını " yaptığı " tohum " olduğumuzun farkına varmamız önemlidir . Modern yaşam ve onun çekici icatları, insanlığın kökenine dair hiçbir şeyi değiştirmez. Bizler, korkunç tufandan sonra Tanrı'nın insanlığa verdiği yeni başlangıcın mirasçılarımız. Nuh ve üç oğuluyla yapılan

antlaşma özeldir. Tanrı'nın artık tüm insanlığı tufan sularıyla yok etmeyeceğini taahhüt eder. Bundan sonra, Tanrı'nın İbrahim'le kuracağı ittifak gelecek ve bu ittifak, kelimenin tam anlamıyla zaman ve ruhen İsa Mesih'in kurtarıcı hizmetine odaklanan birbirini takip eden iki yönüyle tamamlanacak. Bu ittifak, söz konusu kurtuluş statüsü gibi temelde bireysel olacaktır. Tanrı, ilk gelişinden önceki 16 yüzyıl boyunca, İbrani halkına emrettiği dini törenler aracılığıyla kurtuluş planını açıklayacaktır. Daha sonra, tüm ışığıyla açıklanan bu planın İsa Mesih'te gerçekleşmesinden sonra, yaklaşık 16 yüzyıl daha sadakatsizliğin yerini sadakatsizlik alacak ve 1260 yıl boyunca en karanlık karanlık, papalık Roma'nın himayesi altında hüküm sürecek. Peter Valdo'nun, gerçek Şabat da dahil olmak üzere saf ve sadık Hıristiyan inancını yeniden uygulayabildiği 1170 yılından bu yana, ondan sonra daha az aydınlanmış seçilmiş görevliler, Reform çalışmalarına katılan ancak tamamlanmayanlar olarak seçildi. Ayrıca, ancak 1843'ten itibaren Tanrı, çifte iman sınavı yoluyla Adventizmin öncüleri arasında sadık seçilmişleri bulabildi. Ancak onun kehanetlerinde ortaya çıkan gizemleri tam olarak anlamaları için henüz çok erkendi. Tanrı ile ittifakın işareti her zaman O'nun ışığının getirilmesi ve alınmasıdır, bu nedenle onun adına seçilmişlerini aydınlatmak için yazdığım çalışma, onun son formu olan " *İsa'nın tanıklığı " niteliğindedir. ittifakının son derece gerçek ve teyit edilmiş olduğunun işareti.*

Yaratılış 9:10: " *Kuşlar ve sığırlar olmak üzere yanınızda olan her canlı yaratıkla, ister gemiden çıkanların tümü ile, isterse yeryüzündeki tüm hayvanlarla olsun ."*

Allah'ın sunduğu ittifak, hayvanları, yeryüzünde yaşayan ve çoğalacak olan her şeyi de ilgilendirmektedir.

Yaratılış 9:11: " *Seninle antlaşmamı yapıyorum: Tufan suları artık ne etleri yok edecek, ne de dünyayı yok edecek bir tufan daha olacak ."*

Tufanın verdiği ders benzersiz kalmalıdır. Tanrı şimdi yakın dövüşe girecek çünkü amacı seçilmişlerinin kalplerini fethetmek.

Yaratılış 9:12: " *Ve Tanrı şöyle dedi: Bu, seninle ve seninle birlikte olan her canlı yaratık arasında kuşaklar boyunca yapacağım antlaşmanın işaretidir: "*

Tanrı'nın verdiği bu işaret, temiz ve kirli, yaşayan her şeyle ilgilidir. Yedinci gün Şabatının olacağı henüz onun şahsına ait olduğunun işareti değildir. Bu işaret, canlılara bir daha asla tufan sularıyla yok edilmeyeceğine dair verdiği sözü hatırlatır; bu onun sınırır.

Yaratılış 9:13: " *Yayı bulutların arasına koydum; bu, benimle yeryüzü arasındaki antlaşmanın bir işareti olacak "*

Bilim gökkuşağının varlığının fiziksel nedenini açıklayacak. İnce su katmanlarına veya yüksek neme düşen güneş ışığının ışık spektrumunun bozulmasıdır. Herkes gökkuşağının yağmur yağdığı anda ortaya çıktığını ve güneşin ışık ışınlarını saçtığını fark etmiştir. Gerçek şu ki, yağmur tufanı andırır ve güneş ışığı da Allah'ın takdire şayan, faydalı ve huzur veren ışığının bir suretidir.

Yaratılış 9:14: " *Yeryüzünün üzerinde bulutları topladığımda, bulutların içinde yay görünecek; »*

Bu nedenle bulutlar, yalnızca tufandan sonra yağmur yağdırmak için ve aynı zamanda gökkuşağının ilkesi olarak Tanrı tarafından icat edildi. Ancak,

bizim iğrenç zamanlarımızda, tanrısız erkekler ve kadınlar, gökkuşağının bu konusunu, bu ilahi ittifak sembolünü alarak, onu cinsel sapkınların bir araya gelmesinin kısaltması ve amblemi haline getirerek çarpıtmış ve kirletmişlerdir. Tanrı, bu iğrenç ve saygısız insanlığı kendisine ve insan türüne vurmak için bunda iyi bir neden bulmalıdır. Öfkesinin ateş gibi yakıcı ve ölüm gibi yıkıcı son belirtileri çok geçmeden ortaya çıkacak.

Yaratılış 9:15: " *Ve seninle benim aramdaki anlaşmayı, her etten canlı mahlûku hatırlayacağım ve sular artık bütün etleri yok edecek bir tufana dönüşmeyecek .*"

Tanrının ağzından çıkan bu nezaket sözlerini okurken, tufan öncesi seviyeye ulaşan insan sapkınlığı nedeniyle bugün söyleyebileceği sözleri düşünerek paradoksu ölçüyorum.

Tanrı sözünü tutacak, artık su seli olmayacak ama tüm asilere kıyamet günü için bir ateş seli ayrılmıştır; Elçi Petrus bunu bize 2 Petrus 3:7'de hatırlattı. Ancak bu son yarıdan önce ve Mesih'in dönüşünden önce, Üçüncü Dünya Savaşı'nın nükleer ateşi veya Vahiy 9:13'ten 21'e kadar olan "6. ^{borazan} ", çoklu ve uğursuz ölümcül "mantarlar" biçiminde gelecek. , Dünya gezegeninin başkenti olsun ya da olmasın büyük şehirlerinin eşitsizlik sığınaklarını ortadan kaldırım.

Yaratılış 9:16: " *Yay bulutun içinde olacak; ve Tanrı ile her canlı yaratık, hatta yeryüzündeki bütün etler arasındaki sonsuz antlaşmayı hatırlamak için ona bakacağım .*"

O zaman bizden çok uzakta ve insanlığın yeni temsilcilerine, tufan öncesi insanların yaptığı hatalardan kaçınma konusunda büyük bir umut bırakabilir . Ancak bugün umuda artık izin verilmiyor çünkü tufan öncesi dönemlerin meyveleri aramızda her yerde görülüyor.

Yaratılış 9:17: " *Ve Tanrı Nuh'a şöyle dedi: Bu, benimle yeryüzündeki tüm canlılar arasında yapacağım antlaşmanın işaretidir .*"

Tanrı, "tüm bedenlerle" kurulan bu antlaşmanın karakterini vurgulamaktadır. Bu, kolektif anlamda insanlığı her zaman ilgilendirecek bir ittifaktır.

Yaratılış 9:18: " *Gemiden çıkan Nuh'un oğulları Sam, Ham ve Yafet'ti. Ham, Kenan'ın babasıydı .*"

Bize bir açıklama yapılıyor: " *Ham, Kenan'ın babasıydı* ". Unutmayın, Nuh ve oğullarının hepsi tufan öncesi büyüklükte kalmış devlerdir. Böylece devler, özellikle Mısır'dan ayrılan İbranilerin onları talihsizlikle keşfedeceği "Kenan" ülkesinde çoğalmaya devam edecek, çünkü büyüklüklerinin yarattığı korku onları 40 yıl boyunca çölde dolaşmaya mahkum edecek. ve orada öl.

Yaratılış 9:19: " *Bunlar Nuh'un üç oğludur ve onların soyundan gelenler tüm dünyayı doldurmuştur .*"

Başlangıçta tufan öncesi insanların hepsinin kökeninde tek bir adamın bulunduğunu unutmayın: Adem. Tufan sonrası yeni yaşam üç kişi üzerine inşa edildi: Shem, Cham ve Japhet. Dolayısıyla onların soyundan gelen halklar ayrılacak **ve bölünecek** . Her yeni doğum, patriği Shem, Ham veya Japheth ile bağlantılı olacaktır. Bölünme ruhu, atalarının geleneklerine bağlı insanları birbirine düşürmek için bu farklı kökenlere güvenecektir.

Yaratılış 9:20: " *Nuh toprağı işlemeye başladı ve üzüm bağları dikti .*"

Bu aktivite, sonuçta, normallik dahilinde, yine de ciddi sonuçlar doğuracaktır. Çünkü Nuh ekimi sonunda üzümleri topluyor ve preslenmiş meyve suyu oksitlenerek alkol içiyordu.

Yar.9:21: “ *Şarap içip sarhoş oldu ve çadırının ortasında soyundu.* »

Noé, eylemlerinin kontrolünü kaybederek yalnız olduğuna inanır, kendini açığa çıkarır ve tamamen soyunur.

Gen.9:22: “ *Kenan'ın babası Ham, babasının çıplaklığını gördü ve onu dışarıdaki iki kardeşine bildirdi.* »

O zamanlar insan zihni, günahkar Adem'in keşfettiği bu çıplaklığa karşı hâlâ çok duyarlıydı. Ve eğlenen ve kesinlikle biraz alaycı olan Cham, görsel deneyimini iki erkek kardeşine anlatmak gibi kötü bir fikre sahip.

Yaratılış 9:23: “ *Sonra Sam ile Yafet mantoyu alıp omuzlarına koydular ve geriye doğru yürüyüp babalarının çıplaklığını örttüler; Yüzleri başka tarafa çevrildiği için babalarının çıplaklığını görmediler.* ”

İki kardeş gerekli tüm önlemleri alarak babalarının çıplak bedenini örttü.

Yaratılış 9:24: “ *Nuh şarabından uyandığında küçük oğlunun kendisine ne yaptığını duydu.* ”

Bu yüzden iki kardeş ona ders vermek zorunda kaldı. Ve bu ihbar, Baba olarak onurunun çiğnendiğini hisseden Nuh'u heyecanlandıracaktır. Kendi isteğiyle alkol almamış, zamanla oksitlenen ve şekeri alkole dönüşen üzüm suyunun doğal reaksiyonunun kurbanı olmuştu.

Gen.9:25: “ *Ve dedi: Kenan lanetli olsun! Kardeşlerinin kölelerinin kölesi olsun!* »

Aslında bu deneyim, yaratıcı Tanrı'nın Nuh'un oğullarının torunları hakkında kehanetlerde bulunması için yalnızca bir bahane olarak hizmet etmektedir. Çünkü Kenan'ın babası Ham'ın eylemiyle hiçbir ilgisi yoktu; bu nedenle kendi hatasından masumdu. Ve Nuh hiçbir şey yapmamış olan ona lanet etti. Yerleşik durum bize, Tanrı'nın Mısır'dan Çıkış 20:5'te okunan on emrinin ikincisinde yer alan yargı ilkesini açığa vurmaya başlar: “ *Onlara boyun eğmeyecek ve onlara hizmet etmeyeceksin; Çünkü ben, Tanrınız Yahve, babaların kötülüğünü benden nefret edenlerin üçüncü ve dördüncü kuşaklarına aktaran kiskanç bir Tanrıyım.* ” Bu bariz adaletsizlikte Tanrı'nın tüm bilgeliği yatmaktadır. Çünkü düşünün, oğul ile baba arasındaki bağ doğaldır ve oğul, saldırıya uğradığında daima babasının yanında yer alır; nadir istisnalar dışında. Eğer Allah babaya vurursa oğul ondan nefret edecek ve babasını savunacaktır. Nuh, oğlu Kenan'ı lanetleyerek, soyunun başarısından endişe duyan baba Ham'ı cezalandırır. Ve Kenan da Ham'ın oğlu olmanın sonuçlarına katlanacak. Bu nedenle Nuh'a ve kutsadığı iki oğluna, Sam ve Yafet'e karşı kalıcı bir kızgınlık yaşayacaktır. Kenan'ın torunlarının, Mısır köleliğinden kurtulan halkı (Ham'ın bir başka oğlu: Mizraim) olan İsrail'e kendi ulusal topraklarını sunmak için Tanrı tarafından yok edileceğini zaten biliyoruz.

Gen.9:26: “ *Ve yine şöyle dedi: Sam'ın Tanrısı YaHWéH'e övgüler olsun ve Kenan onların kölesi olsun!* »

Nuh, Tanrı'nın her biri için hazırladığı planı oğullarına bildiriyor. Böylece Kenan soyundan gelenler Sam soyundan gelenlerin kölesi olacaklar. Çam güneye doğru genişleyecek ve Afrika kıtasını günümüz İsrail topraklarına kadar

dolduracak. Sem, mevcut Arap Müslüman ülkelerini doldurarak doğuya ve güneydoğuya doğru genişleyecek. İbrahim, günümüz Irak'ı olan Keldani'den saf bir Sami çıkacak. Tarih bunu doğruluyor, Kenan Afrikası gerçekten de Sam soyundan gelen Arapların kölesiydi.

Yaratılış 9:27: “ *Tanrı Yafet'in mülkünü genişletsin, Sam'in çadırlarında yaşamasına izin versin ve Kenan onların kölesi olsun!* »

Yafet kuzeye, doğuya ve batıya doğru genişleyecek. Uzun bir süre kuzey güneye hakim olacak. Kuzeyin Hıristiyanlaştırılmış ülkeleri, güneydeki Arap ülkelerini sömürmelerine ve Kenan'ın torunları olan Afrika halklarını köleleştirmelerine olanak sağlayacak teknik ve bilimsel gelişmeyi deneyimleyecekler.

Gen.9:28: “ *Nuh tufandan sonra üç yüz elli yıl yaşadı .”*

Nuh, 350 yıl boyunca çağdaşlarına tufana tanıklık edebildi ve onları tufan öncesi insanların hatalarına karşı uyarabildi.

Yar.9:29: “ *Nuh'un bütün günleri dokuz yüz elli yıldır; sonra öldü .”*

Adem'den gelen tufan yılı olan 1656'da Nuh 600 yaşındaydı, dolayısıyla 2006 yılında Adem'in günahından bu yana 950 yaşında öldü. Yaratılış 10:25'e göre , 1757'de " *Peleg "in doğumunda*, Kral Nemrut'un ve onun Babil Kulesi'nin isyankar isyanı tecrübesi nedeniyle Tanrı tarafından " *dünya ikiye bölündü "*. Bölünme veya **ayrılık**, Tanrı'nın halklara verdiği farklı dillerin sonucuydu, böylece onlar **ayrılışlar** ve artık O'nun yüzü ve iradesi önünde birleşik bir blok oluşturmasınlar. Nuh bu nedenle olayı yaşadı ve o sırada 757 yaşındaydı.

Nuh öldüğünde Abram zaten doğmuştu (1948'de, İsa Mesih'in ölümünden 2052 yıl önce, ortak sahte takvimimizin 30. yılında yer alıyor), ancak o Ur'da, Keldani'de, kuzeyde yaşayan Nuh'tan uzaktaydı. Ağrı Dağı.

1948'de, babası Térach 70 yaşındayken doğan Abram, 2023'te, yani Nuh'un 2006'daki ölümünden 17 yıl sonra, Allah'ın emrine uymak üzere 75 yaşındayken Haran'dan ayrıldı. böylece güvence altına alınmış ve başarılmıştır.

2048'de 100 yaşında olan Abram, İshak'ın babası olur. 2123'te 175 yaşında öldü.

Yaratılış 25:26'ya göre, 2108 yılında 60 yaşında olan İshak, Esav ve Yakup adlı ikizlerin babası oldu.

Yaratılış 10

Halkların ayrılması

Bu bölüm bizi Nuh'un üç oğlunun torunlarıyla tanıştırıyor. Bu vahiy faydalı olacaktır çünkü Tanrı, kehanetlerinde her zaman ilgili bölgelerin orijinal isimlerinden söz edecektir. Bu isimlerden bazıları, ana kökleri korudukları için kolayca güncel isimler olarak tanımlanabilir; örnekler: Mede için “ *Madai* ”, Tobolsk için “ *Tubal* ”, Moskova için “ *Meshech* ”.

Yaratılış 10:1: “ *Bunlar Nuh'un, Sam, Ham ve Yafet'in oğullarının torunlarıdır. Tufandan sonra oğulları doğdu.* »

Yafet'in oğulları

Yaratılış 10:2: “ *Yafet'in oğulları şunlardı: Gomer, Magog, Maday, Yavan, Tubal, Meşek ve Tiras .* »

“ *Madai* ” Medyadır; “ *Javan* ”, Yunanistan; “ *Tubal* ”, Tobolsk, “ *Meşek* ”, Moskova.

Yaratılış 10:3: “ *Gomer'in oğulları: Aşkenaz, Rifat ve Togarmah.* »

Yaratılış 10:4: “ *Yavan'in oğulları: Elişa, Tarşış, Kittim ve Dodanim.* »

“ *Tarşış* ” Tarsus anlamına gelir; “ *Kittim* ”, Kıbrıs.

Yaratılış 10:5: “ *Ulusların adaları topraklarına göre, dillerine göre , ailelerine göre, uluslarına göre onlar tarafından dolduruldu.* »

Milletler adaları ” ifadesi, günümüz Avrupa'sının batı milletlerini ve bunların Amerika ve Avustralya gibi geniş uzantılarını ifade etmektedir.

Her kişinin diline göre ” kesinlik, açıklamasını Yaratılış 11'de açıklanan Babil Kulesi deneyiminde bulacaktır.

Ham'ın oğulları

Gen. 10:6: “ *Ham'in oğulları: Kûş, Mizraim, Put ve Kenan.* »

Cush, Etiyopya'yı belirtir; “ *Mizraim* ”, Mısır; “ *Puth* ”, Libya; ve “ *Canaan* ”, günümüz İsrail'i veya eski Filistin.

Yaratılış 10:7: “ *Kûş'un oğulları: Şeba, Havilah, Sabta, Raema ve Sabteka. Raema'nın oğulları: Seba ve Dedan.* »

Yaratılış 10:8: “ *Kûş, Nemrut'un da babası oldu; yeryüzünde güçlü olmaya başlayan oydu.* »

Bu kral “ *Nemrut* ”, Yaratılış 11'e göre insanları halklara ve uluslara **ayıran ve izole eden**, Tanrı tarafından dillerin **ayrılmasının** nedeni olan “ *Babil Kulesi* ” nin inşacısı olacaktır .

Yaratılış 10:9: “ *RAB'bin önünde yiğit bir avcıydı; bu nedenle şöyle deniyor: Nemrut gibi, RAB'bin önünde yiğit bir avcı.* »

Yaratılış 10:10: “ *İlk olarak Şinar diyarında Babil, Erek, Akkad ve Kalne'de hüküm sürdü.* »

“ *Babil* ” eski Babil'i belirtir; “ *Accad* ”, antik Akkadya ve şimdiki şehir Bağdat; “ *Shinear* ”, Irak.

Yaratılış 10:11: “ *O diyardan Aşur çıktı; Ninova'yı, Rehoboth Hir'i, Calah'i inşa etti,* ”

“ *Assur* ” Asurluları ifade eder. “ *Ninova* ” şimdiki Musul oldu.

Yaratılış 10:12: “ *ve Ninova ile Calah arasında Resen; burası büyük şehir.* »

Bu üç şehir günümüz Irak'ının kuzeyinde ve "Kaplan" Nehri kıyısında yer alıyordu.

Yaratılış 10:13: “ *Mizraim Ludim'in, Ananim'in, Lehabim'in ve Naftuhim'in babası oldu* ”

Yaratılış 10:14: “ *Filistliler'in geldiği Patrusim, Kasluhim ve Kaftorim.* »

“ *Filistinliler* ” eski ittifakta olduğu gibi hala İsrail'e karşı savaş halinde olan mevcut Filistinlileri ifade ediyor. Onlar, Mısır'ın İsrail'le ittifak yaptığı 1979 yılına kadar İsrail'in bir diğer tarihi düşmanı olan Mısır'ın oğulları.

Yaratılış 10:15: “ *Kenan ilk oğlu Sidon'un ve Het'in babası oldu;* »

Yaratılış 10:16: “ *ve Yevuslular, Amorlular ve Girgaşlular* ”

“ *Jebus* ” Kudüs'ü belirtir; “ *Amoritler* ” Tanrı'nın İsrail'e verdiği toprakların ilk sakinleriydi. Dev normda kalmalarına rağmen Tanrı onları öldürttü ve burayı boşaltmak için halkının gözü önünde zehirli eşek arılarıyla yok etti.

Yaratılış 10:17: “ *Hivliler, Arkitler, Sinitler* ”

“ *Sin* ” Çin'i ifade eder.

Yaratılış 10:18: “ *Arvadiler, Zemaritler, Hamatlular. Daha sonra Kenanlıların aileleri dağıldı.* »

Yaratılış 10:19: “ *Kenanlıların sınırları Sayda'dan Gerar'a, Gazze'ye, Sodom, Gomorra, Admah ve Zeboim'den Leşa'ya kadar uzanıyordu.* »

Bu eski isimler, bölgedeki Sodom ve Gomorra'nın kuruluşuna göre, İsrail topraklarını batı tarafında kuzeyden Sidon'un bulunduğu güneye, bugünkü Gazze'nin hala bulunduğu yere ve doğu tarafında ise güneyden ayırır. Zeboim'in bulunduğu kuzeydeki "ölü deniz" in.

Gen. 10:20: “ *Ailelerine, dillerine, ülkelerine ve milletlerine göre Ham'ın oğulları bunlardır.* »

Sam'ın oğulları

Yaratılış 10:21: “ *Heber'in bütün oğullarının babası ve büyük Yafet'in kardeşi Sam'ın da oğulları doğdu.* »

Yaratılış 10:22: “ *Sam'ın oğulları: Elam, Assur, Arpakşad, Lud ve Aram.* »

“ *Elam* ”, günümüz İran'ındaki eski Pers halkını ve aynı zamanda kuzey Hindistan'daki Aryanları belirtir; “ *Assur* ”, günümüz Irak'ının eski Asur'u; “ *Lud* ”, İsrail'de belki Lod; “ *Aram* ”, Suriye Aramileri.

Yaratılış 10:23: “ *Aram'ın oğulları: Uz, Hul, Geter ve Maş.* »

Yaratılış 10:24: “ *Arpakşat Şelah'in babasıydı; ve Şelah, Heber'in babası oldu.* »

Yaratılış 10:25: “ *Heber'in iki oğlu oldu: Birinin adı Peleg'di, çünkü onun zamanında topraklar bölünmüştü ve kardeşinin adı Yoktan'dı.* »

Bu ayette şu kesinliği buluyoruz: “ *Çünkü onun zamanında yeryüzü taksim edilmişti.* ” Adem'in günahının 1757 yılında, Babil Kulesi'nin yükseltilmesiyle isyankar birleşme girişiminden kaynaklanan dillerin **ayrılması** olasılığını ona borçluyuz . Bu nedenle Kral Nemrut'un saltanat zamanıdır.

Gen.10:26: “ *Yoktan Almodad'in, Şelef'in, Hazarmavet'in, Yerah'in babası oldu* ”

Gen.10:27: “ *Hadoram, Uzal, Diklah,* ”

Gen.10:28: “ *Obal, Abimael, Sheba* ”

Yaratılış 10:29: “ *Ofir, Havilah ve Jobab. Bunların hepsi Yoktan'ın oğullarıydı.* »

Yaratılış 10:30: “ *Sefar tarafındaki Meşa'dan doğudaki dağa kadar yaşadılar.* »

Yaratılış 10:31: “ *Aşiretlerine göre, dillerine göre, ülkelerine göre, milletlerine göre Sam'ın oğulları bunlardır.* »

Yaratılış 10:32: “ *Nesillerine ve milletlerine göre Nuh'un oğullarının aileleri bunlardır. **Tufandan sonra yeryüzüne yayılan milletler de onlardan geldi**.* »

Yaratılış 11

Dillere Göre Ayırma

Yaratılış 11:1: “ *Tüm dünyanın tek bir dili ve aynı sözleri vardı .* ”

Tanrı burada tüm insanlığın tek bir çiftten, Adem ile Havva'dan türediği gerçeğinin mantıksal sonucunu hatırlatıyor. Bu nedenle konuşulan dil tüm torunlara aktarıldı.

Yaratılış 11 :2: “ *Doğudan ayrılırken Şinar diyarında bir ova buldular ve oraya yerleştiler .* ”

Günümüz Irak'ındaki “Shinear” ülkesinin “doğusunda” günümüz İran'ı vardı. Daha yüksek bölgeleri terk eden erkekler, iki büyük nehir olan "Fırat ve Dicle" (İbranice: Phrat ve Hiddekel) tarafından iyi sulanan ve verimli bir ovada toplanırlar. İbrahim'in yeğeni Lut da kendi zamanında amcasından ayrılınca yerleşmek için burayı seçmişti. Büyük ova , dünyanın sonuna kadar meşhur kalacak büyük bir şehrin, “ *Babil* ” in inşasına elverişli olacaktır .

Yaratılış 11:3: “ *Birbirlerine, Gel! Tuğla yapıp onları ateşte pişirelim. Tuğla onlara taş görevi görüyordu ve bitüm de çimento görevi görüyordu .*

Toplanan erkekler artık çadırlarda yaşamıyor; kalıcı konut inşaatları yapmayı mümkün kılan pişmiş tuğlaların imalatını keşfediyorlar. Bu keşif tüm şehirlerin kökenindedir. Mısır'daki kölelikleri sırasında, Firavun için Ramses'i inşa etmek amacıyla bu tuğlaların üretilmesi, İbranilerin acı çekmesine neden olacaktır. Aradaki fark, onların tuğlalarının ateşte pişirilmemesi, toprak ve samandan yapılması, Mısır'ın yakıcı güneşinde kurutulmasıdır.

Yaratılış 11:4: “ *Ve yine dediler: Hadi gidelim! Kendimize tepesi göklere uzanan bir şehir ve bir kule inşa edelim ve kendimize bir isim yapalım ki, tüm yeryüzüne dağılmayalım .*

Nuh'un oğulları ve onun soyundan gelenler, göçebe olarak dünyanın dört bir yanına dağılmış halde ve her zaman seyahatlerine uygun çadırlarda yaşıyorlardı. Allah bu vahyinde, insanlık tarihinde ilk kez insanın bir yere ve kalıcı meskenlere yerleşmeye karar verdiği ve böylece ilk yerleşik insanları oluşturduğu anı hedef almaktadır. Ve bu ilk buluşma, onları kavgalara, tartışmalara ve ölümlere yol açan **ayrılıktan** kaçmak için bir araya gelmeye yönlendirir . Tufan öncesi insanların kötülüğünü ve şiddetini Nuh'tan öğrendiler; öyle ki Tanrı onları yok etmek zorunda kaldı. Aynı hataların tekrar yapılması riskini daha iyi kontrol edebilmek için tek bir yerde toplanarak bu şiddetin önüne geçebileceklerini düşünüyorlar. Diyor ki: Sayılarda güç vardır. Babil zamanından beri bütün büyük hükümdarlar ve büyük hükümdarlar güçlerini birlik ve

toplanmaya dayandırmışlardır. Bir önceki bölümde, Babil'i ve kulesini inşa ederek, görünüşe bakılırsa, zamanının insanlığını ilk birleştiren lideri olan Kral Nemrut'tan bahsediliyordu.

Metin şunu belirtir: “ *tepesi gökyüzüne değen bir kule* ”. Bu "cennete dokunma" fikri, insanların onsuz da yapabileceklerini ve sorunlarından kaçınıp kendi başarılarına çözebilecekleri fikirleri olduğunu ona göstermek için cennette Tanrı'ya katılma niyetini gösterir. Bu, yaratıcı Tanrı'ya meydan okumaktan başka bir şey değil, ne daha az.

Yaratılış 11:5: " RAB, *insanoğlunun inşa ettiği şehri ve kuleyi görmek için aşığı indi* . "

Bu sadece Allah'ın isyankâr düşüncelerle yeniden canlanan bir insanlık projesini bildiğini bize gösteren bir görüntüdür.

Yaratılış 11 :6: “ *Ve YaHWéH şöyle dedi: İşte, onlar tek bir halktır ve hepsinin tek bir dili vardır ve onların üstlendiği şey budur; artık hiçbir şey onları planladıkları her şeyi yapmaktan alıkoyamaz* .

Babil zamanındaki durum, şu idealin hayalini kuran çağdaş evrenselciler tarafından kiskanılıyor: tek bir halk oluşturmak ve tek bir dil konuşmak. Ve Nemrut'un topladığı gibi evrenselcilerimiz de Tanrı'nın bu konu hakkında ne düşündüğünü umursamıyor. Ancak 1747 yılında Adem'in günahından bu yana Tanrı konuşmuş ve fikrini ifade etmiştir. Sözlerinden de anlaşılacağı gibi, insan projesi fikri onu memnun etmiyor ve rahatsız ediyor. Ancak bunların yeniden yok edilmesi söz konusu değildir. Ancak şunu da belirtelim ki, Tanrı asi insanlığın yaklaşımının etkililiğine itiraz etmez. Onun tek bir dezavantajı var ve bu da onun için: Ne kadar çok bir araya gelirlerse, onu o kadar reddediyorlar, artık ona hizmet etmiyorlar ya da daha kötüsü onun önünde sahte tanrılara hizmet ediyorlar.

Yaratılış 11:7: “ *Haydi! Aşığıya inelim ve orada dillerini karıştıralım ki artık birbirlerinin dilini duymasınlar* . ”

Tanrı'nın bir çözümü var: " *Dillerini karıştıralım da artık birbirlerinin dilini duymasınlar* ." Bu eylem ilahi bir mucizeyi gerçekleştirmeyi amaçlamaktadır. Bir anda erkekler kendilerini farklı dillerde ifade ederler ve artık birbirlerini anlamazlar, birbirlerinden uzaklaşmak zorunda kalırlar. İstenilen birim **bozuldu** . Bu çalışmanın konusu olan erkeklerin ayrılığı hâlâ varlığını sürdürüyor ve başarılı bir şekilde gerçekleştirilmiştir .

Yaratılış 11:8: “ *Ve Yahveh onları oradan bütün yeryüzüne dağıttı; ve şehri inşa etmeyi bıraktılar* .

Aynı dili konuşanlar bir arada gruplanıp birbirlerinden uzaklaşırlar. Dolayısıyla bu “ *diller* ” deneyiminden sonra insanlar çeşitli yerlere yerleşecek ve taş ve tuğladan yapılmış şehirler kuracaklar. Milletler oluşturulacak ve onların hatalarını cezalandırmak için Allah onları birbirine düşürebilecektir. “ *Babil'in* ” evrensel barışı tesis etme girişimi başarısızlıkla sonuçlandı.

Yaratılış 11:9: " *Bu nedenle adlarına Babil denildi, çünkü Yahveh bütün dünyanın dilini orada karıştırdı ve Yahveh onları oradan bütün yeryüzüne dağıttı* . "

“Kafa karışıklığı” anlamına gelen “Babil” ismi bilinmeyi hak ediyor çünkü bu isim, insanlara, evrensel birleşme girişimlerine Tanrı'nın nasıl tepki gösterdiğine tanıklık ediyor: “ *dillerin karışıklığı* ”. Bu ders, dünyanın sonuna

kadar insanlığı uyarmayı amaçlıyordu, çünkü Tanrı, Musa'ya yazdığını ve bugün hala okuduğumuz kutsal İncil'in ilk kitaplarını yazan bu deneyimi kendi tanıklığında ortaya çıkarmak istemiştir. Dolayısıyla Tanrı'nın o zamanın asilerine karşı şiddet kullanması gerekmedi. Ancak dünyanın sonunda, Tanrı'nın kınadığı bu evrensel toplantının yeniden üretilmesiyle, Üçüncü Dünya Savaşı'ndan sonra hayatta kalan son isyancıların İsa Mesih'in görkemli dönüşüyle yok edileceği durum aynı olmayacak. O zaman, onlar, dünyayı yaratılışından bu yana O'nun kutsal Şabatı'na sadık kalacakları için, ayrıca O'nun son seçilmişlerini öldürme kararı almış oldukları için, "onun gazabıyla" da uğraşmak zorunda kalacaklar. Tanrı'nın verdiği ders, insanlık tarafından hiçbir zaman dikkate alınmadı ve Tanrı, diğer halklar tarafından ya da büyük çaplı ölümcül salgın hastalıklarla yok edilinceye kadar dünyanın her yerinde sürekli olarak büyük şehirler kuruldu.

Sam'ın torunları

Müminlerin ve mevcut tek tanrılı dinlerin babası İbrahim'e doğru

Gen.11:10: “ *Bunlar Sam'ın tohumudur. Yüz yaşındaki Sam, tufandan iki yıl sonra Arpacchad'ın babası oldu .*

Şem'in oğlu Arpakşad 1658'de (1656 + 2) doğdu.

Gen.11:11: “ *Şem, Arpakşad'ın doğumundan sonra beş yüz yıl yaşadı; ve oğulları ve kızları oldu .*”

Şem 2158'de 600 yaşında öldü (100 + 500)

Gen.11:12: “ *Otuz beş yaşındaki Arpacchad, Şelah'ın babası oldu .*”

Arpacschad'ın oğlu Schélach, 1693'te (1658 + 35) doğdu.

Gen.11:13: “ *Arpacchad, Şelah'ın doğumundan sonra dört yüz üç yıl yaşadı; ve oğulları ve kızları oldu .*

Arpacschad 2096'da 438 (35 + 403) yaşında öldü

Gen.11:14: “ *Otuz yaşındaki Şelah, Heber'in babasıydı .*”

Héber 1723'te doğdu (1693 + 30)

Yar.11:15: “ *Şelah, Heber'in doğumundan sonra dört yüz üç yıl yaşadı; ve oğulları ve kızları oldu .*

Schélach 2126'da (1723 + 403) 433 (30 + 403) yaşında öldü

Gen.11:16: “ *Otuz dört yaşındaki Heber, Peleg'in babasıydı .*”

Péleg 1757'de (1723 + 34) doğdu. **Yaratılış 10:25'e göre doğduğu**

sırada, Tanrı'nın Babil'de toplanan insanları bölmek ve ayırmak için yarattığı konuşma dilleri tarafından " dünya bölündü ".

Yar.11:17: “ *Peleg'in doğumundan sonra Heber dört yüz otuz yıl yaşadı; ve oğulları ve kızları oldu .*

Héber 2187'de (1757 + 430) 464 (34 + 430) yaşında öldü

Yar.11:18: “ *Otuz yaşındaki Peleg, Rehu'nun babasıydı .*”

Rehu 1787'de doğdu (1757 + 30)

Yaratılış 11:19: “ *Peleg, Rehu'nun doğumundan sonra iki yüz dokuz yıl yaşadı; ve oğulları ve kızları oldu .*

Péleg 1996'da (1787 + 209) 239 (30 + 209) yaşında öldü. Muhtemelen kendi zamanında gerçekleştirilen Babil Kulesi isyanı nedeniyle yaşamın acımasızca kısaldığına dikkat çekiyor.

Yar.11:20: " Otuz iki yaşındaki Rehu, Serug'un babasıydı . "

Serug 1819'da doğdu (1787 + 32)

Gen.11:21: " Rehu, Serug'un doğumundan sonra iki yüz yedi yıl yaşadı; ve oğulları ve kızları oldu .

Rehu 2096'da (1819 + 207) 239 (32 + 207) yaşında öldü

Gen.11:22: " Serug, otuz yaşında, Nahor'un babasıydı ” .

Nachor 1849'da doğdu (1819 + 30)

Gen.11:23: " Serug, Nahor'un doğumundan sonra iki yüz yıl yaşadı; ve oğulları ve kızları oldu .

Serug 2049'da (1849 + 200) 230 (30 + 200) yaşında öldü

Gen.11:24: " Yirmi dokuz yaşındaki Nahor, Terah'ın babasıydı . ”

Térach 1878'de doğdu (1849 + 29)

Yaratılış 11:25: " Terah'ın doğumundan sonra Nahor yüz on dokuz yıl yaşadı; ve oğulları ve kızları oldu .

Nachor 1968'de (1849 + 119) 148 (29 + 119) yaşında öldü

Gen.11:26: " Yetmiş yaşındaki Terah, Abram, Nahor ve Haran'ın babasıydı ” .

Abram 1948'de doğdu (1878 + 70)

Avram'ın ilk meşru oğlu İshak, 2048'de 100 yaşındayken dünyaya gelecek . Yaratılış 21:5'e göre: " İbrahim, oğlu İshak doğduğunda yüz yaşındaydı . "

Yaratılış 25:7'ye göre **Abram 2123'te 175 yaşında ölecek** : " İbrahim'in ömrünün günleri şunlardır: yüz yetmiş beş yıl yaşadı » .

Gen.11:27: " Bunlar Terah'ın torunlarıdır. Terah, Abram, Nahor ve Haran'ın babasıydı. Haran Lut'un babası oldu .

Abram'ın Terah'ın üç oğlunun en büyüğü olduğuna dikkat edin. Dolayısıyla yukarıda 26. ayette belirtildiği gibi babası Terah 70 yaşındayken doğmuştur.

Yaratılış 11:28: " Ve Haran, doğduğu topraklarda, Keldanilerin Ur şehrinde, babası Terah'ın huzurunda öldü . "

Bu ölüm, Lut'un daha sonra Abram'a seyahatlerinde neden eşlik edeceğini açıklıyor. Abram onu koruması altına aldı.

Abram, Keldani'deki Ur'da doğdu ve peygamber Yeremya ile peygamber Daniell'in zamanında isyankar İsrail'in Keldani'deki Babil'de esarete götürüleceği yer burasıydı.

Gen.11:29: " Abram ve Nahor karı aldılar: Abram'ın karısının adı Saray'dı ve Nahor'un karısının adı Milka, Milka'nın babası ve Jiska'nın babası Haran'ın kızı Milka idi . "

Bu zamanın ittifakları oldukça akrabadır: Nahor, kardeşi Haran'ın kızı Milka ile evlendi. Bu, nesillerin ırkının saflığını korumayı amaçlayan bir norm ve göreve itaatti. Buna karşılık İshak, Arami Laban'ın yakın ailesinden oğlu İshak'a bir eş bulması için hizmetçisini gönderecek.

Gen.11:30: " Saray kısır; çocuğu yoktu . ”

Bu kısırılık, yaratıcı Tanrı'nın yaratıcı gücünü ortaya çıkarmasına olanak tanıyacaktı; Bunu, kocası Avram gibi neredeyse yüz yaşına geldiğinde çocuk doğurabilecek duruma getirerek gerçekleştiriyor. Bu kısırılık peygamberlik

düzeyinde gerekliydi çünkü İshak, İsa Mesih'in kendi zamanında enkarne edeceği yeni Adem tipi olarak sunuluyor; her iki adam da kendi zamanlarında " ilahi vaadin oğulları " idi. Bu nedenle, her zaman "Tanrı'nın oğlu" olarak peygamberlik rolü nedeniyle karısını kendisi seçmeyecektir, çünkü İsa bedeninde havarilerini ve öğrencilerini, yani onun içindeki Baba Ruhunu seçen Tanrı'dır. ve onu kim canlandırıyor?

Yaratılış 11:31: “ *Terah, oğlu Abram'ı, oğlunun oğlu Haran'ın oğlu Lut'u ve oğlu Abram'ın karısı olan gelini Saray'ı aldı. Birlikte Keldanilerin Ur şehrinde Kenan ülkesine gittiler. Harran'a gelip orada yerleştiler .*

Abram da dahil olmak üzere tüm aile ülkenin kuzeyindeki Charan'a yerleşti. Bu ilk hareket onları insanlığın doğduğu yere daha da yaklaştırıyor. **Kendilerini** zaten çok kalabalık ve zaten çok asi olan büyük şehirlerden, bereketli ve müreffeh ovadan ayırıyorlar .

Gen.11:32: “ *Terah'ın günleri iki yüz beş yıldır; ve Terah Harran'da öldü .* 1878'de doğan Térach, 2083'te 205 yaşında öldü.

Bu bölümün çalışmasının sonunda, yaşam beklentisini 120 yıla indirme projesinin başarıya doğru ilerlediğini belirtelim. Sam'ın "600 yılı" ile Nahor'un "148 yılı" veya İbrahim'in "175 yılı" arasında yaşamın kısaldığı açıktır. Yaklaşık 4 asır sonra Musa tam 120 yıl yaşayacaktır. Tanrı'nın belirttiği sayı tamamlanmış bir model olarak elde edilecektir.

İbrahim'in yaşadığı deneyimde Tanrı, tüm insan yaratıkları arasından kendi imajını koruyup korumadıklarına göre seçtiği seçilmişlerinin hayatlarını kurtarmak için kendisinin ne yapmaya hazır olduğunu gösterir. Bu tarihi sahnede İbrahim, Baba'da Tanrı, İshak, Oğul'da Tanrı'dır ve bunun gerçekleşmesi İsa Mesih'te gerçekleşecek ve onun gönüllü fedakarlığıyla yeni antlaşma doğacaktır.

Yaratılış 12

Dünyevi Aileden Ayrılık

Yaratılış 12:1: " *Yahveh Avram'a şöyle dedi: **Ülkenden, anavatanından ve babanın evinden sana göstereceğim ülkeye git .***

Tanrı'nın emriyle Avram dünyevi ailesini, yani babasının evini terk edecek ve bu sırada Tanrı'nın Yaratılış 2:24'te şu sözlerine verdiği manevi anlamı görmeliyiz: “ *C 'Bu nedenle insan babasını ve annesini bırakacak, karısına bağlanacaklar ve onlar tek beden olacaklar .' Abram, yalnızca seçilmişler topluluğu olan "Gelin "in önemli olduğu Mesih'in peygamberlik niteliğindeki ruhani rolüne girmek için " annesini ve babasını terk etmek " zorundadır . Bedensel bağlar, sembolik bir imgede, yaratıcı Tanrı YaHWéH İsa Mesih ile “ *tek beden* ” olmayı başarmak için seçilmişlerin kaçınması gereken ruhsal ilerlemenin önündeki engellerdir .*

Yaratılış 12:2: “ *Seni büyük bir ulus yapacağım ve seni kutsayacağım; Adını yücelteceğim, bereket kaynağı olacaksın .”*

Abram, tek tanrılılar tarafından “inananların babası” olarak tanınan İncil'deki Patriklerin ilki olacak. İncil'de de Allah'ın ilk kulu olarak yer alan ve hayatıyla ilgili detayların takip edilip detaylı olarak anlatılacağı bir peygamberdir.

Yaratılış 12:3: “ *Seni kutsayanları kutsayacağım, seni lanetleyenleri de lanetleyeceğim; ve yeryüzündeki bütün aileler sende bereketlenecek .”*

, Abram'ın hayatını korumak için söylediğine göre onun kız kardeşi olduğuna inanarak Saray'la yatmak istediğinde zaten Mısır'daydı . Bir görüntüde Tanrı ona Sara'nın bir peygamberin karısı olduğunu ve onun neredeyse ölmek üzere olduğunu bildirdi.

Dünyanın bütün aileleri sende mübarek kılınacak ” şeklindeki ikinci kısmı, Yahuda kabilesinden Davud oğlu, İsrail oğlu, Avram oğlu İshak oğlu İsa Mesih'te tamamlanacaktır. Tanrı, kurtuluşunun standartlarını sunan birbirini takip eden iki ittifakını Abram'ın üzerinde kuracaktır. Çünkü bu standartların sembolik tipten gerçek tipe doğru evrilmesi gerekiyordu; Günahkar insanın Mesih'ten önce mi, yoksa sonra mı yaşadığına göre.

Yaratılış 12:4: “ *RAB'bin kendisine söylediği gibi Avram gitti ve Lût da onunla birlikte gitti. Avram Harran'dan çıktığında yetmiş beş yaşındaydı .*

75 yaşındaki Abram'ın zaten uzun bir yaşam deneyimi var. Tanrı'yı dinlemek ve aramak için bu deneyimi edinmeliyiz; bu, kendisinden ayrılan insanlığın lanetlerini keşfettikten sonra yapılır. Tanrı onu çağırdıysa, bunun nedeni Avram'ın onu aramasıdır; bu nedenle Tanrı kendisini ona gösterdiğinde ona itaat etmek için acele eder. Ve bu yararlı itaat Yaratılış 26:5'te geçen şu ayette oğlu İshak'a teyit edilecek ve hatırlatılacaktır: “ **Çünkü İbrahim benim sözümü dinledi ve emirlerime, emirlerime, kanunlarıma ve kanunlarıma uydu .**” Avram bunları ancak Tanrı kendisine sunmuş olsaydı saklayabilirdi. Tanrı'nın bu tanıklığı bize Kutsal Kitapta sözü edilmeyen birçok şeyin başarılı olduğunu gösteriyor. Kutsal Kitap bize yalnızca insan yaşamının uzun yaşamlarının bir özetini sunar. Ve 175 yıllık bir insanın ömrünün dakika dakika, saniye saniye neler yaşadığını ancak Allah söyleyebilir ama esasın özeti bizim için yeterlidir.

Bu nedenle, Tanrı'nın Avram'a verdiği bereket onun itaatine dayanır ve eğer bu itaatin önemini anlamasaydık, Kutsal Kitap ve onun kehanetleri üzerine yaptığımız tüm çalışmalar boşuna olurdu çünkü İsa Mesih Yuhanna 8'de şöyle bir örnek olarak bize kendi itaatini verdi: 29: “ *Beni gönderen benimledir; beni yalnız bırakmadı çünkü ben her zaman onu memnun eden şeyi yaparım .”* Bu herkes için aynıdır; Her iyi ilişki , memnun etmek istediğiniz kişiye “ *hoş olanı* ” yaparak sağlanır . Dolayısıyla iman, yani gerçek din, karmaşık bir şey değil, Tanrı'yı ve kişinin kendisini memnun etmesini sağlayan basit bir ilişki türüdür.

Ahir zamanımızda ortaya çıkan alamet, çocukların ebeveynlerine ve ulusal otoritelere karşı itaatsizliğidir. Allah bunları, kendisine karşı asi, nankör ya da kayıtsız davranan yetişkinlerin, onların kötülükleri yüzünden yaşadıklarını bizzat keşfetmeleri için düzenler . Böylece, Tanrı'nın yarattığı eylemler, O'nun haklı öfkesini ve haklı sitemlerini ifade etmek için bağırışlardan ve konuşmalardan çok daha yüksek sesle çılgık atıyor.

Yaratılış 12:5: “ *Abram, karısı Saray'ı ve kardeşinin oğlu Lut'u, sahip oldukları bütün malları ve Harran'dan edindikleri hizmetçileriyle birlikte aldı. Kenan ülkesine gitmek üzere yola çıktılar ve Kenan ülkesine geldiler .”*

Charan, Canaan'ın kuzeydoğusunda yer almaktadır. Bunun üzerine Abram Harran'dan batıya, sonra güneye gider ve Kenan'a girer.

Yaratılış 12:6: “ *Abram ülkeyi boydan boya geçerek Şekem denilen yere, Moreh meşelerine gitti. O zamanlar Kenanlılar bu ülkede idi .*”

Hatırlamalı mıyız? “ *Kenanlılar* ” devlerdir, peki ya Abram'ın kendisi? Çünkü tufan hâlâ çok yakındaydı ve Avram pekâlâ bir dev büyüklüğünde olabilirdi. Kenan'a girdikten sonra bu devlerin varlığını bildirmiyor; eğer kendisi hala bu normdaysa bu mantıklıdır. Abram güneye inerek günümüz Celile'sini geçer ve günümüz Samiriye'sine, Şekem'e varır. Bu Samiriye ülkesi, İsa Mesih'in tercih ettiği müjdenin yayıldığı bir yer olacak. Orada, ilk kez büyük bir şaşkınlıkla aralarına bir Yahudi'nin girmesine izin verilen "Samiriyeli kadına" ve ailesine güven duyacaktır.

Yaratılış 12:7: “ *Yahveh Avram'a göründü ve şöyle dedi: Bu toprakları senin soyuna vereceğim. Ve Abram kendisine görünen RAB'be orada bir sunak yaptı .*”

Tanrı, kendisini, Mesih'in çarmıhtaki işkencesinin kehanet sembolü olan bir sunak inşa ederek bu buluşmayı kutsayacak olan Abram'a göstermek için ilk olarak günümüz Samiriyesini seçti. Bu seçim, ülkenin gelecekte İsa Mesih ve onun havarileri tarafından müjdelenmesiyle bir bağlantı olduğunu akla getiriyor. Allah bu ülkeyi kendi gelecek nesillerine vereceğini işte buradan duyuruyor. Peki hangisi, Yahudi mi yoksa Hıristiyan mı? Yahudilerin lehine olan tarihsel gerçeklere rağmen, bu vaat, Mesih'in yeni dünyadaki yerine getirilmesi için seçilmiş olanları ilgilendiriyor gibi görünüyor; Çünkü Mesih'in seçilmişleri aynı zamanda imanla aklanma ilkesine göre Avram'a vaat edilen tohumlardır.

Yaratılış 12:8: “ *Oradan Beytel'in doğusundaki dağa taşındı ve batıda Beytel ve doğuda Ai olmak üzere çadırlarını kurdu. Ayrıca orada RAB'be bir sunak inşa etti ve RAB'bin adıyla yakardı .*”

Avram güneye inerek Beytel ile Ay arasındaki dağlarda konakladı. Allah bu iki şehrin yönünü belirliyor. Beytel "Tanrı'nın evi" anlamına gelir ve Abram onu batıya, çadira ve Yerusolim tapınağına verilecek yönde yerleştirir, böylece görevliler Tanrı'nın kutsallığına, evine girerken arkalarını dönerler. doğudan doğan, doğudan doğan güneş. Doğuda, kökü taş yığını, harabe veya tepe ve anıt anlamına gelen Ai şehri bulunur. Tanrı bize hükmünü açıklıyor: Seçilmişlerin Tanrı'nın evine girişinin karşısında doğuda yalnızca kalıntılar ve taş yığınları var. Bu görüntüde Abram'ın önünde özgürlüğe giden iki yol açtı: batıda Beytel ve yaşam ya da doğuda Ai ve ölüm. Neyse ki o zaten YaHWÉH'le yaşamayı seçmişti.

Yaratılış 12:9: “ *Abram güneye doğru ilerleyerek yolculuğuna devam etti .*”

Kenan'ın bu ilk geçişinde Abram'ın, Davut'un gelecekteki şehrinin adı olan "Jebus"a gitmediğine dikkat edin: Bu nedenle kendisi tarafından tamamen görmezden gelinen Kudüs.

Yar.12:10: “ *Ülkede kıtlık vardı; ve Abram geçici olarak Mısır'a gitti, çünkü ülkede kıtlık çok büyüktü .*”

Öyle olduğu gibi, Yakup'un oğlu Yusuf, İsrail, Mısır'ın ilk veziri olduğunda, Avram'ı Mısır'a getiren şey kıtlıktı. Orada yaşadığı tecrübeler bu bölümün geri kalan ayetlerinde anlatılıyor.

Abram barışçıl ve hatta korku dolu bir adamdır. Çok güzel olan karısı Sarai'yi almak için öldürülmekten korktuğu için, onu kız kardeşi olarak yarı gerçek olarak sunmaya karar verdi. Firavun bu oyunla onu memnun etti ve ona zenginlik ve güç kazandıracak mallar verdi. Bunu elde eden Tanrı, Firavun'a belalar gönderir ve Firavun, Saray'ın karısı olduğunu öğrenir. Daha sonra Mısır'ı zengin ve güçlü bırakan Abram'ı kovalar. Bu deneyim, Mısır'ın kölesi olduktan sonra altınını ve zenginliklerini alarak Mısır'ı terk edecek olan İbranilerin kalacağını kehanet ediyor. Ve bu güç yakında onun için çok faydalı olacak.

Yaratılış 13

Avram'ın Lut'tan ayrılması

Mısır'dan dönen Abram, ailesi ve yeğeni Lut, Beytel'e, Tanrı'ya dua etmek için bir sunak kurduğu yere döndüler. Hepsi Beytel ile Aybe arasındaki, "Tanrının evi" ile "harabe" arasındaki bu yerdeyken. Hizmetkarları arasındaki tartışmaların ardından Abram, gitmek istediği yön seçimini kendisine verdiği Lut'tan ayrılır. Ve Lût, refah vaat eden ovayı ve bereketini seçme fırsatını değerlendirdi. 10. ayet şöyle der: " *Lut gözlerini kaldırdı ve tamamen sular altında olan tüm Ürdün ovasını gördü. Yahveh Sodom ve Gomorra'yı yok etmeden önce burası, Mısır diyarına benzeyen, Tsoar'a kadar uzanan bir Rab'bin bahçesiydi .* Bunu yaparken de "yıkımı" seçiyor ve Tanrı, bugün kısmen "Ölü Deniz"in kapladığı bu vadideki şehirleri ateş ve kükürtle vurduğunda bunu keşfedecek; Kendisini uyararak ve yaşayacağı Sodom'u terk etmek için iki melek gönderecek olan Allah'ın merhameti sayesinde, iki kızıyla birlikte kurtulacağı bir cezadır. 13. ayette şunu okuyoruz: " *Sodom halkı kötüydü ve RAB'be karşı büyük günah işliyorlardı .* "

Bu nedenle Avram Beytel yakınında, dağdaki "Tanrının evi" olarak kalıyor.

Yaratılış 13:14-18: " *Lut ondan ayrıldıktan sonra Yahveh Abram'a şöyle dedi: Gözlerini kaldır ve bulunduğun yerden kuzeye ve güneye, doğuya ve batıya bak; gördüğün bütün toprakları sonsuza dek sana ve soyuna vereceğim. **Tohumunu yerin tozu gibi yapacağım** ; öyle ki, **eğer biri yerin tozunu sayabilirse** , senin tohumun da sayılı olacaktır. Kalkın, ülkeyi boydan boya dolaşın; çünkü onu sana vereceğim . Abram çadırlarını kurdu ve Hevron yakınındaki Mamre meşeleri arasında yaşamaya geldi. Ve orada RAB'be bir sunak inşa etti ."*

Seçimi Lut'a bırakan Abram, Allah'ın kendisine vermek istediği payı alır ve orada da yine bereketini ve vaatlerini tazeler. Onun " *tohumunun* ", Yaratılış 2:7'ye göre insan ruhunun, bedeninin ve ruhunun kökeni ve sonu olan " *yeryüzünün tozu* " ile karşılaştırılması , Yaratılış'taki " *gökteki yıldızlar* " ile doğrulanacaktır. 0,15: 5.

Yaratılış 14

İktidara göre ayırma

Lut'un yaşadığı Sodom'un bulunduğu vadinin beş kralına karşı doğudan dört kral gelir. Lut'la birlikte beş kral da dövülüp esir alınır. Uyarılan Abram yardımına gelir ve tüm tutsak rehinelere serbest bırakır. Aşağıdaki ayetin ilgi çekiciliğine dikkat edelim.

Yaratılış 14:16: “ *Bütün zenginlikleri geri getirdi; ayrıca kardeşi Lut'u, kadınlarını ve halkını da mallarıyla birlikte geri getirdi .* ”

Gerçekte Abram'ın müdahale ettiği tek kişi Lut'tu. Ancak Tanrı, gerçekleri anlatarak, kötülerin şehrinde yaşamak gibi kötü bir tercih yapan Lût'a yönelik suçlamasını hatırlatmak için bu gerçeği maskeliyor.

Yaratılış 14:17: “ *Abram Kedorlaomer'den ve onunla birlikte olan krallardan zaferle döndükten sonra, Sodom kralı onu karşılamak için kralın vadisi olan Şave vadisine çıktı .* ”

Kazanana teşekkür edilmelidir. “Şavéh” kelimesi şu anlama gelir: sade; tam olarak Lut'u baştan çıkaran ve seçimini etkileyen şeyin ne olduğu.

Yaratılış 14:18: “ *Salem kralı Melkisedek ekmek ve şarap getirdi; Yüce Tanrı'nın rahibiydi ”.*

Salem'in bu kralı “ *Yüce Tanrı'nın rahibiydi* ”. İsminin anlamı: “Kralım Adalettir”. Onun varlığı ve müdahalesi, Tufan'ın sona ermesinden bu yana yeryüzündeki gerçek Tanrı'ya tapınmanın devam ettiğinin kanıtını sağlar ve bu, Avram'ın zamanındaki insanların düşüncelerinde hâlâ varlığını sürdürmektedir. Ancak gerçek Tanrı'ya tapınanlar, Tanrı'nın Avram ve onun soyundan gelenlerin yaşadığı peygamberlik deneyimleri aracılığıyla ortaya koyacağı kurtarıcı proje hakkında hiçbir şey bilmiyorlar.

Gen.14:19: “ *Ve Abram'ı kutsadı ve şöyle dedi: Göğün ve yerin efendisi Yüce Tanrı tarafından Avram'a övgüler olsun! »*

Tanrı'nın bu resmi temsilcisinin kutsaması, Tanrı'nın doğrudan Avram'a bizzat verdiği kutsamayı daha da doğruluyor.

Yaratılış 14:20: “ *Düşmanlarınızı elinize teslim eden Yüce Tanrı'ya övgüler olsun! Ve Abram ona her şeyin ondalığını verdi .* ”

Melkisedek Abram'ı kutsar ama zaferini ona atfetmemeye dikkat eder; bunu “ *En Yüce Tanrı* ” ya atfeder. *düşmanlarını onun eline teslim etti* . Ve Abram'ın, adı “Kralım Adalettir” anlamına gelen Melkisedek'e “ *her şeyin ondalığını vermesi* ” nedeniyle Tanrı'nın kanunlarına itaatinin somut bir örneğini görüyoruz . Dolayısıyla bu ondalık verme kanunu, yeryüzündeki tufanın sona ermesinden bu yana ve hatta muhtemelen “tufandan” önce bile mevcuttu.

Yar.14:21: “ *Sodom kralı Avram'a şöyle dedi: Bana insan ver ve zenginliği kendine al .* ”

Sodom kralı, halkını kurtaran Avram'a borçludur. Bu yüzden hizmetinin karşılığını asil bir şekilde ödemek istiyor.

Yaratılış 14:22: “ *Abram Sodom kralına şöyle cevap verdi: Elimi göğün ve yerin efendisi, Yüce Tanrı YaHWEH'ye kaldırıyorum: ”*

Yüce Tanrı YaHWéH "in, eşsiz " göklerin ve yerin Efendisi " nin varlığını hatırlatıyor ; bu da onu kralın kötülüğü sayesinde elde ettiği tüm zenginliğin tek sahibi yapıyor.

Yaratılış 14:23: " *Abram'ı zengin ettim deme diye, sana ait olan hiçbir şeyi, ne bir ipliği, ne de ayakkabı bağını almayacağım. Benim için hiçbir şey yok!* »

Bu tavırla Abram, Sodom kralına, bu savaşa yalnızca yeğeni Lut'u kurtarmak için geldiğini ifade eder. Abram kötülük, sapkınlık ve şiddet içinde yaşayan bu kralı Tanrı gibi mahkûm ediyor. Ve değersizce elde ettiği zenginlikleri reddederek bunu kendisine açıkça belirtiyor.

Yar.14:24: " *Yalnız gençlerin yediklerinden ve benimle birlikte yürüyen Aner, Eşkol ve Mamre'nin paylarından; onlar da paylarını alacaklar ."*

Ancak Avram'ın bu seçimi yalnızca kendisini, yani Tanrı'nın hizmetkarını ilgilendirir ve onun hizmetkarları sunulan zenginliklerden paylarını alabilirler.

Yaratılış 15

Sözleşmeyle Ayrılma

Yaratılış 15:1: " *Bu olaylardan sonra Yahveh bir görüntüde Abram'a şu söz geldi ve şöyle dedi: Abram, korkma; Ben senin kalkanım ve ödülün çok büyük olacak ."*

Abram, acımasız bir dünyada yaşayan barışçıl bir adamdır ve aynı zamanda Tanrı, arkadaşı YaHWéH ona güvence vermek için gelir: " *Ben senin kalkanım ve ödülün çok büyük olacak ."*

Yaratılış 15:2: " *Avram cevap verdi: Rab YaHWéH, bana ne vereceksin? Çocuksuz gidiyorum; ve evimin varisi Şamlı Eliezer'dir ."*

Abram, meşru eşi Saray'ın kısırlığı nedeniyle uzun süre baba olamamanın acısını çekmiştir. Ve öldüğünde onun malına yakın bir akrabasının miras kalacağını biliyor: " *Şamlı Eliezer* ". Bu arada Suriye'deki bu " *Şam* " şehrinin kaç yıllık olduğunu da belirtelim .

Yaratılış 15:3: " *Ve Avram şöyle dedi: "Bana hiç tohum vermedin ve evimde doğan benim varisim olacak ."*

Abram, çocuğu olmadığı için kendi nesline verilen sözleri anlayamıyor.

Yaratılış 15:4: " *Sonra ona Yahveh'nin şu sözü geldi: O senin mirasçın olmayacak, ama senin bedeninden çıkan senin mirasçın olacak ."*

Tanrı ona gerçekten bir çocuk babası olacağını söyler.

Yaratılış 15:5: " *Ve onu dışarı çıkardığında şöyle dedi: Göğe bak ve yıldızları sayabilirsen say. Ve ona dedi: Bu senin zürriyetin olacak ."*

Avram'a verilen bu görüntü vesilesiyle Tanrı, " *yıldız* " sözcüğüne ruhsal olarak verdiği anlamın sembolik bir anahtarını bizlere açıklamaktadır. Orijinal olarak Yaratılış 1:15'te alıntılanan " *yıldız* ", " *dünyayı aydınlatma* " rolüne sahiptir ve bu rol, zaten Tanrı'nın bu amaç için çağırıp ayırdığı Avram'ın rolüdür; inancını ve Tanrı'ya olan hizmetini talep edecektir. Dan.12:3'e göre, " *yıldızlar* " statüsünün seçilmişlere sonsuzluğa girişlerinde verileceğini unutmayın: " *Zeki olanlar göklerin görkemi gibi parlayacak ve doğruluğu öğretmenler kalabalığına parlayacak.* " *yıldızlar gibi sonsuza dek parlayacak ."* " *Yıldız* " imajı , Allah tarafından seçilmiş olmaları nedeniyle onlara atfedilmektedir.

Yaratılış 15:6: " **Abram, bunu kendisine doğruluk sayan RAB'be güvendi**

Bu ayet dersi, imanın tanımının ve imanla gerekçelendirme ilkesinin resmi unsurunu oluşturmaktadır. Çünkü iman, aydınlanmış, haklı ve onurlu bir güvenden başka bir şey değildir. Tanrı'ya güven, yalnızca O'nun iradesinin ve onu memnun eden her şeyin aydınlanmış bilgisiyle meşrudur; bu olmadan bu güven gayri meşru hale gelir. Tanrı'ya güvenmek, Avram'ın örneğini ve İsa Mesih'in mükemmel örneğini takip ederek, O'nun yalnızca Kendisine itaat edenleri kutsadığına inanmaktır.

Tanrı'nın Avram hakkındaki bu yargısı, kendi zamanlarında önerilen ve talep edilen ilahi gerçeğe aynı itaatle, kendisi gibi davranacak olan herkese getireceği yargının kehanetidir.

Yaratılış 15:7: " *Yahveh ona yine şöyle dedi: Bu toprakları sana vermek için seni Kildanilerin Ur şehrinden çıkaran Yahve benim .* "

Abram'la yaptığı antlaşmanın sunumunun giriş bölümünde Tanrı, Abram'a kendisini Kildanilerin Ur şehrinden çıkardığını hatırlatır. Bu formül, Mısır'dan Çıkış 20:2'de alıntılanan Tanrı'nın "on emrinden" ilkinin sunumuna modellenmiştir: " Ben, seni *Mısır diyarından, esaret evinden çıkaran Tanrın YaHWéH'im* ".

Yaratılış 15:8: " *Avram cevap verdi: Rab YaHWéH, ona sahip olacağımı nereden bileyim? »*

Abram YaHWéH'den bir işaret ister.

Yaratılış 15:9: " *Ve YaHWéH ona şöyle dedi: Üç yaşında bir düve, üç yaşında bir keçi, üç yaşında bir koç, bir kumru ve bir yavru güvercin al .* "

Yaratılış 15:10: " *Abram bütün bu hayvanları aldı, ortadan kesti ve her parçayı karşı karşıya yerleştirdi; ama kuşları paylaşmadı .*

Tanrı'nın yanıtı ve Avram'ın eylemi açıklama gerektirir. Bu kurban töreni, ittifak halinde olan iki tarafı ilgilendiren paylaşım fikrine dayanmaktadır, yani: birlikte paylaşalım. Ortada kesilen hayvanlar, Mesih'in tek olan ve Tanrı ile seçilmişleri arasında ruhsal olarak paylaşılacak olan bedenini simgelemektedir. Koyunlar insanın ve Mesih'in görüntüsüdür, ancak kuşlarda Tanrı tarafından gönderilen Mesih olacak adamın görüntüsü yoktur. Bu nedenle antlaşmada göksel bir sembol olarak yer alırlar ancak kesilmezler. İsa'nın günahın kefareti gökteki melekler için değil, yalnızca yeryüzündeki seçilmişler için uygun olacaktır.

Gen 15:11: " *Yırtıcı kuşlar leşlerin üzerine düştü; ve Abram onları kovdu .* "

Tanrı'nın peygamberlik ettiği projede, kurtarıcı Mesih'in görkemiyle geri döndüğünde yırtıcı kuşlara yiyecek olarak yalnızca kötülerin ve asilerin cesetleri teslim edilecek. Ahir zamanda bu kader, Tanrı ile Mesih'te ve O'nun kanunlarına göre antlaşma yapanları ilgilendirmeyecektir. Çünkü bu şekilde açığa çıkan hayvan cesetleri Tanrı ve Avram için çok büyük bir kutsallığa sahiptir. Abram'ın hareketi haklı çünkü gerçekler, Mesih'in kutsallığının geleceği ve nihai kaderi ile ilgili kehanetle çelişmemelidir.

Yaratılış 15:12: " *Gün batımında Avram'ın üzerine derin bir uyku çöktü; ve işte üzerine korku ve büyük karanlık çöktü .* "

Bu uyku normal değil. Bu , Tanrı'nın Adem'i kaburga kemiğinden bir kadına " *yardım* " etmesi için daldırdığı uyku gibi bir " *derin uykudur* ". Avram'la yaptığı ittifakın bir parçası olarak Tanrı, Tanrı'nın Mesih'teki sevgisinin nesnesi olacak bu " *yardıma* " verilen peygamberlik anlamını ona açıklayacaktır . Aslında Tanrı, hiçbir insanın Tanrı'yı göremeyeceği ve yaşayamayacağı ilkesine göre, yalnızca görünüşte onun ebedi huzuruna girebilmesi için ölmesine neden olur ve böylece onun sonsuz hayata, yani gerçek hayata girişini önceden tahmin eder.

" *Büyük karanlık* ", Tanrı'nın, bizzat Tanrı'nın görünüşü ve mevcudiyeti de dahil olmak üzere, zihninde kehanet niteliği taşıyan sanal görüntüler oluşturmak için onu dünyevi hayata karşı kör etmesi anlamına gelir. Böylece karanlığa gömülen Abram, meşru bir " *korku* " hissediyor. Dahası, kendisiyle konuşan yaratıcı Tanrı'nın müthiş karakterinin altını çiziyor.

Yaratılış 15:13: " *Ve YaHWéH Abram'a şöyle dedi: Bil ki, senin soyundan gelenler kendilerine ait olmayacak bir ülkede yabancı olacaklar; Orada köleleştirilecekler ve dört yüz yıl boyunca zulüm görecekler .*"

Tanrı Abram'a geleceği, yani soyundan gelenlere ayrılan kaderi duyuruyor.

"... *senin torunların kendilerine ait olmayacak bir ülkede yabancı olacaklar*": burası Mısır.

"... *orada köle olacaklar* ": selefinin sadrazamı olan İbrani Yusuf'u tanımayan yeni bir Firavun'un değişmesiyle. Bu esaret Musa zamanında gerçekleşecektir.

"... *ve dört yüz yıl boyunca zulme uğrayacaklar* ": Bu sadece Mısır zulmüyle ilgili değil, daha geniş anlamda Abram'ın soyunu, Tanrı'nın vaat ettiği ulusal toprakları olan Kenan'da mülk sahibi olana kadar etkileyecek olan zulmü anlatıyor.

Yaratılış 15:14: " *Ama hizmet ettikleri milleti ben yargılayacağım ve o zaman büyük zenginliklerle çıkacaklar .*"

Bu sefer hedeflenen ülke yalnızca Mısır'dır ve Mısır'dan ayrılacakları gibi, tüm zenginliklerini de fiilen yanlarında götürceklerdir. Dikkat edin, bu ayette Allah, bir önceki ayette bahsedilen "zulüm"ü Mısır'a atfetmemektedir. Bu da bahsi geçen " *dört yüz yıl* " ın yalnızca Mısır için geçerli olmadığını doğruluyor.

Yar.15:15: " *Huzur içinde babalarınızın yanına gideceksiniz, mutlu bir yaşlılığın ardından gömüleceksiniz .*"

Her şey Allah'ın ona söylediği gibi olacaktır. El Halil'de, Avram'ın yaşamı boyunca bir Hititliden satın aldığı Makpela mağarasındaki araziye gömülecek.

Yar.15:16: " *Dördüncü nesilde buraya dönecekler; Çünkü Amorluların kötülüğü henüz doruğa ulaşmadı .*"

Bu Amoritler arasında Hititler'in, büyük Tanrı'nın temsilcisi olduğunu düşündükleri Avram'la iyi ilişkileri vardır. Bu yüzden ona mezarı için araziyi satmayı kabul ederler . Ancak " *dört kuşak* " ya da " *dört yüz yıl* " sonra durum farklı olacak ve Kenan halkları, Tanrı'nın desteklemediği isyan eşiğine ulaşmış olacak ve hepsi yok olup, topraklarını, bunu yapacak olan İbranilere bırakacaklardır. onların ulusal toprağı.

Kenanlılar için bu felaket projeyi daha iyi anlayabilmek için Nuh'un, oğlu Ham'ın ilk oğlu Kenan'ı lanetlediğini hatırlamamız gerekir. Bu nedenle vaat edilen topraklarda, Nuh ve Tanrı tarafından lanetlenen Ham'ın bu soyundan gelenler

yaşıyordu. Onların yok edilmesi, Tanrı'nın yeryüzündeki amaçlarını gerçekleştirmek için belirlediği bir zaman meselesiydi.

Yaratılış 15:17: “ *Güneş battığında derin bir karanlık vardı; ve işte, bu dumani tüten bir fırındı ve bölünmüş hayvanların arasından alevler geçiyordu .”*

Bu törende insan tarafından ateş yakılması yasaktır. Bu prensibi ihlal etmeye cesaret eden Harun'un iki oğlu bir gün Tanrı tarafından yok edilecek. Abram, Tanrı'dan bir işaret istemişti ve bu, ikiye bölünmüş hayvanların arasından geçen göksel bir ateş şeklinde gelmişti. Tanrı, yabancı kraliçe ve Kral Ahab'ın İzebel adlı karısı tarafından desteklenen Baallerin peygamberleri önünde İlyas peygamber gibi hizmetkarları için bu şekilde tanıklık ediyor. Sunağı suda boğulduğunda, Tanrı'nın gönderdiği ateş, sunağı ve İlyas'ın hazırladığı suyu tüketecek, ancak sahte peygamberlerin sunağı, ateşi nedeniyle göz ardı edilecek.

Yaratılış 15:18: " *O gün Yahveh Avram'la bir antlaşma yaptı ve şöyle dedi: Mısır nehrinden büyük ırmağa, Fırat nehrine kadar olan bu toprakları senin soyuna veriyorum. "*

Bu 15. bölümün sonundaki bu ayet, onun ana konusunun aslında **seçilmişleri diğer insanlardan ayıran** ve onların bu ittifakı Tanrı ile paylaşımları ve O'na hizmet etmeleri için yapılan ittifak olduğunu doğrulamaktadır.

İbranilere vaat edilen toprakların sınırları, bu milletin Kenan'ın fethinden sonra işgal edeceği sınırları aşıyor. Ama Tanrı, teklifinin kapsamına, doğuda “*Fırat* ”la birleşen uçsuz bucaksız Suriye ve Arabistan çölleri ve “ *Mısır* ”ı İsrail'den ayıran Şur çölünü de katıyor. Bu çöllerin arasında vaat edilen topraklar, Allah'ın bahçesi görünümüne bürünür.

Peygamberlik ruhani okumasında, " *nehirler* " halkları sembolize eder; böylece Tanrı, Avram'ın nesli hakkında, kendisine tapınanları ve seçilmişlerini İsrail ve Mısır'ın ötesinde, batıda, Vahiy 9'da sembolize edilen "Avrupa"da bulacak olan Mesih hakkında peygamberlik edebilir: 14 " *Büyük Fırat Nehri* " adı altında .

Yaratılış 15:19: “ *Kenilerin, Kenizzilerin, Kadmonluların ülkesi ”*

Yaratılış 15:20: “ *Hititlerden, Perizzilerden, Refaimlerden ”*

Yaratılış 15:21: “ *Amorlular, Kenanlılar, Girgaşiler ve Yevuslular .”*

Avram'ın zamanında bu isimler Kenan ülkesini oluşturan ve burada yaşayan şehirlerde toplanan aileleri belirtir. Bunlar arasında, Yeşu " *dört nesil* " ya da " *dört yüz yıl* " sonra bölgeyi ele geçirdiğinde tufan öncesi insanların dev normunu diğerlerinden daha fazla koruyacak olan Rephaimler de var .

Abram, Tanrı'nın planının iki antlaşmasının atası. Onun beden yoluyla inışı, Tanrı'nın seçtiği ama onun tarafından seçilmeyen bir halkın içinde doğacak çok sayıda torun yaratacaktır. Sonuç olarak , bedene dayalı bu ilk ittifak, onun kurtarma projesini çarpıtıyor ve anlayışını karıştırıyor, çünkü kurtuluş, yalnızca iki ittifaka olan inanç eylemine bağlı olacaktır. Bedenin sünnet edilmesi, Tanrı'nın gerektirmesine rağmen İbrani adamını kurtarmadı. Onun kurtulmasını sağlayan şey, Allah'a olan imanını ve güvenini ortaya koyan ve onaylayan itaatkar işleriydi. Ve, Mesih'e olan imanını, Tanrı tarafından Kutsal Kitap boyunca açıklanan emirlere, kutsal törenlere ve ilahi ilkelere itaat etme eylemleriyle canlandırıldığı yeni antlaşmada kurtuluşu koşullandıran da aynı şeydir. Tanrı ile tam bir ilişkide,

mektubun öğretisi ruhun zekasıyla aydınlatılır; Bu nedenle İsa şöyle demiştir: “ *Mektup öldürür, fakat Ruh hayat verir* ”.

Yaratılış 16

Meşruiyet nedeniyle ayırma

Yaratılış 16:1: “ *Avram'ın karısı Saray ona çocuk doğurmadı. Hacer adında Mısırlı bir hizmetçisi vardı .*

Yaratılış 16:2: “ *Ve Saray Avram'a şöyle dedi: İşte, RAB beni kısır yaptı; rica ederim, hizmetkarıma gel; belki onun sayesinde çocuklarım olur. Abram Saray'ın sesini dinledi .”*

Yaratılış 16:3: “ *Böylece Avram'ın karısı Saray, hizmetçisi Mısırlı Hagar'ı aldı ve Avram Kenan ülkesinde on yıl yaşadıktan sonra onu kocası Avram'a eş olarak verdi ” .*

Sarai'nin inisiyatifi nedeniyle yapılan bu talihsiz seçimi eleştirmek bizim için kolaydır, ancak duruma mübarek çiftin sunduğu haliyle bakın.

onun rahminden bir çocuğun doğacağını söylemişti . Ama kısır olan karısı Saray'dan ona bahsetmedi. Üstelik Abram, duyurularının ayrıntılarını öğrenmek için Yaratıcısına başvurmadı. Tanrı'nın kendisiyle egemen iradesine göre konuşmasını bekliyordu. Ve burada, bu açıklama eksikliğinin tam olarak, Tanrı'nın, İshak üzerine inşa edilen geleceğin önüne koymak için, bereket vaadi açısından gayri meşru ama faydalı bir muadilini yarattığı bu insan girişimini kışkırtmayı amaçladığını anlamalıyız. savaştı ve protestocu bir rekabet, düşman ve hatta düşman. Tanrı, insanın tercihlerinin önüne konulan iyi ve kötü iki yola ek olarak, "inatçıyı" ilerletmek için "havuç ve sopanın" da birbirleri kadar gerekli olduğunu anlamıştı. Aynı zamanda Abram'ın oğlu olan İsmail'in doğuşu, Arap kadrosunun tarih, din, İslam (teslimiyet; doğal ve kalıtsal olarak isyankar olan bu halk için bir yükseklik) içindeki son şekline kadar oluşumunu teşvik edecektir.

Yaratılış 16:4: “ *Hagar'ın yanına gitti ve Hacer hamile kaldı. Kendini hamile görünce metresine küçümseyerek baktı .*

Mısırlı Hacer'in metresine karşı bu aşağılayıcı tutumu, bugün hala Arap Müslüman halklarının karakteristik özelliğidir. Ve bunu yaparken tamamen haksız da değiller çünkü Batı dünyası, ilahi İsa Mesih'in adına müjdelenmiş olmanın muazzam ayrıcalığını göz ardı etti. Öyle ki, Batı onu düşünce kayıtlarından silerken, bu sahte Arap dini, Allah'ın büyük olduğunu ilan etmeye devam ediyor.

Bu ayette verilen görüntü, ahir zamanımızın durumunu tam olarak tasvir etmektedir, çünkü Batı Hristiyanlığı, Saray gibi çarpık bile olsa, artık erkek çocuk doğurmamakta ve karanlığın manevi kısırlığına gömülmektedir. Ve şöyle bir söz vardır: Körler diyarında tek gözlüler kraldır.

Yaratılış 16:5: “ *Ve Saray Avram'a şöyle dedi: Bana yapılan hakaret senindir. Kulumu senin koynuna yerleştirdim; Hamile olduğunu görünce bana küçümseyerek baktı. Benimle senin aranda Yahveh hakem olsun! »*

Yaratılış 16:6: “ *Abram Saray'a şöyle dedi: İşte cariye senin elinde; ona istediğini yap. Sonra Sarai ona kötü davrandı; Hacer de ondan kaçtı .”*

Abram sorumluluğunu üstleniyor ve bu gayri meşru doğumun ilham kaynağı olduğu için Sarai'yi suçlamıyor. Böylece meşruiyet, başından beri kanununu gayri meşruluğa dayatır ve bu dersten sonra, evlilikler bundan sonra geleceğin İsrail'ine ve İsrail Kölelik Mısır'ından çıktıktan sonra elde edilen ulusal biçimine kadar yalnızca aynı çekirdek aileden insanları birleştirecektir.

Yaratılış 16:7: " *RAB'bin meleği onu çölde bir su kaynağının yanında, Şur yolundaki bir kaynağın yanında buldu .*"

Tanrı ile Hacer arasındaki bu doğrudan alışveriş, yalnızca Avram'ın kutsanmış statüsü sayesinde mümkün olmuştur. Tanrı onu, koyunları ve develeri için sürekli yiyecek arayan, çadırlarda yaşayan göçebe Arapların evi haline gelecek olan Schur çölünde bulur. Su kaynağı Hacer'in hayatta kalma aracıydı ve "hayat sularının pınarı" ile karşılaşır, bu da onu bir hizmetçi statüsünü ve üretken kaderini kabul etmeye teşvik eder.

Gen.16:8: " *Saray'ın cariyesi Hacer, nereden geldin ve nereye gidiyorsun?*" dedi. Cevap verdi: *Hanımım Saray'dan kaçıyorum .*

Hagar şu iki soruyu yanıtlıyor: Nereye gidiyorsun? Cevap: Kaçıyorum. Nerelisin Cevap: Hanımım Sarai'den.

Yaratılış 16:9: " *RAB'bin meleği ona şöyle dedi: Hanımına dön ve onun eli altında kendini alçalt .*"

Büyük yargıç ona başka seçenek bırakmıyor, geri dönüş ve tevazu emrediyor, çünkü asıl sorun aslında kısırlığı dışında meşru metresi olarak kalan ve hizmet edilmesi ve saygı duyulması gereken metresine gösterilen küçümsemeden kaynaklanıyordu.

Yaratılış 16:10: " *RAB'bin meleği ona şöyle dedi: Senin soyunu çoğaltacağım ve sayılamayacak kadar çok olacaklar .*"

YaHWéH ona bir "havuç" sunarak onu cesaretlendirir. Ona " *sayamayacağımız kadar çok* " bir nesil vaat ediyor . Hiç kuşkunuz olmasın, bu kalabalık ruhsal değil dünyevi olacaktır. Çünkü Tanrı'nın kehanetleri yeni antlaşmanın kurulmasına kadar yalnızca İbrani soyundan gelenler tarafından taşınacaktır. Ancak elbette her samimi Arap , O'nun İbraniler tarafından İncil'de yazılan standartlarını kabul ederek Tanrı'nın antlaşmasına girebilir . Ve Müslümanların Kur'an'ı ortaya çıkışından bu yana bu kriteri karşılamamıştır. İsa Mesih tarafından doğrulanan İncil gerçeklerini suçluyor, eleştiriyor ve çarpıtıyor.

o kadar çok ki sayılamazlar " ifadesini kullanarak , bunun sonsuz yaşam için seçilen seçilmişlerle değil, yalnızca insanların çoğalmasıyla ilgili olduğunu anlıyoruz. Allah'ın önerdiği benzetmeler her zaman yerine getirilmesi gereken şartlara tabidir. Örnek: " *gökyüzündeki yıldızlar* ", " *yeryüzünü aydınlatmak* " tan oluşan herhangi bir dini faaliyetle ilgilidir . Ama hangi ışık? Dan.12:3'e göre, yalnızca Tanrı tarafından meşrulaştırılan hakikat ışığı bir " *yıldızı* " göklerde " *sonsuzla kadar parlamaya* " layık kılar, çünkü onlar **gerçekten** " *zeki* " olacaklar ve **gerçek anlamda** " *doğruluğu öğretmiş* olacaklar ". Tanrı.

Yaratılış 16:11: " *RAB'bin meleği ona şöyle dedi: İşte hamilesin ve bir erkek çocuk doğuracaksın, adını İsmail koyacaksın; Çünkü RAB, çektiğin sıkıntıda seni duydu .*"

Yaratılış 16:12: " *Yaban eşeği gibi olacak; onun eli herkese karşı olacak ve herkesin eli ona karşı olacak; ve bütün kardeşlerinin karşısında oturacak .*"

inatçı ve inatçı karakteriyle tanınan bir hayvan olan " vahşi eşeğe " benzetilmektedir ; ve dahası, o zamandan beri acımasız, " vahşi " olarak adlandırılıyor. Bu nedenle kendisinin evcilleştirilmesine, evcilleştirilmesine veya ikna edilmesine izin vermez. Kısacası sevmiyor ve sevilmesine izin vermiyor, genlerinde kendi kardeşlerine ve yabancılara karşı saldırgan bir kalıtım taşıyor. Allah tarafından tesis edilen ve vahyedilen bu hüküm, bu ahir zamanda, Hıristiyan " ışığı "nın sadece "ışık" olduğu bir dönemde sahte Hıristiyanlığın mücadele ettiği İslam dininin Allah açısından cezalandırıcı rolünü anlamak açısından büyük önem taşımaktadır. *karanlık* ". Atalarının topraklarına dönüşünden bu yana İsrail bir kez daha hedef haline geldi; tıpkı yanılıya düşmeden "büyük şeytan" olarak adlandırdıkları Amerikan gücü tarafından korunan Hıristiyan Batı gibi. Küçük bir "Şeytan"ın "büyük olanı" tanıyabileceği doğrudur.

Tanrı, anlaşmazlığın çocuğu olan "Tanrı duydu" anlamına gelen İsmail'i doğurarak Avram'ın ailesinde yeni bir **ayrılık yaratır**. Babil deneyiminde yaratılan dillerin lanetine katkıda bulunuyor. Ama eğer cezalandırmanın yollarını hazırlıyorsa, bu, dünyanın sonuna kadar art arda kurduğu iki ittifakta insanların isyankar davranışlarını önceden bildiği içindir.

Gen.16:13: " *Atta El roi'ye kendisiyle konuşan YaHWéH'in adını verdi; Çünkü dedi ki: O beni gördükten sonra burada bir şey gördüm mü? »*

Atta El Roi isminin anlamı: Sen gören Tanrısın. Ama zaten Tanrı'ya isim verme girişimi, O'nun üstünlüğüne karşı bir hakarettir. Pek çok farklı şekilde tercüme edilen bu ayetin geri kalanı bu düşünceyi özetliyor. Hacer buna inanmıyor. O, küçük hizmetçi, kaderi gören ve onu ortaya çıkaran büyük yaratıcı Tanrı'nın dikkatinin nesnesiydi. Bu deneyimden sonra neyden korkabilir ki?

Gen 16:14 " *Bu nedenle bu kuyuya Lahay Kralının kuyusu adı verildi; Kadès ile Bared arasındadır ."*

Tanrı'nın Kendisini tecelli ettiği dünyevi yerler prestijlidir, ancak insanların onlara ödediği onurlar genellikle onları O'nunla barıştırmayan putperest ruhlarından kaynaklanmaktadır.

Gen 16:15 " *Hagar Avram'a bir oğul doğurdu; Avram da Hacer'in doğurduğu oğluna İsmail adını verdi ."*

İsmail gerçekten de Abram'ın gerçek oğludur ve özellikle onun doğal olarak bağlanacağı ilk çocuğudur. Fakat o, Allah'ın daha önce bildirdiği vadin oğlu değildir. Ancak Allah'ın seçtiği " İsmail " veya " Allah duydu " ismi, her şeyden önce hanımı ve efendisinin aldığı kararların kurbanı olan Hacer'in çektiği sıkıntıya dayanmaktadır. Fakat ikinci anlamda, bu aynı zamanda Abram ve Saray'ın Mısırlı Hacer'in hamile bıraktığı bu oğlunun Tanrı'nın duyurusunun onaylanması, "cevaplanması" ve tamamlanması olduğuna bir anlığına inanmaları yanılığın da dayanmaktadır. Hatanın kıyamete kadar kanlı sonuçları olacaktır.

ayrılığın çocuğu hayattadır.

Gen.16:16: " *Hagar, Abram İsmail'i doğurduğunda Abram seksen altı yaşındaydı ."*

Bu nedenle "İsmail", Abram'ın 86 yaşındayken 2034'te (1948 + 86) doğdu.

Yaratılış 17

Sünnetle ayırma: bedendeki bir işaret

Yaratılış 17:1: “ *Abram doksan dokuz yaşındayken, Yahveh Abram'a göründü ve ona şöyle dedi: Ben Her Şeye Gücü Yeten Tanrırım. Yüzümün önünde yürü ve suçsuz ol .*”

2047 yılında 99 yaşındaki İsmail 13 yaşındaki Abram, kendisine ilk kez “ *Yüce Tanrı* ” olarak kendini tanıtan Tanrı tarafından ruhen ziyaret edilir. Allah bu “yüce” karakteri ortaya çıkaracak bir eylem hazırlamaktadır. Tanrı'nın görünüşü esasen sözlü ve işitsel düzendedir çünkü O'nun görkemi görünmez kalır ancak kişiliğinin benzer bir görüntüsü ölmeden görülebilir.

Yaratılış 17:2: “ *Seninle antlaşmamı pekiştireceğim ve seni sonsuza kadar çoğaltacağım .*”

Allah, onun çoğalma vaadini yeniliyor ve bu sefer “ *yeryüzünün tozu* ” ve “ *gökyüzündeki yıldızlar* ” gibi “ *kimsenin sayamadığı* ” “ *sonsuza kadar* ” olduğunu belirtiyor .

Yaratılış 17:3: “ *Abram yüz üstü düştü; ve Tanrı onunla konuştu ve şöyle dedi :*

Kendisiyle konuşan kişinin “Yüce Tanrı” olduğunu anlayan Abram, Tanrı'ya bakmamak için yüz üstü düşer ama onun tüm ruhunu sevindiren sözlerini dinler.

Yaratılış 17:4: “ *Bu, sizinle yaptığım antlaşmadır. Birçok ulusun babası olacaksınız .* »

Tanrı ile Avram arasında yapılan antlaşma o gün pekiştirildi : “ *Sen birçok ulusun babası olacaksın .*”

Yaratılış 17:5: “ *Artık Avram olarak adlandırılmayacaksın; ama adın İbrahim olacak; çünkü seni birçok ulusun babası yaptım .* »

İsmail'in Avram'dan İbrahim'e değişmesi belirleyicidir ve kendi zamanında İsa da havarilerinin isimlerini değiştirerek aynısını yapacaktır.

Yaratılış 17:6: “ *Sizi bol bereketli kılacağım, sizden uluslar yaratacağım; ve sizden krallar çıkacak .* »

Abram, İsmail'de Arap milletlerinin ilk babasıdır, İshak'ta İsrail oğulları olan İbranilerin babası olacaktır; ve Midyan'da Midyan soyunun atası olacak; Musa, Yetro'nun kızı karısı Sippora'yı orada bulacak.

Yaratılış 17:7: “ *Ahitimi seninle ve senden sonra soyunun arasında nesiller boyu sürdüreceğim; bu, sana ve senden sonra soyuna Tanrı olacağıma dair sonsuz bir antlaşma olacak .*”

Tanrı, antlaşmasının “ebedi” olmayan ama “ebedi” olacak sözlerini ustaca seçer. Bu, onun soyundan gelenlerle yaptığı ittifakın sınırlı bir süreye sahip olacağı anlamına gelir. Ve bu sınıra, ilk gelişinde ve insan olarak enkarnasyonunda, ilahi Mesih, gönüllü kefareti edici ölümü üzerine, ebedi sonuçlar doğuracak yeni ittifakın temelini oluşturduğunda ulaşılacaktır.

Bu noktada şunun farkına varılması gerekir ki, baştan beri hedef alınan ve adı geçen ilk doğan insanlar meşruiyetini yitirmektedir. Bu, Adem'in ilk oğlu Kabil'in ve Avram'ın ilk oğlu fakat gayri meşru oğlu İsmail'in durumuydu ve

ondan sonra İshak'ın ilk oğlu Esav'ın durumu da olacaktır. İlk doğanların başarısızlığı ilkesi, Yahudi cinsel ittifakının başarısızlığının habercisidir. İkinci antlaşma ruhani olacak ve sahte insani iddiaların yol açtığı aldatıcı görüntülere rağmen, yalnızca gerçekten din değiştirmiş paganlara yarar sağlayacak.

Yaratılış 17:8: “ *Yabancı olarak yaşadığın ülkeyi, tüm Kenan ülkesini sana ve senden sonra soyuna **sonsuz dek mülk olarak vereceğim** ve onların Tanrısı olacağım.* ”

Tanrı kendi antlaşmasına bağlı kaldığı sürece Kenan ülkesi de “ *daimi mülk olarak* ” verilecektir . Ve Mesih İsa'nın reddedilmesi onu geçersiz kılacak, ayrıca bu vahşetten 40 yıl sonra millet ve başkenti Kudüs, Romalı askerler tarafından yok edilecek ve hayatta kalan Yahudiler dünyanın çeşitli ülkelerine dağılacak. Çünkü Allah antlaşmanın bir şartını belirtiyor: “ *Ben onların Tanrısı olacağım* ”. Ayrıca İsa'nın Tanrı tarafından gönderildiği ulus tarafından resmen reddedilmesi durumunda, Tanrı onun ittifakını tam bir meşruiyetle bozabilecektir.

Yaratılış 17:9: “ *Tanrı İbrahim'e şöyle dedi: Sen ve senden sonraki nesiller boyunca antlaşmama sadık kalacaksınız .* ”

Bu ayet, birbiriyle bağdaşmayan ve karşıt öğretilere rağmen, ekümenik ittifak içinde bir araya gelen tevhid dinlerinin Allah'ını Tanrı yapan tüm bu din iddialarının boynunu bükmektedir. Tanrı, yalnızca kendisine itaat edenlerle yapılan bir tür sözleşme olan antlaşmasının temelini oluşturan kendi sözleriyle bağlıdır. Bir adam ahdini yerine getirirse, onu geçerli kılar ve uzatır. Ancak insan birbirini takip eden iki aşama üzerine inşa ettiği projesinde Tanrı'yı takip etmelidir ; birincisi dünyevi, ikincisi manevi. Ve birinciden ikinciye olan bu geçiş, insanların ve her şeyden önce Yahudilerin bireysel inancını test ediyor. Yahudi milleti, Mesih'i reddederek, paganlara kapıyı açan ve aralarında Mesih'e dönenlerin kendisi tarafından evlat edinildiği ve İbrahim'in ruhani oğulları olarak atfedilen Tanrı ile olan antlaşmasını bozar. Dolayısıyla, onun antlaşmasını yerine getiren herkes bedensel ya da ruhsal olarak İbrahim'in oğulları ya da kızlarıdır.

Bu ayette, bu ismin müstakbel kavmi olan İsrail'in kaynağının İbrahim'de olduğunu görüyoruz. Tanrı, soyundan gelenleri yeryüzündeki bir gösteri için “ayrılmış” bir halk yapmaya karar verir. Bu, kurtarılmış bir halk meselesi değil, İsa Mesih tarafından elde edilecek olan Tanrı'nın gelecekteki lütfuyla kurtarılan seçilmişlerin seçimi için dünyevi adayları temsil eden bir insan topluluğunun oluşumu meselesidir.

Yaratılış 17:10: “ *Benimle senin ve senden sonra soyunun arasında tutacağımız antlaşmam budur: aranızdaki her erkek sünnet edilecektir .* ”

Sünnet, Tanrı, İbrahim ve onun soyundan gelenler arasında yapılan antlaşmanın bir işaretidir. Onun zayıflığı, inançla hareket eden ya da olmayan, itaat eden ya da etmeyen tüm soyundan gelenler için geçerli olan kolektif biçimidir. Öte yandan yeni ittifakta, imanla seçmenin sınanması, bu ittifakta söz konusu olan sonsuz yaşamı elde edecek olan seçilmişler tarafından bireysel olarak deneyimlenecektir. Sünnete talihsiz bir sonuç daha eklemek gerekir: Müslümanlar da patrikleri İsmail'den bu yana sünnet olmuşlardır ve bu sünnete manevi bir değer vererek onları sonsuzluk hakkına sahip olmaya yöneltmişlerdir. Ancak sünnetin ebedi değil, yalnızca kalıcı bedensel etkileri vardır.

Yaratılış 17:11: “ *Kendinizi sünnet edeceksiniz; ve bu benimle senin aranda bir ittifakın işareti olacak .*

Bu aslında Allah'la ittifakın bir işaretidir, ancak etkisi yalnızca dünyevidir ve 7, 8. ayetler ile sonraki 13. ayetler onun tek " **daimi** " uygulamasını teyit etmektedir.

Yar.17:12: “ *Nesillerinize göre her erkek sekiz günlük olduğunda, ister evde doğmuş olsun, ister yabancı birinin oğlundan para karşılığında satın alınmış olsun, aranızdaki her erkek sünnet edilecektir. ırkınıza ait olmadan ' .*

Hala çok şaşırtıcı olan bir şey, ama sürekli doğasına rağmen yine de Tanrı'nın 8. ^{binyıl için projesini ortaya koyan bir kehanet teşkil ediyor} . "Sekiz gün"ün seçilmesinin sebebi de budur. Çünkü ilk yedi gün, altı bin yıllık seçilmişlerin seçimi ve yedinci bin yılın kıyametinin dünyevi zamanını simgelemektedir. Tanrı, yeryüzünde Yahudi milleti ve onun ilk embriyosu Abram ile yakın bir ittifak kurarak, erkeklerden kesilen sünnet derisi üzerinde yoğunlaşan bedensel cinsel zayıflıktan kurtulmuş seçilmişlerin gelecekteki sonsuzluğunun imajını ortaya koyar. O halde, tıpkı eski antlaşmada, seçilmişlerin dünyanın tüm halklarından, ancak yalnızca Mesih'te geleceği gibi, Tanrı'nın seçtiği tarafta yaşamak isteyen yabancılara da sünnet uygulanmalıdır.

artık mümkün olmayacağını öğretmektir . Ayrıca, elçi Pavlus eski antlaşmadaki beden sünnetini, yeni antlaşmadaki seçilmişlerin yüreklerinin sünnetiyle karşılaştırır. Bu perspektifte, beden ve kendisini Mesih'e veren kalbin sağlığını akla getirir.

Sünnet, **etrafı kesip atmak anlamına geliyor** ve bu düşünce, Allah'ın yarattığıyla benzersiz bir ilişki kurmak istediğini ortaya koyuyor. "Kıskanç" bir Tanrı, gerekirse çevrelerindeki kurtuluşlarına zarar veren insan ilişkilerini kesmesi ve kendileriyle ilişkilerine zarar veren şeylerle ve insanlarla bağlarını koparması gereken seçilmişlerinin sevgisinin ayrıcalıklılığını ve önceliğini talep eder. o. Pedagojik bir peygamberlik imajı olarak bu prensip, öncelikle onun dünyevi İsrail'i ve mükemmelliği içinde İsa Mesih'te açığa çıkan tüm zamanların ruhsal İsrail'i ile ilgilidir.

Yar.17:13: “ *Evde doğan ve parayla satın alınan herkes sünnet edilmelidir; ve benim antlaşmam senin bedeninde **sonsuz bir antlaşma olacak** » .*

edinilen para aldı " ifadesinin geri dönüşüyle işaretlenen ısrar, İsa'nın kehanetinde bulunur. Asi dindar Yahudiler tarafından 30 denari olarak tahmin edilen İsa. Ve böylece Tanrı, kutsal ittifakı adına seçilmiş Yahudi ve paganların kurtuluşu için insan hayatını 30 denarii karşılığında sunacak. *Ancak sünnet işaretinin " ebedi " doğası hatırlanır ve " bedenindeki " kesinlik onun anlık karakterini doğrular. Çünkü burada başlayan bu antlaşma , Dan.7:24'e göre Mesih'in " günahı sona erdirmek için " ortaya çıkmasıyla sona erecektir.*

Yaratılış 17:14: " *Bedeni sünnet edilmemiş sünnetsiz bir erkek kavmi arasından atılacak; o, antlaşmamı bozmuş olacak "*

Allah'ın koyduğu kurallara saygı çok katıdır ve hiçbir istisna kabul etmez çünkü onların ihlalleri onun peygamberlik projesini bozar ve Musa'nın Kenan ülkesine girmesini engelleyerek bu hatanın çok büyük olduğunu gösterecektir. Bedeni sünnetsiz olanların dünyevi Yahudi toplumunda yaşaması, kalbi sünnetsiz

olanların Tanrı'nın gelecekteki ebedi göksel krallığında yaşamasından daha meşru değildir.

Yaratılış 17:15: “ *Tanrı İbrahim'e şöyle dedi: Artık Saray'a karına Saray demeyeceksin; ama adı Sarah olacak .*”

Abram bir halkın babası anlamına gelirken, İbrahim bir kalabalığın babası anlamına gelir. Benzer şekilde Sarai asil anlamına gelirken Sarah prenses anlamına gelir.

Abram zaten İsmail'in babasıdır, ancak İbrahim adının değiştirilmesi, soyunun İsmail'in değil, Tanrı'nın kendisine bildireceği oğul İshak'ın çoğalması nedeniyle haklı çıkar. Aynı nedenle kısır Saray, İshak aracılığıyla çok sayıda çocuk doğuracak ve doğuracak ve adı Sara olacak.

Yar.17:16: “ *Onu kutsayacağım ve ondan sana bir oğul vereceğim; Onu kutsayacağım ve uluslar olacak; halkların kralları ondan çıkacak .*”

Abram Tanrı'yla birlikte yürür, ancak onun günlük yaşamı dünyevidir ve ilahi mucizelere değil, dünyevi doğal koşullara dayanmaktadır. Ayrıca düşüncesinde, Saray'ın hizmetçisi Hacer aracılığıyla bir oğul elde etmesi yoluyla Tanrı'nın sözlerine bir bereket duygusu verir.

Gen.17 :17: “ *İbrahim yüz üstü düştü; güldü ve içinden şöyle dedi: Yüz yaşında bir adamın oğlu doğar mı? Peki doksan yaşındaki Sarah doğum yapacak mıydı? »*

Tanrı'nın, Sarai'nin kısır ve 99 yaşında olmasına rağmen çocuk sahibi olabileceği anlamına gelebileceğini anlayınca yüreğinden güldü. Bu durum dünyevi insan düzeyinde o kadar hayal edilemez ki, düşüncesinin bu refleksi doğal görünüyor. Ve düşüncelerine anlam katıyor.

Gen.17:18: “ *Ve İbrahim Tanrı'ya şöyle dedi: Ah! İsmail senin yüzünün önünde yaşasın! »*

İbrahim'in dünyevi akıl yürüttüğü ve çoğalmasını yalnızca, zaten doğmuş ve 13 yaşında olan oğlu İsmail aracılığıyla anladığı açıktır.

Gen.17:19: “ *Tanrı dedi ki, Karın Sara sana mutlaka bir oğul doğuracak; ve onun adını İshak koyacaksın. Onunla olan antlaşmamı, kendisinden sonra soyunun devamı için kalıcı bir antlaşma olarak sürdüreceğim .*”

İbrahim'in düşüncelerini bilen Allah, onu azarlar ve yorum hatasına en ufak bir fırsat bırakmadan duyuruyu yeniler.

İbrahim'in İshak'ın mucizevi doğumuyla ilgili dile getirdiği şüphe, insanlığın İsa Mesih'e karşı ortaya koyacağı şüphe ve inançsızlığın kehanetidir. Ve şüphe, İbrahim'in bedensel soyunun resmi olarak reddedilmesi biçimini alacaktır.

Gen 17:20 *İsmail hakkında söylediklerini duydum. İşte, onu kutsayacağım ve onu verimli kılacağım ve onu fazlasıyla çoğaltacağım; on iki prens doğuracak ve onu büyük bir ulus yapacağım .*”

İsmail, Allah'ın işittiği anlamına gelir ve bu müdahalede Allah yine de ona verdiği ismi haklı çıkarır. Allah onu bereketlendirecek, çoğaltacak ve “on iki prens”ten oluşan büyük Arap milletini oluşturacaktır. Bu 12 sayısı, İsa Mesih'in 12 havarisinin yerini alacağı kutsal ittifakından Yakup'un 12 oğluna benzer, ancak benzer, aynı anlamına gelmez çünkü ilahi yardımı onaylar, ancak onun sonsuz yaşam projesiyle ilgili kurtarıcı bir ittifakı onaylamaz. Üstelik İsmail ve onun

soyundan gelenler, Allah'ın kutsal ittifakına giren herkese, önce Yahudilere, sonra Hıristiyanlara düşman olacaklardır. Bu zararlı rol, kısır anne ve aşırı kayıtsız babanın hayal ettiği eşit derecede gayri meşru süreçlerle gayri meşru bir doğumu onaylayacaktır. Bu nedenle İbrahim'in bedensel oğulları da aynı lanete maruz kalacak ve eninde sonunda Tanrı tarafından aynı şekilde reddedilecektir.

Allah'ı ve onun değerlerini bilen İsmail'in soyundan gelenler, Yahudi ittifakına girene kadar O'nun kurallarına göre yaşamayı seçebilirler ancak bu seçim, seçilmişlere sunulacak sonsuz kurtuluş gibi bireysel kalacaktır. Aynı şekilde, tüm kökenlerden diğer insanlara olduğu gibi, onlara da Mesih'te kurtuluş sunulacak ve sonsuzluğa giden yol onlara açık olacak, ancak yalnızca çarmıha gerilmiş, ölü ve dirilmiş kurtarıcı Mesih'in itaatkar standardı temelinde.

Yar.17:21: " *Sara'nın gelecek yıl bu zamanlarda sana doğuracağı İshak'la antlaşmamı yerine getireceğim .* "

27. ayete göre bu görüntü görüldüğü sırada İsmail 13 yaşında olduğundan İshak doğduğunda 14 yaşında olacaktır. Ancak Tanrı şu noktada ısrar ediyor: Onun antlaşması İsmail'le değil İshak'la yapılacak. Ve o Sarah'dan doğacak.

Yaratılış 17:22: " *Onunla konuşmayı bitirince, Tanrı kendisini İbrahim'den üstün tuttu .* "

Tanrı'nın görünüşleri nadir ve istisnaidir ve bu, insanoğlunun neden ilahi mucizeye alışmadığını ve neden İbrahim gibi onların akıl yürütmelerinin dünyevi yaşamın doğal yasaları tarafından şartlandırıldığını açıklamaktadır. Mesajı iletildiğinde Tanrı geri çekilir.

Yaratılış 17:23: " *İbrahim, oğlu İsmail'i, evinde doğanların hepsini, parayla satın aldığı herkesi, İbrahim'in evindeki kavmin bütün erkeklerini yanına aldı; ve Allah'ın kendisine verdiği emre göre onları aynı gün sünnet etti .* "

Allah'ın verdiği emir hemen yerine getirilir. Onun itaati Tanrı ile yaptığı antlaşmayı haklı çıkarır. Antik çağın bu güçlü efendisi, hizmetçiler satın alıyordu ve köle statüsü mevcuttu ve buna itiraz edilmiyordu. Aslında konuyu tartışmaya açacak olan şey şiddet kullanımı ve hizmetçilere kötü muamele yapılmasıdır. **Köle statüsü aynı zamanda bugün bile İsa Mesih'in tüm kurtarılmışlarının statüsüdür .**

Yaratılış 17:24: " *İbrahim sünnet olduğunda doksan dokuz yaşındaydı .* "

Bu açıklama bize, yaşları ne olursa olsun, Tanrı'nın erkeklerden itaat talep ettiğini hatırlatır; en küçüğünden en yaşlısına.

Gen.17:25: " *Oğlu İsmail sünnet olduğunda on üç yaşındaydı .* "

Bu nedenle, erkek kardeşi İshak'tan 14 yaş büyük olacak ve bu da ona, meşru karısının oğlu olan küçük erkek kardeşine gerçek zarar verme kapasitesi sağlayacak.

Yaratılış 17:26: " *Aynı gün İbrahim ve oğlu İsmail de sünnet edildi .* "

Allah, İsmail'in babası İbrahim'e olan meşruiyetini hatırlatıyor. Bunların ortak sünneti, aynı Allah'tan olduklarını iddia eden torunlarının iddiaları kadar yanlıcıdır. Çünkü Tanrı'ya sahip çıkmak için aynı atadan kalma bedensel babaya sahip olmak yeterli değildir. İman etmeyen Yahudiler, babaları İbrahim'den dolayı Tanrı ile bu bağlantıyı iddia ettiklerinde, İsa bu iddiayı reddedecek ve onları baştan beri şeytan, şeytan, yalanların babası ve katil olarak nitelendirecektir.

İsa'nın kendi zamanının asi Yahudilerine söyledikleri, bizim Arap ve Müslüman iddialarımız için de aynı derecede geçerlidir.

Yar.17:27: " *Ve evinde doğmuş olsun, yabancılardan parayla edinilmiş olsun, evinin bütün erkekleri onunla birlikte sünnet oldular .*"

Bu itaat modelinden sonra, Mısır'ı terk eden İbranilerin talihsizliklerinin, her zaman, her zaman ve dünyanın sonuna kadar Tanrı'nın mutlak olarak talep ettiği bu itaati küçümsemelerinden kaynaklanacağını göreceğiz.

Yaratılış 18

Düşman kardeşlerin ayrılması

Yaratılış 18 :1 : "*Günün sıcağında çadırının kapısında otururken, Mamre meşeleri arasında Yahveh ona göründü .*"

Yaratılış 18:2: "*Ve gözlerini kaldırıp baktı; işte, yanında üç adam duruyordu. Onları görünce çadırının girişinden koşarak onları karşıladı ve yere eğildi .*"

Abraham yüz yaşında bir adam, artık yaşlandığını biliyor ama ziyaretçileriyle "*karşılaşmaya koştuğu*" için fiziksel formunu iyi koruyor. Onların önünde "*yere secde ettiğine*" göre, onları göksel elçiler olarak mı tanıdı? Ama onun gördüğü "üç adam"dır ve tepkisinde doğal sevgi dolu karakterinin meyvesi olan kendiliğinden konukseverlik duygusunu görebiliriz.

Yaratılış 18:3: "*Ve dedi: Ya Rab, eğer senin gözünde lütuf bulduysam, yalvarırım, kulunun yanından ayrılma .*"

Bir ziyaretçiye "efendim" demek İbrahim'in büyük alçakgönüllülüğünün bir sonucu ve yine onun Tanrı'ya hitap ettiğini düşündüğüne dair hiçbir kanıt yok. Çünkü Tanrı'nın tam bir insan görünümündeki bu ziyareti istisnai bir durumdur çünkü Mısır'dan Çıkış 33:20 ila 23'e göre Musa'ya bile Tanrı'nın yüzünün "*yüceliğini*" görme yetkisi verilmeyecektir : "*YHWÉH diyor ki: Yapamayacaksın. yüzümü görmek için, çünkü insan beni göremez ve yaşayamaz. Yahveh şöyle dedi: İşte yakınımda bir yer; kayanın üzerinde duracaksın. Yüceliğim sona erdiğinde, seni bir kaya kovuğuna koyacağım ve geçinceye kadar elimle seni koruyacağım. Elimi çevirdiğimde sen beni arkanda göreceksin ama yüzüm görülmeyecek .*" Eğer Allah'ın "*yüceliği*" vizyonu yasaklanmışsa, o, yaratıklarına yaklaşmak için insan görünümüne girmekten kendisini men etmez. Tanrı bunu arkadaşı İbrahim'i ziyaret etmek için yapıyor ve o bunu embriyonik hamileliğinden itibaren kefarete niteliğindeki ölümüne kadar İsa Mesih formunda tekrar yapacak.

Yaratılış 18:4: "*Birisi ayaklarınızı yıkamak için biraz su getirsin; ve bu ağacın altında dinlenin .*"

1. ayette havanın sıcak olduğunu ve ayakların terlemesinin toprak tozuyla kaplandığını açıkça ortaya koyuyor ziyaretçilerin ayaklarının yıkanmasını meşrulaştırır. Onlara yapılan hoş bir teklif. Ve bu dikkat İbrahim'e aittir.

Yar.18:5: “ *Yüreğini güçlendirmek için gidip bir parça ekmek alacağım; bundan sonra yolculuğunuza devam edeceksiniz; Çünkü bu yüzden kulunun yanından geçiyorsun. Şöyle cevap verdiler: "Dediğini yap ."* ”

Burada İbrahim'in bu ziyaretçileri göksel varlıklar olarak tanımlamadığını görüyoruz. Dolayısıyla onlara gösterdiği ilgi onun doğal insani niteliklerinin bir kanıtıdır. Alçakgönüllü, sevgi dolu, nazik, cömert, yardımsever ve misafirperverdir; Onu Allah'a sevdirecek şeyler. Bu insani yönüyle Allah, bütün tekliflerini onaylar ve kabul eder.

Yaratılış 18:6: " *İbrahim hızla çadırına girip Sara'nın yanına gitti ve şöyle dedi: Çabuk üç ölçek ince un, yoğurun ve kek yapın ."* ”

Yiyeceklerin bedene faydası vardır ve önünde üç et bedeni gören İbrahim, ziyaretçilerinin fiziksel güçlerini yenilemek için yemek hazırlatmıştır.

Yaratılış 18:7: " *Ve İbrahim sürüsüne koştu, yumuşak ve iyi bir buzağı aldı ve onu bir hizmetçiye verdi, o da onu hazırlamak için acele etti ."* ”

Yumuşak bir buzağının seçilmesi onun cömertliğini ve doğal yardımseverliğini daha da gösterir; komşusunu memnun etmenin verdiği zevk. Bu sonuca ulaşmak için ziyaretçilerine en iyiyi sunmaktadır.

Yaratılış 18:8: “ *Ve hazırlanan buzağıyla birlikte biraz daha kaymak ve süt alıp onları önlerine koydu. Kendisi de ağacın altında yanlarında duruyordu. Ve yediler .* ”

Bu iştah açıcı yiyecekler, yoldan geçen yabancılara, tanımadığı ama kendi ailesinin bir üyesi gibi davrandığı kişilere sunulur. Ziyaretçilerin insan için yapılmış yiyecekleri yedikleri için enkarnasyonları oldukça gerçektir.

Gen.18:9: “ *Sonra ona dediler: Karın Sara nerede? Cevap verdi: Orada, çadırda .* ”

Ev sahibinin çilesinin Tanrı'nın ve kendisinin yüceliği için başarılı olmasıyla, ziyaretçiler, önceki vizyonunda Tanrı'nın kendisine bahsettiği karısının adını "Sarah" olarak adlandırarak gerçek doğalarını ortaya çıkarırlar.

Yaratılış 18:10: “ *İçlerinden biri, Ben de bu saatte yanınıza döneceğim dedi; ve işte, karın Sara'nın bir oğlu olacak. Sarah onun arkasındaki çadırın girişinde dinliyordu ."* ”

Üç ziyaretçinin görünümünde YaHWéh'i kendisine eşlik eden iki melekten ayıran hiçbir şeyin bulunmadığını belirtelim. Cennetsel yaşam burada tezahür ediyor ve orada hüküm süren eşitlikçi anlamı ortaya çıkarıyor.

Üç ziyaretçiden biri Sarah'nın doğumunun yaklaştığını duyururken, çadırın girişinden söylenenleri dinliyor ve metinde " *arkasında kimin olduğu* " belirtiliyor; bu da onu görmediği ve insani olarak onun varlığından haberdar olamayacağı anlamına geliyor. Ama onlar erkek değildi.

Gen.18:11: " *İbrahim ve Sara yaşlanmış ve ilerlemişlerdi; ve Sarah artık çocuk sahibi olmayı umut edemiyordu ."* ”

Ayet, tüm insanlığın ortak normal insan koşullarını tanımlamaktadır.

Yaratılış 18:12: “ *Ve kendi kendine güldü ve şöyle dedi: Artık yaşlandığıma göre hâlâ arzulanabilir miyim? Efendim de yaşlı ."* ”

Kesinliğe bir kez daha dikkat edin: “ **Kendi içinden güldü** ”; öyle ki, düşünceleri ve yürekleri araştıran yaşayan Tanrı dışında kimse onun güldüğünü duymadı.

Yaratılış 18:13: “ *Yahveh İbrahim'e şöyle dedi: Öyleyse neden Sara güldü ve şöyle dedi: Yaşlı olmama rağmen gerçekten çocuğum olacak mı? »*

Tanrı, İbrahim'le bu insan görünümünde konuşan kişinin kendisi olduğu için YaHWéH'den bahsetmeyi haklı çıkaran kendi ilahi kimliğini açıklama fırsatını değerlendiriyor. Sarah'ın gizli düşüncelerini yalnızca Tanrı bilebilir ve artık İbrahim, Tanrı'nın kendisiyle konuştuğunu biliyor.

Gen.18:14: “ *RAB'bin tarafında şaşırtıcı bir şey var mı? Belirlenen saatte yanınıza döneceğim; Sara'nın da bir oğlu olacak .*”

Tanrı otoriter hale gelir ve kendi ilahiliğinin YaHWéH ismiyle öngörüsünü açıkça yeniler.

Gen.18 :15: “ *Sarah ben gülmedim diyerek yalan söyledi. Çünkü korkuyordu. Ama o dedi ki: Tam tersine güldün .*”

" *Sarah yalan söyledi* " diyor çünkü Tanrı onun gizli düşüncesini duydu ama ağzından kakhaha çıkmadı; yani bu sadece Tanrı için küçük bir yalandı ama insan için değil. Ve eğer Tanrı onu azarlıyorsa, bunun nedeni, düşüncelerinin Tanrı'nın kontrolünde olduğunu kabul etmemesidir. Ona yalan söyleyecek kadar ileri giderek kanıt veriyor. Bu yüzden ısrarla şöyle diyor: “ *Aksine (yanlıştır), sen güldün .*” Unutmayalım ki, Allah'ın bereketlediği insan, onun sadece kocasının bereketinden faydalanan meşru eşi Sara değil, İbrahim'dir. Onun fikirleri, İsrail'in gelecekteki kalıtsal düşmanı ve rakibi olan İsmail'in doğumunun lanetlenmesiyle sonuçlanmıştır; ilahi bir projeyi gerçekleştirmek doğrudur.

Yaratılış 18:16: “ *Ve bu adamlar ayrılmak üzere ayağa kalktılar ve Sodom'a doğru baktılar. İbrahim onlara eşlik etmek için onlarla birlikte gitti .*

Söndürülmüş, beslenmiş ve İbrahim ile Sara'ya meşru oğul İshak'ın gelecekteki doğumunu yenilemiş olan göksel ziyaretçiler, İbrahim'e yeryüzü ziyaretlerinin akıllarında başka bir misyon olduğunu açıklarlar: Bu, Sodom'la ilgilidir.

Gen.18:17: “ *Sonra YaHWéH şöyle dedi: Yapacağım şeyi İbrahim'den mi saklayacağım?...*”

Burada Amos 3:7'deki şu ayetin tam uygulamasını görüyoruz: " *Çünkü Rab, YaHWéH, sırrını kulları olan peygamberlere açıklamadan hiçbir şey yapmaz .*"

Yaratılış 18:18: " *İbrahim kesinlikle büyük ve güçlü bir ulus olacak ve dünyadaki tüm uluslar onun sayesinde kutsanacak .*"

Kesinlikle ” zarfına uygulanan olağan anlam kaybından dolayı bunun kesin ve mutlak bir şekilde anlamına geldiğini hatırlıyorum. Tanrı, yıkıcı projesini açıklamadan önce, İbrahim'in huzurunda kendi durumu hakkında güvence vermekte acele eder ve ona vereceği nimetleri tazeler. Tanrı, İbrahim'i insanlığın büyük bir tarihsel karakterinin mertebesine yükseltmek için üçüncü şahıs olarak İbrahim'den bahsetmeye başlar. Böylece o, bereketlendirdiği ve gelen ayette hatırlatıp tanımladığı modeli, nefsi ve manevî soyuna göstermektedir.

Yaratılış 18:19: “ *Çünkü onu oğullarına ve kendisinden sonra soyuna, İbrahim'e verdiği sözleri doğruluk ve doğrulukla sürdürerek RAB'bin yolunu tutmalarını emretsin diye seçtim...* ”

Allah'ın bu ayette anlattıkları, yok edeceği Sodom'da büyük fark yaratmaktadır. Dünyanın sonuna kadar onun seçilmişleri şu tarif gibi olacaktır: RABBİN yolunu tutmak, doğruluk ve adaleti uygulamaktan ibarettir; Tanrı'nın, halkı İsrail'e öğretmek için yasa metinleri üzerine inşa edeceği gerçek doğruluk ve gerçek adalet. Bunlara saygı duymak, Tanrı'nın bereket vaatlerine saygı göstermesinin koşulu olacaktır.

Gen.18:20: “ *Ve YaHWÉH şöyle dedi: Sodom ve Gomorra'ya karşı feryat artıyor ve onların günahı büyük .* ”

Tanrı bu hükmü, İbrahim'in saldırıya uğradığında yardıma geldiği kralların şehirleri olan Sodom ve Gomorra'ya getiriyor. Ancak yeğeni Lut, ailesi ve hizmetçileriyle birlikte yerleşmeyi de Sodom'da seçmişti . İbrahim'in yeğenine olan bağlılığını bilen Allah, yaşlı adama yönelik ilgi biçimlerini çoğaltarak niyetini ona duyurur. Ve bunu yapmak için, kendisini kulu İbrahim'in insani muhakemesi seviyesine koymak için mümkün olduğu kadar insanileşmek için kendini insan seviyesine indirir.

Yar.18:21: “ *Bu nedenle aşağı ineceğim ve bana gelen rapora göre hareket edip etmediklerini göreceğim; eğer değilse bile, bunu bileceğim .* ”

Bu sözler Sara'nın düşüncelerine ilişkin bilgiyle çelişiyor; çünkü Tanrı, ovadaki bu iki şehirde ulaşılan ahlaksızlık düzeyini ve onların bol refahını göz ardı edemez. Bu tepki, verdiği hükmün adil hükmünü sadık kulunun kabul etmesi için gösterdiği özeni ortaya koymaktadır.

Yaratılış 18:22: “ *Ve adamlar ayrılıp Sodom'a gittiler. Ama İbrahim hâlâ RAB'bin huzurunda duruyordu .* ”

Burada ziyaretçilerin ayrılması, İbrahim'in, aralarında sözcük alışverişini teşvik eden basit bir insan görünümünde kendisiyle birlikte sunulan yaşayan Tanrı YaHWÉH'yi tanımlamasına olanak tanır. İbrahim cesaretlenecek birinde sevgili yeğeni Lut'un yaşadığı iki şehrin kurtuluşunu elde etmek için Tanrı ile bir tür pazarlık yapma noktasına kadar varır.

Yaratılış 18:23: “ *İbrahim yaklaşıp şöyle dedi: Kötülerle birlikte doğruları da mı yok edeceksin? »*

İbrahim'in sorduğu soru haklı çünkü insanlık kolektif adalet eylemlerinde ikincil zarar olarak adlandırılan masum kurbanların ölümüne neden oluyor. Ancak insanlık farkı anlayamıyorsa, Tanrı söyleyebilir. Ve İbrahim'e ve onun İncil'deki ifadesini okuyan bizlere bunun kanıtını sunacaktır.

Yaratılış 18:24: “ *Belki şehrin ortasında elli salih kişi vardır; onları da yok edecek misin ve ortasında bulunan elli salih kişi yüzünden şehri bağışlamayacak mısın? »*

İbrahim, yumuşak ve sevgi dolu ruhuyla yanılısamarlarla doludur ve bu iki şehirde en az 50 salih insan bulmanın mümkün olduğunu zanneder ve bu 50 olası salih insanı, dünyadaki iki şehrin lütfunu Tanrı'dan almaya çağırır. Suçluyla birlikte masumu da vuramayan kusursuz adaletinin adı.

Yaratılış 18:25: “ *Kötülerle birlikte doğruları da öldürmek için, sizden uzak olsun, kötülerle birlikte doğruları da öldürmek! Senden uzakta! Bütün dünyayı yargılayan, adaleti uygulamayacak mı? »*

İbrahim böylece kusursuz adalet duygusuna bu kadar bağlı olan kişiliğini inkar etmeden neler yapamayacağını Tanrı'ya hatırlatarak sorunu çözmeyi düşünür.

Yaratılış 18:26: " *Ve YaHWéH şöyle dedi: Eğer şehrin ortasındaki Sodom'da elli doğru insan bulursam, onların hatırı için bütün şehri bağışlarım ."*

YaHWéH, sabır ve nezaketle İbrahim'in konuşmasına izin verdi ve cevabında onun haklı olduğunu kanıtladı: 50 doğru insan için şehirler yok edilmeyecek.

Yaratılış 18:27: " *İbrahim cevap verdi ve şöyle dedi: "Ben toz ve kül olan Rab'le konuşmaya cesaret ettim ."*

Vadideki iki şehrin yıkılmasından sonra geride dinsiz adamların kalacağı “ *toz ve kül* ” düşüncesi midir ? Yine de İbrahim kendisinin “ *toz ve külden* ” başka bir şey olmadığını itiraf ediyor.

Yaratılış 18:28: “ *Belki elli doğru kişiden beşi eksik kalacak; beş için bütün şehri yok edeceksin? Ve Yahveh şöyle dedi: Orada kırk beş doğru insan bulursam onu yok etmeyeceğim .*

İbrahim'in cesareti, muhtemelen bulunan seçilmişlerin sayısını her seferinde azaltarak pazarlığını sürdürmesine yol açacak ve on salih kişinin sayısı ile ilgili 32. ayette duracaktır. Ve her seferinde Tanrı, İbrahim'in önerdiği sayıdan dolayı lütfunu verecektir.

Gen.18:29: “ *İbrahim onunla konuşmaya devam etti ve şöyle dedi: Belki orada kırk salih kişi bulunur. Ve Yahveh şöyle dedi: Bu kırk kişinin hatırı için hiçbir şey yapmayacağım .*

Gen.18:30: “ *İbrahim dedi ki, Rab kızmasın, ben konuşacağım. Belki orada otuz salih kişi bulunur. Ve Yahveh şöyle dedi: Orada otuz doğru kişi bulursam hiçbir şey yapmayacağım .*

Yaratılış 18:31: “ *İbrahim şöyle dedi: İşte, Rab'le konuşmaya cesaret ettim. Belki orada yirmi salih kişi bulunur. Ve Yahveh şöyle dedi: Bu yirmi kişinin hatırı için onu yok etmeyeceğim .*

Gen.18:32: “ *İbrahim dedi ki, Rab kızmasın, bu seferlik daha fazla konuşmayacağım. Belki orada on salih kişi bulunur. Ve Yahveh şöyle dedi: Bu on salih uğruna onu yok etmeyeceğim .*

Bu noktada, ötesinde ısrarının mantıksız olacağı bir sınırın belirlenmesi gerektiğini anlayan İbrahim'in pazarlığı sona erer. On salih kişinin sayısında durur. O, iyimser bir tavırla, sadece Lût ve akrabalarını da sayarsak, bu iki bozuk şehirde bu kadar salih insanın bulunması gerektiğine inanır.

Yaratılış 18:33: “ *Yahveh İbrahim'le konuşmasını bitirince oradan ayrıldı. Ve İbrahim evine döndü .”*

Biri gök ve Yüce Allah, diğeri yerin tozu insan olan iki dostun dünyevi buluşması sona erer ve her biri kendi mesleğine döner. İbrahim meskenine, RAB ise yıkıcı hükmünün verileceği Sodom ve Gomorra'ya doğru.

İbrahim, Tanrı ile olan alışverişinde, hayata güçlü, değerli değerini verirken gerçek adaletin gerçekleştiğini görmeye ilgilenecek, Tanrı'nın

benzerliğinde olan karakterini ortaya çıkardı. Bu nedenle kulunun pazarlığı, onun duygularını tümüyle paylaşan Tanrı'nın yüreğini ancak sevindirebilir ve sevindirebilirdi.

Yaratılış 19

Acil durumlarda ayrılık

Yaratılış 19 :1: “ İki melek akşam Sodom'a geldi; ve Lût, Sodom'un kapısında oturuyordu. Lut onları görünce onları karşılamak için ayağa kalktı ve yüzüstü yere düştü .”

İbrahim'in bu davranışında, yeğeni Lut üzerindeki olumlu etkisini anlıyoruz, çünkü o da aynı düşünceliliği yoldan geçen ziyaretçilere karşı gösteriyor. Ve yaşamak için yerleştiği Sodom şehrinin sakinlerinin kötü ahlakını bildiği için bunu daha da dikkatli yapıyor.

Yaratılış 19:2: “ Sonra şöyle dedi: Efendilerim, rica ederim, hizmetkarınızın evine girin ve geceyi orada geçirin; ayaklarınızı yıkayın; sabah erkenden kalkacaksınız ve yolculuğunuza devam edeceksiniz. Hayır, geceyi sokakta geçireceğiz dediler .”

Lût, evinden geçen insanları, yozlaşmış sakinlerin utanmaz ve kötü niyetli eylemlerinden korumak için karşılamayı görev edinmiştir. Abram'ın üç ziyaretçisine söylediği hoş karşılama sözlerinin aynısını görüyoruz. Lût gerçekten de bu şehrin sapkın varlıklarıyla birlikte yaşamının kendisinin bozulmasına izin vermeyen doğru bir adamdır. İki melek şehri yok etmeye geldiler ama onu yok etmeden önce, onların kötülüklerini aktif bir şekilde sergilerken, onları suçüstü yakalayarak, sakinlerin kötülüklerini karıştırmak istiyorlar. Ve bu sonucu elde etmek için geceyi sokakta geçirip Sodomluların saldırısına uğramaları yeterlidir.

Yaratılış 19:3: “ Fakat Lut onları o kadar teşvik etti ki, onun yanına gelip evine girdiler. Onlara bir ziyafet verdi ve mayasız ekmek pişirdi. Ve yediler .”

Bu nedenle Lût onları ikna etmeyi başarır ve onlar da onun misafirperverliğini kabul ederler; bu da ona hâlâ İbrahim'in kendisinden önce yaptığı gibi cömertliğini gösterme fırsatı veriyor. Bu deneyim onlara, adaletsizliğin ortasında erdemli bir adam olan Lut'un güzel ruhunu keşfetmeyi öğretir.

Yaratılış 19:4: “ Çocuklarından yaşlılarına kadar şehir halkı, Sodom halkı evin etrafını sardığında henüz yatmamışlardı; Bütün nüfus koşarak geldi .”

Sakinlerin kötülüğünün gösterilmesi, iki meleğin beklentilerinin ötesine geçer; çünkü onlar, Lut'un onları karşıladığı evde bile onları aramaya gelirler. Bu kötülüğün yayılma düzeyine dikkat edin: “ çocuklardan yaşlılara ”. YaHWÉH'in kararı bu nedenle tamamen haklıdır.

Yaratılış 19:5: “ Ve Lut'u çağırıp ona dediler: Bu gece yanına gelen adamlar nerede? Onları bize getir de onları bilelim .”

Saf insanlar Sodomluların niyetleri tarafından aldatılabilir, çünkü bu bir tanışma talebi değil, "Adem karısını tanıyordu ve o bir oğul doğurdu" örneğindeki

terimin İncil'deki anlamında bilgi talebidir. Dolayısıyla bu insanların ahlaksızlığı tamdır ve çaresi yoktur.

Yaratılış 19:6: " *Lut evin kapısından yanlarına çıktı ve kapıyı arkasından kapattı .*"

İğrenç varlıklarla tanışmak için acele eden ve ziyaretçilerini korumak için evinin kapısını arkasından kapatmaya özen gösteren Cesur Lût.

Yaratılış 19:7: " *Ve dedi ki: Kardeşlerim, size yalvarırım, kötülük yapmayın; »*

İyi adam kötülere kötülük yapmamalarını öğütler. Kendisi gibi adam oldukları için onlara "kardeş" diyor ve bazılarını, davranışlarının yönlendirdiği ölümden kurtarma umudunu kendi içinde koruyor.

Yar.19:8: " *İşte, hiç insan tanımamış iki kızım var; Onları dışarı, yanınıza getireceğim, siz de onlara dilediğinizi yapabilirsiniz. Bu adamlara hiçbir şey yapmayın çünkü onlar benim çatımın gölgesine geldiler .*"

Lut'a göre Sodumluların davranışları bu deneyimde daha önce hiç ulaşılmayan boyutlara ulaştı. Ve iki ziyaretçisini korumak için, onların yerine henüz bakire olan iki kızını teklif etmeye gelir.

Gen.19:9: " *Dediler ki: Gidin! Tekrar dediler ki: Bu yabancı olarak gelmiş, hakemlik yapmak istiyor! Peki, sana onlardan daha kötüsünü yapacağız. Ve Lut'a şiddetle saldırarak kapıyı kırmak için öne çıktılar .*"

Lut'un sözleri toplanan sürüyü sakinleştirmede ve bu canavarların, kendilerinden çok Lut'a daha kötüsünü yapmaya hazırlanmış olduklarını söylüyorlar. Daha sonra kapıyı kırmaya çalışıyorlar.

Yaratılış 19:10: " *Ve adamlar ellerini uzattılar ve Lût'u evin içine, yanlarına getirdiler ve kapıyı kapattılar .*"

Cesur Lut'un kendisi tehlikedeyken melekler müdahale eder ve Lut'u evin içine getirir.

Yaratılış 19:11: " *Ve evin kapısında bulunanları en küçüğünden en büyüğüne kadar kör ettiler, böylece kapıyı bulmak için boşuna uğraştılar " .*

Dışarıda en yakındaki heyecanlı insanlar kör oluyor; bu nedenle evin sakinleri korunur.

Gen.19:12: " *Adamlar Lût'a dediler: Burada hâlâ kim var? Damatlarınızı, oğullarınızı, kızlarınızı ve kentte size ait olan her şeyi buradan çıkarın .*"

Lut, meleklerin ve onları gönderen Tanrı'nın gözünde lütf buldu. Hayatının kurtarılabilmesi için " **dışarı çıkması** " **gerekiyor** » şehrin ve ovanın vadisinin, çünkü melekler, Aï şehri gibi bir harabeler bölgesi haline gelecek olan bu vadinin sakinlerini yok edecekler. Meleklerin sunusu, yaşayan insan yaratıklarında kendisine ait olan her şeyi kapsar.

ayrılık temasında ilahi " **dışarı çık** " emri kalıcıdır. Çünkü yaratıklarını, sahte Hıristiyan kiliseleri gibi her türlü kötülükten **kendilerini ayırmaya teşvik ediyor**. **Vahiy 18:4'te seçilmiş olanlara " dışarı çıkmalarını "** emreder » Öncelikle Katolik dinini, ikinci olarak da bu ana kadar etkisi altında kalan çok yönlü Protestan dinini ilgilendiren " *Büyük Babil* "in. Lût'ta olduğu gibi onların da hayatları ancak Allah'ın emrine hemen itaat edilmesiyle kurtulacaktır. Çünkü, pazar gününün ilk günü dinlenmesini zorunlu kılacak kanun yayımlandığı anda,

lütuf süresinin sonu da sona erecektir. Ve o zaman bu soruna ilişkin fikrinizi ve konumunuzu değiştirmek için çok geç olacak.

Burada gerekli karar almanın daha sonraya ertelenmesinin yarattığı tehlikeye dikkatinizi çekiyorum. Hayatımız kırılıgandır, hastalık, kaza veya saldırı nedeniyle ölebiliriz , Tanrı tepki verme konusundaki yavaşlığımızı takdir etmezse olabilecek şeyler ve bu durumda kolektif lütuf zamanının sonu tüm önemini kaybeder. Çünkü ondan önce ölen, adaletsizliği ve Tanrı tarafından kınanması nedeniyle ölmüş olur. Bu sorunun farkında olan Pavlus İbraniler 3:7-8'de şöyle diyor: “ *Bugün onun sesini duyarsanız, isyanda olduğu gibi yüreklerinizi katılaştırmayın...* ”. Bu nedenle, Tanrı'nın yaptığı teklife her zaman acil bir yanıt verme ihtiyacı vardır ve İbraniler 4:1'e göre Pavlus bu görüştedir: " *Bu nedenle, dinlenme diyarına girme vaadi hâlâ geçerliiyken, sizden herhangi birinin korkmasından korkalım. çok geç gelmiş gibi görünmüyor .* ”

Gen.19:13: “ *Çünkü burayı yok edeceğiz, çünkü RAB'bin önünde orada yaşayanlara karşı duyulan feryat büyüktür. YaHWéH bizi onu yok etmemiz için gönderdi .* ”

Bu kez vakit daralırken melekler Lut'a, evinde bulunmalarının sebebini bildirirler. YaHWéH'in kararıyla şehrin hızla yok edilmesi gerekiyor.

Yaratılış 19:14: “ *Lut dışarı çıktı ve kızlarını alan damatlarıyla konuştu: Kalk, dedi, buradan çık; Çünkü RAB şehri yok edecek. Ama damatlarının gözünde şaka yapıyormuş gibi görünüyordu .* ”

Lut'un damatları kesinlikle diğer Sodomlular'ın kötülük düzeyinde değildi; ancak kurtuluş için yalnızca iman önemlidir. Ve açıkça, buna sahip değillerdi. Kayınpederlerinin inançları onları ilgilendirmiyordu ve Tanrı YaHWéH'in şehri yok etmeye hazır olduğu fikri onlar için inanılmazdı.

Yaratılış 19:15: " *Günün şafağında itibaren melekler Lut'a şöyle seslendiler: Kalk, karını ve buradaki iki kızını al, yoksa şehrin harabesi içinde yok olursun .* ”

Sodom'un yok edilmesi, imanı ve imanın yokluğunu ortaya çıkaran yürek burkan **ayrılıklara yol açıyor**. Lut'un kızları babalarını takip etmekle kocalarını takip etmek arasında bir seçim yapmak zorundadır.

Yaratılış 19:16: “ *Ve gecikince adamlar onu, karısını ve iki kızını elinden tuttular, çünkü YaHWéH onu bağışlayacaktı; Onu alıp şehrin dışına bıraktılar .* ”

Bu eylemde Tanrı bize “ *ateşten alınan bir odunu* ” göstermektedir. Bir kez daha Tanrı, iki kızını ve karısıyla birlikte doğru Lût'u kurtardı. Böylece şehirden kopmuş olarak kendilerini dışarıda, özgür ve canlı buluyorlar.

Yar.19:17: “ *Onları dışarı çıkardığında içlerinden biri şöyle dedi: “Canınız için tasarruf edin; Arkana bakma, ovada durma; yok olmayasınız diye dağa kaçın .* ”

Kurtuluş dağda olacaktır, seçim İbrahim'e bırakılmıştır. Böylece Lût, ovayı ve onun refahını seçmekle yaptığı hatayı anlayabilir ve pişman olabilir. Hayatı tehlikededir ve Tanrı'nın ateşi vadiye çarptığında güvende olmak istiyorsa acele etmesi gerekecektir. Arkasına bakmaması emredildi. Siparişin hem kelimenin tam anlamıyla hem de mecazi olarak alınması gerekmektedir. Sodom'dan sağ kurtulanların önünde gelecek ve yaşam yatıyor, çünkü arkalarında çok geçmeden

gökten atılan kükürt taşlarının tutuşturduğu akkor halindeki harabelerden başka bir şey olmayacak.

Gen.19:18: “ *Lut onlara şöyle dedi: Ah! hayır Tanrım! »*

Meleğin verdiği emir Lût'u dehşete düşürür.

Gen.19:19: “ *İşte, senin gözünde lütuf buldum ve sen, hayatımı koruyarak bana karşı merhametinin büyüklüğünü gösterdin; ama felaket beni yakalamadan dağa kaçamam ve yok olurum .”*

Lut yaşadığı bu bölgeyi tanıyor ve dağa ulaşmanın çok zaman alacağını biliyor. Bu nedenle meleğe yalvarır ve ona başka bir çözüm önerir.

Yar.19:20: “ *İşte bu şehir bana sığınabileceğim kadar yakın ve küçük. Ah ! Oradan kaçabileceğimi... küçük değil mi?... ve ruhumun yaşadığını! »*

Vadinin sonunda küçük anlamına gelen bir kelime olan Tsoar vardır. Lut ve ailesine sığınak olabilmek için vadideki trajediden sağ kurtuldu.

Yaratılış 19:21: " *Ve ona dedi: İşte, ben de sana bu lütfu veriyorum ve bahsettiğin şehri yok etmeyeceğim ."*

Bu şehrin varlığı, Sodom ve Gomorra adlı iki şehrin bulunduğu ovadaki vadideki şehirleri etkileyen bu dramatik olaya hâlâ tanıklık etmektedir.

Yar.19:22: “ *Acele et ve oraya sığın, çünkü sen oraya varıncaya kadar hiçbir şey yapamam. Bu şehre Zoar adı verilmesinin nedeni budur .*

Melek artık onun onayına bağlıdır ve vadiye saldırmak için Lut'un Zoar'a girmesini bekleyecektir.

Yaratılış 19:23: “ *Lut Zoar'a girdiğinde güneş yeryüzünde doğuyordu .”*

Sodumlular için güzel bir gün doğumu altında yeni bir gün duyuruluyor gibiydi; her zamanki gibi bir gün...

Yaratılış 19:24: " *Sonra YaHWéH, RAB aracılığıyla Sodom ve Gomora üzerine gökten kükürt ve ateş yağdırdı ."*

Bu mucizevi ilahi eylem, Adventist arkeolog Ron Wyatt'ın keşifleri aracılığıyla güçlü bir kanıtı kavuştu. Bu vadiyi çevreleyen dağın batı yamacında konutları birbirine yaslanmış olan Gomorrah şehrinin yerini tespit etti. Buranın zemini, ateşe maruz kaldığında bugün hala tutuşan kükürt taşlarından yapılmıştır. İlahi mucize böylece tamamen onaylanmış ve seçilmişlerin inancına layık olmuştur.

Sık sık düşünülenin ve söylenenin aksine, Tanrı bu vadiyi yok etmek için nükleer güce değil, uzmanlara göre istisnai bir durum olan, %90 saflıkta olduğu tahmin edilen kükürt ve saf kükürt taşları üzerine çağrıda bulunmuştur. Gökyüzü kükürt bulutları taşımadığından bu yıkımın yaratıcı Tanrı'nın eseri olduğunu söyleyebilirim. Yeri, göğü ve bunların içindeki her şeyi yarattığı için ihtiyacına göre her maddeyi yaratabilir.

Yaratılış 19:25: " *O şehirleri, tüm ovayı, şehirlerde yaşayanların hepsini ve yeryüzündeki bitkileri yok etti ."*

Alevli kükürt taşlarının yağmuruna maruz kalan bir yerde ne hayatta kalabilir? Kayalar ve kükürt taşları dışında hiçbir şey hâlâ mevcut değil.

Gen.19:26: “ *Lut'un karısı geriye baktı ve bir tuz sütunu oldu .”*

Lut'un karısından geriye kalan bu bakış, pişmanlıkları ve bu lanetli yere olan ilginin devam ettiğini ortaya koyuyor. Bu ruh hali Allah'ın hoşuna gitmez ve

bedenini mutlak manevi kısırlığın simgesi olan bir tuz sütununa dönüştürerek bunu duyurur .

Gen.19:27: " İbrahim, RAB'bin huzurunda durduğu yere gitmek için sabah erkenden kalktı ."

Yaşanan dramdan habersiz olan İbrahim, üç ziyaretçisini ağırladığı Mamre meşesine gelir.

Yaratılış 19:28: " *Ve Sodom ve Gomorra'ya ve ovanın her yerine baktı; ve işte, yerden fırın dumanına benzer bir dumanın yükseldiğini gördü .*"

Dağ mükemmel bir gözlemevidir. İbrahim boyundan bölgeye hakimdir ve Sodom ve Gomorra vadisinin nerede olduğunu bilir. Eğer mekanın zemini hala akkor halindeki bir mangalsa, yukarıda kükürten ve bir şehirde toplanan tüm malzemelerin insan tarafından tüketilmesinden kaynaklanan keskin bir duman yükselir. Burası dünyanın sonuna kadar kısırlığa mahkumdur. Orada yalnızca kayalar, taşlar, kükürt taşları ve toprağın kısırlığını artıran çok miktarda tuz buluyoruz.

Yaratılış 19:29: " *Tanrı ovadaki şehirleri yok ettiğinde İbrahim'i hatırladı; ve Lût'un mesken tuttuğu şehirleri yerle bir ettiği felaketin ortasından Lût'u kurtardı .*"

Bu açıklama önemlidir çünkü bize Tanrı'nın Lut'u yalnızca sadık hizmetkârı İbrahim'i memnun etmek için kurtardığını gösterir. Bu nedenle, müreffeh vadiyi ve onun yozlaşmış şehirlerini seçtiği için onu suçlamayı bırakmadı. Bu da onun gerçekten de Sodom'un "ateşten kurtarılan bir dağ" ya da son derece doğru bir ifadeyle bildiği kaderden kurtulduğunu doğruluyor.

Yaratılış 19:30: " *Lut, Zoar'da kalmaktan korktuğu için iki kızıyla birlikte Zoar'ı bırakıp yükseklere gitti ve dağa yerleşti. Kendisi ve iki kızı bir mağarada yaşıyordu .*"

ayrılmanın gerekliliği açıkça görülüyor. Ve "küçük" olmasına rağmen, Tanrı'nın önünde yozlaşmış ve günahkar insanların yaşadığı Zoar'da kalmamaya karar veren de odur. Kendisi de dağa gider ve iki kızıyla birlikte hiçbir rahatlıktan uzak, Allah'ın yarattığı doğal ve güvenli bir sığınak olan bir mağarada yaşar.

Yar.19:31: " *Büyüğü küçüğüne şöyle dedi: Babamız yaşlıdır; ve bütün ülkelerin geleneklerine göre bu ülkede bize gelecek kimse yok .*"

Lut'un iki kızının giriştiği girişimlerde skandal hiçbir şey yoktur. Babalarına nesil verme gayesiyle hareket ettikleri için bu motivasyonları Allah tarafından haklı ve tasvip edilmiştir. Bu motivasyon olmasaydı girişim ensest olurdu.

Yar.19:32: " *Gelin, babamıza şarap içirelim ve onunla yatalım ki babamızın soyunu koruyalım .*"

Gen.19:33: " *Böylece o gece babalarına şarap içirdiler; ve en büyüğü babasının yanına gitti; ne yattığını ne de kalktığını fark etti .*"

Yar.19 :34: " *Ertesi gün büyüğü küçüğüne şöyle dedi: İşte, dün gece babamla yattım; Bu gece ona yine şarap içirelim ve gidip onunla yatalım ki babamızın soyunu koruyalım .*"

Yar.19:35: " *O gece babalarına yine şarap içirdiler; ve en küçüğü onunla yatmaya gitti; ne yattığını ne de kalktığını fark etti .*"

Lut'un bu eylemindeki tamamen bilinçsiz oluşu, yaklaşıma, son zamanlarımızda hayvanlara ve insanlara uygulanan suni tohumlama imajını vermektedir. En ufak bir zevk arayışı yok ve bu durum, insanlığın başlangıcındaki kız ve erkek kardeşlerin birleşmesinden daha şok edici değil.

Gen.19:36: “ *Lut'un iki kızı babalarından hamile kaldı .*”

Lut'un bu iki kızında, babalarının onuru uğruna olağanüstü fedakarlık yapma niteliklerine dikkat çekiyoruz. Evli olmayan anneler olarak çocuklarını tek başına, resmi olarak babasız büyütecekler ve böylece bir koca, bir eş, bir arkadaş edinmekten vazgeçmiş olacaklar.

Yaratılış 19:37: “ *İlk doğan bir oğul doğurdu ve onun adını Moav koydu; o bugüne kadar Moavluların atasıydı .*”

Yar.19:38: “ *En küçüğü de bir oğul doğurdu ve adını Ben Ammi koydu; o bugüne kadar Ammonluların babasıdır .*”

Daniel 11:41'deki peygamberlikte iki oğlunun soyundan bahsedildiğini görüyoruz: “ *En güzel ülkeye girecek ve birçokları düşecek; fakat Edom, **Moab ve Ammon** oğullarının ileri gelenleri onun elinden kurtarılacak .*” Bu nedenle bedensel ve ruhsal bir bağ, bu torunları, İbrani halkının Heber'den sonraki kök olan İbrahim'e dayanan İsrail ile birleştirecektir. Ancak bu ortak kökler kavgaları alevlendirecek ve bu torunları İsrail ulusuna karşı kışkırtacaktır. Tsefanya 2:8 ve 9'da Tanrı, Moab ve Ammon oğulları için felaket olacağını önceden bildiriyor: “ *Halkımı sövdüklerinde ve kibirle sınırlarına karşı ayaklandıklarında Moab'ın sövüşlerini ve Ammon oğulları'nın hakaretlerini duydum. İşte bu yüzden hayattayım! İsrail'in Tanrısı, orduların RABBİ diyor ki, Moab Sodom gibi olacak, ve Ammon oğulları Gomorra gibi dikenlerle kaplı bir yer, bir tuz madeni, sonsuza dek çöl olacak; halkımın geri kalanı onları yağmalayacak, milletimin geri kalanı onları ele geçirecek .*”

Bu, Allah'ın nimetinin yalnızca İbrahim'e ait olduğunu ve bu nimetin aynı babadan doğan kardeşleri Terah tarafından paylaşılmadığını kanıtlar. Eğer Lût, İbrahim'in örneğinden yararlanabilseydi, onun iki kızından doğan torunları için durum böyle olmayacaktı.

Yaratılış 20

Tanrı'nın peygamberi statüsüne göre ayrılık

(Gazze yakınındaki bugünkü Filistin) Abimelek'e sunar . Yine onu cezalandıran Allah'ın tepkisi, Sara'nın kocasının kendisinin peygamberi olduğunu keşfetmesine neden olur. Böylece İbrahim'in gücü ve korkusu tüm bölgeye yayıldı.

Yaratılış 21

Meşru ve gayri meşrunun ayrılması

Sevdiğimiz şeyin feda edilmesiyle ayrılık

Yaratılış 21:1: “ *Ve Yahveh, söylediği gibi Sara'yı ziyaret etti ve Yahveh, onun söylediği gibi Sara'yı ziyaret etti.* »

Bu ziyarette Tanrı, Sara'nın uzun süredir devam eden kısırlığına son verir.

Yaratılış 21:2: “ *Ve Sara, Tanrı'nın kendisine söylediği belirlenmiş zamanda, yaşlılığında İbrahim'e hamile kaldı ve bir oğul doğurdu.* »

Yeşaya 55:11 bunu doğruluyor: “ *Ağızdan çıkan söz böyledir: isteğimi yerine getirmeden ve planlarımı gerçekleştirmeden bana boş yere dönmez* ”; İbrahim'e verilen söz tutulduğuna göre ayet haklıdır. Bu oğul, Tanrı'nın doğumunu ilan etmesinden sonra dünyaya gelir. Kutsal Kitap onu "vaad edilen oğul" olarak sunar, bu da İshak'ı mesihsel "Tanrı'nın Oğlu"nun peygamberlik örneği yapar: İsa.

Yaratılış 21:3: “ *Ve İbrahim, Sara'nın kendisine doğurduğu, kendisinden doğan oğlunun adını İshak koydu.* »

İshak isminin anlamı: gülüyor. Tanrı'nın gelecekteki oğullarını duyurduğunu duyduklarında hem İbrahim hem de Sara güldüler. Sevinçle gülmek olumlu ise alaycı kahkahada durum böyle değildir. Aslında her iki eş de insani önyargıların kurbanı olduklarında aynı tepkiyi verdiler. Çünkü etraflarındakilerin insani tepkilerini düşünüp gülüyorlardı. Tufandan bu yana yaşam süresi büyük ölçüde kısaldı ve insanlar için 100 yaş ileri yaşlılığa işaret ediyor; hayattan çok az şey beklediğimiz yer. Ancak her şeyin sınırlarını belirleyen yaratıcı Tanrı ile ilişki bağlamında yaşın hiçbir anlamı yoktur. Ve İbrahim kendi deneyiminde bunu keşfeder ve bu sefer Tanrı aracılığıyla zenginliği, şerefi ve babalığı meşru olarak alır.

Yaratılış 21:4: “ *Ve İbrahim, Allah'ın kendisine emrettiği gibi oğlu İshak'ı sekiz günlükken sünnet etti.* »

Buna karşılık meşru oğul sünnet edilir. Allah'ın emri yerine getirilir.

Gen.21:5: “ *Ve İbrahim, oğlu İshak doğduğunda yüz yaşındaydı.* »

Bu olağanüstü bir şey ama tufan öncesi standartlara göre değil.

Gen.21:6: “ *Ve Sara şöyle dedi: Tanrı bana gülmem için bir sebep verdi; bunu duyan herkes benimle gülecek.* »

Sarah, bir insan olduğu ve insani önyargıların kurbanı olduğu için durumu gülünç buluyor. Ancak bu gülme isteği aynı zamanda beklenmedik bir sevinci de yansıtır. Kocasını İbrahim gibi o da, insan normalliği açısından artık hayal edilemeyecek bir yaşta doğum yapma olanağına kavuşur.

Gen.21 :7: “ *Ve dedi ki: İbrahim'e, Sara'nın erkek çocuk emzireceğini kim söyleyebilirdi? Çünkü yaşlılığında ona bir oğul doğurdum.* »

Bu gerçekten olağanüstü ve tamamen mucizevi bir şey. Sara'nın bu sözlerine peygamberlik düzeyinde baktığımızda, İshak'ta Mesih'teki yeni antlaşmayı kehanet eden oğlu, İsmail'in ise ilk antlaşmanın oğlunu kehanet ettiğini görebiliriz. Sünnet işaretiyle bedene göre doğan bu doğal oğul, Mesih İsa'yı reddetmesiyle, iman yoluyla seçilen Hristiyan oğul lehine Tanrı tarafından reddedilecektir. Yeni antlaşmanın kurucusu Mesih de İshak gibi, Tanrı'yı insan görünümünde ortaya çıkarmak ve temsil etmek için mucizevi bir şekilde doğacak.

Bunun tersine, İsmail yalnızca dünyevi temellere ve kesinlikle insan anlayışına göre tasarlandı.

Yaratılış 21:8: “ *Ve çocuk büyüdü ve süttten kesildi; ve İbrahim, İshak'ın süttten kesildiği gün büyük bir ziyafet verdi.* »

Anne sütüyle beslenen bebek ergenlik çağına girecek ve Baba İbrahim için sevinçle kutladığı umutlarla ve mutluluklarla dolu bir gelecek açılıyor.

Yaratılış 21:9: “ *Ve Sara Mısırlı Hacer'in İbrahim'e doğurduğu oğlunun güldüğünü gördü; ve İbrahim'e şöyle dedi:* ”

Kutlu çiftin hayatında kahkahanın büyük bir yeri olduğu çok açık. İsmail'in meşru oğlu İshak'a olan düşmanlığı ve kıskançlığı onu güldürür, onunla alay eder. Sara için katlanılabılır olanın sınırına ulaşılmıştır; annenin alayından sonra oğlunun alayı gelir; bu çok fazla.

Gen.21:10: “ *Bu cariyeyi ve oğlunu **kovun** ; Çünkü bu cariyenin oğlu, benim oğlumla, İshak'la birlikte miras alamayacak.* »

Sarah'nın öfkesini anlayabiliyoruz ama benimle birlikte yukarıya bakın. Sara, Mesih İsa'nın adaletine olan inanca dayanan, seçilmiş yeni ittifakla miras kalamayacak olan ilk ittifakın değersizliğini kehanet eder.

Gen.21:11: “ *Oğlu yüzünden İbrahim'in gözünde durum çok kötüydü.* »

İbrahim, duyguları iki oğlu arasında paylaşıldığı için Sarah gibi tepki vermiyor. İshak'ın doğumu, onu İsmail'e bağlayan 14 yıllık sevgiyi ortadan kaldırmaz.

Yaratılış 21:12: “ *Ve Tanrı İbrahim'e dedi: Çocuktan ve cariyenden dolayı gözünde kötülük olmasın. Sara'nın size söylediği her şeyde onun sözünü dinleyin; çünkü İshak'ta size tohum denilecek.* »

Bu mesajda Tanrı, İbrahim'i en büyük oğlu İsmail'in yabancılaşmasını kabul etmeye hazırlıyor. Bu **ayrılık** Tanrı'nın peygamberlik projesindedir; çünkü eski Musa antlaşmasının başarısız olacağını kehanet ediyor. Bir teselli olarak İshak'ta soyunu çoğaltacaktır. Ve bu ilahi sözün gerçekleşmesi, “ *seçilmişlerin* ” İsa Mesih'teki Tanrı'nın ebedi İncili'nin mesajıyla “ *çağrılacakları* ” yeni antlaşmanın kurulmasıyla gerçekleşecektir .

Böylece, paradoksal olarak, İshak eski antlaşmanın atası olacak ve her şeyden önce, bedene ve sünnet işaretine göre, Tanrı'nın İsraili, onun oğlu Yakup'ta kurulacaktır. Ancak paradoks şu ki, aynı İshak yalnızca Mesih'teki yeni antlaşmayla ilgili dersler kehanetinde bulunuyor.

Yar.21:13: “ *Cariyenin oğlunu da bir ulus yapacağım, çünkü o sizin soyunuzdur.* »

İsmail, Ortadoğu'daki birçok halkın atası. Mesih dünyevi kurtarma hizmeti için ortaya çıkana kadar , ruhsal meşruiyet yalnızca İbrahim'in bu iki oğlunun soyundan gelenlere aitti. Batı dünyası, büyük yaratıcı Tanrı'nın varlığını göz ardı ederek, paganizmin çeşitli biçimlerinde yaşadı.

Yaratılış 21:14: “ *İbrahim sabah erkenden kalktı, ekmek ve bir tulum su alıp bunları Hacer'in omzuna koydu ve o da çocuğu ona verip onu gönderdi. Ve gidip Beerşeba çölünde dolaştı.* »

Tanrı'nın müdahalesi İbrahim'i sakinleştirdi. Hacer ve İsmail'i bizzat Tanrı'nın koruyacağını biliyor ve onlardan **ayrılmayı kabul ediyor** çünkü onları

koruyacağına ve onlara rehberlik edeceğine güveniyor. Çünkü kendisi bugüne kadar O'nun tarafından korunmuş ve yönlendirilmiştir.

Yar.21:15: " *Ve tulumdaki su bitince çocuğu çahlardan birinin altına attı.*
"

Beerşeba çölünde taşınan su hızla tükenmekte ve su olmayınca Hagar, içinde bulunduğu talihsiz durumun nihai sonucu olarak yalnızca ölümü görmektedir.

Yaratılış 21:16: " *Gidip bir yay menziline karşı tarafa oturdu; çünkü şöyle dedi: Çocuğun öldüğünü görmeyeyim. Ve karşıma oturdu, sesini yükseltip ağladı.* »

Bu aşırı durumda Hacer ikinci kez Tanrı'nın huzurunda gözyaşlarını döker.

Yaratılış 21:17: " *Ve Allah çocuğun sesini işitti ve Allah'ın meleği gökten Hacer'i çağırdı ve ona dedi: Senin derdin ne Hacer? Korkmayın, çünkü Allah, çocuğun bulunduğu yerden sesini duymuştur.* »

Ve ikinci kez Tanrı müdahale eder ve onu rahatlatmak için onunla konuşur.

Yar.21:18: " *Kalk, çocuğu al ve ellerine al; Çünkü onu büyük bir ulus yapacağım.* »

Size hatırlatmak isterim ki, İsmail adlı çocuk 15-17 yaşlarında bir gençtir, ancak yine de annesi Hacer'e tabi bir çocuktur ve ikisinin artık içecek suyu yoktur. Tanrı onun oğlunu desteklemesini istiyor çünkü onu güçlü bir kader bekliyor.

Gen.21:19: " *Ve Tanrı onun gözlerini açtı ve bir su kuyusu gördü; gidip tulumu suyla doldurdu ve çocuğa içirdi.* »

Bir mucize sonucu olsun ya da olmasın, Hacer ve oğluna yaşamın tadını tattırmak için bu su kuyusu gerekli anda ortaya çıkar. Ve hayatlarını, eşyanın görüşünü ve aklını açan veya kapatan kudretli Yaratıcıya borçludurlar.

Yaratılış 21:20: " *Ve Tanrı çocukla birlikteydi ve o büyüdü, çölde yaşadı ve okçu oldu.* »

Dolayısıyla İsmail, yemek için yayı ile öldürdüğü hayvanları avladığı için çöl boş değildi.

Gen.21:21: " *Ve Paran çölünde yaşadı; ve annesi ona Mısır diyarından bir eş aldı.* »

İsmaililer ile Mısırlılar arasındaki bağ bu nedenle güçlenecek ve zamanla İsmail'in İshak'la rekabeti, onları kalıcı doğal düşmanlar haline getirecek kadar artacaktır.

Yaratılış 21:22: " *Ve öyle oldu ki o sırada Abimelek ve ordusunun komutanı Picol İbrahim'le konuşup şöyle dediler; Yaptığınız her şeyde Tanrı yanınızdadır.* »

Yaratılış 20'de anlatılan Sara'nın kız kardeşi olarak sunulmasının neden olduğu deneyimler, Abimelech'e İbrahim'in Tanrı'nın peygamberi olduğunu öğretti. Artık ondan korkuluyor ve korkuluyor.

Gen.21:23: " *Ve şimdi burada bana Allah adına yemin et ki, ne bana, ne çocuklarıma, ne de torunlarıma, sana gösterdiğim iyiliğe göre haksızlık yapmayacaksın, bana karşı davranacaksın. ve kaldığınız ülkeye doğru.* »

Abimelek artık İbrahim'in hilelerinin kurbanı olmak istemiyor ve ondan barışçıl bir ittifak için sağlam ve kararlı taahhütler almak istiyor.

Gen.21:24: “ *Ve İbrahim dedi ki: Yemin edeceğim. »*

İbrahim'in Abimelek'e karşı kötü bir niyeti yoktur ve bu nedenle bu anlaşmayı kabul edebilir.

Gen.21:25: “ *Ve İbrahim, Abimelek'in hizmetkarlarının zorla ele geçirdiği su kuyusu nedeniyle Abimelek'i azarladı. »*

Gen.21:26: “ *Ve Abimelech şöyle dedi: Bu şeyi kimin yaptığını bilmiyorum ve sen beni bu konuda uyarmadın ve ben bunu ancak bugün duydum. »*

Gen.21:27: “ *Ve İbrahim davarları ve sığırları alıp Abimelek'e verdi ve ikisi bir antlaşma yaptı. »*

Gen.21:28: “ *Ve İbrahim sürüden yedi koyun ayırdı; »*

İbrahim'in yaptığı "yedi koyun" seçimi, onun işiyle ilişkilendirmek istediği yaratıcı Tanrı ile olan bağına tanıklık ediyor. İbrahim yabancı bir ülkeye yerleşmiştir ancak emeğinin meyvesinin kendi malı olarak kalmasını istemektedir.

Gen.21:29: “ *Ve Abimelech İbrahim'e şöyle dedi: Ayırdığın bu yedi genç koyun nedir? »*

Yar.21:30: “ *Ve dedi ki: Bu kuyuyu kazdığımın kanıtı olarak bu yedi koyunu elimden alacaksın. »*

Yar.21:31: “ *Bu nedenle oraya Beerşeba adını verdiler, çünkü ikisi de orada yemin etmişti. »*

İhtilafly kuyuya, İbranice'deki "yedi" rakamının kökü olan ve Allah'ın haftalık istirahat günü kutladığı Cumartesi günü olan yedinci günü ifade eden "Şabat" kelimesinde bulduğumuz "Şeba" kelimesi verilmiştir. dünyevi yaratılışının başlangıcından beri. Bu ittifakın anısını yaşatmak için kuyuya “yedilerin kuyusu” adı verildi.

Gen.21:32: “ *Ve Beerşeba'da bir antlaşma yaptılar. Ve Abimelek ve ordusunun komutanı Picol kalktılar ve Filist diyarına döndüler. »*

Yaratılış 21:33: “ *Ve İbrahim Beerşeba'da bir ilgin ağacı dikti; ve orada sonsuz Tanrı Yahveh'nin adını çağırdı. »*

Yaratılış 21:34: “ *Ve İbrahim Filistîler diyarında uzun süre ikamet etti. »*

Allah, kulu için huzur ve sükunet koşulları yaratmıştır.

Yaratılış 22

Baba ile feda edilen tek oğlunun ayrılığı

Bu 22. bölüm, Baba olarak Tanrı tarafından kurban olarak sunulan Mesih'in peygamberlik temasını sunar. Tanrı'nın, karşısında özgür, akıllı ve özerk benzerlerini yaratma kararının başlangıcından bu yana gizlice hazırladığı kurtuluş ilkesini tasvir ediyor. Bu fedakarlık, yaratıklarından sevginin karşılığını almanın bedeli olacak. Seçilenler, Tanrı'nın beklentilerine tam bir seçim özgürlüğüyle karşılık verenler olacaktır.

Yaratılış 22:1: “ *Bunlardan sonra Tanrı İbrahim'i sınıdı ve ona şöyle dedi: İbrahim! Ve cevap verdi: İşte buradayım! »*

İbrahim Tanrı'ya çok itaatkardır ama bu itaat nereye kadar gidebilir? Tanrı zaten cevabı biliyor, ancak İbrahim, tüm seçilmişlere bir tanıklık olarak, onu Tanrı'nın sevgisine bu kadar layık kılan ve soyunu yüceltecek olan patrik yapan örnek itaatinin somut bir kanıtını arkasında bırakmalıdır. Mesih İsa'nın doğuşu.

Yaratılış 22:2: “ *Tanrı şöyle dedi: Oğlunu, tek oğlunu, sevdiğin İshak'ı al; Moriah ülkesine git ve orada sana anlatacağım dağlardan birinde onu yakmalık sunu olarak sun. »*

Tanrı, yüz yılı aşkın bu yaşlı adam için acı veren şeyleri, katlanılabilirlik sınırına kadar kasıtlı olarak bastırıyor. Tanrı ona mucizevi bir şekilde, kendisinin ve meşru karısı Sara'nın bir oğlu dünyaya getirme sevincini verdi. Ayrıca Allah'ın şu inanılmaz isteğini de çevresindekilerden gizleyecektir: “ *Tek oğlunu kurban olarak sun .*” Ve İbrahim'in olumlu tepkisi tüm insanlık için ebedi sonuçlar doğuracaktır. Çünkü İbrahim oğlunu sunmaya razı olduktan sonra, Tanrı'nın kendisi artık kurtarma projesinden vazgeçemeyecektir; eğer vazgeçmeyi düşünebilseydi.

Kesinliğin ilgi çekiciliğine dikkat çekelim: “ *Sana anlatacağım dağlardan birinde* ”. Bu kesin yer, İsa'nın kanını alacak şekilde programlanmıştır.

Yaratılış 22:3: “ *İbrahim sabah erkenden kalktı, eşeğine palan vurdu ve yanına iki hizmetçiyle oğlu İshak'ı aldı. Yakmalık sunu için odun böldü ve Tanrı'nın kendisine söylediği yere gitmek üzere yola çıktı. »*

İbrahim bu aşırılığa uymaya karar verdi ve ruhunda ölüm varken, Tanrı'nın emrettiği kanlı törenin hazırlıklarını organize etti.

Yaratılış 22:4: “ *Üçüncü gün İbrahim gözlerini kaldırdı ve uzaktaki yeri gördü. »*

Morija ülkesi yaşadığı yerden üç günlük yürüme mesafesindedir.

Yaratılış 22:5: “ *Ve İbrahim hizmetkarlarına dedi: Burada eşeğin yanında kalın; Ben ve genç adam ibadet etmek için o kadar ileri gideceğiz ve size geri döneceğiz. »*

Yapmak üzere olduğu korkunç eylemin tanığa ihtiyacı yok. O bu nedenle dönüşünü beklemek zorunda kalacak iki hizmetçisinden **ayrılır** .

Yaratılış 22 :6: “ *İbrahim yakmalık sunu için odun aldı ve onu oğlu İshak'ın üzerine yükledi, ateşi ve bıçağı da elinde taşıdı. Ve ikisi birlikte yürüdüler . »*

Bu kehanet sahnesinde, tıpkı İsa'nın bileklerinin çivileneceği ağır "patibulum"u taşımak zorunda kalması gibi, İshak da ateşlendiğinde kurban ettiği bedenini tüketecek odunla yüklenmiştir.

Gen.22:7: “ *Sonra İshak, babası İbrahim'le konuştu ve şöyle dedi: Babam! O da cevap verdi: İşte buradayım oğlum! İshak cevap verdi: İşte ateş ve odun; ama yakmalık sunu için kuzu nerede? »*

İshak birçok dini kurbanı tanık olmuştur ve kurban edilecek hayvanın yokluğuna şaşırmakta haklıdır.

Yar.22:8: “ *İbrahim, Oğlum, yakmalık sunu için kuzuyu Tanrı kendisi sağlayacak” dedi. Ve ikisi birlikte yürüdüler. »*

İbrahim'in bu yanıtı doğrudan Tanrı'dan esinlenmiştir çünkü bu yanıt, Tanrı'nın kendisini insan bedeninde çarmıha gerilmeye sunarak yapacağı muazzam fedakarlığı muhteşem bir şekilde kehanet etmekte, böylece seçilmiş günahkarların ilahi mükemmellikte etkili ve adil bir Kurtarıcıya olan ihtiyaçlarını karşılamaktadır. Ancak İbrahim, bu kurtarıcı geleceği, Yüce Yaratıcı Tanrı YaHWéH'ye kurban edilen hayvan tarafından kehanet edilen Kurtarıcı Mesih'in bu rolünü görmüyor. Onun için bu tepki, işlemek zorunda kalacağı suça dehşetle bakarken, ona zaman kazandırıyor.

Yaratılış 22:9: “ *Tanrı'nın kendisine söylediği yere vardıklarında İbrahim orada bir sunak yaptı ve odunları dizdi. Oğlu İshak'ı bağlayıp sunağın üzerine, odunların üzerine yerleştirdi.* »

Ne yazık ki sunağın önünde duran İbrahim için artık kurbanın koyunu olacağını İshak'tan saklamanın bir yolu yok. Eğer Peder İbrahim bu olağanüstü kabulde yüce olduğunu gösterdiyse, İshak'ın uysal davranışı da İsa Mesih'in kendi zamanında ne olacağını bir yansımasıdır: itaatinde ve fedakarlığında yüce.

Gen.22:10: “ *Sonra İbrahim elini uzattı ve oğlunu öldürmek için bıçağı aldı.* »

Tepki vermek için Tanrı'nın, seçilmiş gerçek değerinin ve özgünlüğünün tanıklığını vermek amacıyla imtihanın en sonuna kadar beklediğini unutmayın. “ *Eldeki bıçak* ”; geriye kalan tek şey, halihazırda kurban edilmiş birçok koyun gibi İshak'ı katletmektir.

Gen.22:11: “ *Sonra RAB'bin meleği gökten ona seslendi ve şöyle dedi: İbrahim! İbrahim! Ve cevap verdi: İşte buradayım!* »

İbrahim'in itaatkar imanının kanıtı yapıldı ve mükemmel bir şekilde yerine getirildi. Allah, yaşlı adamın ve kendisine ve sevgisine layık olan oğlunun çilesine son verir.

Dikkat edin, ne zaman Tanrı ya da oğlu tarafından çağrılrsa, İbrahim her zaman “ *İşte buradayım* ” diyerek karşılık verir. Kendisinden kaynaklanan bu kendiliğinden tepki, komşusuna karşı cömert ve açık bir yapıya sahip olduğunun kanıtıdır. Üstelik bu, günah durumuna düşmüş Adem'in Tanrı'dan saklanan tutumuyla, Tanrı'nın ona şunu söylemek zorunda kalacağı noktaya tezat oluşturuyor: “ *Neredesin?* ”.

Yaratılış 22:12: “ *Ve melek dedi: Çocuğa elini uzatma ve ona hiçbir şey yapma; Şimdilik Tanrı'dan korktuğunu ve biricik oğlunu benden esirgemediğini biliyorum.* »

İbrahim, sadık ve itaatkar imanının gösterilmesiyle, dünyanın sonuna kadar, kendisini bedenlendirecek olan Mesih'in gelişine kadar, Tanrı tarafından, dünyanın sonuna kadar gerçek imanın bir modeli olarak gösterilebilir. ilahi mükemmelliğe dönün. Bu kusursuz itaat modeli sayesinde İbrahim, İsa Mesih'in dökülen kanıyla kurtarılan gerçek inanlıların ruhani babası haline gelir. Bu deneyimde İbrahim, Nasıralı İsa adlı tek oğlunu gerçek ve ölümlü bir kurban olarak sunacak olan Baba Tanrı rolünü oynadı.

Yaratılış 22:13: “ *İbrahim gözlerini kaldırdı ve arkasında, bir çalının içinde boynuzlarından tutulmuş bir koç gördü; İbrahim gidip koçu aldı ve oğlunun yerine onu yakmalık sunu olarak sundu.* »

oğlum, yakılan sunu için kuzuyu Allah kendisi sağlayacak " cevabının Tanrı tarafından ilham edildiğini fark edebilir, çünkü "*kuzu "*, aslında "*genç koç "* tur. , aslında Tanrı tarafından "*sağlanır "* ve *O'nun tarafından sunulur.* Erkek Adem'e verilen sorumluluk ve egemenlik nedeniyle YaHWéH'e kurban edilen hayvanların her zaman erkek olduğuna dikkat edin. Kurtarıcı İsa da erkek olacak.

Gen.22:14: "*İbrahim bu yere YaHWéH Jireh adını verdi. Bu nedenle bugün şöyle deniyor: O, RAB'bin dağında görülecek. »*

YHWéH Jireh " ismi şu anlama gelir: YaHWéH görülecek. Bu ismin benimsenmesi, Moriah diyarında, korku ve huşu uyandıran büyük görünmez Tanrı'nın, seçilmişlerin kurtuluşunu sağlamak ve elde etmek için daha az korkutucu bir insan görünümünde görüneceğini duyuran gerçek bir kehanettir. Ve bu atamanın kökeni, yani İshak'ın kurban olarak sunulması, "*dünyanın günahlarını ortadan kaldıran Tanrı Kuzusu "*nun dünyevi hizmetini doğruluyor. Tanrı'nın çoğaltılan ve tekrarlanan tür ve modellere duyduğu saygıyı bildiğinden, İbrahim'in kurbanını 19 yüzyıl sonra İsa'nın çarmıha gerileceği yerde, Golgota Dağı'nın eteklerinde sunmuş olması muhtemeldir ve neredeyse kesindir. Kudüs'ün dışında, şehir yalnızca bir süreliğine kutsaldır.

Yaratılış 22:15: "*RAB'bin meleği İbrahim'i gökten ikinci kez çağırdı, "*

Bu korkunç sınav, İbrahim'in katlanmak zorunda kalacağı son sınav olacaktır. Tanrı onda itaatkar imanın değerli örnek patriği buldu ve bunu ona bildirdi.

Gen.22:16: "*Ve şöyle dedi: Kendi adıma yemin ederim ki, RABbin sözü! Çünkü bunu yaptın ve oğlunu, tek oğlunu esirgemedin. "*

biricik oğlunuz " sözlerini vurguluyor , çünkü Yuhanna 3:16'ya göre O'nun gelecekte İsa Mesih'te kurban edileceğini kehanet ediyorlar: "*Tanrı dünyayı o kadar sevdi ki, biricik Oğlunu verdi ki, ona inanan hiç kimse yok ol ama sonsuz yaşama sahip ol ."*

Yaratılış 22:17: "*Seni kutsayacağım ve soyunu gökteki yıldızlar ve deniz kıyısındaki kum gibi çoğaltacağım; ve soyunuz düşmanlarının kapısını ele geçirecek. »*

Dikkat ! İbrahim'in bereketi miras yoluyla geçmez, yalnızca onun içindir ve onun soyundan gelen her erkek veya kadın, sırasıyla Tanrı'nın bereketini hak etmelidir. Çünkü Allah ona çok sayıda nesil vaat etmektedir, ancak bu nesilden yalnızca aynı sadakat ve aynı itaatle hareket eden seçilmişler Allah tarafından bereketlenecektir. O zaman gururla İbrahim'in oğulları olduklarını ve dolayısıyla onun bereketlerinin mirasını hak eden oğulları olduklarını iddia eden Yahudilerin tüm ruhsal cehaletlerini ölçebilirsiniz. İsa onlara taşları göstererek ve Tanrı'nın bu taşlardan İbrahim'e torunlar verebileceğini söyleyerek onları çürüttü. Ve onların babaları olduğunu, İbrahim'in değil, şeytanın olduğunu söyledi.

Yeşu, Kenan ülkesini fethederken, ilk düşeni Eriha şehri olan düşmanlarının kapısını ele geçirecek. Son olarak, seçilmiş azizler, Tanrı ile birlikte son düşmana giden kapıyı ele geçirecekler: İsa Mesih'in Kıyametinde açıklanan çeşitli öğretilere göre "*Büyük Babil "*.

Yaratılış 22:18: "*Senin soyunla dünyanın bütün ulusları kutsanacak , çünkü sen benim sözümü dinledin . »*

Bu aslında “ *dünyanın tüm ulusları* ”dır, çünkü Mesih'teki kurtuluş teklifi tüm insanlara, tüm kökenlerden ve tüm halklardan sunulmaktadır. Ancak bu uluslar, Mısır topraklarından çıkan İbrani halkına açıklanan ilahi kehanetleri keşfedebilme gerçeğini de İbrahim'e borçludur. Mesih'teki kurtuluş, İbrahim'in ve onun İbrani halkı ve Nasıralı İsa, İsa Mesih tarafından temsil edilen soyunun çifte kutsanmasıyla elde edilir.

Bu ayette nimetin ve onun sebebinin açıkça belirtilmesi gerekir: Allah'ın onayladığı itaat.

Yar.22:19: “ *İbrahim hizmetkarlarının yanına döndüğünde, onlar da kalkıp birlikte Beerşeba'ya gittiler; Çünkü İbrahim Beerşeba'da oturuyordu.* »

Yar.22:20: “ *Bunlardan sonra İbrahim'e şöyle dendiği bildirildi: İşte, Milka, kardeşin Nahor'a da oğullar doğurdu.* ”

, Tanrı'nın sadık ve uysal İshak için seçtiği ideal eş olacak “ *Rebeka* ” ile bağı hazırlamayı amaçlamaktadır . O, İbrahim'in, kardeşi Nahor'un soyundan gelen yakın ailesinden alınacak.

Gen.22:21: “ *İlk oğlu Uz, kardeşi Buz, Aram'ın babası Kemuel* ”

Gen.22:22: “ *Kesed, Hazo, Pildaş, Jidlaph ve Betuel.* »

Gen.22:23: “ *Betuel, **Rebeka'nın babası oldu** . Bunlar Milka'nın İbrahim'in kardeşi Nahor'a doğurduğu sekiz oğullardır .* »

Gen.22:24: “ *Reuma adındaki cariyesi aynı zamanda Tebach, Gaham, Tahash ve Maacah'ı da doğurdu.* ” .

İbrahim'e verilen sözlerin yerine getirilmesi

Yaratılış 23, karısı Sara'nın Hebron'daki Makpelah mağarasında ölüp gömülmesini anlatır. İbrahim, yaklaşık 400 yıl sonra Tanrı'nın tüm toprakları

kendi soyuna vermesini beklerken Kenan topraklarında bir mezar yerini ele geçirdi.

Daha sonra Yaratılış 24'te İbrahim hâlâ Tanrı rolünü sürdürüyor. Yerel pagan halklardan **ayrı** kalmak için , oğlu İshak'a bir eş bulması için hizmetçisini uzak bir yere, yakın ailesinin yanına gönderecek ve onlar da Allah'ın kendileri için seçim yapmasına izin verecekler. Aynı şekilde Tanrı, Tanrı Oğlu Mesih'in gelinini oluşturacak seçilmiş kişiyi de seçecektir. Bu seçimde insanın hiçbir katkısı yoktur çünkü inisiyatif ve hüküm Allah'a aittir. Tanrı'nın seçimi mükemmel, kusursuz ve etkilidir, seçilmiş eş Rebekah gibi, sevgi dolu, zeki ve görünüşte güzel ve her şeyden önce manevi ve sadıktır; evlenmek isteyen tüm ruhani erkeklerin araması gereken inci.

Yakup ve Esav

Daha sonra Yaratılış 25'e göre Rebekah, Abram'ın kendisinden önceki karısı Sarai gibi aslında kısırdır. Bu ortak kısırlık, iki kadının, Meryem adındaki genç bir bakire kızın rahminde kendisi de Tanrı tarafından oluşturulacak olan Mesih'e kutlu nesiller taşıyacağı gerçeğinden kaynaklanmaktadır. Bu şekilde, Tanrı'nın kurtarma projesinin silsilesi, O'nun mucizevi eylemiyle işaretlenmiştir. Bu doğal kısırlıktan muzdarip olan Rebekah, YaHWÉH'e başvurur ve rahminde kavga eden iki ikizini ondan alır. Endişelenerek Tanrı'ya bu şey hakkında sorular sorar: " *Ve YaHWéH ona şöyle dedi : : Rahminde iki millet var ve rahminden iki kavim ayrılacak; bu insanlardan biri diğerinden daha güçlü olacak ve daha büyüğü daha küçüğüne tabi olacaktır .* » İki ikiz doğurur. Yoğun tüylülüğü ve tamamen " *kırmızı* " olması nedeniyle , nesillerine " *Edom* " adı verilmiş, en büyüğüne "kılı" anlamına gelen " *Esav* " adı verilmiştir. *En küçüğüne " Yakup "* adı verilir ve bu isim "Aldatıcı" anlamına gelir. Zaten iki isim onların kaderlerini kehanet ediyor. "Velu", leziz bir " *meyane* " veya *kırmızı mercimek* yemeği karşılığında doğuştan gelen hakkını en küçüğüne satacak . Bu doğuştan hakkını satıyor çünkü gerçeğe uygun değerini hafife alıyor. Tam tersine, manevi "Aldatıcı", yalnızca onursal olmayan bu unvana, Tanrı'nın lütfu bağlı olduğundan imrenir. "Aldatıcı", her ne pahasına olursa olsun cennetin krallığını ele geçirmeye zorlamak isteyen şiddet yanlısı insanlardan biridir ve İsa bu konu hakkında konuşurken aklında onu vardı. Ve bu kaynayan coşkuyu gören Tanrı'nın yüreği büyük bir sevinçle coşar. Ayrıca "Tüylü" için çok daha kötü, "Aldatıcı" için ise çok daha iyi, çünkü Allah'ın izniyle "İsrail" olacak olan odur. Hata yapmayın, Yakup sıradan bir aldatıcı değildir ve olağanüstü bir adamdır, çünkü onun Tanrı'nın bereketini elde etme konusundaki kararlılığının Kutsal Kitap'ta başka bir örneği yoktur ve o yalnızca bu amaca ulaşmak için "aldatır". Böylece hepimiz onu örnek alabiliriz ve sadık cennet memnun olacaktır. Esav'ın soyundan ise Adem'le aynı kök ve anlam taşıyan, " *kırmızı* " anlamına gelen bir isim olan " *Edom* " halkı gelecek , bu halk, ilahi kehanetin haber verdiği gibi İsrail'in düşmanı olacak.

"Kırmızı" renginin yalnızca Tanrı'nın vahyettiği kurtarma projesinin kehanet niteliğindeki görüntülerinde günahı ifade ettiğini ve bu kriterin yalnızca "Esav" gibi yapımlarının oyuncularını için geçerli olduğunu belirtiyorum. Orta Çağ'ın karanlık zamanlarında şeytani olduğu düşünülen kızıl saçlı çocuklar öldürülürdü. Bu nedenle, kırmızı rengin sıradan bir insanı esmer veya sarışından

daha günahkar kılmadığını belirtiyorum, çünkü günahkar, inancının kötü işleriyle tanımlanır. Bu nedenle, İşaya 1:18'e göre insan kanının rengi olan "kırmızı" yalnızca sembolik değer açısından günahın simgesidir: " *Gelin ve yalvaralım! YaHWéH diyor. Günahların kızıl olsa kar gibi beyaz olur; mor gibi kırmızı olsalar yün gibi olurlar .* » Benzer şekilde, Vahiy'inde, Kıyamet'inde İsa, kırmızı rengi, bilinçsizce veya bilinçsiz olarak şeytana, Tanrı'nın yarattığı yaşamın ilk günahkarı Şeytan'a hizmet eden insan araçlarına bağlar; örnekler: Vahiy 6:4'teki " *kırmızı at* ", Vahiy 12:3'teki " *kırmızı veya ateşli kırmızı ejderha* " ve Vahiy 17:3'teki " *kırmızı canavar* ".

Artık bu doğuştan hakka sahip olduğu için Yakup da İbrahim'in halefi olarak Tanrı'nın planlarını kehanet eden yaşam deneyimleri yaşayacak.

Yaratılış 27:24'e göre, kardeşi Esav'ın gazabından korktuğu için ailesini terk etti; bunun nedeni, bir kötü adam tarafından "kandırılmış" ve ölmekte olan babasının kutsamasını başka yöne çevirdikten sonra onu öldürmeye karar vermesiydi. karısı Rebecca'nın aklından çıksın. Bu kaçırılma olayında ikizlerin iki isminin önemi ortaya çıkıyor. Çünkü "Tempeur", kör olan Isaac'i kandırmak için kıllı bir deri kullanmış ve böylece kendisini doğal olarak "Kıllı" ağabeyi olarak tanıtmıştı. Ruhani insanlar birbirlerini destekler ve Rebekah, Esav'dan çok Yakup'a benziyordu. Bu eylemde Tanrı, kendisine değer verdiği avı getiren avcı Esav'ı tercih eden İshak'ın insani ve bedensel seçimiyle çelişmektedir. Ve Tanrı, doğuştan gelen hakkı buna en layık olana verir: Aldatıcı Yakup.

Rebekah'nın kardeşi olan Arami amcası Laban'ın yanına çalışmak üzere gelen Yakup, Laban'ın kızlarının en küçüğü ama en güzeli olan Rachel'a aşık olur. Bilmediği şey ise, gerçek hayatında, Tanrı'nın ona, kurtarma projesini kehanet etmesi gereken bir kehanet rolü oynamasını sağladığıdır. Ayrıca sevdiği Rahel'i elde etmek için "yedi yıl" çalıştıktan sonra Laban, en büyük kızı "Lea"yı ona empoze eder ve onu kendisine eş olarak verir. Rachel'ı elde edip onunla evlenmek için amcasının yanında "yedi yıl daha" çalışması gerekecek. Bu deneyimde "Yakup", kurtarma projesinde Tanrı'nın neler yaşamak zorunda kalacağını kehanet ediyor. Çünkü o da kalbinin arzusuna uygun olmayan bir ilk ittifak yapacaktır , çünkü dünyevi ve milli bir İsrail'in deneyimi, onun iyiliğinin hak ettiği başarı ve ihtişamla işaretlenmeyecektir. Birkaç nadir istisnaya rağmen, "Yargıçlar" ve "krallar"ın ardılığı her zaman kötü sonuçlanır. Ve arzuladığı, sevgisine layık eşi, ancak sevgisini gösterdikten ve İsa Mesih'in hizmetinde kurtuluş planını açıkladıktan sonra ikinci bir ittifakla elde edebilecektir; öğretisi, ölümü ve dirilişi. İnsani ve ilahi tercihlerin tamamen tersine döndüğüne dikkat edin. Yakup'un sevgilisi kısır Rahel'dir, ama Tanrı'nınki üretken Lea'dır. Allah, Yakup'a önce Lea'yı eş olarak vererek, her ikisinin de ilk ittifaklarında yaşayacakları hayal kırıklığını peygamberine yaşatıyor. Bu deneyimde Tanrı, ilk ittifakının korkunç bir başarısızlıkla sonuçlanacağını duyurur. Ve soyundan gelenlerin Mesih İsa'yı reddetmesi bu peygamberlik mesajını doğruladı. Damat tarafından seçilen sevgili olmayan Leah, uzun süre eşsiz yaratıcı Tanrı'nın varlığından habersiz yaşayan pagan kökenli yeni ittifakın seçilmişlerini kehanet eden bir imgedir. Ancak Lea'nın üretken doğası, Tanrı'nın yüceliğine çok meyve verecek bir antlaşmanın kehanetini veriyordu. Ve Yeşaya 54:1 şunu söyleyerek bunu doğruluyor: " *Sevin, ey kısır, artık doğuramayanlar! Artık acı çekmeyen*

sizler, sevinciniz ve neşeniz parlansın! Çünkü terkedilenin oğulları, evli olanın oğullarından daha çok olacak, diyor RAB . Burada yeni antlaşma Leah aracılığıyla ve eski İbrani antlaşması Rahel aracılığıyla evli olanla ilgili terkedilmiş kehanetler yer alıyor.

Yakup İsrail oluyor

Zengin ve müreffeh Laban'ı terk eden Yakup ve ona ait olanlar, haklı ve intikam dolu öfkesinden korktuğu kardeşi Esav'ın yanına döner. Bir gece Tanrı ona görünür ve sabaha kadar birbirleriyle savaşırlar. Tanrı sonunda onu kalçasından yaralar ve ona bundan sonra "İsrail" olarak anılacağını çünkü Tanrı'ya ve insanlara karşı savaştan zaferle çıktığını söyler. Bu deneyimde Tanrı, Yakup'un iman mücadelesinde mücadele eden ruhunun imajını tasvir etmek istedi. Tanrı tarafından İsrail adı verilen o, umutsuzca arzuladığı ve aradığı şeyi elde etti: Tanrı'dan gelen bereket. Böylece İbrahim'in İshak'taki kutsaması, Mısır'daki kölelikten çıktıktan sonra kısa sürede korkulan bir ulus haline gelecek olan Yakup'un üzerine inşa edilen dünyevi İsrail'in anayasası aracılığıyla şekillendi. Allah'ın lütfuyla Esav'ı hazırlayan iki kardeş, kendilerini huzur ve sevinç içinde bulurlar.

Yakup, iki karısı ve iki hizmetçisiyle birlikte 12 erkek ve yalnızca bir kız çocuğu babası oldu. İlk başta Sarai ve Rebekah gibi kısır ama putperest olan Rachel, Tanrı'dan iki çocuk alır; en büyüğü Joseph ve en küçüğü Benyamin. İkinci çocuğunu doğururken hayatını kaybetti Böylece, İsa Mesih'in kefareti eden kanına dayanan yeni antlaşmanın kurulmasıyla sona erecek olan eski antlaşmanın sona ereceğini kehanet ediyor. Ancak ikinci uygulamada, bu ölümlü koşullar, Mikail İsa Mesih'teki görkemli ilahi görünümüyle geri döndüğünde mutlu müdahalesiyle kurtarılacak olan seçilmişlerinin nihai kaderini kehanet etmektedir. Son seçilenlerin durumunun tersine döneceği, ölmekte olan anne tarafından " *Ben-Oni* " veya "kederimin oğlu" olarak adlandırılan çocuğun adının baba Yakup olarak değiştirilmesiyle kehanet edilmektedir. *Benyamin* » ya "sağ oğul" (sağ taraf) ya da mübarek oğul. Bunu doğrulamak için Matta 25:33'te İsa Mesih " *koyunlarını sağına , keçilerini de soluna* " koyacaktır. Bu " *Benyamin* " ismi Tanrı tarafından yalnızca peygamberlik projesi nedeniyle seçilmişti, dolayısıyla bizim için, çünkü Yakup için pek bir anlamı yoktu; ve Tanrı adına putperest Rahel " *haklı* " sıfatını hak etmiyordu . Dünyanın sonu ile ilgili bu şeyler Vahiy 7:8'deki açıklamalarda geliştirilmiştir.

Değerli Joseph

İsrail tarihinde, Tanrı'nın Yusuf'a verdiği rol, onun manevi hakimiyetinden bıkan kardeşlerine hakimiyet kurmasına ve onu Arap tüccarlara satmasına yol açacaktır. Mısır'da dürüstlüğü ve sadakati onu takdir ettirdi, ancak efendisinin karısı ona kötü davranmak istedi, ona direnince Yusuf kendini hapisanede buldu. Orada rüyaları, olayları anlatması onu firavunun altındaki en yüksek rütbeye, birinci vezirliğe götürecektir. Bu yükseliş, kendisinden sonra Daniel için olan peygamberlik armağanına dayanmaktadır. Bu hediye, Mısır'ı kendisine emanet eden Firavun tarafından takdir edilmesini sağladı. Kıtık sırasında Yakup'un

kardeşleri Mısır'a gidecek ve orada Yusuf kötü kardeşleriyle barışacak. Yakup ve Benyamın de onlara katılacak ve İbraniler Mısır'ın Goşen bölgesine bu şekilde yerleşecekler.

Çıkış ve sadık Musa

Köleleştirilmiş İbraniler, Musa'da, adı "Nil'in sularından kurtarılmış" anlamına gelen, Tanrı tarafından hazırlanan kurtarıcı Firavun'un kızı tarafından büyütülüp evlat edinilen İbrani çocuk bulacaklar.

Kölelik koşulları ağırlaşp ağırlaşırken, Musa bir İbraniyi savunmak için bir Mısırlıyı öldürür ve Mısır'dan kaçır. Yolculuğu onu, İbrahim'in torunlarının yaşadığı ve Sarah'ın ölümünden sonra ikinci eşi Keturah'ın evlendiği Suudi Arabistan'daki Midian'a götürür. Kayınpederi Jethro'nun en büyük kızı Sipporah ile 40 yıl sonra evlenen Musa, sürülerini Horeb dağına doğru giderken Tanrı ile tanıştı. Yaratıcı ona yanan ama tükenmeyen akkor halindeki bir çalı şeklinde görünür. Ona İsrail ile ilgili planını açıklar ve halkının çıkışına rehberlik etmesi için onu Mısır'a gönderir.

Firavun'u değerli kölelerini serbest bırakmaya zorlamak için on bela gerekli olacak. Ancak kehanet açısından büyük önem kazanacak olan bu onuncudur. Çünkü Tanrı, Mısır'da hem insanları hem de hayvanları ilk doğanların hepsini öldürdü. Ve aynı gün İbraniler tarihlerindeki ilk Fısıh Bayramını kutladılar. Fısıh , Mısır'dan çıkış gününde boğazlanan “ kuzu ” gibi kurban olarak sunulan “ ilk doğan ” ve saf ve lekesiz “ Tanrı Kuzusu ” olan Mesih İsa'nın öleceğini kehanet ediyordu . Tanrı'nın İbrahim'den talep ettiği İshak'ın kurban edilmesinden sonra, Mısır'dan Çıkış Fısıh Bayramı, Mesih (Meshedilmiş) İsa'nın ya da Yunanca terimlerle İsa Mesih'in ölümünün ikinci peygamberlik duyurusudur . Mısır'dan çıkış , Havva ve Adem'in günahından yaklaşık 2500 yıl sonra, M.Ö. 15. yüzyıl civarında, yılın ilk ayının 14. gününde gerçekleşti . Bu rakamlar , Tanrı'nın Kenan ülkesinin sakinleri olan Amoritlere verdiği " dört nesil " in "400 yıllık" zamanını doğruluyor .

Firavun'un gururu ve isyankar ruhu, İbranilerin Suudi Arabistan topraklarına girmesine izin vermek için açıldıktan sonra anlam kazanan "kızıl deniz"in sularında ordusuyla birlikte yok olacaktır. Mısır yarımadasının güney ucu. Tanrı, Midyan'dan kaçınarak halkını çölden Sina Dağı'na doğru yönlendirir ve orada onlara "on emir" kanununu sunacaktır. İsrail artık tek gerçek Tanrı'nın önünde sınanması gereken bilgili bir millettir. Bunun için Musa Sina dağına çağrılır ve Allah onu 40 gün 40 gece orada tutar. Ona ilahi parmağıyla kazınmış iki yasa tablosunu verir. İbrani halkının kampında Musa'nın uzun süreli yokluğu, Harun'a baskı uygulayan ve sonunda ona bir " altın buzağı "nın kalıplanmasını ve şekillendirilmesini kabul ettiren asi ruhların lehine olur. Bu deneyim tek başına tüm zamanların asi insanların Tanrı'ya karşı davranışlarını özetlemektedir. Onun otoritesine boyun eğmeyi reddetmeleri, onun varlığından şüphe etmeyi tercih etmelerini yol açar. Ve Allah'ın birden fazla ceza vermesi hiçbir şeyi değiştirmez. Bu 40 gün ve gece süren denemenin ardından, Kenan devlerinin korkusu, insanları 40 yıl boyunca çölde dolaşmaya mahkum edecek ve yalnızca bu sınanan

nesilden Yeşu ve Kaleb, Tanrı'nın vaat ettiği topraklara girebilecek. Adem'in günahından bu yana 2540 civarında.

Yaratılış hikâyesinin baş karakterleri, yaratıcı Tanrı'nın düzenlediği bir yapımın aktörleridir. Her biri, peygamberlik amaçlı olsun ya da olmasın, bir ders aktarır ve bu gösteri fikri, 1 Korintliler 4:9'da şöyle söyleyen elçi Pavlus tarafından doğrulanmıştır: “ *Bana öyle geliyor ki, Tanrı bizi yarattı. , havariler, insanların sonuncusu, dünyaya, meleklere ve insanlara bir gösteri olduğumuz için bir bakıma ölüme mahkum edildik .* » O zamandan beri Rabbin habercisi Ellen G. White, “Çağların Trajedisi” başlıklı ünlü kitabını yazdı. Bu nedenle " gösteri " fikri doğrulanmıştır, ancak kutsal kitabın "yıldızları, yıldızları"ndan sonra, onların deneyimlerinden yola çıkarak eğitildiğimizi bilerek, her birimize kendi rolümüzü oynama sırası gelmiştir. onların hatalarını tekrarlamadan iyi işlerini taklit etme görevi verilmiştir. Bizim için, Daniel'e (Benim Yargıcım Tanrı'dır) gelince, Tanrı “Yargıcımız” olarak kalır, elbette şefkatlidir, ancak hiç kimseyi istisna etmeyen “Yargıç”tır.

Yahudi ulusal İsrail'in deneyimi felakettir, ancak bu, yaygın dinden dönmeye sonuçlanan çağımızın Hıristiyan inancının deneyiminden daha fazla değildir. Bu benzerliğe şaşırılmamalıdır çünkü eski antlaşmanın İsrail'i, tüm dünyada yaşayan insanların yalnızca bir mikrokozmosu, bir örneğiydi. Bu nedenle gerçek iman, Kurtarıcı ve " *Sadık Tanık* " İsa Mesih üzerine kurulan yeni antlaşmada olduğu kadar nadirdir .

Genel olarak İncil'den

Tanrı tarafından insan hizmetkarlarına yazdırılan ve daha sonra ilham edilen Kutsal Kitabın tamamı, peygamberlik dersleri taşır; Yaratılış'tan Vahiy'e. Allah'ın seçtiği aktörler, gerçek halleriyle bizlere sunulmaktadır. Ancak bu sürekli gösteride kehanet niteliğinde mesajlar oluşturmak için yaratıcı Tanrı, olayların Düzenleyicisi haline gelir. Mısır'dan çıkıştan sonra Tanrı, İsrail'e 300 yıl boyunca kendi göksel kanununun serbestliğini verir; bu süre 2840 civarında sona erecek olan "yargıçlar" dönemidir. Ve bu özgürlükte, yani günaha dönüş, Tanrı'yı, halkını "yedi" cezalandırmaya mecbur kılar. Sonunda onu kalıtsal düşmanları olan Filistlilere teslim eder. Ve "yedi kez" "kurtarıcıları" diriltiyor. Kutsal Kitap o günlerde “ *herkes istediğini yapardı* ” der. Ve bu tam özgürlük dönemi, her bir kişinin verdiği meyvelerin ortaya çıkması için gerekiyordu. “ *Ahir zamanımızda* ” da durum aynıdır . İbranilerin sürekli günaha dönüşlerinin damgasını vurduğu bu üç yüz yıllık özgürlük, Tanrı bizi, bunları, seçilmişlerinin örnek bir modeli olarak bize sunduğu dürüst Hanok'un üç yüz yıllık yaşamıyla karşılaştırmaya davet ediyor ve şöyle diyor: " *Hanok üç yüz yıl Tanrı ile birlikte yürüdü, sonra artık yok oldu çünkü Tanrı onu aldı* "; Onunla birlikte, kendisinden sonra Musa, İlyas ve İsa'nın ölümünde dirilen azizler gibi, İsa Mesih'in havarileri de dahil olmak üzere diğer tüm seçilmişlerden önce onun sonsuzluğa ilk girmesini sağlayarak; hepsi son günde dönüştürülecek veya diriltilecektir.

“Yargıçlar”ınkinden sonra kralların zamanı geldi ve yine Tanrı ilk iki aktörüne, **kötülüğün** nihai iyiliğe, yani geceden veya karanlıktan doğru ilerlemesi

mesajını doğrulayan peygamberlik rolü verdi. ışığa doğru. Bu iki adam, Saul ve Davut, yeryüzünde seçilmişler için hazırlanan kurtuluş planının genel projesini, yani iki aşamayı veya birbirini takip eden iki kutsal ittifakı bu şekilde kehanet ettiler. Onu yanıma alın, Davut ancak Kral Saul'un ölümü üzerine kral olur; tıpkı eski sonsuz antlaşmanın ölümünün Mesih'in yeni antlaşmasını, saltanatını ve sonsuz egemenliğini kurmasına izin vermesi gibi.

Bu konuya daha önce de değinmiştim ama hatırlatırım, dünyevi monarşilerin ilahi meşruiyeti yoktur çünkü İbraniler Tanrı'dan “ *diğer dünya milletleri gibi*” bir kral olmasını istemişler, onlar “pagan”. Demek ki bu kralların modeli ilahi değil, şeytani değerler tipindedir. Kral ne kadar Allah için yumuşak huylu, alçakgönüllü, fedakar ve şefkatli, kendini herkesin hizmetkarı yapan biriyse, şeytan da o kadar sert, kibirli, bencil ve kibirli bir insandır. herkes tarafından hizmet edilecek. Halkı tarafından reddedilmesi nedeniyle haksız yere incinen Tanrı, onun isteğini kabul etti ve başına gelen talihsizliğe karşılık, ona şeytanın standartlarına ve tüm adaletsizliklerine göre bir kral verdi. O andan itibaren, krallığı İsrail için, **ancak yalnızca kendisi için** , ilahi meşruiyetini kazandı.

Sözlü veya yazılı konuşma, iki kişi arasındaki alışveriş aracıdır. Kutsal Kitap, Tanrı'nın, yeryüzündeki yaratıklarına derslerini iletmek için, hizmetkarlarına yazdırılan veya ilham edilen tanıklıkları toplaması anlamında Tanrı'nın sözüdür; tanıklıklar zaman içinde kendisi tarafından sıralanmış, seçilmiş ve gruplandırılmıştır. Yeryüzünde tesis edilen adaletin kusurunu fark ettiğimizde şaşırılmamalıyız, çünkü Tanrı'dan kopmuş insanlar adaletlerini ancak kanunun lafzına göre tesis edebilirler. Şimdi Tanrı bize İsa aracılığıyla bu mektupta “ *mektup öldürür ama ruh hayat verir* ” diyor. Bu nedenle Kutsal Kitap'ın kutsal yazıları Vahiy 11:3'te belirtildiği gibi yalnızca “ *tanık* ” olabilir, hiçbir durumda “yargıç” olamaz. Tanrı, yasanın lafzının adil hüküm vermekten aciz olduğunu kabul ederek, yalnızca kendi kişiliğinin ilahi doğasına dayanan bir gerçeği ortaya koyar. Yalnızca O, adil bir hüküm verebilir, çünkü yaratıklarının zihinlerindeki gizli düşünceleri analiz etme yeteneği, yargıladığı kişilerin motivasyonlarını, diğer yaratıklar tarafından gizlenen ve göz ardı edilen şeyleri bilmesine olanak tanır. Bu nedenle Kutsal Kitap yalnızca hüküm vermek için kullanılan tanıklıkların temelini oluşturur. Göksel yargının “ *bin yılı* ” boyunca seçilmiş azizler, yargılanan ruhların motivasyonlarına erişecekler. Nihai hüküm, ikinci ölümden çekilen acıların süresinin uzunluğunu belirlediğinden, İsa Mesih ile birlikte gerekli olan kusursuz hükmü verebilecekler. Suçlunun gerçek motivasyonuna ilişkin bu bilgi, Tanrı'nın dünyadaki ilk katil olan Kabil'e karşı gösterdiği merhameti daha iyi anlamamızı sağlar. İncil'de yazılı olarak sunulan tek tanıklığa göre, Kabil, Tanrı'nın Habil'in teklifini kutsaması ve Kabil'in teklifini küçümsemesi nedeniyle kıskançlığa itilmişti, ancak Kabil bu manevi farkın nedenini bilmeden ve hala görmezden gelinmişti. Durum böyledir; hayat, yalnızca Allah'ın tespit edip, tam bilgisiyle hüküm verebileceği sayısız parametre ve koşullardan oluşur. Bununla birlikte, Kutsal Kitap, erkekler için, gizli düşüncelerinin cennetteki seçilmiş azizlere açıklanmasını beklerken, onların eylemlerini yargılayan yasanın temellerini harflerle sunan tek kitap olarak kalır. Ancak mektubun rolü eylemi kinamak veya yargılamaktır. Bu nedenle, Vahiy'de İsa insanlara “işlerinin ”

önemini hatırlatıyor ve onların inançlarından nadiren söz ediyor. Yakup 2:17'de havari Yakup, " *işler olmadan imanın öldüğünü* " hatırlatarak, bu görüşü doğrulayarak, İsa'nın yalnızca imanın ürettiği iyi veya kötü " *işlerden* " söz ettiğini belirtti. Ve imanla ortaya çıkan bu eserler, yalnızca Kutsal Kitabın ilahi yasalar uyarınca öğrettiği eserlerdir. Katolik Kilisesi'nin değer verdiği iyi işler, hümanist karakterli ve ilham verici eserler olduğu için dikkate alınmaz.

Kıyamet zamanında İncil tamamen küçümseiyor ve insan toplumu küreselleşmiş, gizemli ve yalancı bir görünüm sergiliyor. İşte o zaman Kutsal İncil'i, yaşayan Tanrı'nın sözünü ve daha genel olarak onun küresel evrensel projesini karakterize eden " *hakikat* " kelimesi tam önemini kazanır. Çünkü bu eşsiz " *gerçeği* " küçümsemek, insanlığı ilişkisel, laik, dinsel, politik ve ekonomik tüm alanlarda kendisini yalanlar üzerine inşa etmeye sürüklüyor.

14 Ağustos 2021 Şabati'nda, yarın yani 15 Ağustos'ta büyük toplantılarda yazılan bu makale, sahte dinin kandırdığı kurbanlar, onun " *yılan* "ı bir sembol olarak kullanması nedeniyle kariyerinin en başarılı şeytani aldatmacasına saygı durumunda bulunacaktır. " *Cennet* "te bir ortam: "Meryem Ana" imajı altında ortaya çıkışı. Gerçek olan artık bakire değildi, çünkü İsa'dan sonra oğulları ve kızları doğurdu; İsa'nın erkek ve kız kardeşleri. Ancak yalanlar kolay kolay ölmez ve İncil'deki en iyi argümanlara bile direnir. Ne olursa olsun, bu 15 Ağustos'tan sonra bu rezalete sadece, Allah'ı kızdıracak, O'nun haklı öfkesini uyandıracak ve suçluların başına düşecek en fazla sekiz kutlama kalacak . Bu hayalette çocukların "bakire" vizyonunu doğrulamak için seçildiğine dikkat edin. İnsanların söylediği ve iddia ettiği kadar masumlar mı? Doğuştan günahkar oldukları için onlara yanlışlıkla masumiyet atfedilir, ancak bu nedenle onları suç ortaklığı yapmakla suçlayamayız. Bu çocukların gördüğü görüntü çok gerçektir ama şeytan aynı zamanda çok gerçek bir asi ruhtur ve İsa Mesih, hizmetkarlarını onun hakkında uyararak için sözlerinin çoğunu ona adadı. Tarih, onun baştan çıkarıcı ve aldatılmış kurbanlarını " *ikinci ölüme* " götüren aldatıcı, baştan çıkarıcı gücüne tanıklık ediyor . Papalık ve Roma Katolik Kilisesi genelinde şeytana tapınma, Vahiy 13:4'teki şu ayette Tanrı tarafından kınanmaktadır: " ***Ve canavara yetki vermiş olduğu için ejderhaya tapılar ; Canavara benzeyen kimdir ve ona karşı kim savaşıabilir? diyerek canavara tapındılar.*** ". Gerçekte, ancak İsa Mesih'in gerçek seçilmiş azizlerinin baskıcı ve zulmeden " *canavarına* " yönelik bu " *tapınma* " sona erdikten sonra , koşulların ona dayattığı hoşgörü zamanında bu tapınma başlar. şeytani "bakire"nin baştan çıkarıcı hayaletleriyle; kocasını baştan çıkaran "kadın" ı baştan çıkaran "yılanın" yerine " *yılan* " ın yerini alacak bir " *kadın* ". Prensip aynı kalıyor ve hala aynı derecede etkili.

Son seçim zamanı

İlahi vahiylerle ilişkin bu çalışma, karakterinin tüm yönleriyle bize Tanrı'nın kim olduğunu açıklayan Yaratılış kitabının analiziyle sona ermektedir. Avram'ı neredeyse yüz yaşındayken olağanüstü bir iman sınavına tabi tutarak yaratıklarından itaat talebinde ne kadar kararlı olduğunu az önce gördük; dolayısıyla bu ilahi gereksinimin artık kanıtlanmasına gerek yoktur.

Tanrı'nın 1843 baharından bu yana önerdiği ve daha kesin olarak 22 Ekim 1844'ten bu yana zorunlu kılınan son seçim zamanında, Tanrı, gerçek seçilmiş azizlerinin kendisine gösterdiği sevginin kanıtı olarak Şabat gününün kutlanmasını talep ediyordu. Dolayısıyla evrensel manevi durum, yalnızca dini ve Hıristiyan örgütlerin tüm üyelerine yönelik tek bir soru biçiminde sunulmaktadır.

Seni öldüren ya da sonsuza kadar yaşatan soru

Bir imparator, bir kral ya da bir papa, Musa'nın yaptığı gibi Tanrı'nın söylediği ve yazdığı sözleri ya da onun emri altında değiştirme yetkisine ve yetkisine sahip midir?

Her şeyi, hatta bu soruyu bile önceden tahmin eden İsa, Mat.5:17-18'de şöyle diyerek cevabını önceden verdi: “ *Şeriatı veya peygamberleri ortadan kaldırmaya geldiğimi düşünmeyin; Ben ortadan kaldırmaya değil, yerine getirmeye geldim. Çünkü size doğrusunu söyleyeyim, gök ve yer ortadan kayboluncaya kadar, her şey tamamlanuncaya kadar tek bir nokta veya tek bir harf bile yasadan geçmeyecek .* » Aynı İsa, Yuhanna 12:47'den 49'a kadar söylediği sözlerin bizi yargılayacağını da duyurdu: “ *Bir kimse sözlerimi duyup da tutmazsa, onu yargılayan ben değilim; çünkü dünyayı yargılamaya değil, dünyayı kurtarmaya geldim. Beni reddeden ve sözlerimi kabul etmeyen kişinin kendi yargıcısı vardır; Söylediğim söz onu son günde yargılayacak . Çünkü kendimden bahsetmedim; fakat beni gönderen Baba, ne söylemem ve duyurmam gerektiğini bana bizzat emretmiştir.* »

Bu, Tanrı'nın kanunlarına ilişkin anlayışıdır. Ancak Dan.7:25, Roma Katolik papazlığı hakkında şunları söyleyerek “ **değiştirme** ” **niyetinin** Hıristiyanlık döneminde ortaya çıktığını ortaya koydu: “ *Yüceler Yücesi'ne karşı sözler söyleyecek, Yüceler Yücesi'nin azizlerine baskı yapacak.* ” -**Yüksek ve zamanı ve kanunu değiştirmeyi umacak** ; ve azizler bir süre, katlar ve yarım süreliğine onun eline teslim edilecek. » 26. ayete göre sona erecek ve adil bir şekilde nasıl cezalandıracağını bileceği bir zulüm: “ *Sonra kıyamet gelecek ve onun hükümdarlığı ondan alınacak, o da sonsuza kadar yok edilecek ve yok edilecek.* » Bu “ **zamanlar** ” veya kehanet yılları, onun 538'den 1798'e kadar 1260 yıl boyunca gerçekleştirdiği zulüm saltanatını duyuruyor.

Bu “ **yargılama** ” birkaç aşamada gerçekleştirilir.

İlk aşama hazırlıktır; 1843 baharından itibaren Tanrı tarafından tesis edilen “Adventist” inancının **ayrılıp kutsanmasının** eseridir. Adventizm , Katolik ve Protestan dinlerinden **ayrılmıştır** . Vahiy'de bu aşama Rev.3:1-7-14'teki “ *Sardis, Philadelphia ve Laodikya* ” dönemleriyle ilgilidir.

İkinci aşama uygulanabilir: “ *Onun hakimiyetini ortadan kaldıracamız* ”. Bu, 2030 baharında beklenen İsa Mesih'in görkemli dönüşüdür. Seçilmiş Adventistler, yeryüzünde ölen değersiz Katolik, Protestan ve Adventist isyancılardan **ayrı olarak sonsuzluğa giriyorlar**. **Eylem** Vahiy 3:14'teki “ *Laodikya* ” döneminin sonunda gerçekleştirilir .

Üçüncü aşama, düşmüş ölümlerin yargılanmasının, Tanrı'nın göksel krallığına giren seçilmişler tarafından hayata geçirilmesidir. Mağdurlar hakim olmuş ve her isyancının hayatı ayrı ayrı **yargılanarak** , suçlarıyla orantılı bir nihai cezaya hükmedilmiştir. Bu cümleler, “ *ikinci ölüm* ” eyleminin neden olacağı “

eziyet ” süresinin uzunluğunu belirler . Vahiy'de bu tema Rev.4'ün konusudur; 11:18 ve 20:4; Dan.7:9-10'dan beri bu böyledir.

Dördüncüsü, yedinci binyılın sonunda, Tanrı ve onun Mesih'teki seçilmişleri için olan büyük Şabat, Mesih ve onun seçilmişleri tarafından verilen cezaların icra aşamasına gelir. Mahkûm edilmiş isyancılar, diriltilecekleri günah diyarında, " *cehennemın ateşi* " ile " *sonsuzla kadar* " yok edilirler. *ikinci ölüm* . Vahiy'de bu idari hüküm veya “son hüküm” Rev.20:11-15'in temasıdır.

Son seçim anında uzlaşması mümkün olmayan iki dini anlayış , birbirlerine son derece zıt olduklarından kesin olarak **ayrılırlar** . Mesih'in seçilmişleri, kendileriyle konuştuğunda ve onları çağırdığında onun sesini duyar ve taleplerine uyum sağlar. Diğer konumda ise, hakikat sanki zeka, muhakeme ve tanıklık değil de zaman meselesiymiş gibi asırlık dini gelenekleri takip eden Hıristiyanlar var. Bu insanlar, Yeremya peygamberin Yeremya 31:31-34'te temsil ettiği “ *yeni antlaşmanın* ” ne olduğunu anlamadılar : “ *İşte, İsrail evi ve Yahuda evi ile yapacağımı yapacağım günler geliyor*” diyor YaHWéH . *yeni bir antlaşma, onları Mısır diyarından çıkarmak için ellerinden tuttuğum gün atalarıyla yaptığım antlaşmaya benzemiyor ; ben onların olduğum halde bozdukları bir antlaşma. usta, diyor YaHWéH. Ama o günlerden sonra İsrail halkıyla yapacağım antlaşma şudur, diyor RAB: Yasamı onların içine koyacağım, yüreklerine yazacağım ; ve ben onların Tanrısı olacağım, onlar da benim halkım olacaklar. Bu kişi artık ne komşusuna ne de kardeşine şunu öğretmeyecek: YHWH'yi tanıyın! Çünkü en küçüğünden en büyüğüne kadar herkes beni tanıyacak, diyor RAB; Çünkü onların suçlarını bağışlayacağım ve bir daha günahlarını anmayacağım . » Allah kalbe yazmayı nasıl başarabilir? » İnsanın kutsal kanununa olan sevgisi, eski antlaşma normunun elde etmeyi başaramadığı bir şey miydi? Bu sorunun cevabı ve iki ittifak arasındaki tek fark, içinde enkarne olduğu ve açığa çıktığı İsa Mesih'in kefaretiliğindeki ölümüyle gerçekleştirilen ilahi sevginin gösterilmesi yönünde gelir. Ancak İsa'nın ölümü itaati sona erdirmeyi, tam tersine, bu kadar güçlü sevmeye muktedir olan Allah'a karşı seçilmişlere daha da itaatkar olma nedenleri verdi. Ve insanın kalbini kazandığında, Allah'ın aradığı hedefe ulaşılmış olur; sonsuzluğunu paylaşmaya layık ve seçilmiş bir kişi elde eder.*

ayrılık konusudur . Seçilen ile çağrılan arasındaki farkı yaratan hayati nokta budur. Normal doğası gereği insan, alışkanlıklarının ve eşyaya dair anlayışlarının rahatsız edilmesinden hoşlanmaz. Ancak yerleşik yalana alışmış olan insanın, onun seçilmiş kişisi olabilmesi için bu rahatsızlığın gerekli kılınması, insanın köklerinden sökülüp, Allah'ın kendisine gösterdiği gerçeğe uyum sağlaması için yönlendirilmesi gerekir. İşte o zaman **Allah'ın razı olmadığı insanlardan ayrılmak gerekli hale gelir** . Seçilen kişi, fikirlerine, alışkanlıklarına ve kaderi asla sonsuz yaşam olmayacak varlıklarla olan dünyevi bağlarına somut olarak meydan okuma yeteneğini göstermelidir.

Seçilmiş yetkililer için dini öncelik dikedir; amaç, insan ilişkilerine zarar verse bile yaratıcı Tanrı ile sağlam bir bağ oluşturmaktır. Düşmüş olanlar için din yataydır; Allah'ın zararına da olsa, diğer insanlarla kurulan ilişkiye öncelik verirler.

Yedinci Gün Adventizmi: Bir ayrılık, bir isim, bir tarih

, Vahiy 7'deki " 12 kabilenin " İsrail'ini oluşturmak üzere ruhsal olarak bir araya toplanmıştır . Onların seçimi, Dan.8:14'te 1843 tarihini bildiren peygamberlik sözüne gösterilen ilgiye dayanan bir dizi iman testi yoluyla gerçekleştirildi. Bu, Katolik inancı tarafından temsil edilene kadar, Hıristiyanlığın Tanrısı tarafından yeniden başlatıldığını işaretlemek içindi. 538'den bu yana ve 1170'den bu yana Reform döneminden kaynaklanan Protestan inancıyla. Dan.8:14 ayeti, Mesih'in görkemli dönüşünü, gelişini duyuran olarak yorumlandı. 1843 ile 1844 yılları arasında bu deneyime ve takipçilerine verilen Adventist adı Latince'de "adventus" anlamına gelen "beklemesine" neden olmuştur. Görünüşe göre bu mesaj Şabat'tan değil sadece görünüşte bahsediyordu, çünkü Şabat'ın geri dönüşü Mesih, yedinci binyılın, yani kehanet edilen büyük Şabat'ın girişini her hafta yedinci günün Şabat'ı olan Yahudilerin Cumartesi'si ile işaretleyecektir . Bu bağlantıdan habersiz olan ilk Adventistler, bu deneme zamanına kadar Tanrı'nın Şabat'a verdiği önemi keşfetmediler. Ve bunu anladıklarında öncüler, oluşturulan kilise adına "yedinci gün" olarak hatırlanan Şabat gerçeğini kararlı bir şekilde öğrettiler. Ancak zamanla eserin mirasçıları, Şabat'ı Daniell'in kehanetinde belirtilen 1843 tarihine bağlamak yerine, İsa Mesih'in geri dönüş zamanına uygun hale getirerek artık Şabat'a Tanrı'nın ona verdiği önemi vermediler. Böylesine temel bir ilahi talebin ertelenmesi, sonucu 1994 yılında Tanrı'nın 1843'ten beri zaten kınadığı isyancı kampına teslim ettiği örgütü ve üyelerini reddetmesi olan bir hata teşkil ediyordu. Bu üzücü deneyim ve son yetkilinin bu başarısızlığı Hıristiyan inancının kurumu, sahte Hıristiyanlığın **insan bağlarının ayrılmasını** kabul etme konusundaki yetersizliğine tanıklık ediyor . İlahi gerçeğe ve dolayısıyla Tanrı'ya duyulan sevginin yokluğu söz konusudur ve bu, Yüce Tanrı adına size açıklayabileceğim, size öğretebileceğim ve sizi uyarabileceğim Hıristiyan inanç tarihinin nihai dersidir. , YaHWÉH-Michael-Jesus Christ.

Son olarak, yine aynı tema üzerinde, bana acı verici bir manevi ayrılığın bedelini ödediği için, size Matta 10:37'deki bu ayeti hatırlatıyorum ve ondan önceki ayetler, gerçek Hıristiyan inancının ayırıcı karakterini açıkça özetlemektedir. 34. ayetten 38. ayete kadar hepsini anlatıyorum:

*“ Yeryüzüne barış getirmeye geldiğimi sanmayın; Ben barışı değil, kılıcı getirmeye geldim. Çünkü ben adamla babası arasına, kızla annesi arasına, gelinle kayınvalidesi arasına ayırım koymaya geldim; ve insanın düşmanları kendi ev halkı olacaktır. **Babasını veya annesini benden çok seven bana layık değildir ve oğlunu veya kızını benden çok seven bana layık değildir** ; Çarmıhını yüklenip beni takip etmeyen bana layık değildir. »* Bu 37. ayet İbrahim'in bereketini haklı çıkarmaktadır; Tanrı'yı dünyevi oğlundan daha çok sevdiğine tanıklık etti. Ve Adventist bir kardeşimize görevini hatırlatarak, bu ayeti kendisine aktararak yollarımız ayrıldı ve Allah'tan özel bir lütuf aldım. Daha sonra bu "kardeş" tarafından fanatik olarak adlandırıldım ve bu deneyimden bu yana o, geleneksel Adventist yolunu izlemişti. Beni Adventizmle ve vejetaryenliğin yararlarıyla tanıştıran kişi daha sonra Alseimer hastalığından öldü; ben ise hâlâ sağlıklıyım, hayattayım ve Tanrımın hizmetinde aktifim, 77 yaşındayım ve ne doktorlara ne de

ilaçlara başvuruyorum. Tüm övgü yaratıcı Tanrı'ya ve onun değerli tavsiyesine aittir. Tamamen!

Adventizmin tarihini özetlemek için aşağıdaki gerçekleri hatırlamamız gerekir. Tanrı, bu "Adventist" adı altında, Katolik inancının uzun süreli hakimiyetinden sonra, son azizlerini, 7 Mart 321'de I. Konstantin tarafından pagan adı ^{altında} "fethedilmemiş güneşin günü" olarak kurulan Pazar gününü **dinsel olarak meşrulaştıran son azizlerini bir araya getirir**. Erken Adventistler, miras kalan Hıristiyan Pazar gününü içtenlikle onurlandıran Protestanlar veya Katoliklerdi. Bu nedenle, 1843 baharında ve 22 Ekim 1844'te art arda kendilerine duyurulan İsa Mesih'in geri dönüşüyle sevinen davranışları nedeniyle Tanrı tarafından seçilmişlerdi. Ancak bu seçimden sonra Şabat'ın ışığı onlara verildi. sunuldu. Ayrıca Daniel ve Vahiy peygamberliklerine ilişkin yorumlarında çok büyük hatalar vardı ve bunları bu çalışmada düzeltiyorum. Öncüler, Şabat bilgisi olmadan hiçbir zaman sorgulayamadıkları sözde "araştırmacı" yargı teorisini inşa ettiler ; onlara Şabat'ın ışığı verildikten sonra bile. Bilmeyenler için, bu teoriye göre, 1843'ten ve daha sonra 1844'ten beri İsa'nın cennette, kurtarılması gereken son seçilmişini seçmek için tanıklık kitaplarını incelediğini hatırlatırım. Ancak Pazar gününün açık bir şekilde tanımlanması Dan.8:14'ün mesajına, kötü çevrilmiş şekliyle " **kutsal yeri temizlemek** " şeklinde bile kesin anlam kazandırdı. Ve bu kötü çeviri çözümsüz tartışmalar yarattı, çünkü bu ifade öncelikle İbraniler 9:23'e göre İsa Mesih'in kefaretilik niteliğindeki ölümüyle gerçekleşmesiyle ilgiliydi: " Bu nedenle bu gerekliydi, çünkü göklerde **olan şeylerin görüntüleri göksel şeyler bunlardan daha üstün kurbanlarla arınmış olsun ya da olmasın, bu şekilde arıtılmıştır** . Çünkü Mesih , *gerçeği taklit ederek elle yapılmış bir tapınağa değil, şimdi bizim için Tanrı'nın huzuruna çıkabilmek için bizzat göğe girdi .* " Böylece, gökte arıtılması gereken her şey İsa Mesih'in ölümüyle arıtılmıştır: dolayısıyla soruşturma kararının artık hiçbir mantıksal anlamı yoktur. İsa'nın ölümü ve dirilişinden sonra, hiçbir günah ya da günahkar cenneti tekrar kirletmek için giremez, çünkü Vahiy 12:7, 12'ye ve özellikle 9. ayete göre İsa, Şeytan'ı ve onun melek takipçilerini yeryüzüne sürerek onun göksel bölgesini temizlemiştir: " *Ve büyük ejderha, İblis ve Şeytan denilen, bütün dünyayı aldatan eski yılan, yeryüzüne atıldı ve melekleri de onunla birlikte atıldı.* »

Resmi Adventizmin ikinci hatası da Şabat'ın rolünün ilk başta bilinmemesinden kaynaklandı ve çok daha sonra büyük önem kazandı. Adventistler yanlışlıkla dikkatlerini son, nihai iman sınavının zamanına odakladılar; bu sınav gerçekte yalnızca İsa Mesih'in gerçek dönüşü zamanında hâlâ hayatta olacak olanları ilgilendirecektir. Özellikle, Pazar gününün ancak bu son imtihan sırasında " *canavarın işareti* " haline geleceğini yanlış bir şekilde düşündüler ve bu, gerçekte kökeninden itibaren Tanrı tarafından lanetli Pazar gününün uygulayıcılarıyla dostluk arayışını açıklıyor. Verdiğim kanıt, Vahiy 8, 9 ve 11'deki "yedi borazan"ın varlığıdır; bunların ilk altısı, 321'den sonra, Hıristiyanlık dönemi boyunca, insanları kınanan Pazar gününün günahını uygulamaları konusunda uyarır. Tanrı. Dan.8:12 bunu daha önce şu sözlerle açıklamıştı: " *Ordu , **günah nedeniyle sürekli kurbanla teslim edildi**; boynuz gerçeği yerle bir etti ve girişiminde başarılı oldu.* » Bu " **günah** " zaten, 321'den beri I. Konstantin'den medeni olarak miras alman ve 538'den beri papalık Roma'sı tarafından

dinsel olarak meşrulaştırılan Pazar günü uygulamasıydı ; Apo.13:15'te alıntılanan “ *canavarın işareti* ”; 14:9-11; 16:2. Resmi Adventizm, 1982 ile 1991 yılları arasında önerdiğim kehanet ışığını reddettiğini 1995 yılında gösterdikten sonra, Tanrı'nın ilan edilmiş ve ifşa edilmiş düşmanlarıyla ittifak yapma gibi ciddi bir hata işledi. Tanrı'nın, Mısır'la olan ittifakı nedeniyle eski İsrail'e yönelttiği sayısız suçlama örneği, tipik günahın sembolik bir imgesi, bu eylemde tamamen göz ardı ediliyor; bu da Adventistlerin günahını daha da büyük hale getiriyor.

Aslında Şabat'ın rolünün ve Yaratıcı Tanrı unvanına verdiği önemin farkına vardıktan sonra Adventistlerin dini düşmanlarını açıkça tanımlamaları ve onlarla herhangi bir kardeşlik ittifakından kaçınmaları gerekirdi. Çünkü **Cumartesi Şabatı Vahiy 7:2'deki** “ *yaşayan Tanrı'nın mührü* ” olduğundan, yaratıcı Tanrı'nın kraliyet işareti ve onun düşmanı **Pazar** , **yalnızca** Vahiy 13:15'teki “ *canavarın işareti* ” olabilir. .

Burada, resmi kurumsal Adventizm'in çöküşünün birçok nedeninin olduğunu hatırlıyorum, ancak asıl ve en ciddi olanı, Daniel 8:14'ün gerçek çevirisine ışık tutulmasının reddedilmesi ve Daniel 12'nin yepyeni açıklamasına gösterilen küçümseme ile ilgilidir. Buradan alınacak ders 7. ^{Gün} Adventizminin ilahi meşruiyetini vurgulamaktır . Sonra, 1994'te duyurulan İsa Mesih'in dönüşüne umut bağlamama hatası geliyor; Çalışmanın öncülerinin 1843 ve 1844'te yaptıkları gibi.

Tanrı'nın ana yargıları

Yeri ve gökleri yaratması tamamlanır ve altıncı günde Allah insanı yeryüzüne yerleştirir. Ve insanlığın itaatsiz davranışı ve dolayısıyla günahı nedeniyle Tanrı, onu yedi bin yıllık tarihi boyunca ardı ardına sayısız hükmüne tabi tutacaktır. Bu yargıların her biri ile somut ve görünür bir şekilde değişiklikler yapılır ve algılanır. İnsanlığın izlediği aşırılıklar, onu egemen yargısının onayladığı hakikat yoluna döndürmeyi amaçlayan bu ilahi müdahaleleri gerektirir.

Eski Antlaşmanın Hükümleri .

1. hüküm: Tanrı, lanetlenen ve “ *Cennet* ^{Bahçesi} ” nden kovulan Havva ve Adem'in işlediği günahı yargılar .

2. hüküm: ^{Tanrı, asi insanlığı küresel} “ *tufan* ” ın sularıyla yok eder .

3. hüküm: Tanrı, insanları “ *Babil Kulesi* ” nden çıktıktan sonra farklı dillere göre **ayırır** .

4. hüküm: Tanrı , daha sonra İbrahim olacak olan Avram'la ittifak ^{yapar} . Bu sırada Tanrı, aşırı günahın uygulandığı şehirler olan **Sodom ve Gomorra'yı yok eder**; iğrenç ve iğrenç “ *bilgi* ”.

5. hüküm: ^{Tanrı,} İsrail'i Mısır'ın köleliğinden kurtarır, İsrail, Tanrı'nın yasalarını sunduğu özgür ve bağımsız bir ulus haline gelir.

6. hüküm: Tanrı, 300 yıl boyunca, kendi yönetimi altında ve 7 özgürleştirici yargıcın eylemi ^{aracılığıyla} , günah nedeniyle düşmanları tarafından işgal edilen İsrail'i kurtarır.

7. hüküm: Halkın isteği ve onların laneti üzerine, Tanrı'nın yerini ^{dünyevi} krallar ve onların uzun hanedanları (Yahuda kralları ve İsrail kralları) alır.
8. hüküm: İsrail Babil'e sürüldü .
9. hüküm: İsrail ^{ilahi} “Mesih” İsa'yı reddeder – Eski antlaşmanın sonu. Yeni antlaşma kusursuz doktrinsel temeller üzerinde başlıyor.
10. hüküm: İsrail ulusal ^{devleti} 70 yılında Romalılar tarafından yok edildi.

Yeni Antlaşmanın Hükümleri .

Vahiy kitabında onlardan “ *yedi borazan* ”la söz ediliyor.

1. hüküm : 321'den sonra 395 ile 538 arasında barbar istilaları .
2. hüküm: 538'de hakim papalık dini rejiminin kurulması .
3. hüküm: Din Savaşları: Katolikleri, Tanrı'nın onaylamadığı Protestan reformcularına, yani Dan'ın “ikiyüzlülerine” karşı koyarlar . *11:34* .
4. hüküm: Fransız devrimci ateizmi monarşiyi devirir ve Roma Katolik despotizmine son verir .
5. ^{karar} : 1843-1844 ve 1994.

– Başlangıç: Dan.8:14'ün fermanı yürürlüğe giriyor – 1170'den bu yana mükemmel bir örnek olan Peter Valdo'dan bu yana Reformasyon tarafından başlatılan işin tamamlanmasını talep ediyor. Protestan inancı düşer ve Adventizm zaferle doğar: Dini din Roma Pazar günü uygulaması kınanmıştır ve Cumartesi Şabatı uygulaması 1843'ten bu yana Tanrı tarafından İsa Mesih'te haklı ve gerekli kılınmıştır. Reform çalışması böylece tamamlanmış ve tamamlanmıştır.

– Sonu: İsa tarafından “ *kustu* ”, “ *Laodikya* ” ya gönderilen mesaja uygun olarak 1994 yılında kurumsal olarak öldü . Tanrı'nın yargısı, evinin peygamberlik inancının ölümcül bir sınavından geçmesiyle başladı. Onaylanmayan eski seçilmiş yetkili, Katolik ve Protestan isyancıların kampına katıldı.

6. hüküm: “ *6. borazan* ”, *Dan. 11:40 ila 45'te anlatılan, bu kez nükleer olan Üçüncü Dünya Savaşı* ^{biçiminde gerçekleştirilir} . Hayatta kalanlar, nihai evrensel hükümeti örgütler ve ilk zorunlu günün geri kalanını, kararname. Sonuç olarak, yedinci gün olan Cumartesi günü dinlenme, önce sosyal yaptırımlar kapsamında yasaklandı, daha sonra yeni bir kararname ile ölümle cezalandırıldı.

7. yargı: Vahiy 16'da anlatılan son yedi beladan önce, 2030 baharında, Mesih'in görkemli geri dönüşü, insanın dünyasal uygarlığının varlığına son ^{verir} . İnsanlık yok ediliyor. Yalnızca Şeytan, Vahiy 20'nin “uçurumunda” olan ıssız dünyada “ *bin yıl* ” boyunca tutsak kalacaktır.

8. hüküm: İsa Mesih tarafından göğe alınan seçilmişleri, kötü ölümleri yargılamaya başlar . Bu Rev.11:18'de alıntılanan hükümdür.

9. Hüküm: Son Hüküm ; ^{Kötü ölümler} , yeryüzünü kaplayan ve günahtan kaynaklanan işlerin tüm izlerini kendileriyle birlikte tüketen “*ateş gölü* ” nedeniyle “ *ikinci ölüm* ” standardını yaşamak üzere dirilitilir .

10. hüküm: ^{Kirlenen} yer ve gökler yenilenir ve yüceltilir. Seçilmişleri Tanrı'nın yeni, sonsuz krallığına hoş geldiniz!

A'dan Z'ye, Aleph'ten Tav'a, alfadan omegaya ilahi

İncil'in, yüzeysel görünümü dışında, insanlar tarafından yazılan diğer kitaplarla hiçbir ortak yanı yoktur. Çünkü gerçekte biz onun sadece orijinal

metinlerin bize aktarıldığı İbranice ve Yunanca dillerine özgü yazım kurallarına göre okuduğumuz yüzeyini görüyoruz . Ancak Musa İncil'i yazarken, alfabedeki harfler şimdiki harflerden farklı olan eski İbranice'yi kullanmış, Babil'deki sürgünü sırasında bu harfler harf harf değiştirilerek hiçbir sorun yaşanmamıştı. Ancak harfler, kelimeler arasında boşluk bırakılmadan birbirine yapıştırılmıştı ve bu da onların okunmasını kolaylaştırmıyordu. Ancak bu dezavantajın arkasında, başlangıcını işaretlemek için seçilen harfin seçimine bağlı olarak farklı kelimeler oluşturma avantajı yatıyor. Bu mümkündür ve kanıtlanmıştır; bu da Kutsal Kitabın gerçekten insanın hayal gücünün ve başarısının çok ötesinde olduğunu kanıtıyor. Böyle bir eseri ancak sınırsız yaratıcı Allah'ın düşüncesi ve hafızası tasavvur edebilir. Çünkü İncil'in birden çok kez okunduğuna ilişkin bu gözlem, orada görünen her kelimenin, sonuncusu olan Vahiy veya Kıyamet'e kadar, zaman içinde kitaplarının çeşitli yazarlarına Tanrı tarafından seçildiğini ve ilham verdiğini ortaya koymaktadır.

1890 civarında, Rus matematikçi Yvan Panin, İncil metinlerinin yapısının çeşitli yönlerinde sayısal rakamların varlığını gösterdi. Çünkü İbranice ile Yunancanın ortak yanı, alfabelerindeki harflerin rakam ve rakam olarak da kullanılmasıdır. Yvan Panin'in yaptığı gösteriler, Tanrı'nın Kutsal Kitabını ciddiye almayan insanların suçunu oldukça ağırlaştırdı. Çünkü bu keşiflerin, insanların Tanrı'yı sevebilmesi üzerinde hiçbir etkisi olmasa da, yine de O'nun varlığına inanmamanın her türlü meşruiyetini ortadan kaldırıyorlar. Yvan Panin, İncil'in yapısı boyunca, özellikle Yaradılış 1:1'deki ilk ayette, "yedi" sayısının her yerde nasıl mevcut olduğunu gösterdi. Yedinci gün Şabatının Vahiy 7:2'deki " *yaşayan Tanrı'nın mührü* " olduğunu bizzat kanıtladıktan sonra, bu çalışma yalnızca kendi zamanının ve bizim zamanımızın talepkar bilim adamlarına tartışılmaz bilimsel kanıtlar sunan bu parlak matematikçi tarafından keşfedilen kanıtları doğrulamaktadır. .

Yvan Panin'den bu yana, modern bilgisayar, tek eski ittifakın Kutsal Yazısını oluşturan 304.805 harf işaretini analiz etti ve yazılım, her harfi, hizalama olanakları tek bir yatay çizgiyle başlayan devasa bir dama tahtası üzerine yerleştirerek sayısız farklı okumalar sunuyor. Sonunda bu 304805 harften tek bir dikey çizgi elde edene kadar 304805 harf; ve bu iki aşırı hizalanmanın arasında sayısız ara kombinasyonlar var. Karasal dünyaya, onun uluslararası olaylarına ve eski ve modern insanların isimlerine ilişkin mesajlar keşfediyoruz ve olasılıklar çok büyük çünkü tek zorunluluk, oluşturulan kelimelerin her harfi arasında aynı boşluğu (1'den n'ye...) korumaktır. Yatay ve dikey hizalamalara ek olarak, yukarıdan aşağıya ve aşağıdan yukarıya, sağdan sola ve soldan sağa çok sayıda eğik hizalama vardır.

Bu nedenle okyanusun görüntüsünü alarak İncil hakkındaki bilgimizin yüzey seviyesinde olduğunu onaylıyorum. Gizlenenler, girecekleri sonsuzlukta seçilmişlere açıklanacaktır. Ve Allah yine de sevdiklerini muazzam, sınırsız gücüyle hayrete düşürecektir.

Bu göz kamaştırıcı gösteriler ne yazık ki insanoğlunun yüreğini değiştirip Tanrı'yı " *tüm yüreğiyle, tüm canıyla, tüm gücüyle, tüm aklıyla* " (Yas. 6:5; Mat. 22:37); haklı isteğine göre. Dünyevi deneyim bunu kanıtlamıştır; sitemler, azarlar ve cezalar insanları değiştirmez, bu nedenle Tanrı'nın kurtarma projesi özgür

yaşamın başlangıcından bu yana şu ayete dayanmaktadır: " *Mükemmel sevgi korkuyu kovar* " (1 Yuhanna 4:18)). Seçilmişlerin seçimi, onların Cennetteki Babaları olan Tanrı'ya duydukları mükemmel sevgiyi göstermelerine dayanmaktadır. Bu " *mükemmel aşkıta* " artık kanunlara veya emirlere gerek yoktur ve bunu ilk anlayan, Tanrı'ya olan sevgisini, O'nun hoşuna gitmeyecek hiçbir şey yapmamaya dikkat ederek, "onunla *birlikte yürüyerek* " gösteren yaşlı *Hanok olmuştur*. Çünkü itaat etmek sevmektir, sevmek ise sevilene zevk ve neşe vermek amacıyla itaat etmekten ibarettir. İsa da ilahi mükemmelliğiyle, ilk insan modellerinden, yani İbrahim, Musa, İlyas, Daniel, Eyüp ve adlarını yalnızca Tanrı'nın bildiği diğer birçok insandan sonra bu " *gerçek* " *sevgi dersini doğrulamaya geldi*.

Zamana bağlı deformasyonlar

İnsanlığın sapkın ruhunun sebep olduğu evrim ve dönüşümlerden geçmemiş tek bir dil yoktur yeryüzünde. Ve bu konuda İbranice de bu insan sapkınlığından kurtulamamıştır, öyle ki orijinal olarak değerlendirdiğimiz İbranice metin zaten Musa'nın kısmen tahrif edilmiş yazılarının orijinalinden başka bir şey değildir. Bu keşfi Ivan Panin'in çalışmasına ve onun 1890'da kullandığı İbranice metin versiyonunda, Yaratılış 1:1'de, Tanrı kelimesini İbranice "elohim" terimiyle dijitalleştirmesine borçluyum. İbranicede "elohim", tekil tanrı anlamına gelen "eloha"nın çoğuludur. Üçüncü bir biçim daha var: "Él". Tanrı sözcüğünü şu isimlere bağlamak için kullanılır: Daniel; Samuel; Beytel; vb... Gerçek Tanrı'yı belirten bu terimler, çevirilerimizde, gerçek Tanrı ile insanların sahte pagan tanrıları arasındaki farkı belirtmek için büyük harfle yazılmıştır.

Kutsal Kitap, Tanrı'nın "bir" olduğunu haklı olarak ve ısrarla vurguluyor, bu da onu bir "eloha", tek gerçek "eloha" yapıyor. Bu nedenle, Yaratılış 1'de ve başka yerlerde kendisine çoğul "elohim" sözcüğünü atfederek, Tanrı bize, dünyasal sistemimizin yaratılışından önce var olan çok sayıda yaşamın Babası olduğunu haklı olarak iddia eden bir mesaj göndermektedir. veya boyut ve dünyada ortaya çıkacak tüm yaşamların. Zaten yaratılmış olan bu cennetsel yaşamlar, onun ilk özgür yaratığında ortaya çıkan günah tarafından zaten bölünmüştü. Yaratıcı Tanrı, kendisini "elohim" kelimesiyle adlandırarak, kendisinden doğan ve yaşayan her şey üzerindeki otoritesini ileri sürer. Bu sıfatla daha sonra İsa Mesih'te, çok sayıda seçilmiş kişinin günahlarını taşıyabilecek ve yalnızca kendi kefareti edici ölümü aracılığıyla çok sayıda insanın hayatını kurtarabilecektir. Bu nedenle çoğul olan "elohim" kelimesi, yaşayan her şey üzerindeki yaratıcı gücü bakımından Tanrı'yı belirtir. Bu terim aynı zamanda kendisinin zaten esasen ve ardışık olarak, vaftizden sonra seçilmişlerinin yaşamlarını arındırmak ve kutsallaştırmak için harekete geçecek olan " *Baba, Oğul ve Kutsal Ruh* " olduğu kurtuluş projesinde oynayacağı çoklu rolleri kehanet eder . Bu çoğul aynı zamanda Tanrı'nın taşıyacağı çeşitli isimlerle de ilgilidir: Melekleri için Mikail; İsa Mesih, kendi kanıyla satın aldığı seçilmiş insanlar için.

İnsan sapkınlığından kaynaklanan çarpıtmalara örnek olarak, İbranice'de "brq" köküyle ifade edilen ve kullanılan sesli harf seçimi sonunda "kutsamak" veya "lanet" olarak tercüme edilecek olan "kutsamak" fiilini veriyorum. Bu sapkın

çarpıtma, karısının aslında çevirmenlerin önerdiği gibi " *Tanrı'ya lanet et ve öl* " değil, " *Tanrı'yı koru ve öl*" dediği Eyüp'le ilgili mesajın anlamını çarpıtıyor . Sinsi sapkın değişimin bir başka örneği de, Fransızca'da aslen kesin ve mutlak anlamına gelen "kesinlikle" tabirinin, insan düşüncesinde tam tersi "belki" anlamını kazanmasıdır. Ve bu son örnek önem kazanacağı ve ciddi sonuçlar doğuracağı için anılmayı hak ediyor. "Petit Larousse" sözlüğünde "Pazar" kelimesinin tanımında bir değişiklik fark ettim. 1980 versiyonunda haftanın ilk günü olarak tanıtılan gün, ertesini yılki versiyonda yedinci gün haline geldi. Gerçeğin Tanrısı'nın çocukları bu nedenle insanlar tarafından oluşturulan evrimsel geleneklere karşı dikkatli olmalıdır çünkü onlardan farklı olarak büyük yaratıcı Tanrı değişmez ve değerleri değişmez, tıpkı şeylerin ve düzenin düzeni gibi. Dünyanın kuruluşundan itibaren kurduğu zaman.

İnsanlığın sapkın eserleri, sesli harflerin adaletsiz bir şekilde, kurtuluş için sonuç doğurmayacak şekilde tahsis edildiği İncil'in İbranice metnine bile damgasını vurmuştur; ancak resmi versiyonunu korumak için, Tanrı, gerçek metni sahte metinden ayırmanın yolunu sayısal yöntemle hazırlamıştır. . Bu, işaretleri MÖ 2. yüzyıldan bu yana değiştirilmemiş olan, hem İbranice hem de Yunanca orijinal İncil versiyonunu benzersiz şekilde karakterize eden çok sayıda sayısal rakamın varlığını doğrulamamıza ve not etmemize olanak sağlayacaktır .

kişinin imanı) aklanma hakkındaki gerçeği geri getirir .

Az önce İncil metninin çarpıklıklarından bahsetmiştim; orijinal yazıların birden fazla tercümanından kaynaklanan şeyler. Gerçeğin Ruhu, son zaman insanlarını aydınlatmak için onların gerçeklerini geri getirir ve seçilmişlerinin zihinlerini önemli çarpıklıkların hâlâ devam ettiği metinlere yönlendirir. Bu, 4 Eylül 2021 Şabatı'nda, benim ona "kristal Şabat" adını verdiğim noktaya kadar gerçekleştirilen şey budur. Çalışma konusunun seçimini, Şabat günlerimizin ilerleyişini çevrimiçi olarak paylaştığımız Ruandalı bir hemşireye bıraktım. O, "imanla aklanmayı" önerdi. Çalışma bize bu konuyla ilgili anlayışımızı çok net hale getiren bazı önemli keşifler getirdi.

Kutsal Kitapta, 1 Pet. 1:7'de Ruh, imanı arıtılmış altınla sembolize eder: " *Öyle ki, ateşle sınansa da, yok olup giden altından daha değerli olan imanınızın sınanması, övgü, yücelik ve onurla sonuçlanır. İsa Mesih ortaya çıkıyor .*" Zaten bu karşılaştırmadan imanın, gerçek imanın son derece nadir bir şey olduğunu anlıyoruz; çakıl taşları ve taşlar her yerde bulunur, altın için ise durum böyle değildir.

Daha sonra, ayetten ayete, ilk olarak İbraniler 11:6'ya göre " *İman olmadan Tanrı'yı memnun etmek imkansızdır* " dedik : " *Ve iman olmadan O'nu memnun etmek imkansızdır; Çünkü Tanrı'ya gelen kişi, Tanrı'nın var olduğuna ve kendisini arayanları ödüllendireceğine inanmalıdır.* » İki öğretiyi imanla bağlantılıdır: Onun varlığına inanmak ama aynı zamanda " *onu arayanları* " içtenlikle kutsadığına dair kesinlik, aldatılamayacak kadar önemli bir ayrıntı. Ve imanın amacı O'nu memnun etmek olduğundan, seçilmiş kişi, Allah'ın sevgisine, O'nun yaratıklarına olan sevgisi adına sunduğu tüm emir ve emirlerine itaat ederek karşılık verecektir. Birbirini sevenleri ve Tanrı'yı Mesih'te sevenleri bir

mıknatıs gibi birleştiren bu sevgi bağının meyvesi, Tanrı'yı hoşnut eden gerçek sevgiyi anlatan 1 Korintliler 13'te alıntılanan ünlü öğretilere bize sunulmaktadır. Bu okumanın ardından Habakkuk 2:4'te verilen ve daha az meşhur olmayan şu mesajı düşündüm: "... *doğru kişi imanı ile yaşayacaktır* ". Ancak bu ayette Louis Segond'un önerdiği çeviri bize şunu söylüyor: " *Bakın, onun ruhu şişmiş, onda dürüst değil; ama doğru kişi imanı ile yaşayacaktır.* » Uzun zamandır bu ayet benim için çözmeye çalışmadığım bir sorun teşkil ediyordu. Gururla " *kibirli* " bir adam nasıl Tanrı tarafından " *adil* " olarak değerlendirilebilir? Özdeyişler 3:34, Yakup 4:6 ve 1 Petrus 5:5'e göre " *gururlulara direnen, ama alçakgönüllülere lütuf veren* " kişi mi? Çözüm, İbranice metinde, Segond'da geçen " *şişmiş* " kelimesi yerine " *inanmayan* " kelimesinin bulunmasıyla ortaya çıktı ve şaşkınlıkla, "Katolik" bir Vigouroux versiyonunda, konuyu tamamen açık bir şekilde ortaya koyan iyi ve çok mantıklı bir çeviri bulduk. Ruh'tan gelen mesaj. Çünkü aslında Ruh, Habakkuk'ta, Kral Süleyman'dan ilham alan bir üslupta, mutlak zıtlıkların karşılık parametrelerini koyduğu atasözleri biçiminde bir mesaj ilham eder; burada Habakkuk'ta " *inançsızlık* " ve " *iman* " var. Ve Vigouroux'nun tercümesinin Latince Vulgata esasına göre ayet şöyle diyor: " *İşte, kâfir olanın içinde doğru bir ruh yoktur; ama doğru kişi imanı ile yaşayacaktır.* » Louis Segond, ayetin her iki kısmını da aynı konuya atfederek Ruh'un mesajını çarpıtıyor ve okuyucularının Tanrı'nın verdiği gerçek mesajı anlamaları engelleniyor. Onarılan şey artık Habakkuk'un 1843-1844, 1994'teki "Adventist" duruşmalarını ve Mesih'in gerçek nihai dönüşüyle ilgili nihai tarihi, 2030 baharını tam olarak nasıl tanımladığını keşfedeceğiz. İsa'nın 2030'daki dönüşünü sabitleyen bu karar, halihazırda teyit edilmiş olan ardışık Adventist deneyimlerini daha iyi anlamamıza ve doğrulamamıza olanak tanır. Vahiy 10:6-7, şu ifadeyle: " *Artık gecikme olmayacak ... ancak Tanrı'nın gizemi gerçekleşecek* ". Bu gösteri için Habakkuk 2 metnini başından itibaren alıp, aralarına açıklayıcı yorumları serpiştiriyorum.

L.Segond versiyonu benim tarafımdan değiştirildi

Ayet 1: " *Görev yerimde olacağım ve kulenin üzerinde duracağım; YahWeH'nin bana ne söyleyeceğini ve argümanımda ne cevap vereceğimi görmek için izleyeceğim.* »

Ruh'un Dan.12:12'deki mesajında bize söylediği Adventist denemesini karakterize edecek olan peygamberin "bekleme" tutumuna dikkat edin: " *1335 güne kadar bekleyene ne mutlu* ". Açıkça anlamak için, Habakkuk'un gündeme getirdiği sorunun yeryüzündeki kötülerin refahının uzatılması olduğu önceki bölümde bu " *argüman* " ın anlamı bize verilmiştir: " *Bunun için ağını boşaltıp katliam mı yapacak? her zaman esirgmeden millet mi yapıyor?* » (Hab 1:17). Bu yansıma ve sorgulamada Habakkuk, dünyanın sonuna kadar aynı gözlemi yapan tüm insanların davranışlarını resmediyor. Ayrıca Tanrı, kötülerin, kibirlilerin, inançsızların, sadakatsizlerin ve asilerin egemenliğine kesin olarak son verecek olan İsa Mesih'in geri dönüşü konusunu peygamberlik yoluyla öne sürerek yanıtını sunacaktır.

Ayet 2: " *YahWeH benimle konuştu ve şöyle dedi: Kehaneti yazın; onu tabletlere kazıyın ki, herkes tarafından okunabilsin.* »

1831 ile 1844 yılları arasında William Miller, İsa Mesih'in önce 1843 baharı, ardından 1844 sonbaharı için geri döneceğini kehanet eden duyurularını özetleyen tablolar sundu. 1982 ile 1994 yılları arasında Adventistlere ve diğer insanlara da teklifte bulundum ve hala teklifte bulunuyorum , dört tabloda, “ *son zamanımız* ” için Hakikat Tanrısı'ndan ilham alan yeni kehanet ışıklarının özeti . Eğer 1994'teki bu çilenin gerçek sonuçları, 1844'te olduğu gibi, ancak belirtilen süreden sonra anlaşıldıysa, tarih ve hesaplaması bugüne kadar yaşayan Tanrı'nın Ruhu tarafından doğrulanmıştır.

Ayet 3: “ *Çünkü bu, zamanı önceden belirlenmiş bir kehanettir* ”

Tanrı'nın belirlediği bu zaman 2018'den beri açıklanmaktadır. İsa Mesih'in dönüş tarihini hedef alan bu belirlenen zaman 2030 baharıdır.

“ *Sonuna doğru yürüyor ve yalan söylemeyecek;* »

Muzaffer Mesih'in dönüşü, zamanı geldiğinde gerçekleşecek ve bunu ilan eden kehanet " *yalan söylemeyecek* ". İsa Mesih 2030 baharında kesinlikle geri dönecek.

“ *Gecikirse bekle, çünkü olacaktır, mutlaka olacaktır.* »

Eğer tarih Tanrı tarafından belirlenmişse, ona göre, Mesih'in gerçek dönüşü, 2018'e kadar yalnızca kendisinin bildiği bu belirlenmiş zamanda gerçekleşecektir. " *Gecikirse* " önerilen gecikme bu nedenle yalnızca erkekleri ilgilendirebilir, çünkü Tanrı bu zamanı saklı tutar. İsa Mesih'in sırasıyla 1843, 1844, 1994'te ve son zamanımıza kadar deneyimlemesini sağlayacak olan geri dönüşüne dair sahte duyuruları kullanma hakkı. Kurtuluşunu talep eden Hıristiyanların inancı, onun seçilmiş görevlilerini seçmesine olanak tanıyor. İsa Mesih'in geri dönüşüyle ilgili bu sahte beklenen duyurular, Tanrı tarafından dünyanın sonuna kadar " buğdayı samandan, koyunu keçiden ", müminleri kâfirlerden, " müminleri kâfirlerden " **ayırarak** için kullanılmaktadır. », düşmüşlerin seçilmiş.

, ikinci Adventist testinin sonu olan 1844 sonbaharından bu yana gerçek yedinci gün Şabatının uygulanmasıyla ayrılan ve mühürlenmiş son azizlerin tanımlayıcı bir unsuru olarak kalan *Adventistlerin "beklemesi* " parametresini doğrulamaktadır . Bu ayette Ruh, galip, kurtarıcı ve intikamcı Mesih'in bu geri dönüşünü karakterize eden **kesinlik** kavramını vurgulamaktadır .

Vigouroux versiyonu

Ayet 4: “ *İşte, kâfir olanın içinde doğru bir ruh yoktur; ama **doğru kişi imanı**yla yaşayacaktır .* »

Bu mesaj, Tanrı'nın 1843, 1844, 1994 ve 2030 tarihleriyle bağlantılı dört Adventist duruşmasına tabi tutulan insanlar hakkında verdiği hükmü ortaya koymaktadır. Tanrı'nın hükmü her çağda keskindir. Tanrı, peygamberlik duyurusu aracılığıyla, seçilmiş elçilerinin veya peygamberlerinin peygamberlik niteliğindeki duyurularını küçümseyerek " *inançsız* " doğalarını açığa çıkaran " *ikiyüzlü* " *Hıristiyanların maskesini düşürür*. Tam tersine, seçilmişler O'nun peygamberlik mesajlarını alarak ve bu mesajların açıkladığı yeni talimatlara itaat ederek Tanrı'yı yüceltirler. Tanrı tarafından " *hoş* " olarak değerlendirilen bu itaat, aynı zamanda İsa Mesih'in ismine atfedilen doğruluğun korunmasına da layık görülüyor.

Yalnızca Tanrı'ya duyulan "sevgiden kaynaklanan" bu itaatkar imanın, gelecek sonsuzluğa girmeye layık olduğuna karar verilir. Yalnızca Mesih'in kanının günahlarından temizlediği kişi "imanı sayesinde " **kurtulur**". İmanın karşılığı kişisel olduğundan, İsa'nın mesajlarını seçilmiş olanlara bireysel olarak iletmesinin nedeni budur, örneğin: Matta 24:13: " Ama sonuna kadar sabreden kişi , kurtarıldı ." İnanç tek bir standardı karşılıyorsa kolektif hale gelebilir. Ancak dikkatli olun! İnsanların iddiaları yanıltıcıdır, çünkü cennete girmeyi arzulayan adayların gösterdiği iman hakkındaki yargısına göre kimin kurtarılacağına veya kaybolacağına yalnızca İsa karar verir.

Özetle, Habakkuk'un bu ayetlerinde Ruh, "*iman*" ile onun ürettiği "*işler*" **arasındaki sıkı ve ayrılmaz bağı ortaya koyuyor ve doğruluyor**; Havari Yakup tarafından zaten dile getirilen bir şey (Yak.2:17: "*İman için de durum aynıdır: eğer işleri yoksa, kendi içinde ölüdür ."*"); Bu da tebliğin başlangıcından itibaren iman konusunun yanlış anlaşıldığını ve yanlış yorumlandığını ima etmektedir. Bazıları, tıpkı bugün olduğu gibi, ona sadece inanç yönünü bağlamış, ona değerini ve canını veren eserlerin şahitliğini göz ardı etmiştir. Tanrı'nın, İsa Mesih'in geri dönüşüne ilişkin duyurularını bildirdiği insanların davranışları, onların imanlarının gerçek doğasını ortaya koymaktadır. Ve Tanrı'nın büyük ışığını son hizmetkarlarına da yağdırdığı bir dönemde, Tanrı'nın 1843'ten bu yana belirlediği yeni gereklilikleri anlamayan hiç kimse için artık hiçbir mazeret kalmamıştır. Lütüfla kurtuluş devam etmektedir, ancak bu tarihten itibaren yalnızca İsa Mesih tarafından seçilen seçilmişlere, ona gösterdikleri sevginin gerçek kanıtlarının tanıklığı yoluyla yarar sağlar. İlk başta Şabat bu ilahi kutsamanın işaretiydi, ancak 1844'ten beri hiçbir zaman böyle olmadı. tek başına yeterlidir, çünkü 1843'ten 2030'a kadar açıklanan peygamberlik hakikatine olan sevgi de Tanrı tarafından her zaman talep edilmiştir. Aslında 2018'den bu yana alınan yeni ışıklar, İsa Mesih'in 2030 baharında geri dönüşüyle başlayacak olan yedinci binyılın kehanet simgesi haline gelen yedinci gün Şabatı ile yakın bir bağlantıya sahiptir. iman » meyve verir ve Tanrı'ya olan sevgilerini ve Matta 13:52'nin öğrettiği gibi İsa Mesih'in adıyla açığa çıkan tüm eski ve yeni ışıklarını tezahür ettirerek seçilmiş olan çağrılmış olanlara yarar sağlar: "*Ve onlara dedi: Bu nedenle, göklerin krallığı hakkında bilgisi olan her yazıcı, hazinesinden yeni ve eski şeyler çıkaran bir evin sahibine benzer ."* Tanrı'yı seven herkes, yalnızca O'nun projelerini ve uzun süredir gizli kalan ve insanlar tarafından görmezden gelinen sırlarını keşfetmeyi sevebilir.

Habakkuk ve Mesih'in ilk gelişi

Bu kehanet aynı zamanda Mesih'in ilk gelişini ilan eden Yahudi ulusal İsrail için de yerine geldi. Bu gelişin zamanı Dan.9:25'te belirlenip duyuruldu. Ve hesaplamanın anahtarı Ezra kitabının 7. bölümünde bulundu. Yahudilerin Daniel kitabını tarih kitapları arasına koyduğu ve bu kitabın Ezra kitabından önce geldiği ortaya çıktı. Ancak bu şekilde onun peygamberlik rolü azaltıldı ve okuyucu için daha az görünür hale geldi. İsa, havarilerinin ve öğrencilerinin dikkatini Daniel'in kehanetlerine çeken ilk peygamberdi.

Gecikirse bekleyin " şeklindeki duyurulan gecikme de yerine geldi, çünkü Yahudiler, Ruh'un 1. ayette Mesih hakkında söylediği İşaya 61'e güvenerek,

Romalılardan intikam alan ve kurtarıcı olan bir mesih bekliyorlardı. : “ Rab'bin ruhu YaHWéH üzerimde, Çünkü YaHWéH beni yoksullara müjde getirmek için meshetti; Beni kalbi kırıkları iyileştirmek, tutsaklara özgürlüğü ve tutuklulara kurtuluşu duyurmak için gönderdi; ”. 2. ayette Ruh şunu belirtir: “ **RAB'bin lütuf yılını** ve **Tanrımız'ın intikam gününü** ilan etmek ; Tüm mağdurları teselli etmek için; ”. Yahudiler , İşaya 61:2'ye göre, insanları galip, kurtarıcı ve intikamcı Mesih'in dönüşüne götürmek için " lütuf yılı " ile " intikam günü " arasında 2000 yılın geçmesi gerektiğini bilmiyorlardı . Bu ders, Luka 4:16-21'de aktarılan tanıklıkta açıkça görülmektedir: “ Büyütüldüğü Nasıra'ya gitti ve adeti uyarınca Şabat günü havraya girdi. Okumak için ayağa kalktı ve ona peygamber Yeşaya'nın kitabı verildi. Kağıdı açtıktan sonra, yazılı olduğu yeri buldu: Rab'bin Ruhu üzerimdedir, çünkü O beni yoksullara müjdeyi vaaz etmem için meshetti; Beni kalbi kırıkları iyileştirmek, tutsaklara kurtuluşu, körlere gözlerinin açıldığını duyurmak, ezilenleri özgür kılmak ve Rab'bin lütuf yılını ilan etmek için gönderdi. Sonra kitabı rulo yapıp hizmetçiye verdi ve oturdu. » Okumayı burada bırakarak, ilk gelişinin yalnızca Yeşaya peygamber tarafından duyurulan bu “ **lütuf yılı** ” ile **ilgili olduğunu doğruladı**. 21. ayet şöyle devam ediyor: “ Havradakilerin hepsi ona baktı. Sonra onlara şunu söylemeye başladı: Az önce işittiğiniz yazı bugün yerine geldi. » Görmezden gelinen ve okunmayan “ **intikam günü** ”, **Tanrı tarafından 2030 baharında, bu kez tüm ilahi gücüyle ikinci gelişi için belirlendi**. Ancak bu dönüşten önce, **Habakkuk'un kehanetinin** , az önce gördüğümüz gibi, 1843-1844 ve 1994'teki “Adventist” duruşmaları yoluyla “

geciktirilerek ” yerine getirilmesi gerekiyordu .

Nihai adanmışlık

Gerçekle yüzleş

İlahi yılın başlangıcı olan 2021 baharında, zengin ama sahte Hıristiyan Batılı insanlık, ulusal ekonomik yıkım pahasına da olsa yaşlıların hayatlarını koruma arzusunu gösterdi. İşte bu nedenle Allah, bu ikinci ilahi cezanın çaresi ve aşısı olmadığını bilerek, onu, her yaştan sayısız insanın hayatını alacak olan Üçüncü Dünya Savaşı'na teslim edecektir. Önümüzde, 8 yıl sonra, yeryüzünün yaratılışının 6000 yılı olacak ve bu yılın sonu İsa Mesih'in dönüşüyle işaretlenecek. Muzaffer ve muzaffer, kurtarılmışlarını, yaşayan seçilmişlerini ve dirilteceklerini kendi cennet krallığına götürecek ve yeryüzündeki tüm insan yaşamını yok edecek ve orada başlangıçtan beri asi meleği karanlıkta izole edilmiş olarak yalnız bırakacak. , Şeytan, şeytan.

Bu programın kabul edilmesi için 6000 yıl prensibine inanmak şarttır. İbrahim'in doğum tarihiyle ilgili "belirsizlik" nedeniyle İncil'de verilen rakamlardan kesin hesaplamalar yapmak imkansız hale geldi (Terah'ın üç oğlu için tek bir tarih: Yaratılış 11:26). Ancak Adem'den Mesih'in dönüşüne kadar insan nesillerinin birbirini takip etmesi, bu sayının 6000'e yaklaştığını doğrulamaktadır. Bu yuvarlak, kesin sayıya imanımızı vererek, bu seçimi "akıllı" bir varlığa, yani yaratıcı Tanrı, tüm zekanın ve yaşamın kaynağıdır. Dördüncü emrinde belirtilen "Şabat" ilkesine göre, Tanrı insana tüm işini yapması için "altı gün" ve altı bin yıl verdi, ancak yedinci gün ve yedinci binyıl dinlenmenin "kutsal" zamanlarıdır (set. ayrı olarak) Tanrı ve seçilmişleri için.

Bu çalışmanın içeriği, Tanrı'yı memnun eden imanın, Tanrı'nın söylediği, kehanet ettiği veya düşündüğü her şeyden yararlanan seçilmişlerinin " *akıllı* veya *bilge* " davranışlarıyla oluşturulduğunu göstermiştir (bkz. Daniel 12:3: " *Ve bilgeler, ihtişam gibi parlayacaklar*) ve *yıldızlar gibi kalabalığa sonsuza dek doğruluğu öğretenler*, bu şekilde hareket ederek, Tanrı'nın, "da tecelli eden kurtarıcı adaletinden yararlanmalarını sağlamak için seçimini haklı çıkarırlar." İsa aşkına.

Bu çalışmayı bitirmek için, yaklaşan dramadan hemen önce, ben de Yuhanna 16:33'ten bu ayeti okuyacak ve onu iman ve sevinçle karşılayacak olan Tanrı'nın tüm gerçek çocuklarına ithaf etmek istiyorum. 14 Haziran 1980'deki vaftizim vesilesiyle iki farklı kaynak tarafından ithaf edilmiştir; biri kurumdan aldığım vaftiz belgemde, diğeri o dönemde hizmet arkadaşım tarafından bu vesileyle bana sunulan "İsa Mesih" kitabının önsözünde, neredeyse İsa'nın hayatını kurban olarak sunduğu çağda. : " *Bunları sana söyledim ki, bende esenlik olsun. Dünyada sıkıntı olacak; ama cesaretli olun, ben dünyayı fethettim .* "

İsa Mesih'in mübarek kulu Samuel, "Gerçekten"!

Son çağrı

Ben bu mesajı yazarken, 2021'in sonunda dünya hâlâ takdire değer ve takdir edilen evrensel dini barışın tadını çıkarıyor. Ancak Allah'ın hazırladığı deşifre edilmiş peygamberlik vahiyleri hakkındaki bilgilerime dayanarak, en ufak bir şüpheye yer bırakmayacak şekilde, korkunç bir Dünya Savaşı'nın hazırlandığını ve önümüzdeki 3 ila 5 yıl içinde tamamlanmak üzere olduğunu teyit ediyorum. Ruh bunu Rev.9'da sembolik " *altıncı borazan* " adı altında sunarak bize, kutsal Şabat'a sadakati terk etmeyi ve 7 Mart 321'den bu yana saygısızlık edilen diğer kutsal törenleri cezalandırmak için şimdiden beş korkunç cezanın geldiğini hatırlatır. Bunlar Ölümsüz Tanrı'nın cezaları, ilahi bir dini programa göre düzenlenen 1600 yıllık insanlık tarihine yayıldı. Altıncı cezası, Hıristiyanlığı kendisine karşı sadakatsizlik konusunda son bir kez uyararak gelir. Tanrı ve O'nun kurtarma projesi dışında insan yaşamının hiçbir anlamı yoktur. Bu nedenle, Levililer 26'da analogiyle ortaya konulan aşamalı bir karaktere sahip olan " *borazanlar* ", " *altıncı* "nın öldürücü yoğunluğu, insanlığın uzun zamandır korktuğu ve çekindiği dehşetlerin doruklarına ulaşacak. " *Altıncı borazan* ", Rev.9:15'e göre çok sayıda insanı, yani " *insanların üçte birini* " yok edecek olan nihai Dünya Savaşı ile ilgilidir. Ve bu orana, Rev.9:16'da verilen kesinliğe göre 200.000.000 silahlı, eğitilmiş ve donanımlı profesyonel savaşçının karşı karşıya geleceği bir savaşta tam anlamıyla ulaşılabilir: " *Ordudaki atlıların sayısı iki onbinlerce idi. Sayısını duydum* "; yani 2 x 10000 x 10000. Bu son çatışmadan önce, 20. yüzyıldaki 1914-1918 ve 1939-1945 arasındaki iki dünya savaşı, özgür ulusların ve bağımsızların zamanının sonuna yaklaşan büyük cezanın habercisiydi. Allah, seçtikleri için sığınacak şehirler sağlamamış, ancak öncelikli olarak ilahi gazabının hedef aldığı bölgelerden kaçmamız için bizlere yeterince açık işaretler bırakmıştır. Bu göreve çağrılan insanların atması gereken darbeleri o yönetecek. Ama hiçbiri onun seçtiklerinden biri olmayacak. Dünyanın dört bir yanına dağılmış olan kâfir asiler veya kâfirler, O'nun ilâhî gazabının vesilesi ve kurbanı olacaklardır. İkinci Dünya Savaşı, dinleri Hıristiyan olan ve birbirleriyle rekabet eden Batılı halklar arasında yaşandı. Ancak önümüzdeki Üçüncü'de, çatışmaların nedeni temelde dinsel olacak ve doktrinsel olarak hiçbir zaman birbiriyle uyumlu olmayan rakip dinleri birbirine düşürecek. Bu yanılsamanın büyümesine yalnızca barış ve ticaret izin verdi. Ancak Rev.7:2-3'e göre Tanrı tarafından seçilen zamanda, Tanrı'nın melekleri tarafından tutulan şeytani evrensellik " *karaya ve denize zarar vermek* " veya sembollerin kodu çözülerek " *zarar* " İsa Mesih'e sadakatsiz olan "Protestanlar ve Katolikler". Oldukça mantıksal olarak, adil Yargıç İsa Mesih'in öfkesinin ana hedefini sadakatsiz Hıristiyan inancı oluşturmaktadır; Tıpkı eski antlaşmada olduğu gibi İsrail, 70 yılındaki ulusal yıkımına kadar sürekli sadakatsizlikleri nedeniyle cezalandırıldı. Bu " *altıncı borazan* " a paralel olarak Dan.11:40'tan 45'e kadar olan kehanet, " *uç kralı* " anarak doğruluyor. ", tektanrıcılığın üç dininin anlamı: Avrupa Katolikliği, Arap ve Kuzey Afrika İslamı ve Rus Ortodoksluğu. Çatışma, kral olarak

anılmayan ancak Rusya'nın geleneksel potansiyel düşmanı olarak öne sürülen Amerikan Protestanlığının müdahalesiyle durumun tersine dönmesiyle sona erdi. Rekabet halindeki güçlerin ortadan kalkması, onun " devlet " başlığı altında son hakimiyetine erişimi açar. *yerden yükselen canavar* " Vahiy 13:11'de anlatılıyor. Bu son bağlamda, art arda gelen Hispanik göçler nedeniyle Amerikan Protestan inancının azınlık, Roma Katolik inancının ise çoğunlukta olduğunu belirtelim. 2022'de İrlanda asıllı başkanının kendisi de suikasta kurban giden başkan John Kennedy gibi Katoliktir.

Vahiy 18:4'te, Her Şeye Gücü Yeten Tanrı'da, İsa Mesih, Kendisine inanan ve O'na umut bağlayan, seçilmiş olan herkese " *Büyük Babil'den çıkmalarını* " emreder. Bu eserde Papalık Roma Katolik Kilisesi'ne delil olarak tanımlanan " *Babil* ", " *günahlarından* " dolayı yargılanmakta ve kınanmaktadır . " *Günahlarının* " tarihsel mirası nedeniyle , Katolikliğin suçu, dini uygulamaları aracılığıyla Roma'dan miras kalan Pazar dinlenmesini meşrulaştıran Protestanlara ve Ortodoks insanlara kadar uzanır. Babil'den çıkış, " *kişinin günahlarından* " vazgeçmesi anlamına gelir; bunların en önemlisi, çünkü Tanrı bunu tanımlayıcı bir " *işaret* " yapar: haftalık dinlenme günü, ilahi düzenin haftanın ilk günü, Roma Pazarı.

Bu mesajda, zamanın aciliyeti göz önüne alındığında, Tanrı'nın oğullarını ve kızlarını, başkent Paris merkezli Fransa'nın kuzey bölgesini terk etmeye çağırıyorum. Çünkü yakında Tanrı'nın gazabına maruz kalacak, bu sefer Vahiy 11:8'de Vahiy 11:8'de karşılaştırdığı " *Sodom* " şehri gibi nükleer bir " *gökten gelen ateş* "e maruz kalacak. Aynı zamanda , İbrani halkının Mısır'dan çıkışıyla ilgili tarihsel anlatımdaki firavun gibi, Tanrı'ya karşı çıkan dinsiz bağlılığının isyankar tutumundan dolayı, onu " *günah* " ın sembolik bir imgesi olan " *Mısır* " adıyla da adlandırır . Yolların kesildiği ve yasaklandığı bir savaş durumunda, hedeflenen bölgeyi terk etmek ve ölümcül trajediden kaçmak mümkün olmayacaktır.

Yaşayan Tanrı'nın hizmetkârı Samuel, İsa Mesih

Öncelikle bu çalışmanın sonunda sunulanları keşfetmek isteyenler, Fransa ve Avrupa'nın yaklaşmakta olan yıkımının geri dönülemez doğasına neden bu kadar ikna olduğumu anlamakta zorluk çekecekler. Ancak onu başından sonuna kadar okuyanlar, okuma sırasında sürekli olarak biriken kanıtları toplayacak ve sonuçta Tanrı'nın Ruhu'nun Tanrı'nın Ruhu olduğuna dair sarsılmaz inancı paylaşmalarına olanak tanıyacaklardır. bende ve ona ait olanların hepsinde inşa edildi; gerçekte. Bütün izzet O'na aittir.

Kötü sürprizler yalnızca onun sayısız, eşsiz gücünü ve mükemmel bir başarıya ulaşana kadar her şeyi planına göre yönetme yeteneğini inatla reddedenlerden gelecektir.

Bu çalışmayı burada kapatıyorum, ancak İsa'nın bana vermeye devam ettiği ilham, " **Son Adventist Yürüyüşçülerin Cennetsel Kudreti** " adlı çalışmada sunulan mesajlar biçiminde sürekli olarak not ediliyor ve kaydediliyor .